ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ.

ARISTOPHANIS COMŒDIÆ.

ACCEDUNT

PERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMI IV. PARS II.

SCHOLIA GRÆCA EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.
MDCCCXXXVIII.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Διόνυσός ἐστι μετὰ θεράποντος Ξανθίου κατὰ Εὐριπίδου πόθον εἰς Ἅιδου κατιών· ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον, πρὸς τὸ τοῖς ἐντυγχάνουσιν ἔκπληξιν παρασχεῖν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν Ἡρακλέα πρότερον, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ κατὰ τὰς ὁδοὺς, ᾗ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Κέρβερον ᾤχετο, καὶ ὀλίγα ἄττα περὶ τῶν τραγικῶν τούτῳ διαλεχθεὶς ὁρμᾷ πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ γίνεται, ὁ μὲν Ξανθίας, διὰ τὸ μὴ συννεναυμαχηκέναι τὴν περὶ Ἀργινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ Χάρωνος οὐκ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν κύκλῳ πορεύεται. ὁ δὲ Διόνυσος δύο ὀβολῶν περαιοῦται, προσπαίζων ἅμα τοῖς κατὰ τὸν πόρον ᾄδουσι βατράχοις καὶ γελωτοποιῶν. μετὰ ταῦτα ἐν Ἅιδου τῶν πραγμάτων ἤδη χειριζομένων οἵ τε μύσται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ καὶ τὸν Ἴακχον ᾄδοντες ἐν χοροῦ σχήματι καθορῶνται, ὅ τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θεράποντος εἰς ταὐτὸν ἔρχεται τούτοις. τῶν δὲ προηδικημένων ὑπὸ Ἡρακλέους προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ, διὰ τὴν ἐκ τῆς σκευῆς ἄγνοιαν, μέχρι μέν τινος οὐκ ἀγελοίως χειμάζονται, εἶτα μέντοι γε ὡς τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσέφατταν πα-

2. ἐστι om. R.
κατὰ R.V. δι' Ald.
3. ᾅδου R.V. ᾅδην Ald.
τὸ om. R.
4. παρασχεῖν V. παρέχειν Ald.
5. τὰ om. V.
ᾗ vel ᾖ R.V. δι' ὧν Ald.
6. ἄττα additum ex R.V.
τούτῳ add. R.V.
ὁρμᾷ] ὁρμᾶται V.
8. τὴν R.V. εἰς τὴν Ald.
9. τὴν κύκλῳ πορεύεται R.V. τὴν λίμνην κύκλῳ διέρχεται Ald.
10. δύο ὀβολῶν περαιοῦται R.V. δοὺς διώβολον περᾷ Ald.
11. ἐν] δ' ἐν V.
15, 16. διὰ τὴν—ἄγνοιαν] διά τε (διὰ τὸν V.)—ἀγνοίας R.V.
16. μέν] μὲν οὖν V.
17. ὡς τὸν πλούτωνα R.V. πρὸς Πλούτωνα Ald.
περσέφατταν παραχθέντες ἀλεώρας R.V. περσέφασαν περιελθόντες ἀλεωρῆς Ald.
παραχθέντες] παρελθόντες Brunckii membranæ.

ραχθέντες ἀλεώρας τυγχάνουσιν. ἐν δὲ τούτῳ ὁ μὲν τῶν μυστῶν χορὸς περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξισῶσαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐντίμους ποιῆσαι χἀτέρων τινῶν πρὸς τὴν Ἀθηναίων πόλιν διαλέγεται. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος μονόκωλα, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμβάνει σύστασιν. παρεισάγεται γὰρ Εὐριπίδης Αἰσχύλῳ περὶ τῆς τραγικῆς διαφερόμενος, τὸ μὲν ἔμπροσθεν Αἰσχύλου παρὰ τῷ Ἅιδῃ βραβεῖον ἔχοντος, τότε δὲ Εὐριπίδου τῆς τιμῆς ἀντιποιησαμένου καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου. συστήσαντος δὲ τοῦ Πλούτωνος αὐτοῖς τὸν Διόνυσον διακούειν, ἑκάτερος αὐτοῖν λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται, καὶ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον οὐκ ἀπιθάνως ἑκατέρου κατὰ τῆς θατέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κρίνας παρὰ προσδοκίαν ὁ Διόνυσος τὸν Αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν ὡς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται. [οὐ δεδήλωται μὲν ὅπου ἐστὶν ἡ σκηνή· εὐλογώτατον δ' ἐν Θήβαις· καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐκεῖθεν καὶ πρὸς τὸν Ἡρακλέα ἀφικνεῖται Θηβαῖον ὄντα.]

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ πάνυ καὶ φιλολόγως πεποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Ἀντιγένη διὰ Φιλωνίδου εἰς Λήναια. πρῶτος ἦν· δεύτερος Φρύνιχος Μούσαις· Πλάτων τρίτος Κλεοφῶντι. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ παράβασιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

1. *ἐν δὲ τούτῳ* R.V. *ἐν τοσούτῳ δὲ* Ald.

2. *ἐξισῶσαι* R. *ἀξιῶσαι* V. *ἐξελάσαι* Ald.

ἐντίμους om. R.V.

3. *πόλιν δ.* R.V. *δ. πόλιν* Ald.

4. *μονόκωλα* V. *μονόκωλον* R. Ald.

5. *εὐριπίδης αἰσχύλῳ* R.V. *Αἰσχύλος Εὐριπίδῃ* Ald.

6. *τραγικῆς διαφερόμενος* R.V. *τραγῳδίας διαλεγόμενος* Ald.

6, 7. *αἰσχύλου—ἔχοντος* R.V. *Αἰσχύλου τὸ πρωτεῖον παρὰ τῷ ᾅδῃ ἔχοντος* Ald.

8. *καὶ τοῦ τραγῳδικοῦ θρόνου* legebantur supra post *ἔχοντος*. Post *τιμῆς* transposuit Brunckius: ego malim post *ἀντιποιησαμένου*.

9. *διακούειν* R.V: *ἀκροατὴν* Ald.

αὐτοῖν R.V. *αὐτῶν* Ald.

λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους ποιεῖται R.V. *λόγους ποιεῖται πολλούς* Ald.

11. *προσάγοντος* R.V.

12. *ὁ* et *τὸν* addidi ex R.V.

13–15. *οὐ δεδήλωται—ὄντα*] Annotatio inepta, quam Ald. infra post *Δικαίαρχος* ponit, R.V. autem post argumentum metricum exhibent.

16. *πάνυ* hic R.V, post *φιλοπόνως* Ald.

φιλολόγως R.V. *φιλοπόνως* Ald.

17. *καλλίου* R.V. *Καλλίου ἄρχοντος* Ald.

17, 18. *ἀντιγένη—φρύνιχος* R.V. *Ἀντιγένη ἐπὶ Ληναίῳ. Φιλωνίδης ἐπεγράφη καὶ ἐνίκα. Φρύνιχος* Ald.

17. *Λήναια*] *ληναῖα* R. *λιναῖα* V.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν
πρὸς τοὺς κατοιχομένους πορεύεται, λαβὼν
τὸ δέρμα καὶ τὸ σκύταλον, ἀναγαγεῖν θέλων
Εὐριπίδην· λίμνην τε διέβαινεν κάτω
καὶ τῶν βατράχων ἀνέκραγεν εὔφημος χορός.
ἔπειτα μυστῶν ἐκδοχή. Πλούτων δ' ἰδὼν
ὡς Ἡρακλεῖ προσέκρουσε διὰ τὸν Κέρβερον.
ὡς δ' ἀνεφάνη, τίθεται τραγῳδίας ἀγὼν,
καὶ δὴ στεφανοῦταί γ' Αἰσχύλος. τοῦτον δ' ἄγει
Διόνυσος εἰς φῶς, οὐχὶ μὰ Δί' Εὐριπίδην.

III.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Διόνυσος Εὐριπίδου πόθῳ ληφθεὶς καὶ οὐχ οἷος τ' ὢν ἄλλως θεραπεῦσαι τὸν ἔρωτα, εἰς ᾅδου κατελθεῖν ἠβουλήθη, ὅπως ἐκεῖ τούτῳ ἐντύχῃ. ἐπεὶ δὲ τῆς ὁδοῦ ἄπειρος ἦν, ἔγνω δεῖν εἰς Ἡρακλέα πρόσθεν ἐλθεῖν. οὗτος γὰρ πάλαι, κελεύσαντος Εὐρυσθέως, Κερβέρου χάριν εἰς Ἅιδου κατῄει. ἐλθὼν δὲ καὶ πυθόμενος περὶ τῆς ὁδοῦ, ἤκουσε παρ' αὐτοῦ, ὅπως ἄρα δεῖ κατελθεῖν, χαριεντισαμένου πρὸς αὐτὸν πρότερον. Διόνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπαντῆσαι πρὸς Ἡρακλέα, κατ' αὐτὸν ἐσκευάσθη, λεοντῆν ἐνδεδυμένος καὶ ῥόπαλον φέρων. ὡς οὖν ἤκουσε παρ' Ἡρακλέους περὶ τῆς ὁδοῦ, μεθ' ἑαυτοῦ δοῦλόν τινα ἔχων Ξανθίαν, ἐχώρει πρὸς Ἅιδην, καὶ πρῶτον μὲν ἐντυγχάνει τῇ Ἀχερουσίᾳ λίμνῃ, καὶ ὁρᾷ ἐν αὐτῇ τὸν Χάροντα μετὰ σκάφους, δι' οὗ τοὺς τεθνεῶτας εἰς ᾅδου ἐπέρα. καὶ ὁ μὲν Ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκάφους, διὰ τὸ μὴ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχῆσαι μάχην· πεζῇ

2. Addidi *Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ. ἄλλως* inscriptum in V.

5. *τὸ σκύταλον* R.V. *τὴν σκυτάλην* Ald.

ἀναγαγεῖν Brunckius. *ἀνάγειν* libri.

9. *προσέκρουσε* R.V. *προσέκοπτε* Ald.

11. *γ'* om. R.V.

12. *οὐχὶ μὰ δί'* R.V. *οὐ μὰ δία γ'* Ald.

13. Argumenta III. IV. om. R.V.

δὲ περιήει τὴν λίμνην. Διόνυσος δὲ ἐπιβὰς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, διαπεραιοῦται, καὶ αὖθις Ξανθίᾳ συγγίνεται, καὶ σὺν αὐτῷ πάλιν ἀψάμενος τῆς ὁδοῦ εὑρίσκει, ἃ Ἡρακλῆς αὐτῷ προειρήκει, δυσχερῆ τινα θεάματα· καὶ τοὺς μύστας παρ' αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ ᾅδου χορεύοντας. εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα, καὶ ὅτου χάριν ἧκεν εἰπὼν, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ἵν' Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἵν' ἀγωνισαμένων Αἰσχύλου καὶ Εὐριπίδου, ὅστις τούτων ἄριστος τὰ εἰς τέχνην φανείη, τοῦτον αὐτὸς εἰληφὼς ἀνενέγκῃ πρὸς βίον. τούτου δὲ γενομένου, καὶ κρείττονος ἀναφανέντος Αἰσχύλου, Διόνυσος τοῦτον λαβὼν ἀνῆλθε.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ καὶ φιλοπόνως πεποιημένων. Ἐδιδάχθη δὲ ἐπὶ Καλλίου Ἄρχοντος, τοῦ μετὰ Ἀντιγένη. οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν ἐν αὐτῷ Παράβασιν, καθ' ἣν διαλλάττει τοὺς ἐντίμους τοῖς ἀτίμοις καὶ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ ἀνεδιδάχθη, ὥς φησι Δικαίαρχος.

IV.

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ παρὼν ποιητὴς, ὡς ἐν τῷ δράματι τοῦ Πλούτου τῷ τότε τῶν Ἀθηνῶν ἄρχοντι ὁπωσδήποτε χαριζόμενος, τότε τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαι φησὶ καὶ πλουτῆσαι τοὺς ἀγαθούς· τῶν Νεφελῶν δὲ τὸ δρᾶμα κατὰ τὸ φαινόμενον γράψας κατὰ Σωκράτους, κατὰ παντὸς συνετάξατο φιλοσόφου καὶ μετεωρολέσχου καὶ φυσικοῦ· [Σωκράτης γὰρ μετερχόμενος τὴν ἠθικὴν φιλοσοφίαν, κατεγέλα μεταρσιολογίας καὶ φυσικῆς, ὡς γράφει Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι, θεολογίας δὲ ὡς ἀκαταλήπτου πάντῃ ἀπείχετο· ὡς οὖν τὸ δρᾶμα τοῦ Πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος Ἀθηνῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξατο,

7. καὶ ὅτου—Πλούτωνα supplevi ex cod. quarto regio. BRUNCK.

18. ΣΚΟΠΟΣ] Est recentissimi grammatici declamatio, cujus partem primam, a verbis ὁ ποιητὴς usque ad ἐξέθετο δρᾶμα, inveni in codice Taurinensi 34.

19. τοῦ πλούτου Taur. τοῦ om. Ald.

20. ἀθηναίων Taur.

χαρ. ὀπ. Taur.

22. κατὰ τὸ φαινόμενον Taur. τῷ φαινομένῳ Ald.

23. καὶ μετεωρολέσχου Taur. μεταρσιολόγου Ald.

23 – p. 7, 2. Σωκράτης — Νεφελῶν om. Taur. Sunt ab alio grammatico addita : quare seclusi.

κατὰ παντὸς δὲ φιλοσόφου μεταρσιολέσχου καὶ ψευδοτύπου τὸ δρᾶμα τῶν Νεφελῶν·] οὕτω καὶ τήνδε τὴν κωμῳδίαν τῶν Βατράχων κατὰ παντὸς ὑποψύχρου καὶ ὑποξύλου καὶ ἀφυοῦς καὶ ἀτεχνότατα γράφοντος, τῷ μεμηνέναι δὲ οὐ συνιέντος ἑαυτὸν ὄντα βάρβαρον, οἰομένου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φέρεσθαι τῶν λίαν ἐπιστημόνων. ὡς τῷ ὑπὲρ φύσιν Ὁμήρῳ τὶς ἀνώνυμος ἤριζε Σάτυρος, Ἡσιόδῳ δὲ Κέρκωψ, ἢ πλέον εἰπεῖν, Εὔρυτος μὲν τοξικῇ, Μαρσύας δὲ μουσικῇ τῷ Ἀπόλλωνι· Σειρῆσι δὲ καὶ Μούσαις Θάμυρις ὁ μαινόμενος· ἢ ὡς ὁ Αἰγύπτιος Σῶφις καὶ ὁ Θετταλὸς Σαλμωνεὺς ταῖς οὐρανίαις ἀντιπαταγοῦντες βρονταῖς καὶ τοῖς κεραυνοῖς δῆθεν ἀνταστράπτοντες. κατὰ τοιούτου παντὸς μὴ συνιέντος ἑαυτὸν, [ἐξομοιουμένου δὲ φιληταῖς ἀλογίστοις καθάρμασι, δίκην βατράχων βοῶσι θορυβωδέστατα,] τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς ἐξέθετο δρᾶμα. Διασκευὴ δὲ καὶ ἔκθεσις τοιάδε τοῦ δράματος· πλάττεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόνυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυσίοις μὴ εἶναι τραγικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητήν. ὅθεν καὶ βουληθεὶς κατιέναι εἰς ᾅδου, ὡς Εὐριπίδην ἐκεῖθεν ἀνάξειεν, ἐπὶ Διονυσιακοῖς τοῖς κοθόρνοις, καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ Ἡρακλέους, μετὰ Ξανθίου οἰκέτου, ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημωδεστέρως καλεῖται, εἰς Θήβας ἢ Τίρυνθα, πόλιν τοῦ Ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, ὁδοὺς τὰς εἰς ᾅδου χρῄζων μαθεῖν ἐξ αὐτοῦ καὶ πανδοχεῖα καὶ ἐκτροπὰς, ἅτε τοῦ Ἡρακλέους εἰς ᾅδου πρὶν κατελθόντος ἐπ᾽ ἀναγωγῇ τοῦ Κερβέρου· εἰ καὶ δυσὶ γενεαῖς προγενέστερος ἦν Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. παρ᾽ οὗ μαθὼν ὅσων ἔχρῃζεν, ἀπάρχεται τῆς πορείας. παρὰ τὴν λίμνην δὲ πεφθακὼς τὴν Ἀχε-

1. ψευδοτύπου Beckius. ψευδοτόπου Ald.

3. παντὸς add. Taur.

4. ἑαυτὸν Taur. αὐτὸν Ald.

5. τῶν λίαν ἐπιστημόνων Taur. τινῶν αἰθερίων ἀνθρώπων Ald.

7. Σάτυρος] Σύαγρον dicere voluit (de quo vid. Eustath. ad Homer. p. 4, 26.). Monuit Fabric. Bibl. Gr. vol. 1, p. 371. In Σάγαρις corruptum apud Diog. L. 2, 46.

Κέρκωψ] Κέρκοψ Ald. κέρκων Taur. quasi Κερκύων voluisset. Κέρκωψ Diog. L.

τὸ πλέον Ald. τὸ om. Taur.

7, 8. τοξικῆς—μουσικῆς Taur.

8. σειρῆσι δὲ καὶ μούσαις Taur. Σειρῆνες δὲ Μούσαις καὶ Ald.

9. ὁ αἰγύπτιος Taur. ὁ om. Ald.

11. ἀνταστράπτοντες Taur. ἀνταπαστράπτοντες Ald.

ἑαυτὸν Taur. αὐτὸν Ald.

12, 13. ἐξομοιουμένου (sic Beckius: nam Ald. ἐξομνυμένου) — θορυβωδέστατα om. Taur. Seclusi.

13. ἐξέθετο δρᾶμα Taur. δρᾶμα ἐξέθετο Ald.

ρουσίαν, αὐτὸς μὲν ὁ Διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς περαιοῦται τῷ Χάρωνι, Ξανθίας δ', ἀνθ' ὧν τῇ περὶ Ἀργινούσας οὐκ ἐναυμάχησε ναυμαχίᾳ, τῷ Χάρωνι μὴ ἀναληφθεὶς πεζῇ τὴν λίμνην κύκλῳ περιπορεύεται· καὶ τί δεῖ λεπτολογεῖν τὸ πᾶν τοῦ συγγράμματος τέλος; Διόνυσος ξενίζεται Περσεφόνῃ καὶ Πλούτωνι, καὶ κρίσιν ποιησάμενος ποιητῶν, Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου, καὶ ἄριστον τῷ ὄντι Αἰσχύλον νομίσας, καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλ' οὐκ Εὐριπίδην, αὖθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνέρχεται.

SCHOLIA IN RANAS.

Ὁ Ξανθίας ἐπὶ ὄνου παράγεται καθεζόμενος, ἔχων ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνάφορον, ὅπου ἦν τὰ στρώματα. εὐθὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ διαβάλλει τούς τε κωμῳδοὺς ὡς γελοίοις χρωμένους καὶ παρατρέποντας τοὺς θεατὰς ἀπὸ τῆς ἀκριβείας.

τῶν εἰωθότων: *Ἀντὶ τοῦ τῶν ἐθισμένων, ἡ μετοχὴ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος· καὶ Ὅμηρος*

τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος

ἀντὶ τοῦ πινυτός. [*εἰωθότων*: *Τῶν συνήθων διαλέγεσθαι εἰς ἡδονὴν τοῦ θεάτρου.* Θ. *τῶν συνήθων.* Gl. Br.]

[2. *θεώμενοι*: *Οἱ θεαταί.* Gl. Θ. Br.]

3. *νὴ Δί' ὅ τι βούλει γε*: *Ἴδιον αὐτοῦ τὸ εἰς ταῦτα ὀλισθαίνειν· ὡς καὶ ἐν δευτέραις Θεσμοφοριαζούσαις ὁ θεράπων φησὶν*

ὡς διά γε τοῦτο τοὔπος, οὐ δύναμαι φέρειν
σκεύη τοσαῦτα, καὶ τὸν ὦμον θλίβομαι.

ἐνταῦθα δέ φησιν ὅτι οὐ δύναμαι ἀνέχεσθαι τοῦ θλίβομαι λεγομένου.

1–8. *Ὁ Ξανθίας — πινυτός*] Hoc ordine R.V, nisi quod scholion illud *εὐθὺς—ἀκριβείας* R. omittit, V. autem post scholion v. 3. ponit. In Ald. *εἴπω τι τῶν εἰωθότων : ἀντὶ— πινυτός. ὁ Ξανθίας — ἀκριβείας.* Et sic Θ, nisi quod *εὐθὺς — ἀκριβείας* om.

1. *ξανθίας* R.V. *Ξανθίας δὲ* Ald.

τῶν ὤμων] *τοῦ ὤμου* V.

2. *στρώματα* (*στρατεύματα* Θ.)] *γελοίου χάριν· διὸ καὶ ἀστεῖόν τι λέξαι βουλόμενος ὑπὸ Διονύσου κωλύεται* addit Ald., om. R.V.Θ.

εὐθὺς] Lemma *εἴπω τι τῶν εἰωθότων* præponit V.

ἐν V. *δὲ ἐν* Ald.

5. *τῶν* om. V.Θ.

ἐθίμων R.V.Θ.M. *εἰθισμένων* Ald.

ἡ add. R.V.

τοῦ (*τοῦ* om. V.Θ.M.) *ὀνόματος*] *τῶν ὀνομάτων* R.

6. *Ὅμηρος*] Od. Α, 213.

8. *πινυτός*] *συνετός* Θ. *σώφρων* M.

12. *ἐν*] *τὸ ἐν* R. Fort. *ὁ ἐν*.

Addidi *δευτέραις* ex R.Θ. (qui *β*) et M. Est fragm. 307.

ὁ θεράπων Θ.M. (qui *φησὶν ὁ θεράπων*). Aberat *ὁ*.

13. *ὡς*] *οὐ* R.

τοὔπος οὐ] *τοῦ πῶς οὖν* V.

φέρειν σκεύη (*σκεύει* R.) R.V. Θ.M. *σκεύη φέρειν* Ald.

15. *ἐνταῦθα δέ* (*δέ* om. Θ.) *φη-*

4. *πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή*: Ἀντὶ τοῦ πολύ. τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ, πικρόν ἐστιν. Ἄλλως. ὡσανεὶ ἔλεγε ναυτία, διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν τὴν παιδιὰν ταύτην. συνεχῶς γὰρ εἰσῆγον τοὺς τὰ τοιαῦτα λέγοντας. [χολή: Λύπη. Gl. D.]

[5. ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ εἰπεῖν θλίβομαι. R. ἀντὶ τοῦ ἄνευ εἰπεῖν πιέζομαι. V.]

6. γέλοιον Ἀττικῶς, γελοῖον δὲ κοινόν. ἡ δὲ σημασία ἡ αὐτή.

8. *μεταβαλλόμενος*: Ἀντὶ τοῦ μεταφέρων, μετατιθεὶς ἀπὸ ὤμου εἰς ὦμον. τανάφορον δὲ ξύλον ἀμφίκοιλον, ἐν ᾧ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ ἐργάται βαστάζουσι. [μεταθέμενος τὸ ἐπὶ ὤμου φορτίον. Gl. Θ. χεζητιᾷς: Μέλλεις ἀποπατεῖν. Gl. Victor.]

9. *μηδ' ὅτι τοσοῦτον*: Μὴ οὕτω ποιήσαιμι καίτοι ἄχθος τοσοῦτον φέρων.

10. *ἀποπαρδήσομαι*: Εἰς τὸ αὐτὸ κατήντησεν ὡς δῆθεν ἄκων. [καθαιρήσει: Καταβιβάσει ἀπὸ τοῦ ὤμου. Gl. Θ. Victor. καθαίρω παροξυτόνως τὸ ἀποπλύνω, καθαιρῶ δὲ περισπωμένως τὸ καταβάλλω. Θ. Victor.]

11. *πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν*: Οἷον, εἰ ὅλως λέγεις, τότε εἰπὲ, ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν, ἵνα ἅπαξ ἐμέσω καὶ μὴ καὶ τότε ὅτε λέγεις. Ἄλλως. τότε, φησὶ, λέγε, ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας, ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν. ῥᾷστα γὰρ ἂν ἐξεμέσαιμι, ἐὰν εἴπῃς.

σιν—λεγομένου] τοῦτο δὲ φύλαξαι· πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή. ἐνταῦθά φησιν ὁ διόνυσος μηδὲ τοῦ θλίβομαι ἀνέχεσθαι V. Sic etiam M, nisi quod δὲ—ἐνταῦθα omittit.

1, 2. ἀντὶ—πονηρόν ἐστιν post λέγοντας ponit V.

2. πικρόν Dobræus. Legebatur πονηρόν. μοχθηρόν Θ.

2–4. Ἄλλως—λέγοντας om. R.

2. ὡσανεὶ V. ὡσεὶ Ald.

ἔλεγε ναυτία] ἔλεγεν αὐτῷ V.

ἐπιδαψιλεύειν V. πολλὴν γίνεσθαι Ald.

3. τὴν παιδιὰν ταύτην] ἐπὶ τῆς παιδείας (scr. παιδιᾶς) φορτικὸν V.

8. ἀντὶ τοῦ add. R.V.

μετατιθεὶς Θ. ἢ μετατιθέμενος V. om. R.

ὤμου] τοῦ ὤμου Θ.

9, 10. τανάφορον—βαστάζουσι om. R.V.

12, 13. Μὴ—φέρων om. R.Θ.

13. φέρων] φέρω V.

14. εἰς τὸ αὐτὸ δὲ V.

18. Οἷον] ἀντὶ τοῦ πλὴν ἐκεῖνο ἐφ' ᾧ ἂν ἐξεμέσαιμι. ἄλλως. οἷον V.

Οἷον] ἤγουν Θ.

λέγεις] λέγεις τοῦτο ποιῆσαι V. Fortasse μελλεις τοῦτο ποιῆσαι.

18–20. τότε εἰπὲ—Ἄλλως addidi ex R.V.Θ. et Suida s. μέλλω.

19. καὶ τότε ὅτε λέγεις] καὶ τότε καὶ ὅταν λέγεις V. νῦν καὶ ὅτε λέγεις Θ.

20. Ἄλλως om. Θ.

ἐὰν R.V.Θ. ἂν Ald.

21. ῥᾷστα γὰρ] ῥᾷστα γὰρ μᾶλλον R.Θ.

ἂν add. R.

ἐξεμέσοιμι ἐὰν εἴποις Θ.

13. *Φρύνιχος*: *Δίδυμός φησιν ὅτι νῦν Φρυνίχου τοῦ κωμικοῦ μέμνηται, ὡς παρ' ἕκαστα ἐν ταῖς κωμῳδίαις φορτικευομένου. ἔστι δὲ πατρὸς Εὐνομίδου. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος, καὶ ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων, καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων καὶ ὡς κακόμετρα. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύνιχοι. Φρύνιχος δὲ ὁ κωμικὸς οὐδὲν τούτων ἐποίησεν ἐν τοῖς σωζομένοις αὐτοῦ· εἰκὸς δὲ ἐν τοῖς ἀπολωλόσιν εἶναι αὐτοῦ τοιοῦτόν τι.*

14. *Λύκις*: *Κωμῳδίας ποιητής. ὡς ψυχρὸς κωμῳδεῖται. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ Λύκον· οὗ οὐδὲν φέρεται.* Ἄλλως. *ὁ δὲ νοῦς, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν τοῖς σκευοφοροῦσιν· ἵνα τὸ φέρουσι σημαίνῃ πτῶσιν δοτικήν.* Ἄλλως. *τριχῶς λέγεται. ἢ γὰρ σκευηφοροῦσιν, ἢ σκεύη φέρουσιν, ἢ σκευοφοροῦσιν. ἀντὶ τοῦ σκευοφόρους ἄνδρας ποιοῦσιν. ἔστι δὲ βεβιασμένος ὁ λόγος, εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὧν οὗτοι ποιοῦσι, σκευηφοροῦντας εἰσάγοντες μετὰ πολλῶν. περιλείπεται οὖν ἀκούειν ἁπλῶς ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν τοῖς σκευηφοροῦσιν, ἵνα τὸ σκευηφοροῦσι σημαίνῃ πτῶσιν δοτικήν.* [*καὶ αὐτὸς ὡς κακὸς ποιητὴς κωμῳδεῖται* V. (non G.)]

[15. *σκευοφοροῦσ'*: Τοῖς. Gl. E. *καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς κωμικοὶ εἰσὶ ποιηταί, σκευοφοροῦντας εἰσάγοντες ἐν ταῖς κωμῳδίαις καὶ αἰσχρὰ ποιοῦντας.* Schol. E.]

[17. *τῶν πράξεων τῶν ἀπατηλῶν.* Θ. *εἰρωνεία. πανουργευμάτων, ἀπατηλῶν ποιημάτων.* M.]

18. *πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ*: Παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν

αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.

3. *δὲ καὶ ὡς* R.V. et Suidas s. *Λύκις. καὶ* om. Ald.

5–7. *Φρύνιχος—τοιοῦτό τι* om. R. et Suidas.

6. *αὐτοῦ*] *ἑαυτοῦ* V.

7. *τοιοῦτον* V. *τοιοῦτο* Ald.

8. *λέγει*] Malim *λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ Λύκος* Suidas.

9. *φέρεται*] *διαφέρεται* Θ.M. Post *φέρεται* addit V. *γράφεται σκεύη φέρουσιν.*

Ἄλλως addidi ex V.

9–11. *ὁ δὲ νοῦς—δοτικὴν* om. R.

11. Ἄλλως addidi ex V.

τριχῶς λέγεται V. *ἡ δὲ γραφὴ τριχῶς* Ald. Simplex *τριχῶς* ponit R. In M. *ἡ δὲ γραφὴ διχῶς, ἢ γὰρ σκεύη φέρουσιν ἢ σκευηφοροῦντες. λείπει οὖν τὸ ὧν οὗτοι εἰώθασι ποιεῖν τοῖς σκευοφοροῦσιν.* Totum versum spurium esse in annotatione ostendi.

ἢ γὰρ R.V.Θ. *ἢ γράφεται* Ald.

12. *σκευοφοροῦσιν ἀντὶ τοῦ* om. R.V.Θ.

σκευοφόρους] *σκευηφόρους* V.

14–16. *περιλείπεται—δοτικὴν* R.V. *λείπει οὖν τό, ὧν εἰώθασιν οὗτοι* (*οὗτοι εἰώθασι* Θ.) *ποιεῖν τοῖς σκευοφόροις* Ald. ceteris omissis.

15. *ἀκούειν ἁπλῶς* om. V, spatio relicto.

23. 'Ὁμηρικὸν'] Od. T, 360. *ἀπὸ τοῦ Ὁμηρικοῦ* M.

καὶ τὸ "ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκε." διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω, φησίν.

19. ἄρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ: Ὁ Ξανθίας ἀχθόμενος ἐφ' ᾧ βαστάζει φόρτῳ λέγει.

[20. ὑπὸ τοῦ φορτίου ἐρεῖ. Θ.]

[21. ἀλαζονεία. R. V. (non G.) ἡμετέρα ἀτιμία αὐτοῦ ἀλαζονεία καὶ ἔπαρσις. Θ.]

22. υἱὸς Σταμνίου: Δέον εἰπεῖν υἱὸς Διός, υἱὸς Σταμνίου εἶπε· παρ' ὑπόνοιαν, ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἐν σταμνίῳ βάλλεται. ὁ δὲ Διόνυσος εἰς τὸν οἶνον ἀλληγορεῖται. σταμνία καὶ στάμνους τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν. παίζει δὲ ἅμα καὶ πρὸς τὸ σχῆμα ὅτι υἱός εἰμι σταμνίου. Ἄλλως. ἔπαιξεν, ἐπεὶ ὁ κέραμος ἐν ἑαυτῷ βαστάζει τὸν οἶνον ὥσπερ παῖδα καὶ τρέφει.

23. τοῦτον δ' ὀχῶ: Ὀχεῖσθαι ποιῶ· ἐπὶ τοῦ ὄνου γὰρ ἦν καθήμενος ὁ Ξανθίας. νοεῖται δέ τι καὶ αἰσχρόν· ἀντὶ τοῦ, ἐπιβαίνω αὐτόν. [ὀχῶ μὲν ἐνεργητικῶς τὸ ἀφροδισιάζω καὶ ὀχεύω τὸ αὐτό, καὶ τὸ πρᾶγμα ὀχεία. ὀχοῦμαι δὲ παθητικῶς ἤτοι ἐπιβάτης εἰμὶ καὶ ἐφ' ἵππου κάθημαι ἢ ἑτέρου τινός. καὶ ἀπὸ τούτου ὄχημα τὸ ἅρμα. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ ὀχεῖν ἐνεργητικὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ὀχεῖσθαι ποιεῖν ἐκλαμβάνουσι καὶ ἐπιβάτην καθιστάναι ἕτερον, ὡς καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐνταῦθα "τοῦτον δ' ὀχῶ" ἀντὶ τοῦ ὀχεῖσθαι ποιῶ. Θ.]

[25. ὀχεῖ: Ἀντὶ τοῦ βαστάζει. R.V. (non G.) ἐπ' ὀχήματος φέρῃ. Gl. Victor.]

28. οὐ δῆθ' ὅ γ' ἔχω 'γὼ καὶ φέρω: Ἐπάνω γὰρ τοῦ ὄνου καθεζόμενος ὁ οἰκέτης, ἐβάσταζε τὸ ἀνάφορον. τινὲς εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν, ἀφαιροῦντες τοῦ μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μίαν στιγμήν.

1. καὶ τὸ ἐν R.V.Θ.M. καὶ ἐν Ald. Est Od. O, 357.
οὖν] γὰρ Θ.
2. φησίν om. Θ.
8–10. Δέον — ἀλληγορεῖται om. R.V.Θ.
10, 11. σταμνία—φασίν om. R.
10. σταμνία V.Θ. σταμνία δὲ Ald.
ἀμφορεῖς] ἀμφιφορεῖς M.
11. φασί] φησί V.M.
11, 12. παίζει—ἄλλως add. V.
12. ἔπαιξεν R.V. ἔπαιξεν οὖν Ald.
13. ὥσπερ παῖδα add. R.
καὶ om. R.
τρέφει R.V. φέρει Ald.
14. τοῦ add. R.V.Θ.M.
ὁ ξανθίας add. V.
15. νοεῖται—αὐτόν om. R.V.
αὐτόν] αὐτοῦ Θ.
22. Ἀντὶ τοῦ om. R.
βαστάζῃ V.
25. τινὲς R.V. τινὲς δὲ Ald.
26. τοῦ] τὸ V.Θ.

30. *πιέζεται*: Κατηνέχθη ὅμως καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὸ πιέζομαι.

32. *ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον*: Ἀντὶ τοῦ, κατά τι μέρος, ἢ ἐν τῷ ἴσῳ μέρει κατὰ τὴν ἀμοιβὴν βάστασον τὸν ὄνον.

33. *τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν*: Πρὸς τοὺς χρόνους, ὅτι τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένους περὶ Ἀργίνουσαν ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι συμμαχούντων δούλων, προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις, οὕστινας ἠλευθέρωσαν· πρὸς τοῦτο οὖν χαριεντιζόμενος λέγει, ὅτι εἴπερ ἐνεναυμαχήκειν, κἂν ἀφείμην ἐλεύθερος. ὥστε οἰμώζειν ἂν ἔλεγόν σοι. ἡ δὲ Ἀργίνουσα, πόλις τῆς Αἰολίδος, ἀντικρὺ δὲ Λέσβου κειμένη καὶ Μαλίας καλουμένης ἄκρας.

35. *κατάβα πανοῦργε*: Τὸ χ, ὅτι κατάβα φησί. πρὸς τοὺς ἀξιοῦντας, ὅτι κατάβηθι λέγεται μόνως. τὸ δὲ πανοῦργε, ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμὲν, Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδρᾶς βλασφημίας.

38. *ὡς Κενταυρικῶς*: Πρῶτον μὲν ἕως τούτου ὑπακούων τῷ Διονύσῳ λέγει ὁ Ἡρακλῆς, ἐνήλαθ' ὅστις· εἶτα τὴν ὄψιν καταπλαγεὶς τὸ μὲν ἀκόλουθον οὐκ ἀνεπλήρωσεν, εἰπὼν ὅστις ἐστίν, ἀλλὰ θαυμάσας ἐπηρώτησε τίς εἴη. ἀντὶ τοῦ ἀκόσμως καὶ ὑβριστικῶς, ὅτι καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί. καὶ τοῦτο οἶδεν Ἡρακλῆς ἐκ τῆς πρὸς αὐτοὺς μάχης. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ τρυφηλός. [Κενταυρικῶς: Λιάν ἀγρίως, δίκην Κενταύρων. Gl. Θ. ἀτάκτως. Gl. Victor.]

2. Ἀντὶ—κατά τι μέρος, ἢ om. V. ἢ ἐν τῷ ἴσῳ μέρει om. R.

3. βάστασον] βάσταξον V. βαστάζων G.

4. Scholia v. 33. et 35. om. R.

5. Ἀντιγένους Petitus. ἀντινόου V. ἀντίνου Θ.M. Ald.

ὅτε περὶ Ald. ὅτε om. V.

Ἀργίνουσαν] Ἀργινούσας Suidas s. οἴμοι.

ἐνίκων δὲ V.

ναυμαχίαν Θ.M.

6. συμμαχούντων] συμμαχίᾳ τῶν Suidas.

οὕστινας V. et Suidas. οὓς Ald.

7. λέγει om. V. φησι χαρ. Suidas.

ἐναυμαχήκειν V. et Suidas.

9. ἀρχίννουσα M. In eodem gl. est ἐν ἀργιννούσαις δηλονότι.

ἀντικρὺ Θ. ἀντικρὺς Ald.

10. μαλίας M. Μανίας Ald. Vid. Tzschuck. ad Strabon. vol. 5. p. 376.

13. βλασφημίας V.Θ. et Suidas s. πανοῦργος. ἀτιμίας Ald.

14–17. Πρῶτον—τίς εἴη om. R.M. Scholio proximo postponit V.

14. Πρῶτον] πρότερον V.

τῷ add. Θ.

15. ὁ om. V.

ὅστις] ὅστις εἶ V.

17. ἀντὶ R.V.M. Κενταυρικῶς δὲ ἀντὶ Ald.

19. τινὲς δὲ R. γράφεται Ald. γράφεται δὲ V.Θ.M. οἱ δὲ Suidas s. Κενταυρικῶς.

ὁ ante Ἡρακλῆς add. R.V.M. et Suidas.

20. τρυφηλός R.V.Θ.M. et Suidas. τρυφερός Ald. Addit Θ. narra-

[39. ὅστις : Ἦν. Gl. Victor. πρός τινα τῶν ἑαυτοῦ παίδων τοῦτό φησιν, οὔπω τῆς θύρας ἀνοιγείσης. Victor.]

40. ὁ παῖς : Ὁ Διόνυσος νεύει πρὸς τὸν Ξανθίαν, καὶ λέγει μειρακευόμενος, ὡς δείσαντος αὐτὸν τοῦ Ἡρακλέους. καθόλου γὰρ τοιοῦτον εἰσάγουσι τὸν Διόνυσον, μόνον δὲ καυχηματίαν. [ὁ παῖς : Ὦ παῖ. Gl. E.]

41. μὴ μαίνοιό γε : Δίδυμος ἀντὶ τοῦ, μὴ μανείης. πιθανώτερον δὲ ἀντὶ τοῦ, ὑπέλαβέ σε μαίνεσθαι ὁ Ἡρακλῆς. Ἄλλως. μὴ οὕτω μανείης, ὡς ὑπολαβεῖν σε τὸν Ἡρακλέα φοβηθῆναι.

46. ἐπὶ κροκωτῷ : Διονυσιακὸν φόρεμα ὁ κροκωτός. ἐφόρει δὲ λεοντῆν, ἵνα ᾖ φοβερὸς ὡς Ἡρακλῆς. Ἡρακλέους γὰρ φόρεμα ἡ λεοντῆ. κροκωτῷ, γυναικείῳ ἐκ πήνης ἐνδύματι. [γυναικείῳ ἐνδύματι ἐκ μετάξης. Gl. Θ.E.]

47. [τίς ὁ νοῦς ἀντὶ τοῦ τί ὁ νοῦς θέλει εἶναι. V. ποία διάνοια. G.]

κόθορνος : Τινὲς ὅτι ὁ κόθορνος εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἁρμόζει, οἱ δὲ ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόττει. ἔνθεν καὶ Θηραμένης κόθορνος ἐλέγετο, ὅτι τοῖς καιροῖς καθομιλεῖν δύναται. ὁ δὲ Ξενοφῶν

tionem de Centauris, οἱ κένταυροι κατὰ τὸν μῦθον ἄνδρες ἦσαν διφυεῖς ἐξ ἵππων καὶ ἀνθρώπων συγκείμενοι, οἱ ἵπποι μὲν τὰ κάτω, ἄνθρωποι δὲ τὰ ἄνω· ὥστε καί τις ἰδὼν αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν ἔφη ἵππος ἀπερεύγεται ἄνθρωπον καὶ ἄνθρωπος ἀποπέρδεται ἵππον. μυθεύονται δὲ καὶ τοῦτο, ὡς ἀπὸ τῆς νεφέλης ἐγένοντο, ἣν ζεὺς τῇ ἥρᾳ παρήκασε θέλων τὴν πρὸς αὐτὴν ἰξίονος (codex ἠξίωνος) μαθεῖν ἔρωτα. καὶ γὰρ ὡς οἶδεν ἰξίων (codex ἠξίων) τὴν εἰκασθεῖσαν τῇ ἥρᾳ νεφέλην, ἥραν τῷ ὄντι ταύτην εἶναι νομίσας συνεγένετο ταύτῃ (ταύτην codex) καὶ ἔγημε. ἱπποκένταυρον ὧδε ἀπὸ τούτου γένος λίαν μάχιμον.

4. αὐτὸν] αὐτῷ R.

5. μόνον δὲ add. V. τὸν διόνυσον ὡς ὄντα δειλόν R, omisso καυχηματίαν.

καυχηματίαν] καὶ σχηματίαν Θ. καυχηματιᾶν V.

8. ἄλλως V. ἀλλὰ R. ἢ οὕτως Θ. Ald.

οὕτω (οὕτως V.) μανείης R.V.Θ. μανείης οὕτως Ald.

10. ὁ κροκωτός R.V. κροκωτὴν (ad ἐφόρει relatum) Ald.

δὲ add. V.

11. Addidi φοβερός.

Ἡρακλέους] ἡρακλέως R.

12. Post λεοντῆ libri addunt κροκωτὴν (κροκωτὸς R.V.) δὲ, ἵνα ᾖ φοβερός. Quæ delevi, sumto tamen hinc φοβερός, quod supra addidi.

κροκωτῷ (ἢ κροκωτῷ Ald.)—ἐκ πήνης ἐνδύματι om. R.V.

13. μετάξης Θ. ματάξης E.

16. τινὲς ὅτι R. κόθορνος δὲ ὅτι V. ὅτι Θ.M. Ald.

17. οἱ δὲ — ἁρμόττει (ἁρμόζει Θ.) hoc loco R. : post δύναται V.Θ.M. Ald.

17 – p. 15, 4. ἔνθεν — ἀνδρῷα om. R.

18. ἐλέγετο] λέγεται Θ.M. δὲ λέγεται V.

ἐν Ἑλληνικοῖς ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶν ἁρμόζειν αὐτόν φησιν. ἐκπλήττεται δὲ ὁ Ἡρακλῆς ὁρῶν τὴν ἄτοπον ταύτην σκευὴν, καὶ ὅτι τὰ ἄμικτα ἔμιξεν. ὁ μὲν γὰρ κροκωτὸς καὶ ὁ κόθορνος γυναικεῖά ἐστιν, ἡ δὲ λεοντῆ καὶ τὸ ῥόπαλον ἀνδρῷα.

48. *ἐπεβάτευον Κλεισθένει*: Παίζει. λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ νεὼς τὸ ἐπιβατεύειν καὶ ἐπὶ συνουσίας κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀλόγων ζῴων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. Ἄλλως. Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου ἐπ' αἰσχρότητι κωμῳδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον· διὸ καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. Ἄλλως. τὸν Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιᾶν κωμῳδοῦσιν. ἐμφαίνει οὖν ὅτι εἰ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, μετὰ Κλεισθένους ἂν ἐστρατευσάμην. καὶ τὸ ἐπεβάτευον ἐκείνῳ, κακεμφάτως. ἐστρατήγησε δὲ νεωστὶ καὶ ἐνίκησεν οὗτος.

[49. *κατεδύσαμεν*: Ἐβυθίσαμεν εἰς τὴν θάλασσαν. Gl. Victor.]

51. *σφὼ νὴ τὸν Ἀπόλλω*: Θαυμάζων καὶ ἀπιστῶν λέγει ὁ Ἡρακλῆς τὸ σφώ. τινὲς δὲ εἰς τὸν Ἀπόλλω δύο στίζουσι καὶ εἰς τὸ ἐξηγρόμην.

κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: Σκώπτει τὸν Διόνυσον. καὶ ἐγὼ, φησὶν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρου· δηλῶν ὅτι ὄναρ ταῦτα ἔπραξεν. οἱ δέ φασιν ὡς ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει, κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην, ὡς τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων ἐπιλεγόντων τοῦτο, καθ' ὃ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. οἱ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ προσνέμουσι τοῦτο, οἱ δὲ τῷ Ξανθίᾳ. καὶ

1. Ἑλληνικοῖς] 2, 3, 31.
αὐτὸν ἁρμόζειν Θ.
1–4. ἐκπλήττεται—ἀνδρῷα om. Θ.
5. νεὼς] νηὸς V.M.
6. κατὰ μεταφορὰν] κατὰ μεταφορᾶς Θ. ἐκ μεταφορᾶς M.
7. Ἄλλως add. R.V.
ὁ R.V. δὲ ὁ Ald.
Σιβυρτίου] σύβυρτίου (sic) R. σβυρτίου V. συραντίας Θ. σιρυντίου M. συμβυρτίου Ald.
9. Ἄλλως add. V. Sequentia om. R.
9, 10. τὸν—κατὰ V. κωμῳδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ἐ. τ. π. ἐμφαίνει οὖν εἰ κατὰ Ald.
10. ὅτι habent etiam M. et, qui εἰ omittit, Θ.
μετὰ Κλεισθένους] Κλεισθένει Suidas s. ποῖ.

14. καὶ ἀπιστῶν om. R.
λέγει om. Θ, post Ἡρακλῆς ponit R.
15. τὸ σφώ addidi ex R.V.Θ.M, in quibus est τὸ σφῶε.
τινὲς — καὶ εἰς τὸ] καὶ γὰρ δύο στίζουσιν εἰς τὸν ἀπόλλωνα καὶ εἰς τὸ V.
δύο om. Θ.M. δύο στίζειν quid significet vide ad schol. v. 317.
18. φασιν ὡς] φασὶ R.V, omisso ὡς.
ὁ om. R.V.Θ. φασὶν ὡς διόνυσον λέγειν ταῦτα M.
20. δηλοῦται] δηλούντων Suidas s. κᾆτ' ἔγωγε.
21. προσνέμουσι R.V.Θ.M. παρανέμουσι Ald.
21–p. 16, 2. οἱ δὲ τῷ —Ἡρακλῆν om. R.V.Θ.M.

τὸ, νὴ τὸν Ἀπόλλω, τῷ Διονύσῳ. μόνον γὰρ τὸ σφὼ λέγειν τὸν Ἡρακλῆν. [σφώ: Ὑμεῖς οἱ θηλυμανεῖς. ἐξηγρόμην: Ἐξηγειρόμην ἐξ ὕπνου. Gl. Θ. Br. Victor. ἐξ ὕπνου. Gl. E. τὸ ἐξηγρόμην λέγει, δεικνὺς αὐτὸν, ὅτι ὀνείρατα φθέγγεται. Schol. E.]

53. τὴν Ἀνδρομέδαν: Τῶν καλλίστων Εὐριπίδου δρᾶμα ἡ Ἀνδρομέδα. διὰ τί δὲ μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν, Ὑψιπύλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης; ἡ δὲ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει προῆκται. ἀλλ' οὐ συκοφαντητὰ ἦν τὰ τοιαῦτα.

[54. ἐπάταξε: Ἔπληξε. Gl. Victor.]

55. μικρὸς ἡλίκος Μόλων: Παίζει. ἔστι γὰρ μεγαλόσωμος ὁ Μόλων. Ἄλλως. Δίδυμος φησιν ὅτι δύο Μόλωνές εἰσιν, ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωποδύτης· καὶ μᾶλλον τὸν λωποδύτην λέγει, ὅς ἐστι μικρὸς τὸ σῶμα. Τιμαχίδας δὲ τὸν ὑποκριτὴν λέγεσθαι νυνὶ Μόλωνα.

56. γυναικὸς οὐ δῆτα: Τινὲς ἀπὸ τοῦ γυναικὸς ἀμοιβαῖα ποιοῦσι, τινὲς δὲ ὅλον φασὶ τὸν Ἡρακλέα λέγειν, λογιζόμενον τίνος ἠράσθη

5. τῶν—Ἀνδρομέδα addidi ex V.
6. διὰ τί δὲ V. Aberat δὲ.
7. ὑψιπύλην φοινίσσας ἀντιόπην R.V. δὲ R.V. γὰρ Ald. προῆκται] προσῆκται V.Θ. προσῆλθεν R.
8. ἀλλ' R.V. ἐπειδὴ Ald. συκοφαντητὰ ἦν] Legebatur συκοφαντητέα. συκοφαντεῖται δὴν R. ἦν ταῦτα Θ.
10, 11. Παίζει—ὁ Μόλων om. R.
10. γὰρ] δὲ Θ.
11. Ἄλλως add. V. φησιν R.V. δέ φησιν Ald.
12. τὸν add. R.V.Θ. μικρὸς R.V.Θ. σμικρὸς Ald.
13. νυνὶ addidi ex R. νῦν λέγεσθαι V.

Post Μόλωνα addit Ald. quæ ab Musuro aliove infimæ ætatis grammatico adjecta esse ipsum exordium docet, Ἄλλως. γράφεται μακρός. ἵνα ὁ Κροτωνιάτης νοῆται, ἀνὴρ μεγάλῳ σώματι παρὰ τῆς φύσεως κεκοσμημένος, ὡς τοῖς ἐρῶσι παρέχειν ἔκπληξιν. "ἐγένοντο δὲ αὐτῷ ἓξ ἐν Ὀλυμπίᾳ "πάλῃ νῖκαι· μία δ' ἐν παισὶν ἐξ αὐ"τῶν. Πυθοῖ δὲ ἔν τε ἀνδράσιν ἓξ καὶ "μία ἐνταῦθα ἐν παισίν. ἀφίκετο δὲ "καὶ ἕβδομον παλαίσων ἐς Ὀλυμπίαν, "ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐγένετο οἷός τε κατα"παλαῖσαι Τιμασίθεον πολίτην τε ὄντα "αὐτοῦ καὶ ἡλικίᾳ νέον. λέγεται δὲ καὶ "ὡς κομίσειεν αὐτὸς αὐτοῦ τὸν ἀνδριάντα "ἐς Ἄλτιν. λέγεται δὲ ἐς αὐτὸν καὶ τὸ "ἐπὶ τῇ ῥοιᾷ καὶ ἐπὶ τῷ δίσκῳ. ῥοιὰν "μὲν δὴ οὕτως εἶχε βιαζομένην, ὥστε "αὐτὸς λυμήνασθαι πιέζων. ἱστάμενος "δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα "ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ "ὠθοῦντας ἀπὸ τοῦ δίσκου. ἀπο"θανεῖν δὲ ὑπὸ θηρίων φασὶν αὐτόν. "ἐπιτυχεῖν γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ Κροτωνιά"τιδι αὐαινομένῳ ξύλῳ· σφῆνες δὲ ἐγ"κείμενοι διίστασαν τὸ ξύλον· ὁ δὲ ὑπὸ "φρονήματος ὁ Μίλων καθίησι τὰς χεῖ"ρας ἐς τὸ ξύλον· ὀλισθάνουσί τε δὴ οἱ "σφῆνες. καὶ ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου "λύκοις ἐγένετο εὕρημα. μάλιστα δέ "πως τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι "πολύ τε νέμεται καὶ ἄφθονον." ταῦτα δέ φησι κατὰ λέξιν Παυσανίας (6, 14.) ἐν δευτέρῳ Ἠλείων. Pausaniæ loco utitur Suidas s. Μίλων, qui non ex scholiasta Aristophanis, sed ex Pausania ipso excerpsit.

15. ὅλον φασὶ R.Θ. ὅλως φησὶ V. φασιν ὅλον Ald.

Διονύσος. τοῦ δὲ Διονύσου εἰπόντος τὸ ἀτταταὶ, ὁ Ἡρακλῆς ὑποπτεύει ἀνδρὸς ἐρασθῆναι Κλεισθένους τὸν Διόνυσον.

57. ἀτταταί: Γράφεται ἀππαπαί. διὰ τούτου συγκαταθεμένου τοῦ Διονύσου. καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐπήνεγκε, μὴ τοῦ Κλεισθένους, διὰ τὸ, ἐπεβάτευον Κλεισθένει. [ξυνεγένου: Αἰσχρῶς ἡνώθης. Gl. Victor.]

58. οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς: Ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἀλλά. τὸ ἀλλὰ παρέλκει Ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ, ἔχω γὰρ κακῶς. ["Ἄλλως. οὐ γὰρ ἀλλά ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἀλλά. Καλλίμαχος " οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω." V. οὐ γὰρ τοῦτό ἐστι. Gl. C. οὐ γὰρ τούτου ἐπιθυμῶ, ὃ λέγεις· ἀλλὰ κακῶς ἔχω. Gl. D.]

[59. ἐπιθυμία ἢ ἀγάπη. V. (non G.)]

[61. δι' αἰνιγμῶν: Ἀντὶ τοῦ δι' ἀσαφείας. R.V. αἰνιγμάτων. Θ.]

63. ἔτνους: Ὀσπρίου πισίνου. ὡς ἀδηφάγον δὲ τὸν Ἡρακλέα κωμῳδοῦσι. τὸ δὲ ἔτνος εἶδος ἀθάρας. οἱ δὲ ἀνδρεῖοι καὶ πρὸς τὰς μάχας θαυμαστοὶ ἔτνος ἐσθίουσιν ὡς συντελοῦν αὐτοῖς πλεῖστα, ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν.

64. ἕτερα φράσω: Διδάσκω οἵως ἐρῶ, ὑποβαλὼν σοι τὸν ἔρωτα

τὸν] στίχον addit Kusterus.
Ἡρακλέα] ἡρακλῆ Θ.
ἠράσθη] ἡράσθη Θ.
1. ἀτταταῖ] ἀτταταὶ R.G.Θ. Ald. ἀππαπαῖ V.
2. ἐρασθῆναι] ἠρᾶσθαι V.Θ.
3. Scholia v. 57. 58. om. R.
γράφεται καὶ ἀπαπαί Θ. ἄλλως. τὸ ἀππαπαῖ V, et sic hoc loco G. quoque, qui supra ἀτταταί. ἀτταταί et ἀππαπαί oxytona Ald.
διὰ τούτου om. V. διὰ τοῦτο Θ.M.
συγκαταθεμένου] οὐ καταθεμένου Ald. et, omisso οὐ, V. οὖν καταθεμένου M. οὖν κατατιθεμένου Θ. Correxit Kusterus, collata Suidæ glossa, ἀππαπαί: συγκαταθετικὸν ἐπίρρημα. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Ἡρακλέους " ἀν- " δρὸς ἠράσθης;" τοῦτο ἐπεφθέγξατο.
4. τοῦ om. V.
7, 8. Ἀντὶ—κακῶς] ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. τὸ δὲ ἀλλὰ παρέλκεται.
9. καὶ γὰρ ἀλλὰ] ἀλλὰ om. Θ.
οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω] οὐδ' ἀλλ' ἧκα (ἧκεν G.) V. Correxi ex schol. Nub. 232.
15, 16. Ὀσπρίου — ἀθάρας] τὸ δὲ ἔτνους δασύνει ἀθάρας. ἄλλως. ὀσπρίου πισσινοῦ ἤτοι κυάμου. ὡς ἀδηφάγον — κωμῳδοῦσιν V.
15. ὀσπρίας Θ.
πισίνου R. πισύνου Θ. πισσινοῦ Ald.
16. τὸ—ἀθάρας om. R.
δὲ om. M.
εἶδος] δασὺ M. Omittit Θ, spatio vacuo.
16–18. οἱ δὲ—λέγουσιν om. R.V.
16. οἱ δὲ] ἰστέον ὅτι οἱ Θ.
19. οἵως R. σοι ὡς Ald. σε ὡς Θ. διδάσκω σοι om. M.
ὑποβαλών] ὑπερβαλῶ Θ.

τοῦ ἔτνους. ἀντὶ τοῦ ἄλλῳ τινὶ ὑποδείγματι, οἷον ἄλλῳ τρόπῳ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου.

67. *καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος*: Τινὲς βούλονται ἓν πρόσωπον λέγειν ὅλον. τινὲς δὲ διορίζουσι τὸ τοῦ τεθνηκότος· ὡς τοῦ Ἡρακλέους λέγοντος αὐτό. οὕτω γὰρ καὶ αἱ διδασκαλίαι φέρουσι, τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμώνυμον ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας.

[71. *αὐτοῦ γὰρ τοῦ Διονύσου ἐστὶν ὁ ἀγών*. V.]

72. *οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν*: Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως

σὺ δ' ὧδ' ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι,
οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

73. *τί δ' οὐκ Ἰοφῶν*: Υἱὸς Σοφοκλέους ὁ Ἰοφῶν. ἠγωνίσατο δὲ καὶ ἐνίκησε λαμπρῶς ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. διὸ ἀμφιβάλλει μήποτε τοῦ Σοφοκλέους εἴη εἰρηκὼς τραγῳδίαν.

[75. *ἐπαινέσας αὐτὸν ὁ Ἀριστοφάνης ὅτι τοῦτο καὶ μόνον ἐστὶ*

1. ἀντὶ τοῦ R. ἢ Ald. ἢ ἑτέρα φράσω ἀντὶ τοῦ V.

ἄλλῳ] ἀγγελῶ V.

οἷον ἄλλῳ τρόπῳ add. V.

2. δὲ τὸ ἡμιστίχιον R.V. δὲ (τὸ) ἡμίστιχον Ald.

Ὑψιπύλης addidi ex R.V. Post Εὐριπίδου ponit R.

3. Scholia v. 67–75. om. R.

3–5. Τινὲς—αὐτό] τινὲς διορίζουσι—αὐτό. ἄλλως. τινὲς βούλονται ἓν πρόσωπον ὅλον V.

3, 4. ὅλον ante ἓν ponunt Θ.M.

5. αὐτῷ οὕτω. καὶ αἱ γραφαὶ φέρουσι τελευτήσαντα τὸν υἱὸν εὐριπίδου δεδοιχέναι αὐτοῦ ἐν ἄστει ὁμωνύμως—. M.

γὰρ V. δὲ Ald.

αἱ om. V.

6. ὁμώνυμον G. ὁμωνύμως V. Ald.

ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν] ἐν τῷ πρώτῳ ἑτεριφιγένεια (ἑτεριφιγένειαν G.) V. Error librarii, qui vocabuli ἄστει obscurius scripti literam primam pro nota numeri accepit.

7. Ἀλκμαίωνα] ἀλκμαίω διονα V. Scribendum videtur Ἀλκμαίωνα τὸν διὰ Κορίνθου: vide præfat. ad Eurip. Alcest. p. 9.

10. ξυμμάχων] συμμάχων Θ. σύμμαχος V.

12. υἱὸς—ἠγωνίσατο V. Ἰοφῶν υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης· ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν, εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ· εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμί· καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶναι (scr. παραναγνῶναι). οὐ μόνον δὴ Χοιρίλῳ καὶ τοῖς περὶ Αἰσχύλον καὶ Εὐριπίδην, ἀλλὰ καὶ Ἰοφῶντι συνηγωνίσατο τῷ υἱῷ. τοῦτο γὰρ μόνον ἔτ' ἐστὶν ἀγαθόν: ἠγωνίσατο Ald. Quæ Musurus interpolavit ex scriptore vitæ Sophoclis.

Υἱὸς—ὁ Ἰοφῶν om. Θ.M.

12–14. ἠγωνίσατο—εἴη om. Θ.

13. δὲ V. γὰρ Ald.

14. εἰρηκὼς τραγῳδίαν (codex τραγῳδία) addidi ex V. εἰρηκότος τραγῳδίαν G.

λοιπὸν ἀγαθὸν, προελθὼν ἔψεξεν αὐτόν. V. ὅπως ἔχει: Εἴτε αὐτοῦ δηλονότι τὰ ποιήματα εἴτε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σοφοκλέους. τοιαύτη γὰρ περὶ αὐτοῦ τοὺς πολλοὺς δόξα κατεῖχε. πρότερον δὲ, τῇ ἡλικίᾳ, ἢ τιμιώτερον.

78. οὔ, πρίν γ' ἂν Ἰοφῶντα: Κωμῳδεῖται γὰρ ὁ Ἰοφῶν ὁ υἱὸς Σοφοκλέους ὡς τὰ τοῦ πατρὸς λέγων ποιήματα. Ἄλλως. οὐ μόνον ἐπὶ τῷ ταῖς τοῦ πατρὸς τραγῳδίαις ἐπιγράφεσθαι κωμῳδεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τῷ καὶ ψυχρὸς καὶ μαλακὸς εἶναι. [Νικοστράτης δὲ υἱός ἦν. φασὶ δὲ ὅτι καὶ Ἀρίστων τοῦ Σοφοκλέους νόθος υἱὸς ἐγεγόνει ἔκ τινος Θεωρίδος Σικυωνίας. V.] τὸ δὲ κωδωνίσω ἀντὶ τοῦ δοκιμάσω, ὅτι τινὰ τῶν ὀρνέων δοκιμάζεται τῷ τοῦ κώδωνος ψόφῳ. καὶ τοὺς ἵππους οὕτως ἐδοκίμαζον κώδωσιν εἰ ψοφοδεεῖς εἶεν, καὶ τοὺς ὄρτυγας. οἱ γὰρ ὑπομένοντες

1. προελθὼν] Codex παρελθέτω. In G. ἀγαθὸν φασὶ παρελθέτω καὶ ἔψεξεν αὐτόν.

1–3. Εἴτε—κατεῖχε om. V.Θ.M.

3. πρότερον δὲ, τῇ] ἢ πρότερον ἐν τῇ V. πρότερον—τιμιώτερον om. Θ.M.

4. τιμιώτερον] ἦν γὰρ ὁ Σοφοκλῆς Αἰσχύλου μὲν ἔτεσιν ἑπτὰ νεώτερος, Εὐριπίδου δὲ κδ' addit Ald. om. V.Θ.M. Addidit Musurus negligenter descripta ex Vita Sophoclis, ubi legitur νεώτερος ἔτη δεκαεπτὰ, Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος εἰκοσιτέσσαρα.

5. γὰρ om. V.M.

ὁ ante Ἰοφῶν add. R.

Ἰοφῶν om. Θ.M.

6. ποιήματα add. R. Sequentia om. R.

Ἄλλως add. V.

οὐ] ἀποβαλὼν ἰοφῶν οὐ V.

μόνον V. μόνον δὲ Ald.

7. ἐπὶ τῷ om. Θ.

τῷ addidit Portus: om. V. Ald. Habere videtur M.

ἐπιγράφεσθαι] ἐπιγράφεται V.

κωμῳδεῖται] τραγῳδεῖται Θ.M.

ἀλλ' ἐπὶ τῷ (τὸ V.) καὶ] ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ M.

8. μαλακὸς Θ.M. μακρὸς V. Ald.

Νικοστράτης] νικόστρατος V. νικοστράτου G.

δὲ add. G, om. V.

9. Ἀρίστων] ἀρίστωνος G.

νόθος G. νόθους V.

Θεωρίδος Σικυωνίας] Codex θεοδωρίδος σικυμνίας.

10. τὸ δὲ (δὲ om. M. κωδωνίσω om. R.V.

ἀντὶ τοῦ add. R. οἷον M.

δοκιμάσω add. R.V.M. In Θ. est κωδωνίσω ἢ κωμωδήσω ἢ δοκιμάσω, ὅτι —.

11–p. 20, 7. καὶ τοὺς — φθέγγωνται om. R.

12. κώδωσιν add. V. et Suidas s. διακωδωνίσω.

ψοφοδεεῖς V.M. et Suidas. ψοφώδεις V. Ald.

12–p. 20, 7. εἶεν — φθέγγωνται V, quocum fere consentit Suidas. εἶεν, ἢ (ἢ om. Θ.) εἰ θόρυβον ὑπομένειν δύνανται (ὑπομένοιεν Θ), μήπως ἐν πολέμῳ εἰς κίνδυνον ὑπ' αὐτῶν ἐμβληθεῖεν (μήπως — ἐμβληθεῖεν om. Θ.M.) καὶ τοὺς ὄρτυγας. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν· ἐπεὶ οὕτω δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. (τινὲς δὲ — νομισμάτων om. Θ.M.) τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλάκων. Δημήτριος γάρ (δὲ Θ.M.) φησιν ὅτι κατὰ τὰς φυλακὰς εἰ ἐγρηγόρασι, κώδωσι διεσήμαινον (κώδωσιν ἐσήμαινον M.), ὅπως ἂν φθέγγωνται (φθέγγηται M.). βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων. τὰ δὲ ἄλλα (λοιπὰ Θ.) ἐσχεδίασται Ald.

12–p. 20, 1. οἱ γὰρ — μάχην addidi ex Suida.

τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος ἐπιτηδείως ἔχουσι πρὸς μάχην. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν σαθρῶν, ἐπεὶ οὕτω δοκιμάζουσι διακρούοντες. τινὲς δὲ ἀπὸ τῶν φυλακῶν. βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀγγείων· τὰ δὲ ἄλλα ἐσχεδίασται. Ἄλλως. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν κώδωνι δοκιμαζομένων εἰ θόρυβον ὑπομένειν δύνανται. Δημήτριος δὲ προσλαμβάνει καὶ ὅτι κατὰ τὰς φυλακὰς εἰ ἐγρηγόρασι κώδωσι διεσήμαινον, ὅπως ἂν φθέγγωνται.

[79. κωδωνίσω: Δοκιμάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. Gl. C. διακηρύξω. Gl. D. δοκιμάσω, ἐξετάσω. Gl. Victor.]

82. εὔκολος: Ἁπλοϊκὸς καὶ ἐλευθέριος. τοιοῦτος δὲ ὁ Σοφοκλῆς. [μαλακογνώμων. Gl. Θ. Victor.]

83. Ἀγάθων δὲ: Οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς Ἀθηναῖος, υἱὸς Τισαμενοῦ. κωμῳδεῖται δὲ εἰς θηλύτητα. ἦν δὲ καὶ κωμῳδοποιὸς τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου.

84. ποθεινὸς τοῖς φίλοις: Γράφεται δεξιός. φίλοις δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρός. καὶ φασὶν ὅτι τὸ Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἑστιάσει αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παρ' αὐτῷ καταχθέντων.

3. φυλακῶν Suidas. Libri φυλάκων.

4. τὰ δὲ ἄλλα ἐσχεδίασται] Id est: *Reliqua vero sunt falsa* (vel *ficta, et commentitia.*) Hoc enim sensu σχεδιάζεσθαι apud scholiastas interdum accipitur. Sic ad Vesp. v. 1164. εἰ δὲ μὴ ἐσχεδίασται τὸ διαλακώνισον. *Nisi* διαλακώνισον *est vox ficta.* Et ad Nub. v. 967. ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικε. Et ad Aves v. 873. τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται. Vide præterea scholiasten infra ad v. 1447. Hesychium v. Πιτανάτης. KUST.

5–7. Δημήτριος—φθέγγωνται] τὸ δὲ τοὺς φύλακας ἐγρηγορέναι κώδωσι διεσήμαινον, ὅπως ἀντιφθέγγωνται Suidas.

6. ὅτι] τὸ V.

10. ἁπλοϊκός τις καὶ V.

δὲ] γὰρ V.

12. τραγῳδίας R.V. τραγικὸς Ald. Totum scholion om. Θ.M.

Ἀθηναῖος, υἱὸς Τισαμενοῦ (τισαμένου codex) addidi ex V.

13. κωμῳδεῖται δὲ (ὃς κωμῳδεῖται V.) εἰς θηλύτητα R.V. ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο Ald.

13–18. ἦν δὲ — καταχθέντων om. R.

13–16. ἦν δὲ—τὸν τρόπον V. ποθεινὸς τοῖς φίλοις: τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ὁ Ἀγάθων κωμῳδοποιὸς τοῦ Σωκράτου διδασκάλου (τῆς σωκράτους διδασκαλίας Θ.), ἀγαθὸς τὸν τρόπον Ald.

13. κωμῳδοποιὸς] κωμῳδοῦ υἱὸς V. Correxi ex Suida s. Ἀγάθων, cujus cod. Paris. A. κωμῳδιοποιός.

14. Σωκρατικοῦ] Σωκράτους Suidas. διδασκαλείου G. διδασκαλίου V. διδασκάλου vulgo apud Suidam: sed duo codd. διδασκαλείου, unus διδασκαλίου.

15. Lemma ποθεινὸς τοῖς φίλοις om. V.

17. τὸ add. V. τοῦ Θ.

18. παρ' V. σὺν Ald. παρ' αὐτῷ om. Suidas.

καταχθέντων] παραχθέντων Suidas.

85. ἐς μακάρων εὐωχίαν: Ἢ ὡς περὶ τετελευτηκότος λέγει, ὡσανεὶ εἶπε τὰς μακάρων νήσους· ἢ ὅτι Ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι τῆς τελευτῆς μετὰ ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις διατριβήν. τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοιαν.

86. Ξενοκλῆς: Υἱὸς Καρκίνου, ὃς κωμῳδεῖται ὡς ἄξεστος ἐν τῇ ποιήσει καὶ ἀλληγορικός. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ Ξενόκλειτος, Ξενότιμος, Δᾶτις. εἰσὶ δὲ, ὥς φασι, δύο Ξενοκλεῖς τραγῳδοὶ γεγονότες. τρίτος δέ ἐστι τούτοις ὁμώνυμος, πολιτικὸς, φαύλου μὲν πατρὸς, τῶν δὲ δήμων Χολαργεύς.

87. Πυθάγγελος δέ: Τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρὸς καὶ ἄσημος. ὁ Ξανθίας δὲ ὑπομνησθεὶς Πυθαγγέλου φησὶν ὅτι οὐ φροντίζετέ μου Πυθαγγέλου καὶ ταῦτα φροντίζοντες καὶ μνημονεύοντες. καλῶς δὲ καὶ πικρῶς ἔδειξεν ὡς δοῦλος τὸ προκείμενον.

91. λαλίστερα: Πολυλογώτερα. εἰς τοῦτο γὰρ Εὐριπίδης ἐκακί-

1. λέγει δὲ Θ.

2. ὡσανεὶ] ὡς ἂν R.

εἶπε R. περὶ Ald.

Ἀρχελάῳ] Idem tradit scholiasta Platonis Clarkianus p. 173. ed. Gaisf. (373. ed. Bekk.) ex Marsya juniore. Conf. Clinton. Fast. Hell. vol. 2. p. xxxii.

3. τῆς add. V.

4. τοῖς add. R.V.Θ.M.

διατριβήν add. R.

4, 5. τοῦτο—ὑπόνοιαν om. R.V.Θ.

4. τοῦτο δὲ om. M.

6. Καρκίνου] Ξενοκλῆς addit Ald., ὁ ξενοκλῆς V. omittit R.

ὃς add. R.V.

7. καὶ ἀλληγορικός om. R.

ξενόκλειτος R.V. Ξενόκλειτος καὶ Ald.

8. δάτις, quod Δᾶτις scribendum fuit, addunt R.V. Tres filii Carcini memorantur ab scholiasta Pac. 778. Ξενοκλῆς, Ξενότιμος, Ξέναρχος: duo, Ξενοκλῆς καὶ Ξενότιμος, ab scholiasta Nub. 1264. secundum nostrorum librorum lectionem: nam vulgo tres, Ξενοκλῆς, Ξενότιμος, Δημότιμος. Datis tragicus, Carcini filius, memoratur ab schol. Pac. 288.

8–10. εἰσὶ δὲ—Χολαργεύς om. R.

8. ὥς φασι V. Aberat ὡς.

γεγονότες om. V.

9. ὁμώνυμος τούτοις Θ.

τῶν δὲ δήμων Θ. τὸν δὲ δῆμον V. τῷ δὲ δήμῳ Ald.

10. Χολαργεύς] χολαργέτης Θ.

11. Τραγῳδίας—ἄσημος] οὗτος ἄσημος τραγῳδός R, qui post μνημονεύοντες addit ἔστι δὲ τραγῳδίας ποιητὴς μοχθηρός.

μοχθηρὸς καὶ] καὶ μοχθηρὸς καὶ V.

12. δὲ om. Θ.

Πυθαγγέλου] τῆς πυθαγγέλου φωνῆς V.

φησὶν om. R.

μου] με V.

13. πυθαγγέλου καὶ ταῦτα R.V. καὶ ταῦτα Πυθαγγέλου Ald.

φροντίζοντες καὶ addidi ex V.

13, 14. καλῶς—προκείμενον om. R.

14. ἔδειξε V.

ὡς] ὁ Θ.M. om. V.

15. Πολυλογώτερα—ἐκακίζετο om. R.V.

ζετο. [πλεῖν ἢ σταδίᾳ: Πλέον ἢ σταδίῳ Εὐριπίδου φλυαρότερα. R.V. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ δρόμου, καθὼς καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν. V. ἀντὶ τοῦ λάλοι καὶ πιθανολόγοι. Gl. R.V. (non G.)]

92. ἐπιφυλλίδες: [Κυρίως δὲ ἐπιφυλλίδες· οὕτω λέγεται τὰ βοτρύδια τὰ μετὰ τὸ πατεῖσθαι τῶν σταφύλων ἐξερχόμενα. ταῦτα δὲ οὐ χρήσιμα. Ἄλλως. V.] τὰ ἐπικείμενα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια. Καλλίστρατος δὲ, τὰ αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ μικρά. κέκληται δὲ οὕτως, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι. ἢ τὰ πρὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. Ἄλλως. ἐπιφυλλίδες εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βότρυσιν ἐν ἀρχῇ περιττώματα. οἱ δέ φασι τὰ ἐν κορυφαῖς τῶν κλημάτων. ταῦτα γὰρ οὐχ ὑποκάτω τῶν φύλλων, ὡς οἱ βότρυες, ἀλλ' ἐπάνω φύονται. δείκνυσι δὲ ἐντεῦθεν ὡς οὐδὲν περὶ λόγους εἰσί.

93. χελιδόνων μουσεῖα: Παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου

πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος,
χελιδόνων μουσεῖον.

ἀντὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς "οὗ περιβρέμεται Θρηϊκία χελιδών." [τὸ χελιδόνων μουσεῖα παροιμία ἐπὶ τῶν πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ταττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῶν χελιδόνων γένος, πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς "οὗ περιβρέμεται Θρηϊκία χελιδών." Θ. a m. rec.]

94. ἃ φροῦδα: Ἀφανῆ ὑπὸ τῆς χαρᾶς.

ἢν μόνον: Ἤγουν, εἴπερ ἅπαξ τοὺς περιεστῶτας ἐπαινέτας σχοῖεν τῶν δραμάτων.

1. Πλέον ἢ σταδίῳ] πλέον ἢ σταδίου R.
3. ἀντὶ τοῦ om. V.
λάλοι καὶ] καὶ om. V.
5. πατεῖσθαι G. ὀπτᾶσθαι V.
7. Καλλίστρατος—μικρά om. R.
αὐτὰ add. V.Θ. et Suidas s. ἐπιφυλλίδες.
8. καλύπτεσθαι] ἐπικαλύπτεσθαι Θ. Apud Suidam est ἐπὶ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι, corruptum ex τοῖς φ. ἐπικαλύπτεσθαι. Sequentia om. R.
9 – 12. Ἄλλως — λόγους εἰσί om. Θ.
13. Παρὰ τὰ] π^ε τῇ R.
14. ἀνεῖρπε] ἂν εἶρπε R.Θ. Legebatur ἐνεῖρπε.
εὐφυὴς] ἐκ φυῆς R.
15. μουσεῖον R. μουσεῖα Ald.
16. τοῦ om. V.
ἡ χελιδὼν R.V.Θ.M. παροιμία Ald.
βαρβάρων] καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστι ταττομένη· τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλέον διὰ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον add. Ald. om. R.V.Θ.M.
17. ἐν om. R.
ἑξῆς] 680.
22 – p. 23, 2. Ἀφανῆ — ἐπαινεθέντα om. R.V.
23. περιεστηκότας Θ.

95. *προσουρήσαντα*: Εὐθυδρομήσαντα, εὐδοκιμήσαντα, ἐν τραγῳδίας δράματι ἐπαινεθέντα. [οὐρίζω, τὸ ἀπὸ τοῦ οὔρου ἀνέμου. οὐρῶ, τὸ ἀπὸ τοῦ οὔρου, τοῦ ἐκκρινομένου ὑγροῦ. προσουρήσαντα οὖν, τὸ βραχύν τινα χρόνον διατρίψαντα, καὶ τῶν αὐτῶν λήρων ἐκχέαντα τῇ τραγῳδίᾳ. Schol. C.]

96. *γόνιμον δὲ ποιητὴν*: Ἀντὶ τοῦ φυσικόν τινα καὶ μὴ βεβιασμένον. ἢ γεννητικόν.

99. *παρακεκινδυνευμένον*: Ἀντὶ τοῦ ὑψηλὸν, βλάσφημον, [καὶ ὀγκῶδες V.] παράδοξον, ἀσύνηθες.

100. *αἰθέρα Διὸς*: Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης

ὄμνυμι δ' ἱρὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

τὸ δὲ χρόνου πόδα ἐστὶν ἐξ Ἀλεξάνδρας "καὶ χρόνου προὔβαινε "πούς."

102. *γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν*: Παρὰ τὰ ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

103. *σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει*: Ἀντὶ τοῦ σοὶ Ἀττικῶς. σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ Ἀττικοὶ κέχρηνται τῷ τοιούτῳ σχηματισμῷ. ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις "καταφρονεῖ με καὶ Θήβας ὅδε."

μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι: [Οἱ μὲν βραχύνουσιν, ἵνα τοῦ η ἔκθλιψις εἶναι δοκῇ, οἱ δὲ ἐκτείνουσι τὸ α, κρᾶσιν πιστεύοντες εἶναι τοῦ η καὶ τοῦ α βραχέος εἰς τὸ α μακρόν. V.] μᾶλλον ἢ μαίνομαι. οἱ μὲν, φασὶν, ἐκτείνουσιν· οἱ δὲ συστέλλουσι. μεταλαμβάνεται δὲ εἰς

6. ἀντὶ τοῦ add. V.
8. ἀντὶ τοῦ add. R.
9. παράδοξον, ἀσύνηθες om. R.V.
10–13. Εὐριπίδου — πούς R.V. ἐξ Ἀλεξάνδρας Εὐριπίδου, καὶ χρόνου πρόβαινε πόδα. καὶ ἐκ Μελανίππης Σοφοκλέους (σοφῆς Berglerus) ὄμνυμι δι' ἱερὸν αἰθέρα, οἴκησιν Διός Ald. εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν εὐριπίδης—καὶ εἰς τὴν μελανίππην σοφοκλῆς M.
11. ἱρὸν] ἱερὸν R.V.
12. τὸ δὲ et ἐστὶν om. R.
Ἀλεξάνδρας] ἀλεξάνδρου R.V.
προὔβαινε Elmsleius ad Eurip. Bacch. 887. πρόβαινε R.V.
13. πούς] ποῦς R.V.
14. παρὰ τὰ R. ταῦτα Ald.
Ἱππολύτου] 612.
17. Ἀττικῶς] ὁ δὲ διόνυσος λέγει καὶ ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει add. V, ex scholio proximo.
σημειωτέον] σημείωσαι Θ. σημειωτέον—ὅδε om. R.
18. δὲ V.M. τοίνυν Ald.
ὡς add. V.Θ.
19. Βάκχαις] 503.
20. ἵνα τοῦ η] ἵνα τὸ ν codex.
22. μᾶλλον Θ.M. Ἀττικοὶ, μᾶλλον Ald.
22 – p. 24, 3. μᾶλλον — ἐπ' αὐτῷ om. R. μᾶλλον—συστέλλουσι om. V.

τὸ μὲν οὖν, ἢ οὔκ· ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. ἡ γὰρ μὴ ἀπαγόρευσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως παραλαμβάνεται. Ἄλλως. ἀλλὰ πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ· τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.

104. *κόβαλα*: Ἀντὶ τοῦ κακοῦργα καὶ ἀνελεύθερα. Δίδυμος, κατεστωμυλμένα, ἀπατητικά. καὶ κακοβούλους, κοβάλους.

105. *μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει*: Καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν Ἀνδρομάχῃ

μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν, ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

106. *καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε*: Ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς ἢ ὅλως καὶ συνόλως, καὶ ἔστιν οἷον ἀδόλως. τέχνας γὰρ ἔλεγον οἱονεὶ τοὺς δόλους. "ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήεντες ἔχυντο."

107. *δειπνεῖν με δίδασκε*: Τοῦτο γὰρ ἐπίστασαι, ἐκεῖνο δ' οὔ. ταῦτά με, φησὶ, δίδασκε, καὶ μὴ κρῖνε τραγῳδίας. ὅτι ἀδηφάγος ὁ Ἡρακλῆς.

113. *κρήνας*: Γράφεται κρημνούς. ἐκτροπαὶ δὲ, ἐκνεύσεις τῶν ὁδῶν, ὅπου τις ἐκτραπῆναι δύναται. διὰ τὸ ἐκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ κρύπτεσθαι, ὅταν ταραχή τις γένηται τῶν νεκρῶν. ὅσα δὲ οἱ ὁδοιποροῦντες ἐπάνω τῆς γῆς εὑρίσκουσι καθ' ὁδὸν, ταῦτα καὶ αὐτὸς οἰόμενος καὶ ὑπὸ γῆν εἶναι, ἐρωτᾷ περὶ τούτων.

[115. ἐπειδὴ ῥυπαρὸς οὗτος ὁ τόπος· ὅπου δὲ ῥυπαρία, κόρεις εἰσίν. V.]

[116. ὁ Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Ξανθίαν τὸ ὦ σχέτλιε. R. ὁ Ἡρακλῆς ἀκούσας τοῦ Ξανθίου λέγοντος ὅτι περὶ ἐμοῦ οὐδεὶς λόγος, πρὸς αὐτὸν ποιεῖται τὸν λόγον ὅτι καὶ σὺ τολμήσεις καταβῆναι. V.]

3. τουτέστιν—ἀρέσκει om. V.
4. ἀντὶ τοῦ add. R.
4, 5. Δίδυμος—κοβάλους om. R.
6. Scholion v. 105. om. R. Ἀνδρομάχῃ] Fortasse Ἀνδρομέδᾳ. Neque enim hæc in Andromacha leguntur, cujus fabulæ locos aliqua ex parte similes comparabat Berglerus v. 237. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι. et 581. πῶς; ἢ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις—; Post Ἀνδρομάχῃ Suidas s. μὴ τόν addit ἢ (ἔχον Toupius) οὕτως.
7. ἀρκέσω] βλέπω V.
8. ἀληθῶς ἢ add. V.
9. οἱονεὶ R. οἷον Ald. ἀμφὶ] Homer. Od. Θ, 296.
10. ἔχυντο om. R.
11. Τοῦτο—οὔ om. R.V.
14, 15. Γράφεται—ὁδῶν om. R.V. Habent Θ.M.
15. δύναται] οὐ δύναται R. Sequentia om. R. διὰ τὸ] ἄλλως. ἐκνεύσεις ὁδῶν ἀπὸ τοῦ V. τῆς ὁδοῦ καὶ κρύπτεσθαι] καὶ ἀποφεύγειν V.
16–18. ὅσα—τούτων om. V.Θ.
19. κόρεις εἰσίν] κόρις οὐκ ἔστιν codex. Fortasse præstat ὅπου δὲ ῥυπαρία οὐκ ἔστι, κόρεις ὀλίγιστοι.

[118. ἀντὶ τοῦ διὰ ποίας ὁδοῦ. V.]

119. *μήτε θερμὴν*: Μήτε ὅπου ἐστὶ καῦμα μήτε δυσχείμερον ὁδὸν εἴπῃς.

121. *θρανίου*: Θράνους καὶ θρανάτια ταπεινά τινα διφρίδια καὶ ὑποπόδια λέγονται· καὶ ἡ παρὰ τῷ ποιητῇ θρῆνυς· ἐφ' ὧν ἱστάμενοι οἱ ἀπαγχόμενοι ἀρτῶσιν ἑαυτοὺς, ἀπολακτίζοντες αὐτά. τοῦ δὲ κάλω ἡ εὐθεῖα ὁ κάλως.

122. *πνιγηρὰν λέγεις*: [Πρὸς τὸν πνιγμὸν τῆς ἀγχόνης καὶ ὥσπερ ὁδοῦ καυματώδους. Ἄλλως. V.] καυματώδη· ἅμα μὲν ἀντὶ τοῦ θερμήν· πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος· ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θρανίον.

123. *σύντομος*: Ὅτι οὐ μόνον ἐπίτομον λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ σύντομον. τετριμμένην δὲ, ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ ὁδοῦ κατημαξευμένης, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κώνειον διὰ θυείας τρίβεσθαι.

125. *ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον*: Καὶ ὡς ἐπὶ ὁδοῦ ψυχρᾶς, καὶ ὅτι κατὰ ψύξιν φονεύει τὸ κώνειον. πήγνυσι δὲ, εἶπε, τἀντικνήμια. ἀπὸ τῶν ποδῶν γὰρ οὗτος ὁ θάνατος ἄρχεται, πρώτους αὐτοὺς καταψύχων. ὡς τοῦ ζωτικοῦ αἵματος περὶ τὴν καρδίαν συστελλομένου.

127. *κατάντη*: Οὕτως Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ. εὐκολώτεραι γὰρ καὶ ταχύτεραι αἱ τοιαῦται ὁδοί.

4. *θρανάτια* R. *θανάτια* V.Θ.M. *θρανίτια* Ald. Corrigendum videtur *θρανία* ex Suida s. *θρανίον*.

ταπεινά τινα R. et Suidas. *τὰ στενὰ* V. *τινὰ* Θ.M. Ald.

διφρίδια R. et Suidas. *διφρία* V.Θ.M. Ald.

5. *λέγονται* R. et Suidas. *ἔλεγον* V.Θ.M. Ald.

ἡ om. V.

ποιητῇ R.V. et Suidas. *ποιητῇ δὲ* Ald.

θρῆνυς R. et Suidas. *θρῆνις* Ald. *ὑπὸ δὲ θρῆνυς* (*θρῆνις* G. Est ex Il. Σ, 390.) V.

ἱστάμενοι addidi ex R. et Suida. Post *ἀπαγχόμενοι* ponunt V.Θ.M.

6. *οἱ* om. R.

αὐτά] *δὲ αὐτά* V.

7. *ὁ* add. R.V.M.

9. *ἅμα μὲν ἀντὶ τοῦ* R.V. *ἅμα μὲν ὅτι* Ald.

10. *θερμήν*] *θερμοῦ* R. *θερμόν* V.

πνιγεὺς γὰρ ἡ κάμινος add. R. V.Θ.

12. *Ὅτι* om. R.

13. *ἅμα μὲν ὡς*] *δὲ ὡς* R.V.

κατημαξευμένης om. R.V.

14. *πρὸς—τρίβεσθαι* R.V. *διὰ τὸ τρίβεσθαι τὸ κώνειον* Ald.

15, 16. *Καὶ ὡς — τἀντικνήμια* om. R.

16. *πήγνυσι — τἀντικνήμια* om. V.

17. *καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν ποδῶν οὗτος ὁ θάνατος ἄρχεται* V.

οὗτος om. R.

πρῶτον αὐτὰ R.V. *καταψ.* sequentia om. R.V.

19. *Οὕτως*] *ἀντὶ τοῦ εὐθεῖαν. οὕτως δὲ* V.

αἱ γὰρ τοιαῦται ὁδοὶ εὐκολώτεραι καὶ ταχύτεραι V.

[128. ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ, ἐμοῦ δηλονότι ταχέως βαδίζειν μὴ δυναμένου. V. ὀξύποδος ἐμοῦ. R.]

131. ἀφιεμένην τὴν λαμπάδα: Τοὺς λαμπαδιστὰς ἀγῶνας. λαμπαδηδρομίαι δὲ γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ, Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως. Κεραμεικὸς τόπος Ἀθήνησιν ὅπου συνετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατὰ ἐνιαυτὸν λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. πρὸς δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν. ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν οἱ πρῶτοι λαμπαδίζοντες ἀφεθῶσι, καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω.

133. εἶναι, τόθ' εἶναι: Ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι τοὺς δρομεῖς. τινὲς δὲ γράφουσιν εἵητε, ἀντὶ τοῦ ἀφείητε, οἱ δρομεῖς δηλονότι. τοῦτο δὲ γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν, ἐπειδὰν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφείητε, δηλονότι οἱ τρέχοντες, καὶ σὺ σαυτόν. γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς εἶναι, ἀντὶ τοῦ εἵητε. μήποτε τὸ δεύτερον εἶναι, τὸ ἐς καὶ σὺ σαυτὸν, ἁμαρτανομένου τοῦ προτέρου. λέγοι δ' ἄν τις καὶ τοῦτο λόγον ἔχειν· ὡς τῶν θεωμένων ἐπικελευόντων τῷ τὸ σημεῖον ἀφιέντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα, οὕτως εἶναι. Ἄλλως. ὅτι ἐν τῇ ἀφέσει τῆς λαμπάδος σημεῖον ἦν τοῖς μέλλουσι δραμεῖν, ὡς δεῖ τοῦ δρόμου κατάρξασθαι. ἦν δὲ τοῦτο πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι παρὰ Τυρσηνοῖς τὴν σάλπιγγα. [εἶναι, τόθ' εἶναι: Τὸ εἶναι σημαίνει καὶ τὸ κορευσθῆναι, ὡς ἐν τῷ "ἐξ "ἔρον ἕντο," καὶ ἔστι δασυνόμενον ὡς ἀπὸ τοῦ ἴω καὶ ἕημι τὸ πληρῶ.

3–5. Τοὺς—Προμηθέως R: in fine scholii habet V: post scholion v. 133. inde a verbis ἐγένοντο δὲ τρεῖς λαμπαδοδρομίαι.

4. τρεῖς γίνονται V.

κεραμικῷ R.V, non G.

Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως] Vide Schneideri annotationem ad Xenophontem de Vectigalibus p. 170.

5. Κεραμεικὸς] κεραμικὸς V, non G.

δὲ addit Ald., om. R.V.

9. ἑαυτὸν ἀφεῖναι V.

10, 11. Ἀντὶ τοῦ — οἱ δρομεῖς δηλονότι om. R: in fine scholii ponit V, præfixo ἄλλως.

10. δὲ add. V.M. et Suidas s. εἶναι.

11. εἵητε] De hac scriptura dixi in annotatione ad hunc versum. ἵητε M.

ἀφείητε] ἀφίητε hic et paullo post M. et Suidæ ed. Mediol.: ἀφίετε cod. Paris. A.

δὲ om. R.V.

12. ἀφείητε] ἀφίητε R.

13. σαυτόν] σαυτὸν ῥῖψον κάτω Suidas.

13–19. γράφεται—σάλπιγγα om. R.

13. εἶναι ἀντὶ τοῦ] ἵητε ἀντὶ τοῦ M. ἐναίαντι V. ἐν αἴαντι G. Id est ἕναι ἀντὶ τοῦ, ut apud Suidam legitur.

14. δεύτερον τοῦ ἔσκ' αὐτῶν V.

15. προτέρου V. et Suidas. πρώτου Ald.

16. ἐπικελευόντων V. et Suidas. ἐπικαλούντων Ald.

τὸ σημεῖον V. τὸ om. Ald.

17–19. Ἄλλως—σάλπιγγα om. V.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀφεῖναι καὶ πέμψαι, καὶ τοῦτο δασυνόμενον ὁμοῖον ὡς ἐνταῦθα. κανονίζεται δὲ οὕτως· ἵημι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων ἥσω, ὁ β [—ος] ἀόριστος ἧν, ἡ μετοχὴ εἷς, ἕντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶναι. Gl. Victor.]

134. ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου: Καὶ γὰρ ὁ ἐγκέφαλος τῶν ἀνθρώπων ἔχει ὑφ' ἑαυτὸν ὑμένας ἐοικότας τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. Ἄλλως. Ἀρίσταρχος, πρὸς τὸ σχῆμα, φησὶ, τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι γὰρ ὥσπερ δύο θρῖα συγκείμενα. θρῖα δὲ, τὰ τῆς συκῆς φύλλα, καὶ τὰ θρῖα δὲ οὕτως σκευάζεται. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κατειλεῖσθαι τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. ἡ δὲ σκευασία ἐστὶ, στέαρ, μέλι, ᾠὰ, σεμίδαλις. εἰώθασι δὲ καὶ τὸν ἐγκέφαλον ὀπτᾶν κατειλήσαντες τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις, ἢ μετὰ τῆς ἄλλης τοῦ θρίου κατασκευῆς, ἢ καὶ μόνον, πρὸς ὃ καὶ παρέθηκε τὸ θρῖον.

138. ἄβυσσος: Ἣν οὐδὲ βυθὸς χωρῆσαι δύναται. Ἴωνες δὲ τὸν βυθὸν βυσσόν φασι.

139. τυννουτωί σε: Συνάγων τοὺς δακτύλους φησίν· ἀντὶ τοῦ μικρῷ. ὁμοίως δὲ καὶ τυτθὸν, τὸ νήπιον, ἀντὶ τοῦ τιτθόν· τὸ ἔτι παρὰ τοῖς τιτθίοις καθεστηκός. φοβεῖ δὲ αὐτὸν, ἐπίτηδες σμικρύνων τὸ πλοῖον. [τύννος τὸ μικρὸν, ὁμοίως καὶ τυτθόν. R.]

140. δυ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών: Οὐχ ὡς τοῦτο λαμβάνοντος, ἀλλὰ πρὸς τὸν δικαστικὸν μισθὸν, ὅτι δύο ὀβολῶν ἦν. ἅμα δὲ διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολοὺς, καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἐπιφέρει γοῦν

ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δυ' ὀβολώ.

5, 6. Καὶ γὰρ—φύλλοις om. R.
5. καὶ γὰρ add. V.
7. Ἄλλως add. V.
ἀρίσταρχος πρὸς R.V. καὶ Ἀρίσταρχος ὅτι πρὸς Ald.
φησὶ add. R.
8. δύο θρία R.V. θρία δύο Ald.
11. ὀπτᾶν] ὅπου ἂν V. οἱ ποιηταὶ Θ.
13. ὃ καὶ R.V. Aberat καί.
παρέθηκε] παρέψησις Θ.M.
14. χωρῆσαι δύναται R. δύναται χωρῆσαι Ald. δύναιτο ἂν χωρῆσαι V.
15. φασι R. λέγουσι Ald.

16–18. Συνάγων—καθεστηκός] τύνον τὸ μικρὸν καὶ τυτθὸν ὁμοίως τὸ νήπιον ἢ τιτθὸν—καθεστηκός. ἄλλως. συνάγων—μικροῦ V.
16. δακτύλους] καὶ τὴν παλάμην κοιλάνας add. Ald. om. R.V.Θ.M.
17. μικρῷ] μικροῦ V.
21. δύο ὀβολῶν] De mercede judicum dixi ad Vesp. 684.
δὲ V. οὖν Ald. om. R.
διὰ om. V.
23. ἐπιφέρει R.V. ἐπιφέρεται Ald.
γοῦν] οὖν R.

ἦν δὲ καὶ τριώβολον, τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων. ἐπὶ δὲ Ἀριστοφάνους καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν.

[141. ἀντὶ τοῦ μεγάλην δύναμιν ἔχουσιν. R.]

142. Θησεὺς ἤγαγε: Ὅτε κατῆλθε μετὰ Περίθου εἰς Ἀϊδωνέα, ἁρπάσαι βουλομένου τὴν κόρην τῆς Δήμητρος Περσεφόνην. ἢ διὰ τὸ θητεύειν τὸν Χάρωνα διαπορθμεύοντα.

[144. μή μ' ἔκπληττε: Μή μ' εἰς ἔκπληξιν καὶ φόβον ἔμβαλε· οὐ γάρ μ' ἀποστήσεις τῆς ὁρμῆς. Gl. C. δειμάτου: Ἐκφόβει. Gl. Victor.]

146. καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν: Ὅτι τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράττιν ἐν Ἀταλάντῃ δράματι· ψεῦδος δέ, πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων δεδίδακται ἡ Ἀταλάντη Στράττιδος. [νῶν δὲ ἀντὶ τοῦ ῥέον, νᾶον νῶν. σκῶρ δὲ ἀποπάτημα, χέσμα. κειμένους δὲ ἀντὶ τοῦ κολαζομένους. R.V. νῶν: Ῥέον. Gl. C. νάον. Gl. D. σκῶρ: Κόπρον. Gl. Victor.]

[149. ἠλοίησεν: Ἔτυψεν. Gl. R. Br. Victor. ἐφαρύτωσεν. ἢ γεραιὰν γνάθον ἔκρουσε. V. (non G.)]

151. ἢ Μορσίμου: Τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. ἔστι δὲ Φιλοκλέους υἱός. ἦν δὲ ὀφθαλμῶν ἰατρὸς ἀγαθός. ἦν δὲ καὶ σμικρός.

1. ἦν δὲ καὶ R.V.Θ.M. ὕστερον δὲ ἦν Ald.
κολακείας] βλακείας Suidas s. ὀβολοῦ et φεῦ.
2. ἦν om. V.
4. ὅτε R.V. ὅτι Ald.
Περίθου] περιθέου V. πειρίθου R. Ald. Sequentia om. R.V.
10. ὅτι add. R.
τινὲς] τινὲς δὲ V.
τῷ] τὸ R.
11. στράττιν R.V. στράτιδι G. Στράτιν Ald.
Ἀταλάντῃ] Legebatur Ἀταλάντῳ. Correctum ex Suida s. σκῶρ, qui Ἀταλάντης posuit ἀταλάντου M.
ψεῦδος δὲ] ψεῦδος γὰρ R.
12. δεδίδακται (δέδεικται R.Θ.M.) hoc loco R.V.Θ.M, post Στράτιδος ponit Ald.
ἡ Ἀταλάντη] Legebatur ὁ Ἀταλαντος.
στράττιδος R.V.Θ.M. στράτιδος G. Ald.
12–14. νῶν δὲ—ἀντὶ τοῦ κολ.] ἀποπάτημα, χέσμα. ἀεὶ νάον (νέον G.) δὲ ἀεὶ ῥέον. et infra τοὺς κολ. quod gl. om. G.
18. Scholion v. 151. post scholion v. 153. ponit V, præfixo ἄλλως.
τραγῳδίας ποιητὴς R. ποιητὴς τραγῳδίας V. τραγῳδίας καὶ οὗτος ποιητὴς Ald.
ὑπόψυχρος R. et Suidas s. ἢ Μορσίμου. ψυχρός V.Θ. καὶ ψυχρός Ald. Sequentia om. R.
Φιλοκλέους] σοφοκλέους M.
19. ἀγαθὸς ἰατρός V.Θ.M.
σμικρός] μικρός V.Θ. μικρὸς τὸ σῶμα M.

υἱὸν δὲ ἔσχεν Ἀστυδάμαντα. [ἀντὶ τοῦ θανάσιμόν τινα λόγον ἔγραψεν, οἷα νῦν πολλὰ γίνονται τοῖς φαρμακοῖς. V.]

153. τὴν Κινησίου: Κινησίας διθυραμβοποιός· ὃς ἐποίησε πυρρίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο. τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τὸν, νὴ τοὺς θεοὺς, στίχον, ἀλλ' ἀφαιροῦσιν αὐτὸν καὶ τὸν ἑξῆς οὕτω γράφουσιν

ἢ πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

διὸ καὶ Ἀριστοφάνης παρατίθησι τὸ ἀντίσιγμα καὶ τὸ σίγμα. Ἄλλως. ὁ Κινησίας ἐπραγματεύσατο κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς καὶ κατεσκελετευκώς. δοκεῖ δὲ καὶ κατησχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν

ἢ κατατιλᾷ τῶν ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων.

ἦν δὲ Θηβαῖος, μελοποιὸς κάκιστος, ὃς ἐν τοῖς χοροῖς ἐχρῆτο πολλῇ κινήσει.

[156. τοὺς τόπους τῶν μυρρίνων. R. μυρρινὼν ὁ τόπος τῶν μυρρίνων. V. (non G.) τόπους μεστοὺς μυρινῶν. Θ.]

158. οἱ μεμυημένοι: Λόγος γὰρ ἐκράτει παρ' Ἀθηναίοις ὡς ὁ τὰ μυστήρια διδαχθεὶς μετὰ τὴν ἐνθένδε τελευτὴν θείας ἠξιοῦτο τιμῆς. διὸ καὶ πάντες πρὸς τὴν μύησιν ἔσπευδον. [οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια. R. οἱ τὰ μυστήρια διδαχθέντες. Θ.]

159. ὄνος ἄγων μυστήρια: Τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεως εἰς Ἐλευ-

1. Ἀστυδάμαντα V. et Suidas. Legebatur Ἀμφιδάμαντα.

3. Κινησίας] ἔπρεπεν ἵνα καὶ τοὺς τὴν πυρρίχην μανθάνοντας τοῦ κινησίου μετ' ἐκείνους ἐκεῖ κολάζεσθαι. κινησίας δὲ ἦν V.

ἐποίησε R.V.Θ.M. et Suidas s. πυρρίχαις. ἐποιήσατο Ald.

πύρριχον R. et Suidæ codd. Paris. A. et Leid. ὅτι om. R.

4. ἐχρῆτο V. ἐχρᾶτο R. ἐχρήσατο Ald. Sequentia om. R.

5, 6. ἀφαιροῦσιν—οὕτω V. ἀφαιροῦσι καὶ οὕτω τὸν ἑξῆς Ald.

8. τὸ ἀντ. V.Θ. Aberat τὸ.

9–11. κωμικῶν — δοκεῖ δὲ καὶ om. V.

10. ὀκνηρὸς libri et Suidas. s. πυρρίχαις. Scribendum σμικρὸς cum Kustero.

κατεσκελετευκώς V. et Suidas. κατασκελετευτηκώς Ald.

11. κατησχημονηκότων G.

12. ἑξῆς] 366.

13. χοροῖς V.

ὑπᾴδων V. ἐπᾴδων Ald.

14. Θηβαῖος] φιλοκλέους υἱὸς addit V, ex scholio præcedente de Morsimo.

ἐχρῶτο V.

18–20. Λόγος—ἔσπευδον om. R.V.

22. Τοῖς] ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ὁ ὄνος εἰμὶ μεμυημένος· καὶ γὰρ τοῖς V.

ἄστεως V. ἄστεος Ald. et Suidas s. ὄνος.

σῖνα διὰ τῶν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρείαν· ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. ὡς ἂν οὖν ὅμοιόν τι πάσχων διὰ τὸ πιέζεσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν.

160. ἀτὰρ οὐ καθέξω: Ἅμα τῷ λόγῳ ῥίπτει τὰ σκεύη, ἵνα ὕστερον φαίνηται γελοιότερος, κελευόμενος ἆραι τὰ σκεύη. λέγει γοῦν, πρὶν καὶ καταθέσθαι, εἰπόντος, σὺ δὲ τὰ στρώματα αὖθις λάμβανε.

[166. τῷ Ξανθίᾳ φησὶν ὁ Διόνυσος. V.]

[169. τῶν νεκρῶν δηλονότι τῶν ἐπὶ τὸ ἀπελθεῖν μελλόντων εἰς τὸν Ἅιδην. V. ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς τὸν Ἅιδην, ἢ τῶν ἐκφερομένων τῆς πόλεως, ἀφ' οὗ καὶ ἐκφορὰ, ἐπὶ τὸν Ἅιδην, ὃ κοινῶς ἐξόδιον λέγεται. Θ.]

170. ἐὰν δὲ μὴ ηὕρω: Ἀντὶ τοῦ, ἐὰν δὲ μὴ εὕρω. γράφεται καὶ ἔχω, ἤγουν, ἐὰν μὴ ἔχω ἀργύριον· ἵνα λείπῃ τὸ ἀργύριον.

[172. πρὸς τὸν βασταζόμενον νεκρόν. R.V.]

174. πόσ' ἄττα: Ἀντὶ τοῦ, πόσα σκεύη ἔχετε. γελοίως δὲ ὁ βασταζόμενός φησιν, ἀσθενῶς δὲ ἐρεῖ. ἡ δραχμὴ δὲ, ἓξ ὀβολῶν. δώδεκα οὖν ὀβολοὺς αἰτεῖ.

175. ὑπάγεθ' ὑμεῖς: Ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀποστρέφεται δὲ αὐτοὺς ὁ νεκρὸς, μὴ βουλόμενος σκευηφορεῖν, διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὸν μισθόν. τὸ δὲ, ὑπάγετε ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ὁ νεκρός φησι πρὸς τοὺς νεκροφόρους.

176. ἐὰν ξυμβῶ τί σοι: Ἐὰν ξυμβῶ σοι ἀντὶ τοῦ ἵνα ξυμφωνήσω

1. διὰ τὸ om. V.
2, 3. οὖν et τι om. R.
3. πάσχων] πάσχοντι Θ. om. M.
4. μίγνυσιν] ἔστι (εἰσὶ G.) δὲ οἱ εἰδότες τὰ μυστήρια. παροιμιῶδες. addit V, ex scholio v. 158.
5. Scholion v. 160. om. R.
6. γελοιότερος Θ. γελοιώτερος Ald. γελοῖος V.
7. εἰπόντος om. V.
13, 14. Ἀντὶ—ἀργύριον] ἀντὶ τοῦ μὴ εὕρω ἤγουν ἐὰν μὴ ἔχω ἀργύριον. λέγει δὲ τὸ (ἵνα λέγῃ τὸ G.) ἀργύριον (ἐὰν μὴ εὕρω add. G.) V.
13. γράφεται καὶ ἔχω R. γράφεται δὲ καὶ ἂν δὲ μὴ ἔχω Ald.
ἐὰν R. ἐὰν δὲ Ald.
16. δὲ om. R.
ὁ add. R.V.Θ.
17. ἐρεῖ] αἱρεῖ V.
17, 18. ἡ — αἰτεῖ infra post τὸν μισθόν ponit V.
17. ἡ δὲ δραχμὴ V.
18. οὖν om. R.
19. Scholion v. 175. om. R.
20. σκευοφορεῖν Θ.M.
εἶναι om. V.
21, 22. τὸ δὲ — νεκροφόρους] τοῦτο πρὸς τοὺς βαστάζοντας αὐτὸν ὁ νεκρός φησι V.
23. Ἐὰν ξυμβῶ σοι ἀντὶ τοῦ] ἀντὶ τοῦ ἐὰν ξυμβῶ σοι V. Legebatur ἐὰν ξυμβῶ σοι. γράφεται δὲ καὶ ἵνα, quæ om. R.

σοί τι. ἔλεγον δὲ τὸ ἵνα ἀντὶ τοῦ ἐάν. καὶ Ὅμηρος "ἵνα μὴ ῥέξο-" "μεν ὧδε."

178. [ἐννέ' ὀβολούς: Ἀντὶ τοῦ μίαν ἥμισυ δραχμήν· ἡ γὰρ δραχμὴ ἓξ ὀβολοί. R.Θ. μίαν ἥμισυ δραχμὴν δίδωσιν ὁ Διόνυσος V.] ἀναβιῴην νῦν: Ὀχλούμενος ὑπ' αὐτῶν τοῦτο λέγει. ἐν ἤθει δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν· οἷον ἀπολοίμην. οἱ δὲ, ὅτι χαλεπὸν ἦν τότε τὸ ζῆν, ὥστε ἄμεινον εἶναι τὸ τεθνάναι. εἰς κατάραν οὖν λαμβάνει τὸ ἀναζῆσαι ἐν Ἀθηναίοις. κατηγορίαν δὲ ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. Ἄλλως. ἐν ἤθει, ἐπεὶ ἁπλῶς ὁ ἀνθρώπινος βίος μοχθηρός. ἢ ὅτι τότε Ἀθηναίων δυστυχούντων οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο.

[179. ἀντὶ τοῦ βαστάσω. V. ἐγὼ βαστάζω. R.]

182. ὠὸπ, παραβαλοῦ: Ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα τὸ ὠόπ. τὸ δὲ παραβαλοῦ ἀντὶ τοῦ ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν. ἐν τῇ νηὶ γὰρ ὁ Χάρων λέγει. [πλησίασον τὸ σκάφος τῷ λιμένι. Gl. Br.]

183. τοῦτο λίμνη νὴ Δία: Τοῦτο οἱ μέν φασι τὸν Διόνυσον λέγειν, οἱ δὲ τὸν Ξανθίαν. ἐνταῦθα δὲ τοῦ πλοίου ὀφθέντος ἠλλοιῶσθαι χρὴ τὴν σκηνὴν καὶ εἶναι κατὰ τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην τὸν τόπον ἐπὶ τοῦ λογείου, ἢ ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας, μηδέπω δὲ ἐν Ἅιδου.

186. χαῖρ' ὦ Χάρων: Δημήτριός φησιν Ἀχαιοῦ ὅλον εἶναι ἐκ τοῦ Αἴθωνος. λέγουσι δ' αὐτὸ οἱ σάτυροι

συμφωνήσω R.Θ.

1. τι add. R, qui sequentia omittit.

ἐάν Heynius ad locum Homeri Il. Η, 353. Legebatur καί.

καὶ Ὅμηρος V.Θ. Aberat καί.

ῥέξομεν] Scribebatur ῥέξωμεν.

3. μίαν ἡμίσειαν δραγμήν· ἡ γὰρ δραγμὴ ἓξ ὀβολοί εἰσιν M.

5. Ὀχλούμενος] οἷον (om. G.) ἀπολοίμην. ἐνοχλούμενος δὲ V.

5–9. Ὀχλούμενος — ἁπλῶς ὁ om. R.

7. ἦν τότε τὸ ζῆν M. ἦν τότε ζῆν V.Θ. τὸ ζῆν ἦν Ald.

εἶναι om. V. ἦν M.

9. ἄλλως. ἐν ἤθει V. ἤγουν Ald. ἢ οὖν Θ. (τυχοῦσαν. ἢ διὰ τὸ μοχθηρὸν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τοῦτο λέγει M.)

βίος om. R.

μοχθηρός R.V. μοχθηρὸς, τοῦτο λέγει Ald.

12. ἐλατικὸν R.V.Θ.M. ἐλατικόν ἐστι Ald.

ὠόπ] ὦ ὄπ Ald. ὦπ R.

δὲ om. R.

13, 14. ἀντὶ—λέγει] οἷον ἔμβα V.

13. ὅρμισον] ὅρμησον R.Θ.

νηὶ] ναὶ R.

γὰρ R. δὲ Ald.

15. Scholion v. 183. om. R.G. Gl. τὴν ἀχερουσίαν λίμνην habet R.

φασι hoc loco V.Θ, post Διόνυσον Ald.

18. λογείου] λογίου V.

ὀρχίστρας V.

19. ἐκ τοῦ αἴθωνος addidi ex R.V. Totum scholion om. Θ.M.

20. αὐτὸ οἱ Dobræus. Legebatur αὐτοί.

σάτυροι Bentleius. Legebatur σαπροί.

Χαῖρ' ὦ Χάρων χαῖρ' ὦ Χάρων χαῖρ' ὦ Χάρων.

ἦ που σφόδρα θυμοῖ. Ἄλλως. πιθανὸν ὑπονοεῖν τρεῖς τοῦτο λέγοντας, ἀσπαζομένους τὸν Χάρωνα, Διόνυσον, Ξανθίαν καὶ τὸν νεκρόν. δεῖ γὰρ ὑπονοῆσαι βούλεσθαι καὶ αὐτὸν συνεμβαίνειν αὐτοῖς.

187. *τίς εἰς ἀναπαύλας*: Εἰς ἀναπαύσεις γὰρ ἐκ κοσμικῶν ὀχλήσεων χωροῦσιν οἱ μεθιστάμενοι.

188. *τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον*: Τοῦτο κηρύσσει ὁ Χάρων. ὡς τόπους δὲ καταλέγει. ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' Ἅιδου δηλοῖ, τοῦ ἧς ὄνου πόκας ἀντὶ τοῦ ἢ εἰς ὄνου πόκας. ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρασθαι τῶν ὄνων. φαίνεται δὲ καὶ παροιμιῶδες ἤδη εἶναι. τὸ δὲ Λήθης πεδίον, Δίδυμός φησι, χωρίον ἐν Ἅιδου διατετύπωκεν οὕτω λεγόμενον, ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον ἔπλασεν ἀπὸ τοῦ τοὺς νεκροὺς αὐαίνεσθαι καὶ ἀλίβαντας εἶναι. ὄνου δὲ πόκας τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων, ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν καὶ τὸ χύτραν ποικίλλεις, καὶ κόπρον ἀναθυμιᾷς. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν

1. Tertium χαῖρ' ὦ χάρων om. R.
2. ἦ που] εἴπου R.
θυμοῖ R.V. θυμῇ Ald.
ἄλλως V. ἢ οὕτω Ald. om. R.
ὑπονοεῖν] ὑπονοουμένους R.
4. βούλεσθαι καὶ αὐτὸν R. καὶ αὐτὸν βούλεσθαι V. et, omisso καὶ, Ald.
5, 6. Εἰς—μεθιστάμενοι om. R.V.
7. Τοῦτο] κηρύσσει ὁ χάρων καὶ ὡς τόπους καταλέγει. λήθης δὲ πεδίον χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον ὡς καὶ τὸν αὐαίνου λίθον. ἄλλως. τοῦτο V. Sic etiam M, nisi quod in fine λίθον, ἀπὸ—ἀλίβαντας εἶναι. τοῦτο—.
8–15. ἐκ δὲ τοῦ — ἐν ᾧ τρόπῳ V. et, qui postrema οὕτω λεγόμενον — ἀνέπλασε ποιητικῶς omittit, R. οὕτω γὰρ κηρύσσειν εἰώθασιν οἱ τὰς ναῦς ἔχοντες, ὅτε πρὸς ἑτέραν ἐκπλεύσειν μέλλουσι χώραν, ὡς ἂν ἀκούσαντες οἱ ἐκεῖθεν ἀποδημήσοντες τούτους μισθώσαιντο. κατὰ τὸ ἄνω οὖν ἔθος καὶ τὰ ἐν ᾅδου σχηματίζει. Λήθης δὲ πεδίον, χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου, ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον ἔπλασεν, ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκροὺς καὶ ἀλίβαντας εἶναι. (οὕτω γὰρ — ἀλίβαντας εἶναι om. Θ.M.) ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ ἀδύνατον τῶν καθ' ᾅδου δηλοῖ, τοῦ, ἢ ἐς ὄνου πόκας. ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρασθαι τῶν ὄνων. φαίνεται δὲ καὶ παροιμιῶδες εἶναι ὄνου πόκον, τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀνυποστάτων· παρόσον τὸν ὄνον οὔτε πέξαι τις δύναται, οὔτε κάρσαι. λέγεται δὲ καὶ ὄνον κείρεις, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων. (καὶ ἀνυποστάτων — ἐπιχειρούντων om. Θ. M.) ἐν ᾧ τρόπῳ Ald.
9. τοῦ ἧς] τὸ ἧς V.
ἧς—ἀντὶ τοῦ om. R.
ἀδύνατον γὰρ] ἀδύνατον δὲ R.
10. ἀποκείρεσθαι τὸν ὄνον R.
11. διατετυπωκεν] τετύπωκεν R.
12. ἔπλασεν] πλάσας V.
13. αὐαίνεσθαι] αὖᾶσθαι V.
14. ἡ παροιμία] τῇ παροιμίᾳ V.
16. χύτραν ποικίλην καὶ κόπρων αναθυμίας V.

῞Αιδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνέπλασε ποιητικῶς. [ἢ ’ς ὄνου πόκας: Εἰς τὸ μηδέν. Gl. Victor.]

189. ἢ ’ς Κερβερίους: Τινὲς καὶ παρ’ Ὁμήρῳ γράφουσιν “ἐνθάδε Κερβερίων” ἀντὶ του Κιμμερίων· ἢ μᾶλλον τοὺς Κιμμερίους φασί. παίζει δὲ παρὰ τὸν Κέρβερον. [ὄνομα τόπου κηρύσσει ὁ Χάρων. Κερβερίους δὲ τοὺς Κιμμερίους λέγει. R. περαιωθῆναι μὲν ἐκεῖ οὐκ ἔστι, κατάβασις δὲ εἰς ῞Αιδου ἐκεῖ, ὡς μυθεύεται. V.]

[190. σχήσειν: Ὁρμίσειν. V. (non G.) ἐλλιμενίσειν. Gl. E.]

191. ἐς κόρακας: Παίζει ἐνταῦθα εἰπὼν ἐς κόρακας. ’Αθήνησι γὰρ τόπος ἦν οὕτω καλούμενος, οὐχὶ ἐν ῞Αιδου. ἢ τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἐκεῖσε ῥιπτόμενοι εἰς ἀπώλειαν ἤρχοντο.

ναὶ μὰ Δία σοῦ γ’ εἵνεκα: Παρόσον οὕτως οἱ ναῦται εἰώθασι λέγειν χαριζόμενοι τῷ ἐπιβάτῃ.

193. εἰ μὴ νεναυμάχηκε: Τὴν περὶ ’Αργίνουσαν φησὶ ναυμαχίαν. ἦσαν γὰρ οἱ δοῦλοι τότε ναυμαχήσαντες, περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἢ περὶ τῶν ἰδίων κρεῶν, τουτέστι σωμάτων. φησὶν οὖν, οἷον οὐ περὶ χρημάτων καὶ πατρίδος, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰδίου σώματος. κρέας γὰρ τὸ σῶμα. φέρεται δὲ καὶ ἄλλη γραφή· τὴν περὶ τῶν νεκρῶν. εἴη δ’ ἂν λέγων περὶ τῆς ἐν ’Αργινούσαις ναυμαχίας, ἐν ᾗ ἐνίκων μὲν οἱ ’Αθηναῖοι, τοὺς νεκροὺς δὲ ἐκωλύθησαν ἀνελέσθαι ὑπὸ χειμῶνος. ἐξ οὗ καὶ τῶν δέκα στρατηγῶν ἀπώλοντο καταδικασθέντες οἱ ὑπομείναντες ἕξ. ἐπεὶ οὖν συνεναυμάχουν καὶ οἱ δοῦλοι, τοιοῦτό τι λέγει, δοῦλον οὐκ ἄγω, εἰ μὴ ἀνήρηται τοὺς ἐκ τῆς θαλάσσης νεκρούς. οὐκ ἔχει δὲ νοῦν τὸ λεγόμενον. ναυ-

3–5. Τινὲς—Κέρβερον om. R.

3. Ὁμήρῳ] Od. Λ, 14.

3–5. γράφουσιν—Κέρβερον] γράφεται ἐνθάδε κερβερίην ἀντὶ τοῦ κιμμερίην. ἄλλως. τοὺς κιμμερίους παίζει παρὰ τὸ κέρβερος V.

8. Ὁρμίσειν] ὁρμήσειν V.

9–11. Παίζει—ἤρχοντο om. R.V.

12. οἱ ναῦται hoc loco R, post λέγειν Ald.

λέγειν om. V.

13. χαρ. R. ὡς χαρ. Ald.

14–p. 34, 5. Τὴν περὶ — πράττειν om. R. εἰ μὴ νεναυμάχηκε φασὶν οὐχοὶ (νεναυμάχηκε ξα̅ φησὶν οὐχὶ G.) περὶ χρημάτων πατρίδος—πράττειν. ἦσαν οἱ δοῦλοι—ἰδίων νεκρῶν καὶ κρεῶν τὴν εἰς ἀργινούσας φησὶ ναυμαχίαν V.

15. ναυμαχήσαντες om. M.

ἄλλου] ἀλλ’ M.

16. τῶν σωμάτων. φησὶ δὲ ὅτι οὐ M.

17. καὶ πατρίδος] οὐ περὶ πατρίδος M.

20. νεκροὺς δὲ V. δὲ νεκροὺς Ald. δὲ om. M.

χειμῶνος V.M. χείρωνος Ald.

21. στρατηγῶν οἱ ὑπομείναντες ἀπώλλοντο M.

22. τοιοῦτον M.

23. τῆς om. M.

μαχίας γὰρ οὐδεμιᾶς ἔδει πρὸς τὴν ἀναίρεσιν. χειμῶνι δὲ ἐκωλύθησαν. Ἄλλως. διὰ τί τὸν δοῦλον μόνον ἀπελαύνει, ἀλλ᾽ οὐχὶ καὶ τῶν ἐλευθέρων εἴ τις μὴ ἀνήρηται τοὺς νεκρούς; παρίησι γὰρ τὸν Διόνυσον. ἢ εἴη ἂν λέγων νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους, διὰ τὸ ἐσχάτως τότε πράττειν. Ἄλλως. διάφοροι αἱ γραφαί· οἱ μὲν γὰρ κρεῶν, ὡς Ἀρίσταρχος φησὶν ἐπὶ τῶν σωμάτων λαμβάνεσθαι πολλάκις, καὶ παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ ἐν Χρύσῃ

τοιοῦτος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως.

ἐνθάδε οὖν εἰ μὴ νεναυμάχηκε περὶ τῆς ψυχῆς τῆς ἑαυτοῦ· ὡς ποτὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν περιστάσει γενομένων καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνιζομένων, προσλαβεῖν τοὺς δούλους καὶ ὕστερον ἐλευθερίας ἀξιῶσαι. ἕτεροι δέ φασιν αἰνίττεσθαι τὴν περὶ Ἀργινοῦσαν ναυμαχίαν, ἣν διὰ τοὺς νεκροὺς ἠγωνίσαντο, τὴν δευτέραν γραφὴν αἱρούμενοι. [τὴν περὶ τῶν κρεῶν: Τῶν νεκρῶν σωμάτων. Gl. D.]

195. οὐκοῦν περιθρέξει: Περικυκλεύσεις. ὁ Χάρων πρὸς τὸν δοῦλον. ἀντὶ τοῦ οὐ λαμβάνω σε. ἀντὶ δὲ τοῦ τρέχων, γράφεται καὶ κύκλῳ.

196. παρὰ τὸν Αὐαίνου λίθον: Παρὰ τὸ αὔους τοὺς νεκροὺς εἶναι, ὡς ὄντος τινὸς ἐν ᾅδου οὕτως λεγομένου λίθου. φασὶ δὲ αὐαίνου λίθον

2. Ἄλλως add. V.
τί V. τί δὲ Ald. τί γὰρ M.
μόνον om. V.
ἀπελαύνει V. ἀπέλασε μόνον M. μόνον ἐκώλυσεν Ald.
οὐκ εἴ τις καὶ τῶν ἐλευθέρων μὴ M.
3. ἢ εἴη] εἴη δ᾽ M.
4. λέγων] λέγειν V.M.
5. Ἄλλως add. V.
5–7. διάφοροι—Σοφοκλεῖ R.V. ὅτι δὲ καὶ κρέας τὸ σῶμα καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ Ald.
5. αἱ et γὰρ om. R.
7. χρύσῃ R.V. χρήσει Ald.
8. ἄρξειε] ἄρξει R.V. ἄρξεις Ald. Correxi ex Θ, qui hoc unum scholion habet, τὴν ναυμαχίαν τὴν ἐν ἀργινούσαις λέγει. τῶν σωμάτων λέγει. καὶ σοφοκλῆς, τοιοῦτος ὢν ἄρξειε τοῦδε τοῦ κρέως. γρ. νεκρῶν.
9. οὖν om. R.
Alterum τῆς om. R.
ἑαυτοῦ] αὐτοῦ R.
10. γενομένων] γεγονότων V.
12, 13. ἕτεροι — αἱρούμενοι addidi ex R.V.
12. δὲ αἰνίττεσθαί φασι V.
διὰ] δὲ V.
13. ἠγωνίσαντο] ἠγωνίσατο V, non G.
τὴν γραφὴν τὴν δευτέραν G.
15. περικυκλεύσεις V. περικυκλεύσῃ Ald. Scholion om. R.
16, 17. ἀντὶ—κύκλῳ om. V.
18. παρὰ] ὅπου ξηραίνονται οἱ ἐν ᾅδου. ἄλλως. ἀπὸ V.
παρὰ R. ἀπὸ Ald.
19–p. 35, 8. λίθου—οἱ νεκροί om. R.
19. λίθου om. V.Θ.
δὲ] δὲ τὸ V.

τινὰ λέγεσθαι Ἀθήνησι, παρ' ὃν οἰκείως ἀπὸ τοῦ αὐαίνου παρήχθη, ἐπειδὴ οἱ πολὺν χρόνου περιμείναντές τινας εἰώθασι λέγειν, αὖος γέγονα περιμένων. ἔοικε δὲ θρυλούμενον τοῦτο ἤδη. Ἄλλως. *τοῦτο ἀναπλάττει ἀπὸ τοῦ τοὺς νεκροὺς ξηροὺς εἶναι καὶ ἀλίβαντας. ἀμφίβολον δὲ, πότερον ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας, ἢ ἀπὸ τῆς εἰς ης.* Ἄλλως. *τὸ μὲν φαινόμενον λίθος ἦν Αὐαίνου καλούμενος, τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει· παρὰ τὸν λίθον αὐαίνου καὶ ξηραίνου. ἢ ὅπου ξηραίνονται οἱ νεκροί.*

198. *τῷ ξυνέτυχον*: Ἀντὶ *τοῦ, τίνι οἰωνῷ συνέτυχον ἐκ τῆς οἰκίας ἰών; δύναται δὲ τοῦτο καὶ ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Ξανθίας λέγειν.* [*ξυνέτυχον*: Συνήντησα. *ἐξιών*: Τῆς *οἰκίας*. Gl. Victor.]

199. *κάθιζ' ἐπὶ κώπην*: Τοῦτο *ἀκούσας ὁ Διόνυσος ἐπάνω τῆς κώπης ἐκάθισε.* [*κάθιζ' ἐπὶ κώπην*: Ἤγουν *ἐπὶ τῷ μεταχειρίζεσθαι ταύτην· ὁ δὲ παρανοήσας ἐπάνω ταύτης ἐκάθισεν.* Schol. C. *ὁ μὲν* Χάρων, *κάθιζε ἐπὶ κώπην, εἴρηκε τοῖς ἐν τῷ σκάφει, ὥστε μεταχειρίζεσθαι ταύτην καὶ κωπηλατεῖν. ὁ δὲ* Διόνυσος *παρανοήσας ἐκάθισεν ἐπάνω τῆς κώπης· διὸ καὶ ἐπιπλήττεται παρὰ τοῦ* Χάρωνος. Victor.]

[201. *τοπικὸν τὸ οὗ.* R.]

202. *γάστρων*: Γαστρίμαργε. *εἰσάγουσι γὰρ τὸν* Διόνυσον *προγάστορα καὶ οἰδαλέον ἀπὸ τῆς ἀργίας καὶ οἰνοφλυγίας.*

[204. *πρὸς τὰ ῥεύματα ἀντιβάς.* R.V. (non G.) *μὴ φλυαρήσῃς ἔχων*: Καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ " *ὅτι ἔχων φλυαρεῖς, καὶ ἀρχαιότερος εἶ τοῦ δέοντος.*" Junt. *ἔχων*: Περισσόν. Gl. C.]

[205. *ὁ κᾆτα ἀντὶ τοῦ καί.* R.V.]

206. *ἀθαλάττωτος*: Θέλει *εἰπεῖν, μὴ ὢν ναυτικός. ἀθαλάττωτος δὲ καὶ ἀσαλαμίνιος ταυτόν ἐστιν.* Ἄλλως. *ἢ διὰ τὴν περὶ* Σαλαμῖνα *ναυμαχίαν, ἢ ὅτι ἡ μὲν ἑτέρα τῶν ὑπηρετίδων νεῶν* Σαλαμινία *ἐκα-*

1. *τοῦ αὐαίνου*] *τοῦ αὐτοῦ αἴνου* V.
2. *τινας*] *τινὰ ὡς* V.
αὖος γέγονα] *ἄγος γέγονας* V.
3. *θρυλούμενον*] Scribebatur *θρυλλούμενον*.
Ἄλλως add. V.
τοῦτο ἀ. V. *ἀ. δὲ τοῦτο* Ald.
9. *συνέτυχον* R.V.Θ. *ξυνέτυχον* Ald.
ἐκ τῆς οἰκίας ἰών R. *ἐξιὼν τῆς οἰκίας* Ald.
12. *ἀκούσας ὁ διόνυσος ὅτι κάθιζε ἐπὶ κώπην ἐπάνω τ. κ. ἐ.* V. Scholion om. R.
19, 20. *εἰσάγουσι—οἰνοφλυγίας* om. R.
22. *Εὐθυδήμῳ*] P. 224. E.
25. *Θέλει εἰπεῖν* om. R.
μὴ ὢν R.V. *ὅτι μὴ* Ald.
25–p. 36, 1. *ἀθαλάττωτος—Πάραλος* om. R.
26. *καὶ* om. V.
Ἄλλως add. V.
27. *τὴν κατὰ Ξέρξου* post *ναυμαχίαν* add. Ald. om. V.Θ.M.

λεῖτο, ἡ δ' ἑτέρα Πάραλος. [ἀπὸ τῆς νεὼς ἡ ὀνομασία. **R.** ἀμέτοχος θαλάττης. μὴ ναυμαχήσας περὶ Σαλαμῖνα. τὰ κατὰ Ξέρξου δὲ οἶμαι. Θ.]

210. ὠὸπ, ὂπ, ὠὸπ, ὂπ: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ μονοστροφική· ἧς προτίθεται τὸ τοιοῦτον κῶλον δακτυλικὸν ὂν δίμετρον ἀκατάληκτον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά. τὰ δὲ τοῦ χοροῦ κῶλά εἰσι δυοκαίδεκα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ, τὸν πρῶτον ἔχοντα πόδα τρίβραχυν ἤτοι χορεῖον. εἰ δὲ βούλει, παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διιάμβου. τὰ ἑξῆς δύο χοριαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι ἑφθημιμερῆ. τὸ πέμπτον τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ἕκτον μονόμετρον, ἢ ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ἕβδομον δίμετρον ὑπερκατάληκτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ ὄγδοον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ μὲν πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου τῆς πρώτης μακρᾶς εἰς δύο βραχείας διαλυομένης ἐκ χορείου καὶ ἰάμβου· ὅθεν ἴσως καὶ χοριαμβικὸν ἐκλήθη· τοῦ δὲ δευτέρου Ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, τοῦ δὲ τρίτου διιάμβου. τὸ ἔνατον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἑξῆς ὅμοιον. τὸ παρατέλευτον τρίμετρον ἀκατάληκτον· ὃ καλεῖται προσῳδιακὸν, διὰ τὸ τὸν πρῶτον ἔχειν πόδα Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος. τὸ τελευταῖον ὡς τὸ πρῶτον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ὠόπ: Ἐλατικὸν ἐπιφθεγμα. ναυτικῶς οὖν κελεύων ταῦτά φησι.

211. βατράχων παραχορήγημα. ἐπίφθεγμα δὲ ποιὸν τοῦτο. κέχρηται δὲ αὐτῷ ὡς ἐφυμνίῳ ὁ τῶν βατράχων χορός. Ἄλλως. ταῦτα καλεῖται παραχορηγήματα, ἐπειδὴ οὐχ ὁρῶνται ἐν τῷ θεάτρῳ οἱ βάτραχοι, οὐδὲ ὁ χορὸς, ἀλλ' ἔσωθεν μιμοῦνται τοὺς βατράχους. ὁ δὲ ἀληθῶς χορὸς ἐκ τῶν εὐσεβῶν νεκρῶν συνέστηκεν. ἐλλείπει ὁ καὶ,

μὲν om. V.

4. Scholion metricum om. R.V. Θ.M.

20, 21. Ἐλατικὸν—φησι om. R.

22, 23. βατράχων — ἄλλως addidi ex V. Nihil præter verba τοῦτο (τούτῳ Θ.) κέχρηται ὡς ἐφυμνίῳ τῷ κώλῳ habent R.Θ. et (qui τούτῳ τῷ κώλῳ κέχρηται ὡς ἐφυμνίῳ) M.

22. ποιὸν] Correxi quod in codice est ποιῶν.

23. δὲ post κέχρηται om. G.

ταῦτα] Præcedit in Ald. λιμνῶν καὶ κρηνῶν ὀφείλων εἰπεῖν οὕτως εἶπεν Ἀττικῶς, quæ om. R.V.M.

23 – 26. ταῦτα — συνέστηκεν om. R.

23. ταῦτα V. ταῦτα δὲ Ald.

24. παρηγορήματα Ald. Correxi ex V.

26. ἀληθῶς add. V. νεκρῶν συνέστηκεν add. V. ἐλλείπει δὲ Ald. δὲ om. R.V.

ἵν' ᾖ λιμνῶν καὶ κρηνῶν τέκνα. καὶ γὰρ ἐν κρήναις γίνονται καὶ εὑρίσκονται οἱ βάτραχοι.

[214. τὴν μετ' αὐλῶν κοινήν. R.V. (non G.) ὁμόηχον. Θ.]

[215. δεῦτε ἵνα. Θ. ἐμὰν ἀοιδὰν: Τὸ ἡμέτερον μέλος, ἢ ὃν εἰώθαμεν ὕμνον ἡμεῖς προσφέρειν. Θ. Junt.]

218. Διὸς Διόνυσον ἐν Λίμναις: Λείπει παῖδα. ἀπὸ τῶν ἑαυτῶν λιμνῶν μεταφέρουσιν ἐπὶ τὸν ἐν Λίμναις Διόνυσον λεγόμενον. Λίμναι δὲ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ Διονύσου ἱερόν. [Λίμνη τόπος ἱερὸς Διονύσου, ἐν ᾧ καὶ οἶκος καὶ νεὼς τοῦ θεοῦ R.] Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ "Λιμναίῳ δὲ χοροστάδας ἦγον ἑορτάς." [Νῦσα δὲ τόπος τῆς Ἀραβίας, ἔνθα γεννᾶται ὁ Διόνυσος. τὸ ἰαχήσαμεν ἀντὶ τοῦ ἰαχοῦμεν. V. (non G.) τὸν ἐν Νύσῃ χώρᾳ Αἰθιοπίας γεννηθέντα υἱὸν δηλονότι. Θ.] Νύσιος δὲ ὁ Διόνυσος τοῖς Ἰνδοῖς ὀνομάζεται ἀπὸ τῆς ἐν Ἰνδοῖς Νύσης· οὐ μόνον δὲ Ἰνδοῖς, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πρὸς ἀκτῖνα ἔθνεσιν, ὥς φησι Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως βίῳ. [κραιπαλόκωμος: Ὁ κωμάζων ἐν κραιπάλοις τοῖς ἱεροῖς. V.] τοῦτο μετωνυμία καλεῖται· ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος.

220. τοῖς ἱεροῖσι Χύτροισι: Χύτροι ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις. ἄγεται δὲ παρὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, ἣν καὶ Θεόπομπος ἐκτίθεται γράφων οὕτως "διασωθέντας οὖν τοὺς ἀνθρώπους, ᾗπερ ἐθάρρησαν ἡμέρᾳ, τῷ "ταύτης ὀνόματι προσαγορεῦσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἅπασαν. ἔπειτα "θύειν αὐτοῖς ἔθος ἔχουσι, τῶν μὲν Ὀλυμπίων θεῶν οὐδενὶ τὸ παρά-

1. λημναίων V.
2. οἱ add. V.
5. προσφέρειν om. Θ.
6. Λείπει παῖδα om. R.V.Θ.
6–10. ἀπὸ—ἑορτὰς post ἰαχοῦμεν ponit V, præfixo ἄλλως.
6–8. ἀπὸ—ἱερόν om. R.
6. ἑαυτῶν δὲ Ald. δέ om. V.Θ.
7, 8. λήμναις et λήμναι V.
9. Καλλίμαχος] Fragm. 280.
10. ἐν ἑκάλῃ (ἑκάβῃ V.) addidi ex R.V.Θ.
χοροστάδας R.V.Θ. χοραστάδας Ald.
Νῦσα] νύσα V.
11. Gl. ἀντὶ τοῦ ἰσχνοῦμεν habet etiam R. Scribendum videtur ἀντὶ τοῦ ἠχοῦμεν.
13–16. Νύσιος — βίῳ] Scholion recentissimum, quo carent R.V. Θ.M.
15. Φιλόστρατος] γ. 51. Ol.
17. τοῦτο (δὲ addit V.)—καλεῖται R.V.Θ. κραιπαλόκωμος δὲ κατὰ μετωνυμίαν Ald.
γενόμενος V.
19. Ἀθηναίοις] γινομένη τῷ Διονύσῳ add. Ald. om. R.V.Θ. Totum scholion om. M.
23. αὐτοῖς] αὖθ' V.
ἔθος om. V.
ἔχουσι add. R.V. Ante ἔθος ponit Θ.

“ παν, Ἑρμῇ δὲ χθονίῳ καὶ τῆς χύτρας, ἣν ἕψουσι πάντες οἱ κατὰ “ τὴν πόλιν, οὐδεὶς γεύεται τῶν ἱερέων. τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ, “ καὶ τοὺς τότε παραγενομένους ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ἱλάσασθαι τὸν “ Ἑρμῆν.” ἤγοντο δὲ ἀγῶνες αὐτόθι οἱ Χύτρινοι καλούμενοι, καθά φησι Φιλόχορος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἀτθίδων.

221. ἑαυτῶν τέμενος λέγουσι τὸ ἐν Λίμναις τοῦ Διονύσου ἱερόν. πρὸς δὲ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτι ἐν Λίμναις εἰσὶν οἱ βάτραχοι. λίμναι δὲ καὶ τὸ ἱερόν. ἐφεξῆς δὲ σύστημα καὶ περίοδος ἀμοιβαία ἑπτάκωλος ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ κώλου, ᾧ κέχρηνται ὡς ἐφυμνίῳ ὁμοίου τῷ πρώτῳ τοῦ μέλους αὐτῶν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

223. ἐγὼ δὲ γ᾽ ἀλγεῖν ἄρχομαι: Ὁ Διόνυσος λέγει δεινοπαθῶν ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν· ὄρρον δὲ, τὸν καλούμενον ταῦρον. μέρος δέ ἐστι τῆς πυγῆς. Ἡρωδιανὸς δὲ καὶ τῷ λόγῳ καὶ κατὰ τὴν διάλεκτον βαρέως.

224. ὦ κοὰξ, κοάξ: Διὰ τὸ συνεχὲς αὐτῶν ἐπίφθεγμα, παίζων λέγει· ὄρρον δὲ, τὸν λεγόμενον ταῦρον. τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος, τὴν ὀσφῦν καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. Δίδυμος, τὴν τράμιν, οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον. ἔνθεν καὶ τὸ ὀρρωδεῖν, τὸν ὄρρον ἱδροῦν. Ὁμη-

1. πάντες] ἅπαντες Θ.
οἱ add. R.
3. παραγινομένους R.
ὑπὲρ] ὑπὸ Θ.
ἀποθανόντων R.Θ. et scholiasta Acharn. 1075. θανόντων Ald. Ceterum Theopompi locus in G. sic scriptus est, servata forma orationis recta, θεόπομπος ἐκτίθεται, μετὰ τὸ σωθῆναι τοὺς ἐν τῷ κατακλυσμῷ πεφευγότας ἀνθρώπους. ᾗ ἡμέρᾳ πρώτως ἐθάρρησαν χύτραν τῷ πυρὶ ἐπιστῆσαι καὶ ἐν αὐτῇ ἀφεψῆσαι τὰ ἐμβληθέντα, καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἑορτὴν κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡμέραν ποιήσαντες χύτρους ἐκάλεσαν. ἔθυον δὲ ἐν αὐτῇ οὐδενὶ τῶν ὀλυμπίων θεῶν, ἑρμῇ δὲ χθονίῳ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων καὶ τῆς ἑψομένης χύτρας ἑνὶ ἑκάστῳ τῶν ἐν τῇ πόλει. οὐδεὶς τῶν ἱερείων ἐγεύετο. οἱ δὲ κατ᾽ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκεῖσε παραγενόμενοι ἐγεύοντο τῶν χυτρῶν καὶ ὑπὲρ τῶν τεθνεώτων τὸν ἑρμῆν ἐξιλάσκοντο. ἡμέρᾳ δὲ τὰς χύτρας ἐκείνας ἦσαν ἑψοῦντες καὶ οὐ νυκτί. tum pergit ἤγοντο δὲ καὶ ἀγῶνες ἐκεῖ οἱ χύτρινοι etc.
4. αὐτόθι ante ἀγῶνες V.
οἱ om. Θ.
καλούμενοι χύτρινοι (χύτριοι Θ.) V.Θ.
6. ἑαυτῶν τέμενος add. R.Θ. Totum scholion (ἑαυτῶν—παράγραφος) om. V.
7, 8. πρὸς—ἱερόν om. R.
8–11. ἐφεξῆς — παράγραφος om. R.Θ.M.
12–p. 39, 1. ὁ (ὁ om. R.) Διόνυσος—φοβούμενοι om. V.M.
12. λέγει om. R.
13. τῷ] τὸ R.
14. Ἡρωδιανὸς] ἡρόδοτος Θ.
καὶ τῷ—διάλεκτον om. R.
κατὰ om. Θ.
βαρέως] βαρύνει αὐτό R.
15–p. 39, 1. Διὰ—φοβούμενοι om. R.
17, 18. τράμιν—ἰσχίον Θ. τράμην—ἰσχύον Ald. ὄσχεον Kusterus ad Suidam s. ὄρρον.
18. Ὅμηρος] Od. Υ, 204.

ρος "ἴδιον ὡς ἐνόησα." τοῦτο γὰρ πάσχουσιν οἱ φοβούμενοι. [τὸ ὀρροπύγιον ἢ τὸ ἰσχίον. δεινοπαθεῖ δὲ ὁ Διόνυσος ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν. ὄρρον δὲ τὸν καλούμενον ταῦρον. ἔστι δὲ μέρος τῆς πυγῆς. Ἄλλως. ὄρρον τὸν λεγόμενον ταῦρον· οἱ δὲ τὴν ὀσφῦν καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. πῶς οὖν ἐν Λυσιστράτῃ διώρισται "ποία δ' ὀσφὺς, ποῖος δ' ὄρρος"; τῇ προφορᾷ δὲ Τιμαχίδας ὀρρόν ὡς ὀρθόν. Δίδυμος δὲ τὴν τράμιν φησὶν, οὐχ ὥς τινες τὸ ἰσχίον. ἐτυμολογεῖται δὲ τὸ ὀρρωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδίουσι τὸν ὄρρον. V.]

228. ἀλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ: Σὺν αὐτῷ δηλονότι τῷ κοάξ. Ὅμηρος "ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἀνδράσιν."

230. εἰκότως: Εἴσθεσις μέλους ἑτέρου μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων διαφόρων ὀκτώ· ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δεύτερον Ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς παίωνος τετάρτου, τῶν δὲ ἑξῆς διτροχαίων. τὸ τρίτον χοριαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας. τὸ τέταρτον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διτροχαίου. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἰαμβικῶν συζυγιῶν ἤτοι διιάμβων. τὸ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἔχον ἄμφω τὼ πόδε ἐξασυλλάβω. τὸ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

230. εἰκότως οὐδὲν ἄλλο ἐσμὲν ἢ κοάξ. αὐτὸ γὰρ τοῦτο πράττομεν. ἢ εἰκότως ἀλγεῖς τὸν ὄρρον. πολυπραγμονεῖς γάρ.

ὦ πολλὰ πράττων: Ὦ πολυπραγμονῶν. ἤτοι ὅτι οὐχ ἡσυχίαν ἔχων πλεῖ, ἀλλὰ χλευάζει αὐτούς· ἢ ὅτι καὶ εἰς Ἅιδου ὑπέμεινεν ἐλθεῖν. ἢ ὦ πολλὰ περιεργαζόμενε.

3. ὄρρος δὲ τὸ καλούμενον πύρρον V.
4. τὸν—ταῦρον] τὸ—ταυρὸν V.
ὀσφῦν] ὀσφὺν V.
5. Λυσιστράτῃ] 964.
6. ὀρρόν ὡς ὀρθόν] ὄρρον ὡς ὄρθον V. Hunc accentum si probavit Timachidas, scribendum ὄρρον ὡς ὅρμον.
7. ἑτοιμολογεῖται V, non G.
8. τὸν ὄρρον add. G, om. V.
9. δηλονότι add. V. Totum scholion om. R.
10. Ὅμηρος] Il. Ψ, 8.
ἀλλ' add. V.
11. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.
22. εἰκότως—ἢ om. R.
τοῦτο add. V.Θ.M.
23. ἢ—γὰρ om. V.
24. Ὦ πολυπραγμονῶν om. V.
ἤτοι ὅτι οὐχ V. ἢ οὐχ οὕτω ὅτι R. ἢ ὅτι οὐχὶ (οὐ M.) Ald.
ἡσυχίαν ἔχων πλεῖ V. ἡσυχίαν ἄγει R. κατὰ ἡσυχίαν ἀλγεῖ M. et Ald.
25. καταχλευάζει V.
αὐτοὺς et καὶ om. V.
26. περιεργαζόμεθα V.

232. καὶ κεροβάτας: Ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων· ἢ ὁ ἐπὶ κέρατος βαίνων. ἢ ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγοβάταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσιν. [ἢ οἷον κερατοβάτης. Ἄλλως. ὁ βαίνων ἐπὶ τῶν κεράτων. κέρατα δέ φασι τὰ ἀκρωτήρια. V.] Δίδυμος δέ φησιν, ἤτοι ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ οἷον κεροβάτης, τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην· εἴπερ ἱστορεῖται τὰ κάτω τράγου ἔχων. ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν κεροβάτης. [Ἄλλως. διὰ τὸ κεκερατωμένην ἔχειν τὴν βάσιν. οὕτω γὰρ ὠνύχωται ὥστε δοκεῖν κεκερατῶσθαι. οὕτω γοῦν καὶ αἰγίπους. V.]

233. καλαμόφθογγα: Ἐξ οὗ ἡ σῦριγξ. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. ἢ ᾔδεσαν μὲν τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν, ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. Ἄλλως. ἐπεὶ σύριγγι ἥδεται ὁ Πὰν, ἥτις ἐστὶν ἐκ καλάμων. [ἠχώδη δὲ ἡδὺ ἀπὸ τῆς λύρας ἀνεπέμπετο, ἢ ὅτι κάλαμος πάλαι ἀντὶ τοῦ κέρατος ὑπετίθετο τῇ λύρᾳ. καὶ διὰ τοῦτο ἐκ συνηθείας κάλαμον καλοῦσι τὸ κέρας, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισι "ὑφῃρέθη σοὺ κάλαμος ὡσπερεὶ λύ-

1. Ὁ εἰς — βαίνων. ἢ om. R. ὁ εἰς — ἐπειδὴ om. V.

2. δοκεῖ] ὁ πᾶν add. V.

αἰγοβάταν V. αἰγιβόταν Ald.

3. κερατοβάτης] κερατοβαλής codex.

4. τῶν κεράτων] τὰ κέρατα Suidas s. κεροβάτης. Post ἀκρωτήρια pergit V, ἄλλως. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι—ὡς περὶ λύρας. (ex scholio v. 233.) ἄλλως. κεροβάτας ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ τράγου. διὸ καὶ αἰγοβάταν καὶ τραγοβάμονα λέγουσι. δίδυμος — .

5. ἤτοι R. ἢ Ald.

6. κερατίνην] κεράτινον R. et Suidas.

εἴπερ] ἥπερ V. ὡς R.

ἱστορεῖται γὰρ Suidas.

ἔχων R.V.Θ. et Suidas. ἔχειν Ald.

10. Ἐξ οὗ ἡ σῦριγξ. om. R.V.

10–13. ὅτι οἱ—ἦσαν post καλάμων ponit R, præfixo ἄλλως.

10. καλάμου ἀντὶ τοῦ κερατίου V.

11. ἐχρῶντο om. V.

Post ἐχρῶντο addit Ald. Σοφοκλῆς —λύρας, quæ om. R.V. et Suidas, infra in alio scholio exhibet V.

ἢ om. V. et Suidas.

ᾔδεσαν] ᾔδεισαν V. ἔδησαν G.

ἀνέφερον] ἀναφαίροντας V.

12. ὡς add. R.Θ. et Suidas.

νῦν] καὶ νῦν Suidas.

ἐκ om. V.

13. ὅτι τὸ π.] τὸ π. γὰρ V.

ἐντέριναι] νευρῖναι Θ.

Ἄλλως add. V.

ἐπεὶ R.Θ. ἐπειδὴ M. ἢ ἐπεὶ Ald.

καὶ γὰρ ἐπισυριγγῆ δὲ ὁ πᾶν V. ἐπὶ σύριγγι ἧδεν ὁ πὰν G.

14. ἐστὶν] ἦν V. om. M.

Post καλάμων pergit Θ. ἄλλως. ἐξ οὗ ἡ σύριγξ—νευρῖναι ἦσαν. M. autem, ἢ ἐξ οὗ σύριγξ· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι καλάμῳ ἐχρῶντο ἀντὶ κέρατος.

ἠχώδη] ἡ χώδη V.

ἡδὺ] Scribendum videtur ἢ διότι.

15. κέρατος] κέρας codex.

17. Αἰχμαλώτισι] Αἰχμαλωτίσι Ald. αἰχμαλώτοις V.

σοὺ] σου Ald. et Pollux 4, 62. σοι V. Restitui σοὺ, id est σοι ὁ: cujusmodi est μοὺ ex μοι ὁ contractum, de quo dixi ad Vesp. 902.

" ρας." V.] δόνακος δὲ, τοῦ λεπτοκαλάμου, μέλος ἀποτελοῦντος τῇ τοῦ ἀνέμου συγκρούσει. ἐν εἰσθέσει δὲ κῶλα πέντε· ὧν τὰ τρία ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ τέταρτον δῆλον. τὸ πέμπτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτρίτων βραχυκατάληκτον.

[236. ἐν λίμναις: Ἐν τοῖς ὕδασι. R.]

238. φλυκταίνας: Τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. [Ἄλλως. τὰ ἕλκη, τὰ οἰδήματα τὰ ἀπὸ καύσεως, ἃ καὶ φῷδας καλοῦσι. νυνὶ δὲ ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. V.] λείπει δὲ ἐν ταῖς χερσί. [τὸ δὲ ἰδίει ἀντὶ τοῦ ἱδροῖ. καὶ Ὅμηρος " ἴδιον ὡς ἐνόησα." V. ἱδρώττει. Θ.]

[242. πρὸς τοὺς βατράχους φησὶ διὰ τὸ φιλεῖν ᾠδήν. R.]

243. μᾶλλον μὲν οὖν: Εἴσθεσις μέλους ἑτέρου μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων διαφόρων δέκα· ὧν τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ κρητικοῦ. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον ὅμοιον, τοῦ τρίτου ποδὸς τριβράχεος ἢ χορείου. τὸ τέταρτον ὅμοιον καθαρόν. τὸ πέμπτον ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον ὅμοιον σπονδειοκατάληκτον τῷ δευτέρῳ ποδί. τὸ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὰ ἑξῆς δύο τῷ δευτέρῳ πέφυκεν ὅμοια. τὸ τελευταῖον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

εἰ δήποτ' εὐηλίοις: [Ἀντὶ τοῦ θερμαῖς. R.V.] ὅτι ἐν τῷ χειμῶνι φοβούμενοι φεύγουσι καὶ ἀποσιωπῶσιν, ἐν δὲ τῷ θέρει ἄφοβοί εἰσιν. [ἢ ὅτι νηνεμίας οὔσης ᾄδουσιν οἱ βάτραχοι καὶ ὅταν τύχῃ ἀνέφελος ὁ ἀήρ. V. ἡλίου γὰρ ὄντος καὶ θαυμαστῆς οὔσης αἰθρίας τὸ τῶν βατράχων γένος ἄνω καὶ κάτω χωρεῖ καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτ' ἐκφέρεται. Victor.]

245. ἡλάμεσθα: Ἐπηδήσαμεν, ὡρμήσαμεν. κύπειρος δὲ εἶδος βοτάνης.

246. καὶ φλέω: Φλέως λοχμῶδες φυτὸν, οὗ μνημονεύει Θεό-

ὡσπερεὶ Pollux. ὡς περὶ V. ὥσπερ Ald.

1, 2. δόνακος — συγκρούσει om. R.V.

2–4. ἐν εἰσθέσει—βραχυκατάληκτον om. R.V.Θ.M.

6. Scholion v. 238. om. R.

8. λείπει δὲ ἐν ταῖς χερσί om. V.

9. Ὅμηρος] Od. Υ, 204. ἐνόησα] ἐνόησεν V.

12. Scholion metricum v. 243. om. R.V.Θ.M.

23. Addidi οὔσης ex scholio Aldino quod vide ad v. 246.

27, 28. Ἐπηδήσαμεν—βοτάνης om. R.V: sed R. habet gl. ἐσκιρτήσαμεν et εἶδος βοτάνης.

29–p. 42, 3. φλέως—πρωκτῷ φλέων R. φλέως λοχμῶδες φυτὸν, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος. πρόδηλον ὅτι ποτάμιός ἐστι

φραστος, παραδηλῶν ὅτι ποτάμιος βοτάνη ἐστιν ὡς τὸ βούτομον. μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ

πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

[κύπειρον καὶ φελεὺς εἴδη βοτανῶν. τοῦ δὲ φέλεως γεγεμισμένον ἦν τὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, ἀφ' οὗ καὶ ὁ δῆμος ἐκλήθη. Ἄλλως. κύπειρον καὶ φελεὺς εἴδη εἰσὶν ἀνθέων φυόμενα παρὰ χείλη ποταμῶν. ἢ ὅτι λοχμῶδες φυτὸν ὁ φελεύς, οὗ μνημονεύει Θεόφραστος, ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη καθάπερ καὶ τὸ βούτομον. V.]

[247. νηκτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. V.]

248. ἢ Διὸς ὄμβρον φεύγοντες: Τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἀλέαν διώκουσιν οἱ βάτραχοι, τὸν δ' ὄμβρον φεύγουσιν, ἴσως ἐπεὶ τῶν χειμάρρων ποταμῶν πληρουμένων ἐκ τοῦ Διὸς ὄμβρου παρασύρονται.

249. ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν: Τὴν νῆξιν χορείαν εἶπε· καὶ οὐ φθέγγεται μὲν ἐν τῷ βυθῷ, ἀλλ' ἄνω κέκραγεν. ἁπλούστερον δὲ εἶπεν.

[250. τὴν πηδητικήν. R.Θ.M. αἰόλαν: Ποικίλην. Gl. Θ. Victor.]

251. πομφολυγοπαφλάσμασιν: Ἐν φύσκαις ῥηγνυμέναις καὶ

βοτάνη, ὡς βούτομον. διὸ καὶ τὸν κύπειρον προσέθηκεν, ὡς καὶ Θεόκριτος·
ἔνθεν βούτομον ὀξύ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο κύπειρον.
μέμνηται αὐτοῦ καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·
πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων.
τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος καὶ θαυμαστῆς οὔσης αἰθρίας τὸ τῶν βατράχων γένος ἄνω καὶ κάτω πρὸς τὰς λίμνας χωρεῖ. καὶ πρὸς τὴν γῆν ἔσθ' ὅτε ἐκφέρεται ἐπὶ κυπείρου καὶ φλέω καὶ τῶν τοιούτων βοτανῶν ἐφαλλόμενον. Ald. Totum locum om. V. Neque in Θ.M. ullum est vestigium versus ex Theocrito adscripti et postremorum verborum τοῦ δὲ ἡλίου—ἐφαλλόμενον.

φλέως] φλέω R.

Θεόφραστος] Vide Schneiderum vol. 5. p. 537.

1. ποτάμιος om. R: habet Suidas s. φλέω. ποταμία (superscr. ος) M.

2. Ἀμφιαράῳ] Fragm. 85.

4. κυπειρὸν hic et infra V.

φελεὺς] Annotatio inepta grammatici φλέως et φελλεύς confundentis.

6. παρὰ] περὶ G.

10–12. τὸν—παρασύρονται in principio scholii v. 243. ponit V, omittit R.

10. ἥλιον] δὲ add. V.

11. δ' V. δὲ Ald.

ἐπεὶ] ἐπὶ V.

χειμάρων G.

12. τῶν πληρουμένων ἐκ τῶν ὑετῶν ὅπως μὴ παρασύρωνται V. Tum pergit ἄλλως. ὅτι —.

13. Τὴν] ἔνυδρον δὲ ἐν βυθῷ χορείαν, ὅτι οὐκ ἂν δύναιτο φθέγξασθαι κατὰ βυθὸν, ἀλλ' ἄνω κεκράγασιν. ἄλλως. τὴν V.

οὐ add. R.V.

14. ἄνω κέκραγεν V. ἀνέκραγεν Ald.

15. εἶπεν V. εἴρηται Ald.

18–p. 43, 4. Ἐν—τινα om. R.V, nisi quod R. habet πομφόλυγες αἱ φλυκταινώδεις δῖναι ἀπὸ τοῦ παφλάζειν.

ἦχόν τινα ἀποτελούσαις. ἢ ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. τοῦτο δέ φησιν, ἐπειδὴ τῶν ἐξ ὑετοῦ σταγόνων πιπτουσῶν ἐν τῷ πηγῶν ἢ λιμνῶν ὕδατι πομφόλυγες ἤτοι φῦσκαι συνιστάμεναι, αὐτίκα διαφθειρόμεναι ἦχον ἀποτελοῦσί τινα. [πομφόλυγές εἰσι τὰ ἐπαναστήματα τῶν ὑδάτων. Ἄλλως. βοήμασι καὶ κεκράγμασι. πομφόλυξ δὲ καλεῖται ἡ σταγὼν τοῦ ὑετοῦ· καταπεσοῦσα γὰρ ἠχεῖ. V.]

253. τουτὶ παρ' ὑμῶν: Ἡ ἀμοιβαία αὕτη ἔκθεσις τῶν μελῶν τρισὶ διαιρεῖται περιόδοις· καὶ εἰσὶ τῆς μὲν πρώτης περιόδου κῶλα πέντε· ὧν τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον καθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν δίμετρον ὅμοιον. τὸ τρίτον ὅμοιον τοῦ δευτέρου τρίβραχυν ἔχοντος ἢ χορεῖον. τὸ τέταρτον ὅμοιον ἑφθημιμερές. τὸ τελευταῖον δῆλον.

253. τὸ λέγειν βρεκεκὲξ παρ' ὑμῶν ἔμαθον. [τοῦτο ἀφ' ὑμῶν λαμβάνω, ὅ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἀφαιροῦμαι, ἵνα μὴ λέγητε τὸ κοάξ. V.]

254. δεινὰ γ' ἄρα πεισόμεσθα: Πάθοιμεν ἂν ἐκ τῆς βοῆς, ἣν ἐπὶ τοσοῦτον παρατενοῦμεν, ἐφ' ὅσον οἷοί τε ὦμεν. [εἰ μέλλεις ἀφαιρεῖσθαι ἡμῶν δηλονότι τὸ βρεκεκέξ. V. εἰ κωλύσεις ἡμᾶς τοῦ βοᾶν. Gl. Victor.]

258. οἰμώζετ', οὐ γάρ μοι μέλει: Τῆς δευτέρας περιόδου τὰ κῶλα ὁμοίως πέντε τοῖς ἄνω καθ' ἕκαστον ὁμοίως ἔχοντα. ὁ μέντοι πρῶτος τοῦ τρίτου κώλου ποὺς τρίβραχύς ἐστι. δεῖ νοεῖν ὡς οἱ βάτραχοι ὑπὸ σκηνήν εἰσιν, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ φανερῷ. ἡ μέντοι φωνὴ αὐτῶν ἐξακούεται, ὥσπερ καὶ αὐτοὶ κατὰ τὴν λίμνην ἠχοῦσιν. ἐπεὶ οὖν διαλελοίπασι καὶ χορὸς ἐγεγόνει, διὰ τοῦτο λόγον ἐποίησεν ὁ Διόνυσος, ἔμελλον ἄρα ὑμᾶς παύσειν. θηλυκῶς δὲ τὴν φάρυγγα λέγει.

8. Scholion metricum om. R.V. Θ.M.

14. τὸ λέγειν R. τὸ λέγειν φησὶ M. τὸ δὲ ἑξῆς τὸ λέγειν Ald. Scholion om. V.Θ.

16, 17. Πάθοιμεν—ὦμεν om. R.V. M. Habet Θ.

20. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.

22. δεῖ R.V.Θ. δεῖ δὲ Ald. Spectat hæc annotatio ad v. 270.

24. τὴν add. R.

διαλελοίπασι—] Hæc verba ad v. 270. iterum ponit V, διαλελοίπασιν καὶ χορὸς ἐγεγόνει λέγοντος τοῦτο τοῦ διονύσου. Parachoregema in chorum mutari dicit scholiasta.

25. ἐγεγόνει] γέγονε M.

Διόνυσος] λέγων add. Ald. om. R.

[261. χανδάνῃ: Ἀντὶ τοῦ δύνηται καὶ ἐξισχύῃ. R.V. χωρῇ. δι' ἡμέρας: Δι' ὅλης ἡμέρας. Gl. Θ. Victor.]

263. οὐ νικήσετε: Τῆς τρίτης περιόδου τὰ κῶλα ὀκτώ· ὧν τὰ μὲν πέντε ὅμοια πάντως τοῖς ἄνω πλὴν τοῦ τετάρτου τὸν δεύτερον πόδα τρίβραχυν ἔχοντος. τὸ δὲ ἕκτον καὶ ὄγδοον ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ γὰρ ἕβδομον δῆλον. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

[264. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τούτῳ τῷ λέγειν βρεκεκεκέξ. πάντως ἀντὶ τοῦ παντελῶς. ἔξωθεν δὲ προσληπτέον τὸ νικήσεις. R.V.Θ.M.]

270. ἔμελλον ἄρα: Σιωπῶσιν οἱ βάτραχοι καὶ ἕτερος χορὸς εἰσέρχεται, ὡς προείπομεν, ὁ τῶν μυστῶν, ὅς ἐστιν ἀναγκαῖος.

271. ὦ παῦε παῦε: Κορωνὶς ἀμοιβαία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μστʹ. ὧν τελευταῖος

ἀλλ' ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.

μετὰ δὲ τὸν μβʹ κῶλον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς τὸ, αὐλεῖ τις ἔνδον· ὃ κατὰ παρεπιγραφήν φασι κεῖσθαι· ὡς καὶ ἑξῆς τὸ, διαύλιον προσαυλεῖ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. [παῦσαι τῆς κωπηλασίας, παραβαλοῦ δὲ τῷ πλοίῳ. R.V.Θ.M. ἢ παῦε τῆς ὁμιλίας. τῷ δὲ πλοίῳ παραβαλοῦ. πρὸς τὴν γῆν δὲ φθάσας φησὶ ταῦτα. M. παῦε, ὦ Διόνυσε, τῆς κωπηλασίας. πλησίασον τὴν ναῦν τῷ λιμένι. Gl. Θ. Br. παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ: Πλησίασον τὴν ναῦν τῷ λιμένι διὰ τοῦ κωπίου. Gl. Victor.]

272. ἀπόδος τὸν ναῦλον: Καλλίστρατος ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν. διασώζεται δὲ καὶ ἔν τισιν ἡ γραφή. καὶ ἔστι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος "ἡ ναῦλος ἡμῖν

1. δύνηται] δύναται R. ὅσον δύνηται G.

ἐξισχύῃ G. ἐξισχύει V. ἐξισχύσει R.

3. Scholia metrica ad v. 263. et 271. om. R.V.Θ.M.

9. σιωπῶσιν οἱ R.V.Θ.M. σιωπῶσι λοιπὸν οἱ Ald.

χορὸς εἰσ. R.V.Θ. εἰσ. χορὸς M. Ald.

16. παῦσαι] παῦε M.

παραβαλοῦ δὲ M. παραβαλοῦσι V.Θ. παραβάλλουσι R.

17. πλοίῳ] πλοιαρίῳ G.

22. ὅτι om. M.

ἀρσενικῶς φησι καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον. καὶ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις ἡμῖν ἡ ναῦλος τῆς νεὼς M.

23. καὶ οὐχὶ R. ἀλλ' οὐχὶ Ald.

καὶ ἔν τισιν om. R.

24. ἔστι R.Θ. ὅτι Ald.

Addidi alterum ἡ ναῦλος, quod Suidæ quoque restituendum s. ναῦλος. Est versus poetæ ignoti.

“τῆς νεὼς ὀφείλεται.” οὐ μόνον δὲ ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ δύο λλ λέγεται ναῦλλος καὶ ναῦλλον.

ἔχε δή: Ἀντὶ τοῦ κράτει. ἐν Ἅιδου λοιπὸν τὰ πράγματα.

[273. ἦ Ξανθίας: Ὄντως ὑπάρχει ὁ Ξανθίας, ὃν ὁρῶ; Gl. Br.]

274. ἰαῦ: Μίμημά ἐστι συριγμοῦ. [τοῦτο ὁ Ξανθίας φησί. R.V. (non G.)]

[276. μεταβέβληται ἡ σκηνὴ καὶ γέγονεν ὑπόγειος. μεταβέβληται δὲ καὶ ὁ χορὸς τῶν βατράχων εἰς τοὺς μύστας. ἵνα δὲ κωμῳδήσῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς τοιούτους σκώπτει τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ, λέγων ὅτι καὶ νῦν ὁρῶ ἐνταῦθα τοὺς πατραλοίας. V.]

[277. ὁ Ἡρακλῆς δηλονότι. R. ἀντὶ τοῦ ὁ Ἡρακλῆς. V. (non G.)]

278. καὶ νυνί γ' ὁρῶ: Τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιόρκους ὁρᾶν φησιν.

282. ἠλαζονεύετο: Ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. καὶ Μένανδρος “ἀλλ' “ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐχθρός.”

[283. γενναῖον. R.Θ. γενναῖον, ἰσχυρὸν, πολεμικόν. M. ἐπιδεικνύμενος. Θ.]

284. οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον: Παρὰ τὰ ἐκ Φιλοκτήτου Εὐριπίδου

οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ὡς ἀνὴρ ἔφυ.

[κενοδοξῶν. R.M. κομπαστικον. Θ.]

286. ἀγώνισμα: Ἄθλου κατόρθωσιν ἀξίαν.

288. ἐξόπισθε νῦν ἴθι: Ὡς φοβούμενος ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει· ὅθεν δὲ αἰσθάνεται τοῦ ψόφου, ἐκεῖθεν αὐτὸν ἄγει καὶ προβάλλει.

293. φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω: Ὡς κατωφεροῦς τοῦ Διονύσου ἐπιτηδείως.

295. Ἔμπουσα τοίνυν: Φάντασμα δαιμονιῶδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καὶ φαινόμενον τοῖς δυστυχοῦσιν, ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς

1. διὰ δύο λλ λέγεται R. ἐν τοῖς δύο λέγεται λλ Ald.
2. ναῦλλος καὶ ναῦλλον] καὶ οὕτω ναῦλλον R.
3. Ἅιδου] γὰρ add. V.
5. M. ἐστι σ. om. R.V.
14. Ἀντὶ τοῦ add. R.V. ἀλλ' om. R.
18. παρὰ V. πρὸς Ald. Scholion om. R.
23. ὁ om. R.Θ.
24. αὐτὸν om. R.V.
25. Scholion v. 293. om. R.G.
28. πεμπόμενον R.
28–p. 46, 1. καὶ φαινόμενον—ἀλάσσειν om. R.V.Θ.M: habet Suidas s. ἔμπουσα.

ἀλλάσσειν. καὶ οἱ μέν φασιν αὐτὴν μονόποδα εἶναι, καὶ ἐτυμολογοῦσιν οἱονεὶ ἐνίποδα, διὰ τὸ ἑνὶ ποδὶ κεχρῆσθαι· οἱ δὲ ὅτι ἐξηλλάττετο τὴν μορφήν. δοκεῖ δὲ καὶ ταῖς μεσημβρίαις φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖς κατοιχομένοις ἐναγίζωσιν. ἔνιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Ἑκάτῃ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς “χθονία θ᾽ Ἑκάτη σπείρας ὄφεων ἐλελι“ζομένη.” εἶτα ἐπιφέρει “τί καλεῖς τὴν Ἔμπουσαν.”

296. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει: Τῷ χαλκῷ προσέθηκε τὸ βολίτινον ἐπίτηδες. ἔνιοι δὲ ὄνου σκέλος λέγουσι. διὸ καὶ παρά τισι καλεῖσθαι ὀνόκωλον· τὸ δὲ ὅλον, φησὶ Κράτης, ἔοικέ τι εἶναι φάντασμα παντοδαπὸν γινόμενον. [τινὲς ἓν πρόσωπον ὅλον λέγουσι. R.V.Θ. (non G.)] βολίτινον δὲ, ὄνειον. βόλιτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν ὄνων ἀποπάτημα. τὸ αὐτὸ δὲ καὶ βόλβιτος.

299. ἱερεῦ διαφύλαξον: [Ἱερέως τινὸς ἀκολουθοῦντος αὐτῷ μέμνηται. R.V.Θ.M. ἐν προεδρίᾳ κάθηται ὁ τοῦ Διὸς ἱερεύς. ἀποροῦσι δέ τινες πῶς ἀπὸ τοῦ λογείου περιελθὼν καὶ κρυφθεὶς ὄπισθεν τοῦ ἱερέως τοῦτο λέγει. φαίνονται δὲ οὐκ εἶναι ἐπὶ τοῦ λογείου, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας, ἐν ᾗ ὁ Διόνυσος ἐνέβη καὶ ὁ πλοῦς ἐπετελεῖτο, ὥστε μηκέτι ὁμοίως λόγον εἶναι, ἀλλὰ μὴν οὐ διὰ παντὸς ὄπισθε δεῖ γενέσθαι αὐτόν. Ἄλλως. V.] παρὰ ταῖς θέαις προεδρίᾳ ἐτετίμητο

2. οἱονεὶ] οἷον R.V.Θ.M.

διὰ—κεχρῆσθαι om. R.

3. δοκεῖ] δοκοῦσι V.Θ.M.

4. ἐναγίζωσιν R.V.Θ.M. ἐναγίζουσιν Ald.

Ἀριστοφάνης] Fragm. 426.

5. τοῖς add. R.V.Θ.M.

ταγηνιταῖς Θ. ταγηνίταις M.

5, 6. χθονία—Ἔμπουσαν om. R.

5. χθονία θ᾽ Ἑκάτη σπείρας ὄφεων Porsonus. Legebatur χθονίας Ἑκάτης πεῖρα σοφῶν.

ἐλελιζομένη Seidlerus. Legebatur ἐξελιζομένη.

8. διὸ καὶ R.V.Θ. καὶ om. Ald.

9. ὀνόκωλον] ὀνοσκέλεα V. ὀνοσκελίδα vocat schol. Eccles. 1048. et Sozomenus Hist. eccles. 8, 6. a Kustero indicatus.

10. Post γινόμενον addit R. προσενεκτέον ἐν ἐκτάσει τὸ α· σύνηθες γὰρ αὐτοῖς. Quæ ad αὔρα spectare videntur v. 317.

τινὲς ὅλον τὸ πρόσωπον ἓν λέγουσι R. τινὲς ὅλον ἓν πρόσωπον λέγειν Θ, quod præstat.

11. βόλβιτος γὰρ κυρίως τὸ τῶν κάπρων ἀποπάτημα V. quæ om. G.

βόλιτος] βόλβιτος Θ.

τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα Θ.

12. τὸ—βόλβιτος om. R.V.Θ.

13. Ἱερέως—μέμνηται] Sic V.Θ.M, qui hoc scholion infra post ὁ Διόνυσος τὸν ἱερέα ponunt, præfixo ἄλλως V, præfixo ἢ Θ.M. In R. est ἱερέως τινὸς ἀκολούθου αὐτοῦ μέμνηται. Ceterum μέμνηται ante ἀκολουθοῦντος ponit G.

14. ὁ τοῦ Διὸς] Scribendum ὁ τοῦ Διονύσου.

15. καὶ κρυφθεὶς] ὁ κρυφθεὶς G.

19–p. 47, 8. παρὰ ταῖς—διασυρόμενον om. R.

19. θέαις Kusterus. Scribebatur θεαῖς.

τετίμητο M.

ὁ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου. πρὸς συνήθειαν οὖν καλεῖ ὁ Διόνυσος τὸν ἱερέα. Ἄλλως. ἤδη γὰρ ἦν τῶν μεμυημένων κατὰ τὴν σκηνὴν γενόμενος.

οἱ δέ φασιν ἄτοπον εἶναι νομίζειν ἀκολουθεῖν αὐτοῖς ἱερέα· μὴ γὰρ ἐμφαίνεσθαι· τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχειν. οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες, πρὸς ἱερεῖς ἐρχόμενοι, ἱκέτευον αὐτοὺς εὐχὰς ὑπὲρ αὐτῶν ποιεῖσθαι εἰς ἀπαλλαγήν. κατὰ οὖν μίμησιν ἐκείνων καὶ οὗτος νῦν λέγει. ἔχειν δέ φασι καὶ λόγον εἶναί τινος τὸν στίχον ποιητοῦ νῦν διασυρόμενον.

300. Ἡράκλεις: Εἶχε γὰρ σχῆμα Ἡρακλέους ὁ Διόνυσος. ἢ καὶ ὡς ἀλεξίκακον Ἡρακλέα καλεῖ.

301. μ' ὤνθρωπε: Πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου στίχου· διότι ἀπὸ συναλοιφῆς ἄρχεται. εὐλαβεῖται δὲ καταφανὴς γενέσθαι ὁ Διόνυσος.

302. τοῦτό γ' ἔθ' ἧττον θατέρου: Πιθανῶς τὸ τοῦ δειλοῦ ἦθος, τὸ μηδαμῶς θέλειν φανερὸν γενέσθαι. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι τοῦτο χεῖρόν ἐστι τοῦ ἑτέρου.

303. ἴθ' ᾗπερ ἔρχει: Τοῦτο ἔμφασιν παρέχει, ὡς προερχομένου αὐτοῦ πρότερον ὄπισθεν τοῦ ἱερέως ὄντος.

[304. πεπράγαμεν: Ἐπάθομεν. Gl. Br.]

305. Ἡγέλοχος: Τραγῳδίας ὑποκριτής, ὃν καὶ ἐν τῷ Ὀρέστῃ Εὐριπίδου, προστάντος αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τῷδε τῷ στίχῳ

ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλήν' ὁρῶ·

αἰφνιδίως ὀφθῆναι συνελόντα τὴν συναλοιφήν. τοῦτον δὲ καὶ ὡς ἀτερπῆ τὴν φωνὴν Πλάτων σκώπτει. [ὅτι Ἡγέλοχος ὁ τραγικὸς

1. ὁ ἱερεὺς] ἱερέως V.
Διονύσου] διὸς M.
πρὸς συνήθειαν οὖν Θ.M. προσυνήθως ἂν οὖν V. πρὸς οὖν συνήθειαν Ald.
2. Ἄλλως. ἤδη γὰρ ἦν] ἢ ἤδη ἦν Θ.M.
3–8. οἱ δέ — διασυρόμενον om. V.Θ.M.
8. διασυρόμενον Kusterus. κατασυρόμενον Ald.
9. ἢ om. V.
10. ἡρακλέα R. Ἡρακλῆν Ald.
11, 12. Πρὸς τὸ—ἄρχεται om. R.
11. συνεχὲς Dobræus. Legebatur σύνηθες.
13. ὁ om. Θ.
14, 15. Πιθανῶς — εἰπεῖν ὅτι om. R.
16. ἐστι add. V.
ἑτέρου R.V.Θ.M. πρώτου Ald.
20. ὑποκριτής] οὗτος ὁ ἡγέλοχος addit V. Totum scholion om. M.
ὃν Dukerus. Legebatur ὅς.
21. πνεύματος] πατρὸς Θ, compendio male intellecto.
τῷ στίχῳ] 269.
22. αὖ om. R.Θ.
γαλήν] γαλῆν R.
23. αἰφνιδίως—συναλοιφήν om. R.
24. σκώπτει Πλάτων G.
σκώπτει] Addit Ald. καὶ Στράτις, " ποῖ, ποῖ, πρὸς θεῶν, ποῖ ποῖ γαλὴν

ὑποκριτὴς ὢν τοῦ Εὐριπίδου Ὀρέστην ὑποκρινομενος οὕτω προηνέγκατο ὥστε μὴ ὑποχωρῆσαι ἐκ τῆς συναλοιφῆς τὸ γαληνὰ, ἀλλὰ διαχωρῆσαι μᾶλλον, ὥστε δόξαι τὴν γαλῆν αὐτὸν εἰπεῖν. διὸ καὶ ἐνθάδε πειρατέον οὕτω προφέρεσθαι. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν Εὐριπίδου εὐκρινῶς γράφεται γαληνά. ὡς δ' ἀξιοῦσί τινες Ἀττικοὶ γαλῆν περισπῶσι λέγοντες ὡς χρυσῆν. πῶς ἔδοξεν ὁ Ἡγέλοχος ἐκ τῆς συναλοιφῆς γαλῆν εἰπεῖν; τὸ μὲν γὰρ περισπωμένως προενέγκασθαι οὐ πιθανόν. πήποτε οὖν οὐκ ἔλεγον οὕτως, ἀλλὰ γαλῆν. ὡς ἀηδὴς δὲ τὴν φωνὴν κωμῳδεῖται ὁ Ἡγέλοχος. V.] ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφυγόντων τὰ λυπηρά. οἱ δὲ λέγοντες ποιήτριαν εἶναι τὸν Ἡγέλοχον Ἀθήνησι τούτῳ συνεχῶς χρωμένην τῷ ἔπει καὶ ἄλλ' ἄττα τῶν αὐτοσχεδίως συντιθέντων οὐκ ἀνεκτὰ τερατεύονται. [ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς ἐν Εὐριπίδου μὲν Ἠλέκτρᾳ τοὖθ' εὕρηται, ὁ δὲ λέγει, ὥσπερ Ἡγέλοχος. Schol. Cant. 2.]

310. ὁδὶ δὲ δείσας: Ὁ τοῦ Διονύσου ἱερεύς. πυρρὸς γὰρ ἦν κατὰ φύσιν. παρ' ὑπόνοιαν δὲ τὸ ἐπυρρίασε πρὸς τὸ ὠχρίασεν. Ἀρίσταρχος δέ φησιν ἐφ' ἑαυτοῦ λέγειν τὸν Ξανθίαν· καὶ γὰρ διότι πυρρὸς, οὕτως ἐπικεκλῆσθαι, καθάπερ Πυρρίας καὶ Σμικρίνης· ὁ δὲ Ἰξίων, ἐπί τινος τῶν καθημένων, ξανθὸν τὸ χρῶμα ὄντος. ἐν ἔθει γὰρ εἶναι διασκώπτειν τοὺς ἀκροωμένους, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Παιδαρίῳ ποιεῖ. Εὔπολις δὲ τὸν τοῦ Διονύσου ἱερέα ὀνομάζει αἰγίπυρρον ἀντὶ τοῦ

" γαληνὰ, ἐγὼ δὲ ᾤμην σε γαλῆν λέγειν " ὁρῶ." καὶ Σαννυρίων δὲ ἐν Δανάῃ, " τίς ἂν γενόμενος εἰς ὀπὴν γενήσομαι; " φέρ', εἰ γενοίμην γαλῆ· ἀλλ' Ἡγέλο- " χός με μηνύσειεν ὁ τραγικός. ἀνακρά- " γοιτ' ἂν οὗτος εἰσιδών· ἐκ κυμάτων " γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν' ὁρῶ." Quæ ex scholiasta Euripidis illata om. R.V.Θ. et Suidas s. Ἡγέλοχος.

1. οὕτω προηνέγκατο] οὐ προσηνέγκατο V.

3. γαλῆν] γαλὴν V.

6. λέγοντες G. λέγουσι V.

7. προσενέγκασθαι V.

9, 10. ἐπὶ τῶν — λυπηρά] Hæc verba habet Suidas, in capite scholii posita.

13. Ἠλέκτρᾳ] Electram pro Oreste nominat: de quo dixi ad schol. Pluti 639.

15. Διονύσου] διὸς M.

15, 16. ἱερεύς — ὠχρίασεν] ἱερεὺς παρὰ τὴν ὑπόνοιαν διὰ τὸ ἐπυρρίασε, πρὸς τὸ ὠχρίασε. πυρὸς γὰρ ἦν ὁ ἱερεὺς κατὰ φύσιν R.

15. κατὰ φύσιν] φύσει V. Idem habet gl. ὁ ἱερεύς· πυρὸς γὰρ ἦν κατὰ φύσιν, quod om. G.

16 – p. 49, 1. Ἀρίσταρχος—ἐρυθρόν om. R.

17. φησιν ἐφ' ἑ. V. ἐφ' ἑ. φησὶ Ald.

19. ὄντος V.Θ. ὄντων G. ἔχοντος Ald.

20. τοὺς] τούτους Θ. Fort. τὸ τούς. Παιδαρίῳ] παιδαρίοις Θ.

21. Εὔπολις] In Αἶξιν, ut colligi potest ex glossa Hesychii, ἱερεὺς Διονύσου: Εὔπολις Αἶξιν, Ἱππόνικον σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει.

πυρρόν. τὸ γὰρ ἄνθος ἔχειν φησὶ Δημήτριος ἱκανῶς ἐρυθρόν. [ἐκκαλύψας τὸ αἰδοῖον εἶπε τοῦτο πρὸς τὸ ἐπυρρίασε παίζων. πυρρὸν γὰρ ἦν καὶ τὸ αἰδοῖον. V. ὑπερεπυρρίασε: Ἐξεκαύθη κατὰ τὸ πρόσωπον. Gl. Θ. Br.]

314. [αἰθέρα Διὸς: Ἀντὶ τοῦ τὸν Εὐριπίδην· αὐτοῦ γὰρ ὁ ἴαμβος. ἢ τὴν ἐπιθυμίαν Εὐριπίδου τοῦ ταῦτα λέγοντος. R.V.Θ.M. πρὸς τὸ ἄνω εἰρημένον. αὐτὸς γὰρ αἴτιος τοῦ ταῦτα παθεῖν τὸν Διόνυσον. (V.Θ.M.) καὶ γὰρ δι' αὐτὸν κατῆλθεν εἰς Ἅιδου. V.]

[315. κατήκουσας: Περισσὴ ἡ κατά. R.V.]

αὐλεῖ τις ἔνδοθεν: Παρεπιγραφή. σημαίνει γὰρ ὅτι ἔσωθέν τις ηὔλησε μὴ ὁρώμενος τοῖς θεαταῖς.

317. αὔρα τις: Μακροκαταληκτεῖ. τὰ γὰρ εἰς ρα εἰ μὲν μονοφθόγγῳ παραλήγει, μακροκαταληκτεῖ, πήρα. εἰ δὲ διφθόγγῳ, βραχυκαταληκτεῖ· πλὴν τοῦ αὔρα, καὶ Φαίδρα παρ' Εὐριπίδῃ

Φαίδρα· τὸ γὰρ τῆσδ' οὐ προτιμήσω καλόν.

[ἀποροῦσι τινὲς ἐνταῦθα, πῶς οὐ θέρμη δᾴδων εἶπεν, ἀλλὰ αὔρα. καὶ φαμὲν, ὅτι τοῦτο λέγει δεικνὺς, ὅτι καὶ δᾷδας οἱ μύσται ἔφερον, καὶ θεία πνοή τις ἐξ αὐτῶν ἐφέρετο. Junt.]

μυστικωτάτη: Τῶν ἐν Ἐλευσῖνι μυστηρίων. τινὲς δὲ εἰς τὸ μυστικωτάτη δύο ποιοῦσιν.

[318. ἠρέμα: Ἡσύχως. Gl. Br. πτήξαντες: Συστείλαντες ἑαυτούς. Gl. C.]

319. Ἴακχ', ὦ Ἴακχε: Ἡ πάροδος τῆς ᾠδῆς ταύτης τοῦ τῶν

ὀνομάζει Hemsterhus. ad Hesych. νομίζεσθαι Ald. νομίζεθ' V.

αἰγίπυρρον V.Θ: quam scripturam vocabuli probat Eustath. p. 307, 29. αἰγίπυρον Ald. Post αἰγίπυρον addit Ald. εἶναι, quod delebat Hemsterh. et omittit V.

1. ἔχειν] Herbam scil. αἰγίπυρον. HEMST.

Δημήτριος] Intellige Demetrium Ixionem.

2. πρὸς τὸ ἐπυρρίασε] Imo πρὸς τὸ ὠχρίασε.

5. γὰρ] γὰρ ἦν R.

6. ἢ om. R.

10. ἔνδοθεν V. ἔνδον Ald. Lemma om. Θ.M. Totum scholion om. R.

σημαίνει Θ.M. σημείωσαι Ald.

ἔσωθεν V.Θ.M. ἔνδοθεν Ald.

12–15. Μακροκαταληκτεῖ — καλόν om. R.V.Θ.M. De scholio Ravennate ad h. v. referendo v. ad schol. v. 296.

14. Εὐριπίδῃ] Hippolyti v. 48.

19, 20. μυστικωτάτη R.V. μυστικωτάτην Ald. μυστικώτατον Θ.

20. δύο ποιοῦσι] Scil. στιγμάς. i. e. *novam personam loqui faciunt.* Vide ad 28. 51. 918. Acharn. 899. Sed ubi δύο διπλαῖ, ad Eq. 781. i. e. post καθυβρίσαι, *alia scena*, non *persona*. DOBRÆUS.

μυστῶν χοροῦ κώλων ἐστὶν ἀντισπαστικῶν δύο διμέτρων βραχυκαταλήκτων. ἑξῆς δὲ τούτων σύστημα ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ἰάμβων τριμέτρων ἀκαταλήκτων πέντε. [μετεβλήθη ὁ χορὸς εἰς μύστας. R.V.]

[322. ἔφραζε: Ὁ Ἡρακλῆς. R.V. (non G.)]

323. ὅνπερ Διαγόρας: Διαγόρας μελῶν ποιητὴς ἄθεος, ὃς καὶ καινὰ δαιμόνια εἰσηγεῖτο, ὥσπερ Σωκράτης. καὶ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος Διαγόρου νῦν μνημονεύειν φησὶν οὐχ ὡς ᾄδοντος αὐτοῦ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' ἐν εἰρωνείᾳ κειμένου τοῦ λόγου, ἀντὶ τοῦ χλευάζοντος, ἐξορχουμένου. ἀνακινεῖ οὖν τοὺς Ἀθηναίους ὁ κωμικός· ὅθεν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς διαχλευάζοντος τοὺς θεοὺς καταψηφισάμενοι ἀνεκήρυξαν τῷ μὲν ἀναιρήσοντι ἀργυρίου τάλαντον, τῷ δὲ ζῶντα κομίσαντι δύο. ἔπειθον δὲ καὶ τοὺς ἄλλους Πελοποννησίους, ὡς ἱστορεῖ Κρατερὸς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ψηφισμάτων. ἦν δὲ οὗτος Τηλεκλύτου παῖς, Μήλιος τὸ γένος, τὸν χρόνον κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον. οἱ δὲ τὸ δι' ἀγορᾶς περισπῶσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ Ταρσεὺς, καί φασιν [Ἴακχον λέγειν, ὃν ᾄδουσιν ἐξ ἄστεως διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐξιόντες εἰς Ἐλευσῖνα.

5. καὶ καινὰ] καὶ om. R.M.

6. ὥσπερ Σωκράτης addidi ex V. ὡς καὶ σωκράτης (sequentia om.) R.

7. τοὺς θεοὺς post μνημονεύειν φησὶ legebatur. Transposuit Kusterus.

9. οἱ add. V.

10. διαχλευάζοντος V. χλευάζοντος Ald.

καταψηφισάμενοι V. κατεψηφισμένοι Ald.

τὸν μὲν ἀναιρήσοντα V.Θ.

11. ζῶντα] ζώῳ τὰ (τῷ G.) V.

κομίσαντα Θ.

δύο] Sic etiam schol. Avium 1073. Dobræo τέτταρα corrigendum videbatur ex verbis Aristophanis Av. 1078. ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον | λήψεται τάλαντον, ἢν δὲ ζῶντά γ' ἀγάγῃ, τέτταρα. Quam parum certam rationem esse Dobræus ipse postmodum videtur sensisse.

12. τοὺς om. V.Θ.

12–14. ὡς—Πίνδαρον om. M.

12. ὡς] ἀλλ' V.Θ.

κρατερὸς V. et scholiasta Av. 1073. Καρτερὸς Ald.

13. τηλεκλύτου V.Θ. τηλεκλήτου Ald. Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου dicit Suidas v. Διαγόρας.

παῖς om. V.

14. τὸν—Πίνδαρον] τῶν αὐτοχρόνων σιμωνίδῃ καὶ πινδάρῳ V. τὸν χρόνον σιμωνίδου καὶ πινδάρου Θ. τοῖς χρόνοις ὢν μετὰ (scr. κατὰ) Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην dicit Suidas.

15. Ἀπολλόδωρος] Hesychius, Διαγόρας: Διόδωρος (corrig. Ἀπολλόδωρος) ὁ Ταρσεὺς ἀναγινώσκει περισπῶν δι' ἀγορᾶς, διὰ τὸ τοὺς μύστας βακχάζειν (ἰακχάζειν Albert.), τουτέστιν ᾄδειν τὸν Ἴακχον δι' ἀγορῶν βαδίζοντας.

Ταρσεὺς] Sequentia om. M.

καί φασιν V.Θ. καί φησιν G. καὶ φερεκράτης Ald.

16. ἄστεως] ἄστεος V.Θ. ἐξ ἄστεος om. G.

διὰ τῆς] ἐξ G.

ἐξιόντα Θ.

γέγονε δὲ καὶ ἕτερος κωμῳδούμενος ἐπὶ μεγέθει. Ἕρμιππος ἐν Μοίραις

μείζων γὰρ ἦν. νῦν δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖ δέ μοι,
ἐάν τι τούτων ἐπιδίδωται ἡμέρας
μείζων ἔσεσθαι Διαγόρου.

V.] Ἄλλως. διθυραμβοποιὸς ὁ Διαγόρας ποιητὴς, συνεχῶς Ἴακχε Ἴακχε ᾄδων. ἢ κωμικὸς διθυραμβικὰ, τουτέστι Διονυσιακὰ δράματα ποιῶν.

326. Ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις: Ὠιδὴ καὶ στροφὴ κώλων ιδ'· ὧν τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· ὃ καλεῖται Γλυκώνειον. τὸ δεύτερον δίμετρον καταληκτικὸν, ἢ ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου. τὸ τρίτον ὅμοιον ὁποτερῳοῦν τῶν ἐν τῇ παρόδῳ. τὸ τέταρτον ἐκ διτροχαίου ἀντισπαστικοῦ καὶ βακχείου, Ἀλκαϊκὸν, φασὶ, καλούμενον. τὸ πέμπτον Ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἀνακλώμενον καθ' Ἡφαιστίωνα καλούμενον, ἀντ' Ἰωνικῶν παίωνα τρίτον καὶ ἐπίτριτον δεύτερον ἔχον. τὰ ἑξῆς δύο τὸν αὐτὸν τρόπον. τὸ ὄγδοον Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος πενθημιμερές. τὸ ἔνατον ἐξ ἀντισπάστου καὶ βακχείου δίμετρον, ἢ ἐφθημιμερές. τὰ ἑξῆς δύο Ἰωνικὰ ἐκ παιώνων τρίτων καταληκτικὰ ἢ ἐκ παίωνος καὶ, εἰς ὃν συναιρεῖται, βακχείου. τὸ δωδέκατον Ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καθαρόν. τὸ τρισκαιδέκατον καθαρὸν μὲν, καταληκτικὸν δέ. τὸ τελευταῖον, ὡς τὸ δυωκαιδέκατον, ἐπιμεμιγμένον μέντοι ἐπιτρίτῳ δευτέρῳ, ἢ διτροχαίῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ἑξῆς δὲ τριστοιχία ἰαμβικὴ παραγράφῳ τερματιζομένη· μεθ' ἣν ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ, παραπλησίως καθ' ἕκαστον σχεδὸν τῇ τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κώλων ἔχουσα τῇ στροφῇ. ἐφ' ἧς τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

1–5. γέγονε—Διαγόρου] Hæc habet Suidas s. Ἴακχος.
1. μεγέθει Θ. et Suidas. μεγέθους V. κωμῳδούμενος ἐπὶ μεγέθους om. G.
2. Μοίραις] μύραις V, non G.
3. δ' ἐστὶ Suidas. δέ ἐστι V.Θ. δέ μοι] δέ om. Θ.
4. ἐάν τι om. Θ, spatio vacuo. ἐπιδίδωται V. ἐπιδίδοται G.Θ. Apud Suidam ἐάν τις (ἔτι cod. Leid., omisso ἐάν) ἐπιδιδῷ τῆς ἡμέρας (ὅτι addit ed. Mediol.) μείζων (ἔτ' addit ed. Mediol.) ἔσται—. ἐπιδιδῷ καθ' ἡμέραν Toupius.
5. Διαγόρου] Versum explet Suidas addito τοῦ Τερθρέως.
6–8. Ἄλλως—ποιῶν om. V.Θ.
9. Scholion metricum om. R.V. Θ.M.

Ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις: Μία τῶν μυστηρίων ἐστὶν ἡ εἰκὰς, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξάγουσι. πολυτιμήτοις δὲ ἐν ἕδραις, καθὸ συνίδρυται τῇ Δήμητρι ὁ Διόνυσος. εἰσὶ γοῦν οἵ φασὶ Περσεφόνης αὐτὸν εἶναι· οἱ δὲ τῇ Δήμητρι συγγενέσθαι. ἄλλοι δὲ ἕτερον Διονύσου εἶναι τὸν Ἴακχον, οἱ δὲ τὸν αὐτόν. τινὲς δέ φασι, πολυτιμήτοις ἐν ἕδραις, καθὸ φιλοτιμότεροί εἰσιν οἱ μεμυημένοι ἐν Ἅιδου, ὡς σαφὲς ποιεῖ ἐν Εἰρήνῃ

δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

[327. ναίων: Κατοικῶν. Gl. Victor.]

329. ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων: Ἐν τοῖς λειμῶσι τὰς χορείας ἐποιοῦντο διὰ τὰ ἄνθη, χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ ἐν χοροῦ σχήματι. [ἀνὰ λειμῶνα: Διὰ γὰρ τὰ ἄνθη ἐν λειμῶσι τὰς χορείας ἐποιοῦντο. Gl. Victor.]

[330. θιασώτας: Τοὺς χορευτάς. R. συγχορευτάς. Θ. οὕτω λέγει, οὐχ ὥς τινες, συνθιασώτας. V. (non G.)]

[331. τινάσσων: Κινῶν. Gl. Θ. Victor.]

[332. βρύοντα: Ἀνθοῦντα. V. (non G.). θάλλοντα. Gl. Θ. Victor.]

333. στέφανον μύρτων: Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἡ θεὸς καὶ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀφιέρωτο. [ἡ μυρσίνη ᾠκείωται τοῖς χθονίοις θεοῖς, Διονύσου δεδωκότος, ὅτε ἀνήγαγε τὴν

1 ἐστὶν ἡ εἰκὰς R. ἡ ἐγκάς ἐστιν V. ἐγκάς ἐστιν Θ. Ald.

2. ἐξάγουσι R. Legebatur ἐξᾴδουσι. Plutarchus vita Camilli c. 19. περὶ αὐτὴν τὴν εἰκάδα τοῦ Βοηδρομιῶνος, ᾗ τὸν μυστικὸν Ἴακχον ἐξάγουσιν. similiterque in vita Phocionis c. 28. Quos locos comparavit Kusterus.

συνίδρυται τῇ Δήμητρι] Vide Spanhem. ad Callimach. p. 705. KUST.

3. οἵ R.V. οἵπερ Ald.

αὐτὸν hoc loco R.V: post φασὶν Ald.

4. Διονύσου Dobræus. Legebatur Διόνυσον.

5. τινὲς R.V. οἱ Ald.

6. ἐν Ἅιδου hoc loco R.V: post εἰσιν Ald.

7. Εἰρήνῃ] 375.

10. τοῖς λειμῶσι R.V.M. τῷ λειμῶνι Ald.

τὰς om. M.

ἐποιοῦντο om. Θ.

11. τὰ] τὸ τὰ R.

19. μυρσίνῳ V.Θ. μυρσίνων R. μυρσίνης Ald.

21. τοῦτο R.V. τοῦ Θ. τῆς Ald.

μυρσίνῃ R.V. μυρσίνης Ald. μυρσίνου Θ.

22. ἀφιέρωτο R. ἀνιέρωτο Ald. ἀνίερος Θ.

23. ᾠκείωται] οἰκείωται codex hic et paullo post.

Σεμέλην. τρία γὰρ αὐτῷ ᾠκείωται, κισσὸς, ἄμπελος, μυρσίνη. V. (non G.). μυθολογοῦσι δ' ἐν Σάμῳ μόνῃ θεῶν μὴ προσφέρεσθαι τῇ Ἥρᾳ. ἐπεὶ γὰρ, ὥς φασιν, ἐζητεῖτο τὴν ψυχὴν τῆς Σεμέλης τοὺς κάτω θεοὺς, καθάπερ ἦν ἐπηγγελμένον, ὑποσχέσθαι λέγουσιν αὐτῇ τὸν Ἅιδην τοῦτο δράσειν, τοῦ Διονύσου τῶν μάλιστα τερπόντων αὐτῷ ἀντίψυχον ἀντ' ἐκείνης πέμψαντος· τὸν δὲ Διόνυσον πυθόμενον τὰ παρὰ τῶν κάτω θεῶν ἐπεσταλμένα σοφίσασθαι πρὸς ταῦτα καὶ τριῶν ὄντων αὐτῷ μάλιστα ἠγαπημένων, τοῦ τε κισσοῦ καὶ τῆς ἀμπέλου καὶ τῆς μυρσίνης, ἀποστεῖλαι τοῖς κάτω θεοῖς αὐτήν. δηλοῖ δὲ καὶ Ἰοφῶν ὁ τραγικός. V.]

[335. λείπει γέραιρε ἢ αὔξανε. ἀκόλαστον δὲ τὴν μὴ δεομένην κολάσεως, τὴν ἀναμάρτητον, ἣν οὐκ ἄν τις κολάσειε χορείαν. R.V. Θ.M. τὴν ἱεράν. Gl. R.V. (non G.)]

ἀκόλαστον: Μανιώδη, βακχικὴν, ὁσίαν· οὐ γὰρ δὴ αἰσχρὰν καὶ ἀσελγῆ. τὸ δὲ ἐγκατακρούων πρὸς τὸ ὁσίοις μύσταις. [ἀκόλαστον: Μὴ κολάσεως ἀξίαν ἤγουν μέμψεως. Gl. Victor.]

[337. ἀντὶ τοῦ χαρίτων πεπληρωμένην, ὅ ἐστι κεχαριτωμένην. R.V. (non G.)]

[339. λείπει γεραίρων. R.]

[341. τοῦτο εἶπε διὰ τὸ κρεοφαγεῖν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις καὶ ὅτι Δήμητρι καὶ Κόρῃ θύουσι τὸ ζῷον. R. ἐπειδὴ ἐν τοῖς Δημητρίοις χοῖροι θύονται. V.Θ. ἔνιοι δέ φασιν οὕτω λέγειν τοὺς Ἀττικοὺς περισπωμένως τὸ κρεῶν. οὐκ ἄλογος δὲ ἡ περισπωμένη· γέγονε γὰρ τὸ πάθος ἐν αὐτῇ τῇ γενικῇ, κρεάων ὡς γεράων, εἶτα κρεῶν ὡς γερῶν. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ χοιροσφαγεῖν τοῖς Θεσμοφορίοις. θύουσι γὰρ ἐν τοῖς μυστηρίοις τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Δήμητρος τὸν χοῖρον, διότι λυμαντικός ἐστιν ἀμφοτέρων. V.Θ.]

2. Σάμῳ μόνῃ θεῶν] Codex σάμῳ ἐκ δὲ μυρσίνης ἐκ δὲ τοῦ πάθους δεισιδαίμονι θεῖον. Ejeci quæ ex alio scholio illata fuerunt.

3. ἐπεὶ G. ἔπεισε V.

5. τῷ διονύσῳ G.

6. πέμψαντος] πέμψαντα G.

8. Addidi καὶ τῆς ἀμπέλου.

11. δὲ τὴν om. R.

12. οὐκ ἄν τις] οὐδεὶς οὐκ ἄν τις R.

20. θεσμοφορείοις R. θεσμοφορίῳ V, qui hæc verba τοῦτο δὲ (δὲ om. G.) εἶπε—τὸ ζῷον infra ponit post θύουσι τὸ ζῷον. Eodem loco habet Θ, in quo recte θεσμοφορίοις.

24. γενικῇ κρεάων κρεῶν. τοῦτο Θ.

25. χοιροσφαγεῖν] Sic correxi vitia codicum. χοιροσπαθεῖν Θ. χοῖρον παθεῖν V.

χοιρείων κρεῶν: Παρόσον χοῖροι τῇ Δήμητρι καὶ τῷ Διονύσῳ ἐθύοντο, ὡς λυμαντικοὶ τῶν θεοῖν δωρημάτων. εἰκότως δ' ἐν ᾅδου ὢν ἐπιβοᾶται τὴν Περσεφόνην. [χοιρείων κρεῶν: Πνοὴ δηλονότι. Gl. Victor.]

342. χορδῆς λάβῃς: Ἡ εἴλησις ἡ τῶν ἐντέρων ἐστὶ χορδή. ἣν εἰλητὸν καλοῦμεν ἡμεῖς.

343. ἔγειρε φλογέας: Νοητέον οὕτως, ἔγειρε φλογέας λαμπάδας ἐν χερσὶ τινάσσων. ἥκεις γὰρ νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ.

346. φωσφόρος ἀστήρ: Τὸ μυστηριακὸν πῦρ φωσφόρον λέγουσι. λέγει δέ, ἐπεὶ τὴν νύκτα λέγουσιν αἰνιγματωδῶς, διὰ τὸ λαθεῖν τοὺς ἀμυήτους. ἢ ὅτι ἐν νυκτὶ ἄγεται τὰ μυστήρια. ἀξιοῦσι δέ τινες αὐτὴν τὴν λαμπάδα φωσφόρον ἀστέρα λέγειν. ὁ δὲ λόγος κολοβός ἐστιν, εἰ μὴ τὸ τινάσσων ἀντὶ τοῦ τινασσόμενος λαμβάνεται. ἐν δέ τισιν ἐκλέλοιπε τὸ τινάσσων. Ἴακχ', ὦ Ἴακχε, ἀναλόγως τῇ στροφῇ γράφουσι καὶ τὸ χερσὶν εἰς τὸ ἔγειρε συνάπτουσιν. ἥκεις γὰρ κατὰ ἀναστροφήν. νύκτωρ δ' ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια. ὧν τῆς τελετῆς οὐ μόνον χορευτής, ἀλλὰ καὶ ἔξαρχος ἦν ὁ Διόνυσος. καὶ μὲν δὴ Διονύσου ἐν Ἐλευσῖνι ἱερόν ἐστι καὶ ἐν Διονυσίοις ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια.

347. φλέγεται δὲ λειμών: Λειμὼν γὰρ ἀνάκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. δηλοῖ δὲ καὶ Σοφοκλῆς. [φλέγεται: Καταλάμπεται. Gl. R. V. (non G.) C. φέγγεται: Καταλάμπεται. Gl. E.]

348. διὰ τὴν χαρὰν νεάζουσιν οἱ γέροντες. ἡ δὲ δύναμις ἐν γόνασιν, ὡς καὶ ὁ ποιητὴς λέγει. [ὡς τῶν μυστῶν ὄντων γερόντων. V. (non G.)]

1–3. Παρόσον — Περσεφόνην om. R.V.Θ.M.
5. Alterum ἡ om. R.
6. εἰλητὸν R. εἰλητὴν Ald.
7. νοητέον οὕτως R. τὸ ἑξῆς Ald. ἔγειρε ἀστὴρ ἐν χ. τ. φλ. λαμπάδας V, sequentibus omissis.
8. γὰρ add. R.
10. ἐπεὶ] ἐπὶ Θ. τὴν νύκτα] τινὰ νυκτὸς R.
11–19. ἀξιοῦσι—μυστήρια om. R.
13. λαμβάνεται] λαμβάνοιτο Θ.
13–19. ἐν δέ τισιν — μυστήρια] Scholion recentissimum, quo carent R.V.Θ.M.
20. καὶ ἄνθη ἀνειμένα (ἀνακείμενα V.) addidi ex R.V.
21. ἐν τῷ πεδίῳ add. R.V. δὲ om. R.
22. Καταλάμπεται] ἀντὶ λάμπεται R. Quod ἀντὶ τοῦ λάμπεται esse potest.
24. διὰ R.V.Θ.M. λέγει δ' ὅτι διὰ Ald. in qua hoc scholium proximo est subjectum.
25. ὡς—λέγει R. καὶ (καὶ om.

350. ['Αντὶ τοῦ τὸ βαρὺ τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ γήρως. V. (non G.)] *χρονίων τ' ἐτῶν*: Εἰ μὲν οὕτω γράφεται, 'Ιωνικόν ἐστι πενθημιμερὲς ἐκ παίωνος τρίτου ἀναλόγως τῷ ἐν τῇ στροφῇ ὀγδόῳ. εἰ δὲ χρόνους τ' ἐτῶν, ὡς ἐν τοῖς πλείοσιν, ἰαμβικὴ ταυτοποδία. [ζητεῖται ἐνταῦθα, πῶς εἶπεν ἐνιαυτοὺς ἐτῶν, ἐπεὶ ἔτος καὶ ἐνιαυτὸς ταὐτόν. λύεται δὲ παρὰ τῶν παλαιῶν οὕτως· τὸ ἰαύειν ποτὲ μὲν ἐπὶ ὕπνου καὶ ἀνακλίσεως τίθεται, ὡς παρ' Ὁμήρῳ "τῇ παριαύων "τερπέσθω," ἤγουν παρακείμενος· ὡς ἐπὶ πολὺ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ διατριβῆς καὶ ἀργίας λέγεται, ὅθεν καὶ ἐνιαυτὸς ὁ μακρὸς καὶ πολλὴν ἔχων διατριβήν. διὸ καὶ τὸ ἐτέων ἐνιαυτοὺς ἀντὶ τοῦ διατριβὰς ἐξειλήφασιν. Victor. *ἐνιαυτοὺς*: Διατριβάς. Gl. Victor.]

[352. *λαμπάδι*: Ἅπτων τῇ λαμπάδι. R.V. (non G.). *φλέγων*: Λάμπων. Gl. Θ. Victor. *προβάδην*: Προβαίνων τῷ ῥυθμῷ. R.V.]

354. *πάνθηρον ἕλειον*: Προσληπτέον τὸ εἰς. ἔξαγε εἰς τὸ πάνθηρον καὶ ἕλειον δάπεδον. πάνθηρον δὲ παντοδαπῶν θηρίων δεκτικόν. τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσιν ἐπ' ἀνθηρόν. [*ἀνθηρὸν*: 'Ανθῶν πλῆρες. Gl. Br. *ἕλειον*: Ἑλῶδες. R.V. (non G.)]

[356. Τὴν εὐωχίαν, τὴν εὐτονίαν, τὴν χορείαν. V. *χαροποιὸν ἥβην* λέγει ἢ τὴν αὐτοῦ τοῦ Διονύσου ἡλικίαν τὴν τοὺς χοροὺς καθιστῶσαν, ἢ τοὺς χορεύοντας μύστας. Gl. C. *ἥβαν*: Ἡμᾶς χορευτάς. *μάκαρ*: Ὦ. Gl. Victor.]

357. *εὐφημεῖν χρὴ*: 'Αρίσταρχος ἐπὶ τούτων λέγει τὸν χορὸν μεμερίσθαι εἰς μερικὰ ἀνάπαιστα, ἄλλα δὲ ἀμείβεσθαι τὸν χορόν. καὶ τί ἄρα συνεῖδεν ὁ 'Αρίσταρχος; δύναται δὲ καὶ ἐνσύζυγον εἶναι

Θ.V.) Ὅμηρος, θεῶν ἐν γούνασι κεῖται V.Θ.M. Ald.

2–4. Εἰ μὲν—ταυτοποδία om. R.V. Θ.M.

15, 16. πάνθηρον δὲ—ἐπ' ἀνθηρόν] τινὲς δὲ ἀναγινώσκουσι πάνθηρον, παντοδαπῶν ὀρνέων δεκτικόν R.V.Θ. Tum addit R. λειμὼν γὰρ ὑπόκειται καὶ ἄνθη ἀνειμένα τοῖς μύσταις ἐν τῷ πεδίῳ. Quæ ex scholio v. 347. sunt repetita.

22. ἀρίσταρχος ἐπὶ τούτων (τοῦτον V.) λέγει τὸν χορὸν R.V. ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον λέγει 'Αρίσταρχος Ald. Conf. schol. v. 375. 443.

τὸν χορὸν om. M.

23–p. 56, 2. εἰς μερικὰ—διαμεμερίσθαι om. R.

23. μερικὰ] μετρικὰ V. μέτρια G. ἀνάπαιστα V.Θ.M. ἀναπαιστικὰ Ald.

χορόν V. χρόνον Ald.

24. καὶ τί] εἴ τι M. Locus non integer esse videtur.

συνεῖδεν Θ.M. συνειδεῖν V. συνιδεῖν G. σύνοιδεν Ald.

ὁ om. M.

καὶ om. M.

ἐνσύζυγον] σύζυγον M.

τὸ λεγόμενον, πολλαχοῦ δὲ μεμερίσθαι καὶ εἰς διχορίαν τὸ λοιπὸν, ὥστε εἰς δώδεκα καὶ δώδεκα διαμεμερίσθαι. Ἄλλως. εὐφημεῖν χρὴ, στροφὴ καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπιρρηματική. ἔθος γὰρ ἐν τῷ ἐπιρρήματι χρηστὰ συμβουλεύειν τῇ πόλει, ἢ ἐλέγχειν τοὺς πονηρευομένους. ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ὀκτωκαίδεκα, ὧν τελευταῖος

καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ δὲ λόγος ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ, καίτοι δοκῶν εἶναι χοροῦ. ἰστέον δὲ ὅτι εἰ καὶ διὰ τοὺς ἐν Ἅιδου μύστας φαίνεται λέγειν, ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ διὰ τοὺς ἐν Ἐλευσῖνι. ἐνταῦθα καὶ ὑφίστατο ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος. [κἀξίστασθαι: Ἐκχωρεῖν. V. (non G.)]

[359. μὴ ἐμυήθη. ὄργια δὲ τὰ μυστήρια. R.]

360. μήτε Κρατίνου: Πρὸς τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς "Διονύσου τοῦ ταυροφάγου." ἢ ὅτι φίλοινος ἦν καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον ὅλον τὸν λόγον ἀποδιδόασι. μήτε Κρατίνου βακχεῖ' ἐτελέσθη, ἅ ἐστι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τολμηρόν· ἀπὸ τῶν βακχῶν. τολμηροὺς γὰρ διέσυρε τοὺς Ἀθηναίους ἐν τοῖς δράμασι. βωμολό-

1. διχορίαν Θ. διχορείαν Ald.
2. ὥστε] ὡς τὸ V.
καὶ (εἰς addit Θ.) δώδεκα addidi ex V.Θ.M.
2–11. Ἄλλως—τοῦ δράματος om. R.V.Θ.M.
14. Πρὸς addidit Dobræus. Idem aliter expressit Suidas s. ταυροφάγον, addito φασὶ ψεύδεσθαι post ἔπαθλον.
Ἀρίσταρχον Suidas. Legebatur Ἀριστόξενον.
οἰομένους R. et Suidas. οἰόμενος Ald.
15. ἦν αὐτοῖς] ναυτῶν V.
15–20. εἴρηται — δράμασι infra post τῶν θυόντων ponunt V.Θ. et (qui hæc tantum verba οἱ δὲ ἔτι— τῶν βακχῶν habet) M.
15. τὸ R.V. et Suidas. τὰ Ald.
τὸ Σοφοκλέους] τῷ σοφοκλεῖ G.
16. ἢ] καὶ R. et Suidas.
17. τοῦ Δ. αὐτῷ περιτιθέασιν R. et Suidas. αὐτῷ τοῦ Δ. ἐπιτιθέασιν (περιτιθέασιν V.) Ald.
17–19. οἱ δὲ—Διονύσου om. R.
17. ἔτι] ὅτι V.Θ. et Suidæ codex Paris. A.
18. ὅλον om. Suidas.
μήτε Κρατίνου] μητέρα Κρατίνου ἥτις Suidas, lectione absurde interpolata.
ἃ V.Θ.M. et Suidas.
19. ἐστι] εἰσι Suidas.
ἢ τολμηρόν Suidas. ἢ τολμηρά V.Θ. M. οἱ δὲ λέγουσι τολμηρά R.
ἀπὸ τῶν βακχῶν om. R.
βακχῶν M. et Suidas. βάκχων Ald. Sequentia om. Suidas.
20. τολμηροὺς] τολμηρῶς R.
διέσυρε hoc loco R.V, διέσυρεν post Ἀθηναίους Ald.
βωμολόχοις δὲ om. R.

χοις δὲ, τοῖς πρὸς χάριν λέγουσι καὶ ἀπὸ κολακείας. ἀπὸ δὲ τῶν λοχώντων περὶ τοὺς βωμοὺς καὶ βουλομένων τι λαβεῖν μετενήνεκται ἡ λέξις. οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν βωμῶν πολλὰ λιπαροῦσι κολακεύοντες λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων. τινὲς δὲ, τοῦ ταῦρον ἔπαθλον λαμβάνοντος. ἢ τοῦ λαιμάργου. [τὸ μηδὲ Κρατίνου. τινὲς βούλονται τὴν φιλονεικίαν αὐτοῦ δηλοῦσθαι ἐκ τοῦ ταυροφάγου, ὅ ἐστι Διονύσου. ταυρόκερως γὰρ ὁ θεός. Εὐριπίδης

καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖ.

οἱ δὲ οὕτως. μηδὲ Κρατίνου βακχεῖα ἐτελέσθη, ἅ ἐστι τοῦ ταυροφάγου Διονύσου, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ταῖς βάκχαις. διέσπων γὰρ βοῦς καὶ ἤσθιον ὠμὰ κρέα. Ἀπολλώνιος δέ φησι ταυροφάγον τὸν Διόνυσον ἀπὸ τῶν διδομένων τοῖς διθυράμβοις βοῶν. V.]

[362. ὁ ἐναντιούμενος τῷ δυσκόλῳ. R. ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ. V. (non G.)]

[363. τοῦτο πρὸς τοὺς ῥήτορας. R.V. (non G.)]

[364. ἤγουν πρὸ τῆς πόλεως. δῶρα λαμβάνει. R.]

365. ἢ προδίδωσι φρούριον: Πρὸς τοὺς ποιήσαντας τοὺς Φερεκράτους Πέρσας. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἤκουσαν ὡς νῦν ἡμῖν ἔθος. διὸ καὶ ἐντεῦθεν λοιδορεῖται τῷ Θωρυκίωνι καὶ αὐτὸς ὅσον μὴ οἶδεν. ἀπόρρητα δὲ ἔλεγον τὰ ἀπειρημένα ἐξάγεσθαι. ἐν γοῦν τούτοις ἐπιφέρει ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν. δῆλον ὅτι οὐδὲν ἔδει ἀποπέμπειν τούτων ἐξ Αἰγίνης, ὧν Θωρυκίων τὰ ἀπόρρητα Ἀθήνηθεν ἀποπέμπει. ὅτε οὖν πρὸς τοὺς Πελοποννησίους ἦν ὁ πόλεμος, ἀπόρ-

1. ἀπὸ κολακείας R.V.M. et Suidas s. βωμολόχος. πρὸς κολακείαν Ald.
μετενήνεκται V. μετήνεγκται Ald. μετήνεκται Suidas.
3. ἐπὶ Suidas. Legebatur ὑπό.
τῶν βωμῶν] τὸν βωμὸν V.
λιπαροῦσι] ἐλιπάρουν Suidas.
4. λαβεῖν τι] τι λαβεῖν V.Θ.
παρὰ] περὶ R.
4, 5. τινὲς—λαιμάργου om. R.V. Θ.M.
7. Εὐριπίδης] Bacch. 918. ubi δοκεῖς.
10. ταῖς βάκχαις G. τὰς βάκχας V.
17–p. 58, 3. Πρὸς τοὺς—ἡ Αἴγινα om. R.
18. ἤκουσαν] Legebatur ἤκουσιν. ἤκουσεν Dobræus.
νῦν ἡμῖν ἔθος] νῦν ἐκ (fort. ἐπὶ) τῶν μυστηρίων ἔθος Θ.
19. καὶ om. M. Sequentia non satis intelligo. Videntur nonnulla excidisse.
19, 20. καὶ αὐτὸς—ἐξάγεσθαι om. M.
19. οἶδεν] εἶδεν Θ.
20. δὲ ἔλεγον] ἦν Θ.
γοῦν] οὖν M.
ἐπιφέρει V.M. ἀποφέρει Ald.
21. ἀ. τούτων] τοῦτον ἀ. V.
22. τὰ ἀπόρρητα post Ἀθήνηθεν ponit V. Videtur delendum esse.
23. ἀπόρρητον ἦν τὰ G.M. ἀπόρρητα ἦν τὰ V. ἀπόρρητα τὰ Ald.

ρητον ἦν τὰ πρὸς ναυπηγίαν ἐξάγειν. ἤτοι δὲ ὁ Θωρυκίων ἐξ Αἰγίνης ὤν, ἢ εἰς Αἴγιναν ἐξάγων. καθὸ δὴ κοινὸν ἐμπόριον ἡ Αἴγινα. οὗτος ταξίαρχος ἦν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς τῶν Ἀθηναίων, ὃς πίσσαν ἔπεμψε τοῖς ἀντιπάλοις εἰς τὸ ἀνάψαι τὴν ἑαυτοῦ πόλιν. ὅθεν γνωσθεὶς ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ. τινὲς δὲ Θορυκίων γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ τὰ τῶν Θορυκίων μιμούμενος. [τἀπόρρητ': Τὰ τῆς πόλεως μυστήρια. R.]

366. εἰκοστολόγος: Τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ κρίσει συνάγων. [ἐπεὶ οἱ στρατηγοὶ ἀπῄτουν τὰς εἰκοστὰς τῶν λιμένων καὶ τῶν νήσων καὶ οὕτως ἀνήλισκον εἰς τὰ πολεμικά. V. (non G.)]

367. ἀσκώματα: Εἰς διφθέρας γὰρ τὰς διανοίας τὰς ἑαυτοῦ γράψας ἔπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ Λακωνικῇ. ἄσκωμα δερμάτιόν τι, ᾧ ἐν ταῖς τριήρεσι χρῶνται, καθ' ὃ ἡ κώπη βάλλεται. [δέρματα. Gl. Br.]

Ἐπίδαυρον: Πόλιν Λακωνικήν.

368. ἢ χρήματα: Κῦρος γὰρ Λυσάνδρῳ ἔπεμψε χρήματα τότε εἰς πόλεμον δανείου χάριν.

369. [τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων. R.V. (non G.) τοῦτο δὲ εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιόν· οὗτος γὰρ ᾄδων κατετίλησε τῆς Ἑκάτης. R. Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν κωμῳδεῖ, ὃς εἰσήνεγκεν ἐν δράματι τὴν Ἑκάτην καὶ κατετίλησεν αὐτῆς. ἢ ἐπειδὴ ἠρυθρίασε

1. τὰ] τὸ M.

2. ἐμπορεῖον V.

3. οὗτος V. et Suidas s. Θωρυκίων. οὗτος δὲ Ald. ὁ θωρυκίων R.

ταξίαρχος] ταξιάρχης M. et Suidas.

τῶν om. R.

4. ὃς R.V.Θ.M. et Suidas. ὁ δὲ Ald.

ἑαυτοῦ R.V. et Suidas. αὐτοῦ Ald. ἑαυτῶν duo codices Suidæ.

5, 6. τινὲς—μιμούμενος om. R.M.

5. Θορυκίων γρ.] θωρυκίων γρ. V. θωρυκίωνα γρ. Θ. Idem μιμούμενοι. Apud Suidam, οἱ δὲ ὅτι τὸν Θωρακίωνα μιμούμενος ὃς ἦν Αἰγινήτης ταξίαρχος etc.

8. Τὰ εἰκοστὰ—συνάγων om. R.V.

11. διανοίας τὰς ἑαυτοῦ R.V. et Suidas s. ἀσκώματα. ἑαυτοῦ διανοίας Ald.

12. γράψας ὁ Θωρυκίων Suidas.

ἔπεμπε] ἔπεμψε R.

12–15. ἄσκωμα—Λακωνικήν om. R.

12. ἄσκωμα δὲ Ald. δὲ om. V.

ἀσκώματα τὰ ἐν ταῖς κώπαις σκεπαστήρια ἐκ δέρματος, οἷς χρῶνται ἐν ταῖς τριήρεσι Suidas.

13. ᾧ] ὃ V.

καθ' ὃ] καθὰ V. καθ' ὃ τρῆμα Suidas.

15. πόλις λακωνική V. om. G. Δυρράχιον est in Θ, librario de Epidamno cogitante.

16, 17. Κῦρος—χάριν om. R. προεῖτο γὰρ χρήματα πολλὰ (πολλὰ χρήματα Θ. πόλεως χρήματα M.) κῦρος λυσάνδρῳ τότε εἰς πόλεμον V.Θ.M.

21. κατετίλησεν αὐτῆς Suidas s. κατατιλᾷ. κατείλησεν αὐτὴν V. κατετίλησεν αὐτὴν M. καθωμίλησεν αὐτὴν Θ.

ἠρυθρίασε] ἠρυφίασε Suidas.

ποίημα γράψας εἰς Ἑκάτην. V.Θ.M.] ἡ κατατιλᾷ: Ἤγουν ἀσεβῶς διάκειται περὶ τὰ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματα, ὅτε πανηγυρίζει. Κινησίας δὲ τοῦτο πεποίηκε. [ἢ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, ἤτοι κατὰ τῶν ἀγαλμάτων τῆς Ἑκάτης κόπρον ἐκκρίνει διάρρυτον, τουτέστι ὑγρὰν, ὑπᾴδων τοῖς χοροῖς κυκλίοις ἤγουν λυρικοῖς ποιήμασιν. Victor.]

370. [τοῦτο εἰς Ἀρχῖνον. μήποτε δὲ καὶ εἰς Ἀγύρριον. μέμνηται δὲ τούτων καὶ Πλάτων ἐν Σκευαῖς καὶ Σαννυρίων ἐν Δανάῃ. οὗτοι γὰρ προϊστάμενοι τῆς δημοσίας τραπέζης τὸν μισθὸν τῶν κωμῳδῶν ἐμείωσαν κωμῳδηθέντες. V.M.] ἢ τοὺς μισθοὺς: Οὓς ἔλαβε παρὰ τῆς βουλῆς αὐτοῖς παρασχεῖν. λέγει δὲ διὰ τὸν Ἀρχῖνον.

[371. τελεταῖς: Τὸ τέλος ἐξαχῶς λέγεται· σημαίνει γὰρ τὸ στρατιωτικὸν σύνταγμα, τὸ τῶν πραγμάτων πέρας, τὴν ταῖς πόλεσιν φοιτῶσαν πρόσοδον, τὸ ἀξίωμα, ὡς Εὐριπίδης

τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι.

τὸ δαπάνημα, ὡς ὁ αὐτὸς

μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος.

καὶ τὴν μυστικὴν καὶ οὕτω τελοποιὸν ἑορτήν. ὅθεν καὶ ἡ τελετὴ λέγεται καὶ τελεῖσθαι τὸ μυεῖσθαι, καὶ τελούμενοι, οἱ τὰ μυστικὰ ἤτοι θεῖα διδασκόμενοι. Θ. a m. sec. Victor.]

372. τούτοισιν ἀπαυδῶ: Παρὰ τὴν τοῦ ἱεροφάντου καὶ δᾳδούχου πρόρρησιν τὴν ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ.

375. χώρει νῦν: Εἴσθεσις ἑτέρα μέλους μονοστροφικοῦ διαιρεθέντος τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν ι', ὧν τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὸ δ' καὶ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ δεύτερον καὶ ἕκτον ἐφθημιμερῆ.

1. εἰς Ἑκάτην] εἰς αὐτήν Θ.M.

1–3. Ἤγουν—πεποίηκε om. R.V. Θ.M.

7. Ἀγύρριον] ἀργύριον V.M. Conf. schol. Eccles. 102.

9. προϊστάμενοι] ἱστάμενοι V.M.

10, 11. Οὓς ἔλαβε—τὸν Ἀρχῖνον om. R.V.

12. Cum scholio Victoriano, quod manifeste descriptum est ex Θ, compara Philemonis Lexicon v. τέλος et Favorinum.

14. Εὐριπίδης] Imo Sophocles Antigonæ v. 67.

16. ὁ om. Victor.

17. Euripidis ex Polyido versus apud schol. Homeri Il. κ, 56. sic scriptus, μάτην γὰρ οἴκῳ σὸν τόδ' ἐκβαίη τέλος. Vid. Valckenarium in Diatr. p. 202. Unde correxi scripturam codicis μάτην εἰκοστὸν τόδ'.

21. τοῦ add. V. Totum scholion om. R.

23–p. 60, 4. Εἴσθεσις—παράγραφος om. R.V.Θ.M.

τὸ τρίτον καὶ τὸ ὄγδοον δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὰ δὲ λοιπὰ τρίμετρα καταληκτικὰ εἰς συλλαβήν. ἑξῆς δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὡς ἐξ ἑτέρας στροφῆς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐντεῦθεν Ἀρίσταρχος ὑπενόησε μὴ ὅλου τοῦ χοροῦ εἶναι τὰ πρῶτα. τοῦτο δὲ οὐκ ἀξιόπιστον. πολλάκις γὰρ ἀλλήλοις οὕτω παρακελεύονται οἱ περὶ τὸν χορόν. [τῶν καθ' Ἅιδου. οἱ τοῦ χοροῦ δὲ μύσται ἀλλήλοις παρακελεύονται. R.]

377. ἐγκρούων: Βαίνων εὐρύθμως. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλων. [ἤτοι βάλλων ἢ βαίνων. R.]

379. ἠρίστηται: Ἄριστον γεγένηται τὸ τῆς τελετῆς. ἔμβα δὲ, ἀντὶ τοῦ χόρευε.

[380. χόρευε. R.V.]

381. αἱρεῖς τὴν Σώτειραν: Οἷον ὑψώσεις τοῖς ἐπαίνοις. ἔστιν Ἀθήνῃσι Ἀθηνᾶ Σώτειρα λεγομένη, ᾗ καὶ θύουσιν. [χὤπως αἴρεις: Σκόπει ὅπως μεγαλύνεις. Gl. C. χὤπως αἴρῃς: Καὶ σκόπει ὅπως ὑψώσῃς. Gl. D.]

[382. μέλπω μολπάζω ὡς τρέχω τρόχω τροχάζω. V. (non G.)]

[383. εἰς νέωτα. R.V. (non G.)]

[384. ὁ γὰρ πόλεμος αὐτῷ ἐλυσιτέλει R.V. (non G.) M.]

[385. ἕτερον τρόπον. R.V. (non G.)]

387. Δήμητερ: Εἴσθεσις ἑτέρα μέλους μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων ἰαμβικῶν δέκα· ὧν τὸ πέμπτον καὶ τὸ δέκατον ἐφθημιμερῆ Ἀνακρεόντια, τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ὧν τελευταῖον "—κήσαντα "ταινιοῦσθαι." ἑξῆς δὲ ὡς ἐξ ἑτέρας στροφῆς κῶλα τέσσαρα, ὧν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον ἰαμβικά· τὸ μὲν τρίμετρον, τὸ δὲ δίμετρον. τὰ δὲ λοιπὰ τροχαϊκὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα, ἰθυφαλλικὰ καλού-

4. ἐντεῦθεν δὲ Ald. δὲ om. R.V. Θ.M.
Ἀρίσταρχος] Conf. schol. v. 357. ὅλου τοῦ R. ὅλα τοῦ Ald. ἔλαττον V.
6. οἱ π. τ. χ. om. R.
περὶ Θ.M. παρὰ Ald.
χορόν] Addit V. ἔτι ὁ χορὸς τὸ ἄλλο μετὰ τοῦ χοροῦ τῶν καθ' ᾅδου. et, οἱ τοῦ χοροῦ μύσται ἀλλήλους παρακελεύονται. Quæ om. G.
8. Βαίνων—ἐκβάλλων om. R.G.
10. τὸ om. V, totum scholion om. G.
13. Οἷον—ἐπαίνοις om. R.
Οἷον add. V.
ὑψώσεις] τὴν σώτειραν addit V.
13, 14. ἔστιν—θύουσιν om. G.
13. ἔστιν R. ἔστι γὰρ Ald.
14. ἀθῆνα add. R.V. τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀθηνᾶν dicit M.
21–p. 61, 1. Εἴσθεσις—παράγραφος om. R.V.Θ.M.

μενα Ἀρχιλόχεια. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. [δίμετρα ἀκατάληκτα ἰαμβικά. ἕως τοῦ "τίς σὰς παρήειρε φρένας." V.M.]

391. παῖσαι: Ὅπερ ἡμεῖς παῖξαι. Ὅμηρος "παίσατε, ὥς χ' ὁ "ξεῖνος." [παῖσαι: Ἀντὶ τοῦ παῖξαι Ἀττικῶς. Gl. Victor.]

396. ταινιοῦσθαι: Ἀντὶ τοῦ στεφανοῦσθαι. ταινία γὰρ τὸ ῥάμμα τοῦ στεφάνου.

398. τὸν ὡραῖον: Τὸν κατὰ καιρὸν φαινόμενον Διόνυσον· ἐπεὶ τὸν καιρὸν τοῦ ἔαρος τὰς ἑορτὰς αὐτοῦ ἦγον, καὶ τὰ κωμικὰ δράματα ἐν ταύταις εἰσήγετο. [ἄγ' εἶα: Τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ, ὅτε ἔδευον, ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ εἰς Ἐλευσῖνα προέπεμπον τὸν Διόνυσον. Victor.]

[400. ξυνοδευτήν. V. (non G.)]

401. Ἴακχε: Εἴσθεσις ἑτέρου μέλους διαιρεθέντος αὖθις τοῦ χοροῦ, ἐκ κώλων ὀκτωκαίδεκα· ὧν τὰ μὲν α′, β′, δ′, ϛ′, ιβ′, ιγ′, ιε′ τρίμετρα καταληκτικά· τὰ δὲ γ′, η′, θ′, ιδ′ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ ε′, ια′, ιϛ′ καὶ τὸ τελευταῖον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ ζ′ καὶ ι′ ἐφθημιμερῆ. τὸ δὲ ιζ′ τετράμετρον καταληκτικόν. ἐν ταῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος.

[μεμιγμένως λέγει τὰ μὲν πρὸς τὸν Ζαγρέα Ἴακχον, τὰ δὲ πρὸς τὸν Διόνυσον. V.]

402. συνακολούθει: Τοῦτο, ἐπεὶ ὁδεύουσιν ἀπὸ τοῦ Κεραμικοῦ εἰς Ἐλευσῖνα προπέμποντες τὸν Διόνυσον. τὸ δὲ ἄνευ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις, ἀντὶ τοῦ, μεθ' ἡμῶν ὢν ῥᾳδίαν πάνυ τὴν ὁδὸν ποιήσεις. ἢ ὅτι ἐν τοῖς ναοῖς διατρίβων, εἰ φανείης ἡμῖν ἐξαίφνης ἐπικαλεσαμένοις, ἐνταῦθα δείξεις τὰς ὁδοὺς ἄνευ πόνου τοῖς θεοῖς ποιεῖσθαι. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετῆ. [πάντα γὰρ εὐπετῆ φασὶ τοῖς θεοῖς. Schol. Cant. 2.]

2. ἕως τοῦ (τὸ V.)—φρένας om. G. ἕως] ἄλλο ἕως V. Significat his verbis librarius scholion quoddam esse describendum usque ad verba τίς σὰς παρήειρεν φρένας, qui Archilochi versus est apud Hephæstion. p. 129.

3, 4. Ὅμηρος (Od. Θ, 251.)—ξεῖνος addidi ex R.V.

5. Ἀντὶ τοῦ add. R.
γὰρ om. G.
τὸ add. R.V.

7. Διόνυσον] ἐπίκαιρον διόνυσον R.

7–9. ἐπεὶ—εἰσήγετο om. R.V.

12. Scholion metricum v. 401. om. R.V.Θ.M.

20. ἐπεὶ R.M. ἐπειδὴ Ald.

21. εἰς Ἐλευσῖνα hoc loco R.V.M, ante ὁδεύουσιν Ald.

21–25. τὸ δὲ—εὐπετῆ om. R.V. Θ.M.

25. πάντα γὰρ αὐτοῖς εὐπετῆ] πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς Euripidis Phœniss. v. 701.

[403. τὴν Δήμητραν. V. (non G.)]

[404. περαίνεις: Εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεως μέχρι Ἐλευσῖνος πολλὴν ὁδὸν πορεύεται. V. ἀπὸ ἄστεως μέχρι Ἐλευσῖνος. R. τελεῖς, διέρχῃ. εἴρηται γὰρ ὅτι ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα ἐπορεύοντο. Gl. Victor.]

406. σὺ γὰρ κατεσχίσω: Ἴσον τῷ διὰ σὲ κατεσχίσθη. εἴρηται γὰρ ὁ αὐτὸς Ἴακχος τῷ Διονύσῳ κατά τινας. τῷ δὲ Διονύσῳ αἱ κωμῳδίαι ἀνάκεινται. ἔοικε δὲ παρεμφαίνειν ὅτι λιτῶς ἤδη ἐχορηγεῖτο τοῖς ποιηταῖς. ἐπὶ γοῦν τοῦ Καλλίου τούτου φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι σύνδυο ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγῳδοῖς καὶ κωμῳδοῖς· ὥστε ἴσως ἦν τις καὶ περὶ τὸν Ληναϊκὸν ἀγῶνα συστολή, χρόνῳ δ' ὕστερον οὐ πολλῷ τινι καὶ καθάπαξ περιεῖλε Κινησίας τὰς χορηγίας· ἐξ οὗ καὶ Στράττις ἐν τῷ εἰς αὐτὸν δράματι ἐφῆ σκηνῆ μὲν τοῦ χοροκτόνου Κινησίου. [ἢ οὕτως. κατηρτίσω καὶ σχιστὰ ὑποδήματα φορέσαι ἐποίησας. R.]

408. καὶ τὸ ῥάκος: Ἔτι δύναται καὶ ταῦτα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχειν. ῥάκος δὲ οἱ μὲν τὸ τριβώνιον, οἱ δὲ τὸ προσωπεῖον, ὅτι ῥάκεσι κατακολλᾶται. [ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ πρὸς τὸ εὐτελεῖν. R.V. (non G.)]

[408. ὅτι σύνηθες ἦν τὸ ἐπιλέγειν, ὁπότε ἐπαινοῖέν τι ἢ συνομολογοῖεν, καὶ Εὔπολις Κόλαξι. καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν κεῖται. V. (non G.) M.]

2. ἄστεως] ἄστεος V, et mox R.

8. λιτῶς ἤδη R.V. ἤδη λιτῶς Ald.

9–14. ἐπὶ—Κινησίου om. R.

9. γοῦν] γὰρ V. altero loco: nam bis hoc scholion (inde ab ἔοικε π.) habet, hic et infra post scholion v. 442.

Καλλίου] καλλίνου V, non G.

καλλιου ἀριστοτέλης φησὶν V. altero loco.

Ἀριστοτέλης] In didascaliis. CASAUB. ad Athenæi 6. p. 235 e.

10. σύνδυο] δυσὶν V. altero loco.

11. ἴσως add. V.

ἴσως καὶ περὶ τὸν λ. ἀ. ἦν τις V. altero loco: unde vulgatum παρὰ correxi.

ἦν τις post ἀγῶνα ponit G.

ἀγῶνα add. G. et altero loco V.

συστολή] εὐστολὴ V. οὐ σχολὴ G. et altero loco V.

12–14. δ' ὕστερον—Κινησίου om. V. loco priore, ubi G. addit δὲ ὕστερον—περιεῖλε κινησίας.

12, 13. δ' ὕστερον—χορηγίας V. δι' οὗ πολλοὶ ὕστερον καθάπερ τὰς χορηγίας περιεῖλε Κινησίας Ald. δὲ ὕστερον οὐ πολλοὶ καὶ καθάπαξ τὰς χορηγίας περιεῖλε κινησίας G. loco priore: nam altero consentit cum V.

13, 14. ἐξ οὗ—Κινησίου addidi ex V.

13. ἐφῆ σκηνῆ μὲν] Requiritur μέμνηται vel simile quid.

19. συνήθεια ἦν τὸ ἐ. ὁπότε ὁμολογοῖεν ἢ συνομολογοῖεν— M. Nescio quid hoc scholion hoc loco sibi velit.

[409. ἀπὸ τοῦ ἄστεως μέχρι Ἐλευσῖνος. V. (non G.)]

[412. ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀρτίως. R.]

[413. συνεχόρευον γὰρ καὶ αἱ γυναῖκες. R.V. (non G.)]

417. καὶ μετ' αὐτῆς: Τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω τὸ, συμπαιστρίας. μετ' αὐτῆς τῆς συμπαιστρίας δηλονότι.

418. κἄγωγε πρός: Τινὲς τοῦτο τοῦ Διονύσου φασὶ μεταξὺ παρεμβάλλοντος λέγειν.

419. βούλεσθε δῆτα: Στροφὴ καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπιρρηματικὴ ἐκ κώλων πεντεκαίδεκα ἰαμβικῶν ἐφθημιμερῶν, πλὴν τοῦ γ', ς', θ', ιβ', καὶ τελευταίου τριμέτρων ἀκαταλήκτων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τὸ δὲ πρὸς λαγνείαν ἐπιρρεπὲς ἀμφοτέρων σκώπτων, τοῦ τε δεσπότου καὶ τοῦ δούλου, τοῦτό φησιν. ὁ δὲ Ἀρχέδημος ὡς ξένος παρ' αὐτοῦ κωμῳδεῖται. νόμος γὰρ ἦν τοὺς ἐξ ἀλλοδαπῆς Ἀθήνῃσι κατοικεῖν ἐθέλοντας εἰς πολίτας, ἐνταῦθα χρόνον ὀλίγον διατρίψαντας ἐγγράφεσθαι. ὅπερ Ἀρχέδημος οὐκ ἐποίησε. δέον οὖν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἐπολιτογραφήθη, ὥστε τοὺς πολίτας ὥσπερ συγγενεῖς ἔχειν, οὐκ ἔφυσεν, εἶπεν. ἑξῆς δὲ ταύτης τῆς στροφῆς ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον ἐκ κώλων ἀναλόγως τῇ στροφῇ κειμένων· ὧν τὸ τελευταῖον παραγράφῳ σημειοῦται.

421. οὐκ ἔφυσε φράτορας: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οὐκ ἔφυσεν ὀδόντας, εἶπε φράτορας, ἵνα ὡς ξένον διαβάλῃ. ἡ δὲ παροιμία, ἑπτέτης ὢν ὀδόντας οὐκ ἔφυσεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας φραστῆρας, φράτορας εἶπε, τουτέστι συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς

4, 5. Τοῦτο—δηλονότι om. R.V.

6. τινὲς τοῦτο τοῦ R. τοῦτό τινες Ald.

7. παρεμβάλλοντος R. παρεμβαλόντος Ald. et G. παρεμβαλλόντος V.

8–19. Στροφὴ—σημειοῦται om. R. V.Θ.M.

13. νόμος] Ficta ab scholiasta lex. Monuit Schoemannus in libro de comitiis p. 106.

20–22. Ἀντὶ—Ἄλλως om. R.

21. εἶπε φράτορας addidi ex Θ. φράτορας εἰπεῖν V.

διαβάλῃ] διαβάλλωσιν Θ.

ἡ δὲ παροιμία om. Θ.

22. ἔφυσεν] ἔφερεν Θ.

22, 23. ὀδόντας—ἡ Suidas s. φραστῆρας. ὀδόντας συγγενεῖς (συγγενεῖς om. Θ, sed habet ut gl.) εἶπεν. ἡ Ald.

23. παίδων R. et Suidas. παιδίων Ald.

25. ἐν ταῖς R.V.Θ.M. et Suidas. παῖς Ald.

ἠδυνήθη R.V.Θ. et Suidas. ἐδυνήθη Ald. ἴσχυσεν M.

πολίτας. οὗτος ὡς ξένος κωμῳδεῖται. καὶ Εὔπολις Βάπταις "ἐπιχώριος δ' ἔστ' ἢ ξένης ἀπὸ χθονός;"

[422. ἀντὶ τοῦ ἄρχει τοῦ δήμου. R.V. (non G.)]

423. ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς: Οὐχ ὡς Ἀπολλώνιος πρὸς τὴν ἐξήγησιν τὴν

εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν,

ὅτι διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγουσι· ψυχρὸν γάρ· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς ζῶντας ἄνω νεκρούς φασιν, ὅτι κατετρίβησαν ἐν τοῖς κακοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. Ἄλλως. νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους λέγει ἢ διότι τὸ ἀρχαῖον φρόνημα ἀποβεβλήκασιν· ἢ διότι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωποι, εἰ καὶ ζῶσιν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ βίου ματαίοις ἐγκυλινδούμενοι, δεινότερα τῶν τεθνηκότων πάσχουσι ζῶντες κολαζόμενοι· ἢ διότι πολλοῖς κακοῖς ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν κατατριβόμενοι ἀναισθήτως ἔχουσιν ὡς νεκροί, αὐτοὺς ἀτιμωρήτους ἐῶντες. χάριεν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν νεκρῶν τοὺς ζῶντας καλεῖσθαι νεκρούς. [ἵνα διαβάλλῃ τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἀσθενεῖς καὶ νεκρούς. V.]

424. τῆς ἐκεῖθεν μοχθηρίας: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, δημαγωγίας, ἢ πολιτείας, μοχθηρίας εἶπεν, χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. [τὰ πρῶτα ἔχων. R.V. (non G.)]

425. τὸν Κλεισθένη: Διαβάλλει τὸν Κλεισθένη ὡς φαυλόβιον, καὶ πρὸς τοῦ Σεβίνου πορνευόμενον. διὸ καὶ δεινοπαθοῦντά φησιν ἐπὶ τῇ τούτου τελευτῇ. [τὸν Κλεισθένην: Ἀντὶ τοῦ τὸν Καλλιάν. R. τὸν Καλλίαν. Gl. C.V. (non G.) ὑποτίθεται υἱὸν Κλεισθένους, οὗ τὸ ὄνομα οὐκ εἶπε. καθ' ὁμοιότητα γὰρ τοῦ πατρὸς ἐν ταῖς ἐρημίαις καὶ περὶ τὰς ταφὰς καὶ τοὺς τάφους κακῶς ἔπασχεν. V.]

1. οὗτος δὲ Ald. δὲ om. R, qui hoc scholion priori anteponit.

2. δ' ἔστ' ἢ ξένης] δὲ ἐστὶ ἢ ξένης R. δέ ἐστιν ἡ ξένης (ὁ ξένος G.) V. δὲ ἢ ξένης Θ. δέ ἐστι καὶ Ald.

5. Alterum τὴν om. V.Θ.M.

6. κρεῶν] νεκρῶν potius legit Apollonius. Monuit Kusterus.

7. ἀλλ' ὅτι Ald. ἀλλ' om. R. λέγουσι R. λέγει Ald.

8–15. ὅτι—νεκρούς om. R.

9. κατετρίβημεν Θ.M.

9–15. Ἄλλως—νεκρούς om. V.Θ.

15. ἵνα G. ἐπεὶ οἱ νες ὅτι οἱ λέγοντες ἵνα V.

18. αὐτῶν] Addit V. τῆς τῶν ἀθηναίων πολιτείας. χαριέντως ἐξ (scrib. ἀντὶ τοῦ) πολιτείας εἰπεῖν εἶπε μοχθηρίας διὰ τὰ κακὰ αὐτῶν, quæ om. G.

23. τὸν καλλίαν· κλεισθένους γὰρ ἦν υἱός M.

24. γὰρ om. V.

426. *ἐν ταῖς ταφαῖσι*: Ταφαὶ, *ὅπου οἱ ἐν πολέμῳ ἐνδόξως τετελευτηκότες μετὰ τιμῆς ἐθάπτοντο δημοσίᾳ.* Ἄλλως. *τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανοῦσι δημοσίᾳ τάφους προὐτίθεσαν. τὸ οὖν τίλλειν τὰς τρίχας καὶ κόπτεσθαι ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ τετελευτηκότι ἀναγκαίως, ἅμα δὲ εἰς μαλακίαν καὶ τὸ κόπτεσθαι κακεμφάτως.*

430. Σεβῖνον, *ὅστις ἐστὶν* Ἀναφλύστιος: Ὀνοματοποιεῖ *τοῦτο, ὡς πρὸς τὴν μαλακίαν* Κλεισθένους, *παρὰ τὸ αἰσχρόν. πιθανῶς δὲ τὸ ὅστις ἐμφαίνει οὐ τὸν ὑπὸ ἑνὸς μόνον περαινόμενον. πέπλασται δὲ αὐτῷ ὥσπερ ὁ* Σεβῖνος, *οὕτως καὶ ὁ* Ἀναφλύστιος. *ἀναφλᾶν γὰρ ἔλεγον τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον.* [*καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. βάλανος δέ ἐστι τὸ ἄκρον τῆς πόσθης.* Gl. Victor.] *καὶ* Σεβῖνος *ἴσως παρὰ τὸ βινεῖν. ἔστι δὲ καὶ* Σεβῖνος *ὠνομασμένος παρὰ* Πλάτωνι *ποιητῇ. ἔστι δὲ καὶ δῆμος* Ἀττικῆς Ἀναφλύστιος.

432. *τουτονὶ τὸν* Ἱπποβίνου: Παρεγραμμάτισε *διὰ τὴν ἀσέλγειαν παρὰ τὸ* Ἱππονίκου *εἰς πορνομανῆ. τὸ δὲ ἵππος πολλαχοῦ ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαμβάνουσιν· ἱππόπορνε. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὁ* Καλλίας *ὡς σπαθῶν τὴν πατρικὴν οὐσίαν, καὶ μάλιστα ἐπὶ γυναιξὶ μεμηνώς· ἢ τοῦ κτηνοβάτου.* [*τοῦτον*: Ὃν *πάντες ἴσασι δηλονότι.* Gl. C.]

[433. *ἐνημμένον*: Ἐνδεδυμένον. Gl. Θ. Victor.]

[434. Διόνυσος. *ἄλλοι δὲ* Ξανθίας. *ἐρωτᾷ.* R.]

[437. *μηδὲν*: Τὸ *δεν παρέλκει.* R.V. (non G.)]

[438. *ἐρωτήσῃς με.* R.]

[439. *τὸ ὁμοῖον καὶ ἐν* Γηρυτάδῃ. V. (non G.)]

1, 2. Ταφαὶ—Ἄλλως om. R.
1. *ἐν πολέμῳ* add. V.Θ.
2. *μετὰ τιμῆς* add. V.Θ.
3. *προετίθεσαν* R.
4. *ἀναγκαίως* om. R.
5. *δὲ*] *καὶ* Θ.
6. *ὀνοματοποιεῖται* V.Θ.M.
τοῦτο] *τοῦτον* M.
7. *παρὰ τὸ αἰσχρόν* om. R.
δὲ om. R.
8. *οὐ τὸν—περαινόμενον*] *οὗτος—περαινόμενος* V.Θ.
μόνον R. *μόνου* Ald.
9. *αὐτῷ* om. Θ.M.
ὁ om. V.Θ.M.
οὕτως] *οὕτω* Θ. *οὗτος* R.V.
ὁ om. V.Θ.M.
10. *μαλάσσειν* V.Θ.M. *μαλάσειν* R. Ald.
12, 13. *καὶ Σεβῖνος—ποιητῇ* om. R.
13. *ποιητῇ* om. M.
Ἀττικῆς] *ἀττικὸς* Θ.
15. Scholion v. 432. om. R.M.
τὸ Ἱππονίκου] *τὸν ἵππον* Θ.
15, 16. *πολλαχῇ—λαμβάνεται* Θ.
16. *ἱππόπορνε*] Diogenes Athen. 13. p. 565 C. Vide Alciphron. 1, 38. et Bergler. 3, 33. p. 346. DOBRÆUS.
κωμῳδεῖ τούσδε ὁ καλλίας Θ.
καὶ om. V.
17. *σπαθῶν*] *πάθων* V. *φαγὼν* G.
18. *ἢ τοῦ κτηνοβάτου* om. V.Θ.

[440. αἴροι' ἂν: Λάβοις ἄν. Gl. Θ. Ε. τὰ στρώματα δηλονότι. V. (non G.)]

442. ἀλλ' ἦ Διὸς Κόρινθος: Παροιμίᾳ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ συνεχῶς λεγόντων. τῶν Μεγαρέων ἀποστάντων Κορινθίων, ἀπεστάλη κῆρυξ πολλάκις λέγων ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὑμῶν ὁ τοῦ Διὸς Κόρινθος· καὶ ἐπέμενέ τε τὸ αὐτὸ λέγων, ἕως οἱ Μεγαρεῖς σικχανθέντες ἔλεγον, παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον, καὶ παροιμία ἐλέχθη ἐπὶ τῶν ταυτολογούντων ἀεὶ καὶ ταὐτὸ πραττόντων. ὁ δὲ Διὸς Κόρινθος, παῖς Διὸς, βασιλεὺς Κορίνθου. Μεγαρεῖς δὲ ὑποτελεῖς ἦσαν Κορινθίοις. [παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. προφέρονται δὲ παρὰ τὸν Διὸς Κόρινθον. καὶ Πίνδαρος μνημονεύει τῆς παροιμίας ἐν Νεμεονίκαις. Μεγαρεῖς ὑποτελεῖς ἦσαν τοῖς Κορινθίοις καὶ ἀπαιτούμενοι, φησὶν, ἀεὶ ὑπὸ τοῦ κήρυκος ταῦτα λέγοντος, οὐ τιμᾶτε τὸν Διὸς Κόρινθον. ὁ δὲ Διὸς Κόρινθος παῖς Διὸς βασιλέως Κορίνθου. οἱ δὲ ἀπέκτειναν αὐτὸν ἐπιφωνοῦντες παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. ἔνθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων καὶ πραττόντων. Ἄλλως. Μεγαρεῖς συνῴκουν Κορινθίοις καὶ πολλὰ πάσχοντες κακῶς ὑπ' αὐτῶν

3, 4. Παροιμία—λεγόντων om. R.

3. αὐτὰ] τοιαῦτα M.

4. λεγόντων] λαλούντων Θ.

Κορινθίοις M.

5, 6. καὶ—ἕως οἱ R. ἐπέμενέ τε οὖν αὐτὸ λέγων, οἱ δὲ Ald.

6. σικχανθέντες R.V. σιχαθέντες Θ. εἰσαχθέντες M. συγχανθέντες G. συγχανθέντες καὶ εἰς ὀργὴν τραπέντες Ald.

7. Κόρινθον] τουτέστι τὸν κήρυκα addit Ald. om. R.V.Θ.M.

τῶν add. R.

8. ταυτὸ R. ταῦτα Θ.M. τὰ αὐτὰ Ald.

τὰ αὐτὰ λεγόντων πραττόντων V.

παῖς Διὸς] διὸς παῖς R.

9. Κορίνθου] κορινθίων V.

Κορινθίοις] Addit Junt. Μεγαρέας φασὶ Κορινθίων ἀποίκους, πολλὰ τοῖς Κορινθίοις κατ' ἰσχὺν τῆς πόλεως ὑπείκειν· ἄλλα τε γὰρ πλείονα τοὺς Κορινθίους προστάσσειν, καὶ τῶν Βακχιαδῶν εἴ τις τελευτήσει, (διῴκουν δὲ αὐτοὶ τὴν πόλιν) ἔδει οὖν Μεγαρέων ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἐλθόντας εἰς Κόρινθον συγκηδεύειν τὸν νεκρὸν τῶν Βακχιαδῶν. ὡς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπέλιπον οἱ Κορίνθιοι, τὰ δὲ τῶν Μεγαρέων ἔρρωτο, καὶ πρὸς ἐλπίσι τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀποστάντας αὐτοὺς, ἀλλ' ἀφεῖναι· πέμπουσι δὴ πρέσβεις οἱ Κορίνθιοι, κατηγορήσοντας Μεγαρέων· οἳ προσελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἄλλα τε πολλὰ διεξῆλθον, καὶ τέλος, δικαίως στενάξοι ὁ Διὸς Κόρινθος, εἰ μὴ λάβοι δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροργισθέντες οἱ Μεγαρεῖς, τοὺς πρέσβεις λίθοις ἔβαλον, καὶ κατὰ μικρὸν ἐπιβοησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις, καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποφυγόντων ἐφαπτόμενοι, κτείνοντες ἅμα παίειν τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. ὅθεν φησὶν ὁ Δήμων ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῶν ἄγαν σεμνυνομένων καὶ δεινῶς ἀπαλλαττόντων τὴν παροιμίαν τετάχθαι. Quæ ex scholiasta Pindari sunt illata Nem. 7, 155.

10. παρὰ τὸν G. τὴν παρὰ τοῦ V.

13. τιμᾶτε G. τιμᾶται V.

14. βασιλέως habet G. om. V.

ἀπέστησαν. εἶτα πρὸς αὐτοὺς ἀπελθόντες πρέσβεις ἠξίουν ἐπανελθεῖν καὶ συνεχῶς ἔλεγον, ὁ Διὸς Κόρινθος ὑμᾶς ποθεῖ, ὁ Διὸς Κόρινθος δι' ὑμᾶς λυπεῖται, καὶ συνεχῶς τὸ ὁ Διὸς Κόρινθος ἔλεγον, ὅθεν εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν τὸ αὐτὸ ποιούντων. Ἄλλως. Κόρινθος παῖς ἦν τοῦ Διός, ἔκτισε δὲ τὴν Κόρινθον, καὶ ἀποθανόντα τοῦτον ἐσέβοντο οἱ Κορίνθιοι. Κερκυραῖοι δὲ ἄποικοι ὄντες Κορινθίων καὶ ὑποτελεῖς ὄντες τῇ μητροπόλει ὕστερον ἀφωσιώθησαν. καὶ οἱ Κορίνθιοι ἐπικηρυκευόμενοι πρὸς αὐτοὺς ἔλεγον, μνήσθητε τοῦ Διὸς Κορίνθου. καὶ οὕτως ἀπειρηκότες οἱ Κερκυραῖοι ἀπήλασαν τὸν κήρυκα λέγοντες παῖε παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. V.]

[443. ὁ λόγος πρὸς τὸν χορόν. R.]

443. χωρεῖτε νῦν: Εἴσθεσις ἑτέρου μέλους προῳδικὴ διαιρεθέντος αὖθις τοῦ χοροῦ, καὶ τοῦ μὲν τὴν προῳδὴν ᾄσαντος, τοῦ δὲ τὴν ἀντιστροφήν. καὶ εἰσὶ τῆς μὲν προῳδῆς τὰ κῶλα ὀκτώ. τὸ πρῶτον Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ δευτέρου ποδὸς ἑξασυλλάβου. τὰ β', δ' καὶ τελευταῖον παιωνικὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παίωνος πρώτου, ἢ τετάρτου, καὶ βακχείου, ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ πέμπτον καὶ ἕβδομον ἐπιχοριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ διιάμβου, ἢ ἐπιτρίτου τρίτου, καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τῆς δὲ στροφῆς τὰ κῶλα ἓξ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. ὧν τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δεύτερα καταληκτικὰ ἤτοι ἑφθημιμερῆ. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς τρίβραχυν ἔχει τὸν δεύτερον πόδα· ἔνθα καὶ ἀντὶ τοῦ ἱλαρόν, ἱερὸν γράφεται. τὰ τρίτα Ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ κρητικοῦ ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὰ πέμπτα καὶ τὰ ἕκτα ὁμοίως. τὰ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς ἀντ' Ἰωνικῶν ἔχει παίωνας δευτέρους. τὰ τελευταῖα Ἰωνικὰ ἡμιόλια ἤτοι δίμετρα βραχυκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προῳδοῦ καὶ τῆς στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

χωρεῖτε: Δύνανται πάντες οἱ κατὰ τὸν χορὸν ἀλλήλοις παρακελεύεσθαι, καὶ μὴ εἰς ἀμοιβαῖα διαιρεῖσθαι. ἀλλὰ τοῦτο εἰς οὐδὲν φαίνοιτο ἂν οἰκονομούμενος.

11. τὸν] αὐτὸν R.
12–30. Εἴσθεσις — κορωνίς om. R.V.Θ.M.
31–33. Δύνανται — οἰκονομούμενος om. R.M. Conf. Schol. v. 357.
32. διαιρεῖν Θ.

[445. ἤτοι Κόρης ἢ Δήμητρος. R.]

[447. οἷς μέτεστιν, οἷς ὅσιον. R.]

[450. τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ τὸ φέγγος οἴσων. R.V.Θ.M.]

[452. πολυρρόθους: Πολυήχους. Gl. Barocc.]

453. τὸν ἡμέτερον: Ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον καὶ ὡς ἔθος ἔχομεν παίζοντες.

[456. Μοῖραι οἱ θεσμοί. R.M.]

459. ὅσοι μεμυήμεθ': Ἀντὶ τοῦ ἐμυσταγωγήθημεν. μυστήρια δὲ ἐκλήθη παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. μύειν δέ ἐστι τὸ κλείειν τὸ στόμα. [τοῖς μυσταῖς. R.V.]

462. καὶ τοὺς ἰδιώτας: Ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἰδίους, τοὺς πολίτας. ἀντέστραπται δὲ τοῦτο τὸ ἴδιον ἀντὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ, καὶ οὕτω πολλάκις εἴρηται. σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ ἰδιώτης λέγεται ὁ πρὸς γένος ἴδιος καὶ ὁ ἀμαθής. [ἀντὶ τοῦ ἰδίους. ἐν παραγωγῇ ἴδιος ἰδιώτης. V. (non G.) καὶ ἰδιώτας: Τὸ ἰδιωτικὸν κατὰ τοὺς παλαιοὺς τέσσαρα σημαινομενα ἔχει. σημαίνει γὰρ τοὺς ἰδίους ἢ συγγενεῖς ἢ πολίτας, ὡς ἐνταῦθα. σημαίνει καὶ τὸν ἀμαθῆ. ἐλέγοντο καὶ ἰδιωτικὰ τὰ ἀντιδιαστελλόμενα πρὸς τὰ θεῖα, ἤτοι τὰ ἀνθρώπινα, ὡς ὅταν φῶμεν θεῖα χρήματα καὶ ἰδιωτικά. καὶ τέταρτον τὸ ἀντιδιαστελλόμενον πρὸς τὸ δημοτικόν. Victor.]

463. ἄγε δή: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οδ'. ὧν τελευταῖος

ἐμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

[463. ἐπανάληψις τὸ τίνα. R.V. (non G.)]

[464. ὡς ἐπὶ ξένων. R.]

[465. ἀντὶ τοῦ ἅψαι. V. (non G.) ἅψαι. Ἀττικῶς. Θ.]

[466. τὸ φρόνημα. R.V. (non G.) Θ.]

οἰκοδομούμενος V.
5. καὶ add. R.V.
8. Ἀντὶ τοῦ add. R.
9, 10. καὶ μηδενὶ—τὸ στόμα om. V.
12. τοὺς ἰδίους, τοὺς] ἰδίους τουτέστι V. τ. ἰ. τουτέστι Θ.
13. τοῦτο om. Θ.
14. εἴρηται] κατὰ παραγωγὴν addit Ald. om. R.V.M. Totum scholion om. M.
δὲ om. V.
καὶ ante ἰδιώτης om. R.V.
15. ὁ ἀμαθής] ὁ om. R.V.Θ.
22. Scholion metricum om. R.V.Θ.M.

[467. εἷς τῶν ἐν Ἅιδου λέγει. τινὲς δὲ τὸν Αἰακὸν λέγουσιν ἀποκρίνασθαι· ὅπερ ἀπίθανον. V. (non G.)]

[468. παραπλήσιά ἐστι τούτοις τὰ ἐν τῷ Θησεῖ πεποιημένα παρ' Εὐριπίδῃ. ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτος ἦν σπουδάζων καὶ τοιαῦτα λέγει πρὸς τὸν Μίνωα. διστάσαι δὲ ἄν τις μὴ καὶ ταῦτα μιμεῖται Ἀριστοφάνης. προείρηται ὅτι πολὺς ἐν τούτῳ τῷ γένει ἐστὶν Ἀριστοφάνης. V.]

[471. ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασας. R.V. (non G.)]

472. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος: Ἀντὶ τοῦ, μέσον ἐλήφθης. τοῦτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. τὸ ἔχει δὲ, οὕτως Ἀττικοὶ, ἀντὶ τοῦ ἔχῃ· ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου.

473. μελανοκάρδιος: Διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερὸν εἶπε μελανοκάρδιος πέτρα. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, οὓς διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγριότητα μελανοκαρδίους φασί. [ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. Θ.] καὶ τὰ μὲν ἑαυτῷ πλάττων λέγει, τὰ δὲ ἐξ Εὐριπίδου, πρὸς φόβον Διονύσου.

475. περίδρομοι: Οἷον πανταχοῦ δυνάμενοι περιστρέφεσθαι· λέγει δὲ τὰς Ἐρινύας.

476. Ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος: Ὁ τόπος οὗτος παρὰ τὰ ἐν Θησεῖ Εὐριπίδου

κάρα τε γάρ σου συγχεῶ κόμαις ὁμοῦ,
ῥανῶ τε πεδόσ' ἐγκέφαλον, ὀμμάτων δ' ἄπο
αἱμοσταγεῖς πρηστῆρες ὕσονται κάτω.

[477. πνευμόνων: Ἀττικοὶ τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσιν, ὡς καὶ τὸ νίτρον λίτρον. R.V. Cant. 2.]

1. τινὲς—λέγουσιν] τί—λέγει V.
3. τὰ ἐν τῷ Θησεῖ] τὰ τῶν θησείων V.
4. εὐριπίδην V. Sequentia corrigenda sunt ex scholio v. 478.
6. πολὺς] πολλὰ codex.
9–11. Ἀντὶ—προσώπου] οὕτως Ἀττικοὶ τὸ ἔχῃ ἀπὸ τοῦ ἔχομαι δευτέρου προσώπου. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μέσον ἐλήφθης, ἐκ μ. τ. ἀ. R.
12. τὸ ante τῆς R: post λέξεως Ald.
13–16. ἐκ—Διονύσου om. R.
13–15. ἐκ—φασί om. V.Θ.
18. ἐρινύας R. Ἐριννῦς Ald.
19. Scholion v. 476. om. R.
21. συγχεῶ] Scribebatur συγχέω. Correxit Matthiæ. Futurum ἐκχεῶ memorat Chœroboscus in Bekkeri Anecd. p. 1290.
ὁμοῦ] ὁ μὲν Θ.
22. ῥανῶ τε πεδόσ' Matthiæ. ῥᾶναί τε δ' Ald. ῥάνατε δ' V.
23. αἱματοσταγεῖν V.Θ.
ὕσονται Bentleius. Legebatur ῥεύσονται.
24. πλεύμονα πνεύμονα R.

478. Ταρτησία μύραινα: Μύραινα, δαίμων φοβερά· παρὰ τὸ μύρεσθαι. παρὰ τὰ ἐν τῷ Θησεῖ Εὐριπίδου. Ταρτησίαν δὲ εἶπε μύραιναν πρὸς τὸ ἐκπληκτικώτερον, διὰ τὸ ἐκτετοπισμένον. λέγουσι δὲ Ταρτησίαν γαλῆν, ἀντὶ τοῦ μεγάλην. ἡ δὲ Τάρτησος Ἰβηρικὴ πόλις περὶ τὴν Ἄορνον λίμνην. μύραινα δὲ ἰχθὺς θαλάσσιος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἔχιδναν, μύραιναν εἶπε. τὸ γὰρ Στυγὸς ἐπὶ πλησίον εἶπε τούτοις. ἔστι δὲ ταῦτα ἐν Θησεῖ πεποιημένα Εὐριπίδῃ· ἐκεῖ γὰρ τοιοῦτός ἐστι σπουδάζων ὁ Εὐριπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων.

480. Γοργόνες Τιθράσιαι: Ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. οὐκ εἰκῇ δὲ τοῦτο εἶπεν, ἀλλ' ἐοίκασι τὸν δῆμον τοῦτον διαβάλλειν ὡς κακοπράγμονα. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀπὸ Τίθραντος τοῦ Πανδίονος παιδὸς ἐπώνυμοι. εἰς δὲ τὴν Αἰγηΐδα φυλὴν κατανενέμηνται. Ἄλλως. Τιθράσιος, τόπος τῆς Λιβύης, ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. [διασπαράξωσι. τόπος τῆς Λιβύης. R.]

[481. ἀντὶ τοῦ νικήσω. R.]

482. οὗτος, τί δέδρακας: Ἰδὼν ὁ Ξανθίας διὰ τὸν φόβον ἀποπατήσαντα τὸν Διόνυσον, φησὶν, οὗτος, τί δέδρακας; τὸ δὲ κάλει θεὸν τινὲς οὕτως ἀποδεδώκασιν. ἐν τοῖς Ληναϊκοῖς ἀγῶσι τοῦ Διονύσου ὁ δᾳδοῦχος κατέχων λαμπάδα, λέγει, καλεῖτε θεόν. καὶ οἱ ὑπακούοντες βοῶσι, "Σεμελήϊ' Ἴακχε πλουτοδότα." ἢ πρὸς τὸ ἐν ταῖς θυσίαις ἐπιλεγόμενον. ἐπειδὰν γὰρ σπονδοποιήσωνται, ἐπιλέγουσιν, ἐκκέχυται, κάλει θεόν· πρὸς ὃ ἐξείλεκται εἰς τοῦτο. Ἄλλως. κάλει

1, 2. Μύραινα—μύρεσθαι om. R.

2. τῷ add. R

3. μύραιναν add. R.

λέγουσι δὲ Ταρτησίαν γαλῆν, ἀντὶ τοῦ μεγάλην] Ταρτησίας γαλῆς mentionem facit Ælianus Var. Hist. lib. 14, 4. ubi vide Jacob. Perizonium. KUST.

4. ἡ δὲ Ταρτησὸς Ἰβερικὴ πόλις περὶ τὴν Ἄορνον λίμνην] Vide Sam. Bochartum de Colon. Phœnic. lib. 1. cap. 34. KUST. ταρτησσὸς R. et Suidas s. h. v.

6–8. τὸ γὰρ—παίζων om. R.

6. ἐπὶ πλησίον] ἐπιπλύνσιον V.

7. ταῦτα V. τὰ Ald.

Εὐριπίδῃ] εὐριπίδου Θ.

8. οἷς ἐνταῦθα παίζει Θ. Conf. schol. v. 468.

9. Ἀπὸ] οἱ τιθράσιοι ἀπὸ R.

10. οὐκ εἰκῇ] οὐκ ἥκ V. οὐχ ἁπλῶς G.

τοῦτον δ. R. δ. τοῦτον Ald.

12, 13. Ἄλλως—διέτριβον om. R.

16–22. Ἰδὼν—τοῦτο] ὅτι πρὸς τὸ —εἰς τοῦτο. ἰδὼν δὲ—πλουτοδότα R. præterea habet gl. τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς τὴν θυσίαν. et τὸ κάλει θεὸν ὡς πρὸς βοήθειαν λεγει.

17. οὗτος om. V.

18. οὕτως] οὕτω Ald. ἄλλως R, qui οὕτως addit post ἀποδεδώκασιν.

21. ἐπι[illegible] ἐκκέχυται R. ὡς ἐκκέχυται λέγεται (λέγει V.) Ald.

22 – p. 71, 1. τοῦτο—Πρὸς] τοῦτο. ἐγκέχοδα. παροιμία ἀντὶ (ἀπὸ G.) τοῦ

θεόν: Πρὸς βοήθειαν κάλει θεόν. οὐ γὰρ Διόνυσος θεὸς ἦν, ὅτι εἶπεν αὐτῷ, κάλει θεόν. τοῦτο δὲ ὡς ἐν κωμῳδίᾳ πέπλασται. Ἄλλως. εἰώθασιν οἱ μεγάλοις κακοῖς περιπίπτοντες θεὸν ἐπικαλεῖσθαι πρὸς ἀρωγὴν θυσίας τινὸς ὑποσχέσει. δείκνυσι δὲ ἐντεῦθεν ὡς ὁ Διόνυσος οὐκ ἔστι θεὸς, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ παίζων. τὸ δὲ ἐγκέχοδα ἀπὸ τοῦ χέζω μέσος παρακείμενος.

484. ἀλλ' ὡρακιῶ: Ἀντὶ τοῦ ὠχριῶ, φροντίζω. ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. ἐκ δὲ φροντίδος ἐκλύεταί τις. ὡρακιᾶσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριᾶσαι· ἀπὸ τοῦ τὴν ὥραν αἰκίζειν. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ. τὸ ὠχριᾶσαι θλιβομένης τῆς καρδίας. τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται.

486. ποῦστιν: Ὁ Διόνυσος φοβούμενος λέγει, ποῦ ἐστιν ἡ καρδία μου. [ποῦ 'στιν ἡ καρδία σου; ὦ χρυσοῖ θεοὶ, ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν, ἔνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες; Gl. C.]

487. ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν: Ἔνθα μου τὴν χεῖρα προσήγαγες· ἤγουν περὶ τὸν πρωκτόν. λαμβάνει ὁ Διόνυσος τὴν χεῖρα τοῦ Ξανθίου, καὶ προστίθησιν εἰς τὸν πρωκτόν. ὁ δὲ τίθησι τὸν σπόγγον εἰς τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ γέλωτος χάριν.

χέζω. κάλει θεὸν πρὸς V. τοῦτο. ἔχεσα ὑπὸ τοῦ δέους. ἔστι δὲ μέσος παρακείμενος. ἀπὸ τοῦ χέζω χέσω κέχοδα ὡς ἀπὸ τοῦ φράσω πέφραδα. πρὸς Θ.

2. δὲ ὡς ἐν V.Θ. γὰρ ἐν Ald.

2–6. Ἄλλως — παρακείμενος om. V.Θ.

7. Ἀντὶ τοῦ add. R.V. φροντίζω, ὠχριῶ V.Θ.

8. φροντίδος R. φροντίδων Ald.

8–11. ὡρακιᾶσαι (ὡρακιάσαι Ald.) —γίνεται om. R.

8, 9. ὡρακιᾶσαι—ὠχριᾶσαι] ὡρακιᾶσθαι—ὠχριᾶσθαι Θ.

8. λέγεται] λέγουσι Θ.

9, 10. ἀπὸ τοῦ—ὠχριᾶσαι om. V.

9. ἀπὸ—αἰκίζειν om. Θ. τοῦτο] τούτῳ Θ.

10. ὠχριᾶσαι] Scribebatur ὠχριάσθαι.

10, 11. τῆς—γίνεται] γὰρ καρδίας τοῦτο γίνεται V. Parum probabile mihi videtur Sophoclis illum versum esse, quem Brunckius inserta post τὸ particula δὲ ab hiatu liberabat. Accedit ad hoc inepta illa et nimis supervacanea annotatio τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται. Quamobrem vestigia codicis Veneti secutus sic hæc corrigenda esse puto, ὡρακιᾶσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριᾶσαι. τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιάρεῳ σατυρικῷ. θλιβομένης γὰρ τῆς καρδίας πολλοῖς τοῦτο γίνεται. Apud Suidam s. ὡρακιάσας scriptum καὶ ὡρακιᾶσαι λέγουσι τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι θλιβομένης τῆς καρδίας· τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται. παρὰ τὸ τὴν ὥραν αἰκίζεσθαι, ὅ ἐστι τὴν μορφήν.

11. δὲ] γὰρ Θ.

15, 16. Ἔνθα—περὶ τὸν πρωκτόν om. R.V.

16–18. λαμβάνει—χάριν] τίθησι γὰρ τὸν σπόγγον—χάριν. λαμβάνει γὰρ —πρωκτόν R.

16. λαμβάνει γὰρ Ald. γὰρ om. V.

17. ὁ δὲ τίθησι τὸν σπόγγον om. R.

490. *πῶς δειλὸς*: Δειλός εἰμι ἐγώ, ὅτι ᾔτησά σε σπογγιάν. τοῦτο δὲ ὡς θαυμάζων ἑαυτὸν ὁ Διόνυσος λέγει, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλος ᾔτησέ σε, ὦ Ξανθία, σπόγγον, ἀλλ' ἐσιώπησεν ἄν. τοῦ γὰρ δειλοῦ τὸ οἰκεῖον σιωπᾶν, οὐ τὸ λαλεῖν. τὸ δὲ ἐγὼ ἢ μόνον κατ' ἐρώτησιν, ἢ καθ' ὁμαλισμὸν μέχρι τοῦ δειλός.

492. *ὀσφραινόμενος*: Οἱ τῷ φόβῳ ἐκλυόμενοι ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν. ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

493. *ἀπεψησάμην*: Κατεμαξάμην. ἀποψᾶν λέγουσι τὸ ἐκμάσσειν. καὶ ἐν Πλούτῳ "ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι." [ψῶ σημαίνει πέντε. τὸ λεπτύνω, ἐξ οὗ καὶ ψιλὸν στρατιώτην λέγομεν τὸν ἄοπλον καὶ γυμνόν. τὸ ψαύω καὶ προσεγγίζω, ἐξ οὗ καὶ ψώρα καὶ τὸ ἀπεψησάμην. τὸ τέμνω, ἐξ οὗ καὶ ψωμὸς ὁ εἰς μικρὰ τεμνόμενος. τὸ συντρίβω, ἐξ οὗ καὶ ψώχοντες τοὺς στάχυας ἀντὶ τοῦ ταῖς χερσὶ συντρίβοντες. καὶ ψῶ τὸ καίω, ἐξ οὗ καὶ ψωλὸς δαλὸς ὁ κεκαυμένος καὶ ψωλόεις εἶδος κεραυνοῦ. Θ.]

497. *ἴθι νῦν*: Τὸ ἴθι ἀντὶ τοῦ ἄγε. συνομωνυμεῖ γὰρ τὸ δεῦρο, ὃ σημαίνει καὶ τὸ ἄγε.

ληματιᾷς: Λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα. ληματιᾷς οὖν, μέγα φρονεῖς. γράφεται καὶ ληματίας, χωρὶς τοῦ ι· οἷον μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός.

499. *ἀφοβόσπλαγχνον*: Ἄφοβος. ἐπειδήπερ ὁ φόβος, ὥς φασιν, ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἐστίν. ἢ ὅτι ἡ καρδία ἐν τοῖς σπλάγχνοις, περὶ ἣν ὁ φόβος γίνεται.

[500. *ἀνὰ μέρος* (V.), ἐν ἴσῃ μερίδι. R.V.]

501. *φέρε δὴ ταχέως*: Οὐδαμῶς, φησὶν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ

1. δειλός—σπογγιάν om. R. ἐγώ om. V.

2. τοῦτο—λέγει R. θαυμάζων δὲ τοῦτο λέγει ὁ (ὁ om. V.) Διόνυσος ἑαυτὸν Ald.

3–5. τοῦ γὰρ—δειλός om. R.

4. οἰκεῖον τὸ σ. V. τὸ σ. οἰκεῖον Ald.

4, 5. τὸ δὲ—δειλός om. V.Θ.

6. τῷ φόβῳ V. γὰρ ὑπὸ τοῦ φόβου Ald. Scholion om. R.

8. Κατεμαξάμην om. V. Corrig. Ἀπεμαξάμην.

8, 9. ἀποψᾶν—ἔτι om. R.

9. Πλούτῳ] 818. πλούτωνι V. ἔτι add. V.

16–20. Τὸ ἴθι—ἰσχυρός] ἀντὶ τοῦ ἄγε. γράφεται ληματίας (hoc om. G.). ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖς. λῆμα γὰρ τὸ φρόνημα V. λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα. ἀντὶ τοῦ μέγα φρονεῖς. et inferius, τὸ ἴθι νῦν ἀντὶ τοῦ ἄγε R.

19. καὶ] Legebatur οὖν καί.

21–23. Ἄφοβος—γίνεται om. R. οἱ γὰρ φοβούμενοι μ(γ)ε τῶν σπλάγχνων αἰσθάνονται V.

25. οὐκ ὀφείλεις λέγειν V.

καὶ διδόναι, ἵνα σοι πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ διδόναι.

502. *εἰς τὸν* Ἡρακλειοξανθίαν: Αὐτὸς Ξανθίας ἐκαλεῖτο. *παραπλήσια δὲ ὅπλα τοῖς* Ἡρακλέους *εἶχε. συμμιγνὺς οὖν τὰ δύο ὁμοῦ εἶπεν* Ἡρακλειοξανθίαν.

504. *οὐκ* Μελίτης *μαστιγίας*: Ἀντὶ *τοῦ, ὁ ἐκ* Μελίτης Ἡρακλῆς. *ἐν γὰρ* Μελίτῃ *δήμῳ τῆς* Ἀττικῆς *ἐμυήθη* Ἡρακλῆς *τὰ μικρὰ μυστήρια. ἔστι δὲ ἐκεῖ καὶ ἱερὸν* Ἡρακλέους. *ἐκλήθη δὲ ἀπὸ* Μελίτης *νύμφης, ᾗ ἐμίγη ὁ* Ἡρακλῆς. *μαστιγίαν δὲ ὡς πρὸς δοῦλον. παρὰ δὲ τὴν ὑπόνοιαν σκώπτει, ἐπειδὴ ἐν* Μελίτῃ *ἐστὶν ἐπιφανέστατον ἱερὸν* Ἡρακλέους *ἀλεξικάκου, ὁ δὲ* Ξανθίας *ἀντιμετείληφε τὴν τοῦ* Ἡρακλέους *σκευήν. τὸ δὲ τοῦ* Ἡρακλέους *ἄγαλμα ἔργον* Γελάδου *τοῦ* Ἀργείου, *τοῦ διδασκάλου* Φειδίου. *ἡ δὲ ἵδρυσις ἐγένετο κατὰ τὸν μέγαν λοιμόν· ὅθεν καὶ ἐπαύσατο ἡ νόσος, πολλῶν ἀνθρώπων ἀπολλυμένων.* Ἀπολλώνιος *δὲ οὐ κακῶς ὑπονενοῆσθαί φησι τὸ κωμῳδεισθαί τινα. ἴσως δὲ ὅτι ἦρχε, διὰ τοῦτο οὐκ ὠνομάσθη. ἢ ὀλίγον πρότερον εἰρῆσθαι.* Καλλίας *γὰρ ὁ* Ἱππονίκου *ἐν* Μελίτῃ *ᾤκει. παρεικάζει δὲ αὐτὸν ἅμα τῷ* Ἡρακλεῖ, *ἅμα χλευάζων διὰ τὸ λεοντῇ ἐν ταῖς μαχαῖς χρῆσθαι, ὡς ἐν τοῖς ὀπίσω*

κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

ἐπεὶ εἴ γε ὄντως ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα *ἀνέφερε, τί μᾶλλον εἶπε τὸ ἐκ* Μελίτης, *καὶ μὴ ἐξ ἄλλου δήμου; πανταχοῦ γὰρ* Ἡράκλεια *ἐπι-*

1. μ. α. δ. R. δ. μ. α. Ald.
4. τοῖς] τῶν R.
ὁμοῦ om. V.
5. ἡρακλεοξανθίαν R.
6. Ἀντὶ τοῦ om. V.
ὁ add. R.
7. ἐν—ἐμυήθη R.V.Θ. ἡ γὰρ Μελίτη δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾗ ἐμυήθη Ald.
8. ἱερὸν ἡρ. R.V. Ἡρ. ἱερόν Ald.
9. ᾗ—Ἡρακλῆς om. R.
ὁ om. V.Θ.
μαστιγίαν R.V.Θ. μαστιγίας Ald.
10–p. 74, 5. παρὰ—ἀγώνων om. R.
11. ἱερὸν ἡ. V. Ἡ. ἱερὸν Ald.
ἀλεξικάκου] Legebatur ἀλεξίκακον. Vide Hesych. s. v. ἐκ Μελίτης μαστιγίας. KUST.
12. τὴν τοῦ V. τοῦ om. Ald.
13. Γελάδου V.Θ. Legebatur Ἐλάδου. Ἀγελάδου Meursius. Γελάδαν Tzetza quoque dicit Histor. 7, 929. 8, 325.
14. τὸν μέγαν λοιμὸν] Vid. Hemst. ad schol. Pluti v. 179.
15. ὑπονοεῖσθαι V.
16. ὅτι ἦρχε] Respicit ad legem, τὸν ἄρχοντα μὴ κωμῳδεῖν.
ὠνομάσθη] ὠνομάσθαι Dobræus.
17. ὀλίγον πρότερον] v. 432.
18. παρεικάζει] παρασκευάζει Θ.
ἅμα τῷ om. Θ, et recte fortasse.
21. μᾶλλον om. Θ.
22. Ἡράκλεια] Legebatur Ἡρακλέα.

φανῇ. σύνηθές τε οὐχ οὕτω λέγειν ἐπὶ θεῶν, οὐκ Μελίτης, *ἀλλ' ὁ ἐν* Μελίτῃ, *ὡς καὶ* Ζεὺς *ὁ ἐν* Ὀλυμπίᾳ· *ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ἐκ* Μελίτης, *ἐξ* Οἴου, *ἐκ* Κοθωκιδῶν. *πῶς δὲ καὶ παλαιότερον εἶναι* Ἀριστοφάνους *τὸ ἄγαλμα, εἰ ἀκμάζοντος τοῦ λοιμοῦ ἱδρύθη; σχεδὸν γὰρ μειρακίσκος ἤδη ἥπτετο τῶν ἀγώνων.*

[506. *θεράπαινα* Περσεφόνης (Ἅιδου R.) *λέγει ταῦτα πρὸς τὸν* Ξανθίαν *ἔχοντα τὴν λεοντῆν.* R.V.Θ. *θεράπων, ὡς δέ τινες φασὶν, δούλη (οἱ δέ φασιν δούλην* G.) Περσεφόνης. V.]

[507. *ἡ* Κόρη *δηλονότι.* R.]

508. *κατερικτῶν χύτρας*: Τῶν *κατακεκομμένων ὀσπρίων, ἢ τῶν κυάμων τῶν σχιζομένων. λέγει δὲ τὰ σχιζόμενα ὄσπρια, τοὺς κυάμους, τὰ ἐρεικόμενα. καὶ τὴν ἐρίγμην δὲ ἐντεῦθεν ἐτυμολογοῦσί τινες.*

509. [*ἔτνος ἐστὶν ἀθάρα μετὰ γάλακτος.* R.] *ἔτνους*: Ὃ *νῦν φάβα οἱ ἰδιῶται καὶ οἱ ἄγροικοι, τὸ διαλελυμένον ὑπὸ τῆς ἑψήσεως καὶ τῆς τορύνης. τορύνη δὲ, ὁ χυτρόπους.* Ἄλλως. *πρῶτον εἰπὼν καθολικῶς κατερικτῶν, ἤτοι κατεσχισμένων ὀσπρίων, ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο τῶν ὀσπρίων σχίζομεν ἀλλ' ἢ τοὺς κυάμους, ὅταν ἔτνος ποιῆσαι θέλωμεν, ἐπήγαγε τὸ ἔτνους. ἔχαιρε γὰρ τούτῳ πάνυ ὁ* Ἡρακλῆς. *ἢ τὸ ἔτνους ἑρμηνεία τοῦ κατερικτῶν.*

510. *κολλάβους*: Λέγει *τοὺς ἄρτους, τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ, παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι.* Ἄλλως. *ἄρτοι νέοι ἐκ πυρῶν. καὶ οἱ λάσταυροι ὑπὸ* Σικυωνίων *λέγονται. καὶ ἡ νευρὰ τοῦ ὀργάνου.* [*τὰ γὰρ ὀπτὰ καλὰ τὰ ἐξ ἀνθράκων ὀπτώμενα.* V.Θ. *τοὺς λεγομένους κύλικας. φασὶ δὲ κολλάβους καὶ τὰ τῆς μουσικῆς ἰδιωτικῶς λεγόμενα καβάλια.* Θ.]

2. *ὁ* post Ζεὺς add. V.Θ.

3. Οἴου Valckenar. Diatr. Eurip. p. 292. Legebatur Ἰοῦς.

Κοθωκιδῶν] Legebatur Κολωνῶν. *κοθώνων* Θ. Κηδῶν Valckenarius.

10, 11. *ἢ—σχιζομένων* add. R, sequentibus omissis.

12, 13. *τὰ ἐρεικόμενα—τινες* om. V.Θ.

12. *τὴν ἐρίγμην*] *τὸν ἐριγμὸν* Pierson. ad Mœr. p. 158. *ἐτυμολογοῦσι* Piersonus. *ὁμολογοῦσι* Ald.

14–20. Ὃ *νῦν—κατερικτῶν* om. R.V.

21. *λέγει τ. ἅ.* R. *τ. ἅ. λέγει* Ald.

23–25. Ἄλλως—*ὀργάνου* om. R. V.Θ.

24. *πυρῶν*] Legebatur *νεοπύρων*.

26. *κολλάβους*] Pro *κόλλοπας*, recentioris linguæ vitio, quod notavit Phrynichus p. 193. ed. Lob.

[511. ἐπαινῶ: Οὐ βούλομαι εἰσελθεῖν. Gl. Victor.]

[514. ἔφρυγε: Ἐτηγάνιζε. Gl. Victor. ἀντὶ τοῦ καὶ οἶνον. R.]

515. πάνυ καλῶς: Παραιτούμενοι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, κάλλιστ' ἐπαινῶ, καὶ, ἐπῄνουν. νῦν οὖν παραιτούμενος εἰσιέναι φησὶν ὁ θεράπων, ἀντὶ τοῦ ἔασον.

ληρεῖς ἔχων: Τοῦτο λέγει κρατῶν αὐτὸν ὁ Διόνυσος, καὶ μὴ συγχωρῶν αὐτὸν εἰσελθεῖν ἅμα τῇ θεραπαίνῃ τῆς Περσεφόνης. περιττὸν δὲ τὸ ἔχων.

516. καὶ γὰρ αὐλητρὶς: Αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ, ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί.

[517. τὸ τέλειον ἦδε. V. (non G.)]

[518. εἰσάγεται καταφερὴς Διόνυσος. V. (non G.)]

519. ἡβυλλιῶσαι: Ἡβῶσαι καὶ αἰσχρῶς τίλλουσαι τὸ αἰδοῖον. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσαι τὴν ἡλικίαν.

ἄρτι παρατετιλμέναι: Ἐκ τούτου δείκνυται ὅτι παρέτιλλον, καὶ οἱονεὶ ἐξέδερον ἢ ἔτυπτον τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. οὕτως γὰρ πάλαι ἐψίλουν. καὶ δορίαλος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ "αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλον φράγνυνται." τίλλουσι δὲ τὰς τρίχας αἱ νεόνυμφοι. ἢ ἐσπασμέναι τὰς ἐπανθούσας τῷ προσώπῳ τρίχας, καὶ τὰς τῶν ὀφρύων. κρεῖττον γάρ ἐστι τοῦτο τοῦ ξυρεῖν. [παρατετιλμέναι: Λείπει τὰς τρίχας. R. αἱ γὰρ μελλόνυμφοι τίλλουσι τὰς τρίχας. R.V.Θ.]

520. τεμάχη: Τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων.

521. ἀφαιρεῖν: Ἀντὶ τοῦ κόπτειν, ἢ διαιρεῖν ἐκ τῶν ὀβελίσκων, ἢ κλέπτειν.

ἐσῄρετο: Νῦν ἀντὶ τοῦ εἰσεφέρετο.

27. (p. 74.) καβάλια] Vide Ducang. s. καβάλλια.

3–5. Παραιτούμενοι—ἔασον] λείπει τὸ λέγεις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔασον R.

5. ἀντὶ τοῦ ἔασον om. V.Θ.

7. αὐτὸν add. R.V.

9, 10. Αὕτη—ἐμοί om. R.V.

13, 14. Ἡβῶσαι—ἢ om. R: totum scholion om. V.

14. τὴν ἡλικίαν add. R.

15–20. Ἐκ τούτου—ξυρεῖν om. R. V.Θ.M.

17. δορίαλος] De hoc vocabulo v. quæ dixi in Thesauro Stephani s. δόριλλος.

18. ποιητῇ] Fragm. 336. ubi Suidæ aliorumque grammaticorum locos apposui.

23. Scholia v. 520. 521. om. V. 520. om. R.

24. Ἀντὶ τοῦ add. R.

ἢ om. R.

ἐκ τῶν ὀβελίσκων add. R.

523. αὐτός: Ἀντὶ τοῦ ὁ δεσπότης.

[524. τῷ Διονύσῳ φησί. R. ὁ Ξανθίας πρὸς τὸν Διόνυσον. μετεστόλισται γὰρ ὁ Διόνυσος εὐλαβηθεὶς καὶ περιβέβληται τὴν τοῦ Ξανθίου στολήν. V.]

525. ἐπίσχες: Κρατεῖ τὸν Ξανθίαν ὁ Διόνυσος. τὸ δὲ οὔτι που, ἢ ἀντὶ τοῦ ἆρα· ἢ πρὸς τὸ οὔτι που στικτέον. τὸ δὲ λοιπὸν κατ' ἐρώτησιν λέγε. οὔτι που, ἤγουν οὐδαμῶς σπουδὴν ποιεῖς· ἤγουν ἀληθὲς τοῦτο ἐνόμισας, ὅτι σε παίζων Ἡρακλέα ἐσκεύασα. ἆρα, φησὶ, νομίζεις σεαυτὸν Ἡρακλέα εἶναι, ἐπεὶ ἐποίησα παίζων σχῆμά σε παραπλήσιον ἔχειν τοῦ Ἡρακλέους, διὰ τὴν λεοντῆν καὶ τὸ ῥόπαλον;

529. οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ: Ἀντὶ τοῦ ὄντως διανοῇ, ὥστε ἀφελέσθαι με τὰ ὅπλα. ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις συγκατάθεσιν δηλοῖ.

530. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποῶ: Οὐδ' ὅλως, φησὶ, διανοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι· οἷον, οὐ διστάζω. [ἐπεὶ εἶπε σπουδάσεις, λέγει οὐ σπουδάσω λόγοις, ἀλλ' ἔργῳ. V.]

[531. τὴν λεοντῆν. V. (non G.)]

[532. ἀνατίθημι. R.V. (non G.)]

[533. τὸ προσδοκῆσαι σεαυτὸν Ἡρακλέα εἶναι. V.]

537. ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστιν: Εἴσθεσις μέλους χοροῦ προῳδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα, (ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον, τὸ, νῦν σὸν ἔργον ἐστὶν) ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ι', ὧν τὰ γ', ς', θ', δίμετρα καταληκτικὰ, ἤτοι ἑφθημιμερῆ Εὐριπίδεια, τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα· πλὴν τοῦ τελευταίου τετραμέτρου ὄντος καταληκτικοῦ. ἑξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς, ἀναλόγως τῇ στροφῇ τῇ τε ποσότητι καὶ ποιότητι τῶν κώλων. ἐπὶ τῷ τέλει ἑκατέρου παράγραφος καὶ ἔσω νενευκυῖα διπλῆ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. ταῦτα λέγει ὁ χορὸς διὰ τὸν Διόνυσον· ἐπειδὴ οὗτος, ὅτε ἐφοβήθη διὰ τὰς

1. Post δεσπότης addit Ald. τὸ δὲ παῖς τῷ Διονύσῳ λέγει.
5–8. τὸ δὲ—ἐσκεύασα om. R.V: gl. ἀληθῶς ἐνόμισας habet R.
9. ἐποίησά σε R.
9–11. σχῆμα—ῥόπαλον om. R.
10. σε et ἔχειν add. V.
16. αὐτὰ R.V. et Suidas s. οὐ δήπου. ταῦτα Ald.
οἷον οὐ διστάζω om. G.
21–28. Εἴσθεσις—ἀνταπόδοσιν om. R.V.Θ. et una cum sequentibus M.
28. ταῦτα R.V.Θ. ταῦτα δὲ Ald.
29. ὅτε R. ὅτι Ald. διὰ add. R.

τοῦ διακόνου ἀπειλὰς, τὸν Ξανθίαν ἐποίησεν ὡς δεσπότην, ἑαυτὸν δὲ δοῦλον. ὅτε δὲ ὁ θεράπων τοῦ Ἅιδου ἀπήγγειλε τῷ Ξανθίᾳ, ὅτι ἡ κόρη δεῖπνον καὶ ὄψα ἐποίησε, δεσπότην πάλιν ἑαυτὸν ποιεῖ, τὸν δὲ Ξανθίαν δοῦλον. ἀποδέχεται δὲ τὸν Διόνυσον ὁ χορὸς ὡς μὴ μένοντα ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.

[539. ἀντὶ τοῦ εἰς πάντα τετριμμένος. R.]

540. μετακυλίνδειν: Ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου

οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον ἐς τὸν εὐτυχῆ
χωροῦντα τοῖχον τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

παροιμία δέ ἐστι, πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον ῥέπειν, ἐπὶ τῶν περὶ τὸ λυσιτελοῦν αὐτοῖς ἀεὶ στρεφομένων. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπιβατῶν τῆς νεὼς, ὅταν θατέρου μέρους αὐτοῖς κατακλυζομένου, πρὸς τὸ ἕτερον οὗτοι μεθίστανται. [τὴν μεταφορὰν εἶπεν ὡς ἐπὶ τοῦ ἐπιβάτου· ὅταν γὰρ ταραχθῇ ἡ θάλασσα καὶ κινδυνεύῃ τὸ πλοῖον, ὁ ἐπιβάτης σωφρονῶν τὸν μὲν ἕτερον τοῖχον ἐᾷ, εἰς δὲ τὸν ἕτερον μετακυλίνδει ἑαυτόν. V.]

[541. τὸ καλῶς πρᾶττον μέρος. R.]

542. ἢ γεγραμμένην: Ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα· ὅτι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι.

[543. μεταστρέφειν: Μεταστρέφεσθαι. Gl. C.]

[545. τὸ ἡδύτερον καὶ εὖ ἔχον. V. (non G.)]

546. Θηραμένης: Οὗτος τῶν τὰ πολιτικὰ πραττόντων. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς εὐμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὸν καιρὸν ἁρμόζοντα. οὗτος δὲ γέγονεν ὁ Θηραμένης διδάσκαλος Ἰσοκράτους, στρατηγὸς δὲ καὶ ὑποκριτὴς εὐμετάβλητος, Ἅγνωνος παῖς, Στειριεὺς τῶν δήμων.

1. διακόνου R. Αἰακοῦ Ald.
2. τοῦ ᾅδου add. R.
3. δεῖπνον καὶ om. R.
4. δὲ om. R, qui hæc verba in principio scholii collocat.
5. ἐπὶ add. R. Post αὐτοῖς addit V. ἰδὼν τὸν διόνυσον ὁ χορὸς ἀποτιθέμενον μὲν τὰ ἡρακλέους σύμβολα ὅτε ἤκουσε φόβου ἄξια, εἶτα πάλιν ὕστερον λαμβάνοντα ταῦτα, ὅτε ἤκουσε περὶ δείπνου, ἀποδέχεται αὐτόν.
7–13. Ὅμοιον — μεθίστανται om. R.
8. ἐς additum ex Suida s. ταῦτα μέν.
9. δίκης σ' Porsonus.
10–13. παροιμία—μεθίστανται om. V.Θ.
24. ὁ θηραμένης γέγονε V. ὁ Θηραμένης om. Θ.
24–p. 78, 18. στρατηγὸς—ἦν om. R.
25. Στειριεὺς] Scribebatur Στηριεύς. Στιριεύς Suidæ codd. s. δεξιός. τῶν δήμων V.Θ. et Suidas. τὸν δῆμον Ald.

τούτῳ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα παρανενόμηται, δύο δὲ τὰ μέγιστα καὶ σχετλιώτατα, ἥ τε τῶν ἐν Ἀργεννούσῃ στρατηγῶν ἀπαγωγὴ, ἣν αὐτὸς συνεστήσατο μετὰ Καλλιξένου, καὶ ἡ τῶν λʹ ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου κατάστασις. τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίας τῆς τελευτῆς ἔτυχεν· ὑπὸ γὰρ αὐτῶν τῶν λʹ ἀνῃρέθη, Κριτίου κρίναντος αὐτόν. ἔνιοι δέ φασι καὶ καταφυγόντα αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑστίαν ἀποσπασθῆναι. τοῦτον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἤθους Κόθορνον ἐκάλουν, ἐπειδὴ ἑκατέρᾳ στάσει τῇ τῶν πολιτευομένων ἑαυτὸν παρετίθει, καθομιλῶν τοῖς καιροῖς καὶ τὸ συμφέρον ἑαυτοῦ τοῦ πιστοῦ προτάσσων, ἐπειδὴ καὶ ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις ἁρμόττει. δοκεῖ δὲ οὗτος καὶ τὰ τρία ψηφίσασθαι ἐπιζήμια, ἢ δεσμεύεσθαι ἐν τῷ ξύλῳ, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ ἐκφυγεῖν. δοκεῖ δὲ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου εἶναι, οὐκ εἶναι δὲ γνήσιος, ἀλλὰ ποιητὸς υἱὸς τοῦ Ἄγνωνος. ὁ Θουκυδίδης δὲ αὐτὸν ἐπαινεῖ. Ἄλλως. ὁ Θηραμένης οὗτος ἀνὴρ πανοῦργος ἦν, καὶ πρὸς τοὺς καιροὺς μεταβαλλόμενος. Χῖοι γὰρ καὶ Κῖοι πόλεμον εἶχον πρὸς ἀλλήλους. ὅτε οὖν παρὰ Χίοις ἦν, Χῖον ἑαυτὸν ἐκάλει· ὅτε δὲ παρὰ Κίοις, Κῖον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ Χῖος ἦν.

549. ἐν στρώμασι Μιλησίοις: Ἐκεῖ γὰρ ἐν Μιλήτῳ καλὴ ἡ τῶν στρωμάτων ἐργασία. καὶ τὰ Μιλήσια στρώματα ποικίλα καὶ ἁπαλὰ γίνεται καὶ διάφορα. εἰς τρυφὴν δὲ οἱ Μιλήσιοι διαβάλλονται,

2. Ἀργεννούσῃ] Scribebatur Ἀργινούσῃ. ἀργενν^{ε} libri optimi Suidæ s. Ἀργέου et δεξιός. Scribendum autem fortasse Ἀργεννούσαις. De forma nominis conf. ad schol. Nub. 6.

ἀπαγωγὴ Suidas. Legebatur ἀγωγή.

3. αὐτὸς Θ. et Suidas. αὐτῷ Ald.

Καλλιξένου] καλλιξένους V.Θ. et Suidas.

4. κατάστασις Suidas. Legebatur μετάστασις.

6. ἐπὶ] εἰς V.

8. ἐκάλουν] ἀπεκάλουν Suidas.

ἀντιπολιτευομένων Suidas.

9. ἑαυτοῦ V.Θ. αὐτοῦ Ald. ἑαυτῷ Suidæ libri optimi: vulgo ἑαυτοῦ.

10. ὑποδέσεις Suidas. ὑποθέσεις V. ὑποδύσεις Ald.

11. δὲ V.Θ. et Suidas. καὶ Ald.

τὰ V.Θ. et Suidas. ταῦτα τὰ Ald.

ψηφίσασθαι ἐπιζήμια Suidas. Legebatur ἐπιψηφίσασθαι ἐπὶ ζημίᾳ.

13. εἶναι] καὶ εἰς τοῦτο ὡς μὴ γνήσιος πολίτης λέγεται (λέγηται V.) addit Ald. quæ om. Suidas.

γνήσιος—υἱὸς Suidas. γνήσιον—υἱὸν Ald.

14. Θουκυδίδης] 8, 68.

αὐτὸν Suidas. αὐτὸν ἐν πρώτῳ Ald.

14–18. Ἄλλως—ἦν om. V.Θ. et Suidas.

19. ἐκεῖ γὰρ ἐν R. ἐν γὰρ (τῇ add. Θ.) Ald.

20–p. 79, 4. καὶ τὰ—καταβόσκων om. R.M.

20. διάφορα γίνεται Θ.

21–p. 79, 4. εἰς τρυφὴν—καταβόσκων] Scholion novitium om. V.Θ.

καὶ εἰς τὸ στολῆς πολυτελές· ἐσθῆτές τ' ἐνταῦθα κατεσκευάζοντο ποικίλαι καὶ τάπητες· ὡς καὶ Θεόκριτος

πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνου,
ἁ Μίλατος ἐρεῖ χὡ τὰν Σαμίαν καταβόσκων.

ἀμίδα δὲ, τὴν οὐρητρίδα, τὸ οὐρηρὸν ἀγγεῖον.

[550. ἀνατετραμμένος: Ἀνακείμενος καὶ φιλῶν ὀρχηστρίδα. R.V.] ἄνω χάσκων. V. (non G.). ἀνακεκλιμένος καὶ ἐξηπλωμένος. κινῶν: Συνουσιάζων. Gl. E.]

552. ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον: Ὁρῶν γὰρ ὁ Διόνυσος συνιόντα τῇ ὀρχηστρίδι τὸν Ξανθίαν, καὶ ὥσπερ ἐρεθιζόμενος τοῦ αἰδοίου ἐδραττόμην, φησὶν, ἀντὶ τοῦ ἐμαυτοῦ, ὁ δὲ Ξανθίας γνοὺς ἅτε καὶ αὐτὸς πρότερος τὰ αὐτὰ ποιῶν ἐπάταξεν ἄν με.

553. τοῦ 'ρεβίνθου: Τοῦ αἰδοίου. τὸ δὲ ὅλον, ὡς ταῦτα τοῦ Ξανθίου ποιοῦντος, ἐπειδὰν διακονῇ τῷ Διονύσῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιγνόντος ἂν αὐτὰ, εἰ ἀνὰ μέρος ἐποίει ὁ Διόνυσος. [ἢ κυρίως ἐρεβίνθου· εἰώθασι γὰρ οἱ δοῦλοι ἐν τοῖς τῶν δεσποτῶν πότοις εἰς παραμυθίαν ἑαυτῶν τοιαῦτα περιφέρειν. V.]

556. τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀδόντας, εἶπεν χορούς. Διόνυσος γάρ ἐστιν ὁ τῶν χορῶν προστάτης. τὸ δὲ ὅλον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

557. Πλαθάνη, Πλαθάνη: Κορωνὶς ὁμοία εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μα', ὧν τελευταῖος·

δέχομαι τὸν ὅρκον κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.

πανδοκεύτρια πρὸς Πλαθάνην θεράπαιναν ἑαυτῆς λέγει. εἰσάγει

2. Θεόκριτος] 16, 125.
5. ἀμίδα—ἀγγεῖον om. Θ.M.
ἀμίδα δὲ, τὴν] τινὲς R. ἀμίδα δὲ τὴν οὐρητρίδα om. V.
6. τὸ δὲ ἀνατετραμμένος ἀντὶ τοῦ R.
9. συνιόντα (συνόντα Θ.) hic V.Θ. M, post ὀρχηστρίδι Ald. om. R.
10. ἐνειθιζόμενος V. ὑπερεθιζόμενος R. ἐρεθιζόμενον M.
τοῦ αἰ. ἐδραττόμην R. ἐδραττόμην τοῦ αἰ. V.Θ. ἐδραττόμην φησὶ τοῦ αἰ. M. καὶ δραττόμενος τοῦ αἰδοίου Ald.
11. φησὶν om. R.
ἀντὶ τοῦ] ἀντ' R. τοῦ om. Θ.
11, 12. γνοὺς et πρότερος add. R.
12. τὰ αὐτὰ R. ταῦτα Ald. ταὐτὸ Θ. με add. R.
13. Τοῦ] ἀντὶ τοῦ R.
14. διακονεῖ R. διακονῷ V, quod post Διονύσῳ ponit G.
15. ἂν om. V.
18, 19. εἰπεῖν — χορούς R. τοὺς (τοὺς om. V.) ὀδόντας εἰπεῖν τοὺς χορούς εἶπε Ald.
19. ἐστιν om. V.
21–24. Scholion metricum om. R.V.Θ.M.
25. πρὸς codices. δὲ πρὸς Ald.
ἑαυτῆς R.V.Θ.M. ὁ αὐτὸς Ald.

δὲ τὸν Ἡρακλέα νῦν βεβρωκότα τι. ἀνημιωβολιμαῖα δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἕκαστον αὐτῶν ἥμισυ ὀβολοῦ ἦν, ἄξιον ἡμιωβολίου. ἢ ὠμὰ ὄντα κατὰ τὸ ἥμισυ. Ἄλλως. ὅτι ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνημιωβολίου πωλούμενα. ἀπὸ δὲ συντάξεως ὀνόματα γίνεται καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία· θεοῖς ἐχθρὸς, θεοεχθρία· οὕτως ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖον. δηλοῖ δὲ ἡμιωβόλου ἄξια. ἐπισημειοῦσθαι δὲ τὴν λέξιν ἔδει τῷ χ. ἀνάβραστα δὲ, ζεστὰ, ἡψημένα. [ζεστὰ, παρὰ τὸ βράσσειν. V. (non G.)]

[ἀνημιωβολιαῖα: Ἄξιον ἡμίσεος ὀβολοῦ ἓν ἕκαστον. Gl. C. παλαιόν: Ὅτι ὥσπερ ἀπὸ τοῦ καλὸς καὶ ἀγαθὸς σύνθετον ὄνομα γίνεται καλοκαγαθία, καὶ ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἐχθρὸς θεοεχθρία, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ ἥμισυ καὶ τοῦ ὀβολὸς, ἡμιωβολιαῖον, τὸ ἡμιοβόλου ἄξιον. διὸ καὶ ἐπισημειοῦσθαι τὴν λέξιν τῷ χ. Schol. Cant. 2.]

[558. ὅτε ἦλθεν ἐπὶ τὸν Κέρβερον. V.]

[559. ἡ ἑτέρα πανδοκεύτρια. R.]

[560. τῷ Διονύσῳ δηλονότι. R.V. (non G.)]

[562. ἀντὶ τοῦ ὁ Διόνυσος. ὁ Ξανθίας δὲ ἠρέμα λαλεῖ. V.]

563. ληρεῖς ὦ γύναι: Οὐ δείκνυται Ἡρακλῆς σκορόδων γευσάμενος. διὸ πρὸς ταύτην φησὶ, ληρεῖς, ὦ γύναι.

564. οὐμενοῦν με προσεδόκας: Οὐ προσεδόκας με γνῶναί σε, ἐπειδὴ κόθορνος τοῦ Διονύσου ἐστὶν, οὐ τοῦ Ἡρακλέους. [κοθόρνους τὰ ὑποδήματα. R.V. (non G.)]

566. τὸ τάριχος: Οὕτως ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ, οὐδετέρως. ἐπελαθόμην δὲ, φησὶν, εἰπεῖν τὸ τάριχος.

1. τὸν add. R.V.Θ.M.
νυνὶ M.
δὲ om. V.
2. ἕκαστος V.Θ.
ἡμιωβολίου R. et Suidas s. ἀνημιωβολιαῖα. ἡμιωβολιμαίου Ald. Sequentia ἢ ὠμὰ—ἀνάβραστα δὲ om. R. ἢ ὠμὰ—πωλούμενα om. Suidas.
3. τοῦ ἀνημιωβολίου] τοῦ ἡμιωβολίου Salmasius, teste Jungermanno ad Pollucem 9, 64. KUST. ἀνημιωβολιαίου Θ.
4. ὀνόματα Θ. et Suidas. ὄνομα Ald
5. οὕτως addidi ex Suida.
ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα Ald. ἀν' ἡμιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖον Salmasius. ἀνημιωβολιαῖον correxi ex Θ, qui sequentia om.
6. δηλοῖ] πρὸς τὸ χ. δηλοῖ V, sequentibus omissis.
τῷ] τὸ Ald.
7. ἑψημένα, ζεστά R.
ἡψημένα] Scribebatur ἑψημένα.
13. ἐπισημειοῦται codex.
18. Scholia v. 563. 564. om. V.
19. ταύτην] ταῦτα R.
ὦ γύναι add. R.
20. Scholion v. 564. om. R.
23. οἱ ἀττικοὶ οὐδετέρως φασίν V. οἱ ἀττικοὶ Θ. οἱ om. Ald.
οὐδετέρως τὸ τάριχος R.

[567. νέον, ἁπαλόν. V.]

568. αὐτοῖς τοῖς ταλάροις: Ἔτι ὄντα, φησὶν, ἐν τοῖς μικροῖς καλαθίσκοις. [ταλάροις: Τυροβόλοις. Borg. τοῖς μικροῖς καλαθίοις, ὅπου ὁ τυρός ἐστι. R. αὐτοῖς: Σύν. ταλάροις: Καλαθίσκοις. λέγει δὲ τὰ λεγόμενα ἰδιωτικῶς τυροβόλια. Gl. C.]

[569. ἀπῄτουν. V.Θ.]

[570. κάμυκᾶτο (κάπεμυκᾶτο E.): Ἐπεβριμήσατο. Gl. D. E. πικρὸν ἐβρυχᾶτο, ἐμήνιεν. R.V.Θ.M.]

571. οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ: Τὸ τρώγειν καὶ μὴ διδόναι, φησὶ, τὸν μισθόν. τοῦτο δὲ ὁ Ξανθίας, ἐπαίρων κατὰ τοῦ Διονύσου τὰς γυναῖκας.

572. μαίνεσθαι δοκῶν: Καὶ παρ' Εὐριπίδῃ μαινόμενος Ἡρακλῆς καὶ σπῶν τὸ ξίφος. πρὸς τοῦτο οὖν παίζει.

[573. ἀντὶ τοῦ δείσασαι δυϊκῶς. R.V.]

574. κατήλιφα: Τὴν μεσόδομον, ἢ τὴν κλίμακα. [κλίμακα. Gl. Br. σανίδα, ἐν ᾗ πάντα τὰ πωλούμενα τιθέασιν, εἰς ἣν ἀναβαίνοντες οἱ κατοικίδιοι ὄρνις ἐκεῖ κοιμῶνται. νομίζουσι δὲ Ἡρακλέα τὸν Διόνυσον εἶναι ὡς ἡρπακότα τὰ χρειώδη καθ' Ἅιδου, ὅτε κατῆλθεν ἐπὶ τὸν Κέρβερον. V.]

575. τὰς ψιάθους: Οἷον καὶ τὰ στρώματα τοῦ πανδοκείου. ἐν δὲ τῷ Καλλιστράτῳ γέγραπται τοὺς ψιάθους, καὶ ὅτι σεσημείωται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς εἶπε. [ὅτι ὧδε ἀρσενικῶς, ὧδε δὲ θηλυκῶς, διὸ τὸ χ. V. (non G.) Θ.] τὸ δὲ, ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν, δύναται καὶ ἡ γυνὴ λέγειν, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι. [ἐχρῆν ὑμᾶς τι δρᾶν περὶ αὐτόν. Gl. Br.]

577. τὸν προστάτην Κλέωνα: Ἦν γὰρ ἀποθανὼν τότε. τὰ δὲ δράματα καθ' ᾅδου νῦν. Κλέωνα δὲ τὸν βυρσοδέψην, εἰς ὃν γέγραφε τοὺς Ἱππέας. Ὑπέρβολον δὲ, εἰς ὃν καὶ Εὔπολις ἔγραψε τὸν Μαρικᾶν. ἀπώλετο δὲ περὶ τὴν Σάμον, πολεμούντων αὐτῷ τῶν Σαμίων.

8. πικρὸν om. V.Θ.M.
9–11. ἐπαίρων—γυναῖκας. τὸ—διδόναι πανταχοῦ R.
12. Scholion v. 572. om. R. ὡς Ἡρακλῆς Ald. ὡς om. V.Θ.
15. ἢ τὴν κλίμακα om. R. Totum scholion om. V.
22. τοῦτο] πρὸς τοῦτο R.
23, 24. τὸ δὲ—τιμωρήσασθαι om. R.
27. νῦν] ἦν R.V.
28. ὑπέρβολον R. Ὑπέρβολος Ald.
29. περὶ] εἰς Θ. om. V. αὐτῷ] αὐτὸν R. De morte Hyperboli vid. schol. Pac. 680.

578. ἐάνπερ ἐπιτύχῃς: Ὡς καὶ τοῦ Ὑπερβόλου τεθνηκότος. παρατηρητέον δὲ ὅτι τέσσαρες ἐπὶ σκηνῆς διαλέγονται.

581. φορτία: Ψωμοὺς, κρέα, τυροὺς, καὶ τἄλλα. τινὲς δὲ ἤκουσαν τὰ κόπρια φορτικῶς.

[582. τινές φασι τὸν Διόνυσον λέγειν τοῦτον τὸν στίχον. R. ὄρυγμα ἐν Ἀθήναις, εἰς ὃ ἐβάλλοντο οἱ κακοῦργοι. V. (non G.)]

584. κόλικας: Ἢ ἄρτους, ἢ ἔντερα. τὸ δὲ ᾧ, οὐ πρὸς τὸ δρέπανον, ἀλλὰ πρὸς τὸν λάρυγγα.

κατέσπασας δὲ ἀντὶ τοῦ κατεβρόχθισας.

586. ἐκπηνιεῖται: Ἃ ἔφαγεν ἡμῶν, ἀφελκύσει. ἀπὸ τῶν τὴν κρόκα μηρυομένων εἰς πηνία. Ἄλλως. ἐξελκύσει ἀπὸ τοῦ πηνίου. Ὅμηρος "πηνίον ἐξέλκουσα." ἢ ἐξάξει· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς κατὰ μικρὸν ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξαγομένης πήνης. εἰ δὲ διὰ τῆς οι διφθόγγου γράφεται, μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσει.

[τὸ ἐκποινιεῖται ἢ διὰ τοῦ ο καὶ ι γράφεται, ἀντὶ τοῦ μετὰ τιμωρίας ἀπαιτήσει. ἢ διὰ τοῦ η, ἵν' ᾖ ἀντὶ τοῦ ἐξάξει. ἐπειδὴ καὶ τὴν μέταξαν καταρχὰς ἐκ τοῦ σκώληκος ἐξάγομεν κατὰ μικρόν. πήνη δὲ ἡ μέταξα. Schol. C. E. ἐξελκύσει. Gl. D. ἐκποινιεῖται: Μετὰ τιμωρίας λάβοι. Gl. E.]

προσκαλούμενος: Ἀντὶ τοῦ ἐγκαλῶν, εἰς δικαστήριον ἕλκων, κατηγορῶν αὐτοῦ.

587. κάκιστ' ἀπολοίμην: Ἐνταῦθα φοβούμενος ὁ Διόνυσος ὑπο-

2. τέσσαρες ἐπὶ σκηνῆς R. σαφῶς ἐν τῷ θεάτρῳ V.Θ.M. Ald. Sed V. in fine scholii v. 574. addit παρατηρητέον ὅτι τέσσαρες ἐν τῇ σκηνῇ διαλέγονται.

διαλέγονται] διαλέγονται καὶ ὅτι τέσσαρες ἐν τῇ σκηνῇ διαλέγονται Θ. διαλέγεται. παραιτητέον δὲ ὅτι τέσσαρες τῇ σκηνῇ διαλέγονται M.

3, 4. Ψωμοὺς—φορτικῶς om. R.V.

7. κόλικας] ᾧτινι λάρυγγι τοὺς ἄρτους κατέφαγες. ἢ τινὶ τῶν ἐντέρων μέρει. κόλικας V.

Ἢ ἄρτους] ἢ τοὺς ἄρτους R. τοὺς ἄρτους M.

9. ἀντὶ τοῦ add. R, qui δὲ om.

11. κρόκα] κρόκην Suidæ et Mediol. s. ἐκπηνιεῖται.

11–14. Ἄλλως—ἀπαιτήσει om. R.

12. Ὅμηρος] Il. ψ, 762. πηνίον V.M. πηνί' Θ. πηνίου Ald.

12–14. ἢ ἐξάξει—ἀπαιτήσει om. V.Θ.M.

13. διφθόγγου γράφεται Portus. διφθογγογραφεῖται Ald.

20. τὸ δὲ προσκαλούμενος R. Ἀντὶ τοῦ add. R. ἐνκαλῶν R.

21. κατηγορῶν αὐτοῦ om. R. Addit V. ἃ ἔφαγεν ἡμῖν ἐφελκύσει κατηγορῶν αὐτοῦ. πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ ἄνω εἰρημένα. quæ om. G.

22. Scholia v. 587. 590. om. R. ὁ om. V.

κρίνεται φιλίαν πρὸς Ξανθίαν, ἵνα πάλιν Ἡρακλῆς γένηται, καὶ αὐτὸς Ξανθίας κελευόμενος ὑπὸ Διονύσου.

590. καὶ πῶς ἂν Ἀλκμήνης: Ἅπερ πρὸς αὐτὸν ὁ Διόνυσος πρότερον ἔλεγε, ταῦτα λέγει καὶ αὐτὸς εἰρωνευόμενος καὶ παίζων.

596. γλάμων: Ὁ ἔχων λήμας, ὁ ἀκάθαρτος, παρόσον ἐρώμενος, φασὶν, ἦν Διονύσου. Καλλίστρατός φησιν ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο Γλάμων, ὡς Χάρων. ἄλλοι δὲ, τὸν λημῶντα καὶ δίυγρον τοὺς ὀφθαλμούς. Σοφοκλῆς ἐν Μάντεσιν ἐπί τινων ὀρνέων "τοὺς γλαμυροὺς κατὰ "φορβάν."

[597. κἀπὶ τούτοις λαμβάνω, ἐπὶ τῷ μὴ ἀφαιρεῖσθαί με τὸ Ἡρακλέους σχῆμα. V.]

598. νῦν σὸν ἔργον: Εἴσθεσις μελῶν χοροῦ περιοδικὴ καὶ ἀντίστροφος ὁμοία τῇ προρρηθείσῃ, καὶ τὸ σύστημα τοῖς αὐτοῖς τῶν ἐν τῇ στροφῇ κατά τε ποσότητα καὶ ποιότητα κώλοις συγκείμενον ἔχουσα. ἧς ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος δύο διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. [ὁ χορὸς πρὸς τὸν Ξανθίαν. R.V.] τὸ δὲ ἑξῆς· νῦν σὸν ἔργον ἐστὶν ἀνανεάζειν.

[603. ἀντὶ τοῦ Ἡρακλέους. R.V. μωραίνων ληφθήσῃ. V.]

605. παραληρῶν: Ἀγενές τι ποιῶν, καὶ οὐ τῆς Ἡρακλέους σκευῆς ἄξιον. [οὐδὲν πλέον τοῦ ληρῶν. R.V.]

[606. ἀντὶ τοῦ μαλακισθείς. R.V. (non G.) ἀντὶ τοῦ ἂν εἴπῃς τι. V.]

616. ὀρίγανον: Ἀντὶ τοῦ δριμύ. τοιοῦτον γὰρ τὸ φυτόν. [πρὸς τὸ ἄνω. δεῖν δὲ ἔοικε δριμὺ βλέπειν. R.V.]

[617. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι. R.V.]

618. ξυνδεῖτε ταχέως: Κορωνὶς αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ξε΄· ὧν τελευταῖος·

πρότερον ποιῆσαι πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.

2. κελευόμενος V. κελευσθεὶς Ald.
3, 4. Ἅπερ—παίζων om. V.
5, 6. Ὁ ἔχων—Διονύσου om. R. παρόσον—Διονύσου om. V.
8. Μάντεσιν] μάντεσσιν R. καταφορβᾶν R.
12–16. Εἴσθεσις—τέλος om. R.V. Θ.M.
17. τὸ δὲ (δὲ om. V.) ἑξῆς om. R. ἐστὶν R.V. ἐστὶ πάλιν Ald.
19, 20. Ἀγενές—ἄξιον om. R.V.
23. Ἀντὶ τοῦ add. R. δριμύ—φυτόν om. R.V.
26–p. 84, 4. Κορωνὶς—κορωνίς om. R.V.Θ.M.

ὁ ζʹ μέντοι ἰαμβικὸς ἐφθημιμερής. εἶτα κῶλον ἀντισπαστικὸν ἐξ ἐπιτρίτου πρώτου ἡμιόλιον. μεθʼ ὃ μονόμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, καὶ Ἰωνικὸν ἀπʼ ἐλάσσονος ἡμιόλιον. ἐπὶ τῷ τέλει πάντων κορωνίς. τὸν κλέψαντα τὸν κύνα τὸν Κέρβερον.

619. ἥκει τῳ κακόν: Ὁ Διόνυσος τοῦτο λέγει, ὅπερ καὶ ὁ Ξανθίας περὶ αὐτοῦ ἀνωτέρω. ἀμέλει δώσει δίκην. ἡσυχῇ δὲ ταῦτα λέγει.

620. μὴ πρόσιτον: Οὐκ εὖ οὐδὲ κυρίως τὸ πρόσιτον προκαλεῖται. δύναται δὲ ἄλλοις μὲν λέγειν τὸ πρόσιτον ἑπομένοις αὐτῷ, ἄλλους δὲ ἔτι καλεῖν. ὧν καὶ τὰ ὀνόματα εἴρηκεν ὡς δούλων, ἢ τοξοτῶν βαρβάρων. τινὲς δέ φασιν, ἐκ τοῦ, εἶεν καὶ μάχει, τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος ἐξελθόντα λέγειν ἕως τοῦ, κλέπτοντα τἀλλότρια. τὸ δὲ μάλλʼ ὑπερφυᾶ, τὸν Διόνυσον λέγειν. εἶτα πάλιν τὸν παρὰ τοῦ Πλούτωνος, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. ἔνιοι δέ φασι πάντα αὐτὸν λέγειν τὸν Πλούτωνα, ἀγανακτοῦντα ἐπὶ τῷ τύπτεσθαι τοὺς ἀκολούθους ὑπὸ Ξανθίου, ἀπὸ τοῦ εἶεν καὶ μάχει, ἕως τοῦ, σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. [εἶεν ταῦτα ἃ λέγεις καὶ μάχῃ ἡμῖν. Gl. Br.]

623. εἶτʼ οὐχὶ δεινὰ: Εἶτʼ οὐχὶ δεινὰ, κλέπτοντα τοῦτον τὰ ἀλλότρια πρὸς τούτῳ τύπτειν; [δεινὰ ἀντὶ τοῦ μεγάλα. R.V. οὐ δεινὸν, φησὶν, ὅτι καὶ τύπτει κλέψας; R.]

624. μάλʼ ὑπερφυᾶ: Τιμαχίδας βραχέως ἀξιοῖ προφέρεσθαι, οὐ πιθανῶς, συναλοιφῆς οὔσης ἐκ τοῦ μὴ καὶ ἀλλά. ὅτι γὰρ τῷ μὴ πολλαχῇ ἀντὶ τοῦ οὐ χρῶνται, πολλάκις εἴρηται.

4. τὸν R.V. κυνοκλόπον δὲ τὸν Ald. τὸν κ. τ. κ. R. τὸν κέρβερον (κέρβερον om. V.) κύνα Ald. τὸν κλέψαντα τὸν κύνα et τὸν κλέψαντα τὸν κέρβερον habet Θ.
5. Scholion v. 619. om. V.
6. περὶ αὐτοῦ hic R, post ὅπερ Ald.
6, 7. ἡσυχῇ—λέγει om. R.
8–10. Οὐκ εὖ—καλεῖν om. R.
9. μὲν om. V.
τὸ om. Θ.
αὐτῷ] αὐτὸν Θ.
10. ὧν—βαρβάρων] ὀνόματα τοξοτῶν βαρβάρων. ὀνόματα δούλων R.
ὡς δούλων — βαρβάρων om. V.Θ: sed habent gl. ὀνόματα δούλων (δούλων om. G.) τοξοτῶν βαρβάρων.
11. δέ om. R.
ἐκ τοῦ] ἐν τῷ R.
καὶ μάχει (μάχῃ Θ.) R.V.Θ. καὶ τοῦ μάχῃ Ald.
12. τὰ ἀλλότρια R.
μάλλʼ] ScribeAatur μᾶλλον.
15. τῷ] τὸ R.
16. τοῦ ξανθίου Θ.
μάχει R.V.Θ. μάχῃ Ald.
οὖν om. R.
18, 19. εἶτʼ—τύπτειν om. R.V.Θ.
21–23. Τιμαχίδας—εἴρηται] Nihil habet R. præter τὸ μὴ ἀντὶ τῆς οὐ χρῶνται.
21. οὐ πιθανῶς V.Θ. ἀπιθάνως Ald.
22. ἐκ τοῦ] ἐκ τῆς Θ.
τῷ] τὸ Θ.

[627. ἀντὶ τοῦ τυχόν. R.V. (non G.)]

[628. σοι: Χάριν σου. Gl. C. γενναῖον: Ἀντὶ τοῦ εὐγενές. R.V.]

629. βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα: Λέγεται βασανίζειν καὶ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ τῆς βασάνου λίθου. [τὸν Διόνυσον. V.]

631. ἐν κλίμακι δήσας: Τὸ ἐν πρὸς τὸ δήσας, ἀντὶ τοῦ ἐνδήσας κλίμακι. ἀντὶ τοῦ, εἰς κλίμακα δήσας, ὡς Ὅμηρος "κάππεσον ἐν "Λήμνῳ." ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν Λῆμνον.

[632. ὑστριχίδι: Ἐκ δέρματος μετ᾽ αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ. R.V. ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιγι. Gl. Br.]

634. [ὀπτὰς πλίνθους. V.] πλὴν πράσῳ μὴ τύπτε τοῦτον: Ἐπεὶ οἱ ἐλεύθεροι πρὸ τούτου πράσοις ἐδέροντο καὶ σκορόδοις. τὸ δὲ χ πρὸς τὸ ἔθος τοῦ τύπτειν. οἱ δὲ ὅτι διώρισται τὸ πράσον ἀπὸ τοῦ γητείου. τινὲς γὰρ οἴονται εἶναι τὸ τοῦ πράσου φύλλον. δύναται μὲν οὖν ἐν ἤθει τὰ ὄντως χαλεπὰ προσθεὶς, ἐπιφέρειν· πλὴν μὴ τούτοις αὐτὸν τύπτε, ἅπερ ἐστὶν ἐλαφρότατα. δύναται δὲ καὶ ἄντικρυς· βασάνιζε πανταχῶς αὐτὸν, μὴ ἐν παιδιᾷ, μηδὲ ὡς τοὺς ἐλευθέρους παῖδας τῷ ἐκκαυλήματι τοῦ πράσου τύπτουσιν ἢ τοῦ γητείου.

636. κἄν τι πηρώσω: Ἐὰν βλάψω μέρος τοῦ σώματος τοῦ παιδίου τύπτων, τὴν τιμὴν λήψῃ.

638. μὴ δῆτ᾽ ἔμοιγε: Οἷον ἄνευ τιμῆς, οὐδὲν θέλω ὑπὲρ αὐτοῦ. τινὲς δὲ, μὴ δῆτ᾽ ἐμέ γε, τοῦτον δὲ βασάνιζ᾽ ἀπαγαγών. αὐτὸν μὲν οὖν. εἶναι δὲ καὶ ὅλον τοῦ Ξανθίου. [μὴ δῆτ᾽ ἔμοιγε πηρώσῃς αὐτὸν, ἀλλ᾽ ἀπαγαγὼν αὐτὸν, οὕτως ὡς ἔφην βασάνιζε. Gl. E.]

[639. ἡ κατὰ ἀντὶ τῆς ὑπό. R.]

640. κατάθου: Ἀπειλῶν τῷ Διονύσῳ λέγει τὸ κατάθου.

6, 7. τὸ δὲ ἐν—κλίμακι in fine scholii R.

7. ὡς add. R. καὶ V.

Ὅμηρος] Il. A, 593.

9. μάστιγξ G.

12. Ἐπεὶ] ἐπειδὴ V. et Suidas s. βασανίζειν.

πράσοις ἐ. V.M. ἐ. πράσοις Ald. ἐδαίροντο πράσοις Suidas.

12–18. τὸ δὲ—γητείου om. R.

13. τὸ πράσον V.Θ.M. Aberat τό.

16. ἐλαφρότατα] χαλεπώτατα V.Θ.

17. πανταχῶς] πανταχοῦ V.Θ.M.

18. τοῦ γητείου Θ. τοῦ γητείου Suidas (qui addit τουτέστιν ἀμπελοπράσου, ἢ, ὥς τινες, πράσου φύλλῳ). τῷ γητείου V. τῷ γητείῳ Ald.

19. παιδίου R. παιδὸς Ald.

22, 23. τινὲς—Ξανθίου om. R.V.

23. Ξανθίου] Imo Διονύσου, cui tribuitur in codice Vaticano.

26. λέγει τὸ κατάθου R. ταῦτά (τοῦτο V, non G.) φησι Ald.

641. μηδὲν ψεῦδος: Ὁ γὰρ τόπος οὐ δέχεται ψεῦδος, ὅπου πᾶσα κρισις. τὸ δὲ ἀγορεύω ἐν ὀργῇ λέλεκται.

645. ταῦτ' ἀκούεις: Ὁ παρὰ τοῦ Πλούτωνος τοῦτό φησι τῷ Ξανθίᾳ. ἀντὶ τοῦ, ὄντως εἶ δοῦλος.

649. οὐ καὶ σὺ τύπτει: Τὸ τύπτει δεύτερον πρόσωπον, Ἀττικῶς. [ὁ Διόνυσος πρὸς τὸν Ξανθίαν ὅτι Ἡρακλέα σαυτὸν λέγεις. R.V.] τινές φασι τοῦ Ξανθίου ὅλον εἶναι. τινὲς δὲ, τοῦ Διονύσου πρὸς τὸν Ξανθίαν. θεὸς γὰρ ὁ Ἡρακλῆς, ὃν ὁ Ξανθίας ἐμιμεῖτο.

651. ἢ προτιμήσαντά τι: Φροντίσαντα τῶν πληγῶν, Ἀττικῶς. ἢ ἐπιστραφέντα, τοῦ δακρῦσαι ἢ ἀποιμῶξαι ἕνεκα. [προτιμήσαντα: Φροντίσαντα, ἢ αἴσθησιν λαβόντα. Gl. Br.]

657. παρακινήσαντα: Κινηθέντα, ἢ σαλευθέντα, ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. ἢ αἰσθανθέντα, παρόσον ὁ αἰσθανόμενος μάστιγος κινεῖται. [ἀποκινήσαντ': Ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος. Gl. E.]

658. ἤδη 'πάταξά σ': Πιθανὸν τὸν Ξανθίαν πρῶτον τύπτεσθαι. οὕτω γὰρ καὶ τὸ "οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἐφρόντισα, ὁπόθ' Ἡράκλεια τἀν "Διομείοις." τινὲς μὲν ὅτι Ξανθίας. εἰς αὐτὸν γὰρ ἐλεύσεται, ἅτε δὴ Ἡρακλέα τέως ὄντα. τινὲς δὲ, ὅτι Διόνυσος. ἔχει δὲ καὶ τοῦτο λόγον, ὅτι θεράπων νῦν ἐστιν ὁ Διόνυσος καὶ πρῶτος τύπτεται. προσποιεῖται γοῦν ὁ ἕτερος μὴ αἰσθάνεσθαι, λέγων, οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.

659. πηνίκα: Ὡς μὴ αἰσθανόμενος καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος λέγει· πότε με ἔτυψας.

660. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον: Οὐκ ᾐσθόμην. ὁ γὰρ πταρμὸς κε-

2. τὸ δὲ ἀγορεύω om. V.
3. Ὁ om. R.V.Θ.
παρὰ] περὶ R.
5. Τὸ add. R.
δεύτερον πρόσωπον R. δευτέρου προσώπου Ald.
ἀττικοῦ Θ.
6. ὁ Διόνυσος πρὸς τὸν Ξανθίαν om. V.
σαυτὸν] αὐτὸν V.
7. τινές φασι] τινὲς γάρ φασι V.
7, 8. τινὲς δὲ—ἐμιμεῖτο om. R.
8. θεὸς γὰρ—ἐμιμεῖτο om. V.Θ.
9. ἀττικῶς R. κατὰ τοὺς (τοὺς om. Θ.) Ἀττικούς Ald.
12. ἢ add. R. Totum scholion om. V.
12–14. ἐκτραπέντα—κινεῖται om. R.
12. ἐκτραπέντα] παρατραπέντα Θ.
13. αἰσθανθέντα] αἰσθασθέντα Ald. αἰσθανέντα Θ.
15. πιθανὸν R. πιθανῶς Ald.
πρῶτον R.V.Θ. πρώτως Ald.
16–19. οὕτω—τύπτεται om. R.
17. Διομείοις] διόμεια V.
μὲν ὅτι Ξανθίας om. V.Θ.
γὰρ om. V, ante εἰς αὐτὸν collocat Θ.
ἅτε V. ὡς ἅτε Ald.
20. ὁ ἕτερος om. R.
21. Ὡς add. R.V.

φαλῆς κίνησις καὶ αἴσθησις. ἢ ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος λεπτῷ κάρφει πτάρνυνται, ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. οὕτω, φησὶν, ἥψατό μου ἡ πληγὴ, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτῆρος.

662. οὔκουν ἀνύσεις: Οὐ σπεύσεις· αὐτὸς ὁ μαστιγούμενος ἐπικελεύων τῷ τύπτοντι.

664. τὰν Διομείοις: Δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς, ἀπὸ Διόμου ἐρωμένου τοῦ Ἡρακλέους. ἔστι δὲ Ἡράκλειον αὐτόθι. περὶ οὗ καὶ Ῥιανός φησι δηλῶν, ὅτι Δίομος Ἡρακλῆς ἐγένετο. [τοῦτο ὡς ἀλγήσας φησί. R.]

665. [ἐπὶ τὸν ἕτερον, ἵνα τύψῃ αὐτόν. R.] ἄνθρωπος ἱερός: Ἀποδέχεται αὐτὸν ὁ τύπτων, ὡς δερόμενον καὶ φροντίζοντα τῶν μυστηρίων. τυπτόμενος γὰρ θείας τελετῆς μέμνηται.

666. [τὸ ἰοὺ ἰού ὡς αἰσθόμενος ὁ Διόνυσος λέγει. R.] ἱππέας ὁρῶ: Ὡς θαυμάζων ἱππέων ἔφοδον. προφάσεις δὲ ἐξευρίσκουσι γελοίως.

667. κρομμύων ὀσφραίνομαι: Τοῦτο γὰρ συμβαίνει, τὸ δακρύειν ἀκουσίως, τοῖς ὀσφραινομένοις κρομμύων. [ταῦτα γὰρ παρεκτικὰ δακρύων. Θ.]

668. ἔπειτα προτιμᾷς οὐδέν: Καὶ νῦν οἷον οὐκ ἐπιστρέφῃ. δύναται δὲ τὸ αὐτὸ πρόσωπον λέγειν ὅλον.

670. τὴν ἄκανθαν ἔξελε: [Ὁ Ξανθίας ἀλγήσας λέγει. R.] ἐπάρας τὸν πόδα τὴν πτέρναν δείκνυσι.

671. τί τὸ πρᾶγμα τουτί: Ὡς δυσκρίτως ἔχων τοῦτο λέγει ὁ Αἰακός.

672. Ἄπολλον, ὅς που; Ἄιδειν προσποιεῖται αἰσθόμενος ὁ Διόνυσος. οἱ γὰρ ἀλγοῦντες τοὺς θεοὺς ἀνακαλοῦνται.

674. ἴαμβον Ἱππώνακτος: Ὡς ἀλγήσας καὶ συγκεχυμένος οὐκ

1. κίνησις καὶ add. R.
ἢ om. R.
ἐπεὶ R. ἐπειδὴ Ald.
θιγόντες] Vulgo θίγοντες.
3. ἅπτεται R.V.Θ.M. ἅπτηται Ald.
4. σπεύσεις R.Θ. σπεύδεις Ald.
7. ἐρωμένου om. R.
καὶ Ῥιανός addidi ex R.
11. δερόμενον R.V.Θ. δαιρόμενον Ald. τυπτόμενον M.
12. τυπτόμενος—μέμνηται om. R. V.Θ.
14. ἔφοδον om. V.
16. συμβαίνει Θ. σημαίνει Ald.
19, 20. Καὶ—ὅλον] ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιστρέψει (scrib. ἐπιστρέφει) R.
22. τὸν πόδα om. R.
26. τοῖς θεοῖς V. Scholia v. 672. 674. om. R.

οἶδε τί λέγει· ἐπεὶ οὐχ Ἱππώνακτος, ἀλλ' Ἀνανίου. ἐπιφέρει δὲ ὁ Ἀνανίας αὐτῷ

> *ἢ Νάξον, ἢ Μίλητον, ἢ θείαν Κλάρον*
> *ἴκου καθ' ἱέρ', ἢ Σκύθας ἀφίξεαι.*

675. *τὰς λαγόνας σπόδει*: Κάθαιρε. *σποδεῖν γὰρ κυρίως τὸ τοὺς βωμοὺς καθαίρειν.*

[677. *ὁ ἕτερος τῶν τυπτομένων λέγει.* R.]

678. *ὃς Αἰγαίου πρῶνας*: Παρὰ τὰ Σοφοκλέους *ἐκ* Λαοκόωντος "Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου *μέδεις πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου* "*λίμνας, ἐφ' ὑψηλαῖς σπιλάδεσσι στομάτων.*"

[681. *ἀμφότεροι γὰρ ὠδυνήθησαν.* R.V.]

[682. *ὁ* Ἅιδης. R. *ὁ* Πλούτων. Θ. *τὸν θεὸν ἐξ ὑμῶν.* R.V. (non G.)]

686. Μοῦσα *χορῶν ἱερῶν*: Κἀνταῦθα *παράβασίς ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα μέρη τῆς παραβάσεως, ἀλλὰ μόνα τὰ τέσσαρα, τὴν ᾠδὴν, τὸ ἐπίρρημα, τὴν ἀντῳδὴν, τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα ᾠδὴ ἐκ κώλων πολυσχηματίστων ιβ'. ὧν τὸ πρῶτον τετράμετρον βραχυκατάληκτον ἀσυνάρτητον προσοδιακὸν ἀναπαιστικὸν καλούμενον, ἢ δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ τρίτον ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον, κατὰ τὴν τρίτην χώραν τῆς μὲν ᾠδῆς ἀμφιβράχεος, τῆς δ' ἀντῳδῆς κρητικοῦ κειμένου. τὸ τέταρτον χοριαμβικὸν (τοῦ δευτέρου ποδὸς ὄντος διτροχαίου) τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ϛ' δίμετρον ἐξ* Ἰωνικοῦ *ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου ἀκατάληκτον. τὸ δὲ τῆς ἀντῳδῆς ἐκ διιάμβου καὶ διτροχαίου, τὸ ἕβδομον δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ ὄγδοον χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, συνίζησιν ἔχον εἰς τὸ* Θρῃκία, *διὰ τὸ ἡμιόλιον εἶναι τὸ τῆς ἀντῳδῆς ἐκ διτροχαίου. τὸ ἔνατον ὅμοιον τῷ πέμπτῳ*

2. *αὐτῷ*] *αὐτό* V.
4. *ἱέρ'*] *ἱερὸν* Θ.
5. *τὸ καθαίρειν βωμούς* V.
8. *τὰ Σ. ἐκ*] *τὸ ἐκ σ. ἐκ* V.Θ. Totum scholion om. R. Sophoclis fragmentum Th. Bergkius probabiliter restituit, *Πόσειδον, ὃς Αἰγαίους ἔχεις | πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις εὐανέμου λίμνας ἐφ' ὑψηλαῖς στομάτων σπιλάδεσσι.*

9. *γλαυκᾶς*] *γλυκᾶς* V. *μέδεις*] *μεδέεις* V.Θ. *εὐανέμους* V.
10. *σπιλάδεσι* V.Θ.
14–p. 89, 5. Κἀνταῦθα — *τέλος* om. R.V.Θ.M.
18. *προσοδιακὸν*] *προσῳδιακὸν* Ald. De quo vitio in posterum non monebo.

καὶ τὸ δέκατον. τὸ ἑνδέκατον μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δωδέκατον τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἰθυφαλλικόν. ἡ δὲ ἀντῳδὴ ἰσόμετρος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ᾠδῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα· τῆς δὲ ἀντῳδῆς δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. [Μοῦσα: Τερψιχόρη. Θ.]

690. Κλεοφῶντος: Κλεοφῶν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. καὶ εἰς τοῦτον τὸν δημαγωγὸν ὅλον δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως αὐτῷ Κλεοφῶν. τοῦτον δὲ κωμῳδεῖ ὡς ξένον καὶ ἀμαθῆ καὶ φλύαρον καὶ δυσγενῆ. Θρᾷκα γὰρ αὐτὸν ἔλεγεν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως.

693. Θρῃκία χελιδὼν: Ἵνα διαβάλλῃ αὐτὸν ὡς βάρβαρον. κωμῳδεῖται δὲ ὡς υἱὸς Θρᾴσσης. οὗτος δὲ ἦν ὁ καλούμενος Κλεοφῶν ὁ λυροποιός. καὶ Πλάτων ἐν Κλεοφῶντι δράματι βαρβαρίζουσαν πρὸς αὐτὸν πεποίηκε τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ δὲ Θρᾷσσα ἐλέγετο. χελιδὼν δὲ, ἀπαιδευσία. ἀηδόνιον δὲ νόμον, παρόσον ἡ ἀηδὼν τὸν ἑαυτῆς υἱὸν Ἴτυν θρηνεῖ. καὶ τοῦτον ἐπίκλαυτον ᾄδειν λέγει συνειδότα ἑαυτῷ δεινότατα περὶ τὴν πόλιν πεπανουργηκότι. [ἀντὶ τοῦ ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς Θρᾷκα. R.V.]

[695. γοερὸν, θρηνητικόν. R.]

697. κἂν ἴσαι γένωνται: Αἱ ψῆφοι δηλονότι [αἱ λευκαὶ καὶ αἱ μέλαιναι]. ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ, ὅτι ὁ φεύγων ἀπολύεται ἴσων τῶν ψήφων ἐνεχθεισῶν, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν Ὀρέστην γενομένου. Εὐριπίδης ἐν Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Ταύροις

6. τῶν Ἀθηναίων] ἀθηναῖος R.
7. ὅλον add. R.
8, 9. τοῦτον—φλύαρον] διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος καὶ ἀμαθὴς καὶ φλύαρος R.
8. δὲ add. V.Θ.M.
9, 10. καὶ δυσγενῆ—πόλεως om. R.
9. ἔλεγεν] ἔλεγον M.
10. τῶν om. Θ.
τῶν πρωτείων om. V.
τῆς πόλεως om. M.
11. διαβάλλῃ V.Θ. διαβάλῃ Ald. Totum scholion om. R.
12. ὡς υἱὸς] ὡς om. V.Θ.
θρήσσης M. et infra θρῆσσα.
δὲ ἦν] γὰρ Θ.
καλούμενος om. G.
Κλεοφῶν] ξενοφῶν V, et mox ξενοφῶντι.
13. λυροποιὸς Taylor. in vita Lysiæ p. 125. ed. Reisk. et Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. p. 79. Legebatur τυροποιός, consentiente Suida s. φιλοτιμότεραι. τυραννοποιὸς (γρ. τυροποιὸς) Θ.
15 – 17. χελιδὼν—πεπανουργηκότι om. V.Θ.
20. αἱ λευκαὶ καὶ αἱ μέλαιναι om. R.V.Θ.M.
21. ἴσαι] ἴσοι V.
αἱ ψ. γ. R. γ. αἱ ψ. Ald.
22. ὁ φ.] ὁ add. R.V.Θ.M.
24. εὐριπίδου R.Θ.

ἐξέσωσά σε
καὶ πρίν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας
κρίνασ', Ὀρέστα.

698. [παράβασις τοῦ χοροῦ πρὸς τοὺς θεατάς. ἐπίρρημα. V.] τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι: Τὸ τοιοῦτον παράβασις καλεῖται, ἅπερ ἔλεγον ἐπιστρέφοντες πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύσῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς ὑποθέσεως. σύγκειται δὲ ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν κʹ. ὧν τελευταῖος

ὑστέρῳ χρόνῳ πότ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκυῖα διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν.

700. ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας: Τουτέστιν, ἐντίμους ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας. τοιαύτη γὰρ κατάστασις ἐνειστήκει, καθ' ἣν ἐφυγαδεύθησάν τινες τῶν πολιτῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο. [ἢ δημοκρατίαν ποιῆσαι. R.Θ.M.] Ἄλλως. ἴσως κἀνταῦθα περὶ τῶν δʹ λέγει στρατηγῶν, οἷον, καὶ εἴ τις ἥμαρτε σφαλεὶς, ἀπολογησάσθω κατακληθείς. δείματα δὲ τὰς ἀτιμίας λέγει, τοὺς φόβους ἀφελεῖν ἀπὸ τῶν εὐλαβουμένων. [τὰ δείματα: Τοὺς φόβους τοῦ ἐπικειμένου πολέμου. Gl. Victor.] τὸ δὲ Φρυνίχου παλαίσμασιν, ἐπεὶ ὁ τραγικὸς Φρύνιχος ἐν Ἀνταίῳ δράματι περὶ παλαισμάτων πολλὰ διεξῆλθεν, ὡς πρόκειται. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ κωμικοὶ παρακωμῳδεῖν τοὺς τραγικοὺς, ὅταν πολλάκις καὶ συνεχῶς χρῶνται τοῖς αὐτοῖς. Ἄλλως.

Ἰφιγενείᾳ] 1469.
ταύρῳ M.
1. σε] δὲ V. om. Θ. ἐκσώσασά σε apud Euripidem.
2. γ'] σ' V. τ' Θ.M.
5. τοιοῦτον R.V.M. τοιοῦτο Ald. ἅπερ R.V.Θ. ὅπερ Ald. ὥσπερ M.
7. δράματος] λόγου Θ.
ὁ ποιητὴς om. Θ.
συμβουλεύσῃ R.Θ.M. συμβουλεύῃ Ald.
8. τι post λέγῃ ponit R.
8–11. σύγκειται—ἀνταπόδοσιν om. R.V.Θ.M.
12. ἐντίμους] ἐπιτίμους Spanhemius.
13. κατασύστασις R.
καθ' ἣν] καθὸν R.
15. Ἄλλως om. R.
15–18. ἴσως—εὐλαβουμένων] τὰ δείματα τὰς—εὐλαβουμένων. ἴσως—κατακληθείς R.
15. κἀνταῦθα R. καὶ ἐνταῦθα Θ. ἐνταῦθα Ald.
16. κατακλιθείς V. κατακλεισθείς M.
18. εὐλαβουμένων R.V. φοβουμένων Ald. εὐλαβῶν M.
19. ὁ add. R.V.M.
20. ἐν add. R.V.Θ.M.
Ἀνταίῳ] ἀντάῳ V. ἀνταίου M.
22. ὅταν et καὶ om. V. καὶ om. Θ.
22–p. 91, 3. Ἄλλως—παλαίοντας om. R.V.Θ.M: habet Suidas s. παλαίσμασιν et Φρυνίχου.

στρατηγοῦντος αὐτοῦ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσῆγε καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγὸς, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν στρατηγῶν καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

[702. τοῖς ἡμαρτηκόσιν. R.V. (non G.) ἐγγενέσθαι: Εἰς φιλίαν ἐλθεῖν. Gl. Victor.]

704. εἶτ' ἄτιμον φημὶ χρῆναι, ἕως τοῦ, κἀντὶ δούλων δεσπότας: Ἐπειδὴ τοὺς συνναυμαχήσαντας δούλους ἐλευθέρους ἐποίησαν. καὶ Πλαταιᾶς δὲ εἶπεν, ὡς καὶ τῶν Πλαταιέων ἀφέντων ἐλευθέρους τοὺς συνναυμαχήσαντας περὶ Σαλαμῖνα.

706. καὶ Πλαταιᾶς: Ἀντὶ τοῦ Πλαταιέας. τοὺς συνναυμαχήσαντας δούλους Ἑλλάνικός φησιν ἐλευθερωθῆναι, καὶ ἐγγραφέντας ὡς Πλαταιεῖς συμπολιτεύσασθαι αὐτοῖς, διεξιὼν τὰ ἐπὶ Ἀντιγένους τοῦ πρὸ Καλλίου. Καλλίστρατός φησιν οὐ συναλοιφὴν εἶναι, ἀλλὰ διάλεκτον ἰδίαν, σημαίνουσαν τὸ δέον εἶναι. ἢ ὁμοίους ἡγεῖσθαι τοῖς ἐν Πλαταιᾶσι τὸ Ξέρξου νενικηκόσι πεζόν.

[707. οὐ μέμφομαι ὑμῖν. V. (non G.) M.]

[709. λείπει τούτοις. R.]

710. χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν: Ἴσως περὶ τῶν δ' στρατηγῶν λέγει τῶν σωθέντων ἐκ τῶν δέκα τῶν περὶ Ἀργίνουσαν ναυμαχησάν-

4. ἐγένετο δὲ στρατηγὸς] φρυνίχου παλαίσμασι. φρύνιχος στρατηγὸς ἐγένετο V, in quo hoc scholion supra positum est ante Ἄλλως. ἴσως.

στρατηγῶν Suidæ ed. Mediol. s. Φρυνίχου. Legebatur τραγικῶν, consentientibus Suidæ codicibus et illic et s. παλαίσμασιν.

8. Scholion v. 704. om. R.

Ἕως—δεσπότας om. Θ.M.

9. δούλους om. Θ.M.

10. ὡς καὶ V.Θ. Aberat καί.

πλαταιῶν V.

11. ναυμαχήσαντας Θ.M.

Post Σαλαμῖνα pergit M. τὸ δὲ χρῆναι καλλίστρατός φησιν —.

12. Ἀντὶ τοῦ Πλαταιέας om. R.

12–14. Ἀντὶ—αὐτοῖς om. Θ.

14. συμπολιτεύσασθαι R. συμπολιτεύεσθαι Ald.

14, 15. διεξιὼν—Καλλίου addidi ex R.

15. τοῦ πρὸ Καλλίου] Codex τοῦ καλλίου.

15, 16. Καλλίστρατός — δέον in principio scholii ponit V. Καλλίστρατός—πεζόν om. R.

15. φησιν V.Θ. δέ φησιν Ald.

συναλιφὴν V.

16. δέον] δὲ Θ.

εἶναι om. V.

16, 17. ἢ ὁμοίους—πεζόν om. V.M.

20–p. 92, 1. στρατηγῶν—ναυμαχησάντων R. λέγει στρατηγῶν—τῶν (τῶν om. V.) περὶ Ἀργίνουσαν ναυμαχησάντων τῶν σωθέντων ἐκ τῶν ι' (ἐν τῷ δέκα V.) Ald.

21. Ἀργίνουσαν ναυμαχησάντων] ἀργίννοσαν συνναυμαχησάντων R.

των. κατεδικάσθησαν γὰρ αὐτοὶ μὴ ἀνελόμενοι τοὺς νεκρούς. καὶ οἱ μὲν ἓξ ὑπομείναντες θανάτῳ ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ δ′ ἔφυγον· οὓς Ἀριστοφάνης κατακαλεῖσθαί φησι δεῖν καὶ ἐπιδίκους εἶναι. ἡ δὲ Ἀργίνουσα κώμη ἦν τῆς Αἰολίδος. συμβαλόντες γὰρ ἐνίκησαν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους καὶ νικήσαντες ἐπανῆλθον. ἐν δὲ τῇ ὁδῷ χειμῶνι περιπεσόντες πολλοὶ τεθνήκασιν αὐτῶν καὶ τούτους ἐάσαντες οἱ στρατηγοὶ ἐπανῆλθον οἱ ι′. καὶ οἱ μὲν ἓξ ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ δ′ ἔφυγον. ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ, εἴτις ἥμαρτε Φρυνίχου παλαίσμασι, περὶ τῶν αὐτῶν δ′ λέγει· οἷον, καὶ εἴτις ἥμαρτε σφαλεὶς, ἀπολογησάσθω κατακληθείς.

715. *εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεθ'*: Ἐὰν δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα ὑπερφρονήσωμεν καὶ μὴ θελήσωμεν ἀνεῖναι τοῖς συνναυμαχήσασι. ὑπερφρονήσωμεν, ἀλαζονευθῶμεν, μεγαλαυχήσωμεν.

716. *κυμάτων ἐν ἀγκάλαις*: Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλου· ἔστι δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

θέλει δὲ εἰπεῖν, καὶ ταῦτα ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις. ἐνειστήκει γὰρ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος.

717. *ὑστέρῳ χρόνῳ*: Ὅτε βλαβησώμεθα τῷ πολέμῳ.

718. *εἰ δ' ἐγὼ ὀρθῶς ἰδεῖν*: Τοῦτο Ἴωνός ἐστιν ἐκ Φοίνικος ἢ Καινέως "εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνέρος, ὦ πολιῆται." θέλει δὲ

1. καὶ οἱ Θ. Aberat καί.

2. ἐκωλύθησαν, οἱ δὲ τέσσαρες ἔφυγον Θ.

3. οὓς] ὡς V.

κατακαλεῖσθαι R.V.Θ. μετακαλεῖσθαι Ald. Conf. schol. v. 700.

δεῖν addidi.

ἐπιδίκους] ἐπιτίμους Dobræus.

3–10. ἡ δὲ—κατακληθείς om. R.

4. τῆς Αἰολίδος] περὶ αἰολίδα V.

9. τῶν αὐτῶν V. αὐτῶν τῶν αὐτῶν Θ. αὐτῶν τῶν M. τῶν ἐν τῷ Ald.

10. κατακλεισθείς M, ut in scholio v. 700.

12. ὑπερφρονήσωμεν καὶ add. R.

συνναυμαχήσασι R.V. συμμαχήσασιν Ald. Sequentia om. R.V. In M. scholion hoc est εἰ δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα μὴ θελήσομεν ἐνδοῦναι, ἀλλ' ὑπερφρονήσομεν μὴ συνεῖναι συμμαχήσασιν, οὐ δόξομεν ὕστερον καλῶς φρονεῖν.

14–17. Δίδυμος—εἰπεῖν om. R.

14. περὶ αἰσχύλου M. τῷ αἰσχύλῳ V. τὸ Αἰσχύλου Ald.

15. ἔστι δὲ—Ἀρχιλόχῳ (τῷ ἀρχιλόχῳ M.) addidi ex V.M.

18. πελοποννησιακὸς R.V.Θ. Διονυσιακὸς Ald.

19. Ὅτε—πολέμῳ om. R.V.

20–p. 93, 2. Τοῦτο—χρόνον om. R: habet gl. ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆναι ὀφείλει. et εἰ δύναμαι κρίναι.

20. Φοίνικος ἢ Καινέως Bentleius. Legebatur Φοινίκης ἢ καὶ Οἰνέως.

21. δ' ἐγὼ] δὲ τὸ V.Θ.M.

ὦ addidit Bentleius.

εἰπεῖν ὅτι εἰ δύναμαι κρίνειν. οἰμώξεται δὲ, τιμωρηθῆναι ὀφείλει. τὸ δὲ οὐ πολὺν, σύναπτε εἰς τὸ χρόνον. [*ἐπιστήμων καὶ δυνατός.* R.]

[720. *πολύν*: *Συναπτέον εἰς τὸ χρόνον.* Θ. *ὁ πίθηκος*: *Ὁ ἐοικὼς κατὰ τὴν ἡλικίαν πιθήκῳ.* Gl. Θ. Victor.]

721. *ὁ μικρὸς*: Τῷ *σώματι δηλονότι. φαίνεται δὲ ὁ* Κλειγένης *περὶ τὰ πολιτικά. καὶ τῶν πλουσίων μέν ἐστι, ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος.*

722. *ὁπόσοι κρατοῦσι*: Δέον *εἰπεῖν, ὁπόσης κρατοῦσι γῆς, οὐκ εἶπεν, ἀλλ' ἐπήνεγκεν, ὅσα παρέχεται βαλανεὺς τοῖς λουομένοις σμήγματα.* [*οἱ βαλανεῖς τοῖς λουομένοις ἐχορήγουν σμήγματα· τοῦτον δὲ ὡς βαλανέα ἐξάγει.* V.Θ.M.]

[723—725. *κυκησιτέφρου κ. τ. λ.*: Ταῦτα *τοιαῦτα καθάρματά ἐστιν, οἷς οἱ λουόμενοι χρῶνται τῶν βαλανέων πωλούντων. γίνεται δὲ κυκησίτεφρον ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ ταράσσω, καὶ τοῦ τέφρα.* Victor.]

725. *καὶ* Κιμωλίας *γῆς*: Μία *τῶν* Κυκλάδων *αὕτη ἡ νῆσος ἡ* Κιμωλία, *νιτροποιὸς γῆ, ἐξ ἧς τὸ νίτρον. ἢ τῶν* Ἐρυθρῶν *τῆς* Ἰωνίας *ἀκρωτήριον, φέρον ἄμμον στυπτικήν. τὸν οὖν* Κλειγένην *ἐν τοιούτῳ ἤθει λέγει· ὥσπερ εἰ ἔλεγε, πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς, ὁπόσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι,* Κιμωλίας *καὶ τέφρας καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.* [*ἔστι δὲ εἶδος λευκῆς γῆς.* R.]

[726. *εἰδὼς δὲ τάδε*: Ἃ *πείσεται, οὐκ ἄοπλος διάγει, ἀλλ' ἐν χειρὶ ξύλον ἀεὶ φέρει, μήποτε καὶ ἀποδυθῇ. πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι.* Gl. Br. *ἀντὶ τοῦ βιώσεται ὅτι οἰμώξεται.* R.]

727. *οὐκ εἰρηνικὸς*: Ἀντὶ *τοῦ οὐχ ἥσυχος, ἀλλ' οἷον ἔνοπλος. εἰδὼς δὲ, φησὶ, τάδε, προσεποιεῖτο πρόφασιν καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι*

1. *ὅτι εἰ*] *ὅτι οὐ* Θ.
1–3. *οἰμώξεται—χρόνον* om. V.Θ.
5–7. *Τῷ—οὗτος* om. V.
5. *Τῷ σ. δ.* om. R.
δηλονότι om. Θ.
ὁ κλειγένης φαίνεται R.
7. *οὗτος*] *μικρὸς δὲ ἦν τῷ σώματι* add. R.
8. *ὁπόσης* R. *ὅσως* V. *ὅσοι* Ald.
10. *σμήγματα*] *σμήχματα* V. *σμήματα* R.
ἐχ. σμήγματα] *ἐχ. σμήχματα* V.
15. *αὕτη ἡ νῆσος* V.Θ. *νήσων* (*νήσων* om. R.) *αὕτη* Ald.
ἡ Κιμωλία om. R.Θ.
16, 17. *ἐξ—στυπτικήν* om. R.
16. *Ἐρυθρῶν*] *ἐρυθρέων* Θ. *ἐρυθραίων* V.
17. *φέρον* V.Θ. *φέρων* Ald.
18. *εἰ* om. V.
γῆς R.V. *τῆς γῆς* Ald.
19. *τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης* R. *λοιπῆς τοιαύτης* V.Θ. *τοιαύτης λοιπῆς* Ald.
24. *Ἀντὶ τοῦ* add. R.
ἔνοπλος] *εὔοπλος* V. Post *ἔνοπλος* pergit R. *τὸ δὲ πλῆρες ἐνδιατρίψει εἰδὼς τάδε. προσεποιεῖτο δὲ ὥς φασι καὶ μανίαν εἰδὼς ὅτι μισεῖται—.*

μισεῖται παρὰ τῶν πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιήει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ. [ἵνα μή ποτε κ. τ. λ.: Πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι. Gl. Victor.]

730. πολλάκις ἡμῖν ἔδοξε: Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ἐπιρρήματι, ἐκ στίχων κ' τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν συγκείμενον, ὧν ὁ τελευταῖος

ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ κακῷ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσι, τοῖς δὲ νῦν στρατηγοῖς κακοῖς οὖσι χρώμεθα. [πεπονθέναι: Ἀντὶ τοῦ πεποιηκέναι. διαβάλλει τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοπονήρους. R.]

732. εἴς τε τἀρχαῖον νόμισμα: Τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ Ἀντιγένους Ἑλλάνικός φησι χρυσοῦν νόμισμα κοπῆναι. καὶ Φιλόχορος ὁμοίως τὸ ἐκ τῶν χρυσῶν Νικῶν.

733. οὐ κεκιβδηλευμένοις: Ἀντὶ τοῦ, οὐ κακούργοις, οὐδὲ κεκαπηλευμένοις, ἀλλὰ καθαροῖς. τοῖς παλαιοῖς δηλονότι ἀνδράσι.

735. κεκωδωνισμένοις: Δεδοκιμασμένοις, ἐκλελεγμένοις ἀκριβῶς. [χαραχθεῖσιν, ἐξητασμένοις καὶ δεδοκιμασμένοις. Θ.]

737. τοῖς πονηροῖς χαλκίοις: Τοῖς χαλκοῖς κτίσμασι, τοῖς ἀδοκίμοις καὶ μεμιγμένοις χαλκῷ. ὡς ἐπὶ νομισμάτων. χαλκία δὲ ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, χαλκᾶ σκεύη. νῦν δὲ ὡς κακὸν νόμισμα

2. αὐτῷ] ἴσως τῇ (τῇ om. V.) βακτηρίᾳ συνεχῶς (συνεχῶς om. V.) ἐχρῆτο ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ (καὶ et τοῦ om. V.) δείπνου ἐπανερχόμενος addunt V.Θ. Præterea Θ. ἤγουν οὐκ ἄοπλος διάγει, ἀλλ' ἐν χειρὶ ξύλον φέρει προσποιούμενος μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται. πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἀπειλοῦσι.

4–8. Τὸ—νενευκυῖα om. R.V.Θ.M.

9. τὸ αὐτὸ codices: τὸ δὲ ἑξῆς τὸ αὐτὸ Ald.

13. χρώμεθα R.V.Θ.M. συγχρώμεθα Ald.

15–17. Τῷ—Νικῶν om. R.

16. Ἑλλάνικος Bentleius. Legebatur ἀλλὰ νικᾷ. Conf. schol. v. 706.

χρυσοῦν] χρυσοῦ V.

18, 19. Ἀντὶ—ἀνδράσι om. R.

18. οὐδὲ V. οὐ Ald.

κατακεκαπηλευμένοις V.

20. ἐκλ. ἀκρ. om. R.

ἀκριβῶς om. V.

22. Τοῖς χ. κτίσμασι om. R.

23. νομισμάτων] νομίσματος V. Sequentia om. R.

τὸ χρυσοῦν οὕτως εἶπεν. δύναιτο δ' ἂν καὶ τὸ χαλκοῦν λέγειν. ἐπὶ γὰρ Καλλίου χαλκοῦν νόμισμα ἐκόπη.

738. χθές τε καὶ πρώην: Ἀντὶ τοῦ καινοῖς. ὡς ἐπὶ νομίσματος δὲ τῷ κόμματι.

742. προσελοῦμεν: Ἀντὶ τοῦ προπηλακίζομεν, ἐλαύνομεν, ἐκβάλλομεν. [προσέλοῦμεν: Ὑβρίζομεν, ἀτιμάζομεν. Gl. Br. ἀτιμάζομεν. Gl. Victor. προσελεῖν, τὸ ὑβρίζειν Ἀττικοὶ φασίν. Schol. E. προσελεῖν τὸ ὑβρίζειν. Victor.]

καὶ πυρρίαις: Ἀντὶ τοῦ δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου ὁ Πυρρίας. ἀπό τινος δούλου Πυρρίου, ὡς καὶ Ξανθίας ἀπὸ Ξανθίου τινός. ὧν ὁ μὲν πυρρὸς ἦν τὴν κόμην, ὁ δὲ ξανθός. φαρμακοῖσι δὲ, τοῖς λεγομένοις καθάρμασιν. [καθάρμασιν. Gl. Br. φαρμακοῖσι, καθάρμασι. τοὺς γὰρ φαύλους καὶ παρὰ τῆς φύσεως ἐπιβουλευομένους εἰς ἀπαλλαγὴν αὐχμοῦ ἢ λιμοῦ ἤ τινος τῶν τοιούτων ἔθυον, οὓς ἐκάλουν καθάρματα. Schol. C.]

748. [χρῆσθαι δηλονότι. R.] ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου: Παρὰ τὴν παροιμίαν, ἀπὸ καλοῦ ξύλου κἂν ἀπάγξασθαι. θέλει οὖν λέγειν, βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γενναίοις στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

750. νὴ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα: Αἰακὸς ἢ Πλούτωνος οἰκέτης πρὸς τὸν τοῦ Διονύσου Ξανθίαν. κορωνὶς δὲ εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ος'. ὧν τελευταῖος

1. δύναιτο V.Θ. δύναται Ald.
2. Καλλίου] Conf. schol. Eccles. 810.
3, 4. Ἀντὶ—κόμματι om. R.
3. νομισμάτων Θ.
5. Ἀντὶ τοῦ add. R.
ἐκβ. ἐλ. V.
εἰσβάλλομεν R.
10, 11. ἀπό—ξανθός om. R.V. Θ.M.
11. φαρμακοῖσι δὲ om. R. φαρμακοῖσι — καθάρμασιν om. V.
16. Παρὰ] κατὰ R.
17. ἀπὸ (ὑπὸ M.) καλοῦ R.V.M. et Suidas s. ἄξιον. ἀπὸ τοῦ Θ. ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ Ald.
κἂν] καὶ Θ.M.
ἀπάγξασθαι] ἀπατᾶσθαι M. Tum addit Ald. ἐπὶ τῶν ἐθελόντων σεμνῶς δυστυχεῖν, quæ om. R.V.Θ.M. et Suidas.
λέγειν R.V.Θ.M. et Suidas. λέγειν ὅτι Ald.
19. φαύλοις] φαρμακοῖς Θ, qui seqq. omittit.
21. Αἰακὸς ἢ om. R. Αἰακὸς—οἰκέτης om. V.
22. τὸν ξανθίαν V.
22–p. 96, 1. κορωνὶς — γενήσεται om. R.V.Θ.M.

ἐσπουδάκωσι, κλαύμαθ' ἡμῖν γενήσεται.

752. βινεῖν: Συνουσιάζειν, γαμεῖν. ὅτι οἱ κομίζοντες τὴν ἡλικίαν τὸ συνουσιάζειν ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βύειν δεδώκασιν.

753. ἐξελέγξαντ' ἄντικρυς: Γράφεται ἐξελεγχθέντα. λείπει δὲ τὸ θαυμάζω, ἢ τοιοῦτόν τι. [φανερῶς. R.V.]

755. οἴμωζε μὲν τ' ἄν: Ἀντὶ τοῦ ἔφευγον καὶ εἴων αὐτὸν οἰμώζειν, εἰ ἔτυψέ με.

τοῦτο μέντοι δουλικόν: Τὸ λοιδορεῖν τὸν δεσπότην ἀπόντα.

757. μαλ' ἐποπτεύειν δοκῶ: Σύμμαχος οὕτως αὐτῇ τῇ λέξει φαίνεται συνεχῶς λέγειν· εὐφημοῦντες τὴν τῶν μυστηρίων ἐποπτείαν. οἱ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες, μύσται καλοῦνται. οἱ δὲ παραλαβόντες τὰ μυστήρια τῷ αὖθις ἐνιαυτῷ ἐφορῶσιν αὐτὰ καὶ ἐποπτεύουσι, καὶ ἐποπτεύοντες χαίρουσιν ἐπὶ τῷ πολλὰ πράττειν. ὁ δὲ νοῦς· ὅταν, φησὶ, λάθρα καταράσωμαι τῷ δεσπότῃ, λίαν οὕτως ἥδομαι, ὡς δοκεῖν μυστήρια ἐποπτεύειν καὶ ἑορτάζειν. τὸ δὲ μάλλ' εἶπεν ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά· ἐν οἵῳ τρόπῳ λέγομεν, οὐχ οἷον ἥδομαι, ἀλλ' ὑπερήδομαι. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ, μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ. ἔτι δὲ καὶ, μάλ' ἐποπτεύειν μοι δοκῶ. τονθορύζων δὲ, ψιθυρίζων, ἠρέμα γογγύζων, ἢ λάθρα φθεγγόμενος, ὑποτρέμων, τὰ χείλη κινῶν. τὸ δὲ, πολλὰ πράττων, ἢ ἀντὶ τοῦ, χαίρεις τονθορύζων, ἡνίκα πολλὰ μοχθῇς κελεύοντος τοῦ δεσπότου, νοητέον· ἢ οὕτω, τί δὲ χαί-

2. Scholion futile v. 752. om. R.V.Θ.M.

5. Γράφεται ἐξελ. om. R.

ἐξελεγχθέντων ἀττικῶν V, reliquis omissis.

δὲ om. R.

7. τοῦ ἔφευγον R.Θ. τοῦ ᾤμωζε, τουτέστιν ἔφευγον Ald. Totum scholion om. V.

οἰμώζειν R.Θ. οἴμωζε εἰπὼν Ald.

10–12. Σύμμαχος—ἐποπτείαν om. R.

11. φαίνεται Θ. φαίνονται Ald.

12. οἱ τὰ R. οἱ δὲ τὰ Ald.

Post καλοῦνται pergit Suidas (s. ἐποπτεύειν) οἱ δὲ τῷ ἑξῆς ἐνιαυτῷ, ἔφοροι καὶ ἐπόπται. ἐγὼ οὖν, φησὶν, ὅταν—.

οἱ δὲ παραλαβόντες αὐτὰ, τῷ αὖθις ἐνιαυτῷ ἐφορ.] Dicit scholiastes mystas anno post initiationem, sive mysteria suscepta, ad illorum ἐποπτείαν admissos fuisse: quam sententiam adversus Scaligerum non male tuentur Dionysius Petavius in notis ad Themistium et Ismaël Bullialdus ad Theonem Smyrnæum, p. 218 seqq. KUST. οἱ δὲ παραλαμβάνοντες R.V.

13. τὰ μυστήρια τῷ R. αὐτὰ τῷ Ald.

ἐφορῶσιν αὐτὰ R. ἐφορῶσι τὰ μυστήρια Ald.

14. ὁ δὲ νοῦς om. R.

17. ἐν add. R.V.Θ. et Suidas.

18–p. 97, 3. ἔστι—ἐγώ om. R.V. Θ.M.

ρεις πολλὰ πράττων, ἤγουν πάσχων, ἢ μοχθῶν· ἵν' ᾖ ὁ τοῦ Αἰακοῦ λόγος κατ' εἰρωνείαν. ἢ τοῦ οἰκέτου λέγοντος οὕτω· χαίρω ὡς μὰ τὸν Δία οὐδὲν ἄλλο οἶδα, εἰς ὃ χαίρω ἐγώ.

[761. πολλὰ πράττων: Πάσχων. Gl. D.]

762. Ὁμόγνιε Ζεῦ: Τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων, λέγει· οἷον, ὦ ὁμοιότητος. τὸ δὲ παρακούων, οὐχ ὡς ἡμεῖς εἰώθαμεν λέγειν, καταφρονῶν τῶν λεγομένων παρὰ τῶν δεσποτῶν, ἀλλ' ἴσως τὸ λάθρα ἐπακροώμενος. ἔνθεν καὶ ὠτακουστὰς οἱ Ἀττικοί φασι. τὸ δὲ, πλεῖν ἢ μαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, ἐξανίσταμαι ἑαυτοῦ ἐκ τῆς ἀξίας.

[764. τοῖς θύραζε: Τοῖς ἐκτός. Gl. Br.]

765. κἀκμιαίνομαι: Οὕτως ἔλεγον τὸ ἀποσπερματίζειν, ὡς οἱ ὀνειρώττοντες. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι ἥδομαι ὡσανεὶ ἀποσπερματίζων. [ἀποσπερματίζω. ἁγνισμὸν λογίζομαι. Gl. Br.]

768. ὁμομαστιγίας: Ὥσπερ φαμὲν ἑταιρεῖος Ζεὺς καὶ ὁμόγνιος καὶ ἱκέσιος καὶ ξένιος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτω καὶ δούλιος, ὁ τῶν δούλων ἔφορος. ἐπεὶ δὲ οἱ δοῦλοι μάστιξιν ὑπόκεινται καὶ πληγαῖς, διὰ τοῦτο ὁμομαστιγίας εἶπεν. ἢ βουλόμενος εἰπεῖν, ὃς ἡμᾶς νῦν εἰσήγαγε, παίζων παρ' ὑπόνοιαν εἶπεν ὁμομαστιγίας. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμόγνιος, ὡς ἔμπροσθεν, ἢ ὁμάδελφος, εἶπεν ὁμομαστιγίας, οἷον ὁμόδουλος. στικτέον δὲ ἐπὶ τοῦ μαστιγίας. μέλλων γὰρ αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περί τινος πράγματος δουλικοῦ, σιωπᾷ, ἀκούσας ἔνδον γενομένου θορύβου, περὶ οὗ καὶ ἑξῆς πυνθάνεται. οὐ γὰρ ὁρκίζει αὐτὸν κατὰ τοῦ Διὸς, ἵνα εἴπῃ αὐτῷ περὶ τῆς ἔνδον βοῆς. δύναται δὲ συνάπτεσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ, καί μοι φράσον, μέχρι τοῦ, χὼ λοιδορησμός.

773. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστί: Ἀπό τινος νόμος ἐστὶν ἐν τῷ ᾅδῃ,

5. ὦ R. ὢ Ald.
6. ὁμοιότητος] ὁμοιότατε R, qui sequentia om.
8, 9. τὸ δὲ—ἀξίας om. V.Θ.
14–18. Ὥσπερ—Ἄλλως om. R.V. Θ.M.
14. ἑταιρεῖος Kusterus. ἑταιροῖος Ald.
19. ὡς ἔμπροσθεν ἢ ὁμάδελφος om. R.
19, 20. εἶπεν—ὁμόδουλος] εἶπεν συνδουλος R. λέγει οὖν (οὖν om. M.) ὁμόδουλος Ald. λέγει οὖν ὁμόδουλος οἷον (ἢ ὡς Θ.) σύνδουλος V.Θ.
20. στικτέον δὲ] δὲ om. R, in quo scholion ab his verbis incipit.
ἐπὶ τοῦ] εἰς τὸ M.
τοῦ V. τὸ R.Θ. τῷ Ald.
21. πυνθάνονται V.
σιωπῆς V.
22. γινόμενον θόρυβον Θ.
23. τῆς om. V.
24. καὶ ante ἀπὸ om. R.
λοιδορισμός R.
26. Ἀπό τινος add. R.
ἐστὶν R. ἦν Ald.

τὸν βελτίονα ἄνδρα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων ἐγγὺς τοῦ Πλούτωνος καθέζεσθαι.

[774. τῶν μεγάλων. R.]

776. σίτησιν αὐτὸν: Ταῦτα μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐθῶν εἰς τὰ καθ' ᾅδου.

777. τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς: Ἀντὶ τοῦ, ἐγγὺς τοῦ θρόνου τοῦ Πλούτωνος.

[779. τῷ εὑρισκομένῳ σοφῷ. R.]

784. βαλαντιητόμοις: Τοῖς τὰ βαλάντια τέμνουσιν, ἃ ἐν ταῖς ζώναις ἀπῃωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι.

[786. ἀντὶ τοῦ πλῆθος τῶν τοιούτων ἐστὶν ἐν Ἅιδου. R.]

787. τῶν ἀντιλογιῶν: Παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαθρόν. καὶ ἐν ἄλλοις "στρεψίμαλλος τὴν τέχνην Εὐριπίδης."

λυγισμῶν: Καμπῶν. γράφεται λογισμῶν, τουτέστι παραλογισμῶν. τὸ δὲ κάμπτειν, ἅμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἅμα δὲ πρὸς τὸ ἐξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Ὅμηρος "δίδη μόσχοισι λύγοισι." Δίδυμος δὲ, λυγισμῶν, ἀπὸ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου.

788. ὑπερεμάνησαν: Ἀντὶ τοῦ, λίαν ἐχάρησαν. τούτων γὰρ οἱ τοιοῦτοι ὀρέγονται, ἵν' ὁπότε φωραθῶσι κλέπτοντες, διὰ τούτων τοὺς κεκρατηκότας φεύγωσι. διαβάλλει δὲ Εὐριπίδην ἐνταῦθα ὡς λίαν πανοῦργον καὶ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς δράμασιν ἐπιτηδεύοντα.

790. οὐκ ἐβάλλετο: Λίθοις δηλονότι. εἶτα οὐκ ἐλιθοβολεῖτο, φησὶ, τοῦτο ποιήσας.

1. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ R.V. ξυντεχνῶν R.

4. τῇ add. V.Θ.M. Scholion om. R.

7. πλούτωνος R.Θ. Πλούτου Ald. Scholion om. V.

9, 10. Τοῖς—ἄνθρωποι om. V.

12–21. Παρίστησιν—ἐπιτηδεύοντα om. R.

12. τοὺς om. Θ.

13. σαθρὸν Dobræus. Legebatur σαπρόν.

ἐν ἄλλοις] Fragm. 542.

στρεψίμαλλος Θ. στρεψίμαλος M. στρεψίκαλλος V. στρεψίμελος Ald.

εὐριπίδου Θ.

14. καμπῶν—τουτέστι παραλογισμῶν Dobræus. γράφεται καμπῶν τουτέστι παραλογισμῶν Ald. γράφεται καμπτῶν ἀποπαραλογισμῶν Θ. γράφεται καὶ κάμπτων λογισμὸν, ἵν' ᾖ ἅμα μὲν — M.

Καμπῶν] καμπτῶν V. γράφεται λογισμῶν, τουτέστι om. V.

16. Ὅμηρος] Il. Λ, 105.

δίδη Θ.M. δίδει Ald. διδυμόσχοισι V.

17. δὲ] δὲ καὶ Θ.

λυγισμῶν] λογισμῶν γράφει M.

ἀπὸ—λόγου om. V.Θ.M. Sequens scholion om. V.Θ.M.

23. τοῦτο add. R.V.Θ.M.

793. *οὐράνιόν γ' ὅσον*: Ἀντὶ τοῦ, *πολὺ καὶ μεγάλως ἐβόησαν.*

795. *ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν*: Δείκνυσιν *ὡς πρὸς τὸ θέατρον. μιγνύει δὲ τὰ ἐνθάδε τοῖς ἐκεῖ. νῦν γὰρ οὐ καθ'* Ἅιδου *ἔφη.*

[801. ὁ Σοφοκλῆς. R.]

802. *κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου*: Καλλίστρατος, *οὐχ ὡς παραδεδωκότος* Αἰσχύλου *τὸν θρόνον τῷ* Σοφοκλεῖ, *ἀλλ' ὡς παραδεδεγμένου αὐτὸν καὶ ὑποκεχωρηκότος.*

803. Κλειδημίδης: Καλλίστρατος, *ὅτι ἴσως* Σοφοκλέους *υἱὸς οὗτος.* Ἀπολλώνιος *δὲ, ὅτι* Σοφοκλέους *ὑποκριτής. τοῦτο δὲ πόθεν, σκέψασθε. διαβάλλει δὲ καὶ* Κλειδημίδην *ὡς κακόξενον.*

[804. *ἔφεδρος*: Κριτής. Gl. Br. *ἔφεδρος, ὁ μαχομένων τινῶν παρακαθήμενος, καὶ μέλλων τῷ νενικηκότι μαχήσασθαι.* Schol. Br.]

805. *ἕξειν κατὰ χώραν*: Ἀντὶ τοῦ, *ἐάσειν οὕτως ὡς εὗρεν* Αἰσχύλον *καθέζεσθαι.*

[807. *ἀντὶ τοῦ ἄρτι.* R.]

[*ζυγοστατηθήσεται.* V.Θ.]

810. *μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν*: Μεῖον *λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ* Ἀπατούρια *ὄϊς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱερείου, μεῖον μεῖον. ὅτι δὲ ἵστατο,* Ἀριστοφάνης *ἐν* Δράμασι *δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο. μεῖον δὲ, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἧττον εἰσάγουσιν ἀπεδέδοτο. καθάπερ αὐτός φησιν* Ἀριστοφάνης

1. Ἀντὶ—*ἐβόησαν* om. V. *καὶ μ. ἐβόησαν* om. R.

3. *ἔφη* R.V.Θ. *φησί* Ald.

6. *τῷ σοφοκλεῖ* add. V.Θ.M. Totum scholion om. R.

7. *ὑποκεχωρηκότος*] *τοῦ Σοφοκλέους* addit Kusterus.

8–14. Καλλίστρατος — *καθέζεσθαι* om. R.

8. *καλλίστρατός φησιν ὅτι* M.

10. *σκέψασθαι* V.

Post *κακόξενον* Ald. addit *τινὲς δὲ τὸ νυνὶ δ' ἔμελλε τοῦ Κλειδημίδου φασὶν εἶναι, ἔφεδρος δὲ ὁ μὴ πλανώμενος ἐν τοῖς ἀγῶσιν εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι τοῖς νικῶσιν. καὶ Σοφοκλῆς "καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστ' ἔφεδρος," ἤγουν ἔσχατος καὶ ὡς ἔφεδρος ἐλείφθη μοι Αἴας εἰς κακόν.* quæ om. R.V.Θ.M. Scholion ex Suida confictum s. *ἔφεδρος.*

17. *τοὺς*] *τῶν* R.

18. *ὄϊς* om. R.V.Θ. *ὑπὸ*] *ὑπὲρ* Θ. *εἰσφερόμενον* R. *εἰσφερόμενα* V.Θ.

20. *ἵστατο* R. *ἵσταντο* Ald. Ἀριστοφάνης] Fragm. 277. *δράμασι* R. *δράματι* Ald.

21. *ἀπὸ τοῦ τῶν* Θ.

22. *εἰσάγουσιν*] *ἄγουσιν* Θ. *ἀπεδέδοτο* Θ. *ἀπεδέδοκτο* Ald.

ἀλλ' εὔχομαι 'γωγ' ἑλκύσαι σε τὸν σταθμὸν,
ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν οἱ φράτορες.

μειαγωγὸς δὲ ἐλέγετο ὁ προάγων τὸ ἱερεῖον, ὅτι μεῖον τὸ ἱερεῖον ἔλεγον, τὸ παριστάμενον ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς φράτορας ἐκφερομένων. μεῖον δὲ ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ἔδει γὰρ αὐτὸ ἔλαττον ἔχειν σταθμοῦ τινος ὡρισμένου διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας. οἱ δὲ φράτορες, ἵνα μείζονας νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν, οὐκ ἐῶντες ἱστάναι, διὰ τοῦ μεῖόν ἐστιν. Ἄλλως. ἐάν τις εἰσάγῃ εἰς τοὺς ἰδίους φράτορας υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ γενόμενον, παρίστῃ αὐτοῖς ἐπὶ ὡρισμένῳ σταθμῷ ἱερεῖον, πρὸς ὃν ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, περιεστῶτες ἐβόων, μεῖον μεῖον· τοῦτο δηλονότι ἔλαττόν ἐστι. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει καὶ μειαγωγεῖν τὴν τραγῳδίαν, τουτέστι πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι καὶ στήσουσιν. Ἄλλως. ἐπεὶ εἰώθασι προσφέρειν οἱ εἰς τοὺς φράτορας γραφόμενοι πρόβατον, καὶ οἱ ἱστάμενοι ἔλεγον, μεῖον μεῖον. καὶ τὸν εἰσάγοντα μειαγωγὸν ἐκάλουν. [μειαγωγήσουσι: Ὡς πρόβατον στήσουσι. R.V. ζυγοστατήσουσι. Gl. Br.]

811. τοὺς κανόνας: Κυρίως τὸ ἐπάνω τῆς τρυτάνης ὃν καὶ εἰς ἰσότητα ταύτην ἄγον.

812. καὶ πλαίσια: Τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα. [ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι. τὸ δὲ ξύμπηκτα πρὸς οὐδὲν, ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά. τοῦτο δὲ πρὸς Εὐριπίδην. R.V.Θ.M. καὶ διαμέτρους

1, 2. ἀλλ'—φράτορες om. R.
1. 'γωγ'] Libri ἔγωγε.
ἑλκύσαι] ἀγκύσαι Θ.
σε] σου V.Θ.
σταθμὸν Brunckius. σφυγμὸν libri.
2. προστάττωσι V.
φράτορες] Scribendum φράτερες.
3. προάγων R. προαγαγὼν Ald.
3–16. ὅτι—ἐκάλουν om. R.
5. μὴ ἔλαττον Valesius ad Harpocrat. p. 124. Fallitur.
6. τινος] Legebatur τινος ἀπὸ τοῦ. ἀπὸ delevit Kusterus. ἀπὸ τοῦ ὡρισμένου omittit Suidas s. μειαγωγεῖν.
7. μείζονας V.Θ. μείζους Ald.
νέμωνται] ἀμῶνται Θ.
8–13. Ἄλλως—στήσουσιν om. V.
8. ἐάν τις εἰσήγαγεν εἰς τοὺς φράτορας υἱὸν ἐνήλικα γενόμενον, παρίστατο αὐτῷ ἐν ὡρισμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει— Suidas.
9. παρίστῃ Θ. (qui post ἱερεῖον ponit.) παρέστα Ald.
10. οὐκ ἐξῆν μεῖον] μὴ μεῖον Θ.
14–16. Ἄλλως—ἐκάλουν om. Θ.
18, 19. Κυρίως—ἄγον om. R.V.
21. ξύμπηκτα] ξύμπυκτα V. σύμμικτα R. σύμπυκτα Θ. σύμπηκτα M.
22. πρὸς εὐριπίδην V.Θ.M. εἰς εὐριπίδην R.

τοὺς διαβήτας ὡς Ὅμηρος "σταφύλην ἐπὶ νῶτον εἴσας." V.] πλαίσιον γὰρ, πλινθίον τετράγωνον. Ἀφθόνιος· καὶ τὸ σχῆμα πλαίσιον τυγχάνει τοῦ μηχανήματος. διάμετρος δὲ, ἡ ἐν τῷ κύκλῳ κέντρον τέμνουσα μέσον γραμμή. διαβήτης, σταφύλη· ὅπερ ἐστὶν ὄνομα παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσιν ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολύβδου τιθέμενον. Ὅμηρος "σταφύλην ἐπὶ νῶτον ἔχουσα." οὐδὲν δὲ ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά. ἢ διὰ τούτων δείκνυσιν ὅτι παντοδαπῶς ἐξετασθήσεται. [ξύμπηκτα: Ἡνωμένα. Gl. Br.]

[813. ἀπὸ (ἀντὶ V.) τοῦ καθιεμένου μολίβου. R.V. (non G.)]

816. ταυρηδὸν: Τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος.

819. οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισιν: [Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἤρεσκεν. R.] ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων οὐκ ἐστοίχησεν. [ξυνέβαινεν: Ἔχαιρεν, ἀπεδέχετο αὐτούς. Gl. Br.]

820. τοὺς τοιχωρύχους: Τοὺς προσέχοντας Εὐριπίδῃ πονηρούς.

821. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο: Ἀντὶ τοῦ, τοὺς ἄλλους. Ἀθηναίους μὲν συνετοὺς ἡγεῖτο, πονηροὺς δὲ τοὺς πλείστους. διὸ μὴ ἐπιτρέψαι αὐτοῖς τὴν κρίσιν· τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λῆρον ἡγεῖτο πρὸς τὴν τοιαύτην ἐξέτασιν.

[823. αὐτοῦ γὰρ ὁ ἀγών. R.]

824. ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται: Ὅταν γὰρ οἱ δεσπόται σπουδάζωσι θᾶττόν τι ἀπαρτισθῆναι, ἐπιπλήττουσι τοῖς δούλοις, ἵνα θᾶττον ἐνεργῶσιν.

826. ἦπου δεινὸν ἐριβρεμέτας: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μέλους χοροῦ μονοστροφικὴ, τέσσαρας περιόδους ὁμοίους ἔχουσα. τὰ κῶλα δ' ἑκάστης περιόδου εἰσὶν ἑπτὰ ἰσόμετρα. ὧν τὰ μὲν πρῶτα καὶ τρίτα καὶ πέμπτα δακτυλικά. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐφθημιμερῆ, τὰ δὲ πέμπτα πενθημιμερῆ. τὰ δεύτερα καὶ τέταρτα καὶ ἕκτα ἀναπαιστικὰ ἐφθημιμερῆ. τὰ δ' ἕβδομα τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ Εὐριπίδεια. μετροῦνται μέντοι καὶ κατὰ δύο δακτυλικοὺς ἑξαμέτρους καὶ ἕνα πεντάμετρον καὶ ἕνα τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν.

1. Ὅμηρος] Il. B, 765.
1–7. πλαίσιον—ἐξετασθήσεται om. R.V.Θ.M.
10. ὁ add. V.
11, 12. ὡς φαύλων—ἐστοίχησεν om. V.
14. τοὺς—πονηρούς om. V.
15. Ἀντὶ τοῦ om. R. ἀντὶ—ἄλλους om. V.Θ.M.
18. τὴν add. R.V.Θ.
21. ἐπιπλήττωσι R. τοῖς δούλοις R.Θ. τοὺς δούλους Ald.
23. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.

ἤπου δεινὸν ἐριβρεμέτας: Ὁ Αἰσχύλος πρὸς τὸ βροντῶδες τῶν ῥημάτων καὶ κομπῶδες· οἷά ἐστι κἀκεῖνα ἐν ἀρχῇ τοῦ Προμηθέως

χθονὸς μὲν ἐς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς,
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι,
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.

καὶ πάλιν

ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.

[ἐριβρεμέτας: Ὁ μεγαλόφωνος Αἰσχύλος. Gl. Br.]

[828. τὸν ὀξέως λαλοῦντα. R.V.]

829. θήγοντος ὀδόντας: Ἀπὸ μεταφορᾶς εἶπε τῶν χοίρων, οἳ ὅταν εἰς μάχην παρασκευάζωνται, τοῦτο ποιοῦσι. στροβήσεται δὲ, ἀντὶ τοῦ ταραχθήσεται.

[830. Εὐριπίδου. R.]

[832. ταραχθήσεται. R.]

833. ὑψιλόφων τε λόγων: Τῶν τοῦ Αἰσχύλου· διὰ τὸ ὑψηλόν. τουτέστι μετεώρων, μεγάλων. χαρακτηρίζει δὲ ἀμφοτέρους, Εὐριπίδην καὶ Αἰσχύλον.

835. σκινδαλμῶν τε παραξόνια: Σκινδαλμὸς κυρίως τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ, οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα. καὶ ἄνω ἔφη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Εὐριπίδου "τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον." Ἄλλως. παραξόνια, κινδυνώδη· ἀπὸ τοῦ ἄξονος. ἀεὶ γὰρ τὸ μέρος τοῦτο κινδυνεύει. σμιλεύματα δὲ, τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα,

2. οἷα] οἷα γάρ Θ. οἷον V.
ἐν R. et Suidas s. ἐριβρεμέτας. εὐθὺς ἐν Ald.
3. μὲν ἐς] μὲν εἰς R.
3–8. πέδον—ἀδαμαντίνων] πέδον ἕως ἀδαμαντίνων Θ.M.
4. ἄβροτον] ἄδροτον V. ἄβατον G. R. Ald. Correxi ἄβροτον, ut scriptum est apud scholiastam Homeri Il. Ξ, 78.
5. μέλειν] μόλειν V. μέλλειν G.
10. ἀδαμαντίνου] ἀδαμαντῖνος V, non G. ἀδαμάντῖνος duplici accentu Θ. ἀδαμάντινος M.
20. τουτέστι—μεγάλων om. R.V.
20, 21. δὲ—Αἰσχύλον] ἑκάτερον R.
22. σκινδαλμὸς δὲ R.
23. παράβουλα V.
24. περὶ R. παρὰ Ald.
24–26. καὶ ἄνω—κινδυνώδη om. R.
24. ἄνω] 99.
ἐπ'] παρ' V.
ἐπ' αὐτῷ εὐριπίδης M.
25. τοιουτονί] τοιοῦτον εἴ V. Ald.
27. διαγλύματα V.

ἐρεθίσματα. [σχινδαλμῶν: Λεπτολογιῶν. Gl. Br. φιλονεικήματα. R.]

838. φρενοτέκτονος: Τοῦ ἐκ τῆς αὐτοῦ φρενὸς τεκταινομένου καὶ συντεθέντος Αἰσχύλου. ταῦτα δὲ λέγει, ἐπειδὴ τοιούτοις ὀνόμασιν Αἰσχύλος ἐκέχρητο κτύπον ἀποτελοῦσι. τὸ δὲ ἑξῆς, φωτὸς ἀμυνομένου, τουτέστι τοῦ Εὐριπίδου ἀμυνομένου τὰ ἱπποβάμονα ῥήματα τοῦ φρενοτέκτονος ἀνδρός· τουτέστι τοῦ Αἰσχύλου.

[839. παρὰ τὴν βάσιν τῶν ἵππων. R.]

840. φρίξας δ' αὐτοκόμου: Ὡσεὶ εἶπεν, ὀργισθεὶς ὥσπερ σῦς·

πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται.

εἰς ἓν δὲ συνήγαγεν ὁμοῦ ἀμφοτέρας τὰς Ὁμηρικὰς εἰκόνας, τήν τε ἐπὶ τοῦ λέοντος, ἐν τῷ, λασιαύχενα χαίταν, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ συός.

[842. ἐπισκύνιον ξυνάγων: Ὅμηρος

πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·

τὸ περὶ τὰς ὀφρῦς δέρμα· κατὰ μετάθεσιν τοῦ λ εἰς ν. σκῦλος γὰρ λέγεται τὸ δέρμα· ἔνθεν καὶ σκυλοδέψης, ὡς βυρσοδέψης. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος ἤτοι δέρμα. τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου. ὅθεν καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, διὰ τὸ ἐνδιάθετον γίνεσθαι τοῦτο τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις, καὶ ἐπισκύσαι, τὸ χαλεπῆναι· ἀπὸ τοῦ τὸ ἐπισκύνιον καθέλκειν τοὺς χαλεπαίνοντας. Junt. ἐπισκύνιον ξυνάγων: Συστέλλων. Gl. C. ἐπισκύνιον ξυνέχων: Συνάγων, ὥσπερ οἱ θυμούμενοι θῆρες. Gl. D.]

844. γομφοπαγῆ: Ἀκριβέστατα, πολυσύνθετα, σκληρά, καὶ ἦχον ποιοῦντα, ὥσπερ αἱ κεκαρφωμέναι σανίδες.

845. πινακηδὸν ἀποσπῶν: Ἀποσπῶν τὰ ῥήματα ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων, οὐχ ὡς Εὐριπίδης, σκινδαλμούς. πινακίδες δὲ αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων, δίκην σανίδων τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμίᾳ.

3–5. Τοῦ—ἀποτελοῦσι om. R.V.
5–7. τὸ—Αἰσχύλου] φρενοτέκτονος ἀνδρὸς τοῦ αἰσχύλου ἀμυνομένου τὰ ἱ. ρ. R. τὸ ἑξῆς φρενοτέκτονος φωτὸς ἀμυνομένου τὰ ἱ. ρ. V.
9. Ὡσεὶ] ὡς R.
10. πᾶν] Homer. Il. P, 136.
11, 12. εἰς—συός om. R.
12. ἐν—χαίταν om. V.Θ.
23, 24. σκληρὰ—σανίδες om. R. Totum scholion om. V.
25. τὰ om. R.
26. κινδαλάμους V, non G. σκινδαλάμους Θ. πίνακες R.
27, 28. δίκην—τρικυμίᾳ om. R.V.

846. *γηγενεῖ φυσήματι*: Ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν.

848. *λίσπη*: Τῷ τόνῳ ὡς κίστη. Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει ὡς ψιλή. λίσπη δὲ ἡ ἐκτετριμμένη καὶ λεία. οὕτω γὰρ λέγονται οἱ τοιοῦτοι ἀστράγαλοι· ἀφ' οὗ καὶ οἱ λίσποι τὰ ἰσχία. Καλλίστρατος δὲ θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοὶ λίσποι λέγονται. Ἄλλως. λίαν ἐκτετριμμένη καὶ ὀλισθηρὰ γλῶσσα· διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εὐαπόφυκτον. Ἄλλως. λίσπους καλοῦσι τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους στρυφνοὺς ἀστραγάλους. οἱ τοιοῦτοι δὲ δυστροπικοί εἰσιν ἐν τῷ παίζειν. λέγει δὲ τὴν Εὐριπίδου. πρὸς δὲ τὸ ἱπποβάμονα, καὶ τὰ λοιπὰ, τὸ κινοῦσα χαλινοὺς εἶπε. φθονεροὺς δὲ, ὡς φθονουμένου τοῦ Εὐριπίδου ἐπὶ σοφίᾳ. δαιομένη δὲ, διαμερίζουσα, διαιροῦσα, κατατέμνουσα τὰ Αἰσχύλου ῥήματα. καταλεπτολογήσει δὲ, τὴν τοῦ Αἰσχύλου λεπτολογίαν λεπτῶς βασανίσει ὁ Εὐριπίδης.

[851. διαμερίζουσα, διαιροῦσα. R.]

[852. τὴν τοῦ Αἰσχύλου λεπτολογίαν καταλεπτολογήσει ὁ Εὐριπίδης. R.]

853. *πλευμόνων πολὺν πόνον*: Τὰ γὰρ τοιαῦτα ῥήματα μετὰ πολλοῦ ἐξέρχονται πόνου.

854. *οὐκ ἂν μεθείην*: Γράφεται καὶ μεθείμην. κορωνὶς δὲ εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μέ. ὧν τελευταῖος

ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις τι μέλος ἐπᾴσατε.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. [πρὸς τὸν Αἰσχύλον Εὐριπίδης. R.]

856. *αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου*: Ὃν λέγει, ὡς οὐ παραχωρήσει σοι τοῦ θρόνου, φάσκων εἶναί σου κρείττων.

857. *ἀποσεμνυνεῖται*: Ἀντὶ τοῦ, ἀπονοεῖται σιωπῶν. ὑπερηφανεῖ

1. Ἀντὶ τοῦ add. R. σεισμοὺς R.Θ. σειομένους V. Ald.
2. κατεχομένην om. R.
9–16. Ἄλλως—Εὐριπίδης om. R.V, nisi quod illa verba habent ὡς φθονουμένου—σοφίᾳ, quibus ipsis quoque caret G.
20, 21. Τὰ—πόνου om. R.V.
22–26. Γράφεται — τέλει κορωνίς om. R.V.Θ.M.
27, 28. Ὃν — κρείττων om. R.V.
29. ἀπονοεῖται] διανοεῖται Kusterus.

πάλιν, ὅπερ ἐποίει ζῶν. Ἄλλως. σεμνότητος γὰρ ἕνεκα ἐπιπολὺ ἐσιώπα Αἰσχύλος, ἐν τοῖς θεάτροις εἰσιών. [σεμνῶς ἑαυτὸν σχηματίσει. Gl. Br.]

[858. ὡς τοῦ Αἰσχύλου τερατευομένου ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων. R.]

[859. λείπει κατ' αὐτοῦ. R.]

861. ἀγριοποιὸν: Ἀγρίους εἰσάγοντα καὶ ὠμοὺς τοὺς ἥρωας.

862. ἀπύλωτον στόμα: Φρύνιχος, ἀθύρωτον. οἱ δὲ γράφουσιν ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀνεῳγμένον καὶ πύλην μὴ ἔχον, μὴ χαλιναγωγούμενον, μηδὲ κρατούμενον.

863. ἀπεριλάλητον: Ἤτοι οὐκ εἰδότα λαλεῖν ἢ οἷον οὐκ ἄν τις περιλαλήσαι. κομποφακελορρήμονα δὲ, βαρυρρήμονα, [σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα.] φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα [καὶ συνδεδεμένα] φορτία τῶν ξύλων. [σκληρὰ καὶ συνδεδεμένα ἔπη λέγοντα. Gl. Br.]

864. ἄληθες ὦ παῖ: Ἐν ἐρωτήσει. ἀντὶ τοῦ, ὄντως δὴ σύ. ὅτι δὲ λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς ὁ Εὐριπίδης, Ἀλέξανδρός φησιν. εἴρηται δὲ ὁ στίχος παρὰ τὰ Εὐριπίδου

ἄληθες ὦ παῖ τῆς θαλασσίας θεοῦ.

1. Ἄλλως add. R.

2. εἰσιών] καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν δραμάτων ἐτερατεύετο addit Suidas s. ἀποσεμνύνει.

8–10. Φρύνιχος—κρατούμενον om. R.

8. Φρύνιχος, ἀθύρωτον] Verba nimis ex abrupto illata. Exciderunt nonnulla, redintegranda ex Suidæ glossis, ἀθύρωτον στόμα: οὕτως ἀθύρωτον, οὐκ ἀπύλωτον. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις καὶ Φρύνιχος. et, ἀπύλωτον στόμα: ἀθύρωτον, ἀλλ' οὐκ ἀπύλωτον. Ἀ. ἐν Β. καὶ Φρύνιχος. Apparet ex his Phrynichum intelligi non grammaticum, sed comicum.

γράφουσιν V. et Suidas s. ἀθύρωτον. γράφοντες Θ. et Suidas s. ἀπύλωτον. γραμματικοὶ Ald.

9. ἠνεῳγμένον Suidas.

11. ἤτοι R. et Suidas s. ἀπεριλάλητον. οἷον Ald.

11, 12. ἢ—περιλαλήσαι (codex παρὰ λαλῆσαι) addidi ex R. et Suida.

12. κομπ. δὲ om. R.

βαρυρήμονα R.V.

12, 13. σκληρὰ—λέγοντα om. R. V.Θ.M. et Suidas s. κομποφακελορρήμονα.

13. καὶ συνδεδεμένα om. R.V.Θ.M. et Suidas.

14. τῶν] διὰ R.

16. Ἐν—δὴ σύ om. R.

17. δὲ om. R.

Κλειτοῦς add. R.

17, 18. Ἀλέξανδρος—Εὐριπίδου om. R.

18. εἴρηται δὲ παρ' εὐριπίδου Θ.

τὰ Εὐριπίδου Dobræus. τῷ Εὐριπίδῃ Ald.

βαρυτονητέον δὲ τὸ ἄληθες. ἀρουραίας δὲ, διότι τὰ λάχανα ἐκ τῆς γῆς φύεται.

866. *πτωχοποιέ*: Ὁ *τὸν* Τήλεφον *τὸν βασιλέα* Μυσῶν *πτωχὸν ποιήσας. στωμυλιοσυλλεκτάδη δὲ, ὁ πολυλογίας συνάγων.* [*ἀντὶ τοῦ στωμύλα ῥήματα συλλέγων.* R.Θ. *πολυλογίας συλλέγων.* Gl. Br.] *ῥακιοσυρραπτάδη δὲ, ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων καὶ ἐνδύων τοὺς βασιλεῖς. ἢ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ποιητῶν συλλέγων καὶ οἰκεῖα ἑαυτοῦ λογιζόμενος.* [*τὰ ῥάκη συλλέγων.* R.Θ.]

868. *σπλάγχνα θερμήνῃς*: Θυμὸς *γάρ ἐστι ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως κινούμενος. ἢ ὀργὴ ἐναρχομένη. κότος δὲ, ὀργὴ θυμὸν ἐπιτηροῦσα. μῆνις δὲ ὀργὴ εἰς παλαίωσιν ἀποτιθεμένη. χόλος δὲ, ὀργὴ διοιδοῦσα. ὀργὴ δὲ, ἐπιθυμία τιμωρίας τοῦ ἠδικηκέναι δοκοῦντος* [*ἤγουν προσηκόντως.* Victor.] *ἢ λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι.*

870. *τὸν χωλοποιόν*: Δ*ιὰ τοὺς τρεῖς,* Βελλεροφόντην, Φιλοκτήτην, Τήλεφον.

871. *ἄρν' ἄρνα μέλαιναν*: Ὡς *τοιαύτης γινομένης θυσίας τῷ* Τυφῶνι *ἐπὶ τῷ λῆξαι τὰς καταιγίδας.* [*ἄρν' ἄρνα μέλαιναν*: Τοιαῦτα *γὰρ ἔθυον τῷ* Τυφῶνι, *ὁπότε στροβιλώδης ἐκινήθη ἄνεμος. τῶν γὰρ τοιούτων οὗτός ἐστιν ἔφορος. εἰκότως δὲ μέλαιναν, καὶ οὐ λευκὴν, ἐπειδὴ καὶ ὁ* Τυφὼς *μέλας.* Schol. Br.]

872. *τυφὼς γὰρ ἐκβαίνει*: Οἷον *ἀθρόως ἐκβαίνειν μέλλει. τοὺς δὲ καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφὼς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλανα ἄρνα σφάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα. εἰς τὸν* Αἰσχύλον *δὲ τοῦτο.*

873. *ὦ* Κρητικὰς *μέν*: Ἐ*ν γὰρ τοῖς* Κρησὶν Ἴκαρον *μονῳδοῦντα ἐποίησε. καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν τοῦ* Ἰκάρου *μονῳδίαν ἐν τοῖς* Κρησί. *θρασύτερον γὰρ δοκεῖ εἶναι τὸ πρόσωπον.* Ἀπολλώνιος *δὲ, ὅτι δύνα-*

1. *ἄληθες*] *ἀντὶ τοῦ ὄντως δή σύ* add. R. Sequentia om. R.V.Θ.M.
3–13. Ὁ *τὸν—δοκοῦντος* om. R.V. Θ.M.
11. *κότος δὲ ὀργὴ ἐπιτηροῦσα*] I. e. *κότος est ira ulciscendi tempus observans*. Vide Diog. Laert. 7, 114. et ibi interpretes. KUST.
15. *φιλ. βελλ.* R.
18. *ἐπὶ* Kusterus. Libri *ἐν*.
22. Οἷον—*μέλλει* om. R.
23. *δὲ* om. R.
24. *σφάζειν* R. *σφαγιάζειν* Ald. *δὲ*] *διὰ* R.
25, 26. Ἐ*ν—ἐποίησε. καὶ* om. R.
26. *τοῦ* add. R.Θ.
27. *εἶναι δοκεῖ* V.Θ.

ται καὶ εἰς τὴν Ἀερόπην τὴν ἐν ταῖς Κρήσσαις εἰρῆσθαι· ἣν εἰσήγαγε πορνεύουσαν. οἶμαι δὲ διὰ τὰ ἐν τῷ Αἰόλῳ. Τιμαχίδας δὲ, διὰ τὴν ἐν τοῖς Κρησὶ μίξιν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον. Ἄλλως. ἐκ τῶν ἐν τῷ Αἰόλῳ Κανάχης καὶ Μακαρέως, ἢ, ὥς τινες, Δανάης καὶ Μεγαρέως ἀδελφῶν. ἐδόκει γὰρ τοῖς παλαιοῖς πάνυ ἐναγὲς εἶναι ταῖς ἀδελφαῖς μίγνυσθαι. ἢ ὅτι ἡ Φαίδρα, ἧς τὸ πάθος ἐδραματούργησε, Κρῆσσα ἦν. καὶ γάμους ἀνοσίους λέγει, διὰ τὸ αὐτὴν ἐρασθῆναι μὲν Ἱππολύτου, ὃν ὁ Θησεὺς ἐξ Ἱππολύτης ἔσχε, μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων, μὴ δυνηθεῖσαν δὲ τελέσαι τὸν ἔρωτα διὰ τὴν Ἱππολύτου σωφροσύνην, ἀγχόνῃ χρήσασθαι.

[876. πόνηρον ἐνταῦθα ἢ τὸν κακὸν νοεῖ, εὕρηται γὰρ καὶ οὕτως, ἢ τὸν γεωργόν. Schol. Cant. 1.]

878. ἵνα μὴ κεφαλαίῳ: Ἀντὶ τοῦ ἁδρῷ. καὶ ἐν Νεφέλαις κεφάλαιον ῥαφανῖδος

οὐδ' ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος.

[κεφαλαίῳ: Καθολικῷ καὶ μεγάλῳ. Gl. Br. κεφάλαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὰς ῥαφανῖδας. Gl. Victor.]

879. ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον: Ὡσανεὶ ἔφη τὸν ἐγκέφαλον. ἰδιώτατα δὲ τὸν Τήλεφον κωμῳδεῖ.

[882. ἔλεγχ' αὐτὸν, ἐλέγχου παρ' αὐτοῦ. Gl. C. D.]

883. ὥσπερ πρῖνος: Ὅτι ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ. [ἔστι δὲ ἡ πρῖνος ξύλον πικρότατον. R.V.Θ.]

[885. ὡς ἐπὶ ἀλεκτρυόνων. R.V. (non G.]

[886. τὰ κεφάλαια. R.]

888. κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον: Ὡσεὶ ἔφη, καὶ ὃν κωμῳδεῖς Τήλεφον, εἰς μέσον φέρε.

892. ὅτιὴ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκεν: Ἐπεὶ τὰ Αἰσχύλου ἐψηφί-

1. ταῖς Κρήσσαις (κρήσαις Θ.) R. V.Θ.M. τοῖς Κρήταις Ald.
3. ἐν τοῖς Κρησὶ om. V.
3–10. Ἄλλως—χρήσασθαι om. R. V.M.
4. Κανάχης—ὥς τινες om. Θ.
5. τῶν ἀδελφῶν Θ.
6. τοῖς ἀδελφοῖς Θ.
μίγνυσθαι om. Θ.
7–10. καὶ γάμους—χρήσασθαι om. Θ.
13. Νεφέλαις] 981.
14. ῥαφανῖδος R.V.Θ.M. τῆς ῥαφανῖδος Ald.
19. ὡσεὶ Θ.
ἰδιώτατα R.Θ. ἰδιαίτατα Ald.
26. ἔφη R. ἔλεγε Ald.
27. φέρε] φέρω R.Θ.

σαντο διδάσκειν. κομπῶδες δὲ τοῦτο ἔφη. τῶν γὰρ δυνατῶν καὶ μετὰ θάνατον ᾄδονται τὰ ποιήματα. [*ὁτιὴ*: *Διότι. ποίησις*: Ἡ. Gl. D.]

893. *τούτῳ δὲ συντέθνηκε*: *Συναποθανοῦσα πάρεστιν ἐνθάδε ἐν τῷ Ἅιδῃ, καὶ ἕξει αὐτὴν ξύμμαχον.*

898. *ὑμεῖς δὲ ταῖς Μούσαις*: *Πρὸς τὸν χορόν. ἴσον τῷ προσᾴσατε, ὡς ὑπογραμμός τις ὤν.*

899. *Διὸς ἐννέα*: *Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις ἐπῳδικὴ διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα τίθεσθαι, ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν μὲν διμέτρων ἐφθημιμερῶν κατὰ τὰς περιττὰς χώρας, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίας ἀντισπαστικῶν ἡμιολίων ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, ἢ καὶ πεντασυλλάβου, πλὴν τοῦ τρισκαιδεκάτου ἰαμβικοῦ καθαροῦ ὄντος ἐφθημιμεροῦς· ἐφ᾽ ᾧ κορωνίς. ἑξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα· ὧν τελευταῖος*

ὀρθῶς μ᾽ ἐλέγχειν, ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. [*ἀντὶ τοῦ θυγατέρες.* R.V.]

[900. *περὶ Αἰσχύλου.* R.V. (non G.)]

902. *γνωμοτύπων*: *Τῶν τὰς οἰκείας γνώμας διὰ τῶν λόγων τυπούντων. ἢ τῶν τύπους αὐτὰς τοῖς ὕστερον καταλιμπανόντων. ἢ τῶν ταῖς γνώμαις ἀλλήλους τυπτόντων.*

903. *ὀξυμερίμνοις*: *Τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις καὶ ἀσαφέσι.*

908. *ῥήματα καὶ παραπρίσματα*: *Τὰ μὲν ῥήματα πρὸς τὸν Αἰσχύλον, τὰ δὲ παραπρίσματα πρὸς τὸν Εὐριπίδην λεπτολόγον ὄντα.*

913. *Δήμητερ ἡ θρέψασα*: *Παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δήμων ἦν ὁ*

1. *κομπῶδες* R.V. *κομψῶδες* Ald.
4. *πάρεστιν τῷ εὐριπίδῃ ἐν τῷ* R.
5. *σύμμαχον* V.Θ.
6. *τῷ*] *τὸ* R.V.M.
προσᾴσατε Kusterus. *προσοίσατε* R.V.Θ.M. Ald. *προᾴσατε* Valckenarius Animadv. ad Ammon. p. 219.
8. Scholion metricum om. R.V. Θ.M.
18, 19. *Τῶν τὰς—καταλιμπανόντων. ἢ* om. R.V.M.
18. *διὰ τ. λ.* om. Θ.
19, 20. *ἢ τῶν τύπους—τυπτόντων* om. Θ.
20. *ἀλλήλους*] *ἀλλήλων* R. om. M.
21. *σαφέσι* M.
23. *πρίσματα* Θ.M.
24. *λεπτολόγον ὄντα* R. *λεπτολογοῦντα* Ald.
25. *τῶν δήμων* R.Θ.M. (sed in gl. Θ. *παρόσον ἐλευσίνιος ἦν τὸν δῆμον*). *τὸν δῆμον* Ald.
ἦν ὁ Αἰ. R. *ὁ Αἰ. ἦν* Ald.

Αἰσχύλος. ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου.

[914. *λείπει ποίησον ἢ δός.* R.M.]

915. [*τὸν καρπόν.* R.] *καλῶς*: *Ὅτι καὶ νῦν τὸ καλῶς ἐπὶ παραιτήσει. ἀποστρεφόμενος δὲ καὶ παραιτούμενος ὁ Εὐριπίδης λέγει τὸ καλῶς.*

916. *ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι*: *Ἅτε δὴ Σωκρατικὸς ὢν καινὰ δαιμόνια ἔπλασεν.*

[917. *ὡς ἐπὶ νομισμάτων.* R.]

918. *τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς*: Τινὲς *ἐν τῷ θεοῖς δύο τιθέασιν, ἵνα ἓν ᾖ τὸ, ἴδιοί τινές σοι κόμμα καινόν.*

919. *αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα*: Καὶ Σωκράτης *ἐν* Νεφέλαις

μὰ τὴν ἀναπνοὴν, μὰ τὸ χάος, μὰ τὸν ἀέρα.

χαρακτηρίζει δὲ Εὐριπίδην, *εὐεπίφορον ὄντα ἐπὶ τὸ ὀνομάζειν αἰθέρα. στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι.* [*ἀντὶ τοῦ στροφὴ, κίνησις.* R.] *μυκτῆρες δὲ ὀσφραντήριοι, ὡς συντελούντων τῶν μυκτήρων εἰς τὴν φωνήν.*

[921. *λείπει τὸ ποιήσατε* R. *δότε ἢ θελήσατε.* Θ.]

922. *καὶ μὴν ἡμεῖς*: Κορωνὶς *καὶ εἴσθεσις χοροῦ προῳδικὴ, ὅτι προτίθεται τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ιδʹ· ὧν τὰ μὲν ά, βʹ, έ, ϛʹ, ή, θʹ, ιά, ιβʹ, ιδʹ δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δ' ἄλλα ἐφθημιμερῆ, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ἀκαταλήκτου ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.*

924. *λόγων ἐμμέλειαν*: *Ὅτι καταχρηστικῶς νῦν τὴν εὐρυθμίαν. κυρίως γὰρ ἡ μετὰ μέλους τραγικὴ ὄρχησις. οἱ δὲ, ἡ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις.* [*ἔπιτε*: Ἐπέλθετε. Gl. R.D.]

1, 2. *ἢ ὅτι — ἔπος* Αἰσχύλου om. R.V.Θ.M.
4–6. *Ὅτι—λέγει τὸ καλῶς* om. R.
7. *δὴ*] *νῦν* V. om. M.
8. *καινὰ*] *καὶ νῦν* V.Θ.M.
ἔπλασεν R.V.Θ. *ἔπλασσεν* Ald. *ἀνέπλασεν* M.
11. *ἴδιον* V. Scholion om. R.
12, 13. Καὶ — *μὰ τὸν ἀέρα* om. R.
12. Νεφέλαις] 627.
13. *ἀέρα* V.Θ.M. *αἰθέρα* Ald.
14. *δὲ* om. R.
τὸ R.V. *τῷ* Ald.
ὀνομ. αἰ. R. *αἰ. ὀνομ.* Ald.
15. *στρέφειν*] *συστρέφειν* V.Θ.
16, 17. *μυκτῆρες — φωνήν* om. R.V.Θ.M.
19. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.
24–26. *Ὅτι ὑπόρχησις* om. V.
25. *γὰρ* R. *δὲ* Ald.
τ. ὄρχ. R. *ὄρχ. τ.* Ald.
οἱ δὲ ἡ] *ἡ δὲ* R.Θ.

925. δαΐαν ὁδὸν: Ἀγωνιστικὴν, ἔμπειρον, ἀπὸ τοῦ δαῆναι [ἢ φιλόνεικον. R. ἤγουν μαθεῖν. Gl. Victor.] ἐπὶ τούτοις δὲ δαΐαν ὁδὸν, ἔμπειρον. ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον.

929. προσδοκᾶν οὖν: Ἔθος τοῖς ποιηταῖς προλέγειν, ἃ εἰς τὸ ἑξῆς λέγειν μέλλουσι. κἀνταῦθα οὖν οὗτος τοῦτο ποιεῖ.

931. κατερρινημένον: Ἐξεσμένον. ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ ῥινοῦσιν. ἢ εὐτελὲς, ὅτι ἐξευτελίζομεν τῇ ῥινί. [τὸν Εὐριπίδην. R.V.]

932. αὐτοπρέμνοις: Δυσκόλοις, προρρίζοις, ἢ μεγάλοις. [τὸν Αἰσχύλον. V.]

935. ἀλινδήθρας: Συναγωγὰς, στροφὰς, λεπτολογίας, πλοκὰς τοῦ Εὐριπίδου. [ἀλινδῆθραι ἀπὸ τοῦ ἀλίζω, τὸ συναθροίζω. Gl. Victor. κυλίστρας. R.]

936. ἀλλ᾽ ὡς τάχιστα: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν Ἱππωνακτείων τετραμέτρων καταληκτικῶν ξϛʹ· ὧν τελευταῖος

πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῇ ἔξω νενευκυῖα.

[938. οἷον τὸν ἐμὸν χαρακτῆρα. R.]

[939. ἐν τοῖς τελευταίοις. R.]

941. παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας: Ἀπατεὼν γὰρ, ὡς ἀφελέστερος ὁ Φρύνιχος. νῦν δὲ Φρύνιχον λέγουσι τὸν τραγῳδοποιητήν. τοῦτον δὲ ἐπαινοῦσιν εἰς τὴν μελοποιίαν. νυνὶ δὲ ὡς ἀφελοῦς ὄντος αὐτοῦ μνημονεύει ὁ Ἀριστοφάνης. ἦν δὲ πρὸ Αἰσχύλου.

942. ἐγκαλύψας: Ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος ἐν δράματι τινὰ κεκαλυμμένον. ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξὶν ἢ Ἕκτορος λύτροις. οὐδὲν

1. ἀπὸ τοῦ δαῆναι om. R.
4, 5. Ἔθος—ποιεῖ om. R.
7. ᾧ—ῥινί om. R.
ῥινί] ῥινῇ V, non G. ῥίνῃ Θ. et Suidas s. κατερρινημένοις.
11, 12. Συναγωγὰς—Εὐριπίδου om. R.
14. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.
21, 22. Ἀπατεὼν—νῦν δὲ om. R.
22. τραγῳδοποιητήν R. τραγῳδίας ποιητήν Ald.
23. ἀφελεστέρου Θ.
24. ὁ om. R.M.
25. Ὡς om. V.
δράματι R. δράμασι Ald.
ἐγκεκαλυμμένον Θ.
26. δὲ om. R.Θ.
27. λύτροις] λουτροῖς R.V.Θ. sed λύτροις Θ. in gl.

δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς φθέγγεται. Ἄλλως. εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυξὶν Ἀχιλλέα ἢ Ἕκτορος λύτροις· ἢ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν, ὃς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται.

944. οὐδὲ τουτί: Εἰκὸς αὐτὸν ἀποκροτοῦντα τῷ δακτύλῳ δεικνύειν τὸ οὐδὲ τουτί. τὸ δὲ, οἱ δ' ἐσίγων, ὁ Ἀχιλλεὺς, φασὶ, καὶ ἡ Νιόβη.

[945. σωρούς. R.]

947. καί με τοῦτ' ἔτερπε: Μᾶλλον τῇ σιωπῇ ἐτερπόμην ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσιν. ὅτι οἱ πολλοὶ ἐν σκηνῇ ἐλάλουν.

[948. πρὸς τὸν Διόνυσον. R.]

949. ὁ δεῖνα: Ὅτι ἐπιδείξεως. δείκνυσι γὰρ τὸν Αἰσχύλον παρόντα.

951. διῄει: Ἀνύοιτο ἂν, εἰς τέλος ἂν ἦλθεν.

952. ὦ παμπόνηρος: Ἢ ἐγὼ, ἢ αὐτὸς νόει. καὶ πρὸς μὲν τὸν Διόνυσον, ὦ παμπόνηρος ἐγὼ, ὁ εἰς πάντα πονηρευόμενος καὶ πάντα ἐξετάζων, οἷα ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ· πρὸς δὲ τὸν Αἰσχύλον, στίξον εἰς τὸ παμπόνηρος, καὶ τὸ ὢ ἀντὶ τοῦ φεῦ· ὢ παμπόνηρος ὑπάρχει αὐτὸς, ταῦτα πονηρευόμενος εἰς ἀπάτην τῶν θεατῶν. [ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου. R.]

953. τί σκορδινᾷ: Οὕτως ἔλεγον τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν, σκορδινᾶσθαι. γίνεται δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. [σκορδονιᾷ: Δριμύτατα βλέπεις. δριμέα γὰρ τὰ σκόροδα. Gl. Cant. 1.]

955. βόεια: Μεγάλα καὶ κτύπου πλέα, ὀφρῦς ἔχοντα, ὑψηλὰ καὶ ὑπερήφανα.

1–3. Ἄλλως — φθέγγεται om. R.Θ.

2. μυρμηδόσιν V. Ald.

4–6. Εἰκὸς—Νιόβη om. R.

4. ἀποκροτοῦντα Valckenar. ad Herodot. 3, 46. ἀποκρατοῦντα V.Θ. ἀπρακτοῦντα Ald.

5, 6. τὸ δὲ—Νιόβη om. V.Θ.

9. ὅτι οἱ πολλοὶ R. πολλοὶ δὲ ἐν Ald.

11. Ὅτι] τὸ τὶ M.

ἐπιδείξεως] ἐνδείξεως Θ. ἐπ' ἐνδείξεως M. ἐπιδεικτικῶς Dobræus.

13. Ἀνύοιτο — ἦλθεν om. Θ. Solum ἀνύοιτο habet R.

14–18. Ἢ ἐγὼ — θεατῶν om. R.V.

21. γίνεται Piersonus ad Mœr. p. 343. Legebatur τινές.

22. ἐκτείνωσι] Legebatur ἐκτείνουσι. ἐκτείνοιεν V.Θ.M.

25. Μεγάλα—ἔχοντα om. V.

956. *μορμορωπὰ*: Καταπληκτικὰ, φοβερά. ἐκ μεταφορᾶς τῆς μορμοῦς, τῆς τὰ βρέφη φοβούσης.

957. *ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις*: Ἀπὸ τοῦ ἀγνῶτος. οὐ γὰρ παρασχηματίζεται ἀπὸ τοῦ ἀγνὼς, εἰς οὐδέτερον γένος, ὥς φησιν Ἡρωδιανός. [ἄγνωστα. R.]

959. *ἢ Σκαμάνδρους*: Χαρακτηριστικὸν καὶ τοῦτο· ὅτι πολὺς Αἰσχύλος ἐν τῷ ποταμοὺς καὶ ὄρη λέγειν.

960. *γρυπαιέτους*: Ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόκοτα. εἰώθασι γὰρ ζωγραφεῖν εἰς τὰς ἀσπίδας ἀετούς. ζητεῖται δὲ, ποῦ μᾶλλον τὸ ἢ συναπτέον· εἰς τὸ, ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας· ἢ τοῖς ἄνω· ἢ τῷ γρυπαιέτους χαλκηλάτους.

962. *ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ*: Παρὰ τὸ ἐξ Ἱππολύτου

ἤδη πότ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ.

963. [προείρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρμιδόνων ἐστὶν ἐπὶ νεὼς "ἐπὶ δ' "αἰετὸς ξουθὸς ἱππαλεκτρυών." τὸ δὲ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου. R.]
ἱππαλεκτρυόνα: Γράφεται κολοκτρυόνα, ὡς γένος τι Περσικὸν ἀττελάβοις ὅμοιον. Ἄλλως. ἱππαλεκτρυὼν εἰ καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἀπηγόρευται μὴ εἶναι, ἀλλ' ἔστι τῇ ἀληθείᾳ ζῷον θαλάσσιον, ὅν καί τις τῶν καθ' ἡμᾶς εὑρὼν κατὰ τύχην ἐξιόντα ἀπεκτονὼς καὶ πᾶσι νεκρὸν δείξας, ἐνέγραφεν ἐν τῇ σημαίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι, ὡς ἂν καὶ τοῖς μὴ εἰδόσιν ὁ ἆθλος κηρύττοιτο. τινὲς δὲ τὸ ἵππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

3–5. Ἀπὸ—Ἡρωδιανός om. R.
3. σχηματίζεται Θ.
6. πολὺς] πολλοὺς V.
8, 9. εἰώθασι—ἀετούς om. R.
9. ἀετούς V.M. αἰετούς Ald.
δὲ om. R.
τὸ ἢ post μᾶλλον add. R.
10. τῷ] τὸ V.
11. Addit R. ἄλλως. ἐπὶ ἀσπίδων ὄντας.
12. τὸ R. τὰ Ald.
Ἱππολύτου] 378.
14. ἐπὶ δ' αἰετὸς] De Æschyli fragmento v. ad schol. Pac. 1177.
15. τὸ δὲ—μεγάλου habet V. (non G.), ex quo correxi quod in R. est ἵππον.
16. Γράφεται] γράφει R.V.Θ, quasi nomen grammatici alicujus exciderit. γράφεται est in M.
κολοκτρύονα R.V. κολεκτρυόνα Θ. Ald. καλεκτρυόνα M. Hesychius, κολοκτρύων: ἀπὸ τοῦ κολονοῦ (κολοβοῦ ?), ἀλεκτρυόνος μεγάλου γέγονεν. Ceterum tota annotatio referenda ad v. 966. ubi κολοκτρυόνα pro κἀλεκτρυόνα in textu habet R.
Περσικὸν ἀττελάβοις ὅμοιον] περσικὸν ἀντελάβοις ὅμοιον R. λάβοις περσικὸν αὐτὸ ὅμοιον V. λάβῃς περσικὸν αὐτῷ ὅμοιον Θ. Ald. νάβοις περσικὸν ὅμοιον αὐτῷ M. Correxi ex glossa Suidæ, κολοκτρυών: γένος τι Περσικὸν ἀττελέβοις ὅμοιόν ἐστι.
17–21. Ἄλλως—μεγάλου om. R. V.Θ.M.

965. Ἔρυξιν: Οὗτος γὰρ ὡς ἄμορφος καὶ ἀηδὴς διαβάλλεται. [ἵνα διαβάλλῃ αὐτὸν ὡς ἄμορφον. R.V. (non G.) Θ.M. οὗτος γὰρ ὡς κτηνοβάτης ἐκωμῳδεῖτο, ἢ ὡς ἀηδής. Θ.]

[968. ὥσπερ σύ. R.]

969. παραπετάσμασι: Ταῖς σκηναῖς, τοῖς Περσικοῖς βήλοις, ἢ βηλοθύροις.

[970. ἐγὼ δηλονότι. R.]

[971. κομπώδη οὖσαν. R.V. (non G.)]

[972. ἔξυσα. R.]

973. ἐπυλλίοισιν: Ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς· ὡς δὲ βρέφος βρεφύλλιον, καὶ εἶδος εἰδύλλιον· οὕτω καὶ ἔπος ἐπύλλιον.

περιπάτοις: Εἰώθασι γὰρ οἱ κακούμενοι περιπατεῖν. ἢ ἀντὶ τοῦ διατριβαῖς. ὡς ἐπὶ ἀσθενοῦντος δὲ διαλέγεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν λεπτυνομένων σωμάτων διὰ τῆς καθάρσεως.

[τευτλίοισι: Εἰώθασιν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τὰς τῶν σωμάτων καθάρσεις διὰ περιπάτων καὶ τεύτλων λευκῶν καὶ ἑτέρων ποτῶν ποιεῖσθαι. τὸ δὲ ἐπυλλίοις ἀντὶ τοῦ λογίοις μικροῖς. Schol. Cant. 1. 2.] μικροῖς: Γράφεται λευκοῖς.

974. χυλὸν διδοὺς: Οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων. γράφεται δὲ καὶ ἀπηθῶν, ἀντὶ τοῦ ἐκλεγόμενος. μονῳδίαις δὲ, γυμνάσμασι μονῳδικοῖς.

975. Κηφισοφῶντα: Ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν ὁ Κηφισοφῶν συμπονεῖν αὐτῷ, καὶ μάλιστα τὰ μέλη· ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμῳδοῦσιν. ἕτερος δέ ἐστι Κηφισοφῶν ὁ καὶ τὸ ψήφισμα εἰσενεγκὼν ὑπὲρ τοῦ εἰρχθῆναι τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.

[977. τὴν ὑπόθεσιν. R.]

2. διαβάλλῃ Θ. διαβάλῃ R.V.M.

5. Ταῖς σκηναῖς et ἢ βηλοθύροις om. R.V. Totum scholion om. G.

10, 11. Ἀντὶ — ἐπύλλιον om. R. V.Θ.M.

12. εἰώθασιν οἱ R.Θ.M, non V. κακούμενοι R.V.Θ.M. καλούμενοι Ald.

ἢ om. R.

13. δὲ om. R.

13, 14. ἐκ—καθάρσεως om. R.V. Θ.M. et Suidas s. ἴσχανα.

18. Γράφεται λευκοῖς om. R.V. Θ.M.

19. πτισάνης R.M. πτιˢάνης Θ. πτησάνης V. πτυσάνης Ald.

20, 21. γράφεται—μονῳδικοῖς om. R.V.M.

20. γράφεται—ἐκλεγόμενος om. Θ.

22. ὁ Κηφισοφῶν hoc loco R, post αὐτῷ Ald.

24, 25. ἕτερος—σιτήσεως om. R.

25. σιτίσεως V.

978. *ἢ τὸ σαυτοῦ*: Ὅτι δυσγενὴς ὁ Εὐριπίδης. ἐπῶν δὲ, τῶν ἰαμβείων. ἔπη γὰρ καὶ αὐτὰ καλοῦσιν.

979. *ἀργόν*: Ὥσπερ σὺ τὴν Νιόβην καὶ τὸν Ἀχιλλέα ἐποίησας μηδὲν λέγοντας.

980. *ἡ γυνή τέ μοι χὠ δοῦλος*: Ἀντὶ τοῦ τὰ αὐτά. καὶ εἰς τοῦτο κωμῳδεῖται ὁ Εὐριπίδης, ὅτι διαφόροις τοῖς προσώποις ἀνοικείους λόγους περιτίθησιν.

[981. ὅτι καὶ παρθένος ἐν τραγῳδίαις λέγει. R.V.]

982. *ταῦτα*: Τὸ τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις ἰσοτίμους ποιεῖν.

983. *δημοκρατικὸν*: Τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος, φησὶν, ἔασον. ἐμὸν γάρ ἐστι μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου, οὐ σόν. παρόσον ἡσυχίας καὶ εἰρήνης ὁ θεὸς αἴτιος. ἔασον οὖν ὦ τᾶν· ὀρθῶς γάρ σου κατηγορεῖ ἐπὶ τῇ πάντων ἀδολεσχίᾳ ὁ Αἰσχύλος, καὶ οὐκ ἂν ἔχοις ἐμπεριπατῆσαι οὐδὲ ἐπαινέσαι σεαυτὸν ἐπὶ τούτῳ. Ἄλλως. οὐ δεῖ σε, φησὶ, ζητεῖν ὅπως ἂν ἀποδείξῃς ὡς κάλλιστα τοῦτο ἐποίεις. οὐ γὰρ καλὸν ἐξ ἴσου τοὺς δούλους τοῖς δεσπόταις παρρησιάζεσθαι. περίπατος δὲ διατριβή.

[985. τοὺς ἐν δράματι. R.]

987. *γωνιασμοὺς*: Πλαγιασμοὺς, ἀπάτας. καχυποτοπεῖσθαι δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὰ ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσηται. [ἀποφυγὰς καὶ ἀπαγωγάς. R.M.]

[989. *κάχ' ὑποτοπεῖσθαι*: Τὸ τέλειον κακὰ ὑπονοεῖν. R.V. ὑπονοεῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσηται. Gl. E.]

[991. εἰ κακῶς ἔλεγον. R.V. (non G.)]

992. *οὐκ ἐκομπολάκουν*: Κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. οὐκ ἔλεγον κομπώδη ὡς ὁ Αἰσχύλος. [ἐμεγαλορρημόνουν. Θ.]

993. *ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας*: Οὐ τὴν φρόνησιν αὐτῶν ἀφει-

1–4. Ὅτι—λέγοντας om. V.
1, 2. ἐπῶν—καλοῦσιν] ὅτι ἔπη καλοῦσι καὶ τὰ ἰαμβία R.
3, 4. Ὥσπερ—λέγοντας om. R.
5. τοῦτο R.V. τοῦτο δὲ Ald.
9. Τὸ—ποιεῖν om. R.V.
10. Τὰ om. R.
φησὶν R. φησὶν οὖν πρὸς ταῦτα ὁ (ὁ om. Θ.) Διόνυσος Ald.
12. ἡσ. κ. εἰρ. R.V.Θ.M. εἰρ. κ. ἡσ. Ald.
12–17. ἔασον—διατριβή om. R.
12. ὦ τᾶν] ὅταν V.
14. τούτῳ] τοῦτο V.
14–17. Ἄλλως—διατριβή om. V.
22. ὑπονοεῖν post κακά om. V, totam annotationem om. G.
26. ὁ add. R.
27. Οὐ om. R.
φρόνησιν R.V.Θ.M. σωφροσύνην Ald.

λόμην, ἀπὸ τοῦ φρονεῖν καὶ συνεῖναι τὸ λεγόμενον ἀποσπάσας αὐτούς.

994. Κύκνους: Ὅτι δύο Κύκνοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἄρεος υἱὸς, ὁ ὑφ' Ἡρακλέους φονευθεὶς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσίοδος, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ὁ ὑπ' Ἀχιλλέως· ὡς καὶ Πίνδαρος ἱστορεῖ.

κωδωνοφαλαροπώλους: Ἀπολλώνιός φησιν ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσί τινας. κώδωνας ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων ἔχοντας.

996. Φορμίσιος: Δίδυμός φησιν ὅτι Φορμίσιος δραστικὸς ἦν καὶ τὴν κόμην τρέφων καὶ φοβερὸς δοκῶν εἶναι. διὸ καὶ Αἰσχύλου μαθητὴν αὐτόν φησιν εἶναι. βαθὺς δὲ ἦν καὶ καθίει τὸν πώγωνα. κωμῳδεῖται δὲ καὶ εἰς δωροδοκίαν.

Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης: ὁ Μεγαίνετος, ὅτι οὐ πάντως βάρβαρος, ἀλλ' ἀναίσθητος καὶ οὐκ ἀστεῖος. αὐθάδης δὲ οὗτος καὶ τῶν στρατηγιώντων ἐστὶ καὶ ἄλλως θρασύς. τινὲς δὲ δούλων ὀνόματα. [Μεγαίνετός θ' ὁ Μάγνης: Ἀμφότεροι βάρβαροι. Gl. A.]

997. σαλπιγγολογχυπηνάδαι: Σάλπιγγας καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίκον ἀποτείνει [ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος. R.V.Θ.M.]

σαρκασμοπιτυοκάμπται: Ὡς σαρκάζοντας μὲν καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικὰ, οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιούτους· ἰσχύος δὲ ἐπιμελουμένους. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος. [ἀντὶ τοῦ μεγάλαι. R.V. (non G.)] Ἄλλως. σαρκασ-

1. ἀπὸ — αὐτούς in initio scholii habet R.

3–5. Ὅτι—ἱστορεῖ om. R.V.Θ.M.

6. φησι παρήγαγε χρωμένους κωδωνοχίτωνας M.

7, 8. κώδωνας — ἔχοντας om. R.V. Θ.M.

10. τρέφων R.V.Θ. στρέφων M. Ald.

11. αὐτόν φησιν V.Θ. φησὶν αὐτὸν Ald.

βαθὺς] δασὺς dicit scholiasta Eccles. 97.

δὲ εἴην καὶ καθείη V.

12. Post δωροδοκίαν pergit R. οὗτος αὐθάδης—θρασύς. καὶ ὁ μεγαίνετος δὲ τοιοῦτος. ὀνόματα δούλων. ούν

14. στρατηγιόντων V. στρατηγιώντων Θ. στρατηγούντων M.

15. ἄλλως add. R.

18. ἀποτείνει] ἀνατείνει R. et Suidas s. σαλπιγγολογχυπηνάδαι.

21. μὲν om. R.V.Θ.M.

22. ἐπιμελομένους M.

23, 24. διὸ—ἀναίσθητον om. M.

24. ἀναίσθητον] καὶ μανικὸν add. Ald. om. R.V.Θ. et Suidas s. σαρκασμο— .

μοπιτυοκάμπτης συνετέθη παρὰ τὸ σαρκασμὸς καὶ τὸ πίτυς καὶ τὸ κάμπτω. ἔστι δὲ σαρκασμὸς εἰρωνεία δακνηρὰ καὶ βαρύτης, ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν ἔχει ὡς οἷά τι θηρίον σαρκὶ ἐμφυέν. ἄλλοι δὲ σαρκασμοὺς νοοῦσι τοὺς μαλακοὺς καὶ φθορεῖς ἀπὸ τοῦ τὰς σάρκας κάμπτειν, ἤτοι συνθλίβειν δίκην πίτυος. ἔστι δὲ καὶ πιτυοκάμπτης φάρμακον φθοροποιὸν, ὡς ἐν τοῖς νόμοις εὕρηται. Victor. βυκινοκονταρογέναι. μαλακοὶ καὶ φθορεῖς. Θ.]

998. Θηραμένης: Ὡς ἀστεῖος καὶ πιθανὸς, Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βούλεται τοῦτον ἀποδεῖξαι, καὶ παραπλήσιον Θηραμένει. [ὁ ἀστεῖος. R.]

1001. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος: Ὅτι δοκεῖ προσγεγράφθαι τῇ πολιτείᾳ, Ἄγνωνος αὐτὸν ποιησαμένου, ὡς Εὔπολις Πόλεσιν. Ἀρίσταρχος δὲ, ὡς γεγραμμένου Κῴος ἐξηγεῖται· ὅτι πρὸς τὸ Κῷος εἰσήγαγε τὸ Χῖος. τὸν γὰρ ἀντίστροφον τῷ Χίῳ λέγεσθαι. τοῦτο οὖν φησιν, ὅτι οὐδέποτε κακοβολεῖ ὁ Θηραμένης ὡς ἐν ἀστραγάλοις, ἀλλ᾽ ἐπιτυγχάνει. ἐπιπλήττει δὲ αὐτῷ ὁ Δημήτριος, ὡς τελέως ἀγνοοῦντι ὅτι Κῖος ἦν. παραλείπει δὲ ὅμως καὶ αὐτὸς ὅτι οὐδὲν ἧττον παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἴρηται ἀντὶ τοῦ Κῷος Κῖος. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι δύναται καὶ τῆς παροιμίας μεμνῆσθαι, οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος. παρόσον ποικίλος τις ὢν καὶ ἀγχίστροφος, καθωμίλει τοὺς καιροὺς, πρὸς τὸ κρεῖττον μέρος ἀεὶ διδοὺς ἑαυτόν. Κῷος δὲ ἐλέγετο εἶναι.

1002. τοιαῦτα μέντοι 'γὼ φρονεῖν: Τὸ πλῆρες μέντοι ἐγώ. εἴσ-

8. ἀστείως R.
καὶ πιθανὸς om. R.Θ.
9. παλ. καὶ παν. R.Θ. et Suidas s. κομψόν. παν. καὶ παλ. Ald. καὶ παλίμβολον om. V.
10. ἀποδεῖξαι R.Θ. et Suidas. ἀποδεικνύναι Ald.
11–14. Ὅτι—λέγεσθαι om. R.
14. τὸν γὰρ] τὸν γὰρ τὸν V.
15. κακοβολεῖ Hemsterhusius in Anecdotis vol. 1. p. 200. Legebatur κακοβουλεῖ. κακοβουλεῖς V. ἐκακοβόλησεν—ἐπετύγχανε posuit Suidas s. Θηραμένης.
ὁ om. V.
16. τελέως om. Θ.
ἀγνοοῦντι] ἀγνοῶν R.
17. Κῖος] κεῖος V.M.
17–21. παραλείπει—εἶναι om. R.
18. Κῖος] κεῖος M.
δύναται om. V.
20. ὢν] ἦν Θ.
τοὺς καιροὺς] τοῖς καιροῖς Θ.M. et Suidas s. ἀγχίστροφοι et Θηραμένης. Accusativum defendit Toupius exemplo Athenæi 12. p. 513 B.
21. εἶναι] Inepte Musurus in Ald. addit καὶ Κόθορνος. Λουκιανὸς Ἔρωσιν "ὡς καὶ ἔγωγ' ἂν εὐξαίμην, "εἴπερ ἦν ἐν δυνατῷ, γενέσθαι Θηραμένης ἐκεῖνος ὁ Κόθορνος, ἵν' ἄμφω νενικηκότες ἔξισοι βαδίζοιτε."
22. Τὸ πλῆρες] Scholiasta enim scriptum invenit μέντοὐγώ. Sic igitur lemma corrigendum. Annotationem om. G.
μέντοι R. τοιαῦτα μέντοι Ald.
22–p. 117, 6. εἴσθεσις—νενευκυῖαι om. R.V.Θ.M.

θεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο περιόδους διῃρημένη, ἐκ κώλων ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων κά. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης περιόδου κῶλα θ' τῆς δὲ δευτέρας κῶλα δυοκαίδεκα. ἧς τὰ ή, ιά, ιβ' καταληκτικά εἰσιν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγραφος, τῆς δὲ δευτέρας δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι.

[1004. τῇ τραγῳδίᾳ. R.V. (non G.)]

[1005. διαγινώσκειν. R.V. (non G.)]

1007. καὶ τὰς οἰκίας: Προσέχειν τῇ οἰκίᾳ καὶ οὐ πολέμοις.

[1011. ἐκ τῆς λεπτολογίας Εὐριπίδου μεμαθηκὼς καὶ πεπαιδευμένος. R.V.]

1014. ποῦ 'στιν ἡ χύτρα: Ταῦτα πάντα μικροπρεπείας παραδείγματα.

[1016. τὸ πινάκιον. οἱ δέ φασι τὸ σαλτζάριον. Θ.]

1017. τέθνηκέ μοι: Ἀντὶ τοῦ κέκλασται, ἢ ἀπώλετο. πρὸς τὰς λέξεις Εὐριπίδου.

1019. τῆς ἐλάας: Μέχρι καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσιν. ἐλάα δὲ ὁ καρπὸς τῆς ἐλαίας. καταχρηστικῶς δὲ θατέρου λαμβάνεται.

1021. Μαμμάκυθοι: Ἀρίσταρχός φησιν ὠνοματοπεποιῆσθαι. πῶς οὖν, Δημήτριός φησιν, εἰ μὴ σύνηθες αὐτοῖς τὸ ὄνομα, οὗ καὶ δρᾶμα ὅλον οὕτως ἐπιγέγραπται Μαμμάκουθοι; ὅ τινες Πλάτωνος λέγουσιν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μαμμόθρεπτοι. Δίδυμος, ὅτι Μαμμάκυθος καὶ Μελητίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο, καθάπερ καὶ ὁ Βουταλίων καὶ ὁ

9. οὐ πολέμοις R. οὐκέτι πολέμῳ V. μηκέτι πολεμεῖν Ald. Scholion om. G.
12. μικροψυχίας V.
παραδείγματα V. ὑποδείγματα Θ.M.
μικροπρεπείας ῥήματα lemma excerpti apud Suidam. Conf. schol. Equit. 827.
15. ἢ add. V.Θ. καὶ M.
15, 16. ἢ—Εὐριπίδου om. R.
17, 18. Μέχρι — λαμβάνεται om. V.
17. ἄχρι M.
καὶ om. Θ.
17, 18. ἐλάα — λαμβάνεται om. R.
19. Correxi lemma Μαμμάκουθοι.
19–22. Ἀρίσταρχος—Ἄλλως om. R.
19. φησιν V.Θ. μέν φησιν Ald.
ὀνοματοπεποιεῖσθαι V.
20. μὴ] δὴ V.Θ.
21. ὅ τινες] οἵτινες V.Θ.
πλούτωνος Θ.
λέγουσιν] λέγονται Θ.
22–p. 118, 1. Ἄλλως—ἢ om. V.
22. μαμμόθρεπτοι R.
δίδυμος δὲ Θ.
Μαμμάκυθος] Scribebatur Μαμμάκουθος. μαμάκυθος R.
23. Scribebatur Μελιτίδης. Sed infra Μελιτίδην relinquendum scholiastæ recentiori.
διεβέβληντο R. διεβάλλοντο Ald.

Κοροιβος. Μελιτίδην δὲ, τὸν εὐήθη· παρὰ τὸ μέλι. ἢ καὶ γέγονέ τις οὕτω μωρός.

1023. τάδε μὲν λεύσεις φαίδιμ᾽: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν κεῖσθαι, προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς, ἐκ κώλων ιγ΄. ὧν τὸ ά ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β΄ ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ γ΄, ϛ΄, ιγ΄ τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ. τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα καὶ δίμετρα, πλὴν τοῦ μονομέτρου παρατελεύτου. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ, ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς διπλῆς ἀμοιβαίας εἰσθέσεως ἑβδομήκοντα κώλοις, ὧν τελευταῖον

καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον κἀκβάς τινα λωποδυτῆσαι.

ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν προῳδικῆς κορωνίς· τῶν δὲ τετραμέτρων διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. πρὸς τὸν Αἰσχύλον ὁ χορὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.

1026. ἐκτὸς οἴσει: Ἀντὶ τοῦ, ἐκτὸς τῶν ὡρισμένων λόγων. ἐμφαίνει δέ τι ὡρισμένον λέγειν, καὶ μάλιστα ὡς ἐπ᾽ ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, καθ᾽ ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπίπτοντες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου. ἢ ἐπεὶ εἶπεν ὁ Διόνυσος

τίς τῆς ἐλάας παρέτραγεν;

παρὰ τὸ παρέτραγε παίζων ὁ χορὸς τοῦτό φησι

μή σ᾽ ὁ θυμὸς ἁρπάσας
ἐκτὸς οἴσῃ τῶν ἐλαῶν.

Ἄλλως. ἐν τῷ τέλει τοῦ τόπου οὗ ἐτελεῖτο ὁ δρόμος, ἐλαῖαι στιχηδὸν ἵστανται, οὖσαι κατάντημα τοῦ δρόμου, καὶ οὐδεὶς ἐπέκεινα τούτων ἐχώρει. ὅστις οὖν πέρα τοῦ δέοντος ἔπραττέ τι, ἔλεγον ὡς ἐκτὸς τῶν ἐλαιῶν φέρεται. ἐπεκράτησε δὲ εἰς παροιμίαν. [σημείωσαι δὲ ὅτι

1. Κόροιβος] Addit Ald. μήποτε δὲ γραπτέον εἴη Μαμμάκυθοι διὰ τὸν στίχον, quæ om. R.V.Θ.M.

1, 2. Μελητίδην—μωρός om. R.

1. ἢ om. V.Θ.

1, 2. καὶ — μωρός om. G. Post μωρός addit Ald. τοῦ δὲ Μελιτίδου καὶ Κοροίβου καὶ Λουκιανὸς ἐν Ἔρωσι μέμνηται, quæ om. R.V.Θ.M.

3–13. Κορωνὶς — νενευκυῖα om. R. V.Θ.M.

13. Αἰσχύλον δὲ Ald. δὲ om. codd. ὁ] λέγει ὁ R. in gl.: sed λέγει om. in scholio.

τῶν R.V.Θ.M. τοῦ Ald.

ἑαυτοῦ M.

15. Ἀντὶ—λόγων om. R.

ὅτι ἐμφαίνει R. συνεμφαίνει M.

16. ὡς add. R.V.Θ.M.

17. καθ᾽ ἃς] καθὰ R.

ὑποπεπτωκότες Suidas s. μή σ᾽ ὁ θυμός.

19. τὰς ἐλαίας V.Θ. τὰς ἐλάας M.

22. ἐλαῶν R. ἐλαιῶν Ald. Sequentia om. R.V.Θ.M.

μὴ μόνον ἐλαία ἀλλὰ καὶ ἐλάα παρὰ ποιηταῖς τε καὶ λογογράφοις εὕρηται. Schol. Cant. 1.]

1031. *χρώμενος τοῖς ἱστίοις*: Λείπει ὁ καί. ἔστι γάρ, καὶ ἄκροισι χρώμενος. τοῦτο δὲ εἴρηκεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλεόντων, οἵ, ὅταν πνεῦμα σφοδρὸν ἐμπνεύσῃ, συστέλλουσι τὰ ἱστία, ἵνα μὴ τῇ βιαίᾳ τούτου φορᾷ ἀνατραπείη τὸ σκάφος. χαλῶντες δὲ ἤδη κατὰ μικρὸν ἄγουσι τὴν ναῦν εἰς τὸ πρόσω τοῦ πλοῦ. ἄκροισι δὲ τοῖς ἐν ἄκρῳ δεχομένοις τὸ πνεῦμα καὶ μὴ κατὰ τὸ μέσον.

[1032. ἐπάξεις τὸν λόγον κατ' αὐτοῦ. R.V. (non G.)]

1036. *πυργώσας*: Αὐξήσας καὶ μεγάλα εἰπών.

1037. *τραγικὸν λῆρον*: Παρ' ὑπόνοιαν, ἀντὶ τοῦ τέχνην. τραγικὸν δέ, ὅτι ἀλλήλους διαβάλλουσι κωμικοὶ καὶ τραγικοί.

1043. *ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων*: Ἀλλ' ἀπὸ καλῶν κακοὺς καὶ αἰσχροτέρους ἐποίησας. μοχθηροὺς δέ, ἀντὶ τοῦ αἰσχροτέρους.

1044. *τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα*: Οὐδὲ τοῦτο συκοφαντητέον, ὅτι νεκρὸν λέγει τεθνάναι. ἴσως γὰρ πρὸς τὸ γελοῖον ἐπιτετήδευται. γελοίου χάριν εἶπεν. ἤδη γὰρ ἀπέθανε.

1046. *διαδρασιπολίτας*: Ἀντὶ τοῦ, δειλούς. μὴ ἀποδιδράσκοντας τὴν πολιτείαν.

1047. *κοβάλους*: Ἐκ παραλλήλου κοβάλους καὶ πανούργους.

1049. *ἑπταβοείους*: Ἀντὶ τοῦ μεγάλους· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τοῦ Αἴαντος.

3–8. Λείπει—μέσον om. V.
4–8. τοῦτο—μέσον om. R.V.M. τοῦτο—ἄκροισι δὲ τοῖς om. Θ.
10. ἔτι ὁ χορὸς αὐξήσας κ. μ. οὖν εἰπὼν R. Scholion om. V.Θ.M.
11. Παρ' ὑπόνοιαν om. R. τέχνην] τὴν τέχνην V.Θ.M.
13. ἀλλ' R. ἀντὶ τοῦ Ald. καὶ αἰσχροτέρους add. R.
15, 16. Οὐδὲ—ἐπιτετήδευται om. R.
16. ἐπιτετήδευται V.Θ. ἐπιτηδεύεται Ald.
17. γελοίου R. γελοίου οὖν Ald. ἀπέθανον R. Tum addit Ald. βραχυπαραληκτεῖ δὲ ἐνταῦθα, quæ om. R.V.Θ.M. Est annotatio inepta grammatici vitiosæ, qua librarii uti solent, scripturæ τεθνᾶναι assueti: quam mensuram uno in loco admisit Æschylus.
18. Ἀντὶ τοῦ om. Θ. ἀντὶ τοῦ δειλούς om. R. μὴ add. R.V.M.
19. πολιτείαν] πόλιν R.
20. Ἐκ—καὶ om. V. πανούργους om. G.
21. Scholia v. 1049–1079. om. M. ἀντὶ τοῦ μεγάλους in fine scholii V. ἀπὸ] ἐκ V.
22. τοῦ add. R.

1050. *κρανοποιῶν*: Κράνη καὶ λόφους διηγούμενος ἀφανιεῖ με τῷ πατάγῳ τῶν ὀνομάτων.

1053. *τοὺς ἕπτ' ἐπὶ Θήβας*: Οἱ Πέρσαι πρότερον δεδιδαγμένοι εἰσίν· εἶτα οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. νῦν δὲ τὸ ὕστερον πρότερον εἶπε. πλὴν οὐδὲ τῷ ποιητῇ ἐγκλητέον. οὐδὲ γάρ ἐστιν ἀκριβῶσαι τὸ τοιοῦτον, οὐδὲ τοῖς ἀπελέγχουσιν αὐτόν.

1055. *Θηβαίους γὰρ πεποίηκας*: Δῆλον ὡς οὐ φίλων ὄντων τοῖς Ἀθηναίοις τῶν Θηβαίων, ἀλλὰ διαφερομένων. [*ἀνδρειοτέρους*: Τῶν Ἀργείων, ὧν πολὺ κατὰ πόλεμον κλέος. Gl. Θ. Br.]

1057. *ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν*: Ὑμῖν ἐξῆν τοῖς Ἀθηναίοις μιμήσασθαι καὶ ἀσκεῖν τὰ πολεμικά. [*αὔτ'*: Τὰ πολεμικά. Gl. Br.]

οὐκ ἐπὶ τοῦτο: Ἀλλ' εἰς ἐγκλήσεις καὶ δικορραφίας· κατηγορεῖ δὲ Ἀθηναίων ἐντεῦθεν.

1058. *τοὺς Πέρσας*: Αἰσχύλου δρᾶμα οὕτω καλούμενον. τὸ δὲ εἶτα, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο, οὐ θέλουσιν ἀκούειν πρὸς τὰς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν ἴσῳ τῷ καὶ τοῦτο ἐδίδαξα καὶ τὸ ἕτερον.

1060. *ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα*: Ἐν τοῖς φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὔτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται οὔτε χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἰαυοῖ, ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκειται ἐν Σούσοις καὶ περίφοβός ἐστιν ἡ μήτηρ Ξέρξου ἐξ ὀνείρου τινός· χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτήν, εἶτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν Ξέρξου φυγήν. Χαῖρις δέ φησι τὸ Δαρείου ἀντὶ τοῦ Ξέρξου. σύνηθες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τῶν υἱῶν ταῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι. πρὸς ὅν ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ἐν τῷ δράματι λέγεται

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ βλέπει φάος.

1, 2. Κράνη—ὀνομάτων om. R.V.
4. πρότερον R.Θ. προτέρως Ald.
5. οὐδὲ—ἐγκλητέον om. R.
οὐδὲ γάρ R.V. οὐ γάρ Ald.
ἀκριβῶσαι R. ἀκρίβωσις Ald.
6. ἀπελλέγχουσιν R.
7–16. Δῆλον—ἕτερον om. R.
11. καὶ ἀσκεῖν τὰ πολεμικά om. V.
13. ἐνταῦθα Θ.
14. δὲ om. V.
16. τῷ] τὸ V. om. Θ.
καὶ τοῦτο V.Θ. κατὰ τοῦτο Ald.
18. ὁ χορὸς Ald. ὁ om. R.V.Θ.
19. ἰαυοῖ] ὅ ἐστιν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης addit Ald. quæ om. R.V.Θ.
ὑπόκειται R. ὑπόκεινται Ald.
22–p. 121, 9. Χαῖρις—δηλονότι om. R.
23. γὰρ] δὲ Θ.
25. ἐν τῷ δράματι] 297.

Ἡρόδικος δέ φησι διττὰς γεγονέναι τὰς καθέσεις, καὶ τὴν τραγῳδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδάσαντος Ἱέρωνος, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν γ′ περὶ κωμῳδιῶν. Ἄλλως. Δίδυμος, ὅτι οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι τὸ δρᾶμα. διὸ τινὲς διττὰς καθέσεις τουτέστι διδασκαλίας τῶν Περσῶν φασι, καὶ τὴν μίαν μὴ φέρεσθαι. τινὲς δὲ γράφουσι [Δαρείου] τοῦ Ξέρξου. οἱ δὲ ὅτι τοῖς κυρίοις ἀντὶ τῶν πατρωνυμικῶν κέχρηνται, καὶ ὅτι ὁ Ξέρξης, οἱ δὲ, ὅτι εἴδωλον Δαρείου φθέγγεται, ἐκείνου τεθνηκότος δηλονότι.

1064. Ὀρφεὺς γὰρ τελετάς θ′ ἡμῖν: Ὅτι πολλὴ δόξα κατεῖχε περὶ Ὀρφέως, ὡς τελετὰς συντετάχοι.

1065. Μουσαῖος δὲ: Τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός φησιν. οὗτος δὲ παραλύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συνέθηκεν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς χρησμολόγον αὐτόν φησι.

Ἡσίοδος δὲ: Ὡς πρώτου ὄντος Ἡσιόδου μέμνηται.

1067. χρήστ᾽ ἐδίδαξε: Τινὲς συναλοιφὴν λέγουσιν. χρηστὰ δὲ ἀντὶ τοῦ χρήσιμα.

1068. καὶ μὴν οὐ Παντακλέα: Διαβάλλει τὸν Παντακλέα ὡς ἀμαθῆ ἐν τῷ ὁπλίζεσθαι. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει "Παντακλέης σκαιός."

[1069. ἐπόμπευεν. R.]

1070. τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος: Δέον ἐπιδήσαντα τὸν λόφον τότε τὸ κράνος περιθέσθαι. καὶ Ὅμηρος ἐμφαίνει τοῦτο

1. διττὰς γεγονέναι τὰς καθέσεις Dobræus. διττοῦ γεγονέναι τοῦ θανάτου Ald. Fortasse plura verba exciderunt, in quibus mentio esse facta potuit τοῦ θανάτου Δαρείου.

6. καθέσεις Casaubonus ad Athenæi 6. p. 235 E. καταθέσεις V. θέσεις Ald.

7. Seclusi Δαρείου. Nam grammatici illi legebant περὶ τοῦ Ξέρξου τεθνεῶτος.

8. τῶν add. V.

καὶ ὅτι] καὶ ἔστι Θ.

9. ἐκείνου Dobræus. Legebatur ἐκεῖ.

12. Τὸν Μουσαῖον] Vide Meurs. Lect. Att. 2, 19. KUST.

13. παραλύσεις] περιλύσεις R.V.Θ.

14. συνέθηκεν R. συντέθηκεν V. συντέθεικεν Θ. Ald.

Post φησι addit Ald. φέρεται δὲ καὶ ἐπιτάφιον οὕτως ἔχον, Εὐμόλπου φίλον υἱὸν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὖδας, Μουσαῖον, φθίμενον σῶμ᾽ ὑπὸ τῷδε τάφῳ. ἐνταῦθα δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων καταδεῖξαι λέγεται. Epigramma Musurus intulisse videtur ex Diogene Laert. 1, 3. quemadmodum scholio Nub. 331. epigramma in Herodotum inseruit ex Stephano Byzantio.

16–20. Τινὲς—σκαιός om. R.

19. χρυσογένει παντακλέης σκοπῶν Θ.

κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευε.

1071. *Λάμαχος ἥρως*: Ὁ Λάμαχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Αἰσχύλου καὶ Ἀριστοφάνους, στρατηγὸς Ἀθηναίων. μέμνηται δὲ τούτου καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν. ὅθεν δὲ, ἤγουν ἐκ τοῦ Ὁμήρου.

[1072. *ἀπομαξαμένη*: Τὸ ἀπομαξαμένη ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν σπόγγῳ ἤ τινι τοιούτῳ σώματός τινος ἰκμάδα ἀφαιρουμένων, καὶ τοῦτο νοτίδος πληρούντων, ὥσπερ ἦν ἐκεῖνο τὸ σῶμα πρότερον διάβροχον. Gl. Victor.]

1074. *ἀντεκτείνειν*: Ἀνταποδιδόναι, ὁμοιοῦν, ἐξισοῦν.

1075. *οὐ Φαίδρας*: Διὰ τὸν Ἱππόλυτον, δρᾶμα Εὐριπίδου. Σθενέβοια δέ ἐστιν, ἣν Ὅμηρος Ἄντειαν λέγει, ἥτις ἠράσθη τοῦ Βελλεροφόντου. οὗ μὴ ὑπακούοντος κατεψεύσατο πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Προῖτον ὡς βιαζομένη. καὶ ὃς ἔπεμψε τοῦτον εἰς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ἀναιρεθησόμενον. ἐλθόντος οὖν ἐκεῖσε Βελλεροφόντου καὶ καθαροῦ φανέντος, μὴ φέρουσα τὴν αἰσχύνην ἡ Σθενέβοια κωνείῳ ἐχρήσατο.

1079. *ὥστε καὐτόν σε*: Ἵνα διαβάλῃ τὴν γυναῖκα τοῦ Εὐριπίδου. τὸ δὲ ἃ γὰρ εἰς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις, διπλῶς νοητέον· ἢ ὅτι τὰς τῶν ἄλλων μοιχεύων γυναῖκας καὶ αὐτὸς ὑφ' ἑτέρων τουτὶ πέπονθας· ἢ ἃ ἐποίεις περὶ τὰς ἑτέρας, λέγω δὴ Φαίδραν καὶ Σθενέβοιαν, μοιχευομένας αὐτὰς λέγων, τούτοις ἐπλήγης. ἀντὶ τοῦ, καὶ αὐτὸς τὴν γυναῖκα μεμοίχευσαι. [μεμοίχευσαι γὰρ τὴν γυναῖκα. Gl. Br.]

1083. *κώνεια πίνειν*: Ὅτι πληθυντικῶς εἶπε κώνεια, ἕνεκα τοῦ πολλὰς εἶναι. ἦν δὲ καὶ ἑνικῶς εἰπεῖν. τάχα μέντοι μᾶλλον πρὸς τὸ περὶ γυναικῶν ἱστορούμενον. πολλαὶ γὰρ τὴν Σθενέβοιαν μιμησάμεναι πιοῦσαι κώνειον ἐτελεύτησαν.

23. (p. 121.) τότε τὸ κ. R. πρῶτον τὸ κ. Ald. τὸ κ. πρῶτον V.Θ.
Ὅμηρος] Il. Γ, 336.
1. ἰφθίμῃ V.
2. ἵππουριν add. R. Sequentia om. R. Gl. τὴν ἵππουριν habet Θ.
καθύπερθεν ἔνευε om. V.
3–6. Ὁ—Ὁμήρου om. R.V.Θ. Gl. ἐκ τοῦ ὁμήρου habet Θ.
11. Ἀντ. ὁμοιοῦν om. R.
12. Διὰ τὸν Ἱππόλυτον addidi ex R.
13. ἐστιν et λέγει add. R.
14–17. οὗ μὴ—ἐχρήσατο om. R. V.Θ.
18. διαβάλλῃ Θ.
19–23. τὸ—μεμοίχευσαι om. R. V.Θ.
24. εἶπε om. R.
26. γὰρ om. R.

1086. *τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν*: Ὁ διδάσκαλος τοῖς μικροῖς· ὁ δὲ ποιητὴς τοῖς ἡβῶσι.

[1088. *ἀντὶ τοῦ χρήσιμα*. R.]

1089. *καὶ Παρνασσῶν*: Οἷον ῥήματα ὄρεσι παραπλήσια. ὁ δὲ Λυκαβηττὸς ὄρος τῆς Ἀττικῆς, Παρνασσὸς δὲ Φωκίδος. ἢ τὸ Λυκαβηττοὺς καὶ Παρνασσῶν μεγέθη Αἰσχύλος ἔν τινι τῶν αὐτοῦ πεποίηκε δραμάτων. ἔστι δὲ Λυκαβηττὸς ὄρος Ἀθηναίων.

1090. *συμμετρως*. R. *μετρίως* V. (non G.)]

1091. *γνωμῶν καὶ διανοιῶν*: Σημειωτέον ὅτι πρὸς γενικὴν ἔταξε τὸ ἴσα.

[1092. *ἀξιοπιστοτέροις*. R.]

1094. *ἃ ᾽μου χρηστῶς*: Τὸ λέγειν τοὺς ἥρωας μείζω ῥήματα, καὶ πρὸς τὰς μεγίστας διανοίας καὶ τοὺς λόγους τοιούτους προάγειν. [*ἅπερ ῥήματα*. V. (non G.)]

1095. *ῥάκι᾽ ἀμπίσχων*: Διὰ Οἰνέα καὶ Τήλεφον καὶ τοὺς ἄλλους.

1098. *περιειλλόμενος*: Ἀντὶ τοῦ περιειληθεὶς ἢ συστραφείς. εἴλλειν γὰρ τὸ συστρέφειν.

1099. *οὔλων ἐρίων*: Ὁ Διόνυσός φησιν, οἷον ἐνδεδυμένος ἔνδοθεν ἐρίων χιτῶνα. περιείληται γὰρ ῥάκη προσποιούμενος εἶναι πένης. [*λείπει τὸ πένεσθαι*. R.]

1100. *παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψε*: Ἀντὶ τοῦ παρὰ τὰ ἰχθυοπώλια. τὸ δὲ τοιοῦτον Ἀττικόν. Εὔπολις

περιῆλθον ἐς τὰ σκόροδα καὶ τὰ κρόμμυα.

φησὶν οὖν ὅτι ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια ἀγορασείων· ἀντὶ τοῦ τρυφῶν εὑρίσκεται.

4, 5. οἷον—φωκίδος R. ὄρος Φωκίδος. οἷον ῥήματα παραπλήσια ὄρεσιν Ald.
5. Λυκαβηττὸς] λυκαβητὸς R.
5–7. ἢ τὸ —᾽Αθηναίων om. R.V. Θ.M.
6. Λυκαβητοὺς et Παρνασῶν Ald.
9, 10. Σημειωτέον—ἴσα om. R.
12, 13. Τὸ λέγειν — προάγειν om. R.V.
16. περιειλλόμενος] Correxi lemma περιειλόμενος.
ἀντὶ — συστραφείς R. συστραφεὶς ἢ περ. Ald.
17. εἴλλειν] ἴλλειν Ald. εἰλεῖν R. συστρέφειν R. συνέχειν Ald.
21. ᾽Αντὶ τοῦ add. R.
23. περιῆλθον R. cum Polluce 9, 47. Legebatur περιῆλθεν.
ἐς Θ. εἰς Ald.
καὶ] καὶ ἐς Θ.
24. οὖν om. R.
ἅμα φαίνεται M.
ἰχθυοπώλια V. Θ. M. ἰχθυοπωλεῖα Ald.
ἀγορασείων] ἀγοράζων R. ἀγοράσων M.
25. γλύφων R. et Suidas s. χιτών. πουφῶν M.

1101. στωμυλίαν: Σκώματα, κολακείαν, πανουργίαν.

1103. τῶν μειρακίων στωμυλλομένων: Ἄπειροι οὗτοι ἐκκλησίας. φησὶν οὖν ὑπὸ Εὐριπίδου διατραφέντας ἐπὶ τὸ λέγειν ὁρμῆσαι. παράλους δὲ τοὺς κωπηλάτας. Πάραλος γὰρ καὶ Σαλαμινία τριήρεις εἰρηναρχικαί. κοινῶς δὲ παράλους τοὺς ἐκ τῶν τριήρων ναύτας. οὐ γὰρ ἴδιόν τι λέγοι ἂν περὶ τῆς παράλου τριήρους νεώς. ἄτιμοι δὲ οὗτοι ἦσαν.

1105. ῥυππαπαὶ: Ἐπίφθεγμα ναυτικὸν, παρασκευαστικὸν κωπηλασίας τὸ ῥυπαπαῖ. [ἐπιφώνημα ναυτικόν. Gl. Br.]

1106. τῷ θαλάμακι: Τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους. οἱ δὲ θαλάμακες ὀλίγον ἐλάμβανον μισθὸν, διὰ τὸ κολοβαῖς χρῆσθαι κώπαις παρὰ τὰς ἄλλας τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν ὅτι μᾶλλον εἰσιν ἐγγὺς τοῦ ὕδατος. ἦσαν δὲ τρεῖς τάξεις τῶν ἐρετῶν· καὶ ἡ μὲν κάτω, θαλαμῖται, ἡ δὲ μέση ζυγῖται, ἡ δὲ ἄνω θρανῖται. θρανίτης οὖν, ὁ

1. κολακείαν V.Θ. κολακίαν Ald. Scholion om. R.

3. διατραφέντας Θ. διαστραφέντας R.V. στραφέντας Ald.

ὁρμῆσαι] Addit Ald. καὶ διατρίβοντα ἐν τῇ ἀγορᾷ πολλοὺς κτᾶσθαι τοὺς ἐραστάς. quæ om. R.V.Θ.M.

4. δὲ R. δὲ σημαίνει Ald.

6. τῆς V. τοῦ Ald.

δὲ] γὰρ R.

8. κωπηλασίας R.V.Θ.M. ἢ παρακελευσματικὸν κωπηλασίας Ald. In Θ. gl. ἐπιφώνημα ναυτικὸν παρακελευσματικὸν εἰρεσίας.

9. τὸ ῥυπαπαῖ addidi ex R.

10. Τῷ κωπηλατοῦντι ἐν τῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους] Locus est insignis de generibus et ordinibus remigum apud veteres, quem attigerunt omnes qui de re navali veterum scripserunt. Vide inter alios Scaligerum ad Euseb. Chron. Num. 1230. Palmerium in Exercitat. ad Memnonis Fragm. pag. 176. et Meibomium de Fabrica Triremium pag. 31. 32. ed. Amstelod. KUST. Vide Dukerum ad Thucydidem 8, 29.

11. θαλάμακες] θαλαμεῖς R. θαλαμακεῖς Suidas s. h. v.

μισθὸν ἐλάμβανον Θ.

12. παρὰ] πρὸς Suidas.

τρεῖς om. V.

ἐρετῶν Suidas. Legebatur ἐρετμῶν.

13. εἰσιν ἐγγὺς R.V. et Suidas. ἐγγύς εἰσι Ald.

13 – p. 125, 3. ἦσαν — παρδεῖν om. R.

13. ἐρετῶν Suidas. Legebatur ἐρετμῶν.

14. θρανίτης οὖν] ἢ θρανίτης Suidas.

θρανίτης οὖν ὁ πρὸς τὴν πρύμναν· ζυγίτης, ὁ μέσος· θαλαμίτης, ὁ πρὸς πρῶραν] Verba hæc, tanquam additamentum indocti et recentioris Græculi, rejiciunt Scaliger et Palmerius locis laudatis. At eadem ut antiqua et bona retinet et defendit Meibomius de Fabrica Trirem. cujus interpretatio (licet in cæteris de remigum apud veteres ordinibus docte scripserit, eosque melius et aptius quam alii collocare mihi videatur) hic tamen mihi non satisfacit. Quare inclino potius in eam sententiam, ut credam, verba hæc scholiis antiquis addita fuisse a sciolo aliquo, qui putaret, remorum versus sive ordines in veterum triremibus non fuisse alios supra

πρὸς τὴν πρύμναν· ζυγίτης ὁ μέσος· θαλάμιος ὁ πρὸς τὴν πρῷραν. καὶ θαλαμία ὀπὴ, δι' ἧς ἐξέρχεται ἡ κώπη. οἷον οὖν παρὰ τῷ συγκαθέδρῳ παρδεῖν.

1107. μινθῶσαι: Διοσφρᾶναι, δυσοσμίας ἀναπλῆσαι, μιᾶναι, ῥυπῶσαι. μίνθη δὲ τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον. οἱ δὲ τὸν θύμον. ἢ κόπρον αἰγῶν.

1108. νῦν δ' ἀντιλέγει: Εἴσθεσις τῆς διπλῆς εἰς δύο περιόδους διῃρημένης ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαιστικῶν κγ'. ὧν τὰ μὲν πρῶτα δύο κῶλα δίμετρα ὄντα ἀκατάληκτα τῇ διπλῇ συνάπτεται. τῆς δὲ πρώτης περιόδου εἰσὶ κῶλα ιά ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῆς δευτέρας ἔχει. τὸ μέντοι παρατέλευτον ἀναπαιστική ἐστι βάσις. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν πρώτης περιόδου παράγραφος, τῆς δὲ δευτέρας δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

[ἀντιλέγει ὁ πάραλος καὶ οὐ κωπηλατεῖ. R.]

1112. καὶ τικτούσας: Ἔγραψε γὰρ τὴν Αὔγην ὠδίνουσαν ἐν ἱερῷ.

1113. τοῖσιν ἀδελφοῖς: Ὡς αἱ τοῦ Αἰόλου θυγατέρες.

1114. καὶ φασκούσας οὐ ζῆν: Ἔστι μὲν παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου

τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν;

ἀλλ' ὁ λέγων ἐστὶ Φρίξος, οὗτος δὲ ὡς παρὰ γυναικὸς εἰρημένον αὐτὸ

alios exstructos, sed in longum porrectos, sive in eodem tabulato navis juxta se omnes collocatos: prout censuit etiam Lazarus Bayfius in libro de re navali, qui falsam illam opinionem ex solo hoc loco scholiastæ nostri probare et defendere nititur. KUST. Vide Dukerum ad Thucyd. 4, 32.

1. θαλάμιος V.Θ. θαλαμίτης Ald. et Suidas.

τὴν add. V.

πρῷραν] Vulgo πρώραν.

2, 3. οἷον — παρδεῖν om. Suidas.

2. οἷον παρασυγκαθέδρα Θ.

3. παρδεῖν Θ. παραδεῖν Ald.

4 – 6. Διοσφρᾶναι — αἰγῶν om. R.

5. ῥυπῶσαι add. V.Θ.

ἢ κ. αἰγῶν om. V.Θ.

7. Scholion metricum om. R.V. Θ.M.

16, 17. Ἔγραψε — ἱερῷ om. R.V. M. Sequens scholion om. V.

19. ἔστι μὲν R.V.Θ. ὅτι Ald.

τὰ] τῷ G.

φρίξου R.V. φρύξου G. Ald.

23. φρίξος R. Φρύξος Ald.

εἰρημένον hoc loco R, post λέγει Ald.

λέγει. ἰδεῖν οὖν χρὴ, μήποτε τὸν αὐτὸν νοῦν παρ' Εὐριπίδῃ γυνὴ λέγῃ, καὶ μήποτε τὸ ὑπὸ τῆς τροφοῦ ἐν Ἱππολύτῳ λεγόμενον

ἀλλ' ὅ τι τούτου φίλτερον ἄλλο,
σκότος ἀμπίσχον κρύπτει νεφέλαις

καὶ τὰ ἑξῆς.

1116. ἀνεμεστώθη: Ἀνεπληρώθη τῶν γραμματεύειν βουλομένων καὶ μὴ στρατεύεσθαι. ἢ καὶ ἐπὶ κακοπραγμοσύνῃ τοὺς γραμματεῖς διαβάλλει. "ὄλεθρος γραμματεὺς συκοφαντῶν." Ἄλλως. ἐπειδὴ ἀφέντες τὰ γενναῖα πράγματα φορολόγοι γεγένηνται· οἱ δὲ μετιόντες τὸν λόγον κέρδους ἕνεκα τούτοις εἵποντο. δημοπιθήκους δὲ τοὺς πανούργους περὶ τὸν δῆμον, ὡς τὸ ζῷον ὁ πίθηκος. ἢ τοὺς τὸν δῆμον κολακεύοντας καὶ πείθοντας.

1119. λαμπάδα δ' οὐδεὶς: Ἔδει γὰρ λαμπαδουχεῖν ἐν Ἡφαιστείοις καὶ Παναθηναίοις. ἐν Ἀθήναις ἐστὶ γυμνάσιον, ἐν ᾧ ἐλαμπαδηφόρουν οἱ γυμναζόμενοι. ὅτι τῆς λαμπάδος ἀγὼν Ἀθήνησιν ἤγετο, Προμήθεια, Ἡφαίστεια, Παναθήναια.

1121. ἀπεφαυάνθην: Ἐξηράνθην.

[1124. ἐν ἑνὶ λευκοπίων ἀντὶ τοῦ λιπαρός. ἀντὶ τοῦ ὀπίσω ὤν. R.]

1125. καθ' οἱ Κεραμῆς: Οἱ τὸν Κεραμεικὸν οἰκοῦντες. δῆμος δὲ Ἀθηναίων. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἀγὼν ἐγίνετο. καὶ ἐν Πλούτῳ πρώτῳ "τῶν "λαμπαδηφόρων τε πλεῖστον αἰτίαν τοῖς ὑστάτοις πλατειῶν." τοῦτο

1–5. ἰδεῖν—ἑξῆς om. R.
1. τὸν αὐτὸν νοῦν] ταὐτὸν Θ.
2. λέγει Θ.
3, 4. ἄλλο,—νεφέλαις om. Θ.
4. σκότος—νεφέλαις om. V.
6. τῶν] τὸ R.V.
8. ὄλεθρος γραμματεὺς συκοφαντῶν] Sunt Demosthenis verba p. 269, 19. ubi tamen non additur συκοφαντῶν. Sequentia om. R.V.Θ, nisi quod R. habet τῶν τὸν δῆμον κολακευόντων καὶ πειθόντων.
13, 14. Ἔδει — καὶ Παναθηναίοις om. R.
14, 15. ἐν — γυμναζόμενοι in fine scholii ponit R.
14. ἐστι R. δέ ἐστι Ald.
15. γυμναζόμενοι R. γυμνάζοντες Ald.
ὅτι τῆς λ. R. ὁ τῆς λ. δὲ Ald.
ἀγὼν R. ἀγὼν τρίτον Ald. ἀγὼν τρὶς Kusterus et mox Προμηθείοις, Ἡφαιστείοις, Παναθηναίοις. Vid. Schneider. ad Xenoph. de vectigal. 4, 51. p. 170.
17. Ἐξηράνθην om. V.
20. Οἱ — οἰκοῦντες om. R.
τὸν] τὸ V.Θ.M.
δὲ] τῶν R.
21. ἐγίνετο R. ἤγετο Ald. Sequentia usque ad μάλιστα γίνεται om. R.
Πλούτῳ πρώτῳ] Fragm. 105.
22. πλεῖστον Θ. πλείστων Ald.

δέ φησιν Εὐφρόνιος, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, καὶ τοὺς ὑστάτους τρέχοντας ἀπὸ τῶν ἀγοραίων τύπτεσθαι πλατείαις ὑπὸ τῶν νεανίσκων χερσί· καὶ λέγονται αἱ τοιαῦται Κεραμεικαὶ πληγαί. ἐμφαίνεται δὲ ἀπὸ τούτων ὅτι παρὰ τοῖς Κεραμεικοῖς τοῦτο μάλιστα γίνεται. πύλαις δὲ ταῖς εἰσόδοις τοῦ ἀγῶνος. [ταῖς εἰσόδοις τοῦ δρόμου. Θ.]

1128. *ταῖς πλατείαις*: Ταῖς πλατείαις χερσὶ δηλονότι. ἢ μάστιξιν. ἢ οὕτω λεγομέναις Κεραμεικαῖς πληγαῖς πλατείαις.

[1130. *ἀνεχώρει καὶ ἔφευγεν*. R.]

1131. *μέγα τὸ πρᾶγμα*: Ἡ παροῦσα στροφὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶν ἑκατέρα δέκα ἐπιμεμιγμένων τριβράχεσιν· ὧν τὰ ά, δ', ς', ί τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικά· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ μέντοι ζ' τῆς στροφῆς ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς, καὶ τὸ ἑξῆς δίμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος· τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

[1132. *διακρίνειν*. R.V.Θ.]

[1133. *φιλονεικήσῃ*. R.V. *ἀντιλέγειν*. R.V. (non G.) *σαφῶς*, *ἀκριβῶς*. R.]

1134. *μὴ 'ν ταὐτῷ κάθησθον*: Ἀντὶ τοῦ μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ λόγῳ καὶ τρόπῳ τὰς ἀντιλογίας ποιεῖσθε.

1135. *εἰσβολαί*: Ἀφορμαὶ, ἀρχαὶ, φιλονεικίαι, εἴσοδοι.

[1137. *ἐπέρχεσθε, ἐπιπορεύεσθε*. R.V. (non G.) *ἀναδέρετον*: Ἀνακαλύπτετε. Gl. C. D. *ἀνακαλύπτετε, καὶ εἰς τὸ μέσον προφέρετε*. Gl. E. Cant. 1.]

1139. *κἀποκινδυνεύετον*: Κινδυνεύοντες λέγετε, τουτέστι τολμῶντες.

1. Restituendum esse censeo: ὅτι ἀγομένου τοῦ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀγῶνος τῆς λαμπάδος, ἔθος ἦν τοὺς ὑστάτους τρέχοντας τῶν δρομέων τύπτεσθαι etc. KUST.

3. Κεραμεικαὶ πληγαί] Vide Hesychium v. Κεραμεικαὶ πληγαὶ, qui locum hunc illustrat. KUST.

5. μάλιστα τοῦτο Θ.

πύλαις—ἀγῶνος om. G.Θ.

δὲ om. R.

τοῦ ἀγῶνος om. R.

7. Ταῖς πλατείαις om. R.

8. τε καὶ πλατείαις Ald. τε καὶ om. V.Θ.M.

10. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.

19. Ἀντὶ τοῦ add. R.

20. τῆς ἀντιλογίας ποιεῖσθαι R.

25. κινδυνεύοντες R.V.Θ.M. ἀποκινδυνεύοντες Ald.

1143. οὐκ ἔθ' οὕτω: Ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐχ ὁμοίως πρότερον γεγυμνασμένων ἐν τοῖς ποιητικοῖς σοφίσμασιν.

1145. τὰ δεξιά: Δεξιοὺς νομίζουσι τοὺς ἐστρατευμένους καὶ ἐπαίνου ἀξίους· τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας τὰς στρατείας φιλοδίκους εἶναι καὶ συκοφάντας. ἢ τὸ ἐναντίον, ἵνα ᾖ, πάντες οἱ ἀμαθεῖς ἔξω ἐστρατευμένοι εἰσίν.

ἐν εἰρωνείᾳ δεξιά.

1147. παρηκόνηνται: Παρωξυμμένοι εἰσὶν οἱ θεαταὶ δηλονότι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ξιφῶν, ἅπερ ἀκονῶσιν εἰς μάχην ἐρχόμενοι οἱ ἄνθρωποι. οἰκειοῦται δὲ ἐνταῦθα ὁ Ἀριστοφάνης τοὺς θεατάς.

1150. καὶ μὴν ἐπ' αὐτούς: Κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ρλβ'. ὧν τελευταῖος

μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταῦτ' ἀεί.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. [εἰς τὰ προοίμια δηλονότι. ὁ γὰρ πρόλογος μέρος πρῶτον τῆς τραγῳδίας. R.]

1152. τοῦ δεξιοῦ: Ἀντὶ τοῦ ἐπιδεξίου. ἐν εἰρωνείᾳ δὲ τοῦτό φησι.

[1153. γράφεται καὶ ῥημάτων. R.]

1155. ἐξ Ὀρεστίας: Τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλίαι, Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι, χωρὶς τῶν σατυρικῶν.

1157. πατρῷ' ἐποπτεύων: Τὸ πατρῷα κεκίνηκε τὴν ἀμφιβολίαν.

1, 2. Ὡς — σοφίσμασιν om. V.
1. πρότερον hoc loco R: post Ἀθηναίων Ald.
2. σοφίσμασιν R.Θ. σοφισμοῖς Ald. μαθήμασι M.
3. νομίζουσι] ἔλεγον οἱ παλαιοὶ Suidas s. δεξιούς.
4. τοὺς δὲ διαδιδράσκοντας στρατιώτας φιλοδίκους καὶ συκοφάντας Suidas. φιλοδίκους R.V.Θ.M. φιληδόνους Ald.
5. καὶ add. R.V.Θ.M.
7. ἐν] Delevi lemma Aldinum αἱ φύσεις δ' ἄλλως ante ἐν. δεξιά R. λέγει Ald. Scholion om. V.Θ.M.
8. παρωξυμένοι R.M. παρωξυμμένοι — θεατάς om. V.
8 – 10. δηλονότι — θεατάς om. R. et (qui δηλονότι habent) Θ.M.
11. Scholio metrico carent codices.
17. Ἀντὶ τοῦ ἐπ. om. R. δὲ om. R.
20 – 23. Τετραλογίαν — σατυρικῶν om. R: sed habet gl. τὰς χοηφόρους.
20. Ὀρέστειαν] Scribebatur Ὀρεστίαν.
22. ἀρίσταρχος V.Θ.M. ἄριχος Ald.
24. τὸ πατρῷον R.

ἤτοι γὰρ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀρέστης φησὶν, ἢ τὰ καθ' Ἅιδου λέγει πατρῷα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ, καθ' ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν. δέον δὲ εἰπεῖν πατρόθεν, πατρῷα εἶπε πρὸς τὸ κράτη. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ, "πατρῷον "τοῦτο κέκτηται γέρας."

1158. σωτὴρ γενοῦ μοι: Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀγῶνος, ὃν ἀγωνίζομαι, θέλων τιμωρῆσαι τῷ πατρί.

1161. ἀλλ' ἢ τρία: Ἔξωθεν προσληπτέον τὸ ἔπη, ἢ ἰαμβεῖα.

1164. προσοφείλων: Χρεωστῶν αὐτῷ καὶ ἑτέραν μέμψιν πρὸς τῇ προτέρᾳ, ἢ τιμωρηθῆναι.

1167. ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς: Ὁ Αἰσχύλος φησὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ὡς ἀπατώμενον ὑπὸ Εὐριπίδου. διὸ ἐπιφέρει Διόνυσος, ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.

ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι: Οὐ μέλει μοι ὑβριζομένῳ, ἀλλὰ καταφρονῶ σου. οὐ φροντίζω, φησὶ, κἂν λέγῃς ὅτι ἥμαρτεν.

1175. οὐ δῆτ' ἐκεῖνον: Τὸν δόλιον δηλονότι, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον. πρὸς τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Ἐριουνίου, ὅτι οὐκ ὀρθῶς. Ἀρίσταρχος δέ φησι τῶν ἐξηγήσεων τοῦ στίχου τὴν προτέραν κατὰ τὸν ποιητὴν εἶναι, ἣν ὁ Εὐριπίδης ἔφη. τὰ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς κράτη ἐποπτεύων, ὃς κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν περὶ Αἴγισθον ἀπώλετο.

1177. τοῦτο κέκτηται: Τὸ εἶναι χθόνιον, ὡς νῦν ὁ πατήρ. ἢ τὸ ἐποπτεύειν τὰ ὑποχθόνια.

1180. οὕτω γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος: Οἷον τυμβωρύχου πατρός. ἐπειδὴ ὁ χθόνιος λέγεται μὲν καὶ ὁ γήϊνος· λέγεται δὲ καὶ ὁ ὑπὸ γῆν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν οἱ κλέπται ζητοῦσι. τοῦτο ὁ Διόνυ-

2–5. ὁ ἐκ — γέρας om. R.V.Θ.
6–10. Ἐπὶ — τιμωρηθῆναι om. R.
6, 7. Ἐπὶ — πατρί om. V.
8. ἰαμβεῖα] Scribebatur ἰάμβια.
9, 10. Χρεωστῶν — τιμωρηθῆναι om. V.
11. φησὶ add. R.
12. ἀπατώμενον R.Θ. ἀπατωμένου Ald.
ἀλλ' add. R.Θ.
γέ μοι om. R.
13. πέλει (μ supra) R.
14. Οὐ] ἄλλως. οὐ R.
15. ἥμαρτες R.
16. Τὸν — Ἐριούνιον om. R.V.Θ. Totum scholion om. M.
17–20. Ἀρίσταρχος — ἀπώλετο om. R.
18. τὸν om. V.
19. ὃς] ὡς V.Θ.
21. ἢ om. R.V.
22. ὑποπτεύειν R.
ὑποχθόνια R. καταχθόνια Ald.
23–25. Οἷον — ζητοῦσι om. V.Θ. ἐπειδὴ — ζητοῦσι om. R. Toto scholio caret M.
25. τοῦτο codices: τοῦτο δὲ Ald.

σος λέγει, ὑποτεμνόμενος τὸν Εὐριπίδου λόγον, διὰ τὸ ὑπερσπεύδειν, ὡς καὶ Ἀρίσταρχός φησιν. οὕτω γὰρ εἰκότως Αἰσχύλος ἐπήγαγε

Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.

1181. Διόνυσε πίνεις οἶνον: Οἷον κραιπαλᾷς ἱκανῶς καὶ ληρεῖς, σκληρὸν οἶνον πιὼν, ἀλλ' οὐχ ἡδὺν οὐδὲ ἁπαλόν. οἷον, μεθύεις· ἵνα μὴ κατ' ἐρώτησιν λέγῃ, ἀλλ' ἐν ἀποφάσει. ἀνθοσμίας δὲ ὁ εὐώδης, ἐγκειμένου τοῦ ἄνθους καὶ τῆς ὀσμῆς. καὶ γέγονε παράγωγον ἀνθόσμιος καὶ ἀνθοσμίας. ἢ οὕτως· ἃ οὐκ ἀποδέχῃ ἀκούεις· φληνάφους φημὶ καὶ λόγους ἀπρεπεῖς.

1182. σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος: Ὧι βλάψεις αὐτὸν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, ἢ τὸ ἁμάρτημα.

[1188. τὸ ἥκω, φησὶ, ταυτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι. R.V. (non G.)]

1190. μάκτραν, εἰ δὲ βούλει, κάρδοπον: Εἴρηται ἐν τοῖς πρόσθεν ὅτι τοῦτο ἀρχαιότερόν ἐστι τὸ τὰς μεταλήψεις τῶν λέξεων τῶν ἰσοδυναμουσῶν ἐπιτηδεύειν. Πλάτων Ποιητῇ "ὁρᾶτε τὸ διῆρες ὑπερῷον." ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ

Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ.

καὶ τὸ

μηκέτι παῖδε φίλω πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον.

πρὸς Ἕκτορα καὶ Αἴαντα μονομαχοῦντας ἀπὸ τοῦ Ἰδαίου κήρυκος εἰρημένον. καὶ τὸ

μνῆστηρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
ἤρτυον.

καὶ τὸ "βάσκ' ἴθι οὖλε Ὄνειρε·" καὶ "βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα."

[1192. ταῦτ': Οὕτως. Gl. C.]

[1193. κατὰ τί λέγεις διαφορὰν ἔχειν. R.V.]

1. ὑποσπεύδειν Θ.
2. καὶ add. R.
4, 5. Οἷον — ἁπαλόν om. R.
4. ἱκανῶς om. V.
6–9. ἀνθοσμίας — ἀπρεπεῖς om. R.
7. παραγώγης V. παράγωγος Θ. Fortasse παραγώγως.
8, 9. ἢ οὕτως — ἀπρεπεῖς om. V.
10, 11. Ὧι — ἢ om. R.
14–26. Εἴρηται — ταχεῖα om. R.
14. πρόσθεν] ἔμπροσθεν Θ.
16. ποιητῇ Θ. ποιητὴς Ald.
17–26. ὡς — ταχεῖα om. V.Θ.
17. Ὁμήρῳ] Il. Λ, 163.
20. καὶ τὸ] Il. H, 279.
23. καὶ τὸ] Od. Υ, 241.
26. β. ἴθι οὖλε Ὄνειρε] Il. B, 8.
28. διαφορὰν R.G. διαφορὰς V.

1194. *ἐλθεῖν μὲν εἰς γῆν*: Ἐλθεῖν μὲν εἰς τὴν πόλιν, ὅταν μετῇ τινι τῆς πατρίδος, ὅταν δὲ φυγὰς ἔλθῃ, τότε καὶ κατέρχεται. ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν φυγάδων χρῶνται τῷ κατέρχεται. [ᾧ ἐξουσία ἐστὶ τῆς πατρίδος. R.V. (non G.)]

1199. *οὐ πιθὼν*: Διὰ τοῦ ι γραπτέον καὶ ὀξυτονητέον τὸ πιθών, ἵνα ᾖ δευτέρου ἀορίστου καὶ μέλλοντος. τοῦτο δὲ ὅτι οἱ τὰς διώξεις ποιοῦντες οἱ αὐτοὶ τοὺς ὑπομείναντας ἐπανάγουσι.

1202. *σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν*: Ἀντὶ τοῦ παρατήρει τὸ κακῶς λεγόμενον. τὸ δέ, τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ, τὰ ἑξῆς τοῦ προλόγου.

1207. *ἐξικνούμεθα*: Ἀντὶ τοῦ ἀκουόμεθα, εἰσακουσθῆναι δυνάμεθα. [παραγινόμεθα. V.]

1209. *κἂν που δὶς εἴπω ταυτὸν*: Κἄν τι ἐλάχιστον ῥῆμα ἢ περισσὸν εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων.

[*στοιβὴν*: Σωρείαν λέξεων ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ πρέποντος, παρὰ τὸ πρέπον. Gl. Br.]

[1211. *οὐ γάρ μοὐστίν*: Γνῶναι πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι. Gl. Br. ἀντὶ τοῦ πάνυ γάρ. R.]

1213. *ἦν Οἰδίπους*: Ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος.

1216. *ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα*: Παρὰ τὰ Εὐριπίδου ἐν Φοινίσσαις εἰρημένα περὶ Οἰδίποδος καὶ Λαΐου· καὶ ὁ χρησμὸς δὲ οὕτως ἔχει.

πρὶν καὶ γεγονέναι: Ἢ τὸ φῦναι καὶ γεγονέναι ἐκ παραλλήλου

1–3. Ἐλθειν — κατέρχεται om. R.
3. τῷ] τὸ V.
5. ὀξυτόνως Θ.
6, 7. τοῦτο — ἐπανάγουσι om. R. V.Θ.
9. τὸ δὲ — προλόγου om. R. προλόγου V. λόγου Ald.
10. Ἀντὶ τοῦ add. R. εἰσακ. δυνάμεθα om. R.V.
12. τι ἐλ. τι ῥῆμα ἢ π. τι εὕρῃς R. περισσὸν R.V. περιττὸν Ald.
19–21. ἔστι — Εὐριπίδου om. V.
21. Φοινίσσαις] 18.
22. Λαΐου] Addit Ald. Euripidis verba μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βίᾳ. εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς. quæ om. R.V.Θ. Toto scholio caret M.
καὶ — ἔχει om. R: habent V.Θ. Post ἔχει addit Ald. Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς· δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος. ὣς γὰρ ἔνευσε Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας, οὗ φίλον ἥρπασας υἱόν· ὁ δ' ηὔξατό σοι τάδε πάντα. Oraculum addidisse videtur Musurus, ex Argumento Phœnissarum sumtum. Omittunt R.V.Θ.M.
23 – p. 132, 6. Ἢ τὸ — τῇ τύχῃ om. R.V.Θ.M.

ἐστίν· ἢ σύναπτε τὸ φῦναι πρὸς τὸ ἔφη· τὸ δὲ γεγονέναι πρὸς τὸ ἀποκτενεῖν. εἰ δέ τις εἴποι ὡς μετὰ τὸ γεννηθῆναι καὶ εἰς ἀνδρὸς ἡλικίαν ἐλθεῖν τοῦτον ἀπέκτεινεν, ἐροῦμεν ὅτι ἐξ οὗ ἐσπάρη μετὰ τῶν ἀνῃρημένων ἦν ὁ Λάϊος. τὸ δὲ ἐπαύσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ ἀεὶ δυστυχοῦντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πρόσθεν μὲν εὐδαιμονοῦντος, ὕστερον δὲ προσκεκρουκότος τῇ τύχῃ.

1221. χειμῶνος ὄντος: Τοῦτο ἔχει διασκευὴν παρ' αὐτῷ, τὸ χειμῶνος ὄντος. τὸ δὲ ἐν ὀστράκῳ, ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθεσαν τὰ παιδία. διὸ καὶ χυτρίζειν ἔλεγον. ἤρρησε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐρρεῖν τοῦ σημαίνοντος τὸ μετὰ φθορᾶς ἐλθεῖν. [ἤρρησεν: Μετὰ φθορᾶς ἦλθεν. Gl. Br.]

1227. μετ' Ἐρασινίδου: Εἷς τῶν περὶ Ἀργέννουσαν στρατηγησάντων δυστυχῶς. ἀπέθανε δὲ δημοσίᾳ, οὗτός τε καὶ οἱ ὑπομείναντες, Θράσυλλος, Περικλῆς, Λυσίας, Ἀριστοκράτης, Διομέδων, ὥς φησι Φιλόχορος. Δημήτριος δέ φησι, περιττότερόν τι γενέσθαι τῷ Ἐρασινίδῃ, τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων.

[1229. ξέσω, δοκιμάσω. R.]

1233. ποεῖς γὰρ οὕτως: Οὕτω γὰρ τοὺς λόγους ποιεῖς ὡς πάντα προσδέχεσθαι, ὅτι μικροπρεπὲς τὸ κωδάριον. οὐχ οὕτω δὲ θύλακον· ἀλλ' ἐάν τις ποιήσῃ θυλάκιον, ἐγχωρεῖ.

1237. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος: Ἀρχελάου αὕτη ἐστὶν ἡ ἀρχή, ὥς τινες ψευδῶς. οὐ γὰρ φέρεται νῦν Εὐριπίδου λόγος οὐδεὶς τοιοῦτος. οὐ γάρ ἐστι, φησὶν Ἀρίσταρχος, τοῦ Ἀρχελάου, εἰ μὴ αὐτὸς μετέθηκεν ὕστερον, ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον εἶπε.

1. ἔφη Kusterus. ἔφυ Ald.
7. διασκευὴν] παρασκευὴν V.
9. χυτρίζεις R.
9, 10. ἤρρησε — ἐλθεῖν om. R. V.Θ.
12. Εἷς om. R.
Ἀργέννουσαν duo codices Suidæ s. ἐστρατήγησε. Scribebatur Ἀργίνουσαν. Conf. ad schol. Nub. 6.
13. δυστυχῶς R. δυστυχής Ald.
14. θράσιλος M. θρασύλλογος V.
Λυσίας addidi ex R, correcta codicis scriptura χύσις, quod Λύσις potius esse videatur. Sed Lysias dicitur a Xenophonte Hist. Gr. 1, 7, 2.
15–17. Δημήτριος — χρημάτων om. R.
16. ἑλλήσποντα V, non G.
20, 21. ὅτι — ἐγχωρεῖ om. R.
22 – 26. Ἀρχελάου — εἶπε om. R.

1242. *Διόνυσος, ὃς*: Ὑψιπύλης ἡ ἀρχή. *κάθαπτος* δὲ ἀντὶ τοῦ πυρφόρος, φωτεινὸς, διὰ τὰς δᾷδας. Ἄλλως. *κάθαπτος*: Τιμαχίδας, ὡς ταρακτὸς, καθειμένος. τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ οἷον καθάπτεσθαι.

1244. *πηδᾷ χορεύων*: Προσήρτησε τὸ, ληκύθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου "παρθένοις σὺν Δελφίσιν."

1250. *ἢ δυσγενὴς ὤν*: Τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου "πλουσίαν ἀροῖ "πλάκα." Σθενεβοίας δὲ ἡ ἀρχή. διαβάλλει δὲ τὴν ὁμοειδίαν τῶν εἰσβολῶν τῶν δραμάτων. ὑφέσθαι δὲ, ὑποχωρῆσαι, εἶξαι, ὑποχαλάσαι, ἐνδοῦναι.

[1252. ὡς ἐπὶ ἀνέμου σφοδροῦ λέγει. R.]

[1254. τὸ λέγειν τὸ ληκύθιον. R.]

1255. *κἀπέχου*: Τουτέστι, σκόπει μὴ τοιοῦτόν τι εἴπῃς, ὡς προσαφθῆναι τούτῳ δύνασθαι λήκυθον.

1256. *Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ*: Τοῦ δευτέρου Φρίξου Εὐριπίδου ἡ ἀρχή. τὸ λοιπὸν δὲ τοῦ στίχου "ἵκετ' ἐς Θήβης πέδον."

1258. *ἀποπρίω τὴν λήκυθον*: Ἤτοι πρὸς Εὐριπίδην ὁ λόγος, ὅτι

1, 2. Ὑψιπύλης—Ἄλλως om. V.
1. ἡ om. R.
1–4. κάθαπτος δὲ—καθάπτεσθαι om. R.
3. ἕτερος V.
5, 6. Προσήρτησε—Δελφίσιν om. R.
5. Προσήρτησε—ἀπώλεσεν post Δελφίσιν habet V. sic scripta, πρὸς τὸ χορεύων προσήρτησε—ἀπώλεσεν.
8. ἐκ Σθενεβοίας Ald. ἐκ om. V. ἐκ—ἐνδοῦναι om. R: habet gl. ὑποχωρῆσαι, εἶξαι.
δὲ utrumque om. V.
9, 10. ὑφέσθαι—ἐνδοῦναι om. V: habet gl. ὑποχ. εἶξαι, quod om. G.
13, 14. Τουτέστι—λήκυθον om. R.V.
15. τοῦ R.V.Θ. Σιδὼν πόλις ἐστὶ Φοινίκης. ἔστι δὲ τοῦ Ald. Totum scholion om. M.
Φρίξου R.V. Φρύξου G.Θ. Ald.
16. ἀρχή ἐστι V.Θ.
τὸ—πέδον om. R.V.Θ. Post πέδον addit Ald. οὐ χεῖρον δ' ἂν εἴη καὶ τὸν Κάδμῳ δοθέντα χρησμὸν ὥσπερ τι ἐπεισόδιον εἰσενεγκεῖν οὕτως ἔχοντα· φράζεο δή μοι μῦθον, Ἀγήνορος ἔκγονε Κάδμε. Ἠοῦς ἐγρόμενος προλιπὼν ἴθι Πυθῶ δῖαν, ἠθάδ' ἔχων ἐσθῆτα καὶ αἰγανέην μετὰ χερσὶ, τὴν διά τε Φλεγύων καὶ Φωκίδος, ἔς τ' ἂν ἵκηαι βουκόλον ἠδὲ βόας κηριτρεφέος Πελάγοντος. ἐνθάδε προσπελάσας ξυλλάμβανε βοῦν ἐρίμυκον, ἥ κεν δὴ νώτοισι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔχῃσι λευκὸν σχῆμ' ἑκάτερθε περίπλοκον, ἠΰτε μήνης· τήνδε σὺ ἡγεμόνα σχεῖν ἀτρέπτοιο κελεύθου. σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει. ἔνθα κέ τοι πρώτιστα βοὸς κέρας ἀγραύλοιο ἥξῃ τε, κλίνῃ τε πέδῳ γόνυ ποιήεντι, καὶ τότε τὴν μὲν ἔπειτα μελαμφύλλῳ χθονὶ ῥέζειν ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, γαίῃ δ' ὅταν ἱερὰ ῥέξῃς, ὄχθῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ κτίζειν πόλιν εὐρυάγυιαν, δεινὸν Ἐνυαλίου πέμψας φύλακ' Ἄϊδος εἴσω. καὶ σύ γ' ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸς ἔσσεαι αὖθις, ἀθανάτων λεχέων ἀντήσας, ὄλβιε Κάδμε. Quæ Musurus intulit ex scholiasta Eurip. Phœniss. 641.
17–p. 134, 2. Ἤτοι—πωλῆσαι om. R.

ἀγόρασον παρ' Αἰσχύλου τὴν λήκυθον· ἢ πρὸς Αἰσχύλον, ὥστε πωλῆσαι. ὡσεὶ εἶπεν, ὤνησαι αὐτὴν καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας. τὸ δὲ πρίω ἐν ἴσῳ τῷ ὤνησαι. ἀλλ' ἐν τοῖς ἑξῆς φησιν Εὐριπίδης, ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; ὥστε ματαία ἡ παρατήρησις τῷ Συμμάχῳ.

1260. ἐγὼ πρίωμαι τῷδε: Ἀντὶ τοῦ, ἀγοράσω τὴν λήκυθον καὶ ἀποδώσω τὴν ἀπολωλυῖαν; δῆλον γέγονεν ὅτι τὸ ἀποπρίω ἀντὶ τοῦ ἐξώνησαι. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ συνεχῶς ἐκεῖνος, ληκύθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ πρίωμαι ἴσον τῷ ὠνήσωμαι.

1264. θοαῖσιν ἵπποις: Τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου "Οἰνομάου γαμεῖ κόρην." Ἰφιγενείας δὲ τῆς ἐν Ταύροις ἡ ἀρχὴ αὕτη.

1266. ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ: Λήκυθον αὐτῷ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολομένης. ἐπιλέγει δὲ, λήψει ὀβολοῦ πάνυ καλήν. διὰ τούτων δὲ ὁ Διόνυσος ἐμφαίνει ὡς ἐπειδὴ ἐν τοῖς προλόγοις τοῖς σοῖς ἀποδίδοται ἡ λήκυθος, ὥσπερ δοκεῖς αὐτὴν ὀφείλειν Αἰσχύλῳ. οὐκοῦν ἀγοράσας ταύτην ἀπόδος αὐτῷ. [ἀντὶ τοῦ πώλησον. R.V. (non G.)]

1269. Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς: Ἔστι μὲν ἐκ Μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίας χθονός.

τὸ δὲ λεῖπον τοῦ στίχου "οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι." Οἰνεὺς δὲ τῆς αὐτοῦ γῆς εὐφορησάσης ἀπαρχὰς πᾶσι θεοῖς θύσας, Ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. ὅθεν ὀργισθεῖσα σῦν μέγαν κατὰ τῆς χώρας αὐτοῦ ἀφῆκεν, ἵνα ταύτην λυμήνηται. ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσεν, καὶ τῷ κρατύναντι τὸν θῆρα τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ὑπέσχετο. συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστέων καὶ Ἀταλάντης τῆς Σχοινέως, κοινῇ τὸν κάπρον περιέστησαν ἅπαντες.

2–4. ὡσεὶ — Συμμάχῳ] ἐν ἴσῳ — πρίωμαι. ἄλλως. ὠνήσει τὴν λήκυθον καὶ ἀπόδος ἀντὶ τῆς ἀπολωλυίας R.

5–8. Ἀντὶ — πρίωμαι om. R.

8. τὸ ὠνήσομαι R.

9. τῆς ἐν ταύροις ἰφιγενείας ἡ ἀρχή. τὸ λοιπὸν (λεῖπον Θ.) — κόρην R.Θ. δὲ om. V.

10. Ἰφ. — αὕτη om. V.

11. λήκυθον V.Θ. ληκύθιον Ald. ἀπόδος] ὅ ἐστι πώλησον addunt Θ.M.

12. δὲ] γὰρ V.Θ.M. λήψῃ V.M.

12–15. διὰ — αὐτῷ om. V.Θ.

16–p. 135, 6. Ἔστι — ἀποθανόντος om. R.

19–p. 135, 6. τὸ δὲ — ἀποθανόντος om. V.Θ.M.

19. οὐκ ἔθυσεν Ἀρτέμιδι] Piersonus apud Valckenar. Diatr. Eurip. p. 137. θύων ἀπαρχὰς οὐκ ἔθυσε παρθένῳ | Ἀρτέμιδι.

20. εὐφορησάσης Kusterus. εὐφορήσας Ald.

23. συνεκάλεσεν Kusterus. συνεκάλεσαν Ald.

ἐπεὶ δὲ τὸ δέρας τῇ Ἀταλάντῃ πρώτῃ τὸν κάπρον τοξευσάσῃ ὁ Μελέαγρος χαριζόμενος ἔδωκε, καὶ οἱ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἀγανακτοῦντες εἰ τὰ ἀριστεῖα γυνὴ λήψεται, τὸ δέρας μὲν Ἀταλάντης ἀφείλοντο, ὑπὸ δὲ Μελεάγρου ἐφονεύθησαν, ὀλίγον ὕστερον καὶ αὐτοῦ, τῆς μητρὸς ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν ἀδελφῶν λυπηθείσης, καὶ ἀναψάσης τὸν μοιρῶν δαλὸν, ἀποθανόντος.

[1271. διχῶς, πολύβοτρυν. R.]

1274. πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω: Εἰς ὃ μέλλω λέγειν, εἰπάτω τὸ ληκύθιον. ἀκόλουθον τοῦ εἰπέ προστακτικοῦ τὸ τρίτον εἰπέτω, ὡς λεγέτω· τοῦ δὲ εἶπον, εἰπάτω, ὡς γράψον γραψάτω.

1275. Ζεὺς ὡς λέλεκται: Μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή.

1276. ἐρεῖ γὰρ, ληκύθιον ἀπώλεσεν: Ἐπεὶ οὐ προσέθηκε τῷ ἡμιστιχίῳ τὸ ληκύθιον ἀπώλεσε, πεποίηκε τὸν Διόνυσον ὥσπερ ὑφαρπάζοντα τὸν λόγον.

1278. ὥσπερ τὰ σῦκα: Σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκώματα λεγόμενα σῦκα ἔφη. [σῦκον, εἶδος παθήματος ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φυόμενον· ὅ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. Junt.]

1279. τράπου: Τοῦτο ἢ πρὸς τὸν Αἰσχύλον δι' Εὐριπίδην, ἢ πρὸς Εὐριπίδην δι' Αἰσχύλον· εἰ καὶ Εὐριπίδης τὸν λόγον προήρπασε. τὸ δὲ ταὖτ' ἀεί ἀντὶ τοῦ ταυτά. διὰ δὲ τὴν συναλοιφὴν ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. οὐ δεῖ δὲ περισπᾶν, ὡς ἐν τῷ Πλούτῳ εἴρηται.

1282. τί ποτε πρᾶγμα: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ διὰ τὸ κεῖσθαι μετὰ τὴν κορωνίδα (ἐνίοτε δὲ καὶ μετὰ τὴν διπλῆν, ὡς πολλάκις εἴρηται) ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις καὶ διιάμβοις καὶ διτροχαίοις δέκα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ πεντασυλλάβου ἀντισπάστου· ὃ καλεῖται γλυκώνειον. τὸ δεύτερον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διιάμβου ὅμοιον. τὸ τρίτον τοῦ

7. πολύβοτρυν in libris quibusdam legi dicit pro πολύμετρον, ex conjectura grammatici, ut videtur.
9, 10. ἀκόλουθον — γραψάτω om. V.
9. τοῦ V.Θ. τοῦ μὲν Ald.
11. τῆς σοφῆς ἡ om. R.
12, 13. Ἐπεὶ — ἀπώλεσε addidi ex V.Θ.
13, 14. πεποίηκε — λόγον om. R.
16, 17. Ἄλλως — σῦκα ἔφη om. R.
16. Ἄλλως] ἢ Θ.Μ.
20–23. Τοῦτο — εἴρηται om. R. V.Θ.Μ.
22. ταὖτ'] ταῦτ' Ald.
24–p. 136, 11. Scholion metricum om. R.V.Θ.Μ.

πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου καταληκτικόν. τὸ τέταρτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου ἀκατάληκτον. τὸ ε′ ὅμοιον τῷ β′. τὸ ἕκτον ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου πρώτου. τὸ ζ′ ὅμοιον τῷ β′. τὸ η′ καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ θ′ ὅμοιον τῷ β′. τὸ ι′ ὅμοιον τῷ ὀγδόῳ. ἑξῆς δὲ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι γ′. ἑξῆς δὲ τίθεται κῶλον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς, τὸ, διαύλιον προσαυλεῖ. ὅπερ κατὰ παρεπιγραφὴν τίθεται· ὥσπερ καὶ τὸ, αὐλεῖ τις ἔνδον· καὶ ἄλλα πολλά. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς κορωνίς· τοῦ δὲ συστήματος παράγραφος.

[1287. τῶν μέχρι νῦν ὄντων ποιητῶν. R.]

1290. τὸν βακχεῖον ἄνακτα: Τὸν Αἰσχύλον, οἷον τὸν ἄριστον μελοποιὸν, τὸν ὥσπερ ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. ὁ γὰρ Εὐριπίδης ἔρχεται ἐπὶ τὰ μέλη αὐτοῦ. [τὸν ἔνθεον ἄρχοντα τῶν μελῶν, τὸν ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. Gl. Br.]

1293. εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα: Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος περατούμενα πάντα· ἐπεὶ κἀκεῖνος εἶπεν, ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

1294. καὶ μὴν λογιοῦμαι: Ἀντὶ τοῦ ἀριθμήσω, ψηφίσω. ἐπεὶ προεῖπεν Εὐριπίδης, εἰς ἓν συγκεφαλαιώσομαι αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη. Ἐρατοσθένης δὲ, τῶν ψευδαττικῶν τινὰς γράφειν φησὶ, τῷ ψήφῳ λαβὼν, ἵνα καὶ τὰ πεπλασμένα δράματα, ἐν οἷς τὸ παράπαν τοῦτο ἠγνόηται, δοκῇ μὴ σεσολοικίσθαι. [λογαριάσω. Θ.]

[1295. διαύλιον προσαυλεῖ τις. τοῦτο παρεπιγραφὴ, ὥσπερ καὶ ἄλλα πολλάκις. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡσυχίας πάντων γενομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ. R.V.]

5. ἐκθέσει Portus. εἰσθέσει Ald.
13. οἷον om. Θ.
18. ἅπαντα Θ.
ἀπὸ ληκυθίου R.Θ. ἀποληκυθιῶ Ald.
σου] σοι Θ.
διαφθερῶ R.Θ. οἷον ἀποφθερῶ Ald.
20. Ἀντὶ τοῦ add. R.
ἀριθμήσω R. ἀπαριθμήσω Ald.
20 – 24. ἐπεὶ — σεσολοικίσθαι om. R.
21. τὰ μέλη πάντα Θ.
22. φησὶ add. V.
τῷ ψήφῳ] τῷ ψήφῷ Θ. τῷ ὁ ψηφῷ V. Legebatur τῶν ψήφων. Videtur ex hac annotatione colligi posse in fabulis quibusdam spuriis, velut Μεταλλεῦσι Pherecratis, exempla quædam masculini ψῆφος fuisse inventa.
24. ἐσολοικίσθαι Θ.
25. διαύλιον προσαυλεῖ τις om. R.
διαύλιον] δίαυλον V. hic et infra.
26. ἄλλα] Fortasse ἀλλαχοῦ.

Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ: [Εὐριπίδης ἐστὶ τὰ Αἰσχύλου λέγων. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου R.V.Θ.M.] τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβεων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων. προφέρει καὶ Εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δράματα συναγαγών. διὸ καὶ ἀσαφῆ, μίαν ἁρμονίαν οὐκ ἔχοντα. οὐκ ἄρα τὰ μὴ ξυνετὰ ζητητέον. ἀνδροδάϊκτον δὲ, τὴν ἀνδρῶν φόνον ποιοῦσαν. τὰ δὲ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα, ὡς Ἡφαιστίων φησίν· ὅσα πάντως διαιρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. ἔστι δὲ τῆς μὲν ᾠδῆς ταύτης τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ ε'. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ὃ καλεῖται Αἰολικὸν, διὰ τὸ ἴαμβον ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα. τὸ δεύτερον καὶ τὸ ε' δίμετρα ὑπερκατάληκτα. τὸ γ' πενθημιμερές. τὸ τέταρτον ἑφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται, ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τοῦ δὲ συστήματος τὰ κῶλα ὅμοια πέντε (πλὴν τοῦ τετάρτου τῷ δευτέρῳ τῆς ᾠδῆς ὁμοίου) ἑφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τῆς δὲ ἑξῆς ᾠδῆς τὰ κῶλα ἕξ. τὸ πρῶτον δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ' καὶ τὸ ϛ' ὡς τὸ β' τῆς ἄνω ᾠδῆς. τὸ δ' δακτυλικὸν τετράμετρον. ἔστι δὲ κῶλον ἐκ χοροῦ, ὡς ἀνέγνων ἐν Ἀγαμέμνονι δράματι Αἰσχύλου. τὸ ε' ὅμοιον δίμετρον. ἔστι δὲ ἡμιτελὲς ἐνταῦθα. τὸ γὰρ τέλειόν ἐστιν, "αἴσιον "ἀνδρῶν ἐκτελέων·" ὅπερ ἑφθημιμερές ἐστιν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἑξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ὁ μέντοι ἕκτος στίχος ἔν τισιν οὐ κεῖται· οἷον, ἴθι δὴ πέραινε.

1297. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον: Ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. προφέρεται δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄλλο ἄλλοθεν, καὶ ἐπιλέγει τὸ ἰήκοπον, κυρίως ἐκείνων τῶν στίχων ὂν, τοῦ, Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ.

[τοῦτο ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. τὸ δὲ Ἑρμὰν μὲν τίομεν λέγουσιν οἱ Ἀρκάδες διὰ ταῦτα· ἐν τῇ Κυλλήνῃ, ἥ ἐστιν ὄρος Ἀρ-

2–24. τοῦτο — πέραινε om. R.V.Θ.M.
7. Ἡφαιστίων] C. 9. p. 126.
25. Ἐκ — Ψυχαγωγῶν om. G.
26–28. προφέρεται — Ἀχιλλεῦ om. R.
26. αὐτὰ om. Θ.
27. ἐπιλέγει] ἐπιφέρει Θ.
27, 28. κυρίως — Ἀχιλλεῦ om. V.Θ.
28. Ἀχιλλεῦ] Scribebatur Ἀχιλεῦ.

καδίας, ἐτιμᾶτο ὁ Ἑρμῆς. διὰ γοῦν τὴν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων τιμὴν, ὡς πρόγονος τούτοις ἐδόκει. ᾄδουσι δὲ καί τινα ἱστορίαν μυθώδη. λίμναν δὲ λέγει τὴν Στυμφαλίδα, ἐν Ἀρκαδίᾳ γὰρ καὶ αὕτη. Schol. Cant. 1.]

[1299. ἰστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἰαμβείων ὂν, τοῦ, Φθιῶτ' Ἀχιλεῦ. Schol. Barocc.]

1301. κύδιστ' Ἀχαιῶν: Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πόθεν εἰσί. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου. Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας.

1305. εὐφημεῖτε μελισσονόμοι: [Ἐξ Ἱερειῶν Αἰσχύλου. R.V. (non G.)] οἱ διανέμοντες τὰ τῆς πόλεως, ἢ οἰκοῦντες ἐν τῇ πόλει. [εὐφήμως λέγετε οἱ δίκην μελισσῶν νεμόμενοι ἐν τῷδε τῷ τῆς θεᾶς ἄλσει. Gl. Br.]

1307. ἰήκοπον: Τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰή ψιλοῦν, ὅταν μὴ ᾖ ἐν ὕμνῳ. ἐκεῖ γὰρ δασύνεται. ὡς ἐφυμνίῳ δὲ κέχρηται τῷ ἰήκοπον οὐ πελάθεις.

1308. ὅσιον κράτος: Ἐν τοῖς πλείστοις αἴσιον. Ἀσκληπιάδης τὸ ὅσιον. ἔστι δὲ ἐξ Ἀγαμέμνονος Αἰσχύλου. βουβωνιῶ δὲ ἀντὶ τοῦ φλεγμαίνω τοὺς βουβῶνας. [ὅσιον: Ἁγίαν καὶ δικαίαν ἐπικράτησιν. Gl. Cant. 1.]

[1309. ἐπεὶ συνεχῶς εἶπε τὸ ἰήκοπον. R.V. (non G.) Θ.]

[1312. λείπει τὸ ἀπελθεῖν. R.V. (non G.)]

1314. στάσιν μελῶν: Στάσιμον μέλος, ὃ ᾄδουσιν ἱστάμενοι οἱ χορευταί. [σύνοδον, διήγησιν. R.V.]

1315. ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων: Τιμαχίδας γράφει, ὡς τῷ ὀρθίῳ νόμῳ κεχρημένου τοῦ Αἰσχύλου καὶ ἀνατεταμένως. [ἀντὶ τοῦ ξένην τραγῳδιάν. R.V. (non G.)]

8–10. Nihil præter ἐκ τηλέφου αἰσχύλου habet R.
12. οἱ — πόλει om. V.
ἢ] ἢ οἱ Θ.
15. Hoc scholion versui 1295. adscribunt R.Θ, om. V.
ἰή] ἴη R.
16. Addidi τῷ. τὸ est in R.Θ.
οὐ πελάθεις om. Θ.
18, 19. Ἐν — ἔστι δὲ om. R.
19. Ἀγαμέμνονος] 104.
βουβωνιῶ δὲ om. R.V.
19, 20. βουβωνιῶ — βουβῶνας om. G.
19. ἀντὶ τοῦ add. R.
24. ὃ om. R. ὅπερ Θ.
ἱστάμενοι om. Θ.

[1316. ἔν τισι οὐ κεῖται. V. (non G.)]

1317. ὅπως Ἀχαιῶν: Ὠιδὴ κώλων ιδ'. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ β' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. τὸ δ' δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ ε' Φερεκράτειον. τὸ ζ' τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ η' δίμετρον. τό ι' ὅμοιον τῷ α'. τὸ ια' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐπιμεμιγμένον διτροχαίῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τὸ δ' ἐφύμνιον δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον.

Εὐριπίδης ὁμοίως τὰ Αἰσχύλου χορικὰ μέλη διεσπασμένως λέγει ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων δραμάτων. τοῦτο μέντοι ἐξ Ἀγαμέμνονος. δίθρονον δὲ κράτος, αὐτόν τε καὶ τὸν Μενέλαον. ἀκμὴν δὲ τὴν νεότητα. ἔστι δὲ ἀναπόδοτον. [καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. R.V. (non G.)]

1319. τὸ φλαττοθραττόφλατ: Τοῦτο λέγει χλευάζων ὡς ἀσυνετοποιόν. τινὲς δὲ καὶ σημειοῦνται αὐτὸ, ὅτι τῶν διορθωτῶν τινὲς περιεῖλον τὰς τοιαύτας ἐν τοῖς μέλεσι προσθέσεις. Σφίγγα δὲ δυσαμερίαν, τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ Θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου. θούριος δὲ ὄρνις, ἡ πολεμοῦσα Θηβαίοις τύχη. τὸ δὲ ξὺν δορὶ καὶ χειρὶ πράκτορι, ἐξ Ἀγαμέμνονος, ἐκ τῆς συνεπείας τοῦ "κύριός εἰμι θροεῖν." ἐπειδὴ δὲ οἱ τῆς Σφιγγὸς πόδες λεοντώδεις ἦσαν, ὁ δὲ τοῦ λέοντος ὄνυξ δίκην δόρατος πλήττει, διὰ τοῦτο δόρατι εἶπεν.

[1326. ἐπιτυχεῖν. R.V. (non G.) Θ.]

1327. [καὶ τοῦτο ἐξ Ἀγαμέμνονος. R.V. ἀντὶ τοῦ ἀναισχύντοις. R.] ἰταμαῖς κυσί: Τοῖς ἁρπακτικοῖς ἀετοῖς. ταῦτα δὲ ὡς ἀσαφῆ πάρελθε. [διὰ τοῦ ἀέρος φοιτώσαις. V. (non G.)]

1329. τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι: Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δέ φησιν ἐκ Θρῃσσῶν αὐτὸ εἶναι.

2–7. Ὠιδὴ — ἀκατάληκτον om. R. V.Θ.M.
8. Εὐριπίδης δὲ Ald. δὲ om. R.V. Θ.M.
διεσπασμένως R. διεσπαρμένα Ald.
9–11. τοῦτο — ἀναπόδοτον om. R. V.Θ.
13–21. Τοῦτο — εἶπεν om. R, nisi quod habet ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου.
13. ἀσυνετοποιόν V.Θ.M. ἀσυνετοποιοῦντα Ald.
14. δὲ om. M.
καὶ add. V.Θ.
15. προσθέσεις] προθέσεις V. Sequentia om. V.
24, 25. Τοῖς — πάρελθε om. R.V. Θ.M.
26, 27. Τιμαχίδας — εἶναι] Nihil præter ἐκ θρῃσσῶν αἰσχύλου habet R.
27. Ἀπολλώνιος] ἀπολλόδωρος M.

1331. *τί τὸ φλαττόθρατ*: Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιγ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἐκ Μαραθῶνος: Ἐπεὶ ὁ φλέως ἄνθος ἐν Μαραθῶνι, ὃν οἱ ἰδιῶται φλόμον. διὰ τὸ ἔχειν τὸ φλατ ἐν ἀρχῇ παρόμοιον τῷ φλέῳ. ὡς ἐν Μαραθῶνι οὖν τοῦ φλέω πολλοῦ ὄντος· ἑλώδης γὰρ ὁ τόπος.

1332. *ἱμονιοστρόφου*: Οἷον σχοινιοστρόφου μέλη, ἃ εἰκὸς ἄνδρα ὕδατα ἀρυόμενον ᾄδειν. ἱμονιὰ γὰρ καλεῖται τὸ τῶν ἀντλημάτων σχοινίον, καὶ τὸ ᾆσμα, ὃ ᾄδουσιν οἱ ἀντληταὶ, ἱμαῖον. Καλλίμαχος

ἀείδει καὶ πού τις ἀνὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον.

1333. *ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν μετήνεγκα*: Ἐγὼ, φησὶν, εἰς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ αὐτὰ μετήνεγκα. ἐκ γὰρ τοῦ κιθαρῳδικοῦ καλοῦ ὄντος εἰς τὸ τραγῳδικὸν μετήνεγκα, ἵνα μὴ εἰς ταὐτὰ τοῖς ὑπὸ Φρυνίχου μέλεσι προεισηγμένοις ἐμπίπτω. ἀποδέχονται δὲ πάντες τοῖς μέλεσι τὸν Φρύνιχον ἐπιτυγχάνοντα.

1334. *ἤνεγκον*: Διχῶς ἔλεγον· ἤνεγκον μὲν ἀπὸ τοῦ ἐνέγκω· ἤνεγκα δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνείκω.

ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ: Ἵνα μὴ τὰ αὐτὰ τῷ Φρυνίχῳ μελοποιῶ. ἦν δὲ οὗτος μελοποιὸς ἡδύς. ὁ δὲ λόγος, ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν εἰς τὸ τραγικὸν γένος μετήνεγκα. τοῦτο γὰρ ὁ Εὐριπίδης προεῖπεν.

1, 2. Σύστημα — παράγραφος om. R.V.Θ.M.
4, 5. Ἐπεὶ — φλόμον om. R.
ὃν — φλόμον om. G.
5. φλόμον] Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 294.
τὸ φλατ add. R.
παρόμοιον] τὸ παρόμιον (sic) V.Θ.
τῷ φλέῳ] τὸ φλαττό addit Ald. om. R.
6. οὖν om. Θ.
πολλῷ V.
τόπος] ἔστι δὲ ἄνθος ὁ φλεώς addit R.
7, 8. Οἷον — ᾄδειν om. R.
8. γὰρ om. V.
9. σχοινίον] Addit Ald. ἥτις ὡς ἐπιτοπλεῖστον ἐν τοῖς φρέασιν ἀπῃώρηται, quæ om. R.V.Θ.M.
9, 10. Καλλίμαχος—ἱμαῖον om. R. Est fragm. 42.

11, 12. Ἐγὼ — αὐτὰ μετήνεγκα addidi ex R.V.Θ.
11. φησὶν] φημὶ V.
12. εἰς — αὐτὰ R, nisi quod αὐτοῦ scriptum est. αὐτὰ ἐκ (ἀπὸ G.) τοῦ καλοῦ εἰς τὸ καλὸν V.Θ.
12–14. ἐκ γὰρ — ἐμπίπτω om. R.
13. τραγῳδικὸν] τραγικὸν Suidas s. ἐγὼ μέν.
εἰς om. V.Θ.M.
ταὐτὰ] ταῦτα V.
15. Post ἐπιτυγχάνοντα addit Ald. τοῖς κιθαρῳδικοῖς, quæ om. R.V.Θ.M.
16, 17. Διχῶς — ἐνείκω om. R.
17. ἤνεγκα] ἤνεκω V. ἤνεκον G.
ἐνείκω] ἐνέκω Θ.
18. τῷ Φ. μελοποιῶ] φ. τῷ μελοποιῷ R.
19. μελοποιὸς ἡδύς R. ἡδὺς ἐν τοῖς μέλεσι (ὁ add. V.Θ.) Φρύνιχος Ald.
20. εἰς τὸ R.V.Θ. εἴς τι Ald.

1337. *σκολίων*: Σκολιὰ λέγονται τὰ παροίνια ᾄσματα. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη θρηνώδη ἐστίν. ἢ Καρικῶν, βαρβαρικῶν, δουλικῶν.

Μελήτου: Προείρηται ὅτι τραγικὸς ποιητὴς ὁ Μέλητος. οὗτος δέ ἐστιν ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. χορείων δὲ, μικροπρεπῶν, καὶ οἷα ἐν τοῖς χοροῖς ᾄδουσι. λύριον δὲ τὴν μικρὰν λύραν, ὥστε ψᾶλαι τὰ Εὐριπίδου.

1340. *ἡ τοῖς ὀστράκοις*: Ἀπορίᾳ λύρας ὄστρακα τινὲς λαμβάνοντες ἦχον μὲν ἀπετέλουν, πάνυ δὲ ἄσημον. διαβάλλει δὲ ἐντεῦθεν Εὐριπίδην ὡς κακὸν μελοποιόν. Ἄλλως. ὅτι φαίνονταί τινες ἀγοραῖοι κρούοντες τοῖς ὀστράκοις καὶ προσᾴδοντες τῷ κρούματι τῷ διὰ τού-

γένος om. R.

μετενήνεκται Θ.

ὁ R. *καὶ ὁ* Θ. *καὶ* Ald.

προεῖπεν R.V.Θ. *προσεῖπε* Ald.

1. Ante *σκολιὰ* (*σκόλια* R.) addit Ald. *μελῶν τινων ἐν συμποσίοις γινομένων*, quæ om. R.V.M: ut gl. habet Θ.

λέγονται om. R.

παροίνια Gelenius. *παροιτήια* R.V. Θ.M. Ald. *πάροινα μέλη* in scholio codicis Veneti, quod inter Prolegomena de comœdia legitur supra p. 36.

Post *ᾄσματα* addit Ald. *Τιμοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος ἐποποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τοῦ Πλούτου, οὗ ἡ ἀρχὴ, ὤφελες ὦ τυφλὲ Πλοῦτε μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι, ἀλλὰ Τάρταρόν γε ναίειν, κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα· ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτον ὁ Περικλῆς, Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἠπείρου μετέχειν, ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις, νόμους ἐτίθει ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. ἄλλως. σκολιὸν ἡ παροίνιος ᾠδὴ, ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει, ὃ δὴ καλεῖται σκολιόν· ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν σκολιάν. ὑπόμνημα ἔγραψε Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος. σκολιὸν τὸ ῥᾴδιον, κατὰ ἀντίφρασιν, μέλος τι ὀλιγόστιχον.* Horum priora Musurus sumpsit ex scholiis Acharn. 531; sequentia de Dicæarcho, Aristoxeno et Phyllide, quæ Platonis quoque in scholiis leguntur p. 103. iterumque adscripta sunt Vesp. v. 1231; una cum postremis *ὑπόμνημα—ὀλιγόστιχον* ex Suida transscripsit s. *σκολιόν*.

δὲ om. R.

2. *καὶ μέλη* om. R.

ἐστίν] *εἰσί* R.Θ.M.

2, 3. *ἢ — δουλικῶν* om. R.V.Θ.M. Sed Θ. habet gl. *δουλικῶν*, et V. (non G.) *βαρβαρικῶν*.

4. Correxi lemma *Μελίτου*.

μέλητος R.V. *Μέλιτος* Ald.

5. *σωκράτην* R.V.Θ. *Σωκράτη* Ald.

6–8. *χορείων — Εὐριπίδου* om. V. Θ.M. *χορείων — λύραν* om. R.

7. *ψᾶλαι*] *ψάλαι* Ald. *ψάλε* (αι superscr.) R.

9–11. *Ἀπορίᾳ — Ἄλλως* om. R. V.Θ.

12. *τῷ διὰ*] *τὸ διὰ* R.

των. λέγεται δὲ εἰς τὴν Ὑψιπύλην ταῦτα, ἢ καθόλου τὴν μοῦσαν αὐτοῦ. ἐπιλέγει γὰρ, δεῦρο μοῦσα Εὐριπίδου. Δίδυμος δὲ προστίθησιν ὅτι εἰώθασιν ἀντὶ λύρας κογχύλια καὶ ὀστράκια κρούοντες εὔρυθμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις.

1343. αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσα: Ἐν ἐρωτήσει λέγει. αὕτη οὐκ ᾐσχροποίει. καὶ ἐν Σφηξὶν ἐπὶ τῆς αὐλητρίδος

μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.

λεσβιάζειν δὲ τὸ παρανόμως πλησιάζειν. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ τούτῳ οἱ Λέσβιοι. καὶ ἐν τῷ εἰς Φερεκράτην ἀναφερομένῳ Χείρωνι

δώσει δέ τοι γυναῖκας ἑπτὰ Λεσβίδας.
καλὸν τὸ δῶρον, ἔπτ' ἔχειν λαικαστρίας.

1344. ἀλκυόνες: Χαρακτηρίζει τὰ Εὐριπίδου μέλη ὡς ἐκλελυμένα. ἀλκυόνες δὲ ἐπάνω τοῦ τῆς θαλάσσης ὕδατος καθήμεναι τὰ αὐτῶν ᾠὰ ἐν τῷ βυθῷ κείμενα θερμαίνουσι. καθ' ὃν δὲ καιρὸν τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλκυονίτιδες αὗται αἱ ἡμέραι καλοῦνται, καὶ ἔστιν ἐν αὐταῖς μεγίστη ἡσυχία ἀνέμων τε καὶ κυμάτων. οἱ δέ φασιν ὡς ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῆς ψάμμου τοῦτο ποιοῦσι.

1345. κύμασι στωμύλλετε: Διὰ τοῦ στωμύλλετε πάλιν εἰς αὐτὸν παίζει. ἐξ ἄλλων δὲ καὶ ἄλλων Εὐριπίδου δραμάτων κόμματα συντίθησι καὶ οὐδὲν κατὰ τὸ ἑξῆς λέγει μέλος. ἔστι δὲ τὸ προεγκείμενον ἐξ Ἰφιγενείας τῆς ἐν Αὐλίδι.

1. Ὑψιπύλην] Conf. Photii lexicon p. 180, 12.

1–4. ἢ καθόλου — ὀρχουμένοις om. R.

2. Δίδυμος] Didymi verba affert Athenæus 14. p. 636. D.

3. κογχύλια] κογχάρια Θ.M. κογχύλια Athenæus.

εὔρυθμον Θ. ἄρυθμον M. εὐρύθμως V. Ald. ἔνρυθμον Athenæus.

5. λέγει et αὕτη om. Θ.

ᾐσχροποίει R. αἰσχροποιεῖ Ald.

6, 7. καὶ — ξυμπότας om. R.

6. Σφηξὶν] 1346.

7. λεσβιῆν V.

8. πλησιάζειν] καὶ μολύνειν τὸ στόμα addit Ald. om. R.V.Θ.M. Sequentia om. M.

τούτῳ V.Θ. τοῦτο R. αἰσχρότητι Ald.

9–11. καὶ — λαικαστρίας om. R.

10. τοι V.Θ. τις Ald. σοι Eustath. ad Homer. p. 741, 22. Comparandus Homeri locus Il. I, 270. δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, Λεσβίδας.

11. καλὸν τὸ —] Hæc alterius personæ verba sunt. καλόν γε Eustathius.

λαικαστρίας] καστρίας V.

12. χαρακτηρίζει R. χαρακτηρίζω V. χαρακτηρίζουσι Ald.

13–17. ἀλκυόνες — ψάμμου τοῦτο ποιοῦσι om. R.V.Θ.

18. τοῦ] τὸ R.

19. παίζει et δὲ om. R.

20. συντίθησι R.V.M. τίθησι Ald. καὶ οὐ καθ' ἑξῆς R.

20, 21. ἔστι — Αὐλίδι] ἐξ ἰφιγενείας εὐριπίδου R. post scholion v. 1350.

21. Αὐλίδι] Immo Ταύροις: vide-

1346. τέγγονται νοτεραῖς: Τὸ ἑξῆς, νοτίαις ῥανίσι πτερύγων χρόα δροσιζόμεναι.

1349. εἰειειειει: Ἡ ἐπέκτασις τοῦ εἰ εἰ εἱλίσσετε κατὰ μίμησιν εἴρηται τῆς μελοποιίας.

φάλαγγες: Αἱ λεγόμεναι καματηραί. ἀράχνιόν τι ἡ φάλαγξ. λέγουσι δὲ καὶ τῶν δακτύλων τὰ ἄρθρα φάλαγγας, ἅπερ νῦν μᾶλλον λέγει.

1350. ἱστότονα: Τοὺς ἱστούς, οὓς ἐν τῷ ἀέρι οἱ ἀράχναι ὑφαίνουσι. λάμβανε δὲ ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὰς μελέτας τὸ εἱλίσσετε οὕτως· καὶ εἱλίσσετε μελέτας κερκίδος ἀοιδοῦ· τουτέστιν, ὥσπερ αἱ ὑφάντριαι διὰ τῶν κερκίδων γυναῖκες ἐν τῷ ὑφαίνειν ᾄδουσιν, οὕτω καὶ ὑμεῖς ὦ ἀράχναι. πηνίσματα δὲ, ὑφάσματα. τὸ δὲ κερκίδος ἐκ Μελεάγρου Εὐριπίδου. τὸ δὲ, ἵν' ὁ φίλαυλος, ἐξ Ἠλέκτρας. φίλαυλος δὲ ὁ τοὺς αὐλοὺς καὶ τὰ μέλη ποιῶν. αἰνίττεται δ' ἴσως εἰς τὸν Ἀριόνιον μῦθον. κυανεμβόλοις δὲ ταῖς ἐν τῷ μέλανι βυθῷ χωρούσαις.

[1351. καὶ ταῦτα Εὐριπίδου. ἔστι δὲ ἀσυνάρτητα. V. (non G.)]

1355. οἰνάνθας: Παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου "οἰνάνθα "τρέφει τὸν ἱερὸν βότρυν." ἡ πρώτη δὲ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου οἰνάνθη λέγεται. καὶ τὸ, περίβαλ' ὦ τέκνον, ἐξ Ὑψιπύλης. [ὁ οἶνος. R.]

1358. ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον: Ὡς καὶ τοιαῦτα ἀμοιβαῖα ἐν τοῖς μέλεσιν ἐπιτηδεύοντος Εὐριπίδου. καὶ ταῦτα δὲ αὐτὸς προστίθησιν

tur enim respicere ad v. 1089. ὄρνις, ἃ παρὰ πετρίνας πόντου δειράδας ἀλκυὼν ἔλεγον οἶτον ἀείδεις.

1. νοτίαις] ῥανίσι χρόα νοτίαις R, licet in sequentibus quoque ῥανίσι et χρόα habeat.

3. Ἡ] ἡ δὲ V.Θ.M, qui hæc proximo scholio postponunt.

εἰ εἰ εἱλίσσετε R. εἰειειειεἰλήσετε V. εἰ εἰ εἰλήσεται M. εἱλίσσετε Ald.

4. εἴρηται om. R.Θ.

5. αἱ λ. καματηραί om. V. Totum scholion om. R.

6. καὶ add. V.Θ.M.

τῶν δακτύλων τὰ ἄρθρα] τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων Ald. τῶν δακτύλων τὰ ἄκρα V. ἄρθρα interpretantur Hesychius et Suidas s. φάλαγγες: ἄκρα Suidas s. φάλαγξ. Restitui ἄρθρα: de quo vid. van der Linden in medicina physiologica p. 639.

8–12. Τοὺς—ἀράχναι om. R.V. Θ.M.

12, 13. πηνίσματα—Ἠλέκτρας] ὑφάσματα. ἐξ ἠλέκτρας εὐριπίδου R. ἐκ μελεάγρου εὐριπίδου V.M. ἐκτεταμένα ὑφάσματα. ἐκ μελεάγρου καὶ ἐξ ἠλέκτρας εὐριπίδου Θ.

13. Ἠλέκτρας] 438.

17. τὸ R.V. τὰ Ald.

18. τρέφει R.V. φέρει Ald.

18, 19. ἡ—λέγεται] ἔστι δὲ ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου R.

19. καὶ τὸ—Ὑψιπύλης om. R.V.

21, 22. Ὡς καὶ—Εὐριπίδου om. R.

22. δὲ om. R.

αὐτὸς R.V.Θ.M. ἐκτὸς Ald.

ἀναμωκώμενος Εὐριπίδην, ὡς τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ ἐπιτηδεύοντα. πόδα δὲ, τὸν ῥυθμὸν, ἢ τὸ μέλος· ἀπὸ μέρους.

1363. Κυρήνης μελοποιῶν: Κυρήνη τις ἑταίρα ἐπίσημος, δωδεκαμήχανος ἐπικαλουμένη, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. ἔστι δὲ παρὰ τὰ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου "ἀνὰ τὸ δωδεκα-"μήχανον ἄντρον." ἐκ δὲ τοῦ λέγειν, ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης, ἤγουν ἀνὰ τὰς δώδεκα ἐκείνης αἰσχρὰς μηχανὰς, δείκνυσιν αὐτὸν πάνυ φαυλότατον.

1366. ὦ Νυκτὸς κελαινοφανὴς: Φασὶν ὡς πάντα ταῦτα τὰ ἔπη ἔκ τινος δράματός ἐστιν Εὐριπίδου. Ἀσκληπιάδης, παρὰ τὰ ἐξ Ἑκάβης Εὐριπίδου, ἐν μιμήσει δηλονότι. οὕτω γὰρ παραγέγραπται "ὦ στεροπὰ Διὸς, ὦ σκοτία νὺξ, τί ποτ' αἴρομαι ἔννυχος οὕτω;" πρόσπολον δὲ, ὑπηρέτην. ψυχὴν δὲ, ὡς φαινόμενον· ἄψυχον δὲ, ὡς ἄϋλον καὶ εὐθέως οἰχόμενον. νυκτὸς δὲ παῖδα ἐνταῦθα εἴρηκε, καίτοι ἐν Ἑκάβῃ μελανοπτερύγων ὀνείρων εἰπὼν τὴν γῆν μητέρα. [ἀντὶ τοῦ μέλαινα. R.]

[1368. πρόμολον: Πρόδρομον καὶ θανάτου σημαντικόν. Gl. E. Cant. 1.] μελανονεκυείμονα δὲ, μέλανα καὶ νεκρικὰ ἱμάτια φοροῦντα ὡς θανάτου σημαντικόν.

1375. μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα: Ὡς πάνυ τὰς ψυχὰς σπαράττοντα.

1376. ἀλλά μοι ἀμφίπολοι: Ἀπολλώνιος παρὰ τὰ ἐκ τῶν Τημενιδῶν. [Ἀπολλώνιος ἀπὸ τῶν Εὐμενίδων φησὶν εἶναι. Cant. 1.]

1379. Ὄνειρον ἀποκλύσω: Καὶ τοῦτο μιμεῖται ὁ Αἰσχύλος.

1. τὰ add. R.
2. πόδα—μέρους om. R.V.M.
3. τις ἑταίρα R.V.Θ. ἑταίρα τις Ald.
5. δὲ om. V.
παρὰ τὰ V.Θ. παρὰ τὸ Ald. om. R.
5–8. Εὐριπίδου—φαυλότατον om. R.
6. ἄντρον] ἄστρον V.Θ: sed ἄντρον Θ. in gl. Sequentia om. V.Θ.
9, 10. Φασὶν—ἐστιν Εὐριπίδου om. R.V.Θ.
10. Ἀσκληπιάδης om. R.
τὰ, quod om. Ald., addidi ex V. τὸ R.
11. Ἑκάβης] 68.
ἐν—παραγέγραπται om. R.
12–15. τί ποτ'—γῆν μητέρα om. R.
12. αἴρομαι G.Θ. αἴρομ' Ald. αἴρο V.
οὕτω add. Θ.
13–15. πρόσπολον—γῆν μητέρα om. V.
18–20. μελαν.—σπαράττοντα om. R.V.
22. Τημενιδῶν Dobræus. Legebatur Εὐμενίδων. Scholion om. R.
24. καὶ τοῦτο R.V.Θ. ἀπονίψωμαι· ὅπερ εἰώθασι ποιεῖν ἐν τοῖς ὀνείροις. τοῦτο δὲ Ald.
καὶ—Αἰσχύλος post τῶν ὀνείρων ponit R.

τοῦτο δὲ λέγει παρόσον ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώθασι τοὺς χαλεπωτάτους τῶν ὀνείρων. ἀπρόσπλοκα ταῦτα καὶ ἀσυνάρτητα σὺν τοῖς ἑξῆς πᾶσι. τὸ δὲ ὄναρ, ὃ εἶδε, τοιοῦτον εἶναι δοκεῖ, ὡς γυνή τις ἐκ γειτόνων οὖσα αὐτῇ, Γλύκη καλουμένη, τὸν ἀλεκτρυόνα αὐτῆς ἁρπάσασα ᾤχετο. ἐπικαλεῖται δὲ τὸν Ποσειδῶνα ὡς πλησίον τῆς θαλάσσης ἰδοῦσα τὸν ὄνειρον.

1385. Νύμφαι ὀρεσίγονοι: Ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου, φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὗρε δὲ Ἀθήνησιν ἔν τινι τῶν διασωθέντων· "Νύμ-"φαις * * * * θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν "βιοδώροις." ἔοικε δὲ τὸ ὅλον ἐπιτηδεύειν ἀνυπότακτα. ἄλλως οὐδὲ παρ' Αἰσχύλου ἥρμοζε τὰ τοιαῦτα λαμβάνεσθαι. τὸ δὲ Μανία ξύλλαβε, νῦν λέγει διὰ τὸν ἄτοπον ὄνειρον, εὐχομένη μανίας τυχεῖν, ἵνα μηδενὸς τούτων αἰσθάνοιτο. τὸ δὲ ἐγὼ δ' ἁ τλάμων, πρὸς τὸ, φρούδη Γλύκη, ἔχει τὴν ἀκολουθίαν. κνεφαῖος δὲ, ἑωθινή. κνέφας γὰρ τὸ λυκόφως.

[1390. ἀντὶ τοῦ ἄτρακτον κλώθουσα. R.V. (non G.) Θ.]

1392. εἰς ἀγορὰν φέρουσα: Πάλιν ἐπὶ πενίαν καὶ μικροπρέπειαν αὐτὸν κωμῳδεῖ.

1. τοῦτο δὲ (δὲ om. R.)—εἰώθασι R.V.Θ. παρ' οὗ ἀποδιοπομπεῖσθαι εἰώθει Ald. παρ' οὗ etiam Θ.

2. ταῦτα R.V. δὲ ταῦτα Ald.

ἀξυνάρτητα V.

3–6. τὸ δὲ—τὸν ὄνειρον om. R.V. Θ, nisi quod R.Θ. habent ἅτε δὴ γλύκωνός τινος γυναικὸς (γυναικός τινος γείτονος Θ.) οὕτω καλουμένης.

7. αἰσχύλου R.V. Εὐριπίδου Ald. Sequentia om. R, nisi quod gl. habet ἀντὶ τοῦ ἑωθινή.

8. διασωθέντων] Legebatur διαθέντων. διαθέτων Θ. διασωθέντων αὐτογράφων Dobræus.

Post διαθέντων legebatur Νύμφαι ὀρεσιγόνιαι (ὀρεσιγόνιοι V.), quæ delevi positis lacunæ signis, addidi autem Νύμφαις. Nam Æschyli verba fuerunt, Νύμφαις κρηναίαις κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω—. de quo constat ex Diogenis epistola in *Notices et Extraits des MSS.* vol. 5, 2, p. 241. οἵτινες (οἱ τραγικοὶ) Ἥραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν εἰς ἱέρειαν μεταμορφωθεῖσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν, νύμφαις κρήναισιν (κρηναίαισιν Boissonadius) κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείαις ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις.

9. Ἀργείου ποταμοῦ] Legebatur Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ. Correctum ex Platone de republ. 2. p. 381. d., qui hoc versu utitur Æschyli non nominati, et ex Diogene. Respicit ad hæc verba Pausanias quoque 8, 6, 6. De quo vide quæ ad Æschyli fragm. 159. dixi.

παισὶν] παισὶ libri.

10. οὐδὲ] τε δὲ οὐδὲ Θ.

11. αἰσχύλῳ Θ.

ἥρμοζε τὰ τοιαῦτα V. ταῦτα ἥρμοζε Ald. ταῦτα ἥρμοζε τὰ τοιαῦτα Θ.

11–15. τὸ δὲ—λυκόφως om. V.Θ. Sed Θ. gl. addit αἱ ἐν τῷ ὄρει γινόμεναι ἁμαδρυάδες βοηθήσατε. ἔστι δὲ ἐκ ξαντρίων εὐριπίδου.

1393. ὅτι ἐν τοῖς μέλεσι δὶς τὰ αὐτὰ λέγει Εὐριπίδης.

1398. ἀλλ' ὦ Κρῆτες, Ἴδης: [Τοὺς Κρῆτας λέγει. ἔστι δὲ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου. R.V.Θ.M.] οὐ μόνον ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν Κρήτῃ Ἴδη ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ Λυκόφρων φησίν. ἐπεὶ δὲ ἐν Κρήτῃ ἦν ἡ τοῦτο λέγουσα, διὰ τοῦτο λέγει, Ἴδης τέκνα τὰ τόξα λαβόντες ἐπαμύνατε. Δίκτυνναν δὲ λέγει τὴν Ἄρτεμιν διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστι τὸ δίκτυα φέρειν. ἔφορος δὲ κυνηγίας ἡ Ἄρτεμις. φασὶ δὲ ὅτι νύμφη τις Βριτόμαρτις καλουμένη, θηρεύουσά ποτε δικτύοις τισὶ κατὰ τύχην ἐνέπεσε, καὶ ὑπὸ Ἀρτέμιδος ῥυσθεῖσα, Δικτύννης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο. Ἑκάτην δὲ καὶ Ἄρτεμιν οἱ μὲν τὴν αὐτήν φασιν, οἱ δὲ ἄλλην καὶ ἄλλην· ὡς κἀνταῦθα. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐκ Κρητῶν Εὐριπίδου.

[1400. τὰ κῶλα: Τοὺς πόδας ὑμῶν. Gl. Br.]

1403. κυνίσκας: Ἀντὶ τοῦ τὰς κύνας. ὡς φιάλας καὶ φιαλίσκας· διπύρους δὲ, ἀντὶ τοῦ διπλᾶς.

[1405. ἢ ἀντὶ τοῦ διαπύρους. ἢ ὅτι λαμπάδας ἔχει διττάς. V. (non G.) διακαεῖς, ἢ διπύρους, ἤτοι διπλᾶς. Gl. C.]

[1409. εὕρω, ἐρευνήσω, φωράσω. R. ἐρευνήσω, εὕρω, θεωρήσω. V. (non G.) Θ.]

1414. τὸ γὰρ βάρος: Τινές φασιν ἕως τῶν ἐνταῦθα τὸν Αἰσχύλον λέγειν, τὰ δὲ ἑξῆς τὸν Διόνυσον.

1416. τυροπωλῆσαι: Πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. [τυροπωλῆσαι τέχνην: Τυροπωλικῶς ζυγῆσαι. Gl. Θ. E.]

1417. ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις μέλους χοροῦ προῳδική, διὰ τὸ προτίθεσθαι τῆς κορωνίδος, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν

1. ὅτι R.V.Θ.M. δηλοῖ δὲ καὶ ὅτι Ald. Scholion om. G.

τὰ αὐτὰ R. ταῦτα V.Θ.M. τὰ τοιαῦτα Ald.

Εὐριπίδης] ἀνεπέπτατ' ἀνεπέπτατο καὶ τὰ λοιπὰ addit Ald. quæ om. R.V.Θ.M.

3. Κρητῶν] τῶν κρητῶν M.

3–12. οὐ μόνον—Εὐριπίδου om. R. V.Θ.M.

4. Λυκόφρων] Respici videtur ad Lycophr. Alex. v. 1297.

8. Βριτόμαρτις Meursius in libro de Creta 4, 3. Βρετιμάρτυς Ald.

14. Ἀντὶ τοῦ add. R.

14, 15. ὡς—διπλᾶς om. R. Totum scholion om. V.

20. τινές φασι τὸ ἐνταῦθα τὸν— Θ. ἐνταῦθα R. ἐνθάδε Ald.

τὸν] τὸν δὲ V.

21. τὰ δὲ] δὲ om. R. τὸ δὲ Θ.

22. τὸν om. R.

23. τυροπωλικῶς Θ. ἐριοπωλικῶς E.

24. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.

ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ ἰάμβοις η΄. ὧν τὰ γ΄ ἐφθημιμερῆ· τὰ δ᾽ ἄλλα δίμετρα ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ τελευταίου ἰθυφαλλικοῦ ὄντος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. [οἱ εὐπαίδευτοι. R. σπουδαῖοι, μηχανικοὶ, οἱ ἐπιτήδειοι, οἱ φρόνιμοι. Θ.]

1421. μὰ τὸν: Ἐλλειπτικῶς ὀμνύει. καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεὸν εὐλαβείας χάριν. εἰώθεισαν δὲ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐπευφημιζόμενοι, ὥστε εἰπεῖν μὲν μὰ τὸν, ὄνομα δὲ μηκέτι προσθεῖναι. καὶ Πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι. λέγει δὲ, οὐκ ἂν ἐπειθόμην, οὐδὲ εἴ τίς μοι ἔλεγε τῶν ἐπὶ τοῦ πράγματος τυχόντων. τὸ δὲ ἐπιτυχόντων, ἀντὶ τοῦ συνελθόντων. ἡ ἐπὶ ἀντὶ τῆς σύν. [μὰ τὸν: Δέον εἰπεῖν μὰ τὸν Δία, μὰ τὸν εἶπε μόνον. καὶ ἔστι τοῦτο εὐλαβείας ἴδιον, τὸ πεφεισμένως καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὅρκου ἅπτεσθαι. Schol. E.]

1425. ἴθι νῦν παρίστασθον: Κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριε΄· ὧν τελευταῖος

νὴ τὸν Δί᾽ οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

παρὰ τῷ πλάστιγγ᾽: Παρὰ τοῖς νῦν λεγομένοις ζυγίοις. τὸ δὲ σχῆμα Ἀττικὸν, ὡς τὼ χεῖρε τὼ πόλει καὶ νὴ τὼ σιώ. πλάστιγξ δὲ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπιτίθεται τὰ ζυγά. [τὸ ἰδοὺ ἀμφότεροί φασι. R.]

1427. κοκκύσω: Συρίσω, σύνθημα δῶ, δίκην ἀλεκτρυόνος βοήσω. τὸ δὲ εἴθ᾽ ὤφελεν ἀρχὴ τοῦ Μηδείας δράματος Εὐριπίδου.

1430. βούνομοι: Ὑπὸ βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατανεμόμεναι. ἐστὶ δὲ ἐκ Φιλοκτήτου Αἰσχύλου.

5. ἐστὶ om. Θ.M.
6. εὐλαβείας χάριν om. V.
7. χρῆσθαι om. Θ.
8–11. καὶ Πλάτωνα—τῆς σύν om. R.
9. τις] τι Θ.
10. πράγματος] γράμματος V.
10, 11. τὸ δὲ—σύν om. V.
10. συνελθόντων] ἐπελθόντων Θ.
14. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.
19, 20. παρὰ—σιώ om. R.
19. νῦν add. V.
20. τὼ πόλει] Legebatur τὼ πόλιε, quod om. V.Θ.
σιώ] σηώ V.
δὲ om. R.
21, 22. τὸ ἰδοὺ—φασι] ἀμφότεροι λέγουσι τὸ ἰδού V. Quæ om. G.
23. δῶ] δώσω Θ. Sequentia om. R.V, nisi quod R. habet τοῦτο ἐκ Μηδείας.
25. καταστρεφόμεναι ἤγουν add. R.

1433. ἐριοπωλικῶς: Ὡς οἱ τὰ ἔρια πωλοῦντες, βρέχουσιν αὐτὰ, ἵνα βαρύνωσιν ἐν τῷ σταθμῷ. τὸ δὲ, οὐκ ἔστι πειθοῦς, ἐξ Ἀντιγόνης Εὐριπίδου. τὴν δὲ πειθὼ χρῆμα νοῦν οὐκ ἔχον φησὶν, ὅτι τὸ πείθειν ποικιλία καὶ στροφὴ λόγων ἐστὶ, παράγουσα τοὺς ἀκούοντας, καὶ οὐκ ἀληθὴς διάνοια. τὸ δ' ἑξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου.

[1437. ἤν' ἰδού: Ἠνὶ ἰδοὺ ἐκ παραλλήλου. Gl. Θ. Victor.]

1447. βέβληκ' Ἀχιλλεύς: Ἀρίσταρχός φησιν ἀδεσπότως τοῦτο προφέρεσθαι, ὡς Εὐριπίδου πεποιηκότος κυβεύοντας ἐν τῷ Τηλέφῳ, οὓς καὶ περιεῖλε. μήποτ' οὖν ἐκεῖθεν ἦν. μᾶλλον δὲ ἐσχεδιακὼς ἂν εἴη Ἀριστοφάνης. οὐδὲ γὰρ τὸν Εὐριπίδην τοῦτο προφερόμενον, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον χλευάζοντα. τινὲς δὲ, ὅτι ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ ἦν ὁ τόπος. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν Αὐλίδι. ἐμφαίνει δὲ καὶ Εὔπολις τοῦτο εἰδὼς

ἀποφθαρεὶς δὲ δύο κύβω καὶ τέτταρα.

τοῦτο δὲ Διόνυσος ὑποβάλλει αὐτῷ χλευάζων. Ἄλλως. ἐκ Μυρμιδόνων. πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας. ἔθος δὲ τοῖς κυβεύουσιν οὕτω λέγειν, β', δ', γ', ε'. τοῦτο δὲ λέγει ὁ Διόνυσος δεικνὺς ὡς Αἰσχύλος νενίκηκε. τὸ δὲ σιδηροβριθὲς, ἐκ Μελεάγρου. τὸ δὲ, ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα, ἐκ Γλαύκου Ποτνιέως Αἰσχύλου. τὸ δὲ ἐξηπάτηκεν εἶπεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιστῶν. ἐκεῖνοι γὰρ ἀπατῶντες τοὺς ἀντιπάλους νικῶσιν.

2–5. τὸ δὲ—Αἰσχύλου] ἐκ νιόβης αἰσχύλου. ἐξ ἀντιγόνης εὐριπίδου R.V. (quæ om. G.) similiterque Θ.M.

7. Cum hoc scholio comparandus Eustath. p. 1397, 19. κύβον διχῶς ἔλεγον αὐτό τε τὸ ἀναρριπτούμενον·—ὅθεν παροιμία τραγικὴ τὸ, ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι·—καὶ τὴν ἐν αὐτῷ μονάδα, ὅθεν λυθείη ἂν καὶ τὸ ζητούμενον ἐν τῷ παρὰ Ἀριστοφάνους κωμῳδουμένῳ στίχῳ, βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα καὶ ἑξῆς. λέγει γὰρ δύο μονάδας καὶ τέτταρα. ἔκειτο δ' ὁ στίχος ἐν τῷ Εὐριπίδου Τηλέφῳ σὺν ἄλλοις ἰαμβικοῖς, ἔνθα κυβεύοντας τοὺς ἥρωας εἰσήγαγε. περιῃρέθη δὲ ὅλον ἐκεῖνο τὸ ἐπεισόδιον, χλευασθέντος ἐπ' αὐτῷ τοῦ ποιήματος. et Photius p. 602, 8. τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι: οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον, βέβληκ'—τέτταρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν, ἕνα δὲ τὸν τέταρτον. διττὸς οὖν ὁ κύβος ὅ τε ἀναρριπτούμενος, εἴτε κενὸς εἴτε πλήρης εἴη, καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι, τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι | τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

8. κυβεύοντα V.

9–21. μήποτ'—νικῶσιν om. R: habet ad v. 1449. ἐκ μελεάγρου εὐριπίδου et ad v. 1450. ἐκ γλαύκου αἰσχύλου.

10. ὁ ἀριστοφάνης Θ.

12. καὶ om. Θ.

13. τοῦτο] τις τὸ V.

15. ὁ διόνυσος Θ.

15–21. Ἄλλως—νικῶσιν om. V.Θ,

[1448. σφῷν: Γρ. καὶ νῷν. R.]

1453. ἑκατὸν Αἰγύπτιοι: Πολλαχοῦ ὡς ἀχθοφόρων τῶν Αἰγυπτίων μέμνηται.

1455. Κηφισοφῶν: Καὶ διὰ τούτου δηλοῖ πάλιν σχεδόν τι τὸ συναμφότερον, ὡς Κηφισοφῶν συνεποίει τὰ δράματα, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἶχεν. Ἄλλως. οὐχ ὡς μόνον συμποιοῦντος αὐτῷ τοῦ Κηφισοφῶντος τὰ δράματα, ἀλλὰ καὶ ὡς συνόντος αὐτοῦ τῇ γυναικί. οἱ δὲ γράφοντες χὠ Κηφισοφῶν, εἶναι δ' ἀξιοῦντες ἀνάπαιστον τὸν τελευταῖον πόδα, σκεψάσθωσαν εἰ ἡ προπαραλήγουσα συστέλλεται.

1460. τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφὸν: [Τὸν Αἰσχύλον σοφὸν, ἥδομαι δὲ τῷ Εὐριπίδῃ. R.] σοφὸν μὲν Εὐριπίδην λέγει, ἥδεσθαι δὲ τῷ Αἰσχύλῳ. οὕτως Ἀρίσταρχος. ἄλλοι δὲ τὸ ἐναντίον, καὶ ἑκατέρῳ συνηγορεῖν καὶ μάλιστα, ὅτι ἥδεται Εὐριπίδῃ, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ προεῖπεν.

1461. οὐδὲν ἄρα πράξεις: Ἀπολλώνιος τοῦ Πλούτωνος τοῦτο εἶναί φησι, καὶ γίνεται πρόσωπα ἐν τῇ σκηνῇ δ'· τινὲς δὲ τοῦ χοροῦ.

[1464. πύθεσθε: Ἀκούσατε. Gl. Br.]

1465. τοῦ χάριν: Οὐκ ἔστιν ἄλλου προσώπου τὸ τοῦ χάριν, ἀλλ' ὁ Διόνυσος ἑαυτῷ ἀνθυποφέρει.

1469. πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου: Περὶ τῆς δευτέρας αὐτοῦ λέγει ἀποχωρήσεως, ἣν ἑκὼν ἔφυγε, κατελθὼν μὲν ἐπὶ Ἀντιγένους πρὸ ἐνιαυτοῦ τῶν Βατράχων, διὰ δὲ τὸ πιστεῦσαι Ἀντιόχῳ τῷ κυβερνήτῃ τὸ ναυτικὸν καὶ ἡττηθῆναι ὑπὸ Λυσάνδρου δυσχερανθεὶς ὑπ' Ἀθηναίων. Ἄνδρων δὲ διαφέρεται πρὸς Ξενοφῶντα περὶ τῆς καθόδου. Καλλίστρατος δέ φησιν ὅτι οὗτος ἦν ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ἑκὼν ἔφυγεν ὁ Ἀλκιβιάδης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι, καὶ ὃν ἐκπε-

nisi quod Θ. illa verba habet ἔθος— λέγειν α' β' γ' ε'. et ἐκ μελεάγρου. ἐκ γλαύκου ποτνιαῖος.

2. πολλαχοῦ R. πανταχοῦ Ald. Scholion om. V.

ὡς ἀ. τ. αἰ. R. τ. αἰ. ὡς ἀ. Ald.

4–9. Καὶ—συστέλλεται om. R.

7. καὶ ὡς V.M. ὡς Ald. καὶ Θ.

7–9. οἱ δὲ—συστέλλεται om. V. Θ.M.

12. ἐναντίον ὅτι μάλιστα ἥδεται R.

13. ὡς καὶ V. καὶ ὡς Ald.

15. τοῦτο hic R, post φησι Ald.

16. καὶ—δ' om. R.

19. οὐκ ἔστι δὲ ἄλλου Θ.

20. ἑαυτῷ] αὐτῷ V.

21. αὐτοῦ λέγει R.Θ. λέγει αὐτοῦ Ald.

24. τὸν ναυτικὸν V. δυσχερανθῆναι R.

25–p. 150, 12. Ἄνδρων—ἐξελθεῖν om. R.

26. καθ' ὃν ἀλκιβιάδης ἔφυγεν Θ.

σῶν ἐν Λακεδαίμονι διατρίβων ἔπεισε Λακεδαιμονίους Ἀθηναίοις Δεκέλειαν ἐπιτειχίσαι· τελέως δὲ πταίουσι. λέγει οὖν περὶ τῆς δευτέρας ἀποχωρήσεως, ἣν ἑκὼν ἔφυγε. γεγόνασι δὲ Ἀλκιβιάδαι τέσσαρες. δυστοκεῖ δὲ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν δυστοκουσῶν γυναικῶν. ἢ δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ, κακὰ γεννήματα προάγει. Ἀλκιβιάδης γὰρ φύσει Ἀθηναῖος ὢν ἔφυγε μὲν καὶ πρόσθεν διά τινα αἰτίαν ἐκ πόλεως, κατελθὼν δὲ ὕστερον καὶ ναύαρχος καταστὰς ἐνεπιστεύσατο τὸ ναυτικὸν Ἀντιόχῳ· οὗ καὶ ὑπὸ Λυσάνδρου ἡττηθέντος φοβηθεὶς Ἀλκιβιάδης μεταχωρεῖ πρὸς Λακεδαιμονίους, οὓς καὶ πείθει Ἀθηναίοις ἐπιτειχίσαι Δεκέλειαν. ἡ δὲ Δεκέλεια χώρα ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἧς τειχισθείσης μέγας ἦν κίνδυνος Ἀθηναίοις μὴ δυναμένοις ἐξελθεῖν. [πρὸς τοὺς ποιητὰς ὁ . . . . . . R.]

1472. ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ: Παρὰ τὰ ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν, ὅπου ἡ Ἑλένη πρὸς τὸν Ὀδυσσέα φησὶ

σιγᾷ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεταί γε μήν.

ὁ δὲ λόγος, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον, μισεῖ δὲ ὡς τυραννικόν. ἢ ὡς εἰς Λακεδαιμονίους χωρήσαντα.

1474. μισῶ πολίτην: Αὕτη Εὐριπίδου ἡ γνώμη, μὴ καταδέχεσθαι καθάπαξ Ἀλκιβιάδην. χαρακτηρίζει δὲ αὐτὸν ἅμα. ταῦτα δέ φησιν Εὐριπίδης περὶ Ἀλκιβιάδου, ὡς ὄντος αὐτοῦ τοιούτου, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

1479. μάλιστα μὲν λέοντα: Μάλιστα μὲν μὴ ἀνατρέφειν φρόνημα, ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ τιθασῶσαι. ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι, ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, ἢ μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξαμένους τροποφορεῖν.

3–12. γεγόνασι—ἐξελθεῖν om. Θ.
4–12. δυστοκεῖ—ἐξελθεῖν om. V.
14–17. Παρὰ—ὁ δὲ λόγος om. R.
17. δραστήριον] διὰ τὰς νίκας addit Ald. om. R.V.Θ: ut gl. habet Θ. δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην Suidas s. Σίφνιοι.
μισεῖ R. ἐχθαίρει Ald.
ὡς τυραννικόν] Thucydidem 6, 15. comparat Dukerus.
17, 18. ἢ ὡς—χωρήσαντα om. R. V.Θ: ut gl. habet Θ.
19. καταδέχεσθε V.
20, 21. χαρακτηρίζει—περὶ om. R.
23. Μάλιστα μὲν om. R.
φρόνημα R.V.Θ.M. et Suidas s. οὐ χρή et s. σκύμνος. φρόνημα ἔχοντα Ald.
24. ἀνατρέφῃ] ἀνατραφῇ Suidas s. σκύμνος: sed illud s. οὐ χρή.
τιθασῶσαι] τιθασεῦσαι Suidas utrobique.
26. ἢ μὴ] ἢ om. Suidas utrobique.
τροποφορεῖν] τροφοφορεῖν R.Θ.M. Sequentia om. R.M.

ἔν τισι δὲ μετὰ τὸ πρῶτον παραγραφή· ὥστε εἶναι τὸ μὲν πρῶτον ὁμολογουμένως Αἰσχύλου, τοὺς δὲ ἑξῆς ἄδηλον τίνος. ἢ γὰρ Εὐριπίδης δίς ἐστιν ἀποφηνάμενος, ἢ ὁ Διόνυσος ἀντὶ τοῦ ἀκούειν ἐκείνου αὐτὸς λέγων καὶ ταῦτα, ἐπεξεργαζόμενος τὸ παρ' Αἰσχύλου λεγόμενον· ἢ ὁ χορός. ἔν τισι δὲ ἑνός ἐστι τὰ τρία, τοῦ Αἰσχύλου πρῶτον μὲν ἀποφατικῶς λέγοντος, τὰ δὲ ἑξῆς δύο μαλακώτερον ὑποτιθεμένου.

[1482. σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος, σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης. R.]

1485. εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ: Ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν, ὁ δὲ Κλεόκριτος μοχθηρός. φησὶν οὖν ὅτι εἴ τις ἀντὶ πτερῶν Κλεοκρίτῳ Κινησίαν παραβάλοι, ὥστε φέρεσθαι μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι αὐροφορήτους γενομένους. Ἄλλως. εἴ τις πτερώσας: Ὡς λεπτὸς σφόδρα ὢν κωμῳδεῖται καὶ ὡς ξένος καὶ ὡς κόλαξ. ἐμνήσθη δὲ καὶ τοῦ Κινησίου ὡς τούτου καὶ τοῦ Κλεοκρίτου ὁμοφρονούντων. ἀθετεῖ δὲ τοὺς πέντε ἐφεξῆς στίχους ἕως τοῦ

ῥαίνοιεν εἰς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων

Ἀρίσταρχος. ὅτι φορτικώτεροί εἰσι καὶ εὐτελεῖς, διὰ τοῦτο ὑποπτεύονται. Ἀπολλώνιος δὲ οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι οὐ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἔχουσί τι. ἐρομένων δὲ αὐτῶν ἑκάτερος μίαν γνώμην λέγει.

1488. κατέχοντες ὀξίδας: Ὀξυβάφους κατέχοντες ῥαίνοιεν ὄξει τοὺς πολεμίους. ὀξίδες δὲ κεράμια μικρά. ἢ εἶδος λοπάδος ἡ ὀξίς. ταῦτα δὲ ἠθετημένα μετρίως ἄν τις νομίσειεν ἐνδιεσκευάσθαι. καὶ γάρ ἐστι φορτικά. τὰ δὲ ἑξῆς κείμενα πρέποντα καὶ τῷ ποιητῇ καὶ τῇ ὑποθέσει. ὅταν, φησὶν, οὓς νῦν ἔχομεν παρεωραμένους καὶ

1. παραγραφή Dobræus. παρήγαγε γράψας V. παρήνεγκε γράμμα Θ. Potest etiam παραγέγραπται corrigi. Simili corruptela in schol. Vesp. 1231. ἀναγέγραφε abiit in ἀνάγει γραφήν. Dixi de hoc loco ad Fragmenta p. 518.

2. τοὺς V. τὸ Ald.

3. ἀποφηνάμενος Kusterus. ἀποφηνάμενον V.Θ. Ald.

ὁ om. Θ.

3, 4. ἀντὶ—λέγων Dobræus. ἀντακούειν ἐκείνου αὐτὸς (αὐτὸν Θ.) ἢ λέγων Ald. [ος written above αὐτὸν]

4. τὰ παρ' αὐτοῦ αἰσχύλου λεγόμενα Θ.

5. δὲ om. V.

6. ἀποφαντικῶς Θ.

10. εἴ τις ἀντὶ πτερῶν om. R.

11. τῷ κλεοκρίτῳ R.

περιβάλλοι V.

μεταρσίοις R.

12. αὐροφόροις γενομένοις Θ. Sequentia om. R.V.

14. δὲ καὶ] καὶ om. Θ.

21–p. 152, 6. ὀξίδες—τὰ κοινά om. R.

21. λοπάδος] λαμπάδος V.

ἡ ὀξίς add. V.Θ.

22. ἐνδιασκευάσασθαι V.

24–p. 152, 6. ὅταν—τὰ κοινά om. V.Θ.

δοκοῦμεν ἐχθροὺς τῆς πόλεως, τούτους ἐπανάγωμεν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, καὶ πιστοὺς νομίσωμεν· οἷς δὲ νῦν χρώμεθα ὡς πιστοῖς, τούτους ἀπίστους καὶ φθορέας τῆς πόλεως ἡγώμεθα, σωθείη ἡ πόλις. τοῦτο δὲ λέγει, διότι τοὺς καλοὺς καὶ λυσιτελοῦντας ἄνδρας τῇ πόλει ἀφέντες, ὡς καὶ ὄπισθεν ἐν τῇ παραβάσει ἔφη, μοχθηροῖς καὶ φαύλοις ἐχρῶντο πρὸς τὰ κοινά.

1493. ἀμαθέστερόν πως εἰπέ: Ἀγροικότερον καὶ παχύτερον. ἀπαιδευτότερον, ἢ κοινότερον. παρὰ τὴν παροιμίαν

σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον.

1499. εὖ γ' ὦ Παλάμηδες: Πρὸς τὸν Εὐριπίδην· ὅτι εἰκὸς ἐκ Παλαμήδους πεπλάσθαι ταῦτα. ἢ ἐπειδὴ ὁ Παλαμήδης μηχανικὸς καὶ ἐφευρετὴς ἦν. εὗρε δὲ καὶ οὗτος μηχανὴν σωτηρίας τῇ πόλει. διὰ τοῦτο Παλαμήδην τοῦτον καλεῖ.

1500. ταυτὶ πότερ' αὐτὸς: Συναθετεῖται τοῖς ἄνω καὶ οὗτος. μένων γὰρ ἀκυροῖ τὴν ἐκείνων ἀθέτησιν, ἐν ᾗ φαίνεται τὰ μὲν πρότερα Αἰσχύλος λέγων, τὰ δὲ ἑξῆς Εὐριπίδης.

1501. τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν: Τιμαχίδας πόρρωθεν ἐκ λαχανοπώλιδός φησι τὸν Εὐριπίδην διὰ τὰς ὀξίδας.

1503. πόθεν: Ἀρνητικῶς ἴσον τῷ οὐδαμῶς. πρὸς βίαν δὲ, πρὸς ἀνάγκην· ἐπειδὴ τούτους ὁ καιρὸς ἤγαγεν.

[1504. ἐν ἐρωτήσει. R.]

1507. ᾗ μήτε σισύρα: Χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίδα ἢ ἁπλοΐδα ἤ τι τοιοῦτον. καὶ ἀλλαχοῦ

χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.

τινὲς δὲ ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχὺ, περιβόλαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν· ἢ χιτὼν δερμάτινος. Βορέῃ δὲ λέγουσιν Ἡλίῳ τε τοιαύτην ἔριν γενέσθαι, ὁπότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσῃ. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς μήτε ὀχληρὸς πολίτης

7. Ἀγρ. καὶ παχ. om. R.V.

10–13. Πρὸς—καλεῖ om. V.

11–13. ἢ ἐπειδὴ—καλεῖ om. R.Θ.

14. συναθετεῖ Θ. Totum scholion om. R.

15. ἀκυροῖ V. κυροῖ Θ. ἀκριβεῖ Ald. Vid. ad Fragm. p. 520.

17. Τιμαχίδας] Legebatur Τιμόθεος. Scholion om. R.

19, 20. Ἀρνητικῶς—ἤγαγεν om. R.V. Gl. ἀντὶ οὐδαμῶς habet R.

22–28. Χλαίνης—ἐκδύσῃ om. R.

22. ἐξωμίδα ἢ ἁπλοΐδα V.Θ. ἐξωμὶς ἢ ἁπλοῒς (διπλοῒς Suidas s. σισύρα) Ald.

23–28. καὶ ἀλλαχοῦ—ἐκδύσῃ om. V.Θ.

24. ὀφειλέτω] Legebatur ἀφείλετο. Correctum ex Eccles. 421.

28–p. 153, 1. ὁ δὲ—συμφέρει in

συμφέρει. πρὸς δὲ τὴν διαφοράν. ἔν τισι καὶ σισύρα καὶ σισύρνα ἐκ τρίτου τὸ αὐτὸ, πλὴν ὅτι ἡ μὲν σισύρα δοκεῖ βαίτη εἶναι ἐκ δερμάτων αἰγείων, ἡ δὲ χλαῖνα ἀπὸ ἐρίων.

1508. εἴπερ ἀναδύσει: Ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς δυστυχίας ὥσπερ ἐκ βυθοῦ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν βυθιζομένων νηῶν.

1509. ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν: Ἐν τῷ βίῳ. ἐπιθυμῶν δὲ ἀναβιῶναι τοῦτο λέγει.

1510. ἀλλ' ἐνθάδ' ἀνίει τἀγαθά: Ἀντὶ τοῦ ἀνάπεμπε. παρὰ τὴν παροιμίαν

ἐκεῖ βλέπουσα, δεῦρ' ἀνίει τἀγαθά.

1511. τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι: Τὴν Περικλέους γνώμην λέγει. εἰ τὴν μὲν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἐάσουσι τέμνεσθαι, ἣ καὶ οὐ τέμ-

fine scholii ponit R. Sic etiam V. Θ, qui tamen hoc quoque loco ὁ δὲ νοῦς μήτε χρηστὸν μήτε φαῦλον (χρηστὸς μήτε φαῦλος Suidas) addunt.

28. (p. 152.) ὀχληρὸς R.V.Θ. φαῦλος ἢ ὀχληρὸς Ald.

1. ξυμφέρει V.

πρὸς δὲ τὴν διαφοράν. ἔν τισι καὶ σισύρα καὶ σισύρνα, ἐκ τρίτου τὸ αὐτό] Est locus corruptus, et procul dubio mutilus; cujus sensum tamen (si in re tam obscura divinare licet) hunc esse puto: χλαῖναν et σισύραν in uno tertio convenire, (sic enim interpretor illud ἐκ τρίτου τὸ αὐτό) at differre ea ratione, quod σισύρα sit vestis ex pellibus caprinis facta; χλαῖνα vero ex lana. Sic ergo scripserat forte scholiastes: ὅτι χλαῖνα καὶ σισύρα (ἔν τισι καὶ σισύρνα γράφεται) ἐκ τρίτου τὸ αὐτό· πλὴν διαφέρει, ὅτι ἡ μὲν σισύρα, etc. Quod autem σισύραν a quibusdam σισύρναν appellatam fuisse ait, confirmari etiam potest testimonio Ammiani Marcellini 16, 5. ubi ait: *Et σισύρα, quam vulgaris simplicitas sisurnam appellat.* Joannes Tzetzes tamen in scholiis ineditis in Nubes v. 10. (ubi comicus ait, ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος) tria hæc, σίσυς, σισύρα, et σισύρνα sic distinguit: Διαφέρει σίσυς, σισύρνα, καὶ σισύρα. Σίσυς, πᾶν εὐτελὲς καὶ ῥακῶδες περίβλημα. Σισύρνα, δέρμα ἄτριχον, πολλοῖς τισι, μᾶλλον δὲ μονασταῖς φορούμενον, ὡς ἱμάτιον. Σισύρα δὲ, μαλλωτὰ ἐπιβλήματα στρωμναῖς χρησιμεύοντα. Eadem fere habet idem Tzetzes ad Lycophronem v. 634. qui locus cum hoc conferri potest. KUST. Scholion mutilum esse recte judicavit Kusterus, cujus tamen parum probabiles conjecturæ sunt. Illud ἐκ τρίτου (corruptum fortasse ex καὶ τρίτον) documento est de tertia quadam hic agi forma vocabuli, quam σίσυς esse constat ex scholio Av. 122.

δὲ om. R.Θ: habet V.

ἔν τισι] ἔν τισιν οὖν R. οἷον ἔν τισι οὖν Θ.

καὶ ante σισύρνα addidi ex R.

2. ἐκ τρίτου om. R. ἐν τρίτῳ V.

βαίτη] Legebatur βαπτή. Idem vitium in schol. Vesp. 737. Potest tamen etiam ῥαπτή corrigi. Conf. schol. Av. 122.

4. ὥσπερ Θ. ὡς Ald. Scholion om. R.V.

6, 7. Ἐν—λέγει om. R.V.

8. Ἀντὶ τοῦ ἀνάπεμπε om. V. Totum scholion om. R.

10. ἀνίει] ἀνίησι V.

12–p. 154, 8. εἰ τὴν—νεῶν om. R.

νουσι, τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεύσουσιν. Ἄλλως. ἐπὶ τὴν Περικλέους φέρεται γνώμην, ὃς συνεβούλευσε περιπλεῖν τὴν πολεμίαν, μὴ μάχεσθαι δὲ τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. Ἄλλως. τοιαύτην γνώμην καὶ Περικλῆς συνεβούλευσεν Ἀθηναίοις, Λακεδαιμονίων εἰσβαλλόντων εἰς τὴν Ἀττικήν, μέγα βοήσας ἀπὸ τοῦ βήματος, ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἔσται τοῖς πράγμασι σωτηρία, εἰ μὴ τὸ κατὰ γῆν μάχεσθαι τούτοις ἀφέντες περιπλευσούμεθα Λακεδαίμονα πλήθει νεῶν.

1513. πόρον δὲ τὰς ναῦς: Καὶ τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικήν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' εἴσω τείχους μένειν, αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι, τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ καὶ οὕτως· ἕνα μὲν πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τῆς γῆς ᾖ, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικά, ἢ δικαστικά, ἢ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην δὲ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος, πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος, ὡς πολλῶν ὄντων τῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν. τοῦτο δὲ παρ' ὑπόνοιαν εἶπε. νοεῖται μὲν γὰρ κατὰ τὸ φαινόμενον, ὅτι ἐγὼ μόνος ὁ δικάζων ὑμῖν κατὰ νοῦν ταῦτα λαμβάνω καὶ ἀποδέχομαι· τῇ δὲ ἀληθείᾳ κατηγορίαν Ἀθηναίων ἐμφαίνει, ὡς δικορραφούντων καὶ μισθοὺς πολλοὺς περὶ τὰς δίκας διδόντων. τὸ δὲ κρίνοις ἄν τινὲς τὸν Πλούτωνα λέγειν ἀξιοῦσιν. αἱροῦ δὲ τοὺς φίλους ἀντὶ τοῦ ἐμὲ λάβε.

[1517. οὓς ὤμοσας: Πρὶν κατελθεῖν. Gl. C.]

[1518. τοὺς φίλους: Ἐμέ. Gl. Br.]

1519. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκε: Παρὰ τὰ ἐξ Ἱππολύτου

1–8. Ἄλλως—νεῶν om. Θ.
2. τὴν πολεμίαν περιπλεῖν V.
3–8. Ἄλλως—νεῶν om. V.
10. ἐκέλευεν R. ἐκέλευσεν Ald.
11. εἴσω Θ. ἔσω Ald.
12, 13. τὸν—τὸν—τοῦτον] τὸ—τὸ—τοῦτο R.
13–20. ἢ καὶ—δικαστικὸν μισθὸν om. R.
15. τῆς γῆς ᾖ] τούτου γίνηται Suidas s. Περικλῆς et τὴν γῆν.
ᾖ] ἦν V.M. om. Θ.
20. δὲ om. R.
21–24. νοεῖται—διδόντων om. R. V.Θ. Gl. ἀντὶ τοῦ ἐμὲ λάβε habet R.
24, 25. τὸ δὲ—λαβέ] Nihil præter τινὲς πλούτωνα λέγουσι (λέγειν V.) τὸ κρίνοις ἂν habent R.V.
28. Ἱππολύτου] 611.

ἡ γλῶττ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

1523. *τί δ' αἰσχρὸν ἦν μή*: Παρὰ τὰ ἐξ Αἰόλου Εὐριπίδου

τί δ' αἰσχρὸν, ἦν μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῇ;

1526. *τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν*: Παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κώδιον προσέθηκεν, ἐπειδὴ καθεύδειν ἔφη. Ἄλλως. τοῦτο ἐκ Πολυΐδου δράματος

τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν, ὑπνοῦν δὲ τὸ κατθανεῖν.

Ἀριστοφάνης δέ φησι

τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον.

πεποίηκε δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἕτερον ἠγάπα ἢ δειπνεῖν καὶ καθεύδειν ἐν μαλακοῖς στρώμασιν, οἷά ἐστιν τὰ ἐκ κωδίων.

[1529. *τῷ ἑστιᾶσαι*· ὡς ἀδηφάγος. τρυφερὸς γάρ. V. (non G.)]

1530. *μακάριον*: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδική, διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κεῖσθαι, ἐκ κώλων τροχαϊκῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις καὶ ἰάμβοις καὶ ἀναπαίστοις διμέτρων ὀκτωκαίδεκα· ὧν τὰ μὲν α', β', γ', η', ι', ια', ιβ', ιδ', ιε' καταληκτικὰ ἤτοι ἑφθημιμερῆ Εὐριπίδεια, ἢ ληκύθια· τὰ δ' ἄλλα ἀκατάληκτα, πλὴν τοῦ θ' καὶ τελευταίου βραχυκαταλήκτων ἰθυφαλλικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. λείπει τὸ πρᾶγμα, ἵν' ᾖ, μακάριον τὸ πρᾶγμα. φίλους δὲ νῦν ὡς καὶ ἡμεῖς. πολλαχοῦ δὲ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους. [*ξύνεσιν*: Ἀντὶ τοῦ φρόνησιν. R.V. (non G.)]

1539. *χάριεν οὖν*: Ὅτι νῦν τὴν πρὸς Σωκράτην ἑταιρίαν δηλοῖ. Παναίτιος δὲ ὅλα ταῦτα περὶ ἑτέρου Σωκράτους φησὶ λέγεσθαι, τῶν περὶ σκηνὰς φλυάρων, ὡς Εὐριπίδης. Ἄλλως. τὸν Σωκράτη ἐνταῦθα κατηγορεῖ. ζῶν γὰρ οὗτος ὡς πολυλόγος κατηγορεῖτο, ὅτι πολλοὺς λόγους ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ τραπέζαις διεξήρχετο περὶ

4. φρίξου R.V. Φρύξου Ald.
5–12. Ἄλλως—κωδίων om. R.V.Θ. Gl. ἐξ ἱππολύτου et · τὸ δὲ λοιπὸν τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν habet V. (non G.) et ἐξ ἱππολύτου εὐριπίδου R.
5. ἐκ Πολυΐδου] Legebatur ἐξ Ἱππολύτου. Correctum ex schol. Eurip. Hippol. 191.
8. ὑπνοῦν—κατθανεῖν om. schol. Euripidis.
δὲ τὸ] Delendum τό.
14–19. Κορωνὶς—τέλει κορωνίς om. R.V.Θ.M.
20. λείπει R. λείπει διὰ V. λείπει δὲ Ald. Scholion om. G.Θ.
μακάριον τὸ R. Aberat τό.
20, 21. φίλους—ἀναγκαίους] τοῖς συγγενέσι καὶ ἀναγκαίοις R. om. V.Θ.
23. p. 156, 3. Ὅτι—ἔτυχε om. R.
23. τὴν add. V.M.
25–p. 156, 3. Ἄλλως—ἔτυχε om. V.Θ.

φιλοσοφίας. λέγει οὖν ὅτι καλόν ἐστι, μὴ μετ᾽ αὐτοῦ τινα διάγειν, ἀφέντα τοὺς ποιητὰς τοιούτους ὄντας ὡς καὶ μετὰ θάνατον ἀναβιοῦν αὖθις δύνασθαι· οὗ νῦν Αἰσχύλος ἔτυχε.

1545. καὶ σκαριφισμοῖς: Συνεστυμμένοις καὶ στυγνοῖς. παρόσον οὐκ ἀνειδέοις οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται. ἢ οἷον σκαρισμοῖς καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γὰρ τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους. καὶ σκαριφήσασθαι ἐπὶ τοῦ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν σκιαγραφεῖν. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ φιλόσοφοι λόγοι ὥσπερ σκιαὶ καὶ αἰνίγματα διὰ τὸ ἀερῶδες αὐτῶν καὶ λεπτόν. ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ σκάριφος, ἤγουν τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον· μᾶλλον δὲ ἡ γραφίς. [σκαρηφισμοῖσι: Σκιαῖς. Gl. C.]

1547. παραφρονοῦντος ἀνδρός: Λείπει τὸ ἐστίν, ὡς καὶ τὸ Ὁμηρικὸν

εἰ δ᾽ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι.

λείπει γὰρ κἀνταῦθα τὸ ἐστί.

1548. ἄγε δὴ χαίρων: Ἔκθεσις τοῦ δράματος, ὃ καὶ ἐπίλογος καλεῖται, ἐκ κώλων διμέτρων ἀναπαιστικῶν κζʹ· ὧν τὰ ϛʹ, ιαʹ, ιεʹ, κδʹ, κζʹ ἐφθημιμερῆ· τὰ δὲ λοιπὰ ἀκατάληκτα, πλὴν τῶν ηʹ καὶ ιγʹ μονομέτρων. ἐφ᾽ ἑκάστης περιόδου τέλει καὶ συστήματος παράγραφος.

1549. τὴν ἡμετέραν: Πάντως γὰρ οἱ θεοὶ αὐτὴν φιλοῦμεν διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσέβειαν. [τοῦτο ἔφη ὁ Πλούτων ἐπεὶ προσήκει ἡ Ἀττικὴ Δήμητρι καὶ Κόρῃ. V.Θ.M.]

4, 5. συνεστυμμένοις (συντεταγμένοις M.)—διαλέγονται ἢ om. R.

4. στυγνοῖς] γυμνοῖς (στυγ supra) Θ.

5. ἀνειδέοις] ἂν εἰδείης Θ. ἂν εἰς δέον M.

6. εὐτελείαις add. R.V.Θ.

τοῖς ζωγράφοις ὑποτυπῶσαι R, reliquis omissis.

τοὺς ante ζωγράφους om. Θ.

7–10. καὶ σκαριφήσασθαι—λεπτόν om. V.Θ.M.

7. σκαριφήσασθαι ἐπὶ τοῦ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν καὶ μὴ κ.] Eadem leguntur apud Harpocrationem v. διεσκαριφησάμεθα, et Etymologum ead. v. KUST.

11, 12. ἤγουν—γραφίς om. V.Θ.M.

13. ἐνλείπει R.

13–16. ὡς καὶ—τὸ ἐστί om. R.

17. Scholion metricum om. R. V.Θ.M.

22, 23. Πάντως—εὐσέβειαν om. R. V.

22. Πάντως] πάντες Θ.

αὐτὴν οἱ θεοὶ Θ.

23. τοῦτο ἔφη ὁ πλούτων V. εἶπε δὲ ὁ πλούτων ἡμετέραν Θ. εἶπε δὲ πόλιν ἡμετέραν M.

1552. *καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι*: Ἴσως σχοινίον ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτον σύμβολον θανάτου. ὡς ξένος δὲ ὁ Κλεοφῶν κωμῳδεῖται. ἢ ὅτι γέρων ὢν ἔμελλε μετ' ὀλίγον τεθνήξεσθαι. ἢ ὡς ἀγχόνης ἄξια ἔπραττε.

1553. *καὶ τούτοις τοῖσι πορισταῖς*: Τοῖς φορολόγοις. τούτους λέγει, τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγουμένους. εἴη δ' ἂν σχοινίον, ὃ ἐπιδίδωσιν αὐτοῖς.

1554. *Μύρμηκί θ' ὁμοῦ*: Ὀνόματα κύρια. καὶ πονηρίᾳ δὲ οὗτοι ἐκωμῳδοῦντο. οὐ πάντως δὲ ὁ Μύρμηξ τῶν ποριστῶν ἐστιν, ἀλλὰ δὴ οἴονται ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς· οὐδὲ γὰρ ὁ Νικόμαχος. ἀλλὰ ἤτοι ὁ τραγικὸς ὑποκριτὴς, ἢ ὁ πολίτης, περὶ ὧν προείρηται. τί δ' ἂν εἴη διδούς; τάχα βρόχους πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτον. ξυμποδίσας δὲ, συνδήσας τοὺς πόδας.

1561. *τοῦ Λευκολόφου*: Εἴη ἂν οὗτος ὁ τοῦ Λευκολοφίδου, οὗ καὶ Πλάτων μέμνηται ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ. ἦν γὰρ τῶν περὶ τοὺς καιροὺς τούτους στρατηγούντων· ἡγεῖτο δὲ τοῦ μέρους τοῦ ναυτικοῦ. τάχα δ' ἂν οὗτος εἴη, ὃν καὶ παρεγγεγραμμένον λέγουσιν. οἰκεῖον γὰρ αὐτοῦ τὸ, στίξας αὐτούς· ἦν γὰρ ξένος. Ἄλλως. στρατηγὸς ἦν τοῦ ναυτικοῦ. καὶ Εὔπολις μέμνηται ἐν Πόλεσιν οὕτως περὶ τοῦ Ἀδειμάντου

οὐκ ἀργαλέον δῆτ' ἐστὶ πάσχειν τοῦτ' ἐμὲ
τὸν Λευκολοφίδου παῖδα τοῦ Πορθάονος.

1. σχοινίον ἐπιδίδωσιν R. τι σχοινίον δίδωσιν Ald.
2. ἤ τι] καὶ εἴ τι R.
τοιοῦτον R.V. τοιοῦτο Ald. Post τοιοῦτον interpungit R. et σύμβολον θανάτου ut gl. habet. Quam rationem confirmat schol. v. 1554. Sequentia om. R.
3, 4. ἢ ὅτι—ἔπραττε om. V.
5. Τοῖς φορολόγοις om. V.
5–7. τούτους—αὐτοῖς om. R.
8–12. Ὀνόματα—ξυποδίσας δὲ om. R.
12, 13. ξυμπ.—πόδας om. V.
14–18. Εἴη—Ἄλλως om. R.
14. Λευκολοφίδου] Legebatur Λευκολοφίου. λευκολόφου Θ.
15. Πρωταγόρᾳ] P. 315 E.
τῶν om. Θ.
16. τούτους Θ, et Suidas s. Ἀδείμαντος. τούτων V. Ald.
στρατηγούντων] στρατηγῶν Θ.
17. παρεγγεγραμμένον Dobræus. Legebatur παραγεγραμμένον.
18. αὐτοῦ] αὐτῷ Θ.
αὐτούς] ἀντὶ τοῦ στιγματίσας καὶ μαστιγώσας add. Ald. om. V.Θ: ut gl. habet Θ. στιγματώσας τοὺς καὶ μαστιγγώσας.
19. μέμνηται om. R.
πόλεσι οὗ περὶ τὸν ἀδείμαντον R.
22. Λευκολοφίδου] Legebatur Λευκολόφου.
τοῦ πορθάονος addidi ex R.

[1564. τῷ Σοφοκλεῖ δηλονότι ὁ Εὐριπίδης. R.]

1565. ἣν δ' ἄρ' ἐγώ ποτε: Ἀπαγορεύει ὡς οὐκ ἔτι πάλιν εἰς Ἅιδου ἀφίξεται.

1571. μηδ' ἄκων: Οἷον, μηδὲ εἴ τινες ἄκοντα τοῦτον λαβόντες καθίσαι ἐθελήσουσι.

1572. φαίνετε: Πρὸς τὸν χορόν. ἀντὶ τοῦ, ἀνάπτετε ὦ μύσται.

1576. πρῶτα μὲν εὐοδίαν: Ἡ τελευταία ἔκθεσις τοῦ δράματος ἐκ στίχων ἐστὶ δακτυλικῶν ς'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα ἀποπερατοῦσα. εὐοδίαν δὲ, εὐκολίαν περὶ τὴν ὁδόν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου "εὐοδίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ "στόματος χέομεν." [ἀντὶ τῷ Αἰσχύλῳ. R.]

1579. παυσαίμεθ' ἄν: Τὸ παυσαίμεθα εἶπεν ὁ χορὸς, διότι τῷ μὲν δοκεῖν ἐν Ἅιδου ἦν, τὸ δ' ἀληθὲς Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐτελεῖτο τὸ δρᾶμα. ξυνόδων δὲ, συμπλοκῶν, ἃς ἡ πόλις νυνὶ πάσχει. [τῶν πολεμικῶν ἀργαλέων. R.]

1580. Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω: Παρόσον, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν Λακεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ τοῦ Καλλίου, Κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι, ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδυκὼς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λακεδαιμόνιοι. οὗτος δὲ ὁ Κλεοφῶν ὡς ξένος κωμῳδεῖται· οὗ καὶ ἄνω ἐμνήσθη, εἰπὼν, φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμει Θρηϊκία χελιδών. μαχέσθωσαν οὖν, φησὶ, Κλεοφῶν καὶ οἱ ἄλλοι,

2–7. Ἀπαγορεύει—μύσται om. R. V.

8–10. Ἡ—ἀποπερατοῦσα om. codices.

10–12. εὐοδίαν — χέομεν om. R. εὐοδίαν — ταῦτα δὲ om. V.

11. πρῶτον V. πρῶτα Ald.

13–15. Τὸ—πάσχει om. R.V.

17–25. Παρόσον—χελιδών om. R: habet gl. τοῦτο εἰς βάρβαρον τὸν κλεοφῶντα.

18. ἐκ om. Θ.

20. ἐλθὼν] ἐλθεῖν V.Θ. Ald. De Cleophonte vid. Schneider. ad Xenoph. Hist. Gr. p. 78.

21. ἐπιτρέψειν] ἐπιστρέφειν V.

23. κωμῳδεῖται V.Θ. κωμῳδεῖται καὶ βάρβαρος Ald. ἄνω] 678.

25. μαχέσθωσαν V. μαχέσθω Ald. μαχές (sic) R. φησὶ om. R.

ὅσοι τούτῳ ὅμοιοί εἰσι ξένοι, ἐν ταῖς πατρίσιν αὐτῶν, καὶ μὴ ἐν τῇ Ἀττικῇ κινείτωσαν πολέμους· οὐ γάρ ἐστιν αὐτῶν πατρὶς αὕτη.

1581. *πατρίοις ἐν ἀρούραις*: Ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἀρούραις. κωμῳδεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς ξένους.

1. ξένοι add. R.Θ. 2. αὐτῶν R. αὐτῷ Ald. 4, 5. Ἐν—ξένους om. R.

Ι Π Π Η Σ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τὸ δρᾶμα τοῦτο ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων ἱππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἵεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἁδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾶται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος

Argumenta om. R.
2. τὸν V. τῶν Ald.
6. ὡς ἐπιτροπεύσῃ] ὃς ἐπιτροπεύει V.
7. οἱ] δὲ οἱ V.
9. ἀνώτερος] ἀλογώτερος V.
συνομωμοκότας] Deest verbum διαβάλλων vel simile quid. KUST.
10. κατὰ] ἐκ V.
ἵεται] Scribebatur ἴεται.
12. συγκινδυνευόντων V. κινδυνευόντων Ald.
13. ἵππων additum e membranis Brunckii.
13, 14. ὁ δὲ — περιγεγενημένος Brunckii editio. ὅ τε—παραγεγενημένος Ald.
16. διαφθειρομένων V.
19. τοῖς λόγοις ὁ Δ. Brunckii editio. ὁ δ. τοῖς λόγοις Ald.

συνεφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος κἀπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἅτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς, ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἐξ αὐτῆς εἰς τοὐμφανὲς γεγονότα προαγαγόντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρησάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

II.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἱππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα.

3. κίστην V. σίτησιν Ald.
4. ἐλεχθεὶς V.
ὡς περιφανῶς Brunckii editio. ὥσπερ περιφανὴς Ald.
5. εἴκει θατέρῳ Brunckii editio. ἐκβάλλεται Ald.
6. εἰς V. ἐς Ald.
7. προάγοντος Brunckii editio.
Κλέων Kusterus. κλέωνος V. et Ald.
τὴν] τήν τε V. Fortasse τὴν τοῦ.
8. σκευὴν V. et Brunckii editio. θατέραν σκευὴν Ald.
παραδειγματισμῷ Kusterus. παραδειγματισμοῦ V. Ald.
15. Πύλον] πύλου V.
18. τις] τῆς V.
19. ὑπεναντίους V. ἐναντίους Ald.
23. κύπτει] κρύπτει Brunckii membranæ.
προφανεὶς αὐτὸς Brunckii membranæ. προφανὲς αὐτὸς V. προφανῶς αὐτὸ Ald.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφῃρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσεσθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλεῖστα τῆς ἁλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ Δῆμος, οἰκία ἡ πόλις, θεράποντες οἱ στρατηγοί. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστὶν, οἳ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κἄτι βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα,
κἂν παραλογισμοῖς διαφέροντ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,

4. *τὰ* addidi ex V.
6. *θεράποντες οἱ στρατηγοί* om. Ald. nec habet hoc loco V. Addidi ex V, qui infra post *Ὑλοφόροις* repetit verba *οἰκία ἡ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρατηγοί.*
8. *ἐζημίωσαν πέντε ταλάντοις*] Vide quæ ad Acharn. v. 6. dixi.
9. *ταλάντοις*] *τάλαντα* V.
12. *ἰστέον δὲ ὅτι* V.
16. *Σατύροις*] *σαγύροις* V. *ὑλοφόροις* V. *ὀλοφύροις* Ald.
19. *Παράγει*] *ἀνάγει* codex Matritensis apud Iriart. p. 179.
20. *κἄτι* Brunckii editio. *καὶ ἔτι* V. Ald.
22. *κἀν*] *κᾂν* Kusterus. *ἐν* V. Ald. *παραλογισμῷ* V. *διαφέροντ'* Kusterus. *διαφοροῦντ'* Ald. *διαφοροῦντα* V.
23. *τε* addidit Brunckius.

πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσίν τισι,
ἐν τῷ χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

1. τ' add. V. 2. τῷ add. V. 5. δὲ add. V.

SCHOLIA IN EQUITES.

Ἡ ΕΙΣΘΕΣΙΣ τοῦ παρόντος δράματος εὐθὺς ἐξ ἀμοιβαίων προσώπων ἄρχεται. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἑκατὸν ἐνενήκοντα τρεῖς. ὧν τελευταῖος

καὶ ποικίλως πως καὶ σοφῶς ἠνιγμένος.

μεθ' οὓς καθ' ὑποβολὴν ἐπικοὶ, τουτέστι δακτυλικοὶ ἑξάμετροι πέντε. ἑξῆς δὲ πάλιν ἐν εἰσθέσει ἰαμβικοὶ ὅμοιοι μ'. ἐν ἐκθέσει δὲ τούτων στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ πέντε. ὧν τελευταῖος

ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τοῦ τελευταίου στίχου κορωνίς.

1. Ἰατταταιὰξ: Σχετλιασμὸν δηλοῖ αὐτό τε τοῦτο καὶ τὸ ἑξῆς. ἔοικε δὲ ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης ὁ προκαμὼν ἐν Πύλῳ, διὰ τοῦτο. Ἄλλως. σχετλιαστικὸν τὸ ῥῆμα. παρεπιγραφὴ δὲ λέγεται τὰ τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ γίνεται τοῖς σχήμασιν. ἔστι δὲ εἷς τῶν προειρημένων δῆθεν οἰκετῶν ἀποδυρόμενος τὸν ἕτερον.

2. Παφλαγόνα: Τὸν Κλέωνα ὡς δημοτικὸν οἰκέτην. Παφλαγόνα δὲ οὐ τῷ γένει, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπάφλαζεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. νεώνητον δὲ, τὸν νεωστὶ καταξιωθέντα τῆς ἀρχῆς. Παφλαγόνα τὸν Κλέωνα διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχὲς ἀπὸ τοῦ παφλάζειν ὠνόμασεν. ἔφην γὰρ ὅτι ξένος ὢν ἐπολιτεύσατο. ὀνειδίζει οὖν αὐτὸν ὡς ξένον καὶ βάρβαρον.

τὸν νεώνητον: Τὸν νεωστὶ ἠγορασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν

1, 2. Ἡ ΕΙΣΘΕΣΙΣ—οἱ δὲ om. V. Θ. Totum scholion om. R.G.
2. εἰσὶν et τρίμετροι om. V.Θ.
3. ὁ τελευταῖος V.
5–10. μεθ' οὓς—κορωνίς om. V.Θ.
6. εἰσθέσει] ἐκθέσει Ald.
11–18. Σχετλιασμὸν—ἀρχῆς om. R.
14. τὰ τοιαῦτα om. V.
18. Παφλαγόνα δὲ Ald. δὲ om. R. Π. δὲ τὸν Κλέωνα om. Θ.
19. διὰ] ἢ διὰ Θ.
20. ἐπολιτεύετο Θ.
22. Τὸν] νεωνητὸν δὲ τὸν R.

Ἀθηναῖος, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθάπτεται, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι καὶ τραφεῖσιν ἢ οὓς ἂν κτησώμεθα πριάμενοι. Ἄλλως. ὅτι νεωστὶ τῇ δημαγωγίᾳ προσῆλθε. τὸ δὲ ἑξῆς, κακὸν κακῶς ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ τὸν Παφλαγόνα τὸν νεώνητον.

3. *αὐταῖσι βουλαῖς*: Ἀττικὸν τὸ σχῆμα καὶ ἡ σύνταξις τοῦ λόγου, ὡς εἰ λέγοιμεν, αὐτοῖς ὅπλοις, αὐτοῖς ἵπποις. λείπει δὲ ἡ σύν πρόθεσις.

4. *εἰσήρρησεν*: Ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν, εἰσεπήδησεν. ὡς βίᾳ καὶ ἀναιδῶς αὐτοῦ τῇ πολιτείᾳ προσελθόντος. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις εἰσέφρησε γράφεται, δηλούσης τῆς λέξεως τὸ ἐπεπήδησεν, ἔτι δὲ καὶ τὸ μετὰ φθορᾶς εἰσελθεῖν.

[5. *πληγαῖς*: Ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται καὶ προσποιεῖται. R.]

6. *πρῶτος* Παφλαγόνων: Ὡς πάντων μὲν ὄντων πονηρῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Κλέωνος.

7. *αὐταῖσι διαβολαῖς*: Ὅμοιον καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα τῷ αὐταῖσι βουλαῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ διαβάλλων ὁ Κλέων τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς καὶ προσκρούων τῷ δήμῳ εἰς ἑαυτὸν βλέπειν τοὺς Ἀθηναίους ἐποίησε.

[8. *πρόσελθ'*: Πλησίασον, ἐγγὺς ἐλθέ. R.]

1, 2. ἀλλὰ—τ. ὅτι om. R.
2. π. αὐτοὺς (αὐτοῖς R.) R.Θ. et Suidas s. νεώνητον. αὐτοὺς π. Ald.
3, 4. οἱ δὲ—κλένωα post γεννηθεῖσι ponit R.
4. πέφυκε μὲν V.
μᾶλλον om. R.
5–7. καὶ τραφεῖσιν—νεώνητον om. R.
5. τραφεῖσιν] συντραφεῖσιν Suidas.
οἷς ἂν ἐπικτησώμεθα Θ. et Suidas. οὓς ἂν κτησώμεθα Ald.
6. ὅτι] οὐχ ὅτι V.Θ.
8–10. Ἀττικὸν—πρόθεσις om. R.
9. λέγοιμεν] Fort. λέγομεν.
δὲ] οὖν Θ.
11. Ἀντὶ τοῦ om. R.
12. αὐτοῦ add. R. et Suidas s. εἰσήρρησεν.
12–14. Ἀττικὴ—εἰσελθεῖν om. R.
14. ἐπιπηδῆσαι Θ.
Addit V. ἄλλως. μετὰ φθορᾶς παρεγένετο.
15, 16. Ὕβρεις—μηχανᾶται] πληγὰς κακὰ πράγματα. τὸ δὲ προστρίβεται ἀντὶ τοῦ κατασκευάζει, μηχανᾶται (μ. κ. G.) V.
16. καὶ προσποιεῖται addit Θ. καὶ περιποιεῖται est apud Suidam s. προστρίβεται.
19, 20. Ὅμοιον—εἶπεν om. R.
20. ὁ add. R.
21. καὶ π. τῷ δήμῳ om. R.

9. *ξυναυλίαν*: Ξυναυλία καλεῖται ὅταν δύο αὔληται τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ὁ δὲ Ὄλυμπος μουσικὸς ἦν, Μαρσύου μαθητής. ἔγραψε δὲ αὐλητικοὺς καὶ θρηνητικοὺς νόμους. Ἄλλως. ξυναυλία λέγεται ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. Ὄλυμπος δὲ μαθητὴς γέγονε Μαρσύου περὶ τὴν αὐλητικὴν ἄριστος, καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικήν. καθάπερ οὖν Ὄλυμπος εὗρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδυρώμεθα. μιμησώμεθα οὖν τὴν συναυλίαν Ὀλύμπου. [*κοινωνίαν. τουτέστιν ἀποδυρώμεθα ὁμόσε.* V.]

10. *μὺ μῦ*: Ὁμοφωνοῦσιν ἀμφότεροι μύζοντες. τοῦτο δὲ ὡς θρηνητικόν. ἔστι δὲ ἴαμβος ἔχων τὸ μὲν πρῶτον βραχὺ, τὸ δὲ δεύτερον μακρόν. [*ὡς θρηνοῦντες.* R.]

11. *τί κινυρόμεθα*: Τί δακρύομεν καὶ ὀδυρόμεθα εἰς κενὸν καὶ ἀνωφελές; [*τί κινυρόμεθ'*: Δακρύομεν, θρηνοῦμεν, ὀδυρόμεθα. Gl. Victor. *θρηνοῦμεν ματαίως.* Gl. V.C. (non G.)]

οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα: Ἡμεῖς δὲ ἀπαλλαγέντες τῶν δακρύων βουλευσώμεθα τίνα τρόπον ἀπαλλαγησόμεθα τῶν τοῦ Κλέωνος κακῶν. αὐτὸς γὰρ μέλλει τὴν τοῦ ἀποδρᾶναι γνώμην εἰσηγεῖσθαι. ζητεῖν δὲ, πολυπραγμονεῖν καὶ σκοπεῖν.

13. *τίς οὖν γένοιτ' ἂν λέγε σύ*: Τίς οὖν ἀφορμὴ γένοιτο λέγε σύ. πρὸς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ ἑτέρου ὁ ἕτερος πάλιν ἀπεκρίνατο. ἑκάτερος δὲ εὐλαβῶς ἔχει τοῦ εἰπεῖν, διὰ τὸ φοβεῖσθαι δῆθεν τὸν Κλέωνα, καθ' οὗ συντάττουσι τὴν ἐπιβουλήν. φιλονεικοῦσιν οὖν τίς πρῶτος εἴπῃ.

σὺ μὲν οὖν λέγε: Ἀντὶ τοῦ σὺ εἰπὲ, ἵνα εἰπόντος σου, μὴ ἀντι-

1–7. Ξυναυλία—ὅμοια] *ὁ δὲ ὄλυμπος αὐλητὴς γέγονεν καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικήν* R.

1. λέγωσιν] *αὐλῶσιν* anonymus. Vulgatum habet Suidas s. *ξυναυλίαν*.

5. *περὶ* V.Θ. *παρὰ* Ald.

7. *συναυλεῖν* Suidas s. *ξυναυλίαν*. *συναλγεῖν* Ald.

7, 8. *καὶ ὥσπερ—Ὀλύμπου*] *μιμησώμεθα οὖν ἐν τῷ θρηνεῖν τὴν συναυλίαν Ὀλύμπου καὶ ὡς ἀπὸ μιᾶς φωνῆς ὀδυρώμεθα* R.

10. *ὁμοφ.* V. *τοῦτο ὁμοφ.* Ald. Scholion om. R.

13, 14. Τί—ἀνωφελές] *ἄλλως. τί θρηνοῦμεν καὶ ὀδυρόμεθα μάτην καὶ ἀνωφελές* R. Scholion om. V.

16–18. Ἡμεῖς—κακῶν om. R.

17. *βουλευσώμεθα* V. *βουλευσόμεθα* Ald.

18. *αὐτὸς γὰρ*] *ἐπεὶ αὐτὸς* V.

18, 19. *ζητεῖν—σκοπεῖν* om. R.V.

20–24. Τίς οὖν—εἴπῃ om. R.V.

22. *τοῦ εἰπεῖν*] *τὸ εἰπεῖν* Θ.

25. Ἀντὶ τοῦ om. R. *εἰπόντι σοι* G. *μὴ ἀντ. μηδὲ μ. σοι* R.Θ. *μὴ μ. σοι μηδὲ ἀντιλέξω* Ald.

λέξω μηδὲ μαχήσωμαί σοι. ἢ οὕτως· σὺ λέγε, ἵνα μὴ εἴπω πρῶτος, καὶ φθονῶν ἀντείπῃς, κἀγώ σοι μάχωμαι.

16. ἅ'μὲ χρὴ λέγειν: Ἅτινά με χρὴ, φησὶν, εἰπεῖν, εἴθε περὶ τούτων ἤκουσα παρὰ σοῦ λεχθέντων. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ φοβεῖσθαι λέγειν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐν Ἱππολύτῳ Εὐριπίδου ὑπὸ τῆς Φαίδρας πρὸς τὴν τροφὸν εἰρημένον οὕτως ἀποκρινομένην

οὐ μάντις εἰμὶ τἀφανῆ γνῶναι σαφῶς.

17. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε: Ἀντὶ τοῦ, τὸ θαρραλέον. οὐδὲ τὸ τυχὸν ἔχω, φησὶ, περὶ τούτων εἰπεῖν. θρέττε δὲ βαρβαριστὶ, ἀντὶ τοῦ θαρρεῖν, παρὰ τὸ θρασὺ καὶ ἀνδρεῖον. οὐκ ἔστιν οὖν εἰπεῖν ὃ σὺ διανοῇ. ἠρνήσατο δὲ, ἵνα εἰς ἀνάγκην τὸν ἕτερον καταστήσῃ πρῶτος συνθέσθαι τι καὶ συμβουλεῦσαι. τὸ δὲ, πῶς ἂν οὖν ποτε, ἀντὶ τοῦ, οὐ θαρρῶ, φησὶν, εἰπεῖν οὐδὲ τὸ τυχόν. βαρβαρίζει δὲ ὡς δοῦλος. [Herod. περὶ προθέσεων. Τῶν δὲ προθέσεων ἡ ἐν καὶ ἐνί εὕρηται ἐν τοῖς ποιήμασι κατ' ἐπέκτασιν λεγομένη. ἔνι μέντοι μεταθέσει τοῦ τόνου οὐκ ἔτι πρόθεσις, ἀλλ' εἰς ῥηματικὸν μεταβαίνει, ὡς ἡ παρά· πάρα δὲ ἀντὶ τοῦ πάρεστι. Victor.]

18. κομψευριπιδικῶς: Ἀντὶ τοῦ εὐριπιδικῶς καὶ δεινῶς, οἷον πανούργως. κομψοὶ δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐλέγοντο οἱ πανοῦργοι. φησὶν οὖν, πῶς ἄν τις εἴποι περιεσταλμένως καὶ λεληθότως, οἱονεὶ μὴ φανερῶς.

19. μὴ διασκανδικίσῃς: Διευριπιδίσῃς. ἡ γὰρ μήτηρ Εὐριπίδου σκάνδικας ἐπίπρασκεν, ὅ ἐστιν ἄγρια λάχανα. Ἄλλως. μὴ ἀποδειλιάσῃς, μὴ μεταμελήσῃς. σκώπτει δὲ τὸν Εὐριπίδην ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν. σκάνδιξ γὰρ εἶδος λαχάνου.

20. ἀπόκινον: Φυγὴν, ἀποχώρησιν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλος. καὶ ὁ βαυκισμός.

1. οὕτως· σὺ λέγε om. R.
2. μάχομαι R.
3. περὶ τούτων om. R.
4–7. τοῦτο—σαφῶς om. R.
5–7. ἔστι—σαφῶς om. V.Θ.
5. Ἱππολύτῳ] 345.
8. Ἀντὶ τοῦ om. R.
θαρραλέον R. θαρσαλέον Ald. Sequentia om. R.
9. ἔχω anonymus. Legebatur ἔχων.
12. πρῶτος idem. Legebatur πρὸς τό.
ἂν οὖν] οὖν ἂν V.
13. τὸ add. Θ.
18–20. Ἀντὶ—φανερῶς] πανουργῶς ὡς ὁ εὐριπίδης R.
21. Διευρ.] μὴ εὐρ. R.
21–23. ἡ γὰρ—μεταμελήσῃς om. R.
23. δὲ om. R.
24. σκάνδιξ—λαχάνου om. R.
25–p. 168, 1. Φυγὴν—περισπῶσι om. R.

21. *λέγε δὴ μόλωμεν*: Τινὲς τὸ μόλωμεν προπερισπῶσι. προσποιεῖται δὲ ὑποτίθεσθαι φεύγειν αὐτὸν, καὶ λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους, αὐτὸς παραιτούμενος λέγειν. αὐτομολῆσαι δέ ἐστι τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἐᾶσαι καὶ ἀπελθεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους ἐπὶ συμμαχίᾳ.

22. *ἐξόπισθέ νυν*: Κατόπιν. τουτέστι, πρότασσε τὸ μόλωμεν τοῦ αὐτὸ, εἶτα πάλιν τοῦ μόλωμεν τὸ αὐτό. βούλεται δὲ λέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. αἰνιγματωδῶς δὲ μετὰ δισταγμοῦ λέγει, ποιῶν ἐκεῖνον συνάπτειν τὰς λοιπὰς αὐτῷ συλλαβάς. τὸ δὲ φάθι ἀπὸ τοῦ φημὶ φήσω, ἔφην, φὰς, φάντος, φάθι. ὅπερ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ὀξύνει, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βαρύνει. παραλόγως γὰρ ὀξύνεσθαι.

24. *ὥσπερ δεφόμενος*: Ἀντὶ τοῦ ἀποδέρων τὸ αἰδοῖον. οἱ γὰρ ἁπτόμενοι τῶν αἰδοίων, οὐχ ὡς ἤρξαντο, ἀλλὰ σπουδαιότερον κινοῦσι ἐκπυρούμενοι τῇ συνεχείᾳ τῆς κινήσεως, πρὸς τῇ τῆς γονῆς ἐκκρίσει. τοῦτο οὖν λέγει, ὅτι πρῶτον κατὰ μικρὸν, εἶτα συνεχῶς λέγε.

26. *αὐτὸ μόλωμεν αὐτομόλωμεν*: Ὡς ἐπιλαμβανόμενος αὐτοῦ τοῦτο λέγει. αὐτομολεῖν δὲ τὸ πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν.

27. *ἦν οὐχ ἡδύ*: Ἰδοὺ, ἐρωτηματικόν. λέγει δὲ, οὐκ ἔστιν ἡδὺ τὸ

1. *προσποιεῖτο ὑποτίθεσθαι αὐ(τ) λέγειν αὐτομολήσομεν* R.

3. *αὐτὸς—λέγειν* om. R.

λέγει Θ.

4. *δέ* om. R.

καὶ ἐᾶσαι add. R.V.Θ.

6. *τοῦ μόλωμεν τὸ αὐτό, εἶτα πάλιν τοῦ* (*τὸ* Θ.) *αὐτό. βούλεται* V.Θ. Totum scholion om. R.

10. *τὸ δὲ—ὅπερ* om. V.

ὁ μὲν ἀπολλώνιος βαρύνεται (corr. *βαρύνει*), *ὁ δὲ ἡρωδιανὸς ὀξύνει* V. (Quæ verba om. G.) Huic scripturæ favet quod Apollonius de syntaxi p. 264, 3. oxytonum *φαθί* improbat, Herodianus autem, ut ex Arcadii epitome p. 172, 27. (ubi corrupte *βαθί*) et p. 148, 26. (ubi cod. Paris. *φθὲ*, Havniensis *φθὶ*, i. e. *φαθί*) apparet, oxytonum usu invaluisse dicit. Apparet ex his consensisse Apollonium et Herodianum de analogia, quæ *φάθι* barytonum postulet. De scriptura autem si forte dissenserunt, longe facilius Apollonium quam Herodianum aliquid novasse credam. Ab hac igitur parte præstare videatur codicis Veneti scriptura. Nihilominus vulgatam scripturam retinui, quacum conspirat grammaticus in Crameri Anecdotis vol. 2. p. 468. et quam postulant sequentia verba *παραλόγως γὰρ ὀξύνεσθαι*, quæ om. V.

14. *τῶν αἰδοίων*] *τὸ αἰδοῖον* R.

15. *ἐκπυρούμενοι—κινήσεως* om. R. V. Totum scholion om. Θ.

τὴν—ἔκκρισιν anonymus.

ἐγκρίσει R.

16. *τοῦτο—λέγε* om. R.

17. Scholia v. 26. et 27. om. R.

αὐτομόλωμεν; ἔθος δὲ ἦν καὶ τοὺς δούλους παρὰ τοὺς πολεμίους φεύγειν, εἴ πάσχοιέν τι κακὸν ὑπὸ τοῦ δεσπότου. τὸ δὲ φεύγειν, αὐτομολεῖν λέγουσιν Ἀθηναῖοι. Ἄλλως. ὁ τὴν γνώμην λέγων ἐφίστησι τῷ λόγῳ αἰσθανόμενος τοῦ ῥήματος, ὡς ἐξηπατημένος καὶ παρακεκρουσμένος εἰπεῖν τὸ αὐτομολήσωμεν. Ἄλλως. μὴ οὐ καλόν. οὐ πρὸς ἡδονὴν ἀποδοκιμάσω σου τὴν συμβουλήν. τὸν οἰωνὸν δὲ, τὸ σημεῖον.

29. ὅτιὴ τὸ δέρμα: Ὅτι ὥσπερ τῶν δεφομένων τὸ δέρμα ἀπέρχεται, οὕτω καὶ τῶν αὐτομολούντων.

τῶν δεφομένων: Τῶν ἀποδερομένων τὸ αἰδοῖον ὑποχωρεῖ ὄπισθεν. μή πως οὖν καὶ ἡμᾶς νοήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι φεύγοντας κρατήσωσι καὶ ἀποδέρωσι. [δερομένων. V. (non G.)]

[30. βέλτιον. V. (non G.)]

31. πρὸς βρέτας: Ἄγαλμα θεῶν. προσπεσεῖν δὲ, ἱκέτας καθίσαι. ἢ καταφυγεῖν πρὸς βρέτας, πρὸς ἱερὸν, πρὸς τέμενος, ἢ πρὸς ἕδος, ἢ πρὸς ἄγαλμα θεῶν. βρέτας δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ βροτῷ ἐοικέναι αὐτό. τὸ δὲ ἐτεὸν, ἀληθῶς οὕτω πεπίστευκας, οὕτω καταδέχῃ.

32. βρετέττας: Ἐν παρολκῇ, παίζων. οὐ μόνον δὲ τῇ γλώττῃ προσέπαιξε τῇ παρονομασίᾳ τοῦ βρέτας, ἀλλὰ καί φησιν ὅτι εἰ μὴ ἦσαν θεοὶ, οὐκ ἂν ἤμην θεοῖς ἐχθρός.

ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς: Ἀληθῶς οὕτω πεπίστευκας καὶ ὑπολαμβάνεις εἶναι θεούς; τεκμηρίῳ δὲ, παραδείγματι, μαρτυρίῳ. προσβιβάζεις δὲ, πείθεις, παραινεῖς, ἢ στοχάζῃ. [παίζει ὡς δοῦλος. R.]

[33. ἔγωγε: Herod. ἡ ἐγώ τὸν γὲ προσλαβοῦσα σύνδεσμον, ἔγωγε, ὑποβιβασμῷ τοῦ τόνου προφέρεται καὶ οὐ μόνον μείωσίν τινα

1. καὶ τοὺς δούλους παρὰ τοὺς] Legebatur καὶ τὸ (καὶ τοὺς Θ.) παρὰ τούς. Addidi δούλους. τοὺς δούλους post φεύγειν addebat anonymus.
2. τι om. V.
ὑπὸ] παρὰ Θ.
6. ἀποδοκιμάσουσι τὴν V.
6, 7. τὸν—σημεῖον om. V: sed habet gl. σημεῖον, quo caret G.
8–12. Ὅτι—ἀποδέρωσι om. R.V.
14. Ἄγαλμα—προσπεσεῖν δὲ om. R.
15. καταφυγεῖν R.V.Θ. γὰρ φυγεῖν Ald.
15–19. πρὸς ἱερὸν—ἀλλὰ καί om. R.
19. ὅτι om. R.
20. ἂν om. R.
21, 22. Ἀληθῶς—μαρτυρίῳ om. R.
22. τεκμηρίῳ δὲ om. V.
μαρτυρίῳ, παραδείγματι V. om. G.
προσβιβάζεις δὲ om. V. εὖ προσβιβάζεις με R.
23. πείθεις—στοχάζῃ om. G.
ἢ στοχάζῃ om. V.
παίζει ὡς] παίζεις R.

ταύτῃ διὰ τὸ τοῦ συνδέσμου μειωτικὸν δηλοῖ, ἀλλὰ καὶ κατάφασιν ἐνίοτε, οἷον τὸ ναί. Victor.]

35. ἀλλ' ἑτέρᾳ ποι: Ἀλλ' ἑτέρῳ τρόπῳ δεῖ σκέψασθαι. γράφεται δὲ καὶ πῇ. ἔστι δὲ περιττόν. [ἑτέρᾳ, ἀλλαχῇ, ἕτερόν τι. Rav.]

37. παραιτησώμεθα: Περιττὴ ἡ παρά. ἔστι γὰρ αἰτησώμεθα. παρακαλέσωμεν. πλεονάζουσι γὰρ καὶ ἐλλείπουσι ταῖς προθέσεσι Ἀττικοί. [οὐ χεῖρον: Βέλτιον. R.]

38. ἐπίδηλον ἡμῖν: Δεικνύειν, φησὶν, ἡμῖν διὰ τῶν προσώπων εἰ χαίρουσι τοῖς λεγομένοις. ἐκ γὰρ τοῦ προσώπου δηλοῦται ἡ τῆς ψυχῆς διάθεσις.

39. ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσιν: Ἔπεσι τοῖς ποιήμασιν, ἢ τοῖς λεγομένοις. ἢ τοῖς ἰάμβοις. πᾶν γὰρ μέτρον ἔπος καλοῦσι. πράγμασι δὲ, τοῖς ποιήμασι τοῖς λεγομένοις.

40. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης: Ὥσπερ τινα οἰκίαν κατασκευάζει τὴν πόλιν. δεσπότην δέ φησι τὸν δῆμον, οἰκέτας δὲ τοὺς προχειριζομένους ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ἐν τῇ τῶν κοινῶν ἐπιμελείᾳ. ὑπηρέται γάρ τινες εἶναι δοκοῦσι τοῦ δήμου οἱ ἄρχοντες οἱ τῶν κοινῶν προϊστάμενοι.

41. ἄγροικος ὀργὴν: Δύναται ἡ ὀργὴ νῦν ἑκάτερον δηλοῦν, καὶ κυρίως κεῖσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ τρόπου. τὸν τρόπον ἄγριος καὶ σκληρὸς καὶ ἀνήμερος καὶ τραχύς. ἢ ἀφελής. ἀκράχολος δὲ ἤγουν εἰς ὀργὴν πρόχειρος. [ἀκρόχολος εἰς ὀργὴν εὔκολος. R.]

κυαμοτρὼξ: Δικαστικὸς, κυάμους ἐσθίων. κυάμοις δὲ ἐχρῶντο οἱ δικασταὶ διὰ τὸ μὴ καθεύδειν. ἢ ἀντὶ ψήφων. ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ σ, κυαμοτρὼς, ὁ κυάμοις δικάζων, ὁ τιτρώσκων. τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων. Ἄλλως. τρεφόμενος ἀπὸ τῶν κυάμων· πρὸ γὰρ τῆς

3, 4. Ἀλλ'—περιττόν om. R.
3. δεῖ τρόπῳ V.
3, 4. γράφεται—περιττόν om. V.
6–8. Περιττὴ—Ἀττικοί om. R.
9. δεικνύουσιν ἡμῖν φησι R.
ἐὰν χαίρωσι R.
10, 11. ἐκ γὰρ—διάθεσις om. R.V.
12. Scholia v. 39. 40. om. R.
13. μέτρον ἔπος Franckius in libro de Callino p. 82. ἔπος μέτρον V.Θ. Ald.
15–19. Ὥσπερ—προϊστάμενοι om.V.
20, 21. Δύναται—τρόπου om. R.
21. τὸν τρόπον addidi ex R.
ἄγριος] κυαμοτρὼξ ἄγριος V.
22, 23. καὶ τραχύς.–πρόχειρος om. R.
22. ἤγουν om. V.
24. Δικαστικὸς] ἄλλως. δικαστικὸς V.
24–27. Δικαστικὸς—Ἄλλως om. R.
27. ὑπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενος R. τρεφόμενος ὑπὸ κυάμων Suidas s. κυαμοτρώξ.

εὑρέσεως τῶν ψήφων κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὡς οὖν τῶν ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλέον, οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον.

42. *πυκνίτης*: Τόπος Ἀθήνησιν ἔνθα ἔστιν ὅτε ἐκκλησίαζον οἱ Ἀθηναῖοι. πνὺξ γὰρ τόπος ἐν Ἀθήναις ἔνθα ἡ ἐκκλησία συνεκροτεῖτο. τὸν δῆμον δὲ ὥσπερ πολίτην τῆς πνυκὸς εἶπε. πνὺξ δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι ἐκεῖ τοὺς βουλευτὰς, ἢ ἀπὸ τοῦ πεπυκνῶσθαι ταῖς καθέδραις. δύσκολον δὲ δυστράπελον. [*πυκνίτης*: Πνὺξ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον. *γερόντιον*: Αἰνίττεται, ὅτι πρωτόγονοι οἱ Ἀθηναῖοι. R.]

δύσκολον γερόντιον: Δυστράπελον, πρεσβύτερον. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου ὁ ποιητὴς τὴν ἱστορίαν, ὅτι πρῶτοί τε καὶ αὐτόχθονες οἱ Ἀθηναῖοι. ὑπόκωφον δὲ, ὅτι οὐ πᾶσιν ἐπείθετο, ἀλλὰ προσεποιεῖτο μὴ ἀκούειν τῶν λεγομένων.

43. *τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ*: Τῇ παρελθούσῃ. τουτέστι νεωστί. ἵνα δείξῃ τὸν Κλέωνα οὐ πάλαι τῆς πολιτείας τετυχηκότα. ἐν δὲ ταῖς νουμηνίαις οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο.

44. *βυρσοδέψην Παφλαγόνα*: Βυρσέα. συμβαίνει δὲ τούτους ἐκ τοῦ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα, καὶ πλείοσιν ἐὰν ἡμέραις αὐτὰ εἰς τὸ φάρμακον, ἵνα διαλάβοιεν, ἀπὸ τῆς ὀσμῆς τοῦ τε ὕδατος καὶ τῶν δερμάτων μολυνομένους ἄχαρι ὀδωδέναι, διαβάλλειν οὖν ὡς δύσοσμον, ἄλλως τε καὶ τὴν εὐτέλειαν δείκνυσι τοῦ Κλέωνος, ἀφ' οἵας τύχης

πρὸ γὰρ τῆς εὑρέσεως τῶν R. et Suidas. ἐπεὶ ἀντὶ Ald.

2. ἐν ταῖς ἐκκλη. R. et Suidas. ἐν om. V. Ald.

οὖν] καὶ R.

3, 4. οὕτως—τρεφόμενον om. R.

5–9. Τόπος—δυστράπελον om. R.

12–14. Δυστράπελον — Ἀθηναῖοι om. R.V.

14. ὑπόκωφον δὲ εἶπεν τὸν δῆμον ὅτι V.

δὲ om. R.

ὅτι πολλάκις ἀκούων οὐ προσεποιεῖτο R.

15. τῶν λεγομένων addidi ex V.

16, 17. τουτέστι—τετυχηκότα om. R.

17. ἐν δὲ ταῖς νουμηνίαις οἱ] ὅτι εἰς τὰς νεομηνίας καὶ οἱ R.

19. Ante βυρσέα addit Ald. ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κλεώνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν, quæ om. R.V.

19–p. 172, 2. Βυρσέα—βυρσοδεψῶν] διὰ τὸ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα διαβάλλει ὡς δύσοσμον, καὶ ἀφ' οἵας τύχης ὁρμώμενος ἐπρώτευε τῶν ἀθηναίων R.

20. αὐτὰ ἡμέραις V.

22. μολυνομένων Suidas s. βυρσαίετος.

διαβάλλει οὖν ὡς δύσοσμον addidi ex Suida.

23. δεικνὺς Suidas.

ὁρμώμενος ἐπρώτευσε τῶν Ἀθηναίων. ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κλεώνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν.

46. οὗτος καταγνοὺς: Θεωρήσας. περιττὴ ἡ κατά. οἷον καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος. πρὸς ἔμφασιν δὲ πλείονα εἶπε τοῦ μαθών. διενηνοχέναι δέ φασι τὸ καταγνῶναι καὶ ἐπιγνῶναι ταύτῃ, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν οἱ παλαιοὶ, τὸ δὲ ἐπιγνῶναι ἐπὶ τοῦ γνωρίσαι. γνῶναι δὲ χωρὶς τῆς κατά προθέσεως, τὸ μαθεῖν. καταγνοὺς οὖν, οἷον καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.

47. ὁ βυρσοπαφλαγὼν: Συνέμιξε τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην, ἵνα τὸ πλέον ὀνειδίσῃ, προσθήκης ἑκατέρου γενομένου θατέρου.

[ὑποπεσὼν: Ὑποδραμὼν, ὑπελθών. Gl. V. (non G.) Victor.]

48. ᾔκαλλεν: Αἰκάλλειν ἐστὶ τὸ τὸν κύνα τοῖς ὠσὶ καὶ τῇ οὐρᾷ σαίνειν τοὺς ἠθάδας. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. κάλλαια γὰρ καλεῖται τούτων τὰ γένεια. πολλαὶ δὲ αἱ λέξεις, ἀλλὰ τὸ σημαινόμενον ἕν. ἐκολάκευε γάρ.

49. κοσκυλματίοις: Τοῖς περικεκομμένοις καὶ ἀπορριφεῖσι δέρμασι. βούλεται δὲ λέγειν, λογαρίοις αἱμύλοις. τὸ δὲ πᾶν αὐτῷ νόημα, ὅτι λόγοις ἐξηπάτα τὸν δῆμον, δοκοῦσι μὲν ὠφέλειάν τινα ἔχειν, βλάπτουσι δὲ τὰ μέγιστα. Ἄλλως. κοσκύλματα καλοῦνται τὰ περιττὰ, τὰ περιτεμνόμενα ἀπὸ τῶν καττυματίων. καττυματίοις οὖν λέγει, εὐτελέσι ῥήμασιν ἢ πράγμασιν.

50. ἐκδικάσας μίαν: Δικάσας. ὡσεὶ ἔλεγε γυμνασθείς. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι τοῖς τρυφῶσιν οἱ κόλακες λέγειν. τοῦτο, φησὶ, κολακεύων ἔλεγε τὸν δῆμον. λείπει δὲ ἡμέραν, ἵν' ᾖ, μίαν ἡμέραν ἐάσας ἀδίκαστον.

51. ἔνθου: Ἐπὶ τοῦ ψωμοῦ καὶ τοῦ ἀκόλου οὕτω λεκτέον, καὶ ὅλως τοῦ φαγεῖν.

ἔντραγε: Οὕτω τὸ ἀκρατίζειν. καὶ Μένανδρος "Παλαιὸν ἐντραγεῖν." ὁ γὰρ οἰκέτης ἐστὶ, βαρύτερον τὴν πρὸς τοὺς δοκοῦντας εἶναι ποιούμενος τρυφὴν, παρονειδίζων ὅτι τοσαῦτα ἀποστέλλεται οὐκ

3–8. Θεωρήσας — αἰσθόμενος] ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ οἱ παλαιοὶ χωρὶς τῆς κατά γνῶναι τὸ μαθεῖν R.
7. δὲ] γὰρ V.
9. Scholia v. 47—51. om. R.
20. κασσυματίων. κασσυματίοις Θ.
22, 23. ὡσεὶ—λέγειν om. V.
27. ὅλως] ὅλου V.
28. παλαιὸν V.Θ. ἀλλ' ἐῶν Ald. πάλιν M.
30. ἀποστέλλεται Θ. ἀποστέλλετε V. Ald.

ἐπὶ δεῖπνον, ἀλλ' ἀκρατισμόν. [ἔνθου: Φάγε. ῥόφησον: Πίε. Gl. Θ. Victor.]

ἔχε τριώβολον: Τὸν δικαστικὸν μισθόν. ἐπεὶ τριώβολον ἐλάμβανον. [ὡς τοσούτου ὄντος τοῦ δικαστικοῦ νῦν καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. οὐχ ὁμοίως δὲ οὐδὲ τὸ αὐτὸ διώριστο, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους καιροὺς διάφορος ἦν καὶ ὁ μισθός. R.]

55. μάζαν μεμαχότος: Τὰ πεφυρμένα ἄλευρα. ὡς ἐπὶ τροφῆς δὲ τὸ κατόρθωμα εἶπεν. Ἄλλως. τοῦτο ἀφ' ἱστορίας τέθεικεν, ἧς μέμνηται καὶ Θουκυδίδης. ἔχει δὲ οὕτως. Δημοσθένης στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἀποσταλεὶς εἰς Σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον, παραπλέων τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν δυνάμει προλαβὼν, τριακοσίους εἴληφεν αἰχμαλώτους, καὶ ἐδήλωσεν Ἀθηναίοις τί βούλονται περὶ τούτων γενέσθαι. ἄλλων δὲ ἄλλα λεγόντων, Κλέων ἀναστὰς ἐπηγγείλατο ἡμερῶν ἀριθμὸν προσθεὶς, εἴσω ἐκείνων ἄξειν αὐτοὺς, ὡς γέλωτα πολὺν κατ' αὐτοῦ γενέσθαι. ἀγαγὼν δὲ αὐτοὺς ὡς ἰδίαν πρᾶξιν κατορθώσας ἐπεσεμνύνετο. Ἄλλως. ἐν τῇ Πύλῳ. τόπος δὲ οὗτος τῆς Λακωνικῆς στενὸς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδας πρό-

7. ἄλευρα R.V.Θ.M. ἄλευρα μαλάξαντος καὶ ἀρτοποιήσαντος Ald.

8. κατόρθωμα R.V.Θ.M. κατόρθωμα τὸ ἐν Πύλῳ Ald.

Ἄλλως. τοῦτο] τοῦτο δὲ Θ.

8, 9. Ἄλλως—ἔχει δὲ οὕτως om. R.

9. Θουκυδίδης] 4, 28.

9-p. 174, 18. Δημοσθένης—πόνων] ὁ κλέων ἔδοξεν κατορθοῦν πλέον δημοσθένους ὑφαρπάσας τὸ τέλος τῶν ἐκείνου πόνων. στρατηγὸς γὰρ ὢν ἀθηναίων ὁ δημοσθένης ἀποσταλεὶς εἰς σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον πολλοὶ (sic, sine lacunæ indicio inter πόλεμον et πολλοὶ) τῶν λακεδαιμονίων ἀ. ἐν τῇ μ. ἔνιοι καταπονούμενοι κατέφυγον εἰς φακτηρίαν. τόπος δὲ αὐ τῆς λακωνικῆς στενός. οὓς καταστήσας εἰς πολιορκίαν μετεπέμψατο στρατιὰν ἀπὸ τῶν ἀθηναίων. ὁ οὖν κλέων γνοὺς αὐτοὺς ὑπὸ λιμοῦ καὶ δίψης μὴ οἵους τε ὄντας ἀντέχειν, ἐπηγγείλατο εἰ λάβοι δύναμιν, ἣν αἰτεῖ δημοσθένης, ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀναστῆσαι τοὺς πολιορκουμένους. ἐκπλεύσας οὖν αὐτοὺς ἔλαβεν R.

9. De Demosthene non recte scholiasta Aristoph. ἀποσταλεὶς εἰς Σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον. Sunt et alii ibi illius errores, veluti quod Pylum confundit cum Πύλαις, ubi Leonidas cecidit, quo nomine etiam eum notat Holstenius ad Stephan. v. Πύλαι, et quod Leonidam Macedonum et Lacedæmoniorum regem vocat. DUKER. ad Thucyd. 4, 2.

11. προλαβὼν] προσβαλὼν Θ. προσβαλὼν λαβὼν M.

12. αἰχμαλώτους] στρατιώτας Θ.

13. ἄλλων δὲ ἄλλα] ἄλλο δὲ ἄλλων M.

ἄλλα] ἄλλο Θ.

15. πολὺν] πολὺ V.

ἀγαγὼν δὲ αὐτοὺς] ἀλογῶν δὲ αὐτῶν Θ.

18. λεωνίδας τῶν λακεδαιμονίων βασιλεὺς πρότερος ἅμα σπαρτιάταις ἀνέστη ξέρξῃ τῷ περσῶν Θ.

τερον τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς, ἅμα καὶ Σπαρτιατῶν, ἀντέστη Ξέρξῃ τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ, καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν ἀποκτείνας, ἀριστεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος τοῖς Πέρσαις διὰ τῶν ὀρῶν ὁδόν. ἐνταῦθα οὖν ὁ Δημοσθένης ἀπόβασιν ποιησάμενος σὺν ὀλίγοις, ἐξετείχισε τὸ χωρίον, καὶ κατέστησε φρούριον. βοηθησάντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων διὰ τάχους Βρασίδου στρατηγοῦντος, αὐτός τε ὁ Βρασίδας ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα καὶ πολλοὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ. ἔνιοι δὲ κατέφυγον καταπονούμενοι εἰς τὴν κατ' ἀντικρὺ νησίδα τὴν Σφακτηρίαν. καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης μετεπέμψατο ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὡς ἂν πλείονι δυνάμει χρησάμενος τοὺς ἄνδρας ἐκπολιορκοίη. ὁ οὖν Κλέων γνοὺς ὅτι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης καὶ λιμοῦ καὶ δίψους οὐχ οἷοί τε ἔσονται πλείοσιν ἀντέχειν ἡμέραις, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἤγγελλον οἱ ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἀφικνούμενοι, παρελθὼν εἰς τὸν δῆμον, εἰ λάβοι δύναμιν, ὡς αἰτεῖ Δημοσθένης, ἐπηγγείλατο ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν παραστήσειν τοὺς πολιορκουμένους. καὶ οὕτως διεκπλεύσας καὶ τοὺς Λακεδαίμονας λαβὼν, ἔδοξεν αὐτοῖς κατορθοῦν τὸ τοῦ Δημοσθένους ὁ Κλέων. ἐπειράθη γὰρ ὑφαρπάσαι τὸ τέλος τῶν ἐκείνου πόνων.

[56. πανουργότατα: Λίαν πανοῦργος. περιδραμὼν, ὑφαρπάσας: Ἀπατήσας, περιελθών. Gl. Victor.]

57. μεμαγμένην: Παρεσκευασμένην, καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην.

59. ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων: Ῥυτῆρα, ἱμάντα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα. ἔδει γὰρ εἰπεῖν μυρσίνην. παραγραμματισμῷ οὖν ἐχρήσατο ἀντὶ τοῦ μ τὸ β. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας· ὁ δὲ τοὺς ῥήτορας εἶπε. ἀπὸ τοῦ μυρσίνη. ταύτῃ γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. βυρσίνην δὲ εἶπεν, ἔχων ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας, ὡς πρὸς βυρσοδέψην.

3. ἐφιάλτου Θ. Ἐπιάλτου Ald.
4. τοῖς om. Θ.
7. τοῦ στρατηγοῦντος V.
αὐτὸς δὲ Θ.
9. τὴν σφακτηρίαν οὖσαν νησίδα Θ.
10. μετεπέμψατο] κατεμέμψατο Θ.
11. χρησάμενος δυνάμει Θ.
οὖν R.Θ. γοῦν Ald.
12. ὅτι om. Θ.
14–18. παρελθὼν—πόνων om. Θ.
14. λάβοι] λάβῃ V.
15. κατεπηγγείλατο V.
εἴκοσιν] εἴκα V. κ' Ald.
16. διεκπλεύσας V. διαπλεύσας Ald.
18. ὑφαρπάσας V.
22. Ῥυτῆρα, ἱμάντα om. R.
23. ἐναλλαγὴν στοιχείου ἐργασάμενος post Κλέωνα addit Ald. om. R.
23–25. μυρσίνην—ῥήτορας εἶπε R. μυρρίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τὰς μυίας Ald.
25. τὰς μυίας] τὰς μύας R. τοὺς μύας V.
ἀπὸ τοῦ μυρσίνη addidi ex Θ.
26, 27. ταύτῃ—βυρσοδέψην om. R.

[60. *ἀποδιώκει*. V. (non G.)]

61. *εἴθ᾽ ὁ γέρων σιβυλλιᾷ*: Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον ταραχώδη ὄντα εἰκὸς πολλὰ τοιαῦτα γίνεσθαι. γέρων δὲ ὁ δεσπότης, ἤγουν ὁ δῆμος. σιβυλλιᾷ δὲ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ. ἢ παραληρεῖ. ἐπειδὴ ἡ Σίβυλλα μακρόβιος. ἢ τοῖς χρησμοῖς ἥδεται, ἢ ἀπατᾶται, μαντικῶς ἔχει, χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ Ἐρυθραία ἦν ἡ Σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται.

62. *μεμακκοακότα*: Τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα. Μακκὼ γὰρ καὶ Λαμὼ ἐγένοντο ἐνεαὶ, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. ἢ παραφρονοῦντα, ληροῦντα. γέγονε παρὰ τὸ μάταια κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. ὅθεν θυοσκόος, παρὰ τὸ θύω καὶ τὸ κοῶ, ὃ σημαίνει τὸ νοῶ.

[63. *τέχνην*: Ἀντὶ τοῦ μηχανὴν, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰς ἔργον αὐτῷ καὶ τέχνην προκεχώρηκεν. V.Θ.]

ἄντικρυς: Προδήλως, ὁμολογουμένως. ηὔξησε δὲ τὴν ἀναίδειαν, διὰ τὸ φανερῶς καταψεύδεσθαι. Ἄλλως. φανερῶς. δεῖγμα δὲ ὑπερβαλλούσης ἀναισχυντίας τὸ φανερῶς καταψεύδεσθαι.

[64. *ὡς οἰκέται μαστιγούμεθα*. V. (non G.)]

66. *δωροδοκεῖ*: Δῶρα λαμβάνει καὶ διασείει. τίθεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τοῦ διδόντος. [*δῶρα δέχεται*. V. (non G.)]

[67. *Ὕλαν*: Ὄνομα οἰκέτου πέπλακεν. Gl. R.V. Victor.]

26. (p. 174.) *ταύτῃ γὰρ*] *ταύτῃ γὰρ ἀπεσόβουν τὰς μυίας καὶ τῇ αὐτῇ* Suidas. s. *παραγραμματισμός*.

δὲ add. V.

2, 3. *Περὶ—γίνεσθαι* om. R.

3. *εἰκὸς* Kusterus. *εἰκότως* Ald.

3, 4. *γέρων—δῆμος* om. V.Θ : gl. *ὁ δεσπότης τουτέστιν ὁ δῆμος* habet V, quod om. G.

3–7. *γέρων—ἐπαίρεται*] *χρησμολόγος γὰρ ἡ σίβυλλα. σιβυλλιᾷ χρησμῶν ἐρᾷ ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπαίρεται. ὁ δεσπότης τουτέστιν ὁ δῆμος* R. Aliud scholion Suidas s. *σιβυλλιᾷ* addit, *ἢ οὕτως· χρησμῳδεῖ, φησὶν, ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις, ἃς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν.*

8, 9. *Μακκοῦς—Λαμὼ*] *μωκοῦντα φρονοῦντα ἀνοηταίνοντα. μωκὼ γὰρ καὶ λωμὼ* Θ.

9–11. *Μακκὼ—τὸ νοῶ* om. R.

9. *Λαμὼ*] *Λαιμὼ* Suidas s. *μεμακκοακότα*.

11. *τὸ κοῶ* V. *τὸ* om. Ald.

12. *Ἀντὶ τοῦ μηχανὴν, ἢ ἀντὶ τοῦ* om. V. Totum scholion om. G.

αὐτῷ] *αὐτὸ* V. *αὐτῷ* post *καὶ τέχνην* ponit Θ.

14, 15. *Προδήλως—Ἄλλως. φανερῶς* om. R.

15, 16. *Ἄλλως — καταψεύδεσθαι* om. V.

15. *δὲ* R. *γὰρ* Ald.

ὑπερβαλλούσης add. R.

16. *καταψεύδεσθαι* R. *ψεύδεσθαι* Ald.

18, 19. *τίθεται—διδόντος* om. R.

20. *ὡς ὄνομα* V. Gl. om. G.

68. *εἰ μή μ' ἀναπείσετε*: Ἀντὶ τοῦ, *ἀναπείσετε χρήμασι. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκούμενον καὶ προδιδόντα τὴν πόλιν.* Ἄλλως. *εἰ μὴ πιστὸν ποιήσετε. τουτέστιν εἰ μὴ μισθόν τινά μοι δῶτε.*

[69. *πατούμενοι*: Ὑβριζόμενοι, *θλιβόμενοι.* V. (non G.)] *ὑβριζόμενοι, πιεζόμενοι.* Gl. Victor.]

70. *ὀκταπλάσιον χέζομεν*: Πολλῷ *πλείονα. ἵν' ᾖ τὸ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ἀποδίδονται τῆς πόλεως τὰ πράγματα, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μείζων ἠδύνατο γίνεσθαι τῇ πόλει.*

[*χέζομεν*: Ἀντὶ *τοῦ ζημιούμεθα.* Gl. R.V. (non G.) Victor.]

[71. *ἀνύσαντες, ἀντὶ τοῦ ἅπαξ εἰς τοῦτο γενόμενοι.* R. *ἀνύσαντες*: Ταχύναντες. Gl. V. (non G.) Victor.]

[72. *νῷ*: Ἡμᾶς. *τρεπτέον*: Ἄξιον *τραπέσθαι, πορευτέον.* Gl. Victor. *πορευτέον.* R.]

73. *κράτιστ' ἐκείνην*: Ἄμεινον *ἐπὶ τὸ αὐτομολήσωμεν. τουτέστι χωρῆσαι πρὸς τοὺς ἐναντίους.* [*τὸ αὐτομολῆσαι καὶ χωρῆσαι πρὸς τοὺς πολεμίους.* R.V. (non G.)]

[74. *οὐχ οἷον*: Οὐ *δυνατόν.* Gl. V. (non G.) Victor.]

[76. *πάλιν τῆς* Πύλου *μέμνηται, ἐπεὶ ὁ* Κλέων *ἐν αὐτῇ συνεχῶς ἠλαζονεύετο, ὡς ἄλλο μηδ' ὁτιοῦν κατορθώσαντος αὐτοῦ, ἀλλὰ πένητος ὄντος τοῖς κατορθώμασιν.* R.]

[77. *ἀντὶ τοῦ διεσχηκότος.* R.]

78. *ἐν* Χαόσι: Θρᾴκης *ἔθνος οἱ* Χαόνες. *παρέλαβε δὲ τὸ ὄνομα, ἵνα τὸ κεχηνέναι δηλώσῃ.* Χαόνες *δὲ δῆμος τῶν* Θεσπρωτῶν. *ἢ βάρβαρον ἔθνος.* Ἄλλως. *οἱ μὲν τῆς* Ἠπείρου, *οἱ δὲ τῆς* Θρᾴκης *τοὺς* Χαόνας. *ἅμα δὲ τοὺς εὐρυπρώκτους διασύρει, διὰ τὸ χαίνειν τὸν πρωκτόν.* [*ὡς εὐρύπρωκτον διαβάλλει παρὰ τὸ κεχηνέναι.* R.]

[*αὐτόχρημ' ἐν* Χαόσι: Σχεδὸν *εἰπεῖν, ἢ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ὁμοῖον παντελῶς.* Gl. Victor.]

79. *τὼ χεῖρ' ἐν* Αἰτωλοῖς: Ἀπὸ *τοῦ ὀνόματος τὸ πρᾶγμα λέγει.*

1. Ἀντὶ—*χρήμασι* om. R.
2. *δὲ αὐτὸν* om. R. *αὐτὸν* om. V.
2, 3. Ἄλλως—*δῶτε* om. R.
6–8. Πολλῷ—*πόλει* om. R.V.
8. *ἐδύνατο* Θ.
14, 15. Ἄμεινον—*ἐναντίους* om. R.V.
15. *τὸ* R. *τοῦ* V.

22–p. 177, 3. Θρᾴκης—*κλέπτειν*] *χαόσιν εἶπεν. θρᾴκης δὲ ἔθνος οἱ χαόνες παρὰ τὸ κλέπτειν. εἰσὶ δὲ κεκροπίδαι* (scr. *καὶ* Κρωπίδαι) *δῆμος. τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ παρεγραμμάτευσεν. ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τὸ πρᾶγμα λέγει. οὐκ ἐν αἰτωλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ αἰτεῖν* R.

οὐκ ἐν Αἰτωλίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ αἰτεῖν. τὸ δ' ἐν Κλωπιδῶν ἐναλλαγὴ πάλιν στοιχείου, τοῦ ρ εἰς τὸ λ. Κρωπίδαι γὰρ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν.

[80. σκέπτου, διανοοῦ. V. (non G.)]

[83. αἷμα ταύρειον: Δηλητήριον λέγεται τὸ αἷμα τοῦ ταύρου πινόμενον. R.]

84. ὁ Θεμιστοκλέους: Θεμιστοκλῆς ὁ καταναυμαχήσας ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους, εἶθ' ὕστερον φυγαδευθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίας αἰτίᾳ ψευδεῖ, καταφυγὼν πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου παῖδα, καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ὡς καὶ τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον καὶ ποτὸν λαβεῖν, Μαγνησίαν, Μυοῦντα, Λάμψακον, ἐπηγγείλατο αὐτῷ καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα, δύναμιν εἰ λάβοι. παραγενόμενος δὲ ἅμα τῷ στρατεύματι εἰς Μαγνησίαν, καὶ καταγνοὺς ἑαυτοῦ, εἰ δι' αὐτὸν σωθέντες Ἕλληνες δι' αὐτοῦ δουλεύσουσι βαρβάροις, προφάσει χρησάμενος ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλοιτο καὶ ἱερουργῆσαι τῇ Λευκόφρυϊ Ἀρτέμιδι καλουμένῃ, τῷ ταύρῳ ὑποθεὶς τὴν φιάλην, καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα καὶ χανδὸν πιὼν ἐτελεύτησεν εὐθέως. οἱ δέ φασιν ὅτι συνειδὼς ὁ Θεμιστοκλῆς ὅτι οὐχ οἷός τε ἦν διαπράξασθαι τῷ βασιλεῖ ἅπερ ἐπηγγεί-

2. τὸ λ] τὸ om. V.
7. θεμιστοκλῆς οὖν ναυμαχήσας Θ.
7–12. Θεμιστοκλῆς—καταδουλώσασθαι] ὁ θεμιστοκλῆς ἐπὶ προδοσίᾳ ψευδεῖ πρὸς ἀρ(τ)ξέρξην κατέφυγεν καὶ τιμηθεὶς τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ ἐπηγγείλατο τὸ καταδουλώσασθαι R.
9. τῶν add. V. et Suidas s. Θεμιστοκλῆς.
πρὸς] δὲ πρὸς V.
10. τὸν Ξέρξου] τὸν πέρσου V. τοῦ πέρσου Θ. et Suidas.
αὐτοῦ R.Θ. et Suidas. αὐτῷ Ald.
ὡς om. Θ.
11. καὶ ποτὸν addidi ex Suida.
λαβεῖν] λαβὼν Θ.
12. καταδουλώσεσθαι Θ.
13, 14. ἅμα—Μαγνησίαν om. R.
13. στρατεύματι Suidas. Legebatur στρατηγῷ. στρατῷ Victor.
14. καὶ (καὶ om. Suidas) καταγνους] καὶ γνοὺς R.
εἰ δι' R.V.Θ. et Suidas. εἰ οἱ δι' Ald. et Suidæ ed. Mediol.
15. δι' αὐτοῦ R. et Suidas. εἶτα Ald. quod om. Θ.
δουλεύσουσι] δουλεύσωσι R. καταδουλεύσουσι Θ. Corruptum ex κα(ὶ) τὰ δουλεύσουσι.
16. βούλεται Suidas. βούλοιτο—Λευκόφρυϊ om. R.
Λευκοφρύιδι V. λευκοφρυγίδι Θ. Λευκοφρυΐνῳ Suidas.
Ἀρτέμιδι] δι' ἀρτέμι(δ) R.
καλουμένῃ om. Suidas.
17. τῷ add. R.V.Θ. et Suidas.
ὑπερθεὶς Θ.
καὶ χανδὸν] καὶ om. R. et Suidas.
18. εὐθέως et sequentia om. Suidas.
ὁ Θεμιστοκλῆς om. R.
19. ἅπερ] ὅπερ R.

λατο, οὕτως ἐπὶ τὴν τοῦ θανάτου αἵρεσιν παρεγένετο. τοῦτον οὖν τὸν τρόπον βέλτιον εἶναί φασι καὶ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, κατὰ ζῆλον τοῦ Θεμιστοκλέους. διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους ὡς κακοὺς περὶ τοὺς εὐεργέτας. Ἄλλως. μετὰ τὴν Ξέρξου φυγὴν Λακεδαιμόνιοι προδοσίας κρίνουσι καὶ φονεύουσι Παυσανίαν τὸν ἴδιον βασιλέα, Κλεομβρότου καὶ Ἀλκαθόας υἱόν. ἐπικότως δὲ διακείμενοι πρὸς Θεμιστοκλέα διὰ τὸν τειχισμὸν τῆς Ἀττικῆς, μεταστέλλονται αὐτὸν εἰς κρίσιν, φάσκοντες Παυσανίαν ὡμολογηκέναι καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν ἐν τῇ προδοσίᾳ. Ἀθηναίων δὲ βουλομένων ἀποστέλλειν αὐτὸν, φυγὼν ἧκε πρὸς Ἀρταξέρξην, καὶ Μηδικὴν φωνὴν μαθὼν ἐδίδαξεν αὐτὸν πῶς ἔσωσε τὸν πατέρα Ξέρξην μὴ συγχωρήσας τοῖς Ἕλλησι διαλῦσαι τὰ ἐπὶ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου διαζεύγματα. ἐφ' οἷς εὐχαριστήσας ὁ βασιλεὺς δωρεῖται αὐτῷ τρεῖς πόλεις, Μαγνησίαν εἰς σῖτον, Λάμψακον εἰς οἶνον, Μυοῦντα εἰς ὄψα, ὡς δὲ Νεάνθης, καὶ Περκώτην εἰς στρωμνὴν καὶ Παλαίσκηψιν εἰς στολήν. στρατὸν δὲ λαβὼν αὐτοῦ ἐπὶ πορθήσει τῆς Ἑλλάδος, περὶ τὴν Ἰωνίαν ἐν Μαγνησίᾳ γενόμενος, θύων, ὡς εἴρηται ἄνω, τελευτᾷ, καὶ μετὰ θάνατον τὸν μισοβάρβαρον ἐνδεικνύμενος τρόπον. λοιμωξάντων δὲ Ἀθηναίων, ὁ θεὸς εἶπε μετάγειν τὰ ὀστᾶ Θεμιστοκλέους. Μαγνήτων δὲ μὴ συγχωρούντων, ᾐτήσαντο ἐπὶ λʹ ἡμέραις ἐναγίσαι τῷ τάφῳ. καὶ περισκηνώσαντες τὸ χωρίον λάθρα κομίζουσιν ἀνορύξαντες τὰ ὀστᾶ. Σύμμαχος δέ φησι ψεύδεσθαι περὶ Θεμιστοκλέους. οὔτε γὰρ Ἡρόδοτος οὔτε Θουκυδίδης ἱστορεῖ. ἔστι γοῦν ἀπὸ Σοφοκλέους Ἑλένης

1. οὕτως om. R.
1—p. 179, 4. τοῦτον—πιθανόν om. R.
1. οὖν Θ. γοῦν Ald.
3. περὶ] πρὸς Θ.
4. εὐεργέτας] ἐργάτας V.
5. κρίναντες φεύγουσι πασάνιον Θ.
βασιλέα] Vid. Duker. ad Thucyd. 1, 107.
6. Ἀλκαθόας] Legebatur Ἀλκαθέας. ἀλκιθέας Θ.
ἐπικότως (vel ἐγκότως) anonymus. Legebatur εἰκότως.
δὲ om. Θ.
8. ἐν om. V.
11. διαλῦσαι τὰ] διαγῆσαι τὸ Θ.
12. διαζεύγματα] ζεῦγμα Θ.
13. πόλεις τρεῖς Θ.
14. ὄψα] τὰ ὄψα Θ.
Νεάνθης] Legebatur Κλεάνθης. Correctum ex Plutarchi vita Themist. c. 29. ὡς δὲ λέγουσιν αὖθις καὶ περκώτην Θ.
15. στολήν] ἀμπεχόνην Plutarchus.
λαβὼν] παραλαβὼν ἀπ' Θ.
16. πόρθησιν Θ.
περὶ om. Θ.
19. ὀστᾶ Θ. ὀστέα Ald.
ᾐτήσαντο V.
22. ψεύδεσθαι] Vid. Duker. ad Thucyd. 1, 138.

ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν,
καὶ μή γε πλείους τῶνδ' ἔχειν δυσφημίας.

τινὲς δέ φασιν ὅτι Σοφοκλῆς περὶ Θεμιστοκλέους τοῦτό φησι. ψεύδονται δὲ, οὐ γάρ ἐστι πιθανόν.

85. ἀγαθοῦ δαίμονος: Αἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον ἄκρατον περιεφέρετο καὶ ἐκαλεῖτο ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἄλλως. τὸ πρῶτον ποτήριον ἀγαθοῦ δαίμονος ἔπινον, τουτέστιν ἀγαθοῦ θεοῦ. εὐφημεῖ δὲ τὸν Διόνυσον, ὡς πάτριον θεὸν, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ Διονύσου ἑορτῇ, τουτέστι τοῖς Διονυσίοις, ἠγωνίζοντο οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταί.

[86. χρηστόν: Ἀγαθὸν, συμφέρον. Gl. R. Victor.]

[87. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι: Οὐκ ἐν τούτῳ, φησὶ, νῦν ἡμῖν τὰ πράγματα. Gl. V. (non G.) Victor.]

[88. ἀγαθὸν, συμφέρον. V. (non G.)]

89. ἄληθες οὗτος: Προπαροξυτόνως ἀναγνωστέον. αὕτη γὰρ χρῆσις τῶν Ἀττικῶν, ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθές. ὅτε δὲ ὀξύνεται, τὸ ὄνομα.

κρουνοχυτρολήραιον: Ἀντὶ τοῦ, φλύαρος εἶ. κρουνὸς γὰρ τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον. λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ καὶ τοῦ ληρεῖν, καὶ τῆς χύτρας, ἀναισθήτου οὔσης, ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ ἀνόητον καὶ περιττολόγον.

91. οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι: Πρακτικώτερον, ἐξεργαστικώτερον. Ὁμηρικὸν τὸ νόημα

ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

1. ταύρειον πιεῖν] Legebatur ταύρου γ' ἐκπιεῖν. ταύριον πιεῖν Brunckius.

2. μή γε] μήτε Θ. Fort. μή με.

πλείους] Legebatur πλείω, quod recte habet si δυσφημίαν scribitur. πλεῖον Θ.

5, 6. αἰρομένης—Ἄλλως in fine scholii ponit R, omisso ἄλλως.

5. τὸν δεῖπνον Θ.

6. ἄκρατον] ἄκρατος οἶνος Suidas s. ἄκρατος.

ἐκαλεῖτο R. et Suidas. ἐκαλεῖτο ἡ κρᾶσις Ald.

7. τουτέστιν ἀγαθοῦ θεοῦ add. R. Tum pergit καὶ αἰρομένης—, omissis illis εὐφημεῖ—ποιηταί.

15–17. Προπαρ.—ὄνομα om. R.G.

15. ἡ χρῆσις V.

16. ὀξυτόνως Θ.

18. γὰρ add. R.Θ. et Suidas s. κρουνοχυτρολήραιον.

19. ῥέον ὕδωρ Θ.

20. ἀπὸ V. et Suidas. ἐκ Ald. ἐκ τοῦ—περιττολόγον om. R.

τοῦ ληρεῖν V. et Suidas. τοῦ om. Ald.

21. τὸν ἀν. Suidas. τὸ ἀν. Ald.

22. πρακτ. ἐξεργ. add. R.V.

23. Ὁμηρικὸν] Il. Z, 261.

24–p. 180, 7. οἶνος—ἄνδρας om. R.

Ἡρόδοτος δὲ τοὺς Πέρσας τοῦτον τὸν τρόπον βουλεύεσθαί φησιν. εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαιντό τι νήφοντες, βουλεύεσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ καὶ κυροῦν, νήφοντες δὲ ἐπικυροῦν. Ἄλλως. Ἡρόδοτός φησι μέλλοντας τοὺς Πέρσας βουλεύεσθαι μεθύειν.

92. ὁρᾷς ὅταν πίνωσιν: Ὅρα τὸν Ἀριστοφάνην. ἀρχόμενον γὰρ σκέμματος, μεθύσκεσθαι, ἵνα μὴ νήφων δειλιάσῃ κωμῳδεῖν μεγάλους ἄνδρας.

[93. πλουτοῦσι: Μεθύοντες ταῦτα ἐπαγγέλλονται. Gl. Victor. διαπράττουσι: Εὐτυχοῦσι. Gl. V. (non G.) Victor.]

95. οἴνου χοᾶ: Χοῦς μέτρον Ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας η΄. ἔστι δὲ καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησιν οἱ Χόες. κέκληται δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας παρὰ τὸν Πανδίονα, συγγενῆ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε τότε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι μὲν τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ καθαρθέντος αὐτοῦ τὸν φόνον, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι, ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε χοῦν.

[97. τῷ σῷ ποτῷ, ἀντὶ τοῦ τίνος ἡμῖν κακοῦ αἴτιος ἔσῃ. R.]

1. Ἡρόδοτος] 1, 133.
βουλεύεσθαι Suidas s. εἰσηγήσαιντο. Legebatur βασιλεύεσθαι. κρατεῖν Suidas s. οἴνου.
2. εἰσηγήσαιντο Suidas. εἰσηγήσαιτο Θ. εἰσηγήσαντο Ald.
τι V.Θ. τινες Ald.
βουλεύεσθαι V.Θ. et Suidas. βουλεύεσθαί τι Ald.
τούτου Suidas. Legebatur τούτων. Post μέθῃ pergit Suidas εἰ δὲ εἰσηγήσαιντο ἐν μέθῃ, τοῦτο κυροῦν νήφοντας.
3. Ἄλλως add. Θ.
Ἡρόδοτός φησι] ἡρόδοτος· φασὶ Θ. Legebatur φησὶν οὖν Ἡρόδοτος.
5. ἀρχόμενος Θ.
γὰρ] μὲν γὰρ V.
6. σκέμματος V.Θ. σκώμματος Ald.
κωμῳδεῖ Θ.
11. οἱ χόες add. R.
12. μετὰ R.V.Θ. et Suidas s. Χόες. διὰ Ald.
ἦλθεν εἰς τὰς R. ἦλθεν εἰς Suidas. ἧκεν εἰς Ald.
τὰς ἀθήνας περὶ δίωνα Θ.
13. τὸν om. R. et Suidas.
Πανδίονα] Pandionem nominat schol. Acharn. 960: Demophontem Phanodemus apud Athen. 10. p. 437 C.
14. Ἀθηναίων] ἀθηνῶν Θ.
κατέλαβε δὲ αὐτὸν R. et Suidas. καὶ αὐτὸν κατέλαβεν Ald.
εὐωχίαν] συντυχίαν Θ.
15. μὲν add. R. et Suidas.
κοινωνήσας V. κοινωνὸν R.
16. δὲ om. Θ.
ἡγούμενος R. et Suidas. ἡγησάμενος Ald.
17. τὸν φόνον R. et Suidas. τῶν φόνων Ald.
πίνοι, ἕνα Suidas. πίνοι ἓν R. πίνοιεν Ald.
19. τῷ—ἔσῃ] ἀπεργάσῃ καὶ θήσῃ

99. *καταπάσω*: Πληρώσω. [*γεμίσω*. Gl. Victor. *καταποικιλῶ*. R.]

100. *καὶ νοΐδίων*: Λεπτῶν καὶ μεμεριμνημένων. οὐ γὰρ ἐν ὑποκορισμῷ εἴρηκεν. Ἄλλως. διανοημάτων. παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ νοῖ τὸ νοΐδιον ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης, κακῶς.

103. *ἐπίπαστα λείξας*: Τὰ ἐπιπασσόμενα μέλιτι ἄλευρα. ἔτνος δὲ, ἣν ἀθάραν ἔλεγον. καὶ τὸ πίσινον ἕψημα. τὰ δὲ ἄλφιτα δημοσία πιπράσκεται. ἔθος δὲ εἶχον ποιεῖν πλακοῦντας ἢ ἄρτους καὶ ἐπιπάσσειν τινὰ καρυκεύματα [ἤγουν ἀρτύματα Gl. Victor.] ἁλμυρά. καὶ διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα.

δημιόπραθ' ὁ βάσκανος: Τὰ δημοσία πιπρασκόμενα, ἐκ δημεύσεως καὶ τῶν δημευομένων διὰ Κλέωνα οὐσιῶν. ἢ δημιόπρατα ἔμιξεν ὡς ἐκ δημοσίου πράγματα αὐτοῦ κλέψαντος. Ἄλλως. τὰ τὸν δῆμον ἐξωνούμενα. τῷ γὰρ λέγειν τῷ δήμῳ κεχαρισμένα ὠνεῖτο τοῖς τοιούτοις λόγοις τὴν παρ' αὐτοῦ εὔνοιαν.

104. *ῥέγκει*: Διὰ τοῦ κ. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο πάσχειν τοὺς μεθύοντας, ἢ τοὺς ὑπτίως ἀνακειμένους, ὥσπερ καὶ αὐτὸς ἐδή-

ἀντὶ τοῦ τίνος κακοῦ ἡμῖν αἴτιος ἔσῃ V. Quæ om. G. ἀντὶ—αἴτιος ἡμῖν ἔσῃ habet Θ.

1. Gl. πληρώσω, γεμίσω in V: om. G.

3. Λεπτῶν] ἐλευματίων (scr. βουλευματίων) διὰ νοημάτων (scr. διανοημάτων) λεπτῶν R.

μεμεριμνημένων R.V.Θ. μεμερισμένων Ald. Tum pergit R. κατακλινήσομαι. (hoc ex v. 98.) τὸ νοίδιον ὑποκοριστικόν. παρήγαγεν δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ οἱ νοῖ. τὰ ἐπιπασσόμενα etc.

ἐν add. Θ.

4. δὲ ἀπὸ R.Θ. Aberat δέ.

πληθυντικοῦ ὀνόματος ὑποκοριστικόν. τινὲς δὲ λοιδορησμῶν καὶ ὀνειδισμῶν ἀπὸ Θ.

6. κακῶς om. Suidas s. νοιδίων.

7. μέλιτι R. τῷ ἔτνει Ald. τῷ σώματι Suidas s. ἐπίπαστα.

7–9. ἔτνος—πιπράσκεται om. Suidas.

7–11. ἔτνος—τὰ ἐπίπαστα om. R.

8. πίσινον] Scribebatur πίσσινον. πισσινὸν V.

9. ἔθος δὲ] ἄλλως. ἔθος Θ.

10. ἁλμυρά] καὶ ἐκ τούτου ἠναγκάζοντο πιεῖν πολλά addit Suidas.

10, 11. καὶ—ἐπίπαστα om. Suidas.

12. Τὰ] δημιόπρατα δὲ τὰ R.

13. καὶ τῶν δημευομένων om. R.

13–16. οὐσιῶν—εὔνοιαν om. R. et Suidas s. δημιόπρατα.

13. οὐσιῶν Kusterus. θυσιῶν V.Θ. Ald.

δημιόπρατα] Scribebatur δημόπρατα.

14. πράγματος Θ.

Ἄλλως] ἢ Θ.

16. αὐτοῖς Θ.

17. Scholia v. 104. 105. 107. om. R.

συμβαίνει] Vide Galen. vol. 4. p. 436. 437. ed. Lips.

λωσεν ἐν ταῖς ἑξῆς λέξεσιν, εἰπὼν, ἐν ταῖς βύρσαις ὕπτιος. ῥέγκει οὖν ἀντὶ τοῦ, ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ τῇ ῥινί.

105. ἐγκάναξον: Ἔγχεε, ἐκκένωσον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως πινόντων. οἱ δὲ ἐπὶ θορύβου τάττουσι τοῦτο παρὰ τὴν καναχήν. ἤγουν μετὰ ψόφου ἔγχεον. [προσένεγκε, ἔκχεον. R.]

107. τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου: Τοῦ προσηνοῦς. ἤτοι ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου, ἢ ἀπὸ τοῦ πραΰνειν τὸ μένος. ἢ διὰ τὸ πολυχρόνιον παραμένειν. ἢ ἐν Πραμνίᾳ πέτρᾳ γινομένου, ἢ πρὸς τὴν Θρᾴκην ἐστίν. Ἄλλως. δέον εἰπεῖν, τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ ἀγαθοῦ, εἶπε Πραμνίου, ἐπειδὴ ὁ Πράμνιος οἶνος πολυτίμητός ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν καὶ μὴ ἑστάναι τὸν πίνοντα.

108. ὦ δαῖμον: Ὡς ἐμπνευσθεὶς καὶ ἤδη πεπωκὼς τοῦτό φησι. [τοῦτο εἶπεν ὡς πιὼν καὶ εὑρών τι. πρὸς γὰρ τὸν οἶνον λέγει. R.]

[109. τὸ βιβλίον τῶν χρησμῶν. R.]

112. δέδοιχ᾽ ὅπως: Δέδοικα, φησὶ, μὴ διὰ τὸν δαίμονα τὸν ἀγαθὸν τύχω κακοῦ δαίμονος.

113. φέρε νῦν ἐγὼ ᾽μαυτῷ: Μόνος γενόμενος καὶ μηκέτι κωλυόμενος ὑφ᾽ ἑτέρου ἀδεέστερον πίνει, ἕως ἐκεῖνος ἐκφέρει τοὺς χρησμούς.

114. ἄρδω: Ποτίσω. τὴν δὲ τροπὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῶν φυτῶν.

115. πέρδεται: Ὁμοιοκατάληκτον εἶπε τὸ ῥέγκεται. οὐ γάρ ἐστι δόκιμον οὕτω λέγειν. ἀνύσας δὲ, διαπραξάμενος, σπουδάσας.

116. τὸν ἱερὸν χρησμόν: Δύο χρησμῶν δοθέντων τῷ Κλέωνι, ὡς

1. ῥέγκειν V.
2. ποιὸν om. Θ.
3. ἔκχεε ἐγκάνωσον. λέγει δὲ Θ.
ἐκκένωσον Kusterus. Legebatur ἐγκένωσον.
4, 5. οἱ δὲ—ἔγχεον om. V.Θ.
7. τῆς V. γῆς Ald.
8. πολὺν χρόνον Θ.
γινομένου] γινομένων V, sequentibus omissis.
9. ἐστίν add. Θ.
ἄλλως. δέον Θ. δέον δὲ Ald.
τὴν] τὸν Θ.
10. Πράμνιος] πράμνειος Θ. De utraque forma dixit Toll. ad Apollon. Lex. Homer. p. 564.

12. Ὡς—φησι om. R.V.
ἤδη add. V.
φησι] λέγει Θ.
15. δέδοιχ᾽ ὅπως μὴ διὰ R.
16. κακοῦ δαίμονος R. τοῦ κακοδαίμονος Ald.
17. μόνος γὰρ R.
18. ἑτέρων ἀδεέστερος Θ.
ἐκφέρῃ R.
21. τὸ V.Θ. τῷ Ald. Totum scholion usque ad ἀνύσας δὲ om. R.
ῥέγκεται καὶ πέρδεται. ὁμοιοκαταλήκτως Θ.
22. ἀνύσας—σπουδάσας om. G.
23–p. 183, 2. Δύο—λέγει om. R.
23. Κλέωνι ὡς om. V. ὡς om. Θ.

φυλάσσοντος δὲ τοῦτον μάλιστα ὑπὲρ τοῦ μὴ ἔκπυστον αὐτὸν γενέσθαι. τοῦτο οὖν λέγει, ὡς καὶ ἄλλους αὐτοῦ ἔχοντος. [καὶ τοὺς κλέπτας σοφοὺς ἔλεγον. R.V.]

119. φέρ' ἴδω: Καταμάθω, κατανοήσω, καὶ ἐπισκέψωμαι, πότε γέγραπται, ἢ τί ποτε ὁ χρησμὸς λέγει. αὐτόθι δὲ, τουτέστιν ἐν τῷ βιβλίῳ, ἢ ἐν τῷ χρησμῷ.

120. ὦ λόγια: Μαντεύματα. θαυμάζει δὲ τὸν χρησμὸν ἀναγνούς. ἰδοὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμβανε, κράτει.

123. ὦ Βάκι: [Βάκις χρησμολόγος Ἀττικὸς καὶ ἕτερος Βοιωτικὸς, ἄλλος Ἀρκάς. R.] τρεῖς Βάκιδες ἐγένοντο. οὗτος μὲν Ἀττικὸς καὶ μάντις, ὁ δὲ Βοιωτὸς, ὁ δὲ Λοκρός.

124. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο: Ἀντὶ τοῦ πολλὰ ἔπινεν.

[125. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα δεδοικὼς ἀπέκρυπτες καὶ ἐτήρεις. R.]

126. ὀρρωδῶν: Φοβούμενος, εὐλαβούμενος. ἀπὸ τοῦ τὸν ὄρρον τῶν δειλῶν ἰδίειν. [φοβούμενος, εὐλαβούμενος. ἐπειδὴ συμβαίνει τοῖς φοβουμένοις τὸν ὄρρον, τουτέστιν τὸν πρωκτὸν, ἱδροῦν. R.] τὸ ἑξῆς, ταῦτ' ὀρρωδῶν, ἐφυλάττου πάλαι τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμόν. ἄντικρυς δὲ, φανερῶς, διαρρήδην.

129. στυππειοπώλης: Ὁ τὰ στυππεῖα πωλῶν, τουτέστι καννάβινα ἢ λινᾶ. δηλοῖ δὲ τὸν Εὐκράτην καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. ὃς στύππαξ ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι, ὡς καὶ ἐν ἑτέροις. ἕξει δὲ, ἀντὶ τοῦ καθέξει, διοικήσει καὶ διαχειρίσει.

2. τοῦτο—ἔχοντος om. Θ.
καὶ τοὺς] καὶ om. V. Scholion om. G.
3. σοφοὺς] σοφωτάτους V.
4, 5. Καταμάθω—λέγει om. R.
5. δὲ, τουτέστιν om. R.
τῇ βίβλῳ Θ.
7. Nihil præter θαυμάζει τὸν χ. ἀναγνούς habet R.
8. ἰδοὺ—κράτει] ἀντὶ τοῦ λάβε. ἐν τοῖς μαντείοις κράτει V. om. G. ἀντὶ τοῦ λάβε R.
10, 11. τρεῖς—Λοκρός om. R. Conf. schol. Av. 963.
11. ὁ δὲ Λοκρὸς, ὁ δὲ Βοιωτός Ald. Transposui cum V.Θ.
Λοκρός] Immo Ἀρκάς. Vid. schol. Pac. 1071. Av. 963.
14, 15. Φοβούμενος—ἰδίειν om. R.
14. τῶν δειλῶν Θ. τὸν δειλὸν Ald.
16–18. τὸ ἑξῆς—ἄντικρυς δὲ om. R.
17, 18. ἄντικρυς—διαρρήδην om. G.
20. ἢ addidit Kusterus.
εὐκράτην V. Εὐκράτη Ald.
πολιτείαν αὐτοῦ R. ἐπ' αὐτοῦ πολιτείαν Ald. Sequentia om. R: sed habet gl. καθέξει, διοικήσει.
21. στύπαξ V.
στυππειοπώλης] στυππιοπώλης Ald. στυππειοπώλην Θ.
ἐν ἑτέροις] In scholio v. 254. Sequentia om. G.
22. διαχειρήσει V.

131. πώλης: Παίζει παρὰ τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος. [τὸ ἑξῆς τοῦ χρησμοῦ τί ἐπαγγέλλεται. R.]

132. προβατοπώλης: Τὸν Καλλίαν λέγει καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. τινὲς δὲ, ὅτι Λυσικλέα λέγει, ὃς προβατοπώλης ἐλέγετο. [ᾧ ἐγαμήθη Ἀσπασία. Θ.]

133. δύω τώδε πώλα: Ἔπαιξε τοῖς ὀνόμασι. παρὰ γὰρ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. κρατεῖν δὲ, ἄρχειν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά. δέον δὲ εἰπεῖν στρατηγὸς, Παφλαγὼν εἶπε.

[134. ἀντὶ τοῦ ἀσελγέστερος. R.]

[135. ἀντὶ τοῦ βυρσεύς. R.]

137. Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων: Κυκλοβόρος ποταμὸς τῶν Ἀθηναίων, οὐκ ἀεὶ οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάρρους. φησὶν οὖν, τραχεῖαν φωνὴν ἔχων καθάπερ ὁ ποταμὸς ἐπειδὰν ῥέῃ. ἢ ἀπὸ τοῦ τρεφομένου ἐκ τοῦ κύκλου. ὁ δὲ κύκλος Ἀθήνησίν ἐστι, καθάπερ μάκελλος ἐκ τῆς κατασκευῆς τὴν προσηγορίαν λαβών. ἔνθα δὴ πιπράσκεται χωρὶς κρεῶν τὰ ἄλλα ὤνια, καὶ ἐξαιρέτως δὲ οἱ ἰχθύες. οὕτω τὸν Κλέωνα δυνάμενον μέγα καὶ φοβερὸν ὄντα χρηματίζεσθαι παρὰ τῶν πιπρασκόντων, ἵνα μὴ περιεργάζοιτο αὐτούς. καὶ ἴσως Ὁμηρικώτερον ὠνόμασεν. ὁ μὲν γὰρ Ὅμηρος δημοβόρον φησὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. Ἄλλως. ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς χειμάρρους ὁ Κυκλοβόρος, ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθείς. τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ

1. παίζει hic R, post ὀνόματος Ald. Scholion om. G.
3. Scholion v. 132. om. R.
4. Λυσικλέα] Conf. Hesych. s. προβατοπώλης.
ᾧ ἐγαμήθη Ἀσπασία] υἱὸς Ἀσπασίας Suidas s. προβατοπώλης. Inepte.
6–9. Ἔπαιξε—εἶπε] ἄρχειν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά R.
8, 9. κρατεῖν—εἶπε om. V.
12–p. 185, 3. Κυκλοβόρος — ὁ Κλέων] ποταμὸς χειμάρρους μετὰ ψόφων γε ὢν (scr. ῥέων) ὁ κυκλοβόρος. τὴν κακοφωνίαν τοῦ κλέωνος ἤκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ R. Eadem fere Suidas s. κεκράκτης et κυκλοβόρος.
12. τῶν om. V.Θ.
Ἀθηναίων] Malim Ἀθηνῶν.
13. οὐκ ἀεὶ δὲ Θ.
14. ὁ] γὰρ ὁ V.
15. κύκλος] Vide Casaub. ad Theophr. Charact. p. 125. KUST.
17. καὶ ἐξ. V.Θ. Aberat καί.
20. ὁ μὲν] καὶ Θ.
Ὅμηρος] Il. A, 231.
21. Ἀγαμέμνονα] Addit Ald. λέγων, δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις, quæ om. V.Θ.
22. ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθεὶς om. V.Θ.
23. ἀλλαχοῦ] Fragm. 539.

ᾤμην δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

ἔνιοι δὲ, τόπος κυκλοτερὴς, ἐν ᾧ τὰ ὤνια ἐπωλοῦντο, ἃ ἐσφετερίζετο ὁ Κλέων.

[138. δέον ἦν καὶ εἱμαρμένον. R.V. (non G.)]

140. πόθεν ἂν οὖν ἔτι γένοιτο: Ἔχων ἐν τῷ τέλει τὸ ὄνομα τὸ πώλης. διαβάλλει δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἀγοραίους καὶ βαναύσους καθιστάντας τοὺς δημαγωγούς.

141. ὑπερφυᾶ: Ὑπερβάλλουσαν, θαυμαστὴν καὶ λαμπράν. ἐξαίρει δὲ νῦν αὐτοῦ τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ φανείσης αὐτοῦ τῆς τέχνης λίαν εὐτελοῦς. ἐξολῶν δὲ, ἐκβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς πολιτείας τὸν Κλέωνα. ἀλλαντοπώλην δὲ τὸν Ἀγοράκριτον λέγει οὕτως αὐτῷ πεπλασμένον κατὰ κωμικὴν παιδιάν.

[142. ἀντιβολῶ: Παρακαλῶ, γονυπετῶ. R.]

147. ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν: Ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης γινομένων, τουτέστιν εὐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις μὲν, μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη, οὕτως εἶπεν. Ἄλλως. κατὰ θεοῦ πρόνοιαν. τοὺς δὲ ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ θεῖον ὦφθαι, ὅ ἐστι κατὰ πρόνοιαν θεοῦ.

149. ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει: Ἵνα, φησὶν, ἐκ τῆς παρόδου ἐπὶ τὸ λογεῖον ἀναβῇ. διὰ τί οὖν ἐκ τῆς παρόδου; τοῦτο γὰρ οὐκ ἀναγκαῖον. λεκτέον οὖν ὅτι ἀναβαίνειν ἐλέγετο τὸ ἐπὶ τὸ λογεῖον εἰσιέναι. ὃ καὶ πρόσκειται. λέγεται γὰρ καταβαίνειν, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐν-

1. ἐγὼ] ἔγωγε Brunckius. Rectius fortasse anonymus καθιέναι.
2. ἔσφαζεν Θ.
6, 7. διαβάλλει—δημαγωγούς om. R.
6. καὶ βαναύσους om. V.Θ.
8. θ. καὶ ὑ. ἐξαίρει R.
9. αὐτοῦ post τῆς τέχνης R.
10–12. ἐξολῶν—παιδιάν om. R.G.
10. τὸν ἀγ. λέγει. ἐκβαλεῖν μέλλων καὶ ἐξολῶν (ἐξωθεῖν Θ.) τῆς πολιτείας τὸν κλέωνα. οὕτως αὐτῷ πέπλασται κατὰ κωμικὴν παιδείαν V.Θ. Verba ἐμβάλλειν μέλλων καὶ ἐξωθεῖν τῆς π. τὸν κλέωνα post scholion v. 170. habet R.
ἐκβάλλειν Θ. ἐκβαλεῖν Ald.
καὶ ἐξωθεῖν addidi ex R.Θ.
13. γονυπετῶ habet V, om. G.
14–19. Ἐπὶ τῶν—θεοῦ] τοὺς ἐξαίφνης γινομένους (φαινομένους Suidas s. κατὰ θεῖον)—ὦφθαι. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ —ἐπεφάνη, οὕτως εἶπεν R. Et sic fere Suidas: ἐπεὶ καὶ ὁ—ἐπεφάνη αὐτοῖς Ald.
16. μὲν add. R. et Suidas.
20. Ἵνα] διαβαίνειν ἐστὶν τὸ ἐπὶ τὸ λόγιον εἰσιέναι, ἵνα R.
21. λογεῖον] Scribebatur λόγιον hic et infra. λογεῖον vulgo apud Suidam: sed λόγιον Paris. A.
21–23. διὰ—καταβαίνειν om. R.
22. τὸ ἐπὶ] τὸ om. V.
23. γὰρ] καὶ Θ.

τεῦθεν ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἔθους. τοῦτον δὲ οἱ μὲν Κλεώνυμον, οἱ δὲ Ὑπέρβολον, οἱ δέ φασιν Εὔβουλον εἶναι. ὡς ἐν θυμέλῃ δὲ τὸ ἀνάβαινε.

150. τί με καλεῖτε: Ὁ Ἀγοράκριτος, τουτέστιν ὁ ἀλλαντοπώλης, ταῦτα λέγει. εἰσάγεται δὲ εἰς τὸ θέατρον γελοίου χάριν ἔντερα καὶ κοιλίας καὶ μαγειρικὴν τράπεζαν ἔχων.

152. τοὐλεὸν: Τὸ τραπέζιον, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἀλλᾶντες. ἐλεοὶ γὰρ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. καὶ Ὅμηρος "βάλλον δ' εἰν "ἐλεοῖσιν."

154. προσκέψομαι: Περιεργάσομαι, φησὶν, εἰσελθὼν, καὶ κατανοήσω τί ποιεῖ ὁ Παφλαγών.

155. τὰ σκεύη: Τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφερε τοὺς ἀλλᾶντας. [ἀλλὰς εἶδος ἐντέρου κατεσκευασμένου, καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ἐντεροπράτης. Gl. Victor.]

[156. προσκύνησον. R.]

157. ἰδού: Πεποίηκεν ὃ προσέταξε. παρεπιγραφὴ δὲ καλεῖται τὰ τοιαῦτα πάντα. ἀμοιβαῖα δέ ἐστι ταῦτα τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ ἑνὸς τῶν οἰκετῶν.

159. ταγὲ: Ἀρχηγὲ, ἡγεμών. καὶ Ὅμηρος "παρὰ δ' οἱ ταγοὶ "ἄμμι μενόντων."

160. τὰς κοιλίας: Ὅμηρος διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας.

161. ἀλλὰ καταγελᾷς: Ἀλλὰ χλευάζεις με καὶ γέλωτα τίθεσαι. ὅσον δὲ ἀπιστοῦντα ποιεῖ, τοσοῦτον δείκνυσιν αὐτὸν τῆς πολιτείας ἀνάξιον, οὐ τὸν ἀλλαντοπώλην διαβάλλειν βουλόμενος, ἀλλ'

1. τοῦ om. Suidas.
1–3. τοῦτον—ἀνάβαινε om. R.
2, 3. ὡς—ἀνάβαινε om. G.
4, 5. Ὁ Ἀγοράκριτος—λέγει om. R.
5. εἰσάγεται] εἰσάγει R. γελοίου χάριν om. R.
6. ἔχων R.Θ. φέρων Ald. Addit R. ἀλλαντοπώλην ἀγοράκριτον εἰσάγει κατὰ παιδιάν.
7. τὸ μαγειρικὸν τραπέζιον R.
7 8. ἐν ᾧ—Ὅμηρος om. R.
8. Ὅμηρος] Od. Ξ, 432. βάλλον δ' εἰνελεοῖσι R. ἐν (ἦν V.) ἐλεοῖσιν ἔθηκεν Ald. εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν est Il. I, 215.
10. φησὶν, εἰσελθὼν om. R.
11. ὁ Π. om. R.
16, 17. παρ.—πάντα om. R.
17. ταῦτα (ταῦτ' om. V.) ἀμοιβαῖά ἐστι τοῦ R.V.
17, 18. ἀμοιβαῖα—οἰκετῶν om. G.
19. ἡγεμών. καὶ om. R. Scholion om. G.
Ὅμηρος] Il. Ψ, 160.
21. Scholion v. 160. om. R.V.
23 – p. 187, 3. Ἀλλὰ—ἐκβληθήσεται om. R: habet gl. χλευάζεις.

ὁμοῦ καὶ τῶν Ἀθηναίων καθαπτόμενος, οἳ τοιούτων ἀνέχονται πολιτευτῶν, καὶ διαβάλλων τὸν Κλέωνα, ὅτι αὐτός τε ἐκεῖνος ἦν εὐτελὴς καὶ ὑπὸ τοιούτου τῆς πολιτείας ἐκβληθήσεται.

163. τὰς στίχας ὁρᾷς: Τὸ πλῆθος, τὰς τάξεις. τὸ γὰρ θέατρον αὐτῷ δεικνὺς ταῦτά φησιν.

164. ἀρχέλας: Ἄρχων τοῦ λαοῦ. ἡγεμών. ἔξαρχος. δημαγωγός. ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι. φησὶ γὰρ ἄρξεις τοῦ ἐλεοῦ.

165. πυκνός: Τῆς ἐκκλησιας. μετάθεσίς ἐστι στοιχείου. εἰ γὰρ πνύξ ἐστι, ἔδει πνυκός. νῦν δὲ πυκνός.

166. βουλὴν πατήσεις: Ὑποτάξεις, διαπαλαίσεις, καταπονήσεις. ἢ ἀντὶ τοῦ καταφρονήσεις τοῦ βουλευτηρίου.

κλαστάσεις: Οἱ μὲν, κλονήσεις καὶ διασείσεις. οἱ δὲ, κραυγάσεις, βέλτιον δὲ, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων. Ἄλλως. ἐκ ῥιζῶν ἀνατρέψεις. ἔνθεν κλαστήριον τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

167. ἐν πρυτανείῳ: Πρυτανεῖον οἰκίσκος παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἔνθα σιτοῦνται δημοσίᾳ οἱ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδουν χάριν.

λαικάσεις: Δέον εἰπεῖν σιτήσεις. ἢ ἐν πρυτανείῳ ἀριστήσεις.

1. πολιτευτῶν Piersonus ad Mœr. p. 327. Legebatur πολιτῶν.

4. τὸ γὰρ θ. R. τὸ θ. δὲ Ald.

6. Sola gl. ἡγεμὼν, δημαγωγός habet R.

7. ἐλεοῦ Bentleius collato v. 152. Legebatur λαοῦ. Hesychius, ἀρχέλας: τὸν ἐπιστάτην τοῦ Λυκείου παρὰ τὴν ἀρχὴν οὕτως ὠνόμασεν (ὠνόμασαν Musurus). ἔνιοι δὲ τὸν ἄρχοντα τοῦ ἐλαίου (ἐλεοῦ Bentleius) θέλουσιν ἀκούειν.

8. στοιχείου R.Θ. τῶν στοιχείων Ald.

8, 9. εἰ γὰρ—πυκνός] ἔδει γὰρ πνυκός R.

10. ὑποτάξεις add. R. Post καταπονήσεις habet Θ. et Suidas s. κλαστάσεις.

καταπονησῇ R.

11. ἢ—βουλευτηρίου om. R.

12–15. Οἱ μὲν—ἀμπέλοις om. R.

13. κλάσεις· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων] Nimirum κλᾶν ἄμπελον Græcis est, *putare vitem*. Photius in Lexico: Κλᾶν ἄμπελον, τέμνειν. Hesychius: Κλᾶν, τέμνειν ἀμπέλους· ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν. Themistius Orat. 15. sub init. ὁπηνίκα δεῖ κλᾶν τὰς ἀμπέλους. KUST. τῶν περιτεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις Suidas.

16–19. Πρυτανεῖον—χάριν om. R.

17. αὐτοῖς] αὐτοῦ Θ.

19. ἐδίδουν Θ. ἀπεδίδοντο Suidas s. πρυτανεῖον.

20. Δέον] παρ' ὑπόνοιαν, δέον R. σιτίσῃ R. σιτίσεις Θ.

20 – p. 188, 2. ἢ—πόρνη om. R.

20. ἢ—ἀριστήσεις om. V.

*παρ᾽ ὑπόνοιαν οὖν εἶπεν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, ἀντὶ τοῦ πορνεύσεις. ὅθε*ι *καὶ λαικάστρια ἡ πόρνη.*

170. *ἐν κύκλῳ*: Ἀπὸ *τοῦ συμβεβηκότος καὶ αὐτὸς ὠνόμασε, βουλόμενος δηλῶσαι τὰς κυκλάδας νήσους κύκλῳ κειμένας. φησὶν οὖν, περίβλεψον. καὶ γὰρ τούτων ἄρξεις. ὁλκάδας δὲ τὰς ναῦς ἀπὸ τοῦ ἕλκειν.*

174. Καρχηδόνα: Παίζει *πρὸς τὸ ἐνταῦθα κἀκεῖσε ὅρα. ἡ μὲν γὰρ πρὸς ἕω, ἡ* Καρία, *ἡ δὲ πρὸς δύσιν ἡ* Καρχηδὼν, *ἡ λεγομένη* Καρτάγεννα. *λέγει δὲ τὴν δύσιν. διαστραφήσομαι δὲ, στρεβλωθήσομαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπεὶ εἶπε στράφηθι.* [*ἐνταῦθα κἀκεῖσε.* R.]

[175. *διαστραφήσομαι*: Πρὸς *δὲ τὸ μὴ διαστρέφεσθαι τὰ μέλη χρῶνται καὶ νῦν ἔνια τῶν ἐθνῶν ὀργάνοις τισὶ μηχανικοῖς, ἃ τὸ σῶμα ποιεῖ τούτων ἀστραβές.* Gl. Victor.]

176. *πέρναται*: Πιπράσκεται. *δέον εἰπεῖν διοικεῖται, ὁ δὲ εἶπε πέρναται πικρῶς, τουτέστι πιπράσκεται.*

[*πέρναται*: Πιπράσκεται, *ἔνθεν καὶ πόρνη ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν.* Gl. Victor.]

181. *κἀξ ἀγορᾶς εἶ*: Πάλιν *διὰ τούτου δεικνύναι βούλεται, ὅτι ὑπὸ τῶν πονηροτάτων διοικεῖται τὰ τῶν* Ἀθηναίων *πράγματα, καὶ ὅτι μάλιστα εὐδοκιμοῦσιν οἱ τοιοῦτοι παρ᾽ αὐτοῖς ὥσπερ καὶ ὁ* Κλέων.

182. *οὐκ ἀξιῶ*: Οὐχ *ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω.*

187. *οἷον πέπονθας ἀγαθὸν*: Ὑπάρχεις. *οἷον πλεονέκτημα ἔχεις. γράφεται καὶ ὅσον.*

1, 2. *ἀντὶ—πόρνη* om. V.
3, 4. *καὶ αὐτὸς—δηλῶσαι* om. R.
4. *κειμένας ὠνόμασε* R.
4–6. *φησὶν—ἕλκειν* om. R.
5. *περίβλεψον*] *περίβλεψαι* V. *περίβλεψε* Ald.
5, 6. *ὁλκάδας—ἕλκειν* om. V.
8. *πρὸς ἕω ἡ καρία* R. Καρία *πρὸς ἕω* Ald.
ἡ δὲ καλχηδὼν πρὸς δύσιν Θ.
8, 9. *ἡ λεγομένη—διαστραφήσομαι δὲ* om. R.
9. Καρτάγεννα] *καρτάγενα* Θ. *καρταγένα* V. Inepte de Carthagine cogitavit grammaticus vitiosa deceptus scriptura Καρχηδών pro Καλχηδών.
9, 10. *διαστραφήσομαι—στράφηθι* om. G.
9. *εἰ στρεβλωθήσομαι* R.
14. Πιπράσκεται om. R.
18. Scholion v. 181. om. R.
21. *νομίζω* R.V. *κρίνω* Ald. Scholion om. G.
22. *ὑπάρχεις* om. R.V.Θ. Corruptum videtur ex *ὑπάρχει σοι.*
οἷον] *ὅσον* V.
ἔχεις] *ἔστι σου καὶ ἔχεις* R.
23. *γράφεται καὶ ὅσον* om. R.

188. *οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι*: Ὅτι μουσικὴν τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν φησί. γράμματα δὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα. δεῖ δὲ τοὺς διερχομένους [τοὺς ἀναγινώσκοντας Gl. Victor.] διὰ γραμμάτων παιδεύεσθαι. ἡ γὰρ παιδεία τοὺς ἀτόπους ἐκτρέπει λογισμούς.

189. *πλὴν γραμμάτων*: Οἱ γὰρ ἀξιώματος ἀντιποιούμενοι τὴν ἐγκύκλιον μάλιστα ἐπαιδεύοντο παιδείαν. ἡ δὲ ἐγκύκλιος παιδεία διὰ πάσης ἐχώρει καὶ παιδεύσεως καὶ ῥυθμοῦ παντὸς καὶ κινήματος. ταύτην παιδευθῆναι τὸν Θηβαῖον Ἐπαμεινώνδαν καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας παρὰ πλείοσιν ἱστορεῖται.

καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς: Παροιμιῶδες, ἐπεὶ καὶ κακὰ κακῶς. ὅτι τὸ σύνολον, φησὶν, ἐπίστασαι γράμματα, τοῦτό σοι πρὸς τὴν πολιτείαν ἐστὶν ἀνωφελές. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τοὺς πολιτευομένους πάλιν διὰ τούτων. ἢ ὡς ἀμαθῶν ὄντων καὶ τυχόντων ἀνθρώπων πολιτευομένων, καὶ διὰ τοῦτο ῥᾳδίως χωρούντων ἐπὶ τὴν ἀδικίαν. ὡς τῆς παιδείας ἱκανῶς καθεστώσης ἀποδιῶξαι καὶ ἀπελάσαι τῆς ψυχῆς τοὺς πονηροὺς λογισμούς. διὰ τὴν συγγένειαν δὲ τὸ κακὰ κακῶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ κακῶς ἐπίστασθαι.

190. *τουτί σε μόνον ἔβλαψεν*: Ἀμείνων ἦσθα, φησὶν, εἰ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπειράθης τῶν γραμμάτων.

191. *ἡ δημαγωγία γάρ*: Ἡ τῶν δημαγωγῶν ἀρχὴ, φησὶν, οὐκέτι τοῖς σοφοῖς οὐδὲ τοῖς ἀξιολόγοις ἐγχειρίζεται.

193. *ἀλλὰ μὴ παρῇς*: Μὴ ὑπερίδῃς, μὴ ἀπώσῃ, μηδὲ παραπέμψῃ τοιοῦτον καιρὸν παραπεπτωκότα.

196. *ᾐνιγμένος*: Μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος, οὐκ αὐτόθεν φανερὸν ἔχων τὸν νοῦν. τοῦτο δὲ παρόσον οἱ χρησμοὶ λοξῶς ἐκφέρονται

1. Scholion v. 188. om. R. habet gl. τὰ πρῶτα στοιχεῖα.
2. φασι Θ.
6. παιδεύονται V.
7. ἐχώρει R. et Suidas s. ἐγκύκλιον. χωρεῖ Ald. χωρεῖται Θ.
8, 9. ταύτην—ἄνδρας om. R.
8. πολλοὺς ἄνδρας καὶ ἀγαθοὺς V.
9. καὶ post πολλοὺς om. Θ.
παρὰ πλείοσιν ἱστορεῖται add. V.Θ.
10. κακὰ] κακὸν Θ.
12. ἐστὶν] φησὶν R.
12–17. ἀποτείνεται — ἐπίστασθαι om. R.
15. καθεστώσης Θ. καθιστώσης Ald.
καὶ ἀπελάσαι post λογισμοὺς Θ.
18. ἀμείνων R. ἦ γὰρ ἂν ἀμείνων Ald.
φησὶν εἰ add. R.
19. ἐπειράθης R. πειραθεὶς Ald.
20. Scholia v. 191. 193. om. R.
21. ἀξίοις λόγου Θ.
22. ἀπώσῃ] παρώσῃ Θ. Scholion om. V.
24–p. 190, 1. Μετὰ—Ἄλλως om. R.
25. φέρονται ἀπὸ Θ.

ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἄλλως. μετὰ αἰνίγματος, οἷον ἄλλα μὲν λέγων, ἄλλα δὲ δηλῶν.

197. ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ: Αὕτη ἀρχή ἐστι τοῦ χρησμοῦ. ὁρᾷς ὅτι ἐμπεπληγμένος τοῖς λόγοις. ἀσάφειαν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἐργάζεται.

βυρσαίετος: Τὸν Κλέωνα λέγει. πολλάκις γὰρ προειρήκαμεν ὅτι διαβάλλει τὸν Κλέωνα. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ τῆς βύρσης καὶ τοῦ ἀετοῦ, ἅμα τε ὡς βυρσοδέψην κωμῳδῶν τὸν Κλέωνα καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἅρπαγα τῶν κοινῶν. ἁρπακτικὸν γὰρ τὸ ζῷον ὁ ἀετός. τὸ δὲ ἀγκυλοχείλης ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ, ὁ ἐπικαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων. ἐπὶ δὲ Κλέωνος, ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων πρὸς τὸ κλέπτειν καὶ ἁρπάζειν. διὰ τοῦτο ἀετῷ αὐτὸν ἀπείκασε.

198. γαμφηλῇσι: Σιαγόσι. δράκοντα, τὸν ἀλλᾶντα. κοάλεμον, τὸν κολούοντα καὶ παύοντα τὰ κακά. ὅτι καὶ αὐτὸς ἤμελλε παύσειν τὸν Κλέωνα.

κοάλεμον: Τὸν Ἀγοράκριτον οὕτως εἶπεν. ἔγκειται δὲ τῇ λέξει τό τε ἠλεὸν καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. τὸν οὖν ἀνόητα καὶ μάτην κοοῦντα κοάλεμον εἶπεν.

αἱματοπώτην: Καὶ τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ δράκοντος· αἱματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῷον· καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου. τὰ γὰρ ἔντερα καὶ τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος καὶ πιμελῆς καὶ ἀλφίτων φυρῶντες

1. οἷον add. R.V.Θ.
1, 2. ἄλλο—ἄλλο Θ.
3–5. Αὕτη—ἐργάζεται om. R.
4. ἀσάφειαν V.Θ. ἀσάφειαν γὰρ Ald.
τὴν add. V.
6. Τὸν] βυρσαίετον τὸν R.
6, 7. πολλάκις—δ. τὸν Κλέωνα om. R.
7. τὸν Κλέωνα] αὐτὸν Θ.
δὲ om. R.
8. ἀετοῦ Suidas s. βυρσαίετος. αἰετοῦ Ald. αἰετός Θ.
τε R. δὲ Ald. μὲν Suidas.
8–10. καὶ ὡς—τὸ δὲ om. R.
9. γὰρ τὸ V.Θ. γάρ ἐστι τὸ Ald.
10. τοῦ ἀετοῦ ἐπίθετον R.
10, 11. ὁ—χηλὰς ἔχων om. R.
11. ἀγκύλας—ἔχων om. V. ἀγκύλας τὰς χεῖρας ἔχων Suidas s. ἀγκυλοχείλης. ἀγκύλας ἔχων τὰς χεῖρας Θ. τὰς χεῖρας ἀγκύλας ἔχων Ald.
12. διὰ—ἀπείκασε om. R.
αἰετὸν αὐτῷ V. καὶ αἰετῷ αὐτὸν Θ.
13–16. Σιαγόσι—εἶπεν om. R.
14. κωλύοντα Θ. Conf. schol. v. 221.
παύειν Θ.
16. ἔγκειται (scr. σύγκειται) δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ ἠλέματος καὶ τὸ (scr. τοῦ) κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν R.
17. ἠλεὸν] ἠλέματον, ἤγουν τὸ μάταιον Suidas s. κοάλεμος.
17. 18. τὸν—εἶπεν om. R.
18. εἶπεν] ἔλεγον Θ.
19. αἱματοπωτεῖ R.
21–p. 191, 2. αἵματος — ἐκροφοῦντα] αἵματος πληροῦσι R. Tum

πληροῦσιν. αἱματοπώτην οὖν τὸν αἷμα καταναλίσκοντα καὶ ὥσπερ ἐκροφοῦντα.

199. σκοροδάλμη: Ἡ πικρία τοῦ σκορόδου καὶ τῆς ἅλμης, τὸ μετὰ τῆς ἅλμης τρίμμα τῶν σκορόδων. οἷον ἡ δριμύτης. εἶπε δὲ Παφλαγόνων, διὰ τὸν Κλέωνα, ἐπειδὴ Παφλαγὼν ἦν.

[200. ὀπάζει: Δίδωσι, παρέχει. Gl. Victor.]

203. βυρσαίετος: Ἀμφιβόλως ἐξενήνεκται κατὰ τὴν φράσιν. δύο δὲ αἴτια εἰς ταυτὸ παραλαμβανόμενα ἀμφιβολίαν ἐργάζονται. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν βύρσαν καὶ τὸ ἁρπάζειν.

208. εἶθ' αἱματοπώτης: Παρόσον εἰώθασι τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος φυρᾷν.

210. αἴκε μὴ θαλφθῇ: Καταθαλφθῇ, καταπλαγῇ ταῖς λοιδορίαις, τουτέστιν ἐὰν μὴ εἴξῃ μηδὲ παραχωρήσῃ λοιδορούμενος. Ἄλλως. ἀπάτῃ ἀπατηθῇ καταπτήξας τὰς λοιδορίας Κλέωνος. αἰκάλλει δὲ, θωπεύει με. γράφεται δὲ καὶ καλεῖ με, ἀντὶ τοῦ κινεῖ, προτρέπεται. ἐπιτροπεύειν δὲ, ἄρχειν, διοικεῖν. φαυλότατον δὲ, εὐτελὲς, βραχὺ, ἁπλοῦν.

[213. φαυλότατον: Ῥᾴδιον. Gl. Victor.]

214. τάραττε: Παρῳδίας τρόπον. παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου. μεταφορικῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι χρῆται ἐπὶ τῆς πολιτείας, καὶ τῇ τοῦ ἀλλαντοπώλου τέχνῃ. τάραττε, φησὶ, καὶ συμφύρα τὰ πράγματα.

χόρδευε: Τὰ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσι. καὶ τοῦτο

sequuntur illa ἔγκειται δὲ ἡ λέξις etc.

21. (p. 190.) καὶ ἀλφίτων φυρῶντες πληροῦσιν Suidas s. αἱματοπώτης. Legebatur ἢ ἀλφίτων φυρῶσιν.

φύρουσιν Θ.

1. καὶ] ἢ Θ.

3. Ἡ πικρία — καὶ τῆς ἅλμης om. R.

4. τῆς ἅλμης τρίμμα] τῆς om. R.

5. ἐπειδὴ Π. ἦν om. R.

7. ἐξενήνεκται] Scribebatur ἐξήνεκται. Scholion om. R.

12. Καταθαλφθῇ] καταθελχθῇ R.

12–17. λοιδορίαις—ἁπλοῦν] λοιδορίαις. ἐὰν μὴ ἐξαπατηθῇ τῇ τῶν λόγων περιδρομῇ. αἰκάλλει, κολακεύει, κινεῖ, προτρέπεται. δυνατός εἰμι ἐπίτροπος διοικεῖν καὶ ἄρχειν. φαυλότατον, ῥᾴδιον, ἁπλοῦν, εὐχερές R.

15. με et δὲ καὶ add. V.

16. ἐπιτροπεύειν — φαυλότατον δὲ om. V.

εὐτελὲς] ῥᾴδιον, εὐτελὲς V.

19–22. Παρῳδίας — πράγματα om. R.

20. Ἡρακλειδῶν] Videtur in nomine fabulæ erratum esse. Nam nihil hujusmodi legitur in Heraclidis.

χρῆται] χρεῖται V.

οὖν ἀπὸ τῆς τέχνης τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥσπερ γάρ, φησὶ, γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος, οὑτωσὶ χόρδευε καὶ τὰ πολιτικά. Ἄλλως. παρὰ τὸ χορδεύειν. χορδὴ γάρ ἐστι τὸ λεπτὸν ἔντερον, ὃ εἰώθασι πλέκειν οἱ μάγειροι. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς στρατηγοὺς ταράττοντας καὶ χορδεύοντας, τουτέστιν εἰς πλοκὰς ἐμβάλλοντας τὴν πόλιν.

216. ὑπογλυκαίνων: Ἡδύσμασι χρώμενος καὶ ἀρτύμασι, λόγοις κολακευτικοῖς καὶ γλυκέσι.

219. ἔχεις ἅπαντα: Σύμφωνά σοι ἔχεις, καὶ ἁρμόζεις εἰς ἅπαντα. πάλιν δὲ ἐνταῦθα αὐτῶν καθάπτεται τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν πολιτευομένων, ὡς τοῖς μὲν τοιούτοις ἐγχειριζόντων τὰ δημόσια, τῶν δὲ πολιτευομένων οὕτω πεφυκότων.

[220. συμβαίνουσι: Συμπράττουσιν. Gl. V. (non G.) Victor.]

221. τῷ Κοαλέμῳ: Ἀντὶ τοῦ ἀνοίᾳ. ἀναπλάττει δὲ αὐτὴν ὡς δαίμονα. τοῦτο δὲ παρῴδησεν ἐκ τῆς τραγῳδίας. ἀνέπλασε δέ τινα δαίμονα ἀπὸ τῶν προειρημένων κωμικῶς. τουτέστιν ἀπατητικῷ καὶ ἀνοήτῳ δαίμονι. ἢ τῷ κωλύοντι τὸν ἄνεμον καὶ παύοντι δαίμονι. ἢ τῷ ἀλλαντοπώλῃ.

[222. χὤπως: Λείπει τὸ σκόπησον. ἀμυνεῖ: Καταγωνιεῖ. Gl. V. (non G.)]

224. βδύλλει: Καταπέπληγε, βδελύττεται, τουτέστι μισεῖ.

225. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι: Οἱ ἱππεῖς ἐπέθοντο αὐτῷ, ἐπεὶ ὅτε ἦν εἷς αὐτῶν, κακῶς αὐτοὺς διέθηκεν. ἱππεῖς οὖν τάγμα ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀφ' ὧν ὁ χορὸς σύγκειται τῷ δράματι. ὅθεν καὶ τὴν ἐπιγραφὴν πεποίηται.

226. μισοῦντες αὐτὸν: Θεόπομπος ἐν δεκάτῳ Φιλιππικῶν φησὶν ὅτι οἱ ἱππεῖς ἐμίσουν αὐτόν. προπηλακισθεὶς γὰρ ὑπ' αὐτῶν καὶ

1. οὖν om. Θ.
τὸ ὄνομα add. R. et Suidas s. χόρδευε.
εἴρηται R.Θ. et Suidas. εἴρηκεν Ald. Hic desinunt scholia codicis Ravennatis.
2. παντὸς τοῦ φυράματος Suidas. πάντα τοῦ φύρματος Ald. Pergit Suidas οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα.
7, 8. λόγοις—γλυκέσι] καὶ κολακείαις V. Scholion om. G.
10. αὐτῶν om. Θ.
11. ὡς] καὶ V.
16. δαίμονα] δαιμόνια Θ.
17. κωλύοντι] κολούοντα dicit schol. v. 198.
24. τάγματά εἰσιν V.

παροξυνθεὶς ἐπετέθη τῇ πολιτείᾳ, καὶ διετέλεσεν εἰς αὐτοὺς κακὰ μηχανώμενος. κατηγόρησε γὰρ αὐτῶν ὡς λειποστρατούντων. διὰ τοῦτο οὖν ἐμνήσθη αὐτῶν Ἀριστοφάνης.

228. ὅστις ἐστὶ δεξιός: Ἀγαθὸς, εὔνους ἡμῖν, ἀπεχθόμενος πρὸς τὴν τοῦ Κλέωνος πονηρίαν.

[229. ξυλλήψεται: Συμμαχήσει. Gl. Victor.]

230. ἐξεικασμένος: Πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοις ὅμοια τὰ προσωπεῖα ποιεῖν τοῖς κωμῳδουμένοις, ἵνα φανεροὶ ὦσιν ὑπ' αὐτῶν, καὶ περιτιθέναι τοῖς ὑποκριταῖς. Ἄλλως. οὐκ εἶχεν αὐτοῦ προσωπεῖον διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς σκευοποιοὺς καὶ μὴ θέλειν μήτε πλάττειν μήτε σχηματίζειν τὴν ὄψιν τοῦ Κλέωνος. λέγει οὖν ὅτι μηδενὸς ὑποστάντος αὐτὸν ὑποκρίνεσθαι, αὐτὸς ὁ Ἀριστοφάνης μιλτώσας ἑαυτὸν ὑπεκρίνατο, ἢ τῇ τρυγίᾳ χρίσας ἑαυτόν. [ἐξεικασμένος: Ὁμοιωθείς. Gl. Victor.]

235. μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς: Τοῦτο ὁ Κλέων λέγει ἰδὼν ὁμιλοῦντας, καὶ μὴ εἰδὼς περὶ τοῦ ὁμιλοῦσι, συνωμότας αὐτοὺς καλεῖ. πικρῶς οὖν κατὰ τοῦ Κλέωνος ἐκφέρονται, ὡς τοιαῦτα αὐτοῦ συκοφαντοῦντος ἀπὸ μικρῶν καὶ εὐτελῶν προφάσεων. χαιρήσετον δὲ, χαίροντες ἀπαλλαχθήσεσθον.

236. ξυνώμνυτον: Ξυνωμοσίαν ἐποιήσατε, τουτέστιν ὅρκους καὶ πίστεις ἀλλήλοις δεδώκατε, ἵνα ὁμοφωνήσητε κατὰ τοῦ δήμου.

237. τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον: Ἔγνω μὲν ὅτι ὁ θεράπων ἔπινε καὶ εἶχεν ἐπὶ χεῖρας τὸ ποτήριον. ἰδὼν οὖν ὁ Κλέων, προφάσει καὶ τούτῳ κέχρηται τῆς συκοφαντίας, καὶ τὸ ποτήριον εὐθύνει ὡς Χαλκιδικόν. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς καὶ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσι μεγάλα μεμφόμενον. οἱ δὲ Χαλκιδεῖς εἰσὶ μὲν ἐπὶ τῆς Εὐβοίας ἄποικοι Ἀθηναίων, εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ Θρᾴκης οἱ Χαλκιδεῖς, ἄποικοι ὄντες ἀπὸ τῆς Εὐβοίας. πολλὰ δὲ ἦν τότε χωρία τῆς Θρᾴκης ὑπακούοντα τοῖς Ἀθηναίοις. περὶ ὧν νῦν λέγει. καὶ γὰρ ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδεῖς ἦσαν ὑπήκοοι τῶν Ἀθηναίων. φησὶν οὖν ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο Χαλκιδικόν ἐστι. καὶ πόθεν

2. κατηγόρει V.
αὐτῶν add. Θ.
4. ἡμᾶς ἀποδεχόμενος Θ.
πρὸς V.Θ. περὶ Ald.
9. ὦσιν ὑπ'] ὦσι τοῖς V.
13. ἀπεκρίνατο V.
16. αὐτοὺς add. Θ.
18, 19. χαιρήσετον — ἀπαλλαχθήσεσθον om. V.Θ.
21. ὁμοφρονήσητε V.Θ.
28. τότε] τὰ Θ.
χωρία τότε V.

ὑμεῖς αὐτὸ ἔχετε, εἰ μὴ δῶρον ὑμῖν ἐδόθη, ἵνα ἀποστῶσιν; ἔλαβε δὲ τὴν πρόφασιν εὔκαιρον τοῦ ὀνόματος τῶν Χαλκιδέων, διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποστῆναι αὐτοὺς τῶν Ἀθηναίων. ἀπέστησαν δὲ ἀπὸ Ἀθηναίων Χαλκιδεῖς ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος.

238. Χαλκιδέας ἀφίστατον: Πόλις Εὐβοίας, ἄποικοι Ἀθηναίων. ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὀστρακίνοις εἰς τὰ συμπόσια. ὡς ἀεὶ οὖν τοῦ Κλέωνος δι' ἐλάχιστόν τι κατηγοροῦντος. χωρίζετε οὖν, φησὶ, Χαλκιδέας ἀπὸ τῆς τῶν Ἀθηναίων συμμαχίας.

240. ὦ γεννάδα: Τοῦτο ὁ θεράπων πρὸς τὸν Ἀγοράκριτον. ἔν τισι δὲ οἱ δύο στίχοι οὐκ ἔγκεινται.

242. ἄνδρες ἱππεῖς: Ὡς συκοφαντούμενοι ἐπικαλοῦνται εἰς βοήθειαν τοὺς ἱππέας. ἵππαρχοι δὲ ὁ Σίμων καὶ ὁ Παναίτιος.

243. πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας: Ὡς ἐπὶ τάξεως φησίν. ὁ δὲ Παναίτιος ὡς μέγας τῶν ἱππέων κωμῳδεῖται. τινὲς δέ φασι τὸ μὲν ἄνδρες ἱππεῖς ἀλλαντοπώλην λέγειν, ἄλλοι δὲ τὸ ἄνδρες ἐγγὺς, τὸν θεράποντα.

244. κἀπαναστρέφου: Ὡς τοῦ ἀλλαντοπώλου πεφευγότος, εἶπεν ἀναστρέφου.

245. ὡς ὁμοῦ προσκειμένων: Τὸ ὁμοῦ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ "καὶ μὴν ὁμοῦστιν ἤδη."

1. ὑμῖν] καὶ ὑμῖν V.

3. ἀπέστησαν δὲ ἀπὸ Ἀθηναίων Χαλκιδεῖς ἐπὶ Εὐκλείδου ἄρχοντος] Peccat hoc loco in chronologiam scholiastes, et non consuluit Thucydidem, qui facem lucidissimam præfert ad intelligentiam nostri comici. Nam Euclides erat archon anno quinto belli Peloponnesiaci et sexto ineunte: at Chalcidensium rebellio a Brasida sollicitata evenit anno octavo ejus belli; ut ait Thucyd. lib. 4. quo tempore Isarchus erat archon; cujus præturæ desinentis tempore Sciona rebellavit, ut scripsit Philochorus, referente scholiaste infra ad Vesp. v. 210. Sed et non satis accurate pensitavit Aristophanis verba, quæ innuunt quidem suspicionem rebellionis futuræ; non quadrarent vero, si jam erupisset. Nam absurdum fuisset accusare Demosthenem et Niciam, quasi Chalcidenses ad rebellionem sollicitarent, si jam rebellio facta fuisset duobus annis antea et plus. Quod si quis pertendat de Potidææ rebellione debere intelligi, tunc multo major absurditas emergeret. Nam Potidæa rebellaverat ante bellum Peloponnesiacum inceptum, Pythodoro archonte, ut Thucyd. lib. 1. et 2. PALMER.

7. δι' ἐλάχιστόν τι] ἐλάχιστα V.

9, 10. ἔν—ἔγκεινται om. G.

12. ἱππέας] ἱππεῖς Θ.

ἵππαρχοι δὲ] εἷς δὲ τῶν ἱππέων V.Θ. Sed gl. σίμων καὶ παναίτιος ὕπαρχοι habet V.

14. ὡς] ὁ Θ.

φασι add. Θ.

μὲν om. Θ.

20. Εἰρήνῃ] 513.

247. *παῖε παῖε*: Ἐντεῦθεν ἡ πάροδος γίνεται τοῦ χοροῦ ἀπὸ τῶν ἱππέων συμπληρουμένου. οἵτινες ἐπικαλουμένου ἀκούσαντες τοῦ θεράποντος, εὐθέως ἀφικνοῦνται βοηθήσοντες αὐτῷ. ταραξιππόστρατον δὲ καλοῦσι τὸν Κλέωνα, τουτέστι τὸν ταράξαντα τὸ πλῆθος τὸ ἱππικόν. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἵνα δόξωσιν εἰκότως αὐτῷ χαλεπαίνειν καὶ αὐτοὶ καὶ πολεμεῖν. ἢ ἵνα τὸν Κλέωνα δείξῃ διὰ πάντων λυμαινόμενον τὴν πόλιν, διαφθείροντα μὲν τὸ ἱππικὸν, σφετεριζόμενον δὲ τοὺς φόρους.

εἴσθεσις δὲ τῆς διπλῆς ἀμοιβαίας ἑτέρων εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λζ. ὧν τελευταῖος

καὶ τέμαχος οὗ Περικλῆς οὐκ ἠξιώθη πώποτε.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. [κορωνὶς, ὅτι εἰσέρχεται ὁ χορὸς τῶν ἱππέων, καὶ πάλιν στίχοι τροχαϊκοὶ λβʹ. V.]

248. *καὶ τελώνης*: Διεβέβλητο τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα, ὡς καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος. φάραγξ δὲ, τὸ ἀπόσχισμα τῆς γῆς, ὃ τὸ παρεμπῖπτον ὕδωρ πίνει. τοῦτο δὲ καὶ εἰς τὸ κακόφωνον αὐτοῦ. χάρυβδιν δὲ ἁρπαγῆς, ὡς πᾶν ὁτιοῦν ἁρπάζοντα.

φάραγγα: Τὸ τῆς γῆς βάραθρον. ὃ, ἐὰν εἰς αὐτὸ ὕδωρ ἐμπέσῃ, ἀφανὲς ποιεῖ. εἰς ἄδηλον γὰρ τὸ ὕδωρ καταναλίσκεται. τοῦτο δὲ διὰ τὸ κακόφωνον τοῦ Κλέωνος καὶ τὸ κράζειν ὡς ἐπὶ τῶν πετρῶν τὰ κύματα.

252. *κἀπικείμενος*: Ἀντὶ τοῦ τύπτων αὐτόν. διὰ δὲ Κλέωνα τοῦτο πάλιν λέγει, ἐπειδὴ κεκράκτης ἦν.

253. *οἶδε τὰς ὁδοὺς*: Ἐπίσταται, φησὶ, τὰς καταδύσεις Εὐκράτους τὰς ἐπὶ τὰ κυρήβια. κυρήβια δέ εἰσι τὰ πίτυρα καὶ ἄχυρα τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. μυλῶνας δὲ ἔχων ὁ Εὐκράτης εἰκότως εἶχε καὶ κυρήβια. ἐκωμῴδησεν οὖν εὐκαίρως αὐτὸν ὡς μυλωνάρην καὶ ὡς πρὸ αὐτοῦ πολιτευσάμενον καὶ πεφευγότα. τινὲς δὲ, ὅτι ἦν μυλωνάρης.

254. *κυρηβίων*: Ἔνθα αἱ κάχρυς φρύγονται. κάχρυς δέ εἰσιν αἱ

ἤδη Θ. ἦδε Ald.
4. ταράξαντα] ταράσσοντα V.Θ.
5. χαλεπαίνειν αὐτῷ Θ.
καὶ αὐτοὶ om. Θ.
7. μὲν τὸ] τε τὸ V.
8–12. εἴσθεσις — νενευκυῖα om. V. Θ.
17. ὁτιοῦν om. Θ.
18. ἁρπάζοντος V.
27. τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν Θ.
28. μυλωνάρην] μυλωνάρχην V.
29. μυλωνάρης] Legebatur μύλων ἀρχή.
30. κάχρυς Θ. κάγχρυς Ald.

λελεπισμέναι κριθαὶ, ἀφ' ὧν ἡ πτισάνη. σκώπτει δὲ καὶ τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν φανερώτερόν φησι "καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὔκρατες στύπαξ." [τῶν μυλώνων. κυρήβια γὰρ τὰ πίτυρα τῶν κριθῶν. V.]

255. ὦ γέροντες Ἡλιασταί: Τοῦτο ὁ Κλέων λέγει, καὶ αὐτὸς ἐπικαλούμενος τοὺς δικαστὰς εἰς βοήθειαν. Ἡλιαία γὰρ μέγιστον δικαστήριον Ἀθήνησιν. οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, τριώβολον λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ κρῖναι. ὡς δημαγωγὸς οὖν ἐπικαλεῖται οὓς ἔτρεφε [φράτορας ἤγουν συγγενεῖς Victor.] συγγενεῖς δὲ εἶπε τριωβόλου, οἷον προσῳκειωμένοι καὶ προσπεφυκότες τῷ τριωβόλῳ. καὶ γὰρ τοὺς συγγενεῖς φράτορας καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φατρίας μετέχοντες, οἷον πατρίας τινος. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν πάτραν λέγει

ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἠδ' ἴα πάτρη.

καὶ κατὰ ἀναφορὰν πάτρη καλεῖται. μεταπέπτωκε δὲ τὰ στοιχεῖα. καθάπερ ἐπὶ τοῦδε, ὁ φάτριος Ζεὺς καὶ ὁ πάτριος. τὸ δὲ τριώβολον ἡμίδραχμόν ἐστιν. Ἡλιαία δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπαίθριον αὐτὸ εἶναι καὶ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καθέζεσθαι τοὺς συνελθόντας δικαστάς.

256. οὓς ἐγὼ βόσκω: Πικρῶς ὡς θρέμμασιν αὐτοῖς κέχρηται ἀλόγοις. βόσκειν γὰρ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων τίθεται. τὸ δὲ δίκαια κἄδικα, οἷον ἐκ δικαίου.

257. ξυνωμοτῶν: Ξυνωμοσίαν πεποιημένων, τουτέστι πίστεις δι' ὅρκων διδόντων αὐτοῖς καὶ συνθήκας κατ' ἐμοῦ πεποιηκότων. Ἄλλως. προδοτῶν τοῦ δήμου. τῶν συνομνύντων ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ δήμου.

258. πρὶν λαχεῖν: Πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὶν κληρωθῆναι. πρὸ

φρύγονται] ἀλήθονται Suidas s. τὰς ὁδούς.
κάχρυς δέ Θ. κάγχρυς δέ Ald.
εἰσιν] λέγονται Θ.
1. λελεπισμέναι] ἀληλεσμέναι Suidas s. κάγχρυς et κυρήβια et τὰς ὁδούς.
πτυσάνη Θ.
2. φανερώτερον V.Θ. φανερωτέρως Ald.
φησι] Fragm. 540.
3. Εὔκρατες om. Θ.
μυλώνων] μυλωνῶν Θ.
6. μέγιστον] μάλιστα Θ.
10. τοῦ τριωβόλου Θ.
12. πατρίας] πατριᾶς Ald. πατρίου Θ.
13. Ὅμηρος] Il. N, 354.
τὴν add. V.Θ.
14. ἦ μὰν] Libri ἠμὲν.
15. πάτρη] πάτρα (η) Θ.
16. ὁ utrumque om. Θ.
17. ἡλιαία Θ. Ἡλιαῖον Ald.
18. τοῦ ἡλίου V.Θ. τῷ ἡλίῳ Ald.
τοὺς δικαστὰς τοὺς συνελθόντας V.
20. ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζῴων] Vid. Duker. ad Thucyd. 7, 48.
24. τῶν om. Θ.

διανομῆς, φησὶν, ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

259. κἀποσυκάζεις: Συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ ὀνόματι, ἀφ' οὗ καὶ συκοφάντης ἐκέκλητο. τὸ γὰρ παλαιὸν τίμια παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ σῦκα ἦν, καὶ εἴ τις διαβληθείη κλέπτων, ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον τὸ κατηγορεῖν. Ἄλλως. συκάζειν τὸ ἀποθλίβειν τὰ σῦκα, ἢ ὠμὰ ἢ πέπειρα. καλῶς οὖν ἐπήνεγκε τὸ ἀποπιέζων, ἐπεὶ ἀποθλίβει τοὺς συκοφαντουμένους καὶ πιέζει δωροδοκῶν.

τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν: Διαλογιζόμενος, καὶ ὁρῶν, καὶ πολυπραγμονῶν. ὠμὸς δὲ, σκληρὸς, δυσκαταμάχητος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πένης, ἢ πλούσιος, ἐπέμεινε τῇ μεταφορᾷ ὡς ἐπὶ σύκων. τὸ δὲ πέπων ἢ μὴ πέπων ἀντὶ τοῦ ἁπαλὸς, ῥᾳδίως διασεισθῆναι δυνάμενος. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν τούτοις τοῖς ὀνόμασι κέχρηται. ὠμὰ γὰρ τὰ μηδέπω ὡριμακότα. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν καρπῶν ἐκ μὲν τῶν πεπανθέντων ἔστι δρέψασθαι καὶ φαγεῖν, ἐκ δὲ τῶν ἀώρων καὶ ὠμῶν οὐκέτι, οὕτως, φησὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ὁ Κλέων διελογίζετο, καὶ διέκρινε τίς ἐπιτήδειος διασεισθῆναι καὶ τίς σκληρὸς καὶ δυσκαταμάχητος. ὑπευθύνους δὲ, τοὺς μηδέπω λογισμὸν παρεχομένους, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν.

261. ἀπράγμονα: Ἐπιεικῆ καὶ μέτριον τοὺς τρόπους. οὐ φιλοπράγμονα.

262. ἐκ Χερρονήσου: Χερρόνησος τῆς Θρᾴκης χωρίον καὶ πόλις, ὑποτελὴς τῶν Ἀθηναίων, εὔφορος εἰς πυροῦ γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς ἰδιοπραγμόνων δὲ καὶ ἰδιωτῶν ὄντων τῶν Χερ-

2. πρὸ] τῶν πρὸ V.

4. ἐκέκλητο V. κέκληται Ald. et Suidas s. ἀποσυκάζεις.

5. διαβληθείη Θ. διεβλήθη Ald. et Suidas.

6. Ἄλλως] ἢ Θ.

συκάζειν] Suidas, ἀποσυκάζεις: συκοφαντεῖς, δοκιμάζεις. ἀποσυκάζειν γὰρ τὸ τὰ πέπειρα σῦκα διαλέγειν. διόπερ προσέθηκε πιέζων· ἐκθλίβοντες γὰρ δοκιμάζομεν τὰ σῦκα, εἰ πέπειρά ἐστιν, ἢ μή. ἐπεὶ τοίνυν συκάζειν λέγεται καὶ τὸ συκοφαντεῖν, καὶ τὸ σῦκα κλέπτειν, ἅπαξ εἰπὼν τὸ συκάζειν ἐπήνεγκε τὸ πιέζων· ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ σύκων· ἅμα δὲ, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς θλίβει τοὺς συκοφαντουμένους, καὶ πιέζει δωροδοκῶν καὶ διασείων τοὺς ὑπευθύνους, τουτέστι τοὺς μὴ λογισμοὺς προσεσχηκότας τῆς ἀρχῆς ἧς ἐπιστεύθησαν.

10, 11. ὠμὸς — ὡς ἐπὶ σύκων om. V.Θ.

12. διαπεισθῆναι Θ.

14. γὰρ V.Θ. δὲ Ald.

20. οἷον ἀφιλοπράγμονα Θ. Scholion om. V.

23. τοῖς Ἀθηναίοις—πυρῶν Suidas s. Χερρόνησος.

24. ὡς om. Θ.

δὲ om. V.Θ.

ρονησιωτῶν καὶ διασείεσθαι δυναμένων ῥᾳδίως, μάλιστα δὲ τοῦ Κλέωνος ἐπηρεάζοντος αὐτοὺς, τούτων ἐμνήσθη. ὅθεν ὡς ἐπὶ ἀγροίκων καὶ τῷ καταγαγὼν ἐχρήσατο, σημαντικῶς, ὥσπερ ἀπ' ἀγροῦ τινος μετακαλουμένων καὶ κατιόντων εἰς πόλιν. Ἄλλως. ὡς καταγαγόντος αὐτοὺς συμμάχους εἰς Ἀθήνας καὶ συκοφαντοῦντος καὶ ἀργυριζομένου. κατάξας, μετακαλεσάμενος.

ἀγκυρίσας: Ὑποσκελίσας, οἷον τῇ ἀγκύλῃ καταβαλὼν, ὅπερ ἐστὶν ἀκοντίου εἶδος, ἢ καταπαλαίσας. παλαιστρικὰ γάρ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαβαλὼν καὶ τὸ ἀγκυρίσας. καὶ ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος, καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων.

263. ἐνεκολάβησας: Ἄκολος, ψωμὸς, ὅθεν τὸ ἐνεκολάβησας ἀντὶ τοῦ καταπέπωκας. τὸ δὲ ὅλον, καταπαλαίσας αὐτὸν ἐκπεριελθὼν καὶ διασείσας ἀργυρίζεται. τὴν βίαν δὲ ᾗ ἐκέχρητο κατὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς πάλης ἐδήλωσε.

264. καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν: Διακρίνεις καὶ ἀναζητεῖς. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ πᾶς τοῦτο λέγειν βούλεται, ὅτι οὐ τῷ προειρημένῳ ἐπηρεάζει τρόπῳ, ἀλλ' εἴ τις καὶ τοιοῦτό τι ποιεῖ, ἀναζητεῖ καὶ διακρίνει τίς ἐστι τῶν πολιτῶν ἀμνοκῶν, οἷον προβατώδης, τουτέστι μωρὸς καὶ εὐήθης. τὰ γὰρ πρόβατα ἐπὶ εὐηθείᾳ διαβάλλεται.

265. καὶ τρέμων τὰ πράγματα: Εὐλαβούμενος καταστῆναι εἰς πράγματα. πολλοὶ γὰρ οὐ διὰ δειλίαν, ἀλλ' ἦθος καὶ τρόπων ἐπιείκειαν αἱροῦνται ζημιωθῆναι μᾶλλον ἢ χωρῆσαι διὰ δίκης. καὶ τοὺς τοιούτους ἐπιλεγόμενος, φησὶν, ὁ Κλέων καταστήσας εἰς φόβον τοῦ παρέξειν πράγματα ἐπηρεάζει ῥᾳδίως.

2. τούτων Θ. τοῦτο Ald.

6. κατάξας, μετακαλεσάμενος post ὑποσκελίσας legebantur. Transposuit Dobræus.

7. καταβαλὼν V.Θ. et Suidas s. ἀγκυρίσας. καταλαβὼν Ald.

7, 8. ὅπερ—καταπαλαίσας om. V. Θ. ὅπερ — καὶ τὸ ἀγκυρίσας om. Suidas.

9. διαλαβὼν Kusterus.

9, 10. καὶ ἀγκύρισμα — σύκων om. V.Θ.

11. Ἄκολος] Conf. schol. 403. ὅθεν καὶ Θ.

12. ἐκπεριελθὼν V.Θ. et Suidas s. ἐκολάβησας. ἐμπεριελθὼν Ald.

13. ἀργυρίζῃ Suidas.

16. λέγειν τοῦτο Θ. βούλεται] ὥλεται V, non G.

17. ἀλλ' εἴ τι καὶ V. ἀλλὰ καὶ τὶ Θ. ἀνακρίνει καὶ ἀναζητεῖ Θ.

20. Εὐλαβούμενος] καὶ φοβούμενος addit Suidas s. ἀμνοκῶν.

21. γὰρ διὰ δειλίαν καὶ ἦθος V. γὰρ διὰ δειλίαν καὶ τρόπων Suidas. ἀλλ'] καὶ Θ.

23. συνεπιλεγόμενος Suidas. καταστήσας Suidas. Legebatur καταστῆσαι.

24. ἐπηρέαζεν V. et Suidas.

269. ὡς δ' ἀλαζὼν: Ἀλαζὼν, ὁ μείζονα τῆς ἑαυτοῦ ἀξίας κομπάζων καὶ φρονῶν. μάσθλης δὲ κυρίως ἱμὰς μεμαλαγμένος καὶ ἁπαλὸς καὶ τρυφερός. καλῶς οὖν ἐπὶ τοῦ Κλέωνος τῷ ὀνόματι κέχρηται, ὁμοῦ καὶ τὸ τοῦ τρόπου ὕπουλον καὶ τὸ λαγαρὸν αὐτοῦ δεικνὺς, καὶ σκώπτων ὡς βυρσέα. ἀφ' ὧν οἱ ἱμάντες γίγνονται κατεργασθέντες τοιοῦτοι. μάσθλης οὖν ὁ μεμαλαγμένος ἐν πονηρίᾳ.

εἶδες οἷ' ὑπέρχεται: Ὡς ὑπάγεται τὸν δῆμον ὑποτρέχων καὶ κολακεύει καὶ καταπραΰνει ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν.

270. ὡσπερεὶ γέροντας: Ὥσπερ, φησὶ, τοὺς γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργῆσαι, οὕτως καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα.

ἐκκοβαλικεύεται: Ἀπατᾷ, παραλογίζεται, ληστεύει. κόβαλοι γὰρ οἱ μετὰ ξύλου λῃσταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφόρους καλοῦσιν. [κορύνη ῥόπαλόν ἐστιν. Gl. Victor.] οἱ δὲ, κόβαλον τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

271. ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ: Τῇ πανουργίᾳ λέγει. ὅτε ἐν τῇ πανουργίᾳ νικήσει, αὐτῇ τῇ πανουργίᾳ πεισθήσεται. Ἄλλως. τὰς χεῖρας δείκνυσιν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων. διὸ, φασὶ, καὶ τὸ κυρηβάσει.

272. κυρηβάσει: Κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις γίνεται. τοῦτο οὖν δηλοῖ, ὅτι ἢ μάχεται ἢ πλήξει. κυρηβάσεις γὰρ λέγονται αἱ πλήξεις τῶν τράγων. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται. Ἄλλως. πρὸς τὸ σκέλος μάχεται, ἢ διαπεσεῖται. γαστρίζομαι δὲ εἶπεν, ὡς πληγεὶς τῷ σκέλει. εἰς τὴν γαστέρα τύπτομαι. παρεπιγραφὴ δέ. συγκέκυφε γὰρ καὶ ὑπὸ τῶν διωκόντων τύπτεται. καταστρέφεις δὲ, δουλοῖς. τρέψομαι δὲ, εἰς φυγὴν τρέψω, πλεῖόν σου βοῶν νικήσω, ὑπερβαλοῦμαι.

276. τήνελλος εἶ: Τήνελλος ἁρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακον-

6. μάσθλης—πονηρίᾳ om. V.Θ.

9. αὐτόν Suidas s. ὑπέρχεται. αὐτούς Ald.

11. ἐκπανουργεῖ Suidas. ἐπιχειρεῖς V.

14. μετὰ ξύλου addidi ex Suida. κορυνοφόρους Θ.

16. παιδείαν V.Θ.

25–28. γαστρίζομαι—ὑπερβαλοῦμαι om. V.Θ.

τίσης αὐτὸν, μουσικώτατος εἶ. Ἄλλως. νικηφόρος. τήνελλος δὲ κρουμάτιον ἐπινίκιον.

277. ἦν δ' ἀναιδείᾳ: Κἂν ἡττηθῇς, φησὶν, ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ἐν ἀναιδείᾳ, οὐδὲν ἧττον ἡμετέρα ἡ νίκη. πυραμοῦς δὲ, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων, ὡς καὶ ἡ σησαμοῦς τὸ διὰ σησάμων. ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας, καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα.

278. ἐγὼ δείκνυμι: Ἐνδείκνυμι καὶ φαίνω. ἐνδεικνύναι δὲ ἔλεγον τὸ καταγγέλλειν τινὰ κακουργοῦντα περὶ τὰ κοινά.

279. ζωμεύματα: Τὰ τῶν νεῶν χρειώδη. λέγεται δὲ ξύλα καὶ κηρὸς καὶ πίσσα. Ἄλλως. τὰ λεγόμενα ὑποζώματα. εἰσὶ δὲ ξύλα τῶν νεῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, εἶπεν ὡς πρὸς μάγειρον παίζων ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις.

281. ἐκθεῖ πλέᾳ: Ἔξεισιν, ἐκπορεύεται μεστῇ καὶ γεμούσῃ, τουτέστιν ἔξεισιν ἐκ τῆς πολιτείας γενόμενος πλούσιος. εἰσδραμὼν δὲ ἀντὶ τοῦ προσελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει κέχρηται, ἵνα δείξῃ αὐτὸν ἐμπεπηδηκότα βιαίως καὶ ἀναισχύντως τῇ πολιτείᾳ. πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθήνησιν οὗ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιοῦντο. τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σιτουμένοις ἦν. ταῦτα δ' εἶπεν ὅτι πένης ὢν ἐκ τῶν κοινῶν πεπλούτηκε, καὶ ὅτι ἀναξίως ἔχει τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.

1. μουσικοποιὸς Θ.
2. καὶ ἐπινίκιον V.
4. περιγένῃ δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυντίαις, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ τερμάτιον, τουτέστιν ἡ νίκη Suidas s. τήνελλα.
6. σησάμων] σησάμης V.Θ. et Suidas.
7. γὰρ V.Θ. δὲ Ald.
14, 15. ἀρτύσεων —Ἀθηνῶν Suidas s. ὑποζώματα. ἀρτύσεως — Ἀθηναίων Ald.
15. πίσσαν V.Θ. πίτταν Ald.
16. τριήρεις] ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν addit Suidas.
17. ἔξεισι ἐκπορεύεται V.Θ. ἔξεισι καὶ πορεύεται Ald.
18. πολιτείας] πόλεως Suidas s. ἐκθεῖ.
19. προσελθὼν V.Θ. et Suidas. εἰσελθὼν Ald.
τῇ λέξει Θ.
20. ἐμπεπηδηκότα V. et Suidas. ἐκπεπηδηκότα Θ. πεπηδηκότα Ald.
21. δημοσιτήσεις V.
22 – 24. ταῦτα — σιτήσεως om. V.Θ.

282. *νὴ Δία ἐξαγαγών γε τἀπόρρητα*: Ἐπειδὴ ὁ Κλέων εἶπεν ἀπόρρητα, καὶ αὐτὸς εἶπε κρέας καὶ ἄρτον. λέγει οὖν, ὅτι ἀναξίως ἔτυχεν ὁ Κλέων, οὗ Περικλῆς οὐκ ἔτυχε τῶν Ἀθηναίων μὴ παρασχόντων, καίτοι ὑπὸ μεγαλοφροσύνης τοῦ ἀνδρὸς παραιτησαμένου, ἢ ὅτι ἐξοστρακισθεὶς οὐκ ἔτυχε τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, ἢ ὅτι διὰ τοῦτο εἶπε κρέας καὶ ἄρτον, ἐπεὶ οὐκ ἐξῆν τὰ θυόμενα Δημήτερι καὶ Περσεφόνῃ ἔξω ἀφίειν. ὡς γοῦν αὐτὰ ἐκφέροντος κατηγορεῖ.

283. *καὶ τέμαχος*: Ἰχθῦς. ἰδίως δὲ τεμαχίτας ἰχθῦς, τοὺς μεγάλους καὶ κατακοπτομένους. [*ἠξιώθη*: Διὰ τὸ ἄγος. Gl. Victor.]

284. *ἀποθανεῖσθον*: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις περιοδικὴ κώλων ιθʹ. ὧν τὰ μὲν ιεʹ ἀμοιβαῖα τῶν ὑποκριτῶν δίμετρα. τὰ δὲ τέσσαρα ἐναλλὰξ ἀκατάληκτα. καὶ μήποτε εἰσὶ δίστιχα τετράμετρα καταληκτικά. *αὐτίκα μάλα*: Εὐθὺς, παραχρῆμα. Ἀττικὴ δὲ ἡ σύνταξις. *κεκράξομαι* δὲ, τῷ κεκραγμῷ σου περιέσομαι, ἀντὶ τοῦ νικήσω.

289. *κυνοκοπήσω σου*: Τυπτήσω σε, καθάπερ κύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. ἔστι γὰρ κύων ἰχθὺς ποιός. ἅμα δὲ καὶ κυνείῳ σε δέρματι παίσω. ἔστι γὰρ τραχύτατον. [*ὡς κύνα σε τύψω. οὐδέτερον δὲ τὸ νῶτον*. V. (non G.)]

2. κρέας] κρέα V.
3. τῶν] ὡς τῶν Θ.
παρασχόντων V.Θ. πασχόντων Ald.
4. μὴ παραιτησαμένου Θ.
6. κρέα Θ.
ἐπεὶ Θ. ἐπειδὴ Ald.
8. Ἰχθῦς V.Θ. ἰχθῦν Ald.
11–13. Διπλῆ — καταληκτικά post scholion v. 301. ponit V.
11. περιοδικὴ om. V.Θ.
11–13. κώλων δεκαεννέα τροχαϊκῶν, ὧν — δίμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ δʹ ἐναλλὰξ ἀκατάληκτον Θ. Facile intellectu est hæc sic esse corrigenda ut post versus quindecim ἀμοιβαίους quattuor sequi dicantur ab una pronunciati persona, quorum quartus dimeter sit catalecticus.
12. δίμετρα] δίμετρα καταληκτικά V.
13. καὶ μήποτε εἰσὶ δίστιχα τετράμετρα κατάληκτικά] Quid scholiastes hic sibi velit, nescio. Nam versus hi sunt dimetri trochaïci acatalectici: ut cuilibet facile patet. KUST. Videtur scholiasta de quattuor postremis versibus loqui, quos in tetrametros catalecticos redigi posse dicit, *ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει καί σε φανῶ τοῖς πρυτάνεσιν | ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱερὰς ἔχοντα κοιλίας.* Nam dactylo illo *καί σε φᾶ | νω* tanto minus offensum eum fuisse credibile est, quum versu proximo haud dubie *ἱερὰς* in libro suo legerit, quod ipsum quoque dactylum præbet.
αὐτίκα μάλα] Legebatur *αὐτίκα δὲ μάλα*, quod om. V.Θ. Totum scholion om. G.
15. σου add. V.
17. καὶ om. V.Θ.
18. οὐδέτερον] οὐδετέρως Suidas s. κυνοκοπήσω.
19. τὸ] τὸν V.

290. *περιελῶ σ' ἀλαζονείας*: Οἷον, ἀποδύσω σε καὶ παύσω τῶν ἀλαζονευμάτων. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων. παύσω καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. περιελάσω, νικήσω.

291. *ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου*: Οὐκ ἐῶ σε λέγειν, προλήψομαι, νικήσω. τοῦτο ὡς πρὸς βυρσοδέψην. ὑποτέμνεται γὰρ τὰ δέρματα, ἵνα παχέα φαίνηται. διαφέρει γὰρ τὸ τέμνειν τοῦ ὑποτέμνειν. ὅταν γὰρ ὑποτέμνῃ, παχύτερον φαίνεται, ἀσθενέστερον δέ ἐστι. τέμνειν δὲ, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται.

292. *ἀσκαρδάμυκτος*: Μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς. σκαρδαμυκτεῖν γὰρ, τὸ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸ πυκνῶς βλεφαρίζειν, ὃ καὶ ἰλλωπεῖν λέγεται [ἢ ἰλλωπίζειν]. ἀσκαρδαμυκτεῖν δὲ, προστεθέντος τοῦ α, τὸ ἀτενὲς βλέπειν τὸν ἥλιον. φησὶν οὖν ὅτι ἀτενὲς εἰς ἐμὲ βλέψον, ὡς ἐν τούτῳ καταπληξόμενος τὸν ἀλλαντοπώλην.

294. *διαφορήσω σ' εἴτι γρύξεις*: Ἔπαιξε παρὰ τὸ διαφορεῖν. καλῶς δὲ ὡς ἐπὶ μαγείρου καὶ ἀλλαντοποιοῦ κέχρηται. Ἄλλως. διασπάσω, διολέσω, σχίσω. ἄλλως τε οὐκ ἀχρήστως τῇ λέξει ἐπὶ μαγείρου καὶ ἀλλαντοπώλου. οὗτοι γὰρ τὰ ἔγκατα πλύνοντες ἐξ ἀνάγκης τῆς ἀπ' αὐτῶν πληροῦνται κόπρου. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἐν πᾶσιν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις πειρᾶται τὸν Κλέωνα.

295. *κοπροφορήσω*: Κόπρου σε πληρώσω. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ διαφορήσω σε. οἱ μάγειροι γὰρ τὰ ἔγκατα πλύνοντες ἀναγκαίως πληροῦνται κόπρου. Ἄλλως. τὴν κόπρον ἐκφορήσω τύπτων σε. ἢ ὡς βυρσοδέψην, ὅτι κόπρῳ τὰς βύρσας ἐθεράπευεν.

296. *ὁμολογῶ κλέπτειν*: Τοῦτο ἐν ὑπονοίᾳ λέγει. ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, σώφρων εἰμὶ καὶ πεπαιδευμένος. ὁ δὲ αὐχεῖ ἐπὶ τῷ κλέπτειν· ἃ κλέπτω, ὀμνύω μὴ κεκλοφέναι. ὅ ἐστιν ὑπερβολὴ ἐπιορκίας.

1. τῶν ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων Suidas s. περιελῶ.
4. λέγειν V.Θ. προλέγειν Ald.
11. τὸ (σκ.)] καὶ Suidas s. ἀσκαρδαμυκτί.
12. ἰλλωπεῖν] ἰλλώπτειν Suidas: sed ἰλλώπειν codex A.
ἢ ἰλλωπίζειν om. V. et Suidas.
17. δὲ] γὰρ Θ. ἀλλαντοπώλου Θ.
18. διολέσω, σχίσω, ἐκφορήσω Ald. σχίσω, ἐκφορήσω om. V.Θ. Delevi ἐκφορήσω.
τε οὐκ Θ. τε καὶ οὐκ Ald.
19. καὶ V. καὶ τοῦ Ald.
ἔγκατα] ἔντερα V.
24. ἐκφορήσομαι V.Θ.
βυρσοδέψην] βύρσαν δέψω Hemsterh. apud Dobræum.

297. *νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον*: Περισπωμένως ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ γὰρ τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται Ἑρμοῦ ἀγοραίου ἄγαλμα. πλεονεκτεῖν δὲ αὐτὸν πειρᾶται μὴ μόνον κλέπτων, ἀλλὰ καὶ διαρρήδην ἐπιορκῶν. οἷον, ἐμά ἐστι ταῦτα τὰ ἐπιχειρήματα. ἀμφότεροι δὲ ἁμιλλῶνται τίς ἐστιν αὐτῶν χείρων.

298. *κἀπιορκῶ γε βλεπόντων*: Οἷον, ὁρώντων ὅτι κλέπτων ὀμνύω ὅτι οὐκ ἔκλεψα. τοῦτο δὲ προστέθεικεν ὁ Ἀγοράκριτος, ὅτι πλεονεκτεῖ ἐκεῖνον καὶ μᾶλλον πονηρὸς εἶναι δοκεῖ, εἰ οὐ κλέπτει μόνον, ἀλλὰ καὶ φανερῶς ἐπιορκεῖ.

299. *σοφίζει*: Τεχνάζει. σοφίας γὰρ ἔλεγον τὰς τέχνας. τὰ ἀλλότρια λέγεις, φησίν. ἐμά ἐστι ταῦτα τὰ ἐπιχειρήματα. ὡς εἰ ἔλεγε, τὰ ἐμὰ τοίνυν κλέπτεις. φανῶ δὲ, φανίσω, κατηγορήσω.

301. *ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν*: Μὴ δεδωκότα ἀπ' αὐτῶν τὴν δεκάτην μοῖραν τοῖς θεοῖς. ἔθος γὰρ εἶχον τὰς δεκάτας τῶν θυομένων τοῖς πρυτάνεσιν οἱ μάγειροι διδόναι. δέον δὲ εἰπεῖν, ἀδεκάτευτον ἔχοντα οὐσίαν, ὁ δὲ ἀντὶ οὐσίας, κοιλίας ἐπήνεγκεν ὡς ἀλλαντοπώλῃ.

303. [*διπλῆ περίοδος καὶ εἴσθεσις κώλων θ', ἧς τὸ πρῶτον παιωνικὸν δίρυθμον, τὸ δεύτερον ἐκ κρητικοῦ καὶ δοχμίου, τὰ δὲ λοιπὰ ἑπτὰ παιωνικὰ δίρυθμα.* V.Θ.] *ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρέ*: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ ἐπῳδική, διὰ τὸ τίθεσθαι μετὰ τὴν διπλῆν, ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις ἐννέα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται δίρρυθμον. τὸ δεύτερον τρίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ πρώτου ποδὸς κρητικοῦ, τοῦ δὲ δευτέρου βακχείου. τὰ ἑξῆς τέσσαρα ὅμοια τῷ πρώτῳ ἐκ κρητικῶν. τὰ δὲ τούτων ἑξῆς τρία ὅμοια, τοῦ δευτέρου ποδὸς κρητικοῦ. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἑξῆς δὲ ἐν εἰσθέσει σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον ἐκ στίχων ὁμοίων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

307. *καὶ τέλη καὶ γραφαί*: Τὰ τελώνια καὶ ἀρχαί. τελώνης γὰρ ἦν, καὶ ἐμίσθου τὰ τέλη, τουτέστι τὰ τάγματα.

2. *γὰρ τῇ* add. V.Θ.
7. *πλεονεκτεῖ* Kusterus. *πλεονεκτῶ* V.Θ. Ald.
8. *ἐκείνων* Θ.
10. *τεχνάζει* V. *τεχνάζῃ* Ald.
12. *φανῶ*—*κατηγορήσω* om. V.Θ.
14. *γὰρ* Θ. *δὲ* Ald.
15. *διδόναι. ὁ κλέων δὲ* (*δὲ* om. Θ.) *λέγει οἱονεὶ ἀδεκάτευτον ἔχων* (*ἔχειν* Θ.) *οὐσίαν* V.Θ.
19–28. *Κορωνὶς*—*παράγραφος* om. V.Θ.
29. *Τὰ* om. Θ.
30. *τουτέστι*] *ὅ ἐστι* Θ.

309. *ὦ βορβοροτάραξι*: Ταραχωδέστατε. *ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν ὡς βόρβορον. θορύβου πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρου.*

311. *ἀνατετυρβακώς*: Ἀναταράξας. *τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται τὸ τὸν πηλὸν ταράξαι.*

312. *ἐκκεκώφηκας*: Βοῆς *ἐπλήρωσας τὰς ἀκοάς.*

313. *κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν*: Ἐπειδὴ *οἱ θυννοσκόποι ἐπὶ ὕψους ἱστάμενοι τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων θύννων εἰς τὰ δίκτυα ποιοῦνται, φησὶν ὅτι καθάπερ τοὺς θυννοσκόπους εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν* Κλέωνα *τῆς πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προαρπάζει οὖν, δέον τὴν πόλιν τὰ ἑαυτῆς λαμβάνειν. ὀνειδίζει οὖν αὐτῷ, ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα, ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀψοφαγίαν διαβάλλει. ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ τοῦτο εἶπε τῶν ἁλιέων τῶν ἀγρευόντων τοὺς θύννους.*

314. *καττύεται*: Συντίθεται *καὶ συρράπτεται κατ' ἐμοῦ. ἀστείως δὲ τῇ λέξει κέχρηται ὡς βυρσοδέψης ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.*

315. *χορδεύματα*: Ἑξῆς *καὶ οὗτος ὡς μάγειρος ἀποκρίνεται. χορδεύματα γὰρ καὶ χορδαὶ καλοῦνται τὰ ἔντερα.*

316. *μοχθηροῦ βοός*: Θανασίμου *ἢ ἀσθενοῦς. ἰσχνοῦ καὶ λεπτοβύρσου. καὶ τοῦτο δὲ ὡς βυρσέα σκώπτει.*

317. *τοῖς ἀγροίκοισι πανοῦργος*: Εἰς *ὑποδήματα τοῖς αὐτοῖς καὶ ὡς τὰς βύρσας τέμνων. καττύματα δὲ τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τετμημένα, ἃ προστίθεται τοῖς σανδαλίοις. τοῦτο δὲ εἶπεν ὡς πρὸς σκυτέα.*

318. *δυοῖν δοχμαῖν*: Παίζων *καὶ αὐτὸς παλαιστὰς ἐξετείνετο. δοχμὴ γὰρ ἡ παλαιστή.* Ἄλλως. *δύο παλαιστάς. ἐκτεινόμενα γὰρ τὰ ἰσχνὰ τῶν δερμάτων εἰς πλάτος αὔξεται.*

319. *κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε*: Τὸν *αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμᾶς ἐξηπάτηκεν, ὥστε καταγελάστους γενέσθαι.*

4. *τὸ τὸν* V. *τὸν* Θ. *τὸ* Ald. *ἀναταράξαι* Θ.
8. *φησὶν οὖν ὅτι* Θ.
10. *τὴν πόλιν λαμβάνειν αὐτούς* Suidas s. *θυννοσκόπος.*
11. *οὖν*] *δὲ* Θ.
13. *τοῦτο εἶπε* hic V, post *ἁλιέων* Ald.
14. *συρράπτεται* Suidas s. *καττύεται. ῥάπτει* Ald.
16. *ἀποκρίνεται* Θ. *ἀπεκρίνατο* Ald.
17. *γὰρ* add. Θ.
18. *ἰσχνοῦ λεπτοῦ καὶ βύρσου. καὶ δὴ ὡς* Θ.
20. *τοῖς αὐτῶν ὡς καὶ τὰς* Θ.

320. τοῖς δημόταισι: Διαβολὴ τῶν Ἀθηναίων, εἰ καὶ δοῦλος παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος ἀπαγγέλλεται.

321. Περγασῆσιν: Ὄνομα δήμου.

ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν: Ἐκολύμβων, ἐνηχόμην ἐν τοῖς ὑποδήμασιν. ἐμβάδες δὲ ἐρρήθησαν ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν αὐτοῖς. ἐκτεινομένων γὰρ καὶ πλατυνομένων εὐχερῶς τῶν δερμάτων, ἐκολύμβων ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ μηκέτι ἡρμοσμένα τοῖς ποσὶ τῶν φορούντων αὐτὰ εἶναι.

322. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς: Ὁ λόγος πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. κορωνὶς δὲ καὶ εἴσθεσις χοροῦ προῳδική, διὰ τὸ ἀεὶ προτίθεσθαι τῆς διπλῆς, ἐκ κώλων καὶ στίχων πολυσχηματίστων δώδεκα. ὧν τὰ πρῶτα τρία παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ἃ καλεῖται κρητικὰ διρρυθμα. τὸ δὲ δ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον. τὰ δὲ ε', ς' θ', ι' τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ ζ', η' δακτυλικὰ τετράμετρα. τὰ δὲ τελευταῖα δύο ἰαμβικὰ τετράμετρα καταληκτικὰ, ὅμοια τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

325. προστατεῖ: Προηγεῖται, προέστηκε, παρακολουθεῖ. καθάπτεται τῶν ῥητόρων ὡς ἀναιδῶν.

326. ἢ σὺ: Τοῦτο πρὸς τὸν Κλέωνα. ἀμέλγεις δὲ, λαμβάνεις τὰ αὐτῶν πράγματα. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν εἴρηται.

τοὺς καρπίμους: Τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων διασείεις, τοὺς πλουσίους καὶ εὐποροῦντας. ἀμέλγεις δὲ, ἀποδρέπῃ, ἀπανθίζεις, τρυγᾷς καὶ καρπίζῃ. ἰδίως δὲ ἀμέλγειν λέγεται τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἀώρους τοὺς κάρπους ἀποσπᾶν, ὅπερ οἱ κλέπται ποιοῦσιν.

327. ὁ δ' Ἱπποδάμου: Οὗτος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει καὶ οἰκίαν εἶχεν, ἥνπερ ἀνῆκε δημοσίαν εἶναι. καὶ πρῶτος αὐτὸς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τὰ Μηδικὰ συνήγαγεν. ἦν δὲ Ἀθηναίοις τίμιος. πικρῶς οὖν

5. ἐμβαίνειν] ἐμμένειν Θ.
10—15. κορωνὶς — τῷ τέλει κορωνίς om. V.Θ.
17. Προηγεῖται et παρακολουθεῖ addidi ex V.Θ. Iidem post παρακ. addunt μόνη (μονως V.) γάρ φησι προηγεῖται τῶν ῥητόρων ἡ ἀναίδεια, omittunt autem sequentia καθάπτεται τῶν ῥητόρων ὡς ἀναιδῶν. In G. totum scholion hoc est, προηγ. τῶν ῥ. ἡ ἀναίδεια, προέστηκε, παρακ. μόνη.
19, 20. Τοῦτο—εἴρηται om. V.Θ.
22. ἀπανθίζεις ἀποδρέπεις Θ. ἀποδρέπεις etiam V.
24. ἀώρους add. V. ἀώρως Θ. κλέπτοντες Θ.
26. ἥνπερ] ἣν Θ.
εἶναι om. Suidas s. λείβεται.
27. Ἀθηναίοις] ἀθήνησι Θ.
οὖν] μὲν οὖν Θ.

λέγει ὅτι σὺ μὲν ἀνάξιος ὢν σφετερίζει, καὶ ἀπὸ πάντων κερδαίνεις, ὁ δὲ εὐνούστατος ὢν τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δάκρυσιν ἀναξίως ὁρῶν σε τὰ τῆς πόλεως καρπούμενον. λυπεῖται, φησὶν, ὁ Ἀρχεπτόλεμος. οὗτος γὰρ πολλὰ ὠφέλησε τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν αὐτόν φασι Θούριον, οἱ δὲ Σάμιον, οἱ δὲ Μιλήσιον. Κλέωνος δὲ ἐχθρὸς ἦν. Ἄλλως. Ἱππόδαμος μόνος λείβεται καὶ ἡττᾶται. διεβάλλετο γὰρ ἐπὶ πολυφαγίᾳ ὁ Ἱππόδαμος. ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος ὄντος γαστριμάργου, παρευδοκιμουμένου δὲ ὑπὸ Ἱπποδάμου, κέχρηται τῇ συγκρίσει

1. σφετερίζει V. σφετερίζῃ Ald.
2. τοῖς om. Θ.
δάκρυσιν] δακρύοις Suidas.
3. λυπεῖται γάρ φησιν Θ.
5. οἱ δὲ σάμιον addidi ex V.Θ.
ἐχθρὸς ἦν] λείπει δὲ ὁ ὀφθαλμός addit Ald. om. V.Θ.
6. Ἱππόδαμος] Hujus scholii auctor Ἱππόδαμος, non Ἱπποδάμου, legit, errore manifesto, quem notavit Schneiderus ad Xenoph. Hist. Gr. 2, 4, 11.
7. οὖν] οὖν καὶ τοῦ Θ.
8. δὲ om. V.Θ. His addam quæ de scholiis ad h. v. disputavit Meierus in ephemeridibus quæ inscriptæ sunt *Philologische Blätter* (Vratislav. 1817. fasc. II. p. 178–185.), omissis nonnullis quæ ad futile illud additamentum spectant, λείπει δὲ ὁ ὀφθαλμός, quod nostrorum codicum auctoritate ejecimus. "Duæ "in scholiis explicantur lectiones, "vera prior ὁ δ' Ἱπποδάμου, falsa "altera ὁ δ' Ἱππόδαμος. Nisi enim "Hippodamum intelligis hominem "aliquem de vulgo, alias ignotum, "ut non inepte suspicatur scholi"asta postremus, illum nobilem "Hippodamum quem prior scho"liasta intellexerat, et temporum "et rerum ratio excludunt. Locus "classicus de Hippodamo Milesio "est apud Aristot. de Rep. 2, 6. "(al. 8.), ubi ut primus illorum "celebratur, qui cum rem publi"cam non attigissent, civitatem "tamen condidissent non manibus "sed mentibus. Præter hanc li"beralium artium honestæque vitæ "laudem non minus celebratur "ejus nomen in architectura; ur"bium enim divisionis auctor est: "τὴν τῶν πόλεων διαίρεσιν εὗρε, Athe"niensibus in Piræeo exstruendo "operam navavit, τὸν Πειραιᾶ κατέ"τεμε, quod quale sit κατατεμεῖν, "ut divinari quodammodo potest "ex antecedente διαίρεσιν, ita nos "in diversum trahunt tum virorum "doctorum Aristotelici loci inter"pretationes tum Lexicographo"rum notæ, quorum fere alius alio "verbo utitur, ad hanc ab Hippo"damo Piræeo impensam operam "significandam. Lambinus: *Pi"ræeum ab urbe sejunxit.* Victo"rius: Piræeum *discidit.* Meur"sius in Piræeo cap. 2. et P. *dis"secuit;* Harpocr. s. v. Ἱπποδάμεια] "forum in Piræeo vocatum Hip"podameum ab Hippodamo Mi"lesio architecto τοῦ οἰκοδομησαμένου "Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ, quæ eadem "repetit Suid. s. v. Ἱπποδάμεια ἀγορά. "Hesychius, Ἱπποδάμου νέμησις] τὸν "Πειραιᾶ Ἱππόδαμος Εὐρυφῶντος παῖς "(sic ex Aristot. legendum esse "pro Εὐρυβόοντος monuit jam Meur"sius l. l.) διεῖλεν Ἀθηναίοις· οὗτος "δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσας εἰς Θουρίους "(sic Valesius ad Harpocr. re"scripsit pro inepto Σατυρικοὺς,) "Μιλήσιος ὤν. Photius: διένειμεν "Ἀθηναίοις τὸν Πειραιᾶ. — Lexic. "Rhetor. in Anecdot. Bekk. I,

χρησιμώτατα. ὁμοῦ γὰρ καὶ τὸν Ἱππόδαμον καὶ τὸν Κλέωνα διαβάλλει. [ὁ Ἱππόδαμος ἢ ὁ Ἀρχεπτόλεμος. V.]

" p. 266, 27. Ἱπποδ. ἀγορά] τόπος " ἐν τῷ Πειραιεῖ ἀπὸ Ἱπποδάμου Μι" λησίου ἀρχιτέκτονος ποιήσαντος Ἀθη" ναίοις τὸν Πειραιᾶ καὶ κατατεμόν" τος τῆς πόλεως τὰς ὁδοὺς, quibus " accedat denique schol. noster " συνήγαγεν τὸν Πειρ. κατὰ τὰ Μηδικὰ, " quod, si Meursio fides, *conjunxit* " interpretandum est. Sed utut " fuit opera ipsa, tamen temporum " nota κατὰ τὰ Μηδικὰ facit, ut ad " id tempus referamus, quo The" mistocle prætore Piræeus muniri " cœptus est, cujus annus neque " est Ol. 71$\frac{3}{4}$, cum, qui ibi in fas" tis legitur Themistocles, diversus " esse debeat ab illo magno et aut, " ut Lydiattus putavit, hujus pa" truus aut ne ulla quidem cogna" tione cum eo conjunctus (Corsin. " F. A. vol. 1. p. 336. sqq. vol. 3. " p. 143.); neque, quod Dodwellus " opinatur, Ol. 74$\frac{3}{4}$ cum ἀρχή illa " Themistoclis debeat post relic" tam a Persis Græciam pugnam" que Platæensem incidere, Cor" sin. vol. 3. p. 160. sqq.; liben" ter itaque cum Corsinio annum " magistratus Themistoclis Ol. 75$\frac{3}{4}$ " dixerim, quo ipso anno Themi" stocles non quidem ἀρχὴν ἐπώνυμον " sed aliam administravit, nescio " quam. Sed redeo ad Hippoda" mum nostrnm, qui quoniam Ol. " 75$\frac{3}{4}$ certe tricesimum ætatis an" num egit, quippe vix prius ad " tantam artis laudem pervenire " potuit, ut Milesius tanto operi " perficiendo et quidem Athenis " adhiberetur, eo anno, quo hæc " Equitum fabula acta est, Ol. 88, " 4. octogenarius saltem fuit, qua " quidem ætate cum Cleone nullas " suscipere potuit inimicitias, ne" que omnino unquam suscepit, si " Milesium fuisse memineris, Thu" rios, cum hæc colonia condere" tur, profectum. Sed nimis jam " multa de Hippodamo Milesio, " ita tamen claro architecto, ut ab " eo singularis condendæ ratio no" minetur νεώτερος καὶ Ἱπποδάμειος " τρόπος Aristot. Polit. 7, 11. §. 4. " ed. Sch. quem locum laudavit " Schneider ad Xenoph. H. Gr. 2, " 4, 11: liceat tamen monere in " scholiasta Aristophanis mutan" dum esse verborum ordinem: " etenim, ut nunc leguntur, facile " suspicareris, Archeptolemum ab " aliis Milesium, ab aliis Thurium " appellari, cum hoc potius de " Hippodamo dicendum sit; ita" que scribe meo Marte: καρ" πούμενον· καὶ οἱ μὲν αὐτόν φασι " Θούριον, οἱ δὲ Μιλήσιον· λείπει δὲ " ὁ ὀφθαλμός. Ἄλλως (de conjec" tura addo). Λυπεῖται, φησὶν, ὁ Ἀρ" χεπτόλεμος· οὗτος γὰρ πολλὰ ὠφέ" λησε τὴν πόλιν· Κλέωνος δὲ ἐχθρὸς " ἦν. Ἄλλως etc. Transeamus jam " ad Archeptolemum, quem hic " significari dixi, et jam multo " ante dixerat Casaubonus, cujus " adnotatio alioquin non ita op" tima est. Est enim idem Ar" cheptolemus, qui memoratur in " hac fabula v. 791. ubi Agora" critus Cleoni vitio vertit, quod " —Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος Τὴν εἰ" ρήνην ἐξεσκέδασας τὰς πρεσβείας τ' " ἀπελαύνεις Ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγί" ζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται. " Scholiastæ error, qui ad hunc lo" cum poetam contra historiam " censet Archeptolemum legatum " nominasse, cum in ea legatione, " quæ octavo (debebat nonum di" cere) belli anno superstite Cleone " ad annuas inducias componendas " missa erat, nullus Hippodamus " nominetur, ab aliis, velut a Pal" merio, notatus jam est, qui idem " prudenter monuit, in ea fabula

328. [ἐν ἐπεισθέσει κῶλα β′ δακτυλικὰ δίμετρα, ἀκατάληκτον τὸ

"quæ Ol. 88, 4. doceatur, non de "ea posse legatione dici, quæ Ol. "89. suscepta fuerit, sed intelli-"gendum esse hunc locum de iis "pacis conditionibus, quas Lacedæ-"monii anno septimo belli Ol. 88, "3. ante Pylum penitus captam "Athenas tulissent, Thuc. 4. 16. "quas etsi lautissimas Cleon po-"tissimum auctor fuit Atheniensi-"bus ut repudiarent; sed erravit "idem Palmerius ad h. l. cum iis, "qui ejus auctoritatem sequuntur, "Hudsono et Dukero ad Thucydi-"dem 4, 16, si ex hoc Aristopha-"nis loco Archeptolemum cory-"phæum legationis fuisse expiscati "sunt. Quippe, qui supra summo "luctu ob Cleonis impudentiam et "flagitia affectus dicitur, Archep-"tolemus, Atheniensis, pacis stu-"diosus et Cleonis inimicus, idem "haud dubie est atque is, cui nunc "Cleon maxime adversari traditur. "Neque injuriam me puto sermo-"nis usui facturum, si φέρειν τὴν "εἰρήνην de eo intelligam, qui lega-"tionem Lacedæmoniorum in con-"cionem introduxerit, eam pacem-"que ab ea allatam civibus suis "commendaverit."

"Certissimum autem argumen-"tum, quo probatur Archeptole-"mum Hippodami filium utroque "loco intelligendum esse, id est, "quo hunc Cleonis furiosis et tur-"bulentis concionibus semper se op-"posuisse, magis paucorum quam "populi dominatui deditum, magis "pacis quam belli fuisse studiosum "probatur, ex ejus vitæ fine duci-"tur. Etenim hic Archeptolemus, "qui, instituto quadringentorum "virorum imperio, cum Antiphonte "et Onomacle eam suscepit lega-"tionem, cujus mentionem facit "Thucydides 8, 71. ἐκπέμπουσι καὶ "ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις περὶ "ξυμβάσεως, βουλόμενοι διαλλαγῆναι. "Pseudoplutarchus in Vita Anti-"phontis ex Cæcilio psephisma "nobis servavit, quo uterque, An-"tiphon et Archeptolemus, resti-"tuto populari imperio in judi-"cium vocabantur, eamque pœ-"nam, ad quam condemnati sunt: "in καταδίκῃ diserte legitur: Προ-"δοσίας ὦφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἱπποδά-"μου Ἀγρύληθεν; in ipso psephis-"mate et catadice post Taylori Vit. "Lys. vol. 6. p. 120. ed. R. Ruhn-"kenii Vit. Antiph. p. 241. in "Opuscul. aliorumque conatus, "remanserunt tamen nonnulla, "aut emendanda aut explicanda: "ipso initio nisi statuas excidisse "Αἰαντὶς (vel alia quælibet φυλὴ) "πρώτη — δεκάτη ἐπρυτάνευε post τῇ "βουλῇ, legendum suadeo pro τῆς "πρυτανείας numerum aliquem or-"dinalem πρώτης, τρίτης etc. — δε-"κάτης: quem, nescio. Legatos "hos infectis rebus Lacedæmone "rediisse, auctor est Thucyd. 8, 91. "ἐπειδὴ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος πρέσβεις "οὐδὲν πράξαντες ἀνεχώρησαν τοῖς ξύμ-"πασι ξυμβατικόν, quem locum, tam "qui scholiastæ auctoritate inter-"pretantur 'nulla pactione cum "universis Lacedæmoniis facta' "(qui sensus neque ex verbis elici "potest, neque rebus est aptus, "cum pax inter singulos homines "nulla sit) quam qui τοῖς ξύμπασι "delendum putant aut intelligen-"dum esse 'plane, omnino,' errant: "οὐδὲν πράξαντες τοῖς ξύμπασί ξυμβα-"τικόν h. e. cum nihil confecissent, "quod omnibus sc. Atheniensibus "esset ξυμβατικὸν, sed quæ confece-"runt erant quadringentis quidem "utilia sed non item plebi. Dis-"cimus autem ex hoc nostro pse-"phismate, legatos Athenienses ex "exercitu hostili h. e. ex classe illa "duarum et quadraginta navium

α', τὸ δὲ β' καταληκτικόν. V.] *ἀνὴρ ἕτερος*: Ὁ *ἀλλαντοπώλης.* [*ἐφάνη*: Εὑρέθη, *καταφανὴς ἐγένετο.* Gl. V. Victor.]

330. *ὅς σε παυσει*: Καταπαύσει *σε, παρευδοκιμήσει. πάρεστιν ἐγγὺς οὗτος καὶ πλησίον καὶ οὐκ εἰς μακράν.* Ἄλλως. *ὑπερβαλεῖ σε, παραδραμεῖται, νικήσει σε. καὶ* Ὅμηρος "*ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι* "*οὐδέ με πείσεις.*"

331. [*τῇ κακοτεχνίᾳ καὶ θρασύτητι καὶ ἀναισχυντίᾳ καὶ δολιότητι. καὶ ὁ* Κλέων *γὰρ πρὸς χάριν καὶ κολακείαν ἐδημηγόρει.* V.] *κοβαλικεύμασι*: Τῷ *κολακεύειν καὶ πρὸς χάριν δημηγορεῖν. ἐπεὶ καὶ ὁ* Κλέων *ἐδόκει παρὰ τοῖς* Ἀθηναίοις *εὐδοκιμεῖν διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν. καὶ ὅλως δι' ὧν φησι τοῦτον παρευδοκιμήσειν, τὸν* Παφλαγόνα, *διὰ τούτων διαβάλλει τὸν* Κλέωνα, *δεικνὺς ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα πρόσεστιν αὐτῷ, δι' ὧν ἤρθη μέγας.* [*πανουργεύμασιν.* V.]

332. *ἀλλ' ὦ τραφεὶς*: Τοιαύτης *ἀνατροφῆς μετασχὼν, τουτέστι πονηρᾶς καὶ κακῆς. ὅθεν οἱ ἀνατραφέντες ἄνδρες οἱ ἔξαρχοι καὶ πρωτεύοντες, οἱ ἀνδρεῖοι,* Ὁμηρικῶς.

333. *τὸ σωφρόνως τραφῆναι*: Τὸ *ἐπιεικῶς καὶ εὐγενῶς ἀνατραφῆναι. τὸν ἀλλαντοπώλην δὲ βουλόμενος διαβάλλειν, δείκνυσιν αὐτὸν*

" Peloponnesiacarum, quæ in ora " Laconica stationem habebat et " in Eubœam navigationem parabat, profectos esse hostili navi, " appulsos vero Attico littori per " Deceleam, quod castellum Agis " tum tenuisset, terra Athenas " ivisse; in *καταδίκῃ* ipsa pro *τῷ* " *δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τ' οἰκίαν ἐς τὸν* " lege ΤΩ ΔΕ ΔΗΜΑΡΧΩ (nam " duos demarchos opus fuisse patet, cum Antipho Rhamnusius, " Archeptolemus autem Agryleus " esset,) ΑΠΟΦΗΝΑΙ ΤΑΣ ΟΥΣΙΑΣ " ΑΥΤΩΝ. Redeo ad schol. Aristophanis 791. in quo nomina " legatorum restitui possunt ex " Thucydide 4, 119. tum autem, " mutato verborum ordine ita lege " Τολμαίου· *καὶ οὕτως ἡ πρεσβεία τοῦ* " Κλέωνος *ἔτι ζῶντος, ἡ εἰρήνη μετ' ἐνι-* " *αυτὸν ἐγένετο· ἐγένετο δὲ πόλεμος ἔτ-* " *ὕστερον* (hæc de conjectura addo) " *ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη·* vulgo *καὶ* — " *ἐγένετο* male leguntur post *ἐγένετο* " — *ἔτη.* Fœdera enim 30. annorum, quæ ferierunt Athenienses cum Lacedæmoniis anno decimo belli Ol. 89. 3. Thuc. 5, " 18, cum jam solverentur Ol. 89, " 4. Thucyd. 5, 43, si octodecim " annos addas, incides in Ol. 94, " 2. quo anno finita est seditio " Athenis."

1. *καταληκτικὸν*] *μεταληκτικὸν* V.

5. *παραδραμεῖται*] *παραδράμῃ σε* V. *παραδράμοι* Θ.

Ὅμηρος] Il. A, 132.

6. *πείσεις* om. V.

9. *τῷ* V.Θ. *τὸ* Ald.

11. *φασι* V.Θ.

τοῦτον π. V.Θ. *π. τοῦτον* Ald.

13. *τὰ* om. V.

πονηρῶν ἠθῶν. ἀλλὰ λεληθότως δι' ὧν περὶ τούτου λέγει ὀνειδίζει τοὺς ἄλλους πολίτας ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ὁρμωμένους ἐπιτηδευμάτων καὶ εὐδοκιμοῦντας. [ὡς οὐδὲν λέγει: Οὐδενός ἐστιν ἄξιον, οὐδὲν πλέον λέγει. Gl. Victor.]

334. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷος: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν λβ'. ὧν τελευταῖος

νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμὲ γὰρ ἤνπερ γε τοῦτον ἕλκῃς.

ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ἑξῆς δὲ τούτων ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ιέ, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου ὄντος καὶ τοῦ τελευταίου διμέτρου καταληκτικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

335. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις: Οὐκ ἐπιτρέψεις, οὐ συγχωρήσεις μοι. ὁ δὲ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. ἐπιστομίζειν γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος βουλόμενος λέγει.

339. οὐ παρήσω: Οὐ παραχωρήσω. πρὸς δὲ τὸ οὐκ ἐάσεις, οὐ παρήσω εἰπεῖν πρῶτον, δηλονότι. ἀμφιβόλως δὲ εἶπε. λέγων γάρ, οὐκ ἂν πρώτῳ λέγειν ἐπιτρέψαιμί σοι, ἔδοξεν εὐφημότερον ἀποκρίνασθαι πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου ῥηθὲν διαρραγήσομαι. διόπερ ἑξῆς ὁ χορὸς ἀπεκρίνατο, πάρες πρὸς τῶν θεῶν διαρραγῆναι.

340. πάρες: Τοῦ Κλέωνος εἰπόντος διαρραγήσομαι καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου εἰρηκότος οὐ παρήσω, ὁ χορὸς πρὸς τὸ εἰρημένον φησὶν ὅτι πάρες αὐτῷ διαρραγῆναι.

341. τῷ καὶ πεποιθὼς: Τίνι τεθαρρηκὼς ἀξιοῖς φιλονεικεῖν ἐμοὶ καὶ διαλέγεσθαι;

342. ὁτιὴ λέγειν οἷός τ' ἐγώ: Κἀγὼ δυνατός εἰμι καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν.

καρυκοποιεῖν: Κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. πλαγίως δὲ τῇ λέξει ὡς μάγειρος ἐχρήσατο. καρυκεύματα γὰρ καὶ ἡδύσματά εἰσι τὰ ἀρτύματα. καὶ καρύκη, κοιλία, ἣν νῦν μουθυλευτὴν καλοῦσιν.

2. τῶν om. Θ.
5. Scholion metricum om. V.Θ.
17. ἀποκρίνεσθαι Θ. ὑποκρίνασθαι V.
18–20. διόπερ—εἰπόντος διαρραγήσομαι om. V.
19. ὑπεκρίνετο Θ.
21. εἰρηκότος] εἰπόντος V.
23. φιλονεικεῖν] φιλονικεῖν Ald. Scholion om. V.Θ.
25. Κἀγὼ om. V. ἱκανὸς] εἰκανὸς ἐγὼ V.
27. ῥημάτων om. Θ.
28. γὰρ καὶ] καὶ om. Θ.
29. καρύκη Suidas s. h. v. καρύκκη Ald.

343. ἰδοὺ λέγειν: Χλευάζει αὐτὸν ὅτι δύναμαι λέγειν λέγοντα. τῇ δὲ τοῦ σχήματος ἐμφάσει τὸν διασυρμὸν ἔδειξεν. φησὶ γὰρ, ἀφόρητόν ἐστιν εἰ καὶ σὺ ῥήτωρ εἶ.

344. ὠμοσπάρακτον: Ἀστείως καὶ οὗτος ὡς πρὸς μάγειρον. ὁ δὲ νοῦς αὐτῷ τοῦτο βούλεται. εἰ πρᾶγμα, φησὶ, σκολιὸν προσπέσοι, οὐκ ἂν ποτε κατορθώσαις οὐδὲ διανύσαις. ὠμοσπάρακτον δὲ, δυνάμενον σπαράξαι τὸν λέγοντα. Ἄλλως. ἀδιάθετον καταλαβὼν καὶ ὠμόν. ὡς πρὸς μάγειρον δὲ τὸ ὠμοσπάρακτον ἢ τὸ νεοσπάρακτον. χρηστῶς δὲ ἀντὶ τοῦ καλῶς, ὠφελίμως, συμφερόντως. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ καὶ τῷ ἀστεϊσμῷ, ὡς πρὸς μάγειρον. χρηστὸν γὰρ ἔδεσμα λέγομεν τὸ εὖ ἠρτυμένον.

345. ἀλλ' οἶσθ' ὅπερ πέπονθας: Ἀλλὰ γινώσκω ὃ πέπονθας. ἢ οἶδα τὸ ἐπᾶράν σε. ἀλλά μοι δοκῶ συνειδέναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν εἰς τοσοῦτον θράσος προελήλυθας.

346. εὖ κατὰ ξένου: Οἱ γὰρ κατὰ ξένου λέγοντες εὐκόλως λέσιν, ὡς κατὰ ξένων καὶ οὐ πολιτῶν δημηγοροῦντες.

347. τὴν νύκτα θρυλλῶν: Οἱ γὰρ μὴ ἔμπειροι τοῦ συνηγορεῖν, ἐὰν διδαχθῶσιν ἀπὸ πράγματος, μὴ ἔχοντες ἀπὸ φύσεως τὸ λέγειν, ἀσκοῦνται καὶ ἰδίως διάγουσι καὶ γρηγοροῦσι διὰ τῆς νυκτὸς καὶ ὕδωρ πίνουσιν.

348. ὕδωρ τε πίνων: Τουτέστι ταλαιπωρῶν, καὶ μετὰ πολλῶν καμάτων καὶ πόνων συντάσσων τὸν λόγον. δεικνύναι δὲ διὰ τούτων πάντων βούλεται τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ τὴν ἀπορίαν. Ἄλλως. ἀγρυπνῶν καὶ φροντίζων, καὶ τῶν νυκτῶν μελετῶν καὶ σκεπτόμενος τὴν δίκην, τουτέστι ταλαιπωρῶν καὶ μετὰ πολλοῦ καμάτου συντάσσων τὴν δίκην.

κἀπιδεικνὺς: Τουτέστι καταδήλους τοὺς λανθάνοντας ξένους ποιῶν.

τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν: Λυπῶν φίλους. πρὸς γὰρ φίλους καὶ γνω-

μονθυλευτὴν Θ. et Suidas. μονθηλευτὴν Ald.
4. ἀστεῖος V.Θ.
οὗτος V.Θ. οὕτως Ald.
6. Legebatur κατορθώσεις οὐδὲ διανύσεις.
8. ἢ τὸ] τὸ om. Θ.
10. ἥδυσμα λέγει τὸ Θ.
19. ἐγρηγόρουσι V.
22. δὲ om. V.
23. τῷ λόγῳ καὶ τὴν ἀπειρίαν Θ.
25. ταλαιπωρῶν καὶ om. Θ.
27, 28. Τουτέστι—ποιῶν om. Θ.

ρίμους τοὺς δημότας συνέβαινε τὰς τοιαύτας γίνεσθαι δίκας. καὶ τούτῳ δὲ χρῆται δείγματι τῆς ἀσθενείας τῶν λόγων αὐτοῦ, ὅτι τοὺς μὲν φίλους ἱκανός ἐστι βλάπτειν καὶ κακοποιεῖν, πρὸς δὲ τοὺς ἀλλοτρίους καὶ ξένους ἐξασθενεῖ.

349. τῆς ἀνοίας: Τῆς μωρίας, τῆς ἠλιθιότητος. καὶ ἐξηπάτησας, φησὶ, διότι κατὰ μετοίκου ποτὲ ξενίας ἀπηνέγκου γραφὴν, καὶ ἐλπίζεις διὰ τοῦτο δύνασθαι καὶ δημηγορεῖν. μετοίκους δὲ ἐκάλουν τοὺς ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταβαίνοντας εἰς ἑτέραν καὶ οἰκοῦντας.

351. κατεγλωττισμένην: Πλήρη γενομένην τῶν σῶν λόγων, ἀπατωμένην, ταραττομένην, καταλελαλημένην τοῦ σοὶ μόνῳ προσέχειν τὸν νοῦν. σύνηθες δὲ τοῦτο λέγουσι μὴ ἔχειν λόγον καὶ παρὰ ἀρχαίοις καὶ νεωτέροις.

352. ἀντέθηκας: Ἔστησας ἐξ ἐναντίας καὶ ἀντετάξω.

354. κασαλβάσω: Λοιδορήσω. ἔστι δὲ κασαλβὰς ὄνομα ἑταίρας. νῦν δὲ εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ Διαγόρα, λοιδορηθείην. πρὸς δὲ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, κασαλβάσω ὡς στρατηγὸς ἀντέθηκεν, καὶ Νικίαν ταράξω. Νικίας δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων. Ἄλλως. κασαλβάδες ἑταῖραι εἰσὶν, αἱ ἀεὶ ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἑστῶσαι γυναῖκες ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς. κασαλβάδες δὲ εἴρηνται ἀφ' οὗ ποιοῦσι. καλοῦσι μὲν γὰρ οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστὰς, σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσιν. ἐπεὶ οὖν ἰταμῶς καὶ ἀναιδῶς καὶ ὁ Κλέων ἀλλοτρίοις ἐπεπήδησεν εἰκῇ καὶ τῆς ἐπὶ τοῖς κατορθώμασι δόξης αὐτοὺς

1. τοὺς add. V.Θ.
1, 2. συνέβαινε—αὐτοῦ addidi ex V.Θ. Fortasse typothetæ culpa exciderunt ex Ald. in qua δημότας in fine paginæ legitur.
2. δὲ χρῆται δείγματι] δεῖται δείγματι χρῆσθαι Θ.
3. κακοποιεῖν] κακοῦν Θ.
6. ξενίου ἐπήνεγκας Θ.
8. εἰς ἑτέραν om. Θ.
9. πεπληρωμένην τῶν Θ.
11. ἔχειν V.Θ. ἔχον Ald.
13. Ἔστησας—ἀντετάξω om. V.Θ.
14–17. λοιδορήσω—Ἀθηναίων post alterum scholion ponunt V.Θ. præfixo ἄλλως.
14. κασαλβὰς addidit Toupius Emendat. vol. 4. p. 546.
15. ἀπὸ V.Θ. ἐκ Ald.
16. ὡς V.Θ. ὁ Ald.
ἀντιτέθεικε Θ.
17. καὶ νικίας δὲ Θ.
18. αἱ Θ. αἳ Ald.
γυναῖκες add. V.Θ.
παρέχουσαι Θ. et Suidas s. κασαλβάδες. παρέχουσι Ald.
19. βουλομένοις] ᾐρημένοις V, non Suidas.
ἑαυτάς add. V.Θ. et Suidas.
20. ἔχουσαι—σοβοῦσι] ἔχουσι—σοβοῦσαι Θ.
21. ἀλλοτρίοις om. Θ.
22. αὐτοὺς δόξης Θ.

ἀφείλετο, καὶ αἱ ἑταῖραι δὲ ἀναίσχυντοι καὶ ἀναιδεῖς, ἐπεὶ ἐπιπηδῶσι τοῖς ἐρασταῖς, εἰκότως ὁ ποιητὴς τῇ λέξει ταύτῃ κέχρηται.

355. ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον: Τὰ μηρυκίζοντα τῶν ζῴων τρεῖς κοιλίας ἔχει, κεκρύφαλον, ἤνυστρον, ἐχῖνον. μηρυκίζει δὲ, ὅταν μὴ τροφῆς παρακειμένης ἀναπεμπάζῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφὴν καὶ κινῆται τὸ στόμα, ὥσπερ αἲξ καὶ πρόβατον καὶ κάμηλος. εἰκότως δὲ ὡς μάγειρος τούτοις ἠμείψατο τὸν Κλέωνα.

356. καταβροχθίσας: Ἐκροφήσας, καταπιών. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως ἐκροφουμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται.

ἀναπόνιπτος: Μὴ νιψάμενος μηδὲ πλύνας τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀκάθαρτος, ἵνα τὸ ῥυπαρὸν αὐτοῦ μᾶλλον ἐνδείξῃ τῶν τρόπων. παρατηρητέον δὲ ὅτι τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι φιλονεικεῖ τὸν Κλέωνα, τῷ μὲν θύννῳ ἤνυστρον καὶ κοιλίαν ἀντιτιθεὶς, τῷ δὲ θερμῷ τὸ ἀναπόνιπτος, τῷ δὲ οἴνῳ τὸν ζωμόν.

357. λαρυγγιῶ: Καταβοήσομαι, φησὶ, τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, τουτέστι κατασιγάσω τοὺς ῥήτορας. τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε τὴν φωνὴν προΐεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὅτι ὥσπερ ὁ Κλέων ἐπήνεγκε κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγοὺς, οὕτω καὶ οὗτος ἐχρήσατο τῷ λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας.

καὶ Νικίαν ταράξω: Φοβήσω. δυσοιώνιστος δὲ ὁ Νικίας. ἐμφαίνει δὲ, ὅτι καὶ αὐτὸς τῶν εὐδοκιμούντων ἦν στρατηγός. καὶ ὁ υἱὸς Στράτιππος. ἐμνημόνευσε δὲ τοῦ Νικίου Δημοσθένης. ἦν δὲ Νικηράτου παῖς.

360. ἀλλ' οὐ λάβρακας: Λάβραξ εἶδος ἰχθύος. ἀφ' οὗ ποιεῖται τὴν προσηγορίαν. κέχηνέ τε γὰρ αὐτοῦ τὸ στόμα καὶ ἀθρόως καὶ

1. ἐπεὶ om. V.

3, 4. μηρυκίζοντα — μηρυκίζει V. μηρυκάζοντα—μηρυκάζει Ald. Forma μηρυκίζειν utitur Galenus vol. 12. p. 306.

5. ἀναπεμπάζῃ — τροφὴν καὶ om. V.Θ.

8. ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως ἐκροφουμένων (ῥοφουμένων Suidas) καὶ ἀπλήστως λέγεται V. et Suidas s. καταβροχθίσας. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀθρόως καὶ ἀπλήστως ἐκροφώντων Ald.

10. μηδ' ἀποπλύνας Θ.

11. δείξῃ μᾶλλον Θ.

12. μὲν] Legebatur μὲν οὖν.

13. θύνῳ V.

ἀντιθεὶς V.Θ.

16, 17. τὴν—τμηθείσης—τῆς] τὸν —τμηθέντος—τοῦ V. Feminina habet Suidas s. λαρυγγιῶ.

18. δὲ om. V.Θ.

καλβάσω Θ. σαλβάσω V.

19. οὕτω add. Θ.

20. δυσοιώνιστος Valckenar. Diatr. Eurip. p. 109. Legebatur δυσώνητος.

22. δὲ om. V.Θ.

25. καὶ ἀθρόως] καὶ om. V: habet Suidas s. λάβραξ.

λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν Κλέων ἔφησε θύννους θερμοὺς καταπιεῖν, ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης ἀπὸ τῆς αὐτῆς τέχνης ὁρμώμενος, τὸ ἤνυστρον καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸν ζωμὸν ἀντέθηκεν, ὁ χορὸς μέμφεται ὡς οὐ δεόντως ἀμειψαμένου τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Κλέωνα, λέγων ὡς ἐχρῆν αὐτὸν ἀντιτεθεικέναι τῷ θύννῳ λάβρακα. ἰδιωτέρα γὰρ αὕτη πρὸς τὸν θύννον τοῦ ἠνύστρου καὶ ὧν αὐτὸς εἶπεν ἀπάντησις ἂν ἦν. Ἄλλως. βέλτιόν φησιν εἶναι

περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ βούλεται λέγειν, τοιοῦτόν ἐστι· τουτέστι κατὰ μέρος σου κόψω τὸ σῶμα. ὡς μάγειρος δὲ λέγει.

372. τὰς βλεφαρίδας: Παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. ἐπὶ γὰρ τὰς ὄψεις τοῦ ἀλλαντοπώλου ἐπιβαλὼν τὰς χεῖρας τὰ βλέφαρα ἐκτίλλει. τῶν γὰρ βυρσῶν ἐστιν ἔργον τῶν δερμάτων ἀπομαδίζειν τὰς τρίχας. ἢ ὅτι πρὸς τὸ ῥάπτειν τριχῶν δέονται.

373. τὸν πρηγορεῶνα: Τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα. παρατηρητέον δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιθετικοῖς, ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τέχνης ἑκάτερος αὐτῶν τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ ταῖς λέξεσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν βυρσέων τὸ καθαίρειν καὶ μαδίζειν τῶν δερμάτων τὰς τρίχας, οὕτω καὶ τῶν μαγείρων τὸ τέμνειν καὶ σφάζειν εἰς τὸν λαιμὸν τὰ θρέμματα. κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή.

375. μαγειρικῶς: Εἰώθασι γὰρ οἱ μάγειροι πασσάλοις τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγοντες στόματα κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δὲ πάθος τῶν χοίρων. Ἄλλως. οἱ μάγειροι μετὰ τὸ ἀποσφάξαι τὰ θρέμματα εἰώθασι κρεμᾶν αὐτὰ ἐκ τοῦ πασσάλου καὶ οὕτως ἐκδέρειν. συνάγειν δὲ εἴωθε τὰ θρέμματα τὸ στόμα. κατὰ ταῦτα οὖν φησιν ὅτι χρὴ πάτταλον ἐμβαλεῖν εἰς τὸ στόμα καὶ διανοῖξαι πρὸς τὸ ἐξεῖραι τὴν γλῶτταν. ἐξείραντες δὲ αὐτὴν, ἑλκύσαντες, ἀνασπάσαντες.

378. σκεψόμεσθα: Ἐπιγνωσόμεθα, πολυπραγμονήσομεν. ἀνδρικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνεπικωλύτως, ἅτε τῆς γλώττης προεξῃρημένης καὶ μὴ ἐμποδιζούσης τὴν θέαν.

380. χαλαζᾷ: Ἤτοι εἰ χαλαρός ἐστι, καὶ εἰ χαλαζᾷ ἐκεῖ. νόσημα δὲ τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα.

1. περιαιρόμενα V. ὃ δὲ—τοιοῦτόν ἐστι om. Θ.

13. πασσάλοις] πασσάλῳ Suidas s. χαλαζᾷ.

ἄλευρα καὶ κρέα καὶ μάσσουσιν. ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς. ὡς ἀλλαντοπώλης δὲ τῆς φύσκης ἐμνημόνευσε.

364. κύβδα: Κύπτοντα. διὰ δὲ τοῦ σχήματος τὴν αἰσχύνην δείκνυσιν ἑαυτοῦ.

365. νὴ τὸν Ποσειδῶ: Καὶ ἐμὲ τὸν θεράποντα ἕλκε, ἐὰν τὸν ἀλλαντοπώλην ἕλκῃς. Ἄλλως. ὁ χορός ἐστιν ὁ λέγων. χρησίμως δὲ κέχρηται τῇ συνδρομῇ. μὴ τοῦτον μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τὸν αὐτὸν ἐξάγοις τρόπον.

366. οἷόν σε δήσω: Μόνον, ἵνα ᾖ λέγων, τῶν μὲν ἄλλων σου συνωμοτῶν καίπερ ἀδικούμενος ὑπ' αὐτῶν φείσομαι, σὲ δὲ μόνον δήσω τῷ ξύλῳ. εἶδος δὲ δεσμωτηρίου τὸ ξύλον, ἣν ποδοκάκην λέγουσι καὶ ποδοστράβην. διώξομαι δὲ, κατηγορήσω σου δειλίας, ἀγῶνα ἐνστήσομαι κατὰ σοῦ.

368. θρανεύσεται: Ἐκταθήσεται. θράνος γὰρ τὸ ὑποπόδιον, ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνεται. πάλιν δὲ ὡς βυρσοπώλης τοῦτο λέγει. Ἄλλως. ξαίνειν ἔλεγον τὸ τύπτειν, καὶ ξαίνεσθαι τὸ πάσχειν. φησὶν οὖν, ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται. ἰδίως δὲ ὡς βυρσεὺς τῇ ἀπειλῇ ταύτῃ κέχρηται. καὶ γὰρ τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ ὦσιν. ἔνιοι δὲ, ἵνα διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου.

369. δερῶ σε θύλακον: Ἐκδερῶ σε. τὸ γὰρ ἐκδέρειν μᾶλλον τῶν μαγείρων τέχνη. ἐκδερῶ σέ, φησιν, ὥστε ἀπὸ τοῦ σώματός σου θύλακον ποιῆσαι εἰς ὑποδοχὴν κλέμματος.

370. διαπατταλευθήσει: Ἐκταθήσῃ χαμαί. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα μὴ συνάγοιντο καὶ συστέλλοιντο ἐκ τῆς τοῦ ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα παττάλοις κατακρούοντες ἐκτείνουσιν. Ἄλλως. χαμαὶ ἐπὶ τῶν παττάλων ἐξέδερον τὰ δέρματα.

371. περικόμματ' ἐκ σοῦ: Περικόμματα τὰ ἐκ τῶν μαγείρων

3, 4. Κύπτοντα—ἑαυτοῦ om. V.
9. Μόνον] Scholiasta non οἷον, sed οἷον legit.
11. δεσμωτηρίου] δεσμοῦ Vales. ad Harpocrat. p. 246.
12, 13. διώξομαι—κατὰ σοῦ om. V.Θ.
14. τὸ add. Θ.
19. ἵνα ἁπαλαὶ γενόμεναι διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου Suidas s. ξαίνειν.
22. σώματος] δέρματος Bentleius. Non opus.
23. κλεμμάτων Θ.
26. τὰ add. Θ. et Suidas s. διαπατταλευθήσῃ.
πάτταλον Θ.
28. ἐκ] ὑπὸ Suidas s. περικόμματα, ubi ἀπὸ duo codd.

περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ βούλεται λέγειν, τοιοῦτόν ἐστι· τουτέστι κατὰ μέρος σου κόψω τὸ σῶμα. ὡς μάγειρος δὲ λέγει.

372. τὰς βλεφαρίδας: Παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. ἐπὶ γὰρ τὰς ὄψεις τοῦ ἀλλαντοπώλου ἐπιβαλὼν τὰς χεῖρας τὰ βλέφαρα ἐκτίλλει. τῶν γὰρ βυρσῶν ἐστιν ἔργον τῶν δερμάτων ἀπομαδίζειν τὰς τρίχας. ἢ ὅτι πρὸς τὸ ῥάπτειν τριχῶν δέονται.

373. τὸν πρηγορεῶνα: Τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα. παρατηρητέον δὲ ἐν πᾶσι τοῖς ἀντιθετικοῖς, ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ τέχνης ἑκάτερος αὐτῶν τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ ταῖς λέξεσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν βυρσέων τὸ καθαίρειν καὶ μαδίζειν τῶν δερμάτων τὰς τρίχας, οὕτω καὶ τῶν μαγείρων τὸ τέμνειν καὶ σφάζειν εἰς τὸν λαιμὸν τὰ θρέμματα. κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή.

375. μαγειρικῶς: Εἰώθασι γὰρ οἱ μάγειροι πασσάλοις τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγοντες στόματα κατανοεῖν εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δὲ πάθος τῶν χοίρων. Ἄλλως. οἱ μάγειροι μετὰ τὸ ἀποσφάξαι τὰ θρέμματα εἰώθασι κρεμᾶν αὐτὰ ἐκ τοῦ παττάλου καὶ οὕτως ἐκδέρειν. συνάγειν δὲ εἴωθε τὰ θρέμματα τὸ στόμα. κατὰ ταῦτα οὖν φησιν ὅτι χρὴ πάτταλον ἐμβαλεῖν εἰς τὸ στόμα καὶ διανοῖξαι πρὸς τὸ ἐξεῖραι τὴν γλῶτταν. ἐξείραντες δὲ αὐτὴν, ἑλκύσαντες, ἀνασπάσαντες.

378. σκεψόμεσθα: Ἐπιγνωσόμεθα, πολυπραγμονήσομεν. ἀνδρικῶς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀνεπικωλύτως, ἅτε τῆς γλώττης προεξῃρημένης καὶ μὴ ἐμποδιζούσης τὴν θέαν.

380. χαλαζᾷ: Ἤτοι εἰ χαλαρός ἐστι, καὶ εἰ χαλαζᾷ ἐκεῖ. νόσημα δὲ τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα.

1. περιαιρόμενα V.
ὃ δὲ—τοιοῦτόν ἐστι om. Θ.
4. τὰ βλέφαρα add. G.Θ. τῶν βλεφάρων V.
ἐκτίλλει] ἐκτίλω V.
5. ἀπομαδίζειν] Id est *depilare*. Conf. Ducang. s. μαδίζειν, quod legitur in scholio proximo, ubi Victor. adscripsit μαδίσαι, τὸ τὰς τρίχας ἀποβαλεῖν· μάδος τὸ ψίλωθρον.
7. λεγόμενον om. Θ.
10. οὕτω om. Θ.
11. τέμνειν καὶ om. Θ.
13. πασσάλοις] πασσάλῳ Suidas s. χαλαζᾷ.
16. ἐν πασσάλοις Θ.
17. φησιν ὅτι Θ. φησὶ Ald.
18. ἐξᾶραι τὴν γλῶτταν ἢ ἐξεῖραι. ἀντὶ τοῦ ἀνασπάσαι, ἑλκύσαι Θ.
20. ἐπιγνωσώμεθα V.
πολυπραγμονήσομεν add. Θ.
21. προεξῃρημένης V. προεξειρημένης Ald.
23. νόσημα] Vid. Schneider. ad Aristot. H. A. vol. 3. p. 656.

381. ἦν ἄρα πυρός: Διπλῆ καὶ ἐν ἐπεισθέσει περίοδος τοῦ χοροῦ παιωνικὴ ἑπτάκωλος, ἔχουσα τρίρρυθμα πρῶτον καὶ τρίτον, τὰ δὲ λοιπὰ δίρρυθμα. Ἄλλως. κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ προῳδικὴ ἐκ κώλων παιωνικῶν ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς ἑπτά. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον ἀκατάληκτον καθαρόν. τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν ἤτοι ἀμφιμάκρων. τὸ τρίτον ὅμοιον τῷ πρώτῳ ἐκ κρητικῶν. τὸ τέταρτον ὅμοιον. τὸ πέμπτον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ ἐκ παιῶνος καὶ κρητικοῦ, ὡς καὶ τὰ ἑξῆς δύο. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἑξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν στίχων ὁμοίων ἕξ. τὰ ἑξῆς τρία κῶλα τοῦ χοροῦ τροχαϊκά. ὧν τὰ μὲν δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ μὲν κατὰ τὴν τετάρτην, τὸ δὲ κατὰ τὴν τρίτην ἴαμβον ἔχοντα. τὸ δὲ τρίτον καταληκτικὸν ἐφθημιμερές. οἱ ἑξῆς τούτων δύο στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῶν δὲ ἑξῆς τοῦ χοροῦ ε′ κώλων τὰ μὲν α′, β′ δακτυλικὰ τετράμετρα, τὰ δὲ γ′, ε′ τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ τέταρτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε′ ὅμοιον ἐκ διτροχαίου διιάμβου. ἑξῆς δὲ τούτων ἐν ἐκθέσει στίχοι δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς. Ἄλλως. ἀπὸ ἐνδόξου σύγκρισιν ὑπειλήφαμεν σφόδρα. τί γὰρ γένοιτο πυρὸς ἐκπυρώτερον καὶ σφοδρότερον, ὅπου γε καὶ τὴν Κλέωνος ἀναίδειάν τις ἂν ὑπερηκόντισε ναυτικῶν. μὴ διὰ τὴν τοῦ ἡττηθέντος ἐπιείκειαν, ἀλλὰ δι' ὑπερβάλλουσαν ἑαυτοῦ πονηρίαν τὴν νίκην ἀποφέρεσθαι δοκεῖ. ὅσον δὲ τὴν νίκην θαυμάζει τοῦ νενικηκότος, τοσοῦτον τοῦ ἡττηθέντος θαυμάζει τὴν ἀναίδειαν. οὐ γὰρ τὸν ἀλλαντοπώλην τοσοῦτον ὅσον τὸν Κλέωνα πονηρὸν ὄντα βούλεται δεῖξαι. [ἦν: Ἀντὶ τοῦ ἔστιν. Gl. Victor.]

384. οὐκ ἄρ' ἦν φλαῦρον: Οἷον οὐ φαῦλον, οὐκ ἄχρηστον, οὐδὲ

2. παιανικὴ Θ.

2, 3. τρίρυθμα et δίρυθμα Θ.

2. πρῶτον καὶ τρίτον] Legebatur πρῶτον, δεύτερον. In V. est $\bar{\alpha}$ $\overline{\beta}$ $\overline{\gamma}$. Id est α′ καὶ γ′.

3 – 19. Ἄλλως — κορωνίς. om. V.Θ.

20. εἰλήφαμεν Θ.

21. ὅπου γε καὶ Θ. καὶ om. Ald. ἀναιδείαν ὑπερηκόντισέ τις ναυτικῶν Θ. Verba corrupta.

23. ἑαυτοῦ] αὐτοῦ V.Θ. τὴν—δοκεῖ om. Θ.

24. θαυμάζει om. Θ.

25. ἀναιδειαν V. ἀναιδείαν Θ. ἀνδρείαν Ald.

27. Οἷον οὐ φαῦλον om. Θ.

πονηρόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, οὐδὲ ἀνόητον. εὐφραίνεται γὰρ ἐπεὶ παρευδοκιμούμενον ὁρᾷ τὸν Κλέωνα ὁ χορός.

385. ἀλλ' ἔπιθι: Ἐπίμενε καὶ ἐπίκεισο, καὶ μὴ ἀνῇς. ταῦτα δὲ τῷ ἀλλαντοπώλῃ φησὶν ὁ χορὸς, ἡδόμενος ὅτι πρόσκειται τῷ Κλέωνι ἡττημένῳ.

καὶ στρόβει: Στροβεὺς ἐργαλεῖον κναφικόν. φησὶν οὖν, περίαγε αὐτὸν καὶ στρέφε. τοῦτο γὰρ καὶ τοῦ ἐργαλείου τὸ ἔργον.

386. μηδὲν ὀλίγον πόει: Γράφεται, μηδὲν ἔλαττον ποίει. φησὶν οὖν, πάντα μεγάλα κατ' αὐτοῦ ποίει καὶ μηδὲν εὐτελές.

387. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος: Νῦν γὰρ τὸ κατ' αὐτοῦ μῖσος αὔξεται. καταπεπάλαισταί φησιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων τῶν μεταλαμβανόντων καὶ ἐκ τούτου κρειττόνων γινομένων.

388. ὡς ἂν νυνὶ μαλάξῃς: Ἐὰν ἐν τῇ ἀρχῇ καταγωνίσῃ καὶ ἀσθενῆ ποιήσῃς.

391. ἀλλότριον ἀμῶν θέρος: Τουτέστι τοὺς ἀλλοτρίους καμάτους καὶ πόνους οὗτος γεωργῶν καὶ καρπούμενος. αἰνίττεται δὲ πρὸς τὴν Πύλον, ὅτι μετὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς πολλὰς ταλαιπωρίας, ἃς ὑπέμεινε Δημοσθένης πολιορκῶν τοὺς ἐν Σφακτηρίᾳ, μηδὲν ὁ Κλέων πονήσας, ἀλλ' ὕστερον ἐφ' ἕτοιμα ἐλθὼν, τὴν νίκην τὴν ἐκείνου παρελόμενος, αὐτὸς ἐπεγράφη τῷ κατορθώματι. ὡς εἴ τις ἀγνώμων ἀνὴρ ἐπ' αὐτῷ ἀμητῷ καὶ ταῖς ἅλωσιν ἐκβαλὼν τὸν σπείραντα γεωργὸν καὶ προπεπονηκότα τοὺς καρποὺς ἀξιοῖ πορίζεσθαι.

392. νῦν δὲ τοὺς στάχυς: Ἑξῆς ἀπὸ τοῦ ἀμητοῦ ὠνόμασε τοὺς στάχυς, ἀντὶ τῶν αἰχμαλώτων Λακεδαιμονίων, οὓς ζῶντας ἄξειν κατεπαγγειλάμενος ὁ Κλέων τοῖς Ἀθηναίοις ἐμπροθέσμως ἤγαγεν. φησὶν οὖν, τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οὓς δήσας ἤγαγεν, ἀφεῖναι νῦν καὶ ἀπολῦσαι διανοεῖται.

1. οὐδὲ ἀνόητον om. Θ.
3. καὶ V. δὲ καὶ Ald.
7. γὰρ om. V.
9. μεγάλα] μάλα Θ.
11. παλαιόντων τῶν om. V.
12. μεταλαμβανομένων Θ. Scribendum videtur μεσολαβούντων vel μέσον λαμβανόντων.
τούτου κρειττόνων γενομένων Kusterus. τοῦ κρείττονος γενομένου (γινομένων Θ.) Ald.
16. οὗτος] οὕτως V.
17. ὅτι Θ. καὶ ὅτι Ald.
19. ποιήσας Θ.
21. ἅλωσιν V.Θ. ἄλως Ald.
σπείροντα Θ.
22. προσπορίζειν Θ.
24. τῶν] τοῦ τῶν Θ.
Λακεδαιμονίων, οὓς ζῶντας ἄξειν Kusterus. οὓς ζῶντας ἕξειν Λακεδαιμονίων Ald.
25. ἐμπροθεσμῶν Θ.

393. ἀποδόσθαι: Πωλῆσαι, τουτέστι λύτρα παρ' αὐτῶν λαβεῖν.

395. μακκοᾷ: Ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐστιν. ἔφαμεν δὲ ὅτι ἡ Μακκὼ ἐνεὰ ἦν.

399. Κρατίνου κώδιον: Κώδιόν ἐστι τὸ ἅμα τοῖς ἐρίοις δέρμα σκευαζόμενον. ὡς ἐνουρητὴν δὲ καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ αὐτὸς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής, πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους, τῶν δοκίμων ἄγαν. γενοίμην οὖν φησιν, εἰς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον, ὥστε μου κατουρεῖν ἐκεῖνον, εἰ μή σε μισῶ. ὅπερ μοι δοκεῖ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστὰς καὶ συγγράφειν, πάλιν γράφει δρᾶμα τὴν Πυτίνην, εἰς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. οἰκονομίᾳ δὲ κέχρηται τοιαύτῃ. τὴν κωμῳδίαν ὁ Κρατῖνος ἐπλάσατο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ κακώσεως αὐτῷ δίκην λαγχάνειν, φίλους δὲ παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιῆσαι καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν τὴν αἰτίαν, τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμῳδοίη μηκέτι, σχολάζοι δὲ τῇ μέθῃ. οὐδὲν δὲ χεῖρον πολυμαθίας ἕνεκεν αὐτὰ τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἰάμβων ἐκλέξαντα θεῖναι ταῦτα "ἀλλ' ἐπανατρέψαι βούλομαι εἰς τὸν λόγον· πρότερον "ἐκεῖνος πρὸς ἑτέραν γυναῖκ' ἔχων τὸν νοῦν, κακὰς εἴποι πρὸς ἑτέραν,

1. Πωλῆσαι—λαβεῖν om. G.Θ.
2. ἐνεόν Suidas s. μακκοᾷ. Legebatur ἐν ἔθει.
ἔφαμεν] Ad v. 62.
5. δὲ om. Θ.
7. δοκίμων ἄγαν Θ. et Suidas s. κώδιον. εὐδοκίμων ἄγαν V. ἄγαν εὐδοκίμων Ald.
9. Post μισῶ Suidas ponit illa ὡς ἐνουρητὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. Tum pergit ὅθεν καὶ παροξυνθεὶς—.
τοῦ om. V.
11. τὴν add. V.Θ. et Suidas.
δὲ κέχρηται Suidas. Legebatur τε κεχρημένον.
13. αὐτῷ Θ. αὐτοῦ Ald. et Suidas.
λαγχάνειν] λαβεῖν Suidas.
14. παρατυχόντας Suidas. Legebatur περιτυχόντας.
15. ποιῆσαι Θ. περιποιῆσαι Ald. ποιεῖσθαι Suidas.
16. αὐτῷ] αὐτὸν Θ.
μὴ κωμῳδοίη μηκέτι, σχολάζοι δὲ τῇ] Legebatur μὴ κωμῳδοῖ ἢ μηκέτι σχολάζοι τῇ. In Θ. ὅτι μηκέτι κωμῳδεῖν σχολάζειν τῇ. Apud Suidam ὅτι μὴ κωμῳδεῖ μηκέτι μηδὲ συγγράφει, σχολάζει δὲ τῇ—.
οὐδὲν V.Θ. μηδὲν Ald. Est hoc scholion ab recentiore grammatico adjectum neque habet Suidas.
17. πολυμαθείας Θ.
18. ἐπανατρέψαι Bentleius. ἐπαναστρέψαι Ald.
βούλομαι] βουλόμενος Θ. βούλομαί γ' Bentleius. βουλόμεσθ' Meinekius Quæst. scen. 1. p. 18.
Interpunxi post λόγον.
πρότερον om. V.
19. γυναῖκ' (γυναῖκα Ald.) ἔχων] ἔχων γυναῖκα Θ. γυναῖκ' ἔχων—πρὸς ἑτέραν om. V.
19–p. 220, 2. κακὰς (κακῶς Bent-

“ ἀλλ᾽ ἅμα μὲν τὸ γῆρας, ἅμα δέ μοι δοκεῖ οὐδέποτ᾽ αὐτοῦ πρότε- “ ρον,” καὶ τὰ ἑξῆς. Ἄλλως. κωμῳδίας ποιητὴς πολὺν οἶνον πίνων ὡς καὶ ἐνουρεῖν. γενοίμην οὖν, φησὶν, ἓν τοῦ Κρατίνου κώδιον, ἵνα κατασήπωμαι ἐνουροῦντος αὐτοῦ.

400. Μορσίμου: Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἔστι δὲ καὶ ἰατρός. ὡς δὲ μοχθηρῶν ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρει.

401. ὦ περὶ πάντ᾽ ἐπὶ πᾶσιν: Ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακίᾳ. μεταφορικῶς δὲ εἴληφε τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὃ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὥσπερ αἱ μέλισσαι, φησὶ, πᾶν ἄνθος δρέπονται, οὕτω καὶ σὲ τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων οὐδὲν λανθάνει, ὥστε μὴ οὐκ ἀποδόσθαι αὐτὸ καὶ προδοῦναι.

[402. ἵζων: Ἐφιπτάμενος ἐπὶ πάσῃ δωροδοκίᾳ. Gl. V. (non G.) Victor.]

403. εἴθε φαύλως: Εἴθε ἐκ τοῦ ῥᾷστου καὶ οὕτως εὐχερῶς, ἐπεὶ μηδὲ ἐλπίσας (ἤλπισας) εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν. ὁ Κλέων ἔδοξεν εὐδοκιμεῖν ἐκ τῶν περὶ Πύλον κατορθωμάτων.

ὥσπερ εὗρες: Ὥσπερ ἐπέτυχες. ἐναργεῖ δὲ τῇ λέξει τῇ εὗρες κέχρηται. τὸ μὲν γὰρ καμάτῳ καὶ πόνῳ περιγενέσθαι τινος τῆς τοῦ κάμνοντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἔλεγχον ἔχει, τὸ δὲ εὑρεῖν ἁπλῶς τῆς παρασχούσης τύχης. οὐ τῆς αὐτοῦ τοῦ εὑρόντος γνώμης τὸ ἔργον. ὡς οὐκ ἐκ προνοίας τοῦ Κλέωνος κατορθώσαντος ἃ διεπράξατο, ἀλλ᾽ ἁπλῶς εὑρόντος εὕρημα.

τὴν ἔνθεσιν: Τὴν τροφὴν τὴν ἐν πρυτανείῳ δοθεῖσαν αὐτῷ. ἔνθεσις γὰρ ὁ ἄκολος, ὁ ψωμός.

404. ᾄσαιμι: Τότε γὰρ, φησὶν, ἐπᾴσαιμί σοι τὸ Σιμωνίδου μέ-

leius) — αὐτοῦ πρότερον] Hæc tam corrupta et defecta sunt ut ex conjectura restitui nequeant.
2. Κρατῖνος κωμῳδίας Θ.
3. οὖν add. V.Θ.
φησὶν om. Θ.
ἓν—κώδιον] κώδιον αὐτοῦ Θ.
6. ὄντων om. Θ.
7. ἀραῖς V. ἀρῶν G.
9. εἴληφε] εἴρηκε Θ.
ἀπὸ] ὡς ἀπὸ Θ.
16. προέλθοις V.
ἔδοξε γὰρ ὁ Κλέων Suidas s. ὦ περὶ πάντα.
17. τοῦ—κατορθώματος Suidas.
19. περιγίνεσθαι Θ.
20. τὸ ἔργον post κάμνοντος add. V.
ἔλεγχον ἔχει] ἐστὶν ἔλεγχος Suidas s. ἔνθεσις.
24. τὴν τροφήν. ἔνθεν (scr. ἔνθεσις) γὰρ ἡ τροφή. τὴν ἐν τῷ V.
24, 25. ἔνθεσις—ψωμός om. V.Θ.

λος "πῖνε πῖνε ἐν ταῖς συμφοραῖς." ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο τεθρίππων. τὸ δὲ συμφοραῖς ἐπ' ἐσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά.

405. τὸν Ἰουλίου γέροντα: Ὡς παιδεραστὴς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλλετο. οὐκ ἀργῶς δὲ τὴν ἡλικίαν ἐνταῦθα προσέθηκεν. διαβολὴν γὰρ ἐπὶ τοῖς νεωτέροις ἔχοντος τοῦ πράγματος, μείζονα τὴν αἰσχύνην ἐποίησεν ἐπ' αὐτῷ, ᾧπερ γέροντι ὄντι ἀσελγαίνειν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑβρίζειν πρόσεστι. παιδοπίπην δὲ τὸν παράγοντα καὶ παρακρουόμενον καὶ ἀναπείθοντα τὰ μειράκια. τοῦτον δὲ ὁ Κρατῖνος πυροπίπην λέγει, τουτέστι τὸν φύλακα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους.

406. Βακχέβακχον ᾆσαι: Εὐφημῆσαι τὸν Διόνυσον καὶ ἀνυμνῆσαι. Βάκχον δὲ οὐ τὸν Διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς τελοῦντας τὰ ὄργια βάκχους ἐκάλουν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς κλάδους οὓς οἱ μύσται φέρουσι. μέμνηται δὲ Ξενοφάνης ἐν σίλλοις οὕτως "ἑστᾶσιν δ' ἐλάται πυκινὸν περὶ δῶμα." ἔστι δὲ καὶ στεφάνης εἶδος, ὡς Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ τῶν γλωσσῶν ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ οὕτως

βάκχοισιν κεφαλὰς περιανθέσιν ἐστέψαντο.

τὸ δὲ παιῶνα δὴ γράφεται παιηωνίσαι. ἢ ἡσθέντ' ἰὴ παιὼν ᾆσαι. τοῦτο μέντοι ὁ στίχος οὐκ ἀπαιτεῖ.

1. ἐν ταῖς σ.] Corrigendum ἐπὶ σ. ex versu Aristophanis.

4. οὖν οὗτος V.

5. διεβάλλετο V.Θ. et Suidas. διαβάλλεται Ald.

προσέθηκεν] τέθεικε Θ.

6. τῶν νεωτέρων τοῦ πράγματος ἔχοντος Θ.

8. ἀνάγοντα καὶ ἀνακρουόμενον Θ.

9. πυρροπίπην] Codex Taurinensis 165. fol. 52. ad vocem παιδοπίπης recitat ea quæ scholiastes Aristophanis habet, atque scribit τοῦτον δὲ ὁ Κρατῖνος πυροπίπην λέγει. Mendose πυρροπίπην dat scholiastes atque Eustathius ad Iliad. Γ. p. 287. PEYRON. ad Etymol. M. p. 999. Recepi πυροπίπην.

11. παρέχοντος V.

13. μόνον ἐκάλουν Θ.

14. βάκχας Θ.

15. ἔφερον Θ.

Ξενοφάνης Kusterus. Legebatur Ξενοφάντης.

σίλλοις Θ. σιλλοῖς Ald.

16. Libri ἑστᾶσι.

ἐλάτε Θ. ἐλάτη V.

περὶ δῶμα πυκινόν Θ.

στεφάνου Θ. et Suidas s. Βάκχος. στεφάνης Eudocia Violar. p. 87.

17. τῷ περὶ] ᾧ καὶ Θ.

19. Libri βάκχοισι.

περὶ ἄνθη στέψαντες V. πολυανθέσιν ἐστέψαντο Suidas.

20, 21. τὸ δὲ—ἀπαιτεῖ om. V.Θ.

407. οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ: Διπλῆ καὶ στίχοι ὅμοιοι τοῖς ἄνω λβ'. ὧν τελευταῖος

ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι τοὺς τερθρίους παριέι.

ἐφ' ᾧ διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ὑπερβαλεῖσθε δὲ, νικήσετε, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τρεχόντων.

408. ἢ μήποτ' ἀγοραίου: Ἀγοραῖος Ζεὺς ἵδρυται ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

409. ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους: Ὁ ἀλλαντοπώλης ἐστὶν ὁ λέγων. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τὸν Κλέωνα καὶ φησὶν ὅτι οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος τὴν δόξαν ῥᾳδίως εὗρε, τὸν αὐτὸν καὶ αὐτὸς εὐδοκίμησε τρόπον, ἀλλὰ πολλὰ ποιήσας καὶ πολλοὺς κινδύνους ὑποστὰς καὶ κατορθώσεις τε πολέμων πλείονας, αἰνιττόμενος τὰ περὶ Ἀκαρνᾶνα καὶ Αἰτωλίαν, καθ' ὧν εὐδοκίμησε, στρατηγῆσαι φθάσας. Ἄλλως. ἀποτείνεται πρὸς τὸν Κλέωνα ὁ ἀλλαντοπώλης, ὅτι ἐκεῖνος μὲν εὐκόλως ἐστρατήγησεν, αὐτὸς δὲ πολλὰ κακοπαθήσας καὶ τυπτηθεὶς ἐν τῷ μαγειρείῳ.

412. ἀπὸ μαγδαλιᾶς: Ἀπὸ εὐτελοῦς τροφῆς ὁρμώμενος. μαγδαλιὰ γὰρ τὰ τῶν ἀλφίτων ἀποβλήματα. Ἄλλως. ἡ τῶν κυνῶν τροφὴ, ἥτις ἦν σταῖς καὶ λίπος. οὕτως καὶ ὁ ποιητὴς εἶπεν

αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ.

μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον εἰς τὸ σταῖς ἀπεψῶντο τὸ λίπος καὶ τοῖς κυσὶν ἐπέρριπτον. Ἄλλως. τὸ σταῖς, ᾧ ἀπομάττονται οἱ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλουν χειρόμακτρον. ὃ μετὰ τὴν ἐργασίαν ἀπερρίπτουν τοῖς κυσίν.

414. κυνοκεφάλῳ: Ἑαυτὸν ὁ Κλέων λέγει κυνοκέφαλον, δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον, ὁμοῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεὺς

1–5. Διπλῆ—τρεχόντων om. Θ. διπλῆ καὶ στίχοι ἴαμβοι λβ, ὧν τελευταῖος, ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι V, reliquis omissis.

6, 7. Ἀγοραῖος—ἐκκλησίᾳ om. V.

11. καὶ post ὑποστὰς om. V.Θ.

12. Ἀκαρνᾶνα] Scribendum Ἀκαρνᾶνας vel Ἀκαρνανίαν.

15. μαγειρείῳ V. μαγειρίῳ Ald.

18. ἀποβλήματα Θ. ἀποβλήμια Ald.

Ἄλλως om. Θ.

ἡ] ἢ Θ.

19. ἥτις ἦν λίπος Θ.

ὁ ποιητὴς] Odyss. K, 217.

20. θυμῷ V.

21. εἰς additum ex Suida s. ἀπομαγδαλία.

τὸ Suidas. καὶ τὸ Ald.

22. ἐπέρριπτον] ἐρρίπτουν Suidas.

ᾧ Suidas. ὃ Ald.

ἀπεμάττοντο Θ.

23. ἀπερίπτουν V. ἀπερίπτον G. ἀπέρριπτον Θ. ἐπερρίπτουν Ald. ἀπέρριπτον Suidas.

25. Ἡσιόδῳ] Theog. 287.

Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα.

Ἄλλως. τῷ κυνὸς κεφαλὴν ἔχοντι, τουτέστιν ἐμοὶ τῷ Κλέωνι. ἀφ' ἧς δὲ προείρηκε τροφῆς, κυνοκέφαλον αὐτὸν εἶπεν, οἷον ἰταμὸν καὶ ἀναιδῆ καὶ ἁρπακτικὸν, ἐπεὶ καὶ τὸ ζῷον τοιοῦτον. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· πῶς οἷόν τε, φησὶν, εἰ κυνὸς τροφὴν ἐσθίων, τῷ ὁμογενεῖ καὶ ὁμοτρόπῳ μάχεσθαι διανοῇ· λέγει δὲ κυνί· οἷον πονηρῷ καὶ βιαίῳ. κόβαλα δὲ, σοφίσματα, πανουργεύματα, κλέμματα.

417. νέα χελιδών: Παροιμιῶδες. ὁλόκληρος δέ ἐστι παροιμία τὸ λεγόμενον, ἔστιν ἔαρος ἀρχή. δοκεῖ γάρ πως ἅμα τῷ ἔαρι φαίνεσθαι ἡ χελιδών. [θεάσασθε, καταμάθετε, κατανοήσατε. V. (non G.)]

418. οἱ δ' ἔβλεπον: Ἑώρων. ὑπὸ τῆς περιεργίας ἐξαγόμενα τὰ παιδία τῇ θέᾳ τὸν νοῦν προσεῖχον, πότε χελιδὼν παραπτήσεται, κἀκείνων περὶ τοῦτο ἐπτοημένων, ῥᾷστον αὐτὸς εἶχε τὸ κλέπτειν.

419. ὦ δεξιώτατον κρέας: Ὦ κάλλιστον καὶ σοφώτατον κρέας διὰ τὸ κἀκεῖνον κεκλοφέναι, καὶ ὥσπερ τῇ δεξιᾷ χειρὶ ὑφῃρῆσθαι. ἀντὶ τοῦ ὦ σοφώτατε ἄνθρωπε.

420. ὥσπερ ἀκαλήφας: Βοτάνης εἶδος, αἳ παρὰ τοῖς πολλοῖς κνίδαι καλοῦνται. ἐμνημόνευσε δὲ τῶν ἀκαληφῶν διὰ τὴν δριμύτητα τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ τὴν ἀγχίνοιαν, ὅτι κλοπῆς ἐξεῦρε τρόπον. δριμεῖα γὰρ ἡ βοτάνη, καὶ τοὺς θιγόντας κνᾶσθαι ποιεῖ. εἶπε δὲ πρὸ χελιδόνων, ἐπεὶ μετὰ τὴν χελιδόνα ἄβρωτοι αἱ κνίδαι. Ἄλλως. ἀκαλήφη εἶδος μυίας, ὡς Ἀριστοτέλης. ἐν τῷ χειμῶνι δὲ ἐδώδιμοι εἰσὶν, ἐν δὲ τῷ θέρει ἀπόλλυνται. Ἄλλως. λάχανόν ἐστιν ἄγριον. καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη, ἣ προσελθοῦσα τῷ χρωτὶ κνησμὸν ποιεῖ. ἐοίκασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρὸ τοῦ ἔαρος χρῆσθαι.

1. χρυσάορον δ' V.

7. κόβαλα—κλέμματα om. V.Θ.

Post κλέμματα addit Ald. καὶ κοβαλεία ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά, καὶ κόβαλος ὁ ταύτῃ χρώμενος. ἔοικε δὲ συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος δευτέρῳ Ἀτθίδος· "οὐ γάρ, ὡς "ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ "κόβαλον νομιστέον τὸν Διόνυσον." Ἀριστοτέλης δὲ ἐν δευτέρῳ ζώων ἱστορίας τὸν ὦτόν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα ἀντορχούμενον ἁλίσκεσθαι. quæ omisi cum V.Θ: nam illata sunt ex Harpocratione s. κοβαλεία.

8. Παροιμιῶδες] παροιμιώδης ὁ λόγος Θ.

τὸ λεγόμενον] τὸ δὲ λέγει V.

10. ἡ add. Θ.

15, 16. τῇ et τοῦ add. V.Θ.

20. θιγόντας] θίγοντας Ald.

21. τὴν χελιδόνα] τῶν χελιδόνων Θ.

22. Ἀριστοτέλης] H. A. 4, 5.

25. κνησμὸν] κνησμονὴν V. κνήθειν Θ. κνησμὸν G. κνηστιᾶν dixit scholiasta Vesp. 879.

χρᾶσθαι V, non G.

Post χρῆσθαι addit Ald. Ἄλλως. ἀκαλήφη κνίδη, καὶ ἡ χερσαία καὶ ἡ

422. εἰς τὰ κοχώνα: Κοχώνη τόπος ὑπὸ τὸ αἰδοῖον, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης καὶ τῶν ἰσχίων. μέμνηται δὲ τῆς κοχώνης καὶ ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις "ἀλλὰ συσπάσαι δεῖ τὰς "κοχώνας." αἱ αὐταὶ δὲ καὶ πύγαια καὶ προχῶναι παρ' Ἀρχίππῳ καλοῦνται. οὐδετέρως δ' ἔφη τὰ κόχωνα.

424. ἐπίτροπεύσει: Προηγήσεται, προστατήσει. οὐκ ἀργῶς δὲ ἐπὶ ἔνδοξον πρόσωπον τὴν τοιαύτην ἀνήγαγε κρίσιν. οὐ γὰρ ἰδίως φησὶ τινὰ εἰρηκέναι, ἀλλὰ ῥήτορα καὶ προϊδεῖν καὶ συνιέναι πλέον τῶν ἄλλων δυνάμενον. διὰ δὲ τούτων λεληθότως φησὶν ὅτι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐπίορκοι.

425. εὖ τε ξυνέβαλεν: Ἀπ' αὐτῶν τῶν πραττομένων φανερὸν ἦν τὸ ἀποβησόμενον.

426. ὅτιὴ 'πιόρκεις: Πάλιν κἀνταῦθα τῶν πολιτευομένων καθάπτεται ὡς ἐξ ἐπιορκίας καὶ κλοπῆς συνεστηκότων καὶ τοιούτων ἐθῶν. διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἀλλαντοπώλην διαπρέπειν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ ῥήτωρ ἔφησεν.

ὁ πρωκτὸς εἶχεν: Ἤτοι τὴν μοχθηρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ῥυπαρίαν κἀν τούτῳ δείκνυσι τῷ τρόπῳ, καὶ ὅτι κατέκρυπτε κλέπτων ἐν τῷ πρωκτῷ κρέα, καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὸς ἤσθιεν. ἢ διαβάλλειν εἰς

θαλαττία, ἥτις ἐστὶ κογχύλιόν τι. Φερεκράτης Αὐτομόλοις "νὴ τὴν Δήμητρ' "ἀνιαρὸν ἦν τὸ κακῶς ᾄδοντος ἀκούειν· "βουλοίμην γὰρ κἂν ἀκαλήφαις τὸν "ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι." τὰς δὲ θαλαττίας καὶ Ἀριστοτέλης ἀκαλήφας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ζώων, καὶ Θεόφραστος ἐν ἑβδόμῳ φυτικῶν. Quæ illata sunt ex Suida (s. ἀκαλήφη), qui non ex scholiasta Aristophanis sumpsit, sed e grammatico Bekkeri Anecd. vol. 1. p. 370, 18.

1. κοχώνα] κόχωνα Ald.

τὸ μεταξὺ Suidas s. κοχώνη. καὶ Ald. Suidæ locum om. codices Gaisfordi.

2. ἰσχίων] τὸ κοινῶς καλούμενον μεσόσκελον addit Suidas.

3. Σκηνὰς] Libri σκηναῖς. Est fragm. 406.

ἀπολαμβανούσαις Θ.

συσπάσαι Θ. Legebatur συσπᾶσθαι. ἀλλὰ συσπάσαι exitus trimetri.

τὰς κοχώνας] Fortasse τὰ κοχώνα.

4, 5. αἱ—καλοῦνται om. V.Θ.

4. Ἀρχίππῳ] Nomen fabulæ Ῥίνων addit Pollux 2, 183.

5. οὐδετέρως] Annotatio grammatici pravo accentu τὰ κόχωνα decepti.

6. προηγήσεται Θ. προηγήσει Ald. Gl. προστήσεται habet V, om. G.

7. ἀνήγαγε τὴν τοιαύτην Θ.

8. καὶ προϊδεῖν] ἀλλὰ καί συ προηιδεῖν V. ὡς προειδεῖν G.

συνιέναι πλέον τῶν ἄλλων] συνιδεῖν τῶν ἄλλων πλέον Θ.

9, 10. διὰ—ἐπίορκοι om. V.Θ.

11. πραττομένων φανερὸν] πραγμάτων πρόδηλον Θ.

15. ἐν τῇ π. δ. ὁ ῥήτωρ φησίν Θ.

17. τὴν ῥυπαρίαν Θ. Aberat τὴν.

18. ἐν τῷ πρωκτῷ ὁ κλέπτων Θ.

19. κρέας V.

ἀσέλγειαν αὐτὸν θέλει, ὡς δὴ παρὰ τὴν ἡλικίαν τὰ τῶν γυναικῶν παθόντα.

428. *καθιεὶς*: Παρεσκευασμένος. καθιέναι δὲ κυρίως τὸ χαλᾶν τὰ τῶν νεῶν ἱστία. ταῦτα δὲ προσφόρως εἴρηκεν ὁ Κλέων. ἦν γὰρ σφοδρὸς ἐν τοῖς λόγοις. καθιεὶς οὖν ἀντὶ τοῦ καθειμένος πνέων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀνέμων.

429. *καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ*: Πάλιν ἐπὶ σοὶ μηχανησάμενος καὶ πάντα κινήσας ἐπιβουλῆς τρόπον. δι' ὧν δὲ ἀπειλεῖ ἀδύνατα καὶ μείζονα, δι' αὐτῶν δηλοῖ τὴν σπουδὴν τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατ' αὐτοῦ. εἰκῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε μάτην· τουτέστιν ἐπ' οὐδενὶ ἀναγκαίῳ καὶ σπουδαίῳ πράγματι, φανερὰν καὶ ἐν τούτῳ ποιῶν τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν, ἣν κατὰ τῆς πόλεως εὐτυχεῖ, εἰ ἐπ' αὐτοῦ καθέστηκε τὸν δῆμον κινεῖν καὶ παροξύνειν καθ' ὧν βούλεται, καὶ ταῦτα ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἢ λόγῳ.

430. *ἐγὼ δὲ συστείλας*: Καὶ τοῦτο παρεπιγραφή. ὃ γὰρ εἶπε, καὶ ποιεῖ. τουτέστιν ὃ κατέθετο τῶν ἀλλάντων φθάσας ἐπιὼν, τοῦτο πάλιν ἀναιρόμενος τῆς θυμέλης ἐξάγει.

431. *κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν*: Ἀπὸ τῶν ἀφιέντων ἑαυτοὺς κατὰ κῦμα φέρεσθαι.

κλάειν σε μακρὰ κελεύων: Τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον καὶ Ἀττικὸν τῆς συνθέσεως, ὡς μακρὰ χαίρειν σοι λέγω καὶ οἰμώζειν μακρά. τὸ δὲ λεγόμενον πρόδηλον. φησὶ γὰρ, ἧττόν σου φροντίσας τῶν ἀπειλῶν ἀπελεύσομαι ἢ καταλείψω σε ἐνταῦθα κλαίειν, ἵνα δόξῃ καὶ φιλονεικεῖν καὶ διαλοιδορεῖσθαι πρὸς αὐτόν. εἰώθασι γὰρ οἱ βελτίονες καὶ τῶν λοιδοριῶν ὑπερφρονεῖν τῶν ἡττόνων.

432. *κἀγωγ' ἄν τι παραχαλᾷ*: Ἑξῆς καὶ οὗτος τῆς ἀντλίας ἐμνημόνευσεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἴδιον ἀπὸ τῆς θαλάσσης δοκῇ ἀστεΐ-

καὶ om. Θ.
ἤσθιεν αὐτὸς Θ.
1. *ἀσέλγειαν*] *ἀσέβειαν* Θ.
ὡς δὴ] *ὡς μὴ* V.Θ. *καὶ μὴ* G.
παρὰ τὴν Θ. *περὶ τὴν* V. *παρ'* Ald.
τὰ om. V.Θ.
3. *καθιέναι*] Legebatur *καθιεῖν*.
4. *τὰ τῶν νεῶν ἱστία χαλᾶν* Θ.
5. *καθήμενος* Θ.
πνέων om. V.Θ.
7. *Πάλιν* om. G.
9. *δι' αὐτῶν* om. Θ.
τὴν σπουδὴν δηλοῖ Θ.
12. *τῆς* om. Θ.
αὐτῷ V.Θ.
13. *καθὼς καὶ βούλεται* Θ.
14. *ἐπὶ μηδεμιᾷ* Θ.
16. *φθάσας τῶν ἀλλάντων* Θ.
20. *καὶ* add. V.Θ.
21. *σοι*] *σε* Θ.
24. *λοιδορεῖσθαι* Θ.
27. *κατὰ τῆς θαλάσσης* Θ.

ζεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης. ἀντλία δὲ λέγεται τόπος τις τοῦ πλοίου εἰς ὃν τὸ ὕδωρ σωρεύεται εἰς τὴν ναῦν. [καὶ ἀλλαχοῦ

οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ ὑπεργίνεσθαι τοῦ πράγματος.] λέγει δὲ ὅτι φυλάξω, ἐάν τις τῆς ἀντλίας εἰσδέχηται. ἰστέον δὲ ὅτι ἱστάμενον καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ κάκιστον ὄδωδεν. τί ποτε οὖν βούλεται τῷ ποιητῇ ζητητέον τὸ ἀπειλεῖν τούτῳ παραφυλάξειν τὴν ἀντλίαν, πλὴν εἰ μὴ τοὺς προειπόντας ὡς καὶ αὐτοὺς ψυχρολογήσαντας σκώπτειν θέλει διὰ τὸ ἀδύνατα εἰρηκέναι. οὔτε γὰρ τῷ Κλέωνι δυνατὸν ἦν ἀνθρώπῳ γε ὄντι κινῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, οὔτε τῷ ἀλλαντοπώλῃ ἀσφαλὲς ῥῖψαι καὶ διασκευάσαι κατὰ κυμάτων ἑαυτόν. καὶ τοῦτο ἀνόητον καὶ περιττόν, ὁ ἐπὶ τῇ ἀντλίᾳ τῆς φρουρᾶς πόνος. Ἄλλως. περὶ τοῦ ῥηθέντος παρὰ τοῦ Κλέωνος λόγου, ὅτι συνταράξει τὴν θάλασσαν, καὶ οὗτος ἀπήντησεν εἰπών.

433. καταπροΐξῃ: Οὐ προῖκά μου καταφρονήσεις, τουτέστι δωρεάν μου ἐγχανῇ.

434. καὶ τοῦ ποδὸς παρίει: Μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν πλεόντων ἐχρήσατο. ἐπειδὰν γὰρ πλείων ἄνεμος ἐμπέσῃ τοῖς πλέουσι, συστέλλουσι καὶ παραιροῦσι τῶν ἱστίων τὰ πολλά, ἢ τὸ μὲν ἓν μέρος τοῦ ἱστίου, τὸ δὲ ἕτερον ἀναστέλλεται οὗ ἂν μὴ χρεία ᾖ ἢ καὶ ὁ

1. καὶ om. Θ.
λέγεται πόλις τῆς πύλου καὶ τὸ ὕδωρ ὃ σύρεται εἰς τὴν ναῦν Θ.
2. ἀλλαχοῦ] Pac. 17. καὶ ἀλλαχοῦ—τοῦ πράγματος om. V.Θ.
5. εἰσδέχηται] Scribebatur εἰσδέχεται.
7. ζητητέον om. Θ.
τοῦτο Θ.
8. σκώπτειν] σκοπεῖν Θ.
9. διὰ τὸ Θ. διὰ τοῦτο Ald.
εἰρηκέναι V.Θ. εἴρηκεν Ald.
οὔτε] οὐδὲ Θ.
ἦν hic. V.Θ: post οὔτε γὰρ Ald.
10. γε] καὶ Θ.
κινῆσαι καὶ ταράξαι τὴν γῆν τε καὶ τὴν θάλατταν Θ.
11. ἀσφαλὲς add. Θ.
12. τῆς ἀντλίας Θ.
13, 14. Ἄλλως—εἰπών om. Θ.
15, 16. Οὐ—ἐγχανῇ om. Θ.
16. μου ἐγχανῇ om. V.Θ: habet Suidas s. καταπροΐξῃ. Post ἐγχανῇ addit Ald. καταγελάσεις μου χωρὶς ζημίας· προῖκα γὰρ ἔλεγον τὴν ζημίαν. καὶ ἀλλαχοῦ (Thesm. 566.) "οὔτοι "μὰ τὼ θεὼ σὺ καταπροΐξει λέγουσα "ταυτί." ἡ πρό δὲ ἀντὶ τῆς παρά. προϊκνεῖσθαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵξεσθαι, ὅ ἐστι δωρεάν τινα λαβεῖν. Ἡρόδοτος "οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησόμενος "καταπροΐξεται." Ἀρχίλοχος "εὖ δ' "ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται." Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν ἐπιμερισμοῖς παρὰ τὸ ἴσσω φησί. καὶ Ἀρχίλοχος "προτείνω χεῖρα "καὶ προΐσσομαι." Quæ interpolata sunt ex Suida s. καταπροΐξεται.
20. οὗ ἂν V. οἷον ἂν Ald.
χρεία ᾖ V. χρείαν Θ. χρείᾳ Ald.
ἢ καὶ om. Θ. καὶ om. V.

καιρὸς ἀπαιτῇ. πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται τοὺς παρ' ἑκάτερα τὰ μέρη κάλως ἐκδεδεμένους τῆς ὀθόνης. φησὶν οὖν, ἀσφαλέστερον λοιπὸν διαλέγου καὶ πρᾶττε, τουτέστι μὴ πολλῇ χρῶ ἀθυρογλωττίᾳ, ἀλλὰ πεφεισμένως διαλέγου τῷ Κλέωνι. παρωξύνετο γὰρ σφόδρα.

435. κακίας καὶ συκοφαντίας: Ἐπειδὴ ψευδῆ κατηγορεῖν ὁ Κλέων ἐτόλμησεν αὐτοῦ, φήσας αὐτὸν σφετερίσασθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλὰ, καὶ οὐκ ἄν ποτε συγχωρήσειν προῖκα τῷ αὐτῷ, διὰ τοῦτο τοίνυν φησὶν αὐτὸν καὶ συκοφαντίας πνεῖν, ὃ χρὴ στοχάσασθαι τὸν ἀλλαντοπώλην. ἑξῆς δὲ ἀπὸ τῶν ἀνέμων τῷ πνεῖν καὶ συκοφαντίας κέχρηται. Ἄλλως. ὄνομα ἀνέμου ὁ καικίας. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ νότον καλοῦσί τινες. ἀκολούθως δὲ εἶπε διὰ τὸ προειρηκέναι τοῦ ποδός. ἅμα δὲ πρὸς τὴν συκοφαντίαν καὶ κακίαν αὐτοῦ τὰ ὀνόματα πλάττει. οὗτος δὲ, ὅτε πνεῖ, τὰ νέφη εἰς ἑαυτὸν ἕλκει, ὡς τὸ "κακὰ ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκων ὡς ὁ καικίας νέφος."

436. Ποτιδαίας: Ἔπαιξε τῷ ὀνόματι, ἵνα ἀκολούθως ἀπὸ τῆς θαλάττης καὶ τῶν ἀνέμων ἀποκρίνεσθαι καὶ αὐτὸς δοκῇ. ἡ δὲ Ποτίδαια πόλις ἐστὶ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ τῆς Παλλήνης κατῳκισμένη, Κορινθίων μὲν ἄποικος, Ἀθηναίων δὲ σύμμαχος καὶ φόρους ἐτέλει. ἣν ἀποστᾶσαν πολιορκήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι πολιορκίᾳ μακρᾷ, ὡς καὶ σφῶν αὐτῶν γενέσθαι καταναγκάσαι, παρέλαβον, καὶ ἐξανδραποδίσαντες τὴν πόλιν. ἀπὸ ταύτης φησὶ τῆς πόλεως κεκλοφέναι δέκα τάλαντα τὸν Κλέωνα, καὶ τούτῳ φιλονεικῶν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις, ἐπεὶ πρότερος ἐκεῖνος ἔφησεν αὐτὸν σφετερίσασθαι τῆς πόλεως τάλαντα πολλά.

δέκα τάλαντα: Χρησίμως μετὰ τὸν τόπον καὶ τὸν ἀριθμὸν εἶπεν,

1. ἀπαιτεῖ Θ.
2. κάλους Θ.
6. ἐτόλμησεν hic V.Θ: post κατηγορεῖν Ald.
φήσας] πρίσας V.
τάλαντα τῆς πόλεως V
8. πνεῖν add. Θ.
στοχάσασθαι V. στοχάζεσθαι Ald.
9. τῷ] τὸ V.
11. νότον] Stulte interpretatur νότον. nam Cæcias a solstitio æstivo flat. BENTL.
12. κακίαν καὶ συκοφαντίαν Θ.
13. αὐτὸν Θ.
13, 14. ὡς—νέφος om. V.Θ.
14. κάκ' ἐφ' αὐτὸν ἕλκων ὡς ὁ καικίας νέφη Bentleius. Aliorum scriptorum locos qui hoc proverbio usi sunt indicarunt Wyttenbachius ad Plutarchi Moral. p. 88 D. vol. 6. p. 621. et Schneiderus ad Theophrast. vol. 4. p. 701.
18. ἀθηναίοις Θ.
19. οἱ om. V.Θ.
20. σφῶν Dobræus. ἐφ' ὧν Ald. ἐξανδραποδήσαντες V.

ἵνα ὁ λόγος αὐτῷ πίστεως ἔχεσθαι δοκῇ, καὶ μὴ ἄλλως τῆς τοῦ Κλέωνος διαβολῆς λελέχθαι χάριν. πίστεως γὰρ παράδειγμα τὸν κατηγοροῦντα μὴ ψιλοῖς χρῆσθαι ῥήμασιν, ἀλλὰ καὶ ἀριθμὸν προβάλλεσθαι καὶ τόπον.

437. βούλει τῶν ταλάντων: Δεῖ νοῆσαι τὸν Κλέωνα ἐπὶ τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ταλάντου πεισθέντα ἐνδοῦναι. πρὸς ὃ φησὶν ὁ ἕτερος, τὸ πνεῦμα ἔλαττον γίνεται.

438. θρίους: Οἱ ἔσχατοι κάλοι, οὓς ἐκφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται, οὓς, ὅταν ἐνδιδῷ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρῴρας χαλῶσι. καὶ οὗτος οὖν ἀκολούθως τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ προάγον τοῦ ποδὸς παρίει. φησὶν οὖν ὁ Κλέων, πάντων ἂν ὑπερίδοι ἕνεκεν λήμματος. [τοῦ ἱστοῦ τὸν τονον. V. (non G.)]

439. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται: Ἔκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ δευτέρου τριμέτρου, καὶ τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου, καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς ὄντος. ἑξῆς δὲ τούτων τετράμετροι τέσσαρες καταληκτικοὶ, ἐν ἐπῳδοῦ τάξει κείμενοι. μεθ' οὓς τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν ἐκθέσεως δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος· τοῦ δὲ συστήματος κορωνίς. τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίνεται: Ἐπέμεινε τῇ τροπῇ τῶν ὀνομάτων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι ἐπιεικέστερος ἔσται καὶ πρᾳότερος. λοιπὸν γὰρ ἐπειδὴ φθάσας εἶπεν ἤτοι κακίας καὶ συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν, διὰ τοῦτο πάλιν οἰκείως ἔλαττον ἔφησεν αὐτοῦ γίγνεσθαι τὸ πνεῦμα.

440. φεύξει γραφὰς: Διώκειν καὶ φεύγειν ἔλεγον ἐπὶ τῶν κατηγόρων καὶ τῶν ἀπολογουμένων. ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. φησὶν οὖν ὅτι κατηγορηθήσῃ δίκας ἑκατονταλάντους.

1. αὐτοῦ Θ.
ἄλλως Valckenar. ad Herodot. 4, 77. Legebatur μάτην, ἀλλ' ὡς περὶ.
2. τὸν om. V.Θ.
5. τὸν Κλέωνα] Imo τὸν ἀλλαντοπώλην, ut nota hæc cum præcedentibus conveniat. KUST.
6. τοῦ ταλάντου] τῶν ταλάντων V.Θ.
ἐνδοῦναι om. Θ.
9. ἐνδιδῷ Θ. ἐκδιδῷ Ald.
χαλῶσι. καὶ οὗτος] καλοῦσι καὶ οὕτως Θ.
11. ὑπερίδη V.
13–19. Ἔκθεσις—κορωνίς om. V.Θ.
22. ἤτοι add. V.Θ.
κακίαν καὶ συκοφαντίαν Θ.
23. ἔφη Θ.
ἑαυτοῦ γίνεσθαι V.
25. γὰρ om. Θ.
26. φησὶ γὰρ ὅτι Θ.
ἑκατονταλάντους Dobræus. ἑκατὸν Θ. δέκα V. Ald.

443. *ἐκ τῶν ἀλιτηρίων*: Τῶν μετεχόντων τοῦ Κυλωνείου ἄγους, ὅπερ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν δοκεῖ γενέσθαι ἀσέβημα, ἐπειδήπερ οἱ συγκατακλεισθέντες τῷ Κύλωνι ἐν τῇ ἀκροπόλει εἰς τὴν κρίσιν κατέβησαν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, ἐκ τοῦ ἕδους τῆς θεοῦ ἐξάψαντες τὴν ἱκετηρίαν. ἧς διαρρυείσης, λίθοις αὐτοὺς ἔβαλλον οἱ Ἀθηναῖοι. ἀλιτηρίων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐναγῶν.

ἀλιτηρίων: Τῶν ἁμαρτησάντων εἰς Ἀθηνᾶν. Κύλων γὰρ Ἀθηναῖος ἀνὴρ, Μεγαρίδα γυναῖκα γήμας Θεαγένους θυγατέρα, θέλων τυραννεῖν, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸς ἐπιθέσθαι τῇ πόλει. ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ ἐπιθέμενος, νομίζων ταύτην εἶναι μεγάλην ἑορτὴν, δύναμιν προσλαβὼν παρὰ Θεαγένους, μὴ γνοὺς ὅτι τὰ Διάσια ἦν ἡ μεγάλη ἑορτὴ ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει ἐλῄστευε καὶ ἁλίσκεται. ἐλήφθη δὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Κύλων φεύγει, τοὺς δὲ ἄλλους φονεύουσι, τινὰς δὲ καὶ ἱκέτας ἐκ τῶν βωμῶν ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν. τοὺς οὖν ἁμαρτάνοντας εἰς τοὺς ἱκέτας ἀλιτηρίους ἔφασκον. οὓς καὶ ἐξέβαλον τῆς πόλεως ὅτι ἐκ τῶν ἀρχαίων νόμων παρέβησαν τοὺς ἱκέτας φονεύσαντες. Ἄλλως. Κύλων τὴν ἀκρόπολιν κατέλαβεν ἐπὶ τυραννίδι, καὶ ἐλήφθη ποτὲ συλῶν τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκλείσθη. καὶ οὕτως ἐκεῖνος εὑρὼν καιρὸν, φυγῇ ἐχρήσατο, καὶ οἱ φίλοι ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν, οὓς οὗτοι ἀποσπάσαντες ἀπέκτειναν, ὅθεν ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν.

[445. *οἱ περιέποντες καὶ φρουροῦντες τοὺς τυράννους*. θέλων γὰρ τυραννεῖν δορυφόρους εἶχεν αὐτούς. V.]

1. κυλωνίου Θ.
2. συγκλεισθέντες Θ.
5. αὐτὸν Θ.
8. μεγαρίδου V.
θυγατέρα Θ. γυναῖκα Ald.
11. προσλαβὼν V. προσλαμβάνει Θ. λαβὼν Ald.
12. ἐλῄστευε καὶ add. Θ.
13. δὲ] δὲ καὶ Θ. δέ φησι καὶ V.
15. ἀποσπάσαντες Portus. ἀπαντήσαντες V.Θ. ἀπατήσαντες Ald.
οὖν] δὲ V.Θ.
16. ἔφασκον εἶναι Θ.
17–22. Ἄλλως — ἐκλήθησαν om. Θ.
22. Post ἐκλήθησαν addit Ald. ἐκλήθησαν δ' ἐντεῦθεν οἱ ἀλιτήριοι. λιμὸς κατέλαβέ ποτε τοὺς Ἀθηναίους, καὶ οἱ πένητες τὰ τῶν ἀλούντων ἄλευρα διήρπαζον· ἀπὸ γοῦν ἐκείνων καταχρηστικῶς τοὺς πονηροὺς ἀλιτηρίους ἐκάλουν. παρέτεινε δὲ τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων, ἀπὸ τῆς σιτοδείας τῆς κατὰ τὸν Αἰτωλικὸν πόλεμον γενομένης. ἔστι δὲ καὶ παραγώγως ἀπὸ τοῦ ἀλιτραίνειν, ὅ ἐστιν ἁμαρτάνειν. λαμβάνεται δὲ τὸ ἀλιτηρίων καὶ ἀντὶ τοῦ ἀστοχησάντων καὶ ἀποτυχόντων. quæ om. V.Θ. Inserta sunt ex Suida s. ἀλιτήριοι, qui a grammatico Bekkeri sumpsit Anecd. 1. p. 377.
23. φρουροῦντες] φρουροῦσι V.

447. *τῶν Βυρσίνης*: Ἔπαιξε παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, καὶ παρὰ τὸ τυράννου ὄνομα τοῦ Ἱππίου, ᾧπερ τῷ ὀνόματι τοῦ Ἱππίου περιεργότερον ἐχρήσατο. δῆλον μὲν γὰρ καὶ ἐκ τῶν προειρημένων, οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ ἀπὸ τούτων, ὅτι μὴ αὐτὸς ὁ Ἱππίας κατέστησε τὴν τυραννίδα, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πατρὸς ἅμα τοῖς ἀδελφοῖς παρέλαβε τοῦ Πεισιστράτου. οὗ πάντως ἂν ἐμνημόνευσεν, εἰ μὴ χρησιμώτερον τὸ ὄνομα τοῦ Ἱππίου πρὸς τὸ συνάψαι τῇ Βυρσίνῃ κατεφαίνετο. οὐκ ἄδηλόν ἐστι τοῦ Κλέωνος διαβάλλοντος αὐτὸν ὡς τῶν ἀλιτηρίων γεγονέναι, τῶν ἐπιβουλευσάντων τῇ πόλει καὶ τοῖς τυράννοις συναραμένων. Ἄλλως. Πεισιστράτου γυνὴ γέγονεν ἡ Μυρρίνη, Ἱππίου καὶ Ἱππάρχου μήτηρ. Βυρσίνην οὖν εἶπεν ἀντὶ τοῦ Μυρρίνην, ὡς βυρσοπώλην πάλιν κωμῳδῶν τὸν Κλέωνα. ταύτην ὁ Πεισίστρατος ὁπότε κατήγαγεν εἰς Ἀθήνας ἐφ' ἅρματος, ἔφασκεν Ἀθηναίαν εἶναι βουλόμενος τυραννεῖν.

448. *κόβαλος εἶ*: Προειρήκαμεν ὅτι τοὺς μετὰ ξύλου λῃστὰς οὕτως ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

449. *ἰού*: Τοῦτο παρεπιγραφή. τυπτόμενον γὰρ ὑποκρίνεται. [σχετλιαστικὸν δὲ τὸ ῥῆμα. V.]

450. *ξυνωμόται*: Οἱ ἀντάρται, οἱ προδόται, οἱ τὰ αὐτὰ κατ' ἐμοῦ συνθέμενοι φρονεῖν.

451. *παῖ' αὐτὸν*: Ἰστέον ὅτι ὁ χορὸς ταῦτα τῷ ἀλλαντοπώλῃ παρακελεύεται. ἀστείως δὲ διὰ τὴν ἐκείνου τέχνην εἴς τε τὰ ἔντερα καὶ τὸν κόλον αὐτὸν τύπτειν κελεύει. μάλιστα γὰρ ἡ τῶν ἀλλαντοπωλῶν ἐκ τούτων συνέστηκε τέχνη.

454. *κολᾷ τὸν ἄνδρα*: Κολούσεις καὶ παύσεις καὶ ταπεινώσεις.

2. ᾧπερ Θ. εἴπερ Ald.
3. τοῦ om. Θ.
4. ὁ om. V.Θ.
8. τοῦ Κ. δ. V.Θ. δ. τοῦ Κ. Ald.
9. Videtur aliquid deesse: nam sententia certe imperfecta est; ea ita suppleri potest: γεγονέναι, τὸν ἀλλαντοπώλην ἀντιδιαβάλλειν τὸν Κλέωνα, ὡς ἐκ τῶν ἐπιβουλευσάντων cet. DUKER.
10. συναραμένων τοῖς τ. Θ.
11. μυρίνη et mox μυρίνην V. οὖν om. Θ.
12. κωμῳδῶν Θ. κωμῳδεῖ Ald.
13. ἐφ' ἅρματος add. V.Θ.
19. ἀνταράται] Scribe, ἀντάρται. Sic enim apud Græcos recentiores dicuntur *rebelles* et *seditiosi*: ab ἀνταίρεσθαι. Vide Dufrenium in Glossario Græco h. v. KUST. Recepi ἀντάρται.
21. διακελεύεται Θ.
23. κῶλον αὐτοῦ Θ.
25. κωλύσεις V.

ἀπὸ δὲ τοῦ κόλου καὶ ἐντέρων τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ καὶ αὐτὸν τύπτουσιν.

455. ὦ γεννικώτατον: Ἰσχυρότατον. παίζων κρέας αὐτὸν λέγει, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἰσχυρῶν κρεῶν, ἃ οὐ κατεργάζεται πυρί.

457. ὡς εὖ: Ἐπιτηδείως αὐτὸν καὶ ὑπούλως διὰ τῶν λόγων ἐνικήσας τῶν σῶν.

460. ἀλλ' ἠπιστάμην: Ὑψηλὸς ὢν καὶ μεγαλόφωνος ὁ Κλέων πολυτρόποις λόγοις κέχρηται.

461. γομφούμενα: Σφηνούμενα. γόμφοι γὰρ οἱ σφῆνες οἱ συνείροντες τὰς σανίδας καὶ συναρμονιῶντες καὶ συνέχοντες.

462. ἐξ ἁμαξουργοῦ: Ἁμαξουργοὺς Ἀττικοὶ τοὺς ἀγριοπηγούς. εἶδος δὲ ἀγριοπηγοὶ τεκτόνων, οἳ τὰς ἁμάξας τεκταίνουσι καὶ πάντων τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. ἐπειδὴ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς ὀνόμασι πᾶσιν ἐχρήσατο, τεκταινόμενα εἰπὼν καὶ γομφούμενα, ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης οὐδὲν ἀπὸ τεκτονικῆς ἀπαντᾷ, ὁ χορὸς ὥσπερ δέδιε μὴ ἧττον ἀπενέγκηται τοῦ Κλέωνος, καὶ ἀσχάλλει καὶ δυσφορεῖ, ὅτι οὐδὲν ἀντέθηκε τοιοῦτον ῥῆμα.

463. οὔκουν μ' ἐν Ἄργει: Παρὰ τὸν πόλεμον τὸν Πελοποννησιακόν, καίτοι πρότερον ἐχθροὶ ὄντες τοῖς Ἀργείοις οἱ Ἀθηναῖοι διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, ἔδοξαν αὐτοῖς γενέσθαι φίλοι. φησὶν οὖν ὅτι Κλέων ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως τὴν Ἀργείων φιλίαν προξενῶν οὐ λανθάνει με σπείσασθαι πρὸς τοὺς Ἀργείους πείθων τὴν πόλιν παρρησίᾳ εἰς τὸ συγγενέσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἑαυτῷ περιποιούμενος.

466. καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα: Κατασκευαζόμενα. ἐπὶ τίνι συμπνέουσι καὶ ὁμοφρονοῦσιν ὅ τε Κλέων καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι, φησὶν αὐτὸς οὐκ ἀγνοεῖν. ἐπεὶ δὲ ὁ Κλέων τεκτονικοῖς τισιν ὀνόμασιν ἐχρήσατο, πάλιν οὗτος χρῆται χαλκευτικοῖς.

1. τοῦ κώλου τῶν ἐντέρων Θ. τοῖς αὐτὸν Θ.
3–6. Ἰσχυρότατον—σῶν om. V.Θ.
8. πολλοῖς τρόποις καὶ λόγοις ἐκέχρητο Θ.
11. Ἀττικοὶ om. Suidas s. ἁμαξουργοί, addit λέγουσι.
13. τῶν om. V.
15. οὐδὲν V. οὐκ Ald. δέδιε V. δέδοικε Ald. Totum scholion om. Θ.
22, 23. τῇ πόλει—γενέσθαι Θ.
25. Κατασκευαζόμενα om. V.Θ.
26. ὁμοφρονοῦσιν V. ὁμοφωνοῦσιν Ald.
27. ἐπειδὴ ὁ κλέων τεκτονικοῖς ἐχρήσατο ὀνόμασιν Θ.

φυσώμενα δὲ εἶπε διὰ τὰς φύσας τὰς χαλκευτικάς. τὸ δὲ χαλκεύεται ὡς πρὸς τὰς φύσας εἶπεν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ τεκταίνεται. πάντα δέ, φησὶ, πράττεται τῷ Κλέωνι, ὅπως οἱ ἄνδρες τῶν δεσμῶν ἐκφύγοιεν.

467. τοῖς δεδεμένοις: Τουτέστι τοῖς τριακοσίοις τῶν Λακεδαιμονίων, οὓς ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ἤγαγεν. οὓς εἶπεν ἀποδεδόσθαι βούλεσθαι τὸν Κλέωνα.

468. εὖ γ᾽ εὖ γε: Ὑπερεπαινεῖ πάλιν ὁ χορὸς ἐνταῦθα τὸν ἀλλαντοπώλην, ὅτι ἀντὶ τῶν τεκτονικῶν ῥημάτων καὶ αὐτὸς χαλκευτικῶς φθέγγεται.

469. καὶ ξυγκροτοῦσι: Συνέχουσι καὶ συμπράττουσι καὶ οὐδένα καιρὸν παραλείπουσι τοῦ πείθειν τὸν Κλέωνα τοῖς δεδεμένοις δοῦναι σωτηρίας ἀφορμήν. Ἄλλως. ἐπέμεινε τῇ μεταφορᾷ τῇ ἀπὸ τῶν χαλκέων. ἀντὶ τοῦ συμπράττουσιν.

472. οὐκ Ἀθηναίοις φράσω: Ἡ σύνταξις Ἀττική. λέγει δὲ ὅτι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα.

474. τὰς ξυνωμοσίας: Τὰς ἐπὶ καθαιρέσει τοῦ δήμου ἐνόρκους συνόδους.

475. τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς: Ὅτι νυκτὸς οὔσης κατὰ τῆς πόλεως ἐβουλεύεσθε. [τὸ δὲ ἐπὶ τῇ πόλει ἀντὶ τοῦ κατὰ τῆς πόλεως. Θ.]

476. καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε: Φθάσας ὁ ἀλλαντοπώλης διέβαλεν αὐτὸν ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως Ἀργείοις καὶ Λακεδαιμονίοις ξυνιέναι. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Κλέων ὡς τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ προδιδόντας αὐτοὺς τὰ τῆς πόλεως αἰτιᾶται πράγματα.

ξυνόμνυτε: Συμπράττετε, καὶ κοινολογεῖσθε. καλῶς δὲ τῆς διαβολῆς οὐκ ἀπατᾶται τῆς δι᾽ αὐτῶν, ξυνωμότας αὐτοὺς τῷ Περσῶν

2. εἶπεν] ἐπήνεγκεν Θ.
5. τοῖς τῶν λ λακεδ. V. τοῖς ἀπὸ τῶν λακεδ. Θ.
7. βούλεσθαι] ὤλεσθαι V.
9. καὶ add. Θ.
χαλκευτικῶς Θ. χαλκευτικὰ Ald.
12. δοῦναι] δουλείαν Θ.
17. ἐνόρκους V.Θ. ἐν ὅρκοις Ald.
23. ἀργείους καὶ λακεδαιμονίους συνιέναι V.

26. καλῶς δὲ τῆς διαβολῆς οὐκ ἀπατ.] Hæc oportet esse corrupta, quia nullum habent sensum : nec facile est divinare, quomodo scholiastes scripserit, cum locum hunc consideranti variæ sese offerant conjecturæ. KUST. Videntur aliqua excidisse. ἀπατᾶται (ἀπατᾶτε Θ.) fortasse corruptum ex ἀπαντᾷ.

βασιλεῖ λέγων γεγονέναι, ἵνα ὥσπερ ἔθος δείξῃ τοῦτο καὶ βεβαιώσῃ ὅτι καὶ κατὰ τούτου ξυνωμοσίαν πεποίηνται.

477. συντυρούμενα: Συμπηγνύμενα. καὶ ὅτι παρὰ Βοιωτοῖς πολὺς τυρός.

478. ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς: Ἔπαιξε πρὸς τὸ συντυρούμενα πρὸς τὴν μεταφοράν. τὸ δ' ὅλον πρὸς τοὺς ῥήτορας ὡς τὸ πλῆθος καταπλησσομένους ταῖς αὐτῶν ἀκυρολογίαις.

479. παραστορῶ: Ἐκτενῶ. ἅμα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ἀκολούθως δὲ τοῦ Ἡρακλέους ἐμνήσθη, ἐπειδὴ Θηβαίων ἴδιος ὁ θεὸς οὗτος εἶναι λέγεται, τῆς δὲ Βοιωτίας αἱ Θῆβαι πόλις.

480. ἄγε δὴ σὺ: Τὸ μὲν Κλέωνος τῆς θυμέλης ὑπεξῆλθε πρόσωπον, τὴν βουλὴν δῆθεν κινῆσαι κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ περὶ τὸν Νικίαν τῷ ἀλλαντοπώλῃ παρακελεύονται γενναίως ἀντιστῆναι πρὸς αὐτόν. νῦν γάρ, φησίν, ἀντιστὰς πρὸς τὸν Κλέωνα, ἔργῳ δείξεις, ἐάν σοι γενναῖον ἢ πανοῦργον ἐν τῷ πρώτῳ πέπρακται βίῳ.

[482. τοὺς γλουτούς. πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ εἰρημένα. V. (non G.) εἰς τοὺς γλουτούς. κοχώνη γὰρ τόπος ὑπὸ τὸν μηρὸν καὶ τὴν κοτύλην καὶ τὸ ἰσχίον. Θ.]

483. θεύσει γὰρ ᾄξας: Δραμῇ ὁρμήσας, ἐπεισελθών. καὶ Ὅμηρος "θεύσεσθαι ἔμελλον." ᾄξας δὲ ἀντὶ τοῦ ἀΐξας εἰσελθών. [παρελθὼν εἰς τὸ βουλευτήριον. V. (non G.)]

485. κραγὸν κεκράξεται: Ἀρίσταρχος ὀξυτόνως ἀντὶ τοῦ κραυγαστικῶς. καὶ Ἡρωδιανὸς ἐν Ἀττικῇ προσῳδίᾳ.

488. ἔχε νυν ἄλειψον: Στέαρ διδοῦσιν αὐτῷ ἀλείφεσθαι, ἵνα εὐχερῶς ὀλισθαίνειν δύνηται καὶ δύσληπτος ᾖ τῷ ἀνταγωνιστῇ. οὐκ ἀργῶς δὲ τὸ λίπος προσλαμβάνουσι διὰ τὸ ἀλλαντοποιὸν αὐτὸν εἶναι. εἰώθασι γὰρ αὐτοὶ τὰ λίπη κατατέμνοντες βάλλειν εἰς τὸ φύραμα καὶ οὕτω πληροῦν τοὺς βοτούλους.

1. γεγονέναι λέγων Θ.
5. πρὸς V.Θ. τοῦτο πρὸς Ald.
6. κατ. τὸ πλ. Θ.
9. ἴδιος] ἴδρις Θ.
10. οὗτος om. Θ.
λέγεται εἶναι Θ.
11. ὑπεξῆλθε Θ. ἐπεξῆλθε Ald.
14. ἔργοις Θ.
ἵνα γ. καὶ π. ἐν πρώτῳ Θ.
19. Δραμῇ] δραμεῖται V.
Ὅμηρος] Il. Λ, 700.
20. θ. ἔμελλον] ἔμελλον θ. Θ. ἔμελλε θεύσεσθαι Ald. Sequentia om. V.
25. ἀγωνιστῇ Θ.
26. προσλαμβάνουσι V. παραλαμβάνουσι Ald.
28. βοτούλους Dobræus. Legebatur βούλους.

489. τὰς διαβολάς: Δέον εἰπεῖν τὰς λαβὰς ὡς ἐπὶ πάλης, τὰς διαβολὰς εἶπεν, αἷς ἔμελλε διαβάλλειν ὁ Κλέων.

490. παιδοτριβικῶς: Ἐπειδὴ ἀνέτριψεν αὐτὸν τῷ λίπει, παιδοτρίβην καλεῖ. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀλειπτικῶς. παιδοτρίβαι γὰρ καλοῦνται οἱ ἀλεῖπται καὶ κηρωματισταί.

491. ἐπέγκαψον: Κάψον, ἐπίφαγε ταδί. καὶ τοῦτο παρεπιγραφή. σκόροδον γὰρ αὐτῷ προσφέρει. ὃ φασὶ δεῖν αὐτὸν ἐπιφαγεῖν.

492. ἐσκοροδισμένος μάχῃ: Μετήνεγκεν ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβάλλωσιν αὐτούς, σκόροδα διδόασιν αὐτοῖς, ἵνα δριμύτεροι ὦσιν ἐν τῇ μάχῃ. Ἄλλως. κατάφαγε σκόροδα, ἵνα ὀξύτερος γενόμενος καὶ σκορόδοις τραφείς, γένῃ ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες. κάλλαια δὲ τοὺς πώγωνας τῶν ἀλεκτρυόνων.

495. ἥξεις πάλιν: Λεληθότως σκώπτει τὸν Κλέωνα δι' ὧν ἐκείνῳ παρακελεύεσθαι δοκεῖ. μάλιστα γὰρ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις εὐδοκίμησεν ἐκεῖνος τοὺς ἄλλους διαβάλλων τῶν δημαγωγῶν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ ποιήματος λέγων περὶ αὐτοῦ ἔφησε

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
αὐταῖσι διαβολαῖς.

496. ἀλλ' ἴθι χαίρων: Κορωνίς. εἰσελθόντων γὰρ τῶν ὑποκριτῶν, εἶτα καταλειφθεὶς ὁ χορὸς λέγει περίοδον ἀναπαίστων η'. τὴν μὲν προπεμπτικὴν τοῦ ἑτέρου τῶν ὑποκριτῶν οὖσαν δεκάμετρον πεντάκωλον, ὑφ' ὃ διπλῆ κατὰ τὴν δευτερεύουσαν, κομμάτιον. ἄρχεται γὰρ τῆς καλουμένης τελείας παραβάσεως. ἑπτάμετρα δέ εἰσι. τὸ δὲ κομμάτιον τετράμετρον. Ἄλλως. τοῦτο διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν τίθεσθαι ἔοικεν εἶναι ἔκθεσις τῆς διπλῆς. διὸ καὶ τὸ παρατέλευτον ἔχει κῶλον, ὅπερ ἔθος ἐν τῇ ἐκθέσει τίθεσθαι. διὰ δὲ τὸ προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως, κομμάτιον χοροῦ ὀνομάζεσθαι, ὡς εἴρηται. ἔθος

1. τὰς λαβὰς om. V. εἶπε τὰς δ. Θ.
2. αἷς] ἃς V.
3. ἐπεὶ Θ.
4. γὰρ] δὲ Θ.
5. κηροματισταί Ald. κηρωματηταί Θ.
6. Κάψον om. V.Θ. ταδί] τοδί Θ.
10. εἰς τὴν μάχην Θ. σκόροδα V. τὰ σκόροδα Ald.
12. κάλλαια—ἀλεκτρυόνων om. G. Θ.
17. κάκιστα δὴ τοῦτο ὁ πρῶτος διαβαλὼν Θ.
20. καταλειφθεὶς Θ. καταληφθεὶς Ald. ἀναπαίστων V.Θ. ἀναπαίστους Ald.
23. ἑπτάμετρον δέ ἐστι, τὸ δὲ κομμάτιον τετράμετρον Θ.
24–p. 235, 4. Ἄλλως—παράγραφος om. V.Θ.

γάρ ἐστι προτίθεσθαι τῆς παραβάσεως. κομμάτιόν ἐστιν ἐκ κώλων ἀναπαιστικῶν θ', πλὴν τοῦ παρατελεύτου, ὅπερ μονόμετρον, καὶ τοῦ ε' καὶ τελευταίου, ἅπερ ἑφθημιμερῆ, διμέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. παρὰ τὸ Σοφόκλειον ἐξ Οἰκλέους.

498. Ζεὺς ἀγοραῖος: Ὡς Ζεὺς ξένιος ἢ μειλίχιος ἢ φίλιος, οὕτω καὶ ἀγοραῖος. οἰκείως δὲ νῦν διὰ τὸν ἀλλαντοπώλην ἀγοραῖον εἶπεν.

500. κατάπαστος δὲ, κατάμεστος, πλήρης, πεποικιλμένος.

501. ὑμεῖς δ' ἡμῖν: Ἐντεῦθεν παράβασις γίνεται, καὶ ἔστι τοῦτο τὸ καλούμενον κομμάτιον. μεθ' ὃ οἱ ἀνάπαιστοι, ἔπειτα τὸ μακρὸν, μετὰ ταῦτα δὲ στροφὴ, ἔπειτα τὸ ἐπίρρημα, ἑξῆς δὲ ἡ ἀντίστροφος καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ ἀντεπίρρημα. παντοίας δὲ, παντοδαπῆς, ποικίλης, μεμουσωμένοι ἀκροαταὶ καὶ πάσης παιδεύσεως καὶ μέτρου ἀκροασάμενοι. [ὁ μέντοι ποιητὴς τοῦτο πρῶτον τὸ δρᾶμα δι' ἑαυτοῦ καθῆκε, τὰ δ' ἄλλα δι' ἑτέρων προσώπων. V. (non G.) Θ.]

504. εἰ μέν τις ἀνὴρ: Ἀναπαιστικὴ διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς αὐτὴν τὴν παράβασιν ἀναπαιστικοὶ στίχοι καταληκτικοὶ τετράμετροι μά. ὧν τελευταῖος

αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις.

ἐν ἐκθέσει δὲ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέτταρα, ὧν τὰ μὲν δύο δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ τρίτον μονόμετρον, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται. τὸ δὲ τέταρτον δίμετρον καταληκτικόν. ὑφ' ὃ παράγραφος. παράβασις. ὁ λόγος ἐκ τοῦ χοροῦ παρὰ τοῦ ποιητοῦ Ἀριστοφάνους τὸν λόγον ποιούμενος.

505. ἔπη λέξοντας: Ὅτι καὶ τὰ ἄλλα μέτρα ἔπη ἔλεγον. παραβῆναι: Τῇ παραβάσει χρήσασθαι. λέγεται δὲ παράβασις

4. παρὰ τὸ Σοφόκλειον V. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Σοφοκλέους Ald. Scholion om. G.Θ.
Οἰκλέους] Legebatur Ἰολάου. ἰολέους V.
5. Ὡς om. Θ.
οὕτω καὶ V.Θ. οὕτως Ald.
10. δὲ add. V.Θ.
ἑξῆς ἡ ἀναστροφὴ καὶ μετὰ ταῦτα τὸ ἐπίρρημα Θ.
ἀντίστροφος V. ἀντιστροφὴ Ald.
11. τὸ ἐπίρρημα V. Sequentia om. G.
14. δ' om. V.
προσώπων] ἄπτων V.
15–21. Ἀναπαιστικὴ—παράγραφος om. Θ.
16. ἀναπαιστικοὶ] ἀνάπαιστοι V.
17. μά] μβ'. G. Sequentia ὧν τελευταῖος—παράγραφος om. V.
21. παράβασις add. V.
22. ὁ λόγος V. ὅλως Θ. ὁ δὲ λόγος Ald.
ποιητοῦ add. V.Θ.
24. ἔλεγον V. λέγονται Ald.

ἤτοι ἐπειδὴ ἀπῆκται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως, ἢ ἐπειδὴ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. ἑστᾶσι μὲν γὰρ κατὰ στοῖχον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν ἀποβλέποντες· ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἑστῶτες καὶ πρὸς τοὺς θεατὰς βλέποντες τὸν λόγον ποιοῦνται.

506. οὐκ ἂν φαύλως: Οὐκ ἂν εὐχερῶς, οὐδὲ ἄνευ καμάτου καὶ πόνου.

ἄξιος ἔσθ' ὁ ποιητὴς: Λέγει ὅτι σπουδῆς ἄξιός ἐστιν ὁ ποιητὴς καὶ τῆς παρὰ τῶν θεωμένων εὐνοίας, ὅτι τὴν πρὸς Κλέωνα ἔχθραν ἐπανείλετο, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς ἡγεῖται οὓς ἡμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι.

508. καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ: Ὁ Τυφὼς Γῆς μέν ἐστιν υἱὸς, ἴσχυσε δὲ τοσοῦτον, ὡς μὴ ἀνθρώποις μόνοις δοκεῖν φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς. καὶ εἰς ἀλόγων ζῴων ἰδέας μετέβαλλον τὰς μορφὰς διὰ τὸν ἐκείνου φόβον.

τὴν ἐριώλην: Τυφὼς ἀνέμου συστροφὴ ἢ πυρός. τὸν Κλέωνα δὲ λέγει. ἐριώλη δὲ ἀναθυμιάσεως συστροφὴ, πρὶν ἐμπυρωθῆναι τὸν ἀέρα. καὶ ἡ μεγάλη δὲ πνοὴ οὕτως. ἔμπαλιν δὲ εἰπὼν ηὔξησεν ἂν μᾶλλον καὶ δεξιώτερον εἶπεν. ἡ γὰρ ἐριώλη πνοὴ σφοδρά· ἀλλ' ὅ γε Τυφὼς μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν. ἔδει οὖν πρῶτον εἰπεῖν ἐριώλην, εἶτα Τυφῶ, καὶ εἶχεν ἂν μείζω τὴν ἔμφασιν.

512. διατρίβειν: Τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ μέλλειν αὐτόν.

514. πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων: Μετελθόντων, ἐπιτηδευσάντων. ἀπὸ τοῦ πειρᾶν ἐσχημάτισε. πειρᾶν δὲ, τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ ἀφροδίτης. τροπῇ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. διὸ

1. ἀπῆρκται Θ. ἀπήρτηται Suidas s. παράβασις.

2. ἑστᾶσι μὲν Suidas. ἑ μὲν (sic cum lacuna) V. Ald. ἔμενε G. οἱ μὲν Θ.

στοῖχον V.Θ. et Suidas. στίχον Ald.

οἱ πρὸς τὴν] εἰ πρὸς τὴν V. εἰς τὴν Θ.

4. τοὺς θεατὰς] τὸ θέατρον Suidas. ποιοῦνται τὸν λόγον Θ. Addit Suidas, εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες καὶ τὸ παραβαίνειν.

7. σπουδῆς add. V.

ἐστιν V. ἔσθ' Ald. Totum scholion om. Θ.

12. μετέβαλον Θ.

15. ἐμπυρωθῆναι] ἐκπυρωθῆναι Suidas s. ἐριώλη.

16. εἰπεῖν V.

ἂν om. V.Θ.

18. οὖν om. Θ.

πρῶτον εἰπεῖν V.Θ. εἰπεῖν πρῶτον Ald.

20. αὐτόν anonymus. αὐτούς Ald.

22. ἐσχημάτισται Suidas s. πειρῶν.

προσβάλλειν Suidas. προσβαλεῖν Ald.

23. γυναικὶ V. et Suidas. τῇ γυναικὶ Ald.

καὶ τὸ χαρίσασθαι ἐπήνεγκε. σημαίνει οὖν σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὰς καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασιν.

515. *ἐπετείους*: *Ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ καταγινώσκων τὸν ὑμέτερον τρόπον. ἀπὸ τῶν οἰωνῶν δὲ μετήνεγκε τῶν μὴ μονίμων ὄντων, ἀλλὰ φερομένων τῇ πτήσει. τουτέστιν εὐμεταβλήτους, ὀλιγώρους, μὴ διαμένοντας ἐν τοῖς αὐτοῖς, ἀλλ' ἀψικόρους.*

516. *καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν*: Οἷον, *τοῖς νέοις χαίροντας ἀεὶ τῶν ποιητῶν καὶ μὴ τοῖς ἀρχαίοις καὶ εἰς τὴν θυμέλην παριοῦσι πρῶτον.*

προδιδόντας: Ἐπὶ *γήραος οὐδῷ καταλείποντας.* Μάγνης *δὲ ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής.*

518. *τῶν ἀντιπάλων*: Κατὰ *τῶν ἀνταγωνιστῶν. φησὶ δὲ ὅτι εὐδοκιμῶν ὁ* Μάγνης *πολλὰς νίκας ἀπηνέγκατο κατὰ τῶν δι' ἐναντίας. ἱεὶς δὲ, ἀφιεὶς παρεχόμενος.*

519. *ψάλλων*: Τοὺς *βαρβιτιστὰς ἂν λέγοι. δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ* Μάγνητος. *ἡ δὲ βάρβιτος εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. πτερυγίζων δὲ, ὅτι καὶ* Ὄρνιθας *ἐποίησε δρᾶμα. ἔγραψε δὲ καὶ* Λυδοὺς *καὶ* Ψῆνας *καὶ* Βατράχους. *ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ βατράχειον. ἀπὸ τούτου καὶ βατραχὶς ἱμάτιον. ἐχρίοντο δὲ τῷ βατραχείῳ τὰ πρόσωπα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα. τὸ πτερυγίζειν δὲ εἶπε, ὡς πρὸς τοὺς ψῆνας ἀναφέρων.*

[521. *ἀντὶ τοῦ οὐδὲν ὠφέλησεν.* V. (non G.)]

523. *ὃς πολλῷ ῥεύσας*: Οἱ *γὰρ λάβρως ποταμοὶ ῥέοντες καὶ αὐτῆς τῆς γῆς παρασύρουσι μέρος, δι' ἧς ἂν ῥέωσι.* Ἄλλως.

τῆς ἀφροδίτης Suidas.
ἐπὶ] *ἀπὸ* V.Θ.
23 (p. 236.) — 1. *διὸ—ἐπήνεγκε* om. V.Θ.
1. *σημαίνει* Θ. et Suidas. *σημειῶσαι* V. Ald.
4. *τρόπον* om. V.
8. *καὶ μὴ*] *τουτέστι* V. Scholion om. Θ.
10. Ἐπὶ — *καταλείποντας* om. V. Totum scholion om. G.Θ.
12. *φασὶ* V.
14. *ἱεὶς—παρεχόμενος* om. V.
15. *βαρβιτιστὰς* Suidas s. *Μάγνης*. Legebatur *βαρβίτιδας*.
ἂν λέγοι Suidas. *τάσσουσιν οἱ λόγοι* V. *τάσσουσιν ὀλίγοι* Θ. *τάσσουσιν οἱ λόγοι τοὺς βαρβατιστὰς ἂν λέγοι* Ald.
ἂν λέγοι omittunt Suidæ codices tres (inter quos non est Paris. A) et editio Mediol.
18. *ἔστι—βατράχειον* om. V.Θ.
19. *ἐχρείοντο* V.
τῷ βατραχείῳ Suidas. *τῷ βατραχίῳ* Ald. *τῶν βατραχείων* V. *τῶν βατραχιῶν* Θ.
23. *καὶ αὐτῆς παρασύρουσι τῆς γῆς* Θ.
24. *ἂν ῥέωσι* Θ. *ῥέουσι* Ald.
ἄλλως add. V.

τουτέστιν εὐδοκιμήσας πολλάκις. καὶ Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς "τότε τοίνυν Πύθωνος πολλοῦ ῥέοντος καθ' ὑμῶν." δοκεῖ δέ μοι Ἀριστοφάνης ἀφ' ὧν αὐτὸς εἶπε Κρατῖνος περὶ αὐτοῦ μεγαληγορῶν, ἀπὸ τούτων καὶ οὗτος τὴν τροπὴν εἰληφέναι. ὁ γὰρ Κρατῖνος οὕτω πως ἑαυτὸν ἐπήνεσεν ἐν τῇ Πυτίνῃ

ἄναξ Ἄπολλον τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων·
καναχοῦσι πηγαί· δωδεκάκρουνον στόμα·
Ἰλισσὸς ἐν φάρυγγι. τί ἂν εἴποιμ' ἔτι;
εἰ μὴ γὰρ ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα,
ἅπαντα ταῦτα κατακλύσει ποιήμασιν.

ἤτοι οὖν τούτων χάριν καὶ Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ Κρατίνου ταῦτα λέγει, ἢ τὸ ῥεύσας εἶπε σκώπτων πρὸς τὸ ἐνουρεῖν τὸν Κρατῖνον.

524. διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων: Ἀντὶ τοῦ, διὰ τῆς φράσεως. ἔνιοι δὲ διὰ τῶν ἀφύων γράφουσι. πρὸς πάντα δὲ αὐτὸς ἐσπούδασεν ἀντιθεῖναι τὰ ὑπὸ τοῦ Κρατίνου εἰρημένα· ἐπεὶ κἀκεῖνος ποταμῷ παρέβαλεν ἑαυτὸν ἀθρόως ῥέοντι, ἠχεῖν τε φήσας τὰς πηγάς. ὅπερ λάβρως ῥέοντος ὕδατός ἐστιν ἔργον, ἦχον ἀποτελεῖν καὶ ψόφον καὶ τὰ λοιπά, ὡς εἴπομεν. διὰ τοῦτο καὶ Ἀριστοφάνης ὡς ἐπὶ ποταμοῦ ἐχρήσατο τῇ τροπῇ. Ἄλλως. τὸ ἐπὶ τῆς φράσεως ἄκομψον καὶ ἁπλοῦν τοῦ Κρατίνου ἀλληγορεῖσθαί φασι τὸ ἀφελές. κεῖται δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ

1. ἐν Φιλιππικοῖς] Immo περὶ στεφάνου p. 272, 20. τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα.

φιλιππικῷ Θ.

2. Πύθωνος] πυθῶνος Θ. Legebatur τυφῶνος.

3. αὐτὸς add. Θ.

4. τροπὴν ταύτην Θ.

Cratini versus attulerunt Suidas in ἀφέλεια et in δωδεκάκρουνον στόμα, Tzetzes in Chiliad 8, 184. et in exegesi Homerica p. 12, 11. δωδεκάκρουνον δοκεῖ τὸ στόμα hinc sumsit Philostratus p. 525.

6. τῶν ῥευμάτων] τοῦ ῥεύματος Suidas s. ἀφέλεια.

7. καναχοῦσι Suidas. Legebatur καναχῶσι, quod habet Tzetza in exegesi.

δωδεκάκρουνον] Vide Wassium et Dukerum ad Thucydidis 2, 15.

στόμα] τὸ στόμα Porsonus apud Kidd. ad Dawes. p. 356.

8. εἴλισσὸς Θ.

φάρυγγι] τῇ φάρυγγι V.Θ. et Suidas. τῇ φάρυγι Porsonus.

τί om. Suidas in δωδ.

εἴποιμ' ἔτι] Legebatur εἴποιμί σοι: sed σοι om. V.Θ, Suidas et Tzetza.

9, 10. om. Tzetza.

9. ἐπιμύσει V.Θ.

10. ἅπαντα ταῦτα om. Suidas.

ποιήμασιν] στόμασιν Suidas in ἀμέλεια: λόγοισιν in δωδ.

11. τούτων χάριν V.Θ. χάριν τούτων Ald.

14. ἀντιθεῖναι V.Θ. ἀντιτιθέναι Ald.

15. τοῦ add. V.Θ.

16. ῥέοντι ἀθρόως Θ.

ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον. ἢ τὸ μέγα καὶ ἀνεπικώλυτον. στάσεις δὲ τὰ ἀναχώσματα τῶν ποταμῶν.

καὶ τῆς στάσεως παρασύρων: Ὡς διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν πολυποσίαν σκάζοντος καὶ τρέμοντος τοῦ Κρατίνου τὴν βάσιν. ἐφόρει δὲ, κατέβαλλε τοὺς ἀνταγωνιζομένους πρὸς αὐτὸν ὑψηλοὺς ὄντας. τοὺς ἐχθροὺς δὲ, τοὺς περὶ τὸν Καλλίαν αἰνίττεται.

525. προθελύμνους: Προρρίζους. εἰώθασι γὰρ οἱ ποταμοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς ὄχθαις ὄντα δένδρα, ἐπειδὰν καταναλώσωσι παρασύροντες καὶ παρατέμνοντες τὴν γῆν, τὰς ῥίζας τέμνειν. ὡς τοῦ Κρατίνου παμψηφεὶ νικῶντος τοὺς ἀνταγωνιστάς.

526. ᾆσαι δ' οὐκ ἦν: Πάλιν ὡς μέθυσον αὐτὸν διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. οὐκ ἦν γὰρ ἑτέραν, φησὶν, ἐν τοῖς συμποσίοις ᾠδὴν ποιήσασθαί τινα, προκαταλαμβάνοντος αὐτὰ τοῦ Κρατίνου.

Δωροῖ συκοπέδιλε: Κρατίνου μέλους ἀρχή. σκώπτων δέ τινα ἐκεῖνος δωροδόκον καὶ συκοφάντην τοῦτο εἶπεν.

527. τέκτονες εὐπαλάμων: Τέκτονες πάντες οἱ τεχνῖται. καὶ τοῦτο δὲ ἐκ τῶν Εὐμενίδων Κρατίνου. εὐπαλάμων δὲ, εὖ διακεχειρισμένων ἢ συντεταγμένων.

528. παραληροῦντα: Διαποροῦντα καὶ ἀσχημονοῦντα. ταῦτα ἀκούσας ὁ Κρατῖνος ἔγραψε τὴν Πυτίνην, δεικνὺς ὅτι οὐκ ἐλήρησεν ἐν οἷς κακῶς λέγει τὸν Ἀριστοφάνην ὡς τὰ Εὐπόλιδος λέγοντα.

529. ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων: Ἰδίως τὰ ταῖς κλίναις ἐπιβαλλόμενα ἐλεφάντινα οὕτως ἐκάλουν ἤλεκτρα. μεταφορᾷ οὖν κέχρηται ἀπὸ τῶν κλινῶν. αἱ γὰρ ἀρχαῖαι κλῖναι τοὺς πόδας εἶχον ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις, ὥσπερ νῦν ἀργύρῳ ἢ καττιτέρῳ. διόπερ βαρυτόνως ἀναγνωστέον ἀπὸ τοῦ αἱ ἤλεκτροι τῶν ἠλέκτρων.

1. ἀνεπικώλυτον] Addit Ald. ἢ ἀφελῶς, ἁπλῶς. οἷον τὰ ἐπιστόλια ἀφελῶς γράφειν. καὶ ἀφελὴς γυνὴ ἡ ἀπόνηρος καὶ δοσίπυγος, ὡς τὸ, μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίην. δύναται δὲ καὶ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἁπλῶν, οἷον ἁπλῆς φράσεως: quæ om. V.Θ, interpolata ex Suida s. ἀφελής.

1, 2. στάσις (sic) — ποταμῶν a m. rec. habet V.

2. ἀναχώσματα] ἄνω χώματα Θ.

4–6. ἐφόρει—αἰνίττεται om. V.Θ. Gl. τοὺς περὶ καλλίαν habet V, om. G.

8. ὄντα om. Θ.

12. φησὶν ἑτέραν ἐν συμποσίῳ Θ.

13. προκαταλαμβάνοντας V, non G. αὐτὰ] αὐτοῦ Θ. αὐτοὺς G.

14. τιν' Θ.

18. συντεταμένων V.

23. ἐλεφάντινα addidi ex Suida s. ἤλεκτρα.

24. ὠφθαλμισμένους Suidas s. h. v. et s. ἤλεκτρα. Legebatur ἠσφαλισμένους. ἀσφαλισμένους V.

25. ὥσπερ—καττιτέρῳ om. V.Θ, habet Suidas.

καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος: Ἀκολούθως μετὰ τὴν κλίνην ἐμνημόνευσε τοῦ τόνου. τόνος γὰρ τὰ τῶν κραββάτων σχοινία. τροπικῶς δὲ δηλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν.

530. τῶν θ' ἁρμονιῶν: Ἁρμονίας λέγει τὰ συμπησσόμενα τῶν κραββάτων μέρη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ ἁρμονίαν λέγομεν τὴν τῶν ποιημάτων σύνθεσιν.

διαχασκουσῶν: Κεχηνυιῶν, διεσκορπισμένων καὶ μὴ ἐχουσῶν εὐέπειαν.

531. ὥσπερ Κοννᾶς: Ὁ Κοννᾶς αὐλητὴς ἦν καὶ μέθυσος, ὃς εἰς συμπόσια παρῄει συνεχῶς ἐστεμμένος. οὗτος Ὀλυμπιονίκης γενόμενος καὶ πολλάκις στεφανωθεὶς, πενιχρὸς ἦν μηδὲν ἔχων ἀλλ' ἢ τὸν κότινον. ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν

ἔσθιε καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ πολυστέφανός σε φιλήσῃ.

λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέποτε τετιμῆσθαι. ἡ δὲ παροιμία, στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. καὶ πάλιν

Δελφὸς ἀνὴρ, στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολωλώς.

πρὸς τὸν Κρατῖνον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι μέθυσός ἐστιν.

532. ἐν τῷ πρυτανείῳ: Ἔχεται καὶ τοῦτο τῆς ἐννοίας τῆς προκειμένης. σιτεῖσθαι γὰρ ἔλεγον ἐν τῷ πρυτανείῳ, οὐχὶ πίνειν. παρὰ τῷ Διονύσῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ θεάτρῳ.

534. οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς: Οὗτος κωμῳδίας ἦν ποιητὴς, ὃς πρῶτος ὑπεκρίνατο τὰ Κρατίνου, καὶ αὐτὸς ποιητὴς ὕστερον ἐγένετο, καὶ ἐξωνεῖτο τοὺς θεατὰς καὶ τὴν τούτων εὔνοιαν. Ἄλλως. τραγι-

1–3. Ἀκολούθως—τάσιν om. Θ.

5. καββάτων Suidas s. ἁρμονία et s. ἤλεκτρα. κραβάτων V. κρουμάτων Ald. Scholion om. Θ.

7, 8. Κεχηνυιῶν—εὐέπειαν om. G.Θ.

9. καὶ μέθυσος om. V.

13. σῇ] τῇ Θ.

14. φιλοστέφανος Suidas s. Κοννᾶς. σε add. V.Θ. et Suidas.

φιλήσῃ Suidas. Legebatur νικήσει. Hesiodus ab Gaisfordo comparatus Op. 297. ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς | ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐϋστέφανος Δημήτηρ.

15. μηδέποτε V.Θ. μηδέπω Ald. et Suidas. Fort. μηδεπώποτε.

16. δίψῃ V. δίψει Ald.

20, 21. παρὰ—θεάτρῳ om. V.Θ.

22. ἦν om. Θ.

23. τὰ addidit Kusterus.

24. ἐξωνεῖτο τοὺς θεατὰς καὶ τὴν τούτων εὔνοιαν] Fortasse merum grammatici commentum. MEINEK. Quæst. scen. 1. p. 27.

τραγικὸς] Reponendum κωμικὸς, nisi is scholiastæ error est nostrum Cratetem cum philosopho eodemque tragœdiarum poeta confundentis. MEINEK. ibid.

κὸς ποιητὴς, ὀλιγόστιχα ποιήματα γράψας. στυφελισμοὺς δὲ, ὀργὰς, λοιδορίας, ὕβρεις, μέμψεις.

535. ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης: Σμικρὰ ἐποίει καὶ ἔτερπε τοὺς ἀκροατὰς, γράφων ἡδέα. ἀριστίζων δὲ, τρέφων, ἄριστον κατασκευάζων.

536. ἀπὸ κραμβοτάτου: Ἡδυτάτου, ξηροτάτου. ἔπαιξε δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας. αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα. ἢ διὰ τὸ καπυρόν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ χρηστοτάτου. ἔπαιξε δὲ τῷ κραμβοτάτῳ, ἀπὸ τοῦ λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς κοράμβλη διὰ τὸ τὰς κόρας βλάπτειν. φασὶ γὰρ αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Λυκούργου. ἡνίκα γὰρ ὁ Διόνυσος τοῦτον εὐλαβηθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυ, ὑπὸ τῆς ἀμπέλου δεσμευθέντα δάκρυον ἐπαφεικέναι, κἀκ τοῦ δακρύου τὴν κράμβην. καὶ διὰ τοῦτο ἀντιπαθῶς ἔχειν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἄμπελον. πιστοῦνται δὲ τὸν μῦθον τοῦτον γεωργῶν παῖδες. εἰ γάρ τις, φασὶ, τὴν ῥίζαν αὐτῆς ἐξάψαι ἐν ἀμπέλῳ, οὐκ ἂν αὕτη καρπὸν ἐνέγκοι. ὅθεν καὶ πρώτη ἐν συμποσίῳ δίδοται, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. βέλτιον δὲ κράμβη λέγοιτ' ἂν ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα. χαριέντως δὲ ὁ ποιητὴς ἀντὶ τοῦ χρηστοτάτου, κραμβοτάτου ἔφησεν, ἵνα τὸ ἀπὸ μικρᾶς δαπάνης καὶ τὸ ἀριστίζω ἀκόλουθον τῷ ἑξῆς λέγειν δοκῇ. μάττων δὲ, σκεπτόμενος, κατασκευάζων, ἐφευρίσκων. ἀντήρκει δὲ, ἀντεῖχε.

537. τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί: Οἷον, ἀνὰ μέρος εὐδοκιμῶν, ἔσθ' ὅτε δὲ ἡττώμενος. τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς οὐκ ἀεὶ εὐδοκιμοῦντος.

539. ἐρέτην χρῆναι: Κωπηλάτην μὴ ἐπιχειρεῖν φησὶ κυβερνᾶν, εἰ μὴ ἐν πείρᾳ γένηται τοιαύτῃ. Ἄλλως. μὴ πρὶν ἐθέλειν κυβερ-

1, 2. στυφελισμοὺς—μέμψεις om. V.Θ. Gl. λοιδορίας, μέμψεις habet V, om. G. Post μέμψεις addit Ald. (ex Suida s. στυφελισμούς) καὶ ἐν μυθικοῖς ὅτι στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν ὀστρακόεντα νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη. quæ om. V.Θ.

4. ἡδέως γράφων Θ. Sequentia om. V.Θ.

7. δράματα] γράμματα V. ἢ δ. τὸ κ. om. V.Θ: habet Suidas s. κραμβοτάτου.

8. ἀντὶ] Legebatur ἀπό.

10. καράμβλη Θ.

11–14. ἡνίκα—τὴν ἄμπελον om. V.Θ.

13. Scribebatur ἐπαφηκέναι.

16–19. ὅθεν — ἀντιβαίνουσα om. V.Θ.

21. λέγειν] εἶναι Θ.

22, 23. μάττων—ἀντεῖχε om. V.Θ.

νᾶν. οὐ γὰρ οἷόν τε κυβερνᾶν, μὴ πρότερον ἐν πολλῇ πείρᾳ γενόμενον ἀποδημίας καὶ τῶν ναυτικῶν, καὶ τοὺς ἀνέμους προϊδεῖν τίνες μέλλουσι πνεῖν καὶ προγνῶναι, εἶθ' οὕτως κυβερνᾶν. ἐντεῦθεν δέ τινι τῶν τῆς παρ' ἡμῖν θρησκείας ἱεροφαντῶν δαιμονίως μετηρύθμισται τὸ "ἐπαινῶ τὸν νηΐτην νόμον, ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρήσας τῷ "νῦν κυβερνήτῃ καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν, αὖθις ἐπὶ τῶν οἰάκων "καθίζει μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν τῶν ἀνέμων "διάσκεψιν."

542. ὅτι σωφρονικῶς: Μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως καὶ οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

543. αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον: Ῥόθιον τὸ κῦμα ἀπὸ τοῦ ταχέως θεῖν ἢ ῥεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μετήνεγκεν, ὅταν συνεχῶς ὑπὸ πολλῶν ἐρετῶν ἐπὶ πλέον προέρχηται ἡ ναῦς εἰς τὸ πρόσθεν. ἀξιοῖ οὖν τὸν νῦν ἔπαινον μέχρι πολλοῦ παραπέμψαι.

ἕνδεκα κώπαις: Κέλευσμα ναυτικὸν λέγεται ἐφ' ἕνδεκα κωπηλασίαις ἐκτεινομένη. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. Ἄλλως. ἐπαράτην παραδέχεσθαι ἐφ' ἕνδεκα κώπαις ἐξῆς ἀπὸ τῶν ναυτικῶν. τουτέστιν ἀπὸ τοῦ κυβερνᾶν καὶ τοῦ ῥόθου τὸ ἐφ' ἕνδεκα κώπαις ἐπήγαγεν. ἢ ἐπειδὴ οἱ Ἀθηναῖοι τῶν ναυτικῶν ἐπιστήμονες ἦσαν.

544. ληναΐτην: Ἑορτὴ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Λήναια, ἐν ᾗ μέχρι νῦν ἀγωνίζονται ποιηταὶ συγγράφοντές τινα ᾄσματα τοῦ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ ὁ Δημοσθένης εἶπεν ἐξ ἁμάξης. ἐπὶ ἁμαξῶν γὰρ οἱ ᾄδοντες καθήμενοι λέγουσί τε καὶ ᾄδουσι τὰ ποιήματα.

1. πρότερον om. Θ.
3–8. ἐντεῦθεν—διάσκεψιν] Scholion recens om. V.Θ.
3. τινι] Gregorio Naz. orat. 20. p. 335. KUST.
12. θεῖν ἢ add. Θ.
ὅταν γὰρ V.Θ.
13. ὑπὸ — ἐρετῶν] ἐπὶ — ἀριθμῶν V.Θ.
Scribebatur προέρχεται.
εἰς τοὔπροσθεν Θ, i.e. εἰς τοὔμπροσθεν.
14. πέμψαι Θ.
16. ἐκτεινομένη] ἐλαυνομένη Θ.
ἐπαράτειν Θ.
20. παρὰ τοῖς] παρ' Θ.
Λήναια] ἔστι δὲ εἰς Διόνυσον add. Ald. om. V.Θ. et Suidas s. ἐξ ἁμάξης.
22. ὅπερ ὁ Δημοσθένης εἶπεν ἐξ ἁμάξης. ἐπὶ ἁμαξῶν γάρ] Hæc nihil ad rem faciunt. Nam tempore Aristophanis poetæ comici et tragici carmina sua non amplius e plaustris recitabant, ut tempore Thespidis poetæ, sed, ut notum est, e scena theatri. KUST. Demosthenis locus est p. 268, 13. Vid. Bakium ad Cleomedem p. 435.
23. τε add. V.

547. *φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ*: Ἱλαρὸς, φαιδρὸς τὸ μέτωπον. ἢ διὰ τὸ φαλακρὸν εἶναι τὸν Ἀριστοφάνην.

548. *ἵππι' ἄναξ Πόσειδον*: Οὐκ ἀργῶς τῷ Ποσειδῶνι νῦν τὸ ἐπίθετον ἔθηκε τοῦτο, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἱππέων. ἀποσεμνύνειν οὖν βουλόμενος τὸ ἐπιτήδευμα τὸ αὐτοῦ, οὕτω τὸν Ποσειδῶνα προσεῖπε, τουτέστιν ἱππικέ. Εἰς τὸ αὐτό. διπλῆ. εἶτα ἐπάγεται ἐπιρρηματικὴ συζυγία. ἧς μέλη καὶ περίοδοι εἰσὶ ιδ' κώλων. ὧν τὰ μὲν ὀκτὼ χοριαμβικὰ ἰαμβικὴν ἔχοντα ἐπιμεμιγμένην ἀκατάληκτον καὶ καταληκτικὴν ὡς ἐν τῷ ε' καὶ η'. τῶν δ' ἑξῆς ἀντισπαστικῶν τὰ μὲν θ' καὶ ι' τρίμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα Γλυκώνεια ἐκ διτροχαίου καὶ ἰάμβου, πλὴν τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς, ὃ καλεῖται φερεκράτειον. ὑφ' ὃ παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, δηλοῦσα ἔχειν ἀνταπόδοσιν. τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ ἡ ἀντιστροφὴ σύγκειται. ἐφ' ἧς τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

549. *χαλκοκρότων*: Χαλκοπόδων, τουτέστι τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

551. *κυανέμβολοι*: Ἤτοι αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους, ὡς μιλτοπάρῃοι, αἱ μεμιλτωμέναι. ἢ αἱ τέμνουσαι τὴν θάλασσαν. κυανὸν γὰρ τὸ ταύτης ὕδωρ.

552. *μισθοφόροι τριήρεις*: Αἱ τοὺς ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι.

553. *λαμπρυνομένων*: Ἀντὶ τοῦ καυχωμένων, καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι.

1. τὸ μέτωπον] τῷ προσώπῳ Θ. Scholion om. V.

3. οὐκ ἀργῶς δὲ Θ, qui hæc scholio metrico postponit.

τὸ add. V.

5. οὖν] δὲ Θ.

τὸ ἐπ. Θ. Aberat τὸ.

τὸ ἑαυτοῦ ἐπιτήδευμα Θ.

ποσειδῶνα V.Θ. Ποσειδῶ Ald.

7. κώλων ιδ' Θ.

8–12. ὧν τὰ — φερεκράτειον] τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν ἰαμβικὴν—ἀκατάληκτον (τῶν κ' χοριαμβικῶν ἔχον ἐπιμεμιγμένον ἀκατάληκτον Θ.) καὶ τὸ β' ὅμοιον ἀκατάληκτον καὶ τὸ γ' καὶ τὸ δ' (utrumque τὸ om. Θ.) ὅμοιον καὶ τὸ ε' χοριαμβικὸν ἀκατάληκτον καὶ τὸ ἕκτον καὶ ἕβδομον ὅμοιον καὶ τὸ ὄγδοον ἀκατάληκτον καὶ τὸ θ'. τὸ δὲ ι' (τὸ δέκατον Θ.) ἀναπαιστικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, τὰ δὲ λοιπὰ δ' ἀναπαιστικὰ τρίμετρα, τρία μὲν γλυκώνεια, τὸ τελευταῖον δὲ φερεκράτειον V.Θ. Sequentia om. V.Θ.

17. καὶ κτυπεῖν om. Θ.

21. ταύτης τὸ ὕδωρ Θ.

555. *βαρυδαιμονούντων*: Ὅτι ἄθλιοι ἦσαν οἱ ἱπποτροφοῦντες καταναλίσκοντες αὐτῶν τὴν οὐσίαν.

556. *ὦ χρυσοτρίαινα*: Περιφραστικῶς. τῆς θαλάττης βασιλεῦ. Σουνιάρατε δὲ, ᾧ ἐν τῷ Σουνίῳ ἀρῶνται καὶ εὔχονται. Σούνιον δὲ ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.

558. *Γεραίστιε*: Γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, τῇ μὲν Κρωμνίτην ἔχον, τῇ δὲ Λέχαιον. ἱερὰ δέ εἰσι τοῦ Ποσειδῶνος, ἔνθα ὁ Εὔριπος.

559. *Φορμίωνί τε φίλτατε*: Προσφιλέστατε τῷ Φορμίωνι. τὸν μῦθον δὲ αἰνίττεται, ὅτι καὶ ὁ Ποσειδῶν τῶν Ἀθηναίων ἀντεποιήσατο καὶ τῇ Ἀθηνᾷ ἤρισε. στρατηγὸς δὲ Ἀθηναίων ναυτικώτατος ὁ Φορμίων, καὶ πολλάκις εὐτυχήσας ἐν ναυμαχίαις καὶ ἐν τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους μάχῃ κατορθώσας νζʹ ναῦς διέφθειρεν.

560. *ἐκ τῶν ἄλλων τε θεῶν*: Ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν σὺ μόνος δεῦρο ἐλθὲ Ἀθηναίοις πρὸς τὸ παρεστὸς, τουτέστι πρὸς τὰ παρόντα καὶ ἐνεστῶτα πράγματα. ἐπεὶ νεωστὶ Ἀθηναῖοι Φορμίωνος στρατηγοῦντος περὶ ναυμαχίαν ἠνδραγάθησαν.

562. *εὐλογῆσαι βουλόμεθα*: Τὸ ἐπίρρημα στίχων ἐστὶ ιϛʹ τετραμέτρων τροχαϊκῶν ἀκαταλήκτων, ὃ φιλεῖ Ἀριστοφάνης. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. διπλῇ δ' ἄμφω περατοῦνται. ἀλλὰ τὸ μὲν τῇ ἔσω διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν, τὸ δὲ τῇ ἔξω. εὐλογῆσαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπαινέσαι, ὑμνῆσαι, ἐγκωμιάσαι.

563. *ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου*: Ἰδία παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεὼς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατασκευάζουσι τῇ θεῷ διὰ τετραετηρίδος. ἧς καὶ τὴν πομπὴν ἀπὸ τοῦ Κεραμεικοῦ ποιοῦσι μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ καλοῦσι τὸ ἄρμενον διὰ τὸ ἀραιὸν αὐτὸ εἶναι. Ἄλλως. *καὶ τοῦ πέπλου*: Οὗ ἐγέγραπτο Ἐγ-

1, 2. *κατ.—οὐσίαν* om. Θ.
4. *δὲ τὸ ἀκρ. τὸ ἀττικόν* Θ.
7. *κρωμνίτην* V. *κρημνίτην* Ald. *ἔχον* Θ. *ἔχων* Ald.
8. *εὔριππος* V.
16. Φορμίωνος] *καὶ ὁ φορμίων* V. *στρατηγοῦντος* om. V.
18. *τετράμετρον τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον* V.
19. Ἀριστοφάνης Kusterus. Legebatur Ἀρίσταρχος.
19–21. *ὁμοίως—ἔξω* om. V.Θ.
24. *τῇ θεῷ* addidi ex V. et Suida s. *πέπλος*. *τῇ θεᾷ* Θ.
25. *κεραμεικοῦ* V.Θ. Κεραμικοῦ Ald.
27. *ἀραιὸν* V. *ἀραιοῦν* Ald. *ἐρεοῦν* Suidas.

κέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ εἷς τῶν Γιγάντων. ἐπεσκευάζετο οὖν ὁ πέπλος καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, καὶ ἐπομπεύετο ἐν τοῖς Παναθηναίοις. Ἄλλως. νικήσαντες πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ἐνέθεντο τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ.

564. ναυφράκτῳ στρατῷ: Τῷ συμπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ ναυτικῷ.

567. ἠρίθμησεν: Ἀπεδειλίασεν, μεθ' ἡσυχίας ἦγεν.

ἀμυνίας: Ἕτοιμος πρὸς τὸ ἀμῦναι. ὡς ἐπὶ τῶν ἐν πάλῃ ἀγωνιζομένων.

568. εἰ δέ που πέσοιεν: Ἡττηθεῖεν, ἧττον ἔχοντες ἀπέλθοιεν. Ἄλλως. εἶδος παλαίσματος, ὅ τινες ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ. καὶ γὰρ τῶν παλαιόντων οἱ εἰς τὸν ὦμον πεσόντες, ἐξαναστάντες εἰώθασιν ἀποψᾶν τὴν κόνιν, ἵνα μὴ ἴχνος ἔχοιεν μηδὲ ἔλεγχον τοῦ πτώματος. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἡττηθεῖεν ἐν μάχῃ, πάλιν αὐτοὶ τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο ταχέως καὶ τοῖς νενικηκόσιν ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

569. ἀπεψήσαντ' ἄν: Ἀπεμάξαντο ὡς οἱ παλαίοντες, ἵνα μηδὲν ἴχνος ἔχοιεν πτώματος. διεπάλαιον δὲ, ἀνεπάλαιον, ἀνεμάχοντο.

571. τῶν προτοῦ σίτησιν: Σίτησιν λέγει τὴν ἐν πρυτανείῳ τράπεζαν. τουτέστι δημοσίᾳ τρέφεσθαι οὐδεὶς ἂν τῶν παλαιῶν ἠξίωσεν, ὡς τῶν κατ' αὐτὸν στρατηγῶν τοῦτο ποιούντων, καὶ ὡς ἐπὶ μισθῷ ὑφισταμένων κατορθῶσαί τι τῇ πόλει. Ἄλλως. στρατηγῶν Ἀθηναίων τῶν πρότερον οὐδεὶς πρὸ τοῦ πολέμου σίτησιν ᾔτησεν, ἂν μὴ ὁ δῆμος χαρίζηται. νῦν δὲ ἐὰν μὴ τιμῶνται προεδρίᾳ καὶ σιτίοις, ἀγανακτοῦσιν. ἔσκωψε δέ. οὐ γὰρ εἶπε σίτησιν. ἐὰν μὴ γένωνται πρόεδροι καὶ τιμῆς ἀξιωθῶσιν, οὐ μαχέσεσθαί φασι.

Ἄλλως—Ἐγκέλαδος] ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος Suidas. ἐκκέλαδος V.
3. ἐνέθεντο] ἐνέγραψαν Suidas.
4. τοὺς ἀρίστους Θ. et Suidas. τὰς ἀριστείας Ald.
αὐτῷ] Addit Ald. Εὐριπίδης Ἑκάβη (466.) ἢ Παλλάδος ἐν πόλει τὰς καλλιδίφρου Ἀθαναίας ἐν κροκέῳ πέπλῳ ζεύξομαι ἅρματι πώλους. quæ om. V.Θ. et Suidas.
5. Scholia v. 564. 567. om. Θ.
8. πελάγη V. πελάγει G.
11. ψευδόπτωμα Suidas s. h. v. et s. ἀπεψησάμην. ψευδόπωμα V. Ald.
16. ἡττηθεῖσιν om. V.
19. διεπ.—ἀνεμάχοντο om. V.Θ.
21. σίτισιν Θ. hic et mox.
24. τι om. V.
28. μαχέσασθαι V.

Κλεαίνετον: *Οὗτος ὁ Κλεαίνετος φαίνεται κατεδηδοκὼς τὴν οὐσίαν καὶ ἡδυπαθήσας. οἱ δὲ, ὅτι οὗτος ἔγραψε ψήφισμα μὴ δεῖν δοθῆναι τοῖς στρατηγοῖς σίτησιν. σπανίως δὲ μέμνηται τοῦ Κλεαινέτου καὶ σχεδὸν ἐνταῦθα μόνον. στοχάζονται οὖν τινες ὅτι οὗτος ἂν εἴη ὁ τὴν σίτησιν περιποιήσας τῷ Κλέωνι.*

572. *ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι*: *Τιμῆς καὶ οὗτος τρόπος. ἐξῆν δὲ τοῖς τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν θεάτροις καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας, οἵτινες ἦσαν, ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων τόπον καθίσαι. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. Ἄλλως. ἐὰν μὴ πρότερον, φησὶ, τοιούτου τύχωσι τινὸς, ἀπειλοῦσι μὴ μάχεσθαι, διὰ τούτων καθαπτόμενος ὁμοῦ τι τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν στρατηγῶν· τῶν μὲν Ἀθηναίων, ὡς ἀναξίοις διαδιδόντων τὰς τιμὰς καὶ τὰς δωρεὰς, εἰ πρίν τι δρᾶσαι τὴν πόλιν ἀγαθὸν, ταῦτα διδόασιν αὐτοῖς· τῶν δὲ στρατηγῶν, ὡς τιμωμένων πρὶν τῶν κατορθωμάτων, καὶ τῶν ἤδη τιμῆς τινος τετυχηκότων τὴν δόξαν ἀφαιρουμένων, εἰ φαίνοιντο τὴν δωρεὰν λαβόντες οὐκ ἐπ' ἀνδραγαθήμασι.*

καὶ τὰ σιτία: *Ἐπὶ στρατείαν ἐξιόντες χρόνου τινὸς ἐπήγοντο σιτία. οὗτοι δὲ, φησὶν, οἱ νῦν, ἐὰν μὴ προεδρίας τινὸς καὶ τιμῆς ἀξιωθῶσιν, οὐκ ἐξίασιν ἐπὶ πόλεμον. σιτία γοῦν εἶπε τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν.*

577. *κομῶσι*: *Τρυφῶσι, πλουτοῦσι. τὸ γὰρ κομᾶν ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ ταῖς θριξὶ κομᾶν εἰς τιμὴν συγκεχώρηται αὐτοῖς.*

ἀπεστλεγγισμένοις: *Κεκαρμένοις. Κινέας γὰρ καὶ Φρῖνος εἰσηγήσαντο μεταστῆναι τοὺς νέους, νόμον γράψαντες μηκέτι ἀβροδιαίτους*

2. *δεῖν* om. Θ.
5. *τοῦ κλέωνος* Θ.
9. *καθίσαι τόπον* Θ.
10. *ἕδραν αὐτοὺς* Θ.
12. *τι τῶν* V. *τε καὶ τῶν* Ald. *τῶν τε* Θ.
13. *διδόντων* Θ.
14. *τῇ πόλει* Θ.
17. *τὴν* add. Θ.
18. *ἐπὶ* V.Θ. *οἱ ἐπὶ* Ald. *στρατείας* Θ.
19. *δὲ* om. V. *καὶ* add. V.
20. *τῷ* add. Θ.
23. *γαυροῦσθαι*] *γαυριᾶσθαι* Suidas s. *κομᾷ*.
25. *Κεκαρμένοις*] *ἔλαιον ἀφειλομένοις* (scr. *ἀλειφομένοις*) *καὶ στάζουσι. στλεγγὶς δὲ ἡ ξύστρα τοῦ ἐλαίου. ἄλλως. κεκαρμένοις* V.Θ. *κεκαθαρμένοις* Kusterus.
26. *μεταστῆναι τοὺς νέους*] Videtur aliquid deesse: nimirum, *τῆς πρότερον διαίτης*: vel simile quid. Sensus

εἶναι, ὃν τρόπον τοπάλαι, μηδὲ κομᾶν. ἢ ἀπεξεσμένοις καὶ ἐπανήκουσιν ἀπὸ ἀλείμματος. Ἀπίων δὲ ἀκούει στλεγγίδας τὰς σταγόνας τοῦ ἐλαίου. ἀπεστλεγγισμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκαθαρμένοις, ματτομένοις. στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ Γήρᾳ

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Δαιταλεῦσιν "οὐδὲ γὰρ αὐτῇ στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος." καλεῖται στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἀπεστλεγγισμένοις οὖν, ἀπεξεσμένοις, ἢ ἔλαιον ἀληλιμμένοις.

578. ὦ πολιοῦχε Παλλάς: Ἡ τὴν πόλιν κατειληφυῖα καὶ περιέχουσα. ἐπεὶ καὶ ἦρχε τῆς πόλεως. ἔφορος γὰρ τῆς πόλεως ἡ θεός. καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν διὰ τούτων ἐδήλωσεν αὐτῆς. ὁ δὲ νοῦς, ὦ τῆς ἁπασῶν ὑπερφερούσης καὶ ὑπερβαλλούσης χώρας μεδέουσα καὶ βασιλεύουσα ἐν δυνάμει καὶ ποιηταῖς. ἐπικαλεῖται δὲ τὴν θεὸν μετὰ τὴν νίκην εὐμενῆ παραστῆναι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν τῆς πόλεως καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν διὰ τούτων ἐδήλωσε. ξυνεργὸν δὲ, συμπράκτορα, σύμμαχον.

586. ἡ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα: Ἣ τοῖς χοροῖς ἐστι προσφιλὴς καὶ συνήθης. οἱ γὰρ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ καὶ τραγικοὶ χοροὺς ἵστασαν, οἳ τὰ χορικὰ ὑπεκρίνοντο καὶ ᾖδον μέλη. συνειστήκει δὲ ὁ χορὸς ὁ μὲν κωμικὸς ἐξ ἀνδρῶν ἤδη καὶ γυναικῶν, ὁμοῦ δὲ καὶ

enim est, Cineam et Phrinum auctores fuisse populo, ut juvenes priorem vivendi rationem mutarent, sive ab ea discederent. KUST. Schneider. ad Aristotel. Polit. p. 110.

2. Ἀπίων] Scribebatur Ἀππίων. ἀσπίων Θ.

3. τοῦ ἐλαίου] Sequentia om. Θ.

ἐγκεκαθαρμένοις, ματτομένοις] Scribere præstat, ἐκκεκαθαρμένοις, ἀποματτομένοις. KUST.

4. ξύστρα] Sequentia om. V.

5. Γήρᾳ] Fragm. 189.

7. Δαιταλεῦσιν] Fragm. 14.

οὐδὲ γὰρ] Corrige οὐδ' ἐστὶν ex Suida s. στλεγγίς.

αὐτῇ scholiasta Platonis p. 334. ed. Bekk. αὐτὴ Ald.

8. γυναικῶν] ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρὸς ἄλλο τι. οὐ γὰρ πρὸς τὸ περιξύεσθαι ἄν τις αὐτῇ χρήσαιτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι addit Ald. Hæc, scholiis veteribus adsuta sunt ex Suida v. στλεγγίς: qui ea descripsit ex Alex. Aphrodis. in Topica p. 222. KUST.

11. τῆς πόλεως V.Θ. αὐτῆς Ald.

12. ἀρίστην V.

13. καὶ ὑπερβαλλούσης om. V.Θ.

14. καὶ βασιλεύουσα om. V.Θ.

15. τῆς νίκης V.

17. ξυνεργὸν — σύμμαχον om. V. Θ.

18. ἥτις τοῖς V.

20. συνέστηκε Θ.

21. ὁ μὲν κωμικὸς om. V.Θ. Est hoc ejusdem grammatici recentioris

ἐκ παίδων, κδʹ, ὡς καὶ οὗτος ἀπηρίθμησεν ἐν Ὄρνισιν, ἄρρενας μὲν ὄρνις ιβʹ, θηλείας δὲ τοσαύτας. ὁ δὲ τραγικὸς ιεʹ, ὡς Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἡμιχόρια ἵσταντο ἤτοι ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις χοροῖς, εἰ μὲν ἐξ ἀνδρῶν εἴη καὶ γυναικῶν ὁ χορὸς, ἐπλεονέκτει τὸ τῶν ἀνδρῶν μέρος καὶ ἦσαν ιγʹ, αἱ δὲ γυναῖκες ἕνδεκα. εἰ δὲ παίδων εἴη καὶ γυναικῶν, αἱ μὲν γυναῖκες ιγʹ ἦσαν, οἱ δὲ παῖδες ιαʹ. εἰ δὲ πρεσβυτῶν καὶ νέων, τοὺς πρεσβύτας πλεονεκτεῖν δεῖν φασίν. Ἄλλως. χορικῶν, τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν. ἢ γὰρ ἐνίκων ἢ ἡττῶντο οἱ ἀγωνιζόμενοι.

587. τοῖς τ' ἐχθροῖσι: Τοῖς ἀντιπάλοις, τοῖς ἀνταγωνισταῖς. στασιάζει δὲ, ἀντὶ τοῦ, πρὸς φιλονεικίαν διαφέρεται.

592. ἃ ξύνισμεν: Ὅτι καὶ αὐτοὶ παρακολουθήσαντες γινώσκομεν. ἐπεὶ δὲ ἀλλότρια τῆς ἱππέων φύσεως μέλλει περὶ αὐτῶν λέγειν, ἵνα θεραπεύσῃ τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀπίθανον, ἅπερ αὐτοῖς συνέγνω, ταῦτά φησι περὶ αὐτῶν ἐρεῖν.

τοῖσιν ἵπποις: Ἵνα μὴ εἴπῃ τοῖς ἱππεῦσι καὶ δόξῃ χαρίζεσθαι τῷ χορῷ, ἀλλ' ἵνα διὰ τῶν ἵππων ἐπαινέσῃ αὐτούς.

594. ἐσβολάς: Τὰς ἐπὶ τὴν τῶν πολεμίων χώραν ἐφόδους ἐκάλουν εἰσβολάς. ἱππαγωγοὺς δὲ, τὰς ἵππους καὶ ἄνδρας ἀγούσας ναῦς.

597. κώθωνας: Εἴδη ποτηρίων ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται. τοὺς ἱππεῖς δὲ ἐπαινεῖν βουλόμενος ταῦτά φησιν. ἄλογον γὰρ καὶ ἀλόγοις ζῴοις λογισμὸν περιτιθέναι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπαινεῖ, ἐπεὶ ἠπειρῶται ὄντες ἀντεποιήσαντο τῆς θαλάττης, καὶ οὐκ ἀπέτυχον τῆς προσδοκίας. διὰ δὲ τοῦ σκορόδου καὶ κρομμύου τὴν εὐτέλειαν δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν καὶ τῶν στρατιωτικῶν σιτίων. ὅτι εὐτελῆ ὡς οἱ στρατιῶται ἔφερον.

additamentum, qui proxima κδʹ, ὡς—Ἀγαμέμνονι inseruit, quibus ipsis quoque carent V.Θ. Comparandum cum his scholion Av. 298.

3. Ἀγαμέμνονι] In extrema parte fabulæ.

ἔστι δὲ καὶ ὅτε καὶ (καὶ om. G.) V.

5. δὲ om. Θ.

αἱ μὲν γυναῖκες om. Θ.

8. φασι δεῖν Θ, qui sequentia om.

9. γὰρ om. V.

14. ὥσπερ Θ.

16, 17. Ἵνα—αὐτούς om. Θ.

17. ἱππέων V.

18. ἐφόδους add. Θ. et Suidas s. εἰσβολή.

19. ἱππαγωγοὺς—ναῦς om. V.Θ. In V. a m. rec. γράφεται ἐπαγωγούς, quod om. G.

21. καὶ om. Θ.

25. καὶ τῶν Θ. Aberat τῶν.

ὡς add. V.

26. Post ἔφερον addit Ald. ἄλλως. κώθων εἶδος ἐκπώματος ὀστρακίνου, ἢ εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ καὶ στρατηγικοῦ.

599. τίς ἐμβαλεῖ: Ἰδίως τὸ κροῦσαι ναυσὶν ἐμβαλεῖν λέγουσι. φησὶν οὖν, τίς ὁ τολμήσας τοῖς ἱππόταις ἐξ ἐναντίας ἀντιστῆναι; κυρίως οὖν τὸ ἐμβαλεῖν τὸ ταῖς κώπαις κροῦσαι. νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ τοῖς ἵπποις συμβαλεῖν. τὸ δὲ ἱππαπαὶ ἔπαιξε παρὰ τὸ ῥυππαπαὶ εἰρηκὼς ὡς ἐπὶ ἵππων. ἔστι δὲ τὸ ῥυππαπαὶ ἐπιφώνημα ναυτικόν. ἢ ψόφου ἐστὶ μίμημα ἀπὸ τῶν κωπῶν ἀποτελουμένου. ἀνεβρύαξαν δὲ, ἀνεθορύβησαν, ἀνέκραγον. οὐκ ἐλᾷς δὲ, οὐκ ἐρέττεις, οὐ κωπηλατεῖς.

600. ὦ σαμφόρα: Ἰδίως σαμφόροι καλοῦνται ἵπποι ἐγκεχαραγμένοι τὸ σ σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ σ σὰν λέγουσιν.

601. ἐξεπήδων: Κυρίως τὸ ἐξεπήδων ἐπὶ ἵππων. φησὶ δὲ τὸ ἐξώρμων. ἐναργεῖ δὲ λέξει κέχρηται δεικνὺς αὐτῶν τὴν προθυμίαν. παγούρους δὲ, τοὺς παρ' ἡμῖν καράβους.

[606. μετῄεσαν: Μετήρχοντο, ἐδίωκον. Gl. Victor.]

603. ἀντὶ πόας Μηδικῆς: Τοῦ παρ' ἡμῖν χόρτου. λέγεται δὲ καὶ πόα τις Μηδικὴ ἀρίστη καὶ καλλίστη καὶ ἐπιτηδειοτάτη ἵπποις. ἡ αὐτὴ δὲ τρίφυλλος λέγεται. ἢ ὅτι Μῆδοι ἐχθροὶ Ἀθηναίων καὶ ἡ τῶν Μήδων χώρα ἔφυδρος οὖσα χόρτον πολὺν ἐκφέρει. Ἄλλως. ἀντὶ

ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. Ἀππιανός "ἔφερε "δὲ δᾷδα συγκεκομμένην καὶ θεῖον ἐν "κώθωσι." καὶ κωθωνίσαι τὸ μεθύσαι, ὡς τὸ "ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' "ἡμέρας." Quæ om. V.Θ. Illata illa et huic scholio et Paris. 1095. sunt ex Suida s. κώθων et κωθωνίσαι.

2. ἀντιστῆναι V.Θ. στῆναι Ald.

5. τῶν ἵππων Θ.

ναυτικόν] ἀττικόν V.

6. ἀπὸ τῶν κωπῶν add. V.Θ. et Suidas s. ἐμβαλεῖς.

ἀποτελουμένου] ἀποτελούμενος G. τελούμενον Θ.

6, 7. ἀνεβρύαξαν—κωπηλατεῖς om. Θ.

ἀνεβρύαξαν—ἐλᾷς δὲ om. V.

8. σ. καλοῦνται V.Θ. καλοῦνται σ. Ald.

σαμφόραι] σαπφόραι Θ.

ἐγκεχαραγμένοι γὰρ Ald. γὰρ om. V.Θ.

9. οἱ δὲ V.Θ. Aberat δὲ.

σὰν] Scribebatur σάμ. σάμα V.Θ. Conf. schol. Nub. 23.

10. τῶν ἵππων Θ.

τὸ add. Θ.

11. τὸ πρόθυμον Θ. Sequentia om. V.Θ.

14. Τοῦ] τῆς G.

καὶ πόα τις V. πόα τις Θ. πόα Ald.

16. δὲ] δὲ καὶ Θ.

τριφυλὸς V. τρυφιλὴς Θ.

ἢ add. Θ.

17. ἐκφέρει] φέρει Θ. ἑκάστη δὲ βοτάνη πόα λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ addit Ald. om. V.Θ. Inserta sunt ex Suida s. πόα, qui accepit a Photio. Conf. Lobeck. ad Phryn. p. 496.

ἀντὶ λόχου Μηδικοῦ] Hæc non capio. Puto scholiasten scripsisse, ἀντὶ χόρτου Μηδικοῦ. Nam paulo ante in hac ipsa nota πόα per χόρτος exponitur. KUST. ἀντὶ λώτου Μηδικοῦ Valckenarius in Diatrib. in Eurip. p. 131. Nihil mutandum. λόχου om. Θ.

λόχου Μηδικοῦ. ἐδόκει γὰρ ἡ Μηδικὴ χώρα πεδιάς τε οὖσα καὶ κάθυγρος εὔφορος εἶναι εἰς τὰς τῶν κτηνῶν τροφάς. ἐπεὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἔθος ἦν Μήδων κρατεῖν.

604. εἴ τις ἐξέρποι: Εἴ τις προκύψειε μόνον. ἐπέμεινε δὲ τῇ τροπῇ πλέον τι περὶ τῶν Ἀθηναίων φιλοτιμούμενος. οὐ γὰρ τοὺς προϊόντας, φησὶ, μόνους διέφθειραν συλλαμβάνοντες, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας τοῖς βυθοῖς. ταῦτα δὲ πάντα εἶπε πρὸς τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν ἀποτεινόμενος τὴν περὶ τὰ ναυτικά.

605. Θέωρος: Ὁ ποιητὴς Θέωρος ἔφη εἰπεῖν τινὰ Καρκίνου Κορίνθιον ταῦτα. ἀποδέχεται δὲ αὐτοὺς πίνοντας ἕνεκα τοῦ νικῆσαι μόνον. ὁ Θέωρος ἔγραψε Καρκίνου λέγοντα πρὸς τὸν Ποσειδῶνα καὶ ἀποδυσπετοῦντα. προσκρούει εἴς τινα Καρκίνον. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς ἱππέας καὶ οὐχ ἱππεῖς. ὡς μοιχὸς δὲ κωμῳδεῖται ὁ Θέωρος καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρός. περὶ Κόρινθον οὖν διέτριβεν, ἴσως διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνας. ἦν δὲ καὶ κόλαξ. ταῦτα οὖν λέγει ἴσως κολακεύων τοὺς ἱππέας. [ἔφθη: Ἔφθασε, προέλαβεν, ἀπὸ τοῦ φθῶ, φθῆμι. Gl. Victor.]

606. δεινά γ' ὦ Πόσειδον: Δοκοῦσι καὶ οἱ Κορίνθιοι μάλιστα σέβεσθαι τὸν Ποσειδῶνα διὰ τὸν Ἰσθμόν. ὅθεν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα τὰ Ἴσθμια ἐπιτελοῦσι τῷ τε Παλαίμονι καὶ τῷ Ποσειδῶνι. Ἄλλως. ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ἐπὶ Κόρινθον καὶ περὶ Κεγχρέας ἐνίκησαν Νικίου στρατηγοῦντος τοῦ Νικηράτου, σὺν ἱππεῦσι σ' καὶ ὁπλίταις καὶ ναυσί.

607. μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ: Ὡς τῶν Ἀθηναίων οὐ κατὰ θάλατταν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν ἐν τοῖς πολέμοις κρατούντων.

608. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν: Ἔτι τοῦ χοροῦ ἴαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ε', τοῦ ὑποκριτοῦ παρερχομένου. Ἄλλως. ὦ φίλτατε: Ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην ἥκοντα ἀπὸ τῆς βουλῆς καὶ καταγωνισάμενον Κλέωνα.

1. ἡ μηδικὴ γὰρ χώρα ἐδόκει Θ. πεδιάς Hemsterh. apud Valckenar. μηδείας V. Ald. μηδειάς Θ.
2. εἶναι] τε ἦν V.
6. μόνους add. Θ. διέφθειραν Θ. διέφθειρον Ald.
7. εἶπε add. Θ. ἐμπειρίαν] ἐμπορίαν V, non G. ἐπήρειαν Θ.
9. ἔφη Θ. ἔφθη Ald.
11. ποσειδῶνα Θ. Ποσειδῶ Ald.
13. καὶ post Θέωρος om. V.
19. τὸν ποσ. Θ. Aberat τόν.
20. παλαίμωνι V.
22. σ' om. Θ.
24. Scholia v. 607. 608. om. Θ.
27. παρερχομένου V. προερχομένου Ald.

609. *φροντίδα*: Ἀγωνίαν καὶ μέριμναν καὶ φόβον. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰς δέος κατέστησας ἡμᾶς, μὴ παρευδοκιμηθῇς πρὸς τοῦ Κλέωνος.

612. *νικόβουλος*: Ἐγώ, φησὶ, τὴν νίκην ἀπηνεγκάμην. ἀστείως δὲ κέχρηται τῷ συνθέτῳ καὶ τὰ ὀνόματα συνέπλεξεν ἄμφω. ἐν τῇ βουλῇ γὰρ τὴν φιλονεικίαν ἐποιήσαντο προσκαλεσαμένου τοῦ Κλέωνος καὶ οἱ βουλευταὶ τὴν νίκην προέκριναν αὐτῷ.

613. *ὦ καλὰ λέγων*: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον τοῦ χοροῦ προῳδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντιστροφὴν τὸ "πάντα δὴ πέπραγας," ὁμοίαν καθ' ἕκαστον ἑαυτῇ. ἔστι δὲ ὀκτάκωλος. ἧς τὸ α' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, μᾶλλον δὲ τετράμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ ϛ' ποδὸς τριβράχεος. τὸ δεύτερον ἐν εἰσθέσει παιωνικὸν τετράρρυθμον ἢ τετράμετρον καθαρὸν καταληκτικόν. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν εἰσθέσει. τὸ γ' παιωνικὸν δίρρυθμον ἤτοι δίμετρον καταληκτικὸν ἀντὶ παίωνος Ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἔχον. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. τὸ πέμπτον παιωνικὸν δίρρυθμον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν. τὸ ϛ' τροχαϊκὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον, καὶ τὸ η' τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι. ἐπολολύξαι δὲ, εὔξασθαι καὶ εὐφημῆσαι.

615. *εἴθ' ἐπέλθοις*: Εἴθε ἐθελήσαις μοι διελθεῖν καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ πραχθέντα σοι καὶ γεγενημένα.

618. *κἂν μακρὰν ὁδὸν*: Καὶ ἀποδημίαν στείλασθαί μοι δοκῶ, ὥστε μαθεῖν τὰ πεπραγμένα. θέλω, φησὶ, καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ἵνα μάθω πῶς ἐνίκησας τὸν Κλέωνα.

619. *ὡς ἅπαντες ἡδόμεσθά σοι*: Ὡς ἐπὶ τῇ σῇ εὐφραινόμεθα νίκῃ καὶ χαίρομεν. λείπει δὲ ἡ ἐπί, ἵν' ᾖ, ἐπὶ σοί. ἢ ἡ σύν, ἵνα ᾖ, συνηδόμεθά σοι.

6. ἐποιήσαντο V. ἐποιήσατο Ald. ἐποίησαν Θ.

9, 10. προῳδικὴ—ἔστι δὲ om. V.Θ. ὀκτάκωλος] ὀκτὼ κώλων Θ. ἑπτάκωλος V.

τρίμετρον
11. τροχαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν. τὸ β' ἐν Θ.

11, 12. μᾶλλον—τριβράχεος om. V.

13. τετράρυθμον et infra δίρυθμον V.Θ.

14, 15. ἤτοι—μείζονος ἔχον V.Θ.

16. ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν om. V.Θ.

18–21. ἐπὶ τῷ — εὐφημῆσαι om. V.Θ.

25. φησὶ καὶ om. Θ.

621. *καὶ μὴν*: Ἡ περιοδικὴ αὕτη καὶ μονοστροφικὴ εἴσθεσις τοῦ ὑποκριτοῦ διηγηματική ἐστιν, ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων νθ΄. ὧν τελευταῖος,

ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κατόπιν δὲ, ὄπισθεν ἢ μετ᾽ αὐτοῦ ἐπορευόμην. τὸ δὲ ἐλασίβροντα παρὰ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς Πινδάρου. ἀναρρηγνὺς δὲ, ἀποσπῶν, μετὰ σφοδρότητος λέγων, τουτέστι πλάττων καὶ κατασκευάζων καὶ συντιθείς. ἔχεται δὲ καὶ τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐμφάσεως μείζονος. Ἄλλως. ὥσπερ ὑπὸ βροντῆς ἐλαυνόμενα, τουτέστι μεγαληγορῶν καὶ ὑπερόγκοις χρώμενος ῥήμασι, γέμουσι ψόφου. ἤτοι δὲ τὴν φωνὴν σκώπτει τοῦ Κλέωνος ὅτι τραχέως ἐφθέγγετο, ἢ ὡς ταχέως. πρὸς τὴν ἀπειλὴν, ἣν ἠπείλησεν ὁ Κλέων εἰπὼν συνταράξειν τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν ἐπ᾽ αὐτῷ. τό τε γὰρ τὴν γῆν κινεῖν καὶ σαλεύειν καὶ τοὺς τῆς θαλάττης βυθοὺς, ἔργον τοῦ Διὸς ὡς καὶ τὸ βροντᾶν. προπαροξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον ἐλασίβροντα.

[622. ὄπισθεν ἢ μετ᾽ αὐτοῦ ἐπηκολούθουν. V. (non G).]

624. *τερατευόμενος*: Ψευδόμενος καὶ μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων.

ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων: Ἠφίει καὶ ἔπεμπε κατὰ τῶν ἱππέων. ἔφαμεν δὲ ὅτι συνέστηκεν ὁ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων. εἰς τρία γὰρ μέρη τοπαλαιὸν τῶν Ἀθηναίων διῄρητο ὁ δῆμος, εἴς τε τοὺς πεντακοσιομεδίμνους καλουμένους, οὓς διὰ τὸ γεωργεῖν τοσαῦτα μέτρα οὕτως ὠνόμαζον, καὶ τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς θῆτας. οἱ μὲν οὖν πεντακοσιομέδι-

1–7. Ἡ περιοδικὴ—λέγων om. V.Θ. In V. διπλοῖ (scr. διπλῇ.) στίχοι ἴαμβοι τρεῖς μετὰ ἀκαταλήκτων νθ΄, quæ om. G.

6. Πινδάρου] Ipsa Pindari verba ἐλασίβροντε (scr. ἐλασίβροντα) παῖ Ῥέας servavit Suidas in ἐλασίβροντα. Apud Boeckhium fr. 108. p. 627.

7. τουτέστι] ἐλασίβροντα, τουτέστι V.

8. τὸ ῥῆμα τοῦτο Θ.

10. ψόφου Θ. et Suidas. ψόφων Ald.

11. ὅτι] ὅστις Θ.

τραχέως Suidas. Legebatur ταχέως.

ἢ ὡς] ἢ ὅτι Θ.

ταχέως Suidas. Legebatur ταχεῖαν. τραχεῖαν Θ. Sequentia om. Suidas.

12. πρὸς] ἢ πρὸς Θ.

13. θάλατταν V. θάλασσαν Ald.

τὴν γῆν post σαλεύειν V.Θ.

14. θαλάσσης V.

τοῦ om. Θ.

15. παροξυτόνως Θ.

ἐλασίβροντον Θ.

19. ἠφίει Θ. ἤφιε Ald.

20. δὲ om. Θ.

τρία] τέτταρα Suidas s. ἱππεῖς: qui ζυγίτας addit.

21. εἴς τε τοὺς Θ. εἰς τοὺς Ald.

μνοι ἦσαν εὔποροι. οἱ δὲ ἱππεῖς ἧττον μὲν τῶν πεντακοσιομεδίμνων, μέχρι δὲ τῶν τ΄ ἐγεώργουν μέτρων. ἱππεῖς δὲ αὐτοὺς ὠνόμαζον διὰ τὸ δύνασθαι, εἴποτε αὐτοῖς χρεία γένοιτο, ἵππον ἕκαστον αὐτῶν τρέφειν. ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἑξακόσιοι τὸν ἀριθμόν. οὗτοι δὲ μετὰ ταῦτα τῆς πόλεως πληθυνθείσης ἐγένοντο διακόσιοι πρὸς τοῖς χιλίοις. ὅθεν καὶ τὰς θυσίας, ἃς αὐτοὶ πέμποιεν ἐν ταῖς πομπαῖς, ἐκάλουν ἱππάδας. ἐξῆν δὲ αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν καὶ κομᾶν. ἡ δὲ τρίτη τάξις ἦσαν οἱ θῆτες παρ᾽ αὐτοῖς, οἷς οὐδὲ ἄρχειν ἐφεῖτο, ἢ δικάζειν καὶ ἐκκλησιάζειν μόνον, ἵν᾽ ἔκ τε τοῦ δικαστικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ τρέφοιντο.

625. κρημνοὺς ἐρείδων: Ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων, τουτέστιν ἐγκλήματα ὑπέρογκα καὶ διαβολὰς χαλεπωτάτας ῥίπτων καὶ λογοποιῶν κατὰ τῶν ἱππέων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασίβροντα καὶ τοῦτο εἴληφε τὸ ῥῆμα ἐχόμενον τοῦ ὄγκου τοῦ προειρημένου. κρημνοὶ δέ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀποσπώμενα. καὶ τὴν ὄχθην δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί.

626. πιθανώτατα: Ἐγγὺς πίστεως καὶ ἀληθείας ἐχόμενα πλάττει, ἐπιφέρων αὐτοῖς ἐγκλήματα.

627. ψευδατραφάξυος: Πλήρης ψευσμάτων. ἀτράφαξις δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος εἶπε πλέαν τὴν βουλὴν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὔξεται.

1. ἧττον] ἥττους Suidas.
τῶν πεντ. Θ. et Suidas. Aberat τῶν.
2. δὲ τῶν] τῶν om. Θ.
3. χρεία αὐτοῖς Θ.
γένοιτο, ἵππον ἕκαστον Suidas. Legebatur γένηται ἵππων, ἕκαστος.
4. τὸ μὲν πρῶτον ἑξακόσιοι Suidas et qui μὲν τοπρῶτον post ἀριθμὸν ponit Θ. Legebatur τὸ μὲν πρότερον χ΄.
οὗτοι om. Θ.
μετὰ δὲ Θ.
5. πληθυνούσης Suidas.
6. πέμποιεν αὐτοὶ Θ.
7. ἐπιτιμᾶν addidi ex Suida. Error grammatici, qui fluxisse videtur ex Acharn. 6.
8. παρ᾽ αὐτοῖς om. Θ.
οἷς οὐκ ἐφεῖτο ἄρχειν Suidas.
ἢ] Corrigendum videtur εἰ μή. ἀλλ᾽ ἢ Suidæ ed. Mediol.: sed ἀλλ᾽ om. codices Gaisfordi.
καὶ ἐκκλ.] καὶ om. Suidas.
15. ἀποσπάσματα Θ. Sequentia om. V.Θ.
19. ἀτράφυξις Θ.
21. ψευδατραφύξυος Θ. hic et infra.
22. τὴν βουλὴν πλέαν Θ.

628. *κἄβλεψε νᾶπυ*: Καὶ ἀνέβλεψε δριμὺ καὶ ὀργίλον. ἀπὸ τῆς ψευδατραφάξυος, ἐξ ἧς εἶπε τὸ νᾶπυ. λαχάνου γὰρ καὶ τοῦτο εἶδος. ἔστι δὲ δριμὺ τὴν φύσιν. ἀφ' οὗ σπέρματος τὸ νῦν λεγόμενον σίνηπι γίνεται. νάπυ γὰρ τὸ σίνηπι λέγεται.

καὶ μέτωπ' ἀνέσπασε: Συνέστειλε τὰς ὀφρῦς. καὶ τοῦτο δὲ δεῖγμα ὀργῆς.

630. *φενακισμοῖσιν*: Ἀπατήμασι. φενάκη γάρ ἐστιν ἡ προσθετὴ κόμη.

631. *ἄγε δὴ Σκίταλοι*: Ὠνοματοποίησε δαίμονάς τινας ἀναπλάσας ἀναιδεῖς. οὐκ ὄντας γὰρ θεοὺς ἐπὶ χλεύῃ ἀσυνέτως προφέρεται τὰ ὀνόματα λέγων ὡς θεῶν. Ἄλλως. οἷον, προτρεπόμενος καὶ ἐπιθαρσύνων αὐτὸν εἰς ἀναίδειαν καὶ εὐτολμίαν ἀνέπλασε θεοὺς ἐπὶ χλεύῃ, οἷς ηὔξατο ἀρξάμενος τοῦ λέγειν. Σκίταλοι μὲν οὖν οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν γὰρ Σκίτων κναφεύς τις καὶ εὐτελὴς ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Βερέσχεθοι δὲ οἱ ἀνόητοι. πέπλασται δὲ ἡ λέξις. Κοάλεμοι δὲ οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ, ὁ εὐτελής. μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι δὲ καὶ γένος ὀρχήσεως. Ἄλλως. πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν οὐκ ὄντας θεοὺς ἐπὶ χλεύῃ προφέρεται. ὥσπερ δὲ παραστάτας ἀνθρώπων πονηρῶν καὶ παρέδρους τούτους ἐπεκαλεῖτο θεούς. οὐδεὶς δὲ αὐτῶν ἡρμήνευσε τὰ ὀνόματα.

ἦν δ' ἐγώ: Ἔφην δ' ἐγώ. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις καὶ ἡ σύνταξις. μάλιστα δὲ αὐτῇ συνεχῶς κέχρηται καὶ κατακόρως ὁ Πλάτων. καὶ ἦ δ' ὅς ἀντὶ τοῦ ἔφη ἐκεῖνος.

633. *ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν*: Τά τε ἄλλα, φησὶ, παρεκελευόμην καὶ τῆς ἀνατροφῆς ἀνεμιμνησκόμην, ὅτι ἐν τῇ ἀγορᾷ τραφείην καὶ τὰ ἐκ παιδὸς ἀνεκαλούμην ἐπιτηδεύματα συλλαβέσθαι μοι εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν πρὸς Κλέωνα.

3. *οὗπερ* Θ.
5. *δὲ* om. V. Scholion om. Θ.
7, 8. Scholion om. G.
10. *προσφέρεται* Θ.
11. *Ἄλλως* om. Θ. *αὐτὸν καὶ θρασύνων* Θ.
12. *ἔπλασε* V.
13. *σκύταλοι* Θ. *π. καὶ εὐτ.* Θ.
14. *Σκίτων*] De hoc nomine vide Dobræum ad Photium p. 789. *γναφεύς* Θ.
16. *Κοάλεμοι—νοοῦντες* om. Θ. *ἀνόητα κοοῦντες* om. V. *ἠλέματα κοοῦντες* Suidas s. *κοάλεμοι*.
18. *ἐπωνυμίαν* Θ.
22. *δ'* om. V.
23. *συνεχῶς αὐτῇ* Θ.
23, 24. *καὶ—ἐκεῖνος* om. V.Θ.
26. *ὅτι*] *ὅτε* Θ.
27. *ἀνεκαλούμην* Θ. *ἐπεκαλούμην* Ald.

635. φροντίζοντί μοι: Εὐχομένῳ καὶ μεριμνῶντι.

636. ἀπέπαρδεν: Οὕτως Ἀττικοὶ τὸ πορδὴν ἀφεῖναι. παρεῖλκε δὲ τοῦτο γέλωτος χάριν. καταπύγων δὲ, εὐρύπρωκτος.

637. προσέκυσα: Προσεκύνησα ὥσπερ σημείου τινὸς δοθέντος. ἰστέον μέντοι ὅτι γέλωτος χάριν προσείληφε ταῦτα.

638. τὴν κιγκλίδ' ἐξάραξα: Τὴν θύραν, τὸ κάγκελον τοῦ δικαστηρίου. ἰδίως δὲ τὰς διπλᾶς θύρας οὕτω κλητέον, ἃς τινὲς δικλίδας φασίν. ἡ κιγκλὶς ἰδίως ἡ τρύπη, δι' ἧς ἡ κιγκλὶς πέμπεται. ἐξάραξα δὲ, ἀνέωξα. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· θαρρήσας, φησὶ, τῷ δοθέντι σημείῳ, διάρας τὸ στόμα καὶ τὴν ἀγωνίαν ἀποβαλὼν, ὥσπερ τὸ στόμ' ἀνοίξας ἀνέκραγον. εὐαγγελίσασθαι δὲ, εὐαγγέλια λέγειν, Ἀττικῶς. πόλεμος δὲ, ὁ Πελοποννησιακὸς δηλονότι. κατερράγη δὲ, ἀντὶ τοῦ συνέπεσεν.

642. ἀφύας: Εἶδος λεπτῶν ἰχθύων ἄγαν. σφόδρα δὲ καὶ μέχρι νῦν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις σπουδάζεται.

ἀξιωτέρας: Τουτέστιν εὐωνοτέρας τῆς ἀξίας τιμῆς. ἄξιον γὰρ παρ' Ἀττικοῖς τὸ εὔωνον.

2. παρεῖλκε] Legebatur παρεῖλε. Fortasse παρείληφε.

5. προσήνεγκε τὰ τοιαῦτα Θ.

6. τὸ Θ. τὸν V. τὴν Ald.

θυσιαστηρίου Θ.

7. κλητέον] καταληπτέον Θ.

ἃς τινὲς Suidæ codex Leid. s. κιγκλίδας. Legebatur ἅστινας.

δικλείδας Θ.

8. φασίν addidi ex Suida.

ἰδίως om. Θ.

9. ἀνέωξε V. ἠνέωξα Θ.

θαρρήσας V.Θ. θαρσήσας Ald.

11–13. εὐαγγελίσασθαι—συνέπεσεν om. V.Θ. Gl. ὁ πελοποννησιακὸς δηλονότι habet V, om. G.

14, 15. Εἶδος — σπουδάζεται om. V.Θ.

14. Post ἄγαν addit Ald. quibus carent V.Θ, αἷς ὁ πηλὸς γένεσίς ἐστι πάνυ ἰλυώδης, ὅταν συστῇ καὶ γένηται μέλας, φύσει τινὶ ἀπορρήτῳ εἰς ζῶα μεταβάλλεται πάμπολα. οὐδὲν δὲ δέονται τροφῆς. ἀπόχρη γε μὴν ἀλλήλας περιλιχμήσασθαι. ἄγρα δὲ αὐτῶν εἵματα λεπτά· εἰς δὲ ἄλλων ἰχθύων θήραν ἥκιστον. συμβαίνει δὲ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία, ἀφύα ἐς πῦρ, ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων. ἑνικῶς δὲ οὗτος ἐν Ταγηνισταῖς εἶπεν ἀφύη· ἐν ἄλλοις δ' ἀεὶ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας, λέγεται δὲ καὶ ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἐγγραυλις. καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς τὰς μεγάλας. Φαληρεὺς δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς. ἔστι δὲ γένη πλείονα. ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη, ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ καὶ πηλοῦ ἰλυώδους, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη. ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ λεγομένη κωβῖτις, ἣ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι, αἳ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. καὶ ἄλλη, ἥτις ἐστὶ γένος μαινίδων. καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος. καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. ἔστι δὲ προηγουμένη ἡ ἀφρῖτις. Priora αἷς—ἕψεσθαι illata sunt non sine scripturæ vitiis ex Æliano N. A. 2, 22, reliqua ex Suida sunt transscripta s. ἀφύα.

16. Τουτέστιν add. Θ.

643. διεγαλήνισεν: Προσηνῆ καὶ πρᾶα καὶ ἥμερα ἐγένοντο, τουτέστιν ἐκ τῆς ὀργῆς μετέβαλε καὶ μετηλλάγη. ἀπὸ δὲ τῶν ἀφύων κυρίως τῷ διεγαλήνισεν ἐχρήσατο, ὅτι ἐμπείρως οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον τῆς ναυτικῆς. σκώπτει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροῖς δελεαζομένους λήμμασιν.

644. ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια: Τοὺς εὐαγγελιζομένους τὶ ἀγαθὸν στεφάνοις ἐτίμων.

645. ἀπόρρητον: Τὸ ἐν μυστηρίῳ λεγόμενον. οἷον τὸ κεκρυμμένον καὶ ἄγνωστον αὐτοῖς ὑποθέμενος, ἵν' ἔχοιεν καὶ ποῦ ἀγοράσειεν.

647. τῶν δημιουργῶν: Τῶν σκευοποιῶν, τῶν κεραμέων. δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι τὴν παρεστῶσαν τῇ νύμφῃ γυναῖκα. ὅθεν ἐστὶ καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας, ὡς ἐν Εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς ἀντὶ τοῦ τεκτονικῶς. τρύβλια δὲ τὰ ὀξύβαφα.

648. ἀνεκρότησαν: Ἤσθησάν τε καὶ ἐκρότησαν. δείγματα δὲ χαρᾶς. ἐκεχήνεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔβλεπον, ἢ ἐμοὶ προσεῖχον. ὑπονοήσας δὲ, ὑποπτεύσας, ἢ κατανοήσας τότε καὶ προϊδών.

652. ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖς: Ἐπὶ ἀγαθοῖς πράγμασι. μέσον δὲ ὄνομα ἡ συμφορά. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν, ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιφερομένου. ὥσπερ οὖν καὶ νῦν προσθεὶς ἐπ' ἀγαθαῖσιν, οὐκ ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ πονηροῦ νοεῖσθαι.

655. τοῖς βολίτοις ἡττημένος: Ταῖς τῶν βοῶν ἐπαγγελίαις ὅτε ἔγνων ἡττηθείς. βολίτοις δὲ, τοῖς σπελέθοις. βόλιτοι γὰρ οἱ σπέλεθοι τῶν βοῶν. Ἄλλως. τοῖς βοϊδίοις. ἡ γὰρ τοῦ βοὸς κοιλία βόλιτον ἔχει. λέγει δὲ φαύλοις εἴδεσιν ἐν αὐτοῖς ἡττώμενος. Ἀττικοὶ δὲ

εὐωνοτέρους V.
γὰρ add. Θ.
3. τῷ] τὸ V.Θ.
3, 4. ὅτι—ναυτικῆς om. V.
τὴν ναυτικήν Θ.
6. τοὺς V.Θ. τοὺς γὰρ Ald.
8, 9. οἷον et καὶ om. Θ.
9. αὐτοῖς] αὐτῷ V.
11. λεγομένας Θ. καλουμένας Ald.
12. τὴν παρεστῶσαν — γυναῖκα V. Θ. et Suidas s. δημιουργός. τὰς παρεστώσας—γυναῖκας Ald.
13–15. κοινῶς — ὀξύβαφα om. V.Θ.
14. Εἰρήνῃ] 296.
δημιουργικῶς] Ibid. 428.
16. ἤσθοντο καὶ V.Θ.
17, 18. ὑπονοήσας—προϊδών om. G.Θ.
23. ἐν ταῖς Θ.
24. βόλιτοι δὲ λέγονται οἱ Θ.
25. γὰρ add. Θ.
26. ἐν αὐτοῖς om. V.Θ.
26-p. 257, 5. Ἀττικοὶ — νικώντων om. V.Θ.

οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος. καὶ παροιμία, βολίτου δίκην, πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας. ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τοὺς βόλιτον ὑφελομένους κολάζει. ὑπερηκόντισα δὲ, ἐνίκησα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις νικώντων.

657. τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ: Τῇ Ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι σέβουσι καὶ τιμῶσι τὴν Ἀγροτέραν Ἄρτεμιν. Ἄλλως. ἐξ ἱστορίας. Καλλίμαχος ὁ πολέμαρχος λέγεται εὔξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ὅσους ἂν φονεύσῃ βαρβάρους ἐν Μαραθῶνι. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ἔθυσε χιμαίρας. παρῄνεσα δὲ, συνεβούλευσα, εἰσηγησάμην Ἀθηναίοις. [τὸ δὲ χιλιῶν περισπῶσι. V.]

659. αἱ τριχίδες: Εἶδος ἰχθύων, ἃς θρίσας καλοῦμεν. καὶ ἀλλαχοῦ "ἔβηττε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένος."

660. ἐκαραδόκησεν: Ἀντὶ τοῦ ἐπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προσέθεντο τὴν κεφαλὴν μετεωρίσαντες. παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν "καί τ' Ὠρίωνα δο-" κεύει." ἐφληνάφα δὲ, ἐφλυάρει, ἐξηυτέλιζε.

662. κᾳθ' εἷλκον αὐτὸν: Εἶτα εἷλκον αὐτὸν καὶ ἐξώθουν τῆς βουλῆς.

οἱ πρυτάνεις: Οἱ προεστῶτες τῆς σιτήσεως καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες ὑπηρέται.

665. ἵν' ἅτθ' ὁ κῆρυξ: Ταῦτα εἰς τὴν ἀπάτην τοῦ Κλέωνος τὴν εἰς τὸν δῆμον. ἐξ ἱστορίας δὲ τοῦτο. Λακεδαιμονίους γὰρ περὶ εἰρήνης πρεσβευομένους οὐκ ἐδέξαντο Κλέωνος κωλύσαντος.

667. ἐξ ἑνὸς στόματος: Ὁμοθυμαδὸν καὶ μιᾷ φωνῇ.

668. ὦ μέλε: Πρόσφθεγμα Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ὦ κάκιστε, ἢ κακοδαιμονέστατε, ἢ οἰκτρότατε. παρέλκει δὲ τὸ ὦ μέλε. ἀξίας δὲ, εὐώνους.

8. καλλίμαρχος (sic) πτολέμαρχος Θ.
πολεμάρχιος Ald.
9. ἂν] πάλιν addit Θ.
10. θῦσαι βοῦς Θ.
αί α
χιμάρους Θ.
13, 14. καὶ—πεπλησμένος om. V. Totum scholion om. Θ.
13. ἀλλαχοῦ] Eccles. 56.
15. ἐπέβλεψεν Θ. ἀπέβλεψεν Ald. προσέθετο V.
16. παρ' ὁμήρῳ Θ. Est Il. Σ, 488. δοκεύει] Sequentia om. V.Θ.
20. δήμου om. V. ἄρχοντες] ἄρχοντος G.
27, 28. παρέλκει—εὐώνους om. Θ. ἀξίας—εὐώνους om. V.

[669. ἐπυνθάνοντο, ἔμαθον, ἢ ἔγνωσαν. V. (non G.)]

670. ὁ πόλεμος ἑρπέτω: Γράφεται ἐρρέτω, τουτέστι χαιρέτω, ὅ ἐστιν, οὐδεμίαν φροντίδα τοῦ πολέμου ποιοῦμεν.

672. ὑπερεπήδων: Καὶ εὐθὺς ὑπερήλλοντο καὶ ὑπερεπήδων, τουτέστι δρομαῖοι ἠπείγοντο. διὰ δὲ τῆς σπουδῆς τὴν λιχνείαν ἐνδείκνυσιν αὐτῶν.

τοὺς δρυφάκτους: Τὰ νῦν ταβλώματα καλούμενα. τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. ἢ τὰ κάγκελα, δρυόφακτός τις ὤν. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι πᾶν δένδρον δρῦν ἐκάλουν, ὥσπερ καὶ ἀκρόδρυα τὰ ἄκρα τῶν δένδρων. τουτέστιν ὁ ἐκ δρυὸς φραγμός.

674. γήτεια: Εἶδος λαχάνου ἀγρίου, παρεοικὸς τοῖς λευκοῖς πράσοις. καὶ τοῦτο ἥδυσμα ὡς τὸ ἀμπελόπρασον.

675. ἐδίδουν ἡδύσματα: Ἀρτύματα, φησὶν, αὐτοῖς ἐχαριζόμην. οἰκείως δὲ ὡς μάγειρος ἐδίδου τὰ ἀρτύματα.

677. ὑπερεπυππάζοντο: Γράφεται καὶ ὑπερεπλήσσοντό με, οἷον κατεπλήσσοντό με καὶ τὴν φιλοτιμίαν ἐθαύμαζον τὴν ἐμήν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγῳ λήμματι.

ὑπερεπύππαζον: Πύππαξ ἐπεφώνουν, ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

679. ἀναλαβὼν: Συναρπάσας, κουφίσας, μετεωρίσας, τουτέστιν εἰς ἐμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ πείσας ῥέπειν. ἱκανῶς δὲ ἐκωμῴδησε τοὺς Ἀθηναίους. κορίαννα δὲ εἶδος βοτάνης, τὸν νῦν κολίανδρον.

681. [διπλῆ, ὅτι ἕπεται ἡ ἀντίστροφος τῆς προαποδεδομένης. V. (non G.)] ὁ πανοῦργος: Ὁ Κλέων τὸν ἀλλαντοπώλην. κεκασμένον δὲ, κεκοσμημένον. ποικίλοις δὲ, πολλοῖς καὶ διαφόροις. αἱμυλίοις δὲ, τοῖς προσηνέσι καὶ ἐπαγωγοῖς ἢ ἀπατητικοῖς.

2. ἐρρέτω· τουτέστιν οὐδεμίαν φρ. π. ποιούμεθα Θ.
4. τουτέστι om. Θ.
5. ἠπείγοντο Θ. ὑπήγοντο Ald.
7. δρύφακτοι δέ εἰσι τὰ Θ.
ταβλώματα Θ. ταυλώματα Ald. Conf. schol. Vesp. 348.
8. ξύλα] Sequentia om. Θ.
10. δρυὸς V. δρυῶν Ald.
11, 12. om. Θ.
14. ἐδίδου V.Θ. ἐδίδουν Ald.
15. Correxi lemma Aldinum ὑπερεπήνουν. Nam referuntur hæc ad ὑπερεπυππάζοντο, quod ponit Suidas s. h. v.
Γράφεται καὶ om. Θ. et Suidas. Et recte fortasse.
με om. Θ.
οἷον (hoc om. Suidas) κατεπλήσσοντό με addidi ex V. et Suida.
22. κορίαννα—κολίανδρον om. V.Θ.
24–26. ὁ Κλέων—ἀπατητικοῖς om. V.Θ. Gl. κεκοσμημένον habet V, om. G.

[683. πολλοῖς καὶ διαφόροις. V. (non G.)]

[684. τοῖς προσηνέσι καὶ ἐπαγωγοῖς. ἢ τοῖς ἀπατητικοῖς. V. (non G.)]

688. καὶ μὴν ὁ Παφλαγών: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἰάμβους τριμέτρους ἀκαταλήκτους ξέ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

689. κολόκυμα: Τὸ κολοβὸν κῦμα, ὅπερ τυφλὸν διὰ τὸ μὴ καχλάζειν λέγουσιν. ἢ τὸ κυλῖον καὶ ἐπιφέρον. ὑψηλὸν κῦμα καὶ μέγα ἀπὸ τοῦ κορυφοῦσθαι κυλιόμενον. τοῦτο δὲ ὡς πρὸς ἄνεμον. Ἄλλως. ὅπερ τινες κωφὸν καλοῦσι, τὸ μὴ ἐπηχοῦν μηδὲ καχλάζον. πρὸς τὴν προειρημένην δὲ ἀπειλὴν ὑπὸ τοῦ Κλέωνος ὅτι τὴν γῆν ταράξει καὶ τὴν θάλατταν ἀποτείνεται διασύρων αὐτὸν, ὅτι μηδὲν ἔπραξεν ὧν προηπείλησεν, ἀλλ' ἧττον ἔχων ἀπῆλθε τοῦ Ἀγορακρίτου.

690. ὡς δὴ καταπιόμενός με: Ὡς ἐπικαλύψων με τῷ κύματι αἰσχρῶς με μέλλων καταπιεῖν.

μορμὼ τοῦ θράσους: Τὸ μορμολύκειον, ἣν λέγουσι Λάμιαν. μορμολύκεια δὲ ἔλεγον τὰ φοβερά. λείπει δὲ τὸ ὡς, ὡς μορμώ. ἢ ἐπιρρηματικῶς νῦν ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε, φεῦ τοῦ θράσους.

691. εἰ μή σ' ἀπολέσαιμι: Οἷον διαμαρτήσαιμί, φησὶ, τῆς ἐλπίδος, εἴ σε μὴ ἀπολέσαιμι, εἴ τι τῶν ἐμῶν ὑποκρίναιο ψευσμάτων. ἐπειδὴ ψευδόμενος καὶ ἀνθυπισχνούμενος ἔδοξεν αὐτὸν ὁ ἀλλαντοπώλης παρευδοκιμεῖν. Ἄλλως. εἴ τι τῶν ἐνόντων μοι ψευδῶν σώζεται καὶ μὴ ἀπολώλεκα τὸ ψεύδεσθαι. διαμάρτοιμι καὶ διαπέσοιμι πανταχοῦ, εἰ μή σε ἐξ ἀνθρώπων ποιήσαιμι. διαπέσοιμι, οἷον μηκέτι εἴην συκοφάντης. [πανταχῇ: Ὅλως. Gl. C.]

693. ἥσθην ἀπειλαῖς: Εὐφράνθην σου ταῖς ἀπειλαῖς, τουτέστι καταφρονῶ σου τῶν ἀπειλῶν καὶ παρ' οὐδὲν αὐτὰς τίθεμαι.

ψολοκομπίαις: Αἰθαλοκομπίαις, μεγαλοδοξίαις, ψευδολογίαις, μεγαληγορίαις, καπνοῖς. ἀπὸ δὲ τῶν προειρημένων ὀνομάτων ἔπαιξεν

5. ἐπὶ — κορωνίς om. V. Totum scholion om. Θ.
7. λέγεται Θ.
10. δὲ om. V.
11. θάλασσαν Θ.
12. τοῦ om. Θ.
13, 14. Ὡς—καταπιεῖν om. V.Θ. γράφεται καταπινόμενος V. a m. rec. quod om. G.
16. λείπει δὲ τὸ] ἀπὸ δὲ τοῦ Θ.
17. νῦν add. Θ.
20. ἀνθυποσχόμενος Θ.
22. καὶ μὴ Θ. εἰ μὴ Ald. διαπ. καὶ διαμ. Θ.
23, 24. διαπέσοιμι—συκοφάντης om. V.Θ.
25. σου ταῖς] ταῖς σαῖς Θ.
28. ὀνομάτων add. V.Θ.

ἀπὸ τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν γῆν καὶ τὴν θάλατταν, καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν, ἃ μόνου τοῦ Διός εἰσιν ἔργα. ἐκ τῶν τοιούτων οὖν ἡ προσηγορία διὰ τὸ κεραυνῷ χρῆσθαι δοκεῖν. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται, ὡς Ὅμηρος ὠνόμασεν.

694. ἀπεπυδάρισα: Πυδαρίζειν ἐπὶ τοῦ ἅλλεσθαι. ἤτοι ποδαρίζειν καὶ πυδαρίζειν, ὡς ὄνομα καὶ ὄνυμα Αἰολικῶς, ἢ πυγαρίζειν παρὰ τὴν πυγὴν, καὶ τροπῇ πυδαρίζειν, ὡς γνόφος καὶ δνόφος. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν, ὡς τὸ,

ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα

παρὰ τοὺς πόδας.

μόθωνα: Τὸν εἰρωνικὸν καὶ δόλιον, καὶ πανουργίᾳ προσφερόμενον τινί. Ἄλλως. μόθων φορτικὸν ὀρχήσεως εἶδος. ἔλεγον δὲ τοὺς φορτικοὺς μόθωνας.

περιεκόκκυσα: Περιεκορδάκισα. ἔστι δὲ εἶδος ὀρχήσεως. τινὲς δὲ τὸ μὲν ἀπεπυδάρισα, ἀπέπαρδον. ἄλλοι δὲ, ἀπεσκίρτησα καὶ ὠρχησάμην. τὸ δὲ περιεκόκκυσα, περιερόγχασα, καὶ ὑπερεῖδον καὶ κατεφρόνησα.

695. οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα: Πάτριος τῶν Ἀθηναίων ἡ Δημήτηρ, διὰ τὸ ξενισθῆναι παρὰ Κελεῷ, καὶ στῆναι τῆς πλάνης εὑροῦσαν τὴν κόρην ἐκ τῶν ὑποθηκῶν τῶν ἐκείνου, καὶ τῆς φιλοφροσύνης καὶ τῆς φιλοξενίας ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι τὰς ἡμέρους αὐτῷ τροφάς. καὶ ἅρμα δρακόντων, ἐφ' ᾧτε ἐπὶ πᾶσαν διασπεῖραι τὴν οἰκουμένην.

ἐκφάγω: Ἐὰν μή σε καταναλώσω καὶ ἐκβάλω ἐκ ταύτης τῆς γῆς καὶ διώξω. τὸ δὲ ἐκφάγω εἶπε διὰ τὸν τῆς Δήμητρος ὅρκον.

697. ἐκπίω: Ἑξῆς πρὸς τὸ ὑπ' ἐκείνου ῥηθὲν ἀποκρίνεται, τῷ ἐκφαγεῖν ἀντιθεὶς τὸ ἐκπιεῖν. ὡς γὰρ ἡ Δημήτηρ τὰς τροφὰς, οὕτως καὶ Διόνυσος Ἰκαρίῳ φιλοξενίας ἔδωκε δῶρον, ὅτι φιλοφρόνως αὐτὸν ὑπεδέξατο, τὴν ὕβριν φεύγοντα τοῦ Πενθέως.

1. θάλατταν V. θάλασσαν Ald.
3. κεραυνῷ] κεραυνοῖς Θ.
4. ψολόεντες] οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες addit Suidas s. κεραυνός.
ἀργῆται Θ.
6–11. om. Θ.
13. Ἄλλως om. Θ.
15–18. om. Θ.
19, 20. ἡ—ξενισθῆναι om. V.
22. φιλοξενίας Θ. ξενίας Ald.
22, 23. καὶ ἅρμα—οἰκουμένην om. V.Θ.
24. ἐκβάλω σε V.
ἐκβαλῶ τῆς γῆς ταύτης Θ.
25. ἐκφαγῶ Θ.
27. ἀντιθεὶς Θ. ἀνατιθεὶς V.
οὕτως καὶ] οὕτω Θ.

698. κἀπεκροφήσας: Πλέον τὶ προσέθηκεν ὑπερβολῇ τῆς ἀπειλῆς, τῷ ἐκπίω ἐπενεγκὼν τὸ ἐκροφήσας.

700. οἷον ὄψομαί σ᾽ ἐγώ: Ἀντὶ τοῦ οἵως. Ὅμηρος "οἷον ἀναΐ-"ξας ἄφαρ οἴχεται." ἀντὶ τοῦ οἵως. ὁ δὲ νοῦς, οἷον ὄψομαί σε ἀπὸ τῆς τιμῆς ἄτιμον γενόμενον. ἀπειλεῖ δὲ αὐτῷ ὡς ἀφαιρησόμενος αὐτὸν τὴν προεδρίαν. τοῦτο δὲ, ὡς ἀεὶ τοῦ Κλέωνος θρυλοῦντος τὰ περὶ Πύλον καὶ Σφακτηρίαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους.

704. ἐπὶ τῷ φάγοις ἂν ἥδιστα: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐπ᾽ ἰχθύσι φάγοις ἂν, οἷον μετὰ ἰχθύων. ἢ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ τραπεζίῳ, πικρῶς εἶπεν ἐπὶ βαλαντίῳ, ἵνα διαβάλῃ ὡς κλέπτην καὶ τῶν δημοσίων ἅρπαγα. ἐν τῷ ξύλῳ δὲ, ἐν τῇ ποδοκάκῃ, ὡς εἴρηται.

705. ἐξαρπάσομαί σου: Ἐξοίσω. διασπαράξω τοῖς ὄνυξιν. ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ δὲ ἔπαιξε. βυρσαίετον γὰρ ἐκεῖ προσεῖπε τὸν Κλέωνα. ὁ δὲ ἀετὸς τοῖς ὄνυξιν ἐστὶν ἄλκιμος. πάλιν ὡς πρὸς τὸ μαγειρεῖον ἀπέσκωψε. διασπαράξας γὰρ, φησὶν, ἐξελῶ σου τὰ ἔντερα.

706. ἀπονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία: Ἀφαιρήσομαί σου, φησὶ, τὴν σίτησιν. ἀποφράξω, ἀποκλείσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων.

707. ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον: Ἡττήθη γὰρ ἐν τῇ βουλῇ. παρεπιγραφὴ δέ. ποιεῖ γὰρ ὅπερ εἴρηκεν καὶ ἅμα τῷ λόγῳ εἷλκεν αὐτόν.

708. καὶ διαβαλῶ γε: Ἔφαμεν πολλάκις ὅτι τῷ διαβάλλειν μάλιστα ἴσχυεν ὁ Κλέων. εἰπὼν δὲ ὅτι σοῦ πλείονα διαβαλῶ, τὸ κἀκεῖνον, εἰ καὶ ἧττον, ὅμως γοῦν διαβάλλειν ἐνεδείξατο.

710. καταγελῶ γ᾽ ὅσον θέλω: Πᾶσαν ἔχω τοῦ πείθειν ἐξουσίαν, καὶ ὥσπερ ἐντρυφῶ τῷ δήμῳ.

711. σεαυτοῦ νενόμικας: Οἰκείως ἔχειν πρὸς σὲ ὑπολαμβάνεις.

712. οἷς ψωμίζεται: Οἷς ἀπατᾶται, οἷς χαίρει. τὸ δὲ ψωμί-

3. Ὅμηρος] Od. A, 410.
οἷον] ἀντὶ τοῦ Θ.
6. Libri θρυλλοῦντος.
10. Libri βαλλαντίῳ.
11. ἐν—εἴρηται om. V.Θ.
14. πάλιν] Lemma ἀπονυχιῶ σου præfixum in Ald.
πρὸς μάγειρον ἔσκωψε Θ.
17. ἀποκλείσω, ἀποφράξω Θ. Omittit Suidas s. ἀπονυχιῶ, nec apta sunt huic verbo interpretando. Ad aliam lectionem ἀπομυχιῶ refert Dobræus.
20. καὶ—αὐτόν om. V.Θ.
22. μᾶλλον Θ.
εἰπὼν] εἶπε Θ.
πλείονα σοῦ διαβαλῶ Θ, reliquis omissis.
24 – p. 262, 2. om. Θ.
26. om. V.

ζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ.

713. ὥσπερ αἱ τίτθαι: Τίτθας καλοῦμεν τὰς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρεφούσας τὰ παιδία. ἐγγύθεν οὖν ἀπὸ τοῦ ψωμίζειν ἀπεκρίνατο λέγων, ὅτι κατὰ τὰς τίτθας καὶ σὺ τὸν δῆμον κακῶς τρέφεις.

714. μασώμενος γὰρ: Ἐσθίων ἢ διαμασώμενος. ἐπέμεινε δὲ τῇ ὁμοιώσει τὴν ῥᾳδιουργίαν ἐπεξηγούμενος τῶν τροφῶν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. αὗται γὰρ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πάσας τὰς τροφὰς δι' ὁλοκλήρου τὰ παιδία ἐσθίειν, λαμβάνουσαι καὶ διαμασώμεναι, οὕτω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα ἐξαιροῦσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἶτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις, αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. κατὰ τὰς τίτθας οὖν, φησὶν, ὁ Κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, αὐτὸς πλείω κερδαίνει καὶ λαμβάνει.

κατέσπακας: Ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν κατασπᾶν λέγουσι παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα. τῷ ὀνόματι οὖν ἀπὸ τῶν προειρημένων ἐχρήσατο. λέγει οὖν ὅτι τὸ πλεῖον κερδαίνεις αὐτὸς καὶ κατεσθίεις. εὐρὺν δὲ καὶ στενὸν, πλούσιον καὶ πένητα.

718. σοφίζεται: Τεχνάζεται, ποιεῖ, τουτέστι ποτὲ μὲν πλατύνεται, ποτὲ δὲ συστέλλεται. ἰστέον δὲ ὅτι γελοίου χάριν παρέλαβε τοῦτο. ἐπὶ δὲ τῷ καθυβρίσαι τινὲς τιθέασι δύο διπλᾶς.

720. ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον: Εἰς τὸ βουλευτήριον. ἔδοξε γὰρ αὐτὸν παρευδοκιμεῖν ἐν τῇ βουλῇ. οὐ καταφρονήσεις οὖν μου, φησὶν, ἐπὶ τῶν δημοτῶν ὥσπερ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

721. μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω: Μηδὲν ἡμᾶς ἐπισχέτω, μηδὲν ἐμπόδιον ἔστω.

3. τιτθίοις καὶ om. Θ.

5. Post τρέφεις addit Ald. τίτθας οὖν τὰς τροφοὺς, τὰς μάμμας, ὡς τό· "ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμάρανται καὶ ῥαθυμίᾳ "διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις "ἀπομύττειν καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν "ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ "ταύταις, στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν "περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν." quæ om. V.Θ. Inserta ex Suida s. τίτθη.

7. τῆς ῥᾳδιουργίας Θ.

8. μὴ δύπασας V. μὴ σύμπασας G. τὰς om. Θ.

9. τὰ παιδία om. Θ.

11. τοῖς παιδίοις Θ.

15. ἐπὶ τῷ θηλάζειν τὰ βρέφη Θ.

16. παρὰ addidi ex Suida s. κατασπᾶν.
τὸ ἐπισπᾶν add. V.Θ. et Suidas.

17, 18. λέγει—πένητα om. Θ.

18. εὐρὺν—πένητα om. Θ.

21. ἐπὶ—διπλᾶς om. V. Totum scholion om. Θ.

23. εὐδοκιμεῖν Θ.

722. ὦ δῆμε δεῦρ' ἔξελθε: Ὁ Κλέων ἐστὶν ὁ λέγων. διὰ δὲ τῆς οἰκειότητος τῶν ὀνομάτων τὸν δῆμον κολακεύει καὶ προσεταιρίζεται τὸ πάτερ προσφωνῶν αὐτὸν, ἵνα κἀκεῖνος ὡς περὶ παιδὸς φρονῇ. εἶτα ὁ ἀλλαντοπώλης, ἔξελθε δῆτα ὦ δημίδιον φίλτατον, καὶ αὐτὸς ἀντικολακεύων φησί.

725. τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε: Κλάδος ἐλαίας ἐρίοις περιπεπλεγμένοις ἀναδεδεμένος. ἐξήρτηντο δὲ αὐτοῦ ὡραῖα πάντα ἀκρόδρυα. πρὸ δὲ τῶν θυρῶν ἱστᾶσιν αὐτὴν εἰσέτι καὶ νῦν. ποιοῦσι δὲ τοῦτο κατὰ παλαιόν τι χρηστήριον. οἱ μὲν γάρ φασιν ὅτι λιμοῦ, οἱ δὲ, ὅτι καὶ λοιμοῦ τὴν πᾶσαν κατασχόντος οἰκουμένην, χρωμένων τίνα ἂν τρόπον παύσαιτο τὸ δεινὸν, τὴν λύσιν ταύτην ὁ Πύθιος ἐμαντεύσατο, εἰ προηρόσιον ὑπὲρ ἁπάντων Ἀθηναῖοι θύσειαν. θυσάντων οὖν τῶν Ἀθηναίων τὸ δεινὸν ἐπαύσατο. καὶ οὕτως ὥσπερ χαριστήριον οἱ πανταχόθεν τοῖς Ἀθηναίοις ἐξέπεμπον τῶν καρπῶν ἁπάντων τὰς ἀπαρχάς. ὅτε δὴ καὶ Ἄβαρίν φασι τὸν Ὑπερβόρειον ἐλθόντα θεωρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Ἀπόλλωνι θητεῦσαι, καὶ οὕτως συγγράψαι τοὺς χρησμοὺς τοὺς νῦν προσαγορευομένους Ἀβάριδος. ὅθεν εἰσέτι καὶ νῦν, ἐπειδὰν ἀνιστῶσι τὸν κλάδον, λέγουσι ταῦτα

εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους
καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ καὶ ἔλαιον ἀναψήσασθαι,
καὶ κύλικ' εὔζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃ.

3. αὐτὸν] αὐτῷ Θ.

4. δῆτα om. Θ.

6. Cum hoc scholio comparandum schol. Pluti v. 1055.

7. πάντα αὐτοῦ ὡραῖα Θ.

10. οἰκουμένην χώραν Θ.

12. Ἀθηναῖοι] Legebatur Ἀθηναίων. Correctum ex schol. Pluti.

12, 13. θύσειαν—Ἀθηναίων om. V.

13. τῶν om. Θ.

15. τὰς om. Θ.

Ἄβαριν Maussac. ad Harpocrat. p. 8. Legebatur Βάριν. Emendatio ex Suida peti poterat s. Ἄβαρις.

16. τὴν om. V.

17. Ἀβάριδος Maussacus. Legebatur Βάριδας. βρασίδας Θ. Post Βάριδας Ald. addit τινὲς δὲ τὸν Θησέα φασὶ καθ' ὃν καιρὸν εἰς Κρήτην ἔπλει προσχόντα Δήλῳ διὰ χειμῶνα, εὔξασθαι τῷ Ἀπόλλωνι καταστέψεσθαι κλάδοις ἐλαίας, ὅταν σωθῇ τὸν Μινώταυρον ἀποκτείνας, καὶ θυσιάσειν. καὶ τὴν ἱκετηρίαν ταύτην καταστέψαντα ἑψῆσαι χύτραν ἀθάρης καὶ ἔτνους, καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι. διὸ καὶ Πυανέψια δοκεῖ λέγεσθαι οἷον κυαμέψια. τὸ γὰρ πρότερον τοὺς κυάμους, πυάνους ἐκάλουν. ἦγον δὲ ἔσθ' ὅτε ἐπὶ τῇ ἀποτροπῇ λοιμῶν. ᾖδον δὲ παῖδες. Quæ om. V.Θ, illata ex Suida s. εἰρεσιώνη, λέγεται γὰρ Θησέα in τινὲς δὲ τὸν Θησέα φασὶ mutato.

19–21. De scriptura horum versuum dixi ad schol. Pluti.

20. ἀναψήσασθαι V.Θ. ἀνεψήσασθαι Ald.

21. Post καθεύδῃ addit Ald. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἔξω τῶν ἀγρῶν τιθέασι παρ' αὐτὰς τὰς θύρας. Κράτης δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυ-

Ἄλλως. Πυανεψίοις καὶ Θαργηλίοις Ἡλίῳ καὶ Ὥραις ἑορτάζουσιν Ἀθηναῖοι. φέρουσι δὲ οἱ παῖδες τούς τε θαλλοὺς ἐρίοις περιειλημένους, ὅθεν εἰρεσιῶναι λέγονται, καὶ τούτους πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσιν. ἐξήρτηντο δὲ τῶν θαλλῶν αἱ ὧραι. τὸ δὲ κατεσπαράξατε εἶπεν ἐπειδὴ ἀλλήλους ὤθουν.

730. σὺ δ' εἶ τίς: Τῷ ἀλλαντοπώλῃ λέγει.

733. ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν: Ἀλλ' οὐ δυνάμεθα προσιέναι οὐδ' εὖ ποιεῖν, κωλυόμενοί, φησιν, ὑπὸ τοῦ Κλέωνος.

736. λυχνοπώλῃσιν: Δι' Ὑπέρβολον. καὶ αὐτὸς γὰρ δημαγωγὸς ἦν λυχνοποιὸς ὤν. νευρορράφοις δέ φησι διὰ τὸν προβατοπώλην Λυσικλέα.

737. καὶ σκυτοτόμοις: Κλέωνι καὶ Λυσικλεῖ. ὀνειδίζει δὲ πάλιν Κλέωνι, ἀφ' οἵας τέχνης ἄγει καὶ φέρει τὴν πόλιν.

δίδως: Παρέχεις, ἢ πιστεύεις σεαυτόν.

739. ὑποδραμὼν τῶν ἐκ Πύλου: Καταδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. ἅμα δὲ ὅτι καὶ συνεχῶς μέμνηται τοῦ ἐν Πύλῳ κατορθώματος. Ἄλλως. ὑφαρπάσας διὰ τὴν νίκην τὴν ἐν Πύλῳ. ἐν σχήματι δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ στρατηγούς. [ὑπεκδραμὼν: Πάνυ δραμών. Gl. C.]

741. ἀπ' ἐργαστηρίου: Ἵνα μηδὲ ἐν τούτοις ἀπολείπεσθαι δοκῇ τοῦ Κλέωνος ὁ ἀλλαντοπώλης, ἔδοξέ πως ὅμοιον ἐξευρηκέναι πρᾶγμα τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις. οὐ γὰρ ὁ Κλέων, φησὶ, μόνος ἀλλοτρίαν νίκην μόνος ὑφήρπασεν, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐκ τῆς πόλεως μέσης ἔκ τινος ἐργαστηρίου, φησὶ, χύτραν ὑφειλόμην, ἄλλου κατασκευάσαν-

σιῶν, ἀφορίας ποτὲ κατασχούσης τὴν πόλιν, θαλλόν φησι καταστέψαντας ἐρίοις ἱκετηρίαν ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. om. V.Θ. Hæc quoque ex Suida illata, qui non ex scholiasta sumpsit sed ex Pausaniæ lexico, de quo vid. Eustath. p. 1283.

1. ὥραισιν Θ.

2. περιειλημένους] Scribebatur περιειλημμένους. Idem vitium in scholio Pluti correxit Gelenius. τό τε θάλος ἐρίοις (ἐρίοισι Θ.) περιειλημμένον V.Θ.

4. θαλλῶν] θαλῶν V.

ὧραι] ὀπῶραι, si quid mutandum sit, Porsonus.

4, 5. τὸ δὲ—ὤθουν om. V.Θ.

6–8. om. Θ.

9. γὰρ om. Θ.

10. διὰ δὲ τὸν πρ. φησι λυσικλέα V. φησι om. Θ.

14. Παρέχεις—σεαυτόν om. Θ.

15–19. Scholia invertit Θ.

16. ἅμα δὲ et καὶ add. Θ.

21. ὅμοιον] ὁμηρικὸν V.

22. ὁ add. V.Θ.

23. μόνος add. V.

τος ἑαυτῷ τροφὴν, ὡς κἀκεῖνος τὸ ἀλλότριον κατόρθωμα ἴδιον ἐποιήσατο.

745. διάκρινον: Σύγκρινον ἢ ἀντεξέτασον πότερός σοι μᾶλλον εὔνους.

746. μὴ 'ν τῇ πνυκί: Ὡς ἂν ἐν τῇ συνόδῳ ἀνόητα δρῶντος τοῦ δήμου. ἡ δὲ πνὺξ τόπος ἐστὶν ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν ἐκκλησίαζον.

748. ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθ' ἐχρῆν παρεῖναι: Εἰς τὴν αὔριον χρὴ παρεῖναι ἅπαντας καὶ συνελθεῖν. γέροντα δὲ πάλιν εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος. δεξιώτατος δὲ, φιλανθρωπότατος, προσηνέστατος, ἀγαθός. τῆς πέτρας δὲ, τῆς πνυκός. ὀρεινὴ γὰρ ἦν, ὡς ἔοικεν.

752. ἐμποδίζων ἰσχάδας: Σῦκα. ὥσπερ, φησὶν, οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες ἀνεμποδίστως καὶ λάβρως αὐτὰς ἐσθίουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δῆμος, ἐπειδὰν ἐν τῇ πνυκὶ καθεσθῇ, κατακρίνει καὶ δημεύει. καὶ ὥσπερ οἱ τὰς ἰσχάδας ἐσθίοντες οὐκ ἂν μεταδοῖεν εὐχερῶς τινι, οὕτως οὐδὲ ὁ δῆμος ἐκεῖσε δικάζων οὐκ ἂν φιλανθρωπεύσαιτο ῥᾳδίως. Ἄλλως. ἐπειδὴ εἴωθε τὰ παιδία παίζοντα ἀναβάλλειν τὰς ἰσχάδας, καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν δέχεσθαι. Ἀρίσταρχος δὲ τὸ ἐμποδίζων ἀντὶ τοῦ μασώμενος, ἢ ἐμφορούμενος. ἔνιοι δὲ, ἀπὸ τοῦ τὸν σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν. οἱ δὲ, παιδιάν τινα. Ἄλλως. Σύμμαχος οὕτως· ἀπὸ τῶν μελισσῶν ἡ μεταφορά. εἰώθασι γὰρ οἱ μελισσουργοὶ ἰσχάδας συγκεκομμένας ῥίπτειν ταῖς μελίσσαις, ἐπὰν διὰ κρύος ἢ χειμῶνα ἐξιέναι κατοκνῶσιν ἐκ τῶν σίμβλων, ἵνα ἔνδοθεν ἐσθίωσι. κεχήνασι δὲ οἱ μασώμενοι. Ἀρίσταρχος δὲ, ὅτι μασώμενοι τὰς ἰσχάδας ταῖς μελίτταις ῥίπτουσιν ἃ τοῖς ποσὶ τρίβουσιν. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ παῖδες περιτιθέντες ταῖς συκαῖς βρόχον εἰώθασιν

1. αὐτῷ Θ.
3. ἢ] καὶ Θ.
πότερος] τίς ἐστί Θ.
6. ἐκκλ. τοπαλαιόν Θ.
7. χρὴ] χρῆναι Θ.
8. παρῆναι V.
8–11. γέροντα—ἔοικεν om. V.Θ.
12. Σῦκα om. Θ.
13. κατεσθίουσι Θ.
τρόπον om. V.
16. τινι] οὐδὲν Θ.
18. ἐν et αὐτῶν om. Θ.
20. τὸν add. Θ. et Suidas s. κέχηνεν.
21. οὕτως om. Θ.
22. μελιττουργοὶ Θ.
23. ἢ] καὶ Θ.
25. ῥίπτουσι Θ. Legebatur τρίβουσιν.
ποσὶ Θ. Legebatur παισὶ. In V. ταῖς μελίτταις τρίβουσιν, intermediis omissis. Sequentia om. Θ.
26. περιτιθέντες Berglerus. Legebatur παρατιθέντες.

ἐσθίειν ἐπιθυμοῦντες τῶν σύκων, εἶτα ὑπὸ τοῦ πάνυ γλίχεσθαι κεχήνασιν. ἢ οὕτως, ὅτι εἴωθε τὰ παιδία παίζοντα ἄνω ῥίπτειν τὰς ἰσχάδας ἢ τὰς τῶν βοτρύων ῥᾶγας, καὶ τῷ στόματι αὐτὰς κατιούσας δέχεσθαι χαίνοντα. ἢ ὅτι τὰ ἐπὶ ταῖς συκαῖς σῦκα διὰ καλάμων ἀποσπῶντα, κεχηνότα ταῦτα ὑποδέχεται τῷ στόματι.

753. *νῦν δεῖ σε*: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις χοροῦ, ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν κορωνίδα κεῖσθαι· μεσῳδικὴ δὲ διὰ τὸ ἑξῆς εἰσάγεσθαι ἑτέραν διπλῆν ἐκ στίχων πέντε. ὧν οἱ μὲν τρεῖς ἀσυνάρτητοι ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου τοῦ καλουμένου Ἀνακρεοντείου καὶ τροχαϊκοῦ ἰθυφαλλικοῦ τοῦ καλουμένου Ἀρχιλοχίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρτητα Εὐριπίδεια. εἰσὶ γὰρ ὅμοια τῷ Εὐριπίδου

ἑῷος ἡνίχ' ἱππότης ἐξέλαμψεν ἀστήρ.

οἱ δὲ ἑξῆς δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. εἶτα ἐν ἐκθέσει ἐστὶ τὸ ἔθιμον, διπλῆ ἀνάπαιστος τετράμετρος καταληκτική. ὑφ' ὃ παράγραφος διπλῆ, καὶ ἑξῆς στίχοι ὁμοίως ξγ'. ἐφ' ὧν τῷ τέλει κορωνίς.

κάλων: Παροιμία, πάντα δὴ κάλων κινεῖν. εἴληπται δὲ ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πλεόντων καὶ χειμαζομένων καὶ τὰ σχοινία ῥιπτόντων σὺν ταῖς ἀγκύραις ἐπὶ θάλασσαν, ὥστε τοῦ κλύδωνος ῥύσασθαι τὸ πλοῖον. φησὶν οὖν, πάντα κίνει πράγματα καὶ πάντα μηχανῶ κατὰ τοῦ Κλέωνος, ἵνα αὐτοῦ περιγένῃ. κάλων δὲ τὸ σχοινίον. τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει. ἁπλοῦν

2–5. ἢ οὕτως—στόματι om. V.

6–16. Κορωνὶς—τέλει κορωνίς] διπλῆ καὶ στίχοι (διπλῆ ις' στίχων Θ.) ε', ὧν ὁ μὲν α' καὶ δ' καὶ ε' ἴαμβοι τετράμετροι καταληκτικοί, ὁ δὲ β' καὶ γ' (ὁ γ' V.) ἐξ ἰάμβων διμέτρων, εἶτα ἐν ἐκθέσει ἐστὶ τὸ ἔθιμον διπλῆ ἀνάπαιστος τετράμετρος καταληκτική, ὑφ' ὃ (οὗ Θ.) διπλῆ καὶ ἑξῆς (ἓξ Θ.) στίχοι (στίχων Θ.) ὁμοίως ξ' (ξ' om. Θ.) V.Θ.

11. Εὐριπίδου] Vide Hephæst. p. 94. ed. Gaisf.

17. Scholia v. 753. 756. 757. om. Θ.

17, 18. ἐπὶ—παρῆκται δὲ om. V.

19, 20. καὶ τὰ—τὸ πλοῖον om. V. Post πλοῖον addit Ald. ὁμοία δὲ τῇ, πάντα λίθον κίνει. τοῦ γὰρ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίποι. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Ἀθηναῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, πάντα λίθον κίνει. καὶ ἐν ἐπιγράμματι

Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε. δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
ὠ'νὴρ τοὺς Μουσέων πάντας ἔσεισε κάλως.

quæ om. V. Inserta sunt ex Suida s. *πάντα κάλων*, additis Crinagoræ versibus, qui leguntur in Anthol. Palat. vol. 2. p. 193.

σε δεῖ τὰ ἄρμενα, οἷον πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. θούριον δὲ λῆμα, ὁρμητικὸν, ταχὺ, πηδητικὸν, πολεμικώτατον. καὶ, θούριος Αἴας, θούριος Ἄρης. ποικίλος δὲ, ὁ ἐπὶ πολλὰ τὴν γνώμην ἄγων.

756. κἀκ τῶν ἀμηχάνων: Ἐκ τῶν ἀπόρων εὐπόρους ἀφορμὰς καὶ εὐαφόρμους καὶ εὐσυνέτους, λόγων εὐπορίας. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Προμηθεῖ Αἰσχύλου

δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

757. πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει: Διὰ ταῦτα φρόντιζε ὅπως ἐπεξελεύσῃ καὶ λαμπρὸς δόξης εἶναι, πλήρης λόγων καὶ φρονήματος. ἀλλὰ φυλάσσου καὶ ἐπιτήρει.

759. τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου: Δελφὶς ὄργανον ναυτικόν. μετεωρίζου δὲ, τουτέστιν εἰς ὕψος αἶρε. ἐπεὶ καὶ τῶν θαλασσίων δελφίνων πηδήματα μετέωρα. μέμνηται δὲ καὶ Θουκυδίδης. Ἄλλως. δελφὶς ἐξάρτημα τῶν νεῶν. ἀγκυρώματα. Ἄλλως. σιδηροῦν κατασκεύασμα ἢ μολίβδινον εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων, καὶ κατεδύοντο. δηλοῦται δὲ καὶ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς Ἀγρίοις, ὅταν λέγῃ "ὁ δὲ δὴ δελφίς ἐστι μολιβδοῦς, δελφινοφόρος τε κεροῦχος, | ὃς διακόψει τοὔδαφος αὐτῶν ἐμπίπτων καὶ καταδύων." καὶ Θουκυδίδης δελφινοφόρον εἴρηκε τὴν ναῦν ἐξηρτῆσθαι.

τὴν ἄκατον παραβάλλου: Ἑτοίμην ποίει, ὡς εἴ τις κίνδυνος ἐκ τοῦ ἀνέμου αὐτὴν ἐμβησόμενος.

1. αὐτοῦ Suidas s. κάλως. αὐτόν Ald.
2–4. θούριον — ἄγων om. V.Θ. Scholion recentissimi grammatici.
3. θούριος Αἴας] Soph. Ajac. 212.
θούριος Ἄρης] In mente habuit Homericum θοῦρος Ἄρης.
ποικίλως Ald.
6. συνέτους V.
6–8. ταῦτα—πόρους om. V.
7. Προμηθεῖ] 59.
10. πλήρης—φρονήματος om. V.
14. μετέωρα πηδήματα Θ.
Θουκυδίδης] 7, 41.
14, 15. Ἄλλως—ἀγκυρώματα om. Θ.
16. μολίβινον V, non G.
ἐσχηματισμένον] ἐσκευασμένον Θ.
18. δὲ καὶ ὑπὸ Θ. δὲ ὑπὸ Ald.
19. Ἀγρίοις Kusterus. Ἀγροῖς Ald.
20. κεροῦχος, ὃς Salmas. Exerc. Plin. p. 402. Legebatur κέρδος.
τοῦ δάφους V. τοῦ ἐδάφους G.
21. Post ἐξηρτῆσθαι addit Ald. τὴν ἐξηρτημένον ἔχουσαν δελφῖνα τοιοῦτον· ἐν γὰρ τῇ ἑβδόμῃ "ἔπειτα" φησὶν "αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν εὔπλων αἱ "ἀπὸ τῶν ὁλκάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι "ἐκώλυον." Δελφίνιον δὲ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον, ἔνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον. καὶ χωρίον ἐν Χίῳ. quae om. V.Θ.
23. εἰς αὐτὴν V.

762. *βέλτιστος ἀνὴρ*: Εὔνους *καὶ ἄριστος. ἐντεῦθεν δοκεῖ μοι καὶ Δημοσθένης ὠφεληθεὶς τὸ προοίμιον εἰληφέναι ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου λόγῳ. φησὶ γὰρ οὕτως* "*πρῶτον μὲν ὦ* Ἀθηναῖοι *τοῖς*" "*θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ*" "*τῇ πόλει.*"

μετὰ Λυσικλέα: Λυσικλῆς *ὡς προβατοκάπηλος διεβέβλητο.* Κύννα *δὲ καὶ* Σαλαβάκχα *τῶν θαυμαζομένων ἑταιρίδων.*

763. *μηδὲν δράσας*: Μηδὲν *διαπραξάμενος ἔργον σπουδαῖον καὶ μέγα. φησὶ γὰρ ὅτι ἐπὶ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τιμὴν ταύτην* Ἀθηναῖοι *παρεῖχον τοῖς ἀγαθόν τι εὐεργετήσασιν αὐτούς. νῦν οὖν σκώπτει τὸν* Κλέωνα, *δι' ὧν αὐτὸν ὁμολογοῦντα ποιεῖ, ὅτι μηδὲν διαπραξάμενος τοιοῦτον ἔργον, τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως μετέσχεν.*

764. *ἀντιβεβληκὼς*: Ἀντὶ *τοῦ, πρὸς βίαν ἀγωνιζόμενος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς ἵππους ἐλαυνόντων, ἢ τῶν τούτους ἁβήναις ἑλκόντων.* Ἄλλως. *ἀνθιστάμενος τοῖς ἀδικεῖν σε προαιρουμένοις. διαπρισθείην, εἰς μέρη λωροτομηθείην.*

765. *λέπαδνα*: Οἱ *στηθιαῖοι λῶροι ἢ οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων. τοῦτο δὲ ὡς βυρσοπώλης εἶπεν.* Ἄλλως. *λεπτότατα καὶ εἰς πολλὰ μέρη διῃρημένα. ἀπὸ δὲ τοῦ τεμνομένου χείλους τῇ μεταφορᾷ τῶν ὀνομάτων ἐχρήσατο, παίζων ὁμοῦ καὶ εἰς τὴν τέχνην τοῦ* Κλέωνος *διὰ τὰς κατατεμνομένας βύρσας. λείπει δὲ ἡ εἰς, ἵν' ᾖ, εἰς λέπαδνα.*

766. *εἰ μή σε φιλῶ*: Ἔπαιξε *κἀνταῦθα τοιούτοις ὀνόμασι διὰ τὸ μάγειρον αὐτὸν εἶναι. πειρᾶται δὲ εἷς ἕκαστος αὐτῶν μᾶλλον φανῆναι τὸν δῆμον φιλῶν, ἵν' εὔνουν ἑαυτῷ κατασκευάσῃ.*

1. *καὶ* add. V.Θ.
2. *Δημοσθένης*] P. 225.
3. *οἷον πρῶτον* Θ.
4. *ἐγὼ* Θ.
5. *τῇ πόλει* V. *τῇ τε πόλει* Ald.
6. *διεβέβλητο* V. *διεβάλλετο* Ald.
8. *μηδὲν* Θ. *μηδὲν σπουδαῖον διαπραξάμενος* (*διαπραττόμενος* V.) *Ἄλλως. μηδὲν* Ald.
9. *γὰρ* om. V.
ταύτην add. V.Θ.
14. *ἁβήναις* Kusterus: de quo voc. vid. Ducang. Legebatur *σαγήναις*.
15, 16. *Ἄλλως—λωροτομηθείην* om. Θ. In principio scholii habet V.
15. *Ἄλλως*] *τουτέστιν* V.
17. *στηθαῖοι* Θ.
ἢ οἱ—ἵππων om. V.Θ.
20. *τοῦ* om. V.
21. *τεμνομένας* Θ.
ἵν' ᾖ om. V.Θ.
23. *ἔπαιξε δὲ* V.Θ. In Θ. hæc scholio proximo sunt postposita.

767. *ἑψοίμην ἐν περικομματίοις* : Τοῖς *περιαιρέμασι τῶν κρεῶν. ἑψηθείην οὖν σὺν αὐτοῖς περικόμμασι.*

κεἰ μὴ τούτοισιν : Εἰ *μὴ τούτοις ἀρκῇ τοῖς ῥήμασιν, καὶ εἰ μὴ πιστεύεις, φησὶ, τούτῳ μου τῷ ὅρκῳ, ὀμοῦμαί σοι καὶ ἕτερον ὅρκον μείζονα. ἐπὶ ταυτησὶ δὲ εἶπε, τὴν τράπεζαν δεικνὺς τὴν μαγειρικήν.*

768. *κατακνησθείην* : Καταξεσθείην *εἰς ἰσχνὰ μέρη καὶ ἀναλωθείην. καὶ τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς τέχνης παρείληφε τῆς αὐτοῦ. καὶ* Ὅμηρος "*κνῆστι χαλκείῃ.*" *μυττωτὸν δὲ τὸ τῶν σκορόδων τρίμμα μετὰ τυροῦ καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος καὶ πράσου. μυττωτῷ δὲ εἶπε παίζων ἴσως πρὸς τὸ* Ὁμηρικόν. *ἔστι δὲ ὑπότριμμα διὰ σκορόδου. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ὠοῦ, καὶ ἐλαίου καὶ πράσου.*

769. *κρεάγρᾳ* : Εἶδος *ἐργαλείου μαγειρικοῦ χειρὶ παρεοικὸς, μόνον ἐγκεκαμμένον τοὺς δακτύλους, ἀνιμῶσα τὰ ζεστὰ διὰ τὸ τὰς χεῖρας καίεσθαι. κρεάγρα δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ τὰ κρέα τὰ ἐπὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν.*

ὀρχιπέδων : Τοῦτο *οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ἀφ' ἱστορίας, ὡς καὶ αὐτὴν τὴν κόλασιν τοῖς πονηροῖς προσαγόντων τῶν* Ἀθηναίων.

εἰς Κεραμεικόν : Τόπος Ἀθηναίων *οἱ* Κεραμεικοί. *θεῶν τὰ ἀγάλματα ἐκεῖσε ἱδρυμένα.* Ἄλλως. *δῆμος τῆς* Ἀττικῆς. *δύο δὲ* Κεραμεικοὶ Ἀθήνησιν· *ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἔξω. ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον, εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις*

1. *περιαιρέμασι* V. *περιαιρήμασι* Ald.
αὐτοῖς τοῖς περικόμμασι τῶν κρεῶν εἰ μή σε φιλῶ Θ.
3. Εἰ—*ῥήμασιν* om. Θ.
4. *πιστεύσεις* Θ.
ἕτερον] *δεύτερον* Θ.
5. *μείζονα*] *μέγαν* V. Sequentia om. V.Θ.
7. *καὶ τοῦτο*] *καὶ* om. V.
παρείληφε Θ. *παρείληπται* Ald.
τῆς] *τοῦ* Θ.
αὐτοῦ] *αὐτοῦ τὸν ὅρκον* Θ.
καὶ Ὅμηρος (Il. Λ, 639.)—*μέλιτος καὶ πράσου* add. Θ.
8. *μυττωτῷ* Θ. *τῷ μυττωτῷ* Ald.
9. *εἶπεν ἴσως παίζων τὸ* Θ.
10. *πρὸς τὸ* Ὁμηρικόν] Totum hunc locum scholiastæ descripsit Phavorinus v. *μυττωτῷ*: sed apud quem plenius legitur, *πρὸς τὸν* Ὁμηρικὸν *κυκεῶνα* : unde scholiastes noster supplendus est. KUST.
10–12. *ἔστι δὲ*—*πράσου* om. V.Θ.
15. *κρέα τὰ* Θ. *κρέατα* V. Ald.
17. *ἀλλ'* om. V.
18. *τοῖς πονηροῖς* add. Θ.
τῶν om. Θ.
19, 20. Τόπος—Ἄλλως om. Θ.
20. *τῆς* add. Θ.
δὲ Θ. *δὲ οἱ* Ald.
21–p. 270, 1. *ὁ μὲν*—*τέθαπται* om. V.Θ.

ἔχουσαι ἐπιγραφὰς ποῦ ἕκαστος τέθαπται. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἦσάν τε καὶ προειστήκεσαν αἱ πόρναι.

772. τοὺς δ' ἄγχων: Δηλοῖ διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως, εἴ πως δύναιτο πεῖσαι τοὺς Ἀθηναίους μὴ εἶναι περὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν πολιτικῶν χρημάτων βαρεῖς.

μεταιτῶν: Τοὺς μὴ ὀφείλοντας δηλονότι. λῆρον δὲ ἐποίησε διὰ τῆς ἀνταποδόσεως τὸ νόημα, εἰπὼν ὅτι τοὺς μὲν μετὰ βίας εἰσέπραττον τῶν χρεωστουμένων, τοὺς δὲ μὴ ὀφείλοντας μετῄτουν.

773. οὐ φροντίζων: Τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν. ἐν δευτέρῳ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀπέχθειαν ἐποιούμην, ἕνεκα τοῦ ἀποθεραπεῦσαι τὴν πόλιν.

775. ἄρτους ἀλλοτρίους: Τοὺς βιαίως ἀφαιρουμένους. σκώπτει δὲ τὸν Κλέωνα, ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φιλοτιμούμενον. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ τέχνης ὁρμώμενος, πάλιν τοῦ ἀλλαντοπώλου μέμνηται.

777. τῆς ἀνθρακιᾶς: Ὅτι τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπολαύει. χρησιμεύει γὰρ ἡ ἀνθρακιὰ τῷ χειμῶνι, καὶ τοὺς ἔχοντας οἱ ἄλλοι περικάθηνται βουλόμενοι εἰσδῦναι.

778. διεξιφίσω: Ἐπολέμησας πρὸς τοὺς Μήδους. τοῖς ξίφεσι κατ' αὐτῶν ἐχρήσω.

ἐν Μαραθῶνι: Τόπος τῆς Ἀττικῆς, εἰς ὃν ἐνώρμησαν Δᾶτις καὶ Ἀρτάβαζος, Μηδικοὶ σατράπαι, πεμφθέντες ὑπὸ Δαρείου βασιλέως καταδουλώσασθαι τὴν Ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι Μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνων Πλαταιέων συμμαχησάντων αὐτοῖς χιλίοις ἀνδράσι καὶ οὕτω πληρωθέντος τοῦ ἀριθμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς δυνάμεως τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας αἴτιοι κατέστησαν,

1. ἦσάν τε καὶ om. Θ.
2. προειστήκεσαν Θ. προεστήκεσαν Ald.
3. τούτων om. Θ.
10. ἕνεκεν Θ.
14. τῶν τοῦ Θ.
15. σῶν om. Θ.
17. εἰσδῦναι βουλόμενοι V. ἐκδύειν Θ.
20. τῆς Ἀττικῆς om. V. ὃν] ἣν Θ. ἐνώρμησαν V. ἐνώρμησε Θ. ἀνώρμησαν Ald. ἐνωρμίσαντο vel ἐνωρμίσατο Suidæ libri s. διεξιφίσω.
21. Ἀρτάβαζος] Immo Ἀρταφέρνης: vid. Herodot. 6, 119. 7, 10. Conf. schol. Acharn. 84.
21, 22. πεμφθέντες—Ἑλλάδα om. Θ.
24. αὐτοῖς] αὐτῷ Suidæ codices.
24, 25. καὶ οὕτω—δυνάμεως V.Θ. et Suidas. ὡς ἐξισωθῆναι τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν τῇ Περσῶν Ald.
25. δυνάμεως] τῆς περσικῆς καὶ addunt V.Θ. τῆς τε Περσικῆς δυνάμεως περιεγένοντο καὶ addit Suidæ ed. Mediol., omittunt codices Gaisfordi.

μόνοι ἐξ ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων τὸν πρῶτον τῶν Περσῶν *διαφθείραντες.*

779. *ἐγγλωττοτυπεῖν*: Τὴν *γλῶσσαν ψοφεῖν τὰ κατορθώματα καὶ σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων καὶ ἀεὶ ἐπὶ γλώττης ἔχειν.*

781. *ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω*: Παρεπιγραφή. *δείκνυσι γὰρ αὐτῷ προσκεφάλαιον, ὅ φησι τῷ δήμῳ παρασκευάσαι, ἵνα μὴ ἐπὶ ψιλοῖς τοῖς βάθροις ἐπικαθέζηται, ἀπ' ἀρχῆς τὴν περὶ τὸν δῆμον εὔνοιαν δεικνύς.*

ἀλλ' ἐπαναίρου: Ἐπανίστασο *καὶ ἐπεγείρου, ἵνα ὑποθῶ τῷ καθίσματι τὸ προσκεφάλαιον.*

782. *ἵνα μὴ τρίβῃς*: Ἵνα *μὴ ἐκτρίψῃς μηδὲ διαφθείρῃς τὴν ἐν* Σαλαμῖνι *καμοῦσαν πυγὴν ἐν ναυμαχίᾳ. ἀντὶ δὲ* Μαραθῶνος, Σαλαμῖνος *μέμνηται, ὅπου ναυμαχία* Περσῶν *ἐγένετο, ἐν* Μαραθῶνι *δὲ πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ* Σαλαμὶς *ὀλίγον πρὸ τῆς* Ἐλευσῖνος *πόλεως, ἱερᾶς* Δήμητρος *καὶ* Κόρης, *πλήρης οὖσα κατορθωμάτων* Ἑλληνικῶν. *καὶ γὰρ ἐνταῦθα πολλὰς τῶν* Περσῶν Ἀθηναῖοι *κατεναυμάχησαν τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ,* Θεμιστοκλέους *στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα* Εἰρεσία *οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα τῆς* Ἀττικῆς. *ἔστι δὲ καὶ* Ἀγέλαστος *πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς* Ἀθηναίοις, *ὅπου καθίσαι φασὶ* Θησέα *μέλλοντα καταβαίνειν εἰς* Ἅιδου· *ὅθεν καὶ τοὔνομα τῇ πέτρᾳ. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισεν ἡ* Δημήτηρ *κλαίουσα, ὅτ' ἐζήτει τὴν κόρην. ἐρασθεὶς γὰρ* Περσεφόνης *ὁ* Πλούτων *ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα.* Δημήτηρ *δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήρχετο. μαθοῦσα δὲ παρὰ* Ἑρμιονέων *ὅτι* Πλούτων *αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζο-*

1. Περσῶν] Fortasse *στόλον* addendum.

3. *καὶ σεμνολογεῖν* Θ. et Suidas s. *ἐγγλωττοτυπεῖν*. Aberat *καί*.

4. *σεμνολογεῖν τὰ ἐκείνων* om. V. *τὰ ἐκείνων* om. Θ. *τὰ ἐκείνων κατορθώματα* Suidas.

γλώσσης Θ.

6. *αὐτῷ* om. Θ.

11. *ἐκτρίψῃς* Θ. *ἐντρίψῃς* Ald.

12. *δὲ* om. Θ.

13. *περσῶν ἐγένετο* V.Θ. et Suidas s. *Σαλαμῖνος*. *πεζῶν περιεγένετο* Ald.

14. *ἐλευσῖνος* Θ. et Suidas. *Σαλαμῖνος* Ald.

16. *ἐνταῦθα* V. *ἐν ταύτῃ* Ald. et Suidas.

18. *πέτρα ἐστὶν* Suidas.

20. *εἰς*] *ἐς* Θ.

21. *ἐκάθισεν*] *ἐκαθέσθη* Suidas.

22. *ὅτ'* Θ. *ὅτε* Suidas. *ὅταν* Ald.

22–p. 272, 3. *ἐρασθεὶς*—*Ἀγέλαστον*] Recentioris scholiastæ additamentum, quo carent V.Θ. et Suidas.

μένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν· καὶ εἰκασθεῖσα γυναικὶ ἧκεν εἰς Ἐλευσῖνα, ἔνθα ἐπὶ πέτραν ἐκάθισεν τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον.

783. μῶν ἔγγονος: Μὴ τὸ γένος, φησὶ, κατάγεις ἀπὸ Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος; ὁ δὲ δῆμός ἐστιν ὁ θαυμάζων τὸν ἀλλαντοπώλην ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ τῶν καθισμάτων. εἰς Ἁρμόδιον δὲ καὶ Ἀριστογείτονα τὸ γένος ἀνήνεγκεν αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ οὗτοι εὐνοίας πολλάκις ἀπηνέγκαντο δόξαν, ἐπιθέμενοι τοῖς τυράννοις, καὶ τὸν Ἱππίαν διαχειρισάμενοι, ὡς φθάσαντες προείπομεν. τοῦτο πρῶτον ἐπιδείκνυσι τὴν εἰς τὴν πόλιν εὔνοιαν.

785. ὡς ἀπὸ σμικρῶν: Ἀπὸ βραχέων καὶ τῶν τυχόντων παντάπασι. δελεάσμασιν, ἀπάταις. ἰδίως δὲ δέλεαρ καλοῦμεν τὴν τοῖς ἰχθύσιν ὑποβαλλομένην τροφὴν εἰς ἀπάτην τοῦ ἀγρευθῆναι. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν ἐκείνων ἔφη. εἷλες δὲ, ἤγρευσας, ὑποχείριον ἐποίησας.

788. περιδόσθαι: Συνθήκην θεῖναι. καὶ Ὅμηρος "δεῦρό γε νῦν "τρίποδος περιδώμεθα. [περιδώμεθον ἠὲ λέβητος." ταῖς Νεφέλαις "περιδοῦ νῦν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκταίου." Victor.]

789. ἐν ταῖς πιθάκναις: Ὑποκοριστικῶς, μικροῖς πίθοις, πιθοκοίταις, ἑτοίμοις τόποις. ὅτι διὰ τὸν πόλεμον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιθάκναις ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν τῇ σπάνει τῶν οἰκημάτων. οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

790. γυπαρίοις: Εἶδος ὀρνέου γῦπες. ἔπαιξε δὲ τὸ ὄνομα διὰ τὸ

4. κατάγεις, φησὶ Θ.
5. ἐστὶν ὁ] ἐστι Θ.
7. πολλάκις εὐνοίας Θ. πολλάκις om. V.
8. ἀπήνεγκαν Θ.
9. φθ. δὲ V.
τοῦτο Θ. τοῦτό γέ τοι Ald.
11. Ἀπὸ—παντάπασι om. G.Θ.
12. δὲ] γὰρ Θ.
13. τοῦ om. Θ.
14. ἔφη Θ. φησίν Ald.
εἷλες δὲ om. V.Θ.
ἤγρευσας—ἐποίησας ante δελεάσμασιν ponunt V.Θ.
15, 16. Συνθήκην—περιδώμεθα om. Θ.
15. θεῖναι] καὶ ἀλλαχοῦ (Eccles. 121.), περίδου καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ. καὶ αὖθις (Acharn. 772.) εἰ βούλει περίδου μοι περὶ θυμίτιδος ἁλῶν, τουτέστι συνθήκας ποιησώμεθα addit Ald. om. V.Θ.
καὶ om. V.
Ὅμηρος] Il. Ψ, 485.
γε om. V.
16. τρίποδα G.
Νεφέλαις] 644.
19. Ὑπ. μ. πίθοις om. V.Θ.
πίθοις κοίταις Θ.
20. ὅτι om. Θ.
22. οἱ δὲ—λέγουσι om. V.Θ.

ἐπιφερόμενον. δοκεῖ γάρ πως παρόμοια τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι, γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις. ἢ διὰ τὸ τοὺς ὄρνις τούτους μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικαθῆσθαι καὶ τοῖς τείχεσιν, εἰς οὓς οἱ Ἀθηναῖοι ἐκάθευδον διὰ τὸν πόλεμον φρουροῦντες τὴν πόλιν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ, ἐν φωλεοῖς καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς χωρίοις. Κράτης δέ φησιν ὅτι πᾶσαν στενὴν κατάδυσιν οὕτως ὠνόμαζον.

ἔτος ὄγδοον: Τοσαῦτα γὰρ ἔτη εἶχον πολεμοῦντες.

οὐκ ἐλεαίρεις: Οὐ κατοικτείρεις. δείκνυσι δὲ διὰ τούτων ὅτι ὁ κωλύων παύσασθαι τὸν πόλεμόν ἐστιν ὁ Κλέων. ὅπερ οὖν καὶ Θουκυδίδης ἱστορεῖ διὰ τούτων "ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐν Ἀμφιπόλει ἧττα τοῖς "Ἀθηναίοις ἐγένετο, καὶ τεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας, οἵπερ "ἀμφότεροι μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ, ὁ μὲν, διὰ τὸ εὐτυχεῖν "τε καὶ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν, ὁ δὲ γενομένης εὐτυχίας κατα-"φανέστερός τε νομίζων εἶναι κακουργῶν καὶ ἀξιοπιστότερος δια-"βάλλων."

791. βλίττεις: Ἀμέλγεις. βλίττειν ἐστὶ τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων καὶ πειράζειν καὶ τὸ ψηλαφᾶν καὶ τὸ ἐκπιέζειν τὰ κηρία τῶν μελισσῶν θλίβειν.

Ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος: Παρ' ἱστορίαν τοῦ Ἀρχεπτολέμου

3. οὓς καὶ οἱ V.
4. φωλεοῖς] φωλεαῖς V.
5. Κράτης Suidas s. γυπαρίοις. Legebatur Κρατῖνος.
7. Τοσαῦτα—πολεμοῦντες om. V.Θ.
8. Οὐ κατοικτείρεις om. Θ.
δείκνυσιν διὰ Θ.
9. παύσασθαι om. V.
Θουκυδίδης] 5, 16.
10. διὰ τούτων, ἐπειδὴ om. Θ.
διὰ τοῦτο V.
ἐπειδὴ om. V.
τῶν ἀθηναίων Θ.
12. μάλιστα add. Θ.
14. εἶναι om. Θ.
Corrig. ἀπιστότερος ex Thucydide.
16–18. om. Θ.
16. Ἀμέλγεις om. V.
16, 17. ἀφαιρεῖν—ψηλαφᾶν καὶ τὸ om. V.
18. θλίβειν om. V.
19. Παρ' ἱστορίαν] Nugatur scholiasta. Non enim de ea legatione loquitur comicus, per quam annua fœdera facta sunt; quæ non fuit explosa a Cleone, quando fœdus illud annuum obtinuit: sed aliam intelligit, quæ a Lacedæmoniis septimo anno missa fuit ad obtinendam pacem, et recipiendos viros, qui in insula Sphacteria ad Pylum obsessi tenebantur; quæ quidem legatio repulsam tulit, suadente Cleone: ut fuse narrat Thucydides lib. 4. Et ex hoc loco discimus, Archeptolemum fuisse ejus legationis coryphæum: cujus nomen tacuit Thucydides. Ea vero legatio, de qua loquitur scholiastes, nondum missa fuerat, cum prodiit in scenam hoc drama. Nam in fine tantum belli octavi, vel sub initium noni, eæ legationes missæ, et fœdus factum est. Vide Thucydidem 4, 119. PALMER. Conf. quæ ad schol. v. 327. dicta sunt.

ἐμνημόνευσεν. ὄγδοον γὰρ ἔτος ἔχοντος τοῦ πολέμου τούτου, ἔτι ζῶντος τοῦ Κλέωνος, ἐνιαύσιον ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους ἐκεχειρίαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Πελοποννήσιοι, πρεσβείαν πέμψαντες πρὸς ἀλλήλους, οὐ μὴν Ἀρχεπτολέμου πρεσβεύοντός τινος, ἀλλὰ τῶν μὲν Λακεδαιμονίων ἦν πρεσβευτὴς Ταῦρος Ἐχετιμίδα, Ἀθήναιος, Περικλείδα, Αἰνείας, Εὐφαμίδας Ἀριστοδήμου, Σικυωνίων δὲ Δημότιμος Ναυκράτους, Μενεκράτης Ἀμφιδώρου, Ἐπιδαυρίων δὲ Ἀμφίας, Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ Νικίας ὁ Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. ἐγένετο δὲ πόλεμος ἐπὶ ὀκτωκαίδεκα ἔτη. καὶ οὕτως ἡ πρεσβεία τοῦ Κλέωνος ζῶντος, ἡ δὲ εἰρήνη μετ' ἐνιαυτὸν ἐγένετο. εἰκὸς οὖν Ἀρχεπτολέμου μνημονεῦσαι χρησάμενον τῷ ὀνόματι, ἵνα μᾶλλον ἔξαρχον ἐπιδείξῃ τοῦ πολέμου τὸν Κλέωνα. καὶ γὰρ, Ἀρχεπτολέμου εἰρήνην διδόντος οὐκ ἐδέξατο Κλέων. ἐξεσκέδασας δὲ ἀντὶ τοῦ διετάραξας. δείκνυσιν οὖν ὅτι οὗτος ἦν αἴτιος τούτου.

793. ῥαθαπυγίζων: Τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν, τουτέστι τῇ χειρὶ τὴν πυγὴν παίων ἢ τῷ ποδὶ τύπτων. Ἄλλως. λάθρα τύπτων κατὰ τῆς πυγῆς πλατείᾳ τῇ χειρὶ καὶ πλατεῖ τῷ ποδί. τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν. γελοίου δὲ χάριν τούτῳ ἐχρήσατο.

προκαλοῦνται: Παρέχουσιν, εὐτρεπίζουσιν. εὐκαίρως δὲ τῷ προκαλοῦνται ἐχρήσατο, ἵνα μᾶλλον τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπιδικαζομένους τῆς εἰρήνης δείξῃ καὶ ἐπιθυμοῦντας.

3. καὶ οἱ V. καὶ Ald.

4. μὲν add. Θ.

5. Thucydides 4, 119. ξυνέθεντο δὲ καὶ ἐσπένδοντο Λακεδαιμονίων μὲν οἵδε, Ταῦρος Ἐχετιμίδα, Ἀθήναιος Περικλείδα, Φιλοχαρίδας Ἐρυξιδαΐδα (Ἐρυξιλαΐδα Valckenar. ad Herodot. 4, 150.), Κορινθίων δὲ Αἰνέας Ὠκύτου, Εὐφαμίδας Ἀριστωνύμου, Σικυωνίων δὲ Δαμότιμος Ναυκράτους, Ὀνάσιμος Μεγακλέους, Μεγαρέων δὲ Νίκασος Κεκάλου, Μενεκράτης Ἀμφιδώρου, Ἐπιδαυρίων δὲ Ἀμφίας Εὐπαΐδα, Ἀθηναίων δὲ οἱ στρατηγοὶ Νικόστρατος Διιτρέφους, Νικίας Νικηράτου, Αὐτοκλῆς Τολμαίου. Ex his corrige scholia.

5, 6. Ἐχετιμίδα—Περικλείδα—Εὐφαμίδας] Legebatur Ἐχετιμίδης (ἐχετημίδης Θ.)—Περικλείδας (-ης Θ.)—Σισυφαμήδας (-ίδας Θ.).

6. δημοτικὸς Θ.

7. ναυκράτους V.Θ. Ναυκράτου Ald.

8. οἱ add. Θ.

10. δὲ add. V.Θ.

μετ' om. Θ.

11. χρησάμενος (corr. χρησάμενον) τῷ ὀνόματι addidi ex V.Θ.

12. τὸν κλέωνα τοῦ πολέμου Θ.

Addidi γάρ.

13. οὐκ ἐδέξατο (οὐ κατεδέξατο V.) Κλέων addidi ex V.Θ. Sequentia om. V.Θ.

15. τῇ χειρὶ τὴν πυγὴν Θ. πυγὴν τῇ χειρὶ Ald. τῇ πυγῇ τῇ χειρὶ V.

17. πλατείᾳ τῇ χειρὶ Θ. et Suidas s. ῥοθοπυγίζων. τῇ πλατείᾳ χειρὶ Ald. χειρὶ πλατείᾳ V.

καὶ] ἢ Suidas.

τῇ πυγῇ om. Θ.

18. ἐχρήσαντο V.

19. εὐκαίρως Kusterus. Legebatur εὐχαρῶς.

795. ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ: Νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον.

796. ἢν ἀναμείνῃ: Ἐὰν ὑπομένῃ καὶ πολεμῶν μὴ ὀκνήσῃ.

797. εὖ καὶ μιαρῶς: Ἀλλήλοις ἐναντία. εἰ γὰρ εὖ, πῶς μιαρῶς; εἰ δὲ μιαρῶς, πῶς εὖ; πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγει, ὅτι ἀνενδεῶς τὸ τριώβολον αὐτῶν φροντίσω καὶ ποιήσω λαμβάνειν, οὐ περιεργασόμενος οὔτε εἰ ἀπὸ δικαίου οὔτε εἰ ἀπὸ ἀδίκου πορισθήσεται τὰ πράγματα. πιθανῶς δὲ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Κλέωνος, περὶ τῶν ἐνεστηκότων καὶ μελλόντων.

800. ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης: Ὑπὸ τῶν περιεστώτων κακῶν καὶ τῶν τοῦ πολέμου δυσχερῶν συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα. ὁμίχλη δὲ ἐπὶ τοῦ τεθολωμένου ἀέρος καὶ μὴ διαυγοῦς μηδὲ λαμπροῦ τάσσεται. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὅτι οὐ τῷ δήμῳ φίλα φρονῶν πείθεις αὐτὸν Ἀρκάσι πολεμεῖν, ἀλλ' ἵνα περὶ τὸν πόλεμον ἀσχολούμενος μὴ περιεργάζηται τὰ σὰ πανουργήματα, εἰς σὲ κεχήνῃ, εἰς σὲ ἀποβλέπῃ καὶ πειθαρχῇ.

803. χίδρα: Τινὲς ἄγρια λάχανα, οἱ δὲ τὰ ὄσπρια (ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα ἢ κρίμνα ἢ στάχυες νεογενεῖς.) κυρίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς κρινόμενα ὡς σεμίδαλις ἐρεικτά. χύδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι. ἀναθαρρήσῃ δὲ, θαρσαλεώτερος γένηται.

στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ: Καὶ προσομιλήσει τοῖς στεμφύλοις, ἢ πλησιάσει. στέμφυλα δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀποπιέσματα· περιπτίσματα δὲ τὰ τῶν ἀμπέλων.

804. παρεκόπτου: Παρήρου, ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πα-

4. Ἐὰν—ὀκνήσῃ om. V.Θ.
7. περιεργασόμενος V. περιεργασάμενος Θ. περιεργαζόμενος Ald.
8. οὔτε εἰ ἀ. ἀ.] ἢ ἀ. ἀ. Θ.
προσθήσεται Θ.
12. δυσχερῶς V.
13. ἀέρος καὶ διαυγοῦς τάσσεται Θ.
14. ὅλος νοῦς V.
16. ἀσχολούμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα Θ.
μὴ add. V.
πανουργεύματα V. Sequentia om. V.Θ.
18, 19. ἢ τὰ—νεογενεῖς om. V.Θ.
19. κρίμνα Casaubonus ad Athenæi 14. p. 648 B. κρῆμνα Ald.
τὰ Kusterus. τὸ V.Θ. Ald.
20. κρινόμενα—ἐρεικτὰ om. V.Θ. Hæc qui addidit recentior grammaticus, præcedens τὸ in τὰ mutare debuit.
χύδρα] χίδρα Θ.
21. ἀναθ.—γένηται om. V.Θ.
23. ἀποπιέσματα] ἀποπιάσματα V.
24. περιπτίσματα] Legebatur περιπύσματα. περιπιάσματα Θ. Conf. ad schol. Nub. 45.

ρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων. ἰδίως δὲ τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν. φησὶν οὖν ὅτι τοῦ πολέμου ἀπαλλαγέντες ἐπιγνώσονται τὴν βλάβην, ἣν διὰ τῆς μισθοφορᾶς αὐτοὺς ἔβλαπτες, πλείονα αὐτοὺς ἀγαθὰ παραιρούμενος, ὧν ἀπολαύειν ἠδύναντο εἰρήνην ἄγοντες. ἄγροικος δὲ, ὀργῆς γέμων. τραχὺς δὲ, ψῆφον ἰχνεύων, καταδικάσαι προῃρημένος.

806. ὀνειροπολεῖς: Παρακρούῃ καὶ παραλογίζῃ καὶ παραπλανᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς, ὀνείρους ὁρῶν. τὸ δὲ "ὦ πόλις Ἄργους" ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. τὸ δὲ "κλύεθ' οἷα λέγει" ἀπὸ Μηδείας. τὸ δὲ σὺ δεικτικῶς.

811. ἐπιχειλῆ: Τουτέστι χείλη μὴ ἔχουσαν. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου τὴν ἱστορίαν Θεμιστοκλέους, ὅτι τὴν πόλιν ἐτείχισεν, καὶ ταύτην παρὰ γνώμην τῶν Πελοποννησίων ἀπατήσας αὐτούς. φασὶ γὰρ τῶν Λακεδαιμονίων μαθόντων ἐκτειχίζεσθαι τὰς Ἀθήνας καὶ μὴ ἐπιτρεπόντων, καταστρατηγῆσαι τὸν Θεμιστοκλέα ἐπὶ τῷ δεῖξαι τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅτι ἐπὶ τῷ κοινῷ τῆς Ἑλλάδος συμφέροντι τειχίζοιεν τὴν πόλιν. χειροτονηθεὶς δὲ πρεσβευτὴς τοῖς μὲν Ἀθηναίοις ἔδωκεν ἐντολὰς τειχίζειν πάσῃ σπουδῇ τὴν πόλιν, μὴ φειδομένους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου τινὸς οἰκοδομήματος, τοῖς δὲ συμπρεσβευταῖς προσέταξε βράδιον ἐλθεῖν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. αὐτὸς δὲ ἀφικόμενος ἐκεῖσε καὶ τῶν Λακεδαιμονίων ἀξιούντων αὐτὸν εἰς τὸ κοινὸν παρεῖναι, καὶ λέγειν ὧν χρῄζων ἀφῖκται, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν παρουσίαν ὑπερετίθετο τῶν πρέσβεων. μὴ γὰρ ἀσφαλὲς ὑπάρχειν αὐτῷ κοινὰς ἐντολὰς λαβόντι μόνον ἀποπληρῶσαι τὴν πρεσβείαν. καὶ ἤσχαλλεν ὅτι μήπω παρεγένοντο. ὡς δὲ χρόνος ἱκανὸς διεγένετο, καὶ οἱ συμπρέσβεις παρῆσαν, ἤδη δὲ τοῦ τείχους ἱκανῶς προκεχωρηκότος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤγγελτο ὅτι τετειχισμέναι λοιπὸν εἶεν Ἀθῆναι, παρελθὼν ἔπειθεν αὐτοὺς μὴ ταχέως πιστεύειν τοῖς βουλομένοις εἰς ἔχθραν

1. τῶν στρατιωτῶν Θ.
3. μισθοφορίας Θ.
5, 6. ἄγροικος — προῃρημένος om. V.Θ.
8–10. τὸ δὲ ὦ—δεικτικῶς om. V.Θ. Conf. schol. Pluti v. 601.
9. Μηδείας] 169.
15. τὸν om. Θ.
18. ἐντολὴν Θ.
19. συμπρεσβευταῖς Θ. πρεσβευταῖς Ald.
22. $\overset{\text{ου}}{\text{παρρησίαν}}$ τῶν πρέσβεων ὑπ. Θ.
24. ἤσχαλεν Θ.
25. συμπρέσβεις Θ. πρέσβεις Ald.
26. δὲ om. Θ.
τοῖς] καὶ τοῖς Θ.
28. τοῖς βουλομένοις] τοῖς λεγομένοις μηδὲ τοῖς βουλομένοις Θ. τοῖς λεγομένοις

καταστῆσαι τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐπιλεξαμένους αὐτῶν ἄνδρας τοὺς εὐνοίᾳ καὶ πίστει διαφέροντας ἐπόπτας ἐκπέμψαι. μέχρι δὲ τῆς ἐκείνων παρουσίας ὅμηρον ἑαυτὸν κατεπηγγέλλετο, κἂν τούτῳ τριβήν τινα χρόνου ἐμποιῶν. πεισθέντων οὖν Λακεδαιμονίων καὶ τοὺς μάλιστα διαφέροντας εὐνοίᾳ καὶ πίστει τῶν πολιτῶν πεμψάντων, λάθρα τοῖς Ἀθηναίοις πέμψας προσέταξε μὴ πρότερον τοὺς Λακεδαιμονίων ἄνδρας ὀπίσω πάλιν ἐλθεῖν ἐᾶσαι, πρὶν αὐτόν τε καὶ τοὺς συμπρέσβεις ἀπολύσωσι Πελοποννήσιοι. ἔστιν οὖν τὸ νόημα ὑπερβατόν. ὃ γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅστις ἐποίησε μεστὴν ἡμῶν καὶ ὁλόκληρον εὑρὼν τὴν πόλιν ἀτείχιστον οὖσαν. Ἄλλως. ἐπιχειλῆ: Ἐνδεᾶ. ἐπιχειλὲς γὰρ μέτρον λέγεται τὸ μὴ πλῆρες, ἀλλ' ἀπομεσούμενον. αἰνίττεται δὲ, ὅτι αὐτὸς τὴν πόλιν ἐτείχισε.

812. καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ: Καὶ πρὸς τούτοις ἄριστα τῆς πόλεως ἐχούσης. ἔπαιξε δὲ τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα.

τὸν Πειραιᾶ: Καὶ τὸν Πειραιᾶ γὰρ ἐτείχισεν. ὃς ἀπεῖχε τῆς πόλεως σταδίους λε', παρὰ θάλατταν ὤν. ἔπαιξε δὲ τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει καὶ τὸ, ἰχθῦς προσέθηκεν.

προσέμαξε: Προσέθηκε, προσεκόλλησεν. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν συνάγειν. ἑξῆς οὖν τὸ μάττειν προσήνεγκε, διὰ τὸ προειρηκέναι ἀριστώσῃ. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτων τὰ μακρὰ τείχη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καλούμενα. μακρὰ δὲ

μηδὲ τοῖς λεγομένοις (λεγομένοις om. G.) V.

3. ἑαυτὸν Θ. αὑτὸν Ald.

κατεπηγγέλλετο] κατεπαγγέλλετο Ald. ἐπηγγέλλετο Θ.

6. πέμψας add. V.Θ.

8. Πελοποννήσιοι om. Θ.

9. ἡμῶν hoc loco V.Θ: post ὁλόκληρον Ald.

εὑρὼν add. Θ.

10. οὖσαν] πόλιν Θ.

11. τὸ μὴ Θ. et Suidas s. ἐπιχειλές. τὸ καὶ μὴ Ald.

ἀπομεσούμενον] Scribendum ἀπομασσόμενον, ut intelligi possit *mensura non cumulata, sed cujus cumulus radio fuit* vel *hostorio dirutus*. VALCKENAR. ad Theocrit. Adoniaz. p. 388. A. ἀπολειπόμενον Suidas.

13. τῆς πόλεως ἐχούσης V.Θ. τῇ πόλει ἐχούσῃ Ald.

14. πρὸς] διὰ Θ.

15–17. Καὶ τὸν—ἰχθῦς προσέθηκεν om. Θ.

15. ὃς ἀπεῖχε τῆς πόλεως σταδίους λε'] Imo Piræeus 40. stadiis Athenis distabat. Vide Meurs. in Piræeo cap. 1. et in Lect. Attic. lib. 3. c. 4. KUST. λε'] In animo Phalerum habuit, cujus hoc ab urbe intervallum erat. MEURSIUS.

16. δὲ add. V.

17. ἐπιφέρεται V.

18. προσπάρεθηκε Suidas s. προσέμαξε.

19. συνάγειν] τὰ ἄλευρα addit Suidas.

20. προσήνεγκε] προσέθηκε V.

21. παρὰ τοῖς] παρ' αὐτοῖς τοῖς Θ.

ἐλέγοντο, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως διήκειν μέχρι τοῦ Πειραιῶς. Ἄλλως. ἐμπόριον ὁ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ τῇ θαλάττῃ κείμενος, ἀπὸ πέντε τῆς πόλεως σημείων.

813. ἰχθῦς καινούς: Οἷον, ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἐποίησεν αὐτὸν ἰχθύας ἔχειν. τὸν γὰρ Πειραιᾶ Θεμιστοκλῆς προσέβαλε τῇ πόλει. τὸ δὲ παρέθηκε, προσέθηκε, προσεκόλλησε τὰ μακρὰ τείχη.

814. μικροπολίτας: Διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου στενοχωρίαν τῶν ἀναλωμάτων καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν συνέστειλαν τὰ τείχη.

815. διασχίζων: Συνάγων καὶ συστέλλων τὰ τείχη. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς φρουροῖς ἀναλώματα καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν σπάνιν συνέστειλαν τὰ τείχη.

816. κἀκεῖνος μὲν φεύγει: Ἐξωστράκισε γὰρ τὸν Θεμιστοκλέα ὁ δῆμος.

σὺ δ' ἀχιλλείων: Σὺ δὲ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως μετέχεις. ἐκαλοῦντο γὰρ ἀχίλλειαί τινες κριθαὶ καθαραὶ ὡς εὐγενεῖς αὗται.

818. μὴ σκέρβολλε: Μὴ λοιδόρει. δηλοῖ δὲ τὸ κερτομεῖν. κεῖται δὲ νῦν ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ μὴ ποίκιλλε. καὶ Καλλίμαχος "σκέρβολα "μυθήσαντο."

819. ἐγκρυφιάζων: Ἐμφωλεύων καὶ ἀποκρύπτων. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἐλάνθανές με ῥᾳδιουργῶν περὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγκρυφίου ἄρτου μετήνεγκεν. οἷον, λανθάνων καὶ ἐγκρύπτων σεαυτόν.

821. ὁπόταν χασμᾷ: Ὁπότε μετεωροφρονεῖς. οἷον, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. διπλῆ δὲ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον ἀναπαιστικὴν τετράμετρον καὶ εἰκοσίμετρον δωδεκάκωλον, ὧν τὸ πρῶτον καὶ τε-

2. ἐπὶ V.Θ. παρὰ Ald.
3. ἀπὸ πέντε τῆς πόλεως σημείων] Id est, *quinque milliaribus;* quæ continent 40. stadia. Nam in unum milliare Romanum octo stadia vulgo computabantur. KUST. Conf. Ducang. s. σημεῖον. ἀπο οέ σημείων τῆς πόλεως. καὶ ἀπεῖχε τῆς πόλεως σταδίους λέ Θ. Conf. scholion superius.
4. ἐκ πειραιῶς αὐτοὺς ἐποίησεν Θ.
5. τῇ πόλει θεμιστοκλῆς Θ. προσέβαλε V. προσέβαλλε Ald.
8. συνέστειλαν τὰ τείχη add. V.
9. συνάγων καὶ add. V.Θ.
12. θεμιστοκλῆν Θ.
15. κριθαί τινες Θ. καθαραὶ add. V.Θ. Conf. Schneid. ad Theophr. vol. 4. p. 277.
16. τὸ Θ. καὶ Ald.
17. καὶ om. Θ. Καλλίμαχος] Fragm. 281. σκέρβολα] σκέρβολλα V.Θ.
20. τὴν add. V.Θ.
21. οἷον] ἢ Θ.
23. δὲ καὶ] καὶ om. Θ.
24. τετρ. εἰκοσίμετρον add. V.Θ.
24 – p. 279, 2. ὧν τὸ—νενευκυῖα om. V.Θ.

λευταῖον τετράμετρα καταληκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

822. τῶν εὐθυνῶν: Τῶν δικαίων παραλογισμῶν. οἱ γὰρ χειρίσαντές τι τῶν κοινῶν καὶ διοικήσαντες τῶν ἀνηλωμένων χρημάτων εὐθύνας καὶ λογισμοὺς ἐδίδοσαν. [τῶν εὐθυνῶν: Τῶν τιμωριῶν. Gl. Victor.]

ἐκκαυλίζων: Ἀπὸ τῶν τὰ λάχανα ἀποκλώντων τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο. οἷον, ἀνασπῶν καὶ ἀναιρῶν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· μισθὸν λαμβάνων παρὰ τῶν διοικούντων τὰ κοινὰ ἐκκόπτει αὐτῶν τὰς δίκας, ἵνα μὴ ὁ δῆμος εὐθύνας λαμβάνειν παρ' αὐτῶν δύνηται.

823. καταβροχθίζει: Καταπίνει ἀμφοτέραις ταῖς χερσί. τουτέστιν ἀπλήστως καὶ λάβρως καὶ ἀφειδῶς.

824. μυστιλᾶται: Κατατρώγει. ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μυστίλην ἐκάλουν τὸν ἄρτον τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον. καὶ ἀλλαχοῦ μεμυστιλημένας ἀντὶ τοῦ κατειργασμένας ἤδη καὶ ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας. Ἄλλως. μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος, ᾧ δύναταί τις καὶ ζωμὸν ἀρύσασθαι.

826. αἱρήσω: Φθερῶ, διελέγξω. ἔλαβε δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ χαιρήσεις. Ἄλλως. κλοπῆς συγκατηγορήσεως, καταδίκης αἴτιός σοι γενήσομαι νικήσας σε.

827. τί θαλαττοκοπεῖς: Ἐθαλαττοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι. ὡς τοῦ Κλέωνος συνεχῶς προφερομένου τὴν κατὰ θάλατταν δυναστείαν. πλατυγίζειν δὲ κυρίως τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἦχον ἀποτελεῖν. Ἄλλως. τί ταράττῃ καὶ θορυβῇ; ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῆς θαλάττης. ἐπειδὰν γὰρ ὑπὸ σφοδροτέρων ἀνέμων ταραχθῇ τὰ κύματα, ἀλλήλοις συγκρούουσιν.

πλατυγίζεις: Ἄμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήματα, καὶ πλατύνῃ

14. μυστίλην] Legebatur μύστιλλον. Correctum ex Suida s. μυστιλᾶται.

14–16. καὶ ἀλλαχοῦ (Pluti v. 627.)—μεμασημένας om. V.Θ: habet Suidas.

17. ἀρρύσασθαι Θ.

18. Φθερῶ om. V.Θ. τοῦτο ἀπὸ τοῦ χαιρήσεις Θ. τὸ αἱρήσω ἀπὸ τοῦ χαιρήσω Ald. Sequentia om. Θ.

19. συγκατηγορήσας V.

21. ἐθαλασσοκράτουν γὰρ ἀθηναῖοι Θ.

23. τὸ πλ. Θ. τὸ om. Ald.

25. καὶ θορυβῇ add. V.Θ. θαλάττης Θ. θαλάσσης Ald.

26. σφοδροτέρων V.Θ. σφοδρῶν Ald.

28. ῥήματα V. et Suidas s. πλα-

καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ δὲ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ ἀπεργάζεται κτύπον, ἡ μεταφορά. ἀκολούθως δὲ τῷ θαλαττοκοπεῖς ἐπήγαγε τὸ πλατυγίζεις.

831. δωροδοκήσαντα: Ὄντως ἐδωροδόκησεν ὁ Κλέων ἐκ Μιτυλήνης. οὐ μόνον δὲ τὸ δῶρα διδόναι καὶ ἀναπείθειν, ἀλλὰ καὶ τὸ λαμβάνειν. πόλις δὲ Λέσβου τῆς νήσου Μιτυλήνη, φίλη μὲν Ἀθηναίοις καὶ σύμμαχος, ὕστερον δὲ νεωτερίσασαν καὶ ἀποστᾶσαν κατέστρεψαν μὲν πάλιν οἱ Ἀθηναῖοι Χάρητος στρατηγοῦντος, συμβουλεύσαντος δὲ Κλέωνος ἐψηφίσαντο παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας ἡβηδὸν ἀποκτεῖναι Μιτυληναίων, ἐξανδραποδίσασθαι δὲ πᾶσαν πόλιν. καὶ ναῦν ἐξέπεμψαν εὐθὺς ἀγγέλλουσαν τὰ βεβουλευμένα τῷ Χάρητι. τῇ δευτεραίᾳ δὲ μετανοοῦντας αἰσθόμενος ἐπὶ τοῖς προτέροις γνωσθεῖσι Διόδοτος, εἷς καὶ αὐτὸς ὢν τῶν πολιτευομένων τότε, γενομένης δὶς τῆς ἐκκλησίας, καὶ οὐδὲν ἀντιλέγοντος τοῦ Κλέωνος, καὶ παρακελευομένου τοῖς δόξασιν ἅπαξ ἐμμένειν, παρελθὼν μεταγνῶναι τοὺς Ἀθηναίους ἔπεισεν. ἦσαν γὰρ καὶ ἄλλοι τινὲς τὰ Μιτυληναίων φρονοῦντες, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ αὐτῶν ἄνδρες Μιτυληναίων κατά τινα πρεσβείαν ἀφιγμένοι πείθουσι διὰ τάχους ἑτέραν πέμψαι τριήρη, ἀπαγορεύουσαν τῷ Χάρητι μηδὲν διαπράξασθαι τῶν πρότερον ἐπεσταλμένων. τοὺς δὲ ναύτας τῆς δευτέρας τριήρους τῇ τε ἄλλῃ παρακλήσει καὶ δώρων ὑποσχέσει προὐτρέψαντο πάσῃ σπουδῇ περὶ τὸν πλοῦν χρήσασθαι προθύμως ὡς ἂν τὴν προτέραν τριήρη φθάσαιεν. οἱ

τυγίζει. δείγματα Ald. Conf. ad schol. Ran. 1014.

καὶ πλ.] καὶ om. Θ. ἀντὶ τοῦ πλ. Suidas.

2. προσερείδει Θ. et Suidas. Legebatur προσερείδεται.

τῇ εἰρεσίᾳ om. Θ.

3. δὲ om. V.

4. πλατυγίζειν Θ.

6. διὰ τὸ δῶρα διδόναι ἀναπείθειν Θ.

ἀλλὰ καὶ] καὶ om. V.

7. τῆς νήσου om. Θ.

ἀθηναίοις Θ. Ἀθηναίων Ald.

8. νεωτερίσασαν καὶ om. Θ.

9. πάλιν οἱ om. Θ.

10. κλέωνος παῖδας μὲν ἡ. καὶ γυναῖκας ἀποκτεῖναι ἐψηφίσαντο, ἐξηνδραποδίσαντο δὲ τὴν πόλιν πᾶσαν, ναῦν δὲ ἀπέστειλαν ἀγγέλλουσαν Θ.

ἐψηφίσαντο] Vide Thucyd. 3, 18. Diodor. 12, 55.

13. προτέροις add. Θ.

15. Corrigendum videtur καὶ οὐδενὸς (οὐδενὸς etiam Dobræus) ἀντιλέγοντος, τοῦ Κλέωνος δὲ παρακελευμένου—.

16. ἅπαξ hic Θ: ante τοῖς δόξασιν Ald.

17. γὰρ καὶ] καὶ om. Θ.

τὰ] τῶν Θ. Fort. τὰ τῶν.

21. δευτέρας] προτέρας Θ.

23. προθύμως—φθάσαιεν om. Θ.

φθάσοιεν V.

δὲ, ἅτε καὶ ἐπὶ χρηστὸν πλέοντες πρᾶγμα καὶ ταῖς παρακλήσεσιν εἴξαντες, τοσαύτῃ περὶ τὴν εἰρεσίαν ἐχρήσαντο σπουδῇ, ὥστε οὐκ ἔφθη καταπλεύσασα ἡ προτέρα ναῦς, καὶ ὁ Χάρης λαβὼν τὰ γράμματα καὶ ἐκείνην ἐπεισπλεῦσαι ἐκέλευσε. παρὰ τοσοῦτον κινδύνου ἡ Μιτυλήνη ἦλθεν. ἀπὸ ταύτης οὖν φησιν αὐτὸν ἐπιδείξειν τὸ ἀργύριον εἰληφότα, λεληθότως δὲ πάλιν αὐτὸν εἰς ὠμότητα διαβάλλων τῶν τρόπων. οὐ γὰρ φαίνεται λαβὼν πλὴν ἢ μνᾶς μʹ παρὰ τῶν Μιτυληναίων ὁ Κλέων μισθόν. πιθανῶς δὲ ἐπλάσατο αὐτὸν εἰληφέναι, ἐπειδὴ πρότερος ἐκεῖνός φησὶν αὐτὸν δέκα μυριάδας πόλεως κεκλοφέναι. φιλονεικεῖ δὲ ἐν πᾶσιν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις.

832. *πᾶσιν ἀνθρώποις*: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις οὐ κατ' ἴσον τοῖς ἀναπαίστοις εἰς ἰαμβικὰ τετράμετρα καταληκτικὰ ἱππωνάκτεια οεʹ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ ἄκρῳ τοῦ τελευταίου διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. τινὲς δὲ τὰ ἑπτὰ πρῶτα κῶλα ὡς ἀντιστροφὴν εἰλήφασιν.

833. *εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις*: Εἰ γὰρ εἰς τέλος ἐναντιούμενος αὐτῷ παραμείνῃς πρὸς τὴν γραφὴν τῆς κατηγορίας. εἰ γὰρ οὕτω τῇ κατηγορίᾳ χρήσῃ.

835. *τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις*: Ἔπαιξε παρὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς νησιώτας ἔχειν ὑποτελεῖς φόρων.

836. *ἐργάσῃ*: Συνάξεις. τὸ δὲ σείων, οἷον διασείων καὶ ἀπαιτῶν.

837. *λαβὴν*: Ἀφορμὴν, λῆμμα ὡς παλαιστής.

838. *κατεργάσει γὰρ*: Νικήσεις, περιέσῃ αὐτοῦ.

2. περὶ τὴν εἰρεσίαν om. Θ. περὶ τῇ εἰρεσίᾳ V.
4. ἐπεισπλεῦσαι] ἔπεισε πλεῦσαι Θ.
ἐκέλευσε addidit Portus.
τοσούτου Θ.
ἡ Μ. ἦλθεν] ἦλθεν εἰς μιτυλήνην Θ.
5. φησιν V.Θ. φασιν Ald.
ἐπιδείξειν om. Θ.
5–9. ἐπιδείξειν—φησὶν αὐτὸν om. V.
6. Delendum δὲ, aut corrigendum διαβάλλει.
7. φαίνεται Θ. φέρεται Ald.
πλὴν ἢ μνᾶς] πλὴν ὡς μνᾶς Ald. πρὶν ἢ ἀμνὰς Θ.
9. πρότερος add. Θ.
δέκα add. V.
9, 10. μυριάδας—πᾶσιν addidi ex V.Θ.
πόλεως] πόλεις Θ.
10. πᾶσιν αὐτὸν Θ. αὐτὸν om. V. Ald.
12. εἰς ἰάμβους τριμέτρους καταληκτικοὺς οέ Θ.
ἱππωνάκτεια om. V.
13–15. ἐπὶ ταῖς—εἰλήφασιν om. V.Θ.
16. Scholia v. 833—841. om. Θ.
εἰς τέλος om. G.
17. τῆς κατ. V. καὶ κατ. Ald.
τῇ add. V.
22. παλαιστή V. παλαιστῇ G.

πλευρὰς ἔχων: Σῶμα ἔχων ἰσχυρὸν καὶ στερρότητα. τουτέστιν ἑταιρίαν ἔχων τοιαύτην.

839. οὐκ ὦ 'γαθοί: Οὐ ταῦτα τοῦτον ἕξει τὸν τρόπον, ὡς ὑμεῖς φατὲ καὶ προσδοκᾶτε.

μὰ τὸν Ποσειδῶ: Ὅτι περὶ τριαίνης ἀκούσας εἰπόντων τῶν ἱππέων καὶ σείων καὶ ταράττων, τὸν Ποσειδῶνα ὄμνυσιν.

841. ἐπιστομίζειν: Κατασιγάζειν, ἐπὶ στόμα ἔχειν τῶν κατ' ἐμοῦ, λέγων καὶ διαβάλλων μηδὲ φωνὴν ἐᾶν παριέναι.

842. τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου: Πάλιν ὁ Κλέων τὰ περὶ Πύλον θρυλεῖ καὶ Σφακτηρίαν καὶ τὰ τῶν αἰχμαλώτων. ἔθος δὲ ἦν τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ὅπλα ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνατιθέναι. ἕως οὖν, φησιν, ἀνάκειται τὰ ἀπὸ Πύλου καὶ Σφακτηρίας ὅπλα, ἅπερ ἀνέθηκα τοῖς θεοῖς νικήσας, οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν τολμήσει κατ' ἐμοῦ λέγειν.

843. λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας: Κατὰ σεαυτοῦ. οἷον, ἀφορμὴν κατὰ σοῦ κατηγορίας. ἀπὸ δὲ τῶν ἀσπίδων τὴν λαβὴν εἶπεν.

845. αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξι: Σὺν αὐταῖς ταῖς ὀχάναις. πόρπαξ ἐν ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν, ὃ καλεῖται ὀχάνη. περιφερὴς δὲ οὖσα ἡ ἀσπὶς ἐκινεῖτο κυκλικῶς διὰ τοῦ πόρπακος. ἀνετίθεσαν δὲ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ τῶν ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως ἔχωσιν αὐτοῖς χρῆσθαι. μηχάνημα δὲ, στρατήγημα, πανούργημα.

848. στῖφος: Σύστημα, πλῆθος. τοῦτο δὲ ἔτρεφεν ὁ Κλέων, ἵνα ἔχῃ, φησὶ, συνερχόμενον αὐτῷ πρὸς τὴν πολιτείαν.

850. συγκεκυφὸς: Συνελθόν. ἀντὶ τοῦ, ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς καὶ

5. περὶ τριαίνης εἰπὼν καὶ σείων V.

7. ἐπὶ στόμα ἔχειν τῶν κατ' ἐμοῦ. λέγων καὶ διαβάλλων, μηδὲ φ.] Hæc corruptissima sunt, quæ sic legenda puto: ἐπὶ στόματος ἔχειν τῶν κατ' ἐμοῦ λεγόντων καί με διαβαλλόντων· μηδὲ φωνὴν ἐᾶν προϊέναι. KUST.

10. θρυλεῖ Suidas s. ἐμοὶ δὲ τοσοῦτον. Scribebatur θρυλλεῖ.

11. πολεμίων Suidas. πολέμων Ald. οὖν V.Θ. et Suidas. οὗ Ald.

12. τὰ ἀπὸ Θ. ἀπὸ Ald. τὰ ὅπλα Suidas.

ὅπλα om. Θ.

14, 15. om. Θ.

16. αὐταῖς ταῖς ὀχάναις V.Θ. αὐτοῖς τοῖς ὀχάνοις Ald.

17. ὀχάνη V.Θ. ὄχανος Ald. et Suidas s. πόρπαξ.

17, 18. περιφερὴς—πόρπακος om. V.Θ.

19. ἔχωσιν αὐτοῖς] ἔχωσιν αὐταῖς V. αὐταῖς ἔχωσι Θ. αὐτοῖς ἔχωσι Suidas. χρᾶσθαι Θ. Sequentia om. V.Θ.

21. Σύστημα, πλῆθος V. σύστημα, τάξις πολεμικὴ, ἢ φάλαγξ, στροφὴ, πλῆθος συστάσεων Ald. quæ interpolata sunt ex Suida s. στῖφος, qui glossam ex Photii lexico sumpsit. σύστημα—συστάσεων om. Θ.

23. Scholion v. 850. om. Θ.

συμπνέουσιν. Ἄλλως. ὁμονοοῦν. ἀντὶ τοῦ συνελθόντες αὐτῷ συμπνέουσι. βριμήσαιο δὲ, ὀργισθείης.

851. ὀστρακίνδα: [Βουληθείης αὐτὸν ἐξοστρακίσαι, τουτέστιν ἐξορίσαι. Θ.] ἔστι μὲν ὄνομα παιδιᾶς. θέλει δὲ εἰπεῖν, θελήσειας αὐτὸν ἐξοστρακισθῆναι. ὁ δὲ τρόπος τοιοῦτος τοῦ ἐξοστρακισμοῦ. προεχειροτόνει ὁ δῆμος ὄστρακον εἰσφέρειν, καὶ ὅταν δόξῃ, ἐφράττετο σανίσιν ἡ ἀγορὰ καὶ κατελείποντο εἴσοδοι δέκα. δι' ὧν εἰσιόντες κατὰ φυλὰς ἐτίθεσαν ὄστρακον, ἐντιθέντες τὴν ἐπιγραφήν. ἐπεστάτουν δὲ οἵ τε θ' ἄρχοντες καὶ ἡ βουλή. ἀριθμηθέντων δὲ ὧν πλεῖστα γένοιτο καὶ μὴ ἐλάττω ἑξακισχιλίων, τοῦτον ἔδει ἐν δέκα ἡμέραις μεταστῆναι τῆς πόλεως· εἰ δὲ μὴ γένοιτο ἑξακισχίλια, οὐ μεθίστατο. οὐ μόνον δὲ Ἀθηναῖοι ὠστρακοφόρουν, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μιλήσιοι καὶ Μεγαρεῖς. σχεδὸν δὲ οἱ χαριέστατοι πάντες ὠστρακίσθησαν, Ἀριστείδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς, Θουκυδίδης, Ἀλκιβιάδης. μέχρι δὲ Ὑπερβόλου ὀστρακισμὸς προελθὼν ἐπ' αὐτοῦ κατελύθη, μὴ ὑπακούσαντος τῷ νόμῳ διὰ τὴν ἀσθένειαν τὴν γεγενημένην τοῖς τῶν Ἀθηναίων πράγμασιν ὕστερον. παροξῦναι δὲ δεῖ τὸ ὀστρακίνδα καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπὶ παιδιᾶς τασσόμενα.

1, 2. Ἄλλως—ὀργισθείης om. V.

2. Post ὀργισθείης addit Ald. βριμᾶσθαι γὰρ τὸ ὀργίζεσθαι καὶ ἀπειλεῖν. παρὰ δέ τισι καὶ τὸ ἦχον ἀποτελεῖν. ὡς τὸ, "ὑπὸ γὰρ ταῖς πολλαῖς μύλαις βριμωμέναις ὁ τῆς μιᾶς ψόφος ῥᾳδίως ἐλανθάνετο." quæ om V. Inserta sunt ex Suida s. βριμούμενος. Suidas ibidem ex h. l. βριμήσαιο: ὀργισθείης.

3. Hoc scholion exscripsit Philemo in ὀστρακίνδα. Vid. Luzacii dissertat. de ostracismo, repetitam in diarii classici fasc. 38. p. 348. 353—355.

ὀστρακίνδα ἔστι μὲν οὖν ὄνομα—πράγμασιν ὕστερον infra post τασσόμενα habet Θ.

4. θελήσειας V. θελήσεις Ald.

6. εἰσφέρειν Schoemann. de comitiis p. 204. Legebatur εἰσφέρων. εἰσφράττετο Θ.

7. οἱ εἰσιόντες V. Ald. οἱ om. Philemo et, ut videtur, Θ.

8. ὄστρακα Θ.

ὑπογραφήν Θ.

9. δὲ] τὲ Θ.

9, 10. ὧν—ἐλάττω om. V.

10. ἐλάττω] ἔλαττον Θ.

τῶν ἑξακ. V.

ἐν δέκα ἡμέραις om. Θ.

14. κίμων V.Θ. Κίμωνος Ald. Addit Ald. et Philemo, τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας, quæ om. V.Θ. Est hoc recentioris grammatici additamentum ex Suida ductum s. ὀστρακισμός. Commenti autem hujus absurditatem ostendit Meierus de bonis damnatorum p. 5. 233.

Ἀλκιβιάδης] Male Alcibiadem nominat, cui imminuisse tantum constat ostracismi periculum.

15. ἐπ'] ὑπ' Θ.

17. τῶν add. Θ.

17, 18. παροξῦναι—τασσόμενα om. V. Post τασσόμενα addit Ald. et Philemo διαφέρει δὲ φυγῆς ὀστρα-

853. *εἰσβολάς*: Τὰ σιτοφυλάκια, τὰς ἀποθήκας παραλάβοιεν φθάσαντες. ἢ εἰσβολὰς ὡσεὶ ἔλεγε τῆς χώρας. εἰσβολὰς δὲ ἔλεγον τοὺς τόπους δι' ὧν εἰσέβαλλον οἱ πολέμιοι.

854. *ἔχουσι γὰρ πόρπακας*: Ὡς δέον τὰς ἀνατιθεμένας ἀσπίδας μὴ ἔχειν πόρπακας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἐπιχειροῦσι κατὰ τοῦ δήμου ἐξ ἑτοίμου χρήσασθαι ταῖς ἀσπίσι.

855. *κρουσιδημῶν*: Ἀντὶ τοῦ, κρούων τῇ βοῇ. ἐλυμαίνου τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ. ἔστι γὰρ παράκρουσις μέτρον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων, καὶ παρακρούσασθαι, ἀνατρέψαι. καὶ παράκρουσιν, ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν.

859. *ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον*: Οὐδὲν τῶν κατὰ τῆς πόλεως λογιζομένων καὶ ὁμοῦ ἱσταμένων.

861. *καταστῇ*: Κατάστασιν λάβῃ, ἐν εὐδίᾳ ᾖ. ἐπειδὴ καὶ ἐγχέλεις μὴ δυνάμεναι νήχεσθαι, ἐν τῇ ἰλύϊ εἰσίν. οἱ οὖν θηρεύοντες τὸ ὕδωρ ταράττοντες ἀγρεύουσι τὰς ἐγχέλεις.

868. *ζεῦγος πριάμενος*: Πλείονα εὔνοιαν ἔδειξεν ὅτι καὶ πριάμενος ἔδωκεν, ὁ δὲ ἔχων προῖκα οὐ δέδωκεν. οὐδ' εἴ τι χρήσιμον ἔχει, τῇ πόλει χαρίζεται.

870. *τοῖσι δακτύλοισι*: Πρὸς τὸ μὴ πταίειν διὰ τὰς ἐμβάδας. ἅμα δὲ καὶ τοῖς δακτύλοις τῶν χειρῶν, διὰ τὸ μὴ κλέπτειν.

873. *τὸν Γρύττον ἐξαλείψας*: Οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ, τὸ τυχὸν [τῆς

κισμός, ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος, καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ φεύγοντες οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν. οἱ κακονούστατοι δὲ τῷ δήμῳ δοκοῦντες ἐξωστρακίζοντο καὶ κατεδικάζοντο. ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου. quæ om. V.Θ. Inserta sunt ex Suida s. ὀστρακισμός.

2. φθάσαντος V, non G.

ὡσανεὶ ἔλεγον τὰς Θ.

εἰσβολὰς δὲ om. V.

4. Ὡς δέον] ὥστε Θ.

5. ὑπὲρ] ὥσπερ Θ.

7. βοῇ Θ. et Suidas s. κρουσιδημῶν. βουλῇ Ald. et Favorinus.

8. γὰρ] δὲ Θ.

παράκρουσις V.Θ. παρακρουσόμενον Ald. Probabilis Kusteri conjectura est ἔστι γὰρ ῥῆμα κρουσιμετρεῖν, ὃ—. Valckenar. Animadv. ad Ammon. p. 191. ἔστι γὰρ παρὰ τὸ κρουσιμετρεῖν, ὃ—.

9. ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις] παρὰ τοῖς μετροῦσι V.Θ.

παραλογιζόμενον G.

9, 10. καὶ παρακρούσασθαι—ἐμπαιγμόν om. V.Θ.

11, 12. om. V.Θ.

14. θηρῶντες V.

19. παίειν V.

20. τοῖς om. V.Θ.

δακτύλοις] δακτύλων Θ.

διὰ τὸ] καὶ ποδῶν Θ.

21. οἱ μὲν Γρύπον ἀντὶ τοῦ Dobræus.

τῆς πορνείας ἐξαλείψας] Hæc vel delenda vel ita legenda, ἐξαλείψας: τῆς πολιτείας. DOBRÆUS. Seclusi.

πορνείας ἐξαλείψας]. παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄνυξι ῥύπον, ὃν λέγουσι γρῦ. οἱ δὲ Γρύττον τινὰ ἐπὶ κιναιδίᾳ διαβάλλουσι. τῶν ἐπὶ μαλακίᾳ γὰρ διαβαλλομένων ὁ Γρύττος. Ἄλλως. ὑγρόν τινα καὶ κατωφερῆ, ὃς διὰ τὴν πολλὴν ὑγρότητα ἐν τοῖς ἑταιρείοις διέτριβεν. ὁ δὲ Κλέων δημαγωγῶν θάνατον αὐτῷ ἐπέθηκε τὴν ζημίαν.

874. πρωκτοτηρεῖν: Πρωκτὸν ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων.

876. ἵνα μὴ ῥήτορες: Ἀπείρητο γὰρ τοῖς τοιούτοις ἀγορεύειν. διαβάλλει δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς τοιούτους.

878. ἀμφιμασχάλου: Χειριδωτοῦ ἱματίου. οἱ δὲ δουλικοῦ. Ἄλλως. μικροῦ χιτωνίσκου. ἦν δὲ καὶ ἑτερομάσχαλος ὁ τῶν ἐργατῶν, οὗ τὴν μίαν μασχάλην ἔρραπτον. Ἄλλως. ἑκατέρωθεν ἔχοντος χειρῖδας οὐ μακρὰς, ἀλλ' ἕως τῶν μασχαλῶν.

879. ἀλλ' ἐγώ σοι: Παρεπιγραφή. δίδωσι γὰρ αὐτῷ χιτῶνα.

882. οὐ μεῖζον εἶναι φαίνεται: Ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο ὁ Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμὸν

τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

ἄλλων γὰρ ἄλλα λεγόντων Θεμιστοκλῆς ἔφη, τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος. καὶ τὸν Πειραιᾶ δὲ τειχίσας, ὡς εἴρηται, καὶ τὰ μακρὰ τείχη ποιήσας τὰ διήκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ Πειραιῶς, ἐπὶ πλέον ἔδοξε σοφός.

883. πιθηκισμοῖς: Ἀπάταις καὶ κολακεύμασιν. Ἄλλως. μιμήμασιν. ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

περιελαύνεις: Γράφεται παρελαύνεις.

ἀπα
1. ἐξαλείψας Θ.

3. κατωφερῆ Θ. κατάφορον V. κατάξηρον Ald. καταπύγων dicitur ab Suida s. Γρύττος.

4. τοῖς add. V.Θ.

5. ἐπέθηκεν αὐτῷ Θ.

6. om. Θ.

7. τοῖς τοιούτοις] τοὺς τοιούτους Θ.

9. οἱ δὲ δουλικοῦ] Pollux, Hesychius, et Etymologus, ἀμφιμάσχαλον χιτῶνα ingenuorum fuisse dicunt, ἑτερομάσχαλον vero servorum: quorum potior apud me est auctoritas. Præterea ex hoc ipso loco comici patet, ἀμφιμάσχαλον χιτῶνα fuisse hominum liberorum gestamen. Est autem ἀμφιμάσχαλος χιτὼν tunica utrinque habens manicas: qua de re vide quæ collegit Meursius ad Lycophr. v. 1100. KUST.

9–11. Ἄλλως—ἔρραπτον om. V.

10. ἕτερος μασχαλὸς Θ.

11. ἔχων Θ.

χειρῖδας] Libri χειρίδας.

12. μασχαλῶν ἑκατέρωθεν V.

13. om. V.Θ.

14. ὁ om. Θ.

15. χρησμὸν] Conf. schol. v. 1037.

17. γὰρ Θ. δὲ Ald.

18–20. καὶ τὸν—σοφός] Scholion recens, quod om. V.Θ.

23. Γράφεται παρελαύνεις om. V.Θ.

884. *ὅταν χεσείῃ*: Οἱ ἀνιστάμενοι ἐκ τῶν συμποσίων πρὸς τὸ ἀποπατῆσαι πολλάκις τοῖς ἀλλοτρίοις ὑποδήμασι χρῶνται ἤτοι σπεύδοντες ἢ ἀγνοοῦντες ὑπὸ τῆς μέθης.

887. *προσαμφιῶ τοδί*: Πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύσω. παρεπιγραφὴ δέ· δίδωσι γὰρ αὐτῷ ὁ Κλέων χιτῶνα.

888. *βύρσης κάκιστον*: Ἀηδισθεὶς ὁ δῆμος καὶ μυσαττόμενος τὴν ὀσμὴν τοῦ βυρσοδέψου ταῦτά φησι.

890. *τὸν καυλὸν οἶσθ᾽ ἐκεῖνον*: Τὴν ῥίζαν τοῦ σιλφίου. σίλφιον δὲ ῥίζα κατά τινας ἡδύοσμος ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυτικὴ καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. ὅτι τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. Ἄλλως. φυτάριόν ἐστι κάκοσμον. Ἀρισταῖος δὲ ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης πρῶτος τὴν ἐργασίαν τοῦ σιλφίου ἐξεῦρεν ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

891. *τὸν ἄξιον γενόμενον*: Ὅτι καὶ νῦν εὔωνον καὶ ὀλίγης τιμῆς πιπρασκόμενον.

οἶδα μέντοι: Ὅτι καὶ τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο.

894. *οἱ δικασταί*: Οἱ ἡλιασταί. τὸ μέγα δὲ δικαστήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ Ἡλιαία, καὶ οἱ δικασταὶ ἡλιασταί.

895. *κόπριος*: Κηπουρὸς, παρὰ τὴν κόπρον. Ἄλλως. νῆσος τῆς Ἀττικῆς. ἢ τὸν κοπρολόγον λέγει.

897. Πυρράνδρου: Ἀπὸ τοῦ Πυρρίου ἔπαιξε τὸ ὄνομα. ἦν δὲ οὗτος ὁ Πύρρανδρος πονηρὸς καὶ συκοφάντης. βωμολοχεύμασι δὲ, κακουργήμασι, κολακεύμασιν, ἢ ἀπάταις. βωμολόχοι δέ εἰσιν οἱ

2. *χρῶνται* add. Θ.

3. *ἢ* V.Θ. *ἢ καὶ* Ald.

ὑπὸ τῆς μέθης add. Θ. *περὶ μέθην* V. Ald. Post *μέθην* addit Ald. *ἐξέρχονται*, om. V.Θ.

5. *αὐτῷ ὁ κ.* V. *ὁ Κ. αὐτῷ* Ald.

9–11. *ῥίζα*—*Ἄλλως* om. V.Θ: habet Suidas s. *σίλφιον*.

12. *ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης* om. Suidas.

Ἀπόλλωνος] *ἀπόλλων* Θ.

καὶ Κυρήνης om. Θ.

πρῶτος Θ. et Suidas. *πρῶτον* Ald.

13. *ἐξεῦρεν*] *ἐφεῦρε* Θ. *εὗρεν* Suidas. Sequentia om. Θ.

20. *κόπριος*] Suidas *Ἀνὴρ κόπριος: ὡς ἀπὸ δήμου. λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον· ἢ κηπουρὸν* etc. De Copro, Hippothontidis tribus demo, dictum ab Boeckhio in Inscript. vol. 1. p. 216. 903.

νῆσος si verum est, insula demus fuit, ut Salamis: sed fortasse scribendum *δῆμος*. BOECKH.

22. Πυρρίου] *πυρίου* V. *πυρρία* Θ.

23. *πύρανδρος* V.Θ.

βωμολοχεύμασι δὲ om. Θ.

24. *κακουργήμασι* add. V.Θ.

εἰσὶ δὲ οἱ V.Θ, omisso *βωμολόχοι*.

περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες καὶ κρυφίως ὑποκαθήμενοι, ἐπὶ τῷ ἁρπάζειν τὰ ἐπιτιθέμενα θύματα. τοῦτο δ' ἡμῖν πλεονάκις ἴσως τοῦ δέοντος εἴρηται. θεὸν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἀκουστέον.

901. μισθοῦ τρύβλιον: Ὀξύβαφον. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὀσπρίου, ἢ ἄλλου τινὸς προσφαγίου, μισθοῦ εἶπε διὰ τὸν δικαστικὸν μισθόν.

902. κυλίχνιον: Ἔκπωμα. ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς προσβάλλουσι τὰ πάσματα.

905. κέρκον: Τὴν οὐράν. ἁπαλὸν δὲ καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωοῦ, ὥστε ἀντὶ σπόγγου χρήσασθαι διὰ τὸ ἁπαλὸν εἶναι, ὥστε τὰς λήμας περιψῆν.

περιψῆν: Ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν. φιλονεικεῖ δὲ ἕκαστος ὑπερβαλεῖν ταῖς δωρεαῖς.

907. ἐμοῦ μὲν οὖν: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς ἀμοιβαῖον μέλος τῶν ὑποκριτῶν κώλων τριάκοντα διμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου, συνήθως καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ, ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος.

908. τριηραρχεῖν: Ἀπειλεῖ αὐτῷ λειτουργίαν. λειτουργία γὰρ παρὰ Ἀθηναίοις. δαπανηρὸν δὲ τὸ τριηραρχεῖν. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐπρεπῆ. ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ εἴ τινα εἶχον ἐχθρὸν, εἰς τριηραρχίαν ἐνέβαλλον, ὅπως ἂν αὐτῷ ὁ βίος ἀναλίσκοιτο. εἰ δέ τις ὑπερβαλλόντως ἀπεχθάνοιτο, παλαιὰς ναῦς αὐτῷ ἐδίδοσαν, ὅπως ἂν οἴκοθεν καινὰς ἀντ' αὐτῶν κατασκευάσῃ, καὶ

1. καὶ κρυφίως ὑποκαθήμενοι et τὰ ἐπιτιθέμενα—ἀκουστέον, quæ recentioris scholiastæ additamenta sunt, om. V.Θ.

4. ὀξυβάφιον Θ.

5. δὲ εἶπε Θ.

6. λέγουσι] λέγει Θ.

7. πάσματα] πώματα Θ. πάσματα Suidas s. κυλίχνιον.

8. τὸ ἔριον (ἔργον Θ.) τοῦ λαγωοῦ Θ. et Suidas s. κέρκος. τὸ τοῦ λαγοῦ ἔριον Ald.

9. καὶ ὥστε τὰς Θ.

10. περιψεῖν V. et Suidas.

13. Scholion metricum om. Θ.

14–17. τριάκοντα—τὸ τέλος] τριάκοντα πάντων ἰάμβου, ὧν τὰ πρῶτα δύο μονόμετρα, τὰ ϛ' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ δὲ τελευταῖον τὸ θ' τρίμετρον καταληκτικόν V.

18. αὐτῷ λ. Θ. λ. αὐτῷ Ald.

20. πόλεμον V.Θ. τὸν πόλεμον Ald. παρασκευάζει εἰς τὴν Θ. Fortasse παρασκευάζει εἷς ὁ τὴν —.

22. αὐτῷ ὁ βίος Θ. ὁ βίος αὐτοῦ Ald.

πάντῃ ἄποροι ἐγίνοντο. οὐκ ἐφέξεις δὲ, ἀντὶ τοῦ, οὐ παύσῃ. διαμηχανήσομαι δὲ, διαπράξομαι.

915. ἀνὴρ παφλάζει: Ἐπειδὴ ἑώρα τὸν Κλέωνα κεκραγότα καὶ παφλάζοντα τῷ λόγῳ, τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο ἀπὸ τοῦ χαλκείου ἐν τῷ πυρὶ κειμένου. ἐπειδὰν γὰρ ἴδωμεν τοῦτο ὑπερζέον, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ὑφαιροῦμεν καὶ τοῦ ὕδατος, ἵνα μὴ ὑπερχυθέντος τοῦ ὕδατος τὸ πῦρ σβεσθῇ. χαριέντως δὲ ὡς μαγείρῳ. Ἄλλως. ἐντεῦθεν μετὰ τὸ θ′ κῶλον διακέκριται τοῖς προσώποις. εἰσὶ δὲ ἴσα ὅλα. καὶ ὅμοιον ποιεῖ τὸ ὅλον περιοδικόν. τὸ δὲ τελευταῖον ἑτέραν ἔχει διαίρεσιν, τὴν εἰς τρίμετρον καταληκτικόν. Ἄλλως. βράσσει καὶ τετάρακται. πεποίηται παρὰ τὸ πάφλα. τὸ δὲ ἑξῆς, ἀνὴρ παφλάζει ὑπερζέων.

917. τῶν ξύλων: Ἐν τοῖς πλείοσι, τῶν δᾳδων. ἔδει εἰπεῖν τῶν κρεῶν. ἔστι γὰρ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑψόντων, οἵτινες, ὅταν παφλάζῃ, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ἀφαιροῦνται καὶ τῶν κρεῶν.

ἀπαρυστέον: Ἀφαιρετέον. τῶν ἀπειλῶν δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ζέματος. ἐπειδὴ τῶν ὑπερζεόντων ἀπαρύονται, ἵνα μή τι ὑπερχέηται. μαγειρικῶς δὲ καὶ ταῦτα.

918. ταυτηί: Ἴσως κρεάγραν ἔδειξεν ὡς μαγείρῳ.

920. ἰπούμενος: Θλιβόμενος ταῖς συντελείαις, ταῖς ἀπαιτήσεσι, πολλὰ εἰσφέρειν ἀναγκαζόμενος. πιεζόμενος.

922. σπεύσω σε: Σπεύσω εἰς σὲ καὶ σπουδάσω. ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ, ἐχθρούς τινας ἔχοντες πένητας, ἐνέγραφον τῷ πρώτῳ τάγματι,

1, 2. οὐκ—διαπράξομαι om. V.Θ. Gl. οὐ παύσει habet V, et διαπράξομαι V, non G.

4. ἀπὸ add. Θ.

6. ὑπαχθέντος Θ.

10. τρίμετρα καταληκτικά Θ. βράζει V.

13. Ἐν τοῖς πλείοσι om. V. ἐν—δᾳδων om. Θ. ἔδει V.Θ. ἔδει δὲ Ald.

15. ὑπερκειμένων Θ.

17. ἀπαρρύονται Θ. ὑπερχέηται Θ. ὑποχέηται Ald.

18. καὶ add. Θ.

19. κρεάγραν] Imo potius ζωμήρυσιν sive *trullam*: propter vocem præcedentem ἀπαρυστέον. Nam κρεάγρα erat instrumentum culinarium dentatum, sive fuscina (unde σιδηροδάκτυλος dicitur in epigrammate apud Suidam v. κρεάγρα) qua extrahi quidem aliquid ex olla poterat, sed non hauriri. KUST. Scholion om. G. ὡς μάγειρος Θ.

20. ἀπαιτήσεσι Θ. ἀπατήσεσι V. Ald.

21. πιεζόμενος om. V.Θ. Suidas ἰπούμενος: πιεζόμενος, ἀναγκαζόμενος.

22. εἰς σὲ om. Θ.

23. τάγματι V.Θ. τῶν πλουσίων τάγματι Ald.

ὅπως μὴ ἀρκοῦντες πρὸς τὰς μεγάλας ζημίας, ἄποροι γένωνται. εὔχομαι δὲ, καταρῶμαι. τάγηνον δὲ, τήγανον. τευθὶς δὲ εἶδος ἰχθύος εὐτελοῦς. σίζον δὲ, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν.

928. Μιλησίων: Ὡς ἐκεῖθεν δωροδοκοῦντος. μέτοικοι δὲ Ἀθηναίων οἱ Μιλήσιοι.

929. ἣν κατεργάσῃ: Ἐὰν διαπράξῃ ἅπερ αὐτοῖς ἐπηγγείλω. μεθῆκοι δὲ, μετέλθοι, καλῶν σε δηλονότι.

[931. προλάβοις ἔτι εἰς ἐκκλησίαν ἐλθών. V.]

937. εὖ γε νὴ τὸν Δία: Διπλῆ καὶ τοῦ χοροῦ ἐν ἐπεισθέσει. ὧν τὸ πρῶτον ἐκ τροχαϊκῆς βάσεως καὶ ἀναπαιστικῆς, καὶ ἑφθημιμερὲς ἢ Ἰωνικὸν, ἀπὸ μὲν τριμέτρου καταληκτικόν. ἀτακτότερον δὲ ἔχει τὴν τροχαϊκὴν βάσιν ἑπτάσημον. τὸ δὲ δεύτερον πενθημιμερὲς κοινὸν δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν. ἐπίτηδες διαλελυμένως τὸν πεζὸν λόγον. ἔστι δὲ πολλὰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι σεσημειωμένα.

939. καί μοι δοκεῖ: Κορωνὶς ἑτέρως εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λ'. ὧν τελευταῖος

ἰδοὺ ἰδού. νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

940. ἀγαθὸς πολίτης: Ὁ ἀλλαντοπώλης δηλονοτι δοκεῖ μοι, φησὶ, καλὸς εἶναι πολίτης, ὁποῖος ἄλλος οὐδεὶς γένοιτο ἂν ἐν παντὶ χρόνῳ.

941. πολλοῖς τοῦ 'βολοῦ: Τοῖς εὐώνοις, τοῖς Ἀθηναίοις. οὕτως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῶν πολλῶν τοῦ ὀβολοῦ πωλουμένων.

942. ἐσκορόδισας: Ἀήδισας ἢ ἐπίκρανας, ἢ ἐδρίμυξας, ἢ κλαῦσαι πεποίηκας. ἀπὸ τῶν τὰ σκόροδα τριβόντων.

944. ἐμοὶ ταμιεύσεις: Ὡς οὐκέτι ἐπιμελήσῃ τῶν ἐμῶν χρημάτων, οὐδὲ ταμίας μοι ἔσῃ, τουτέστι διοικήσεις τὰ πρυτανεῖα.

1. γένωνται Θ. γενήσονται V. γενήσωνται Ald. Sequentia om. V.Θ. Gl. ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι et εἶδος ἰχθύων et ποιὸν ἦχον ἀποτελῶν habet V, om. G.

6. διαπράξῃ V.Θ. διαπράξῃς Ald.

7. μεθῆκοι—δηλονότι om. V.Θ.

8. προσλάβοις V.

9. χοροῦ] δίκωλος addit Θ.

11. καταληκτικοῦ Θ.

12. ἐπίσημον. τὸ δὲ ἕτερον Θ.

13. ἐπιτηδὲς δὲ διαλελυμένη Θ.

14. πολλὰ καὶ] καὶ πολλὰ Θ.

15–18. om. V.Θ.

20. ὁποῖος ἄλλος οὐδεὶς Θ. οἷος οὐδεὶς ἄλλος Ald.

24. ἢ ἐπ. V.Θ. καὶ ἐπ. Ald.

25. ἀπὸ Θ. ἢ ἀπὸ Ald. τὰ om. V.

27. μοι] μου Θ. διοικήσει Θ. πρυτανεῖα] Perverse scholiasta

946. ἐμοῦ πανουργότερος: Ἑαυτὸν διαβάλλει ὁ Κλέων, ἐκείνῳ ψόγον ἐπιφέρειν βουλόμενος. ὁ δακτύλιος δὲ, ὃν ἐφόρει τῆς ἀρχῆς ὄντα σημεῖον.

950. δημοῦ βοείου: Παρὰ τὸν δῆμον ἐποίησε δημὸν ὀξυτόνως, ἐπειδὴ τῷ θρίῳ περιβάλλοντες τὸ λίπος ὤπτων. θρῖον δὲ τὸ τῆς συκῆς φύλλον. ὀλίγον οὖν δεῖ τῷ τόνῳ παρεγκλίνειν οὐ τὸ ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ταῦτα, ἐπειδὴ ὡς ἀναίσθητον διαβάλλει τὸν δῆμον. Ἄλλως. λίπους βοείου. ταῦτα δὲ εἰς ἀναισθησίαν τοῦ δήμου. καὶ ἐν Σφηξὶν "ἵστη βόειον δημόν." θρῖον δὲ σκεύασμά τι μετὰ ἐγκεφάλου γινόμενον.

θρῖον: Χόνδρος ἢ ὄρυζα ἕψεται, ἢ σεμίδαλις ἀρκούντως. εἶτα ἐπιχεῖται τὸ ὕδωρ, καὶ φυρᾶται τὸ ἡψημένον μετὰ ἁπαλοῦ τυροῦ καὶ ᾠῶν ὀλίγων. εἶτα περιλαμβάνεται φύλλοις συκίνοις ὅλον καὶ περιειλεῖται καννάβῳ ἢ παπύρῳ, ἢ λίνῳ, καὶ καθίεται εἰς ζωμὸν κρεῶν ἡψημένων, ἄχρι τοῦ λαβεῖν ἱκανὴν ἕψησιν. εἶτα ἐξαίρεται καὶ τῶν φύλλων περιαιρεθέντων εἰς λοπάδα νέαν ζέοντος μέλιτος ἐμβάλλεται καὶ ἕψεται. στρεφόμενον δὲ, ὅταν ἱκανῶς ἔχῃ καὶ ξανθὸν γένηται, ἐξαιρεθὲν παρατίθεται μέλιτος περιχυθέντος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἑφθοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλου. θρῖον δὲ καλεῖται ἀπὸ τῶν φύλλων τῆς συκῆς, ἅτινα οὕτω καλεῖται.

sola πρυτανεῖα nominat. Notavit Boeckh. de œcon. civ. Athen. vol. 1. p. 180.

1. ἐκείνῳ] πλείονα Θ.

2, 3. ὁ—σημεῖον om. V.Θ.

5. θρῖον] θρίον libri hic et infra.

6. οὐ delendum, nisi aliquid excidit.

8. δὲ om. Θ.

9. Σφηξὶν] 40.

ἵστη] ἵστει V.

τι] ἐστι Θ. τι Suidas s. θρίον.

12. ἐπιχεῖται Kusterus. ἀποχεῖται Ald.

ἡψημένον V.Θ. ἑψημένον Ald.

13. εἴ τι περιλαμβάνεται Θ.

14. ἡψημένων V.Θ. ἑψημένων Ald. ἐψημένων G.

15. ἐξαίρεται Kusterus. ἐπαίρεται Ald.

καὶ] Legebatur ἐκ.

φύλλων Kusterus. Legebatur ἄλλων.

16. εἰς V.Θ. καὶ εἰς Ald.

ἕψεται] ἔψεται G. ἑψίεται V. ἑψεῖται Ald.

17. ὅταν] Legebatur ὅτε.

ἔχῃ] ἔχει Θ. ἔχον V. Ald. ἑψηθῇ codex Taurinensis 165. fol. 122. apud Peyron. ad Etym. M. p. 896.

ἐξαιρεθὲν μέλιτος ἐπιθέντος (scr. ἐπιχυθέντος) παρατίθεται Θ.

παρατίθεται] εἰς βρῶσιν addit codex Taurinensis.

19. ἅτινα—καλεῖται Θ. ἃ—καλοῦνται Ald. Post καλοῦνται addit Ald. ἄλλως. θρῖα τὰ φύλλα τῆς συκῆς. καὶ θρῖόν ἐστι σκεύασμά τι παρ' Ἀθηναίοις, ὃ περιλαμβάνει ὕειον στέαρ καὶ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα, καὶ λεκυθώδους ὠμὸν πρὸς τὸ πήγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἥδιστον ἀποτελεῖ βρῶμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρῖον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκευαζόμενος καὶ ἑλιτσόμενος ἐν φύλλοῖς συκῆς

952. λάρος κεχηνὼς: Τὸν Κλέωνα λέγει διὰ τὸ ἁρπακτικόν. ἀπὸ τούτου δὲ ὡς κλέπτην τὸν Κλέωνα διαβάλλει. καὶ ὁ λάρος γὰρ ζῷόν ἐστιν ἀδηφάγον. τὴν δὲ πέτραν διὰ τὸ βῆμα τὸ ἐν τῇ πνυκί.

954. Κλεωνύμου: Ὡς δαπανηρὸν καὶ ἐν τρυφῇ ζῶντα κωμῳδεῖ καὶ διαβάλλει τὸν Κλεώνυμον καὶ ἅρπαγα. εἰπὼν γὰρ λάρος ἐπήνεγκε τὸν Κλεωνύμου.

955. παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν: Δακτύλιον ἄλλον δίδωσι. καὶ ἔστι παρεπιγραφή.

959. μολγὸν γενέσθαι: Φαεινὸς, μολγὸν ἀντὶ τοῦ τυφλόν. Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ τοὺς Μολγοὺς τούτους ἐπάνω τῆς Σκυθίας εἶναι. Ἄλλως. πένητα, παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἄλλως. Σύμμαχος· ἔοικε χρησμός τις εἶναι. ἐν γὰρ τοῖς Γεωργοῖς οὕτως ἔχει

ὅτῳ δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει.
ἐμοὶ μὲν ἐπὶ τὸν μολγὸν εἶναι οὐκ ἀκήκοας.

Ἐρατοσθένης· μολγὸν καὶ ἀμολγὸν τὸν αὐτόν. ἀμολγοὺς δὲ παρὰ τούτοις φησὶ λέγεσθαι τοὺς ἀμέλγοντας τὰ κοινά. Ἡσίοδος δὲ "μᾶζά τ' ἀμολγαίη." οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον. παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μόλγης ὁ μοχθηρὸς, ὥσπερ γόης. οὕτω Σωκράτης. Ἄλλως.

καὶ ὀπτώμενος. ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχη βαλλόμενα βαστάζονται. περὶ δὲ θρίου καὶ ἐν Βατράχοις εἴρηται ἐν τῷ "ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω "δύο." quæ om. V.Θ. Illata sunt ex Suida s. θρίον, unita inutili appendice de loco Ranarum. Suidas autem sumpsit ex scholio Acharn. 1100.

1. διὰ Θ. παρὰ Ald.

2. δὲ om. Θ.

διαβάλλει] λέγει V. om. G.

γὰρ om. Θ.

3. διὰ βῆμα V.

τῇ om. Θ.

4–6. om. Θ.

9. Ἡρόδοτος] Phainus videtur transtulisse ad Hippemolgos quæ tradit Herodotus de Arimaspis. DOBRÆUS.

10. τοὺς Μολγοὺς addidi ex Θ.

11. Ἄλλως] ἢ Θ.

12. Γεωργοῖς] Fragm. 157.

14. ὅτου—πόλει; Brunckius: quo recepto, σοι fortasse in μοι mutandum.

ὅτῳ] οὕτω Θ.

15. μολγὸν εἶναι οὐκ] Lege μολγόν· οὐκ, ejecto εἶναι, quod leviter corruptum est ex ἰέναι. PORSON. Adversar. p. 279. οὐκ om. Θ.

17. τούτοις] Atticos dicit.

Ἡσίοδος] Ἔργ. v. 588. ubi vid. Proclus.

18. ἀλκμαῖον Θ.

19. μόλγης] Comicis μολγός tribuit Suidas.

οὕτω Σωκράτης] Procul dubio corrigendum οὕτως ὁ Κράτης. Crates enim grammaticus intelligitur, et aliorum poetarum interpres et Hesiodi. VALCKENAR. ad Phœniss. p. 608. Σωκράτης Meinek. ad Euphorion. p. 175. defendit ex Etym.

μολγὸν τινὲς μὲν γλαυκὸν, οἱ δὲ τὸν βραδύν. οἷον, ἀμολγὸν καὶ κλέπτην τῶν δημοσίων. μολγοὺς γὰρ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά.

960. ψωλὸν γενέσθαι: Ψωλὸς ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. ἐνταῦθα δ' ἰδίως ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

μέχρι τοῦ μυρρίνου: Μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐσκολύφθαι τὸ αἰδοῖον εἰς τέλος καὶ ὁλόκληρον. μύρτον δὲ πεποικιλμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

963. ἀλουργίδα: Πορφυρᾶν χλανίδα. ἐπειδὴ τὸ ῥόδον πορφυροῦν, τῷ στεφάνῳ τῶν ῥόδων τὴν ἀλουργίδα ἐπήνεγκεν.

[964. κατάπαστον: Κατάπαστος, κατάμεστος, πλήρης, καταπεποικιλμένος. στεφάνην: Τὸν στέφανον· σημαίνει δὲ καὶ ὄρους ἐξοχήν. Gl. Victor.]

965. χρυσοῦ διώξεις: Τῷ διώξεις ἔχοντι λόγον πρὸς τὰ προκείμενα ἐπήνεγκε παρὰ τὴν φωνὴν τὸ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον, ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ προκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἡ δεῖνα καὶ ὁ κύριος, τουτέστιν ὁ ἀνήρ. ἅμα οὖν

M. p. 389, 18. ubi ὁ γραμματικὸς Σωκράτης memoratur: qui locus ipse quoque vitii suspectus est.

19. (p. 291.)–3. Ἄλλως—τὰ κοινά om. Θ. Excerpsit Suidas.

4–7. om. V.Θ.

6. διεσκυλμένων] Sic etiam habet Suidas v. ψωλόν: at Photius in Lexico ead. v. διελκυσμένων. Sed neutra harum lectionum mihi placet. Scribendum enim est διεσκολυμμένον: i. e. *eum, cui veretrum penitus retectum et nudatum est.* σκολύπτειν enim, vel σκολλύπτειν, per duplex λλ, hoc sensu interdum accipi, ex grammaticis veteribus constat. Hesychius: ἐσκολυμμένον, ἀποσεσυρμένον. Ubi ἀποσεσυρμένον significat id quod diximus. (Scholiastes ad Acharnens. v. 157. de Odomantibus, gente Thraciæ, inquit: ἀποσεσυρμένα εἶχον τὰ αἰδοῖα). Vide eundem Hesych. v. ἀνασκολλύψας, v. ἀπεσκόλλυπτεν: Suid. v. ἀπεσκολλυμμένος, et scholiasten in nota sequente, ubi inter alia inquit, ἐσκολύφθαι τὸ αἰδοῖον. KUST. μέχρι πιλοῦ διεσκολλυμένων (vel διεσκολυμένων) Toup. Emend. vol. 4. p. 549. διειλκυσμένων Proverb. App. Vat. 4, 49.

9. ἐσκολύφθαι Portus. σκολύφθαι Ald. ἀποκεκαλύφθαι Suidas s. ψωλός, id est ἀπεσκολύφθαι.

13. ἐπεισήνεγκεν Θ.

20. ἐπιφέρηται V. ἐπιφέρεται Ald.

21. ἅμα] ἃ μὲν Θ.

ὡς γυναικώδη τὸν Σμικύθην κωμῳδεῖ καὶ ἔχοντα κύριον ὡς αἱ θήλειαι. ὁ δὲ Σμικύθης, Θρᾳκῶν βασιλεύς. Κύριον δὲ ἀντὶ τοῦ Κύρου τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃς κατ᾽ ἐκείνους τοὺς χρόνους τῆς Λυδίας πεμφθεὶς σατραπεύειν, Λακεδαιμονίοις προσθεμένοις εἰς πόλεμον τὰ πρὸς Ἀθηναίους ἐχορήγησε χρήματα. Ἄλλως. τὸν Σμικύθην κωμῳδεῖ ὡς κίναιδον. κύριον δὲ λέγει τὸν ἄνδρα. οὕτω γὰρ ἐπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, Ἀσπασία καὶ κύριος, τουτέστιν ὁ Περικλῆς.

969. ἥδιστον φάος: Κορωνίς. ἐξίασι γὰρ ὑποκριταί. καὶ ἐν εἰσθέσει τοῦ χοροῦ ἑξὰς μονοστροφικὴ τετράκωλος οὖσα τὰς περιόδους ἐκ τριῶν Γλυκωνείων ποτὲ μὲν ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, ποτὲ δὲ διτροχαίου, ἐν δὲ τῷ γ′ καὶ χοριάμβου καὶ διιάμβου, καὶ τοῦ φερεκρατείου. συνῆπται δὲ τῇ λέξει καὶ μόνον διακέκριται τὸ φερεκράτειον. ἐφθημιμερὲς δέ ἐστιν ἐξ ἐπιτρίτου τετάρτου, ἢ διτροχαίου καὶ βακχείου συγκείμενον. παράγραφοι δὲ ἁπλοῖ μὲν πέντε, ἡ δὲ ϛ′ καὶ μετὰ κορωνίδος. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ Εὐριπίδου.

971. τοῖσιν ἀφικνουμένοις: Ἢ τοῖς μετὰ ταῦτα ἐσομένοις. ἢ καὶ τοῖς ἐπιδημοῦσι τῶν ξένων, ἵν᾽ ἐπιδεικνύῃ τὸν Κλέωνα κἂν τούτῳ πονηρὸν, ὅτι μηδὲ τούτων φείδεται, ἀλλ᾽ ἐπίσης ἅπαντας συκοφαντεῖ.

975. ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν: Σύμμαχος· σκέψασθε τί δή ποτέ ἐστι τὸ δεῖγμα τῶν δικῶν. παρεῖται γὰρ, φησὶν, εἰ μὴ τὸ δεῖγμα τόπος ἐστὶν ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα πολλοὶ συνήγοντο ξένοι καὶ πολῖται καὶ ἐλογοποίουν. τὸ δὲ τῶν δικῶν προσέθηκεν, ἵνα διαβάλλῃ τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων. Ἄλλως. ἐν τῷ Πειραιεῖ, ὅπου δικά-

2. Σμικύθης] Quæ de Smicythe Thracum rege dicit scholiastes, mihi sunt valde suspecta. An voluit Miltocythen, de quo Xenophon Anab. 2, 2, 7.? DOBRÆUS.

κυροῦ τὸν ἀρταξέρξην Θ.

4. τοὺς λυδίας Θ.

σατραπ
βασιλεύειν G.

5–8. Ἄλλως—Περικλῆς om. Θ.

7. τουτέστι περικλῆς V.

9. ἐξίασι Θ. εἰσιᾶσι Ald.

10. μόνον στροφικὴ Θ.

11, 12. ποτὲ μὲν—διιάμβου om. V.Θ.

14, 15. ἐφθημιμερὲς—συγκείμενον om. V.Θ.

16. ταῦτα—Εὐριπίδου om. V.Θ.

19. πονηρὸν] πονηρῷ ὂν A. πονηρὸν ὄντα G.

ἅπαντα Θ.

21. Σύμμαχος om. Θ.

δή om. Θ.

22. παραιτεῖται Θ. ἀπορεῖται Dobræus.

24. διαβάλῃ Θ.

ζουσιν. ἐπεὶ ἐκεῖ οἱ ἔμποροι τὰ δείγματα τῶν πωλουμένων ἐτίθεσαν. ἅμα δὲ ἔσκωψε τὸ φιλόδικον τῶν Ἀθηναίων.

980. δοῖδυξ: Παροιμία, δοῖδυξ αὔξει, ἐπὶ τῶν λίαν μικρῶν. ἢ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων, φησὶν ὁ Χρύσιππος. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μικρὸν μενόντων εἴρηται ἡ παροιμία. ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος. ταῦτα δὲ ὡς πρὸς τὸν Κλέωνα πάντα. τορύνη δὲ τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται, εἰ μὴ παρ' Εὐπόλιδι "τορύνην τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος." καὶ αὖθις "καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν." τῆς ὑομουσίας δὲ, τῆς χοιρωδίας, τῆς ἀπαιδευσίας. καὶ ὑηνία ἡ μωρία, ὡς ἀλλαχοῦ Ἀριστοφάνης

ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

τινὲς δὲ ὑηνίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασὶν, οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι καὶ εἰς βόρβορον διαλύονται. [κουτάλη V. (non G.)]

984. οἱ ξυνεφοίτων: Οἱ συμμαθόντες.

985. τὴν Δωριστὶ: Τῷ ὀνόματι παίζει διὰ τὸ δωροδοκεῖσθαι. διαβάλλει οὖν αὐτὸν ὡς κλέπτην καὶ δωροδοκούμενον. Δώριος δὲ οὕτω καλεῖται μία τῶν ἁρμονιῶν, ὡς καὶ Λύδιος καὶ Φρύγιος καὶ Βοιώτιος. Ἄλλως. οὐδεμίαν ἁρμονίαν ἄλλην θέλει μαθεῖν, μόνην δὲ τὴν τοῦ δωροδοκεῖν ἐπώνυμον.

990. ὡς ἁρμονίαν: Ἁρμονίαν οἱ μουσικοὶ καλοῦσι τὸ εὖ καὶ ἐπισταμένως εἶναι τὰς νευρὰς ἐν τοῖς κρούμασι τῶν ᾀσμάτων. ἐν ἤθει οὖν ταῦτά φησιν, ὅτι Κλέων ἑτέραν μουσικὴν οὐ μετεχειρίζετο, οὐδὲ μανθάνειν ἐβούλετο, ταύτης δὲ μόνης ἀντεποιεῖτο τῆς Δωρίου διὰ τὴν αὐτοῦ δωροδοκίαν καὶ ἔμπειρος ἦν.

1. ἐκεῖ οἱ] ἐκεῖνοι οἱ V.

2. ἅμα—Ἀθηναίων om. Θ.

3–6. Παροιμία—ὡς πρὸς] παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκε. τορύνη δὲ τὸ τῆς χύτρας κινητήριον. παρ' ὑπόνοιαν δοῖδυξ αὔξει—λίαν μικρῶν. ταῦτα ὡς πρὸς V.

ἢ ἐπὶ—στρογγύλος om. Θ.

6. τὸν add. Θ.

7. εἰ μὴ] Legebatur εἰ καὶ. Correxi ex schol. Av. 78.

8. Post τέως deest syllaba una. ὡς addit Bentleius. Malim τέως ἦν ὡς ξίφος.

ἐτνοδόνον] Legebatur ἐπιοδόνον. Correctum hic et apud Suidam s. τορύνη ex epigrammate Leonidæ in Anth. Pal. 6, 305.

9. χοιρωδίας V. χοιρωδείας Ald.

10. Ἀριστοφάνης] Pac. 928.

11, 12. ὑηνία—ὑηνίαν] Scribebatur ὑηνεία—ὑηνείαν.

15. Οἱ συμμαθόντες om. G.Θ.

17. καὶ om. V.

19. μαθεῖν ἄλλην θέλει V.

24. ἀντεποιεῖτο Θ. Legebatur μετεποιεῖτο.

24, 25. τῆς—δωροδοκίαν om. V.Θ.

993. *ἰδοὺ θέασαι*: Κορωνὶς εἰσιόντων αὖθις τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ καὶ δακτυλικοὶ ἐννενήκοντα ἕξ. ὧν προτίθενται στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιζʹ. τὸ γὰρ ιεʹ δίμετρόν ἐστιν ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. περὶ δὲ τῶν ἑξῆς ἐν ἑκάστῃ περιόδῳ εἰρήσεται. ὁ δὲ Κλέων ἔξεισιν ἐπὶ τῶν μεταφρένων ἀγγεῖον φέρων πεπληρωμένον χρησμῶν, καὶ λέγει ὅτι τοσοῦτον ἄχθος βαστάζων, ὅμως ἅπαντας ἐξάγειν οὐκ ἠδυνήθην τοὺς χρησμούς. καὶ ὁ ἕτερος ὁμοίως τὸ αὐτὸ ποιεῖ. τοῦτο γὰρ ἐπηγγελμένοι εἰσῆλθον ἐξοίσειν τοὺς χρησμοὺς, οὓς ἔχουσι περὶ τοῦ δήμου.

[994. ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν βιβλίων τῶν τοὺς χρησμοὺς ἐχόντων χεσείω φησὶν, ὡς καὶ ἔνδον ἄλλων ὄντων χρησμῶν τὸ οὐχ ἅπαντας ἐκφέρειν φησίν. V.Θ.]

997. *ξυνοικία δύο*: Δυϊκῶς ἐπήγαγε τὰ ξυνοικία. λέγονται δὲ ξυνοικίαι καὶ αἱ μικραὶ οἰκίαι καὶ ἀποστάσεις, ἢ οὓς νῦν φανόπτας φαμέν. [ὑπερῴον: Ἀνώγαιων. Gl. Victor.]

1000. *Γλάνιδος*: Ἔπαιξε πρὸς τὴν κατάληξιν τὸν Βάκιν καὶ τὸν Γλάνιν εἰπών. ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος ὁ γλάνις. γεραιτέρου δὲ, συνετωτέρου.

1004. *περὶ σκόμβρων*: Εἶδος ἰχθύων οἱ σκόμβροι, παρόμοιοι τοῖς μικροῖς θύννοις. νέων δὲ, νεωστὶ τεταριχευμένων. ἔπαιξε δὲ ὡς μάγειρος.

1007. *πέος δάκοι*: Ἐνταῦθα οὐ τὸ σπήλαιον, ἀλλὰ τὸ αἰδοῖον, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ

ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

καὶ αὖθις "τίς τὸ πέος ἀποτεθρίακεν." καὶ ἐν Νεφέλαις "τὸ πέος "ἐν τῇ δεξιᾷ."

1–5. Κορωνὶς—εἰρήσεται om. V.Θ. In V. est διπλῆ, ὅτι εἰώθασιν (scr. εἰσίασιν) οἱ ὑποκριταὶ, καὶ εἰσὶν ἴαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ιηʹ.
6–10. ὁ δὲ—δήμου om. Θ.
6. ὁ δὲ Κλέων ἔξεισιν] ἄλλως. ἔξεισιν V.
8. ὁμοίως om. V.
12. ἔνδον G. ἔνδον δὲ V.Θ.
13. ἐκφέρειν om. Θ.
14. ἐξήγαγε Θ.
15. συνοικίαι καὶ μικραὶ Θ. αἱ om. etiam V.
17. τὸν γλάνιν τὸν βάκιν εἰπών. ἔστι γὰρ Θ.
18. γερ. δὲ συνετ. om. V.Θ.
20. ἰχθύος Θ.
21. ἔπ. — μάγειρος om. V. Gl. ἔπαιξε a m. rec. habet V, om. G.
23. Scholion v. 1007. om. V.Θ.
24. ἀλλαχοῦ] Acharn. 1060.
26. αὖθις] Ibid. 138.
Νεφέλαις] 734.

1010. ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς: Ἐγένετο χρησμὸς τοῖς Ἀθηναίοις ἐπὶ τοῦ δήμου αὐτῶν λεγόμενος

εὔδαιμον πτολίεθρον Ἀθηναίης ἀγελείης,
πολλὰ ἰδὸν καὶ πολλὰ παθὸν καὶ πολλὰ μογῆσαν,
αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι ἤματα πάντα.

οἷον, βασιλεὺς μέγας ὑπερέξεις ἁπάντων ὥσπερ ἀετὸς τῶν ὀρνέων. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἐν Ὄρνισι καὶ ἐν Δαιταλεῦσι μέμνηται.

1011. ἄκουε δὴ νῦν: Ὁ πρῶτος στίχος ἐνταῦθα ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. οἱ δὲ ἑξῆς ϛʹ δακτυλικοὶ ἑξάμετροι καταληκτικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1013. ἐριτίμων ἀπὸ τριπόδων: Ἐφ' ὧν ἐκαθέζετο ἡ πρόμαντις. ἐριτίμων δὲ, πάνυ τιμίων. τὸ γὰρ ἐρι ἐπίρρημά ἐστιν ἐπιτάσεως, ὡς τὸ ἐριβώλακα καὶ ἐρικυδέα, τὴν μεγάλως ἔνδοξον. σώζεσθαι δὲ, σώζειν καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.

1. χρησμὸς] Vid. scholia ad Aristid. vol. 1. p. 196, 14. Jebb.

2. ἐπὶ V.Θ. περὶ Ald.

3, 4. εὔδαιμον—μογῆσαν om. V.Θ. Habet V. in alio scholio, ὁ δὲ δοθεὶς χρησμὸς τοῖς ἀθηναίοις ἔστιν οὗτος, εὔδαιμον—πάντα. Totum oraculum V. repetit infra post scholion v. 1025.

5. ἤματα πάντα om. V.Θ: habet V. in scholio altero.

6. ἁπάντων] ἅπαντας Θ. αἰετὸς V. ὀρνέων] ὀρνίθων Θ.

7. τούτου—ἀλλὰ καὶ] οὗ νῦν μέμνηται. τούτου δὲ τοῦ χρησμοῦ καὶ V.Θ. Ὄρνισι] Vid. schol. ad Av. 979. ἐν add. V.Θ.

8. Δαιταλεῦσι] Fragm. 28.

9–11. Ὁ—παράγραφος om. V.Θ. In V. ἐν ἐκθέσει στίχοι ϛʹ quæ om. G.

14. Post ἔνδοξον addit Ald. περὶ δὲ τοῦ ἐν Δελφοῖς τρίποδος εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς εἰς τὸν Πλοῦτον λεχθέντων, οὐ χεῖρον καὶ τὰ παρὰ Πλουτάρχῳ ἱστορηθέντα παραλλήλων Σόλωνι κἀνταῦθα παραθέσθαι. τοὺς μὲν γὰρ ἁλιεῖς Κῴους, τοὺς δὲ τὸν βόλον πριαμένους ἐκ Μιλήτου ξένους ὑπάρξαι φησίν. τὸν δ' ἀναφανέντα χρυσοῦν τρίπουν, Ἑλένην πλέουσαν ἐκ Τροίας αὐτόθι καταθεῖναι χρησμοῦ τινος ἀναμνησθεῖσαν παλαιοῦ. γενομένης δὲ τοῖς ξένοις ἄχρι πολέμου διαφορᾶς, τὴν Πυθίαν ἀνελεῖν τῷ σοφωτάτῳ τὸν τρίπουν ἀποδοῦναι. ὅθεν πρῶτον μὲν πρὸς Θάλητα ἀπεστάλθαι, εἶτα πρὸς Βίαντα, τοῦ Θάλεω σοφώτερον αὐτὸν ἀποφήναντος. ἀπ' ἐκείνου δ' αὖθις εἰς ἕτερον ἀναπεμπόμενον, τέλος εἰς Θήβας ἐκ Μιλήτου κομισθέντα τῷ Ἰσμηνίῳ Ἀπόλλωνι, κατὰ δὲ Θεόφραστον τῷ ἐν Δελφοῖς καθιερῶσθαι. εἰς ὃν δὲ ὕστατον ἐπέμφθη, τινὲς μὲν Θαλῆν, τινὲς δὲ Βίαντα, εἰσὶ δ' οἳ καὶ Σόλωνα ἱστορήκασι. quæ om. V.Θ. σώζεσθαι δὲ om. V.Θ.

14, 15. σώζειν — ποιεῖσθαι om. G.Θ.

15. Post ποιεῖσθαι addit Ald. καρχαρόδοντα: τραχεῖς ὀδόντας ἔχοντα. καρχαρόδοντα δὲ ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις, ἀετίδες, καὶ ἰχθύων γένος ἃ σαρκοφάγα εἰσί quæ om. V.Θ. Inserta sunt ex Suida, servata ultimorum verborum corruptela, quam sanavit Musgravius, ἔτι δὲ καὶ ἰχθύων γένη ὅσα —.

[1015. γράφεται λάσκων. πρὸ σοῦ ἢ ὑπὲρ σοῦ ὑλακτῶν. V. (non G.)]

1016. κἂν μὴ δρᾷ ταῦτα: Κἂν μὴ ποιήσῃ ταῦτα ὁ κύων, ἀπολεῖται.

1017. κατακράζουσι: Καταθορυβοῦσιν. ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ ὀρνέων τὸ κράζειν ἀντὶ τοῦ κρώζειν. Ἄλλως. οἱ ἄλλοι ῥήτορες κράζουσι καὶ θορυβοῦσι.

1018. ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρα: Οἱ ἑξῆς τῶν εἰρημένων οὗτοι στίχοι ἰαμβικοί εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐννέα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. πρὸ σοῦ δὲ ἀπύω, ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ σοῦ ὑλακτῶ.

1023. ὥσπερ θύρας σου: Οἱ γὰρ ἀποκλειόμενοι κύνες τὰς θύρας περιεσθίουσι, βουλόμενοι ἑαυτοῖς ποιῆσαι ἔξοδον. ὁ χρησμὸς δ' ὁ περὶ τοῦ κυνὸς, ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐν τῷ χρησμῷ κύων. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ε΄ δακτυλικοί. ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.

[1025. γράφεται ἐγὼ δέ. ὁ ἐν τῷ χρησμῷ κύων. V. (non G.)]

1027. ἀνδραποδιστὴν: Σωματέμπορον, τοὺς ἐλευθέρους καταδουλούμενον.

1028. ὃς κέρκῳ σαίνων: Τῇ οὐρᾷ σαίνων, οἷον, ὑποτρέχων καὶ κολακεύων. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. ἐξέδεται δὲ, ἐκτρώγει. τοὔψον δὲ, τὸ βρῶμα. ἄλλοσε δὲ χάσκῃς, ἀντὶ τοῦ, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχῃς.

1030. ἐς τοὐπτάνιον: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ πρυτανεῖον εἰπεῖν, εἶπεν εἰς τοὐπτάνιον, τουτέστιν εἰς τὸ μαγειρεῖον.

1031. νύκτωρ τὰς λοπάδας: Ὅτι τοὺς φόρους τῶν νήσων καὶ τῶν πόλεων ἀφήρπαζεν. ὡς οἱ κύνες οἱ εἰς τὰ μαγειρεῖα εἰσιόντες περιλείχουσι τὰς λοπάδας καὶ τὰς χύτρας, οὕτως καὶ ὁ Κλέων, ἐάν

1. γ. λάσκων a m. sec. habet V. πρὸ σοῦ] προσσοῦ V.

3, 4. om. V.

6. καὶ om. Θ.

8. Scholion v. 1018. om. V.Θ. In V. καὶ ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ θ΄, quæ om. G.

12–14. ὁ—παράγραφος om. V.Θ.

15. γράφεται ἐγὼ δέ V. a m. rec. habet.

19. παροιμίαν] Conf. schol. ad 1065.

21–23. ἐξέδεται—ἔχῃς om. V.Θ.

25. εἰς τὸ Θ. εἰς om. Ald.

27. ἀφήρπαζον Θ. (σεν superscr.) οἱ εἰς] οἱ om. Θ.

τι τοῖς νησιώταις περιλειφθῇ, καὶ τοῦτο λαμβάνει. Ἄλλως. ἔπαιξε πρὸς τὸ γινόμενον ὑπὸ τῶν κυνῶν. οὗτοι γὰρ ἁρπάσαντές τι εἰώθασιν εἰς τοὺς ἡσυχίαν ἔχοντας τόπους ἀναχωρήσαντες ἐμφορεῖσθαι.

καὶ τὰς νήσους διαλείχων: Ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὰς χύτρας, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε τὰς νήσους, τουτέστι τοὺς τῆς πόλεως πόρους διαρπάζων καὶ τοὺς νησιώτας διασείων.

1032. νὴ τὸν Ποσειδῶ: Πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην ὁ λόγος. τῶν δ' ἑξῆς τούτων ἓξ στίχων ὁ μὲν α', β' ἰαμβικοί. οἱ δὲ λοιποὶ τέσσαρες δακτυλικοί. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1035. κώνωψι: Τοῖς ῥήτορσιν. ἤγουν τοῖς Μήδοις λέγει.

1036. ὥς περὶ σκύμνοις: Ὡς λέων ὑπερμαχῶν σκύμνων.

1037. τεῖχος ποιήσας ξύλινον: Τὰς ναῦς φησι. μετέστησαν δὲ τότε εἰς Σαλαμῖνα. οὗτος δὲ ὁ χρησμὸς ἐπιόντος τοῦ βαρβάρου ἐδόθη. ἀγνοούντων δὲ αὐτῶν καὶ βουλομένων ξυλίνῳ τειχίσαι τὴν πόλιν τείχει, Θεμιστοκλῆς ὁ στρατηγὸς νοήσας τὸν χρησμόν, εἶπε τεῖχος τὰς ναῦς λέγειν. ἐστὶ δὲ ὁ χρησμὸς

τεῖχος Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεὺς
μοῦνον ἀπόρθητον τελέειν διὰ Παλλάδα κούρην.
μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην μενέειν καὶ πεζὸν ἰόντα,
νῶτον ἐπιστρέψαις, ἔτι γάρ τοι κἀντίος ἔσται.
ὦ θείη Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν,
ἤπου σκιδναμένης Δημήτερος ἢ συνιούσης.

πύργους σιδηροῦς: Τὰ ὅπλα λέγει.

1038. ταῦτ' ἴσθ' ὅτι: Ἐν ἐκθέσει ἴαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι δέκα. ἐφ' ὧν τῷ τέλει παράγραφος.

1. καταλειφθῇ Θ.
2. οὗτοι] Legebatur οἱ. οὕτω Θ.
3. ἀναχωρεῖν καὶ Θ.
4. Ὅτι om. Θ.
5. φόρους Kusterus.
7–9. om. V.Θ: sed Θ. post scholion v. 1037. habet ἐν εἰσθέσει ἐπικὰ δ' καὶ ἐν εἰσθέσει (scr. ἐκθέσει) ἴαμβοι δέκα.
14, 15. τειχίσαι—τείχει V.Θ. τείχει—τειχίσαι Ald.
15. πόλιν] ἀκρόπολιν Θ.
17. ξύλινον—Ζεύς] ξύλινον καὶ ἑξῆς Θ.
18–22. μοῦνον—συνιούσης om. V.Θ. Scriptores qui oraculum hoc attulerunt, non sine scripturæ diversitate, indicavit Kusterus ad Suidam s. ἀνεῖλε.
19. ἰόντα] Excidit versus proximus πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχωρεῖν — .
20. ἐπιστρέψαις] ἐπιστρέψας recte alii.
23. Τὰ ὅπλα λέγει om. V.Θ.
24, 25. Ἐν—παράγραφος om. V. Θ. De Θ. dixi ad v. 1032.

1041. Ἀντιλέων: Οὗτος πονηρὸς κωμῳδεῖται καὶ πολυπράγμων. προειρήκει δὲ ὁ Κλέων ἀντὶ τοῦ λέοντος αὐτῷ εἶναι φύλαξ.

1043. σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλινον: Ἀντὶ τοῦ ἐκ ξύλων σιδηρῶν. [γράφεται καὶ ξύλινον. V.] οὕτως τὸ ἑξῆς. σώζειν δὲ, φυλάττειν. τελεῖσθαι δέ φησι τὰ λόγια ὡς αὐτὸν δεσμεῦσαι βουλόμενος.

1046. πεντεσυρίγγῳ: Πέντε ὀπὰς ἔχοντι, δι' ὧν οἵ τε πόδες καὶ αἱ χεῖρες καὶ ὁ τράχηλος ἐνεβάλλετο. [λέγει δὲ τὴν ποδοκάκην. Θ.]

[1047. ἀντὶ τοῦ ἤδη δεσμεύσω αὐτόν. Θ.]

1048. μὴ πείθου: Οἱ ἑξῆς οὗτοι στίχοι δακτυλικοί εἰσι δέκα. ὧν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. κορώνας δέ φησι τοὺς ἐχθροὺς, ἑαυτὸν ἱέρακα. κορακῖνος δὲ εἶδος ἰχθύος. ἔπαιξε δὲ ἀντὶ τοῦ κούρους.

1050. συνδήσας Λακεδαιμονίων: Πάλιν τὴν ἀναφορὰν ποιεῖται ἐπὶ τὴν Πύλον καὶ τὴν Σφακτηρίαν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους τοὺς τ', οὓς ἔλαβε Δημοσθένης ἐπὶ Σικελίαν ἀπιὼν, ἤγαγε δὲ Κλέων.

1051. παρεκινδύνευσε: Πέρυσι γὰρ ὑπέσχετο τοῖς Ἀθηναίοις ὁ Κλέων κατορθῶσαι τὸν ἐν τῇ Πύλῳ πόλεμον ἕως ἡμερῶν κ'. καὶ θαυμάσαντες πάντες ἔλεγον αὐτὸν μεθύειν. καὶ Θουκυδίδης δέ φησιν, ὅτι τῇ ἀπονοίᾳ τῆς ὑποσχέσεως ἐθαύμαζον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐγέλων.

1052. Κεκροπίδη: Ἀπὸ Κέκροπος τοῦ διφυοῦς τὸ γένος κατάγων.

1053. καί κε γυνὴ φέροι: Ἡ ἱστορία τοῦτον τὸν τρόπον ἔχει. ὅτι διεφέροντο περὶ τῶν ἀριστείων ὅ τε Αἴας καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς, ὡς

2. προείρηκε Θ. ἀντιλέοντος Θ.

3, 4. Ἀντὶ—ξύλινον a m. rec. habet V, om. G.

3. ἐκ ξύλων V.Θ. Aberat ἐκ. In lemmate ξύλινον in ξύλων est mutandum: nam hoc legit scholiasta.

4–6. σώζειν—βουλόμενος om. V.Θ.

8. ἐνεβάλλετο V.Θ. ἀνεβάλλετο Ald. ἐμβάλλονται Suidas s. πεντεσυρίγγῳ.

11–13. om. V. In Θ. nihil præter τοὺς ἐχθροὺς κορώνας φησί. et, ἑαυτὸν λέγει. ἀντὶ τοῦ ἐμέ. ἔπαιξεν ἀντὶ τοῦ κούρους.

15. καὶ τὴν] τὴν om. Θ.

αἰχμαλώτους τοὺς τ'] τούτων αἰχμαλώτους Θ.

τοὺς τ'] Vid. Wessel. ad Diodor. 12, 63.

17. πέρυσι γὰρ ὑπέσχετο Porsonus. πέρας γὰρ ὑπέθετο Ald.

18. ἕως om. Θ.

19. αὐτὸν πάντες ἔλεγον Θ.

Θουκυδίδης] 4, 28.

21. καταγαγών V.

23 – p. 300. 13. Ἡ—Ἄλλως om. Θ.

24. ὅ τε Αἴας om. V. καὶ ὁ ὀδυσσεὺς καὶ ὁ αἴας G.

φησιν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς. τὸν Νέστορα δὲ συμβουλεῦσαι τοῖς Ἕλλησι πέμψαι τινὰς ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν Τρώων, ὠτακουστήσοντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρημένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων διαφερομένων πρὸς ἀλλήλας. ὧν τὴν μὲν λέγειν ὡς ὁ Αἴας πολὺ κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως, διερχομένην οὕτως

Αἴας μὲν γὰρ ἄειρε καὶ ἔκφερε δηϊοτῆτος
ἥρω Πηλείδην, οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς.

τὴν δ' ἑτέραν ἀντειπεῖν Ἀθηνᾶς προνοίᾳ

πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες
ψεῦδος;

τοῦτο δὲ, ἵνα δείξῃ ὡς Δημοσθένους, οὐ τοῦ Κλέωνος τὸ κατόρθωμα. Ἄλλως. τοῦτο ἐκ τοῦ Κύκλου ἀφείλκυσται. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρῳάδων, κρινουσῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσέα. λέγεται δὲ, ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἴαντος ἔργον, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσέως. ταῦτα δὲ λέγει διὰ τὰ ἐν Πύλῳ, ἃ Δημοσθένης μὲν προήνυσεν, οὗτος δὲ ἰδιοποιήσατο.

1055. πρὸ Πύλου Πύλον: Πρὸς τὴν κατάληξιν ἔπαιξεν ὅτι ἀεὶ προσκορής ἐστι περὶ Πύλου λέγων.

1056. ἔστι Πύλος: Τοῦτο χρησμός ἐστιν

ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο, Πύλος γε μέν ἐστι καὶ ἄλλη.

1057. τὰς πυέλους: Ἤγουν τὰς ἐμβάσεις. πύελος γὰρ ὄρυγμα, ἐμβατὴ, ἔνθα ἀπολούονται. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐν Πύλῳ πρᾶξιν Δημοσθένους.

1063. ὁ μισθὸς ἀποδοθήσεται: Ὡς τοῦ Κλέωνος ἀποστεροῦντος.

5. ὡς add. V.
12. οὐ add. V.
13. τοῦτο ἐκ τοῦ Κύκλου ἀφείλκυσται] I. e. *Hoc sumptum est ex Cyclo epico.* Erat autem Cyclus epicus corpus quoddam mythologicum, ex antiquissimis poetis epicis compositum, quod historiam fabularem a prima conjunctione Cœli et Terræ, usque ad Ulyssis reditum in Ithacam, comprehendebat: qua de re plura dixerunt Salmasius ad Solinum, et Casaubonus ad Athenæum lib. 7. cap. 3. KUST.

λέγεται] λέγει Θ.
14. τὸν Ὀδ.] τὸν om. Θ.
λέγει δὲ οὐ τὸ Θ.
15. ἀλλὰ τοῦ Θ.
ταῦτα] τοῦτο Θ.
20. χρησμός] Conf. Eustath. ad Homer. p. 1394, 46.
ἐστιν add. Θ.
22. Ἤγουν add. Θ.
22, 23. πύελος — ἀπολούονται om. Θ.
25 – p. 301, 1. Ὡς — παράγραφος om. V.

ἐν ἐκθέσει δ' ἴαμβοι ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι, διὰ τὸ συνεχῶς τῆς Πύλου μεμνῆσθαι τὸν Κλέωνα.

1064. Αἰγείδη φράσσαι: Ἐν ἐκθέσει ἐπικοὶ τρεῖς. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἀπὸ δὲ τῶν β' ζῴων διαβάλλει τὸν Κλέωνα, ὡς ἀναιδῆ καὶ πανοῦργον.

μή σε δολώσῃ: Μή σε δόλῳ ὑπέλθῃ.

1065. λαίθαργον: Λαίθαργοι κύνες λέγονται αἱ λάθρα προσιοῦσαι καὶ δάκνουσαι. πολυΐδριν δὲ, ὅτι πολύπειροι αἱ ἀλώπεκες. καὶ παροιμία

πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

παρὰ δὲ τὴν παροιμίαν ἔπαιξε,

σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

κερδὼ δὲ ἡ ἀλώπηξ παρὰ τὴν κερδοσύνην, τουτέστι τὴν πανουργίαν, ὡς Εἰδοθέα Εἰδὼ καὶ Ὑψιπύλη Ὑψώ.

1066. Φιλόστρατος κυναλώπηξ: Οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Φιλόστρατος. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ πορνοβοσκὸν καὶ καλλωπιστήν.

1067. οὐ τοῦτό φησιν: Οἱ ἑξῆς οὗτοι στίχοι ἰαμβικοί εἰσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὀκτώ. ἑξῆς δὲ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. λείπεται γὰρ ὅλου ποδὸς πρὸς τὴν συζυγίαν. καὶ ἑξῆς αὖ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δύο. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε: Τὰς ἐκπεμπομένας. ἀπὸ τῶν νήσων ἀναπράττεσθαι τοὺς φόρους. οἱ δὲ ἐκπεμπόμενοι πολλὰ ἐκέρδαναν. [ἐν εἰσθέσει δὲ ἴαμβοι δέκα, σὺν οἷς προαναφωνεῖ ἅμα τὸ εἶεν. V.Θ.]

1068. ταχείας ἀργυρολόγους: Πολεμίας. τὰς συλλεγούσας ἀργύριον καὶ λήμματα αὐτῷ περιποιούσας. ἐλέγοντο δὲ πάραλοι καὶ σαλαμίνιαι.

1073. ἀλωπεκίοισιν: Ὡμοίωσε, φησὶν, αὐτοὺς ἀλώπηξιν. τοῦτο

1. ἐν—παράγραφος om. Θ.
δὲ om. V.
2. πύλου V.Θ. πόλεως Ald.
τὸν κ. μέμν. Θ. Tum addit illa ὡς ἀποστεροῦντος τοῦ κλέωνος.
3, 4. ἐπὶ—παράγραφος om. V.Θ.
4. β' add. V.
6. μὴ δ. σε Θ. Scholion om. V.
13, 14. κερδὼ—Ὑψώ om. V.Θ.
14. Εἰδὼ—Ὑψώ] De his dixi ad Æschyli fragm. 196.
15. ὁ om. V.Θ. Proximum καὶ om. Θ.
17. Scholion metricum om. V.Θ.
23. ἐκέρδαινον Θ.
26. περιποιούσας Θ. ποιούσας Ald.
ἐλέγοντο] Vid. Duker. ad Thucyd. 3, 19.
28. φησὶν om. V.
αὐτοὺς ἀλ. V.Θ. ἀλ. αὐτούς Ald.

δέ φησι, παρ᾽ ὅσον παραπλέοντες οἱ ναῦται ἐξορμῶσιν, ἔπειτα ἐπειδὰν παρίωσιν ἀμπέλους, πορθοῦσι τοὺς βότρυας διαρπάζοντες.

1076. τούτοις ὁ μισθὸς: Αἰνίττεται διὰ τούτων περὶ τῶν θεωρικῶν χρημάτων, ὅτι χρὴ μᾶλλον τοῖς στρατευομένοις αὐτὰ δίδοσθαι.

1077. καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν: Εἰώθασιν εἰς τὸν πόλεμον ἐξιόντες οἱ στρατιῶται λαμβάνειν τροφὴν ἡμερῶν τριῶν.

1078. ἀλλ᾽ ἔτι: Ἐν ἐκθέσει ἐπικὰ ἑκκαίδεκα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ κορωνὶς, ὡς εἴρηται. [ἐξαλέασθαι: Ἐκκλίνειν. Gl. Victor.]

1079. Κυλλήνην μή σε: Κυλλήνη πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίας. δι᾽ ὃ δὲ ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι δῆλον ἀπὸ τῶν ἑξῆς, ἵνα παρονομάσῃ τὴν κυλλὴν χεῖρα, εἰς δωροδοκίαν καὶ σεισμὸν διαβάλλων τὸν Κλέωνα. οἱ γὰρ σειοντές τινας καὶ δωροδοκοῦντες κοιλαίνουσι τὴν χεῖρα, καὶ ὑποβάλλοντες ὑπὸ τὸ ἱμάτιον αἰτοῦσι.

1080. τὴν τούτου χεῖρ᾽: Ἐκ μεταφορᾶς τῶν παιδίων τῶν αἰτούντων καὶ κοιλαινούντων τὰς χεῖρας ᾐνίξατο.

1081. ἔμβαλε κυλλῇ: Οἱ μάγειροι ἐπειδὰν πλάττωσί τι, λέγουσιν, ἔμβαλε τῇ λαιᾷ.

1083. τὴν Διοπείθους: Σεσίνωτο τὰς χεῖρας ὁ Διοπείθης καὶ ἦν κυλλὸς, τουτέστι πεπηρωμένος. κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν. ὁμοίως καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὔπολις "ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα." κατὰ καιρὸν οὖν διαβάλλει αὐτὸν ὡς κλέπτην. ἦν δὲ καὶ Νικίου ἑταῖρος.

1084. πτερυγωτὸς: Πρὸς τὸν ἀετὸν ἐχρήσατο τῷ πτερυγωτός. χρησμὸς γὰρ ἐξέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς ἄρα δέοι αὐτοὺς τοσοῦτον διενεγκεῖν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὅσον ἀετὸς τῶν πτηνῶν.

2. Addit V. ἐκπηδῶντες τῶν νηῶν τοὺς ἀγροὺς πορθοῦσι.

3. τούτων τῶν περὶ τῶν V.

6. οἱ στρατιῶται ἐξερχόμενοι V.

7. Scholion metricum om. V.Θ.

11. διὸ δὲ Θ. Legebatur διότι καὶ.

12, 13. σεισμὸν—σείοντες V.Θ. διασεισμὸν—διασείοντες Ald.

14. καὶ om. V.

16. ᾐνίξατο om. Θ.

17, 18. om. V.

17. τί πλάττωσι, τί λέγουσιν Θ.

19. ὁ Δ. καὶ ἦν κ. V.Θ. καὶ ἦν κ. ὁ Δ. Ald.

20–22. τουτέστι—σφόδρα om. V.Θ.

22. Eupolidis versus emendate scriptus in scholio Av. 1379. ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ᾽ οὐ λέγεις. Utrumque scholion excerpsit Suidas s. κυλλός.

οὖν Θ. οὖν οὐ V. δὲ Ald.

23. νικίας ἑταῖρος (ἕτερος) Θ.

24. πτερυγωτός V.Θ. πτερυγωτῷ Ald.

25. χρησμὸς] Vid. schol. v. 1010.

1087. ἐν Ἐκβατάνοις: Ἐν τῇ βαρβάρων χώρᾳ. Σοῦσα γὰρ καὶ Ἐκβάτανα τῆς Περσίδος χώρας πόλεις. ὧν ἐν μὲν τῇ ἑτέρᾳ ἐχείμαζε βασιλεὺς ὁ μέγας, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἐθέριζεν. ἄρξεις οὖν, φησὶν, οὐχ Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων.

λείχων ἐπίπαστα: Ἐνταῦθα δι' ἐνεστῶτος. ἐν δὲ τοῖς προφθάσασι λείξας εἶπε δι' ἀορίστου. ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ ἐπίπαστα διείληπται. πλακοῦσι γὰρ ἐπέπασσον ἁλμυρὰ, καὶ ἐκ τούτων ἠναγκάζοντο πίνειν πολλά.

1089. τοῦ δήμου καταχεῖν: Ὅτι τὸ καταχεῖν οὐ πάντως ἐπὶ ὑγροῦ. ἀλλὰ καὶ τὴν ἀμβροσίαν ἐπιφέρει, ὅ ἐστι ξηρόν. ἀρύταινα δὲ, χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς τοὺς λύχνους.

πλουθυγίειαν: Ἴσως αἰνίττεται τοὺς δοθέντας Μυσκέλλῳ καὶ Ἀρχίᾳ, τῷ μὲν Κρότωνα, τῷ δὲ Συρακούσας κτίζειν μέλλουσι καὶ φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν αἰτουμένοις, οὕτως ἔχοντας χρησμοὺς

χώρας καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες
ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε.
ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ', ἀγαθῶν πότερόν κεν ἕλοισθε
πλοῦτον ἔχειν κτεάνων ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν.

ὁ μὲν οὖν Μύσκελλος ὑγίειαν εἵλετο, Ἀρχίου πλοῦτον ἑλομένου. ὅθεν, φασὶ, Κροτωνιᾶται μὲν ὑγιεινότεροι, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἀθλητῶν πολλῶν καὶ ἀγαθῶν μήτηρ ἐγένετο. καὶ τὸ Κρότωνος δὲ ὑγιέστερος ὁ γεωγράφος φησὶν ἐντεῦθεν εἰλῆφθαι, ὡς τῶν Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων. ἡ δὲ Συρακουσίων πόλις παμπλούσιος ἐγένετο. ὧν καὶ ἡ δεκάτη ὡς πάνυ πολλὴ παροιμιάζεται. ὧν οὖν ἑκάτερον τοῖς συγχρηστηριασθεῖσι τῶν οἰκιστῶν εἰς εὐδαιμονίαν ὧν ἔμελλον οἰκίζειν πόλεων ἀποχρῆν ἔδοξεν, ἄμφω δὴ ταῦτα τὴν θεὸν ὁ ἀλλαντοπώλης ὄναρ ἐθεάσατο τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων χαριζομένην, τὸν Ἀρχίου πλοῦτον καὶ τὴν Μυσκέλλου ὑγίειαν εἰς ἓν συναγαγὼν καὶ πλουθυγίειαν συνθέμενος.

2, 3. χώρας—ἐθέριζεν om. Θ. πόλεις—ἐθέριζεν hic om. V.

4. μόνον om. Θ.

Post βαρβάρων addit V. ἐν τῇ περσίδι. σοῦσα γὰρ καὶ ἐκβάτανα πόλεις αὐτόθι. ὧν ἐν—ὁ βασιλεὺς, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἐθέριζεν.

5–8. om. V.Θ.

11. τοὺς add. V.Θ.

12–29. Scholion infimæ ætatis, quo carent V.Θ.

12. Μυσκέλλῳ] Μυσκέλῳ Ald.: sed infra Μύσκελλος.

13. Ἀρχίᾳ] Vid. Duker. ad Thucyd. 6, 3.

22. γεωγράφος] Strabo 6. p. 269.

1091. *ἐκ πόλεως ἐλθεῖν*: Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. γλαὺξ δὲ ἱερὸν ὄρνεον Ἀθηνᾶς, ἐπιχωριάζον ἐν Λαυρείῳ τῆς Ἀττικῆς, ὅπου γίνονται χρυσᾶ μέταλλα. ταύτης ἡ πτῆσις εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο. ὅθεν καὶ παροιμίαι, γλαῦκας ἐς Ἀθήνας, γλαῦκες Λαυριωτικαί, καί, γλαὺξ ἵπταται. ἐντετύπωτο δὲ τῷ Ἀττικῷ χρυσῷ νομίσματι.

1092. *ἀρυβάλλῳ*: Πλεκτόν τι βαλάντιον, ὅπερ ἑλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, παρὰ τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. χεῖσθαι δὲ λέγεται οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν στερεῶν, ὡς καὶ νῦν ἐπὶ ἀμβροσίας ἔταξεν.

1094. *ἰοὺ ἰού*: Ἔκθεσις τῆς κορωνίδος ἐκ στίχων ἰαμβικῶν ὧν προτίθεται τὸ παρὸν κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. οἱ δέ εἰσι τρίμετροι ιδ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

1096. *γεροντανωγεῖν*: Ἔπαιξε παρὰ τὸ παιδαγωγεῖν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ δῆμος, ὡς τοῦ Κλέωνος κατεγνωσμένου. ὅλον δὲ τὸ ἰαμβικὸν παρῴδησεν ἀπὸ τοῦ Πηλέως Σοφοκλέους.

1100. *καὶ Θουφάνους*: Ὡς κόλακα κωμῳδεῖ τοῦτον καὶ ἀπατεῶνα, καὶ τῷ Κλέωνι συνόντα διὰ κολακείαν. ἦν δὲ ὑπογραμματεύς. διαμεμαγμένας δὲ πεφυρμένας. [γρ. Θεο—. Θ.]

1103. *καὶ τοὖψον ὀπτόν*: Καὶ τὸ ὄψον. ἐκάλουν δὲ οὕτως τὸ ἰχθύδιον. τὸ δὲ ἑξῆς, μόνον τῷ ἐσθίειν σχόλαζε. τοιαύτην γὰρ ἐγώ σοι ἀφθονίαν παρέξω.

1104. *ἀνύσατε νῦν*: Ἔργῳ πληρώσατε καὶ μὴ λόγοις μόνοις ἐπαγγέλλεσθε.

1106. *τὰς ἡνίας*: Τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι καὶ οἱ δῆμοι δὲ διὰ τῶν πολιτευομένων.

1107. *τρέχοιμ' ἂν ἤδη*: Ἐγγύθεν ἀπὸ τοῦ ἡνίου τὸ τρέχοιμ' ἐπήγαγεν. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς ἥττονας κέρδους.

1. Ἐκ τῆς ἀ. om. V.
δὲ om. V.
2–5. ἐπιχωριάζον — ἵπταται om. V.Θ.
5. χρυσῷ om. Θ. ξύλῳ V.
6. βαλάντιον Suidas s. ἀρύβαλλος. Scribebatur βαλλάντιον. ἐστὶν ὁ ἀρύβαλλος add. V.
8. μόνον—στερεῶν Θ. μόνον τὰ ὑγρὰ, ἀλλὰ καὶ στερεὰ Ald. et Suidas.
ὡς V. ὃ Θ. Ald.
10. Scholion metricum om. V.Θ.
15. Σοφοκλέους] ὃ δὴ καὶ ἐν Νεφέλαις (1419.) παρέθημεν ἐν τῷ δὶς παῖδες οἱ γέροντες addit Ald. om. V.Θ.
18. διαμ.—πεφυρμένας (πεφυγμάνας Ald.) om. V.Θ.
19. οὕτως add. V.Θ.
24. τροπικὸν Θ.
25. αἱ ἵπποι V.
δὲ add. V.
26. ἡνίου V.Θ. τὰς ἡνίας Ald.

1108. *ὦ δῆμε*: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις καὶ μέλος μονοστροφικὸν ἀμοιβαῖον περιόδων τεσσάρων, ἐναλλὰξ τοῦ χοροῦ ἐν ἐκθέσει. δεκάκωλοι δέ εἰσιν αἱ περίοδοι. Ἰωνικὸν δὲ ἀπὸ μείζονος τὸ μέτρον. ὧν τὰ μέν ἐστιν ἐφθημιμερῆ. δύο δὲ ἡμιόλια, τὸ τέταρτον καὶ τὸ δέκατον. εὕρηται δὲ κατὰ τὴν πρώτην χώραν καὶ παίων ἀντ' Ἰωνικοῦ. ἐν δέ τισι καὶ διτρόχαιος. ἐφ' ἑκάστῃ περιόδῳ παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τετάρτης παράγραφος καὶ κορωνίς.

1118. *νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις*: Οἷον, ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ὑμῶν. ὅτι ἐκόμων οἱ ἱππεῖς. ἐγκέφαλος οὐκ ἔστιν ὑμῖν, οὐδὲ ἐστὲ φρενήρεις.

1121. *ταῦθ' ἠλιθιάζω*: Ἀναισθητῶ, προσποιοῦμαι ἠλίθιος εἶναι. ἀναίσθητοι γὰρ οἱ λίθοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἠλίθιος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνω.

1123. *βρύλλων*: Ἐξαπατώμενος ὑπό τινων καὶ μεθύων. Σύμμαχος δὲ, ὑποπίνων, ἐκ μιμήσεως τῆς τῶν παίδων φωνῆς.

1125. *προστάτην*: Τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου. τουτέστι δημαγωγόν.

1126. *ὅταν ᾖ πλέως*: Φαεινὸς, ἀντὶ τοῦ πλήρης. τουτέστιν ὅταν ηὐξῆσθαι δοκῇ καὶ μέγας εἶναι.

1127. *ἄρας ἐπάταξα*: Κατέβαλον, ἐκ μεγάλου καὶ λαμπροῦ ταπεινὸν ἐποίησα, τουτέστιν ἐάσας πλουτῆσαι, ὕστερον πένητα ἐποίησα.

1129. *εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι*: Σύνεσις, φρόνησις. εἰ συνεχῶς καὶ περὶ πάντας οὕτω φρονοίης.

1133. *ὥσπερ δημοσίους*: Λείπει βοῦς ἢ ταύρους, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον θῦμα. δημοσίους δὲ, τοὺς λεγομένους φαρμακοὺς, οἵπερ καθαίρουσι τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. ἢ τοὺς δημοσίᾳ καὶ ὑπὸ τῆς πόλεως τρεφομένους. ἔτρεφον γάρ τινας Ἀθηναῖοι λίαν ἀγεννεῖς καὶ ἀχρήστους καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινος ἐπελθούσης τῇ πόλει,

1. καὶ ἐν εἰσθέσει μέλος Θ. καὶ μ.] καὶ om. V.
2. ἀμοιβαίων Θ. ἐν om. V.
3. δὲ (prius) om. V. ἰωνικῶς ἀπὸ V. ἰωνικὴ ἀπὸ Θ. τὸ μέτρον om. V.Θ.
5–7. εὕρηται—κορωνίς om. V.Θ.
8. ἐν om. V.
12. γὰρ] δὲ Θ. ἀφ'—ἠλίθιος (ἠλίθιος V, non G.) addidi ex V.Θ. ἢ om. Θ.
20. καὶ λαμπροῦ om. Θ.
21. πλουτῆσαι] δολεύων addit V, δουλεύῃ Θ. Sequentia om. Θ.
23. πάντων Θ.
24. ἄλλο τι Θ. ἀλλ' ὅτι Ald.
27–p. 306, 3. ἔτρεφον—ἐχρήσατ' ἂν om. V.Θ.

λοιμοῦ λέγω ἢ τοιούτου τινὸς, ἔθυον τούτους ἕνεκα τοῦ καθαρθῆναι τοῦ μιάσματος. οὓς καὶ ἐπωνόμαζον καθάρματα. καὶ ἐν Βατράχοις

οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

1134. ὅταν μή σοι τύχῃ: Τροπικῶς. ὅταν μή σοι τυχὸν πόρος χρημάτων ᾖ.

1136. ὃς ἂν ᾖ παχὺς: Πλούσιος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν χοίρων. ἐπιδειπνεῖς δὲ, δημεύεις αὐτῶν τὰς οὐσίας. παρέλκει δὲ ἡ ἐπί. ἢ παρὰ τὸ εἰκός. κάλλιον δὲ, ἐπὶ τῷ θῦσαι δειπνεῖς.

1139. περιέχομαι: Ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ. ἢ σοφίζομαι καὶ ὑπέρχομαι.

1143. οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν: Οὐδὲ προσποιούμενος εἰδέναι ἅπερ ἠδίκουν.

1146. ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου: Ὅσα ἂν κεκλοφότες ὦσι.

1147. κημὸν: Κημὸς ὁ κάδος τῶν δικαστικῶν, ἔνθα ἔβαλλον τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου, εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Κρατῖνος δὲ αὐτὸν ἐν Νόμοις σχοίνιον ἠθμὸν καλεῖ. τοιοῦτος γὰρ ἐγίνετο καὶ ἦν παρόμοιος χώνῃ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ. ὕστερον δὲ ἀμφορεῖς δύο ἵσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ ξύλινος. καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος. ἔχει δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, διερρινημένον ἐπίθεμα, εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι. πρὸς τοῦτο οὖν ὁ κημός. ἀντὶ δὲ ψήφων ταῖς χοιρίναις οἱ δικασταὶ ἐχρῶντο. αὗται δὲ κόγχαι τινές εἰσιν, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. καὶ ὁ τοῖς ἵπποις δὲ περιτιθέμενος οὕτως ἐκαλεῖτο κη-

2. Βατράχοις] 733.
4. τυχὸν] τύχῃ Θ. om. V.
6. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ V. ἀπὸ μεταφορᾶς Ald.
7, 8. ἐπιδειπνεῖς—δειπνεῖς om. V.Θ.
7. δημεύει δὲ Θ.
7, 8. ἢ παρὰ—δειπνεῖς om. Θ.
11, 12. om. V.
13. om. V.Θ.
14. Κημὸς om. Θ.
δικαστικῶν] δικαστῶν Kusterus. διδασκόντων Θ, quod δικαζόντων esse potest. Sed scholiasta fortasse δικαστηρίων scripserat.
15. Ἄλλως] ἢ Θ.
16. ἐν add. V.
τῶν δικαστηρίων Θ.
σχοίνινον V. σχοίνιον Θ. χοίνιον Ald. Hesychius, σχοίνινος ἠθμός: δι' οὗ τὰς ψήφους εἰς τὰς ὑδρίας οἱ δικασταὶ καθιᾶσι.
17. ἠθμὸν] ἰθμὸν V. ἰσθμὸν G.
18. ἀμφορεῖς Dobræus. ἀμφότεροι Ald. ἀμφότεροι εἰς V. Conf. schol. Vesp. 981.
20. δὲ καὶ] καὶ om. Θ.
διερρινημένον V. διερρινημένου Ald.
22. οἱ δ. ταῖς χοιρίναις Θ.
χοιρίναις] σχοινίναις V.

μὸς, ὁ καλούμενος φιμὸς, ὡς Ξενοφῶν ἐν τοῖς περὶ ἱππικῆς. πλέγμα τι ἐκ σχοινίων γινόμενον ὅμοιον ἠθμῷ, ᾧ τὰς πορφύρας λαμβάνουσιν, εἰς ὃ αἱ πορφύραι καὶ τὰ κογχύλια εἰσέρπουσιν. ἐν αὐτοῖς δὲ τούτοις ἐστὶ καὶ τὸ δέλεαρ, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς, παρατιθέμενος τὰ Σοφοκλέους ἐκ Ποιμένων

κημοῖσι πλεκταῖς πορφύρας φθείρει γένος.

Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων "καὶ τούσδε κημοὺς στόματος." Ἄλλως. Φαεινός· κημὸς ὁ χάβος, ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις. καὶ κημῶσαι τὸ συγκλεῖσαι. καὶ οἱ ἰατροὶ κημῶσαι λέγουσι τὸ τὸν ὀφθαλμὸν μύσαι.

καταμηλῶν: Καταμηλοῦν μὲν ἔλεγον τὸ τὴν μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμὸν, ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες. κημὸς δὲ ἐκαλεῖτο τὸ ἐπιτιθέμενον πλέγμα τῷ καδίῳ, δι' οὗ οἱ δικασταὶ καθίεσαν τὰς ψήφους. τὸ ὅλον οὖν βούλεται ὅτι καταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ δικάζων ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπάς. Ἄλλως. καταμηλῶν ἀντὶ τοῦ καταδικάζων καὶ ἐξοστρακίζων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰατρῶν τῶν δοκιμαζόντων διὰ τῆς μήλης.

1. ὡς] ὥσπερ Θ.

περὶ ἱππικῆς] 10, 8. p. 239. Schneid. Vide Jacobsii annotationem p. 130–133.

4. τὰ σ. ἐκ ποιμένων V.Θ. Legebatur τὰ ἐκ Πηλέως Σοφοκλέους.

6. πλεκταῖς δὲ Θ.

7. κημοὺς τοὺς δεσμοὺς Θ.

8–10. Ἄλλως—μύσαι om. Θ.

9. χάβος est vox recentioris Græcismi, significans *camum*, vel *fiscellam*, vel *capistrum*, quod ori equorum circundatur. Moschopulus: Κημὸς, ὁ κοινῶς χάβος, ὁ περιτιθέμενος τῷ στόματι τῶν ἵππων. Consule etiam Dufrenium in Glossario Græco v. χάβος. KUST.

καὶ κημῶσαι V. καὶ κημὸς Ald.

10. μύσαι] μῦσαι G. Ald. κιμῶσαι καὶ μῦσαι V. Post μῦσαι addit Ald. Ἄλλως. κημὸς ἐκαλεῖτο τὸ πλέγμα τὸ ἐπιτιθέμενον τῷ κάδῳ, δι' οὗ οἱ δικασταὶ καθίεσαν τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸς πλέγμα κωνοειδὲς, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. καὶ ἀλλαχοῦ (Vesp. 754.)

κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς.

καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον. καὶ γυναικεῖον προκόσμημα. καὶ αἱ αὐλητικαὶ φορβειαί. καὶ κρίκου τι γένος. καὶ πόα τις, καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραξί. καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα. quæ om. V.Θ. Inserta sunt ex Suida s. κημὸς, qui non ex scholiasta sumpsit, sed ex Photii lexico p. 161, 13. additis nonnullis quæ scribi a Photio non poterant.

11. μὲν ἔλεγον V.Θ. ἐστι Ald.

12–14. κημὸς δὲ—τὰς ψήφους addidi ex V.Θ.

13. τὸ ἐπιτιθέμενον πλέγμα V. τὸ πλέγμα τὸ ἐπικείμενον Θ.

καδίῳ V. κάδῳ Θ.

15. τοὺς κλοπάς V. Sequentia om. Θ.

Ἄλλως. καταμηλῶν ἀντὶ τοῦ addidi ex V.

17. διὰ V. ἀπὸ Ald.

1148. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν: Κορωνὶς αὖθις ἑτέρα εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ριδʹ, πλὴν τοῦ πηʹ ἰαμβικοῦ μονομέτρου βραχυκαταλήκτου. ὧν ὁ τελευταῖος,

ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. γράφεται ἔρρ' εἰς μακαρίαν, ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον κατ' εὐφημισμόν. ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. Ἄλλως. Μακαρία Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. [Ἄλλως. κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν λόγος Ἡρακλέους θυγατέρα Μακαρίαν τοὔνομα ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν μεταδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδὸς αὐτοῦ ἄνθη καὶ στεφάνους παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις, ὡς τὴν παροιμίαν ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμουμένων τι. αὖθις δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. V.] Ἄλλως. παροιμιῶδες, βάλλ' εἰς μακαρίαν. οἱ μὲν κατ' εὐφημισμὸν ἐδέξαντο λέγεσθαι ἀντὶ τοῦ, βάλλ' εἰς δειλαιότητα. Μακαρίαν γὰρ ἐν Ἅιδου χωρίον διατυποῦσιν. οἱ δὲ τὴν Μακαρίαν θυγατέρα φασὶ τοῦ Ἡρακλέους. ἥ γε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας Εὐρυσθέως στρατείαν, τῶν Ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺς Ἡρακλείδας πρὸς τὸν τοῦ Ἐλέου βωμὸν καταφυγόντας, χρησμοῦ δοθέντος, τοὺς Ἀθηναίους νικήσειν, εἴ τις τῶν Ἡρακλειδῶν πρὸς θάνατον ἑκούσιον ἐκδῷ ἑαυτὸν, κατέσφαξεν ἑαυτήν, ὡς ἐν Ἡρακλείδαις Εὐριπίδης. ἧς τὸν τάφον ἄνθεσι καὶ στεφάνοις τιμῶντες οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς τῶν Ἀργείων ἡττηθέντων, ἐπέλεγον, βάλλ' εἰς Μακαρίαν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν διδόντων ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἡ παροιμία ἐλέγετο. ὕστερον δὲ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. φθόρε δὲ, ὄλεθρε φθοροποιέ.

1–5. Κορωνὶς — τέλει κορωνίς om. V.Θ.
5. γράφεται—μακαρίαν om. Θ. γράφεται δὲ Ald. δὲ om. V. ἔρρ'] αἶρ' V.
6. κατ' εὐφημισμόν hic V.Θ : ante ἀντὶ Ald.
ἐλέγοντο Θ.
7. οἱ add. V.
8. θανοῦσαν Θ.
11. αὐτοῦ (αὐτ V.) ἄνθη—παρακελεύεσθαι] Locus non integer.
14–26. Ἄλλως. παροιμιῶδες—φθοροποιέ om. V. In Θ. est ἄλλως. παροιμιῶδες. ἀπὸ μακαρίας τῆς ἡρακλέους θυγατρὸς ἐπιδιδούσης ἑαυτὴν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἀποθανεῖν. ἔθαψαν δὲ αὐτὴν ἀθηναῖοι θαυμάσαντες καὶ μεγάλως μακαρίτες.
21. Ἡρακλείδαις] Vid. Elmsl. ad v. 475. et conf. schol. Pluti 385.

1155. οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον: Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ δράσεις.

1156. ἀπὸ βαλβίδων: Βαλβὶς ἡ ἄφεσις τῶν δρομέων. μετήνεγκεν οὖν ἀπὸ τῶν περὶ δρόμους ἁμιλλωμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι. βαλβὶς δὲ καλεῖται τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δρόμου κείμενον ἐγκαρσίως ξύλον, ὃ καὶ ἀφετηρίαν καλοῦσιν. ὅπερ μετὰ τὸ ἑτοιμασθῆναι τοὺς δρομεῖς εἰς τὸ δραμεῖν, ἀφαιρούμενοι ἀφίεσαν τρέχειν. Ἄλλως. ἡ ὑπὸ τὴν ὕσπληγα γινομένη γραμμὴ, διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας, βαλβὶς καλεῖται, ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλεσθαι βάδην. πρῶτον γὰρ εἰσέρχονται βάδην, εἶτα τοῦ δρόμου ἄρχονται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλλομαι ἁλμὶς ἁλβὶς, ὑπερβιβασμῷ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίνω.

1158. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ: Ὑποτρέχειν, ὑποσκελίζειν, καὶ ἐμποδὼν ἵστασθαι.

1160. ἐγὼ θρύψομαι: Ἀντὶ τοῦ συντριβήσομαι ἢ σφόδρα τρυφήσω καὶ σεμνυνοῦμαι. μαζίσκην δὲ, ἄρτον πεφυραμένον.

1164. ἐκ τῶν ὀλῶν: Ὀλαὶ αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ, καὶ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι. πάλιν δὲ εὐφυῶς ὑπομιμνήσκει τῶν ἐν Πύλῳ.

1165. μεμυστιλημένας: Κατειργασμένας ἤδη καὶ ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας. [μυστίλας: Μυστίλη ὁ κοῖλος ψωμὸς, ψίχιον, δρὰξ χειρός. Gl. Victor.]

[1166. δύο εἰσὶν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Ἀθηνᾶς ναοὶ, ὁ τῆς πολιάδος καὶ ἡ χρυσελεφαντίνη, ἣν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν σκύλων κατεσκεύασαν Φειδίου πλάσαντος. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ ἀγάλματος εἶπε διὰ τὸ μέγεθος τῆς μάζης. V.]

1167. ὡς μέγαν: Λεληθότως σεμνολογεῖ τὸ μέγεθος τοῦ ἀγάλματος διὰ τοῦ εἰπεῖν τὸν δάκτυλον αὐτοῦ μέγαν, ὥσπερ καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐν χειρὶ ἐλεφαντίνῃ τὴν λευκότητα καὶ λαμπρότητα καὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἕκαστος δὲ φιλονεικεῖ δεῖξαι τὴν τῆς Ἀθηνᾶς εὔνοιαν

1. om. V.Θ.
2. Βαλβὶς—δρομέων add. V.Θ.
3. οὖν add. V.Θ.
3–10. βαλβὶς δὲ—βαίνω] Scholion recens, quocum comparetur Etym. M. s. βαλβίς, om. V.Θ.
13. ἀντὶ τοῦ add. V.
σφόδρα add. V.
14. μαζ.—πεφυραμένον om. V.Θ.
16. τῶν] τὰ Θ.
18. καὶ add. V.
21. Ἀθηνᾶς ναοὶ] ἀθηναῖοι V. Conf. schol. Pac. 604.
26 (in initio). διὰ τοῦ] διὰ τούτου V.Θ, reliquis omissis.

ἐν τῇ πόλει, ὡς εἰ τοῦτο δείξειε, καὶ τὴν ἑαυτοῦ οἴεται δήλην ποιῆσαι πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν.

1168. ἐγὼ δ᾽ ἔτνος γε: Ὅτι τὰ ὄσπρια ἐν τῇ ἑψήσει διαθρύπτονται. πάλιν δὲ τὸ ἐν Πύλῳ κατόρθωμα διὰ τοῦ Πυλαιμάχος.

[1172. προΐσταται καὶ φυλάσσει. V.]

1173. ὑπερέχει σου: Ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖ καὶ ὑπερασπίζει σου. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν περικεφαλαίαν, εἶπε χύτραν ὡς μάγειρος.

1173. τὴν χύτραν: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χεῖρα.

1174. ἡ Φοβεστράτη: Ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν. ἑξῆς δὲ τὰ ἐπίθετα τῆς θεοῦ.

1176. καὶ χόλικος: Χόλικες τὰ παχέα ἔντερα. χόλικος δὲ καὶ ἠνύστρου ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ταῦτα δὲ ἐγκατώδη κρέα. τομὸν δὲ, οἷον τέμαχος. ἤνυστρον δὲ ἡ κάτω κοιλία.

1178. ἡ Γοργολόφα: Ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργοῦς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα. ἐλατὴρ δὲ, πέμματος εἶδος. τινὲς μὲν ἄζυμα, τινὲς δὲ πεπτὰ, ὧν εἷς καὶ Εὐριπίδης. ἔπαιξε δὲ τοῖς ὀνόμασι διὰ τὴν περὶ τὰ ναυτικὰ τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν.

1182. ἐντερονείαν: Τὰ ἐγκοίλια τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα, ἐντερόνεια καλεῖται. Ἄλλως. οἱ μὲν, τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. οἱ δὲ, τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δὲ, τὴν τῶν ἐγκοιλίων ὕλην λέγειν. ταῦτα δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προπαροξύνει. καὶ ἡ ἐντερόνεια δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὤφειλε συστέλλειν τὸ α καὶ παροξύνειν. οὕτω γὰρ τὴν ἐντεριώνην Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν εἶπεν, ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαί-

4. πάλιν—Πυλαιμάχος] πάλιν διὰ τὸ ἐν πύλῳ κατόρθωμα V. om. Θ.

7. δὲ om. Θ.

χύτραν εἶπε V.

ὡς μάγειρος om. V.Θ.

8. Ἀντὶ—χεῖρα om. V.Θ.

16. τινὲς δὲ—Εὐριπίδης V. Legebatur Εὐριπίδης (εὕρηται Θ.) δὲ πεπτά, consentiente Suida s. ἐλατήρ, qui ibidem πέλανοι ex Euripide affert, Hel. 1354. Apud scholiastam suspectum mihi est nomen Euripidis. Quamobrem vel ἕτεροι δὲ πεπτά corrigi velim, vel, si quid tribuendum codicis Veneti scripturæ, τινὲς δὲ πεπτὰ, ὧν εἷς καὶ Εὐφρόνιος.

17. ἐμπορίαν V.

20. ἐγκοιλίων V. et Suidas s. ἐντερόνεια. ἐγκοίλων Θ. Ald.

ὕλην Suidas. Libri ξυλήν.

ταῦτα] Numerus pluralis jure offendit Kusterum. Exspectes saltem τοῦτο. Breviter Suidas Ἡ. συστέλλει καὶ προπαροξύνει.

21–p. 311, 4. καὶ ἡ—ἔκτασις] Herodiani verba.

21, 22. καὶ ἡ—παροξύνειν om. V.

22. παροξύνειν] προπαροξύνειν Θ.

23. ἐντεριώνην V. et Suidas. ἐντεροίην Ald.

εἶπεν V. ἔφη Ald.

τατον τῆς νεὼς, ὅ ἐστι συνεκτικώτατον, ἥτις ἐστὶ τρόπις. ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται. φησὶ δὲ ὁ κωμικὸς

εἰς τὰς τριήρεις ἐντερονείαν ἡ θεός.

εἰ μὴ ἄρα ποιητική ἐστιν ἡ ἔκτασις.

1184. *τρία καὶ δύο*: Τρία *μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον καὶ δύο οἴνου. ἀρίστη δὲ κρᾶσις οἴνου δύο μέρη καὶ ὕδατος τρία.*

1186. *ἐνετριτώνισεν*: Εὐκαίρως *τῷ ἐπιθέτῳ ἐχρήσατο, ἵνα παίξῃ παρὰ τὰ τρία καὶ δύο. βούλεται δὲ δηλοῦν ὅτι ἡ* Ἀθηνᾶ *τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. ἢ ὡς ἀπὸ τῶν τριῶν κραμάτων. ἢ ὡς ἀπὸ* Τρίτωνος *ποταμοῦ* Λιβύης, *παρ' ᾧ ἐτέχθη ἡ* Ἀθηνᾶ. *βωμολόχον δὲ, πανοῦργον, λῃστρικόν.*

[1189. *διὰ τὰ κρέα.* V. (non G.)]

1192. *ὁρᾷς τάδε*: Τὰ *λαγῷα δείκνυσιν αὐτῷ καὶ χλευάζει ὡς οὐκ ἔχοντα.*

1193. *τίνες*: Οἱ *μὲν τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἵν' ᾖ τινές. οἱ δὲ, τοῦ* Κλέωνος, *ἵν' ᾖ ἐρωτηματικῶς τίνες.*

1195. *ποῦ ποῦ*: Ὁ Ἀγοράκριτος *μεθόδῳ χρῆται πρὸς* Κλέωνα, *καὶ ἁρπάζων τὰ τοῦ* Κλέωνος *λαγῷα δίδωσι τῷ δήμῳ.*

οὐκ ἐάσεις: Λείπει *ἐπιφοιτῆσαι.*

1198. *καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ* Πύλου: Ἥρπασας *δηλονότι ἀπὸ* Δημοσθένους *τοῦ στρατηγοῦ.*

1200. *τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ*: Τοῦτο *πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τῶν δημαγωγῶν. εἰώθασι γὰρ λέγειν ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλέ μοι, ἥρπασα δὲ ἐγώ. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ.*

[1202. *ἀντὶ τοῦ καὶ γάρ.* V. (non G.)]

1. *ὅ ἐστι*] *ἤγουν τὸ* V.
2. *μήτρα*] *μήστρα* V.
4. *ἡ* om. Θ.
5. *καὶ δύο οἴνου* Θ. *οἴνου δὲ δύω* Ald.
6. *δύο μέρη* V.Θ. *δύω μέρη* Ald.
7. *ἐχρήσατο* om. V.
8. *τὰ δύο καὶ τρία* Θ.
ὅτι ἡ Θ. *ὅτι καὶ ἡ* Ald.
10. *ὡς* om. Θ.
11. *βωμολόχον δὲ* om. V.Θ. *βωμολόχον—λῃστρικόν* om. G.Θ.
13. *αὐτῷ*] *αὐτὸν* V.
16. *ἐρωτηματικὸν* Θ.
τίνες om. V.Θ.
18. *τοῦ* om. Θ.
19. Λ. *ἐπ.* om. G.Θ. Λείπει om. V. Addit V. *ἀπατήσας τὰ κλέωνος ἤγαγε τῷ δήμῳ*, quæ om. G.
21. *τοῦ* om. Θ.
23. *ὑπέβαλε* Θ. et Suidas s. *νόημα* et *τὸ μὲν νόημα. ὑπέβαλλε* Ald.
24. *δημαγωγοὶ*] *στρατηγοὶ* Θ.
ἐπινοίας ἔλεγον τοῦ θεοῦ Θ.
25. *τῆς θεοῦ*] *τῇ θεῷ* V.

1203. *ὑπεραναιδεσθήσομαι*: Τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον, ἀναιδέστερός μου φανήσεται.

[1207. νομισθείην V. (non G.)]

1208. *τὴν ἐμὴν κίστην*: Τὴν κιβωτόν. ταύτῃ δὲ διενήνοχεν, ὅτι ἡ μὲν εἰς ὑποδοχήν ἐστιν ἐδεσμάτων, ἡ δὲ ἱματίων καὶ χρυσοῦ, ἡ κιβωτός.

[1209. ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. V. (non G.)]

[1212. διχῶς. ἅπαντα γάρ σοι πατρίδιον παρεφόρουν. V.]

1213. *τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ*: Ἀντὶ τοῦ οὐ δωροδοκεῖται. τὴν τοῦ ἀλλαντοπώλου δέ φησιν, ὅτι πάντα τῷ δήμῳ παρέθηκεν.

[1216. ἀντὶ τοῦ πάνυ πολὺ τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο. V.]

1217. *τυννουτονί*: Συλλαβὼν τοὺς δακτύλους, φησὶ Φαεινὸς, ἀντὶ τοῦ μικρόν.

1222. *ἐγὼ δέ τυ*: Τὸ τύ Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ σέ. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ δωροδοκεῖν, Δωριστὶ εἰρηκώς. τὸ δὲ ἐστεφάνιξα ἀντὶ τοῦ, στεφάνοις ἐτίμησα. δημοσίᾳ γὰρ ἐτιμήθη ὁ Κλέων στεφάνῳ. μιμεῖται δὲ τοὺς εἵλωτας, ὅταν στεφανῶσι τὸν Ποσειδῶνα.

1229. *εἴ τι ξυνοίσεις*: Εἰ συμφωνήσεις καὶ μεθέξεις.

1233. *εὕστραις*: Ἀντὶ τοῦ φλογίστραις, ὅπου τὰ ἱερεῖα θύεται. λέγει δὲ ὡς μάγειρος. Ἄλλως. ἐν τοῖς μαγειρείοις. εὕστρα γὰρ τὸ μαδιστήριον, ἀπὸ τοῦ εὕειν καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους. τὸ δὲ ἡρμοττόμην, ὡς πρὸς μουσικὴν, ἀντὶ τοῦ ἐπαιδευόμην. Ἄλλως. εὕστρα ἡ ὡρίμη κριθή. εἴρηται δὲ καὶ ἀμφίκαυτις παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγι-

1. οἷον] ἤγουν Θ.
4. δὲ om. Θ.
8. διχῶς om. G.
πατρίδιον] πρίδιον V.
9. οὐ addidi ex V.
13, 14. Φαεινὸς—μικρόν om. Θ.
15. τὸ τύ (τοι V.) Δωρικῶς] δωρικῶς τουτέστιν Θ.
18. εἵλωτας] εἰλωτας V.Θ. ἥλωτας Ald. Respicit ad ignoti poetæ drama Helotas, de quo dixit O. Muellerus in Niebuhrii Museo Rhenano vol. 3. p. 488.
19. καὶ μεθέξεις Θ. εἰ μεθέξῃ Ald.
20. Ἀντὶ τοῦ om. Θ. ἱερεῖα V. ἱερὰ Ald.
22. μαδιστήριον] μαγειρεῖον Θ. Illud Suidas s. εὕστρα.
εὕειν] εὕρω Θ.
23. μουσικὴν] βοσκὸν Θ, corruptum ex μουσικόν.
23–p. 313, 3. Ἄλλως — τροφήν om. Θ.
24. ὡρίμη Albertus ad Hesych. s. ἀμφίκαυστις. Legebatur ὀρεινή.
ἀμφίκαυτις] Hesychius, ἀμφίκαυστις (ἀμφίκλυστις codex): ἡ πρώτη τῶν ἀσταχύων ἔκφυσις. λέγεται δὲ καὶ καῦστις.

κοῖς ἀπὸ τοῦ περικεκαῦθαι. οἱ δὲ τὴν πρώτην ἔκφυσιν τῶν πυρῶν, ἣν λήϊον προσαγορεύουσιν ὡραῖον, διὰ τὸ τοὺς πρωΐμους καέντων τῶν ἀχύρων ἐπιτηδείους εἶναι εἰς τροφήν.

[1236. ἀντὶ τοῦ ἐμάνθανον. V. (non G.)]

1237. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον: Ὁ στίχος ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

[1238. τὴν ἡλικίαν ἔχων εἰς ἄνδρα. V. (non G.) Θ.]

1244. Ὤνιον: Εὔωνον. ὅπου τὸ ταριχοπωλεῖον, ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ εὐτελῆ πωλεῖται.

1246. κυλίνδετ' εἴσω: Ἑαυτὸν λέγει ὁ Κλέων. ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. τὸ δὲ κυλίνδετ' ἀντὶ τοῦ κομίζετε.

1248. σὲ δ' ἄλλος τις: Λείπει ἀνήρ. παρῴδησε δὲ τὰ ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου. ἔχει δὲ οὕτως

σὲ δ' ἄλλη τὶς γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

1250. Ἑλλάνιε Ζεῦ: Ἑλλάνιος Ζεὺς ἀπὸ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ αὐχμοῦ ποτὲ γενομένου, ὅτε Αἰακὸς συναγαγὼν τοὺς Πανέλληνας ἐξιλεώσατο τὸν Δία. τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἀλλαντοπώλης, εἰληφὼς τὸν στέφανον. Ἑλλάνιος δὲ Ζεὺς τιμᾶται ἐν Αἰγίνῃ.

1251. καλλίνικε: Τοῦτο λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην.

1253. Φανὸς: Σύμμαχος· φαίνεταί τις γραμματεὺς οὗτος. τῶν πάνυ σπανίων ὄνομα κύριον. κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν ὡς φιλόδημον. Φαεινὸς δέ· φανὸς ὁ καταγγέλλων καὶ φανεροποιῶν τὰ πράγματα καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν. Φανὸς γὰρ κακοπράγμων ἐγένετο φιλόδικος γραμματεύς. ἐπὶ δήμου δὲ, ὑπογραφεὺς ἐλέγετο, ὁ δὲ τοῦ βουλευτηρίου ἀντιγραφεύς. δημοσίου δὲ γενομένου ἔγραφον ἀμφότεροι τὰ λεγόμενα.

5. ἐκ τοῦ Θ. Scholion om. G.
6. ἄνδρα V. ἄνδρας Θ.
7. τοῦ add. Θ. Scholion om. V, habet gl. ταριχοπωλεῖον.
11–14. om. Θ.
11. Ἀλκήστιδος] 179.
15. ἐν Αἰγίνῃ om. V.Θ.
19. om. V.Θ.
20. φαίνεται] φέρεται Θ. Punctum post οὗτος addidit Dobræus.
21. πάνυ om. Θ.
22. φανὸς add. V.Θ. φανεροποιῶν Θ. φανερὰ ποιῶν Ald. φανερῶν Suidas s. Φανὸς, ubi cod. Leid. φανερὰ ποιῶν.
24. φιλόδικος Θ. φιλόνεικος Ald. ὑπογραφεύς. ἐλέγετο δὲ ὁ τοῦ Θ.
25. δημοσίου δὲ γενομένου] Verba sensu destituta notavit Boeckh. de œcon. civ. Ath. vol. 1. p. 202. Videtur aliquid excidisse.
26. ἀμφότεροι ἔγραφον Θ.

1260. τῇ Κεχηναίων πόλει: Ἀθηναίων. ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἔπαιξε παρὰ τὸ Ἀθηναίων. ἀπὸ δὲ τοῦ κεχηνέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα, ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων.

1261. τί κάλλιον ἀρχομένοισι: Τοῦτο ἀρχὴ προσοδίου Πινδάρου. ἔχει δὲ οὕτως "τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν, ἢ βα- "θύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι." κορωνὶς δέ· ἐξίασι γὰρ οἱ ὑποκριταί. καὶ ἔστι συζυγία ἐπιρρηματική. ὡς αἱ μὲν μελικαὶ περίοδοι δεκάκωλοί εἰσι. καὶ αὐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς, ἢ ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δὲ β′ δακτυλικὸν τρίπουν εἰς δισυλλαβίαν. τὸ τρίτον ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου, χοριάμβου καὶ Ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ′ τροχαϊκὸν τρίπουν ἐφθημιμερές. τὸ ε′ ἐπικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ϛ′ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ′ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ η′ προῳδικὸν δωδεκάσημον διάφορον προσέλαβε. τὸ θ′ ἀναπαιστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ι′ ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔσω νενευκυῖα. ἔχει δὲ καὶ ἀντιστροφὴν ὁμοίαν καθ' ἕκαστον ἑαυτῇ. ἧς τὸ τελευταῖον δυεῖν διπλαῖν κατ' ἄμφω τἄκρα σημειοῦται.

1265. μηδὲ Θούμαντιν: Οὗτοι πένητες διεβάλλοντο. καὶ ὁ μὲν Λυσίστρατος ὡς κόλαξ, ὁ δὲ Θούμαντις ὡς πένης καὶ μάντις. δεῖ οὖν, φησὶ, τοὺς μὲν ἱππέας ἐπαινεῖν, ἐκείνους δὲ τοὺς πένητας μὴ διαβάλλειν.

[ἀνέστιον: Ἄοικον. Gl. Victor.]

1268. θαλεροῖς δακρύοις: Ἀντὶ τοῦ, μετὰ δακρύων ἱκετεύει σε

1. ἔπαιξε παρὰ ἀθηναίων ὡς ληρούντων αὐτῶν. ἀπὸ δὲ Θ.
3. ὡς—φρονούντων om. Θ.
4. προσοδίου] Scribebatur προσῳδίου.
Πινδάρου] Fragm. 59. p. 588.
5. ἀρχομένοις ἢ καταπαυομένοις Θ.
6. ἐλάτηραν V.
8. μελικαὶ] μέλη καὶ Θ.
ἰαμβικὸν] ἴαμβον Θ.
9. ἢ ἐξ—ὑπερκατάληκτον om. V.Θ.
10. καὶ τρίπουν Θ.
δισύλλαβον Θ.
10–12. τὸ τρίτον — ἀκατάληκτον om. V.Θ.
12. τὸ δ′] τὸ δὲ δ′ V.
δ′ ἐφθημιμερὲς τροχαϊκόν Θ.
τὸ ε′ ἐκ τροχαϊκῆς βάσεως καὶ δακτυλικῆς πενθημιμερές. τὸ ϛ′ V.Θ.
13. ἴαμβον Θ.
ἀκατάληκτον om. V.Θ.
τὸ ζ′ ὁμοίως τῷ ε′. τὸ η′ προοδικὸν V.
τὸ ζ′ καὶ η′ διαφόρως προσέβαλον. τὸ θ′ Θ.
15. τρίμετρον ἀκατάληκτον om. V.Θ.
ἴαμβον Θ.
16. ἀκατάληκτον] καταληκτικόν Θ.
Sequentia om. V.Θ.
19, 20. καὶ ὁ—μάντις om. V.Θ.

τῆς πενίας ἕνεκεν, ἀπαλλαγῆναι ταύτης ἀξιῶν. ἱκετεύει δὲ ἁπτόμενος τῆς σῆς φαρέτρας διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

1271. λοιδορῆσαι: Τῆς παραβάσεώς ἐστι μέρος τὸ ἐπίρρημα ἐκ στίχων τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ιϛʹ, ἔσω νενευκυίᾳ διπλῇ περατούμενον. ἔχει δὲ καὶ ἀντεπίρρημα καθʼ ἕκαστον ὅμοιον ἑαυτῷ. οὗ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. κωμῳδεῖ δὲ καὶ καθάπτεται Ἀριφράδους ὡς ἀσελγαίνοντος καὶ ἀσχημονοῦντος αἰσχρῶς, καὶ παρὰ φύσιν προσιόντος ταῖς γυναιξί. τὸ δὲ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τοῖς ἀγαθοῖς.

1273. ὃν δεῖ πόλλʼ ἀκοῦσαι: Οἷον, ὃν δεῖ λοιδορηθῆναι. λέγει δὲ τὸν Ἀριφράδην.

1274. οὗτος ἦν ἔνδηλος: Ὃν θέλω λέγειν ὑμῖν οὐκ ἔστιν ἐπίσημος. τούτου χάριν διʼ ἑτέρου τοὺς τρόπους δηλῶσαι θέλω. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς τοῦ Ἀριγνώτου μὲν γινωσκομένου, Ἀριφράδους δὲ ἀσήμου ὄντος, ἀπὸ δὲ τούτου γινωσκομένου. Ἄλλως. τὸν Ἀριφράδην λέγει. Ἀριφράδους δὲ δύο παῖδες, Ἀρίγνωτος καὶ Ἀριφράδης ὁμώνυμος τῷ πατρί.

1275. Ἀρίγνωτον γὰρ: Ἀντὶ τοῦ, ἔστι γὰρ δῆλος, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις οὐκ οἶδεν αὐτόν. οὗτος οὖν ὁ Ἀρίγνωτος διεβάλλετο καὶ ὡς ἀρρητοποιός. Ἀρίγνωτος δὲ οὗτος κιθαρῳδὸς ἦν. διόπερ καὶ τὸν ὄρθιον νόμον ἔφη αὐτὸν εἰδέναι. δοκεῖ δὲ καὶ παροιμιώδης εἶναι ὁ λόγος, ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν. παρὰ τοῦτο οὖν ἐποίησεν. εἰρωνεύεται δὲ πρὸς αὐτὸν, ὅτι οὐκ ἂν αὐτοῦ ἐμνήσθην χρηστοῦ ὄντος, εἰ μὴ εἶχε πονηρὸν ἀδελφόν. ὁ γὰρ Ἀρίγνωτος ὕστατος ἦν.

1276. ὅστις ἢ τὸ λευκὸν: Ἀρίσταρχος· παρὰ τὸ λεγόμενον, ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν. οἱ δὲ λέγουσιν Ἀρίγνωτον κιθαρῳδὸν, ὃς ᾔδε τὸν ὄρθιον καλούμενον νόμον καὶ τὸν λευκὸν, οἵτινες ἐθαυμάζοντο τῷ

3–6. τὸ ἐπίρρημα—κορωνίς om. V.Θ.
6. δὲ om. V.
Ἀριφράδους] περιφράδους V. Contrario errore in versu Sophoclis Antig. 348. ἀριφραδής pro περιφραδής memoriæ errore posuit Eustath. ad Homer. p. 135, 25.
7. ὡς ἀσχημονοῦντος Θ.
10, 11. om. Θ.
13. τούτου δὲ Θ.
δηλῶσαι Θ. δηλώσειν Ald.
14. μὲν add. Θ.
14, 15. Ἀριφράδους—γινωσκομένου om. V. Ἀριφράδους—λέγει om. Θ.
16. δὲ] γὰρ Θ.
18. καὶ οὐκ] καὶ om. Θ.
19. ὁ om. Θ.
21. δὲ καὶ Θ. καὶ om. Ald.
24. ὕ. ἦν] ὕστατός ἐστιν Θ.
25. ὅστις Θ. εἴ τις Ald.

τότε χρόνῳ. Ἄλλως. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ φανερῶν. ὃ οὖν θέλει εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδείς ἐστιν ὅστις οἶδε τὸ λευκὸν ἢ τὸ μέλαν, ὁ μὴ ἐπιστάμενος.

1278. τοῦτο μὲν καὶ βούλεται: Τὸ εἶναι δηλονότι πονηρός.

1282. ἐν κασαυρίοισι: Διχῶς, ἐν κασαλβίοις, ἀντὶ τοῦ, ἐν πορνείοις.

τὴν ἀπόπτυστον δρόσον: Τὴν τῶν αἰδοίων φησὶ, τουτέστι τὸ σπέρμα.

1283. ἐσχάρας: Τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.

1284. Πολυμνήστεια: Μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς δὲ οὗτος ἦν. κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Πολύμνηστος δὲ καὶ Οἰώνιχος ὅμοιοι ἀρρητοποιοί. Κρατῖνος

καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει, μουσικήν τε μανθάνει.

1286. ἐκ ταὐτοῦ: Ὅτι αἰσχρὸν τὸ τούτων ποτήριον, διὰ τὸ λείχειν αὐτούς.

[1287. Εὐριπιδεία ἡ παρῳδία ἐξ Ἱππολύτου. V.]

1288. φροντίσι συγγεγένημαι: Ἐκ τοῦ "ὅστις οὖν τοιοῦτον "ἄνδρα" φασί τινες Εὐπόλιδος εἶναι τὴν παράβασιν, εἴ γε φησὶν Εὔπολις "ξυνεποίησα τῷ φαλακρῷ."

1290. ἐσθίει Κλεώνυμος: Τοῦτον ὡς δαπανηρὸν καὶ πολλάκις ἐσθίοντα διασύρει, ἅμα δὲ καὶ δειλόν. ἐρεπτόμενον δὲ εἶπεν ἐκφαντικῶς ὡς ἐπὶ κτήνους. σιπύης δὲ, τῆς ἀρτοθήκης, οἱονεὶ σιτοβύης τινὸς οὔσης. παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι.

1295. ἴθ' ὦ ἄνα: Πορεύθητι. ὡς καὶ τὸ γειτνιᾶν αὐτῷ φοβουμένων τῶν ἐξωθούντων αὐτόν.

1297. φασὶν ἀλλήλαις: Σωματοποιεῖ τὰς τριήρεις.

1. Ἄλλως om. Θ. παροιμία δὲ Θ.

4. om. V.Θ.

9. om. Θ.

11. δὲ οὗτος ἦν Θ. ἦν (δὲ ἦν V.) οὗτος Ald.

12, 13. Κρατῖνος—μανθάνει om. Θ.

14. τούτων] τούτου Θ.

16. Εὐρ.—Ἱππολύτου V. εὐριπίδης ἐξ Ἱππολύτου G. Est v. 374. ἤδη ποτ' ἄλλως νυκτὸς ἐν μακρῷ χρόνῳ | θνητῶν ἐφρόντισ' ᾗ διέφθαρται βίος.

17. Scholia v. 1288–1297. om. Θ.

19. Εὔπολις] Vid. schol. Nub. 552.

21–23. ἐρεπτόμενον—ἐμβάλλεσθαι om. V.

22. σιτοβύης] Legebatur σιτούνης. Correxi ex Suida s. σιπύη, licet apud hunc quoque codex Paris. A. σιτούνη habeat. Minus corrupte σιτοβοίη Etym. M. p. 714, 9.

1299. οὐδὲ πυνθάνεσθε: Οὐδὲ αἴσθεσθε. ὁ στίχος παρὰ τὰ ἐξ Ἀλκμαίωνος Εὐριπίδου. τὰς μηδέπω δὲ πλευσάσας παρθένους εἴρηκεν, τὰς δὲ πλευσάσας γραίας. Καρχηδὼν δὲ πόλις Θρᾴκης περὶ τὸ Βυζάντιον.

1301. ὀξίνην: Ὀξίδες ἃ καλοῦμεν ὀξυβάφια. λυχνοποιὸς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. τινὲς δὲ τὰ κεράμεα, ἅ ἐστιν ὄξους δεκτικά. κεραμεὺς δὲ ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερβόλου. μετ' αὐτὸν γὰρ ἐπολιτεύσατο.

1303. ἥτις ἀνδρῶν: Ἥτις ἦν οὔπω δεδομένη τριηράρχῳ, μηδὲ πλεύσασα, ἀλλὰ νεωστὶ κατασκευασθεῖσα, ἣν ἄνω εἶπε παρθένον.

[1304. λείπει τὸ ὦ Ζεῦ καὶ τὸ δοθῆναι αὐτῷ. V. (non G.) Θ.]

1305. ὑπὸ τερηδόνων: Σηπεδόνων, ἢ σκωλήκων.

1306. οὐδὲ Ναυφάντης: Πεποίηται ταῦτα τὰ ὀνόματα παρὰ τὴν ναῦν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἄρξει.

1307. εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ: Ὡσανεὶ ἔλεγεν, εἴπερ ἐξ ἀνθρώπων εἰμὶ κἀγώ. οὐχ ἁπλῶς δὲ, ἀλλ' οἷον εἰ χολὴν ἔχω. ἀπὸ τούτου τὸ πευκεδανόν.

1309. εἰς τὸ Θησεῖον: Ἐνταῦθα οἱ καταφεύγοντες τῶν οἰκετῶν ἀσυλίαν εἶχον.

1. Οὐδὲ αἴσθεσθε om. Θ. Post αἴσθεσθε addit Ald. τὸ γὰρ πυνθάνομαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. ὡς τὸ

αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

καὶ,

πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος.

καὶ,

πευθόμενος ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο.

καὶ,

κείνου γὰρ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.

ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· "τούτῳ "συμβαλεῖν πυνθανόμενος." καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους· "εὐτυ"χεῖτε ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύ"θεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν." quæ om. V.Θ. Inserta sunt ex Suida s. πυνθάνεσθαι.

στίχος V.Θ. στίχος δὲ Ald. ὁ στίχος—Εὐριπίδου om. G.

2. Ἀλκμαίωνος] Alcmæonem τὸν διὰ Ψωφῖδος intelligendum esse ostendi in præfat. ad Eurip. Alcest. p. 9.

3. Καρχηδὼν δὲ om. V. Καρχηδὼν—Βυζάντιον om. G.Θ.

6. ὄξους V.Θ. ὄξου Ald.

7. ὑπερέβαλεν Θ. ὑπερέβαλλεν Ald.

8. αὐτῶν V.

9. οὔπω om. Θ.

τριηράρχῃ Θ.

10. εἶπεν ἄνω Θ.

11. λείπει τὸ—καὶ τὸ] Utrumque τὸ om. V.

δοθῆναι Θ. ἀποδοθῆναι V.

12. ἢ om. Θ.

15. ὡσεὶ Θ.

17. τὸ om. Θ.

18. οἰκετῶν] Non solum servis, sed etiam quibusvis supplicibus

ἐπὶ τῶν σεμνῶν: Εἰς τὸ τῶν Ἐρινύων ἱερόν. καὶ ἐνταῦθα δὲ οἱ οἰκέται ἔφευγον.

1310. ἐγχανεῖται: Καταπτύσειεν, ἐνυβρίσειεν. σκάφας δὲ, τὰ ξύλινα ἀγγεῖα. λύχνους δὲ, ὅτι λυχνοπώλης ἦν.

1313. εὐφημεῖν χρὴ: Στίχοι ἐν ἐκθέσει ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ιε΄. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1314. οἷς ἡ πόλις: Ὅτι φιλόδικοι ἦσαν Ἀθηναῖοι. παιωνίζειν δὲ, ὕμνον παιᾶνα ᾄδειν.

1317. ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς: Ἔθυον γὰρ πρὸ τῶν εὐαγγελίων πρὸ τῶν πυλῶν ἕκαστος. ἀγυιὰς δὲ, τοὺς ἀγυιαίους θεούς. ἀντὶ τοῦ, θυσίας ἐπιτελοῦμεν τοῖς θεοῖς. Ἄλλως. ἔθος ἦν τοῖς ἐν ἀγυιαῖς ἱσταμένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελίαις θύειν, ὡς ἂν εἰ ἀγαθαὶ εἶεν, ἐπινεύσαιεν ταύταις, εἰ δὲ τοὐναντίον, ἀποτρέψαιεν. [κνισσῶμεν: Κνίσσα ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις, ἀτμὸς, καπνὸς τῶν θυσιῶν. Gl. Victor.]

1318. ἐφεψήσας: Καλῶς, ὡς μάγειρος. ὥσπερ ἡ Μήδεια λέγεται, ὡς μὲν Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφοὺς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν· ὡς δ' ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας καὶ τὸν Αἴσονα, λέγων οὕτως

templum Thesei olim asylum erat; ut præter alios clare docet Etymologus v. Θησεῖον. Hæc ratio est, quare apud veteres scriptores promiscue nunc οἰκέτας, nunc ἱκέτας ad templum Thesei confugisse legamus: quæ diversitas partim proficisci potuit a librariis, qui voces illas οἰκέται et ἱκέται ob soni affinitatem inter se confunderent; partim etiam ab ipsis scriptoribus, qui scirent, tam servis, quam aliis etiam supplicibus, ut diximus, Thesei fanum pro asylo patuisse. Hic tamen scribere præstat ἱκετῶν et ἱκέται, pro οἰκετῶν et οἰκέται, quoniam triremes, quæ per prosopopœiam quandam hic aiunt, se ad templum Thesei vel Eumenidum, ut asylum, confugere velle; ut homines liberi, non ut servi, a comico in scenam inducuntur. Certe Suidas v. Θησεῖον, qui locum hunc scholiastæ descripsit, pro οἰκέται legit ἱκέται. KUST. Suidæ οἰκέται ex cod. Paris. B. et Bruxellensi restituit Gaisfordus.

1. Ἐρινύων] Scribebatur Ἐριννύων.

3, 4. om. G.

3. ὑβρίσειεν V.

σκάφας δὲ om. Θ.

4. λύχνους — ἦν Θ. πάλιν δὲ ὡς λυχνοπώλην αὐτὸν διαβάλλει Ald. In V. nihil præter ὅτι λυχνοπώλης, quæ om. G.

6. ἐπὶ—παράγραφος om. V.Θ.

7. ἦσαν om. Θ. Totum scholion om. V.

10. ἀγυιαίους Berglerus. Legebatur ἀγυιούς.

11. ἐπιτελῶμεν Θ.

11–13. Ἄλλως—ἀποτρέψαιεν om. V.Θ.

18–p. 319, 4. μετὰ—Ἰάσονα om. V.Θ.

αὐτίκα δ' Αἴσονα θῆκε φίλον κόρον ἡβώοντα,
γῆρας ἀποξύσασ' ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
φάρμακα πόλλ' ἕψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησι.

Φερεκύδης δὲ καὶ Σιμωνίδης τὸν Ἰάσονα.

1320. ἰοστεφάνοις: Ἴῳ στεφανουμέναις. ἴον δὲ καὶ λευκὸν ἄνθος καὶ μέλαν.

1322. Ἀριστείδῃ πρότερον: Ἄριστοι ἐγένοντο ἀμφότεροι, Ἀριστείδης τε ὁ δίκαιος ἐπικαλούμενος καὶ Μιλτιάδης ὁ στρατηγός. οὗτος ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγησε. τοιοῦτος οὖν, φησὶν, ὁ δῆμος καὶ ἐν τοιαύτῃ καταστάσει, οἷος ἦν πολιτευομένων ἐκείνων.

1324. ἀλλ' ὀλολύξατε: Εὔξασθε, ἀνευφημήσατε. καὶ Ὅμηρος "αἳ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι."

1326. ὦ ταὶ λιπαραὶ: Ἀπὸ Πινδάρου παρῴδηται.

ἀριζήλωτοι: Πλήρεις, ἢ γέμουσαι κατορθωμάτων.

1328. τεττιγοφόρος: Ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τὸ παλαιὸν, τέττιξι χρυσοῖς ἀναδεῖσθαι τὴν κόμην, ὡς Θουκυδίδης. οὕτω δὲ οἱ εὐγενεῖς ἐφόρουν καὶ παῖδες καὶ ἄνδρες πλέκοντες τὴν κεφαλήν.

1329. οὐ χοιρίνων ὄζων: Ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο πρότερον πρὸ τῶν ψήφων. εἰσὶ δέ τινες κόγχαι θαλάσσιαι. σπονδῶν δὲ, τῆς εἰρήνης. [κατάλειπτος: Κατάστακτος, ἀπὸ τοῦ καταλείβω. Gl. Victor.]

1331. καὶ τοὺν Μαραθῶνι: Εἰκότως τούτου ἐμνημόνευσεν, ἐπειδὴ Ἀθηναῖοι μόνοι ἐν Μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους ἐνίκησαν. ἡ γὰρ ἐν Σαλαμῖνι νίκη καὶ ἡ ἐν Πλαταιαῖς ἐδόκει κοινὸν ἔργον εἶναι πάντων Ἑλλήνων. Ἄλλως. μόνον τούτου μέμνηται, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐποίησε κατὰ τῶν βαρβάρων, τὰ δ' ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι.

1–3. αὐτίκα—λέβησι] Hos versus affert scriptor argumenti Medeæ Euripidis, ubi εἰδυίῃσι.
5. Ἴῳ] ἴα Θ.
ἴον ἄνθος ἐστὶ καὶ μέλαν καὶ λευκόν Θ.
7. ἄριστοι—ἀμφότεροι add. V.Θ.
ἀμφ. ἐγένοντο G.
8. τε V. δὲ Ald. om. Θ.
9. οὗτος—ἐστρατήγησε om. Θ.
καὶ add. Θ.
11, 12. om. Θ.
11. Ὅμηρος] Il. Z, 301.
13. Πινδάρου] Fragm. 46. p. 579.
ἀπὸ—παρῴδηται om. V.Θ.
15. ἔθος add. V.Θ.
τοπαλαιὸν Θ. τοπάλαι Ald.
16. Θουκυδίδης] 1, 6.
δὲ add. V.Θ.
17. καὶ π. Θ. Aberat καί.
19. τῆς Θ. τῶν τῆς Ald. τὴν τῆς V.
23. τοὺς β. ἐν μ. Θ.
25–27. Ἄλλως—Ἀθηναῖοι om. Θ.

τροπαίου: Τῆς κατὰ τῶν βαρβάρων νίκης καὶ τοῦ τροπαίου οὗπερ ἔστησαν ἐν Μαραθῶνι καταναυμαχήσαντες αὐτοὺς καὶ νικήσαντες.

1332. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν: Ἐν ἐκθέσει ἴαμβοι τρίμετροι καταληκτικοὶ οδ', καὶ μετὰ τὸ τελευταῖον κορωνὶς ἡ τοῦ δράματος.

1334. ἀλλ' ὦ μέλε: Τὸ ὦ μέλε οὐκ ἐπὶ βλασφημίας ἔταττον.

1337. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ: Εἴ τις πρὸς χάριν λέγων κολακεύσειέ σε ἐρᾶν σου προσποιούμενος. τοιούτοις γὰρ οἱ στρατηγοὶ ἐκολάκευον τὸν δῆμον ῥήμασιν.

1341. ἀνωρτάλιζες: Ἐμετεωρίζου καὶ μέγα ἐφρόνεις. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνεκουφίζου, ὠρχοῦ, ἐπήρου, καὶ ταχέως ἐπίστευες πρὶν δοκιμάσαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀρχομένων ἀναπτερύσσεσθαι ὀρνίθων. Ἄλλως. ὄρω ἐστὶ ῥῆμα βαρύτονον. ἔνθεν "ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα "Ζεύς." ἀφ' οὗ ὄνομα ῥηματικὸν ὄρτος, καὶ ὀρτῶ ῥῆμα. τὸ δὲ ὀρτῶ ῥῆμα ποιεῖ τὸ ὀρτίζω, καὶ ἐν πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ τὸ ὀρταλίζειν τὸ ἀναρριπτεῖν τὰ νήπια τῶν παιδίων, οἷον ὀρούειν ποιεῖν εἰς ὕψος. κατεχρῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ ἄλλης κινήσεως, ἥντινα ἔδει κινεῖσθαι.

κἀκερουτίας: Τὴν κεφαλὴν ἀνέτεινες δίκην τῶν κερατοφόρων ζῴων, ὅτι εὐειδῆ γίνεται μετεωρίζοντα τὴν κορυφήν. δηλοῖ δὲ τὸ γαυριᾶν. ὡς ἔλαφος, φησὶν, ἠγάλλου τοῖς κέρασιν. ἀπὸ δὲ τῶν κερατοφυούντων ἡ λέξις. ἑξῆς οὖν τοῦ πτερόφυτον εἶπε τὸ κερατοφυεῖν.

1344. ἐξεπετάννυτο: Ἀντὶ τοῦ ἐξηνοίγετο, τουτέστι ῥᾳδίως ἐπείθου τοῖς λέγουσι.

1345. σκιάδιον: Σκέπασμά τι, ὅπερ αἱ γυναῖκες [αἱ κανηφόροι Victor.] παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσι θεωροῦσαι [εἰς τὰ Ἐλευσίνια

1. οὗ παρέστησαν Θ.
2. ναυμαχήσαντες Θ.
αὐτοὺς καὶ νικ. om. V. καὶ νικ. om. Θ.
7. τοιούτοις Portus. τοιοῦτοι V.Θ. Ald.
10. ἐκουφίζου Θ.
δοκιμάσαι V.Θ. et Suidas s. ἀνορταλίζειν. δοκιμάσῃς Ald.
11. ἀναπτερύσσεσθαι] ἀναπτεροῦσθαι Suidas.
12–17. Ἄλλως—κινεῖσθαι om. Θ.
12. ὅτε] Il. M, 279.
14. ἐν add. V.
18. ἀνέτεινες Suidas s. ἐκερουτίας. ἀνέτεινας Ald.
κερατοφόρων] κερατοφορούντων Suidas.
19. γίνεται Suidas. τινὲς δὲ Ald. (Quod) δὲ om. Θ.
20. δὲ om. Θ.
κερατοφυούντων] κερατοφορούντων Suidas.
21. ἑξῆς καὶ τὸ Θ.
22. ἀντὶ τοῦ add. Θ.
23. τοῖς λόγοις Θ.
25. θεωροῦσαι Perizon. ad Ælian. V. H. 6, 1. Legebatur θέουσαι.

Victor.] ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι τὰς ὄψεις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἐκτείνεται δὲ καὶ συστέλλεται πρὸς τὸν κατεπείγοντα καιρόν.

1349. καταμισθοφορῆσαι: Εἰς μισθὸν ἀναλῶσαι, μισθὸν διδόναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τοῖς δικαστηρίοις, τὸν δικαστικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν. παραδραμὼν δὲ, παρευδοκιμήσας.

1351. τί κύπτεις: Ὡς αἰσχυνθέντος αὐτοῦ. δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι ὁ δῆμος ἀκηκοὼς ταῦτα ὑπὸ αἰδοῦς κατέκυπτε καὶ εἰς τὴν γῆν ἀτενῶς ἀπέβλεπεν αἰδούμενος ἐφ' οἷς ἐδόκει μὴ καλῶς πράττειν.

οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς: Οὐκ ἐπὶ σαυτοῦ μενεῖς καὶ ἡσυχίαν σχήσεις;

[1355. ξυνήγορος: Προστάτης ὑπέρ τινων λέγων. Gl. Victor.]

1357. εἰ μὴ καταγνώσεσθε: Εἰ μὴ κατακρινεῖτε καὶ καταδικάσετε.

1359. εἰς τὸ βάραθρον: Τόπος Ἀθήνησι βαθὺς, ὅπου καὶ τοὺς Δαρείου πρέσβεις ἔβαλον. πάντα δὲ τὰ ἐκεῖ βαλλόμενα ἀφανῆ ἐποίει.

1360. ἐκ τοῦ λάρυγγος: Ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινὰς, βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἐκρέμων. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν λίθον, Ὑπέρβολον εἶπεν. φαίνεται δὲ ὁ Ὑπέρβολος ἤδη εἰσβὰς εἰς τὴν πολιτείαν, λέγεται δὲ λάρυγξ καὶ φάρυγξ.

1363. ναῦς ἐλαύνουσι μακρὰς: Πολεμίας. τὰς τριήρεις δέ φησι. τὰ δὲ στρογγύλα πλοῖα φορτηγά εἰσιν.

1365. ὑπολίσποις: Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες λεπτοὶ ἐτύγχανον τὰ ὀπίσθια ἀπὸ Θησέως. ὑπόλισπα δὲ τὰ τετριμμένα. κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λισπόπυγάς φασι. καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θησέως μῦθον, ὅτι ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους κατέλιπεν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν πυγήν. νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων διὰ τὴν καθέ-

1. ὑπὲρ] ὑπὸ Θ.
τοῦ μηκέτι καίεσθαι V.Θ.
4. τὸ δικαστικὸν καὶ τὸ Θ.
5. παραδραμὼν δὲ παρ. om. V.Θ.
7. κατέπιπτε—ἀτενές Θ.
12. ἢν μὴ κρινεῖτε Θ.
15. ἔβαλλον Θ.
16. ποιεῖ Θ.
17. Ὅτε] Legebatur ὅταν.
ἀπὸ] ἐπὶ Θ.
18. ἐκρέμων] ἀπεκρέμων Θ.
ἀντὶ—εἶπεν om. V.
19. ὁ om. Θ.
εἰς add. V.
25. λιπόπυγάς φησι Θ. Scribendum λισποπύγους cum Kustero ad Suidam s. λίσποι.
τὸν om. Θ.
26. τοῦ add. Θ.
ἐπὶ om. Θ.
27. τὴν πυγήν] ὑπὸ τὴν πυγήν Θ.

δραν λεπτοπύγων ὄντων. Ἄλλως. ἐστενωμένοις. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν.

1366. ἐν καταλόγῳ: Ἐν τῷ καταλόγῳ, ἐν τοῖς πίναξιν, ἐφ' ὧν ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ ὀνόματα. ἐκαλοῦντο γὰρ κατάλογοι. κατὰ σπουδὰς δὲ, κατὰ ἄλλου σπουδήν.

1369. τὸν πόρπακα: Δειλὸς γὰρ καὶ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος. οὗ καὶ ἐν Νεφέλαις μέμνηται.

1370. οὐδ' ἀγοράσει: Οὐ νῦν ἐν ἀγορᾷ διατρίψει.

1371. Κλεισθένης καὶ Στράτων: Γύννιδες οὗτοι καὶ πιττούμενοι τὰ γένεια, λεῖοι δὲ καὶ μαλακοί.

1372. τἀν τῷ μύρῳ: Οὕτως Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν μυροπωλείῳ, ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς τόπους καλοῦντες.

1374. Φαίαξ: Δεινὸς ῥήτωρ ὁ Φαίαξ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐπὶ θανάτῳ ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς παρακρούων τὰ μειράκια καὶ ἐξαπατῶν.

1375. συνερκτικὸς: Συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως. περαντικὸς δὲ, πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

1376. κρουστικός: Τὰ ὦτα τῶν ἀκροωμένων κρούων τῇ σφοδρότητι τῶν λόγων.

1377. καταληπτικός: Προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι.

1370. καταδακτυλικὸς: Ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ τοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ. τοῦ λαλητικοῦ δὲ, τῶν λαλούντων ταῦτα, τῶν περὶ Κλεισθένη καὶ Στράτωνα. ἄδηλος δὲ ὁ στίχος, καὶ πάντες αὐτὸν ἐσημειώσαντο διὰ τὸ ἀκατάλληλον. ἄδηλον γὰρ τίς τίνι λέγει.

1381. ὀκλαδίαν: Ὀκλαδίας ὁ συγκεκλασμένος δίφρος καὶ ποτὲ μὲν ἐντεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος.

1. δὲ] γὰρ Θ.
3. ἐν τῷ καταλόγῳ om. Θ.
4. ἐκστρατευομένων Θ. et Suidas s. κατάλογος. στρατευομένων Ald.
5. κατὰ—σπουδήν om. V.Θ.
6, 7. οὗ—μέμνηται om. V.Θ.
11. ἀττικοὶ V.Θ. μυροπωλίῳ V.
14. ἐπ' αὐτοφώρῳ θανάτῳ Θ.
15. καὶ ἐξαπατῶν om. V.Θ. γρ. τ' οὐκ ἀπέθανε addit Θ.
17. ἐπιθεὶς Θ.
25. διὰ τὸ κατάλληλον Θ.
27. Ὀκλαδίας om. Θ. ὁ add. Θ.

1382. *καὶ παῖδ' ἐνόρχην*: Ἐπειδὴ παρὰ τοῖς βαρβάροις σπάδωνες, οὗτος ἐνόρχην δίδωσι.

1383. *τοῦτον*: Τὸν παῖδα. παίζει δὲ, περαίνειν καὶ κύφειν ποίει κακεμφάτως.

1385. *τριακοντούτιδας*: Πόρνας εἰσφέρει. διὸ καὶ φησὶν, ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι, τουτέστιν εἰς συνουσίαν λαβεῖν.

1386. *σπονδὰς*: Σπονδὰς ἐσπείσαντο μετὰ Εὐβοίας ἅλωσιν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἑαυτοὺς πρὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου.

1387. *ὡς καλαί*: Εἰσῆλθον αἱ σπονδαὶ ἑταῖραι ὡραῖαι τὰς ὄψεις, ὑποκρινόμεναι τὰ πρόσωπα τῶν σπονδῶν, πρὸς ἃς λέγει ὁ δῆμος.

1389. *οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν*: Μετὰ γὰρ τὴν Κλέωνος καὶ Βρασίδου τελευτὴν σπονδαὶ τοῖς Πελοποννησίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐγένοντο τριακοντούτιδες. οὗτοι γὰρ ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ. ἀποθανόντων δὲ αὐτῶν ἐγένοντο αἱ σπονδαί.

1396. *τὰ κύνεια μιγνὺς*: Συμφύρων τὰ τῆς πόλεως πράγματα ὅτι καὶ οἱ μάγειροι τὰ κρέα μιγνύουσιν. ἔθος γὰρ αὐτοῖς μιγνύειν κρέα προβάτων τε καὶ αἰγῶν, καὶ προτιθέναι ὡς μόνων προβάτων, καὶ ἐξαπατᾶν τοὺς ἀφελεστέρους.

1398. *τὸ λοῦτρον*: Τὸ ἀπόλουμα καὶ ῥυπαρὸν, ὅ ἐστι, τὸ ἀπόλουτρον. ἐς τὴν ἕδραν δὲ, εἰς τὴν προεδρίαν.

1403. *τὴν βατραχίδα*: Εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα.

1404. *ἐκφερέτω*: Αἰρόμενος ἐκφέρεται ὁ Κλέων. τὸ δὲ ἑξῆς, ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν οἱ ξένοι οἷς ἐλωβᾶτο.

1. ἐπειδὴ τοῖς Θ.
2. ἄνορχιν Θ. Id est ἔνορχιν.
3, 4. om. V.Θ.
5. καὶ om. Θ.
6. τουτέστιν—λαβεῖν om. V.Θ.
7. μετὰ Εὐβοίας] τὰ μετανοίας V. τὴν μετανοίας G.
9. σπονδαὶ add. Θ.
τὰς ὄψεις om. V.Θ.
11. γὰρ add. Θ.
12. καὶ Ἀθηναίοις om. Θ.
13. δὲ] οὖν V.Θ.
16–18. ἔθος—ἀφελεστέρους om. V.Θ.
20. ἐς—προεδρίαν om. V.Θ.
24. οἷς V. οὓς Ald.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρχονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιξήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφ' ᾧτε, ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολήν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς

2. πολεμοποιοῦντας R. προπολεμοῦντας Ald.

3. ἐξαπατῶντας Brunckius. Legebatur ἐξάπτοντας.

5. καλουμένου add. R.

6. προσέρχονται hoc loco R: post σχήματι Ald.

8. πολεμιωτάτοις Brunckii codex A. πολεμικωτάτοις R. πολεμίοις Ald. καταλεύσειν] κατακέλευσιν R.

9. ἀπολογήσασθαι R. Ald. ἀπολογήσεσθαι Kusteri et Brunckii editiones.

ἐφ' ᾧτε, ἂν] Scribebatur ἐφ' ᾧτε, ἐάν. ἐφ' ὅτ' ἂν R.

10. τὰ δίκαια λέγων add. R.

11. αἰτεῖ hoc loco R: post στολὴν Ald.

12. ἀχαρίστως R.

13. περὶ τοῦ R. Ald. περὶ om. A: quod probans Brunckius τοῦ τε edidit.

14. ἐξ αὐτῶν add. R.

τῷ] τὸ R.

15. αὐτοῦ εἰρηκότος R. εἰρηκότος αὐτοῦ Ald.

διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγχέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν συλλαβόμενός τινα ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις καὶ βαλὼν εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειόνων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονταί τινες
πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν,
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον·

1. διαλέγεται hoc loco R: post ἄλλων τινῶν Ald.

2. ἑαυτὸν Brunckii editio: αὐτὸν Ald.

3. παιδία—χοιρίδια] Hoc ordine Brunckii editio: εἰς χοιρίδια διεσκευασμένα παιδία ἑαυτοῦ Ald.

4. μετὰ R. μετὰ δὲ Ald.

7. τοῦτον τῷ R. τοῦτόν τε τῷ Ald.

8. Ἀθηνῶν Brunckii editio. ἀθηναίων Ald.

προσαγόντων R. προσαποστελλόντων Ald.

10. μὲν accessit ex R.

11. τῶν στρατηγῶν] τὸν στρατηγὸν R.

12. Hoc ordine R. τοῦ ἱερέως τοῦ διονύσου καλῶν τις Ald.

16. Εὐθυδήμου] Libri Εὐθυμένους. Qui error ortus est e versu 67. Euthydemus autem eponymus fuit olymp. 88, 3.

18. σώζονται R. σώζεται Ald. οὐ σώζονται post Νουμηνίαις transponi mavult Elmsleius.

23. πρέσβεις add. R.

πάλιν om. R.

παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἴασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακώνων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπονδὰς λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

1. δὲ R. τε Ald.
3. ἐξέβαλλον R.
4. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε et postremos versus tres om. R.
5. ἱκανῶς Brunckius. ὡς ἱκανῶς Ald.

SCHOLIA IN ACHARNENSES.

Ἡ ΕΙΣΘΕΣΙΣ τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ συστηματικῆς περιόδου καὶ ἑξῆς ἐκ προσώπων ἀμοιβαίων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σα΄, ὧν τελευταῖος, ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας. ὁ μέντοι μγ΄ κομμάτιον ἀπ᾽ ἐλάσσονος καὶ ρκα΄ πενθημιμερής. ὁ δὲ ξ΄ ἐφθημιμερής. ἐξαιρείσθωσαν καὶ αἱ παρεπιγραφαί. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνίς.

1. ὅσα δὴ δέδηγμαι: Θαυμαστικὸν τὸ ὅσα, ἀντὶ τοῦ πολλά. ὁ δὲ δὴ συμπαραπληρωματικὸς αὔξησιν δηλοῖ. ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ "κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μεγίστη." δύναται δὲ λείπειν ἡ κατά πρόθεσις, ἵν᾽ ᾖ, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν· ὃ καὶ βέλτιον. μεταφέρει δὲ ἀπὸ τοῦ βίου ἐπὶ τὴν καρδίαν. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ ζωὴν, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν φησί. δέδηγμαι δὲ ἀντὶ τοῦ ἠνίαμαι, λελύπημαι. καὶ Ὅμηρος "δάκε δὲ "φρένας Ἕκτορι μῦθος." καὶ θυμοδακὴς μῦθος. Ἄλλως. [ὅσα: Τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὂν πλῆθος ἀριθμοῦ σημαίνει. R.] καλῶς ἔφη, δέδηγμαι τὴν καρδίαν, παρόσον περὶ τὴν καρδίαν συνίσταται τὰ τοῦ θυμοῦ καὶ τὰ τῆς ἡδονῆς· ὡς καὶ παρ᾽ Ὁμήρῳ Ὀδυσσεὺς θυμούμενος κατὰ τῶν μνηστήρων

στῆθος δὲ πλήξας, κραδίην ἠνίπαπε μύθῳ·
τέτλαθι δὴ κραδίη,

φάσκων. [δέδηγμαι τὴν: Κατὰ τήν. Gl. Victor.]

1–7. Scholion metricum om. R.
8. θαυμαστικῶς ἀντὶ R, qui totum scholion proximo scholio postponit, post φάσκων.
9. συμπαραπληρωματικός om. R.
9, 10. ἐχρήσατο—μεγίστη om. R.
10. Θουκυδίδης] I, I.
11. λείπειν] εἰπεῖν R.
12. μεταφέρει δὲ R. ὅτι μεταφέρει Ald.
13. τὴν—ζωὴν R. τὸν—θυμὸν Ald.
14. καὶ om. R.
Ὅμηρος] Il. E, 593.
18. ὡς καὶ om. R.
Ὁμήρῳ] Od. Υ, 17.

3. ψαμμακοσιογάργαρα: Οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμακόσια καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμακοσίους." παρὰ τὸ ἑξακοσίους ἢ ἑπτακοσίους, ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. καὶ τὰ γάργαρα δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο· ὡς ἐν Λημνίαις

ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἑστία.

καὶ παρὰ Ἀριστομένει ἐν Βοηθοῖς "ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα." καὶ παρὰ Σώφρονι "ἁ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε." καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ "χρημάτων τε γάργαρα." θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ "κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι" τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν, οἷον γάργαιρε, καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν. Ἄλλως. ἀπὸ δύο λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι, αὐχῶν ἐν οἷς λέγει

οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης.

καὶ Εὔπολις ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν εἰπὼν "ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμ-"μακοσίους." δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια, ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμῶν μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός, οἷον διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς τὸ κ. εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀνα-

1. ψαμμα-] ψαμμο- Ald.

1–12. Οἷον—Ἄλλως om. R.

2. ψαμμακόσια et mox ψαμμακοσίους Suidæ codex Paris. A. s. ψαμμακοσιογάργαρα. Scribebatur ψαμμοκ-.

5. Λημνίαις Kusterus. Legebatur Λίμναις, et sic Suidæ cod. Paris. pro vulgato Λήμναις. Est fragm. 327.

6. πᾶσ' ἐγάργαιρ' Toupius Emend. vol. 3. p. 200. Legebatur πᾶσα γάργαιρ'.

7. ἡμῖν] ἐστιν ἀνδρῶν addendum ex Macrobii Saturn. 5, 20.

8. ἁ δὲ Suidas. ἅδε Ald. Sophronis ex μίμοις γυναικείοις locum aliquot verbis auctum affert Athen. 6. p. 229 F.

10. κάρκαιρε] Il. Υ, 157.

13. ἀπὸ τοῦ Suidas. Legebatur ἀπό τε, recte, si cum Kustero scribatur ἀπό τε τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων. ὁ γὰρ—.

14. ὁ γὰρ Πύθιος] ἡ Πυθίη apud Herodotum 1, 47.

17. καὶ Εὔπολις—ψαμμακοσίους om. R.

ψαμμακοσίους Suidæ cod. Paris. A. Scribebatur ψαμμοκοσίους.

18. δὲ R. et Suidas. γὰρ Ald.

19. τῶν—ἀριθμῶν Suidas. Legebatur τοῦ—ἀριθμοῦ.

20. τὰ add. R. et Suidas.

22. τοῦ γ addidi ex Suida.

22–p. 329, 4. εἴρηται—πλήθει om. R.

ρίθμητα. τὸ δὲ κάρκαιρε παρὰ τῷ ποιητῇ ἐστὶ "κάρκαιρε δὲ γαῖα "πόδεσσι." μέμνηται δὲ καὶ Κρατῖνος

ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις.

οἷον πλήθει.

4. ἄξιον χαιρηδόνος: Ἀντὶ τοῦ χαρᾶς. τῷ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγηδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγήσω μέλλοντος ἀλγηδὼν ἀλγηδόνος, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαιρήσω χαιρηδὼν χαιρηδόνος.

5. τὸ κέαρ ηὐφράνθην: Σαφῶς Ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν εἶπε κέαρ. ἄνω γὰρ εἰπὼν

ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν·

νῦν φησιν "ἐφ' ᾧ τὸ κέαρ εὐφράνθην."

6. τοῖς πέντε ταλάντοις: Ἀπλήστως ἀλλότρια καταφαγὼν, ἐξήμεσεν αὐτά. ἀντὶ τοῦ κλέψας καὶ καταπιὼν ἀπέδωκεν. ἐζημιώθη γὰρ ὁ Κλέων πέντε τάλαντα διὰ τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἱππέας. παρὰ τῶν νησιωτῶν ἔλαβε πέντε τάλαντα ὁ Κλέων, ἵνα πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους κουφίσαι αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ἱππεῖς ἀντέλεγον καὶ ἀπῄτησαν αὐτόν. μέμνηται Θεόπομπος.

7. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην: Ἀντὶ τοῦ ἐχάρην, ἐφαιδρύνθην. ἀπὸ τοῦ γάνυμαι. Ὅμηρος "γάνυται δέ τε φρένα ποιμήν." ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων.

8. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι: Τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅτ' ἂν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου, ἔχον οὕτως

κακῶς ὄλοιτ' ἄν. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

εἰς τὸ δρᾶμα οὖν τῶν ἱππέων ἀποτείνεται. διὰ τούτου γὰρ φαίνεται καταδικασθεὶς ὁ Κλέων τάλαντα ε΄. ἄξιον οὖν φησιν Ἑλλάδος τὸ καταδικασθῆναι τὸν Κλέωνα.

9. τραγῳδικόν: Ἀντὶ τοῦ ἐμπαθές. ἐπείπερ καὶ ἡ τραγῳδία ἐμ-

3. ἀνδρῶν ἀρίστων Kusterus. ἀριστῶν ἀνδρῶν Ald.
5. τῷ—ὡς ἀλγηδόνος om. R.
8–11. Σαφῶς—εὐφράνθην om. R.
12–14. Ἀπλήστως—ἱππέας infra post Θεόπομπος R.
13. ἀντὶ—ἀπέδωκεν om. R.
15. γὰρ ἔλαβε Ald. γὰρ om. R.
16. κουφίσαι hoc loco R: post ἵνα Ald.
19. Ὅμηρος] Il. N, 493. δέ τε R. δὲ Ald.
21–26. Τοῦτο—τάλαντα ε΄ om. R.
24. ὄλοιτ' ἄν] ὀλοίτην Elmsleius. Probabilior Dobræi conjectura ὀλοίατ'.
28. Ἀ. τοῦ ἐ. om. R.

παθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπεὶ περὶ τραγῳδιῶν μέλλει λέγειν.

10. ὅτε δὴ κεχήνη: Ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττική. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η συναιροῦσιν. Εἰς τὸ αὐτό. συναλοιφὴ, ἀντὶ τοῦ κεχήνεα. ἔστι δὲ τὸ κεχήνη Ἰακόν. οἱ γὰρ Ἴωνες ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου ἄρχονται. οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι κεχήνασι. δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων τῶν ἔτι νεοττῶν τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων. οἷον τροφή μοι ἦν τῶν Αἰσχύλου τραγῳδιῶν ἀκοῦσαι.

προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον: Ἀντὶ τοῦ Αἰσχύλου τραγῳδίας, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἔχοντες τὰ Αἰσχύλου Αἰσχύλον λέγομεν ἔχειν. οὐ γὰρ ἔζη κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. ἐτελεύτησε γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Καλλίου τοῦ μετὰ Μνησίθεον τούτοις πρότερον ἐνιαυτῷ λ'. τιμῆς δὲ μεγίστης ἔτυχε παρὰ Ἀθηναίοις ὁ Αἰσχύλος, καὶ μόνου αὐτοῦ τὰ δράματα ψηφίσματι κοινῷ καὶ μετὰ θάνατον ἐδιδάσκετο.

11. ὁ δ' ἀνεῖπ' εἴσαγε: Ἀνηγόρευσεν. ὁ κῆρυξ δὲ δηλονότι. Θέογνις δὲ οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς πάνυ ψυχρὸς, ἐκ τῶν τριάκοντα, ὃς καὶ Χιὼν ἐλέγετο.

12. πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου: Ἄσειστον οὖσαν φύσει, μᾶλλον ἐπέσεισε. κέχρηται δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῇ ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ Θουκυδίδης τὸ ὄνομα φράζων.

13. ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτέ: Ἀντὶ τοῦ μετὰ τὸν Μόσχον. ἦν δὲ οὗτος φαῦλος κιθαρῳδὸς, πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων. Εἰς τὸ αὐτό. ὁ Μόσχος κιθαρῳδὸς Ἀκραγαντῖνος. τινὲς οὕτως, ὅτι ὁ νικήσας ἆθλον ἐλάμβανε μόσχον. τὸ δὲ Βοιώτιον μέλος οὕτω καλούμενον, ὅπερ εὗρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον. ὁ δὲ Δεξίθεος ἄριστος κιθαρῳδὸς καὶ Πυθιονίκης. οἱ δὲ ψυχρὸν αὐτὸν εἶναί φασιν.

1, 2. ἢ—λέγειν om. R. φ

3–9. Ἡ—ἀκοῦσαι] κεχήνη συναλεί ἀπὸ τοῦ κεχήνεα ἀττι^κ. τὸ γὰρ ε καὶ α εἰς η. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνίθων τῶν νεοττῶν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων R.

7. τὴν τροφὴν hoc loco Suidas s. κεχήνη. Post προσδεχομένων Ald.

8. κεχηνότων R. et Suidas. ἔτι κεχηνότων Ald.

οἷον οὖν Suidas.

ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου Suidas.

11–13. οὐ γὰρ—ἐνιαυτῷ λ' om. R.

13. ἐνιαυτῷ λ' Palmerius. Legebatur ἐνιαυτόν.

17. ἐκ τῶν τριάκοντα] Vid. Xenoph. H. Gr. 2, 3, 2.

18. Χιὼν Suidas s. Θέογνις et ψυχροῦ βίου. Scribebatur Χίων. Vid. v. 138–140.

19. ἔσεισε. ἔνσειστον οὖσαν τῇ φ. μ. ἐξέσεισε R, sequentibus omissis.

23–26. Εἰς—Φρύγιον om. R.

26. δὲ om. R.

15. τῆτες δ' ἀπέθανον: Ἐπὶ ἔτος, ὅπερ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσιν. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἔτος. οἱ Δωριεῖς δὲ διὰ τοῦ δ λέγουσι τῆδες.

16. ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις: Καλῶς τὸ παρέκυψεν. ὁ δὲ Χαῖρις οὗτος κιθαρῳδὸς καὶ αὐλῳδὸς φαῦλος. ὁ δὲ ὄρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ εἶναι εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν, ὡς δηλοῖ καὶ Ὅμηρος

ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
ὄρθι'· Ἀχαιοῖσι δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ.

17. ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι: Ἀντὶ τοῦ σμήχομαι, τουτέστι ζῶ, μεταφορικῶς. τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι. ῥύμματα γὰρ τὰ σμήγματα. καὶ Ὅμηρος "ῥύμματα πάντα κάθηρεν." ῥύπτεσθαι οὖν τὸ σμᾶσθαι, παρεμπτώσει τοῦ τ, τὸ ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ χ, χρύπος, ὁ τῷ χρωτὶ ὑπὼν σπίλος.

18. ὑπὸ κονίας: Παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς εἶπεν, ὅτι καὶ οἱ κονίαν ἤτοι ἄσβεστον σμώμενοι δάκνονται τὴν ὀφρῦν. Ἄλλως. ὑπερβατόν.

ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς.

19. κυρίας ἐκκλησίας: Ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ

1. τᾶτες] τάτες R. τῆδες Ald. Suidas s. τῆτες, τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι καὶ διὰ τοῦ δ' τῆδες.

4. Καλῶς τὸ π. om. R.

ὁ δὲ χαῖρις οὗτος R. ὅσον δὲ τὸ κυψάνει Ald.

5. αὐλῳδὸς R. αὐλητὴς Ald.

6. εὔτονον R.

ὡς δηλοῖ καὶ om. R.

7. Ὅμηρος] Il. Λ, 10.

8. ἔνθα—δεινόν τε om. R.

9. ἀχαιοῖσι με R, reliquis omissis.

10. Ἀντὶ τοῦ om. R.

11–14. ῥύμματα—σπίλος om. R.

12. Ὅμηρος] Il. Ξ, 171. λύματα.

13. τοῦ τ Suidas s. ῥύπτει. τούτου Ald.

14. χρύπος Suidas. ῥύπος γὰρ Ald.

15, 16. ὑπὸ—εἶπεν om. R.

17. κονίαν] κόνιν R. et Suidas. κονίᾳ Kusterus.

ἤτοι ἄσβεστον (ἀσβέστῳ Kusterus) om. R. et Suidas.

σμώμενοι Kusterus. ὀσμώμενοι R. Ald. et Suidas.

17–20. Ἄλλως—ὀφρῦς om. R. et Suidas.

21 – p. 332, 5. εἰσὶ—σύγκλητοι] εἰσὶ δὲ κύριαι γ̄ τοῦ μηνὸς ἀθηνῆσι, πρώτη—τριακὰς αἱ κύριαι. αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον καλοῦνται σύγκλητοι R. De hoc scholio dictum ab Schoemanno de comit. p. 29. 31. 32. 43.

νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι κύριαι τρεῖς τοῦ μηνὸς Ἀθήνησιν, ἡ πρώτη καὶ ἡ δεκάτη καὶ ἡ τριακάς. εἰσὶ δὲ καὶ πρόσκλητοι συναγόμεναι κατά τινα ἐπείγοντα πράγματα. αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι ἐκκλησίαι κύριαι λέγονται, ὡς ἔφαμεν, αἱ δὲ πρὸς τὸ κατεπεῖγον συναγόμεναι σύγκλητοι.

20. ἡ πνὺξ αὐτηί: Ἡ ἐκκλησία· παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὡς αὐτὸς ἐν Σφηξὶν "ἔδοξέ μοι παραποιῶν τὴν ὥραν ἐν τῇ πυκνί."

21. οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι: Διάφορα δηλοῖ ἡ λέξις. νῦν δὲ τὴν ἐκκλησίαν, ὅθεν ὁ Νέστωρ ἀγορητής, καὶ τὸν τόπον ἔνθα πιπράσκεται τὰ ὤνια, καὶ αὐτὰ τὰ ὤνια σημαίνει.

22. τὸ σχοινίον φεύγουσιν: Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας συνιέναι τοῦτο ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδῦναι. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο ζημίαν ἐξέτινον. Ἄλλως. ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον, [τουτέστι μίλτῳ ἤτοι βάμματι κοκκίνῳ,] σχοινίον

1. κύριαι addidi ex Suida s. ἐκκλησία κυρία.

ἡ πρώτη, καὶ ἡ δεκάτη, καὶ ἡ τριακάς] Sic etiam Suidas. At aliter Ulpianus, Demosthenis interpres, in Timocrateam; qui primam ἐκκλησίαν κυρίαν apud Athenienses non primo die mensis, sed undecimo habitam esse tradit. Verba ejus hæc sunt: Ἰστέον γάρ, ὅτι κατὰ μῆνα τρεῖς ἐκκλησίας ἐποιοῦντο, βουλευόμενοι περὶ τῶν ἐν πόλει πραγμάτων. - - καὶ ἐγένετο ἡ πρώτη, ἑνδεκάτη τοῦ μηνός. ἡ δὲ δευτέρα, περὶ τὴν εἰκοστήν. ἡ δὲ τρίτη, περὶ τὴν τριακοστήν. Ex hoc igitur loco Ulpiani Petitus de Leg. Attic. pag. 196. scholiasten nostrum emendandum esse censet: cui assentior. KUST.

2. συναγόμεναι margo cod. Bruxell. Suidæ. ἐναγόμεναι Ald. Suidæ codex Paris. et Leid. προσκλητοῖς ἐναγόμεναι.

4. τὸ κατεπεῖγον R. et Suidas. τὰ κατεπείγοντα Ald.

6. πυκνότητα] Seqq. om. R.

8. Σφηξὶν] 31. unde corrigendum ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνί.

9. δὲ R. μὲν Ald.

12–16. Ὑπὲρ—μὴν καὶ om. R.

17. συνήλαυνον] εἰσήλαυνον R. τὴν ἐκκλησίαν R. et Suidas s. σχοινίον. τὰς ἐκκλησίας Ald.

18. βραδύνειν Suidas.

ἐξέτινον] τοῦτο ἐμηχανῶντο καὶ πολλὰ ἄλλα addit R, reliquis omissis.

20. κοκκίνῳ κεχρισμένον Kusterus.

ἐκτείνοντες διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο ἐξέτινον ζημίαν.

23. ἀλλ' ἀωρίαν ἥκοντες: Ἀντὶ τοῦ ἀωρίᾳ καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ ἐπὶ τοιούτῳ. ὁ δὲ νοῦς, ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν. ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ καιρὸν τρυγώμενα.

24. ὠστιοῦνται: Διωθήσονται. ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ ὠστίζω. ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινα ἐστὶ λεγόμενος, ὡς καὶ Ὅμηρος "φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας." καὶ "ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις."

25. ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου: Περὶ τῆς προεδρίας. ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν. ὅτι δὲ ἐκ λίθων, πανταχόθεν δῆλον, ὅταν λέγῃ, ἐπὶ τῆς πέτρας κάθηνται.

26. ἄθροοι καταρρέοντες: Ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. προπαροξύνειν δὲ δεῖ τὸ ὄνομα καὶ δασύνειν τὴν πρώτην συλλαβὴν Ἀττικῶς. καταρρέοντες δὲ ἀντὶ τοῦ ἀθρόως ἐπερχόμενοι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ποταμίων ῥευμάτων. καὶ Ὅμηρος "τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν."

29. νοστῶν κάθημαι: Ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ ἐρχόμενος καὶ ἐπανερχόμενος.

30. στένω, κέχηνα: Πάλιν τὸ κέχηνα ἐν ἴσῳ τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι τῆς εἰρήνης· ὥσπερ οἱ νεοσσοὶ κεχήνασι δεόμενοι τῆς τροφῆς. τὸ δὲ σκορδινῶμαι ἀντὶ τοῦ κλῶμαι καὶ σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμοῦντες διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὁπωσοῦν κενοῦσθαι. σκορδινᾶσθαί φασι κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσι. σκορδινᾶσθαι οὖν ἐστι τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.

τουτέστι — κοκκίνῳ, quæ recentior grammaticus addidit, om. Suidas s. μεμιλτωμένον et σχοινίον.

3, 4. Ἀντὶ—ἀκαίρως] ἀωρία. ἀκαίρως R.

3. Addidi τοῦ. Suidas, ἀωρίᾳ: ἀντὶ τοῦ ἀκαίρως καὶ παρὰ etc.

4. δέοντα om. R.

7. Ὅμηρος] Il. O, 697.

8. Alterum locum Homeri om. R. Est Il. Δ, 223.

βρίζοντα] ὑβρίζοντα Ald.

10. καθεδρῶν] Seqq. om. R.

ὅταν λέγῃ] Vid. Eq. 754. 783.

12–14. Ἀντὶ—καταρρέοντες δὲ om. R.

14. κατερχομένων Suidas s. ἄθροι.

15. καὶ om. R.

Ὅμηρος] Il. Λ, 724.

15, 16. om. R.

18–22. Πάλιν—φασι om. R.

23. κυρίως addidi ex R. et Suida s. σκορδινῶμαι.

25. δὲ R. et Suidas. οὖν Ald.

ἀλογίας] Ex scholis philosophorum petitum. Porphyr. de abstin. 1, 34. ἐκβακχευομένη ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ἀλογίας ἀναπηδᾶν τε ποιεῖ καὶ ἐκβοᾶν

31. *γράφω, παρατίλλομαι*: Γράφω μὲν, καταγράφω, ἢ ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς, ξύων τῷ δακτύλῳ ἤ τινι τοιούτῳ παιδιάς τινας. παρατίλλομαι δὲ, τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας, ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μέν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προσδοκωμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλύοντες ἐπὶ γῆς διαγράφουσιν.

32. *ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν*: Οἱ γὰρ πολιορκούμενοι καὶ πολεμούμενοι ἀεὶ εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπουσιν, ἐπιθυμοῦντες ἐν αὐτῷ εἶναι.

33. *στυγῶν μὲν ἄστυ*: Ὁ στίχος ἐκ τραγῳδίας.

34. *ἄνθρακας πρίω*: Τοῦτο Ἀχαρνέων ἴδιον. οὗτοι δὲ πολυάνθρακες καὶ οὐ δεόμενοι παρ' ἄλλων πρίασθαι.

35. *οὐδ' ᾔδει πρίω*: Οὐδὲ ἐγίνωσκε τὸ πρίω ῥῆμα. οὐ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι ἔχων οἴκοι.

[36. *χὠ πρίων ἀπῆν*: Τοῦτο παιδιὰ καλεῖται. ἀπὸ γὰρ τοῦ πρίω ῥήματος ὄνομα τὸ πρίων. R.]

[37. *ἀτεχνῶς*: Ἀφελῶς. R.]

38. *ὑποκρούειν*: Βοᾶν, ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἁπλῶς καὶ ὡς

καὶ κεκραγέναι. TOUP. Emend. vol. 2. p. 175.

1–7. Γράφω—διαγράφουσιν] ζωγραφῶ ἐπὶ τῆς γῆς—δακτύλῳ. παρατίλλομαι τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων ἢ τῶν μασχαλῶν τρίχας, ἃ ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μέν τι καὶ τὸν χρόνον δαπανῶντες ὑπὸ ἀδημονίας R. Tum sequuntur illa σκορδινᾶσθαι—τὸ τοιοῦτον. κυρίως ἐπὶ—διατείνωσιν.

2. ἐπὶ R. et Suidas s. ἀπορῶ. ἀπὸ Ald.

ξύων] ξύω Suidas.

ἢ] καὶ Suidas.

παιδιάς τινας Suidas. Legebatur παιδιᾶς τινος.

3. τίλλω] τίλλων Suidæ codices: sed τίλλω s. παρατίλλεται.

5. ἀπορίας καὶ ἀμηχανίας Suidas loco priore.

προσδοκωμένου Suidas. προσδοκουμένου Ald. προκειμένου Suidas loco altero.

6. διατίθενται Suidas. τίθενται Ald.

ἀλύοντες καὶ Ald. καὶ om. Suidas loco priore.

7. ἐπὶ γῆς γράφουσιν] ἐπιγράφουσιν Suidas.

8. πολιορκούμενοι καὶ om. R.

9. εἰς R. et Suidas. ἐπὶ Ald.

ἐπιθ.—εἶναι om. R.

10. Ὁ—τραγῳδίας om. R.

11, 12. Τοῦτο — πρίασθαι post scholion v. 36. ponit R.

11. Τοῦτο om. R.

ἴδιον] Addit Ald. τὸ λέγειν πρίασο πρίω ἵστασο ἵστω. ἦν γὰρ ὁ Δικαιόπολις Ἀχαρνεύς, quæ om. R. Non imperativum πρίω, sed illud proprium esse Acharnensibus ait scholiasta, clamare ἄνθρακας πρίω.

15. Lemma χὠ πρίω (scrib. πρίων) habet R.

17. Ἀφελῶς] Codex ἀσφαλῶς.

18. βοᾶν add. R.

ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν καὶ κωλύειν. τὸ δὲ λοιδορεῖν, ἄμφω ῥητέον, καὶ λοιδορεῖν καὶ λοιδορεῖσθαι.

40. οὑτοιί: Δεικτικῶς. μεσημβρινοὶ δὲ, οὐκ ὀρθρίσαντες.

[42. ὠστίζεται: Συνωθεῖ, συνθλίβεται. R. θλίβεται. Gl. Victor.]

44. ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε: Εἰώθασιν οἱ Ἀθηναῖοι θύειν δέλφακα καὶ ῥαίνειν τὰς καθέδρας τῷ αἵματι αὐτοῦ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, ἐπειδὴ τοὺς καρποὺς αὐτῆς βλάπτει. Ἄλλως. ὅτι καθαίρονται οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρου σφαζομένου καὶ ὁ ῥήτωρ μαρτυρεῖ "ἐπειδὰν "τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὔξηται, τότε "δὴ κελεύει δημηγορεῖν." τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων κάθαρμα ἐκαλεῖτο, ὁ δὲ περικαθαίρων καθαρτής. Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου καθάρσιον καλεῖ.

47. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν: Ἱερεὺς Δήμητρος καὶ Τριπτολέμου ὁ Ἀμφίθεος. πέπαικται κωμικῶς ταῦτα. Κελεοῦ γὰρ Τριπτόλεμος. ταῦτα δὲ λέγει ἐν παιδιᾷ, σκώπτων τὸν Εὐριπίδην, ἀεὶ ἡδέως ἀπαγγέλλοντα τὰ γένη ἐν ἄλλοις τε καὶ καταρχὰς τῆς ἐν Ταύροις Ἰφιγενείας

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις Οἰνομάου γαμεῖ κόρην·
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε. τοῦ δ' ἔφυν ἐγώ.

τοῦ δὲ Κελεοῦ μέμνηται Βακχυλίδης διὰ τῶν Ὕμνων. Ἄλλως. τὸν πρόπαππον ἑαυτοῦ λέγει, ὃς Ἀμφίθεος ὁμωνύμως ἐκαλεῖτο.

49. τήθην ἐμήν: Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας, καὶ τηθελὰς τὰς μαμμοθρέπτους.

1–3. ὅπερ—λοιδορεῖσθαι om. R.
4. μεσημβρινοὶ δὲ om. R.
7. θύειν R. σφάζειν Ald.
8. αὐτοῦ om. R.
δημήτρας R.
9. Ἄλλως om. R.
καθαίροντο R. Fort. ἐκαθαίροντο.
10. ὁ ῥήτωρ] Æschines p. 4, 10.
μαρτυρεῖ R. φησίν Ald.
10–12. ἐπειδὰν—δημηγορεῖν om. R.
13, 14. Αἰσχίνης (l. c.)—καλεῖ om. R.
15. δημήτρας R.
16. τριπτόλεμος R. καὶ Τριπτολέμου Ald.
18–24. ἐν ἄλλοις—Ἄλλως om. R.
20. Πῖσαν] Πῖσσαν Ald.
25. ἑαυτοῦ R. αὐτοῦ Ald.
26. μάμας R. qui seqq. omittit.
τηθελὰς] τηθαλλαδοῦς Pierson. ad Mœrin. p. 259. Vid. Eustath. p. 957, 33. τηθελὰς τὰς] τηθελᾶς τοὺς Lobeck. ad Phrynich. p. 299.

52. *σπονδὰς ποιεῖσθαι*: Οὗτος γὰρ ὁ σκοπὸς τοῦ δράματος, ὥστε σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους.

53. *ἐφόδι' οὐκ ἔχω*: Ὅτι ἐκ τοῦ πολέμου πένης εἰμὶ καὶ ἐφόδια οὐκ ἔχω.

[*διὸ εἰρήνης*: Ἐπιθυμῶ. R. Victor.]

54. *οἱ τοξόται*: Τοῦτό φησιν εἷς τῶν πρυτάνεων, κελεύων ἐκβαλεῖν τὸν Ἀμφίθεον ὡς ὑβριστήν. Ἄλλως. τοῦτο ἐκ τῶν πρυτάνεων τίς φησι, κελεύων ἀπελαύνειν τὸν Ἀμφίθεον. εἰσὶ δὲ οἱ τοξόται δημόσιοι ὑπηρέται, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο οὗτοι καὶ Σκύθαι καὶ Πευσίνιοι, Πευσῖνος τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

55. *ὦ Τριπτόλεμε*: Τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους ἐπικούρους ὥσπερ καὶ συμμάχους ἐπικαλεῖται. ἀπάγοντες δὲ, ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες.

58. *καὶ κρεμάσαι*: Ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες.

60. *ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύσητε*: Ἀντὶ τοῦ χρηματίσητε, σκέψησθε, πράξητε. πάντα γὰρ ἀπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

61. *οἱ παρὰ βασιλέως*: Οὕτως ὁ Περσῶν βασιλεὺς κατ' ἐξοχήν. τοὺς δὲ ἄλλους ἔλεγον, προστιθέντες τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, βασιλεὺς Μακεδόνων. διαφορὰ δέ ἐστι βασιλέως καὶ τυράννου. βασιλεὺς μὲν γὰρ ἐκ προγόνων κατὰ διαδοχὴν ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν γέρασι. τύραννος δὲ τὸ

2. *ποιῆσαι* R. *ποιεῖσθαι* Ald.
3, 4. *καὶ—ἔχω* om. R.
6. *φησιν* om. R.
7–13. *Ἄλλως—αὐτούς* om. R.
11. *Πευσίνιοι*] Suidas s. *τοξόται* habet *Σπευσίνιοι* et *Σπευσῖνος*: de qua *διττογραφίᾳ* non repetemus hic, quæ notavit Jungermann. ad Polluc. 8, 132. et nos ipsi ad Suidam s. *τοξόται*. KUST. *Σπουσίνιοι* et *Σπουσίνου* Photius.
15. *δὲ* om. R.
16. *τῇ* om. R.
17. *Ἀντὶ τοῦ χρηματίσητε* om. R.
18. *σκέψησθε* add. R.
19. *ἐχρ.—Δημοσθένης* (p. 191, 15.) om. R.
20. Lemma *οἱ παρὰ βασιλέως* R. *οἱ πρέσβεις* Ald.
Οὕτως ὁ] *οὗτος* R.
21. *τοὺς δὲ* R. *οὕτως δὲ καὶ* Ald.
22. *μακεδόνων—λακεδαιμονίων* R.
22–p. 337, 5. *διαφορὰ—τρυφῆς* om. R. Est scholion recentioris grammatici.
24. *ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν πέρασι*] Scribendum est, *γέρασι*: i. e. *cum certis honoribus et juribus*, vel *prærogativis*. Thucydides 1, 13. *Πρότερον δὲ ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βα-*

ἄρχειν βιαίως σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἔνιοι τοῖς ὀνόμασι. Ἱέρωνα μὲν βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ, τὸν Συρακουσίων τύραννον. Εὔπολις δὲ ἐν Δήμοις εἰσάγει τὸν Πεισίστρατον βασιλέα. ἀλλὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς πολλάκις τυράννους λέγουσι. πρέσβεις δὲ οὗτοι εἰσὶν οἱ περὶ τὸν Μόρυχον ἐμπλησθέντες τρυφῆς.

63. καὶ τοῖς ταῶσι: Τοῖς κόλποις τοῖς πεποικιλμένοις· ἐπεὶ ὁ ταὼς ποικίλος. ἢ ὅτι πορφύρας ἔχουσι καὶ τιάρας, ὡς αὐτός φησι. τιάραι δέ εἰσι περικεφαλαῖαι Περσικαὶ ταῶνος πτερὰ ἔχουσαι. ἢ ὅτι ἥκοντες ἀπὸ Περσίδος ταὼς ἔχοντες ἐληλύθασιν.

64. ὦ 'κβάτανα: Ἐξίασι γὰρ οἱ πρέσβεις κεκαλλωπισμένοι ὡς ἀπὸ Ἐκβατάνων, ἥτις ἐστὶ Περσικὴ πόλις.

66. μισθὸν φέροντας: Διὰ τούτων παρίστησι τὴν τῶν Ἀθηναίων μαλακίαν, ἄλλως ἀναλισκόντων τοὺς χρόνους ἕνεκα κέρδους. πρὸ δώδεκα ἐτῶν ἦρχεν ὁ Εὐθυμένης Ἀθήνησι. καθάπτεται γὰρ τῶν πρεσβευτῶν ὡς ἐπίτηδες χρονοτριβούντων ἐν ταῖς πρεσβείαις, ὑπὲρ τοῦ πλείονα μισθὸν λαμβάνειν.

67. ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος: Οὗτος ὁ ἄρχων, ἐφ' οὗ κατελύθη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ μὴ κωμῳδεῖν, γραφὲν ἐπὶ Μορυχίδου. ἴσχυσε δὲ ἐκεῖνόν τε τὸν ἐνιαυτὸν καὶ δύο τοὺς ἑξῆς ἐπὶ Γλαυκίνου τε καὶ Θεοδώρου, μεθ' οὓς ἐπ' Εὐθυμένους κατελύθη.

68. διὰ τῶν Καϋστρίων: Καΰστριος ποταμὸς τῆς Λυδίας περὶ Μίλητον, πλησίον Λυδίας, παρ' ᾧ καὶ ὁ Ἄσιος λειμών. ἔνθα καὶ χῆνες εἰσὶ πολλοὶ διαιτώμενοι. καὶ Ὅμηρος

σιλεῖαι. Vide nos etiam ad Suid. v. βασιλεύς: ubi locus hic scholiastæ adducitur. KUST. Recepi γέρασι.

2. Πίνδαρος] Olymp. 1, 34. Vid. Ebert. dissertatt. Sicul. 1. p. 54.

3. Πεισίστρατον βασιλέα] Vide Ammonium in τύραννος p. 138.

7, 8. ἢ ὅτι—ἔχουσαι om. R.

10. ὡς ἀπὸ Ἐκβατάνων om. R.

12, 13. Διὰ—κέρδους post scholion v. 78. habet R. cum lemmate ἐπέμψαθ' ἡμᾶς.

14. καθάπτεται R. Legebatur καθάπερ.

15. χρονοτριβούντων] τὸν χρόνον τριβόντων R.

18. τὸ περὶ add. R.

19. ἴσχυσε δὲ R. καὶ ἴσχυσεν Ald. ἐκεῖνον—ἑξῆς om. R.

ἐπὶ Γλαυκίνου] ἐπιγκίνου R. Ald. De quo dixi in præf. ad Eurip. Alcest. p. 8.

20. μεθ'—κατελύθη om. R. Tum sequuntur illa πρὸ δώδεκα—μισθὸν λαμβάνειν.

22. Μίλητον] πλησιον Λυδίας add. Ald. om. R.

23. πολλοὶ add. R.

καὶ om. R.

Ὅμηρος] Il. B, 460.

χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.

γενικὴ δέ ἐστι τὸ Ἀσίω.

69. ἐσκηνημένοι: Κέκλιται τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῆς πρώτης τῶν περισπωμένων. εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς τρίτης, ἦν ἂν διὰ τοῦ ω, ὡς κεχρυσωμένοι.

71. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην: Ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπήντησεν ἀγανακτῶν. εἰ γὰρ ὑμεῖς ἀπόλλυσθε οὕτω διάγοντες, ἐσωζόμην ἄρα ἐγὼ πολιορκούμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων, κατακείμενος καὶ καθεύδων ἐν τῷ τείχει ἐπὶ φρυγάνων καὶ καλάμης καὶ συρφετῶν. τὸ οὖν ἐσωζόμην ἐν εἰρωνείᾳ λέγει.

[72. ἔπαλξιν: Προμαχῶνα τῶν τειχῶν. φορυτῷ: Φορυτὸς, φρύγανα ἄχυρα, καὶ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ ἀνέμου χόρτος. Gl. Victor. φορυτὸς ψιαθῶδές τι πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ φορυτῷ τῇ ἐκ φρυγάνων στρωμνῇ. χρυσίδων, χρυσῶν φιαλῶν. R.]

73. ξενιζόμενοι δέ: Προτρεπόμενοι εἰς τὰ ξένα βρώματα τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν.

75. ὦ Κραναὰ πόλις: Τοῦτο τέτριπται ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. λέγει δὲ Κραναὰς τὰς Ἀθήνας, ἤτοι τὰς τραχείας. λεπτόγεως γὰρ ἡ Ἀττική. ἢ ἀπὸ Κραναοῦ τινὸς, ὃς ἦν τῶν αὐτοχθόνων εἷς.

77. οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας: Ἄνδρας νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνδρείους καὶ γεννάδας.

78. καταφαγεῖν: Ἐμφαντικῶς ἡ κατά ὥσπερ καὶ τὸ ἐμφαγεῖν. λαικαστὰς δὲ τοὺς πόρνους. καὶ ἀλλαχοῦ

κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν,
γογγυλίζει καὶ λαικάζει.

καὶ λαικάστρια ἡ πόρνη.

1—3. ἢ κύκνων—Ἀσίω om. R. Et ineptum huic loco additamentum est γενικὴ δέ ἐστι τὸ Ἀσίω, præsertim quum scholiasta dativum Ἀσίῳ legisse videatur.

4. τὸ] δὲ τὸ R.

14. φορυτὸς] φορεῖτοι R.

15. φορυτῷ τῇ] φορυτῶνται R. φρειγάνων R.

16, 17. om. R.

18, 19. Τοῦτο—τῇ λέξει om. R.

18. τέτριπται] Legebatur τέτραπται.

19. κραναὰς τὰς ἀθήνας λέγει R.

20. λεπτ.—Ἀττική om. R.

21. ὃς—εἷς om. R.

24. Sch. v. 78. om. R.

25. ἀλλαχοῦ] Thesm. 52.

81. ἀλλ' εἰς ἀπόπατον: Ἀπόπατος λέγεται τῆς ἐκδεδιῃτημένης τροφῆς ἡ ἄφοδος, παρὰ τὸ παρεκτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ. πάτος γὰρ ἡ κοινὴ ὁδός. καὶ Ὅμηρος "πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων." ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ἐπὶ πόλεμον ᾤχετο, ἔφη, εἰς ἀπόπατον ᾤχετο.

82. ἐπὶ χρυσῶν ὄρων: Παρόσον ἱστόρηται ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὑπὸ χρυσῆν πλάτανον καθεζόμενος, ἔπαιξεν εἰπὼν, ἐπὶ χρυσῶν ὄρων. ὄρος δὲ ἡ ἀμίς. ἢ διὰ τὰ ἐν Περσίδι χρυσοῦ μέταλλα. Ἄλλως. δύο ταῦτα ἐδήλωσε διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐπὶ χρυσῶν ὄρων, τά τε οὐροδόχα ἀγγεῖα, ἃ φασὶν ἀμίδας, καὶ τὰ τῆς Περσίδος ὄρια, ἐν οἷς φασι γίγνεσθαι τὸν χρυσόν. ὅθεν ἱστοροῦσι τὸν Ξέρξην ὑπὸ χρυσῆν πλάτανον καθεύδειν, ὅτε κατὰ τῶν Ἀθηναίων ἐστράτευσεν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν, πόσου χρόνου συνήγαγε τὸν στρατὸν, τὸν πρωκτὸν εἶπε.

[83. ξυνήγαγεν: Συνήρμοσεν. Gl. R. Victor.]

84. τῇ πανσελήνῳ: Οἱ γὰρ Ἕλληνες πάντα ἔπραττον πρὸς τὴν σελήνην ἀποβλέποντες, καὶ μάλιστα οἱ Λακεδαιμόνιοι. Δάτιδος γοῦν καὶ Ἀρταφέρνους τῶν στρατηγῶν τοῦ Περσῶν βασιλέως εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. πρὶν οὖν ἐκείνους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν πρὸς τὸ τοιοῦτον ἔθος.

86. ἐκ κριβάνου: Οὐδετέρως λέγεται τὸ κρίβανον, ὡς μαρτυρεῖ Φερεκράτης "τουτὶ τί ἐστιν; ὡς ἀνεκὰς τὸ κρίβανον." οὕτω δὲ λέγεται οἱονεὶ κρίβαυνον, ἐν ᾧ αἱ κριθαὶ ὀπτῶνται. βαύνους δὲ ἔλεγον τὰς καμίνους. Ἀρριανὸς "οἱ δὲ ξένια ἔφερον θύννους ἐν κριβά-

2. ἡ ἄφοδος post λέγεται R.

παρεκτρέπεσθαι R. ἐκτρέπεσθαι Ald.

3. καὶ Ὅμηρος om. R. Est Il. Z, 202.

5. ὁ R. ὁ τῶν Ald.

7–12. Ἄλλως—εἶπε om. R.

16. γοῦν] οὖν R.

Ἀρταφέρνους Suidas s. πανσελήνῳ. Legebatur Ἀντιφέρνους. Vid. ad schol. Equit. 778.

17. τότε] τὸ R.

18. οὖν om. R.

20–22. ὡς μαρτυρεῖ—δὲ λέγεται om. R.

21. τουτὶ τί ἐστιν, ὡς ἂν ἑκάστῳ τὸ κρίβανον] Corrigendum τουτὶ τί ἐστιν; ὡς ἀνεκὰς τὸ κρίβανον. formula est mirantis, τουτὶ τί ἦν; sive τουτὶ τί ἐστιν; frequens in comœdia; quæ vocem etiam ἀνεκὰς admisit, significantem ἀνωτάτω vel πάνυ ἑκὰς, ut redditur Erotiano in Lex. Hipp. et in scholio in Aristoph. Vesp. v. 18. quod plenius legit Suidas in v. ἀνεκὰς, Eupolidis laudans et Cratini versum. VALCKENAR. Diatrib. in Euripid. p. 285. Recepi emendationem Valckenarii.

22. κρίβαυνον R.

23–p. 340, 3. Ἀρριανὸς—ἐφευρηκότων om. R.

“ νοισιν ὀπτούς.” καὶ κριβανίτης ἄρτος ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. τὴν δὲ τῶν ἄρτων ἐν κριβάνῳ ὄπτησιν Ἄννος Αἰγύπτιος ἐπενόησεν. ὅθεν καὶ παροιμία, Ἄννος κρίβανον, ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων.

καὶ τίς εἶδε πώποτε: Λείπει τὸ οὐδείς. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ “ τίς ἂν τάδε γηθήσειεν ἰδών.” προσυπακουστέον γὰρ τὸ οὐδείς.

88. τριπλάσιον Κλεωνύμου: Ὅτι ὡς μέγα ἔχων σῶμα καὶ δειλὸς διεβάλλετο ὁ Κλεώνυμος. ἑτέρωθι δὲ καὶ ἀδηφάγος εἴρηται. νῦν δὲ καὶ φενακιστὴν αὐτὸν κωμῳδεῖ χαριεντιζόμενος.

90. ταῦτ' ἄρ': Ἀντὶ τοῦ, διὰ ταῦτα. φέρων δὲ, τουτέστι λαμβάνων, κομιζόμενος.

91. Ψευδαρτάβαν: Γελοίως ἔπαιξε. παίζει δὲ ὡς τοιούτων ὄντων ὀνομάτων παρὰ Πέρσαις, Ἀρταβάζου καὶ Ἀρταξέρξου. καὶ τὸ Ψευδαρτάβαν ἐποίησε παρὰ τὴν ἀρτάβην, τὸ μέτρον. Περσικὸν δὲ καὶ Αἰγύπτιον τὸ ὄνομα.

92. τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν: Ἀντὶ τοῦ μέγα δυνάμενον παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ· ὡς βασιλέως ὦτα, οἱ ὠτακουσταὶ, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστῳ πανταχοῦ.

93. τοῦ πρέσβεως: Προπαροξυτόνως, ὡς μάντεως. ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πρέσβις. οἱ δὲ παροξυτόνως ὡς χαλκέως, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πρεσβεύς. οἵτινες ἁμαρτάνουσιν. οὐ γάρ ἐστιν ὁ πρεσβεύς.

94. ὁ βασιλέως: Οὕτως ἐκάλουν οἱ κήρυκες ἐξ ὀνόματος.

95. πρὸς τῶν θεῶν: Ἐξεπίτηδες μέγαν ὀφθαλμὸν ἐσκεύασται ἔχων ὁ πρεσβευτής. ναύφρακτον δὲ, ἤτοι ναύσταθμον, ὡς περιβλέ-

2. Ἄννος] Excerpsit Suidas s. Ἄννος.
4. παρ'] παρὰ τῷ R.
Ὁμήρῳ] Od. M, 88.
5. ἰδών om. R.
προσυπακούεται τὸ οὐδείς R.
7. ἀδηφάγος R. ἀδδηφάγος Ald.
8. κωμῳδεῖ R. καλεῖ Ald.
9. διὰ—τουτέστι om. R.
11. Γ. ἔπαιξε om. R.
13. τὸ μέτρον om. R.
15. ἀντὶ τοῦ R. τὸν Ald.
18. πανταχοῦ] Addit Ald. οἷς ὡς συνάρχοις χρῆται, ὡς Ἀριστοτέλης Πολιτικῶν γ' κατὰ λέξιν οὕτω φησίν· “ ἄτοπον δ' ἴσως ἂν εἶναι δόξειεν, εἰ “ βέλτιον ἴδοι τις δυοῖν ὄμμασι καὶ δυσὶν “ ἀκοαῖς κρίνων, καὶ πράττων δυσὶ ποσὶ “ καὶ χερσὶν, ἢ πολλοὶ πολλοῖς, ἐπεὶ καὶ “ νῦν ὀφθαλμοὺς πολλοὺς οἱ μόναρχοι “ ποιοῦσιν αὐτῶν καὶ ὦτα καὶ χεῖρας “ καὶ πόδας. τοὺς γὰρ τῇ ἀρχῇ καὶ αὐ- “ τοῖς φίλους ποιοῦνται συνάρχους.” quæ om. R. Conf. annot. ad schol. v. 977.
20. πρέσβις] πρέσβυς R.
ὁ πρεσβεύς] Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 69.
23, 24. Ἐξεπίτηδες — πρεσβευτής om. R.
24. δὲ ἤτοι om. R.
ὡς R. ὥσπερ Ald.

ποντος ἐν κύκλῳ τοῦ πρεσβευτοῦ καὶ ἀξιωματικῶς εἰσιόντος. τινὲς δὲ ναύφρακτον, τὴν ἐν ναυσὶ στρατιάν. οἷον οὖν στρατιὰν βλέπεις ὅλην· ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. ἐφράττοντο δὲ καὶ δερματίνοις τροποῖς πρὸς τὸ μὴ τρίβεσθαι τὰ σανιδώματα. Ἄλλως. ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφρακτος καλεῖται. σκώπτων οὖν αὐτὸν διὰ τὸ σοβαρῶς καὶ μόλις προσιέναι ταῦτά φησι, πότερον ἐν ὀφθαλμοῖς τὸ ναυτικὸν ἔχων οὕτω βαδίζεις, ἢ ναῦν ἀκρωτήριον κάμπτουσαν; ἐπειδὴ δεδοικότες οἱ ἐμπλέοντες, ὅταν ὦσι πλησίον τῆς γῆς, ἠρέμα καὶ ἐπιστημόνως ἰθύνουσι, μὴ προσπταίσωσι τῇ γῇ. ἐσκευασμένος δὲ ἦν ὁ Πέρσης, δέρμα ἔχων καθειμένον εἰς τόπον τοῦ τε πώγωνος καὶ τοῦ στόματος, ὡς ἂν προσωπεῖον. Ἄλλως. ἔξεισι τερατώδης τις γελοίως ἐσκευασμένος καὶ ὀφθαλμὸν ἔχων ἕνα ἐπὶ παντὸς τοῦ προσώπου.

96. ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων: Τηνικαῦτα γὰρ μάλιστα εἰώθασι προορᾶν καὶ φυλάττειν τὴν ναῦν, ὁπόταν ἄκραν τινὰ κάμπτωσι. νεώριον οὖν, φησὶ, περιβλέπεις, ἐν ᾧ νεωλκήσεις. οἶκον δὲ νεὼς, ὃ καλοῦσιν ἀγκῶνα. ἢ μᾶλλον ὑποκρύφους τόπους διὰ τὸν ἄνεμον, ἔνθα ὑπὸ σκέπην εἰσίν.

97. ἄσκωμ' ἔχεις: Ὡς τοῦ δέρματος ἐξηρτημένου τοῦ μύστακος αὐτοῦ καὶ τῆς ῥινὸς, καὶ οὕτως ἐσκευασμένου γέλωτος χάριν. ἄσκωμα δὲ ὁ ἱμὰς ὁ συνέχων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ. Ἄλλως. ὁ τῆς κώπης ὀφθαλμὸς ἔχει τὸ ἄσκωμα. κώπης δὲ ὀφθαλμὸς τὸ τρῆμά ἐστιν.

100. ἀπισσονασάτρα: Παίζει ὡς τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ χρώμενος.

[101. ξυνήκαθ': Ἐνοήσατε. Gl. Victor.]

102. πέμψειν βασιλέα: Τοῦτό φησιν ὁ κήρυξ, ἢ οἱ πρέσβεις.

104. χρυσοχαυνόπρωκτοι: Ἀντὶ τοῦ ἔκλυτοι. ἰαοναῦ δὲ ἀντὶ τοῦ

3–8. ἐπειδὴ—βαδίζεις om. R.
4. τροποῖς] τρόποις Ald.
10–12. ἐσκευασμένος—Ἄλλως om. R.
14. Scholion v. 96. om. R.
19. ὡς δέρματα ἐξηρτημένα R.
20. ἐσκ. γέλωτος χάριν R. γελοίως ἐσκ. Ald.
21, 22. Ἄλλως—ἄσκωμα om. R.
22. τρῖμα R. ἐστιν add. R.
24. ὡς τῇ om. R.
28. Ἀντὶ τοῦ ἔκλυτοι om. R.
ἰοναῦ R, qui hæc post schol. v. 106.
ἀντὶ τοῦ ἀθηναῖοι R. ἀντὶ τοῦ Ἀθῆναι Ald.

Ἀθηναῖοι. Ἴωνες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου. ὡς βάρβαρος δὲ τὸ αὖ ἔφη, Δωρικὸν ἀντὶ ἑλληνιζομένου.

106. ὅτι χαυνοπρώκτους: Ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας ἐκάλουν οἱ βάρβαροι προείρηται. καὶ Ὅμηρος "Ἰάονας ἑλκεχίτωνας." τὸ δὲ αὖ ἀντὶ τοῦ οὐ βαρβαρίζων ἔφη.

108. οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας: Ἀχάνη μέτρον ἐστὶ Περσικὸν, ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρ' Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς με', ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι κίστη ἐστὶν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμοὺς οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι.

111. ἄγε δὴ σὺ φράσον: Ἀντὶ τοῦ πρὸς ἐμαυτόν. Ἀττικὸν δὲ τὸ τοιοῦτο σχῆμα. ὡς μὴ συνιέντος δὲ αὐτοῦ δείκνυσι τῷ δακτύλῳ, ἐμοὶ λέγων καὶ τουτονί.

112. βάμμα Σαρδιανικόν: [Ἵνα μή σε ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ βάμματι μαστίξας, οἱονεὶ ἵνα μή σε φοινίξω. νῆσος γάρ ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ περὶ Ἰταλίαν. γίνονται δὲ ἐν αὐτῇ πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. βούλεται οὖν δηλοῦν ἵνα μή σοι πληγὰς ἐντρίψω. R.] ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικοῦν. Σαρδὼ γὰρ νῆσός ἐστι τῶν ἑπτὰ, σταδίους ἑξήκοντα Κύρνου διέχουσα. ἐν ταύτῃ δὲ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. ἢ ὅτι εἰς τὴν Σαρδὼ τῆς Λυδίας πυρρὰ βάμματα γίνεται. βούλεται οὖν δηλοῦν ὅτι εἰ μὴ εἴποις τἀληθὲς, μαστίζων σε ἐρυθρὸν ποιήσω τοῖς αἵμασι. τὸ δὲ ἀνανεύει καὶ ἐπινεύει παρεπιγραφὴ, ὑπὲρ τοῦ σαφὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος μὲν ἀνένευσεν, ὁμολογῶν δὲ κατένευσεν.

114. ἄλλως ἄρ' ἐξηπατώμεθα: Ἠλιθίως καὶ ματαίως, ὡς καὶ Ὅμηρος

Σπερχεί', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς.

οἱ δὲ Ἀττικοὶ εἰώθασι προστιθέναι τὴν την, λέγοντες τηνάλλως.

1. ἴονος R.
Ξούθου] Seqq. om. R.
4. ἐκάλουν οἱ β. R. οἱ β. ἐκάλουν Ald.
4, 5. καὶ Ὅμηρος—ἔφη om. R.
4. Ὅμηρος] Il. N, 685.
8. κίστη] κίστις R.
ἣν] ἃ R.
15. περὶ Ἰταλίαν] πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ Suidas s. βάμμα et ἵνα μή et Σαρδώ.
17. Scholion Aldinum v. 112. om. R, præter illa τοῦτό ἐστι παρεπιγραφὴ ὑπὲρ τοῦ σαφὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος ἀνένευσεν.
24. ὡς add. R.
25. Ὅμηρος] Il. Ψ, 144.
26. Σπερχεί'] Σπερχεῖ' Ald.
σύ γε R.
27. λ. τηνάλλως] τὴν ἄλλως λ. R.

115. Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν: Τοῦτο εἶπεν, ὡς διαφέροντος καὶ τοῦ νεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ. ἐπένευσε δὲ μετὰ τὸ περιάγειν τὴν κεφαλήν. χρὴ μέντοι εἰδέναι ὅτι ἕνα καλέσας μικρῷ πρότερον, νῦν ὡς περὶ δύο τὸν λόγον ποιεῖται. δῆλον οὖν ὅτι δι' ἑνὸς τοῦ ἐνδοξοτέρου τοὺς δύο καλεῖ. αὐτόθεν δὲ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐντεῦθεν.

118. ἐγ' ᾧδ' ὅς ἐστι: Τὸ ἐγ' ᾧδα ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα. οὗτος δὲ ὁ Κλεισθένης ἀεὶ τὸ γένειον ἐξυρᾶτο πρὸς τὸ ἀεὶ φαίνεσθαι νέος. διὸ εὐνούχῳ αὐτὸν εἰκάζει.

119. ὦ θερμόβουλον: Παρῳδίᾳ χρῆται. ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου "ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον." οὗτος οὖν σκώπτων Εὐριπίδην προσέθηκε πρωκτὸν παρὰ προσδοκίαν.

120. τοιόνδ' ὦ πίθηκε: Καὶ τοῦτο παρῴδηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῶν

τοιήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων.

122. οὐ δή που Στράτων: Καὶ οὗτος κωμῳδεῖται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον καὶ λειαίνων τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης· ὥς φησιν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Ὁλκάσι "παῖδες ἀγένειοι Στράτων."

125. εἰς τὸ πρυτανεῖον: Ὥστε ἐκεῖ εἶναι τοὺς πρέσβεις παρὰ Ἀθηναίοις.

ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη: Ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ τὸ εἶδος τοῦ πάθους, βαρυτόνως δὲ τὸ σχοινίον καὶ ὁ βρόχος.

127. τούσδε ξενίζειν: Παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Φίλοις

4. δύο R. δυεῖν Ald.
οὖν add. R.
5. αὐτόθεν—ἐντεῦθεν R. post schol. v. 115. δὲ omisso.
6, 7. Τὸ—Κλεισθένης] ἐγ' ᾧδ' οὗτος ὁ κλεισθένης R.
7. πρὸς] ἐπὶ R.
διὸ R. διὰ τοῦτο R.
9. Μηδείᾳ] Erratum in nomine fabulæ.
12. Scholion v. 120. om. R.
14. πυγὴν] τύχην Hermannus ex Æsopi fab. 69. Fur. (82. I. G. Schneid.) ὦ πίθηκε σὺ τοιαύτην τύχην ἔχων τῶν ἀλόγων ζῴων βασιλεύεις. De versibus Archilochi Æsopo tributis conf. schol. Av. 652.
16. τῷ γενείῳ R.
17. ταῖς add. R.
Ὁλκάσι] Fragm. 361.
20—22. Ἡ—βρόχος] ἀγχονὴ τὸ πάθος, ἀγχόνη τὸ σχοινίον R.
23. ἀποδεχομένων] Seqq. om. R.
Turbata scholiastæ verba ita ordinanda videntur: τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα: παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ὑποδεχομένων· μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Φίλοις

Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κοὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.

ELMSL. qui in Addendis Eupolidis versum sic corrigi maluit, νὴ τὸν

νὴ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα.

καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ

τῖον δέ ἑ πάντες ὁδῖται·
ἦρα φιλοξενίης· ἔχε γὰρ τέγος ἀκλήϊστον.

καὶ Πίνδαρος

ἔνθ' ἄρα πεπταμέναιν ξείνων ἕνεκεν ταῖν θύραιν.

λέγει δὲ περὶ τῶν πρυτάνεων, διότι αὐτὸν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατευόμενον καὶ πονοῦντα οὐ δέχονται, τοὺς δὲ πρέσβεις ξένους ὄντας καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῷ. ἴσχει δὲ ἀντὶ τοῦ κωλύει, ἢ ἀποκλείει. Ἄλλως. οὐδέποτε ἐκώλυσεν ἢ ἀπέκλεισεν. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν πρυτάνεων, καθὸ ἐπὶ ξενίαν καλοῦσι τοὺς ἀφικνουμένους.

132. καὶ τῇ πλάτιδι: Τῇ γυναικί· παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην.

133. πρεσβεύεσθε: Ἀντὶ τοῦ πρέσβεις πέμπετε. τὸ δὲ κεχήνατε, ἐξαπατᾶσθε καὶ ἐνεοί ἐστέ.

134. προσίτω Θέωρος: Οὗτος ἐπὶ κολακείᾳ κωμῳδεῖται. ὁ κῆρυξ καλεῖ ἄλλον πρεσβευτὴν ἐλθόντα παρὰ Σιτάλκους τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως, πρὸς ὃν ἦσαν ἀποστείλαντες αὐτὸν Ἀθηναῖοι. οὗτος δὲ ἐκαλεῖτο Θέωρος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ποτὲ μὲν ὡς ἐπιόρκου, ὡς ἐν Νεφέλαις. φησὶ γὰρ

εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν,
οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον, καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.

ποτὲ δὲ ὡς κόλακος, ὡς ἐν τοῖς Σφηξίν. εἰσκηρύττεται δὲ ἀντὶ τοῦ καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος.

137. οὐκ ἄν γ' εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες: Τοῦτο διὰ μέσου ὁ Δικαιόπολις. οὐκ ἂν ἔτριψας τὸν χρόνον, εἰ μὴ πολὺν μισθὸν ἐλάμβανες. τὸ γὰρ ἔφερες ἀντὶ τοῦ ἐλάμβανες, ἐβάσταζες.

Ποσειδῶ, κοὐδέποτέ γ' ἴσχει θύρα. Porsonus νὴ τὸν Ποσειδῶ οὐδέποτέ γ' ἴσχεν ἡ θύρα.

2. Καλλίμαχος] Fr. 41. p. 430.

4. ἦρα Bentleius. ἦ ῥα Ald. ἔχε γὰρ τέγος Bentleius. ἔσχ' ἐς γῆν τέγος Ald. ἔχε γὰρ τεῖχος Suidas s. Ἑκάλη.

5. Πίνδαρος] Nem. 9. 4. ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι.

12, 13. τὴν γυναῖκα τὸ προσπελάζειν—τὴν ποιητήν R.

14, 15. Ἀντὶ—κεχήνατε om. R.

15. ἐνεοὶ] ἐννεοὶ R. Ald. et Suidas s. κεχήνατε.

16. Οὗτος—κωμῳδεῖται om. R.

18. οὗτος R. οὕτως Ald.

20. Νεφέλαις] 399.

20–22. φησὶ γὰρ—ἐπίορκοι om. R.

23. Σφηξίν] 20. Seqq. om. R.

26. ἔγραψας τὸν χορὸν R. μὴ om. R.

140. *ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις*: Οὗτος ὁ Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα. τὸν ψυχρὸν οὖν τῷ ψυχρῷ παρέβαλεν. πάνυ δὲ χαριέντως ἔσκωψε.

142. *καὶ δῆτα φιλαθήναιος*: Τὸ φιλαθήναιος προπαροξύνειν δεῖ, ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα προπερισπώμενα ἁπλᾶ ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον δῆμος Ἀριστόδημος, πῶλος ἐχέπωλος. καὶ Ὅμηρος "Θαλυσιάδην ἐχέπωλον." κνεφαῖος ἀκροκνέφαιος, ὀμφαῖος πανόμφαιος, ἀρχαῖος φιλάρχαιος. οὕτω καὶ φιλαθήναιος.

144. *ἐν τοῖς τοίχοις*: Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις ἢ δένδροις ἢ φύλλοις, οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ

ἀλλ' ἐνὶ δὴ φύλλοισι κεκομμένα τόσσα φέροιτε
γράμματα, Κυδίππην ὅσσ' ἐρέουσι καλήν.

καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν "ἰὼν παρέγραψε κημὸς καλός." καὶ Λιβάνιος "φιλοῦσι γὰρ οἱ σφόδρα περί τι ἐρωτικῶς ἔχοντες ἡδέως συνεῖ-" "ναι καὶ τοῖς ὀνόμασι."

145. *ὁ δ' υἱὸς ὃν Ἀθηναῖον*: Τοῦτον πολίτην ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τοῦ πατρὸς στρατιὰν αὐτοῖς παραπέμποντος. ἐλέγετο δὲ οὗτος Τήρης. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι ὁμώνυμος ἦν τῷ πατρὶ Σιτάλκει, σύμμαχος Ἀθηναίοις. μέμνηται Θουκυδίδης. προστίθησι δὲ καὶ τὸ ὄνομα λέγων οὕτως "καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον."

146. *ἦρα φαγεῖν*: Χαριέντως, ὡς ἐξαπατωμένων τῶν Ἀθηναίων.

2, 3. παρίστησιν—ψυχρότητα om. R.
3, 4. τὸν—δὲ] τῷ ψυχρῷ τὸ ψυχρὸν παρέβαλε καὶ πάνυ R.
5. Scholion v. 142. om. R.
8. Ὅμηρος] Il. Δ, 458.
10. ἦν om. R.
11. φύλλοις] δένδρων addit Suidas s. καλοί et ὁ δεῖνα. Proxima scholia om. Suidas.
11–17. οὕτως—ὀνόμασι om. R.
12. Καλλιμάχῳ] Fragm. 101.
13. φλοιοῖσι Aristænetus 1, 10.
14. ὅσσ' Bentleius. ὡς Ald.
15. Σφηξὶν] 99.
18–22. τὸν παρ' (vide notam sequentem)—Ἀθηναῖον om. R.
18. τοῦ πατρὸς στρατιὰν αὐτοῖς παραπέμποντος] Legebatur τὸν παρ' αὐτοῖς παραπέμποντα.
19. Τήρης Kusterus. Legebatur λήρης. Teres pater Sitalcis.
20, 21. σύμμαχος—καὶ Valckenar. ad Herodot. 4, 80. Legebatur σύμμαχος Ἀθηναῖος μέμνηται. Θουκυδίδης προστίθησι καί.
21. Θουκυδίδης] 2, 19. Conf. ibid. c. 67.
22. Σάδοκον] Σάδωκον Ald.
23. Scholion v. 146. om. R. Totum exscripsit Suidas s. Ἀπατούρια, respiciturque ab schol. Pac. 890.

λέγει δὲ νῦν περὶ Ἀπατουρίων, ἑορτῆς ἐπισήμου δημοτελοῦς, ἀγομένης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Πυανεψιῶνα μῆνα ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην δόρπειαν, ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες εὐωχοῦντο· τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ ἀναρρύειν, τοῦ θύειν· ἔθυον δὲ Διὶ φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ· τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας· ἐν ᾗ ἐγράφη ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκους. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν, ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθος δὲ Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν, Μεσσήνιος τὸ γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχούντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξάνθου, τραγῆν, τουτέστιν αἰγίδα μέλαιναν, ἐνημμένος. ἔφη οὖν ἀδικεῖν αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπεστράφη. ὁ δὲ παίσας ἀποκτείνει αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου ἥ τε ἑορτὴ Ἀπατούρια καὶ Διονύσου μελαναίγιδος ἐδωμήσαντο. οἱ δέ φασιν ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς οἷον ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτήν. ὁποίῳ τρόπῳ λέγομεν ἄλοχον τὴν ὁμόλεκτρον, καὶ ἄκοιτιν τὴν ὁμόκοιτον, οὕτω καὶ Ὁμοπατόρια Ἀπατόρια.

150. *ὅσον τὸ χρῆμα*: Ὡς πολλῶν ὄντων παρνόπων ἐν τῇ Ἀττικῇ. βούλεται δὲ πολὺ πλῆθος σημᾶναι. εἶδος δὲ ἀκρίδων οἱ πάρνοπες. εἰσὶ δὲ οὗτοι ἀττέλαβοι Ἀττικοὶ πάρνοπες.

153. *τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές*: Τοῦτο ψεύδεται, ὡς ἀσθενῶν ἢ ὀλίγων ὄντων.

4. τοῦ ἀναρρύειν addit Kusterus.

6. ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγρ.] Vide Suid. s. μειαγωγεῖν, et φράτορες: Meurs. in Græc. Fer. s. Ἀπατούρια, et Sam. Petit. in Commentar. ad Leg. Attic. p. 146. 147. KUST.

7. ἐν ᾗ—Σιτάλκους supra post ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας habet Suidas.

Σιτάλκου τοῦ Θρακῶν βασιλέως Suidas.

8. περὶ Κελαινῶν] Sic etiam Suidas. At Mich. Apostolius 3, 74. Μελαινῶν: quam lectionem præfert Holstenius ad Stephan. Byzant. v. Μελαινεῖς. KUST.

9. Ξάνθος] Scribebatur Ξάνθιος et infra Ξανθίου.

11. Μεσσήνιος Suidas. Μεσήνιος Ald.

15. Διονύσου μελαναιγίδος] Sic etiam Suidas dicto loco. At Mich. Apostolius post μελαναιγίδος non male addit βωμόν. KUST.

16. ἐδομήσαντο Suidas.

20–22. ὡς—πάρνοπες] εἶδος ἀκρίδων οἱ π. ὡς πολλῶν—Ἀττικῇ R.

22. εἰσὶ—πάρνοπες om. R.

23, 24. om. R.

155. Ὀδομάντων: Ὀδόμαντες ἔθνος Θρᾳκικόν. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ἰουδαίους εἶναι.

157. ἀποτέθρακεν: Ἀπέτιλε. κυρίως δὲ ἀπεφύλλισε συκᾶς. θρῖα γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἐλειαίνοντο δὲ καὶ ἀπετίλλοντο οἱ Θρᾷκες τὰ αἰδοῖα καὶ ἀποσεσυρμένα εἶχον αὐτά.

159. καταπελτάσονται: Κατακοντίσουσι, καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. ἢ καταδραμοῦνται. πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ μὴ ἔχουσα ἱμάντα. ἐχθροὶ δὲ ἦσαν καὶ οἱ Βοιωτοὶ τοῖς Ἀθηναίοις.

161. ὁ θρανίτης λεώς: Ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός. ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῶν γὰρ ἐρεττόντων οἱ μὲν ἄνω ἐρέττοντες θρανῖται λέγονται, οἱ δὲ μέσοι ζυγῖται, οἱ δὲ κάτω θαλάμιοι. ὁ δὲ λόγος, εἰ οἱ Ὀδόμαντες τοσαῦτα λαμβάνουσι, πᾶν τὸ παρ' ἡμῖν ναυτικὸν πλῆθος ἀγανακτήσει, πολλὰ μὲν ἐν ταῖς τριήρεσι κάμνοντες, ὀλίγα δὲ λαμβάνοντες.

162. οἴμοι τάλας: Δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ὁ Δικαιόπολις ἔχων φορτίον σκορόδων, καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων, ὡς ἐκείνων λιμωττόντων καὶ ἁρπαζόντων τὰ σκόροδα. τοῦτο δὲ εἶπε πορθούμενος, παρόσον καὶ οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾷκες οὐκ ἀπεικότως. θερμὰ γὰρ τὰ σκόροδα φυσικῶς, οἱ δὲ Θρᾷκες ψυχρὰν χώραν νέμονται.

165. οὐ μὴ πρόσει: Οὐ καταβαλεῖτε. ὁ Θέωρος δὲ ἐπιπλήττει τοῖς βαρβάροις ἁρπάζουσι τὰ σκόροδα. καὶ τῷ Δικαιοπόλιδι ὁμοίως ἐπιπλήττει ἐρεθίζοντι αὐτούς. Εἰς τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ σφοδροῖς οὖσι καὶ πικροῖς γενομένοις, μετειληφόσι τῶν σκορόδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. τούτοις γὰρ ὅτε μέλλουσι μάχεσθαι, σκόροδα δί-

1. Ὀδόμαντες add. R.
3. ἀπέτιλε] Legebatur ἀνέτιλε. ἀπεφύλλισε Kusterus. ἀπεφύλλησε Ald.
4 ἀπετίλλοντο R. ἀπετίλοντο Ald.
5. εἶχον] ἔχουσιν R.
αὐτά] μαχιμώτατον φευ δε πῶς (fort. μαχιμώτατον δὲ ἔφη ὡς) ἀσθενῶν ἢ ὀλίγων ὄντων R.
7. ἀφιᾶσι R. πέμπουσιν Ald.
8, 9. μὴ—Ἀθηναίοις om. R.
12. ζυγῖται Suidas s. θρανίτης. ζευγῖται Ald.
θαλάμιοι] καλάμιοι R.
13. Ὀδόμαντες] ἀδάμαντοι R.
ἡμῖν] ἡμῶν Ald. ὑμῖν R.
14. κάμνοντες R. καμόντες Ald.
17. ἐπηρεάζεται R. ἠπηρεάζοντο Ald.
18, 19. τοῦτο—ἀπόλλυνται om. R.
20. οὐκ ἀπεικότως add. R.
22. καταβαλεῖς R.
δὲ om. R.
24. εἰς (adde τὸ) αὐτό R. ἄλλως Ald.

δοται ἐσθίειν, ἵνα θερμανθέντες ὀξύτεροι γένωνται, ὡς καὶ ἐν Ἱππεῦσί φησιν

ἵν' ἄμεινον ὦ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.

170. διοσημί' ἐστί: Παρεφυλάττοντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τοῦ Διὸς ἡμέρας, καὶ διέλυον τὰς ἐκκλησίας διοσημίας γενομένης, ἢ ἄλλο τι μέλλοντες ἀνύειν. διοσημία δέ ἐστιν ὁ παρὰ καιρὸν χειμών.

[ῥανίς: Σταλαγμὸς, σταγών. Gl. Victor.]

171. παρεῖναι δ' εἰς ἔνην: Οἷον εἰς τρίτην. "μὴ δ' ἀναβάλ- "λεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι." τινὲς δὲ εἰς τριακάδα. διαλυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας συνήγοντο πάλιν βουλευόμενοι περὶ τῶν αὐτῶν. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἔνην καὶ τὴν παλαιάν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος "τὰς ἔνας ἀρχὰς ταῖς νέαις "ὑπεξιέναι."

173. μυττωτόν: Ἀντὶ τοῦ σκόροδα, ἐξ ὧν ὁ μυττωτὸς γίνεται. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ᾠοῦ. ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν κατασκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε, τουτέστι τὰ σκόροδα.

175. μήπωγε: Γελοίου χάριν εἶπε πρὸς τὸ χαίρειν τὸ μήπωγε.

178. ὤσφροντο: Ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο εἶπε τὸ ὤσφροντο, ὅτι δι' οἴνου εἰσὶν αἱ σπονδαί· ὡς ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα δῆλον. δι' αἰσθήσεως δὲ ἡ αἴσθησις τῆς ἀναφορᾶς τοῦ οἴνου.

179. στιπτοὶ γέροντες: Ἀντὶ τοῦ πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵτινες ὑφανθεῖσαι εἰς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ ἀντὶ τοῦ στερεοὶ καὶ πεπιλημένοι ἀπὸ τοῦ στείβειν, ὅ ἐστι πατεῖν.

πρίνινοι: Στερεοὶ καὶ σκληροί. ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. καὶ Ἡσίοδος "πρίνου δὲ γύην." καὶ πάλιν

πρίνινον, ὃς γὰρ βουσὶν ἀροῦν ὀχυρώτατός ἐστιν.

ἀτεράμονες δὲ, λίαν σκληροὶ, μὴ τειρόμενοι, ἀνένδοτοι. κυρίως δὲ τὰ μὴ ἑψόμενα τῶν ὀσπρίων ἀτεράμονα λέγεται, οἷον οὐχ ἁπαλά.

1. Ἱππεῦσι] 494.
3. ἐσκορδισμένοις R.
4. γὰρ om. R.
8. ἐς τρίτην R.
8, 9. μηδ'—ἔννηφι] Hesiod. Ἔργ. 408.
9. ἔνηφι R.
11. ἔνην et mox ἔνας R. et Suidas s. ἔνη. ἔννην—ἔννας Ald.
Δημοσθένης] P. 775, 25.
17. τὸ μήπω R.
18–20. om. R.
20. τῆς ἀναφορᾶς] τῇ ἀναφορᾷ Suidas s. ὤσφροντο.
22. συνάπτονται] συμπατοῦνται ex Polluce 7, 38. Elmsleius. Seqq. om. R.
24. ἰσχυρὸν—ξύλον. καὶ om. R.
25. Ἡσίοδος] Ἔργ. 434. et 427.
26. πρίνινος γὰρ R. qui idem om. ἀροῦν.
27. δὲ R, qui hæc ἀτεράμονες—

180. σφενδάμνινοι: Ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον. ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. Ἄλλως. τὸ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ἰσχυροῦ ξύλου. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος. ἡ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.

[ἀτεράμονες: Ἀκαμπεῖς. Gl. Victor.]

182. τῶν ἀμπέλων τετμημένων: Οἱ γὰρ Πελοποννήσιοι εἰσβάλλοντες εἰς τὴν Ἀττικὴν ἔτεμνον τὴν γῆν τῶν Ἀχαρνέων.

183. κὰς τοὺς τρίβωνας: Ἀττικὸν τὸ σχῆμα. ἀντὶ τοῦ ἐς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.

186. τρία γε ταυτί: Ἔπαιξε παρὰ τὰς σπονδὰς, ἐπεὶ οἴνῳ γίνονται αἱ δι' ὅρκων συνθῆκαι. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν ἀνάγνωθι, εἶπεν γεῦσαι.

189. ὄζουσι πίττης: Κοινὸν ἐπὶ οἴνου καὶ νεὼς τὸ πίσσης ὄζειν. ἔστι γὰρ πισσίζων οἶνος. ὁ δὲ λόγος, ὄζουσιν αἱ σπονδαὶ αὗται κατασκευῆς τριήρων, διὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτῶν. εἰς τὰς πόλεις δὲ τὰς τῶν συμμάχων.

192. ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς: Ἀντὶ τοῦ ἀπωλείας καὶ συντριβῆς. ἢ ἀντὶ τοῦ μόναι πρεσβεῖαι ἔσονται περὶ τῶν συμμάχων, ὥστε μένειν αὐτοὺς καὶ μὴ μεθίστασθαι, ἀλλὰ συμμαχεῖν τῇ πόλει. Ἄλλως. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τραπέντος οἴνου εἰς ὄξος. καὶ τῶν οἴνων τὸ ὀξύτατον.

194. ὦ Διονύσια: Θαυμάζων ταῦτα λέγει, προσδοκῶν εἰρήνης οὔσης τὴν τῶν Διονυσίων πανήγυριν ἔσεσθαι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. ἀντὶ τοῦ ἥδισται, ἄξιαι τῶν Διονυσίων. Διονύσια δὲ ἑορτὴ Διονύσου, ἣν ἦγον Ναυπάκτιοι.

σφενδονῆται supra post συνάπτονται ponit.

λίαν add. R.

ἀνένδοτοι om. R.

28. (p. 348.) ὀσπρέων — λέγονται R.

οἷον οὐχ ἁπαλά om. R.

2–5. Ἄλλως—γίνεται om. R.

3. ἰσχυροῦ ξύλου] ξύλου σκληροῦ Suidas s. σφενδάμνινοι.

7. Scholia v. 182–186. om. R.

12. ἀνάγνωθι et γεῦσαι trajecta in Ald.

15. ἔστι—οἶνος om. R.

16, 17. εἰς—συμμάχων om. R.

19–22. ἢ ἀντὶ—ὀξύτατον om. R.

23. Post λέγει addit Ald. illa εἴρηται—ἀξίων quæ infra posui. Omittit R.

25, 26. ἀντὶ—Ναυπάκτιοι om. R.

26. Ναυπάκτιοι] Vid. Boeckh. de Dionysiis p. 67. 68.

196. καὶ μὴ ἐπιτηρεῖν: Εἴ ποτε γὰρ ἔξοδος ἐπὶ στρατὸν ἐγένετο, εἰώθεσαν οἱ στρατηγοὶ προλέγειν τοῖς στρατιώταις, ὥστε τριῶν ἡμερῶν παρασκευάζεσθαι σιτία. σκώπτει οὖν τοῦτο τὸ στρατηγικὸν παράγγελμα, ὡς ἀηδὲς καὶ βαρὺ τοῖς εἰρήνης ἐπιθυμοῦσι.

197. κἂν τῷ στόματι: Ὡς γυναῖκας εἰδωλοποιεῖ τὰς σπονδάς. στόμα γοῦν αὐταῖς προστίθησιν. ἢ ἐν τῷ ἡμετέρῳ στόματι, γευσαμένων ἡμῶν, μονονουχὶ φωνὴν ἀφιᾶσιν. Ἄλλως. λέγουσι, φησὶν, αἱ σπονδαὶ, ἄπιθι ὅπου θέλεις. εἰκότως. ἐν γὰρ πολέμῳ διὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν πολεμίων καὶ τῆς πολιορκίας οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν ὅπου τις βούλεται.

199. χαίρειν κελεύων: Κατ᾽ εὐφημισμὸν τὸ χαίρειν κελεύων τὸν Ἀμφίθεον οἴονταί τινες· ἵνα γραφῇ τὸ κελεύω χωρὶς τοῦ ν. τὸ δὲ ἑξῆς, ἐγὼ δὲ πολέμου, τὸν Δικαιόπολιν.

201. ἄξω κατ᾽ ἀγρούς: Τὰ Λήναια λέγομενα. ἔνθεν τὰ Λήναια καὶ ὁ ἐπιλήναιος ἀγὼν τελεῖται τῷ Διονύσῳ. Λήναιον γάρ ἐστιν ἐν ἀγροῖς ἱερὸν τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ πλεκτοὺς ἐνταῦθα γεγονέναι. ἢ διὰ τὸ πρῶτον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ λήναιον τεθῆναι. Μένανδρος "τραγῳδὸς, ἦν ἀγὼν, Διονύσια."

203. τῇδε πᾶς ἕπου: Ἐντεῦθεν ἡ πάροδος γίνεται τοῦ χοροῦ, ὃν συμπληροῦσιν οἱ Ἀχαρνεῖς. παράγονται δὲ συντόνως μετὰ σπουδῆς διώκοντες τὸν Ἀμφίθεον, σπονδὰς ποιησάμενον πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. γέγραπται δὲ τὸ μέτρον τροχαϊκὸν, πρόσφορον τῇ τῶν διωκόντων γερόντων σπουδῇ. ταῦτα δὲ ποιεῖν εἰώθασιν οἱ τῶν δραμάτων ποιηταὶ κωμικοὶ καὶ τραγικοὶ, ἐπειδὰν δρομαίως εἰσάγωσι τοὺς χορούς, ἵνα ὁ λόγος συντρέχῃ τῷ δράματι. τὸ δὲ τῇδε τοπικόν ἐστιν ἐπίρρημα καὶ κεῖται ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. καὶ ἔχει παρὰ τοῦ ποιητοῦ

τῇ ἴμεν ᾗ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἡγεμονεύεις.

σημαίνει δέ ποτε καὶ ῥῆμα προστακτικόν. "Κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον."

1. Scholia v. 196–201. om. R.
6–10. ἢ ἐν—βούλεται om. R.
14. ἄξω] αὔξω Ald. in textu et in scholio. De hoc scholio dictum a Boeckhio p. 66.
15. ἐπιλήναιος] ἐπὶ ληναίῳ Ruhnken. in Auctar. ad Hesych. vol. 1. p. 999, 10. Non opus.
19–25. Ἐντεῦθεν—δράματι om. R.
19. ἡ πάροδος Dobræus. παρῳδία Ald.
25. τῇδε] τῇ R.
26–p. 351, 19. καὶ ἔχει—Φιλιππικῶν om. R.
26. τοῦ ποιητοῦ] Il. O, 46.
27. σὺ om. Ald.
28. Κύκλωψ] Od. I, 347.
τῆ] τῇ Ald.

ἐχρήσατο δὲ τῷ πληθυντικῷ ὁ Σώφρων εἰπὼν "τῆτε τοὶ κορῶναί "εἰσιν." Ἄλλως. κορωνίς. εἰσέρχεται γὰρ ὁ χορὸς διώκων τὸν Ἀμφίθεον, καὶ ἔστι μεταβολικὸν μέλος ἐκ δύο μονάδων μονοστροφικῶν, ὧν ἡ μὲν πρώτη ιδʹ κώλων ἔχει τὰς περιόδους· ὧν δʹ μὲν ἐν εἰσθέσει εἰσὶ τροχαϊκαὶ καὶ καταληκτικαὶ τετράμετροι. εἶτα ἐν ἐκθέσει κῶλα παιωνικὰ ἕνδεκα κρητικοῖς ἐπιμεμιγμένα, καὶ τὸ ϛʹ καὶ τὸ ὄγδοον καὶ δέκατον δίρρυθμα, τὰ δ' ἄλλα τρίρρυθμα.

καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου: Ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦ ἀνδρός. ὅμοιον γάρ ἐστι τῷ "ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα."

205. ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα: Διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου, ὥσπερ καὶ νῦν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου "οὐχὶ συλληψόμεθα." ἐὰν δὲ πρὸς δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς Ἰσοκράτης ἐν ταῖς παραινέσεσιν "ὁρῶ δὲ καὶ "τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν," ἴσον τῷ συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν "καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον." καὶ Δημοσθένης ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν.

206. εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται: Ἀστεία καὶ καθαρὰ εἰς ὑπερβολὴν ἡ σύνταξις τὸ λέγειν οὐκ εἰς ποίαν γῆν πέφευγεν, ἀλλὰ ποῦ γῆς. δόξαν γὰρ πεπαιδευμένου καρπώσαιτο ἄν τις οὕτως εἰπών.

209. τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν: Οὐκ ἀπόβλητον οὐδὲ τοῦτό μοι δοκεῖ. σφόδρα γὰρ Ἀττικὴ ἡ φράσις. λείπει γὰρ τὸ ἕνεκα. τὸ κατ' ἔλλειψιν οὖν ῥηθὲν κοινὸν αὐτῷ πεποίηκε. λέγοις ἂν καὶ σὺ παραπλησίως· οἴμοι τῆς τύχης, μακάριος τῆς ἐμῆς παιδείας.

210. οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς νεότητος: Ὁ μὲν χορὸς συνέστηκεν ἐξ κδʹ ἀνδρῶν. ἔστι δὲ νῦν γεροντικός. πάνυ δὲ ἐμμελῶς καὶ μετὰ πάσης

1. Σώφρων] Vid. Valcken. ad Theocr. Adon. p. 201 A.
τῆτε] τῇ τε Ald.
5. εἰσθέσει εἰσὶ] ἐκθέσει εἰσὶ Ald.
7. Immo tria tantum τρίρρυθμα, cetera δίρρυθμα. BENTL.
12. ἐὰν Suidas s. ξυλλαβεῖν. εἰ Ald.
14. ὡς νῦν Suidas.
τῷ κατὰ Μειδίου] ?
15. συλληψόμεθα] συλληψόμεθα αὐτόν Suidas.
16. Ἰσοκράτης] P. 2 c. HST.
21. λέγειν R. μὴ λέγειν Ald.
22. οὕτως add. R.
27. κδʹ ἀνδρῶν R. ἀνδρῶν κδʹ Ald.

ἀρετῆς ὁ ποιητὴς ἐμιμήσατο γερόντων τρόπους καὶ λόγους· τρόπους μὲν ἐκ τῆς ἀκροχολίας, λόγους δὲ ἐκ τῆς τῶν παλαιῶν ἔργων ὑπολήψεως. τοιοῦτος ἡμῖν καὶ ὁ Νέστωρ δοκεῖ λέγων "ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' "ὠκυρόῳ." καὶ πάλιν "εἴθ' ὣς ἡβώοιμι· τῷ κε τάχ' ἀντήσειε "μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ·" ὁ μὲν οὖν Ὅμηρος ἡρωϊκὸς ὢν ἡρωϊκῶν πράξεων μέμνηται, Ἀριστοφάνης δὲ ὡς μετρίοις ἀνδράσι καὶ βαναύσοις περιέθηκεν ἄνθρακας καὶ φορτία βασταζόμενα.

213. Φαΰλλῳ: Ὁ Φάϋλλος δρομεὺς ἄριστος ὀλυμπιονίκης, ὁπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν ὁδόμετρον. ἦν δὲ καὶ πένταθλος. ἐφ' οὗ καὶ ἐπίγραμμα τοιόνδε

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητὴς ὀγδόην ὀλυμπιάδα νικήσας, καὶ τρίτος λωποδύτης.

214. ὧδε φαύλως ἄν: Ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς καὶ μετὰ ῥαστώνης. δηλοῦται δὲ ἐκ τῆς λέξεως καὶ τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ κακόν. τὸ δὲ ἑξῆς, οὐκ ἂν ὧδε φαύλως.

217. ἀπεπλίξατο: Ἀπεσείσατο, ἀπέφυγεν. πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα. ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος

αἳδ' εὖ μὲν τρώχων, αἳδ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν.

ἔλεγον δὲ πλὶξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν.

218. νῦν δ' ἐπειδὴ στερρόν: Σκληρόν. ἀντὶ τοῦ γεγηρακὸς καὶ αὖον. ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων χλωρόν. Θεόκρι-

1. ὁ ποιητὴς add. R.
2. παλαιῶν R. πεζῶν Ald.
3–5. ἡβῷμ'—Ἕκτωρ om. R. Est Il. H, 133. 157.
5. ὁ] καὶ ὁ R.
5 – 7. Ὅμηρος — περιέθηκεν om. R.
8. δρομεὺς ἄ. R. ἄ. δρομεὺς Ald. Scholion excerpsit Suidas s. Φάϋλλος.
8, 9. ὀλυμπ.—πένταθλος om. R.
10. οὗ καὶ] καὶ om. R.
13, 14. ἐγένετο — λωποδύτης om. R.
15. καὶ add. R.
16, 17. δηλοῦται—φαύλως om. R.
18 23. om. R.
20. Ὅμηρος] Od. Z, 318.
24. Σκληρόν om. R.
25 – p. 353, 4. ὥσπερ — ξηρόν om. R.
Θεόκριτος] 14, 70. ποιῆν τι δεῖ οἷς γόνυ χλωρόν. Indicavit Valckenarius Epist. ad Rœver. p. xxiv.

τος " ποιηταὶ δὲ λόγων χλωρῶν" ἀντὶ τοῦ ἀκμαίων, νέων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἱ ὄντες μὲν χλωροὶ ἁπαλοί εἰσι, ξηραινόμενοι δὲ ξηροὶ καὶ σκληροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε στερρὸν ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

219. Λακρατίδης: Λακρατίδης ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν, ὡς καὶ Φιλόχορος. ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα Λακρατίδου ἐκάλουν. δηλοῦνται δὲ καὶ νῦν τῷ ψυχρῷ καὶ γεροντικῷ. λέγει οὖν ὅτι διὰ τὸ γῆρας οὐχ οἷός τέ εἰμι θᾶττον βαδίζειν.

227. τῶν ἐμῶν χωρίων: Κἀνταῦθα λείπει τὸ ἕνεκα.

228. πρὶν ἂν σχοῖνος: Εἶδος φυτοῦ κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος καὶ πληκτικοῦ, προσεοικότος βελόνῃ. παρατηρεῖν δὲ δεῖ ὅτι ἀρσενικῶς λέγουσι τὸν σχοῖνον. ὁ δὲ λόγος, πρὶν αὐτοὺς τρώσω, ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

230. ἐπίκωπος: Ἀντὶ τοῦ, διὰ νεὼς καὶ ναυτικὸς ὢν ἐπίω αὐτοῖς. ναυτικοὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ προσέχοντες τῷ ναυτικῷ. ἡ δὲ ὁμώνυμος λέξις ἐστὶ καὶ παρ' Ὁμήρῳ " οὐ γάρ μοι νέες εἰσὶν " ἐπήρετμοι." ἐπίκωπος οὖν ἤτοι ὅπερ ἔφην ναυτικὸς ἢ ξιφήρης. κώπη γὰρ τοῦ ξίφους ἡ λαβή, ἡ κόπτειν δυναμένη, ἤγουν κωπήεις.

231. ἵνα μήποτε πατῶσιν: Εἰώθασι γὰρ σκόλοπάς τινας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ εὐχερῶς κακουργῇ. ἐπειδὴ οὖν προεῖπε, σκόλοψ καὶ σχοῖνος αὐτοῖς ἄτ' ἐμπαγῶ, εἰκότως ἐπήνεγκε τοῦτο, ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

233. Παλλήναδε: Οἱ Παλληνεῖς δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις ἀμυνομένοις αὐτὸν συνέστη πόλεμος. συγκέκοπται δὲ ἡ λέξις. τὸ γὰρ ὁλόκληρόν ἐστι Παλληναίαδε. ὑπήλλακται δὲ ἡ κυριότης τῆς διανοίας. δέον γὰρ εἰπεῖν ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Παλληνικόν, τουτέστι γενναῖον,

8. Λακρατίδας ἐκάλουν R, et Suidas s. Λακρατίδης. Sequentia om. R.
11. om. R.
17–20. καὶ προσέχοντες — κωπήεις om. R.
18. Ὁμήρῳ] Od. Δ, 559.
21–25. om. R.
26 – p. 354, 4. Οἱ — μάχην] δέον γὰρ — παλλήναδε. οἱ παλληνεῖς — συνέστη πόλεμος. ὃ δὲ — μάχην R.
28. σ. πόλεμος R. et Suidas s. Παλληνικόν. πόλεμος σ. Ald.

εἶπε Παλλήναδε. ὃ δὲ εἰπεῖν βούλεται, τοῦτό ἐστιν· ὠμῶς διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν σπεισάμενον Λακεδαιμονίοις, ὡς πάλαι πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ἀνδροτίων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. Ἄλλως. Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀττικῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γραπτέον κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

235. *ἐμπλείμην λίθοις*: *Κορεσθείην. εὐκτικῆς ἐγκλίσεως τετύχηκε τὸ ἐμπλείμην. ἔστι γὰρ ἐμπιπλῶ, ὃ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν κέκλιται, ἀφ' οὗ παράγωγον τὸ ἐμπίπλημι. ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ "πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου." τὸ δὲ ἑτέρᾳ παραγωγῇ, ἀφ' οὗ τὸ πλήθω, ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ νήθω. ἀπὸ δὴ τοῦ πλῶ πλείμην, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλείμην, οὗ τὸ δεύτερον "εἴπερ γάρ κε βλεῖο."*

236. *εὐφημεῖτε*: *Τοῦτο ὁ Δικαιόπολις μέλλων ποιεῖν θυσίαν φησί. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος.*

237. *σίγα πᾶς*: *Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δυσχεραίνουσι καὶ διάκεινται χαλεπῶς ὅτι οὐ μόνον εἰρήνην ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ θυσίας ἐπιτελεῖ.*

238. *οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν*: *τὸ δὶς τὸν αὐτὸν λόγον ἐπιφθέγξασθαι παρίστησιν ἐκ μετατροπῆς ἀλήθειαν βεβαιούμενος.*

ἀλλὰ δεῦρο πᾶς: *Πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑποστείλασθαι βούλονται, ἵνα μὴ προϊδόμενος ὁ σπονδοφόρος φύγῃ, ἀλλὰ δυνηθῶσιν αὐτὸν χειρώσασθαι. τοιαῦται ἦσαν καὶ αἱ Ὀδυσσέως πρὸς Διομήδη παρακελεύσεις*

ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν.

241. *προΐθ' ὡς τὸ πρόσθεν*: *Κατὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν παρὰ*

1. *εἰπεῖν βούλεται*] *ἔλεγε εἰπεῖν* R. Fort. *ἤθελεν εἰπεῖν*.
ὠμῶς Suidas. *ὁμοίως* Ald. et Suidæ codex unus.
4–8. *μέμνηται—αὐτὸν* om. R.
10–13. *ἔστι—δὴ τοῦ* om. R.
11. (ad finem) *τὸ*] Il. Φ, 23.
12. *τὸ δὲ*] *τοῦτο δὲ* Suidas s. *ἐμπλείμην*.
14. *οὗ—βλεῖο* om. R. *εἴπερ*] Il. N, 288.
15, 16. *Τοῦτο—ἔθος*] *μέλλων θύειν δικαιόπολις* R.
17–20. om. R.
22. *προειδόμενος* R.
22–26. *ἀλλὰ—ἕλοιμεν* om. R.
25. *ἀλλ'*] Il. K, 344.
27. *Κατὰ*] *παρὰ* Suidas s. *κανοῦν*. *ἑορτὴν Ἀθήνησιν αἱ εὐγενίδες ἐκ.* Suidas.

τοῖς Ἀθηναίοις αἱ εὐγενεῖς παρθένοι ἐκανηφόρουν. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς ἁπάντων ἐτίθεσαν. διπλῆ δὲ μετὰ κορωνίδος, ὅτι εἰσίασιν οἱ ὑποκριταὶ, καὶ εἰσὶν ἰαμβεῖα.

242. ὁ Ξανθίας τὸν φαλλόν: Φαλλὸς ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον. ἵστατο δὲ ὁ φαλλὸς τῷ Διονύσῳ, κατά τι μυστήριον. περὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. Πήγασος ἐκ τῶν Ἐλευθερῶν, αἱ δὲ Ἐλευθεραὶ πόλις εἰσὶ Βοιωτίας, λαβὼν τοῦ Διονύσου τὸ ἄγαλμα ἧκεν εἰς τὴν Ἀττικήν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν. ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δὲ ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης ἀνθρωπείας μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς· οἳ δὴ ἐπανελθόντες ἔφασαν ἴασιν ταύτην εἶναι μόνην, εἰ διὰ τιμῆς ἁπάσης ἄγοιεν τὸν θεόν. πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεὸν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως δὲ καὶ ὅτι παίδων γενέσεως αἴτιος ὁ θεός. ἡδονὴν γὰρ καὶ ἀφροδίσια μέθη ἐξανίστησι. τοιγαροῦν καὶ ὁ Λάϊος ἐκδοὺς ἑαυτὸν μέθῃ "εἴς τε βακχεῖον πεσὼν" ἐφύτευσε παῖδα. φαλλὸς δὲ τὸ πέος. παίζει δὲ πρὸς τὸν οἰκέτην. Ξανθίας γὰρ οἰκετικὸν ὄνομα. κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν Βατράχοις "ὁ Ξανθίας, ποῦ Ξανθίας." εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ οἰκέται Ξανθίας, Τίβιος, Σωσίας, Δᾶος, Γέτας.

244. τὴν ἐτνήρυσιν: Τὴν ζωμάρυστρον, ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἀρύονται. καθάριον δὲ εἰς ὑπερβολὴν τὸ ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀστεῖον

2. πάντων Suidas.
2, 3. διπλῆ—ἰαμβεῖα om. R.
7. Πήγασος] Vid. Lobeck. Aglaoph. p. 660.
Ἐλευθερῶν—Ἐλευθεραὶ] Scribebatur Ἐλευθήρων—Ἐλευθῆραι.
αἱ δὲ ἐλευθῆραι R. Ἐλευθῆραι δὲ Ald.
πόλις] πόλεις R.
8. τὸ ἄγαλμα R. τὰ ἀγάλματα Ald.
ἀθηναῖοι R. Ἀττικοὶ Ald.
12. ἀνθρωπείας add. R.
14. ταύτην hic R, post μόνην Ald.
τιμῆς ἁπάσης R. πάσης τιμῆς Ald.
19. εἴς τε βακχεῖον πεσών] Verba Euripidis Phœn. 21.
20. ἐφύτευσε] Seqq. om. R.
21. Βατράχοις] 271.
24. τὸ ζωμάρυστρον Schneiderus in lexico. Nominativo ἡ ζωμάρυστρος utitur Suidas s. ἐτνήρυσις ex codd. correctus: nam ed. Mediol. ζωμάρυστρις. Totum scholion om. R.
25–p. 356, 5. καθάριον—ἐπεθύμησας ἔτνους] Recentissimi grammatici annotatio, sumpta partim ex Suida.

καὶ πεπαιδευμένῳ ἁρμόζον, μηδὲ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν σκευῶν τῆς καθημερινῆς χρείας ἀγνοεῖν τὰ ὀνόματα. ἐτνήρυσιν οὖν ἐκάλεσε παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀρύεσθαι τὸ ἔτνος. λέγομεν δὲ ἐτνήρυσιν πᾶν τὸ ταράσσον. ἔτνος δὲ ἔλεγον τὴν ἀθάραν καὶ τὸ πίσινον ἀφέψημα, ὡς καὶ ἐν Βατράχοις "ἤδη πότ' ἐπεθύμησας ἔτνους."

245. τοῦ 'λατῆρος: Ἐλατήρ ἐστι πλακουντῶδες πέμμα πλατύ. ἔνθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία, παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἐλατῆρος οὖν τοῦ πέμματος. ἔστι δὲ ἄρτος πλατὺς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τῷ βωμῷ. ἐλατὴρ δὲ πᾶν τὸ πλατύ. εἰσὶ δὲ καὶ λαγαρώδεις παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πέλανοι παρ' Εὐριπίδῃ.

253. θυμβροφάγον: Ἤτοι ἀγροικικὸν καὶ ἐλευθέριον. παρόσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες ἀφελέστεροι καὶ ἐπιεικέστεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἄγριον φυτόν. ἢ πικρὸν καὶ δριμὺ κατὰ τῶν ἐχθρῶν. δριμὺ γὰρ τὸ φυτόν. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἱλαρόν. τινὲς δὲ τῷ θύμῳ παραπλήσιον. ἢ ἁπαλὸν, ἡδύ. κωμικῶς δὲ ἔπαιξεν.

254. γαλᾶς: Ἀντὶ τοῦ παῖδας δριμυτάτους. τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα καλεῖται παρὰ προσδοκίαν. ἔδει γὰρ ἐκφάναι, ἐκποιήσεται παῖδας νεανίας.

[ὀπύσει: Γαμήσει. Gl. Victor.]

255. ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ: Παρόσον ἐν τῷ ὄρθρῳ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι συνεχῶς βδέειν, διὰ τὸ τὰς πέψεις τότε γίνεσθαι.

256. πρόβαινε: Ὡς ἐπὶ ὄχλου πομπευόντων αὐτὸν λέγει. φυλάττεσθαι δὲ ἀντὶ τοῦ παρατηρεῖν, φυλάττειν.

258. ὀρθὸς ἑκτέος: Ὑμῖν δ' ἐστὶν ὁ φαλλὸς κατασχετέος, βαστακτέος ἑπομένοις τῇ κανηφόρῳ. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κακέμφατόν ἐστιν ὁ φαλλὸς, τὸ πρὸς μίμησιν τοῦ αἰδοίου. καὶ τοῦτο δὲ παίζει κωμικῶς λέγων, τὸν φαλλὸν ὀρθὸν κατέχειν ὄπισθεν τῆς παρθένου.

260. ᾄσομαι τὸ φαλλικόν: Ἄσματα λέγεται φαλλικὰ τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη. ἔστι δὲ εἰς Διόνυσον ἢ εἰς ἄλλον καρπόν.

4. πίσινον] πίσσινον Ald.
5. Βατράχοις] 62.
7–10. ἔνθεν — Εὐριπίδῃ om. R. Habet Suidas s. ἐλατήρ.
11. οἱ om. R.
14, 15. δριμὺ γὰρ—ἔπαιξεν om. R.
16. Ἀντὶ τοῦ om. R. τὸ add. R.
21. τότε hic R: post διὰ τὸ Ald.
22. αὐτὸν] αὐτῶν R, qui sequentia om. τινά posuit Suidas s. πρόβαινε.
24. Scholion v. 258. om. R.
28. λέγεται R. λέγονται Ald.
29. ἢ εἰς ἄλλον καρπόν om. R.

262. *Φαλῆς ἑταῖρε*: Διπλῆ καὶ μέλος, οὗ ἡγεῖται περίοδος. ἡ περικοπὴ κώλων ιζʹ τοῦ ὑποκριτοῦ, ἧς πρῶτα μέν εἰσιν ηʹ. ἐν εἰσθέσει ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα μὲν βʹ, τὸ δὲ γʹ καταληκτικόν. τὰ δὲ ἄλλα εʹ καταληκτικά. περισπωμένως δὲ τὸ Φαλῆς ἀναγνωστέον, ὡς Ἑρμῆς. οὕτως δὲ Ἀττικοί· παρὰ Δωριεῦσι δὲ βαρυτόνως. "ὁ δ' αὖ "Φάλης κατακυπτάζει." οὕτω Σώφρων ἐχρήσατο. ὥσπερ δὲ Ὅμηρος ἥρμοσε κατάπληξιν τῇ φυγῇ καὶ ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι, "θεσπεσίη ἔχε φύζα" εἰπὼν "φόβου κρυόεντος ἑταίρη," οὕτω καὶ ὁ κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, Διονύσῳ τὸν φαλλὸν ἑταῖρον εἶναι φησίν. ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῷ ποτῷ τὰ ἀφροδίσια. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ Εὐριπίδης

ὁ δ' ἡδονῇ δοὺς εἴς τε βακχεῖον πεσών.

263. *νυκτοπεριπλάνητε*: Οἰκείας ἐντίθησι φωνὰς ψυχῇ ἀνειμένῃ καὶ ἤδη μεθυούσῃ. ἡδίστην δὲ τὴν σύνθεσιν τὴν τοῦ νυκτοπεριπλάνητε ἡ περί πρόθεσις εἰργάσατο.

264. *μοιχέ*: Διὰ τὸ τοὺς μεθύοντας γίνεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια. δεῖ δὲ νοεῖν, ὅτι ταῦτα οὐχ ὡς ἐν βλασφημίᾳ λέγεται τὸ μοιχὲ καὶ τὸ παιδεραστὰ, ἀλλὰ πρὸς διάχυσιν καὶ ἱλαρότητα τοῦ φαλλοῦ. ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ πρὸς διάθεσιν ψυχῆς "Ἆρες Ἄρες βροτολοιγέ."

265. *ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον*: Ἕκτον γὰρ ἦν λοιπὸν ἔτος, ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος Ἀθηναίοις πρὸς Πελοποννησίους συνέστη. δῆμον δὲ ἔφη τὴν κώμην, οὐχ ὡς παρ' Ὁμήρῳ "δῆμον Ἐρεχθῆος."

269. *καὶ Λαμάχων*: Ὁ Λάμαχος οὗτος Ἀθηναίων στρατηγὸς, υἱὸς Ξενοφάνους, ὃν, ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν. ἦν δὲ μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου, ὡς ἱστορεῖ Θουκυδίδης διὰ τῆς ϛʹ. ἦν δὲ φιλοπόλεμος οὗτος.

271. *ὡρικὴν ὑληφόρον*: Ἀντὶ τοῦ ὡραίαν καὶ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ ὡραῖόν φασιν οἱ τραγικοὶ τὸ ἀκμαῖον. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. ὡρικὸν δὲ μειράκιον καὶ ὡρικῶς ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός. ἡ δὲ λέξις ἀπόδεκτος.

1–19. *Διπλῆ—βροτολοιγέ* om. R.
8. *θεσπεσίη*] Il. I, 2.
11. *Εὐριπίδης*] Phœn. 18.
17. *καὶ τὸ* R. *τὸ* om. Ald.
18, 19. *ὡς καὶ—βροτολοιγέ* om. R.
22. *Ὁμήρῳ*] Il. B, 547.
23. *οὗτος* om. R.
24. *οἱ Ἀθηναῖοι* om. R.
25. *ἦν δὲ μετὰ*] *ἢ μετὰ* R. *διὰ τῆς* add. R.
26. ϛʹ] Cap. 8.
27–30. *Ἀντὶ — ἀπόδεκτος*] *ὡραίαν ξυληφόρον* R.
29. *ὡρικῶς* Dobræus. *κόρη ὡς* Ald.

272. *τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν*: Ἤτοι κοινῶς δούλην, ἢ οὕτως καλουμένην, τὴν ἐκ Θρᾴκης· ὡς τὴν ἀπὸ Φρυγίας καὶ Παφλαγονίας. φελλεῖς δὲ ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους, οἵτινες κάτωθεν μέν εἰσι πετρώδεις, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. μέμνηται καὶ ἐν Νεφέλαις τοῦ Φελλέως. οἱ δέ, ὅτι ὄρος Φελλεὺς οὕτω καλούμενον.

273. *μέσην λαβόντ᾽ ἄραντα*: Ἐν εἰσθέσει κῶλα τρία ἰσάριθμα, ὧν τὰ δύο ἰαμβικὰ δίμετρα, τὸ δὲ ἓν μονόμετρον.

274. *καταγιγαρτίσαι*: Ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ διαμηρίσαι. γεωργικῶς δὲ παίζει. ἢ ὅτι τὸ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μόριον ᾖ πεπλασμένον. οὐ γὰρ διὰ παντὸς συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. γίγαρτα δὲ τὰ ἐντὸς τῆς σταφυλῆς ὀστώδη. ἢ ἀντὶ τοῦ συνουσιάσαι. γίγαρτον γὰρ τὸ αἰδοῖον. ἢ καταθλῖψαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν γιγάρτων.

276. *ἐκ κραιπάλης*: Ἡ ἐξ ἑωθινοῦ μέθη κραιπάλη καλεῖται. ἢ ἀπὸ χθιζῆς οἰνοποσίας.

278. *ἐν τῷ φεψάλῳ*: Ἐν τῷ καπήλῳ. φέψαλοι γάρ εἰσιν οἱ σπινθῆρες, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῖ

ἀλλ᾽ οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

καὶ παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ κεῖται "πυρὸς δὲ ἦν αὐτῷ φεψάλυξ." διὰ δὲ τὸ μὴ δεῖσθαι ἀσπίδος εἰρήνης γενομένης, ἔφη ἐν φεψάλῳ κρεμήσεται ἡ ἀσπὶς, παρὰ τὸ Ἡσιόδειον

αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο.

καὶ τί δεῖ περὶ ἀσπίδος καὶ πηδαλίου λέγειν, ὅπου γε καὶ περὶ

Δαιταλεῦσιν] Fragm. 40.
3. οἱ add. R.
3–5. οἵτινες—Φελλέως om. R.
5. Νεφέλαις] 71.
καλούμενον ὡς καὶ ἐν νεφέλαις R.
7, 8. om. R.
9. καταμηρίσαι Suidas s. καταγιγαρτίσαι.
10, 11. ἢ ὅτι—πεπλασμένον om. R.
11. διὰ παντὸς R. et Suidas. πάντως Ald.
12–14. γίγαρτα—γιγάρτων om. R.
13. ὀστώδη H. Stephanus in Thesauro s. γίγαρτον. Legebatur ὀσπριώδη.
15, 16. om. R.
17. καπήλῳ] καπηλείῳ Suidas s. φεψάλῳ. καπνείῳ Pierson. ad Mœr. p. 292. τῇ καμίνῳ Elmsleius.
18. καὶ ἀλλαχοῦ Valckenar. apud Pierson. Legebatur καλλίας. Est Lys. 107. ὡς καλλίας δηλοῖ om. R.
19. μοιχοῦ R. μοιχῷ Ald.
20–22. καὶ παρὰ—παρὰ τὸ om. R.
22. Ἡσιόδειον] ἡσίοδος R. Est Ἔργ. 45.
23. αἶψά R. ἔνθα Ald.
καταθεῖο] Seqq. om. R.

ἀχρήστων βουλευμάτων ταύτην ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὁ ποιητὴς εἰπὼν

ἐν πυρὶ δὲ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν.

περὶ δὲ ὅπλων ἐπιμελείας ἀξιουμένων τοὐναντίον ἔθηκεν

ἐκ καπνοῦ κατέθηκ', ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει.

283. Ἡράκλεις: Βαλλόμενος λίθοις ὁ Δικαιόπολις ὑπὸ τοῦ χοροῦ φησιν Ἡράκλεις. ὡς ἀλεξίκακον τὸν Ἡρακλέα καλεῖ. πάνυ δὲ κινεῖ γέλωτα, τῆς μὲν κεφαλῆς αὐτοῦ ἀφροντιστῶν, τῆς δὲ χύτρας προνοούμενος, ἐν ᾗ τὸ ἔτνος ἦν. τῷ δὲ συντρίβειν καὶ Μένανδρος κέχρηται ἐν Λευκαδίᾳ καὶ ἐν Ἀσπίδι· "ἔχων τὴν ἀσπίδα ἔκειτο συντετριμ-"μένην." σχετλιαστικὴ δὲ καὶ ἡ τοῦ Ἡράκλεις φωνή. οὗτος γὰρ ὁ θεὸς εἰς ἐπικουρίαν ἐκαλεῖτο ὡς ἀλεξίκακος τοῖς δεινὰ πάσχουσιν.

Ἡράκλεις: Διπλῆ, εἶτα ἕπεται δυὰς μονοστροφικὴ ἀμοιβαία τὰς περιόδους ἔχουσα δεκακώλους ἐκ στίχων δύο τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν, καὶ κώλων η', ὧν τοὺς μὲν στίχους ὁ ὑποκριτὴς λέγει, τὰ δὲ κῶλα ὁ χορός. πρῶτος τοίνυν ἐστὶν ἐν ἐκθέσει κατὰ τὸ ἴσον τοῖς χορικοῖς, ἃ ποιεῖ δοχμὸν συζυγίαν καὶ παίωνας τρεῖς καὶ διαίρεσιν. τῷ δὲ δικώλῳ τούτῳ τὸ μὲν πρῶτόν ἐστιν

ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.

τὸ δὲ τῆς δευτέρας "οὑτοΐ σοι χαμαί." ἕπεται δὲ τοῖς δυσὶ κώλοις στίχος τροχαῖος ὅδε "ἀντὶ ποίας αἰτίας." καὶ ἐν εἰσθέσει τὰ λοιπὰ κῶλα ς' παιωνικὰ δίρρυθμα.

284. ὦ μιαρὰ κεφαλή: Ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως Ὁμήρῳ "Τεῦκρε, φίλη κεφαλή." καὶ "τοίην γὰρ κεφαλήν." καὶ παρὰ Δημοσθένει "καὶ τοῦτ' ἔλεγες, "ὦ μιαρὰ κεφαλή."

[289. χωρὶς ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων· ἢ μόνος ἐξ ἡμῶν. R.]

294. χώσομεν τοῖς λίθοις: Τοιοῦτο καὶ τὸ Ὁμηρικὸν "λάϊνον

1. ὁ ποιητὴς] Il. B, 340.
5. ἐκ] Od. Π, 288.
6. ὁ Δικαιόπολις hic R, post χοροῦ Ald.
7. φησιν Ἡράκλεις addidi ex R.
7–9. πάνυ—τὸ ἔτνος ἦν] γελοίου δὲ χάριν τῆς μὲν κεφαλῆς οὐ φροντίζει, τῆς δὲ χύτρας προνοεῖται R.
9–22. τῷ δὲ—δίρρυθμα om. R.
9. συντρίβειν Meinek. ad Menandr. p. 29. Legebatur συντριβείη.
24. Ὁμήρῳ] Il. Θ, 281.
Τεῦκρε, φίλη κεφαλή, καὶ addidi ex R.
25. Δημοσθένει] P. 552.
καὶ τοῦτ' R. ταῦτ' Ald.
26. ὦ addidi ex R, in quo est ὡς.
28. Ὁμηρικὸν] Il. Γ, 57.

"ἕσσο χιτῶνα." ἐν ἤθει γὰρ αὐτὸ μετεποίησεν. Ἀλέξανδρος μὲν γὰρ ἄξιος τῶν λίθων, Λακεδαιμονίας ἐρασθεὶς γυναικὸς ἐπὶ συμφορᾷ τῆς πατρίδος. οὗτος δὲ εἰρήνης ἐρᾷ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος.

295. μηδαμῶς, πρίν γ' ἀκούσητε: Μεγαλοφρόνως καὶ γενναίως οὐ παραιτεῖται τὸν θάνατον, ἀλλὰ πρῶτον εἰπεῖν ἀξιοῖ, καὶ τότε ἀποθανεῖν, ἐὰν ᾖ δίκαιον.

296. οὐκ ἀνασχήσομαι: Ὅτι τινὲς τὸ ἀνασχήσομαι ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

[298. ἐμισεῖτο γὰρ ὁ Κλέων ὡς συνταράττων τὰ κοινά. R.]

299. ὃν ἐγὼ κατατεμῶ: Ἐνταῦθα πάλιν περιττεύει τὸ ποτὲ διὰ τὴν μετροποιίαν, καὶ ἔτι πρὸς τὴν ἐξήγησιν, οὐ ποτὲ τέμνει τὸν Κλέωνα Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἀεί. ὡς οὖν ἄνω τὸ νῦν περιττεύει, οὕτως ἐνταῦθα τὸ ποτέ. ἔστι γὰρ τοῦ αὐτοῦ μέτρου τὸ κῶλον. καττύματα δὲ ἐστὶ δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται. οἰκεία δὲ ἡ ἀπειλὴ κατὰ τοῦ Κλέωνος. βυρσοδέψης γὰρ οὗτος. ὅτι δὲ τοῖς ἱππεῦσιν ἦν τις ἔχθρα πρὸς Κλέωνα, καὶ διὰ τῆς ἀρχῆς δεδήλωκε "καὶ φιλῶ τοὺς "ἱππέας διὰ τοῦτο τοὔργον."

302. σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος: Ἕπεται τῇ δυάδι δίστιχον, ὃ τοῖς μέλεσιν ἐξ ἔθους ὑπάγουσιν, ὅπερ ἐστὶ τετράμετρον τροχαϊκὸν καταληκτικόν. οὐ λέγει ὅτι τοὺς μὲν μακροὺς οὐ προήσομαι, ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους, ἀλλ' ὅτι πάντες οἱ λόγοι μακροὶ πεφύκασι κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.

305. τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν: Λείπει ἡ περί. οὐ βούλεται δὲ αὐτοὺς τῶν Λακεδαιμονίων μνημονεύειν, διὰ τὸ ἐνθυμουμένους τὰ ὑπ' αὐτῶν γεγενημένα ὀργίλως καθίστασθαι.

307. οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος: Ἐπὶ ἀπιστίᾳ γὰρ διεβάλλοντο οἱ Λακεδαιμόνιοι. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἀνδρομάχῃ

1. μὲν γὰρ R. μὲν οὖν Ald.
8. αὐτὸ R.
καὶ add. R.
Τιμοκράτους] Ἀριστοκράτους Suidas s. οὐκ ἀνασχήσομαι.
9. οὐ δεῖ R. et Suidas. οὐ δὴ Ald.
λέγειν addidi ex R. et Suida.
11–16. ἐνταῦθα—ὑποβάλλεται om. R.
18. καὶ διὰ R. καὶ om. Ald.
20–22. Ἕπεται — καταληκτικόν om. R.
22. λέγει ὅτι Suidas s. μακρούς. λέγουσι ὅτι R. λέγουσι δὲ ὅτι Ald.
25. δὲ R. γὰρ Ald.
28–p. 361, 2. Ἐπὶ—αὐτοῖς om. R.
29. Ἀνδρομάχῃ] 445.

Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια.

τρία δὲ ἐγκλήματα παραβασίας προσέθηκεν αὐτοῖς. αἱ γὰρ συνθῆκαι διὰ τριῶν τελοῦνται, λόγων, ἔργων, χειρῶν. λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκου. ἔργων δὲ, διὰ τῶν ἐν βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ τῶν δεξιῶν γίνονται. καὶ Ὅμηρος "καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν."

308. οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας: Πάνυ δεινῶς καὶ τεθαρρηκότως ἐχρήσατο τῇ ἐπαναλήψει, καὶ οὐ κατέπτηξεν οὐδὲ ηὐλαβήθη ἐν τοσούτοις ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν εἰπὼν, ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἠδίκησαν κατὰ πάντα, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἀδικηθεῖσι ταχθεῖεν ἄν.

314. ταραξικάρδιον: Αὐξήσει κέχρηται εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινὸν, ὃ μὴ οὕτως ἐστὶ δεινὸν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν τὴν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἂν, τοῦτο ἀναμφιβόλως δεινότατον νομίζοιτο ἄν.

316. κἂν γε μὴ λέγω δίκαια: Τοῦτο δεινὸν καὶ προσκρουστικὸν, ἐπειδὴ οἱ στρατηγοῦντες καὶ δημαγωγοῦντες κωλυταὶ τῆς εἰρήνης ἐγίνοντο.

317. ὑπὲρ ἐπιξήνου: Ἐπίξηνος καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

319. μὴ οὐ καταξαίνειν: Μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὥστε φοινικοῦν αὐτῷ ποιῆσαι τὸ σῶμα. τὸ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἔθηκε. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ, χρῆσθαι Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους, τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικὸν, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. τὸ οὖν ἐν φοινικίδι ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ

3. ὅρκου R. ὅρκων Ald.
5. καὶ om. R.
Ὅμηρος] Il. B, 341.
καὶ add. R.
ᾗς] αἷς R.
7. εὐλαβήθη R.
9. ταχθεῖεν R. ταθεῖεν Ald.
11. τι add. R.
11–13. καὶ ταράττειν—νομίζοιτο ἂν om. R.
14–16. om. R.
21–p. 362, 5. Ἀριστοτέλης—πολλάς om. R.
22. χρῆσθαι Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους] Eadem habet Suidas s. καταξαίνειν et s. φοινικίδα. Huc etiam spectat locus ille Philostrati in Epist. p. 386. Collect. Epist. Græc. ad Genev. Οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικοβαφεῖς ἐνεδύοντο θώρακας, ἢ ἵνα ἐκπλήττωσι τοὺς πολεμίους τῷ φοβερῷ τῆς χροίας, ἢ ἵνα ἀγνοῶσι τὸ αἷμα τῇ κοινωνίᾳ τῆς βαφῆς. Plura vide apud Crag. de Republ. Lacedæmon. lib. 3. cap. 1. Tabul. 6. Instit. 6. KUST. Vid. Schneider. ad Xenoph. opusc. polit. p. 57.

τοῦ φορήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως, ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι αἱμαχθῆναι, δίκην φοινικοβαφοῦς ἐνδύματος. καὶ τὸ ξαίνω ῥῆμα καὶ παρὰ Δημοσθένει κεῖται ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας "εἰπούσης τι καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, περιρρήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέ- "της, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς."

[καταξαίνειν: Ξαίνει, διαξέει, νήθει, σωρεύει, ἐργάζεται ἔρια, καὶ δέρρειν ἱμάντι. Gl. Victor.]

320. θυμάλωψ: Ὁ διακεκαυμένος ἀναβάτης. ὁ ἀπολελειμμένος τῆς θύψεως ἄνθραξ, ὁ ἡμίκαυτος. ξύλον καὲν, σπινθὴρ, ἢ διακεκαυμένος ἄνθραξ. χαριέντως δὲ εἶπεν, ἐπεὶ ἀνθρακεῖς εἰσιν οἱ Ἀχαρνεῖς. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, οἵως ἐξεκαύθητε, θυμάλωψ ἐπέζεσεν.

321. Ἀχαρνηΐδαι: Τὴν Ὁμηρικὴν παράφρασιν πολιτικῶς μιμεῖται "υἷες Ἀχαιῶν·" ἐν μιᾷ λέξει προεισενεγκάμενος τὸ ὄνομα ὅλον, ὦ Ἀχαρνέων παῖδες.

325. ἀνταποκτενῶ: Ταῦτα λέγει τινὸς τῶν Ἀχαρνέων ἁρπάσας κόφινον γερόντων, ἐν ᾧ τοὺς ἄνθρακας φέρουσιν, ὃν βούλεται ξίφει διαχρήσασθαι. σκώπτει δὲ τοὺς Ἀχαρνέας ὡς ἀνθρακοκαύστας.

326. ὁμήρους: Ὁμήρους ἐκάλουν καὶ ὅμηρα τὰ ἐπὶ συνθήκαις διδόμενα ἐνέχυρα.

329. ἔνδον εἷρξας: Ἀποκλείσας. δασέως δὲ τοῦτο Ἀττικοί. τὸ μέντοι παρ' Ὁμήρῳ "ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ" ψιλῶς. τὸ δὲ ἕρξας δασέως ἀναγινώσκομεν, ὅταν τὸ πράξας δηλοῖ

ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἕρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.

τὸ δὲ ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς δασέως Ἀττικοί.

331. εἴσομαι δ' ὑμῶν: Ψίαθον ἀνθράκων προσενήνοχεν, ὅν φασι

3. Δημοσθένει] P. 403, 3.

8. Ὁ διακεκαυμένος ἀναβάτης] Quid hic vox ἀναβάτης sibi velit, ignorare me fateor. Saltem affirmare ausim, eam apud nullum probatorum scriptorum pro *titione* vel *carbone* accipi. Quare est forsan vox inferioris Græcismi, quales non paucæ in scholiis hisce occurrunt. KUST. Nihil præter ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ posuit Suidas s. καταξαίνειν: ἄνθραξ om. s. φοινικίδα.

8, 9. ὁ ἀπολελειμμένος—διακεκαυμένος ἄνθραξ om. R.

13. υἷες R. ὦ υἷες Ald.

14. ὦ om. R.

15. ταῦτα γὰρ R.

18. ὁμήρους ἐκάλουν καὶ ὅμηρα R. ὅμηρα ἐκάλουν Ald.

19. ἐνέχυρα om. R.

20. τοῦτο R. εἷρξας Ald.

20 – 24. τὸ μέντοι — Ἀττικοί om. R.

21. Ὁμήρῳ] Il. Φ, 282.

23. ἡ μὲν] Od. Σ, 197.

25. προσενήνοχεν R. προενήνοχεν Ald.

παῖδα εἶναι τῶν Ἀχαρνέων πάνυ κωμικώτατα. τὰ δὲ μεγάλα πάθη ὑποπαίζει τῆς τραγῳδίας, ἐπεὶ καὶ ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγῳδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχῃ παρὰ τοῖς Ἕλλησι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην εἶχε συλλαβών. παραπλήσιον δέ τι καὶ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. ὁ γὰρ Εὐριπίδου κηδεστὴς Μνησίλοχος ἐπιβουλευόμενος παρὰ τῶν γυναικῶν, ἀσκὸν ἁρπάσας παρά τινος γυναικὸς ὡς ἂν παιδίον ἀποκτεῖναι βούλεται. τὸ δὲ εἴσομαι ἀντὶ τοῦ γνώσομαι· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ

εἴσομαι, αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

332. ὁ λάρκος δημότης: Πλέγμα τι κοφινῶδες ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρουσι τοὺς ἄνθρακας.

333. μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς: Τοῦτο ἀποσιώπησις καλεῖται. ἔχεις καὶ παρὰ Δημοσθένει τὸ ὅμοιον "ἀλλ' ὦ τί ἄν σε τίς εἰπὼν ὀρθῶς "προσείποι."

335. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα: Ἤτοι τὸν λάρκον, ἢ ἐμὲ τὸν σοῦ αὐτοῦ ἥλικα, διὰ τῆς τοῦ λάρκου σφαγῆς. διπλαῖ δὲ δύο. ἢ ὅτι ἡ ἑτέρα ἕπεται δυὰς, ἡ ἀντιστρέφουσα τῇ ἀποδεδομένῃ, ἧς ἡ ἀρχὴ "ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθε." τέλος δὲ τῆς πρώτης "οὐ προδώσω ποτέ." τῆς δὲ δευτέρας "τῇ στροφῇ γίνεται."

337. ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι: Ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ λέγειν, ἵνα μόνον ἀφῇ τὸν λάρκον.

338. ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦ 'στιν: Ἀντὶ τοῦ εἰπὲ καὶ ὅτῳ τρόπῳ ὁ Λακεδαιμόνιός ἐστί σοι φίλος. ἢ οὕτως· εἰπὲ, τί σου τῷ τρόπῳ φίλον ἐστὶ περὶ Λακεδαιμονίων. τὸ δὲ ἑνικὸν ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ προηνέγκατο, ἀντὶ τοῦ περὶ Λακεδαιμονίων. τὸ ὅμοιον καὶ παρὰ τῷ ῥήτορι ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Φιλιππικῶν "ἀλλὰ μὴν τόν γε Παίονα "καὶ Ἰλλυριόν."

340. ἐξεράσατε: Ἀντὶ τοῦ ἐκκενώσατε, ἐκβάλλετε, ἀπορρίψατε. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ἔρας, τουτέστι τῆς γῆς.

1–9. τὰ δὲ μεγάλα—Διομήδης om. R, præter illud ἀντὶ τοῦ γνώσομαι.
8. Ὁμήρῳ] Il. Θ, 532.
12. ἔχεις] ἔστι δὲ Suidas s. ἀποσιώπησις.
13. Δημοσθένει] P. 232, 20. εἰπὼν R. προσειπὼν Ald. et Suidas.
15. σοῦ R. τοῦ Ald.
16–19. διπλαῖ—γίνεται om. R.
20. ἵνα μόνον R. μόνον ἵνα Ald.
23. ἔστι σοι] εἴ τι σοῦ R.
24–27. τὸ δὲ—Ἰλλυριόν om. R.
26. Παίονα] Παίωνα Ald. Ἰλλυριοὺς καὶ Παίονας memorat Demosthenes Olynth. 1. p. 13, 4.
28. ἐκβάλετε R.

341. οὑτοιί σοι χαμαί: Κωμῳδεῖ καὶ διασύρει τοὺς Ἀθηναίους ὡς καὶ ταχέως θυμουμένους καὶ ταχέως παυομένους.

344. ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος: Σημειωτέον ὅτι ἐπὶ ξίφους τὸ βέλος τέθεικε. καὶ Ὅμηρος πᾶν τὸ βαλλόμενον.

342. ἐγκάθηνταί που λίθοι: Ἐγκεκρυμμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ κρυπτόμενοι ὑποκάθηνται.

343. ἐκσέσεισται: Ἢ ὁ κόλπος, ἢ ὁ τρίβων.

345. ὡς ὅδε γε σειστός: Χορεύουσιν ἅμα καὶ κόρδακα ἐνδείκνυνται. τὸ λεγόμενον οὕτως ἐπὶ τῆς κωμικῆς ὀρχήσεως. ἀναστρεφόμενοι δὲ ἀποτινάσσουσι τοὺς χιτῶνας, ἀποδεικνύντες ὡς μηδένα τῶν λίθων ἀποκεκρυμμένον ἔχουσι. λέγεται δὲ στροφὴ τῶν κώλων τὸ σύστημα. γράφεται καὶ στρόφιγγι.

346. ἐμέλλετ' ἄρα: Ἠθικώτατα καὶ ἥδιστα πρὸς τοὺς ἐν τῷ λάρκῳ ἄνθρακας διαλέγεται, λέγων ὅτι ἐμέλλετε μετὰ βοῆς ἀνασείειν, ὡς τῆς τοῦ λάρκου ῥήξεως μετὰ βοῆς μελλούσης γίνεσθαι.

ἐμέλλετ' ἄρα πάντες, ὑφ' ὃ διπλῆ, καὶ ἐν εἰσθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ ια'.

347. ἄνθρακες Παρνάσσιοι: Ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ἔπαιξεν οὖν Παρνασσίους εἰπών, ὡς ἀπὸ τόπου Παρνασσοῦ τὴν λέξιν παραγαγών, ἵνα ὑποδηλώσῃ τοὺς ἱερούς. ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίας ἐστὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. Παρνάσσιοι ἀντὶ τοῦ μεγάλοι. τὸν γὰρ Παρνασσὸν ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἐτίθεσαν. οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ Πάρνηθος τοῦ ὄρους τῆς Ἀττικῆς ἄνθρακας.

349. ὑπὸ τοῦ δέους τῆς μαρίλης: Ἡ ἐξ ἀνθράκων τέφρα μαρίλη λέγεται. μαρίλης οὖν ἀντὶ τοῦ τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ ἡ σηπία τὸ μέλαν. θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐπαφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταράτ-

4. καὶ—βαλλόμενον om. R.
5. Ἐγκ] κεκρυμμένοι R.
8, 9. Χορεύουσιν—ὀρχήσεως om. R.
10. δὲ om. R.
καὶ ἀποδ. Ald. καὶ om. R.
11, 12. λέγεται — στρόφιγγι om. R.
14–17. λέγων—ια' om. R.
18. μεγάλοι] ἀπὸ πάρνηθος τοῦ ὄρους τῆς ἀττικῆς addit R.
18–24. Πάρνης—ἄνθρακας om. R. Est recentioris grammatici annotatio, vitiosa scriptura Παρνήσιοι decepti.
26. ἀντὶ τοῦ τῆς ἐπανθράκης σποδιᾶς R.
27–p. 365, 2. θηρώμεναι—θηρῶσιν om. R.
28. ἐπαφιᾶσιν] ἐναφιᾶσιν Suidas s. ἐπετίλησεν.

τειν βουλόμεναι τὸν παρ' αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσιν.

351. ὀμφακίαν: Ἀντὶ τοῦ ὠμὸν καὶ σκληρόν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. οὕτως δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι καὶ οὔπω πέπειροι καλοῦνται. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου πέπανον τὸ ἥμερον καὶ ἡδύ. θηλυκῶς δὲ καὶ τὰς ὄμφακας λέγει. ἔχεις παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐν δράματι Ἑορταῖς

καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε καὶ τὰς ὄμφακας.

353. μηδὲν ἴσον ἴσῳ: Ἀντὶ τοῦ δίκαιον καὶ ἐξ ἴσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς τὸ ὕδωρ ἴσον. λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι.

354. ἐμοῦ θέλοντος: Τὸ ἑξῆς οὕτως· λέγειν ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου πάντα, ὅσ' ἂν λέγω ὑπὲρ Λακεδαιμονίων.

357. τί οὖν λέγεις: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον τοῦ χορικοῦ πεντάκωλον δοχμίαν· ὧν διπλῶν μὲν τῶν δύο πρῶτον, ἁπλῶν δὲ τριῶν τὸ λοιπόν. Ἄλλως. εἴσθεσις χοροῦ προῳδικὴ στροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὴν "τί ταῦτα στρέφεις." καὶ ἔστιν ἐκ κώλων παιωνικῶν ἓξ, ἐπιμεμιγμένων κρητικοῖς καὶ βακχείοις· ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχείων. τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ κρητικῶν. τὸ τρίτον δίμετρον καταληκτικὸν ἤτοι ἐφθημιμερές. τὸ τέταρτον ἡμιόλιον ἤτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ πέμπτον δίμετρον καταληκτικὸν ἐκ βακχείου. τὸ ἕκτον ἡμιόλιον ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι β' ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς ιθ'. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος καὶ διπλῆ ἔσω νενευκυῖα.

[361. λείπει τὸ μαθεῖν, ἵνα ᾖ πάνυ γὰρ πόθος με ἔχει μαθεῖν ὅ τι φρονεῖς καὶ δικαιολογίζῃ. R.]

363. ἀλλ' ἧπερ: Τὸ ἧπερ ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, καθάπερ.

365. ἰδοὺ θεᾶσθε: Ἐφ' ἑαυτοῦ ταῦτα ὁ Δικαιόπολις λέγει. διὰ δὲ τῶν λελεγμένων ὁ κωμικὸς ἡμᾶς παιδεύει ὡς χρὴ τοὺς λέγοντας

3. καὶ add. R.
4–8. οὕτως—ὄμφακας om. R.
5. καλοῦνται addidi ex Suida s. δεινόν. (Omittit idem s. ὀμφακίαν.)
6. τὰς Suidas. τοὺς Ald.
10. τὸ add. R.
12. λέγειν hic R, post ἐπιξήνου Ald.
14. Scholion metricum om. R.
27. δικαιολογίζῃ] Forma verbi aliunde non cognita.
29. Ἐφ' R. ἀφ' Ald.

οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγέθους τῶν σκωμμάτων σκοπεῖν, ἀλλ' ἐπ' ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν λέξειν ἔμελλον. τὸ δὲ τυννουτοσὶ δεικνὺς τὸν δάκτυλον τὸν μικρὸν λέγει.

367. οὐκ ἐνασπιδώσομαι: Ἀντὶ τοῦ οὐ καθοπλίσομαι, οὐκ ἀσπίδι περιβαλοῦμαι σεμνυνόμενος, ἢ σκευασθήσομαι, ἐπειδὴ βραχύς εἰμι. βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὐ παρασκευάσομαι ἐπιπολύ.

372. ἀνὴρ ἀλαζών: Διαβάλλει τοὺς ῥήτορας.

373. ἀπεμπολώμενοι: Πιπρασκόμενοι διὰ τῆς κολακείας. τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ εὐχερῶς πείθεσθαι τοῖς ῥήτορσι τοὺς Ἀθηναίους ἀπατῶσιν αὐτούς.

374. τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα: Τῆς τῶν γερόντων φιλοδικίας καὶ τῆς περὶ τὸ καταγινώσκειν ἑτοιμότητος ὅλον.

375. ψήφῳ δακεῖν: Οἷον καταδικάζειν. πανταχοῦ ὡς φιλοδίκους καὶ πρὸς τὸ καταδικάζειν ἑτοίμους τοὺς Ἀθηναίους κωμῳδεῖ.

376. αὐτός τ' ἐμαυτόν: Ὡς ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ ποιητοῦ ὁ λόγος.

377. διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν: Τοὺς Βαβυλωνίους λέγει. τούτους γὰρ πρὸ τῶν Ἀχαρνέων Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ἐν οἷς πολλοὺς κακῶς εἶπεν. ἐκωμῴδησε γὰρ τάς τε κληρωτὰς καὶ χειροτονητὰς ἀρχὰς, καὶ Κλέωνα, παρόντων τῶν ξένων. [εἶπε γὰρ δρᾶμα τοὺς Βαβυλωνίους τῇ τῶν Διονυσίων ἑορτῇ, ἥτις ἐν τῷ ἔαρι ἐπιτελεῖται, ἐν ᾧ ἔφερον τοὺς φόρους οἱ σύμμαχοι.] καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς ὁ Κλέων ἐγράψατο αὐτὸν ἀδικίας εἰς τοὺς πολίτας, ὡς εἰς ὕβριν τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ταῦτα πεποιηκότα. καὶ ξενίας δὲ αὐτὸν ἐγράψατο καὶ εἰς ἀγῶνα ἐνέβαλεν. τὰ δὲ Λήναια ἐν τῷ μετοπώρῳ ἤγετο, ἐν οἷς οὐ παρῆσαν οἱ ξένοι, ὅτε τὸ δρᾶμα τοῦτο οἱ Ἀχαρνεῖς ἐδιδάσκετο.

380. κἀκυκλοβόρει: Ἐνταῦθα κατέμιξε τὴν κωμῳδιακὴν χάριν καὶ τὰ δικαστικὰ ῥήματα. τὸ μὲν γὰρ διαβάλλειν καὶ λέγειν

2. λέξειν R. λέγειν Ald.
τὸν δὲ τυνουτοσὶ R.
4. ἀσπίσι R.
5, 6. ἢ—ἐπιπολύ om. R.
7. Δ. τ. ῥήτορας] οἷον οἱ ῥήτορες R.
11. τῶν R. τε Ald.
16. λόγος R. λόγος οὗτος Ald.
17. λέγει add. R.
18. ἐν add. R.
20. εἶπε] ἦγε? εἶπε—οἱ σύμμαχοι om. R.
24. καὶ τῆς βουλῆς add. R.
25–27. τὰ δὲ—ἐδιδάσκετο om. R.
28. κωμῳδιακὴν] κωμῳδικὴν?

ψευδῆ καὶ πλύνειν εἴποι τις ἂν τῶν περὶ τὰ δικαστήρια ταῦτα λέγειν δεινῶν. τὸ δὲ κυκλοβορεῖν καὶ καταγλωττίζειν χαριεντίσματά ἐστι κωμῳδίας. Κυκλόβορος δὲ ποταμὸς ἐν Ἀθήναις χείμαρρος ἄγαν ἠχῶν, ὡς ἐν τοῖς εἰς τοὺς Ἱππεῖς εἴρηται.

383. ἐνσκευάσασθαί με: Ἀντὶ τοῦ πτωχικὴν ἀναλαβεῖν ἐσθῆτα, ὡς ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐλεεινότατόν με καὶ ἀθλιώτατον εἶναι δοκεῖν. τὰ γὰρ σεμνὰ τῶν σχημάτων καὶ φθόνον ἐπάγει.

384. τί ταῦτα στρέφει: Ἀντὶ τοῦ τεχνάζῃ, μεταβάλλῃ, καὶ μετὰ τέχνης καὶ ποικιλίας προσέρχῃ.

387. παρ' Ἱερωνύμου: Οὗτος ὁ Ἱερώνυμος μελῶν ἐστι ποιητὴς καὶ τραγῳδοποιὸς ἀνώμαλος καὶ ἀνοικονόμητος, διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑποθέσεις, καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι. ἐδόκει δὲ κροτεῖσθαι. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κομῶν. διόπερ Ἄϊδος κυνῆν ἔφη αὐτὸν, παίξας κωμῳδικῶς ὡς κουριῶντα.

390. τὰς Σισύφου: Δριμύν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ τὸν Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὁμήρου δεδιδαγμένοι

ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

[391. σκῆψιν: Ἤγουν πρόφασιν. Gl. Victor.]

393. καί μοι βαδιστέ' ἐστίν: Μεταβολὴ γέγονε τόπου ὡς ἐπὶ τὴν οἰκίαν Εὐριπίδου. βαδιστέα δὲ ἀντὶ τοῦ βαδιστέον. τὰ δὲ τοιαῦτα σχηματίζουσι καὶ πληθυντικῶς λεγόμενα. καὶ ἐν Πλούτῳ

συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.

ἀντὶ τοῦ συνεκποτέον. καὶ Θουκυδίδης "πολεμητέα τοῖς Ἀθηναίοις "εἶναι."

394. τίς οὗτος: Τοῦ Δικαιοπόλιδος κρούσαντος τὴν θύραν Κηφισοφῶν ὑπακούει.

1. τῶν add. R.
2. δεινῶν R. δεῖν Ald.
4. Ἱππεῖς] 137.
6. με hic R, post εἶναι Ald.
7. τὰ γὰρ—καὶ om. R.
8, 9. om. R.
10. Οὗτος ὁ Ἱ.] ὁ δὲ ἱ. R.
11–14. καὶ ἀνοικ.—κουριῶντα om. R.
14. κωμῳδικῶς ὡς κουριῶντα (κουρειῶντα codd.) Suidas s. Ἄϊδος κυνῆ. κωμικῶς τὸν Ald. παίξας om. Suidas.
16. ὁμήρῳ R. Est Il. Z, 153.
17. ἔνθα δὲ et ἔσκεν addidi ex R. ὃ] ὃς R. Ald. κέρδιστος R. κέρδιστος ἐπιχθονίων Ald.
19, 20. Μεταβολὴ—βαδιστέον] ἀντὶ τοῦ βαδιστέον. μεταβολὴ—εὐριπίδου R.
19. τόπου add. R.
20–24. τὰ δὲ—εἶναι om. R.
21. Πλούτῳ] 1086.
23. Θουκυδίδης] 1, 79. πολεμητέα] πολεμιστέα Ald.

395. οὐκ ἔνδον: Οἰκείως ἐξομοιοῖ τὸν οἰκέτην τῷ δεσπότῃ. τὸ δὲ, εἰ γνώμην ἔχεις, ἀντὶ τοῦ, εἰ φρόνιμος εἶ καὶ συνετός.

397. ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων: Σκώπτει πάλιν τὸν Εὐριπίδην διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εἶναι συλλογιστικὸν, καὶ οὗ ἂν λέγῃ τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα, οἷον

ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

οἷον, αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστὶν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τῶν ἔξω τι καὶ μετεωρίζεται. παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ Εὐριπίδης ἐνταῦθα νοεῖται τὸ αὐτός. ἐπύλλια δὲ ἰαμβεῖα. Ἄλλως. Ὁμηρικῶς. ὁ γὰρ ποιητὴς διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα, εἰπών·

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
ἡρώων, αὐτοὺς δ' ἑλλώρια τεῦχε κύνεσσιν.

οὕτω καὶ ὁ Ἀριστοφάνης. εἶπε γὰρ, ὁ νοῦς μὲν ἔξω, αὐτὸς δὲ ἔνδον. τὸ δὲ ἀναβάδην, ἄνω τοὺς πόδας ἔχων ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου καθήμενος. κακοσχόλως δὲ εἶπε. τρυγῳδίαν δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ κωμῳδίαν, διὰ τὸ τοῖς νικῶσι κωμικοῖς τρύγα δίδοσθαι, τουτέστι νέον οἶνον.

399. ὦ τρισμακάριε: Θαυμάζων τὸν Κηφισοφῶντα ὁ Δικαιόπολις ἐφ' οἷς εἶπε τοῦτό φησι. καὶ Ὅμηρος "τρισμάκαρες Δαναοί."

400. ὅθ' ὁ δοῦλος οὑτοσί: Διὰ τοῦ δοκοῦντος ἐπαίνου διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην, ὅτι δεινοὺς εἰσάγει τοὺς δούλους ἐν ταῖς τραγῳδίαις.

403. Εὐριπίδιον: Ἐρωτικὰς μιμεῖται φωνάς. οἱ γὰρ ἐρῶντες εἰώθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτικῶς δι' ὑποκοριστικῶν καλεῖν.

[404. εἴπερ: Ὑπήκουσας δηλονότι. R.]

405. Χολλίδης ἐγώ: Δῆμος τῆς Αἰγηΐδος φυλῆς. ἢ παίζει διὰ τὸ χωλοὺς εἰσάγειν.

1. δεσπότῃ] διὰ δὲ τοῦ δοκοῦντος ἐπαίνου διαβάλλει τὸν Εὐριπίδην (sequentia om. R), ὅτι δεινοὺς ἐπιδείκνυσι τοὺς δούλους καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις addit Ald. Delevi. Recte leguntur infra ad v. 400.

1, 2. τὸ δὲ—τοῦ om. R.

2. εἰ—συνετός in principio scholii habet R.

3–6. Σκώπτει—ἀνώμοτος om. R.

6. ἡ γλῶσσ'] Hippol. 612.

7. ἔσω R. et Suidas s. ἀναβάδην et s. οὐκ ἔνδον. ἔνδον Ald.

8–14. παρατηρητέον—τὸ δὲ om. R: habet τὰ εὐριπίδου ἰάμβια ἐπύλλια ἔφη.

14. ἄνω τοὺς πόδας ἔχων add. R.

15–17. κακοσχόλως—οἶνον om. R.

20, 21. om. R. Conf. ad schol. v. 395.

22, 23. om. R.

25. Αἰγηΐδος] Λεοντίδος apud Stephanum Byz. et Harpocrationem.

406. *οὐ σχολή*: Ἐν ἐκθέσει μονόμετρον ἰαμβικὸν, μεθ' ὃ ἐκθέσεις εἰς στίχους ἰαμβικοὺς ἀκαταλήκτους τριμέτρους.

407. *ἀλλ' ἐκκυκλήθητι*: Εἰ μὴ σχολὴν ἔχεις κατελθεῖν, ἀλλ' ἐκκυκλήθητι, τουτέστι συστράφηθι. ἐκκύκλημα δὲ λέγεται μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον, ὅπερ περιστρεφόμενον τὰ δοκοῦντα ἔνδον ὡς ἐν οἰκίᾳ πράττεσθαι καὶ τοῖς ἔξω ἐδείκνυε, λέγω δὴ τοῖς θεαταῖς. βούλεται οὖν εἰπεῖν ὅτι κἂν φανερὸς γενοῦ. διὸ ἐπήνεγκεν

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι, καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

409. *ἀναβάδην ποιεῖς*: Φαίνεται γὰρ ἐπὶ τῆς σκηνῆς μετέωρος. τὸ δὲ ἀναβάδην ἀντὶ τοῦ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων.

τί λέλακας: Ἀντὶ τοῦ κέκραγας. λακεῖν γάρ ἐστι τὸ πονεῖν. καὶ ὁ ποιητὴς "λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς." "λάκε δ' ὀστέα." καὶ "δεινὸν λελακυῖα." τραγικὴ δ' ἡ λέξις.

[410. *ἐξόν*: Δυνατοῦ ὄντος. Gl. Victor.]

411. *τὰ ῥάκια*: Οὕτως αὐτὸν ἐσκευοποίησεν ἐν ῥακίοις καθεζόμενον καὶ ποιοῦντα τὰς τραγῳδίας. κωμῳδεῖ οὖν αὐτὸν ὡς πτωχοὺς καὶ ταπεινοὺς εἰσάγοντα τοὺς ἥρωας.

414. *παλαιοῦ δράματος*: Τοῦ Τηλέφου. ἀμφίβολον δὲ τὸ παλαιὸν πῶς ἔφη. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου παρ' Ὁμήρῳ

ἦ ῥα νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσί.

παλαιὸν δὲ καὶ τὸ διερρυηκὸς, ὡς τὸ

πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ ἠμὲν νέαι ἠδὲ παλαιαί.

415. *ῥῆσιν μακράν*: Τὸ μακρὸν οὐκ ἀργῶς αὐτῷ λέλεκται, ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς προλόγους μακρολογοῦντας εἰσάγει Εὐριπίδης, πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος ἀποτείνεται.

417. *τὰ ποῖα τρύχη*: Γέγραπται τῷ Εὐριπίδῃ δρᾶμα Οἰνεύς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον Τυδέως καὶ ἐπιστράτευσιν Διομήδους κατὰ Θη-

1. Scholion metricum om. R.
4. ἐγκύκλημα R. et Suidas s. ἐγκυκλήθητι.
6. πράττεσθαι R. et Suidas. διαπράττεσθαι Ald.
7. οὖν R. et Suidas. δὲ Ald. γενοῦ] ἐγένου quattuor libri Suidæ: sed Paris. A. γενοῦ.
8. ἐκκυκλήσομαι R. ἐγκυκλήσομαι Ald.
10. τὸ δὲ—ἔχων om. R.
11. ἀντὶ τοῦ κέκραγας supra ante φαίνεται habet R.
11–13. λακεῖν—λέξις om. R.
18. τοῦ τηλέφου R. τοῦ om. Ald. Sequentia om. R.
19. πῶς Portus. πᾶς Ald. Ὁμήρῳ] Il. Z, 215. et Od. A, 395.
23–25. om. R.

βαίων ἀφηρέθη τὴν βασιλείαν Οἰνεὺς διὰ τὸ γῆρας ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων, καὶ περιῄει ταπεινὸς, ἄχρις οὗ ἐπανελθὼν ὁ Διομήδης Ἄγριον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλείαν δὲ Οἰνεῖ παρέδωκε. τρύχη δὲ τὰ ῥάκη τραγικῶς. [ὡς προκειμένου τοῦ προσώπου Οἰνέως. R.]

420. τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος: Φοίνικα λέγει τὸν Ἀμύντορος. λακίδας δὲ, τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

[422. λακίδας: Λακὶς, ῥαχὰς, ἐμβολὴ, ῥαφὴ, τραῦμα, σχίσμα. Gl. Victor.]

423. Φιλοκτήτου: Εἰσήγαγε γὰρ τὸν Φιλοκτήτην ἐν τῇ Λήμνῳ πενόμενον.

424. πτωχιστέρου: Συνήθως αὐτὸ παρεσχημάτισεν. ὡς γὰρ λαλίστερον, καὶ ψευδέστερον, οὕτω καὶ πτωχίστερον.

425. τὰ δυσπινῆ: Τὰ ἐρρυπωμένα, τὰ ῥυπαρά. πίνος γὰρ ὁ ῥύπος. εἰσήγαγε γὰρ καὶ τοῦτον καταβληθέντα ἐκ τοῦ Πηγάσου καὶ ἐρρυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα. οὑτοσὶ δ' εἶπεν· ἔκειτο γὰρ καὶ πλησίον τοῦ Βελλεροφόντου. ἐπίτηδες δὲ ταῦτα ἐποίησεν, ἵνα διέλθῃ πάντας ὅσους ἐποίησε πτωχοὺς ῥάκια ἐνδεδυμένους.

428. προσαιτῶν: Οὐκ εἶπεν αἰτῶν, ἀλλὰ προσαιτῶν. οὕτως γὰρ λέγεται.

[431. τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ τὰ ῥάκη ὡς ἐπὶ βιβλίων τινῶν ἢ ῥακῶν. R.]

432. τῶν Θυεστείων ῥακῶν: Ἤτοι τὰ τῶν Κρησσῶν, ἢ αὐτοῦ τοῦ Θυέστου.

[433. ἐξήγαγεν ὁ θεράπων τὰ ῥάκη. R.]

434. ὦ Ζεῦ διόπτα: Ταῦτά φησιν, ἐπεὶ πολύτρητα ἦν τὰ ῥάκια, δι' ὧν ἦν πάντα ἐπισκοπῆσαι. [καὶ ὁ Ζεὺς δὲ παντεπόπτης λέγεται. R.]

1. διὰ τὸ γῆρας add. R.
2. ὁ add. R.
3. παραδέδωκε R.
3, 4. τρύχη—τραγικῶς om. R.
5. Φοίνικα—'Αμύντορος om. R.
6. λακίδας δὲ τὰ δ. ἱ.] δ. ἱ. αὔλακας R.
9. γὰρ om. R.
11, 12. om. R.
13. πίνος] πῖνος Ald.
14. τοῦ add. R.
15. οὑτοσὶ δ' εἶπεν om. R.
15, 16. ἔκειτο—Βελλεροφόντου post scholion v. 423. ponit R.
15. καὶ πλ. R. πλ. καὶ Ald.
16, 17. ἐπίτηδες—ἐνδεδυμένους om. R.
22, 23. Ἦτοι—Θυέστου om. R.

435. *ἐνσκευάσασθαί με*: Λείπει τὸ ποίησον. διασύρει δὲ ὅτι οὐκ ἐχρῆν ταῦτα ἐπὶ σκηνῆς ἄγειν.

438. *τὸ πιλίδιον*: Πρὸς τοὺς νῦν ὑποκριτὰς, ὅτι χωρὶς πίλου εἰσάγουσι τὸν Τήλεφον. τὸ δὲ τοῦ Τηλέφου πιλίδιον τὸ νῦν καλούμενον καμελαύκιον.

439. *δεῖ γάρ με δόξαι*: Οἱ δύο στίχοι οὗτοι ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

440. *φαίνεσθαι δὲ μή*: Τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

441. *τοὺς μὲν θεατάς*: Ἵν' εἴπῃ τῶν μὲν θεατῶν τὸ εὐπαίδευτον, τῶν δὲ χορευτῶν τὴν ἀμουσίαν.

442. *τοὺς δ' αὖ χορευτάς*: Καὶ διὰ τούτων τὸν Εὐριπίδην διασύρει. οὗτος γὰρ εἰσάγει τοὺς χοροὺς οὐ τὰ ἀκόλουθα φθεγγομένους τῇ ὑποθέσει, ἀλλ' ἱστορίας τινὰς ἀπαγγέλλοντας, ὡς ἐν ταῖς Φοινίσσαις, οὔτε ἐμπαθῶς ἀντιλαμβανομένους τῶν ἀδικηθέντων, ἀλλὰ μεταξὺ ἀντιπίπτοντας.

443. *σκιμαλίσω*: Ἐξουθενίσω. ἢ χλευάσω. τῷ μικρῷ δακτύλῳ ὡς τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. εἴρηται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐν Εἰρήνῃ. ἐλέγετο δὲ σκιμαλίζειν τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι εἰ ᾠοτοκοῦσιν.

445. *εὐδαιμονοίης*: Παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.

451. *γλίσχρος*: Ἀντὶ τοῦ ταπεινὸς κόλαξ. προσαιτῶν δὲ ἀντὶ τοῦ πολλὰ αἰτῶν. τοῦ δὲ λιπαρεῖν τὸ ι ἐκτείνεται. ἔστι γὰρ τὸ λίαν παρεῖναί τισι.

[*λιπαρῶν*: Παρακαλῶν. Gl. Victor.]

452. *διακεκαυμένον λύχνῳ*: Ὅτι οἱ πρεσβῦται διὰ τὸ μόλις βαδίζειν ἐν σπυρίδι κρύπτουσι τὸν λύχνον ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

1. Λείπει τὸ ποίησον om. R.
2. σκηνῆς ἄγειν R. σκηνὴν λέγειν Ald.
3, 4. Πρὸς—Τηλέφου om. R.
4. καλ. καμ. R. καμ. καλ. Ald.
6. Οἱ—Εὐριπίδου om. R.
12. Scholion v. 442. om. R.
17. ἐξουθενήσω, χλευάσω τῷ μικρῷ δακτύλῳ R, qui seqq. om. δακτυλίῳ Ald.
18. Εἰρήνῃ] 549.
21, 22. om. R.
22. ἔχοιμι] ἔχοι μοι Dobræus.
24, 25. τοῦ δὲ—τισι om. R.

453. *πλέκους χρέος*: Τοῦ σπυριδίου. τοῦ πλέγματος. καὶ τοῦτο δὲ παρὰ τὰ ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

τί δ᾽ ὦ τάλας σὺ τῷδε πείθεσθαι μέλλεις.

454. *βούλομαι δ᾽ ὅμως λαβεῖν*: Μιμεῖται τὸν Εὐριπίδου χαρακτῆρα τῷ λόγῳ.

456. *εὐδαιμονοίης*: Σκώπτει αὐτὸν ὡς λαχανόπωλιν ἔχοντα μητέρα τὴν Κλειτώ. κυλίσκιον δὲ ποτήριον. γράφεται δὲ κυλίκειον. ἀποκεκρουσμένον δὲ ἀποκεκλασμένον.

460. *οὔπω μὰ Δί᾽*: Οἷον οὐκ οἶδα ὅπως βαρὺς εἶ ἐν τοῖς δράμασι καὶ ἀποκναίεις τοὺς θεατάς.

οἶ᾽ αὐτὸς ἐργάζει κακά: Ἐργάσῃ κακῶς αὐτὸς σαυτὸν, χαριζόμενός μοι ταῦτα, δι᾽ ὧν σε κακῶς λέγω. ἢ λείπει τὸ μὴ δούς.

462. *δός μοι χυτρίδιον*: Ἢ ὅτι χύτραν φέρουσιν, ἐν ᾗ σπόγγος πεπληρωμένος μέλιτος, καὶ ἐντιθέασι τῷ στόματι τῶν παιδίων, ὅπως σιωπήσωσι ζητοῦντες τροφὴν, ἢ ὅτι οἱ πένητες τὰ τρήματα τῆς χύτρας σφηνοῦσι τοῖς σπόγγοις. ἢ τετρημένον ἁπανταχοῦ ὥσπερ οἱ σπόγγοι. καὶ τοῦτο δὲ ὑπερβολὴ πενίας, τὸ κεχρῆσθαι τοῖς τετρημένοις. μιμεῖται δὲ Τήλεφον. βεβυσμένον δὲ κεκλεισμένον.

[*βεβυσμένον*: Βυπτεῖν, βαπτίζειν· βυννεῖν, τὸ ἐν στόματι κατέχειν τι. Gl. Victor.]

463. *τὴν τραγῳδίαν*: Οἷον τὰ σκεύη τῆς τραγῳδίας. ταυτηνὶ δὲ ἤγουν τὴν χύτραν.

468. *ἰσχνά μοι φυλλεῖα*: Τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. ἰσχνὰ δὲ οἷον μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ τῶν λαχάνων φύλλα. τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. καὶ ἐν Πλούτῳ "ἀντὶ δὲ μάζης "φυλλεῖ᾽ ἰσχνῶν ῥαφανίδων." καλεῖται δὲ φυλλεῖα καὶ τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα. σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν.

1–3. *καὶ—μέλλεις* om. R.
3. *μέλλεις*] *θέλεις* Brunckius.
6–8. *ἔχοντα—ἀποκεκλασμένον* om. R: habet gl. *ποτήριον* et *ἀποκεκλασμένον*.
9–12. *Οἷον—ἢ* om. R.
12. *τὸ* om. R.
13–16. *Ἢ ὅτι—σπόγγοις* om. R.
14. *ἐντιθέασι*] Legebatur *τιθέασι*.
17, 18. *καὶ τοῦτο—κεκλεισμένον* om. R.
21, 22. *ταυτηνὶ—χύτραν*] *τὴν χύτραν δηλονότι* R.
24. *ἰσχνὰ δὲ* om. R.
μεμαραμμένα (*μεμαραμένα* R.) *καὶ εὐτελῆ* R. et Suidas s. *φυλλεῖα*. *εὐτελῆ καὶ μεμαραμένα* Ald.
24–27. *φύλλα—υἱόν* om. R.
25. *Πλούτῳ*] 554.
26. *φυλλεῖ᾽*] *φύλλα* Ald.

471. *ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν μὲν κοιράνους*: Τοῦτο πεπαρῴδηται ἀσήμως ἐξ Οἰνέως Εὐριπίδου. ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ ἐκ Τηλέφου φησὶν αὐτό.

477. *σκάνδικά μοι δός*: Καὶ ἐν τοῖς Ἱππεῦσι δεδήλωται ὅτι ἡ μήτηρ Εὐριπίδου πωλεῖν ἐλέγετο σκάνδικας. θηλυκῶς δὲ ἡ σκάνδιξ ἐλέγετο. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον εὐτελές.

478. *πηκτὰ δωμάτων*: Τὰς θύρας. Ὅμηρος "θύρας πυκινῶς "ἀραρυίας." Ἄλλως. πρὸς τὰς ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν ἱσταμένας κιγκλίδας, πηκτὰς τὰς θύρας εἶπε, διὰ τὸ δι' ὅλου ἀσφαλίζειν καὶ ἀποκλείειν τὰς ὄψεις, καὶ μὴ ὁρᾶν τινα δύνασθαι τἄνδον, ὥσπερ ἀπὸ τῶν κιγκλίδων.

482. *γραμμὴ δ' αὐτηΐ*: Ἀρχὴ, ἀφετηρία, ἡ λεγομένη βαλβίς. ἐκ μεταφορᾶς οὖν τῶν δρομέων.

483. *ἕστηκας*: Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ συννοίᾳ μένεις, καὶ οὐκ εἶ, ὥσπερ Εὐριπίδην ὅλον μετασχηματισάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἐν σεαυτῷ. ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ ἐπίξηνον.

486. *εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι*: Εἴ τι δοκεῖ σοι αὐτῇ ὦ καρδία εἰπὲ, παρασχοῦσα τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἐπίξηνον.

488. *τί δράσεις*: Διπλῆ καὶ τριὰς μεσῳδική· ἧς αἱ μὲν ἑκατέρωθέν εἰσι δίκωλοι διπλῶν δοχμίων· ἡ δὲ μέση δίστιχος ἰαμβικὴ δίμετρος ἀκατάληκτος.

490. *σιδηροῦς ἀνήρ*: Στερρὸς ἀνὴρ καὶ ἀτέραμνος.

492. *εἷς λέγειν τὰ 'ναντία*: Λείπει τὸ ὢν, ἵν' ᾖ εἷς ὤν.

[493. *αἱρεῖ* ἀντὶ τοῦ βούλει. R.]

496. *μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες*: Ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου

μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

498. *τρυγῳδίαν ποιῶν*: Κωμῳδίαν· ἤτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον

1–5. Τοῦτο—σκάνδικας om. R.
6. ἐλέγετο om. R.
δὲ] γὰρ R.
7–11. Ὅμηρος (Il. I, 475.)—κιγκλίδων om. R.
13. οὖν add. R.
14. ἀντὶ τοῦ add. R.
15, 16. ἐκεῖ—ἐπίξ. om. R.
18. τὴν add. R.
19. Scholion metricum om. R.
25–27. Ἐκ—λέγειν om. R.
26. μή — ἄκροι] Ab Euripide sumpsit Alexis apud Athen. 15. p. 691 F.
28. τὸ add. R.

λαμβάνειν, τουτέστι νέον οἶνον, ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις.

501. οὐ γάρ με καὶ νῦν: Ὡς ἐκ τοῦ ποιητοῦ τοῦτο. προείρηται δὲ τὰ περὶ τούτου.

502. ξένων παρόντων: Διὰ τὸ ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις πολλῶν παρόντων ξένων εἰρηκέναι κατὰ πολλῶν τὸν Ἀριστοφάνην. διὸ καὶ κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ Κλέωνος.

503. αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν: Οἷον μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι χωρὶς τῶν συμμάχων καὶ ξένων. χειμῶνος γὰρ λοιπὸν ὄντος εἰς τὰ Λήναια καθῆκε τὸ δρᾶμα. εἰς δὲ τὰ Διονύσια ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς φόρους, ὡς Εὔπολίς φησιν ἐν Πόλεσιν.

οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών: Ὁ τῶν Διονυσίων ἀγὼν ἐτελεῖτο δὶς τοῦ ἔτους, τὸ μὲν πρῶτον ἔαρος ἐν ἄστει, ὅτε καὶ οἱ φόροι Ἀθήνησιν ἐφέροντο, τὸ δὲ δεύτερον ἐν ἀγροῖς, ὁ ἐπὶ Ληναίῳ λεγόμενος, ὅτε ξένοι οὐ παρῆσαν Ἀθήνησι. χειμὼν γὰρ λοιπὸν ἦν.

506. περιεπτισμένοι: Οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως πτίσσειν ἐστὶ τὸ κριθὰς ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη. [μέρος γάρ ἐστι τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελὲς ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. R.]

509. οὐπὶ Ταινάρῳ θεός: Ὁ αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων. Ταίναρον γάρ ἐστι τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς Ἅιδου. ἐνταῦθα δὲ ἦν καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλείου. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τοὺς εἵλωτας οἰκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ταιναρίου οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον Λακεδαιμόνιοι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι.

[511. ὡς καὶ αὐτὸς τοῖς Ἀχαρνεῦσι. R.]

516. παρακεκομμένα: Μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν παρ' Ἀθηναίοις καὶ παράσημος ῥήτωρ.

1, 2. ἢ διὰ—ὄψεις om. R.
3–7. om. R.
8. οἱ add. R.
χωρὶς R. χάριν Ald.
9–11. χειμῶνος—Πόλεσιν om. R.
13. καὶ add. R.
14. δὲ add. R.
18. καθαροποιεῖν] Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 200.
20. Ὁ—Λακεδαιμονίων om. R.
27. Μηδὲν ἐ. ἔχοντα om. R.
30. παρ' ἀ. καὶ R. καὶ παρὰ Ἀ. Ald.

518. Μεγαρέων τὰ χλανίσκια: Οἱονεὶ ἐξετίνασσον αὐτοὺς παραγενόμενοι. ἢ τοιοῦτό τι λέγει. ἐσυκοφάντουν οὐ μόνον Μεγαρέας, ἀλλὰ καὶ τὰ χλανίσκια αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ, τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν, τὴν οὐσίαν. ἢ περιφραστικῶς τοὺς Μεγαρέας.

519. σίκυον: Ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ σίκυος.

520. ἢ χόνδρους ἁλός: Οὕτως οἱ Ἀττικοί. πολλοὶ δὲ ἦσαν παρὰ Μεγαρεῦσιν ἅλες.

521. ταῦτ' ἦν Μεγαρικά: Ταῦτα λέγοντες εἶναι Μεγαρικὰ πάντα διήρπαζον ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων καὶ τοῦ μικρολόγου.

523. πόρνην δὲ Σιμαίθαν: Οἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων Μεγαρικὴν γυναῖκα ἥρπασαν Σιμαίθαν. Δωρικώτερον δὲ εἶπε Σιμαίθαν. ταύτης δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἠράσθη, ὃς καὶ δοκεῖ ἀναπεπεικέναι τινὰς ἡρπακέναι τὴν πόρνην.

524. μεθυσοκότταβοι: Λάταξ, χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς σμικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες ταύτην ἔρριπτον εἰς τὸ ψόφον ἐκτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν.

525. πεφυσιγγωμένοι: Φῦσιγξ λέγεται τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων, ἡ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν τοῦτο εἰς Μεγαρέας, ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. ἢ πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες.

526. Ἀσπασίας πόρνα δύο: Τῇ μιᾷ τούτων ἐκέχρητο ὁ Περικλῆς· δι' ἣν ὀργισθεὶς ἔγραψε τὸ κατὰ Μεγαρέων ψήφισμα, ἀπαγο-

1–3. Οἱονεὶ—χλ. αὐτῶν om. R.

3. αὐτῶν post ὕπαρξιν om. R.

4. ἢ—Μεγαρέας om. R.

5. τῆς om. R.

Post σίκυος addit Ald. καὶ ἀλλαχοῦ "σικύους ἐνταῦθά πῃ φυομένους οὐδενὶ "κόσμῳ περιιόντες κατήσθιον." καὶ ἐν ἐπιγράμματι "καὶ σίκυον χνοάοντα τὸν "ἐν φύλλοις πεδοκοίτην," τουτέστι πέπονα. Quæ om. R. Ex Suida s. σίκυος illata esse vel Procopii locus est documento. Hujus enim sunt illa verba σικύους—κατήσθιον Histor. p. 131 C.

6, 7. om. R.

9. μικρολόγου R. σμικρολόγου Ald.

11–13. Δωρικώτερον—πόρνην om. R.

12. ἡρπακέναι] Quod tradit schol. hujus furti auctorem fuisse Alcibiadem, temere dictum videtur, nec bene cum temporis rationibus conciliari potest. ELMSL.

14–20. Λάταξ—πεπλησμένοι om. R.

19. φυσίγγη Suidas s. πεφυσιγγωμένοι. φυσίττη Ald.

21. ἢ φυσῶν (φυσσῶν Ald.)—οἰδοῦντες om. R.

22. ἐκέχρητο R. et Suidas s. Ἀσπασία. ἐχρήσατο Ald.

23. ἀπαγορεῦον Suidas. Legebatur ἀπαγορεύων.

ρεῦον δέχεσθαι αὐτοὺς εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅθεν ἐκεῖνοι εἰργόμενοι τῶν Ἀθηνῶν προσέφυγον τοῖς Λακεδαιμονίοις. ἡ δὲ Ἀσπασία Περικλέους ἦν σοφίστρια καὶ διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν· ὕστερον δὲ καὶ γαμετὴ γέγονε.

527. κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου: Ἐνταῦθα εἰς τὸν Περικλέα βούλεται ἀγαγεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου, ὡς οὐκ εὐπρεπῆ αὐτῷ προσάπτων πρόφασιν.

[528. λαικαστριῶν: Πορνῶν. Gl. Victor.]

529. Περικλέης οὐλύμπιος: Πρῶτος Ὀλύμπιος. ὅτι ὁ Ζεὺς Ὀλύμπιος καλεῖται, ἐπήγαγε τὸ ἤστραπτεν, ἐβρόντα. Εὔπολις Δήμοις

κράτιστος οὗτος ἐγένετ' ἀνθρώπων λέγειν.
ὁπότε παρέλθοι δ', ὥσπερ ἀγαθοὶ δρομῆς,
ἐκ δέκα ποδῶν ᾕρει λέγων τοὺς ῥήτορας·
ταχὺς λέγειν μὲν, πρὸς δέ γ' αὐτοῦ τῷ τάχει
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν.
οὕτως ἐκήλει, καὶ μόνος τῶν ῥητόρων
τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις.

531. ἐτίθει νόμους: Μιμούμενος τὸν τῶν σκολιῶν ποιητήν. Τι-

2. Ἀθηνῶν] ἀθηναίων R. et Suidas. Περικλέους om. Suidas.

3. σοφίστρια ἦν Suidas. λόγων ῥητορικῶν] Vide annotationem ad Athenæi 5. p. 219. B.

4. γαμετὴ αὐτοῦ Suidas.

6. ὡς om. R.

9. Scholion v. 529. om. R. Πρῶτος Ὀλύμπιος delendum videtur.

13. παρέλθοι δ' Toupius ad Longin. 34, 4. Aberat δ'. ὁπότε παρέλθοι cum præcedentibus conjungit Bentleius et χὤσπερ scribit: minus bene. ἀγαθοὶ δρομῆς] οἱ ἀγαθοὶ δρομεῖς Ald.

14. ἐκ δέκα] ἐκκαίδεκα Ald. In vitio ἐκκαίδεκα consentiunt Aristides vol. 2. p. 129. ejusque scholiastes et Olympiodorus ad Platonis Alcibiadem p. 29. "Recte ἐκ δέκα Grot. "Exc. Comic. p. 499. Hæc enim "est mens comici; *Pericles cum in* "*concionem prodiret, ut egregius* "*cursor, quanquam decem pedum* "*intervallo post suos adversarios* "*cursum iniit, tamen eos consequi-* "*tur ac prævertit, sic reliquos ora-* "*tores dicendi copia vicit ac post* "*se reliquit.* Germanam lectionem "servarunt Themistius orat. 27. "p. 339. C. λέγων αἱρήσεις οὐκ ἐκ δέκα "μόνον (sic enim lego pro μόνων) "ποδῶν, ἀλλ' ἐξ εἴκοσιν ἴσως, τυχὸν δὲ "ἀπ' αὐτοῦ τοῦ σταδίου τοὺς ῥήτορας "τοὺς ἀλλαχόθεν. et Isidorus Pelusiota Epist. 4, 205. p. 102. πῶς "γὰρ Περικλῆς ἑάλω, ὃς ἀπὸ δέκα ποδῶν ᾕρει τοὺς ῥήτορας, καὶ προσέτι γε "κατὰ τὸν κωμικὸν, πειθώ τις ᾤκει ἐν "τοῖς χείλεσι." WYTTENBACH. ad Plutarch. Moral. vol. 7. p. 310.

15. ταχὺς Portus. ταχὺν Ald.

16–18. πειθὼ—ἀκροωμένοις habet Diodor. Sic. 12, 40.

19. Μιμούμενος—ποιητήν om. R.

μοκρέων δὲ ὁ Ῥόδιος μελοποιὸς τοιοῦτον ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχὴ "ὤφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, | μήτε γῇ μήτ' ἐν "θαλάττῃ | μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι, | ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν | "κἀχέροντα. διὰ σὲ γὰρ | πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά." τούτοις ἔοικε καὶ τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα, ἐπεὶ ὁ Περικλῆς γράφων τὸ ψήφισμα εἶπε Μεγαρέας μήτε ἀγορᾶς μήτε θαλάττης μήτ' ἠπείρου μετέχειν. ἐπεὶ οὖν ὅμοια τοῖς Τιμοκρέοντος ἔγραψε, διὰ τοῦτο εἶπεν ὅτι ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. ἐνεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν ὅτι τὴν ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν.

534. ὅτε δὴ 'πείνων: Ἀντὶ τοῦ ἐλίμωττον, ὑπὸ λιμοῦ διεφθείροντο. βάδην δὲ ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος.

539. ἐρεῖ τις, οὐ χρῆν: Καὶ τοῦτο ἀπὸ Τηλέφου Εὐριπίδου. ἐρεῖ τις ὅτι οὐκ ἐχρῆν πόλεμον κινῆσαι τοὺς Λακεδαιμονίους. τί οὖν ἐχρῆν αὐτοὺς ποιεῖν, εἴπατε.

540. φέρ' εἰ καὶ Λακεδαιμονίων: Ὡς γυμνάζων τὸ πρᾶγμά φησιν, εἴ τις τῶν Λακεδαιμονίων πλεύσας εἰς Σέριφον, καὶ τὸ τυχὸν αὐτοὺς ἀδικήσας, καὶ λαβὼν παρ' αὐτῶν τοῦτο ἀπέδοτο, εἶτα ἐκεῖνοι κατέφυγον πρὸς ὑμᾶς δεόμενοι βοηθείας, ἤγετε ἄρα ἡσυχίαν; λέγει ὅτι οὐδαμῶς, ἀλλὰ κατὰ τάχος ἐβοηθεῖτε ἄν. ταὐτὸ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐποίησαν, ἀδικούντων ἡμῶν Μεγαρέας. πικρῶς δὲ οὐκ εἶπεν, εἴ τις συκοφαντήσας ἀπέδοτο ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων λαβὼν, τοῦτο γὰρ οὐδὲν μέγα αὐτῶν τινα καὶ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀδικούμενον ἀμύνασθαι, ἀλλά φησιν ὅτι τῆς Σερίφου, τῆς εὐτελεστάτης νήσου τῶν Ἀθη-

1. δὲ om. R.

2. ὤφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε] Scolium hoc legitur etiam apud Suidam s. σκολιόν: ejusdemque meminit Isidorus Pelusiota Epist. 2, 146. ubi ait: Ἔθος γὰρ ἦν παλαιὸν μετὰ τὴν συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας, καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ Πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτε ἐν θαλάσσῃ. KUST. Conf. ad schol. Ran. 1337.

2, 3. μήτε γῇ—φανῆναι] Legebatur μήτ' ἐν γῇ—φανήμεναι.

7. Τιμοκρέοντος] τιμοκράτους R.

8. ὅτι add. R.

8, 9. ἐνεκάλεσε—ἐγεώργησαν om. R.

12–16. βάδην—εἴπατε om. R.

17. γυμνάζων R. συγγυμνάζων Ald. Post φησιν addit R. ἡ σέριφος νῆσος εὐτελεστάτη πρὸς τὴν θρᾴκην.

20. ὑμᾶς R. ἡμᾶς Ald. λέγει] λέγειν R.

21. ταυτὸ R. τοῦτ' αὐτὸ Ald.

22. ἡμῶν R. ὑμῶν Ald.

22–25. πικρῶς δὲ—ἀλλά φησιν om. R.

ναίων· καὶ οὐχὶ, εἰ ἔλαβεν τι ἄξιον λόγου κτῆμα, ἀλλὰ κυνίδιον, ἠνέσχεσθε ἄν.

541. *φήνας*: *Συκοφαντήσας, φενακίσας. ἡ δὲ Σέριφος νῆσός ἐστιν εὐτελεστάτη πρὸς τῇ Θρᾴκῃ.*

542. *ἢ πολλοῦ γε δεῖ*: *Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως. καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου.*

545. *θορύβου στρατιωτῶν*: *Θορύβου βοώντων περὶ τοῦ δεῖν τριηράρχους εἶναι.*

546. *μισθοῦ διδομένου*: *Μισθοῦ μὲν τοῦ διδομένου τοῖς ἐμβαίνουσιν εἰς τὰς ναῦς. παλλάδια δὲ ἐν ταῖς πρῴραις τῶν τριήρων ἦν ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθιδρυμένα, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.*

547. *στοᾶς στεναχούσης*: *Τῆς λεγομένης ἀλφιτοπώλιδος, ἣν ᾠκοδόμησε Περικλῆς· ὅπου καὶ σῖτος ἐπέκειτο τῆς πόλεως. ἦν δὲ περὶ τὸν Πειραιᾶ. στεναχούσης δὲ διὰ τὸ πλῆθος τῶν συναγομένων ἐπισιτισμῶν.*

548. *τροπωτήρων*: *Τῶν ἱμάντων τῶν συνδεόντων πρὸς τὸν πάτταλον (λέγω δὲ τὸν σκαλμὸν) τὴν κώπην. Ὅμηρος "τροποῖς ἐν δερ-" ματίνοισι" τουτέστι τοῖς τροπωτῆρσιν.*

549. *σκορόδων, ἐλαῶν*: *Οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ταῦτα ὠνοῦντο καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.*

550. *στεφάνων, τριχίδων*: *Ταῦτα μὲν πάντα ὡς εὐωχουμένων τῶν μελλόντων ἐμβαίνειν εἰς τὰς ναῦς. τριχίδες δὲ εἶδος ἰχθύων καὶ ἴσως οὓς ἡμεῖς καλοῦμεν θρίσσας, ἐπεὶ θριξὶν ὅμοια ἔχουσιν ὀστᾶ.*

ὑπωπίων: *Τῶν τύλων τῶν γινομένων ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς τοῦ σιδήρου ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια καὶ τὰ ἀφ' οἱασδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.*

1. *ἔλαβεν* R. *ἐλάβετο* Ald.
3–6. om. R.
7. *θορύβου βοώντων* R. *τοῦ θορύβου τῶν πραττόντων· τῶν βοώντων* Ald.
9, 10. *Μισθοῦ—παλλάδια δὲ* om. R.
10. *ἐν*] *χρυσουμένων ἐν* R.
13–16. om. R.
13. *Τῆς λεγομένης ἀλφιτοπώλιδος*] Hujus porticus meminit comicus in Eccles. v. 682. ubi nos vide. KUST.
17. *πρὸς* addidi ex R.
18. *δὲ*] *δὴ* R.
Ὅμηρος] Od. Δ, 782.
21. *καὶ—ἔβαλλον* om. R.
22. *Ταῦτα μὲν πάντα* om. R.
23. *ἰχθύων*] Sequentia om. R.
24. *θρίσσας*] *θρίσας* Ald.
26. *δὲ* R. *δὲ καὶ* Ald.

551. *κωπέων πλατουμένων*: Τῶν εἰς κώπην ξύλων ἐπιτηδείων καὶ κώπας ἁρμοζόντων. ἵνα ἴδωσιν εἰ ἐντρέχουσι τοῖς τρήμασι.

552. *τύλων*: Τῶν ξυλίνων ἥλων. ἔστι δὲ τύλος νενεκρωμένη σὰρξ, ἀποσκίρωμα τῶν γονάτων. θαλαμίων δὲ τῶν ναυτῶν.

553. [*κελευστῶν*: Κελευστὴς, τριήραρχος, πρωρεύς. Gl. Victor.] *νιγλάρων*: Ὁ νίγλαρος κροῦμά ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικόν.

554. *τὸν δὲ Τήλεφον*: Καὶ ταῦτα ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου.

556. *ἄληθες ὦ 'πίτριπτε*: Ἐνταῦθα διαιρεῖται ὁ χορὸς εἰς δύο μέρη, καὶ τὸ μὲν ὀργίζεται ἐφ' οἷς λέγει ὁ Δικαιόπολις, τὸ δὲ καὶ ἀποδέχεται. ἐν εἰσθέσει δὲ ἰαμβικὴν τὴν "ἄληθες ὦ 'πίτριπτε."

558. *καὶ συκοφάντης*: Καὶ εἰ ἐτύγχανεν τις ἡμῶν συκοφάντης ὢν, τοῦτον ἔσκωψας καὶ οὐκ ἀπεκρύψω. τοῦτο οὖν μετὰ ἠθικῆς ἐρωτήσεως. οἷον καὶ τὸ Ὁμηρικὸν

ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις.
ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

561. *εἶτ' εἰ δίκαια*: Κατ' ἐρώτησιν ὁ λόγος· εἰ καὶ δίκαια ἦν, φησὶν, ἐχρῆν τοῦτον αὐτὰ εἰπεῖν; ἀρθήσει δὲ καταληφθήσῃ.

[563. τὸ ἡμιχόριον τὸ συναγωνιζόμενον αὐτῷ λέγει ὅτι μὴ ἀναχωρήσῃς, ἀλλ' ἄντειπε· βελτίων γὰρ ἔσῃ. R.]

[*θενεῖς*: Ἀντὶ τοῦ τύψεις. Gl. R. Victor.]

[564. *ἀρθήσει*: Καταβληθήσῃ. R.]

565. *ἰὼ Λάμαχ' ἰώ*: Ὑφ' ὃ διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς περίοδον ὀκτάκωλον, ἧς τὰ μὲν ἄλλα ἐστὶ δόχμια, ἁπλοῦν δὲ τὸ τέταρτον, διπλοῦν δὲ τὸ ἕκτον. τὸ δὲ πέμπτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. γοργολόφα δὲ, ὦ φοβερώτατε.

570. *ἔχομαι μέσος*: Ἀντὶ τοῦ ἥττημαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων, καὶ μὴ ἐχόντων εὐκόλως ἐκφυγεῖν τοὺς ἀντιπαλαίοντας.

1–4. om. R.
6. κροῦμα R. τρῆμα Ald.
11. ἀποδέχεται] Seqq. om. R.
12. ἐτύγχανεν R. ἔτυχε Ald.
13. καὶ οὐκ ἀπεκρύψω R. καὶ ἀπεκρούσω Ald. Seqq. om. R.
14. Ὁμηρικὸν] Il. A, 231.
17. Κατ'—εἰ καὶ om. R. ἦν add. R.
18. ἀρθήσει δὲ κατ. om. R.
21. Ἀντὶ τοῦ om. R.
23–26. Ὑφ'—γοργολόφα δὲ om. R.
26. ὦ add. R.
28, 29. καὶ μὴ — ἀντιπαλαίοντας om. R.

573. *τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν*: Ὡς τοῦ Λαμάχου ἔχοντος ἐντετυπωμένην τῇ ἀσπίδι Γοργόνα.

ἐκ τοῦ σάγματος: Ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου, ὃ καλεῖται σάγμα. σάγη γὰρ τὸ ὅπλον· καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία. ἀντὶ οὖν τὴν ἀσπίδα. ἐν δὲ τῇ ἀσπίδι ἐτετύπωτο ἡ Γοργών.

[576. *κακορροθεῖ*: Κακῶς ἀγορεύει. Gl. R. Victor. *καὶ τοῦτο ἐκ Τηλέφου*. R.]

579. *κάστωμυλάμην*: Ἐφλυάρησα, περισσόν τι τοῦ δέοντος ἐλάλησα. ἢ πανούργως ἐφθεγξάμην.

581. *ἰλιγγιῶ*: Σκοτοδινιῶ, ὑπὸ τῆς γαστρὸς συνέχομαι. τοῦτο δὲ καὶ Συρακόσιοι εἰλεὸν λέγουσιν. ὅταν δὲ περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος. καὶ τοῦτο τὸ πάθος καλοῦσιν ἴλιγγον. φασὶ δ' ὅτι τὸ μὲν ῥῆμα διφθογγογραφεῖται, τὸ δ' ὄνομα διὰ τοῦ ἰῶτα ἴλιγγος.

582. *τὴν Μορμόνα*: Ἀντὶ τοῦ τὰ φοβερά. φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ Μορμώ. ἐνταῦθα δὲ Μορμόνος, ὡς τρυγόνος. ἀλλαχοῦ δὲ Μορμὼ Μορμοῦς, ὡς Σαπφὼ Σαπφοῦς.

584. *τὸ πτερόν*: Πτερὸν αἰτεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι.

586. *βδελύττομαι*: Ἀλληγορικῶς ἀπὸ τῶν ἐξεμούντων διὰ τὰς χολάς. οὗτος δέ φησι διὰ τοὺς λόφους.

589. *ἆρα κομπολακύθου*: Ματαιοκόμπου καὶ κομπώδους ἐν τῷ καυχᾶσθαι. παρεποίησε δὲ καὶ παρέπλασεν ὀνόματα ὄρνιθος, διὰ τὸ κομπαστὴν εἶναι τὸν Λάμαχον. Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ λακεῖν ἐν παραγώγῳ γέγονε τὸ ληκύθιον. ληκυθίζειν γὰρ τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψο-

2. τῇ R. ἐν τῇ Ald.
3–5. om. R.
6. ἀπαγορεύει R.
10. σκοτοδινιῶ R. σκοτοδινῶ Ald.
11. εἰλεὸν] εἴελον Aldina. εἴλεον Portus et Kusterus, σίελον Suidas in εἰλιγγιῶ. Vid. Valckenar. ad Adoniaz. p. 248 A.
ὅταν δὲ περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται] Infra ad v. 1216. eadem leguntur. KUST. ὅταν—ἰῶτα ἴλιγγος om. R.
15. τὰ om. R.
15–17. φοβερὰ γὰρ—Σαπφοῦς om. R.
16, 17. Μορμὼ et Σαπφὼ addidi ex Suida s. μορμόνα. Respicit ad Eq. 690. μορμὼ τοῦ θράσους.
18, 19. εἰώθασι—χρῆσθαι] Iisdem verbis utitur Galenus apud H. Steph. in Thesauro s. δυσεμής.
21. δέ φησι διὰ R. δὲ ἐπὶ Ald.
24. τὸν om. R.

φεῖν. ἦχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ πεφύσηται. πάντα δὲ τὰ πεφυσημένα κόμπον ποιεῖ. ἀπὸ οὖν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου ὄνομα συνέθηκεν.

590. οἶμ' ὡς τεθνήσει: Τὸ τέλειον ἐστὶν οἶμαι. Ἀττικοὶ δὲ διὰ τοῦ σ φασὶ τεθνήσει.

595. οὐ σπουδαρχίδης: Οὐ σπουδάζων περὶ ἀρχῆς. Αἰολέων δὲ ἴδιον τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν.

596. στρατωνίδης: Ἀντὶ τοῦ στρατευόμενος, στρατιώτης.

597. μισθαρχίδης: Μισθὸν λαμβάνων. ἢ ὅτι τοὺς τῶν στρατιωτῶν μισθοὺς ἤσθιεν.

598. κόκκυγες: Ἀντὶ τοῦ ἄτακτοι καὶ ἀπαίδευτοι. καὶ γὰρ ὁ κόκκυξ τὸ ζῷον ἄμουσόν τι φθέγγεται.

[600. τοῖς τοῦ πολέμου καταλόγοις. R.]

603. Τισαμενοφαινίππους: Ὁ Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ Φαίνιππος ὡς ὑώδης καὶ ἡταιρηκώς. ὁ δὲ Χάρης ἐπὶ ἀμαθίᾳ διεβάλλετο.

πανουργιππαρχίδας: Τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους, τόν τε Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ Ἱππαρχίδην καὶ Γέρητα τὸν φαλακρὸν καὶ Θεόδωρον, τὸν Διομειᾶ τὸν δῆμον ὄντα, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος Διόμου.

604. τοὺς δ' ἐν Χαόσι: Χαόνες μὲν ἔθνος ἠπειρωτικόν. πέπαικται δὲ παρὰ τὸ ἐν Ἱππεῦσιν

ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν.

ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο Γέρης καὶ Θεόδωρος, καὶ ὅτι ἐκ δούλων.

606. κὰν Γέλᾳ: Καμαρίνα καὶ Γέλα πόλεις Σικελίας. ἐποίησε δὲ τὸ Καταγέλα ἀπὸ τοῦ καταγελᾶν αὐτῶν τοὺς στρατηγούς.

608. ἀμηγέπου: Ἁπανταχοῦ, ὅπως ἂν τύχῃ, καθ' οἱονδήποτε τρόπον.

1. αὐτὴ Suidas s. κομπολακύθου. αὕτη Ald.
2. δὲ Suidas. γὰρ Ald.
3. ληκύθου συντέθειται Suidas.
4. ἐστὶν om. R.
6. οὐ add. R.
9, 10. om. R.
15. εὐώδης καὶ ἡτερηκώς R.
19. Διομειᾶ] Scribebatur Διομείαν. Διομειέα Kusterus. Præstat tamen fortasse Suidæ scriptura (s. πανοῦργος) Διομειαλαζόνας δὲ ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὅς—.
21. χάος R.
22. δὲ om. R. Ἱππεῦσιν] 78.
26. πόλεις R. πόλις Ald.
28. om. R.

609. ὦ Μαριλάδη: Παρεποίησε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μαρίλης, ὅτι τὸ ἀμαυρὸν πῦρ δηλοῖ. τουτέστιν ὦ γέρον Ἀχαρνικέ.

610. ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὤν: Οὕτως ἐν τοῖς ἀκριβεστάτοις ἕνη, ἵνα λέγῃ ἐκ πολλοῦ. Ἀττικοὶ δὲ τὸ ἕνη περιττὸν ἐτίθεσαν, ὡς τὸ ἔχων, ληρεῖς ἔχων. οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὸ δύο, ἵνα ἐρωτῶν λέγῃ ἓν ἢ δύο.

612. Πρινίδης: Ἀπὸ τοῦ πρίνου ἔπλασεν ὄνομα, ἐπειδὴ οἱ Ἀχαρνεῖς ἀνθρακεῖς, ἡ δὲ πρῖνος ἐπιτήδειον ξύλον εἰς ἄνθρακας.

614. ὁ Κοισύρας: Ὁ Μεγακλῆς. Κοισύρα δὲ ἐγένετο Ἀθήνησιν εὐγενὴς γυνὴ καὶ πλουσία, μήτηρ τοῦ Μεγακλέους, ὃς καταβεβρωκὼς τὴν οὐσίαν καὶ ὕστερον πεπλουτηκὼς ἐκ τοῦ τὰ κοινὰ πράσσειν λέγεται.

615. οἷς ὑπὲρ ἐράνου: Ἔθος εἶχον τέλεσμά τι εἰς τὸ κοινὸν διδόναι, ὅπερ οἱ μὴ διδόντες καὶ ἄτιμοι ἐνομίζοντο καὶ μετὰ βίας ἀπῃτοῦντο. παρὰ προσδοκίαν δὲ ἐπήγαγε τὸ χρεῶν.

[616. ἀπόνιπτρον: Ἀπόνιμμα. Gl. Victor.]

617. ἅπαντες ἐξίστων: Εἰώθεσαν, εἴ ποτε ἐκχέοιτο ἀπόνιπτρον ἀπὸ τῶν θυρίδων, ἵνα μή τις βραχῇ τῶν παριόντων ἐξίστω λέγειν. παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξίστω ὄνομα, ὁμώνυμον ὂν τῷ ἐκχώρησον. τοῦτο δὲ λέγει διασύρων Μεγακλέα καὶ Λάμαχον, ὡς πρότερον μὲν πένητας ὄντας, εἶτα ἐξαίφνης πλουτήσαντας ἀπὸ τῆς πόλεως, ὅτι αὐτοῖς οἱ φίλοι χθὲς καὶ πρώην συνεβούλευον καταχρέοις οὖσιν ὑπό τε ἐράνων καὶ ὀφλημάτων ἐξίστασθαι τῆς οὐσίας, ὡς μὴ δυναμένοις ἀποδοῦναι. ἢ τοῖς δανείζουσι παρῄνουν οἱ φίλοι ἐξίστασθαι τοῦ δανείζειν τοῖς τοιούτοις ὀφείλουσιν ἐράνους καὶ χρέα. οὐ νῦν οὖν αὐτοὺς διαβάλλει ὡς πένητας, ἀλλ' ὥς ποτε πένητας.

[621. ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. R.]

1. παρεποίησε τὸ ὄνομα add. R.
1, 2. ὅτι—δηλοῖ om. R.
3. Scholion v. 610. om. R.
5, 6. δύο Suidas s. ἐνή. δύω Ald. utrobique.
7, 8. om. R.
9. Ὁ Μεγακλῆς om. R.
17. ἀπόνιπτρον ἀπὸ R. et Suidas s. ἀπόνιπτρον. ἀπόνιπτρα ἐκ Ald.
18. βραχῇ λέγειν τῶν παριόντων· ἐξίτω ὄνομα R.
ἐξίστω λέγειν Kusterus. ἔξω λέγειν Ald. ἐξίτω λέγειν Suidas.
19. τῷ] τὸ R.
21–23. ὅτι—ἀποδοῦναι om. R.
24. ἢ] καὶ R.
25. αὐτοὺς] Pronomen addidi ex R, qui αὐτοῖς.

625. ἀγοράζειν: Τὸ ἀγοράζειν οὐκ ἴσον τοῦ ὠνεῖσθαι τέθεικεν, ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. λείπει δὲ τὸ ἰόντας.

626. ἀνὴρ νικᾷ: Ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν ὁ χορὸς λέγει τὴν τελείαν παράβασιν. τῆς δὲ παραβάσεως τὸ μὲν κομμάτιόν ἐστι στίχων δύο ἀναπαίστων τετραμέτρων καταληκτικῶν. αὕτη δὲ ἡ παράβασις ἐξ ὁμοίων στίχων λβ'.

627. ἀλλ' ἀποδύντες: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυομένων ἀθλητῶν, οἳ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολὴν, ἵνα εὐτόνως χορεύωσι καὶ εὐστροφώτεροι ὦσι πρὸς τὰ παλαίσματα.

629. οὔπω παρέβη: Ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ παραβάσει οὔπω εἶπε.

630. ταχυβούλοις: Ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις, προπετέσιν, ἀπερισκέπτοις. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.

634. ξενικοῖσι λόγοις: Ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις καὶ μὴ προσήκουσιν. ὅτι ἀνοίκειον Ἕλλησι τὸ ἐξαπατᾶσθαι. ἢ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις.

635. χαυνοπολίτας: Κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἢ τὴν πόλιν.

637. ἰοστεφάνους: Παρὰ τὰ ἐκ τῶν Πινδάρου διθυράμβων "αἱ "λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι Ἀθῆναι." διασύρει δὲ ὅτι οἱ προδόται τούτοις χρῶνται τοῖς λόγοις.

638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων: Παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι. Ἄλλως. παρὰ τὴν παροιμίαν, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων, ἔπαιξεν οὗτος ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων εἰπών. καὶ Σοφοκλῆς

ἦ που τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο,
ὑψήλ' ἐκόμπεις, κἀπ' ἄκρων ᾠδοιπόρεις.

1. τέθεικε hic R, post ἴσον Ald.
2. ἐπὶ R. ἀπὸ Ald.
3–6. Ἐξιόντων—λβ' om. R.
8, 9. καὶ—παλαίσματα om. R.
11. ἀντὶ τοῦ add. R.
11–13. προπετέσιν — βουλεύονται om. R.
15, 16. ὅτι—λεγομένοις om. R.
15. Ἕλλησι] Ἑλλήνων Suidas s. ξενικοῖς.
19. Πινδάρου] Fragm. 46.
20. δὲ R. δὲ ἄλλως Ald.
23–p. 384, 4. οἱ γὰρ—ἀφύας om. R.
24. παροιμίαν τὸ Ald. τὸ delevit Kusterus.
25. Σοφοκλῆς] Ajac. 1229.
26. ἦ] εἴ Ald.

εἰώθασι γὰρ οἱ ἀλαζόνες ἐπ᾽ ἄκρων ὀνύχων βαδίζειν, καὶ οἱ ἐπαίνων εἰς ἑαυτοὺς γινομένων ἀκούοντες τὴν πυγὴν τῆς καθέδρας ἐξαίρειν.

639. *ὑποθωπεύσας*: Κολακεύσας. *παρὰ τὸ λιπαρὰς Ἀθήνας, τὸ λιπαρὰς ἀφύας.*

640. *εὗρε τὸ πᾶν ἄν*: *Ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα κατορθοῖ.*

ἀφύων τιμήν: Καὶ *ἑνικῶς λέγεται, ὡς ἐν* Ταγηνισταῖς·

ἅλις ἀφύης μοι, παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων.

642. *καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν*: *Ἀντὶ τοῦ, τὴν ἡμῶν αὐτῶν πολιτείαν ἐπιδείξας ταῖς συμμάχοις πόλεσι. τουτέστι διδάξας τοὺς συμμάχους ὡς χρὴ δημοκρατεῖσθαι, εὔνους ὑμῖν αὐτοὺς ἐποίησεν.* Ἄλλως. *ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τοὺς ἡμετέρους δείξας δήμους ὅτι δημοκρατοῦνται, καὶ ἄνευ τυραννίδος ἀλλήλοις πειθόμενοι.*

[644. *τὸν Ἀριστοφάνην*. R.]

647. *βασιλεὺς*: *Ἀντὶ τοῦ ὁ μέγας ὁ* Περσῶν.

βασανίζων: *Ἀκριβῶς ἐξετάζων.*

648. *πότεροι ταῖς ναυσί*: Ποῖοι *αὐτοὶ τῶν Ἀθηναίων ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κρατοῦσιν. ἔθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι τὰ τοιαῦτα περιεργάζεσθαι.*

649. *ποτέρους εἴποι πολλά*: *Ἀντὶ τοῦ, περὶ τούτου τοῦ ποιητοῦ ἠρώτα, τίνας διαβάλλει καὶ κωμῳδεῖ. ἔφασκε γὰρ ὁ τῶν πρέσβεων βασιλεὺς ὅτι οὓς ἂν οὗτος ὁ ποιητής, τουτέστιν ὁ Ἀριστοφάνης, σκώψῃ, τούτους σωφρονίζεσθαι καὶ γίνεσθαι βελτίους. τοῦτο δὲ χαριεντιζόμενος ψευδῶς λέγει.*

650. *τούτους γὰρ ἔφη*: Τοὺς *Ἀθηναίους δηλονότι ἐρωτῶν ὁ βασιλεύς. ταῦτα δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.*

652. *διὰ τοῦθ᾽ ὑμᾶς Λακεδαιμονίους*: Διὰ *τὸ ἔχειν ὑμᾶς τὸν Ἀριστοφάνην ποιητὴν ἄριστον.*

653. *καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης*: Τῆς *νήσου, ἐν ᾗ τὰ χωρία Ἀριστοφάνους, λέγω δὴ τῆς Αἰγίνης.*

6, 7. Καὶ—*ἐσθίων* om. R: habet Suidas s. *ἅλις*.

6. Ταγηνισταῖς] Fragm. 421.

7. *ἐσθίων*] *τὰ λιπαρὰ κάπτων* dixerat Aristophanes, ut est apud Athenæum 3. p. 96 C.

10. *ἐποίησα* R.

14. *Ἀντὶ τοῦ* et alterum *ὁ* add. R.

20. *διαβάλλει καὶ κ.* R. *κ. καὶ διαβάλλει* Ald.

ὁ τῶν πρέσβεων βασιλεὺς om. R.

21. *ὅτι οὓς αὖ σκώψῃ τούτους* R.

22, 23. *τοῦτο—λέγει* om. R.

24, 25. om. R.

26. *ἡμᾶς* R.

654. ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητήν: Ἐγγὺς αὐτῶν λάβωσιν. ἐντεῦθεν τινὲς νομίζουσιν ἐν Αἰγίνῃ τὰς κωμῳδίας ποιεῖν τὸν Ἀριστοφάνην, διὰ τὸ ἐπενηνοχέναι αὐτόν· ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται τὴν Αἴγιναν, οὐχ ὑμᾶς. ταῖς ἀληθείαις εἷς ἦν τῶν ἐν τῇ νήσῳ κληρουχησάντων. οὐδὲν δὲ ἐκώλυε καὶ ἑτέρωθι συγγράφειν, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίους ἡ νῆσος ἐγεγόνει. Ἄλλως. οὐδεὶς ἱστόρηκεν ὡς ἐν Αἰγίνῃ κέκτηταί τι Ἀριστοφάνης, ἀλλ' ἔοικε ταῦτα περὶ Καλλιστράτου λέγεσθαι, ὃς κεκληρούχηκεν ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν ἀνάστασιν Αἰγινητῶν ὑπὸ Ἀθηναίων.

657. οὐ θωπεύων: Οὐ κολακεύων, οὐκ ἀπατῶν.

οὐθ' ὑποτίνων: Φαίνων, οὐδέ τισι μισθὸν διδοὺς, ἵν' αὐτὸν ἐπαινέσωσιν.

658. οὔτε κατάρδων: Καταχέων ὑποσχέσεις. Ἄλλως. οὐ καταβρέχων ὑμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά.

659. πρὸς ταῦτα Κλέων: Διπλῆ καὶ εἴσθεσις εἰς τὸ καλούμενον πνῖγος καὶ τὸ μακρὸν, καὶ αὐτὸ ἀναπαιστικὸν, ὥσπερ καὶ ἡ κατακλεὶς, ἐκ διμέτρου μὲν ἑνὸς τοῦ τελευταίου καταληκτικοῦ, ἀκαταλήκτων δὲ ἕξ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παραβάσεως παράγραφος. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ τοῦ πνίγους.

665. δεῦρο Μοῦσα: Διπλῆ καὶ ἐπιρρηματικὴ συζυγία, ἧς αἱ μὲν μελικαί εἰσι κώλων ια' παιωνικῶν, ὧν τὰ μὲν πρῶτα γ' τρίρρυθμα, τὸ δὲ δ' δίρρυθμον. εἶτα ἐν εἰσθέσει τετράρρυθμα δύο. καὶ ἐν ἐκθέσει τρία μὲν δίρρυθμα, ἓν δὲ τρίρρυθμον.

φλεγυρά: Λαμπρὰ, φλέγουσα, λάμπουσα, ἢ θερμὴ διὰ τοὺς ἄνθρακας. [ἀντὶ τοῦ ἰσχυρά. R.]

667. πρινίνων: Ἀντὶ τοῦ ἀγροίκων, στερεῶν. ἡ γὰρ πρῖνος ξύλον στερεόν.

[668. φέψαλος: Σπινθήρ. R. φέψαλος καὶ φεψάλυξ σπινθὴρ ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. Gl. Victor.]

669. οὐρίᾳ ῥιπίδι: Τῇ τοῦ ἀνέμου φορᾷ. λέγει δὲ τὸ πρὸς κίνησιν πνεύματος ἐπιτήδειον, ὃ ἡμεῖς ῥιπίδιον καλοῦμεν.

1–11. ἐντεῦθεν—Φαίνων om. R.
11. τισι R. τι Ald.
13. Καταχέων—οὐ om. R.
15–23. Διπλῆ—τρίρρυθμον om. R.
24. Λαμπρὰ add. R.
φλέγουσα R. φέγγουσα Ald.
30. λέγει δὲ om. R.

670. *ἐπανθρακίδες*: Λεπτοὶ ἰχθύες ὀπτοί. πάντα δὲ τὰ ἐπὶ ἀνθράκων ὀπτώμενα ἀνθρακίδας ἐκάλουν.

671. *οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκλῶσιν*: Οἱ μέν φασι λείπειν τὸ λάγηνον, ἐπεὶ καταχρίονται πίσσῃ τὸ στόμα· οὐ πιθανῶς. οὐδέπω γὰρ τότε Θάσιος οἶνος ηὐδοκίμει παρὰ Ἀθηναίοις. οἱ δέ, ὅτι Θάσιαι τινὲς ῥαφανῖδες λέγονται. λέγει δὲ τὴν ἠρτυμένην καὶ βρασσομένην. οἱ δὲ Θάσιόν φασι βάμμα λέγεσθαι ἐκ τῶν ἀπὸ πυρὸς ἰχθύων. ἰδίως Θασίαν ἐκάλουν. Κρατῖνος "εἶδες τὴν Θασίαν ἅλμην." οἱ δὲ τὴν λεγομένην θερμοπότιδα, ἢ Θασίαν ζωμάλμην. εἰς ἣν ἀπέβαπτον τὰ ἠνθρακωμένα τῶν ἰχθύων.

λιπαράμπυκα: Φιάλην Θασίου οἴνου πεπληρωμένην. ἄμπυξ δὲ λέγεται τὸ περιέχον. νῦν οὖν τὸ πῶμα τοῦ ἀγγείου λέγει. καὶ λιπαρὸν μὲν διὰ τὸ ἡδὺ τοῦ οἴνου, ἄμπυκα δὲ παρὰ τὸ σκεπάζειν καὶ καλύπτειν τὸν οἶνον καταχρηστικῶς.

674. *ἀγροικότονον*: Πρόθυμοι γὰρ οἱ ἄγροικοι εἰς πᾶσαν πρᾶξιν καὶ εὔτονοι. εἰς γραφὰς δέ, εἰς δικαστήρια, εἰς κατηγορίας.

[676. *ἐπίρρημα*. R.]

[678. *ἐν τῷ γήρᾳ πάσχομεν*. R.]

[679. *τὸ οἵτινες οἱ νεώτεροι ἢ ὑμεῖς οἱ Ἀθηναῖοι*. R.]

[*ἐς γραφὰς*: Ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήρια καὶ κατηγορίας. R.]

[680. *ὑπὸ νέων ῥητόρων ἐᾶτε ἀπατᾶσθαι καὶ βλάπτεσθαι*. R.]

681. *κωφούς*: Οἷον ἀφώνους. Ὅμηρος "κύματι κωφῷ."

παρεξηυλημένους: Ἐκ μεταφορᾶς τῶν παλαιῶν αὐλῶν καὶ ἀχρείων. κυρίως γὰρ παρεξηυλῆσθαι λέγονται αὐλοὶ οἱ τὰς γλωσσίδας διερρηγμένοι.

682. *ἀσφάλειός ἐστιν*: Ἀσφάλειος Ποσειδῶν παρὰ Ἀθηναίοις

3. λάγηνον] λάγυνον Ald.

4. στόμα Suidas s. Θασίαν. σῶμα Ald.

οὐδέπω γὰρ τότε Suidas. Legebatur οὐδέποτε γάρ.

7, 8. ἐκ τῶν—Θασίαν ἅλμην om. Suidas.

8. Κρατῖνος "εἶδες Dobræus. Legebatur κρατήσει δὲ εἰς. Cratini versus attulit Athenæus 4. p. 164 D.

9. ἢ — ἣν Suidas. Legebatur (omisso ἢ) Θασίας ζωμὸν ἅλμης, εἰς ὅν.

11 – 14. ἄμπυξ — καταχρηστικῶς om. R.

15, 16. om. R.

22. Οἷον add. R.

Ὅμηρος] Il. Ξ, 16.

24. παρεξηυλεῖσθαι Ald.

24, 25. λέγονται — διερρηγμένοι R. λέγομεν αὐλοὺς τοὺς τὰς γλωσσίδας διερρηγμένους Ald.

τιμᾶται. παρὰ τὸ καὶ αὐτὸν τῇ τριαίνῃ χρῆσθαι καὶ τοὺς γέροντας τῇ βακτηρίᾳ τοῦτο ἔφη. παρὰ δὲ τὸ πατεῖν ποσὶ τὸ Ποσειδῶν πεποίηκε. τιμᾶται δὲ Ποσειδῶν ἀσφάλειος παρ' αὐτοῖς, ἵνα ἀσφαλῶς πλέωσι.

683. *τονθορύζοντες*: *Λάθρα φθεγγόμενοι, ἢ ὑπότρομοι, τὰ χείλη κινοῦντες. λίθῳ δὲ τῷ βήματι τῷ ἐν τῇ πνυκὶ δικαστηρίῳ.*

[*τῷ λίθῳ*: Τῇ *πνυκί*. Gl. Victor.]

684. *τῆς δίκης τὴν ἠλύγην*: Οἱ *γέροντες ἡμεῖς δηλονότι οὐδὲν ὁρῶντες ἐν τῷ δικαστηρίῳ, εἰ μὴ τὴν σκιὰν τῆς δίκης. ἠλύγη γὰρ τὸ σκότος. καὶ ἠλυγισμένον, τὸ ἐσκοτισμένον. βαρύνεται δέ. παρὰ γὰρ τὴν λύγην. πλεονάζει τὸ η. παρὰ προσδοκίαν δὲ εἶπε τῆς δίκης, δέον ἀνθρώπων εἰπεῖν.*

685. *σπουδάσας*: Εἰς *τὸ βλάψαι τὸν γέροντα.*

686. *ἐς τάχος παίει*: Παίειν *λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως ποιεῖν. στρογγύλοις δὲ, πιθανοῖς καὶ πανούργοις. τὸ δὲ ἐς τάχος ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς διδασκαλείοις παίδων, ἐφ' ὧν οὕτως ἐλέγετο, ἐς τάχος γράφει, ἐς κάλλος.*

687. *σκανδάληθρ' ἱστάς*: Δι*χῶς ἀναγινώσκεται· ὑφ' ἕν, ἵν' ᾖ σκανδαληθριστάς. ἢ ἀπόστροφος ἐν τῷ ρ, ἵν' ᾖ σκανδάληθρα ἱστάς. καὶ ἡ μὲν λέξις πεποίηται παρὰ τὰ πέτευρα τῶν παγίδων· ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. ὁ δὲ νοῦς, ἀνελκύσας ἀπὸ τοῦ βήματος συνηγόρους ἑαυτῷ καὶ θηρευτὰς τῶν λόγων, ἐρωτᾷ ἡμᾶς.* Ἄλλως. *σκανδάληθρα λέγεται τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, εἰς ἃ ἐρείδει, ὅπερ* Ἀρχίλοχος *λέγει ῥόπτρον. ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη. τὸ δὲ ὑπερβατὸν οὕτως, κᾆτ' ἀνελκύσας σκανδαληθριστὰς ἐρωτᾷ ἡμᾶς.*

1. *τῇ* add. R.
2. *πατεῖν*] Legebatur *παντί*.
5. *ἢ* add. R.
6. *λίθῳ δὲ τῷ*] *τῷ λίθῳ τῷ* R. *τῷ ἐν—δικαστηρίῳ* om. R.
8, 9. Οἱ *γέροντες—εἰ μὴ* om. R.
10. *γὰρ* hic R, post *λύγην* Ald.
11. *τὸ* om. R.
12. *ἀ. εἰπεῖν* R. *εἰπεῖν ἀ.* Ald.
13–23. Εἰς *τὸ*—Ἄλλως om. R.
14. *συντόνως* Kusterus. *συντόμως* Ald.
20. *πέταυρα* Suidas s. *σκανδάληθρα*.
23. *σκανδάλιθρα* R.
24. *εἰς ἃ—ῥόπτρον* om. R. Ἀρχίλοχος] *ῥόπτρῳ ἐρειδόμενον* apud Etym. M. p. 715, 44. ubi vulgo Ἀρίσταρχος: sed Ἀρχίλοχος codd. Dorvill. et Leid.
25, 26. *τὸ δὲ—ἡμᾶς* om. R.

688. ἄνδρα Τιθωνόν: Ὑπεράγαν γεγηρακότα. ἀπὸ Τιθωνοῦ τοῦ πάνυ γηράσαντος καὶ μεταβληθέντος εἰς τέττιγα.

689. μασταρύζει: Συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παίδων, ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι συνάγει τὰ χείλη.

690. λύζει: Ἐὰν μὲν διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει· τουτέστιν ἀδημονεῖ. λύζει, ποιὰν φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ συνέχεται.

[691. ὄφλων: Χρεωστῶν. Gl. R. Victor. ἀπέρχομαι: Ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων. Gl. Victor.]

693. κλεψύδραν: Ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. ἡ γὰρ κλεψύδρα ἀγγεῖόν ἐστιν ἔχον μικροτάτην ὀπὴν περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες.

[694. ὑπομείναντες. R.]

695. ἀπομορξάμενον: Ἀποπαυσάμενον. Gl. Victor.]

697. Μαραθῶνι: Λείπει ἡ ἐν, οἷον ἐν Μαραθῶνι.

698. Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν: Περιεγένοντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι Περσῶν, ὅτ' ἐμαχέσαντο πρὸς αὐτοὺς ἐν Μαραθῶνι.

699. ὑπ' ἀνδρῶν: Τῶν νέων ῥητόρων. διωκόμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ κατηγορούμεθα.

701. κᾆτα προσαλισκόμεθα: Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα.

702. Μαρψίας: Οὗτος ὁ Μαρψίας φιλόνεικος καὶ φλύαρος καὶ θορυβώδης ῥήτωρ κωμῳδεῖται.

703. τῷ γὰρ εἰκός: Τῷ τρόπῳ, πῶς δίκαιόν ἐστιν ἄνδρα γεγηρακότα, [ἀντιπολιτευσάμενον Περικλεῖ,] ἀπολείπεσθαι συμπλακέντα ἀγριότητι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ ἡ Σκυθῶν ἐρημία. λέγει δὲ ἀγριότητι, Κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ῥήτορι. οὗτος δὲ ὁ Θουκυδίδης Μελησίου παῖς

1. ὑπὲρ ἄγαν R.
1, 2. ἀπὸ—τέττιγα om. R.
2. πάνυ γηράσαντος Suidas s. ἄνδρα Τιθωνόν. Legebatur πανουργήσαντος.
6. μὲν add. R. Vid. de hoc scholio Hemsterh. ad Lucian. vol. 1. p. 7.
7, 8. λύζει—συνέχεται om. R.
11. Ἀντὶ τοῦ add. R.
γὰρ add. R.
16. om. R.
17. οἱ om. R.
19. διωκόμεθα δὲ om. R.
ἀντὶ τοῦ add. R.
21–24. om. R.
25. Τῷ τρόπῳ add. R.
26. ἀντ. Περικλεῖ om. R.
27. ἀγριότητι R. ἀγριότητα Ald.
28. Κηφισοδήμῳ—ῥήτορι add. R.

ἦν. γεγόνασι δὲ δ', ὁ ἱστορικὸς, ὁ Γαργήττιος, ὁ Θετταλὸς, ὁ Μελησίου υἱός.

[κυφὸν: Κεκυρτωμένον. Gl. Victor.]

704. Κηφισοδήμῳ: Οὗτος θρασὺς καὶ δεινὸς πρὸς τὰς δίκας. Ἀθηναῖος δὲ καὶ οὗτος.

705. Σκυθῶν ἐρημίᾳ: Ἐπεὶ θηριώδεις αἱ ἐρημίαι τῶν Σκυθῶν. ἀντὶ τοῦ, ὀλέθρῳ καὶ κακοῖς συμπλακέντα. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι οἱ Σκύθαι ἄοικοι ὄντες καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν φερόμενοι αἴτιοι ἑαυτοῖς ὀλέθρου γίνονται. ἔστι δὲ παροιμία ἡ Σκυθῶν ἐρημία, τουτέστιν ἔρημον ὄντα.

[ἐρημίᾳ: Ἀγρότητι. Gl. Victor.]

706. κἀπεμορξάμην: [Ἔκλαυσα. R.] ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. παρέπεται γὰρ τοῦτο τοῖς δακρύουσιν.

707. ἐπ' ἀνδρὸς τοξότου: Ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου.

708. ὃς μὰ τὴν Δήμητρα: Ὅστις πρεσβύτης ὑπὸ τοῦ τοξότου βλαπτόμενος οὐδὲ τῆς Δήμητρος ἠνέσχετο, ἡνίκα ἦν νέος. Ἀχαιὰν δὲ τὴν Δήμητρα ἐκάλουν ἀπὸ τοῦ κτύπου τῶν κυμβάλων καὶ τυμπάνων τοῦ γενομένου κατὰ ζήτησιν τῆς Κόρης. ἢ ἀπὸ τοῦ ἤχου, ὃν παρεῖχε τοῖς περὶ τὴν Γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν θυγατέρα ἄχους. ὁ δὲ νοῦς, ἡνίκα ἦν Θουκυδίδης οὐχ ὅπως τοξότην ἠνέσχετο ἂν καταβοᾶν αὐτοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὴν Ἀχαιὰν αὐτήν.

710. [κατεπάλαισε, κατηγωνίσατο, κατεπολέμησεν. R.] Εὐ-

1. γεγόνασι δὲ δ'] Conf. schol. Vesp. 941. et Meurs. Lect. Att. 5, 20. KUST. Sequentia om. R.

4–10. om. R.

13. παρέπεται—δακρύουσιν om. R.

14. Ἀντὶ τοῦ om. R.

17. ἀχαιὰν δὲ τὴν αὐτὴν ἀπὸ R.

19. Κόρης] Seqq. om. R: habet Suidas s. Ἀχαιά.

ὃν παρεῖχον ἐν τοῖς περὶ τὴν γέφυραν Ald. Scribendum, ὃν παρεῖχεν τοῖς περὶ τὴν Γέφυραν εἰς Ἀθήνας ἀπιοῦσιν. Quorum sensus est: Achæa Ceres dicitur ab æris sono, quem dedit Tanagræis, Athenas migrantibus. Gephyra eadem est quæ Tanagra. RUHNKEN. ad Velleium p. 15. Ruhnkenii emendationem confirmat Orionis Etymol. p. 18. Ἀχαιὰ ἡ Δημήτηρ. μέμνηται τοῦ ὀνόματος Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄχους τοῦ ἐπὶ τῇ Περσεφόνῃ. τινὲς δὲ ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. τοῖς Ταναγραίοις μεταστᾶσιν ἐκ τῆς Τανάγρας ἐκέλευσε κατ' ὄναρ ἡ Δημήτηρ, φανεῖσα αὐτοῖς ἀκολουθῆσαι τῷ γινομένῳ ἤχῳ, καὶ ὅπου ἂν παύσηται, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι· καὶ διώδευον ἀκούοντες ψόφον κυμβάλων καὶ τυμπάνων. καὶ παυσαμένων περὶ τὴν Ἀττικὴν ἔκτισαν πόλιν καὶ ἱδρύσαντο ἱερὸν Ἀχαιᾶς Δήμητρος. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι εἰς Ἀριστοφάνην.

ἄθλους δέκα: Οὗτος ὁ Εὔαθλος ῥήτωρ πονηρός. Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσιν " ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης συνήγορος ὥσπερ Εὔαθλος " παρ' ὑμῖν τοῖς νέοις." ἦν δὲ καὶ εὐρύπρωκτος καὶ λάλος. εἴη δ' ἂν καὶ ἀγεννής. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρέτην. διεβάλλετο γὰρ ἡ τοξεία ὡς εὐτελής. καὶ Σοφοκλῆς

ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν.

ἀλλ' ἔνδοξον ταύτην δεῖξαι βουλόμενός φησιν " οὐ γὰρ βάναυσον τὴν " τέχνην ἐκτησάμην." αὐτοῦ δὲ τοῦ πατρὸς τοῦ Εὐάθλου.

714. [τὰς γραφὰς: Τὰς δίκας. R.] ὅπως ἂν ᾖ τῷ γέροντι: Ἵνα παντελῶς οἱ νέοι τῶν γερόντων κεχωρισμένοι ὦσιν. νωδὸς δὲ ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας ὑπὸ γήρως.

716. χὠ Κλεινίου: Ἀλκιβιάδην τὸν Κλεινίου ὡς καταπύγονα κωμῳδοῦσιν.

717. κἀξελαύνειν χρή: Κἂν ἐξελαύνειν χρῇ, κἂν φυγῇ ζημιοῦν, ὑπὸ γέροντος τοῦτο πάσχειν τὸν γέροντα.

719. ὅροι μὲν ἀγορᾶς: Κορωνὶς, ὅτι ἐπεισίασι· καὶ εἰσὶ στίχοι ἰαμβικοὶ ἀκατάληκτοι ις'.

720. ἀγοράζειν: Ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν ἐν ἐξουσίᾳ καὶ παρρησίᾳ ἐστὶν, Ἀττικῶς. ὅθεν καὶ ἡ Κόριννα, ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει, ἐπεὶ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει. ἀγορανόμους δὲ οὓς νῦν λογιστὰς καλοῦμεν.

724. τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν: Οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ὅ ἐστι τύπτειν, οἱ δὲ ἀπὸ Λεπρέου πολίσματος τῆς Πελοποννήσου, ἧς μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν ὕμνοις

1. Οὗτος ὁ Εὔ.] ὁ δὲ εὔ. R.
πονηρός] Seqq. om. R.
2. Ὁλκάσιν] Fragm. 362.
συνήγορος] τοῖς παλαιοῖς addit Elmsleius.
Εὔαθλος addidi ex schol. Vesp. 590. et Suida s. Εὔαθλος et s. τοξότης.
3. ὑμῖν Elmsleius. Legebatur ἡμῖν.
5. Σοφοκλῆς] Ajac. 1120. 1121.
8. τοῦ Εὐάθλου gl. habet R.
10, 11. νωδὸς—γήρως om. R.
12. καταπύγονα] καταπύγωνα Ald.
14. χρῇ] χρὴ R. δέῃ Ald.
15. ὑπὸ R. ὑπὸ τοῦ Ald.
16, 17. om. R.
18. Ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν] Vid. Duker. ad Thucyd. 6, 51.
ἐν ἐξ. καὶ παρρ. ἐστὶν add. R.
19, 20. Ἀττικῶς — τῇ λέξει om. R.
19. ἔτι δὲ ὁ Πίνδαρος ἀττικίζει Pierson. ad Mœrin p. 70. Legebatur ἔστι τοῦ Πινδάρου ἀττικιστί.
20. ἀγορανόμους δὲ om. R.
22. λέπειν] λείπειν R.
23. Λεπρέου Suidæ libri meliores s. ἀγορανομίας. Scribebatur Λεπρίου.
23 – p. 391, 1. ἧς — πεφάτισται om. R.
24. ἐν ὕμνοις. Jov. v. 39. Vid. Wass. ad Thucyd. 5, 34.

Καυκώνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται.

οἱ δὲ ἐκ λεπρῶν βοῶν. φασὶ γὰρ τὰ τῶν λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς σπένδεται. ἄμεινον δὲ λέγειν ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπρὸς καλούμενος, ἔνθα τὰ βυρσεῖα ἦν· οὗ καὶ ἐν Ὄρνισι μέμνηται

τί δ' οὐ τὸν Ἠλεῖον Λεπρὸν οἰκίζετε.

ἱμάντας δὲ λώρους, φραγγέλια. τὸ γὰρ παλαιὸν φραγγέλαις ἔτυπτον οἱ λογισταὶ τοὺς τῆς ἀγορᾶς.

726. φασιανός: Ἀντὶ τοῦ συκοφάντης. παρὰ τὴν φάσιν, ὅ ἐστι φαίνειν, ἔστι δὲ καὶ πόλις τῆς Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

729. ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις: Ἔρχεται Μεγαρεύς τις. οἰκεία δὲ πάνυ ἡ ἔννοια καὶ οἴκτου μεστή. πεινῶν γὰρ ἥκει καὶ τὰς θυγατέρας πωλεῖ διὰ τὸν λιμὸν, εἰς χοίρους αὐτὰς μετασχηματίσας.

730. ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον: Νὴ τὸν φίλιον Δία, ἐπόθουν σε ὥσπερ μητέρα.

732. ἀμβᾶτε: Ἀνάβητε. ἐμφαντικῶς διὰ τὸν λιμὸν ἐδήλωσεν εἰπὼν, ἐμβᾶτε πρὸς τὴν μᾶζαν. οἱ Μεγαρεῖς δὲ τρέπουσι τὸ ζ εἰς δύο δδ.

733. ἀκούετον δή ποτ': Παρὰ προσδοκίαν. δέον γὰρ εἰπεῖν προσέχετε ἡμῖν τὸν νοῦν, ἔφη τὴν γαστέρα, ἐπειδὴ ἐπείνων. ταῦτα δὲ λέγει ὁ Μεγαρεὺς πρὸς τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας, ἃς ἤγαγεν ἐπὶ τὸ πωλῆσαι διὰ τὸν λιμόν. μικρὰ δὲ ἡ ἔννοια τῷ ποιητῇ.

736. ἐγώνγα καὐτός φαμι: Καὶ ἐγὼ αὐτὸς τοῦτο σύμφημι.

737. φανερὰν ζαμίαν: Ἐπεὶ κόραι ἦσαν, καὶ οὐ χοῖροι. ἡ τούτων δὲ φροντὶς καὶ δαπάνη πολλή ἐστιν.

1. Λέπρειον Suidas. Λέπριον Ald.
3. ὅτι οἱ R. et Suidas. οἱ om. Ald.
4. Λεπρὸς add. R. et Suidas.
5. Ὄρνισι] 149.
6. τί δ' οὖν τὸν ἥλιον R. et Suidæ cod. Paris.
Λεπρὸν] Λέπρεον Suidæ libri vulgati: sed λεπρὸν codex Paris.
οἰκίζεται R. et Suidæ cod. Paris. Seqq. om. R.
7. φραγγέλαις] Suidas rectius habet φραγγελίοις: ut legendum esse censet Menagius ad Diog. L. 6, 90. KUST. Vid. Casaub. ad Athen. 14. p. 647. F.
8. τοὺς om. Suidas.
10. δὲ hic R, ante φαίνειν Ald.
14. σχηματίσας R.
17, 18. ἐμφαντικῶς — τὴν μᾶζαν om. R.
21. τὸν νοῦν] τὸ νῦν R.
21–23. ταῦτα—ποιητῇ om. R.
25. ἐπειδὴ R.

738. Μεγαρικά τις μηχανά: Ἀντὶ τοῦ πονηρὰ, πανοῦργος μηχανή. διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες, ἄλλα δὲ ποιοῦντες.

739. χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας: Τοὺς παρ' ἡμῖν νῦν λεγομένους δέλφακας, λέγω δὴ τοὺς μικροὺς σῦς, οὓς οἱ ἀρχαῖοι χοίρους ἐκάλουν. Ὅμηρος

ἔσθιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμώεσσι πάρεστι,
χοίρε'· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν.

ἐκάλουν δὲ τοὺς μεγάλους χοίρους δέλφακας. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησι

νεαρὰ γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα
ἕξει μεγάλα.

740. τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων: Οὐ μόνον Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῶν χοίρων τὰς ὁπλὰς εἴρηκεν, ἀλλὰ καὶ Σιμωνίδης ὁμοίως ἐπὶ χοίρου

ὁπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ βοῶν

μήτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὁπλήν.

καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ τοῦ ἵππου " νύσσοντες χηλῇσιν."

741. ἐξ ἀγαθᾶς ὑός: Ὗν ἐπὶ θηλείας, σῦν δὲ ἐπὶ ἄρρενος. κέχρηνται δὲ καὶ ἀδιαφόρως.

742. εἴπερ ἵξετ' οἴκαδες: Ἐκ δευτέρου εἰς τὸν οἶκον εἰ ἀφίξεσθε, τῆς πρώτης πειραθήσεσθε λιμοῦ. Δωριεῖς δὲ θῆλυ λέγουσι τὴν λιμόν. τὰ πρῶτα ἀντὶ τοῦ ἄκρας λιμοῦ πειραθήσεσθε.

744. ῥυγχία: Τὰ ῥυγχία κυρίως ἔφη. ἐπὶ γὰρ χοίρου λέγεται ῥύγχος. ἄμεινον δὲ ἀντὶ τοῦ γράφειν ταδὶ, τὰ δή. δωρίζει γάρ. γρυλλιξεῖτε δὲ, δίκην χοίρων βοήσετε. κοΐ δὲ, ποιὰ τῶν δελφακίων φωνή. [ἀντὶ τοῦ ἀφήσετε φωνήν. R.]

747. χοιρίων μυστηρικῶν: Ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος θύεται. ἀνάκειται δὲ τὸ ζῷον τῇ θεῷ. ἕκαστος δὲ τῶν μυουμένων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔθυεν. ταῦτα δὲ καλεῖται μυστηρικά.

4–17. Τοὺς—χηλῇσιν om. R: habet gl. τοὺς μικροὺς σῦς.
6. Ὅμηρος] Od. ξ, 80.
9. ἐν τοῖς ἑξῆς] 786. ubi legitur νέα.
15. Ἡσίοδος] Ἔργ. 487.
17. νύσσοντες] Hesiod. Ἀσπ. 62.
18. ἄρσενος R.
19. ἀδιαφόρως R. ἐπὶ ἄρρενος Ald.
20. εἰ add. R.
22. τὰ πρῶτα ἀντὶ—πειραθήσεσθε R, qui hæc in principio scholii ponit. τὰ πρῶτα δὲ ἤγουν τὰς ἄκρας Ald.
23. Τὰ ῥυγχία om. R.
24–26. ἄμεινον—φωνή om. R.
28. ἀνάκειται—θεῷ om. R. μυουμένων R. θυομένων Ald.
29. μυστηρικά R. μυστήρια Ald.

[748. καρυξῶ: Ἤγουν κηρύσσω. Gl. Victor.]

[749. ἆρα θέλεις. R.]

750. ἀγοράσοντες ἥκομες: Ἐν ἀγορᾷ διατρίψοντες ἤλθομεν, ἢ ὠνησόμενοί τι, ἢ πωλήσοντες.

751. διαπεινᾶμες: Πίνομεν ὤφειλεν εἰπεῖν, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενοι, χειμῶνος γὰρ οἱ πότοι πρὸς τὸ πῦρ γίνονται, ὁ δὲ πεινῶμεν εἶπε διὰ τὸν λιμόν. ἢ ἐσχάτως πεινῶμεν, ὥστε καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδόμενοι καθεζόμεθα πρὸς τῷ πυρὶ διὰ τὸ ψῦχος. ἢ διαπύρως καὶ ἐκτόπως πεινῶμεν, ὃ καὶ βέλτιον.

752. ἀλλ' ἡδύ τοι νὴ τὸν Δί', ἢν αὐλὸς παρῇ: Ὡς ἐπὶ πινόντων καὶ ἀκουόντων αὐλῶν. ὅτι τὸ πῦρ εὐωχίας σημαντικόν. ὥστε ἡδὺ ἦν καθῆσθαι μετὰ αὐλῶν.

[753. οἷα δή ἀντὶ τοῦ τοιαῦτα δή. R.]

[754. ὡδοιπόρουν. ἐκεῖθεν ἦλθον. R.]

[755. οἱ στρατηγοί. R.]

756. ὅπως τάχιστα: Καὶ τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν πικρῶς ἐπήγαγε τὸ ἀπολοίμεθα. ἔδει γὰρ εἰπεῖν ὅτι πῶς σωθῶμεν.

757. αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε: Πρὸς τὸ ῥηθὲν παρὰ τοῦ Μεγαρέως ἀπήντησεν ὁ Δικαιόπολις ἀστείως. εἰ γὰρ ἀπώλλυσθέ, φησι, ἀπηλλάττεσθε ἂν πραγμάτων. σαμὰν δὲ ἀντὶ τοῦ τί μήν. τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται ἢ τοῦτο.

[758. ἀντὶ τοῦ εἰς τὰ Μέγαρα. R.]

759. αἴπερ τοὶ θεοί: Ἀντὶ τοῦ ὥσπερ οἱ θεοὶ πολυτίμητοί εἰσι καὶ τίμιοι, οὕτω καὶ ὁ σῖτος πολλῆς τιμῆς ἐστι. παίζει οὖν.

760. ἅλας οὖν φέρεις: Ἐν Νισαίᾳ τῆς Μεγαρίδος ἅλες πήγνυνται. ἦν δὲ ὁ τόπος ὑπήκοος τῶν Ἀθηναίων.

Præterea in R. ad hunc versum adscriptum ποιῆ.

5–9. om. R.

5. Πίνομεν] διαπίνομεν Suidas s. διαπεινῶμεν.

7. ἀποδυόμενοι Suidas.

10. ἐπὶ R. ἐπὶ τῶν Ald.

11. καὶ ἀκουόντων add. R.

αὐλῶν R. τὸν αὐλὸν Ald.

17. ἀπολοίμεθα R. ἀπολλύμεθα Ald.

18–20. Πρὸς τὸ—πραγμάτων om. R.

20. δὲ om. R.

23. οἱ om. R.

24. παίζει] μει παίζει R.

25, 26. om. R.

25. Νισαίᾳ] Male. Nam eo tempore nondum erat Nisæa sub Atheniensium potestate, quæ octavo tantum anno belli Peloponnesiaci sub eorum imperium venit, ut narrat Thucydides 4, 69. Multo melius alius scholiastes, qui veriorem reddit causam, διὰ τὸ θαλαττοκρατεῖν τοὺς

ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε: Διὰ τὸ θαλασσοκρατεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἔφη, ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε.

762. ὄκκ' ἐσβαλεῖτε: Εἰσβαλεῖν ἐστι τὸ τινὰς ἐν ἀγρῷ εἰσελθόντας ἐκκόψαι πάντα τὰ ἐν αὐτῷ. λέγει οὖν ὁ Μεγαρικὸς ὅτι ποῖα σκόροδα, ἅτινα ὑμεῖς ἐπελθόντες τοῖς χωρίοις τῆς Μεγαρίδος, καθάπερ εἰ γηΐνοι μύες ἐκκόπτετε. ἀπὸ δὲ τῶν σκορόδων ἐσήμανε καὶ τὰ ἄλλα πάντα. τούτων δὲ ἐμνήσθη ὡς μηδὲ τῶν οὕτως εὐτελῶν φειδομένων τῶν Ἀθηναίων.

763. πάσσακι: Ὑποκοριστικῶς τῷ πασσάλῳ. ἄγλιθας δὲ τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων. φησὶν οὖν ὅτι ὥσπερ ἀρουραῖοι μύες ὀρύσσετε πασσάλῳ τὰς ἄγλιθας.

764. χοίρους ἐγώγα μυστικάς: Διὰ τὸ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοίρους θύεσθαι.

766. ἄντεινον, αἲ λῇς: Ἀνάτεινον, εἰ βούλει, καὶ κρεμάσας ἐπίσκεψαι, πόσου βάρους εἰσίν. εἰώθασι δ' οἱ τὰς ὄρνεις ὠνούμενοι ἀνατείνειν ταύτας καὶ τὸ βάρος αὐτῶν σκοπεῖν, καὶ οὕτω καταλαμβάνειν εἶναι παχείας. ἀπὸ τούτων οὖν καὶ ἐπὶ τῶν χοίρων τοῦτο ποιῆσαι παρακελεύεται.

767. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα: Ὁ Ἀττικὸς κρεμάσας τὴν παῖδα ὁρᾷ τὸ αἰδοῖον αὐτῆς, καὶ ἐρωτᾷ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ποτέ ἐστιν. οὐ γὰρ ἦν ὅμοιον τῷ αἰδοίῳ τοῦ χοίρου.

769. ἢ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδε: Τὸ αἰδοῖον δείκνυσι τῆς παιδός.

770. θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας: Ὁ Μεγαρεὺς πρὸς τοὺς θεατάς, θεᾶσθε, φησί, τοῦ Δικαιοπόλιδος τὰς ἀπιστίας.

771. [οὔ φατι: Οὐ λέγει. R.] ἀλλὰ μάν, αἲ λῇς: Ἀλλὰ μήν, ἐὰν θέλῃς. τὸ δὲ περιδοῦ μοι Ὅμηρος· "δεῦρό γε νῦν τρίποδος "περιδώμεθα."

Ἀθηναίους ἔφη, ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε. Ad quod addo, quod, quamvis Athenienses nondum Nisæam haberent, tamen non erat liberum Megarensibus salium negotium, eo quod Minoam insulæ Nisææ vicinam, et portui imminentem tenebant præsidio, ut ait idem Thucydides 3, 51. PALMER.

3. εἰσβαλεῖν R. ἐσβαλεῖν Ald.

6. εἰ add. R.

9. Ὑποκ. τῷ πασσάλῳ om. R.

ἄγλιθας] ἀγλῖθας Ald. hic et infra. ἄγλιδας R.

δὲ om. R.

11. πασσαλῷ R. τῷ πασσάλῳ Ald.

13. χοίρους θ. R. θ. χοίρους Ald.

15. εἰσίν] Seqq. om. R.

23. πρὸς τοὺς θεατὰς add. R.

25–27. om. R.

26. Ὅμηρος] Il. Ψ, 485.

772. *περὶ θυμιτιδᾶν ἀλῶν*: Εἰ βούλει, φησὶ, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμητιδῶν ἀλῶν, οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι

ἄλας θυμίτας δοὺς ἐμοὶ καὶ κρόμμυα.

773. *αἲ μὴ 'στιν οὗτος χοῖρος*: [Χοῖρον δὲ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. R.] τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν οἱ Ἕλληνες. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ Ἀττικὸς ἐπιφέρει, ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου.

774. *ναὶ τὸν Διοκλέα*: Διοκλῆς τις ἥρως ἐτιμᾶτο παρὰ Μεγαρεῦσιν, ᾧ καὶ ἀγῶνα τελοῦσι τὰ Διόκλεια. οὗ καὶ Θεόκριτος μέμνηται

Νισαῖοι Μεγαρῆες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
ὄλβιοι, οἰκείητε τὸν Ἀττικὸν, ὡς περίαλλα
ξεῖνον τιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

ὃν δὲ ἐπὶ τῷ Διοκλεῖ ἔθηκεν ἀγῶνα Ἀλκάθους ὁ Πέλοπος, ἐπιτελοῦσιν οἱ Μεγαρεῖς.

[776. *ἢ θέλεις ἀκοῦσαι λαλουσῶν*; R.]

778. *οὐ χρῆσθα σιγᾶς*: Λεληθότως πρὸς τὰ χοιρίδια λέγει τὸ οὐ χρῆσθα σιγᾶν. [τουτέστι φθέγξαι. R.]

779. *πάλιν τύ γ' ἀποισῶ*: Ἐὰν σιωπήσητε, ἀποφέρω πάλιν ὑμᾶς οἴκαδε λιμώξοντας.

780. *κοῒ κοΐ*: Αἱ παῖδες μιμοῦνται τὴν τῶν χοίρων φωνὴν, κοῒ κοῒ λέγουσαι.

781. *νῦν γε χοῖρος φαίνεται*: Νῦν σαφῶς σημαίνει ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. ἔτι δὲ καὶ κύσθος. ποττὰν ματέρα δὲ πρὸς τὸ τῆς μητρὸς αἰδοῖον.

784. *θύσιμος*: Διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν γυναῖκα τοῦτο ἔφη.

785. *κέρκον οὐκ ἔχει*: Τὰ γὰρ κόλουρα ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται, καὶ καθόλου, ὅπερ ἂν μὴ ᾖ τέλειον καὶ ὑγιὲς, οὐ θύεται τοῖς θεοῖς.

2. θυμητιδῶν R. θυμιτιδᾶν Ald.
3. ἑτέρωθι] Infra v. 1099. Br.
4. θυμοίτας R.
7, 8. οἱ Ἕλληνες—ἀνθρώπου om. R.
9. τις add. R.
10. Διόκλεια] Διοκλέα R.
Θεόκριτος] 12, 27.
12–16. Νισαῖοι—Μεγαρεῖς om. R.
18. τὸ add. R.
19. σιγᾶν R. σιγᾶς Ald.
22. τῶν add. R.
25. λέγεται] λέγει R.
ἔτι—ματέρα δὲ om. R.
29. μὴ ᾖ R. ᾖ μὴ Ald.
τέλειον R. et Suidas s. κόλουρα. τέλεον Ald.

786. *νέα γάρ ἐστι*: Τὸ νέα, ἀντὶ τοῦ ἡβῶσα καὶ αὐξομένη, ἕξει παχεῖαν καὶ μεγάλην οὐράν. τοὺς γὰρ μείζονας λοιπὸν χοίρους δέλφακας ἐκάλουν. ἅμα δὲ καὶ ὡς ἐπὶ κόρης παίζει, ὅτι ἕξει μεγάλην οὐρὰν, τὴν τοῦ ἀνδρὸς πόσθην. αἰνίττεται δὲ εἰς τὸ κακέμφατον.

789. *ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος*: Τῇ ἑτέρᾳ κόρῃ, φησὶν, ὅμοιός ἐστι· διὰ τὸ ἀδελφὰς αὐτὰς εἶναι.

[790. *ἐκ τοῦ αὐτοῦ*. R.]

791. *κἀναχνοανθῇ*: Ἀντὶ τοῦ δασυνθῇ. χνοῦς γὰρ ἡ πρώτη θρὶξ καὶ λεπτή. τουτέστιν, ἐὰν ἀκμάσῃ καὶ ἡβήσῃ.

792. *κάλλιστός ἐστι χοῖρος*: Κοινὴ ἡ ἔννοια ἐπί τε τοῦ ζῴου τοῦ χοίρου καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου τῆς κόρης. πάνυ δὲ μετὰ χάριτος ἔφη, ἅμα μὲν πρὸς θυσίαν, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν συνουσίαν. τυθῆναι δὲ λέγει αὐτὴν τῇ Ἀφροδίτῃ, τὸ φθαρῆναι αὐτήν.

793. *ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος*: Πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων οὐ θύουσι χοίρους τῇ Ἀφροδίτῃ, ὡς βδελυττομένῃ διὰ τὸν Ἄδωνιν αὐτόν.

794. *μόνᾳ γε δαιμόνων*: Αὐτῇ μόνῃ μάλιστα ὁ χοῖρος θύεται, ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον.

796. *τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον*: Βοιωτοὶ τὸν ὀβελὸν ὀδελὸν λέγουσι.

[798. *τὸν Ποτείδαν*: Ἀντὶ τοῦ τὸν Ποσειδῶ. Gl. Victor.]

799. *πάνθ' ἃ δίδως*: Ἅτινα ἂν παραβάλῃς αὐταῖς, ἐσθίουσιν.

[800. *τὸ ἐρώτη ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον*. R.]

801. *τρώγοις ἐρεβίνθους*: Ἔπαιξε πρὸς τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ ἐρέβινθον αὐτὸ καλοῦσι.

802. *τί δαὶ φιβάλεως*: Τόπος Μεγαρίδος, ἄλλοι Ἀττικῆς. ἀμφιβάλλεται γάρ. γένος δὲ συκῆς ἡ φίβαλις ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων, ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων φιβάλεις καλοῦσιν. ὁ δὲ τόνος φιβάλεως προπαροξυτόνως, ὡς κορώνεως, πελέκεως.

2–4. *τοὺς γὰρ — κακέμφατον* om. R: habet *οἷον τὴν τοῦ ἀνδρός. κηρυθρὰν, πυράν* (scr. *πυρράν*). *λέγει δὲ τοῦ ἀνδρὸς τὸ αἰδοῖον. εἰ τρέφειν ἐθέλεις χοίρους.*

5. *κόρῃ φησὶν* R. *φησὶ κόρῃ* Ald.

6. *αὐτὰς εἶναι* R. *εἶναι αὐτάς* Ald.

10–12. *Κοινὴ—συνουσίαν* om. R.

12. *δὲ* post *τυθῆναι* om. R. *λ. αὐτὴν* R. *αὐτὴν λ.* Ald.

14, 15. om. R.

25–29. om. R: habet *γένος συκῆς ἡ φίβαλις.*

27. *ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι* Suidas s. *φίβαλεις*. Legebatur *ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἰσχνᾶσθαι.*

807. *οἷον ῥοθιάζουσ'* : *Ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσι. θαυμαστικῶς δὲ τὸ οἷον. μετὰ ῥόθου καὶ ψόφου ἐσθίουσιν.* [*ἀντὶ τοῦ τρώγουσι.* R.]

808. *τραγασαῖα* : *Ἀπὸ τοῦ τρώγειν ἔπαιξεν. ἅμα δὲ καὶ ὡς ἀπὸ πόλεως.*

810. *τὰν δὲ μίαν ἀνειλόμην* : *Τῶν ἰσχάδων δηλονότι μίαν ἔλαβον.*

811. *ἀστείω γε τὼ βοσκήματε* : *Ἀνθηρὰ καὶ καλὰ τὰ βοσκήματα. ἐπὶ χοίρων δὲ καλεῖται τὸ βόσκημα. Ξενοφῶν δὲ ἐν ἑβδόμῳ τῆς Παιδείας καὶ ἐπὶ ἵππων τέθεικε τὴν λέξιν.*

813. *σκορόδων τροπαλλίδος* : *Διαβάλλει τοὺς Μεγαρέας ὅτι εἰς τοσοῦτον ἦλθον πενίας ὡς τὰ τέκνα πωλεῖν δεσμοῦ σκορόδων καὶ χοίνικος ἁλῶν. τροπαλλὶς δὲ ἡ δέσμη τῶν σκορόδων. ἀστείως δὲ ὁ Μεγαρεὺς ἅμα καὶ περιπαθῶς ταῦτα παρὰ τοῦ Δικαιοπόλιδος ζητεῖ, ἃ πρότερον οἱ Μεγαρεῖς ἄλλοις παρεῖχον.*

[815. *τὸ σοί παρέλκεται.* Gl. R. Victor.]

816. *Ἑρμ' ἐμπολαῖε* : *Τὸ πλῆρες Ἑρμᾶ. λείπει δὲ τὸ γένοιτο. ἐμπολαῖε δὲ ἐμπορικὲ, πραγματευτικέ. ὁ Μεγαρικὸς δὲ πάνυ καλῶς ἐμφαίνει τὸν πολὺν λιμόν. ὡς εὐτυχῶς γὰρ πωλήσας τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ καλῶς, εὔχεται πάλιν οὕτως ἀποδόσθαι καὶ τὴν μητέρα. ἐμφαίνει δὲ τὸν μέγαν λιμόν.*

[818. *συκοφάντης πρὸς τὸν Μεγαρέα.* R.]

819. *ἐγὼ φανῶ* : *Ἀποδείξω. ἔστι δὲ καὶ φάσις ὄνομα δίκης οὕτω καλουμένης.*

821. *ὅθενπερ ἀρχά* : *Ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν δηλονότι.*

822. *κλᾳων μεγαριεῖς* : *Ἐπειδὴ τῇ Μεγαρέων ἐχρῆτο φωνῇ. ἀντὶ τοῦ λιμώξεις, ἢ εἰς Μέγαρα ἀπελεύσῃ, ἢ τὰ Μεγαρέων φρονήσεις, ἢ τῇ Μεγαρέων διαλέκτῳ χρήσῃ.*

οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκκον : *Σάκος νῦν δι' ἑνὸς κ. ἀνωτέρω δὲ διὰ δύο.*

823. *φαντάζομαι* : *Ἀντὶ τοῦ συκοφαντοῦμαι. καλεῖ δὲ τὸν Δικαιόπολιν πρὸς τὸ συμμαχῆσαι αὐτῷ.*

1. *ἀθρόως* R. *ἀθρόον* Ald.
2. *τὸ* add. R.
μετὰ—ἐσθίουσιν om. R.
8, 9. *ἐπὶ χοίρων—λέξιν* om. R.
8. *ἑβδόμῳ*] *εὐδόμῳ* Ald.
11. *τοσαύτην ἦλθον πενίαν* R.
ὡς R. *ὥστε* Ald.
16. *ἐμπορ. πραγμ. τὸ πλῆρες δὲ Ἑ.—γένοιτο* R.
17–20. *ὁ—λιμόν* om. R.
22. *καὶ* add. R.
25. *ἐπειδὴ—φωνῇ* om. R.
26, 27. *ἢ τὰ—χρήσῃ* om. R.
28. *νῦν* om. R.

826. *φαίνεις ἄνευ*: Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ φαίνεις παίζει, ὅτι καὶ ἐπὶ λύχνου τὸ φαίνειν καὶ ἐπὶ τοῦ κατηγορεῖν λέγεται.

[827. *τοὺς πολεμίους*: Τούτους τοὺς παρὰ τὸν Μεγαρικόν. Gl. R. Victor.]

828. *εἰ μὴ 'τέρωσε*: Εἰ μὴ ἀλλαχοῦ ἀπελθὼν ἑτέρους συκοφαντήσεις.

829. *οἷον τὸ κακόν*: Τὸ τῶν συκοφαντῶν. διαβάλλει οὖν τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλοὺς συκοφάντας ἔχοντας.

832. *ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐπιχώριον*: Τὸ χαίρειν διὰ τὰ κατέχοντα ἡμᾶς κακά.

833. *πολυπραγμοσύνῃσιν*: Ὅτι προπετῶς ἐφθεγξάμην τὸ χαίρειν, εἰς κεφαλήν μου τραπείη. λείπει δὲ τὸ ἕνεκα, ἵνα ᾖ ἕνεκα τῆς πολυπραγμοσύνης. ὁ δὲ λόγος, ἀλλὰ τὸ χαίρειν ἔλθοι εἰς τὴν κεφαλήν μου, ὅτι πολυπραγμονῶ εἰπών σοι χαίρειν. οὕτως δὲ ἔλεγον οἱ Ἀττικοί, εἰ κατηγόρουν τινός, εἰς κεφαλὴν τρέποιτο. τοῦτο δὲ ἐπὶ κακῶν λέγοντες. ἐπειδὴ δὲ ὁ Μεγαρεὺς λέγει οὐκ εἶναι αὐτοῖς ἐπιχώριον τὸ χαίρειν, φησὶν ὁ Ἀττικός, διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν τρέποιτο τὸ χαίρειν, ἀντὶ τοῦ, ὅτι πολυπράγμων εἰμί, εἰπών σοι μὴ βουλομένῳ τὸ χαίρειν, γένοιτο τοῦτο εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν τραπῆναι. ἀστείως δὲ πάνυ. κἄνις δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ χωρίς.

835. *παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάζαν*: Ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἄρτον διὰ τὸ ἀπορεῖν προσφαγίου.

836. *εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος*: Ἐξελθόντων τῶν ὑποκριτῶν καὶ μένοντος τοῦ χοροῦ, μονοστροφικὴν περίοδον ἑξάκωλον δ'. ὧν ἡγοῦνται στίχοι ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο, μεθ' οὓς κῶλα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν ἑξῆς τριῶν περιόδων. καὶ αἱ μὲν πρῶται παραγράφῳ, ἡ δὲ τελευταία κορωνίδι σημειοῦται.

838. *ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος*: Ἔν τισιν εὑρέθη, ἔν τ' ἀγορᾷ καθήμενος, μόνους τοὺς καρποὺς ἐξοίσεται.

839. Κτησίας: Οὗτος ὁ Κτησίας ὡς συκοφάντης διαβάλλεται.

1. τοῦ φαίνεις add. R.
1, 2. ὅτι—λέγεται add. R.
3. Τούτους om. Victor.
μεγαρικόν R. μεγαρέα Victor.
11, 12. Ὅτι—τραπείη om. R.
12. δὲ om. R.
ἵνα ᾖ add. R.
14–29. οὕτως—ἐξοίσεται om. R.
16. λέγοντες] Corrigendum λέγουσιν, nisi aliquid excidit.
20. κἄνις] κἄννις Ald.
24. μονοστροφικὸν Ald.
30. ὁ Κτησίας add. R.

[841. *καθεδεῖται*: Κάθεται. Gl. Victor.]

842. *ὑποψωνῶν σε*: Παρακλέπτων. *ἐπὶ ὀψωνίᾳ κακουργῶν βλάψει, διότι αὐτὸς μόνος συναλλάττει τὰς ἀγοράς.* Ἄλλως. *προστιθεὶς τῇ ὀψωνίᾳ. εἰσὶ γὰρ πολλοὶ διὰ μικρᾶς προσθήκης ὠνούμενοι. πημανεῖται δὲ βλάψει, λυπήσει ὦ* Δικαιόπολι.

843. *ἐξομόρξεται*: Ἐναποψήσεται, *ἐναπομάξει. ὡς καταπύγων δὲ κωμῳδεῖται ὁ* Πρέπις. *ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξῃ τῆς κιναιδίας* Πρέπιδος. [*μαλακίαν.* R.]

844. *οὐδ' ὠστιεῖ* Κλεωνύμῳ: Ὠθήσεις, *φιλονεικήσεις. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ πιεσθήσῃ ὑπὸ* Κλεωνύμου, *ἀναγκάζοντός σε κινεῖν. οὗτος δὲ ὁ* Κλεώνυμος *ὡς ἀδηφάγος κωμῳδεῖται καὶ ῥίψασπις.*

845. *φαεινὴν, λαμπράν. τὸ δίει διελεύσῃ.*

846. Ὑπέρβολος: Τοῦτον *ὡς φιλόδικον διαβάλλει συνεχῶς* Ἀριστοφάνης. *ἦν δὲ στρατηγὸς* Ἀθηναίων.

849. Κρατῖνος: Οὗτος *μελῶν ποιητής. κωμῳδεῖται δὲ ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ ὡς ἀσέμνως κειρόμενος. μοιχὸς δὲ εἶδος καὶ ὄνομα κουρᾶς ἀπρεποῦς κιναιδώδους.* [*μιᾷ δὲ μαχαίρᾳ εἶπεν ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ξυράφιον.* R.]

850. *οὐδ' ὁ περιπονηρος*: Ὡσεὶ *ἔλεγεν ὁ περιφόρητος* Ἀρτέμων, *ἀπὸ τῆς παροιμίας, ἧς μέμνηται καὶ* Ἀνακρέων, *ταχθείσης ἐπὶ καλοῦ καὶ ἁρπαζομένου πρὸς πάντων παιδός. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἔφη τὸ* Ἀρτέμων. *οὐ γὰρ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν* Κρατῖνον *βούλεται δηλῶσαι. συνεχρόνισε δὲ τῷ δικαίῳ* Ἀριστείδῃ *οὗτος ὁ* Ἀρτέμων, *ὃς ἦν ἄριστος μηχανητής. διὰ δὲ τὸ χωλὸν αὐτὸν εἶναι, ὅπου ἂν κατειλήφει πόλεμος καὶ χρεία μηχανῆς ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος καταβληθῆναι, ἢ τὸ τοιοῦτον, μετεπέμποντο αὐτὸν φερόμενον. ἀπὸ τούτου οὖν ἡ παροιμία. καὶ πάντες οἱ σοφοὶ περιφόρητοι καλοῦνται.*

2. *Παρακλέπτων* om. R.
ἐπὶ ὀψωνίᾳ R. *ὅτι ὀψώνια* Ald.
3–5. *διότι—Δικαιόπολι* om. R.
6. *Ἐναποψ. ἐναπομ.* om. R.
6, 7. *ὡς—Πρέπις* post *Πρέπιδος* R.
7. *κιναιδίας* R. *κιναιδείας* Ald.
9. *φιλονεικήσεις* add. R.
ἀντὶ τοῦ om. R.
11. *καὶ ῥίψασπις* hic R, post *ἀδηφάγος* Ald.
12. *φαεινὴν—διελεύσῃ* R. *φανὴν δὲ λαμπράν. δίει δὲ διελεύσῃ* Ald. post scholion proximum, ubi om. R.
13. *φιλόδικον* R. *φιλόνεικον* Ald.
15. *Οὗτος*] *Κρατῖνος* R.
19–22. *Ὡσεὶ—δηλῶσαι* om. R.
20. *Ἀνακρέων*] Apud Athen. 12. p. 533 E.
22. *δηλῶσαι*] Legebatur *δηλώσειν.*
23. *δὲ* om. R.
24–27. *διὰ δὲ—καλοῦνται* om. R.

851. *ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν*: Ὡς ἐπὶ τροχοῦ ποιοῦντος αὐτοῦ ποιήματα. ἦν δὲ καὶ μελοποιός.

852. *ὄζων*: Ὡς δυσώδη διαβάλλει αὐτόν. τραγασαίου δὲ διὰ τὴν τῶν τράγων δυσωδίαν εἶπε.

[854. οὗτος ὁ Παύσων ζωγράφος πένης σκωπτολόγος. R.]

855. *Λυσίστρατος*: Ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. ἐν ἐνίοις δὲ καὶ πένης ὁ αὐτὸς καὶ κυβευτής. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ χηναλώπηξ.

Χολαργέων: Δῆμος τῆς Ἀττικῆς οἱ Χολαργεῖς τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

856. *ὁ περιαλουργός*: Ὁ κακοῖς βεβαμμένος, ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. [ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας, ἣ καλεῖται ἀλουργίς. R.] μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφυρᾶς τῆς θαλάσσης· ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρακον εὑρίσκεται. ἀλουργὴς ἐσθὴς ἡ πορφυρᾶ.

858. *πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας*: Ἀντὶ τοῦ τριάκοντα ἡμέρας. ὁ γὰρ μὴν τριάκοντα ἡμέραις πληροῦται.

860. *ἔκαμόν γα τὰν τύλαν*: Κορωνίς. εἰσίασι γὰρ οἱ ὑποκριταί, καὶ εἰσὶν ἴαμβοι ξε'. Ἄλλως. ἔρχεταί τις ἀνὴρ Θηβαῖος καμὼν τὸν ὦμον ἐν τῷ βαστάζειν τὸ φορτίον ὃ ἔφερε, καὶ φησίν· ἴττω Ἡρακλῆς, ἀντὶ τοῦ ἴστω Ἡρακλῆς, ἔκαμον τὸν ὦμον κακῶς βαστάζων. τύλον δὲ ἀρσενικῶς καὶ τύλαν θηλυκῶς ἔλεγον τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον καὶ τετριμμένον ἐκ τῆς σαρκός, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. καὶ Τηλεκλείδης "τραχήλου τύλαν" εἶπεν.

861. *γλάχωνα*: Τὴν ὀρίγανον. κλίνεται καὶ γληχώ, ὡς Σαπφώ, καὶ βληχώ.

3. Ὡς—δὲ om. R.
4. εἶπε om. R.
8. τῆς add. R.
12–14. μετενήνεκται—ἡ πορφυρᾶ om. R.
15. πλεῖν] πρὶν Ald.
17, 18. Κορωνίς—Ἄλλως om. R.
19. ἴττω] ἰσάτω R.
20. ἴστω ἡρακλῆς R. Aberat Ἡρακλῆς.
κακῶς add. R.
21. τύλον δὲ καὶ τύλαν . . . . κῶς ἔλεγον R. τύλον δὲ ἀρσενικῶς ἔλεγον Ald. τύλα καὶ τύλος ἀρσενικῶς Suidas s. τύλα.
τοῦ ὤμου τὸ R. et Suidas. τὸν ὦμον τὸν Ald.
22. τετυλωμένον] Sequentia om. R. πεπιλημένον Suidas. πεπυλημένον Ald.
καὶ τετριμμένον ἐκ om. Suidas.
25, 26. om. R. Conf. schol. 874.

872. *κολλικοφάγε*: Κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. ὀρίγανον δὲ θηλυκῶς Ἀττικοί.

874. *γλαχώ*: Ἡ γλαχὼ τῆς γληχοῦς. Ἀττικοὶ δὲ βληχώ φασιν.

[*ψιάθως*: Ψίαθος ἡ χαμεύνη καὶ τὸ φυτὸν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος. Gl. Victor.]

875. *φαλαρίδας*: Οἱ μὲν γένος ὀρνίθων, οἱ δὲ τὰς ἐν τῇ Φαληρίδι γενομένας ἀφύας.

877. *ὀρνιθίας*: Οὕτως ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στορεννὺς ὑπὸ τῆς τοῦ ψύχους πνοῆς. ὁ δὲ Σύμμαχος χειμῶνα ὀρνιθίαν ἀποδίδωσι διὰ τὸ χειμᾶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα ἐπιφαίνεσθαι, ὡς παρὰ Ἀράτῳ.

879. *σκάλοπας*: Μύας τινὰς, οὓς φαμὲν σπάλακας.

880. *ἐνύδρεις*: Εἶδος ζῴου ἡ ἔνυδρις. ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον ὡς οἱ κάστορες.

Κωπαΐδας: Κωπαῒς λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ᾗ ἐγχέλεις πλεῖσται. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος.

882. *δός μοι προσειπεῖν*: Ὁ Δικαιόπολις ἀκούσας τὰ περὶ τῆς ἐγχέλεως, πρὸς τὸν Μεγαρέα λέγει ἄσμενος ὅτι ὦ τερπνὸν καὶ καλὸν ἡμῖν τέμαχος κομίσας τὴν ἔγχελυν, δός μοι αὐτὴν προσειπεῖν.

883. *πρέσβειραν*: Ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως οὕτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρεΐδας τις ἐξελθούσας κρῖναι πρὸς τὴν Θέτιν λέγων

δέσποινα πεντήκοντα Νηρῄδων κορῶν.

1. *κόλλιξ* R. *κόλιξ* Ald.
1–8. *ὀρίγανον—γενομένας* om. R.
8. *ἀφύας* addidit Kusterus.
10. *ὁ ἐπὶ* R. et Suidas s. *ὀρνιθίας* et *χειμών*.
11. *στορεννὺς* R. et Suidas s. *χειμών*. *στρωννὺς* Suidas s. *ὀρνιθίας* et ed. Mediol. s. *χειμών*.
ὑπὸ—πνοῆς om. R.
12. *τὰ ὄ. ταῦτα* R. et Suidas. *ταῦτα τὰ ὄ.* Ald.
14. *σπάλακας*] *ἀσπάλακας* Suidas s. *σκάλοπας*. Vid. Schneider. ad Aristot. H. A. vol. 4. p. 131.
15. *ἴκτιδας*: *εἶδος ζῴου ὡς οἱ κέστορες. ἢ ἔνυδρον. ἔστι δὲ ἰχθυοφάγον* Ald. Correxit Dobræus. Scholion om. R.
17. *Κωπαῒς* hic R, post *Βοιωτίᾳ* Ald.
18. *ἔστι—ὁμώνυμος* om. R.
19–21. *Ὁ—προσειπεῖν*] *ὁ δικαιόπολις λέγει ἄσμενος δός μοι πρὸς* (scr. *προσειπεῖν*) *κωπαίδας* R.
22–25. *ὁ στίχος αἰσχύλου πρὸς τὴν θέτιν, δέσποινα* etc. R.
25. *Νηρῄδων*] *Νηρεΐδων* Ald. *κορῶν* Bentleius. *κορᾶν* R. *χορόν* Ald.

862. *αὐληταὶ πάρα*: Ἀντὶ τοῦ πάρεστε. ἐσπούδαζον γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι περὶ τὸν αὐλόν.

863. *τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε*: Λείπει τὸ αὐλοῖς. ὀστίνοις δὲ ἔφη, ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. τὸ δὲ πρωκτὸν κυνὸς, κομμάτιόν ἐστιν ἀπὸ παροιμίας, ἣν τοῖς ὀφθαλμιῶσιν ἔλεγον, ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. μέμνηται ἐν Ἐκκλησιαζούσαις

τούτῳ μὲν εἶπον, ἐς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε.

864. *οἱ σφῆκες*: Ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν τοὺς αὐλητὰς ὡς οἱ σφῆκες. μετὰ τοῦ Θηβαίου δὲ πολλοὶ αὐληταὶ ἦλθον εἰς τὰς θύρας τοῦ Δικαιοπόλιδος.

866. *Χαιριδεῖς βομβαύλιοι*: Τὰ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος, οὗ μέμνηται ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος

ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.

Ἀττικὴ δὲ ἡ συνήθεια τὸ οὕτω λέγειν ἀπὸ τοῦ Χαίριδος Χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τοῦ περιστερᾶς περιστεριδεῖς.

βομβαύλιοι: Αὐληταί. τὸ δὲ βομβύλιος ἐν προσθέσει τοῦ α ἔφη βομβαύλιος, παίζων παρὰ τὸν αὐλόν. βομβύλιος δὲ εἶδος μελίσσης, καὶ εἴρηται παρὰ τὸ βομβεῖν.

867. *νὴ τὸν Ἰόλαον*: Ἰόλαος ἥρως οὕτω τιμώμενος παρὰ Θηβαίοις. τὸ δὲ ὄπισθέν μου φησὶ, φυσῶντες τῷ πνεύματι αὐτῶν, τὰ ἄνθη τῆς γλήχωνος ἀπέβαλον. ἐβάσταζε γὰρ φορτίον γλήχωνος. τὸ δὲ ἐπιχαρίτως ἀντὶ τοῦ κεχαριτωμένως καὶ κεχαρισμένως ἡμῖν ἀπόλοιντ' ἄν.

871. *τετραπτερυλλίδων*: Τῶν ἀκρίδων, παρὰ τὸ δ' ἔχειν πτερά. ὀρταλίχων δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν τῶν Βοιωτῶν διάλεκτον.

1. γὰρ R. δὲ Ald.
3. ὀστίνοις δὲ ἔφη om. R.
5. κομμάτιόν ἐστιν om. R.
ὀφθαλμιῶσιν Suidas s. πρωκτός. Legebatur ὀφθαλμοῖς.
6–8. μέμνηται—βλέπε om. R.
6. Ἐκκλησιαζούσαις] 255. ubi ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
10. δὲ om. R.
π. αὐληταὶ R. αὐληταὶ π. Ald.
12–20. Τὰ—βομβεῖν] ἀπὸ τοῦ χαῖρις, οὗ ἐμνήσθη ἐν ἀρχῇ. ἀττικὴ ἡ συνήθεια ἀπὸ τοῦ χαῖρις χαιριεῖς, ἀπὸ τῆς περιστερᾶς περιστεριδεις. βομβύλιος δὲ εἶδος μελίσσης R.
21. Ἰόλαος ἥρως om. R.
παρὰ Θ.
22. τὸ δὲ om. R.
23. φ. γλ. R. φ. τῆς γλ. Ald.
τὸ δὲ ἐπιχαρίτως om. R.
24, 25. καὶ—ἄν om. R.
27. ὀρταλίχων—διάλεκτον om. R.

884. *κηπιχάριττα*: Ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίτως ἔκβηθι τῷ ξένῳ.

885. *ὦ φιλτάτη*: Ὁ Δικαιόπολις εἰληφὼς τὴν ἔγχελυν, λέγει ἀσμένως αὐτὴν ὁρᾶν.

[886. ἐσιτοῦντο γὰρ οἱ χορευταὶ δημοσίᾳ. R.]

887. Μορύχῳ: Ὁ Μόρυχος ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων. τραγῳδίας δὲ ποιητὴς οὗτος.

888. *τὴν ἐσχάραν μοι*: Ἐσχάραν τὴν νῦν καλουμένην ἄρουλλαν. ῥιπίδα δὲ τὸν φυσητῆρα.

889. *τὴν ἀρίστην ἐγχέλυν*: Ἀττικῶς ἐγχέλυν, Βοιωτοὶ ἔγχελιν. σκέψασθε δὲ ἀντὶ τοῦ θεάσασθε, προσέχετε.

892. *τῆς ξένης χάριν*: Διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι· παίζων δὲ ἔφη.

894. *ἐντετευτλανωμένης*: Ἀντὶ τοῦ μετὰ τεύτλων ἑψηθείσης. μετὰ τεύτλων γὰρ ἤσθιον τὰς ἐγχέλεις. λέγονται γὰρ τεύτλοις συνεψόμεναι ἥδισται εἶναι. καὶ ἀλλαχοῦ φησὶ "τᾶς ἐν τεύτλοις "λοχευομένας."

895. *ἐμοὶ δὲ τιμά*: Ἐμοὶ δὲ τὸ τίμημα αὐτῆς ποῖ ἔσται.

896. *ἀγορᾶς τέλος*: Ἔθος ἦν τὸ παλαιὸν, ὡς καὶ μέχρι τοῦ νῦν, τοὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ πιπράσκοντας τέλος διδόναι τοῖς λογισταῖς. λέγει οὖν ὁ Δικαιόπολις ὅτι τέλος λαμβάνω ταύτην ὑπὲρ ὧν ἐπώλησας.

898. *ἰῶγα*: Ἀντὶ τοῦ ἐγὼ ταῦτα πάντα.

899. *κεῖσ' ἄξεις ἰών*: Γράφεται καὶ ἰὼ ἀντὶ τοῦ ἐγὼ, καὶ δύο στιγμαὶ ἐν τῷ ἄξεις, εἶτα τὸ ἰώ.

900. *ὅτι γ' ἔστ' Ἀθάνας*: Ταῦτα, φησὶν, ὠνήσομαι παρὰ τῶν Ἀθηναίων, ἅπερ Βοιωτοὶ οὐκ ἔχουσι.

902. *ἀφύας ἢ κέραμον*: Καὶ ἀφύαι καὶ κέραμοί εἰσιν ἐν Βοιωτίᾳ. [ἐντί γὰρ ἀντὶ τοῦ εἰσί. R.]

1. om. R.
3. ἀσμ. αὐτὴν R. αὐτὴν ἀσμ. Ald.
5. ἐκωμῳδεῖτο R. κωμῳδεῖται Ald. Seqq. om. R.
7. ἄρουλλαν R. ἄρουλαν Ald.
8. δὲ om. R.
9, 10. om. R.
11. παίζων δὲ ἔφη om. R.
12. Ἀντὶ τοῦ om. R.
13–15. λέγονται—λοχευομένας om. R.
14. ἀλλαχοῦ] Pac. 1014. τᾶς] τὰς Ald.
16. δὲ τὸ R. γὰρ τὸ Ald. ποῖ ἔσται R. ποῦ ἐστιν Ald.
18. λογισταῖς] ἀγορανόμους dicit: vid. schol. ad 720.
20–22. Ἀντὶ—ἰώ om. R.
21. δύο στιγμαί] Quæ novæ personæ nota est: vid. ad schol. Ran. 317.
24. ἅπερ βοιωτοὶ οὐκ ἔχουσι R. ἃ τοῖς Βοιωτοῖς οὐκ εἰσίν Ald.
25. τῇ Βοιωτίᾳ Ald. τῇ om. R.

[903. ἐνταῦθα. R.]

904. *συκοφάντην ἔξαγε*: Διαβάλλει πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς πολλοὺς ἔχοντας συκοφάντας.

[905. *τὼ σιώ*: Τοὺς θεούς. Gl. Victor.]

906. *λάβοιμι μέν τ' ἂν κέρδος*: Εἰληφὼς τὸν συκοφάντην πεπληρωμένον ἁμαρτίας καὶ πωλήσας ἅτε πίθηκον εὑρήσω πολὺ κέρδος. ταῦτα δὲ εἰρωνευόμενος λέγει.

907. *ἅπερ πίθακον*: Ὥσπερ πίθηκον, ἁμαρτίας καὶ ἀδικίας πεπληρωμένον.

908. Νίκαρχος: Ὁ Νίκαρχος κωμῳδεῖται ὡς συκοφάντης. φανῶν δὲ ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων.

911. Θείβαθεν, ἴττω Δεύς: Ἐκ τῆς Θήβης, ἴστω ὁ Ζεύς.

[912. *κακὸν παθών*: Ἠδικημένος. Gl. Victor.]

913. *ὀρναπετίοισιν*: Ἀντὶ τοῦ ὀρνέοις. ὡς ἐπὶ ἐθνῶν δὲ λέγει. διὰ τί ὀρνέοις πόλεμον ποιεῖς, ὡσεὶ ἔλεγε Βοιωτοῖς, ἢ τισιν ἁπλῶς ἄλλοις.

915. *τῶν περιεστώτων χάριν*: Οἷον οὐκ εἰς σὴν χάριν, ἀλλὰ τῶν παρόντων, ὡς φιλόπολις. Εἰς τὸ αὐτό. ἰδίως, φησὶ, φράσω διὰ τοὺς παρεστῶτας.

916. *θρυαλλίδας*: Διὰ τὰ ἐλλύχνια. ὡς ἀπορρήτου δὲ ὄντος καὶ δεινοῦ, εἰσφέρειν θρυαλλίδας εἰς τὰς Ἀθήνας.

920. *ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην*: Τίφην οἱ Ἀθηναῖοι καλοῦσι τὴν καλουμένην σίλφην. ἔστι δὲ ζῷον κανθαρῶδες. λέγει δὲ ὅτι ἐκ ταύτης δήσας τις τὴν θρυαλλίδα ἡμμένην εἰσπέμπει εἰς τὰ νεώρια, ἐπιτηρήσας πνέοντα βορέαν, καὶ οὕτω καύσει τὰς ναῦς. νεώριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα, ἡνίκα ἂν ἑλκυσθῶσιν. Εἰς τὸ αὐτό. ἐμβαλὼν, ἐνδήσας τὴν θρυαλλίδα εἰς τὴν σίλφην.

2, 3. om. R.

8, 9. om. R.

12. *ἐκ τῆς θήβης ἴσ · · · · ἰστῶ δεμα δεικτικῶς τὸ τοῦ δε · · · · · · τι ἠδικημένος* R. Quæ sic corrigenda *ἐκ τῆς Θήβης, ἴστω ὁ Ζεύς. τῶδ' ἐμά δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ τοῦδ' ἐμά. τί δαὶ παθών: τί ἠδικημένος.*

ἴστω] *ἴτω* Ald.

14. *δὲ* om. R.

15. *τισιν* add. R.

18, 19. *Εἰς—παρεστῶτας* om. R.

20. *καὶ* R. et Suidas s. *θρυαλλίς*. *τούτου* Ald.

22–25. *Τίφην—βορέαν* post *ἑλκυσθῶσιν* ponit R.

22. *τίφην οἱ ἀ.* R. *οἱ Ἀ. τίφην* Ald. De *τίφη* et *σίλφη* conf. schol. Pac. 142.

25. *πνέοντα β.* R. *β. πνέοντα* Ald. *καὶ—ναῦς* om. R. *δὲ* om. R.

26, 27. *Εἰς—σίλφην* om. R.

922. *δι' ὑδρορρόας*: Διὰ στενοῦ τόπου. ὑδρορρόα καλεῖται τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται.

923. *κεἴπερ λάβοιτο*: Ἐὰν ἅψηται, φησὶ, μόνον, εὐθὺς καίονται.

924. *σελαγοῖντ' ἄν*: Αἱ ναῦς δηλονότι. ταῦτα δὲ λέγει ἐκπλητ-τόμενος ὁ Δικαιόπολις τὸν συκοφάντην. ταῦτα δὲ εἰπὼν τύπτει εὐθὺς τὸν Νίκαρχον. [ἀντὶ τοῦ καίοιντο. R.]

926. *μαρτύρομαι*: Ὁ Νίκαρχος τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ Δικαιοπόλι-δος λέγει μαρτύρομαι.

927. *φορυτόν*: Φρύγανον, σχοινίον, δέσμην χόρτου συρφετώδους. ἢ φρυγανώδη ἀκαθαρσίαν. ὡς τὸ

σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἀείρας.

διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἢ ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλ-λουσιν. ἢ τὴν ἐκ φρυγάνων στρωμνήν.

928. *ὥσπερ κέραμον*: Οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι δυσχε-ρῶς καὶ μόλις κλῶνται.

929. *ἔνδησον ὦ λῶστε*: Διπλῆ καὶ μετάβασις εἰς μονοστροφι-κὴν δυάδα, διστιχεῖς ἔχουσαν τὰς περιόδους.

930. *τὴν ἐμπολήν*: Ἐμπολὴ λέγεται τὸ ἀπὸ τῆς πραγματείας κέρδος.

932. *πυρορραγές*: Πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυνται εἰς τὸ ὀπτᾶσθαι. ὁ δὲ κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος σα-θρὸν ἠχεῖ.

935. *τριπτὴρ δικῶν*: Δέον εἰπεῖν ἐλαῶν ὁ δὲ εἶπε δικῶν, διὰ τὸ ἐπιτρίβειν αὐτὸν τὰ πάντα δικάζοντα καὶ συκοφαντοῦντα.

936. *φαίνειν ὑπευθύνους*: [Διὰ τὸ φαίνειν ἔπαιξε λυχνοῦχον εἰ-

1. Διὰ—τόπου om. R.
4–7. Ἐὰν—Νίκαρχον om. R.
9. λέγει μαρτύρομαι R. τοῦτο λέγει Ald.
10. συρφετώδους] Sequentia om. R: habet Suidas s. φορυτός.
11. ὡς τὸ] Callimachi apud schol. Vesp. 832.
13. ἢ ψιαθῶδες] Conf. schol. v. 72.
16. καὶ μόλις om. R.
17, 18. om. R.
19. λέγεται add. R. τὸ om. R.
21, 22. πυρορραγῆ—ὀπτᾶσθαι R. πυρορραγὴς κέραμος ὁ ἐν πυρὶ ῥηγνύμενος Ald.
24. ἐλαῶν Elmsleius collato Polluce 7, 151. Legebatur ἀλῶν. Scholion om. R: habet ἢ (scr. εἰς) τὸ ἐπιτρίβειν τὰς δίκας.

πών. R.] *τὸ φαίνειν καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν νοεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ ποιεῖν φῶς. διὰ τοῦτο καὶ λυχνοῦχον ἐπήγαγεν, ὃν λέγομεν φανὸν, ἢ λαμπτῆρα.*

938. *πῶς δ' ἂν πεποιθοίη*: *Διὰ τὸ κράζειν καὶ βοᾶν τὸν συκοφάντην λέγει ὁ χορὸς ὅτι πῶς ἂν θαρροίη τοιούτῳ ἀγγείῳ ἄνθρωπός τίς ποτε, τοιοῦτον ἦχον ποιοῦντι; παρόσον καὶ οἱ ἄνθρωποι παραιτοῦνται ἐπὶ τοιούτων κεράμων ἀναγκαῖόν τι βαλεῖν, φοβούμενοι τὸ σαθρὸν αὐτῶν.* Ἄλλως. *τῷ συκοφάντῃ λέγει πῶς ἂν θαρροίη τις, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν κράζοντα μέγαν ἦχον ποιεῖν.*

944. *κατωκάρα*: Κατὰ *κεφαλήν. οὕτως δὲ ὑφ' ἓν οἱ* Ἀττικοὶ *λέγουσι.*

945. *ἤδη καλῶς ἔχει σοι*: Ἤδη *καλῶς ἐδεσμεύθη. διπλῆ καὶ ἕπεται ὁμοία ἐκ τῶν ἐφθημιμερῶν τῇ πρώτῃ.* [*τὸ δῆσαι τὸν συκοφάντην*. R.]

946. *μέλλω γέ τοι θερίδδειν*: Καταβάλλειν. *ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν θεριζόντων, ὅτι τὰ δράγματα τιθέασιν. ἢ διότι πολλοῦ ἐθέριζον διὰ τὸν πόλεμον.* [*ὡς γεωργός φησι, μέλλω θερίζειν καὶ μέλλω κερδαίνειν πολλὰ καὶ καρποῦσθαι*. R.] *τινὲς δέ φασι τὸν* Δικαιό*πολιν εἰρηκέναι, μέλλοντα λαβεῖν τὰ τοῦ* Βοιωτοῦ *φορτία.*

947. *ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε*: Διπλῆ *καὶ ἄλλη περίοδος τοῦ χοροῦ, ἰαμβικὴ καὶ αὕτη, ἐκ τριῶν μὲν διμέτρων ἀκαταλήκτων καὶ τετάρτου καταληκτικοῦ. πρὸς πάντα δὲ συκοφάντην ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σωρόν.*

951. *μόλις γ' ἐνέδησα*: Ὁ Δικαιόπολις *λέγει τὸν συκοφάντην. διπλῆ δὲ καὶ εἴσθεσις εἰς ἰάμβους δύο.*

953. *τὰν τύλαν*: Τὸν *τύλον τὸν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν γεγενημένον.* Ἄλλως. *τὴν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν ἐν τῷ τραχήλῳ γινομένην τοῦ τρα-*

1. *τὸ φ. καὶ ἐπὶ τοῦ σ.* R. *καὶ ἐπὶ τοῦ σ. τὸ φ.* Ald.
2, 3. *διὰ—λαμπτῆρα* om. R.
4–8. *Διὰ τὸ—Ἄλλως* om. R.
8. *πῶς ἂν θαρροίη τις* om. R.
10. *κεφαλήν* R. *κορυφήν* Ald. *ὑφ' ἓν* hic R: post *Ἀττικοὶ* Ald.
12. *ἐδεσμεύθη* R. *ἐδεσμεύσατε* Ald.
12, 13. *διπλῆ—πρώτῃ* om. R.
13. *τὸ δ. τὸν σ.*] Hæc in R. leguntur ante scholion v. 936.
15. *καταβάλλειν* R. *θερίδδειν θερίζειν καταβάλλειν* Ald.
16. *ὅτι τὰ δρ. τ.* om. R: habet Suidas s. *θερίζειν*. *πολλοῦ* R. et Suidæ libri optimi. *πολλοὺς* Suidæ ed. Mediol. Legebatur *πολλοί*.
18, 19. *τινὲς—φορτία* om. R.
20–23. *Διπλῆ—σωρόν* om. R.
25. *διπλῆ—δύο* om. R.
26–p. 407, 1. *Τὸν—ζῴων* om. R.

χήλου σκληρότητα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχθοφόρων ζῴων. ὃν δὲ εἶπεν ἄνω Ἰσμηνίαν, νῦν Ἰσμήνιχον ὁ Θηβαῖος καλεῖ.

954. χὤπως κατοίσεις αὐτόν: Ἐπεὶ οἱ βαστάζοντες κεράμους εὐλαβῶς πάνυ καὶ προσεχόντως βαστάζουσι.

[955. διαπαίζει τὸν συκοφάντην ὡς οὐδὲν ὀρθὸν ἦν, ἵνα μὴ οὕτω κούφως ἀπέρχῃ. R.]

[957. εἰς τὸ κατὰ συκοφάντας μέρος. R.]

958. Δικαιόπολι: Ἔρχεται Λαμάχου ἄγγελος, λέγων τῷ Δικαιοπόλιδι ὅτι ἔπεμψε Λάμαχος σὺν τρισὶ δραχμαῖς καὶ ἑτέρᾳ μιᾷ, ὅπως εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χοῶν δῷς μοι τῆς μὲν μιᾶς δραχμῆς κίχλας, τῶν δὲ τριῶν ἐγχέλυν.

960. εἰς τοὺς Χόας: Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Χοῶν. ἐπετελεῖτο δὲ Πυανεψιῶνος ὀγδόῃ. οἱ δὲ Ἀνθεστηριῶνος δεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν Διονύσῳ ἀγομένην· κατὰ μέρος δὲ Πιθοιγίαν, Χόας, Χύτραν. καὶ αὖθις, ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου, ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι Πανδίων. χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίοι Ὀρέστης μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες. τοῦτο δ' ἡμῖν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν εἴρηται. τὸ δὲ χοᾶς ὅτε ἐπὶ τῶν μέτρων τίθεται, περισπᾶται, ὡς τὸ "ἐξ "χοᾶς χωρήσεται." καὶ αὖθις

τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς
ἡμῖν ἀποτίσειν, καρεβίνθων χοίνικα.

μέτρον δέ ἐστιν Ἀττικὸν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. καὶ ἀλλαχοῦ Ἀριστοφάνης

1. δὲ om. R.
2. Θηβαῖος] ἀθηναῖος Ald.
10. δῷς] δός R.
11. κίχλας—ἔγχελυν] ἔγχελυν—κίχλας R.
13. ὀγδόῃ om. R. Tum addit ἤγετο δὲ ἀπὸ ὀρέστου, ὅτε ἦλθεν εἰς ἀθήνας καθαρθῆναι βουλόμενος τὸ τῆς μητρὸς αἷμα.
13–22. οἱ δὲ—εἴρηται om. R.
15. Πιθοιγίαν—Χύτραν] Scribendum Πιθοίγια—Χύτρους.
22. ἐν τοῖς πρόσθεν] Ad Equit. 95.
23. τῶν add. R.
23–p. 408, 13. ὡς τὸ—τέχνῃ om. R.
23. ὡς τὸ] Nub. 1238.
24. καὶ αὖθις] Ecclesiaz. 45.
27. ἀλλαχοῦ] Infra 1085.

ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βάδιζε τὴν κίστιν λαβών.

οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑψήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ. Ὅμηρος περὶ τῆς κίστεώς φησι·

μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα,
ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

χοὰς δὲ ὡς τιμὰς, ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδάς. ἐκπίπτει δὲ χρησμὸς, δεῖν χοὰς τοῖς τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος καὶ ἑορτὴν χοὰς ἄγειν. λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. Σοφοκλῆς

πρῶτον μὲν ἱερᾶς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς
κρήνης ἐνέγκοι δι' ὁσίων χειρῶν θιγών·
ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβῃς,
κρατῆρές εἰσιν ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη.

962. ὁ ποῖος οὗτος: Διασύρει ὡς ἄσημον τὸν Λάμαχον. ταλαύρινος δὲ ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

964. κατασκίοις λόφοις: Δυναμένοις σκιάν τινι ποιῆσαι. ἀντὶ τοῦ ἐπιμήκεις, μεγάλους. [κραδαίνων δὲ σείων, παρὰ τὴν κράδην, ὃ τῆς συκῆς φύλλον δηλοῖ. ὅθεν τὸ κραδᾶν καὶ κραδαίνειν, κυρίως τὸ τὰ τῆς συκῆς φύλλα σείειν, καὶ πάλλειν. Junt.]

965. οὐκ ἂν μὰ Δί' οὐ δοίην: Ὅτι ἐπὶ ὀψαρίων μόνον λέγεται τὸ τέμαχος, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων τόμος, οἷον τυροῦ.

966. ἀλλ' ἐπὶ ταρίχῃ: Ταρίχη ἐσθίων ὁπλιζέσθω. τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις ἤσθιον. δέον δὲ εἰπεῖν ἐπὶ ταρίχῃ ἀνιστάτω, ἔφη, ἐπὶ ταρίχῃ τοὺς λόφους κραδαινέτω, διαπαίζων αὐτόν.

967. ἂν δ' ἀπολιγαίνῃ: Ἐὰν δὲ θορυβῇ, ἢ ὀξέως βοᾷ, παρὰ τὸ λιγὺ, καλέσω κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀγορανόμους. λέγει δὲ τοὺς ἱμάντας, οὓς ἀγορανόμους ἤδη κατέστησεν ἄνω.

969. εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων: Ἀντὶ τοῦ μετὰ πτερύγων καὶ κιχλῶν καὶ κοψίχων. ὁ δὲ τρόπος ποιητικός. μιμεῖται δὲ τὸ μέλος.

4. Ὅμηρος] Od. Z, 76. ubi κίστῃ.
9. Σοφοκλῆς] Œdip. Col. 469.
11. θιγών] θίγων Ald.
14. ὡς ἄσημον τὸν λ. R. τὸν Λ. ὡσανεὶ ἄσημον ὄντα Ald. Seqq. om. R.
20. ὅτι add. R.
ὀψαρίων R. ὀψαρίου Ald.
λέγεται τὸ om. R.
23. ἤσθιον] Seqq. om. R.
26. λιγὺ R. et Suidas s. ἀπολιγαίνει. λιγὰ Ald.
λέγει δὲ τοὺς ἱμάντας, οὓς οἱ ἀγορανόμοι ἔχοντες ἔτυπτον Suidas.
27. ἤδη om. R.
ἄνω] 724.
28, 29. πτερύγων—μέλος om. R.

970. εἶδες ὦ: Ὑφ' ὃ κορωνὶς, ὑποχωρησάντων τῶν ὑποκριτῶν. καὶ ἔστι συζυγία κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὴς, φαντασίαν παρέχουσα ἐπιρρήματος, ὅτι τὰς στιχικὰς περιόδους οὐκ ἔχει ἐκ τοῦ αὐτοῦ στίχου. ἀλλ' οὐδ' εἰσὶ παρεισβατικαὶ πρὸς τὸ θέατρον, αἱ μὲν προηγητικαὶ, καὶ αὐτοῖς περίοδοί εἰσιν ἑπτὰ, κῶλα παιωνικὰ ἐκ μονομέτρου καὶ τετραμέτρου δὶς κἀκ τριῶν μέτρων. διεμπολᾶν δὲ τὸ πρὸς πραγματείαν ἐπιτήδεια ἀγοράζειν.

973. ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ: Τῶν ὀρνέων τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἀνθηρὰ κατὰ τοὺς οἴκους ἀνατρέφομεν, τὰ δὲ μὴ ἀνθηρὰ ἐσθίομεν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τῶν ὀρνέων τὰ μὲν ἐάσει νέμεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ, τὰ δὲ νέμεται. ἔπαιξε δὲ εἰπὼν παρὰ προσδοκίαν τὰ χλιαρά.

[974. χλιαρά: Ἔνθερμα. Gl. Victor.]

[975. τῷ Δικαιοπόλιδι. R.]

976. οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον: Ἐσωματοποίησε τὸν πόλεμον. διὸ ἔφη, οὐχ ὑποδέξομαι αὐτὸν, ὡσανεὶ ἄνθρωπόν τινα. αἱ δὲ ἀκολουθητικαὶ περίοδοι εἰσὶ δεκάκωλοι ἐξ ἐννέα παιωνικῶν τετραμέτρων, καὶ ἑνὸς τετραμέτρου τροχαϊκοῦ καταληκτικοῦ.

977. τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται: Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδόν τι μέλος Ἁρμοδίου καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχὴ "φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τί "που τέθνηκας." ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ Τελαμῶνος. ὁ δὲ λόγος, οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται ὁ πόλεμος. παροίνιος δὲ μέθυσος καὶ ὑβριστὴς, δηλονότι ὁ πόλεμος.

1–7. Ὑφ' ὃ—ἀγοράζειν om. R: habet ὁ χορὸς ὑποχωρησάντων τῶν ὑποκριτῶν.

9. ἀνατρέφομεν R. τρέφομεν Ald.

9–11. Ἄλλως—νέμεται om. R.

11. δὲ om. R.

14–17. Ἐσωματοποίησε — καταληκτικοῦ om. R.

19. Ἁρμοδίου] ἁρμόδιον R. et Suidas s. οὐδέποτ' ἐγώ et πάροινος.

οὗ ἡ ἀρχὴ] Apud Athenæum 15. p. 695 B.

Scribebatur φίλτατε Ἁρμόδιε.

21. Post τυραννίδα addit Ald. ἐπέθεντο δ' αὐτοῖς τιμωρίας χάριν, ἀλλ' οὐχ ὑπεροχῆς, ὡς Ἀριστοτέλης Πολιτικῶν ε', διὰ τὸ προπηλακίσαι μὲν τὴν Ἁρμοδίου ἀδελφὴν, ἐπηρεάσαι δ' Ἁρμόδιον· ὁ γὰρ Ἁρμόδιος διὰ τὴν ἀδελφὴν, ὁ δ' Ἀριστογείτων διὰ τὸν Ἁρμόδιον. quæ om. R. et Suidas. Videntur ejusdem esse auctoris qui Aristotelis locum inseruit scholio v. 92.

21–24. ἦν δὲ—πόλεμος om. R: habet Suidas. Gl. οἷον μέθυσος καὶ ὑβριστής est in R.

22. Λάμπωνος] Lege Τελαμῶνος: vid. Lys. 1239. et Athen. p. 695. at Λάμπωνος Suidas in οὐδέποτε et in πάροινος. BENTL. Recepi emendationem Bentleii.

979. ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας: Ἐφ' ἡμᾶς τοὺς γεωργοὺς ἐπικωμάσας. ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς εἰσπεσών.

981. προσέτι πολλά: Ἐν τῷ πίνειν πολλὰ ἐμοῦ προκαλουμένου αὐτὸν καὶ λέγοντος, πῖνε καὶ ἀνάκεισο ἥσυχος, οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τὰ πράγματα συνέτριψε καὶ ἠφάνιζε τὰς χάρακας καὶ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων. φιλοτησίαν δὲ ἔλεγον τὴν φιάλην τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις.

983. χάρακας: Τοὺς πεπηγότας καλάμους ἐν τοῖς ἀμπέλοις ἔκαιεν, ἤγουν τὰς ἀμπέλους ἀπὸ μέρους.

984. ἐξέχει θ' ὑμῶν βίᾳ: Ὡς ἐπὶ πολέμου. ἔδει δὲ ἐκ τῶν πίθων εἰπεῖν, οὐκ ἐκ τῶν ἀμπέλων.

985. τὰ δ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον: [Ἐπείγει, σπεύδει. R.] πρὸς τὸ ἄνω ἀπέδωκε περὶ τοῦ Δικαιοπόλιδος. τὰ γὰρ διὰ μέσου περὶ τοῦ πολέμου εἴρηται. ὁ δὲ λόγος, Δικαιόπολις σπουδάζει περὶ τὸ δεῖπνον.

986. δεῖγμα: Οἷον τῆς παρ' αὐτῷ ἔνδον τρυφῆς σημεῖον καὶ ἀπόδειξις πρόκειται τῶν θυρῶν αὐτοῦ τὰ τῶν ὀρνίθων πτερά, ἃ τιλθέντων καὶ τυθέντων πρὸς εὐωχίαν προέβαλεν.

987. ὦ Κύπριδι: Ἀντὶ τοῦ ὦ εἰρήνη. καλῶς δὲ ἡ εἰρήνη τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ ταῖς Χάρισι φίλη, ὅτι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται, καὶ ὅτι ἡδίστη καὶ ἐπιχαρής ἐστιν.

989. ὡς καλὸν ἔχουσα: Σωματοποιεῖ τὴν εἰρήνην, καὶ κάλλος αὐτῇ περιτίθησι, καὶ ἔρωτα αὐτῆς ἔχειν βούλεται.

ἐλάνθανες: Ἐμὲ δηλονότι ὦ εἰρήνη.

991. ὥσπερ ὁ γεγραμμένος: Ζεῦξις ὁ ζωγράφος ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀφροδίτης ἐν ταῖς Ἀθήναις ἔγραψεν Ἔρωτα ὡραιότατον, ἐστέμμενον

1. Ἐφ'] ἐπὶ R.
γεωργούς] Seqq. om. R.
3, 4. πολλὰ—αὐτὸν καὶ om. R.
4. κἀνάκεισο R. Vid. Valckenar. schol. in N. T. vol. 1. p. 113.
οὐκ R. καὶ οὐκ Ald.
5. καὶ post ἀλλὰ om. R.
χάρακας R. χώρας Ald.
6. δὲ ἔλεγον R.
8–11. om. R.
12. τὸ R. τὰ Ald.
15. οἷον R. et Suidas s. δεῖγμα. τὰ πτερά. οἷον Ald.
καὶ ἀπόδειξις add. R. et Suidas.
16. πρόκειται om. Suidas.
ἃ addidi ex Suida, ubi om. codex Paris. A. Sequentia addidi ex R. et Suida.
τιλθέντων Suidas. τυθέντων R.
17. τυθέντων Suidas. πα θέντων R. quasi παρατεθέντων voluisset.
προέβαλεν] προέβαλλε Suidas. αὐτὰ προέβαλεν R.
18. Ἀντὶ τοῦ om. R.
ἡ add. R.
19. αἱ om. R.
21–23. om. R.
25. ἔγραψεν R. ἔγραψε τὸν Ald.

ῥόδοις. ὁ οὖν νοῦς δι᾽ ὑπερβατοῦ· ἐλάνθανές με οὕτως εὐειδὴς οὖσα, ὡς ὁ γεγραμμένος Ἔρως. ἀνθέμων ἀντὶ τοῦ ῥόδων.

992. ἢ πάνυ γερόντιον: Εἰ καὶ γερόντά με δοκεῖς ὁρᾶν, ὅμως λαβών σε, ἰσχύσω συγγενέσθαι σοι τρὶς καὶ πολλάκις. παίζει δὲ ἑξῆς.

994. ἀμπελίδος ὄρχον: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν σχῆμα συνουσίας τοῦτο ἔφη ὡς γεωργός. παρὰ δὲ τὸν ὄρχατον φυτεῦσαι μοσχεύματα σύκων. οὕτως δὲ καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. μοσχίδια δὲ τὰ νέα βλαστήματα, καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος μόσχος. Ὅμηρος "δίδη μόσχοισι "λύγοισιν." ὄρχον δὲ οἷον ὄρχατον. κωμικῶς, ὡς φιλογέωργος ἀλληγορεῖ ὡς ἐπὶ συνουσίας. ἐμφαντικῶς κατὰ γεωργίαν τὸ μακρόν. ὄρχος δὲ καὶ ὄρχατος στίχος ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν· παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι᾽ αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.

996. ἡμερίδος κλάδου: Ἡμερὶς ἡ ἄμπελος, ὥς φησιν Ὅμηρος "ἡμερὶς ἡβώωσα." εἴρηται δὲ διὰ τὸ ἡμερῶσαι τὸ τῶν ἀνθρώπων φῦλον.

[999. εἰσίασιν οἱ ὑποκριταί. R.]

1001. ἀσκὸν Κτησιφῶντος: Ὡς παχὺς καὶ προγάστωρ ὁ Κτησιφῶν σκώπτεται. [ἐν ταῖς Χοαῖς ἀγὼν ἦν περὶ τοῦ ἐκπιεῖν τινὰ πρῶτον χοᾶ, καὶ ὁ πιὼν ἐστέφετο φυλλίνῳ στεφάνῳ καὶ ἀσκὸν οἴνου ἐλάμβανεν. πρὸς σάλπιγγος δ᾽ ἔπινον. R.] ἐτίθετο δὲ ἀσκὸς πεφυσημένος ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ, ἐφ᾽ οὗ τοὺς πίνοντας πρὸς ἀγῶνα ἑστάναι, τὸν πρῶτον πιόντα δὲ ὡς νικήσαντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἔπινον δὲ μέτρον τι οἷον χοᾶ.

1003. τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε: Καλοῦντος εἰς τὴν τῶν Χοῶν ἑορτὴν πάντας. ἐκάλουν δὲ οἱ κήρυκες σάλπιγγας βαστάζοντες καὶ ἐσήμαινον.

1. οὖν R. δὲ Ald.
δι᾽ add. R.
2. ἀντὶ τοῦ om. R.
4. ἰσχύσω σε τρία γαμῆσαι R, qui seqq. omittit.
6–10. Ἀντὶ—λύγοισιν] νέα μοσχίδια τὰ νέα βλαστήματα—λύγοισι. πρῶτα μέν: ἀλληγορικῶς ἐπὶ συνουσίας. ἀντὶ τοῦ—ὡς γεωργός R.
9. Ὅμηρος] Il. Λ, 105.
δίδη add. R.
10–16. ὄρχον—φῦλον om. R.
14. Ὅμηρος] Od. E, 69.
19. σκώπτεται R. κωμῳδεῖται Ald. ἐσκώπτετο Suidas s. ἀσκός.
τινὰ πρῶτον] πρῶτον τινὰ Suidas.
20. χοᾶ] χόα Suidæ codex A.
21–27. ἐτίθετο—ἐσήμαινον om. R.
22. ἐφ᾽ οὗ] ἔδει addit Suidæ ed. Mediol.: om. codices.
23. πρῶτον πιόντα] προπιόντα Suidas.
δὲ addidi ex Suida.

1004. *ἀναβράττετε*: Ἀναστρέψατε τὰ ὀπτώμενα κρέα καὶ τὰ ὀπτηθέντα ἐξέλκετε.

1006. *ἀναπείρω*: Πήξω, κεντήσω. Gl. Victor.]

1007. *ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας*: Θαυμάζω τὴν σὴν εὐβουλίαν, ὦ Δικαιόπολι. διπλῆ δὲ καὶ περίοδος ἑπτάκωλος ἀμοιβαία. ἧς τὸ πρῶτον ἐν εἰσθέσει ἰαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ δύο, καὶ ἐν εἰσθέσει κῶλα δ'. καὶ ἐν εἰσθέσει κῶλον ἓν ὅμοιον τῷ πρώτῳ καὶ πέντε ἐν παρεκθέσει ἰαμβικὰ ἑφθημιμερῆ. ἐξ ὧν ἀμφοτέρων γίνονται στίχοι ὅμοιοι τοῖς δύο ἕξ. ἐν εἰσθέσει δὲ κῶλον ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ἑπτὰ στίχοι ὁμοίως ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί.

[1013. *ὑποσκάλευε*: Ἀναφύσα, ζωπύρει. R. ἀνάστρεφε, κίνει. Gl. Victor.]

1017. *οἴμοι τάλας*: Ἔρχεται ἀνὴρ Ἀθηναῖος, γεωργὸς, ἀπολέσας αὐτοῦ τὰς βόας, ληφθείσας ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν, δεόμενος τοῦ Δικαιοπόλιδος λαβεῖν τῆς εἰρήνης πρὸς πέντε ἔτη.

[τὰ πρόσωπα Δερκέτης γεωργὸς Φυλάσιος. R.]

1018. *κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου*: Ἀντὶ τοῦ, ἐν σεαυτῷ ἔχε τὴν κακοδαιμονίαν, μὴ ἐπιμίγνυσο ἡμῖν κακοδαιμονῶν.

1019. *σπονδαὶ γάρ εἰσί μοι μόνῳ*: Ἐπεὶ αὐτὸς ἐσπείσατο πρὸς Λακεδαιμονίους.

1020. *κἂν πέντ' ἔτη*: Ἀντὶ τοῦ εἰς πέντε ἔτη. τὸ δὲ μέτρησον ἀντὶ τοῦ δάνεισον. καὶ Ἡσίοδος

εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

καὶ Θεόπομπος Καπήλισιν

ἢ μετάδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε.

[1021. *συνετρίβην, ἀπωλόμην*. R.]

1. καὶ τὰ R. τὰ om. Ald.
4. σὴν εὐβ. R. εὐβ. σου Ald.
5–10. διπλῆ—καταληκτικοί om. R. διπλῆ—καταληκτικοί] Horum loco Portus et Kusterus hæc dederunt, διπλῆ καὶ περίοδος δεκάκωλος ἀμοιβαία. τούτων δὲ τῶν δέκα κώλων τὰ μὲν α' β' δ' ϛ' η' θ' ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ γ' ε' ζ' ι' δίμετρα καταληκτικά.
14. ληφθείσας] Legebatur καὶ ληφθείσας.
19. ἐσπείσατο R. ἐσπείσατο μόνος εἰρήνην Ald.
21. Ἀντὶ—τὸ δὲ om. R.
22. ἀντὶ τοῦ R. οἷον Ald. Ἡσίοδος] Ἔργ. 347.
24. Καπήλισιν] καπήλησιν R. καπήλισον Ald.
25. ἢ μετάδος] ἢ om. R.

1022. ἀπὸ Φυλῆς: Ὄνομα δήμου. καὶ Μένανδρος Δυσκόλῳ "τῆς "Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον Φυλήν."

1023. λευκὸν ἀμπέχῃ: Ἀντὶ τοῦ λευχειμονεῖς. οἱ γὰρ Φυλάσιοι λευκὰ ἐφόρουν. καὶ ταῦτα μέντοι καὶ οὗτοι, φησὶν, ἦσαν, οἵπερ με ἔτρεφον καὶ ἐποίουν τρυφᾶν βόες.

1025. βολίτοις: Βόλιτον οἱ Ἀττικοὶ οὕτως ἔλεγον χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν πάσῃ τρυφῇ, ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις δὲ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος αὐτῷ. Ἄλλως. δέον εἰπεῖν ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς, βολίτοις εἶπε παρ' ὑπόνοιαν παίζων. ἢ ἐπειδὴ διὰ τῆς κόπρου τὰ σπέρματα θάλλειν ποιοῦσιν οἱ γεωργοὶ καὶ καρπὸν πλεῖστον ποιεῖν, ἐξ οὗ τρέφονται, τοῦτο εἴρηκε.

1026. ἀπόλωλα τὼ 'φθαλμώ: Ἀπώλεσά μου τοὺς ὀφθαλμοὺς, κλαίων καὶ ὀδυρόμενος τοὺς βόας.

1028. ὑπάλειψον: Ἀντὶ τοῦ ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς μου ταχέως.

1029. οὐ δημοσιεύων τυγχάνω: Οἱ δημοσίᾳ χειροτονούμενοι ἰατροὶ καὶ δημόσιοι προῖκα ἐθεράπευον. φησὶν οὖν καὶ οὗτος ὅτι οὐ τῶν δημοσιευθέντων ἰατρῶν τυγχάνω. οἷον οὐ κοινῇ ἐσπεισάμην, τουτέστι σὺν τῇ πόλει· ἰδίᾳ δὲ καὶ ἐμαυτῷ μόνῳ.

1030. ἴθ' ἀντιβολῶ: Ἱκετεύω· δός μοι τῆς εἰρήνης, ὅπως ἀπολάβω τοὺς βόας.

1031. πρὸς Πιττάλου: Ὁ Πίτταλος οὗτος ἰατρὸς παρὰ Ἀθηναίοις. λείπει δὲ τὸ μαθητάς. τοῦτο δὲ ἔφη, ἐπειδὴ ἐκεῖνος εἶπεν ὑπάλειψον τοὺς ὀφθαλμούς. ὡσεὶ ἔλεγεν, ἄπελθε, ἐγχρίου παρὰ Πιττάλου.

1033. εἰς τὸν καλαμίσκον: Τὸν χαλκοῦν ἢ ἀργυροῦν, οἵους ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

1034. στριβιλικίγξ: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ῥανίδα. στρίβος δὲ καλεῖ-

1. τῆς Ἀττικῆς addidi ex R. et Harpocratione s. Φυλή.
3. Ἀντὶ τοῦ om. R.
4. καὶ ταῦτα μέντοι om. R.
7. δὲ ἀντὶ τοῦ ἐν] δ' ὅτι ἐν R.
8–11. αὐτῷ—εἴρηκε om. R.
12. μου hic R: post ὀφθαλμούς Ald.
14. Ἀντὶ τοῦ om. R.
μου om. R.
16. οἱ add. R.
17. καὶ δημόσιοι delendum videtur.
17, 18. φησὶν—τυγχάνω om. R.
17. οἷον οὖν οὐ R.
23. τὸ R. τοὺς Ald.
ἔφη R. εἶπεν Ald.
24. ὡς ἂν οὖν εἰ ἔλεγεν R.
26. ἢ R. ἢ τὸν Ald.
28. στρίβος] στροῖβος R.

ται ἡ λεπτὴ καὶ ὀξεῖα βοή. λίκιγξ δὲ ἡ ἐλαχίστη βοὴ τοῦ ὀρνέου. ἡ μὲν λέξις ἐκ τούτων γεγένηται. λέγει δὲ ὅτι οὐδὲ ἐλάχιστόν σοι μέρος μεταδίδωμι. τοῖν γεωργοῖν δὲ τοῖν τὴν γῆν ἐργαζομένοιν.

1036. ἀνὴρ ἀνεύρηκε: Διπλαῖ. αὕτη γάρ ἐστιν ἡ περίοδος ὁμοίως τῇ ἀνωτέρᾳ ἑπτάκωλος ἀντιστρέφουσα.

1038. μεταδώσειν: Τῶν σπονδῶν δηλονότι. στάθευε δὲ ὄπτα.

[1039. χορδὴ καλεῖται τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου. R.]

1041. ὀρθιασμάτων: Ἀνατάσεως ῥημάτων, τῶν μετὰ βοῆς κόμπων, ἢ τῶν μελῶν, παρόσον ὄρθιος νόμος κιθαρῳδικός.

1042. τἀγχέλεια: Ἢ λείπει τὰ κρέα, ἵν' ᾖ τὰ ἐγχέλεια κρέα, ἢ λέγει τὰς ἐγχέλεις. λάσκων δὲ φωνῶν, βοῶν. [παρόσον ἡ κνῖσα τῶν ὀπτωμένων τοῖς γείτοσι. R.]

1046. ξανθίζετε: Οἷον τῷ μέλιτι χροΐζετε. ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. ἡ δὲ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν ἐστὶν, ὅταν πυρρὰ ᾖ.

1047. Δικαιόπολι: Ἔρχεται ἀνήρ τις παράνυμφος βαστάζων κρέα τῷ Δικαιοπόλιδι παρά τινος νυμφίου, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν λαβεῖν ἐν βησίῳ μικρὸν τῆς εἰρήνης, ὅπως μὴ ἐξέρχοιτο εἰς πόλεμον ὁ νυμφίος, ἀλλὰ μένοι τερπόμενος σὺν τῇ γυναικὶ αὐτοῦ.

1050. ἐγχέαι: Ἐπιχεῖν, ἐπιβαλεῖν. τῶν κρεῶν δὲ ὧν ἔπεμψέ σοι. ἐς τὸν ἀλάβαστρον δὲ, εἰς τὴν μυροθήκην.

1052. εἰρήνης ἕνα: Ὡσεὶ ἔλεγε κοχλιάριον ἕν. ἔστι δὲ λήκυθος ἡ ὦτα μὴ ἔχουσα, ἧς οὐκ ἔστι λαβέσθαι.

1054. ὡς οὐκ ἂν ἐγχέαιμι: Παραιτεῖται ὁ Δικαιόπολις μεταδοῦναι τῆς εἰρήνης. [χιλιῶν περισπῶσιν Ἀττικοί. γρ. καὶ χιλίων. R.]

1055. ἡ νυμφεύτρια: Ἔρχεται νυμφεύτρια δεομένη Δικαιοπόλιδος, καὶ λέγουσα ὅτι ἔπεμψέ μέ τις νύμφη δεηθῆναί σου πρὸς τὸ λαβεῖν τῆς εἰρήνης, ὅπως ἀλείφῃ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ

1. ἡ λεπτὴ om. R.
λίκιγξ] λίγξ R.
2. ἡ μὲν—γεγένηται addidi ex R.
3. τοῖν γεωργοῖν δὲ om. R.
τῶν τὴν γῆν ἐργαζομένων R.
4, 5. om. R.
6. δηλονότι. στάθευε δὲ om. R.
13. χροΐζετε R. χρωΐζετε Suidas s. ξανθίζετε. χρίετε Ald.
πυρὰ R.
15. Lemma δικαιόπολις est in R.
Ἔρχεται om. R.
19, 20. τῶν—ἀλάβαστρον δὲ om. R.
21. ἔστι δὲ] ὁ ἀλάβαστος videlicet. Vid. Hemst. ad Polluc. 10, 121.
ἔστι—λαβέσθαι om. R.
24. χιλιῶν περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί] Excerpsit Suidas s. χιλιῶν.

μὴ ἐξέρχοιτο εἰς πόλεμον. κωφὸν δὲ εἰσάγεται τὸ πρόσωπον τῆς νυμφευτρίας.

1057. φέρε δὴ τί σὺ λέγεις: Παραθεὶς τὸ οὖς ἤκουσεν ὁ Δικαιόπολις τῆς νυμφευτρίας.

ὡς γελοῖον: [Τοῦτό φησιν ὡς ἀκούσας πρὸς τὸ οὖς. R.] κράζων καὶ ἀστευόμενος ὁ Δικαιόπολις ἐφ' οἷς ἤκουσε παρὰ τῆς νυμφευτρίας λέγει τὸ, ὡς γελοῖον ὦ θεοὶ τὸ δέημα τῆς νύμφης. τὸ δὲ δέημα αὐτῆς ἦν, μικρὸν τῆς εἰρήνης λαβεῖν, ὅπως ἀλείφοι ταύτῃ τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς κατὰ τὰς νύκτας, καὶ μὴ ἐς πόλεμον ἐξέρχοιτο.

1059. ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τὴν οἰκίαν τὸ πέος ἔφη.

1062. ὕπεχ' ὧδε δεῦρο: Πρόφερε τὸ ἀλάβαστρον, φησὶν, ἐξ οὗ ἀλείφονται οἱ δειπνοῦντες, τὴν τοῦ μύρου λήκυθον. κατ' ἐρώτησιν δὲ τοῦτο ἀναγνωστέον. τὸ δὲ ἑξῆς ὡς συμβουλεύοντος καὶ ὑποτιθεμένου πῶς αὐτῷ δεῖ χρήσασθαι.

1064. καταλέγωσι τουτωΐ: Τῷ ἀλείμματι. λέγει δὲ τῇ εἰρήνῃ. τὸ δὲ καταλέγωσιν ἀντὶ τοῦ κατατάττωσιν.

1066. οἰνήρυσιν: Τὴν τοῦ οἴνου κοτύλην, ᾗ ἀρύονται.

1068. τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακώς: Ἐσκυθρωπακώς.

1070. ἰὼ πόνοι τε: Ἔρχεταί τις καλῶν εἰς πόλεμον τὸν Λάμαχον.

1071. ἀμφιχαλκοφάλαρα: Ἀντὶ τοῦ πολύχαλκα. τραγικώτερον δὲ λέγει, διὰ τὸ μεγαλορρῆμον τοῦ Λαμάχου.

1073. λόχους: Ἔνιοι μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα, οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν δώδεκα, οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασι καὶ σύμμετρον. καὶ λοχαγὸς, προστάτης, καὶ ἡγεμὼν ὁ αὐτός ἐστι, πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον τέσσαρες λόχοι, οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεὺς, ὡς ἀλλαχοῦ Ἀριστοφάνης "γνώσεσθ' ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι λόχοι τέσσαρες μα-

1. εἰσάγεται R. εἰσάγει Ald.
3–9. Παραθεὶς—ἐξέρχοιτο om. R.
6. ἀστευόμενος] ?
10. τὸ πέος ἔφη R. εἶπε τὸ πέος Ald.
12–15. Πρόφερε—χρήσασθαι] κατ' ἐρώτησιν. τὴν τοῦ μύρου λήκυθον R.
16. κατατάττωσι. τῷ etc. R.
20. καλῶν hic R: post πόλεμον Ald.
22. Ἀντὶ τοῦ om. R.
23. δὲ om. R.
διὰ—Λαμάχου om. R.
24–p. 416, 3. om. R.
28. ἀλλαχοῦ] Lys. 452.

" χίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων." καὶ καταλοχίσαι τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ. λόφους δὲ περικεφαλαίας. λόφος γὰρ καὶ τὸ περικεφαλαίας ἄκρον, καὶ γῆς ἀνάστημα.

1074. τὰς εἰσβολάς: Τὰς εἰσόδους τῶν πολεμίων στρατῶν. νιφόμενον δὲ ὡς χειμῶνος ὄντος.

1075. ὑπὸ τοῦ χάους γάρ: Θεόπομπος τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἑψῆσαί φησι χύτραν πανσπερμίας (ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτὴν) καὶ θύειν τοῖς Χουσὶν Ἑρμῇ χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας οὐδένα γεύσασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τοὺς περισωθέντας, ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα, ὡς Φιλόχορος. Ἄλλως. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἄγονται οἵ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες ἐν Ἀθήναις, ἐν ᾧ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἑψήσαντες θύουσι μόνῳ τῷ Διονύσῳ καὶ Ἑρμῇ. οὕτω Δίδυμος.

1076. ἐμβαλεῖν Βοιωτίους: Πολέμιοι γὰρ ἦσαν οἱ Βοιωτοί. ἐν τοῖς ἄνω οὖν ὁ Δερκέτης ἔφη ὅτι Βοιωτοί τινες ἀφείλοντό μου τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν.

1078. οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με: Ὁ Δικαιόπολις, οὐ δεινόν, φησί, μὴ ἐξουσίαν ἔχειν με ἑορτάσαι. ἴσως διὰ τὸν τῶν στρατιωτῶν θόρυβον.

1079. πολεμολαμαχαϊκόν: Ἔμφασιν ἔχει, ὡσεὶ ἔφη, ξενικὸν ἢ Κορινθιακόν.

1080. καταγελᾷς ἤδη σύ μου: Διὰ τὸ εἰπεῖν πολεμολαμαχαϊκόν.

1081. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ: Ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ. αἰνίττεται δὲ εἰς τὴν τοῦ Λαμάχου περικεφαλαίαν, τρεῖς λόφους ἔχουσαν ἀπὸ τῶν περικειμένων αὐτῇ πτίλων. ὁ δὲ θέλει εἰπεῖν, τοῦτό ἐστι. βούλει πρὸς ἀκαταμάχητόν τινα μάχεσθαι. ὁ γὰρ Γηρυόνης, οὗ ἐμνήσθη, τρικέφαλος ἦν, καὶ πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρα-

5. δὲ om. R. χειμῶνος ὄντος R. χιόνος οὔσης Ald.
6. Θεόπομπος] Vid. schol. Ran. 220.
7. χύτραν Suidas s. Χύτροι. χύτρας Ald.
10, 11. ἤγετο—Ἄλλως om. R.
11–14. ἐν μιᾷ—Δίδυμος ante Θεόπομπος collocat R.
12, 13. ἐν ᾧ—μόνῳ addidi ex R.
15–17. ἐν τοῖς—βοῶν om. R.
19, 20. ἴσως—θόρυβον om. R.
21, 22. om. R.
25. τοῦ add. R. τρεῖς λ. ἔχουσαν om. R.
27. ἀκαταμάχητον R. et Suidas s. Γηρυόνης. δυσκαταγώνιστον Ald.

κλεῖ. δείκνυσι δὲ αὐτῷ τι τῶν τετραπτερυλλίδων ἅμα τοῦτο λέγων· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, Γηρυόνῃ τρισωμάτῳ, τετραπτίλῳ εἶπεν.

1082. αἶ αἴ: Τούτων τινὲς τὸ μὲν πρῶτον διὰ τῆς αι διφθόγγου, θρηνητικὸν γὰρ, τὸ δὲ δεύτερον ψιλόν. θαυμαστικὸν γάρ.

οἵαν ἀγγελίαν: Τὸν πόλεμον δηλονότι.

1083. αἶ αἶ, τίνα δ' αὖ μὴ προστρέχει: Ἔρχεται ἄγγελος καλῶν τὸν Δικαιόπολιν ἐπὶ δεῖπνον.

1085. βάδιζε τὴν κίστιν: Τότε γὰρ οἱ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑψήματα. τὴν κίστην λαβὼν, τὴν ὀψοθήκην. Ὅμηρος

μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδήν.
ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνῶσιν ἄλλου ποτηρίου, διὰ τὴν ἐπὶ Ὀρέστῃ γενομένην αἰτίαν.

1087. ἐγκόνει: Ἀντὶ τοῦ σπεῦδε. μέλλοντας γὰρ αὐτοὺς δειπνεῖν ἐπέχεις.

1091. σησαμοῦντες: Ἄλλο σησαμοῦς, καὶ ἄλλο σησάμη. σησαμοῦς μὲν εἶδος πλακοῦντος, σησάμη δὲ ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν σησαμίδα. ἰτρία δὲ καπυρώδη πλάσματα.

1092. ὀρχηστρίδες: Ὑπερβατόν ἐστιν· ὀρχηστρίδες πάρεισι καλαὶ, καὶ τὰ φίλτατα τοῦ Ἁρμοδίου. τουτέστι, τὰ εἰς Ἁρμόδιον σκολιὰ ᾄσματα· ὅπερ ἀνωτέρω ἔφη· Ἁρμοδίου μέλος ᾄσεται.

1094. ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα: Ὅτι ἐζωγράφουν ἐν τῇ ἀσπίδι μεγάλην Γοργόνα.

1096. τὸν γύλιον: Γυλιὸς, σπυριδῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον.

1, 2. δείκνυσι—εἶπεν om. R. et Suidas.
3, 4. om. R.
5. δηλονότι om. R.
7. ἐπὶ R. εἰς Ald.
δεῖπνον R. δεῖπον καὶ φησί Ald.
8–10. τότε—ἑψήματα in fine scholii ponit R.
10. ἑψήματα καὶ κίστιν καὶ χοᾶ Suidas s. χοᾶ.
τὴν κίστην λαβὼν R. κίστιν δὲ Ald.
11. Ὅμηρος] Od. Z, 76. Γ, 480.
12. κίστῃ R. κίστει Ald. et Suidas.
12, 13. ἐτίθει—βασιλῆες om. R.
14. κοινωνήσωσιν Suidas.
15. τῷ Ὀρέστῃ Suidas.
18–20. om. R.
20. καπυρώδη Suidas s. ἰτρία. καὶ πυρώδη Ald.
23. ὅπερ—ᾄσεται om. R.
26, 27. om. R.

[1098. θυμίτας: Ἐκ θυμῶν κατασκευασθέντας. Gl. Victor.]

1100. θρῖον ταρίχους: Ἐπεὶ ἐπὶ φύλλων τὰ τεμάχη βαλλόμενα βαστάζονται. σαπροῦ δὲ ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. σκεύασμα δέ τι παρὰ Ἀθηναίοις τὸ θρῖον· ὅπερ λαμβάνει ὕειον στέαρ ἢ ἐρίφειον καὶ σεμίδαλιν καὶ γάλα καὶ τὸ λεκιθῶδες τοῦ ᾠοῦ πρὸς τὸ πήγνυσθαι, καὶ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον ἥδιστον ἀποτελεῖ βρῶμα. οὕτω Δίδυμος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ἄλλη τις σκευασία θρῖον, ἐγκέφαλος μετὰ γάρου καὶ τυροῦ κατασκευαζόμενος, καὶ ἑλιττόμενος ἐν φύλλοις συκῆς καὶ ὀπτώμενος.

[1101. λείπει τὸ ἰχθύων. R.]

1108. τὸ λοφίον: Ἐὰν μὲν ὑποκοριστικὸν, δηλοῖ ἐλάττονα τῶν τριῶν λόφων. ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται καὶ δηλοῖ τὴν θήκην.

1109. λεκάνιον: Κρατῆρα πεπληρωμένον τῶν λαγῴων κρεῶν. λεκάνια δὲ καὶ λεκανίδας τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων καὶ ἐκπέταλα.

1110. τριχόβρωτες: Σῆτες. θρὶψ, σκώληξ κατεσθίων τὰς τρίχας. καὶ προπερισπωμένως δὲ λέγεται τριχοβρῶτες.

1111. ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου: Κυρίως μὲν μίμαρκις ἡ λαγῴα χορδὴ ἐκ τῶν ἐντέρων. χρῶνται δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. Ἄλλως. μίμαρκις σκευασία τις τῆς κοιλίας, ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγῴου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην.

1112. ἄνθρωπε βούλει: Κατ' ἐρώτησιν. δηλοῖ δὲ τὸ ἐν ἔχθρᾳ εἶναι.

1114. κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ: Ἐπιτρέψαι, ὥστε κρῖναι. καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ "ἐπιτρεπτέον τινί ἐστι περὶ τούτων." ταῦτα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν οἰκέτην διασύρων καὶ παίζων τὸν Λάμαχον.

1115. πότερον ἀκρίδες: Διασύρει τὸν Λάμαχον ὡς ἀκρίδας ἐσθίοντα. ἢ ὅτι πρότερον εὐτελεῖ ἐχρῆσατο διαίτῃ.

2, 3. Ἐπεὶ—βαστάζονται om. R.
3. σαπροῦ—νέου in fine scholii habet R. et om. δέ.
4. δέ om. R.
5, 6. καὶ τὸ—πήγνυσθαι addidi ex R.
5. λεκιθῶδες τοῦ ᾠοῦ] λεκιθώδους ὠμὸν R. et Suidas. Emendavit Kusterus.
6. ἀποτελεῖται R. ἀπετέλει Suidas.
9. φύλλοις Suidas. φύλλῳ Ald.
11, 12. ἐὰν μὲν—δηλοῖ R.
13. τὴν θήκην τῶν λόφων R.
14, 15. λεκάνια—ἐκπέταλα om. R.
16. ζῷον κατεσθίον τὰς τρίχας οἱ σῆτες ὁ θρίψ R.
17. καὶ—τριχοβρῶτες om. R.
18, 19. Κυρίως—Ἄλλως. μίμαρκις om. R.
21. καρυκικήν R.
23. κρῖναι] Sequentia om. R.
26. ὡς om. R.
27. ἐχρήσατο R. ἐχρῆτο τῇ Ald.

1117. *καθελών μοι τὸ δόρυ*: Παρατηρητέον ὅτι ὁ μὲν φιλοπόλεμος ὤν, πάντα τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ζητεῖ, ὁ δὲ πρὸς τροφὴν ὡς εἰρήνην ζητῶν.

1118. *δεῦρο τὴν χορδήν*: Χορδὴ καλεῖται τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

1119. *τοὔλυτρον*: Κρατεῖ καὶ ἕλκει τοῦ δόρατος τὴν θήκην. τὸ ἐντελὲς τὸ ἔλυτρον.

1120. *καὶ σὺ παῖ τοὖδ' ἀντέχου*: Τοῦ ὀβελίσκου, ὥστε τὰ ἐμπεπαρμένα κρέα ἢ τὴν χορδὴν ἐφελκύσαι.

1121. *τοὺς κιλλίβαντας*: Τρισκελῆ ἐστί τινα ξύλα, ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες.

1122. *καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας*: Λείπει γαστρός· ἵν' ᾖ, καὶ τῆς ἐμῆς γαστρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ἔκφερε τοὺς κριβανίτας ἄρτους. ἔπαιξε δὲ χαριέντως ὅτι καὶ οὗτοι περιφερεῖς ὡς αἱ ἀσπίδες.

1123. *γοργόνωτον*: Περιφραστικῶς τὴν ἀσπίδα. γοργόνωτον δὲ τὴν ἔχουσαν Γοργόνα.

1127. *κατάχει σὺ παῖ*: Εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα γένηται λαμπροτέρα. ὁ Λάμαχος δέ ἐστι παρακελευόμενος ἐπὶ τὸ μέρος τὸ χαλκοῦν τῆς ἀσπίδος ἔλαιον καταχυθῆναι, ἵνα στίλβῃ. εἰσὶ γάρ τινες οἳ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες μαντεύονται. οὕτως ὁ Σύμμαχος. σμήχει οὖν τὴν ἀσπίδα, καταχέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἶτα ὡς φαιδρυνθείσης αὐτῆς ἐνοπτριζόμενος πρὸς αὐτὸν λέγει, ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα· οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἔλλαμψιν. Ὅμηρος "ὄσσε δ' ἄμερδε." ταῦτα δὲ ὡς μαντευόμενος λέγει.

[1128. *παίζει παρὰ τὴν γοργόνα*. R.]

2, 3. πρὸς τὸν πόλεμον—ζητῶν R. εἰς πόλεμον ζήτει, ὁ δὲ ἀντιστρόφως τὰ εἰς εἰρήνην Ald.

4, 5. om. R: habet supra ad v. 1039.

6. κρατεῖ—δόρατος add. R.

τὸ ἐντ. τὸ ἔλ. om. R.

8. τοῦ ὀβελίσκου R. τοὐβελίσκου Ald.

9. ἐφελκύσαι R. μὴ ἑλκύσαι Ald.

10. ἐστι add. R.

ξύλα R. et Suidas s. κιλλίβαντες. σκευάσματα Ald.

τιθέασι R. et Suidas. ἐπιτιθέασι Ald.

11. διαπαυόμενοι addit R, quod in διαναπαυόμενοι mutavi ex Suida.

12, 13. Λείπει—ἄρτους om. R.

14. αἱ om. R.

17. λαμπρότερος γένηται Suidas s. κατάχει.

18, 19. ὁ Λάμαχος—ἵνα στίλβῃ om. R.

20–25. οὕτως—λέγει om. R.

22. πρὸς αὐτὸν] εἰς αὐτὴν Suidas.

24. ἔλλαμψιν] ἔκλαμψιν Suidas.

Ὅμηρος] Il. N, 340.

1132. *ἔξαιρε παῖ θώρακα*: Πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἔπαιξε. θωρήξασθαι γάρ ἐστι τὸ καθοπλισθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ πίνειν καὶ τὸ μεθυσθῆναι οὕτω καλοῦσιν, ἐπειδὴ θώραξ καὶ τὸ στῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ στῆθος θωρήσσειν λέγουσιν τὸ μεθύειν, καὶ ἀκροθώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἀνακρέων. ἔστι δὲ Ἀττική. ἔξελε οὖν, φησὶ, κἀμοὶ τὸν χοᾶ, ὃν καλεῖ θώρακα, ὥστε θωρακισθῆναι, τουτέστι τὸν θώρακα πληρῶσαι.

[1134. οἷον μεθυσθήσομαι. R.]

1137. *κίστιδος*: Καὶ κίστη καὶ κίστις λέγεται. καὶ διελθὼν τοῦτο τὸ δρᾶμα γνώσῃ. [τὴν ὀψοθήκην. R.]

1140. *νίφει βαβαιάξ*: Ἀντὶ τοῦ ψυχρά. οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ἐξιόντες ἐπετηροῦντο τὰς διοσημίας.

1142. *ἴτε δὴ χαίροντες*: Κορωνὶς καὶ εἴσθεσις εἰς μέλος τοῦ χοροῦ προῳδικὸν, περιόδων τριῶν. ὧν ἐστι πρώτη ἀναπαιστικὴ τριὰς τρισκαιδεκάμετρος ὀκτάκωλος. τέλος δὲ αὐτῆς, ἀνατριβομένῳ τὲ τὸ δεῖνα, τουτέστι τὸ αἰδοῖον κατ' εὐφημισμόν.

[1143. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ πόλεμον, ὁ δὲ ἐπὶ δεῖπνον. R.]

[1144. τῷ Δικαιοπόλιδι. λείπει δὲ τὸ πάρεστιν. ῥιγῶν Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. R.]

[1145. τὴν ἐμβολήν. R.]

[1148. τὸ αἰδοῖον λέγει. R.]

1149. *Ἀντίμαχον*: [Φασὶ γὰρ αὐτὸν γράψαι ψήφισμα ὥστε τοὺς χοροὺς μηδὲν ἐκ τῶν χορηγῶν λαμβάνειν. τὸν Ψακάδος ἔφη. οἱ μὲν ὅτι οὕτως ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ συνεχῶς πτύειν, ἢ διὰ τὸ μηδὲν ἀναλῶσαι. R.] τὸν συγγραφέα. Ψακὰς δὲ οὗτος ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ προσέρραινε τοὺς συνομιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπιακὸς καλούμενος Ψακὰς διὰ τοῦτο. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ

2. *τὸ μεθυσθῆναι* R. *μεθύειν* Ald. Seqq. om. R.
4. *ἀκροθώρακας* Suidas s. *θωρήξασθαι*. *θώρακας* Ald.
9, 10. *Καὶ κίστη—γνώσῃ* om. R.
11. *ἀντὶ τοῦ ψυχρά* addidi ex R.
12. *ἐπετηροῦντο τὰς διοσημίας* R. *ἐπετήρουν τὰς διοσημείας* Ald.
13–16. *Κορωνὶς—εὐφημισμόν* om. R.
25–p. 421, 4. *τὸν συγγραφέα—ἐχρήσατο* om. R.
26. *Ὀλυμπιακὸς*] *καὶ Ὀλυμπικὸς* Suidas s. *Ἀντίμαχος* et s. *Ψεκάς*. Unde addidi *καὶ*.
27. *καλούμενος—τοῦτο*] *οὕτω καλούμενος* Suidas s. *Ψεκάς*.

πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν, καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπείνων. ἐχορήγει δὲ ὁ Ἀντίμαχος τότε, ὅτε εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καλὸς χορηγῶν ποτε μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο.

1154. *ἀπέλυσεν ἄδειπνον*: Ἀπέκλεισε δείπνων. *ἀντὶ τοῦ ἀπεστέρησε τοὺς μισθοὺς, οὐδέν μοι ἐχορήγησε.*

[1155. *τευθίδος*: Τευθὶς, *πέμμα πλακουντῶδες καὶ εἶδος ἰχθύου θαλασσίου.* Gl. Victor.]

1157. *σίζουσα*: Ἀντὶ τοῦ *ζέουσα, ὡς ἐπὶ τηγανιζομένης, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. καὶ* Ὅμηρος "*ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός.*" *πάραλος δὲ ἀντὶ τοῦ παραθαλασσία. ἢ ἡ παρὰ τοὺς ἅλας κειμένη. ἐπεὶ δὲ καὶ ἱερὰ ναῦς τῶν* Ἀθηναίων Πάραλος *καλεῖται, ἐπήνεγκε τὸ ὀκέλλοι, ὅ ἐστι προσορμίζοι, ὡς ἐπὶ νεώς.*

1163. *ἠπιαλῶν γάρ*: Ἀντὶ τοῦ *ῥιγοπυρέτῳ περιπεσών. ἠπίαλος γὰρ κυρίως ὁ μετὰ ῥίγους πυρετός. ἠπιαλῶν δὲ εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἠπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες.* [*ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνηθες, ὡς τὴν ἐρωμένην ἔχων ἀντὶ τοῦ ἔχοντα.* R.] *ἱππασίας δὲ ἀντὶ τοῦ ἱππικῆς, ὡς ὄντος αὐτοῦ ἱππέως. καὶ γὰρ ἕως ἑσπέρας διατρίβουσιν ἐν τῇ δοκιμασίᾳ οἱ ἵπποι.*

1166. *τῆς κεφαλῆς* Ὀρέστης: Ἀττικῶς *ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλήν. ὁ δὲ* Ὀρέστης *οὗτος προσποιούμενος μωρίαν τοὺς παριόντας ἀπέδυεν. ἦν γὰρ λωποδύτης. ἢ πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἀντὶ τοῦ ὁ μαινόμενος. πελεθὸν δὲ βῶλον.*

1172. *βάλοι* Κρατῖνον: Παρ' *ὑπόνοιαν λέγει* Κρατῖνον *οὐ τὸν ποιητὴν, ἀλλά τινα ἕτερον ἀλαζόνα καὶ θρασὺν καὶ μαινόμενον καὶ μέθυσον. βάλοι οὖν, φησι, τοῦτον, ἵνα πλείοσι κακοῖς περιπέσῃ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ.*

1. *χορὸν* Suidas. Legebatur *καιρόν*.
2. *χορευτῶν*] *χορευόντων* Suidas s. Ψεκάς.
5. Ἀπέκλεισε δείπνων om. R. Est diversa lectio.
9. *ὡς ἐπὶ τηγανιζομένης* om. R.
ποιὸν R. *οἷον* Ald.
10. *καὶ* om. R.
Ὅμηρος] Od. I, 394.
πάραλος δὲ ἀντὶ τοῦ om. R.
11. *ἡ* om. R.
11, 12. *ἐπεὶ—ἐπήνεγκε τὸ* om. R.
14. Ἀντὶ τοῦ om. R.
περιπεσών] Sequentia om. R.
20. Ἀττικῶς hic R, post *κεφαλήν* Ald.
22, 23. *ἢ πρὸς—βῶλον* om. R.
24, 25. Κρατῖνον et *ἕτερον* addidi ex R.
25. *καὶ μαινόμενον* om. R.
26–p. 422, 3. *βάλοι—λυχνώματα* om. R.

1173. ὦ δμῶες: Κορωνίς. εἰσέρχεται γὰρ ὁ ὑποκριτής. καὶ ἔστιν ἰαμβεῖα τρίμετρα καταληκτικὰ ιϛʹ.

1175. ὀθόνια: Τὰ λεγόμενα παρὰ ἰατροῖς λυχνώματα.

1176. λαμπάδιον: Οἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, οἱ δὲ ἐπιδέσμου εἶδος, οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν. οἱ δὲ τὰ ἔμμοτα. οἰσυπηρὰ δὲ, ῥύπου πεπληρωμένα. [οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων. R.] λαμπάδιον δὲ καταδέσμου εἶδος. περὶ τὸ σφυρὸν δὲ περὶ τὸ ὀστοῦν τὸ κάτωθεν τοῦ γόνυος. χάραξ δέ ἐστι ξύλον ἐν ᾧ τὰς ἀμπέλους δεσμοῦσιν, ὥστε ἵστασθαι καὶ μὴ πίπτειν εἰς τὴν γῆν.

1178. παλίνορον ἐξεκόκκισεν: Ἐκτραπὲν τῆς ἁρμονίας ἤχησεν. [παλινόρμητον. ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν, ἐξέκλασεν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κόκκων. θέλει δὲ εἰπεῖν ἔκλασεν τὸν πόδα. R.]

1180. καὶ Γοργόν' ἐξήγειρε: Παρ' ὑπόνοιαν. θέλων γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς πληγῆς κονδύλην ἐποίησεν αὐτὸς ὁ Λάμαχος, ἔφη, Γοργόνα ἐξήγειρεν. ὡσεὶ ἔλεγεν, οἴδημα ἀνέστησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

1181. πτίλον δὲ τὸ μέγα: Ἔπαιξε πλάσας ὄνομα ὄρνιθος· διὰ τὸ κομπηρὸν τοῦ Λαμάχου. γράφεται δὲ οὕτως· πτίλου δὲ τοῦ μεγάλου πεσόντος ἐς τὰς πέτρας δεινὸν μέλος ἐξηύδα ὁ Λάμαχος. ἢ πεσὼν πρὸς ταῖς πέτραις ἐθρήνει τὸ μέγα πτίλον. Ἄλλως. πτίλον μέγα λέγει τὴν περικεφαλαίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πτεροῦ. οὐ γὰρ τὸ πτερὸν πεσὸν εἰς πέτραν ἤχησεν, ἀλλὰ τὸ κράνος ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένον. ὑδρορρόαν δὲ ὕφαλον πέτραν, ἢ τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος. λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια, ὡς τὸ "οἱ δὲ εἰς τὰς "ὑδρορρόας συνωθοῦντες αὐτοὺς, διὰ τούτων ἐσώζοντο εἰς τὰς ναῦς."

[1187. κατασπέρχων: Σπέρχειν, σπεύδειν, χαλεπαίνειν, θυμοῦσθαι, ἀπειλεῖν, ταράσσεσθαι. Gl. Victor.]

4-6. Οἱ μὲν—οἰσυπηρὰ δὲ om. R.

4. λεπτὸν ἐρίδιον Photius s. λαμπάδιον. λεπτὸν χειρίδιον Suidas. Legebatur λεπρὸν χοιρίδιον.

5. νάρθηκα—ναρθηκίζοντα—τὸ σφυρόν Suidas. Legebatur νάρεγκα—δρυγκίζοντα—τὸν σφυρόν.

6. ἔμμοτα Suidas. Legebatur ἔμματα.

7–10. λαμπάδιον—εἰς τὴν γῆν om. R.

11–16. Ἐκτραπὲν—ἐξήγειρεν om. R.

17–26. διὰ τὸ—ναῦς om. R: habet gl. εἰς ὕφαλον πέτραν.

25, 26. λέγεται—ναῦς] Hæc illata videntur ex Suida s. ὑδρορρόα.

1189. *ἀτταπαττᾶ*: Θρηνῶν παρατραγῳδεῖ. *κατεγχάνοι δὲ καταγελάσοι. παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀντιτίθησιν αὖθις ὁ μὲν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰ, ἅπερ ἔπαθεν, ὁ δὲ ἅπερ ἔχει ἐν εἰρήνῃ χαρμόσυνα.*

[1198. *κυδώνια*: Ὡσεὶ ἔλεγε μῆλα ὅτι παρὰ τὰ ἄλλα σκληρότερά ἐστιν. R. Victor.]

1199. *ὦ χρυσίω*: Πρὸς τὰς δύο πόρνας λέγει.

1200. *τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν*: Εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν. Ἄλλως. μανδαλωτὸν, εἶδος φιλήματος ποικίλον καὶ ἡδὺ, θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον.

[1203. *ἱππικὲ Λάμαχε*. R.]

1206. *τί με σὺ κυνεῖς*: Ἔνιοι ἓν βούλονται εἶναι, ἵνα ᾖ ὁ Λάμαχος λέγων πρὸς τὸν Δικαιόπολιν τὸ, τί με σὺ κυνεῖς, τί με σὺ δάκνεις· ἵνα ᾖ τὸ κινεῖν ἀντὶ τοῦ σαίνειν. ὡσεὶ ἔλεγε, τί μου καταπαίζεις καὶ λυπεῖς με ὦ Δικαιόπολι.

1207. *τάλας ἐγώ*: Διπλῆ περίοδος δεκάκωλος, ἧς τὸ πρῶτον ὅμοιον τῷ πρὸ αὐτοῦ, δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐν εἰσθέσει. τὸ τέταρτον ἐν εἰσθέσει ἰαμβικὸν ἡμιόλιον. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸς στίχος.

1209. *τοῖς Χουσὶ γάρ τις*: Ἐπεὶ ὁ Λάμαχος εἶπε, ξυμβολῆς βαρείας, ἐπήνεγκεν ὁ Δικαιόπολις συμβολὰς, παίζων πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τὸ ἐπὶ τὸ δεῖπνον λεγόμενον. λέγεται γὰρ συμβολὴ καὶ ἐπὶ δείπνου τοῦ ἐκ κοινοῦ ἐπιτελουμένου· οὓς ἐράνους Ὅμηρος φησιν

εἰλαπίνη ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

1211. *ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον*: Οὐκ ἔστι σοι σήμερον ἡμέρα παιωνία καὶ ὑγιεινή. ἕκαστον δὲ ὧν ὁ Λάμαχος λέγει, τρέπει οὗτος

1. κατεγχάνοι δὲ om. R.
2, 3. παρατηρητέον—χαρμόσυνα om. R.
8. γλῶσσαν R.
λείχειν] Seqq. om. R.
9. θηλυδριῶδες] Utitur verbis Aristophanis Thesm. 131. ubi est, ὡς ἡδὺ τὸ μέλος—καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον καὶ μανδαλωτόν.
12–14. ἔνιοι τὸν λάμαχον, ἵνα ᾖ τὸ κινεῖς ἀντὶ τοῦ σαίνεις. ὡσεὶ— R.
15. ὦ add. R.
16. Scholion metricum om. R.
21. ἐπήνεγκεν—συμβολὰς om. R.
παίζων] παίζει R.
ὁμωνυμίαν ὁ δικαιόπολις R.
22–24. τὸ ἐπὶ—τάδε γ' ἐστίν om. R.
23. Ὅμηρος] Od. A, 226.
25 – p. 424, 5. Οὐκ—χερσί] ἑορτὴ ἀθήνησι. ἐπεὶ ἐκεῖνος παιῶνα καλεῖ, ἔπαιξεν ὁ δικαιόπολις καὶ φησὶν ὅτι οὐκ ἔστι σήμερον τὰ παιώνια R.

εἰς παιδιάν. Παιᾶνα, φησὶν, ἐπικαλῇ, ὥσπερ οὐκ εἰδὼς ὅτι σήμερον οὐκ ἔστι Παιώνια. ἔστι δὲ ἑορτὴ Ἀθήνησιν, Ἀπόλλωνι ἴσως ἀνακειμένη. καὶ παιώνιον ἰατρεῖον θεραπευτήριον, ἢ σωτήριον φάρμακον. καὶ παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις σωτηρίοις, ἰατρευτικοῖς θεραπευτικοῖς. καὶ παρακατιὼν ἐρεῖ, παιωνίαισι χερσί.

1212. [πρὸς τὰς πόρνας φησί. R.] λάβεσθέ μου λάβεσθε: Διπλῆ καὶ δυάδες τρεῖς, δικώλους ἔχουσαι τὰς περιόδους, ἐξ ἰάμβου τριμέτρου ἀκαταλήκτου ἐκκειμένου. τῆς μὲν οὖν πρώτης δυάδος τὸ πρῶτον παιωνικὸν δίρρυθμον, τὸ προσλάβεσθ' ὦ φίλαι.

1216. ἰλιγγιῶ: Ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος, καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ἴλιγγον.

[1221. παιωνίαισι: Ταῖς ὑγιειναῖς. Gl. Victor. ταῖς θεραπευτικαῖς. Gl. R. Victor.]

1222. ποῦ ἐστιν ὁ βασιλεύς: Δηλοῖ ὡς ἄρα τὴν ἐπιμέλειαν ὁ βασιλεὺς εἶχε τῆς ἁμίλλης τοῦ χοὸς, καὶ τὸ ἆθλον ἐδίδου τῷ νικήσαντι, τὸν ἀσκόν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρχή τις ἐστιν. ἦν δὲ καὶ τῶν μυστηρίων ἐπιμελητὴς τῶν πομπῶν καὶ τῶν θυσιῶν δὲ ἦρχεν.

[1223. ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν: Ὡς νικήσας τὸν ἆθλον αἰτεῖ τὸν ἀσκόν. R. Victor. τὸν ἀσκὸν δείκνυσι. R.]

1224. ὀδύρτα: Κατὰ ἐναλλαγὴν τοῦ σ Ὀδύρσα, τουτέστι Θρᾳκική. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι, τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν.

1226. ὦ πρέσβυ: Ἑαυτὸν γὰρ ὑπετίθετο πρέσβυν, πρὸς τὴν γυναῖκα διαλεγόμενος ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος.

1227. ἄμυστιν: Τὴν ἀθρόαν πόσιν οὕτως ἔλεγον. ἔστι δὲ εἶδος ποτηρίου φιαλώδους. Ἄλλως. οἷον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως ἔπινον. ἢ παρὰ τὸ ἀπνευστὶ ἐκπιεῖν, ἢ παρὰ τὸ μὴ μύειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου.

1228. τήνελλα: Μίμημα ἐπιφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα. Ἀρ-

7–11. Διπλῆ—ἴλιγγον om. R.
14. Δηλοῖ om. R.
15. εἶχε τῶν ληνα . . . . R. Fort. τῶν Ληναίων.
20. Κατὰ—Ὀδύρσα, τουτέστι om. R.
21. τουτέστι θρῆνον—ὀδυρμόν om. R.
23, 24. om. R.
25–28. om. R. præter illud οἷον ὁμοῦ καὶ ἀθρόως.
29–p. 425, 5. Ἀρχίλοχος—σὴν χάριν om. R.

χίλοχος "τήνελλα, ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες, αὐτός τε κἰόλαος, αἰχμητὰ δύω. [ἐν εἰσθέσει ἴαμβοι δίμετροι ἀκατάληκτοι. Gl. Victor.]

1230. ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν: Λείπει ἡ εἰς πρόθεσις, ἵν' ᾖ εἰς σὴν χάριν.

1. ὦ addidi ex scholiasta Pindari Olymp. 9, 1.

Ἡράκλεες] Scribebatur Ἡράκλεις. Correxi ex sch. P.

2. κἰόλαος Elmsleius. Scribebatur καὶ Ἰόλαος. "Vide Av. 1764. ubi "Archilocheum τήνελλα καλλίνικος "iterum usurpat poeta. Carmen "τρίστροφον erat, auctore schol. "Pind. Initium fuisse videtur:

" ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες,
" αὐτός τε κἰόλαος, αἰχμητὰ δύο·
" τήνελλα καλλίνικος."

ELMSL.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἔκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιώσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἤνυον οὐδὲ οὗτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἕνεκα ὁ πατὴρ οὕτως ἥττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης τὸ πρᾶγμα εἶναι σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων

2. φιλόδικος R.V. φιλοδικαστὴς Ald.
περὶ R.V. εἰς Ald.
τὰ add. R.V.
3. παύειν V. παύσειν Ald.
6. αὐτῷ] ἑαυτῷ R.
προκειμένης V. προκείμενον R. περικειμένης Ald.
αὐτοῦ add. R.V.
ἑαυτοὺς V. αὐτοὺς Ald.
9. ἤνυον] ἥνυον R.
11. εἶναι hic V, post πρεσβύτης Ald. Om. R.
σχεδὸν om. R.
12. ἐξαιρεῖν] Scribebatur ἐξαίρειν.
15. τοῦτο ποιεῖ R.V. μόνον τοῦτο ποιεῖ Ald. τοῦτο ποιεῖν μόνον Brunckii editio.
15, 16. τοῖς—δικάζει R.V. τοὺς—δικάζειν Ald.
16. ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ R.V. παρεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευτικῶς Ald.
17. τοῦ φεύγοντος R.V. τοὺς φεύγοντας Ald.
ἐκφέρειν] ἐκφέρει V.

ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητικοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμφερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δρᾶμα. οἳ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντοῦσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται γὰρ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικοῦντας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι τῶν δικῶν, καὶ διά τοι τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξὶν ἀπεικάζει κέντρα ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποίηται δ' αὐτῷ χαριέντως. ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου [ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι]. δεύτερος ἦν, εἰς Λήναια. καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης Προαγῶνι, Λεύκων Πρέσβεσι τρίτος.

II.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρξας ἄφνω
αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέταί θ', ὅπως

συνεχῶς om. V.

17. (p. 426.)–1. μέλλων — φέρει ψῆφον om. V.

1. ἀποδικάζουσαν Brunckii editio. καταδικάζουσαν Ald.

2. χοροῦ] ποιητοῦ R.V.

ὡς R.V. διὰ τὸ Ald.

3. εἰσιν R. εἶναι Ald.

οἱ R.V. τοὺς Ald.

5. δὲ add. R.V.

6. ἀρτόπωλις Portus. ἀρτοπώλης V. Ald.

7. γελωτοποιεῖ R.V. γελοιοποιεῖ Ald.

10. γὰρ R.V. δὲ Ald.

12. διά τοι τοῦτο R.V. διὰ τὸ τοιοῦτο Ald.

ἀπεικάζει R.V. εἰκάζει Ald.

13. πεποίηται add. R.V.

14. Ἀμεινίου] Libri Ἀμυνίου. Correctum nomen ex aliorum scriptorum locis, quos v. apud Clinton. Fast. Hell. vol. 2. p. 68.

ἐν τῇ πθ' ὀλυμπιάδι Kanngiesserus in libro de comœdia Attica p. 268. ἐν τῇ πόλει ὀλυμπιάδι R.V. ἐν τῇ πόλει ὀλυμπίων Ald. πόλει ortum ex πθηι. Verba ipsa ab recentiori grammatico inserta seclusi.

δεύτερος ἦν] β ἦν R.V. ἦν β' Ald.

15. εἰς Λήναια] Hæc verba supra potius collocanda post Φιλωνίδου ut in didascalia Ranarum ἐδιδάχθη—διὰ φιλωνίδου εἰς Λήναια.

προαγῶνι vel προάγωνι R.V. προάγων Ald. De Proagone dixi ad fragmenta p. 549.

Λεύκων] λευκῶν R.V. Γλαύκων Ald.

16. Πρέσβεσι τρίτος] πρεσβεῖς τρεῖς V.

20. τ' add. R.V.

μὴ λανθάνῃ μηδ᾽ ἐξίῃ διὰ τὴν νόσον.
ὁ δ᾽ ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
εἶθ᾽ οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα
ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐνιέναι τισὶ
φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηρούμενος
συμπείθετ᾽ ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκρικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

οἰκέται θ᾽ R. οἰκοῦντα θ᾽ V. οἰκοῦντα γ᾽ Ald.

4. παρόντες ἐκ ταυτοῦ κακοῦ R, qui hunc versum proximo postponit.

5. ἐνιέναι R.V. ἰέναι Ald.

7. συμπείθετ᾽ R.V. ξυμπείθετ᾽ Ald.

SCHOLIA IN VESPAS.

1. ΟΥΤΟΣ *τί πάσχεις*: Προλογίζουσι δύο οἰκέται, ἀποδυσπετοῦντες πρὸς τὴν φυλακὴν τοῦ γέροντος δεσπότου. Ἄλλως. κατ' ἀρχὴν στίχοι ἴαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι σκθ', ὧν τελευταῖος

πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

2. *φυλακὴν καταλύειν*: Οὕτω λέγουσι τὸ ἀποκοιμηθῆναι ἐπὶ τῆς φυλακῆς, φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν, ἤγουν καταλιπεῖν τὴν τάξιν βούλομαι. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μελετῶ καθεύδειν, οἷον νυστάζω. [χαριεντιζόμενος ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν τοῦτό φησι, παρόσον οὐ διαγρυπνεῖν δύναται. Σύμμαχός φησιν, οὕτως οἶμαι λέγειν τὸ ἀποκοιμᾶσθαι ἐπὶ τῆς φυλακῆς, καταλιπεῖν τὴν τάξιν. διδάσκομαι δὲ ἀντὶ τοῦ μελετῶ καθεύδειν, νυστάζω. R.]

3. *προὔφειλες*: Οὐδὲν ἄλλο ἐκ τοῦ προὔφειλες ἐκδεκτέον ἢ μόνον τὸ ὤφειλες. ἐχρεώστεις τι μέγα κακὸν ταῖς πλευραῖς σου καὶ θέλεις αὐτὸ ἀποδοῦναι. [προὔφειλες ταῖς πλευραῖς κακὸν μέγα, ὅπερ ἀποδώσεις μαστιγωθεὶς δηλονότι. R.]

4. *κνώδαλον*: Κυρίως ἐπὶ τοῦ θαλαττίου θηρίου. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ χερσαίου κνώδαλον, παρὰ τὸ κυσὶν ἁλίσκεσθαι.

5. *ἀπομερμηρίσαι*: Μέρμηρα ἡ εἰς ὕπνον καταφορὰ περὶ τὴν ἕω.

1–7. Προλογίζουσι — οἷον νυστάζω om. R.
2. δεσπότου] τοῦ δεσπότου V.
ἄλλως add. V.
κατ' ἀρχὴν V. κατ' αὐτὴν δὲ Ald.
4. διασκεδῶ] διασκεδᾶν V. διασκεδᾶ G.
5. ἀποκοιμηθῆναι R. ἐπινυστάζειν Ald.
6. φυλακὴν κ. ν. ἤγουν om. V.
7. βούλομαι om. V.
ἄλλως add. V.
ἀντὶ τοῦ V. καὶ Ald.
οἷον V. ἤγουν Ald.
9. σύμμαχος φησὶν οὔ οἶμαιτε λέγειν τὸν R.
10. καταλιπεῖν] Malim καὶ καταλιπεῖν.
διδάσκομαι] διδασκόμενος R.
12–14. Οὐδὲν—ἀποδοῦναι om. R.
16. θαλαττίου] θαλασσίου V. Totum scholion om. R.
δὲ om. R.
17. κνώδαλον om. V, habet G.
παρὰ—ἁλίσκεσθαι om. R.
18–p. 430, 1. Μέρμηρα ἡ—φροντίς] μέρμηρα ἡ μέριμνα καὶ ἡ φροντὶς καὶ ὁ πρὸς ἕω ὕπνος R. Seqq. om. R.

μέρμηρα ἡ μέριμνα καὶ φροντίς. ἐκ δὲ τούτου τὸ καθευδῆσαι. οἱ γὰρ καθεύδοντες ἀποτίθενται τὰς μερίμνας. καὶ πρὸς τὸν ὄρθρον δὲ γίνεταί τις ὕπνος ἐν ταῖς ἐπιστάσεσιν ἐλαφρὸς, ὃν τούτῳ τῷ ὀνόματι καλοῦσι.

6. παρακινδύνευε: Παρ' ὑπόνοιαν εἶπε. δέον εἰπεῖν κατακοιμῶ, εἶπε παρακινδύνευε. ἐπεὶ ἤμελλε μαστίζεσθαι, ἐὰν κοιμηθῇ, ἐκ τοῦ ἑπομένου εἶπε τὸ προηγούμενον.

8. κορυβαντιᾷς: Μαίνῃ. παρόσον οὗτοι οἱ δαίμονες μανίας καὶ ἐκθειασμοῦ εἰσιν ἐμποιητικοί. ὀνειδίζει δὲ καὶ οὗτος αὐτῷ οἷς ἐλοιδορεῖτο αὐτὸν, φάσκων κινδυνεύειν ὕπνῳ περιπεσόντι.

9. ἐκ Σαβαζίου: Πρὸς τὸ κορυβαντιᾷς εἶπε τὸ Σαβαζίου. ἐκεῖνος δὲ ἐπεὶ παραφρονεῖς συμβουλεύων κοιμᾶσθαι. [κορυβαντιᾶν τὸ Κορύβασι κατέχεσθαι. τελετὴ δέ τις ἦν τῶν Κορυβάντων. ἔνιοι δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν δακρύων τοῦ Διὸς ἐγένοντο. πάντες ὁμολογοῦσι τῆς Ῥέας μὲν ὀπαδοὺς αὐτοὺς γεγονέναι, φύλακας δὲ τοῦ Διός. R.] Σαβάζιον δὲ τὸν Διόνυσον οἱ Θρᾷκες καλοῦσι, καὶ Σαβοὺς τοὺς ἱεροὺς αὐτῶν. παίζει δὲ, ὡσεὶ ἔλεγε, βάρβαρός τις καὶ σκληρὸς ὕπνος. βουκολεῖς δὲ τρέφεις.

12. Μῆδός τις: Ἢ πρὸς τὸ Σαβάζιος εἶπε καὶ οὗτος τὸ Μῆδος. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς, ἐπεὶ καὶ ἐστρατεύσατο, εἶπε, πολέμιοι γὰρ Ἕλλησιν οὗτοι.

18. ἐπίχαλκον: Τὴν ἔξωθεν χαλκῆν. τοῦτο δὲ προσέθηκε, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸ ἑρπετόν. δοκεῖ δέ μοι τὴν ἀσπίδα τὸ ὅπλον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὠνομάσθαι ζῴου, διὰ τὸ εἰς κύκλους πολλοὺς ἑλισ-

18. (p. 429.) περὶ] παρὰ V.

1. μέρμηρα ἡ μέριμνα καὶ V. λέγεται δὲ μέρμηρα καὶ Ald.

2. μερίμνας V. φροντίδας Ald.

5–10. Παρ'—περιπεσόντι om. R.

8. καὶ] δὲ καὶ V. Fortasse τε καί.

9. ὀνειδίζειν V.

καὶ οὗτος αὐτῷ V. αὐτῷ καὶ οὗτος Ald.

10. ὕπνῳ om. V.

11. εἶπεν R. ἐπήγαγε Ald.

12. ἐπεὶ—κοιμᾶσθαι R. ἐπὶ τοῦ περιφρονεῖν συμβουλεύει καὶ ἀποκοιμηθῆναι Ald.

14. ἀπὸ τῶν δακρύων τοῦ Διὸς] Hanc fabulam narrat scholiasta Platon. p. 51. (377. Bekk.)

Ῥέας] Conf. schol. Lys. 558.

15–18. Σαβάζιον—τρέφεις om. R.

16. Σαβοὺς] Aristides vol. 1. p. 509, 3. καιρὸς—εἰ μὲν βούλεσθε ὁ τῶν Διονυσίων, εἰ δὲ βούλεσθε, ὁ τῶν σάμων τῶν ἱερῶν καὶ τῶν παννυχίδων. Corrigendum Σαβῶν.

19–21. In R. scholion erasum est πρὸς τὸ ἐπεστρατεύσατο παρέλαβε τὸν μῆδον. ἐν γὰρ στρατιᾶς ουτ . . . cetera legi non possunt.

19. ἢ πρὸς V. ἢ om. Ald.

20. οὗτοι ἕλλησιν V.

σόμενον καθεύδειν. κυκλικαὶ γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες τῶν παλαιῶν, ὡς Αἰσχύλος

ἅλω δὲ πολλὴν ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος.

οὕτω δὲ τὸ ζῷον ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου, καὶ τοῦ σπίζω τὸ ἐκτείνω, διὰ τὸν ὀξὺν αὐτοῦ συριγμόν. ἢ διὰ τὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ μῆκος. ἀνεκὰς δὲ ἀντὶ τοῦ ἄνω πάνυ ἑκὰς καὶ εἰς ὕψος.

19. ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον: Μετὰ τῶν ἄλλων εἰς ἃ κωμῳδεῖται δειλὸς λέγεται καὶ ῥίψασπις εἶναι. παρ' ὑπόνοιαν δὲ κωμῳδεῖ αὐτόν.

20. οὐδὲν ἄρα γρίφου: Ἀντὶ τοῦ παροινίου ζητήματος. οἷον, δύναταί τις γρῖφον ποιῆσαι καὶ ἀπὸ τῶν Κλεωνύμου πράξεων. ἑπτὰ δὲ ἀναγράφει αὐτῶν γένη ὁ Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ γρίφων συντάγματι. γρίφοι δὲ λέγεται τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προβαλλόμενα αἰνιγματώδη ζητήματα.

21. τοῖς συμπόταις: Ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις προεβάλλοντο οἱ γρῖφοι πρὸς λύσιν.

22. ὅτι ταυτόν: Ἐν τῷ ὅτι περιττεύει τὸ ο Ἀττικῶς. τὸ γὰρ σημαινόμενον ἀντὶ τοῦ τί ταυτὸν ἐν γῇ ἐν ἐρωτήσει. καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὕτως· τί τὸ αὐτὸ θηρίον ἐν παντὶ τόπῳ δυστυχεῖ περὶ τὰ πολεμικὰ, καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν ναυμαχίᾳ. θηρίον δὲ ὁ ἀετὸς πανταχοῦ περιιπτάμενος, ᾧ παραβάλλει τὸν Κλεώνυμον.

θηρίον τὴν ἀσπίδα: Οὐκ ἀπεικότως θηρίον αὐτὸν εἶπεν, ἐπεὶ μακρὸς καὶ ἄρρυθμος ὁ Κλεώνυμος.

27. [δεινὸν γὰρ τὸ ὄναρ ἐστὶ τὸ ῥίψασπι, δεινὸν δὲ καὶ τὸ ῥῖψαι τὴν ἀσπίδα πρᾶγμα. πρὸς ἑκάτερον πέπαιχεν. R.] δεινόν γέ που 'στ' ἄνθρωπος: Τοῦτό φησιν· οἶδα ὅτι δεινὸν πρᾶγμα ἰδεῖν ἄνθρωπον ἀποβαλεῖν τὴν ἀσπίδα.

2. Αἰσχύλος] Sept. 495.
8. μετὰ R. ὅτι μετὰ Ald.
εἰς ἃ R. ὧν Ald.
9. δειλὸς R. καὶ δειλὸς Ald.
λέγεται et εἶναι add. R.
9–16. παρ'—λύσιν om. R.
10. παροινίου καὶ V.
12. Κλέαρχος] Vid. Athen. 10. p. 448. C.
13. λέγεται V. λέγονται Ald.
17–20. Ἐν τῷ—ναυμαχίᾳ om. R.
18. ἐν γῇ] ἐν γῇ τ' ἀποβαλεῖν V.
19. περὶ add. V.
20, 21. θηρίον—Κλεώνυμον] ὅτι ταυτὸν ἐν γῇ. παρόσον ὁ ἀετὸς διὰ τοῦ ἀέρος πέτεται καὶ διὰ τῆς θαλάττης καὶ ἐπὶ τῆς γῆς R.
22. θηρίον δὲ εἶπεν οὐκ ἀπεικότως, ἐπεὶ R.
23. ἄρυθμος R.
ὁ om. V.
26 – p. 432, 3. Τοῦτο — Σοφοκλῆς om. R.
27. τὴν ἀσπίδα] ὅπλα V.

29. *τοῦ σκάφους ὅλου*: Ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι. καὶ Σοφοκλῆς.

30. *λέγε νῦν ἀνύσας*: Τὸ ἀνύσας Ἀττικοὶ δασύνουσι. τρόπιν δὲ, ὡσανεὶ ἔλεγε τὴν ῥίζαν, ἐπεὶ τῶν δρυόχων ἡ τρόπις ἵσταται πρώτη. Ἄλλως. τρόπιν ἀντὶ τοῦ τὸ μέρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σκάφους. οἱ δὲ τὴν ἀρχήν. ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ σκάφος.

32. *ἐκκλησιάζειν*: Εἰς ἐκκλησίαν συνάγειν. πρόβατα δὲ τοὺς Ἀθηναίους φησὶ, διαβάλλων τὸ προβατῶδες αὐτῶν. παλαιὸν δὲ ἦν ἔθος τοὺς ἐντίμους γέροντας τριβωνοφοροῦντας ἐκκλησιάζειν μετὰ βακτηρίας.

34. *τοῖσι προβάτοις μοὐδόκει*: Τὸ πλῆρες τοῖς προβάτοισί μοι ἐδόκει. καὶ ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις. φάλαινα δὲ θηρίον θαλάττιον. πανδοκεύτρια δὲ ἡ πάντα δεχομένη καὶ καταπίνουσα, ἢ πάντα ἐπιτηροῦσα. κωμῳδεῖ δὲ πανταχοῦ τὸν Κλέωνα, σκώπτων ὡς ἅρπαγα καὶ πολλὰς μηχανὰς ἐπινοοῦντα εἰς τὸ κερδαίνειν. ἐμπεπρησμένης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένης καὶ παχείας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. καὶ τοῦτο δὲ εἰς τὸ κρακτικὸν τοῦ Κλέωνος. πολλαχοῦ γὰρ ὡς τοιοῦτον αὐτὸν διασύρει, φάσκων "κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων." καὶ Παφλαγόνα παρὰ τὸ παφλάζειν τῇ φωνῇ.

35. *πανδοκεύτρια*: Ἡ πάντα δεχομένη. λέγει δὲ τὸν Κλέωνα.

[*φάλαινα*: Φάλαινα ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θρὶξ καὶ ἰχθὺς κητώδης. Gl. Victor.]

36. *ἐμπεπρησμένης*: [Πεφυσημένης. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. ὁ Κλέων ἐχρῆτο φωνῇ χαλεπῇ, καθάπερ καὶ ἑτέρωθι "φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας." ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ἀργαλέος. δοκεῖ δὲ ἀσέμνως οὗτος πρῶτος δημηγορῆσαι. R.] ἐμπεφυ-

2. Σοφοκλῆς] Vid. Lobeck. ad Ajac. 1072.
3–6. om. R. præter verba ὡσανεὶ ἔλεγε τὴν ῥίζαν.
4. πρώτη V. πρῶτον Ald.
5. Ἄλλως om. R.
7–10. om. R: habet ὅτι τὸ παλαιὸν βακτηρίας εἶχον διὰ χειρός.
8. δὲ ἦν] γὰρ V.
11. Scholia v. 34. 35. om. R. τοῖς om. V. μοι] μου V.
16. ἀντὶ τοῦ om. V. καὶ om. V.
17. κρακτικὸν V. ἁρπακτικόν Ald.
18. αὐτὸν V. τὸν αὐτὸν Ald. κυκλοβόρου] Equit. 137.
24. ἑτέρωθι] Infra v. 1034.
26–p. 433, 2. ἐμπεφυσημένης—ἐξανιεῖσαι om. R.
26. ἄλλως. ἐμπεφυσημένην, παχεῖαν V. (qui hoc sch. post τ. φ. l. 19. addit.)

σημένης, παχείας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. ἔνθεν καὶ ὁ πρηστήρ. καὶ Ὅμηρος " εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι."

[38. ὄζει κάκιστον: Ὅτι βυρσοπώλης ὁ Κλέων. R.V. Victor.]

[39. τρυτάνην: Ζυγὸν ἢ σταθμόν. Gl. V. Victor.]

[40. βόειον τὸ ἀναίσθητον. R.]

41. τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται: Πρὸς τὸν δῆμον καὶ τ ἵστη τὸ διιστάναι ἐπήγαγεν. ἀντὶ τοῦ διαχωρίσαι. Ἄλλως. παρὰ τοὺς τόνους δὲ ἔπαιξε, μίξας πρὸς τὰ σημαινόμενα. ἄλλως τε δὲ καὶ ἀφ' ἱστορίας τοῦτό φασι. καὶ γὰρ πρὸ δύο ἐτῶν τῆς διδασκαλίας τούτου τοῦ δράματος, Λακεδαιμονίων περὶ εἰρήνης πρεσβευσαμένων ὁ Κλέων ἀπήλασε τοὺς πρέσβεις.

42. ἐδόκει δέ μοι Θέωρος: Οὗτος ὡς κόλαξ κωμῳδεῖται. [τὸν Θέωρον εἰς κόλακα καὶ μοιχὸν καὶ πονηρὸν κωμῳδοῦσιν. R.]

43. κόρακος ἔχων: Καὶ ὡς ἅρπαγα αὐτὸν σκώπτων, ἐπήνεγκε τὸ κόρακος κεφαλὴν ἔχει. ὁ αὐτὸς δὲ ὡς πονηρὸς καὶ μοιχὸς κωμῳδεῖται.

44. Ἀλκιβιάδης: Τοῦτον διαβάλλει ὡς τραυλόν. οἱ δὲ τραυλοὶ τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ λέγουσιν.

[45. ἀντὶ τοῦ ὁρᾷς. Θέωλος ἀντὶ τοῦ Θέωρος. κόλακος ἀντὶ τοῦ κόρακος. R.]

46. ἐτραύλισεν: Ὁ τραυλισμὸς τοῦ στίχου εἰς τὸ Θέωρος, ἐπειδὴ προείρηται κόλαξ. ὅτι δὲ Ἀλκιβιάδης τραυλὸς, δῆλος τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ λέγων.

47. ἀλλόκοτον: Τερατῶδες, ξένον, ἄτοπον, ἀλλοφυές. ὁ δὲ λόγος· δεινόν ἐστι τοῦτο τὸ ἐνύπνιον, Θέωρος γινόμενος κόραξ.

49. εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης: Διὰ τοῦτο φησὶ καλὸν, ὅτι ἄνθρωπος ὢν κόραξ ἐγένετο. διὸ καὶ ἐπιφέρει

ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἴχεται.

ἐπίτηδες δὲ τοῦτο εἶπεν, ὅπως ἂν τὸ βλάσφημον εὐκαίρως κατ' αὐτοῦ δόξῃ λέγειν.

1. ὁ add. V.
2. Ὅμηρος] Il. Σ, 471.
6. πρὸς τὸ τὸν V.
7. ἐπήγαγεν V. ἐπήνεγκεν Ald. Totum scholion om. R.
διαχωρῆσαι V.
Ἄλλως add. V.
8. τε δὲ V. τε Ald.
12. Οὗτος—κωμῳδεῖται om. R.
14–16. Καὶ ὡς—κωμῳδεῖται om. R.
15. ὡς add. V.
17. Scholia v. 44. 46. 47. 49. om. R.
24. ἀλλοφυές om. V.
27. ὢν φησι κόραξ V.

[54. τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος. R.]

[55. ὑπειπὼν: Ἀντὶ τοῦ προειπὼν, ὥσπερ καὶ τὸν προγραμμὸν ὑπογραμμὸν καλοῦσιν. V.]

57. Μεγαρόθεν: Ἢ ὡς ποιητῶν ὄντων τινῶν ἀπὸ Μεγαρίδος ἀμούσων, καὶ ἀφυῶς σκωπτόντων, ἢ ὡς τῶν Μεγαρέων γελώντων καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιαζόντων. Εὔπολις Προσπαλτίοις

τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα.

κεκλαμμένον: Ἀποσπασθέντα. γράφεται δὲ κεκλαμμένον Δωρικῶς ἀπὸ μετοχῆς τῆς κλαπεὶς, ὡς τραφείς. ὥσπερ οὖν τεθραμμένον, οὕτω κεκλαμμένον ἔφη.

58. [φορμίδες ἀγγεῖά τινα πλεκτὰ εἰς σῦκα ἢ ἕτερόν τι τοιοῦτον. R.] ἐκ φορμίδος: Φορμὶς κυρίως ἡ ψίαθος, νῦν δὲ ἡ σπυρίς. ὡς τῶν ἄλλων ποιητῶν διὰ ψυχρότητα ποιήσεως διὰ βόλου καρύων ὑποστελλομένων τὴν κακίαν τοῦ δράματος.

[59. δυϊκόν. R. δοῦλοι ῥίπτοντες. (V. non G.)]

60. οὐδ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον: Ἐν τοῖς πρὸ τούτου δεδιδαγμένοις δράμασιν εἰς τὴν Ἡρακλέους ἀπληστίαν πολλὰ προείρηται. ποιοῦσι δὲ τὸν Ἡρακλέα γελοίου χάριν κεκλημένον εἰς δεῖπνον καὶ δυσχεραίνοντα διὰ τὸ βραδέως αὐτῷ παρατιθέναι τὰ ὄψα.

61. ἐνασελγαινόμενος: [Οἷον κατ' Εὐριπίδην πολλὰ λέξομεν ἀσελγῆ. R.] κατακωμῳδούμενος, ὑβριζόμενος. κατ' αὐτοῦ γὰρ καθῆκε τὰς Θεσμοφοριαζούσας. φησὶν οὖν, οὐ δεύτερον ταυτολογήσω

4–10. om. R: habet οἱ μεγαρικοὶ ποιηταὶ ψυχροί τινες ἦσαν καὶ ἄλλως φορτικῶς ἐγελοίαζον.

5. σκωπτόντων V. σκωπτομένων Ald.

6. Προσπαλτίοις V. Προσπαντίνοις Ald.

7. τὸ σκῶμμ'] Aspasius ad Aristotel. Ethic. p. 53 b, 16. Μυρτίλος ἐν τιτανόπαισι (Τιτανόπασι) τὸ, δεινῆς ἀκούεις ἡράκλεις, τουτέστι σοὶ τὸ σκῶμμ' ἀσελγὲς καὶ μεγαρικὸν καὶ σφόδρα ψυχρὸν γελᾶς, ὁρᾷς τὰ παιδία. (Malim γελῶσιν, ὡς ὁρᾷς, τὰ παιδία. KIDD. ad Porson. Miscell. p. 384.) διασύρονται γὰρ οἱ Μεγαρεῖς ἐν κωμῳδίᾳ, ἐπεὶ καὶ ἀντιποιοῦνται αὐτῆς ὡς παρ' αὐτοῖς πρῶτον εὑρεθείσης. De quo loco dictum ab Gaisfordo ad Hephæstion. p. 98. et ab Porsono.

11. σῦκα ἢ] σύκαν R.

12–14. Φορμὶς—δράματος om. R.

13. διὰ βόλου Hemst. ad schol. Pluti 797. Legebatur δι' ὀβολοῦ.

16–19. Ἐν—ὄψα om. R.

16. πρὸ V. πρὸς Ald.

17. ἡρακλέους V. Ἡρακλέος Ald. πολλὰ] Vid. ad Fragm. p. 526.

20. ἐνασελγαινόμενος] ἀνασελγαινόμενος Ald.

κατ' Εὐριπίδην] Scrib. κατ' Εὐριπίδου.

21–p. 435, 3. κατακωμῳδούμενος—Ἀχαρνεῦσιν om. R.

21. ὑβριζόμενος] καὶ βαριζόμενος V.

22. καθῆκε] Indocte: nam Thesmophoriazusæ longo post Vespas tempore sunt commissæ. Conf. ad Fragm. p. 551. 552.

περὶ αὐτοῦ, ὡς οἱ ἄλλοι. οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ τῷ δράματι εἰσῆκται οὕτως Εὐριπίδης, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Προαγῶνι καὶ ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν.

62. οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψεν: Τοῦτό φησιν ὡς τοῦ Κλέωνος ἀπὸ δυσγενῶν ἐκλάμψαντος, ὃν ἐκωμῴδησεν ἐν τοῖς Ἱππεῦσι, καθεὶς κατ' αὐτοῦ τὸ δρᾶμα. καὶ φησὶν, οὐ πάλιν αὐτὸν κωμῳδήσει ἑτέραν δι' αὐτὸν κωμῳδίαν ποιούμενος. μυττωτεύσομεν δὲ ἀντὶ τοῦ συντρίψομεν, δριμύξομεν, ἐκπικρανοῦμεν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν σκορόδων. μυττωτὸν γάρ ἐστι κυρίως τὸ ἐκ σκορόδων καὶ τυροῦ καὶ ὄξους τρίμμα, καὶ οὕτως ὠνομάσθη ἀντὶ τοῦ μυσωτόν τι ὄν. παρὰ τὸ μυσάττεσθαι αὐτοῦ τὴν ὀσμὴν, καὶ τροπῇ Ἀττικῇ τοῦ σ εἰς τ καὶ πλεονασμῷ μυττωτός. εἴγε καὶ ὁ Καλλίμαχός φησιν "ἵν' ἐτρίψαντο μυσωτόν."

64. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον: Ὑπόθεσις ἔχουσα περιπέτειαν. λογίδιον δὲ εἶπε, μετριάζων. διὸ ἐπιφέρει· ὑμῶν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον. ἀντὶ τοῦ, ἧττον τῆς ὑμῶν σοφίας.

66. φορτικῆς: Ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾶς τῆς ὑπ' ἄλλων λεγομένης, ἐν ᾗ φορτικά τινα εἰσάγουσιν.

68. ὁ μέγας: Οὐ τῇ ἡλικίᾳ, ἀλλὰ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ σεμνότητι. τὸ δὲ ἄνω δεικτικῶς φησιν ἐπὶ ὑπερῴου. ὁρᾶται γὰρ ὁ Βδελυκλέων ἐπὶ ὑπερῴου καθήμενος.

71. νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον: Ξένην καὶ παρηλλαγμένην αὐτῷ, παρόσον ὁ μὲν φιλόδικος, ὁ δὲ τοῦτο βδελυττόμενος.

73. τοπάζετε: Εἰκάζετε, ὑπονοεῖτε, φησὶ, ποίῳ πάθει ἥττηται. γράφεται δὲ καὶ ἀπροσώπως, τοπάζεται.

1. οὐ μόνον ἐν τοῖς δράμασιν V.
2. Προαγῶνι] προαγωγῷ V.
τοῖς add. R.
4–12. Τοῦτο—μυσωτόν] συγκόψωμεν. ἀπὸ δὲ τοῦ μυττωτὸν μετενήνεκται. κυρίως δὲ λέγεται τὸ διὰ σκορόδων τρίμμα R.
6. δι' αὐτὸν add. V.
7. μυττωτεύσωμεν V.
8. δριμύξομεν Bastius ad Gregor. Cor. p. 891. δριμύζομεν V. δριμύσομεν Ald.
μετενήνεκται R. μετήνεκται Ald.
μυττωτὸν] Vid. Schneider. ad Theophr. vol. 3. p. 576.
10. ὂν add. V.
12. Καλλίμαχος] Fragm. 282. p. 538.
ἵν' V. ἣν Ald.
14. Scholia v. 64–71. om. R.
15. δεξιώτατον V.
24, 25. om. R: habet gl. ὑπονοεῖτε.
25. τοπάζεται Florens Christianus. τοπάζετε Ald.

74. Ἀμυνίας μέν: Ὧδε μὲν ὡς φιλόκυβος κωμῳδεῖται, ἐν δὲ Σεριφίοις Κρατίνου ὡς κόλαξ καὶ ἀλαζὼν καὶ συκοφάντης.

[75. φιλόκυβος οὗτος. τινὲς ἀμοιβαῖα. χαριέστερον δὲ λέγεσθαι αὐτὰ συνεχῶς πρὸς ἑνὸς . . . . ἄδηλον δὲ εἰ καὶ ἐν Νεφέλαις τούτου μέμνηται. R.]

77. ἀλλὰ φιλο μέν ἐστι: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος φησὶ τοῦ κακοῦ. τὸ φιλο δὲ εἶπε, παρόσον Φιλοκλέων ἐκαλεῖτο. πεποιημένον δὲ τοῦτο παρὰ τὸ φιλεῖν τὰς Κλέωνος πράξεις. φιλόδικος δὲ οὗτος καὶ συκοφάντης.

78. πρὸς Δερκύλον: Οὗτος ὡς κάπηλος ἢ μεθυστὴς, πρὸς ὃν Σωσίας τις διαλέγεται. Ἄλλως. ὁ Δερκύλος κωμικὸς ὑποκριτής. δύο δὲ εἰσὶ Σωσίαι, ὁ μὲν Πυθίδος, ὁ δὲ Παρμένωνος.

80. αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν: Ὡς μεθυστὴς ὁ οἰκέτης ἐπαινεῖ τὴν μέθην.

81. Σκαμβωνίδης: Ἀπὸ δήμου τῆς Λεοντίδος φυλῆς ὁ Σκαμβωνίδης. ἐπτόηται δὲ οὗτος περὶ τὰς θυσίας καὶ μαντείας.

82. φιλοθύτην αὐτόν: Φιλοθύται εἰσὶν οἱ δεισιδαίμονες, καὶ θύουσιν ἀεὶ τοῖς θεοῖς, νομίζοντες ἐκ τούτου ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι.

ἢ φιλόξενον: Ὁ μὲν πρὸς τὸν ἀγαθὸν τρόπον εἶπε τὸ φιλόξενος, ὁ δὲ ὡς κύριον ἥρπασε. καὶ γὰρ ὁ Φιλόξενος ἐκωμῳδεῖτο ὡς πόρνος. Εὔπολις Πόλεσιν

ἔστι δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ Διομείων.

καὶ Φρύνιχος Σατύροις.

83. μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατε: Οὕτως διὰ δεισιδαιμονίαν ὤμνυον. ἢ τάχα μιμεῖται τοὺς φιλοσόφους εἰς κύνα καὶ χῆνα ὀμνύοντας.

1. φιλόκυβος V. φιλόκυβος ὁ Ἀμυνίας Ald. Totum scholion om. R.

2. Σεριφίοις] Legebatur Σερίφοις.

Κρατίνου addidi ex V, in quo κρατην est.

ὡς κ. καὶ ἀ. καὶ σ. V. ὡς ἀ. καὶ σ. καὶ κ. Ald.

3. τινες ἀμοιβαῖα] Hoc sic intelligendum videtur, fuisse qui illa Ἀμυνίας — αὐτόν Sosiæ, ἀλλ' οὐδὲν λέγει Xanthiæ tribuerent.

δὲ] καὶ R.

4. Post ἑνὸς obliteratum videtur προσώπου.

ἄδηλον] δῆλον vel δηλον codex. Scribendum ἄδηλον. Dubitatum esse videtur an idem hic esset Amynias qui in Nubibus memoratur v. 31. ubi vide scholia.

6. Scholia v. 77–85. om. R: habet ad v. 78. δέρκυλλος ὑποκριτὴς κωμικός.

7. πεποιημένου V. πεποιημένως G.

12. Πυθίδος] ?

παρμένωνος V. Παρμενίωνος Ald.

15, 16. ὁ—μαντείας add. V.

19. τὸ φιλόξενος V. τὸ φιλόξενον Ald.

20. γὰρ om. V.

85. *ἄλλως φλυαρεῖτε*: Ἀντὶ τοῦ μάτην φλυαρεῖτε. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεβήτων. ἀπὸ τοῦ φλύειν, ὅ ἐστι καχλάζειν, καὶ ἐκ τούτου τὸν ἀφρὸν ἀποβάλλειν. καὶ Ὅμηρος "ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ "ῥέεθρα."

88. *φιληλιαστής*: Ἀντὶ τοῦ φιλόδικος, ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς Ἡλιαίας, ὅπερ οὕτω καλεῖται διὰ τὸ ἐν ὑπαιθρίῳ εἶναι καὶ ἡλίῳ βάλλεσθαι. [φιλοδικαστής. ἦσαν δὲ ἡλιασταὶ τὸν ἀριθμὸν φ'. ἐδίδοτο δὲ αὐτοῖς χρόνον μέν τινα δύο ὀβολοὶ, ὕστερον δὲ Κλέων στρατηγήσας τριώβολον ἐποίησε ἀκμάζοντος τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους. R.]

90. *ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου*: Ξύλον ὁ ἡμεῖς βάθρον. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν "ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου."

91. *οὐδὲ πασπάλην*: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βραχύ. πρὸς Λυκόφρονα δὲ, ὅτι ἀδιορίστως ἀποδέδωκεν ἐλάχιστόν τι. τινὲς δέ φασιν ὅτι μαγνίτην κέγχρον πασπάλην φασί. [τὸ τῆς κέγχρας ἄλευρον. τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. R.]

92. *κἂν ἄχνην*: Τὸ λεπτομερὲς τοῦ στάχυος. καὶ Ὅμηρος

ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς.

93. *περὶ τὴν κλεψύδραν*: Ἀντὶ τοῦ περὶ τὸ δικαστήριον. κλεψύδρα γὰρ ἀγγεῖον τετρημένον, ἐν ᾧ ὕδωρ ἔβαλλον καὶ εἴων ῥεῖν ἄχρι τινὸς ὀπῆς, καὶ οὕτως ἔπαυον τὸν ῥήτορα. τοῦτο δὲ ἐποίουν διὰ τὸ φλυαρεῖν τὸν λέγοντα καὶ ἐμποδίζειν ἄλλοις θέλουσι λέγειν, ἵνα τὰ σπουδαῖα λέξας ἐξέλθῃ.

3. Ὅμηρος] Il. Φ. 361.
ἀνὰ δ' ἔφλυε] τὰ δ' ἀνέφλυε V.
6. διὰ τὸ ἐν ὑπαιθρίῳ. V. ἀπὸ τοῦ ἐν αἰθρίᾳ δημηγορεῖν καὶ ἐν ὑπαίθρῳ Ald.
8. ἐδίδοτο] Insigne hoc scholion est de mercede judicum, quo planissime confirmantur aliorum quorundam grammaticorum testimonia minus diserta, de quibus dixi ad Aristoph. Vesp. 661.
δύο ὀβολοὶ] δ̄ ὀβολοὶ R.
11. Ξύλον addidi ex R.
Ἀχαρνεῦσιν] 25.
12. ἐλθ. ἀλλήλοισι om. R.
ἀλλήλοισι] ἄλλη τὴν V. ἤδη Ald.
13–15. Ἀντὶ — πασπάλην φασί om. R.
14. ἀποδέδωκεν V. ἀπέδωκεν Ald.
μαγνίτην κέγχρον V. μαγνῆτιν πέτρον Ald.: quæ inaudita vocabuli significatio foret. κέγχρον non solum ab scholio codicis Ravennatis confirmatur, sed etiam aliorum grammaticorum locis, quos indicavit Albert. ad Hesych. s. πασπάλη. Corruptum autem est μαγνίτην.
17. Scholia v. 92–96. om. R.
Ὅμηρος] Il. E, 499.
20. τετριμμένον V.
21. τινὸς V. τῆς Ald.
23. λέξας] λέγων V.

95. *τοὺς τρεῖς ξυνέχων*: Τούτοις γὰρ κατέχουσι τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ, τῷ μεγάλῳ καὶ τῷ λιχανῷ καὶ τῷ μέσῳ.

96. *νουμηνίᾳ*: Κατὰ νουμηνίαν γὰρ ἔθος εἶχον λιβανωτοὺς ἐντιθέναι τοῖς ἀγάλμασι.

98. *τὸν Πυριλάμπους*: Μέμνηται τούτου καὶ Εὔπολις ἐν Πόλεσιν "καὶ τῷ Πυριλάμπους ἆρα Δήμῳ κυψέλη | ἔνεστιν." ἦν δὲ καὶ εὔμορφος ὁ Δῆμος. ἐπέγραφον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ τῶν καλῶν ὀνόματα οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. ἔγραφον δὲ καὶ ἐν τοίχοις καὶ ἐν θύραις, καὶ ὅπου τύχῃ. καὶ οὗτος, φησὶν, ὡς ἐρωμένου ἑαυτοῦ τοῦ κημοῦ ἔγραφε, κημὸς καλός.

99. *κημὸς καλός*: Κημὸς καλεῖται τὸ τοῖς καδίσκοις ἐπιτιθέμενον, δι' οὗ τὰς ψήφους καθίεσαν, ἵνα μὴ ὀλισθάνωσιν. ἔστι δὲ πλέγμα τι δικτυῶδες καὶ ἠθμῶδες, ἄνωθεν πλατὺ, κάτωθεν στενόν. [κημός ἐστι πλέγμα τι, δι' οὗ τὴν δικαστικὴν ψῆφον καθίεσαν. Πυριλάμπους δὲ υἱὸς ἦν Δῆμος ὄνομα, τὴν ὥραν κάλλιστος. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὸ τῶν παιδικῶν ὄνομα. R.]

101. *ὄψ' ἐξήγειρεν*: Ἐν ὑπερβολῇ τοῦτο. ἐμέμφετο γὰρ τῷ ἀλέκτορι, φησὶ, καὶ ταῦτα ἑσπέρας κράζοντι, ὡς βραδέως αὐτὸν ἐγείρει.

[102. *ὑπευθύνων*: Τῶν δικαζομένων. Gl. Victor.]

103. *ἀπὸ δορπηστοῦ*: Λυκόφρων ἀπὸ ἀρίστου. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες δόρπα τὰ δεῖπνα. [ἀπὸ δείπνου. V.]

ἐμβάδας: Εἶδος ὑποδήματος. διὰ τὸ φιλοδικαστὴς εἶναι οὐ καθεύδει, φησὶν, ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ μετὰ τὸ δειπνῆσαι, ἀλλ' εὐθὺς ἀναστὰς ἀπὸ τῆς τραπέζης, καὶ ζητήσας τὰς ἐμβάδας, καὶ ὑποδησάμενος, ἀπέρχεται ἐν τῷ δικαστηρίῳ καὶ καθεύδει.

104. [*ἐν τῷ δικαστηρίῳ*. V.] *πρωῒ πάνυ*: Ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ

3. ἔθος γὰρ V.
5–13. Μέμνηται—στενόν om. R.
5. Εὔπολις hic V: post Πόλεσιν Ald.
6. ἆρα Δήμῳ Meinekius Quæst. scen. 1. p. 58. Legebatur Δήμῳ ἆρα.
8, 9. ἔγραφον—τύχῃ om. V.
9. ἐρωμένου ἑαυτοῦ (αὐτοῦ G.) V. ἐρῶν Ald. τοῦ κημοῦ] τὸν κημὸν V. ἔγραφε V. ἔγραψε Ald.
12. ὀλισθάνωσιν V. ὀλισθαίνωσιν Ald.
17. Scholia v. 101. 103. 104. om. R.
18. ἑσπέραν V. ὡς V. ὅτι Ald.

δέοντος καιροῦ ἀπιὼν ἀπονυστάζει ἐπιπίπτων τῷ κίονι. λεπὰς δὲ κογχύλιόν τι ταῖς πέτραις προσπηγνύμενον.

106. *τιμῶν τὴν μακράν*: Προείρηται ὑπὲρ τοῦ τοὺς δικαστὰς ἐν *πινακίῳ, ἤτοι ἐπὶ σανίδος κηρῷ ἀληλιμμένης, ὁπότε καταλαμβάνοιέν τινα τῷ τολμήματι, ἕλκειν μακρὰν γραμμὴν, ὁπότε δὲ ἀπολύοιεν, βραχεῖαν. καὶ ἑξῆς "δότε μοι ξίφος ὅπως τάχιστα, ἢ πινάκιον "τιμητικόν." τοῦτο δὲ ἐποίουν μετὰ τὸ ἀποβλέψαι εἰς τὰς ψήφους τὰς ἐν τῇ κάλπιδι. εἰ γὰρ ἑώρων τὰς μελαίνας πλείους, ἐχάραττον τῷ ὄνυχι τὴν μακρὰν, εἰ δὲ τὰς λευκὰς, τὴν βραχεῖαν. ὅτε δὲ πλείους ἦσαν αἱ λευκαὶ, ὁ διώκων ἐνίκα, ὁ φεύγων δ', ἢν πλείους αἱ μέλαιναι, κατεκρίνετο. [εἰώθασιν οἱ καταδικαζόμενοι ἐν τῷ γραμματιδίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν.* R.]

107. *ὁ βομβυλιός*: Ζῷον *μελίττῃ ὅμοιον· καὶ ὅτι κηρὸν ποιεῖ. [ποιοῦσιν οἱ βομβύλιοι κηρία.* R.]

108. *ὑποπεπλασμένος*: Πεπληρωμένος *τοὺς ὄνυχας κηροῦ ὑπὸ τῶν χαραγμάτων. γράφεται ἀναπεπλασμένος.*

110. *αἰγιαλὸν ἔνδον ἔχων*: Ὡς *ἐπὶ ζώου ἔφη τὸ τρέφει. οἷον, ἐγέμισε τὴν οἰκίαν ψήφων. [ὅτι πλεῖστα ἦσαν δικαστήρια* Ἀθήνησιν. R. *παίζει. ἀντὶ τοῦ ἔχει* R.]

111. *νουθετούμενος*: Παρὰ τὰ Εὐριπίδου *ἐκ* Σθενεβοίας

τοιαῦτ' ἀλύει νουθετούμενος ἔρως.

[*ἀλύει*: Ἀλύω, *ἀδημονῶ, ἀθυμῶ, ἀπορῶ. σημαίνει δὲ ἐνίοτε τὸ ἀλύω καὶ τὸ χαίρω.* Gl. Victor.]

[116. *τριβώνιον*: Ὃ *οἱ δικασταὶ φοροῦσιν.* Schol. Victor.]

119. *ἐκορυβάντιζεν*: Ὡς *μαινόμενος καὶ κατεχόμενος ὑπὸ θείου. ἀντὶ τοῦ, τὰ τῶν* Κορυβάντων *ἐποίει αὐτῷ μυστήρια, ἐπὶ καθαρμῷ τῆς μανίας.*

120. *εἰς τὸ* Καινὸν *ἐμπεσών*: Τόπος *ἐν τῷ δικαστηρίῳ οὕτω λε-*

2. *τι*] *τὸ* G.
3–11. *Προείρηται—κατεκρίνετο* om. R.
4. *ἤτοι—ἀληλιμμένης* om. V.
5. *δὲ* add. V.
ἀπολύειν V.
6. *ἑξῆς*] 167.
ὅπως add. V.
10. *διώκων—φεύγων*] *φεύγων—διώκων* recte Florens Christianus.
13. Scholia Aldina v. 107–123. om. R.
βομβύλιος μελίττῃ V.
15. *ὑπὸ*] *ὑπὲρ* V.
17. *τρέφειν οἷον ἐγέμισα* V.
21. Supplendum ex Plut. Mor. p. 71 A. *νουθετούμενος δ' ἔρως | μᾶλλον πιέζει.*
26. *αὐτῷ*] *αὐτὰ* V.

γόμενος. εἰσὶ δὲ δ', Παράβυστον, Καινὸν, Τρίγωνον, Μέσον. τελούμενος, οὖν, φησὶ, τὰ μυστήρια τῶν Κορυβάντων, παρ' οὐδὲν αὐτὰ θέμενος, κατέχων τὸ τύμπανον, ὥρμησεν εἰς τὸ δικαστήριον.

[121. τελεταῖς: Ἐπινοίαις. Gl. Victor.]

123 εἰς Ἀσκληπιοῦ: Ἐκεῖ γὰρ ἱερόν ἐστιν. ὡς νοσοῦντα οὖν ἐκεῖ ἔφερεν.

124. ἐπὶ τῇ κιγκλίδι: Ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὁ πατήρ. κιγκλὶς γὰρ ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελωτὴν καλοῦσι. κνεφαῖος δὲ, ἔτι σκότους ὄντος, καὶ μήπω γενομένης ἡμέρας, ὅτε ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἀπῆλθεν.

125. ἐντεῦθεν οὐκ ἔτ' αὐτόν: Ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, μετὰ ταῦτα.

ἐξεφρείομεν: Ἐξεφέρομεν.

126. ὑδρορροῶν: Οἱ κοῖλοι τόποι, δι' ὧν χωρεῖ τὸ ὕδωρ τὸ ἐξ ὑετῶν.

128. ἐνεβύσαμεν: Ἐπληρώσαμεν, ἐφράξαμεν. Ὅμηρος "νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον."

κἀπακτώσαμεν: Ἐφράξαμεν, ἐπληρώσαμεν. πακτῶσαι γὰρ τὸ σφηνῶσαι.

129. ὡσπερεὶ κολοιός: Τοῖς γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ κολοιοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις πηγνύουσι πάτταλον, ἵνα εἰς αὐτοὺς ἅλλοιντο.

133. Φιλοκλέων: Ἰδίως εἶπε τῇ φράσει τῷ υἱῷ ὄνομα Βδελυκλέων καὶ τῷ πατρὶ ὄνομα Φιλοκλέων.

135. ἔχων τρόπους: Ἀντίπτωσίς ἐστιν· εὐθεῖα γάρ ἐστιν ἀντὶ δοτικῆς τῆς ἔχοντι. συνήθως δὲ ὀφρύαγμο ἀπὸ τοῦ ὀφρῦς, ἢ φρύαγμα, καὶ σεμνὸν ἀντὶ τοῦ ὑπερήφανον. [σύνθετον παρὰ τὴν ὀφρὺν καὶ φρύαγμα καὶ τὸ σεμνόν. R.]

1. Legebatur Παράβυστος, Καινὸς, Τρίγωνος, Μέσος (μέσου V.) Correxi collato v. 120. et Polluce 8, 121.

3. θεμένου V.

κατέχω V, non G.

7. Scholia v. 124–133. om. R: habet ad v. 124. κιγκλίδες αἱ θύραι τοῦ δικαστηρίου.

8. γιγγλὶς V.

καγκελωτὴν] καγκελωτὸν codex Taurinensis 165. fol. 148. apud Peyron. ad Etymol. M. p. 921.

9. ἡμέρας om. V, habet G.

ὅτε addidi ex V, in quo est ὅτι. Omittit G.

10. ἀπῆλθεν hic V: post ἡμέρας Ald.

15. ὑετῶν V. ὑετοῦ Ald.

16. Ὅμηρος] Od. Δ. 134.

20. καὶ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις om. V.

24. εὐθεῖα γάρ ἐστιν add. V. Totum scholion om. R.

25. συνήθως ἀπὸ τὰς ὀφρῦς V.

136. *καθεύδετε*: Ἐν ἀπειλητικῇ φωνῇ τοῦτό φησιν.

139. *εἰς τὸν ἰπνόν*: Ἰπνὸς κυρίως ἡ κάμινος, νῦν δὲ τὸ μαγειρεῖόν φησιν ἐν ᾧ λαθὼν αὐτοὺς ὁ Φιλοκλέων εἰσῆλθεν καὶ εἰς τρύπην ὑπέδυ.

140. *μυσπολεῖ*: Καταδύεται, ὡς μῦς φοιτᾷ. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ ὑπὸ μίαν λέξιν. Ἄλλως. πρὸς τὴν λέξιν, ὅτι ἀπὸ τῶν μυῶν ἔοικεν ὠνοματοπεποιῆσθαι, τὸ διερευνᾶσθαι κρύφα.

141. *κατὰ τῆς πυέλου*: Αἱ γὰρ πύελοι τρώγλας εἶχον ἐπὶ τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ τὸ ὕδωρ ἐξέρχεσθαι. Ἄλλως. ἡ πύελος ἔχει τρώγλην, δι' ἧς ἀπολουόμενον ἐκχέουσι τὸ θερμόν. παίζει δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἐπὶ μυός. [ἐν τῷ αὐτῷ εἶχον καὶ τὴν πύελον καὶ τὸ λουτρόν. R.]

[142. *οἰκέτης*. R.]

143. *κάπνη*: Ἡ καπνοδόχη. ἔστι δέ τι σωληνοειδὲς ἐπὶ τῶν μαγειρίων, δι' οὗ ὁ καπνὸς ἔξεισιν. ὡς οὖν τοῦ Φιλοκλέωνος πειρωμένου δι' αὐτῆς ἐξελθεῖν καὶ κτύπον ποιήσαντος τοῦτό φησι. ταῦτα δὲ πάντα κωμικά ἐστι τοῦ γελοίου χάριν.

[144. Φιλοκλῆς. R.]

145. *συκίνῳ*: Ὅτι καὶ οἱ δικασταὶ δριμύτατοι καὶ ὁ γέρων. καπνοποιὸν γὰρ τὸ σύκινον ξύλον. καὶ ὅτι ὁ ἐκ τῶν συκίνων ξύλων καπνὸς δριμύτατος καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Προβλήματι.

147. *οὐκ ἐσερρήσεις γε*: Ὡς ἂν τῷ καπνῷ φησὶν, οὐκ εἰσελεύσει μετὰ φθορᾶς.

ποῦσθ' ἡ τηλία: Τῇ κάπνῃ βούλεται ἐπιθεῖναι πῶμα τὴν τηλίαν. τηλία δὲ, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίπρασκον.

148. *φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον*: Οὐ τῷ πατρὶ ταῦτα λέγει, ἀλλὰ τῇ κάπνῃ. ἢ πρὸς τὴν τηλίαν, ἵνα ἐπιθῇ αὐτῇ ξύλον εἰς βάρος, διὰ τὰς τοῦ πατρὸς μηχανάς.

149. *ἐνταῦθα νῦν*: Ἀποκλείσας τὴν διέξοδον τοῦ μὴ δυνηθῆναι αὐτὸν εἰσελθεῖν ταῦτά φησι.

151. *ὅστις πατρὸς νῦν καπνίου*: Τὸν ὑπεκλυόμενον οἶνόν φασί

1. Scholia v. 136–149. om. R.
2. κάμινος] Αἰσχύλος (Prom. 365.), ἰπνούμενος (lectio vitiosa pro ἰπούμενος) ῥίζαισιν Αἰτναίαις ὕπο add. Ald. Additamentum absurdum om. V.
5. οἱ add. V.
8. τὴν ὁδὸν] τῇ ὁδῷ V.
9. τὸ τὸ] Alterum τὸ om. Ald.
13. τι add. V.
21. εἰσελεύσει V. εἰσελεύσῃ Ald. Gl. οὐκ εἰσελεύσῃ est in R.
24. καὶ βαθεῖα εἰς ἣν V.

τινες καπνίαν λέγεσθαι. ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρατίνου διώρισται, εἰ τὸν ἀπόθετον ἢ καὶ παλαιόν. διὸ Ἐκφαντίδην Καπνίαν καλοῦσιν. Ἄλλως. ἅμα πρὸς τὸ καπνῷ εἰκακέναι ἑαυτόν. εἶπε γάρ, καπνὸς ἐγώ. ἅμα δὲ καὶ κάπνη εἶδος ἀμπέλου ξηρότατον καὶ δριμύτατον οἶνον ποιούσης, ὁμοίως καπνῷ ποιοῦντα δάκρυα. τινὲς δὲ καπνίαν οἶνον ἐν Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας γίνεσθαί φασι. καὶ καπνία ἡ ἄμπελος. [παίζει. R.]

[153. πρὸς τὴν θύραν, ἵνα αὐτὴν τηρήσω. V.]

155. ἐκτρώξεται: Ἀντὶ τοῦ τὸν μοχλὸν φύλαττε, ὅπως μὴ τὸ κλεῖθρον φαγὼν ἐξέλθῃ.

βάλανον: Τὸν μοχλόν. κυρίως δὲ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὃ καλοῦμεν μάγγανον. καὶ βάλανοι τὰ μάγγανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται ἀντὶ τοῦ κεκλείδωται. καὶ βαλανάγρα ἡ κλείς, παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὴν βάλανον.

157. Δρακοντίδης: Πονηρὸς οὗτος καὶ πλείσταις καταδίκαις ἐνεχόμενος, ὡς Πλάτων Σοφισταῖς. Καλλίστρατος δὲ ἕνα τῶν λ' φησίν, εἰ μὴ ὁμώνυμος. ἔστι γὰρ οὗτος ὁ τὸ περὶ τῶν λ' ψήφισμα περὶ ὀλιγαρχίας γράψας, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Πολιτείαις.

[160. ἀποσκλῆναι: Ἀποθανεῖν, ἀποξηρανθῆναι. Gl. Victor.]

164. ὀδὰξ τὸ δίκτυον: Νῦν πάλιν διὰ τοῦ δικτύου φαίνεται ἄνω παρὰ τὴν καπνοδόχην.

165. ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας: Ἔπαιξεν, ἐπεὶ γέρων ἦν. οἱ δὲ γέροντες ἀποβάλλουσι τοὺς ὀδόντας.

167. τιμητικόν: Καταδικαστικὸν, ὅπου τὴν μακρὰν χαράσσοντες κατεδίκαζον, ἢ τὴν μικρὰν, καὶ ἀπέλυον. [εἰς ὃ ἐτίμων καὶ τὰς μακρὰς λεγομένας εἷλκον ἐν τοῖς ἐπάνω. R.]

1, 2. καπνίαν—παλαιόν] καπνίαν. οἱ δὲ τὸν ἀπόθετον καὶ παλαιόν R, qui sequentia om.
1. κρατίνου V. Κρατῖνον Ald.
εἰ τὸν] Legebatur ἢ τό.
2. Ἐκφαντίδην καπνίαν καλοῦσιν] Gaisford. ad Hephæstion. p. 97. Näke de Chœrilo p. 51.
3. πρὸς τὸ] πρὸς τῷ V. καὶ τῷ Ald. ἑαυτόν V. αὐτόν Ald.
6. Βενεβεντῷ] Vid. ad Athenæi 1. p. 31 E.
9. Scholia v. 155. 157. om. R: habet gl. πονηρὸς οὗτος ad. 157.
12. μάγγανον] Conf. schol. Eccles. 361. schol. Thucyd. 2, 4.
13. βεβαλάνωται] Av. 1159.
16. τῶν λ'] Vide Xenoph. Hist. Gr. 2, 3, 2.
17. ὁ τὸ] ὃ καὶ V.
20. τοῦ δικτύου R. τὸ δίκτυον Ald.
21. παρὰ V. περὶ Ald.
22. Scholia v. 165–173. om. R.
24. Gl. παρὰ τὴν τιμωρίαν addit V: om. G.

169. *ἀποδόσθαι*: Πωλῆσαι.

170. *κανθηλίοις*: Ὄνοις μεγάλοις.

[*τὰ ἐπιτιθέμενα αὐτῷ κανθήλια.* R. *τοῖς κανθηλίοις*: Λείπει ἡ σύν. Gl. Victor.]

171. *νουμηνία γάρ ἐστιν*: Ἔθος ἦν Ἀθήνησιν ἐν νουμηνίᾳ πιπράσκειν.

173. *τὸν ὄνον ἔξαγε*: Τοῖς οἰκέταις φησί.

[174. *ὑπέβαλε. πανούργως.* V.]

175. [*εἷς τῶν οἰκετῶν.* R.] *ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν*: Οὐκ ἐπέτυχε· παρὰ τὴν παροιμίαν

αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν πείρᾳ καθιέντων ἄγκιστρον μετὰ σχοίνου, καὶ μὴ ἐπιτυγχανόντων ἰχθύος τινός.

[176. *τῇ προφάσει.* V. *τὴν πρόφασιν.* G.]

[178. *παρακύψαι*: Φυλαττόμενος ὑπ' ἐμοῦ δῆτα. Gl. Victor.]

179. *κάνθων, τί κλάεις*: Ὡς βαρουμένου τοῦ ὄνου. ἔφερε γὰρ τὸν γέροντα ὑποκρεμασθέντα λάθρα, κατὰ μίμησιν τοῦ Ὀδυσσέως ὑπὸ τοῦ κριοῦ φερομένου, ἐφ' ᾧτε διαδρᾶσαι τὸν Κύκλωπα, ὅτε τὰ πρόβατα ἐξῆγε τοῦ σπηλαίου, ἐφαπτόμενος αὐτῶν τῆς ῥάχεως πρὸς τῇ θύρᾳ τοῦ σπηλαίου καθήμενος, ἵνα μὴ λαθὼν ἐξέλθῃ κύπτων ὁ Ὀδυσσεύς. τοῦτο δὲ λαθὼν ἐποίησεν ὁ γέρων. διὸ πρὸς βαρυνόμενόν φησι τὸν ὄνον.

[*κάνθων*: Ὑποκοριστικῶς ὁ ὄνος. Gl. Victor.]

184. Οὖτις *νὴ Δία*: Ὅτι καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Οὖτις παρ' Ὁμήρῳ ἐκαλεῖτο.

2. *μεγάλοις*] Addit Ald. Ξενοφῶν "ὅτι ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μεῖον ἢ "πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται. οἳ δὴ "πιεζόμενοι ἀπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται, "ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι." καὶ Πολύβιος "ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ "κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὄπισθεν "προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς "πεζούς· οὗ γενομένου συνέβη παρὰ "πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον γε"νέσθαι πρόβλημα." Quæ inserta sunt ex Suida *κανθήλιος*.

7. *τοῖς οἰκέταις* V. *πρὸς τὸν οἰκέτην* Ald.

9. *ἐπέτυχε* R. *ἔτυχε* Ald.

11. *αὕτη*] Thesmoph. 928.

12, 13. *ἐλέγετο—τινός* om. R.

12. *δὲ* om. V.

πείρᾳ] *ἐπὶ πείρᾳ*?

καθιέντων καὶ ἀποτυγχανόντων V, ceteris omissis.

16. Scholia v. 179–185. om. R.

17. *ὑπ. λάθρᾳ* om. V.

τοῦ ante *Ὀδυσσέως* om. V.

18–21. *ἐφ' ᾧτε—Ὀδυσσεύς* om. V.

22. *φησι* hic V: post *τὸν ὄνον* Ald.

24. *καὶ* add. V.

185. ἀπὸ Δρασιππίδου: Πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀποδρᾶσαι, ὥσπερ ἀπὸ φυλῆς, ἢ ἀπὸ γένους φάσκων.

188. [ἵν': Ὅπου. R.] ἰνδάλλεται: Φαίνεταί μοι ὅμοιος εἶναι πώλῳ κλητῆρος. Ἄλλως. οἱ γὰρ πῶλοι ὑποδύνουσι τὰς μητέρας καὶ θηλάζουσιν.

189. πωλίῳ: Ἀντὶ τοῦ ὄνου, ἢ ἡμιόνου, κλητῆρος εἶπεν εἰς φιλοδικαστήν. ἀντὶ τοῦ πώλῳ ὑποκοριστικῶς. κλητῆρες δὲ οἱ καλοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα.

[190. ἥσυχον: Ἄνευ θορύβου. Gl. Victor.]

191. περὶ ὄνου σκιᾶς: [Παροιμία ἐπὶ τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων. R. παροιμία ἴση τῷ περὶ μηδενός. καὶ Δημοσθένης. V.] παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόητα φιλονεικούντων, ἣν μετήνεγκε νῦν ὁ πρεσβύτης. ἔστι δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. φασί ποτε ἐν Ἀθήναις τινὰ δεηθέντα ὀνηλάτου μισθώσασθαι ὄνον ἐπὶ τῷ τὰ φορτία μόνον βαστάσαι ἐπὶ τὰ Μέγαρα. καὶ δὴ οὕτω δόξαν αὐτοῖς, ἐπιθέντες τὰ φορτία ὥδευον. μεσημβρίας δὲ γενομένης καὶ τῶν ὑπὸ κύνα καυμάτων σφοδρῶς αὐτοῖς ἐπικειμένων, οὐχ εὑρίσκοντες σκέπην, καθεῖλε τὰ φορτία ἀπὸ τοῦ ὄνου ὁ δεσπότης αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν ἑαυτῷ σκιὰν ἐποίησε. πρὸς ὃ μαχόμενος ὁ ὀνηλάτης ἔλεγεν ὄνον μεμισθωκέναι ἐπὶ τῷ φορτία φέρειν, οὐ σκιὰν παρέξειν. ὁ δὲ ἔλεγε μεμισθῶσθαι, ὅπως ἂν ὡς βούλοιτο χρῷτο. ἐκ δὲ ταύτης τῆς φιλονεικίας μηδὲν οὔσης εἰς δικαστήριον κατηνέχθησαν. ὅθεν ἡ παροιμία.

3, 4. Φαίνεται—Ἄλλως om. R.
3. μοι om. V.
5. θηλύνουσι V.
6–9. Ἀντὶ—μάρτυρα om. R.
6, 7. εἰς φιλοδικαστήν et ἀντὶ τοῦ addidi ex V., qui seqq. κλητῆρες—μάρτυρα omittit.
11. ἐπὶ τῶν περὶ] περὶ τῶν R. Scholion Aldinum om. R.
13. ἐστὶν ἐπὶ V. ἐστὶν ἴσον τῷ περὶ μηδενός. ἔστι δὲ ἐπὶ Ald. Conf. schol. ad Platon. Phædr. p. 64. Ruhnk. (317. Bekk.) et Bekkeri Anecd. p. 243.
15. τῷ] τὸ V.
16. μόνον β. V. β. μόνον Ald.
18. ὑπὸ κύνα] ὑπὸ κύνων R. Recte, si ὑποκύνων scribatur.
19. διὸ καθεῖλε V. καὶ δι' ὧν αὐτῷ V.
21. φέρειν V. φορεῖν Ald.
22. χρῷτο] χρῆσθαι V.
23. δικαστήριον V. δικαστήρια Ald.
24. παροιμία] Addit Ald. τῆς δὲ παροιμίας μέμνηται καὶ Μένανδρος ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ. λέγουσι δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν "ἀκούσατε ὦ ἄνδρες διηγήματος "τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ ὄνον ἐμισθώ-

192. *πόρρω τέχνης*: Ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπὸ τέχνης τινὸς πονηρὸς εἶ, οὐδ' ἀπὸ μελέτης, ἀλλὰ φύσει. παράβολος δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ γνήσιος. [λέγουσι τινὲς καὶ πονηρὰ κρέα ἀντὶ τοῦ σαπρά. R.]

[*παράβολος*: Ὁ τολμηρός. Gl. Victor.]

194. *ὅταν, φησὶ, τραφῇς ὑπ' ἐμοῦ ὑπογάστριον.* ἀπὸ μέρους δὲ τὴν τροφὴν ἁπλῶς λέγει. ἢ ὅτι ὄνους ἔτρωγον ἐν Ἀθήναις, καὶ τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντες οἱ δικασταὶ ὠνοῦντο τὰ ὑπογάστρια. λείπει δὲ ἡ παρά. παρὰ γέροντος ἡλιαστικοῦ, οἷον ἐκ τῆς ἡμετέρας σπουδῆς καὶ τέχνης.

[*ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς*: Λείπει τὸ γνώσῃ με. Gl. Victor.]

195. *ὑπογάστριον*: Ἐπεὶ πωλάριον ἐμιμεῖτο ἐπὶ τῷ ὄνῳ, τὸ ὑπογάστριον πρὸς τοῦτο. ἐχρῶντο δὲ τοῖς ὀνείοις. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑπογάστριον ὄνου ἢ βοὸς, ἔχεις γνῶναι ἄριστόν με ὄντα, εἰ καὶ μὴ νῦν με οἶδας. ἐπεὶ δικαστής ἐστιν, ἔφη γέροντος ἡλιαστικοῦ ἀντὶ τοῦ ὄνου.

196. *ὤθει τὸν ὄνον*: Τὸ πρῶτον πρὸς τὸν οἰκέτην, τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τὸν πατέρα, ὤθει σεαυτόν.

197. *καὶ Κλέων*: Ἐπεὶ δοκεῖ Κλέων μισθοὺς πορίζειν τοῖς δικασταῖς. [ἐπεὶ ἐδόκει ὁ Κλέων μισθοὺς πορίζεσθαι τῷ λέπτῳ δήμῳ. R.]

199. *ὤθει σὺ πολλούς*: Ἤγουν ἐπίθες λίθους ἐπὶ τὴν θύραν, ἵνα μὴ εὐκόλως ἀνοίγῃ.

200. *καὶ τὴν βάλανον*: Τὴν εἰς τὸν μόχλον βάλανον ἔμβαλε εἰς τὸ πῆγμα δηλονότι, τουτέστι κλεῖσον τῷ κλειδίῳ.

" σατο Ἀθήνηθε Μέγαράδε. μεσημβρίας " δὲ καταλαβούσης καταλύσας τὸν γό- " μον ὑπῆλθε τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκ- " βαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου πρὸς " βίαν, διεφέρετο μεμισθωκέναι καὶ τὴν " σκιὰν λέγων, ἀντιλέγοντος δὲ τοῦ ὀνη- " λάτου, καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμι- " σθωκέναι, εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμ- " φότεροι." εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος "ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν ὦ " ἄνδρες ἐπιθυμεῖτε, ἀνθρώπου δὲ κινδυ- " νεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ τῆς φωνῆς " ἀνέχεσθε;" ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσατο. ὅθεν, φασὶ, καὶ αὐτὸς ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς φησὶ, καὶ ὁ Πλάτων δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν Ὄνου σκιά. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν περὶ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων. Quæ illata ex Zenobio Proverb. 6, 28. omittit V.

1. Scholia v. 192–200. om. R.
5. τραφῇς] τράγῃς Dobræus.
8. ἡλιαστικοῦ V. ἡλιαστοῦ Ald.
11, 12. Ἐπεὶ—εἰπεῖν om. V.
14. ἔφη V. εἶπε Ald.
16. ἕτερον V. δεύτερον Ald.
23. τουτέστι add. V.

201. *καὶ τῇ δοκῷ*: Ἐμβαλεῖν παρακελεύεται καὶ τὴν δοκὸν, [τουτέστι τὸν ἀντιβάτην] πρὸς τὴν θύραν, αὐτῇ δὲ τῇ δοκῷ τὸν ὅλμον. κατὰ φύσιν δὲ ἦν μᾶλλον εἰπεῖν, καὶ τὴν δοκὸν προσθείς.

202. *προσκύλιε*: Οὐκ εἶπε βάστασον, ἀλλὰ κύλιε, δηλῶν τὸ μέγεθος τοῦ ὅλμου, ὅν φησι κάτω πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ἀντιβάτου προσθεῖναι.

203. *τὸ βώλιον*: Ἡ βῶλος ὑποκοριστικῶς. ἐν ὅσῳ δὲ ἕλκει ἐκ τῆς στέγης, ἔπεσε κατ' αὐτοῦ μικρὸς λίθος.

206. *ὀροφίας*: Παρὰ τὸ μῦς ὀροφίας. λέγονται δὲ μῦς ὀροφίαι καὶ ὄφεις οἱ περὶ τὰς ὀροφὰς διάγοντες καὶ ταύτας περιτρώγοντες.

207. *στρουθὸς ἀνὴρ γίνεται*: Ἐπειδὴ ἀναπηδᾷ ὁ γέρων, ταῦτά φησιν ὁ οἰκέτης.

209. *σοῦ σοῦ*: Ἀποσοβοῦσι τὸν γέροντα, σοῦ, ὡς εἰώθαμεν τὰ ὄρνεα σοβεῖν.

210. *Σκιώνην*: Φιλόχορος ἐπὶ Ἰσάρχου φησὶ πρὸ ἐνιαυτοῦ Βρασίδαν ἀποστῆσαι Σκιωναίους τῶν Ἀθηναίων. Ἀθηναίους δέ φασι λ' τριήρεις πρότερον πέμψαντας Σκιώνην περιτειχίσαι, ὕστερον δὲ μαθόντας ἀποστῆναι αὐτῶν, ἀποστεῖλαι στρατὸν καὶ πολιορκῆσαι καὶ ἀποτειχίσαι αὖθις ὡς τὸ πρότερον. ἔστι δὲ χωρίον Θρᾴκης πολέμιον Ἀθηναίοις, ἣν ἐφρούρουν ἐπιεικῶς, ἣν πολιορκήσαντες ἀπετείχισαν.

ἀντὶ τούτου: Ἀντὶ τοῦ πατρὸς τούτου, ἵνα ᾖ ὁ οἰκέτης λέγων περὶ τοῦ πατρὸς τοῦ Βδελυκλέωνος.

213. *ὅσον στίλην*: Ὅτι σημαίνει τὸ ἐλάχιστον. Καλλίστρατος δὲ, νομισμάτιόν τι ἐλάχιστον.

1. παρακελεύεται R. κελεύει Ald. καὶ add. R. τὴν δοκὸν] τῇ δοκῷ V.
2. τουτέστι τὸν ἀντιβάτην om. R.V.
2, 3. αὐτῇ—προσθείς om. R.
4. Scholia v. 202. 203. om. R.
9. παρὰ τὸ R. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ald.
9, 10. λέγονται—περιτρώγοντες] λέγεται γὰρ οὕτω καὶ ὄφις R.
9. δὲ add. V.
10. περιτρώγοντες V. κατατρώγοντες Ald.
11, 12. om. R.
13. σοῦ R. Legebatur ὡς στρουθόν.
15–20. Hæc tantum habet R, φασὶν ἀθηναίους τριήρεις λ' πέμψαντας σκιώνην περιτειχίσαι.
15. πρὸ] πρὸς V. Βρασίδαν] βρασίδας V.
16. Σκιωναίους] σκιωνεὺς V. Σκιωνεῖς Ald. φασι om. V.
17. πέμψαντας μενεδάϊμον ἐν ἐλείῃ σκιώνην δὲ περιτειχίσαι V. μενεδάϊμον simile est Μενδαίων nomini, ἐλείῃ autem verbo ἑλεῖν: sed neutri locus est, nisi plura excidisse statuas.
17–19. ὕστερον—ἔστι δὲ om. V.
19. χωρίον] ἄλλως. χωρίον V.
21–p. 447, 3. Ἀντὶ—τὸ ὦ π. om. R.
21. τοῦ πατρὸς om. V.

[ὅσον ὅσον στίλην: Τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σταλαγμός. Gl. Victor.]

214. ἀλλ' ὦ πόνηροι: Πρὸς τοὺς οἰκέτας τὸ ὦ πόνηροι.

215. παρακαλοῦντες τουτονί: Ἀντὶ τοῦ ἐκκαλοῦντες. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τοῦ ἀξιοῦν. τοῦτο δέ φησιν εὐκαίρως βουλόμενος τὴν εἴσοδον τοῦ χοροῦ ποιῆσαι. ἐκ γὰρ φιλοδίκων ἀνδρῶν συνέστηκεν. [ἡ παρά ἀντὶ τῆς ἐξ. V.]

[216. ὄρθρος βαθύς: Βαθεῖα νύξ. Gl. Victor.]

[217. ὀψέ: Μετὰ τὸν καιρὸν τὸν δέοντα. Gl. V. Victor.]

[218. ἀντὶ τοῦ καλοῦσι. V.]

[219. μινυρίζοντες: Ἄιδοντες. Gl. V. Victor.]

220. ἀρχαιομελι σιδωνοφρυνιχήρατα: Παρὰ τὸ μέλι, ὅπερ ἐστὶν ἡδὺ, καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ τὸν Φρύνιχον καὶ τὰ ἐρατὰ ἔμιξεν, οἷον ἀρχαῖα μέλη Φρυνίχου ἐρατὰ καὶ ἡδέα, καθάπερ μέλι περιέχοντα τὸ τῆς Σιδῶνος ὄνομα. Φρύνιχος δὲ ἐγένετο τραγῳδίας ποιητὴς, ὃς ἔγραψε δρᾶμα Φοινίσσας, ἐν ᾧ μέμνηται Σιδωνίων. τὰ δὲ μέλη εἶπε διὰ τὴν γλυκύτητα τοῦ ποιητοῦ. Ἄλλως. ὅτι δι' ὀνόματος ἦν καθόλου μὲν ὁ Φρύνιχος ἐπὶ μελοποιίᾳ, μάλιστα δὲ τὸ ἐκ τῶν Φοινισσῶν αὐτοῦ τὸ "καὶ Σιδῶνος προλιπόντα ναόν." ἢ "Σιδώνιον ἄστυ "λιπόντες." πεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ μέλος καὶ τὸ Σιδών καὶ τὸ Φρύνιχος καὶ τὸ ἐρατόν. Ἀρίσταρχος δέ φησι γεγενῆσθαι ἀπὸ τοῦ μέλι καὶ τοῦ Σιδῶνος καὶ τοῦ Φρυνίχου καὶ τοῦ ἐρατόν.

[222. βαλλήσομεν: Οὕτω λέγουσιν ἐπικτείνοντες καὶ ἄλλα πολλὰ,

3. τὸ om. V.

4. ἐκκαλοῦντες] καλοῦντες R, qui seqq. omittit.

9. μετὰ τὸν δέοντα καιρόν Victor.

11. ᾄδομεν Victor.

12–23. Hæc tantum habet R, τὸ μὲν μελη (scr. μελι) τὴν γλυκύτητα τοῦ ποιητοῦ σημαίνει. τὸ δὲ φρυνιχήρατα τόπος. τὸ δὲ σιδων τὸ μέλος τείνει.

13. ἡδὺ V. ἡδὺ ἢ τὰ μέλη Ald.

15. Σιδῶνος] σιδόνος V.

16. Σιδωνίων] σιδονίους V.

18. τῶν add. V.

19. προλιπόντα ναόν V. προλιποῦσα τὸν ναόν Ald.

20. λιπόντες] Legebatur λιποῦσα. Correxi ex Hesychio, γλυκερῷ Σιδωνίῳ: δρᾶμα δέ ἐστιν ἐν ᾧ τῆς θυμέλης ἄρχεται οὕτως "Σιδώνιον ἄστυ λι-"πόντες καὶ δροσερὰν Ἄραδον." (Codex καΐδρος ἐρανάδαρον. καὶ δροσερὰν Schowius, Ἄραδον Th. Bergkius.) διεβεβόητο δὲ τὸ μέρος τοῦτο.

δὲ] οὖν V.

22. τοῦ Σιδῶνος] τῆς σιδόνος V.

καὶ τοῦ ἐρατόν om. V.

24. Οὕτω λέγουσιν] τοῦτο λέγοντες Victor.

οἷον παιήσομεν. ὡς ἀπὸ περισπωμένου δὲ ἔστι τοῦ βαλλῶ. V. Victor.]

[223. ὀργίσῃ: Παροξύνῃ. Gl. Victor.]

224. ὅμοιον σφηκιᾷ: Ἀντὶ τοῦ σφηκώδεις εἰσὶ καὶ κεντρώδεις. ἐν σχήματι γὰρ σφηκῶν εἰσάγονται.

[σφηκιᾷ: Συστήματι σφηκῶν. Gl. Victor.]

225. ἐκ τῆς ὀσφύος: Ὅτι ἐν σχήματι σφηκῶν εἰσάγει τὸν χορὸν, προβάλλοντα ἐκ τῆς ὀσφύος κέντρον τι ὀξύτατον. πεποίηκε δὲ τοῦτο διὰ τὸ τοὺς γέροντας καὶ τοὺς δικαστὰς ὀξυχόλους εἶναι καὶ δίκην σφηκῶν τιτρώσκειν τοῖς λόγοις. [ἐπειδὴ ὁ χορὸς τῶν γερόντων ἔρχεται ὡς σφῆκες διεσκευασμένοι καὶ κέντρον ἔχουσι. R.]

[ὀσφύος: Ὀσφῦς ὁ παρὰ πλευροῖς διάκενος τόπος. Gl. Victor.]

[227. φέψαλοι: Σπινθῆρες, οἷον πῦρ πνέουσιν. Gl. V. Victor. σπινθῆρες. R.]

230. ὦ Κωμία βραδύνεις: Ἀντὶ τοῦ ἐβράδυνας εἰς τὸ δικαστήριον ἐλθεῖν. οἱ τοῦ χοροῦ δὲ ἀλλήλοις ἐγκελευόμενοι τὴν πάροδον ποιοῦνται. ὄνομα δὲ γέροντος ὁ Κωμίας. καὶ ἴσως πεποίηται παρὰ τὴν κώμην. κύνειος δὲ εὔτονός τις καὶ ἰσχυρός. Χαρινάδης δὲ ὄνομα γέροντος. [ἀντὶ τοῦ ταύρειος κύνειος εἶπεν παρ' ὑπόνοιαν. ἀσθενέστεροι δὲ οὗτοι τῶν βοείων. Χαρινάδης εὑρίσκεται περὶ δικαστήρια καὶ δίκας. R. εὔτονός τις καὶ ἰσχυρός. ἤδη δὲ καὶ παροιμιακὸν γέγονε. V.]

233. Κονθυλεῦ: Κονθύλη δῆμος τῆς Ἀττικῆς τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς, ἢ Πανδιονίδος.

234. Χάβης: Οὕτως Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ τρίτῳ τῆς καθόλου παρατίθεται τὸ ὄνομα διὰ τοῦ β Χάβης. τὸ δὲ Φλυεὺς ἀπὸ δήμου. [τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς δῆμος ἡ Φλύη. V. (non G.)]

1. οἷον] καὶ οἷον Victor. ἔστι om. Victor. βαλλῶ] βαλῶ Victor.
4. Scholia v. 224. 225. 230. om. R.
13. οἷον προσπνέουσι G.
18. εὔτονός τις καὶ V. εὔζωνος καὶ Ald. Verba εὔτονός τις καὶ ἰσχυρὸς habet etiam R.
19. Addidi τοῦ.
21. εὔτονος] οὐ (μέντοι addit G.) πρὸ τοῦ γ' εὔτονος V. παροιμιαστικὸν G.
23. Scholia v. 233–243. om. R: habet gl. ad 233. ἀπὸ δήμου, 234. Χάβης στρατηγός, 239. αὐτὸν, τὸν ὄλμον. δῆμος τῆς V. τῆς om. Ald.
24. πανδιονίδος G. πανδιωνίδος V. Πανδίονος Ald.
27. Πτολεμαΐδος] Sic etiam He-

235. *πάρεσθ' ὃ δὴ λοιπόν*: Ὅ ἐστιν ὑπόλοιπον ἡμῶν ἥκομεν. οἷον τὸ λοιπὸν καὶ τὸ λείψανον τοῦ συστήματος ἡμῶν πάρεστι. τοῦτο δ', ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ τὴν πορείαν ἐποιοῦντο.

238. *τῆς ἀρτοπώλιδος*: Παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο, δέον εἰπεῖν, τοὺς πολεμίους ἐχειρωσάμεθα, ἢ λόχον τινὰ ἐποιήσαμεν.

τὸν ὅλμον: Ὡς ξυλίνου ὄντος τοῦ ὅλμου. καὶ Ἡσίοδος "ὅλμον "μὲν τριπόδην τάμνειν." Ἄλλως. ὅλμον τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον, καὶ ὁ τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ὁλμειὸς στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια καὶ ἄλλα τινά.

239. *τοῦ κορκόρου*: Πρὸς τὸν Λυκόφρονα, κόρκορον λέγοντα ἰχθύδιόν τι. ἠπάτηται δὲ, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης. ἔστι γὰρ λάχανόν τι ἄγριον καὶ εὐτελὲς ἐν Πελοποννήσῳ, ὡς καὶ ἡ παροιμία "καὶ "κόρκορος ἐν λαχάνοισι." τὸ δὲ κατασχίσαντες, αὐτὸν τὸν ὅλμον δηλονότι οὐ γὰρ τὸν κόρκορον.

240. *ὡς ἔσται Λάχητι νυνί*: Ἡ δίκη, ἢ τιμωρία, ἢ τοιοῦτόν τι. τοῦτο δέ φησιν, ὡς τοῦ Κλέωνος εἰς δίκην ἐπαγαγόντος τὸν Λάχητα. στρατηγῆσαι δὲ αὐτόν φησι Δημήτριος ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλέους πρὸ τριῶν ἐτῶν εἰς Σικελίαν πεμφθέντα μετὰ νεῶν Λεοντίνοις βοηθήσοντα. οἱ δὲ περὶ τὸν Φιλόχορον διαδέξασθαι αὐτόν φασι Σοφοκλέα καὶ Πυθόδωρον, οὓς καὶ φυγῇ ζημιωθῆναι. εἰκὸς γοῦν μετακληθῆναι αὐτὸν ἐπὶ τὴν κρίσιν, ἧς νῦν ὁ κωμικὸς μνημονεύει.

241. *σίμβλον δέ φασι*: Σίμβλον κυρίως εἰσὶν αἱ θῆκαι, ἔνθα αἱ μέλισσαι ἀποτίθενται τὸ μέλι. ὡς τοῦ Λάχητος δὲ τὰ δημόσια σφετερισαμένου καὶ πλουτήσαντος. [ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ὡς φαλακρὸς κωμῳδεῖται. V.]

242. *χθὲς οὖν Κλέων*: Κατ' ἐπιταγὴν δὲ τοῦ στρατηγοῦ καὶ οἱ δικασταὶ ἐκαλοῦντο. ὥρα δὲ νῦν οὐχ ὁ καιρὸς, ἀλλὰ ταχέως.

sychius. Antea Cecropidis fuit: vid. Stephanum Byz. et Harpocrat. et monumentum Atticum apud Boeckh. vol. 1. p. 309.

5. ἐχειρόμεθα V, non G.
λόχον] λόφον V.
ἐποιήσατε V, non G.
6. ὡς add. V.
Ἡσίοδος] Ἔργ. 421.
7. τριπόδην] τρίποδα V.

12. καὶ εὐτελὲς om. V.
13. κόρκυρος V.
λαχάνοισι V. et Hephæstio p. 46. λαχάνοις Ald. et Suidas s. κόρχορος.
17. ἐπὶ ἄρχοντος εὐκλέους add. V.
18. εἰς Σικελίαν] Vid. Diodor. 12, 54.
22. αἱ θῆκαι] οἰγλυκοὶ V. οἱ γλυκοὶ G.

243. ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν: Παρὰ τὸ κηρύττεσθαι σιτία ἡμερῶν τριῶν τοῖς στρατιώταις ἔπαιξε. κολουμένους δὲ κατὰ αὐτοῦ κολάσοντας.

248. ὦ πάτερ πάτερ: Παρέπονται αὐτοῖς παῖδες λύχνον φέροντες, καὶ πιθανῶς, ἵνα ἡ ὀρχήστρα πληρωθῇ. παῖς δέ τις προηγούμενος μετὰ λύχνου προεωρακὼς πηλόν. τὸ δὲ μέτρον ἐντεῦθεν ἤλλαξεν. ἔστι γὰρ μικτὸν, συντεθὲν ἔκ τε ἰαμβικοῦ διμέτρου ἀκαταλήκτου καὶ ἰθυφαλλικοῦ. ὁ δὲ ἰθύφαλλος τροχαϊκὴν συζυγίαν ἔχει δίμετρον βραχυκατάληκτον, τουτέστι τρεῖς τροχαίους.

249. κάρφος χαμάθεν: Ἐν κάρφει γὰρ ἠρέμα τις προμύσσει. πρὸς τοὺς παῖδας δέ φησι, τοὺς προπέμποντας αὐτόν. [πρόμυξον, ἐκ τῆς μύξης προάγαγε. R.]

250. ἀλλὰ τῳδί μοι: Δεικτικῶς τῷ λιχανῷ δακτύλῳ. προμύσσειν δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαλεῖν τὸ ἐλλύχνιον. [τὸν δάκτυλον δείκνυσιν, ἵνα μὴ κάμψας ζητῇ. R.]

251. τί δὴ μαθών: Ὡς τοῦ παιδὸς τῷ δακτύλῳ ἐπισπασαμένου τὸ ἐλλύχνιον, καὶ ἐν τοσούτῳ ἐλαίου ἐκχυθέντος, εἷς τῶν πρεσβυτῶν, ὃς καὶ πατὴρ ἦν τοῦ παιδίου, ἀγανακτήσας κονδύλους αὐτῷ δίδωσιν. Εἰς τὸ αὐτό. τοῦτο εἰπὼν δίδωσιν αὐτῷ κόνδυλον.

253. οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ: Οὐ γὰρ λυπεῖ σε τὸ ἔλαιον πολλοῦ πιπρασκόμενον. οὐ γὰρ αὐτὸς ἀγοράζεις. πατρὸς δὲ υἱὸς σμικρολόγου.

257. τυρβάσεις: Ἀντὶ τοῦ ταράξεις. ὁ δὲ ἀτταγᾶς ὄρνεόν ἐστιν

1. κηρύττεσθαι V. κηρύσσεσθαι Ald.
2. ἔπαιξεν οὖν V, ceteris omissis.
4. αὐτοῖς] αὐτῷ G.
λύχνον φέροντες addidi ex R, qui seqq. om.
5. πληρωθῇ] πληθῇ (scr. πλησθῇ) V. πληθυνθῇ G.
7. ἐστὶ μικρὸν V.
διμέτρου ἀκαταλήκτου] Legebatur τριμέτρου ἀντιληκτικοῦ (ἀντιληκτοῦ V.).
10. Scholia Aldina v. 249. 250. om. R.
προμύσσει om. V.
13. προμύσσειν] Scribebatur προβύσσειν. Ex scholio Ravennate v. 249. apparet grammaticos non πρόβυσον, sed πρόμυξον legisse.
16–19. Ὡς—κόνδυλον] ἅμα κόνδυλον τῷ παιδαρίῳ δίδωσι διὰ τὸ νεώτερον ὄντα μὴ φροντίζειν R.
18. ἦν add. V.
παιδίου] παιδὸς G.
20. Scholia v. 253–262. om. R: habet gl. σπινθῆρες v. 262.
23. τυρβάσεις] In Ald. præcedit ὥσπερ ἀτταγᾶς: ὁ ἀτταγᾶς ὄρνεόν ἐστι τερπόμενον ἐν ἕλεσι καὶ πηλώδεσι τόποις καὶ τέλμασιν, ὃν ἡμεῖς φαμὲν ἀτταγῆνα.

εὑρισκόμενον ἐν τοῖς ἕλεσι καὶ τερπόμενον ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις καὶ τέλμασιν. ἡμεῖς δὲ ἀτταγῆνα αὐτὸν φαμέν.

[258. *ἐν τῷ δικαστηρίῳ δηλονότι. ὡς παραινῶν δὲ λέγει ὅτι μὴ λυποῦ ὅτι ἐτυπτήθης· καὶ γὰρ μείζονάς σου κολάζω.* V.]

[260. *ἀντὶ τοῦ εἴσω ἡμερῶν τεσσάρων πάντως ὑετὸς γίνεται· μύκης δέ ἐστιν ὁ περὶ τὰς θρυαλλίδας σπινθὴρ, ὃς διὰ τὴν περιέχουσαν ἰκμάδα ἀποπηδᾷ τοῦ λύχνου, πολεμούμενος τῷ ἐναντίῳ.* V.]

[261. *τὸν Δία ὑετόν.* V. (non G.)]

262. *οὑτοιὶ μύκητες*: Φασὶν *ὅτι ὑετοῦ μέλλοντος γενέσθαι οἱ περὶ τὴν θρυαλλίδα τοῦ λύχνου σπινθῆρες ἀποπηδῶσιν, οὓς μύκητας νῦν λέγει, ὡς τοῦ λύχνου ἐναντιουμένου τῷ νοτερῷ ἀέρι. καὶ* Ἄρατος

ἢ λύχνοιο μύκητες ἐγείρονται περὶ μύξαν,
νύκτα κατὰ νοτίην.

τινὲς δέ φασι τὸν μύκητα ζωΰφιόν τι εἶναι λεπτότατον πάνυ σκνιψὶ ἐοικὸς, ὃ δι' ὑπερβολὴν λεπτότητος τῆς ψύξεως τῆς περὶ τὸν ἀέρα θᾶττον ἀντιλαμβανόμενον περὶ τὸν λύχνον ἵπταται, θέρμης ἐπιθυμοῦν, καὶ περικροῦον ἐν τῷ λύχνῳ ποιεῖ σπινθῆρας· ὅθεν τεκμαίρονται τὸν ὑετόν. καὶ Καλλίμαχος "*ἄδην ἐγένοντο μύκητες.*"

[263. *φιλεῖ*: Ἤγουν ὁ Ζεύς. Gl. Victor.]

264. [*δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων*: Ὅσα *μή ἐστι τῶν καρπῶν πρώιμα.* V. *μάλιστα δ' ὅσα μὴ πρώιμά ἐστι τῶν καρπῶν δεῖται ὕδατος.* R.] *ἐμφαίνει διὰ τούτων τὸ γεωργικὸν ἦθος, εὖ μάλα δεικνύων ὅτι μέλει αὐτοῖς τῶν καρπίμων.* [*διῃρημένως χρῶνται τῇ τοιαύτῃ διαστολῇ. δέονται, φασὶν, οἱ καρποὶ τοῦ ὑετοῦ, καὶ μάλιστα οἱ μὴ πρὸ καιροῦ σπαρέντες.* V.]

[266. *γενόμενοι περὶ τὸν οἶκον τοῦ* Φιλοκλέωνος *ὑπομιμνήσκονται αὐτοῦ, καὶ μὴ ἑωρακότες αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν διαλέγονται περὶ αὐτοῦ.* V.]

268. *ἐφολκὸς ἦν*: Ἐφολκὶς *κυρίως λέγεται ἡ λέμβος, ἤτοι ἡ*

2. *καὶ τέλμασιν—φαμέν* addidi ex V.
ἀτταγῆνα] *ἀττάγην* G.
11. Ἄρατος] 976.
14. *σκνιψὶ*] *σκῆψ'* V. *σκηψιὸν* G. *σκήψει* Ald. *σκιψὶ* Portus.
15. *ἐοικῶς* V.
17. *περικρούειν* (*παρακρούειν* G.) *τὸν λύχνον καὶ ποιεῖν τοὺς σπινθῆρας* V.
18. Καλλίμαχος] Fragm. 47. p. 432.
ἄδην] *ἄδδην* Ald.
22, 23. *ἐμφαίνει—καρπίμων*] *εὖ δὲ τὸ γεωργικὸν ἦθος ἐμφαίνει. μέλει γὰρ αὐτοῖς τῶν καρπῶν* V. om. R.
29. Scholia v. 268–285. om. R:

μικρὰ ναῦς ἡ ὑφ' ἑτέρας νεὼς ἑλκομένη, διὰ βραδυτῆτα. φησὶ γοῦν κἀνταῦθα ὅτι οὐχ ὑπό τινος ἑλκόμενος ἐξήρχετο, ἀλλὰ πρῶτον ἡγεῖτο ἡμῶν. νυνὶ δὲ τί παθὼν οὐκ ἐξέρχεται;

[269. *τοῦ μελοποιοῦ τὰ μέλη ᾖδεν. ἦν δὲ καὶ τραγικός.* V.]

270. *στάντες*: Πρὸ *τῶν θυρῶν τοῦ* Φ*ιλοκλέωνος στάντες οἱ τοῦ χοροῦ τὸ στάσιμον ᾄδουσι μέλος. τῶν γὰρ χορικῶν μελῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὡς τὸ "ἀέναοι νεφέλαι, ἀρθῶμεν φανεραί," καὶ τὸ προειρημένον ἐνταῦθα "χώρει πρόβαιν' ἐρρωμένως." τὰ δὲ στάσιμα, ὡς τὸ παρόν. καὶ παρ'* Α*ἰσχύλῳ "στένω σε τᾶς οὐλομένας τύχας "* Π*ρομηθεῦ." τὰ δὲ προῳδικά, τὰ δὲ μεσῳδικά, τὰ δὲ ἐπῳδικά, περὶ ὧν προείρηται τίνος χάριν οὕτω καλοῦνται, τὰ δὲ ἐξοδικὰ ἢ ὑποχωρητικά, ἅπερ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ δράματος ᾄδεται, ὡς ἐν τῷ* Π*λούτου δράματι τὸ "οὐκέτι νῦν γ' εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀνα- "χωρεῖν εἰς τοὔπισθεν. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι."*

[271. *ἐπειδὴ ἥδετο τοῖς ᾄσμασι, τοῦτο κατ' αὐτὸν ἀπατήσας βούλεται κατενέγκαι.* V.]

274. *μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμβάδας*: Ἐκ *τοῦ εἰκότος τὴν τοῦ γέροντος ἐπὶ τὰ ἔνδον διατριβὴν τεκμαίρεται. βουβωνιῴη δὲ τὸν βουβῶνα ἀλγοίη.*

[278. *οὐκ ἄν τις ἀναπεῖσαι αὐτὸν ἠδύνατο εἰς ἕτερόν τι, φιληδοῦντα τῇ ἡμῶν διατριβῇ.* V. (non G.)]

279. *ἀλλ' ὁπόταν*: Ἤ*γουν ὁπότε μεταστῆσαι τοῦ δικάζειν παρεκάλει αὐτόν τις, ὅπως ἂν μὴ αἰδεσθείη διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, κάτω κύπτων, λίθον ἕψεις ἔλεγε. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γενέσθαι τὸ λίθον ἕψεις, ὡς καὶ τὸ πλίνθον πλύνεις, καὶ χύτραν ποικίλλεις, καὶ εἰς ὕδωρ γράφεις, καὶ* Α*ἰθίοπα λευκαίνεις, καὶ κατὰ θαλάττης σπείρεις, καὶ τὰ τοιαῦτα.*

habet gl. 268. ἐφελκόμενος ὑπὸ βραδυτῆτος, 270. λείπει μέλος, 277. τὸν βουβῶνα πάθοι, 278. οὐκ ἠπατᾶτο, 280. τὸ παροιμιῶδες.

1. ἑτέρας V. ἑτέρας μεγίστης Ald. Ad v. 268. præterea hoc scholion habet V, ἐφελκόμενος ὑπὸ βραδυτῆτος. κυρίως δὲ ἐφολκὶς καλεῖται ἡ ἀφ' ἑτέρας νεὼς ἑλκομένη διὰ βραδυτῆτα.

5. Scholion v. 270. om. V.

7. παροδικὰ] παρῳδικὰ Ald.

ὡς τὸ] Nub. 276.

9. Αἰσχύλῳ] Prom. 397.

11. ἐξοδικὰ] ἐξῳδικὰ Ald.

22–27. Ἤγουν—τοιαῦτα] ὁπότε, φησὶ, παρεκαλεῖτο ὑπό τινος ἐφ' ἑτέραν πρᾶξιν ὁρμῆσαι ἐπὶ τῆς (τὰ G.) κάτω κύπτων ἔλεγε λίθον ἑψεῖς. παροιμία δέ—γενέσθαι. τὴν παροιμίαν ἔλεγεν, πλίνθον πλύνεις καὶ χύτραν ποικίλλεις. ἀντὶ τοῦ ἐδωροδοκεῖτο ὑπὸ τῶν δικαζομένων κάτω κύπτων, ὅπως ἂν μὴ αἰδεσθείη διὰ τῶν ὀφθαλμῶν V.

281. *διὰ τὸν χθεσινὸν ἄνθρωπον*: Πάλιν στοχάζεται ἑτέραν πρόφασιν τῆς ἀπολείψεως αὐτοῦ, ὡς κρινομένου τινὸς καὶ διαφυγόντος τὴν καταδίκην ἀναξίως καὶ ἐκ τούτου ὀδυνηθέντα καὶ κακωθέντα ἀπολειφθῆναι.

283. *τὰ 'ν Σάμῳ*: Τὰ περὶ Σάμου ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει πρότερον ἐπὶ Τιμοκλέους ἄρχοντος γέγονε. Μιλησίων γάρ ποτε καὶ Σαμίων μαχομένων Ἀθηναῖοι παρακληθέντες ὑπὸ Μιλησίων εἰς συμμαχίαν ἐπεστράτευσαν κατὰ τῶν Σαμίων, Περικλέους ἡγουμένου τοῦ Ξανθίππου. κακῶς δὲ διατεθέντες Σάμιοι ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ἐπελθεῖν. καὶ δὴ τοῦτο μαθόντες Ἀθηναῖοι τριήρεις πολεμικὰς κατ' αὐτῶν κατεσκεύασαν, Περικλέους εἰσηγησαμένου αὐτῶν. τοῦτο δὲ μαθόντες Σάμιοι μηχανήν τινα κατεσκεύασαν κατ' αὐτῶν, ἣν μαθόντες Ἀθηναῖοι ὑπό τινος Καρυστίωνος ἐφυλάξαντο, καὶ Σαμίους μὲν κακῶς διέθηκαν, τὸν δὲ Καρυστίωνα ἐτίμησαν σφόδρα μετὰ τοῦ γένους καὶ τῆς αὐτῶν πολιτείας ἠξίωσαν. ὡς οὖν τινος ἐξαπατήσαντος καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν εἶναι τὸν μηνυτὴν τοῦ σκαιωρήματος τῶν Σαμίων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπολυθέντος, φησὶν ὠδυνῆσθαι τὸν Φιλοκλέωνα, ὡς ταῖς καταδίκαις μᾶλλον χαίροντα. [τὰ περὶ Σάμον ιθ' ἔτει πρότερον ἐπὶ Τιμοκλέους γέγονε καὶ ἐπὶ τοῦ ἑξῆς Μορυχίδου. οὐδὲν κωλύει τὸν ἐχθὲς κρινόμενον ἀναμιμνήσκειν τοὺς δικαστὰς ἰδίας τινὸς εὐεργεσίας παλαιᾶς γεγενημένης. Ἀθηναῖοι δὲ Μιλησίους ἐπαγαγόμενοι ἐκάκωσαν τὴν Σάμον καὶ ἔμφρουρον ἐποίησαν, τὴν δημοκρατίαν καταστήσαντες διὰ Περικλέους. Σάμιοι δὲ ἀπέστησαν πρὸς βασιλέα. καὶ τότε οἱ Ἀθηναῖοι τελέως αὐτοὺς κατεπολέμησαν, ἵνα πάλιν προσηγγέλθη Περικλεῖ ὅτι Φοίνισσαι

1. *πάλιν* add. V.
2. *τῆς ἀπολείψεως αὐτοῦ* add. V.
ὡς V. *καὶ ὡς* Ald.
τινὸς κρινομένου V.
διαφυγόντος τὴν καταδίκην V. *διαφεύγοντος τὴν δίκην* Ald.
3. *καὶ ἐκ—ἀπολειφθῆναι* V. *φησὶν αὐτὸν ὠδυνηθῆναι* Ald.
καὶ κακ.] *καὶ* om. V, habet G.
5, 6. Τὰ *περὶ—γέγονε* om V, sequentia autem proximo scholio postponit sic scripta ab initio, *ἄλλως. μιλησίων ποτὲ μετὰ σαμίων μαχομένων—*.
6. Τιμοκλέους] Legebatur Περικλέους. Correctum ex scholio inferiore.
10. *ἐπελθεῖν*] *ἀπελθόντες* V.
16. *τὸν* add. V.
17. *σκαιωρήματος*] *σκαιοῦ ῥήματος* Ald.
18. *ὡς—χαίροντα*] *ἐπεὶ φιληδεῖ ταῖς καταδίκαις* V.
20. *Μορυχίδου*] *δορυχίδου* V.
22. *ἐπαγαγόμενοι*] *ἐπαγόμενοι* V.
ἔμφρουρον] *ἐνφρούριον* V.
25. *προσηγγέλθη*] *προσαγγελθεῖ* V.

νῆες παρεῖεν βοηθοῦσαι Σαμίοις. τοῦτον ἂν εἴη λέγειν πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπηγγελκέναι καὶ ὠφελῆσαι τὴν πόλιν. V.]

285. ἀλλ' ὦ 'γάθ' ἀνίστασο: Πρὸς τὸν Φιλοκλέωνα φησί. παχὺς δὲ πλούσιος. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητας φησίν.

[287. ἄδηλον εἰ ὃν προεῖπε Λάχητα ἢ ἄλλον τινὰ κριθησόμενον. V.]

288. ἐγχυτριεῖς: Ἀντὶ τοῦ φονεύσεις. ἐκ τοῦ παρεπομένου. [ἀποκτενεῖς. μετενήνοχεν δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων βρεφῶν. R. ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν Πριάμῳ, καὶ Αἰσχύλος Λαΐῳ καὶ Φερεκράτης. ὅθεν καὶ ἐγχυτριστρίας ἐκάλουν τὰς διακονουμένας τὰ βρέφη. καὶ νῦν οὖν ὡς ἐπὶ ἀπωλείας τοῦ κριθησομένου ἔθηκε τὴν λέξιν. παρ' ὅσον τὰ ἐκτιθέμενα ἢ εἰς ὄρος ἢ εἰς ἔρημον τόπον βάλλεται. V.]

289. ὕπαγε: Εἰς τὴν οἰκίαν δηλονότι, ὡς κατασταθέντων αὐτῶν. παπία δὲ πάτερ.

297. οὐκ ἂν μὰ τὸν Δία: Ὠνήσομαι δηλονότι ἰσχάδας, εἰ κρεμασθέντες ἀπάγξοισθε.

299. μισθαρίου: Τοῦτό φησιν ὡς τριωβόλου τοῦ δικαστικοῦ ὄντος μισθοῦ, [ἵνα ἕκαστος τούτων ὀβολοῦ λογίσηται πιπρασκόμενος. ἦν μὲν γὰρ ἄστατον τὸ τοῦ μισθοῦ. ποτὲ γὰρ διωβόλου ἦν, ἐγίνετο δὲ ἐπὶ Κλέωνος τριώβολον. Φρύνιχος "τριώβολον ὅσον ὑπερηλιάζο- "μαι." V.]

[300. ὡς τριωβόλου ὄντος τοῦ μισθοῦ, ἀφ' οὗ τὸ τρίτον ἀναλίσκεται εἰς ἄλφιτα, τουτέστιν εἷς ὀβολὸς, καὶ τὸ ἄλλο ξύλα, καὶ τὸ τρίτον ὄψον. V.]

1. τοῦτον] τοιοῦτον V.
λέγειν] Fort. λέγων.
7. Scholia Aldina v. 288–301. om. R: habet ad v. 300. ὡς τριωβόλου τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ.
Ἀντὶ—παρεπομένου om. V.
Post παρεπομένου addit Ald. καὶ ἐγχύτριαι, αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσαι. Μίνως ἢ περὶ νόμου. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι ὡς ἑτέρωθι Ἀριστοφάνης. ἐγχυτρίας δὲ λέγεσθαι καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου καὶ τὰς θρηνητρίας. ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. quæ Musurus inseruit ex Suida s. ἐγχυτρίστριαι.
10. Λαΐῳ] λαξω V.
11. ἐγχυτριστρίας] ἐγχυτρίας V.
19. τοῦτό φησιν add. V. De mercede judicum v. ad schol. v. 88.
22. Phrynichi versum sic corrigit Hermannus, τριώβολόν γ', ὅσουπερ ἡλιάζομαι.

301. *σῦκά μ' αἰτεῖς*: Τουτέστι τρυφᾶν βούλει. ὅτι τρυφήν φασι τὸ ἐσθίειν ἰσχάδας. [ἐν ἐρωτήσει ταῦτα καὶ ἤθει. V.]

[306. *νῷν*: Τῷ δυϊκῷ ἐχρήσατο οὐ κακῶς· παῖδες γάρ εἰσι καὶ πατέρες ὡς ἓν πρόσωπον πρὸς ἕν. V.]

πόρον Ἕλλας: Νῦν πόρον τὸν πορισμόν φησιν. ἐπήνεγκε δὲ παρὰ τὸ Πινδαρικὸν τὸ Ἕλλας ἱερὸν "Πανδείματοι μὲν ὑπὲρ πόν-"τιον Ἕλλας πόρον ἱερόν." [Ἄλλως. ὁ Πίνδαρος τὸν πλοῦν τοῦ Ἑλλησπόντου· νῦν δὲ πορισμόν. V.]

312. *πράγματα βόσκειν*: Ὁ λόγος ἐκ Θησέως Εὐριπίδου. ἐκεῖ γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ ταττόμενοι παῖδες εἰς βορὰν τῷ Μινωταύρῳ. τὸ δὲ ἑξῆς, τὸ ἀνόνητον ἄρα, Ἱππόλυτός ἐστιν ὁ λέγων ἐκεῖ "ἀνόνη-"τον ἄγαλμα, πάτερ, οἴκοισι τεκών." [ἄγαλμα γὰρ ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ, ἐφ' ᾧ ἀγάλλεται. ἄγαλμα λέγεται ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. ὡς αὐτοῦ δὲ βαστάζοντος ἔλεγε θύλακον. V.]

313. *θυλάκιον*: Ὡς αὐτοῦ βαστάζοντος θύλακον.

318. *ὑπὸ τῶνδε*: Ὑπὸ τῶν οἰκετῶν.

320. *ἐπὶ τοὺς καδίσκους*: Τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ κάδους, ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίεσαν, ὑποκοριστικῶς λέγει. ὀνομάζει δὲ ἀπὸ μέρους τὸ δικαστήριον, ὡς καὶ πρότερον κλεψύδραν αὐτὸ εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κειμένου ἐν αὐτῷ ἀγγείου, πρὸς ὃ οἱ ῥήτορες ἔλεγον.

ἐπὶ τοὺς καδίσκους: Τοὺς κάδους ὅπου αἱ ψῆφοι. καδίσκους εἶπεν ὑποκοριστικῶς τὰς κάλπεις, ἔνθα τὰς ψήφους καθίεσαν δικάζοντες. ἐκ τούτου δὲ δηλοῖ τὴν ἐπὶ τὸ δικαστήριον ἄφιξιν.

1. τουτέστι V. ἤγουν Ald.

3. Scholia v. 306–323. om. R, nisi quod v. 306. habet πορισμὸν λέγει παρὰ τὸ πινδαρικὸν ὑπερπόντιον ἑλὰς (sic) πόρον.

5. Ἕλλας] Ἑλλάς Ald.

Νῦν—φησιν] πρὸς τὸν πόρον βούλεται λέγειν οἷον πορισμόν V.

6. τοῦτο παρὰ Ald. τοῦτο om. V.

Πινδαρικὸν] Fragm. 197. p. 658.

τὸ Ἕλλας (ἑλλᾶς codex) ἱερὸν addidi ex V.

πανδείματοι V. πανδείματι Ald. Corruptum, ut videtur, ex πᾶν δεῖμα τοὶ, sententia autem ab scholiasta non integra est apposita: nam deest verbum. ὑπὲρ πόντιον Boeckhius. ὑπερπόντιον Ald.

7. Ἕλλας] Ἑλλὰς Ald.

10. τῷ Μινωταύρῳ] τῷ μινοταύρῳ V. τῶν μινοταύρων G. τῷ Μινωκενταύρῳ Ald.

11. τὸ δὲ—ἀνόνητον] καὶ τοῦτο παρὰ τὰ ἐκ θησέως. ἔστι δὲ ἱππόλυτος ὁ λέγων ταῦτα, ἀνόνητον V.

16. ὑπὸ τῶν V. ὑπὸ om. Ald.

21. Τοὺς κάδους] Legebatur τοὺς κάδους τῆς κλεψύδρας (τὴν κλεψύδραν V.). τῆς κλεψύδρας fortasse præcedenti scholio addendum, commate post ἔλεγον posito.

καδίσκους εἶπεν add. V.

22. ὑπ. τὰς] ὑπ. δὲ τὰς Ald.

321. *κακόν τι ποιῆσαι* : *καταδικάσαι τινά.*

323. *καπνὸν ἐξαίφνης* : *Ὥστε διὰ βραχύτητα τῶν ὀπῶν τὴν ἔξοδον ποιήσασθαι.*

324. *ἢ τὸ Σέλλου* : *Ἐπεὶ καπνὸν εἶπεν, ἐπήνεγκε τούτους ὡς πτωχαλαζόνας, οὓς λέγουσι καπνούς, Προξενίδην καὶ Αἰσχίνην τὸν Σέλλου. καὶ ἐν Ὄρνισι μέμνηται Προξενίδου ὡς ἀλαζονικοῦ.*

325. *ψευδαμάμαξυν* : *Εἶδος ἀμπέλου ἡ ἀμάμαξυς, ἣν λέγουσιν ἀναδενδράδα. ὅλον δὲ εἴρηται παρὰ τὸ ψεύδεσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ψοφώδη κομιδῇ λέγειν. καὶ τὸ ξύλον γὰρ τῆς ἀμαμάξυος καιόμενον ψόφον ἀποτελεῖ. διατινθαλέῳ δὲ διαθέρμῳ.* [*θερμῷ.* Gl. V. (non G.)]

328. *σπόδισον ταχέως* : *Πλῆξον, καῦσον ὡς ἐν σποδῷ.*

329. *κἄπειτ᾽ ἀνελών μ᾽ ἀποφυσήσας* : *Τῶν γὰρ ἀπανθρακιζομένων ἰχθύων ἀποφυσῶσι τὴν σποδόν. ἢ παρόσον ἐν τῷ ὀπτᾶν φυσῶσιν, ἵνα πλέον ἐγερθῇ τὸ πῦρ καὶ θᾶττον γένηται.*

330. *εἰς ὀξάλμην* : *Ὡς ἐπὶ ἰχθύων ὀπτῶν ὀξάλμῃ ἐσθιομένων.*

332. *τὰς χοιρίνας* : *Ἐν τῷ τῶν Ἱππέων δράματι εἴρηται ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο πρὸ τῶν ψήφων οἱ δικασταί. ἦσαν δὲ κόγχαι τινές, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσι.* [*τὰς δικαστικὰς ψήφους. εἰσὶ δὲ ὥσπερ κογχύλια λεπτά, οἷς πρότερον ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων οἱ δικασταὶ πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν κυάμων. οἱ δέ φασι καὶ παρὰ τὰς πέτρας αὐτὰς ἔχειν τὴν ὀνομασίαν, ἐξ ὧν ἐκλέγονται τὰ κογχύλια. χοιρίδες δὲ αἱ πέτραι.* V.]

333. *ταῦτά σ᾽ εἴργων* : *Τὸ εἶναι σὺν ἡμῖν καὶ δικάζειν. ὕφεσθε δὲ ὑποχαλᾶτε. ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.*

337. *τοῦ δ᾽ ἐφέξειν* : *Γράφεται καὶ ὑφέξειν, οἷον τί ὑπισχνού-*

ἐκ δὲ τούτου V.

4–6. *Ἐπεὶ—ἀλαζονικοῦ*] *τῶν ἀλαζόνων τις ἦν ὁ προξενιάδης, ὡς καὶ ἐν ὄρνισι δηλοῖ. ἐπεὶ καπνὸν εἶπεν, ἐπήγαγε τούτους τοὺς ἀλαζόνας, οὓς καὶ καπνοὺς λέγουσι* R.

5. *καπνοὺς*] Legebatur *καπνόν*. Correxi ex scholio Ravennate.

προξενίδην καὶ αἰσχίνην τὸν V. *Προξενίδου καὶ Αἰσχίνου τοῦ* Ald.

6. *Ὄρνισι*] 1126.

7. Scholia v. 325–348. om. R.

8. *εἴρηται*] *εἴρηκε* V.

9. *καὶ κομιδῇ* V.

17–19. *Ἐν τῷ—λέξεσι* om. V.

17. *Ἱππέων*] Schol. ad Equit. 1147.

23. *χοιρίδες*] Hæ *χοιράδες* potius dici solent.

26 – p. 457, 2. *Γράφεται — συγκλείει σε*] Hæc sic corrigit Dobræus, *τοῦ δ᾽ ἔφεξιν : γράφεται καὶ ὕφεξιν. οἷον ὑπόσχεσιν. τί ὑπισχνούμενος. τοῦ δ᾽ ἔφεξιν : τί ἐπίσχει σε, ἢ τίνος χάριν. τί προφασιζόμενος συγκλείει σε. παρὰ—ἔφεξις ἡ πρόφασις.*

26. *οἷον τί ὑπισχνούμενός σοι ἐπίσχει*]

μενός σοι ἐπίσχει σε, ἢ τίνος χάριν. παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς ἔφεσις ἡ πρόφασις. .τί προφασιζόμενος συγκλείει σε. καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ " οὐδέ τιν' ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε." [*τίνος ἕνεκεν.* R.]

340. *ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι*: Δείκνυσιν ἐντεῦθεν τὸ φιλόδικον αὐτοῦ. χανεῖν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν.

341. *ὁ Δημολογοκλέων*: Ὁ τύραννος καὶ ἀρχοντιῶν. συνέθηκε τὴν λέξιν ἐκ τοῦ δήμου καὶ τοῦ λόγου καὶ τοῦ Κλέωνος, δηλῶν τὸ ἀρχικὸν, καθάπερ ἐν τῷ δήμῳ ἄρχειν. τοῦτο δὲ εἴρηκε διὰ τὸ τὸν Κλέωνα πολυλόγον εἶναι καὶ τοῖς λόγοις ἐξαπατᾶν τὸν δῆμον. ἐπὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἦθος κατενήνεκται, ἐπεὶ ὁ χορὸς πρὸς τοῦ Κλέωνος ἐτύγχανεν.

342. *ὅτι λέγεις*: Ὅτι ἀληθὲς λέγεις περὶ τῶν τριήρων, οἷον παρρησίαν ἄγεις περὶ τοῦ δήμου. μελετᾷ δὲ ὁ χορὸς κακουργίαν, φάσκων, ἐπειδὴ ὑπὲρ χρησίμου τῆς πόλεως λέγεις, εἰσηγούμενος περὶ τριηραρχίας, ἐγκλείει σε. τινὲς δὲ οὕτως· εἴ τι εἴποις κακὸν περὶ τῶν νεῶν, τοῦτο ἀληθές ἐστι. διαβάλλει δὲ τοῦτον. οὐ γὰρ περὶ νεῶν ἐστιν ὁ λόγος, ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ δικάζειν αὐτόν. ξυνωμότας δὲ ἔλεγον τοὺς ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου συνερχομένους. δεῦρο δὲ πρὸς ἡμᾶς.

[345. *τῶν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου.* R.]

348. *οὕτω κιττῶ*: Ἐπιθυμῶ, ἀπὸ τῶν ἀρτίως τικτουσῶν γυναικῶν καὶ ἐπιθυμουσῶν τινῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τοῦ ὀρνέου τῆς κίττης, ὅπερ ἐπιθυμητικῶς ἔχον τῶν ἀκροδρύων ταχέως δυσαρεστεῖται, ἐξ ὧν δ' ἂν ἐσθίοι, καὶ πάλιν ἑτέρων ἐπιθυμεῖ, καὶ μεταβάσεις ποιεῖται εἰς ἕκαστον τῶν δένδρων.

διὰ τῶν σανίδων: Τῶν δρυφάκτων τῶν ταβλωτῶν τοῦ δικαστηρίου, ἵνα λέγῃ ἐπιθυμῶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐλθεῖν. ἢ σανίδων φησὶ τῶν

Legebatur οἷον ὑποσχεῖν τι ὑπισχνούμενός τι (σοι V.) ἐπισχεῖ.
1. ἔφεξις V. ἔφεσις Ald.
2. Ὁμήρῳ] Od. Φ, 70.
3. ἄλλην V. ἄλλου Ald.
ἐδύνασθαι V.
8. καὶ τοῦ κλέωνος καὶ τοῦ λόγου V.
9. ἄρχειν] ἄρχει V.
23. ἐπιθυμοῦσι V.
ἐκ V. ἐπὶ Ald.
27. ταβλωτῶν V. ταυλωτῶν Ald. Conf. ad schol. Equit. 672.
28. ἵνα—δικαστηρίῳ add. V.
ἐλθεῖν V. εἰσελθεῖν Ald.
φησὶ τῶν] τῶν om. V.

περιεχουσῶν τὰ ὀνόματα τῶν εἰσαχθησομένων εἰς τὸ δικαστήριον, ποῖον δεήσει πρῶτον εἰσαχθῆναι καὶ κατὰ τάξιν.

[350. ὅτι τὸ παλλάδιον δι' ὑδρορρόας εἰσῆλθον οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσέα. R.]

351. οὐδ' εἰ σέρφῳ: Ὅτι ἐν Ὄρνισι τινὲς τὸ "εὗδει καταφαγὼν "μύρτα καὶ σέρφους" ἐξηγοῦνται καρπὸν τὸν σέρφον. ἔστι δὲ θηρίδιόν τι μικρόν. Κράτης δὲ μύρμηκα φησὶ τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωΰφιον κωνωπῶδες, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία

ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή·

παρεγγυῶσα μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. [σέρφῳ: Παροιμία "οὐδὲ μύρμηκι ὁδός ἐστι." R.]

352. ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι: Παρὰ τὴν ὀπὴν τὸ ὄνομα. καὶ τυρὸν δὲ λέγουσι ὀπίαν τὸν τῷ ὀπῷ τῆς συκῆς πηγνύμενον.

353. μέμνησαι δῆθ': Ὑπομιμνήσκει αὐτὸν παλαιᾶς πράξεως τόλμαν.

354. ὅτε Νάξος ἑάλω: Τὴν Νάξον ἐπιτετήρηκε πρὸς τὸν γέροντα. ἑάλω γὰρ ἐπὶ Πεισιστράτου. τοῦ δὲ ἑάλω ἐκτείνουσι τὸ α συνήθως. ἔστι δὲ μία τῶν Κυκλάδων νῆσος.

[356. ἰσχυρότερος (ἰσχυρὸς G.) ἐτύγχανον. V.]

360. σκοπιωροῦνται: Κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν. Ἕρμιππος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπὸ τῆς σκοπῆς θεωρεῖν.

[383. ἔχοντ' ὀβελίσκους: Τὸ πλῆρες ἔχοντε, δυϊκῶς. δύο γάρ εἰσιν οἱ ἔχοντες ὀβελίσκους καὶ τηροῦντες. Schol. V. Victor.]

364. ἀλλὰ νῦν ἐκπόριζε: Ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφὴ ἔοικεν εἶναι ἀντιστροφὴ τῆς ἄνω ῥηθείσης ὁμοίας στροφῆς, ἀλλ' ἔστιν ἐλλιπής. στίχων γάρ ἐστι καὶ κώλων ὀκτώ, ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καὶ τὸ ς'. τὰ δ' ἄλλα ὅμοια τῷ πρώτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

3. δι' ὑδρορρόας εἰσῆλθον] διυδρορόα . . ις ῆλθεν R.

5. Scholia v. 351–377. om. R, nisi quod v. 360. κατοπτεύουσι καὶ φυλάττουσιν, 367. παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ δικτύου γελοιάζει habet.

Ὄρνισι] 82.

7. σμικρὸν V.

Κράτης Dobræus. Legebatur Κρατῖνος.

9. ἔνεστι V. ἔστι Ald.

12. ὀπίαν V. τὸν ὀπίαν Ald.

13. πηγνύμενον V. πυκνούμενον Ald.

23. ἔχοντες ὀβελίσκους καὶ om. V.

24. Scholion metricum om. V.

365. ἕως γὰρ ὦ μελίττιον: Ὄρθρος γὰρ ὦ προσφιλέστατον μελίττιον. δηλοῦσι γὰρ ὅτι ἡμέρα γέγονεν.

[ἕως: Ἕως ὄρθρος ἡμέρα, ἀπὸ τοῦ ἕως ταύτῃ ἡμᾶς κατακεκλεῖσθαι, ἢ διὰ τὸ ἵεσθαι ἐν αὐτῇ. Gl. Victor.]

367. ἡ δέ μοι Δίκτυννα: Πρὸς τὴν Ἄρτεμιν τοῦτο, ἐπειδὴ ἀγρευτὶς ἦν. παρὰ δὲ τὸ ὄνομα γελοιάζει. παρὰ γὰρ τὸ δίκτυον ἐπήγαγε τὸ Δίκτυνναν Ἄρτεμιν ἵλαον ἔσεσθαι.

368. ἄνοντος: Ἀντὶ τοῦ ἀνύοντος τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ εὑρίσκοντος. τὸ δὲ ἄνοντος γίνεται παρὰ τὸ ἄνω βαρύτονον, οὗ τὸ τρίτον τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος ἄνεται. ὡς τὸ "μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται."

369. ἔπαγε τὴν γνάθον: Ἀντὶ τοῦ δάκε τῇ γνάθῳ τὸ δίκτυον. τοῖς δικτύοις ἔπαγε τὴν γνάθον καὶ διάκοψον αὐτά.

[373. δακεῖν: Ἀντὶ τοῦ δηχθῆναι καὶ λυπηθῆναι, ἀντὶ τοῦ ἐκφυγεῖν σώσαντα τὴν καρδίαν. Gl. Victor.]

375. τὸν περὶ ψυχῆς: Ἤγουν ἐκφυγεῖν σώσοντα τὴν ψυχήν.

376. ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν: Καὶ τοῦτο ὡς φιλόδικος. ἔγκλημα δὲ ἦν ὑβρίσαι τὰ μυστήρια. ἢ οὖν πάλιν πλέκει αὐτῷ, ἢ δείκνυσιν ὡς οὐ χρὴ τὰ μυστήρια εὐτελίζειν, οὕτως οὐδὲ ταῦτα ποιεῖν.

[πατεῖν: Ὑβρίζειν. Gl. Victor.]

377. τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα: Ἀντὶ τοῦ τὰ ταῖν θεαῖν μυστήρια εἰπεῖν, ψηφίσματα εἶπεν, ὡς δέον οὐχ ἧττον περὶ ταῦτα ἢ περὶ ἐκεῖνα ἐσπουδακέναι. καθίμα δὲ ὑποχάλα. [ἀντὶ τοῦ ὄργια. R.]

[378. καθίμα: Χάλα. Gl. Victor.]

379. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος: Ὡς παράστημά τι τοῦ Διοπείθους ἔχοντος μανιῶδες. ἦν δὲ ὁ Διοπείθης ῥήτωρ. μήποτε δὲ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ παρὰ Φρυνίχῳ.

380. καλαμᾶσθαι: Ἀναρπάσαι, ἀπὸ τῶν τὴν καλάμην [τῶν σπερμάτων] ἀνασπώντων, ἕνεκα στέγης τῶν οἰκημάτων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνιμᾶν, ὡς οἱ τοῖς καλάμοις τοὺς ἰχθύας ἀνέλκοντες. [ἀπὸ μεταφο-

1. μελίτιον (utroque loco) Ald. (ad finem) μελίττιον] μέλι V.
6. ἀγρευτὶς] Legebatur ἄγρευτος. ἀγρευτὴ V. Quod ἀγρευτική esse potest.
10. ὡς τὸ] Il. K, 251.
17. δείκνυσιν ὡς] δείκνυσιν ὅτι ὡς Ald. δείκνυσι καὶ V.
20. ταῖν θεαῖν add. V.
21. δέον V. δὲ Ald.
24–26. Ὡς—Φρυνίχῳ] τοῦ διοπείθους ἔχων τὸ μανιῶδες. ἦν δὲ εἷς τῶν ῥητόρων R.
27. Scholia Aldina 380–388. om. R.
τῶν σπερμάτων om. V.

ρᾶς τῶν ἰχθύων τῶν ἑλκομένων καλάμοις. R.] *τὸν πρινώδη δὲ τὸν σκληρόν· ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ πρίνου.* [*παρόσον πρίνου καὶ σχοίνου καὶ ἐλαίας θερμότατον πῦρ.* R.] *μανθάνετε δὲ σκοπεῖτε. τὸ δὲ ἤν τι πάθω, ἀντὶ τοῦ ἐὰν συμβῇ με πεσόντα ἀποθανεῖν.*

[384. *δράσω τοίνυν*: Βούλεται *εἰπεῖν τι αὐτοῖς. καὶ μανθάνετε*: Ἀντὶ *τοῦ οἴδατε τί ποιήσατε.* Gl. Victor.]

385. *ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες*: Ἐὰν *συμβῇ με πεσόντα ἀποθανεῖν, ἐν τῷ δικαστηρίῳ με θάψατε. δρύφακτοι γὰρ ξύλινοι θώρακες, τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταβλωτὰ καλούμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. ἐνταῦθα δὲ τὰ ταβλώματα τοῦ δικαστηρίου, διὰ τὸ ἐκ σανίδων καὶ ξύλων τῶν ἐκ δρυὸς εἶναι κατεσκευασμένα. λέγει δὲ ἀπὸ μέρους τὸ δικαστήριον.*

388. [*πρὸς τοῖς δικαστηρίοις Λύκος ἥρως ἵδρυτο. ἔθυον δὲ αὐτῷ καὶ ἀπένεμον δικαστικὸν μισθόν.* R.] *ὦ* Λύκε *δέσποτα*: Παρὰ *τοῖς δικαστηρίοις τὸ τοῦ Λύκου ἡρῷον. ὅθεν φασὶν εἰρῆσθαι Λύκου δεκάς.* Ἄλλως. *Λύκου ἡρῷον πρὸς τῷ δικαστηρίῳ ἦν, ᾧ ἐμέριζον, ὅτε δικαστήρια ἦν, τὸν παρὰ τοῖς λαχοῦσι τῶν Ἀθηναίων δικάζειν δικαστικὸν μισθὸν τριώβολον.*

[*κεχάρησαι*: Χαίρει *οἷς καὶ ἐγώ.* Gl. Victor.]

[389. *φευγόντων*: Τῶν *κατηγορουμένων.* Gl. Victor.]

391. *παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι*: Ὡς *τῶν καταδικασθέντων εὐθὺ πρὸς τὸ ἡρῷον ἀποκλαόντων. εὐφημότερον δὲ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ κλάων καθῆστο.*

393. *κάννας*: Τὰς *ψιάθους. λέγεται δὲ καὶ κάνης καὶ κλίνεται τοῦ κάνητος. ὡς ψιάθοις δὲ περιπεφραγμένου τοῦ ἡρῴου καὶ ἐστε-*

7. συμβεβῇ V. Fortasse συμβεβήκῃ.

10. Scribebatur ταυλωτὰ et mox ταυλώματα. Vid. ad schol. v. 348.

16. ἡρῷον V. ἱερὸν ἦν καὶ ἡρῷον Ald.

Λύκου δεκάς] De qua pluribus explicat Harpocratio s. δεκάζων. Vid. Bernhard. ad Eratosth. p. 214–216.

δεκάς] δικάζεσθαι V. Proximum scholion manifestum est ab recenti imperitoque grammatico esse scriptum, cujus verbis nonnihil lucis affert scholion codicis Ravennatis.

17. ἦν post δικαστηρίῳ om. V.

18. τὸν] ὅσον V.

δικαστικὸν] δεκαστικὸν V.

22. εὐθὺ πρὸς R. εὐθὺς παρὰ Ald.

23. ἀποκλαιόντων R. κλαόντων Ald.

25–p. 461, 2. Τὰς—τιμήσω] ψιάθους παραπεφραγμένου τοῦ ἡρώου καὶ στεγασμένου R.

26. περιπεφραγμένου V. περιφραττομένου Ald.

γασμένου φησὶν, οὐ παρὰ κάννας οὐρήσω. τουτέστιν οὐκ ἐνυβρίσω σου τὸ ἡρῷον, ἀλλὰ τιμήσω. [Ἄλλως. ὅταν θυσιάσωσι, περιφράσσουσι ψιάθους κανναβίνας. κάννας δὲ ἔφη τὰς ψιάθους. V.]

397. ἀνάβαιν' ἀνύσας: Τῷ οἰκέτῃ φησὶ διὰ τοῦ ἑτέρου μέρους ἀνάβαινε.

καὶ ταῖσι φυλλάσι: Ἐπεὶ κλάδοις τισὶ παρακελεύεται παίειν αὐτὸν τοῖς πρὸ τῆς οἰκίας, διὰ τοῦτο ταῖς εἰρεσιώναις εἶπε. τὸ δὲ πρύμναν κρούσασθαι φασί τινες λέγεσθαι, ὅταν μετακαθίσαντες οἱ ἐρέται ἐλαύνωσιν ὀπίσω ἐπὶ τὴν πρύμναν, ὅταν εἰς λιμένα εἰσέρχωνται, ἵνα τὴν πρύμναν εἰς γῆν ἔχωσι νεύουσαν, καὶ τὴν πρῷραν ἔξω, ὅπως ἂν εὐτρεπὴς εἴη εἰς ἔξοδον ἡ ναῦς. τοῦτο οὖν φησι, παῖε αὐτὸν τοῖς κλάδοις, ὅπως ἂν ἀνακρούσηται τὴν πρύμναν, τουτέστιν εἰς τοὐπίσω ἀναδράμῃ. ἀνακρούειν γάρ ἐστι τὰς κώπας τὸ ἐπέχειν τοῦ δρόμου τοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὴν ναῦν. εἰρεσιώναις δὲ ἁπλῶς τοῖς ξηροῖς κλάδοις.

[399. τῆτες: Ἐπ' ἔτος. Gl. Victor.]

400. ὦ Σμικυθίων: Τοὺς τοῦ χοροῦ ἐξ ὀνόματος καλεῖ. κολαζόμεθα δὲ ἀντὶ τοῦ κολάζομεν.

[403. τὸ τῶν σφηκῶν σύστημα. V.]

[407. ἀποδυσάμενοι διδόασι τοῖς παιδίοις τὰ ἱμάτια, ἵνα ὀρχήσωνται εὐκόλως. R.]

[410. ἄνδρα μισόπολιν: Τὸν Βδελυκλέωνα. Gl. Victor.]

[411. κἀπολούμενον: Ὀφείλονται ἀπολεῖσθαι. Gl. V. Victor.]

413. ὦ 'γαθοὶ τὸ πρᾶγμα: Εἴσθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων μή, ὧν οἱ πρῶτοι τρεῖς τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. οἱ ἑξῆς δύο ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐπιμεμιγμένοι ἐπιτρίτοις καὶ διιάμβοις. οἱ ἑξῆς τούτων ὀκτὼ τροχαϊκοὶ τετράμετροι ὅμοιοι τοῖς πρώτοις. οἱ τούτων ἑξῆς β' ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι

1. φησὶν οὖν οὐδέποτέ σου ἐνυβρίσω τὸ—V.
4, 5. om. R.
6. τισὶ hic R.V: ante παίειν Ald.
8. καθίσαντες V.
9. ἐλαύνωσιν R. ἐλαύνοιεν Ald. ὀπίσω om. R.
10. πρύμναν] Seqq. om. R. πρῷραν] πρώραν Ald.
11. ἂν εὐτρεπὴς Valckenar. ad Herodot. 8, 84. Legebatur ἄνευ τροπῆς.
12. ἂν add. V.
17, 18. om. R.
20. ὀρχήσωνται] ὀρχήσονται R.
23. ἀπολέσθαι Victor.
24. Scholion metricum om. R.V.

ὅμοιοι τοῖς ῥηθεῖσιν. ὁ β′ δὲ τὸν β′ ἔχει πόδα πεντασύλλαβον. οἱ ἑξῆς δὲ πάντες τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοί, ὧν τελευταῖος

εἴπερ ἔτυχον τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες.

ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

ἀλλὰ μὴ κεκράγατε: Ταῦτα, ἵνα ἀποδὺς ὀρχήσηται ὁ χορὸς καὶ ἀπέλθωσιν οἱ παῖδες.

[414. ἐς τὸν οὐρανόν: Λείπει κεκράξομαι. Gl. V. Victor.]

416. θεοσεχθρία: [Θεομισητία. V. (non G.)] καὶ Ἄρχιππος ἐν Πλούτῳ "οἴμοι. τί ἔστι; μῶν ἔδωκε; τί σ᾽ ἔδακεν; κατὰ μὲν οὖν "ἔφαγε, κἀπέβρυξε τίς ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία." ταῦτα δέ φησιν, ὡς τοῦ Κλέωνος καὶ τοῦ Θεώρου προστατῶν αὐτῶν ὄντων. [περὶ Θεώρου καὶ Γοργίου ἐν τοῖς πρὸ τούτου εἴρηται. V.]

419. ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου: Ἐν τῇ δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικάζοντες. οὗτος δὲ ὁ Γοργίας κωμῳδεῖται ὡς προδότης καὶ βάρβαρος.

423. σμῆνος οἷον: Κυρίως τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν. ἐπιτηδείως δὲ καὶ ἐνταῦθα τοῦτο εἶπεν, ὅτι σφηκῶδες τὸ σύστημα τῶν γερόντων.

[425. ἀντὶ τοῦ κέντρα. V. (non G.)]

427. τὰς χελώνας: Ὅτι μᾶλλον μακαρίσεις τὰς χελώνας τοῦ σοῦ δέρματος. αἱρῇ χελώνης δέρμα ἔχειν, ἵνα μὴ τρωθῇ. ὀστῶδες γὰρ ἔχουσι δέρμα αἱ χελῶναι, ὥστε ἀντέχειν πρὸς τὰς πληγάς.

431. ὦ Μίδα καὶ Φρύξ: Ὀνόματα οἰκετῶν.

433. εἰ δὲ μὴ ᾿ν πέδαις παχείαις: Εἰ δὲ μὴ βοηθήσετε, δέον εἰπεῖν, ἐν πέδαις κάμψεσθε, ὁ δὲ εἶπεν, οὐδὲν ἀριστήσετε. ἀντὶ τοῦ δεσμευθέντες οὐδὲν μέλλετε φαγεῖν.

434. οἶδα θρίων τὸν ψόφον: Ὅτι παρὰ τὴν παροιμίαν

6. ἵνα δυσορχήσεται V.

8. Λείπει om. V.

9. Scholia v. 416–433. om. R.

10. Archippi fragmentum sic videtur esse digerendum, A. οἴμοι. B. τί ἔστι; μῶν ἔδωκε; τί σ᾽ ἔδακεν; | A. κατὰ μὲν οὖν ἔφαγε κἄβρυξέ με. | B. τίς ἡ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία;

11. θεοσεχθρα V. θεὸς ἐχθρία G.

12. ὡς τοῦ θεώρου καὶ τοῦ κλέωνος V.

15. δὲ ὁ Γοργίας om. V.

16. ἀντὶ τοῦ σύστημα. κυρίως δὲ τὸ τῶν μελισσῶν καὶ ἐπιτηδείως νῦν. σφηκῶδες γὰρ τὸ V.

19. μακαρίζεις V.

20. αἱρῇ G. αἰρῇ V. ἐρῇ Ald.

23. βοηθήσετε V. βοήθησητε Ald.

24. κάπτετέ φησιν οὐδὲν V.

26 – p. 463, 3. Ὅτι — διακενῆς] παρὰ τὴν παροιμίαν ἐγὼ θρίων ψόφους ἀκήκοα. τοῦτο δὲ φασὶν ὅτι οἶδα τὰ τοιαῦτά ἐστι μέχρι ψόφου κενοῦ χω . . . . καὶ ἀπειλῆς R.

πολλῶν ἐγὼ θρίων ψόφους ἀκήκοα.

τὰ γὰρ θρῖα καιόμενα ψοφεῖ. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δι' ἀπειλῆς θόρυβον καὶ κόμπον ἐμποιούντων διακενῆς.

[435. ἕν τί σοι: Κέντρον. Gl. Victor.]

436. ὦ Κέκροψ: Ὁ Φιλοκλέων ἑλκόμενος ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, τὸν οἰκιστὴν τῆς πόλεως ἐπικαλεῖται. εἰσὶ δὲ οἵ φασι τὸν Κέκροπα διφυᾶ γεγονέναι, καὶ τὰ κάτω ὄφεως ἐσχηκέναι. καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὸ ὄνομα κεχαριέντισται.

[437. ἀνδρῶν βαρβάρων: Τῶν οἰκετῶν. Gl. Victor.]

438. οὓς ἐγὼ 'δίδαξα: Μή ποτε καὶ τοῦτο παροιμιακόν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν πέττειν καὶ διαρτίζειν, κλάειν εἶπεν.

ἐς τὴν χοίνικα: Ὅτι εἰς τὴν χοίνικα τέσσαρες μεγάλοι ἄρτοι γίνονται, μικροὶ δὲ η'. δι' ὧν δὲ αὐτοὺς ὑπομιμνήσκει παλαιᾶς εὐεργεσίας, διὰ τούτων αὐτοὺς ὡς μαστιγίας καὶ ἀνδραποδώδεις ἐλέγχει. οὐ γὰρ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα.

[440. τούτω: Δυϊκῶς τὸ τούτω, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῶν οἰκετῶν. Gl. Victor.]

[441. ἀντὶ τοῦ χειροῦνται. R.]

442. κἀξωμίδων: Ἱμάτια δουλικὰ καὶ ἑτερομάσχαλα.

443. καὶ κυνᾶς: Ταῖς κυνείαις περικεφαλαίαις πρὸς τὸν ὄμβρον ἐχρῶντο. καὶ ἐν ταῖς Νεφέλαις ὁ πρεσβύτης τὸν ὄμβρον φοβούμενος

τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.

444. ὥστε μὴ ῥιγῶν: Ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. Δώριον δὲ τοῦτο κατακρατῆσαν παρὰ Ἀττικοῖς.

447. τοὺς βότρυς κλέπτοντα: Ὡς παλαιῶν ἀναμιμνήσκων αὐτὸν

2. ἐπὶ] ἀπὸ V.
5–8. Ὁ—κεχαριέντισται] ὅτι ὁ κέκροψ . . . . τ̃ δράκοντος εἰ . . . . ὼν. R. πρὸς τὸ ὄνομα κεχαριέντισται, ὅτι ὁ κέκροψ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν, οὗτος δὲ δρακοντίδης καλεῖται. εἰσὶ δὲ—ἐσχηκέναι V.
8. τὸ ὄνομα V. τοὔνομα Ald.
10, 11. Nihil præter ἀντὶ τοῦ πέττειν καὶ διαρτίζειν habet R.
10. καὶ add. V.
δὲ add. V.
12–15. om. R.
12. ὅτι V. ὅτι καὶ Ald.
14. ὡς—ἀνδραποδώδεις om. V.
15. οὐ γὰρ—τὸ ὄνομα om. V.
19. om. R.
20–23. Ταῖς—ἔχοντα] κυνᾶς τὰς σκυτίνας περικεφαλαίας αἷς . . . . . ὄμβρον ἐχρῶντο. καὶ ἐν ταῖς νεφέλαις ὁ πρεσβύτης, τὸ δὲ μὴ κυνῆν R.
20. κυνείαις] κυνίαις V.
21. ταῖς add. R.
Νεφέλαις] 268.
23. ἔχοντα om. V.
24. Scholia v. 444–461. om. R.

εὐεργεσιῶν, παρὰ τὴν ὑπόνοιαν αἰκίαν εἰς αὐτὸν γινομένην λέγει, δεικνὺς καὶ ἐν τούτῳ τὸ σκληρὸν αὐτοῦ.

451. *ἀλλὰ τούτων μέν*: *Ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων. ἢ δυϊκῶς χωρὶς τοῦ ν ἀντὶ τοῦ οὗτοι.*

453. *κάρδαμα*: *Ἀντὶ τοῦ δριμύτατα. τοιαῦτα γὰρ τὰ κάρδαμα. τῦφε δὲ καίων δίωκε. ὁ γὰρ καπνὸς διώκει τὰς μελίσσας καὶ τοὺς σφῆκας.*

456. *σοῦσθε*: *Ὁρμᾶσθε, πορεύεσθε.* [*τοὺς σφῆκας ἀπελαύνουσι σοῦσθε λέγοντες.* R.]

457. *καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην*: *Ἀντὶ τοῦ καπνὸν εἰπεῖν ἢ πῦρ, Αἰσχίνην εἶπεν, ἐπεὶ Καπνὸς ἐκαλεῖτο. Ἄλλως. παίζει παρὰ τὸν Σέλλου Αἰσχίνην, καπνώδη διὰ τὴν ἀλαζονείαν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν Σέλλου, ἔπαιξεν ἐπεκτείνας Σελαρτίου, ἵνα πάλιν ὡς καπνὸν κωμῳδήσῃ καὶ ψευδόπλουτον, παρὰ τὸ σέλας. ὁ γὰρ καπνὸς τοῦ σέλαος γέννημα.* [*ἐπειδὴ οἱ σφῆκες φοβοῦνται τὸν καπνόν.* V.]

460. *τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες*: [*Ὡς αὐστηροῦ κατὰ τὴν μελοποιίαν ὄντος.* R.] *ὡς τοῦ Φιλοκλέους ἀγρίου ὄντος ἐν τῇ μελοποιίᾳ. ὁ Σοφοκλῆς γὰρ ἡδύς. διὸ καὶ μέλιττα ἐκαλεῖτο. ἔπαιξεν οὖν, ὡσεὶ εἶπεν· εἴπερ τὴν πικρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σκληρότητα εἶχον, οὐκ ἂν αὐτοὺς ῥᾳδίως διέφυγες, ὡς τοῦ Φιλοκλέωνος ὄντος σκληροῦ σφόδρα καὶ τραχυτάτου.*

461. *οὐκ αὐτὰ δῆλα*: *Οὐκ αὐτή, φησίν, ἡ τυραννὶς ἐπιδήλως κατὰ τοῦ δήμου ἐστὶ καὶ καθ' ἡμῶν.*

[463. *ὑπιοῦσα*: *Ὑπεισερχομένη ἡ τυραννίς.* Gl. Victor.]

464. *πονωπόνηρε*: *Ὦ ἀσκήσει καὶ μελέτῃ πεπονημένε τῆς τυραννίδος. τὸ δὲ Κομηταμυνία συνέθηκεν παρὰ τὸ κομᾶν, ὅπερ ἐστὶ φρονεῖν μέγα· ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὸ λακωνίζειν, παρόσον μέγα ἐφρόνουν οἱ Λάκωνες εἰς ἀνδρίαν· καὶ παρὰ τὸν Ἀμυνίαν, ὃς διεβάλλετο ὡς μισόδημος. ἀμφότερα οὖν τὰ τῆς συνθέσεως εἰς οὐδὲν τείνει. ἢ ὡς ἐναντίον ὄντα τῆς πόλεως καὶ τύραννον.* [*ὡς πονηρὸν ὄντα τὸν Ἀμυνίαν καὶ κομῶντα.* R.]

[465. *τοῦ δικάζειν.* V. (non G.)]

5. *ἀντὶ τοῦ* V. *ἤγουν* Ald.
10. *ἢ πῦρ εἰπεῖν* V.
12. *ἀλαζονίαν* V.
18. *ὁ γὰρ σοφοκλῆς* V.
20. *Φιλοκλέωνος*] *φιλοκλέους* V.
21. *τραχυτάτου* V. *δριμυτάτου* Ald.
25. Scholia v. 464–477. om. R.
26. *ὅπερ ἐστὶ* V. *ὅ ἐστι* Ald.

467. *λόγον εὐτράπελον*: Ἀπολογίαν πιθανὴν καὶ εὖ τετραμμένην.

468. *αὐτὸς ἄρχων*: Προκατάρχων τῆς τυραννίδος μόνος. κατοξείας δὲ σφοδρᾶς καὶ ὀξείας.

[469. *κατοξείας*: Τῆς σφοδρᾶς καὶ τῆς ὀξείας. Gl. Victor.]

473. *καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ*: Ἀντὶ τοῦ λακωνίζων. ὅτι οἱ λακωνίζοντες τοιαῦτα ἐπετήδευον, ὥστε μακρὰ τὰ κράσπεδα φορεῖν, ὅ ἐστι τοὺς κροσσούς. φαίνεται οὖν τὸ λεγόμενον εἶναι ὡς λακωνίζων. καὶ Βρασίδας γὰρ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. ἐκ στεμμάτων δὲ ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρίων. οὐχ ἱμάτια δὲ, ἀλλὰ κράσπεδα στεμμάτων. τοιαῦτα γὰρ φοροῦσιν οἱ Λάκωνες. [ὅτι ἀρχαῖοι στέφανοι κατὰ τὸ ὄπισθεν μέρος κράσπεδα εἶχον. R.]

[476. *ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρός*: Ἀντὶ τοῦ μὴ ἔχειν τὸν πατέρα. Gl. V. Victor.]

477. *ναυμαχεῖν*: Δέον εἰπεῖν μάχεσθαι.

478. *οὐδὲ μέν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ*: Παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τοὐλάχιστον διηνυκότων οἷς ἐπέθεντο. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν κήπων. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις περικήποις τὰ σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι, ἤγουν οὐκ ἐν παιδιᾷ· παρόσον τὰ βρέφη γεννηθέντα εὐθὺς ἐν σελίνοις ἐτίθεσαν. τὸ δὲ πήγανον εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ σέλινον προέταξεν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία "οὐδ' ἐν "σελίνοις εἰσί." φησὶν οὖν ὅτι οὔπω σοι οὐδὲ ἀρχὴ γέγονε τῶν παρ' ἡμῶν ἐσομένων.

479. *τῶν τριχοινίκων ἐπῶν*: Ἀντὶ τοῦ τῶν εὐτελῶν. τὰ τοιαῦτα παρὰ τὰς φωνὰς παίζει, φορτικοῦ ὄντος ἀγοραίοις, ἐφ' οἷς μάλιστα τῶν ποιητῶν σκώπτουσιν Ἄρχιππον. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τῶν εὐτελῶν

1. οὔτε ἀπολογίαν V.
7. κροσσούς] κροσούς V. κρωσσούς Ald.
οὖν καὶ τὸ V.
8. στέμματος V.
9. ἐρίων V. ἐρίου Ald.
12. τὸν om. Victor.
15–24. om. R. præter παρόσον— ἐτίθεσαν.
16. τοὐλάχιστον V. τὸ ἐλάχιστον Ald.
διην. οἷς ἐπέθεντο om. G.
20. ἢ οὐκ ἐν πεδιᾷ V.
παρόσον R. πρὸς ὃν Ald.
22. προσέταξε V.
ἡ add. V.
24. ἡμῶν] ἡμῖν V.
25. Scholia v. 479–489. om. R: habet gl. τῶν εὐτελῶν 479.
26. ἀγοραίοις add. V.
ἐφ' V. ἐν Ald.
27. τῶν add. V.

στίχων. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ ἐξ εὐτελοῦς παροιμίας ἤρξατο τῆς τῶν κήπων. τριχοινίκων οὖν ἀντὶ τοῦ τριῶν χοινίκων ἀξίων. ξυνήγορος δὲ ῥήτωρ. καταντλῇ δὲ καταχέῃ, κατηγορῇ.

[480. ξυνήγορος: Ὁ ῥήτωρ. Gl. Victor.]

481. καὶ ξυνωμότας: Ὡς αὐτῶν συνεχῶς λεγόντων ὅτι ταῦτα τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμοσία· οὐδὲν ἄλλο, φησὶ, μεμελέτηται ὑμῖν εἰ μὴ ταῦτα. δέρεσθαι δὲ καὶ δέρειν ἐπὶ τοῦ τύπτεσθαι.

[ξυνωμότας: Πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ. Gl. Victor.]

484. ἕως ἄν τί μου: Ἀντὶ τοῦ ἕως ἂν λείψανόν μου ὑπολείπηται.

[ἕως — ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ: Ἀντὶ τοῦ ἕως λείψανόν μου ὑπολείπεται. Gl. Victor.]

[486. ὅστις ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης: Ὅστις ἐστάλης ἐπὶ τῷ τυραννῆσαι ἡμῶν. Gl. Victor.]

488. πεντήκοντ' ἐτῶν: Ἀντὶ τοῦ εἰς πεντηκοστὸν ἔτος καὶ ἐκ πολλοῦ χρόνου οὐκ ᾔδειν τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς τυραννίδος.

489. ἀξιωτέρα: Εὐωνοτέρα καὶ ἐν ἀγορᾷ εἰθισμένη λέγεσθαι. κυλίνδεται δὲ περιφέρεται.

491. ὀρφῶς: Ἐν τοῖς πλείστοις ὀρφῶς, ἐν τισι δὲ ὀρφούς. μήποτε δὲ καὶ τὸ ἑνικὸν τοῦ ἰχθύος οὕτως ἔλεγον, ὀρφὼς, ὡς λαγὼς καὶ ταώς. μεμβρὰς δὲ εἶδος ἀφύας.

494. ἥδυσμά τι: Πρὸς τὸ γήτειον, ὅτι ἥδυσμά ἐστιν· οὐχ ὡς ἔν τισιν ἀναγραφαῖς τῶν λέξεων, ἀνθερίκῳ τι ὅμοιον. ἐν Ἱππεῦσι δὲ εἴρηται περὶ αὐτοῦ. ἔστι γὰρ εἶδος βοτάνης παρεοικὸς πράσῳ.

495. παραβλέψασά φησι: Τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ αὐτόν φησι χαλεπῶς ὑποβλεψαμένη φησὶ, σοῦ ἐστι τοῦτο φαγεῖν, ὡς οὐκ ἄξιον ἡγουμένη τὸν τυχόντα φαγεῖν γήτειον.

497. ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας: Φησὶν ὅτι διὰ σὲ φύουσιν αἱ Ἀθῆναι ἡδύσματα.

500. εἰ τὴν Ἱππίου καθίσταμαι: Ἀντὶ τοῦ εἰ καταστῆσαι βούλομαι ἐμαυτῷ τυραννίδα. οὗτος δὲ τύραννος δεινὸς, τοῦ πατρὸς Πει-

6. ὑμῖν εἰ μὴ V. ἡμῖν ἢ Ald.
15. τοῦτο add. V.
16. εἰθισμένη] ἀξιωτέρα V.
18–20. Ἐν—ἀφύας] εἶδος ἰχθύος. τὸ ὀρφὼς καὶ λαγὼς περισπῶσιν ἀττικοί V.
19. ἔλεγον ὡς ταὼς καὶ λαγώς V.
21. Scholia v. 494–515. om. R.
22. Ἱππεῦσι] 674.
24. τῷ add. V.
25. τοῦτο V. τὸ Ald.
26. ἡγουμένως δὲ τυχόντα V.

σιστράτου τυραννικώτερος. ὁ δὲ Ἱππίας ἐτυράννησεν, οὐχ ὁ Ἵππαρχος. κοινῶς δὲ πάντες οἱ Πεισιστρατίδαι τύραννοι ἐλέγοντο. παίζει δὲ ἅμα πρὸς τὸ τῆς συνουσίας σχῆμα. Ἄλλως. χαλεπὴ γὰρ ἡ Ἱππίου τυραννὶς ἐδόκει γεγονέναι, πολὺ τῆς τοῦ πατρὸς Πεισιστράτου χείρων. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν Λυσιστράτῃ. εἰκότως δὲ τεσσάρων ὄντων κατ' ἐνίους τῶν Πεισιστρατιδῶν, τὸν Ἱππίαν παρέλαβεν. πρεσβύτατος γὰρ ἦν αὐτὸς καὶ τὴν τυραννίδα εἶχε, καθὰ καὶ Θουκυδίδης φησί. δοκεῖ δὲ ἡ τυραννὶς καταστῆναι, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης, ἐπὶ ἔτη ν', τοῦ ἀκριβοῦς διαμαρτάνων, Ἀριστοτέλους μὲν τεσσαράκοντα καὶ ἓν φήσαντος, Ἡροδότου δὲ ἓξ καὶ τριάκοντα. κελητίζειν δὲ κυρίως τὸ κέλητα ἐλαύνειν. Ὅμηρος

ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς.

503. ὀρθροφοιτοσυκοφα.: Παρὰ τὸ ὀρθρεύειν καὶ φοιτᾶν καὶ συκοφαντεῖν καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. [ὑφ' ἓν ὅλον. R.]

504. ζῆν βίον γενναῖον: Πρὸς τοὺς ἀψευδεῖς ποιήσαντάς τι τὸν

3. δὲ ἅμα V. δὲ καὶ ἅμα Ald. συνουσίας V. συνωμοσίας Ald.

Post σχῆμα addit Ald. τὸν (τὸ V.) Ἱππίαν ἔλαβεν, quod aut delendum aut corrigendum παίζων—τὸν Ἱππίαν παρέλαβεν.

Ἄλλως add. V.

γὰρ V. δὲ Ald.

4. γεγονέναι V. εἶναι Ald.

5. Λυσιστράτῃ] 619.

8. Θουκυδίδης] 1, 20. 6, 54.

δοκεῖ] ἐδόκει V.

9. τ' ἀκριβῶς V. Injuria autem scholiasta reprehendit Eratosthenem, quem manifestum est numero illo non solum regni, sed etiam exsilii Pisistratidarum tempus esse complexum.

Ἀριστοτέλους] Legebatur Ἀριστοφάνους. Suspectum est Aristophanis nomen, quum grammatici mentionem in hac caussa factam esse minus probabile videatur. In Ἀριστοτέλους recte mutavit Bentleius. Cui non obstat quod ab Aristotele Polit. 9, 23. anni numerantur triginta quinque, τρίτη δὲ ἡ τῶν Πεισιστρατιδῶν Ἀθήνησιν· οὐκ ἐγένετο δὲ συνεχής· δὶς γὰρ ἔφυγε Πεισίστρατος τυραννῶν· ὥστε ἐν ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισὶν ἑπτακαίδεκα ἔτη τούτων ἐτυράννησεν· ὀκτωκαίδεκα δὲ οἱ παῖδες· ὥστε τὰ πάντα ἐγένετο ἔτη τριάκοντα καὶ πέντε. Neque enim ex hoc loco sententiam Aristotelis excerpsit scholiasta, sed, ut ex scholiis Lysistr. 666. 1155. colligi potest, ex πολιτείᾳ Ἀθηναίων. quo in libro Aristoteles computationem illam videtur esse secutus quam Clintonus exposuit in Fastis vol. 2. p. 202. Isocratisque confirmavit testimonio, qui, quod eodem redit, annos numeravit quadraginta in oratione περὶ τοῦ ζεύγους p. 351 D.

10. Ἡροδότου] 5, 65. ubi vid. Wesseling.

11. Ὅμηρος] Il. O, 679.

15. Πρὸς (τὸ addit V.) τοὺς ἀψευδεῖς ποιήσαντάς τι] Verba et corrupta et defecta, quibus interpretum quorundam opinionem aliquam impugnatam esse usitatum illud πρὸς τοὺς—et quod sequitur ἀγνοήσαντας ostendit. τι fortasse ex ὅτι, πεποίηκε ex πεποιήκασι corruptum: quo pacto ἀγνοήσαντες scribendum foret, quod ipsum præbet V.

Μόρυχον τῶν πολιτικῶν πεποίηκε πραγμάτων, ἀγνοήσαντας ὅτι τρυφερὸς καὶ ἡδύβιος κωμῳδεῖται. ἢ καὶ νῦν ἐν εἰρωνείᾳ. αἰτίαν δὲ μέμψιν καὶ ἔγκλημα. [εὐγενῆ καὶ τρυφηλόν φασι τὸν Μόρυχον. V. Μόρυχος εἰς ὀψοφαγίαν καὶ ἡδυπάθειαν ἐκωμῳδεῖτο. ἐν Εἰρήνῃ φησίν. R.]

505. ταῦτα δρᾶν: Τὸ ἑξῆς, ἀπαλλαχθέντα τούτων πάντων ταῦτα δρᾶν.

506. ὀρνίθων γάλα: Παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων καὶ πάντα κεκτημένων, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀδυνάτων πόρους κομίζεσθαι. ἀδύνατον γὰρ ἐξ ὀρνίθων γάλα ποτὲ λαβεῖν. οἱ δὲ εὐδαιμονοῦντες καὶ τοῦτο, εἰ βουληθεῖεν, πορίσαιντο. βατὶς δὲ εἶδος ἰχθύος. καὶ βατιοσκόποι οἱ ὀψοφάγοι.

[ὀρνίθων γάλα: Οὕτως ἐπὶ τῶν σπανίων ἔλεγον. Gl. Victor.]

[508. βατίσιν: Εἶδός ἐστιν ἰχθύων. Gl. Victor.]

509. πεπνιγμένον: Δέον εἰπεῖν ἡψημένον, φησὶ πεπνιγμένον. ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ὑπὸ τῶν δικαστῶν τοῖς δικαζομένοις.

513. καταγελώμενος μὲν οὖν: Αἰσθάνῃ καταγελώμενος ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς οὐχὶ μόνον τιμᾷς καὶ σέβεις ὡς βελτίους, ἀλλὰ καὶ ὡς δεσπόταις ὑποτάττῃ. λέγει δὲ τοὺς δημαγωγούς, ὧν προστάξει δικάζουσιν, ὑφ' ὧν καὶ τὸν μισθὸν λαμβάνουσιν. [οὐκ αἰσθάνῃ. περὶ τῶν δημαγωγῶν λέγει ὅτι ὀλίγον τι τῷ λεπτῷ ὄχλῳ μισθοδοτοῦντες τὰ μέγιστα αὐτοὶ ἐκέρδαναν. R.]

515. ἀλλὰ δουλεύων λέληθας: Ὅτι πρὸς τὰς ὑποσχέσεις τῶν δημαγωγῶν ἐδίκαζον καὶ ὑπηρέται ἦσαν αὐτῶν πρὸς τὸ ἐκείνων βούλημα δικάζοντες.

518. καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα: Τοὺς φόρους γὰρ ἐλάμβανον οἱ Ἀθηναῖοι. ὁ δὲ λόγος· τί σοι ἐκ τούτου Ἀθηναίῳ ὄντι πλέον γίνεται τὸ δικαστικὸν μόνον λαμβάνοντι; οἱ γὰρ δημαγωγοὶ πάντα λαμβάνουσιν.

3. Post Μόρυχον pergit V. οὗτος τύραννος δεινὸς etc. ex scholio v. 500.
4. Εἰρήνῃ] 1008.
6. πάντων add. V.
11. βατιοσκόποι sumpsit ex Pac. 811. ubi recte βατιδοσκόποι.
15. ἡψημένον V. ἑψημένον Ald. In R. est gl. ὀπτημέρον, id est ὠπτημένον.
17. καταγελώμενος μὲν οὖν ὑπὸ τῶν δικαστῶν ὑπ' ἀνδρῶν οὓς V.
18. τιμῶσι V.
21. τῷ λεπτῷ ὄχλῳ] τῶν λεπτῶν ὄχλων R. Conf. schol. v. 197.
26–29. Hæc tantum τί σοι—λαμβάνοντι habet R.
26. γὰρ add. V.
27. τούτου R.V. τούτων Ald. πλέον γίνεται R. προσγίνεται Ald.

[519. τοῖς θεαταῖς (τῷ θεράποντι G.) δικάσαι καὶ ἐγὼ βούλομαι (ἐβουλόμην G.) V.]

520. ἄφετε νῦν ἅπαντες: Πρὸς τοὺς σφῆκάς φησιν ὅτι ἄφετε αὐτόν. ἢ πρὸς τοὺς οἰκέτας τοὺς κατέχοντας τὸν Φιλοκλέωνα.

[522. τῇ διαίτῃ: Τῇ κρίσει. Gl. Victor.]

523. μηδέποτε πίοιμ᾽: Δέον εἰπεῖν, ἄκρατον ἀγαθοῦ δαίμονος, τὸν μισθὸν εἶπεν, ὑπεμφαίνων τὸ φιλόδικον.

ἀγαθοῦ δαίμονος: Καὶ ἐν Εἰρήνῃ "νῦν γὰρ ἡμῖν πάρεστιν ἁρπά-"σαι ἀγαθοῦ δαίμονος." ἔθος δὲ ἦν, ὁπότε μέλλοι ἡ τράπεζα αἴρεσθαι, ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρροφεῖν, ὡς Θεόπομπός φησιν. ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ ὅτι τὸ ποτήριον μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ᾽ τῶν περὶ Σώφρονος.

524. ἐκ θημετέρου: Ἐκ τοῦ ἡμετέρου. τοῦτο δὲ πρὸς τὸν Φιλοκλέα. τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡμῖν παλαίστρας.

[525. ὅπως: Τὸ πλῆρες τοῦ λόγου φανήσῃ καινόν τι λέγων. R.]

[526. ὅπως φανήσῃ: Λείπει γενναῖος, ἐγκρατής. Gl. V. Victor.]

527. ἐνεγκάτω μοι: Ὁ παῖς τοῦτό φησιν, ὡς ἐν τῇ κίστῃ γραμματείου τινὸς ὄντος, ὅπου τὰ κεφάλαια τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς λεγομένων ἀνεγέγραπτο. ἵνα, φησὶ, λαβὼν χάρτην, ἀναγράψαιμι τῶν λεγομένων τὰ κεφάλαια.

[528. τὰ περὶ τοῦ δεῖν ἐκ παντὸς δικάζειν. R.]

[529. μὴ οὕτω λέγειν ὡς ὁ νεανίσκος. R.]

530. μὴ κατὰ τὸν νεανίαν: Τινὲς τοῦτο πρὸς τὰ ἄνω, ὅπως φανήσῃ μὴ κατὰ τόνδε λέγειν, ἀλλὰ δηλονότι πραγματικώτερον αὐτοῦ καὶ βέλτιον.

536. μνημόσυνα: Εἰς τὸ μνημονεῦσαι ἀπογράψομαι. [τὰ κεφάλαια τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς λεγομένων. R.]

[537. τὸ τέλειον φατὲ, ἐὰν ἡττηθῶ. V.]

[538. τὸ σύστημα. V.]

539. οὐδ᾽ ἀκαρῆ: Οὐδὲ βραχύ. οὐδὲ τὸ τυχόν.

3. Scholia in v. 520–549. om. R.
7. εἶπεν V. εἴρηκεν Ald.
8. Εἰρήνῃ] 300.
10. ὁ δὲ] ὡς δ᾽ V.
12. τῶν add. V.
13. φιλοκλέα V. Κλέωνα Ald.
14. τὸν—παλαίστρας addidi ex V. et Victor.
16. Λείπει om. Victor. γενναῖοι, ἐγκρατεῖς V.
19. ἀνεγέγραπτο V. ἐνεγέγραπτο Ald.

[540. ὅτι τῷ σκώπτειν ὁμοίως ἡμῖν κέχρηται. οὐδὲν δὲ ἀναγκαῖον· δύναται γὰρ ἀντὶ τοῦ γέλωτα παρέχοντες. V.]

542. θαλλοφόροι : Ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γέγραπται. θαλλοφόροι, ἀντὶ τοῦ ἐργάται. "θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι." οἱ γέροντες γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐν ἀγρῷ οἰκονομοῦσιν. εὐχερεῖς δέ εἰσι περὶ ὧν μηδὲν ἔσχον εἰπεῖν σαφὲς ἀποσχεδιάζοντες. θαλλοφόρους γὰρ ἔφη, βουλόμενος τοὺς γέροντας δηλῶσαι, ἐπειδὴ ἐν τοῖς Παναθηναίοις οἱ γέροντες θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον. ὡς οὖν εἰς οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐτῶν ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν, οὕτως αὐτοὺς ἐπέσκωψεν. ὁ μέντοι Δικαίαρχος ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ οὐκ οἶδα ἐξότου ποτὲ καὶ τὰς γραῦς ἐν τοῖς Παναθηναίοις ὑπείληφε θαλλοφορεῖν, πολλῶν ἀλλήλοις ὁμολογούντων περὶ τοῦ μόνους τοὺς πρεσβύτας θαλλοφορεῖν, Ξενοφῶντος μὲν ἐν τῷ Συμποσίῳ, Φιλοχόρου δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ, ὅς γε καὶ τὸν καταδόντα τὸ ἔθος Ἐριχθόνιον συνίστησι. μνημονεύει τοῦ ἔθους Κρατῖνος μὲν ἐν Δηλιάσι, Φερεκράτης δὲ ἐν Ἐπιλήσμοσιν.

ἀντωμοσιῶν : Τῶν δικῶν. ἀντωμοσίαι δὲ ἐκαλοῦντο, ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος περὶ κλοπῆς ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὀμωμόκῃ πρὸ δίκης, καὶ ὁ ἐνάγων δὲ αὐτὸν ἀντομωμόκῃ αὐτὸν εἶναι τὸν λῃστήν. καὶ οὗτοι λοιπὸν μάρτυρες ἐκαλοῦντο. [τὸ ἔγκλημα ἔλεγον ἀντωμοσίαν διὰ τὸ ἀντομνύναι τοὺς ἀδικοῦντας. R.]

543. κελύφη : Ἀντὶ τοῦ καλύμματα δικῶν, ἢ τῶν ἐγκλημάτων. κελύφη δὲ τὰ τῶν ᾠῶν καλύμματα. ὡσεὶ ἔλεγεν ἀποβλήματα δικῶν. [τῶν τραγημάτων λεπύριον, ἢ ὄστρακον. R.]

546. ἀπὸ βαλβίδων : Ἀπ' ἀρχῆς εὐθέως. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν σταδιοδρομούντων. βαλβὶς γάρ ἐστιν ἡ ἀφετηρία. ἦν δὲ αὕτη γραμμὴ ἐφ' ἧς εἱστήκεσαν, ἕως ἂν ἀποσημανθῇ ὁ δρόμος αὐτοῖς.

4. Gl. ἐργάται habet R.
θαλλόν] Od. P, 224.
οἱ γ. γὰρ V. οἱ γὰρ γ. Ald.
11. ὑπείληφε] ὑπειλῆφθαι V.
11, 12. πολλῶν — θαλλοφορεῖν addidi ex V, εἶναι in περὶ mutato.
13. Συμποσίῳ] 4, 17.
καταδόντα V. καταϊδόντα Ald. et Favorinus s. θαλλοφόροι.
17, 18. ὀμωμόκει — ἀντομωμόκει Ald.
18. αὐτὸν (prius) om. V.
19. λοιπὸν add. V.
μάρτυρες ἐκαλοῦντο] μάρτυρας ἐκάλουν Hudtwalckerus in libro de diætetis p. 75.
21. Ἀντὶ τοῦ add. V.
25. ἦν δὲ αὕτη γραμμὴ V. γραμμὴ δὲ Ald.
26. ἑστήκεσαν V, non G.
αὐτοῖς V. αὐτῆς G. αὐτῶν Ald.

544. ἀλλ' ὦ: Ὁ χορὸς παραθαρσύνων τὸν Φιλοκλέωνα ταῦτά φησι. [ἀντὶ τοῦ ἀρχῆς. V.]

549. τρυφερώτερον: Τρυφῆς δεόμενον. καλῶς δὲ ἡ προσθήκη τοῦ γέροντος. ἀσθενεῖς γὰρ περὶ τὰς ἡδονὰς οἱ γέροντες.

[550. φράγμασι τοῦ δικαστηρίου. V. τοῖς δικαστικοῖς. R.]

552. ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρα: Ὃ ποιοῦσι τοῖς δικασταῖς οἱ θωπευτικῶς προσιόντες, ἠρέμα ἐφαπτόμενοι τῆς χειρὸς ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι, διὰ τὸ μέλλειν κρίνεσθαι ἐπὶ δημοσίων κλοπῇ προκαταλαμβάνοντες.

553. οἰκτροχοοῦντες: Οἰκτρῶς χέοντες. καὶ Ὅμηρος

ἥ τε πολὺ τρωχῶσα χέει πολυηχέα φωνήν.

[555. νῦν τὸ ἀγοράζων ὡς ἡμεῖς λέγει. V.]

556. ὃς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδει: Ὅστις οὐδ' ἂν λόγου με ἠξίωσεν, εἰ μὴ εὐηργετήθη ὑπ' ἐμοῦ.

557. τουτὶ περί: Ἐν τῷ γραμματείῳ ὁ Βδελυκλέων ἀπογράφεται ὅτι ἀντιβολοῦνται οἱ δικασταὶ, ὡς καὶ ἄνω εἴρηκεν, ἵν' ἔχῃ τοῦτο εἰς κατηγορίαν αὐτῶν. ἀπομορχθεὶς δὲ ἀποβαλών.

559. ἔνδον τούτων ὧν φάσκω: Ἀντὶ τοῦ ἃ ἔξωθεν ἐπαγγέλλομαι ποιεῖν, ἔνδον οὐ ποιῶ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ δικασταί. παραχρῆμα μὲν ἐπαγγέλλονται, ὕστερον δὲ ἀρνοῦνται.

563. κακὰ πρὸς τοῖς οὖσιν: Ἐν σχήματι εἴρηκε μεταβὰς ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ εἰς τὸ ἑνικόν. ὁ δὲ νοῦς, ἕως ἂν οὗτοι τὰ κακὰ τὰ ἡμέτερα ἀποφήνωσι τοῖς ἑαυτῶν ἴσα. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τοσαῦτα λέγουσιν, ἕως ἂν ἀποδείξωσιν ἑαυτοὺς πένητας ὡς ἐγώ.

564. Αἰσώπου τι γελοῖον: Αἴσωπος τραγῳδίας ἐγένετο ὑποκριτὴς γελοιώδης. [Αἰσχύλου δὲ ἦν ὑποκριτής. V.] προπερισπωμένως δὲ τὸ γελοῖον.

1. Ὁ χορὸς om. V.
4. ἀσθενεῖς παρὰ τὰς V.
οἱ om. V.
6. τοῖς δικασταῖς om. R.
7. προσιόντες R.V. ποιοῦντες Ald.
ἐφάπτονται R.
ἀσπάζεσθαι] Sequentia om. R.
8. προκαταλαμβάνοντες om. V.
10. Scholia v. 553–571. om. R.
οἰκτρῶς V. οἰκτρὰ Ald.
καὶ add. V.
Ὅμηρος] Od. T, 521.
24. ἀ. ἑαυτοὺς π. V. αὐτοὺς π. ἀ. Ald.
25. Αἴσωπος] Inepte: scribendum Οἴαγρος et annotatio ad v. 577. referenda.
26. προπερισπωμένως V. προπερισπᾶται Ald.

566. *εὐθὺς ἀνέλκει*: Εἰς τὸ βῆμα. διὰ δὲ τὸν οἶκτον οἱ δικαζόμενοι τοῦτο ἐποίουν, ἵνα κἀνταῦθα ἐλεηθῶσιν.

568. *ἅμα βληχᾶται*: Ποιὰν φωνὴν ἀφίησιν ἐλεεινήν. ἐκ δὲ τῆς ἀσήμου φωνῆς δηλοῖ τὴν βραχεῖαν τῶν παίδων ἡλικίαν.

[569. *τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι*: Τῆς δίκης παρεκβάλλων. Gl. V. Victor.]

570. *εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ*: Παίζει ταῦτα, ἐπεὶ ἐκεῖνοι οὕτως λέγουσιν· εἰ μὲν ἄρσενά τις ἔχει, εἰς τοὺς ἄρσενας ἀπίτω· εἰ δὲ θήλεα, τὰς θηλείας κατοικτειράτω. λείπει δὲ τὸ ἐλέησον καὶ ἀπόλυσον.

571. *χοιριδίοις*: Ἴσως ὅτι χοῖρος προσαγορεύεται τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

572. *τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν*: Ἀντὶ τοῦ τὴν τάσιν τῆς ὀργῆς, ἢ τὸ στερεώτατον τῆς ὁρμῆς, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν τένοντα κόλλοπος. ἔστι δὲ δέρμα στερεώτατον. ἢ καὶ παρὰ τὸν τένοντα τῆς χορδῆς· κάλλοπα τὸν κόλλοπα. Ἄλλως. κόλλοπες λέγονται οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιθάρας, εἰς οὓς ἀποδεσμοῦνται αἱ νευραί, καὶ τείνονται στρεφομένων. ὀργῆς οὖν κόλλοπα ἀντὶ τοῦ τὴν τάσιν τῆς ὀργῆς. [ὀργῆς ὀλίγον χαλῶμεν. V. (non G.)]

573. *καταχήνη*: Κατάγελως, καταφρόνησις. [γρ. καὶ πλούτου. R.]

575. *καὶ τἀγαθά μοι μέμνησο*: Καὶ μέμνησο, φησὶν, εἰπεῖν, ἃ ἔχεις φάσκων ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος. ἐπειδὴ ἔλεγεν ὁ Φιλοκλέων ὅτι οἱ δικασταὶ ἄρχουσιν τῆς Ἑλλάδος.

576. *παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων*: Πρὸς τὸ ἔθος. Ἀριστοτέλης

1. δὲ] γὰρ V.
2. ἐλεηθῇ V.
5. παραβάλλων V.
8. ἀπίτω] ἀπήτω V. ἀπιδέτω Tyrwhittus.
9. θήλεια V.
καὶ ἀπόλυσον add. V.
12–17. κόλλοπα τὴν νευράν. τὸ τοῦ ταύρου τραχηλιαῖον. σκληρότατον τοῦτο. θέλει οὖν εἰπεῖν τὸ στερεώτατον τῆς ὀργῆς R.
12. τὸ] ἀντὶ τοῦ τὸ V.
14. τῆς χορδῆς om. V.
κάλλοπα (κόλοπα G.) τὸν κάλλοπον V.
15. ἄλλως V. ἢ Ald.
19. Scholia v. 573–597. om. R, præter pauca verba quæ suis locis memorabo.
23. ἄρχουσιν hic V, post ὅτι Ald.
24–p. 473, 6. Ἀριστοτέλης δέ φησιν, ὅτι ψήφῳ οἱ ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται οἱ νεώτεροι, εἰ μὴ ἐτῶν ιε΄ εἶεν. —— διὰ τὸ δεῖσθαι αὐτῶν εἰς τὸ χρησιμεύειν ἐν ταῖς λειτουργίαις] Ultima absurda sunt: sed ψῆφον intellige

δέ φησιν ὅτι ψήφῳ οἱ ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται οἱ νεώτεροι μὴ ἐτῶν ιη' εἶεν. ἴσως δ' ἂν περὶ τῶν κρινομένων παίδων εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας λέγοι, οὐχ ὡς ἐν δικαστηρίῳ κρινομένων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων. Ἄλλως. τῶν γὰρ παίδων τὴν ἡλικίαν δοκιμάζοντες τὰ αἰδοῖα ἐσκόπουν διὰ τὸ δεῖσθαι αὐτῶν εἰς τὸ χρησιμεύειν ἐν ταῖς λειτουργίαις.

577. κἂν Οἴαγρος: Ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ Οἴαγρος εἴρηται πρότερον. ὡς θαυμάζων δὲ αὐτόν φησιν, ὅτι κἂν ἐκεῖνος ὁ μέγας καταδικασθῇ. ἐκ τῆς Νιόβης δέ. καὶ γὰρ ὑπεκρίθη τὴν Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. ἐπίχειρα δὲ μισθοὺς, τὰ ἀπὸ τῶν χειρῶν κέρδη.

580. ἐν φορβειᾷ: Φορβειαί εἰσι τὰ δέρματα τὰ περὶ τὰ στόματα τῶν αὐλητῶν προσδεσμευόμενα, ὅπως ἂν σύμμετρον τὸ πνεῦμα πεμπόμενον ἡδεῖαν τὴν φωνὴν τοῦ αὐλοῦ ποιήσῃ. ὃ δὲ λέγει, τοῦτό ἐστιν· ἐπὰν νικήσῃ αὐλητὴς, ἀντίδοσιν τούτου προπέμπει ἡμᾶς μετὰ τοῦ αὐλοῦ. ἔθος δὲ ἦν ἐν ταῖς ἐξόδοις τῶν τῆς τραγῳδίας χορικῶν προσώπων προηγεῖσθαι αὐλητὴν, ὥστε αὐλοῦντα προπέμπειν, ὅπερ ἔλαβεν εἰς ἰδιότητα τῶν δικαστῶν ὁ Φιλοκλέων, ὅτι οὕτως περὶ τὸ στόμα εἶχον οἱ δικασταί.

581. ἐπίκληρον: Ἐπίκληρος λέγεται ἡ νῦν μονοκληρονόμος καλουμένη.

gentiliciorum et curialium judicum, non publicorum in dicasteriis forensibus: οἱ ἐγγραφόμενοι sunt ii, qui olim in κοινὸν γραμματεῖον relati erant: quod enim de gymnicis ludis dicitur, id eatenus tantum potest verum esse, quatenus tum ad puberum gymnasia admissi sic probati pueri. BOECK. in indice lectionum Berolini per æstatem a. 1819. habitarum p. 4.

2. ιη' V. ιε' Ald.

3. λέγοι] λέγει Ald.

7. οἴαγρος τραγικὸς ὑποκριτής habet R. Conf. ad schol. v. 564.

12. φορβιαί ἐστι τὰ V.

τὰ στόματα V. τὸ στόμα Ald.

13. αὐλητῶν] ἀθλητῶν Ald. Correxi ex R. in quo sunt verba τὸ στόμα τῶν αὐλητῶν.

16. τοῦ add. V.

ἐξόδοις V. ὁδοῖς Ald. In R. sunt verba ἐν γὰρ ταῖς ἐξόδοις τῶν τραγικῶν ηὔλουν.

18, 19. ὅτι—δικασταί add. V.

20. νῦν ὁ καλούμενος μονοκληρονόμος V: unde correxi vulgatum κληρονόμος. Conf. schol. Av. 1652.

21. Post καλουμένη addit Ald. ὅταν δὲ παῖς ὀρφανὴ, πατρὸς καὶ μητρὸς ἀδελφῶν τε οὖσα ἔρημος, καὶ ταύτῃ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦσιν ἐπίκληρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν ἤδη γεγαμημένην, ὅταν ᾖ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καταλελειμμένη. καλοῦσι γὰρ καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται δὲ ἐπίκληρος καὶ ἡ μηδέπω γεγαμημένη ἀλλὰ παρὰ τῷ πατρὶ οὖσα, καθότι καθήκει αὐτῇ πᾶσα ἡ οὐσία. καλοῦνται δὲ ἐπίκληροι κἂν δύο ὦσι κἂν πλείους. τινὲς δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν

[ὁ πατήρ τινι ἐκδοθῆναι καταλιπὼν τὴν θυγατέρα. V.]

583. καὶ τῇ κόγχῃ: Τοῖς σημείοις. ὡς κόγχας ἐπιτιθέντων ταῖς σφραγῖσιν, ἀσφαλείας ἕνεκα. κόγχῃ δὲ τῷ κογχυλίῳ τῷ ἐπικειμένῳ ταῖς σφραγῖσι, διὰ τὸ μὴ ἀφανίζεσθαι τοὺς τύπους αὐτῆς.

584. ἔδομεν ταύτην: Ἐκδίδομεν αὐτήν φησι, τῷ δωροδοκοῦντι ἡμᾶς.

[585. ἀνυπεύθυνοι: Ἔνοχοι, ὑποκείμενοι. Gl. Victor.]

586. μακαρίζω: Λείπει ἡ κατά. κατὰ τοῦτό σε, φησι, μακαρίζω, τὸ ἀνεγκλήτως πράττειν.

587. ἀνακογχυλιάζων: Πρὸς τὴν κογχύλην πέπαιχεν. λέγουσι δὲ βραχέως τὴν δ' συλλαβὴν τοῦ ἀνακογχυλιάσαι. λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ καταλύων.

588. ἔτι δ' ἡ βουλὴ χὠ δῆμος: Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος, ὅταν ἀπορήσῃ πράγματος, τοῖς δικασταῖς ἐπιτρέπει.

590. Εὔαθλος: Εὔαθλος ῥήτωρ συκοφάντης, οὗ μνημονεύει καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι καὶ ἐν Ὁλκάσιν οὕτως "ἔστι τις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης "συνήγορος, ὥσπερ Εὔαθλος." μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν Πεισάνδρῳ καὶ Κρατῖνος ἐν Θρᾴτταις. κολακώνυμον δὲ εἶπε τὸν Κλεώνυμον. εἴρηται δὲ ὅτι κόλαξ καὶ ῥίψασπις. τὸ δὲ οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς, ἐπεὶ λέγουσι τὰ τοιαῦτα οἱ ῥήτορες, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγωνίζομαι καὶ οὐχὶ προδώσω τὴν πόλιν.

592. κἂν τῷ δήμῳ γνώμην: Ὅτι ὁ δημηγορῶν ἐν τῷ δήμῳ φησὶν, οὐκ ἰσχύει τῆς νίκης τὴν ψῆφον, ἄνευ τῆς κρίσεως τῶν δικαστῶν, εἰ μὴ πρότερον πρὸς μίαν δίκην δικάσαντες οἱ δικασταὶ παρεῖεν καὶ ἐπιτρέψειεν.

ἐπιπταματίδα καὶ πατροῦχον. νόμος δὲ ἦν Ἀθήνησιν, γνησίας μὲν οὔσης θυγατρὸς, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν τὸν νόθον τὰ πατρῷα. quæ ex Suida sunt illata s. ἐπίκληρος.

2, 3. ὡς—ἕνεκα habet R.

3. ἀσφαλείας] φυλακῆς R.

ἕνεκα] ἕνεκεν R.

4. διὰ τὸ μὴ V. τῷ μὴ Ald.

10. πέπαικται πρὸς τὴν κογχύλην habet R.

11. βραχέως V. βραχεῖαν Ald.

12. καταλύων Toupius Emendat. vol. 4. p. 411. Legebatur κωλύων.

14. ἐπιτρέπει V. ἐπιτρέπεις Ald.

15. οὗτος ῥήτωρ, et κολακώνυμος ἀντὶ τοῦ κλεώνυμος habet R.

καὶ ἐν V. ἐν om. Ald. De Holcadum fragmento dictum ad schol. Acharn. 710.

16. οὕτως] Scribebatur οὗτος.

ἔστι τις] ἐστιν Ald.

π. ἡμῖν] π. ὑμῖν V. ὑμῖν π. Ald.

19. καὶ ῥίψασπις om. V.

20. ὡς om. V.

22. ὁ om. V.

23. ἰσχύει V. ἴσχει Ald.

25. ἐπιτρέψωσι V.

κἂν μὴ εἴπῃ τὰ δικαστήρια: Οἷον μηκέτι ἔχειν τὴν ἐξουσίαν ἄδικον ποιῆσαι, ἀλλ' ἅπαξ κριθῆναι ὑπὲρ τούτων, καὶ μὴ γενέσθαι ὑπερβόλιμόν τινι ποιήσασθαι ἐπὶ τῶν γνωμῶν καὶ τῶν ψηφισμάτων, ἀλλὰ τὸ ἅπαξ κριθὲν κύριον εἶναι.

594. αὐτός: Κατ' ἐξοχὴν τὸ αὐτός. κεκραξιδάμας δὲ ὁ τῇ βοῇ δαμάζων.

597. Εὐφημίου: Ὅτι Εὐφήμιος τῶν ἄγαν ἐπὶ κολακείᾳ διαβαλλομένων ἐστὶν, ᾧ παρείκασε τὸν Θέωρον διὰ κολακείαν τὰ ὑποδήματα τῶν δικαστῶν ἀποψῶντα καὶ ἀλείφοντα. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων. κυρίως γὰρ περικωνῆσαί ἐστι τὸ πισσῶσαι τὰ κεράμια.

[598. περικωνεῖ: Κύκλῳ περιψᾷ. Gl. Victor.]

602. πρωκτὸς λουτροῦ: Παροιμιακὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι. ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος περιγίνεται τῆς καθάρσεως, καὶ ἔτι μολύνεται καὶ μᾶλλον ἐν τῇ ῥύσει τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένην ἐχόντων καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Ἄλλως. Εὐφρόνιος μὲν, ὡς τῆς εἰκόνος αὐτοῦ ματαίας οὔσης, ὅτι ματαίων ἐπιθυμεῖς. καὶ γὰρ τὸ μέρος ἐκεῖνο πλυνόμενον ἔτι μολύνεται. Καλλίστρατος δέ φησι· παροιμία, πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ, ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κακὸν ἑαυτούς. ὡς εἴ τις βιάζοιτο μὴ ἀποπλύνεσθαι.

[601. ἔμπλησο: Κορέσθητι. Gl. Victor.]

604. ὅταν οἴκαδ' ἴω: Ὅτι παλαιὰ ἡ διὰ γυναικῶν τημελία, καὶ οὕτως ἐτημέλουν τοὺς πατέρας καὶ γέροντας, ὥστε μετὰ τὸ νίψαι ἀλείφειν τοὺς πόδας. Εὐφρόνιος δὲ καὶ τοὺς παρ' Ὁμήρῳ λιπαροὺς πόδας οὕτως ἀποδιδόναι τινάς φησι.

[εἰσήκονθ': Προσιόντα. Gl. Victor.]

607. ἐκκαλαμᾶται: Ἀποσπᾷ, ἀπὸ τῶν διὰ καλάμου τοὺς ἰχθύας ἀγρευόντων.

[παππάζουσ': Παππίαν καλοῦσα. Gl. Victor.]

1. τὴν] τινὰ V.
7. κολακίᾳ et mox κολακίαν V.
διαβαλλομένων hic V, post ἄγαν Ald.
12–21. πρωκτὸς λουτροῦ ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κακὸν αὐτοῖς. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων νίψασθαι τῆς κοιλίας φερομένης συνεχῶς R.
19. παροιμία φησὶ V.
20. ἑαυτούς] ἑαυτοῖς V, ut R.
23. Scholia v. 604. 607. 608. om. R.
γυναικῶν V. τῶν γυναικῶν Ald.
28. ἀποσπᾶται V.

608. *φυστὴν μᾶζαν*: Φυστὴ μᾶζα ἡ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου. ὀξυτόνως δὲ, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

[610. *ἔντραγε*: Ἐντρύφησον. Gl. Victor.]

[611. *παραθήσει—καταρασάμενος*: Τὸ ἐπαχθὲς τῶν οἰκετῶν σημαίνει. *τονθορύσας*: Γογγύσας. ἔστι δὲ ποιὰ φωνή. Gl. Victor. ἀριστοποιήσῃ. V.]

613. *τάδε κέκτημαι*: Τὰ ἐκ τοῦ δικαστηρίου χρήματα. σκευὴν δὲ ἀντὶ τοῦ πανοπλίαν. βελέων δὲ ἀλεωρὴν σκέπην.

614. *τὸν ὄνον*: Εἶδος ἀγγείου. ἴσως δὲ διὰ τὸ διάπλασμα ἔχειν ὄνου μορφήν. [τινὲς τὸν οἶνον, ἀντὶ τοῦ οἰνηρὸν ἀγγεῖον. R.]

615. *οὗτος δέ*: Ὁ ὄνος. ἔπαιξε δὲ ὡς πρὸς τὸ ζῷον. βρωμᾶσθαι δέ ἐστι τὸ πεινῶντα τὸν ὄνον ὀγκᾶσθαι. δῖνος δέ ἐστιν ἀγγεῖόν τι κεράμειον, βάσιν οὐκ ἔχον, ἀλλὰ κάτωθεν ὑπότροχον. στράτιον δὲ τὸ εἰς πολλοὺς τῶν στρατευομένων διῆκον. ἐχρῶντο γὰρ καὶ κήρυξιν ἐν τοῖς στρατεύμασιν.

[*κλίνας*: Ἀνακλιθείς. Gl. Victor.]

619. *ἅπερ ὁ Ζεύς*: Ἃ τῷ Διὶ εἰώθασι λέγειν.

623. *κἂν ἀστράψω*: Φόβον κατ' ἀρχὴν δείξω.

624. *ποππύζουσιν*: Ἔθος γὰρ ταῖς ἀστραπαῖς ποππύζειν. παρὰ δὲ τὰ εἰωθότα λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦ ὑπερβάλλοντος φόβου λέγει, ὅτε βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ γίνονται, παίζων.

[628. ἀντὶ τοῦ καλῶς. V.]

632. *ἀλλ' ἐρήμας*: Παροιμία, οὐκ ἐρήμας τρυγήσεις, ἐπὶ τῶν ἀδεῶς τι πραττόντων, ὡς μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιπράττοντος, ἐρήμας τρυγήσειν. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν τὰς ἀμπέλους τηρούντων ἀφροντίστως.

1. *μάζαν* et *μάζα* Ald.
ἡ om. V.
7. *τοῦ* add. V.
σκευὴν] *σκέπην* V.
8. *δὲ* om. R.V.
ἀντὶ τοῦ add. R.V.
πανοπλίαν] *ὅπλα* R.V.
9, 10. *Εἶδος—μορφήν* om. R.
9. *διὰ τὸ* om. V.
ἔχειν] *ἔχων* V.
11–15. *Ὁ—στρατεύμασιν*] *οὗτος ὁ οἶνος. κεχηνός. δεῖνος ἀγγεῖον. στράτιον τὸ εἰς πολλοὺς διῆκον* R.
12. *πεινῶντα*] *πίνοντα* V.
δῖνος ἀγγεῖόν τι κεράμιον οἴνου οἷον πρόχυμα βάσιν οὐκ ἔχων V.
13. *κάτωθεν ὑπότροχον* V. *στρογγύλον κάτω* Ald.
14. *τῶν στρατευομένων* om. V.
κήρυξιν V. *κύλιξιν* Ald.
17. Scholia v. 619–624. om. R.
19. *ταῖς ἀστραπαῖς*] Vid. Hemsterh. ad Polluc. 7, 185. in Addendis.
20. *ὑπὸ* V. *παρὰ* Ald.
τοῦ add. V.
21. *φόβου. παίζει δέ* V, mediis omissis.
23. *οὐκ ἐρήμας τρυγήσεις* om. R.
25. *ἔστι—ἀφροντίστως* om. R.

633. *καλῶς γὰρ ᾔδειν*: Ἐν εἰρωνείᾳ. τοὐναντίον γὰρ παραδηλοῖ, πειθόμενος οὕτως πιθανώτατα ἔμελλον ἐρεῖν.

ταύτῃ κράτιστος: Τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐν τῷ δημηγορεῖν. ἤτοι ταύτῃ τῇ γνώμῃ, ὅτι τοῦ δικάζειν βέλτιόν ἐστι τὸ ἔνδον καθέζεσθαι. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πυκτῶν τῶν κατὰ τὴν ἑτέραν χεῖρα τὴν δύναμιν ἐχόντων.

634. *ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν*: Θαυμάζει ὁ χορὸς τοῦ Φιλοκλέωνος τὴν κατάστασιν.

637. *δικάζειν*: Δέον εἰπεῖν οἰκεῖν, δικάζειν δὲ ἔφασαν ὡς φιλόδικοι.

[*δικάζειν*: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, οἰκεῖν. Gl. Victor.]

640. *σκορδινᾶται*: Σκορδινᾶσθαι ἐστὶν ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐξ ὕπνου ἀνιστάμενοι, καὶ μετὰ χάσμης τὰ μέλη ἐκτείνοντες. φησὶν οὖν ὅτι χασμᾶται καὶ διατείνεται ὑπὸ τῆς ἀθυμίας. [οὐκ ἔχει ἑαυτόν. V. (non G.)]

641. *σκύτη βλέπειν*: Ὅ ἐστι πληγάς σοι ἐμβαλῶ. παροιμία δὲ ἐλέγετο ἐπὶ τῶν δειλιώντων. Ἄλλως. μέμνηται τῆς παροιμίας Εὔπολις ἐν Χρυσῷ γένει. φησὶ γὰρ

ἀτεχνῶς μὲν οὖν τὸ λεγόμενον, σκύτη βλέπει.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ὑποψιαστικῶς διακειμένων πρὸς τὰ μέλλοντα κακά. πεπάναι δὲ μαλάξαι, ὑποχαλάσαι.

645. *μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι*: Ἀντὶ τοῦ μὴ ὑπὲρ ἐμοῦ, μὴ ἀρέσκοντά μοι λέγοντι. πάντως γὰρ κατὰ τοῦ δικάζειν ἔμελλε λέγειν.

646. *μύλην ἀγαθήν*: Νεοκατασκεύαστον μύλην. καὶ Ὅμηρος δὲ θηλυκῶς λέγει "ἢ ῥα μύλην στήσασα."

647. *κατερεῖξαι*: Καταθραῦσαι. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἐρεικτὸν ἀξιοῦσι τινὲς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεικομένων ὀσπρίων. ὅθεν καὶ τὸ "ἐρεικόμενος περὶ δουρί." εἴρηται δ' ἐν τοῖς Βατράχοις.

1. Scholia v. 633–637. om. R.
4. τοῦ—τὸ] τὸ—τοῦ V.
7. τοῦ add. V.
9. δὲ ἔφασαν ὡς φιλόδικοι V. εἶπεν ὡς φιλόδικος Ald.
12–14. Sola verba ὃ—ἀνιστάμενοι habet R.
16, 17. παροιμία — δειλιώντων] καὶ τοῦτό φασι παροι ἐπὶ τῶν ἐγγιζόντων κακῶς τινι R. Sequentia om. R. De proverbio vid. ad Athen. 13. p. 568 E.
23. πάντως—λέγειν om. R.
24. Scholia v. 646–650. om. R: habet gl. καταθραῦσαι 647.
Ὅμηρος] Od. Υ, 111.
δὲ add. V.
26. ἐρεικτὸν] ἐρεγμὸν V.
27. μεταφορᾶς add. V.
καὶ τὸ] Il. N, 441.

648. *δεινῆς γνώμης*: Ἀντὶ τοῦ μείζονος ἢ κατὰ κωμῳδίαν ἐστὶ τὸ ἰᾶσθαι νόσον πεπαλαιωμένην ἐν τῇ πόλει. λέγει δὲ τὸ φιλόδικον. ἐντετοκυῖαν δὲ ἐγγεννηθεῖσαν, ἢ ἐμφωλεύουσαν.

650. *μὴ πατέριζε*: Πατέρα κάλει. ἔμελλε δὲ εἰπεῖν· σοὶ πάντα δυνατά ἐστιν ὦ Ζεῦ, καὶ διέκοψεν ὁ Φιλοκλέων.

652. *κἂν χρή*: Κἂν ὡς ἀνδροφόνος λογισθῶ καὶ τῶν θυσιῶν μὴ μεταλάβω. πρὸς τὸ ἔθος δὲ, ὅτι οἱ ἀνδροφόνοι οὐ μεταλαμβάνουσι θυσιῶν.

653. *χαλάσας*: Παυσάμενος τῆς ὀργῆς. ἔθος γὰρ τοῖς ὀργιζομένοις αἴρειν τὰς ὀφρῦς.

654. *μὴ ψήφοις*: Πολλαχοῦ δῆλον ὅτι ψήφοις ἐλογίζοντο οἱ παλαιοὶ, ἀφ' οὗ τὸ ψηφίζειν. νῦν δὲ καὶ ταῖς δικαστικαῖς ψήφοις, πρὸς ὃ παίζει. τὸ δὲ φαύλως ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀφελῶς. ὡς φιλόδικος δὲ εἶπε ψήφοις.

656. *κἄξω τούτου*: Καὶ τὴν ἔξω διδομένην τοῖς δικασταῖς δραχμήν. ἑκατοστὰς δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ τέλους χορηγουμένας ἀπὸ τῶν πόλεων.

657. *πρυτανεῖα*: Ἃς κατέβαλλον δεκάτας τῶν χρεῶν οἱ δανεισταὶ ὑπὲρ παραστάσεως τῶν χρεωφειλετῶν, ὅπως ἂν ἀπαιτηθῶσιν ἅπερ ἦσαν τέλη. καὶ τὰ ὑπὲρ τῶν μετάλλων τοῦ ἀργυρίου εἰσοδιαζομενά φησι. καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων τέλη ὑπομιμνήσκει.

δημιόπρατα: Ἐδήμευον γάρ τινας καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν κοινὰς ἐποίουν.

658. *τάλαντ' ἐγγύς*: Τὸ ἐγγὺς ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. τοῖς ἑξακισχιλίοις γάρ φησιν ἑκατὸν πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ.

28. (p. 477.) Βατράχοις] 508.
2. *πεπαλωμένην* V.
3. *ἐγγεννηθεῖσαν* V. *γεννηθεῖσαν* Ald. *ἐμφολεύσασαν* V.
6, 7. Κἂν—ἔθος δὲ om. R.
7. *πρὸς* V. *κατὰ* Ald.
9, 10. om. R.
11–14. Πολλαχοῦ—ψήφοις] *ὡς πρὸς τὸ φιλόδικον εἶπεν. φαύλως δὲ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς* R.
13. *φαύλως ἀντὶ τοῦ* addidi ex scholio Ravennate.
15–17. *καὶ ἔξω διδομένη τοῖς δικασταῖς δραγμή. ἑκατοστὰς ὑπὸ τοῦ τέλους χορηγουμένας. δικασταὶ λείπει.* R.
15. *καὶ ἡ ἔξω τοῖς δικασταῖς διδομένη δραχμή* V.
16. *ὑπὸ* R. *ὑπὲρ* Ald.
18–23. om. R.
18. *κατέβαλον* V.
19. *χρεωφειλετῶν* Kusterus. *χρεωφειλῶν* Ald.
ὅπως ἂν V. *ὡς* Ald.
23. *ἐποίουν* V. *ἐποιοῦντο* Ald.
24. Τὸ ἐγγὺς om. R.V.
ἀντὶ τοῦ] *πᾶσιν* R.V.
ἑξακισχιλίοις . . . ρν̄ τάλαντα R.

[660. *οὐ γὰρ πλείους κατενάσθησαν τῶν ἕξ.* V.]

661. *ἑκατὸν δή που καὶ ν′*: Εἰς ι′ μῆνας λογίζεται τὸν ἐνιαυτὸν, ὡς τῶν β′ εἰς ἑορτὰς προχωρούντων. ἑκάστῳ γὰρ τριώβολον τῆς ἡμέρας, ιε′ τοῦ μηνὸς τάλαντα ἐποίει, ὡς ἐκ τῶν ἑξῆς δῆλον γίνεται.

664. *ἐς τούτους*: Εὖ τὸ μὴ ὡς ἔτυχεν εἰπεῖν τὸ πλῆθος, ἀλλὰ τὴν ἀταξίαν προσονειδίσαι. περιπεφθεὶς δὲ ἀπατηθεὶς, κολακευθείς. [εἰς τοὺς δημαγωγοὺς καὶ δικαστὰς καὶ λέγοντας τὸ οὐχὶ προδώσω. ἀπατηθεὶς καὶ κολακευθεὶς καὶ θεραπευθείς. R.]

[667. *οἱ ῥήτορες ἢ οἱ στρατηγοὶ ὅτε δωροδοκοῦσι, οὐκ ὀλίγα λαμβάνουσιν, ἀλλὰ ν′ τάλαντα, ἀντὶ τοῦ πολλά.* V.]

670. *τοὺς ἀργελόφους*: Τὰ περιττὰ καὶ ἄχρηστα. ἀργέλοφοι γὰρ τῆς μηλωτῆς οἱ πόδες, οὓς ποδεῶνας καλοῦσι, καὶ οὗτοι ἄχρηστοι.

672. *ἐκ κηθαρίου*: Σύρφακα. τὸ ἱκανὸν πλῆθος τῶν δικαστῶν τὸ συρφετῶδες, ἐξ εὐτελῶν τρεφόμενον. κηθάριον γὰρ πλέγμα ἐστὶ κανισκῶδες, ἐπιτιθέμενον τῇ κληρώτιδι τῶν ψήφων. λαγαριζόμενον δὲ τὰ λάγαρα ἐσθίοντα, ὅ ἐστιν εὔθραυστα καὶ εὐτελῆ τινα. ἢ κηθάρια τὰ ὀξύβαφα, ἐξ ὧν τοὺς κύβους ἠφίεσαν. πλεκτὰ δὲ ἦν ταῦτα. Ἄλλως. *ἐκ κηθαρίου*: Τὰ ἐκπέταλα τρύβλια, ἃ Εὐφρόνιος κήθια. μικρὸν οὖν ῥοφοῦντα ἐκ τρυβλίου καὶ τρωγαλίζοντα, οἷον κυάμους καὶ ὅσα τοιαῦτα. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἀγγεῖον πλεκτὸν, εἰς ὃ τὰς ψήφους καθιᾶσι, τὸ κήθιον, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ψηφηφορεῖν μόνον. καὶ Χαῖρις δὲ τὸ κήθιον τρυβλίου τι εἶδος. καὶ τὸ λαγαρίζειν, τὸ ἀποτρώγοντα

2–4. om. R.

3. *τῆς ἡμέρας* Dobræus. *τοῦ μηνὸς* Ald.

4. *ιε′ τοῦ μηνὸς* om. V.

5. *ἀλλὰ τὴν* V. *ἀλλ'* Ald. Totum scholion om. R.

6. *κολακευθείς* addidi ex V.

11–13. *ἀργέλοφοι — ἄχρηστοι* om. R.

12. *καὶ οὗτοι καὶ* V.

14. Scholia v. 672–686. om. R: habet *ἐσθίοντα* ad v. 672, *Κόννος κιθαρῳδὸς ἦν νέος* 673, *κεράμεα ἀγγεῖα* 674, *πιτύλη καλεῖται ἡ καταβολὴ τῆς κώπης* 676.

δικαστῶν τὸ συρφετῶδες V. *δικαστῶν τὸν ὀχλώδη καὶ συρφετώδη* Ald.

15. *τρεφόμενος* V.

κανισκῶδες] *κοσκινῶδες* Dobræus.

17. *εὔθραυστα* vel *εὔθλαστα* Dobræus. *εὔθραστα* Ald. consentiente V.

κηθάρια] *κήθια* V.

18. *ἠμφίεσαν* V.

19. *ἃ* om. V.

20. *ῥοφοῦντα* V. *ῥοφῶντα* Ald.

τρωμαλίζοντα V.

22. *ψηφηφορεῖν* V. *ψηφοφορεῖν* Ald.

οὖν μόνον V.

23. *λαγαρίζειν*] *λαριγίζειν* V.

τὸ ἀποτ. V. *τὸν ἀποτ.* Ald.

θηλάζειν. μήποτε μέντοι καὶ πρὸς τὴν τῶν κύβων παιδιὰν ὁμοίως ἐχρῶντό τινι βάλλοντες ἐξ αὐτοῦ. καὶ γὰρ Ἕρμιππος ἐν Θεοῖς

καὶ πρὸς κύβους ἕστηκ' ἔχων τὸ κήθιον.

τὸ δὲ λαγαρίζεσθαι ἕτερόν τι ἔοικεν ἐμφαίνειν. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις. [ἀντὶ τοῦ σιδαλεύειν ἄρα ποθ' ὑμεῖς καὶ τῆς ὀροφῆς τὸν χοῦν κατὰ τῆς κεφαλῆς κατακοιμήσονται λαγυρίζομενοι. V.] ἴσως ἂν οὖν λέγοι ἤτοι ἐκ τῶν ἀγγείων τῆς ψήφου ἀποξύοντα τὸν μισθὸν καὶ ἐξ ἄγγους τινὸς πλεκτοῦ, οἷον ὁ κάρταλος, τρωγαλιζόμενον, ὡς ἂν πένητα. λαγαριζόμενον δὲ ἀντὶ τοῦ ἀποξύοντα, ὡς ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ἀγγείων. ταῦτα δὲ ὡς περὶ πενήτων.

673. Κόννου ψῆφον: Κιθαρῳδὸς ἦν νέος. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀξίων. Καλλίστρατος δὲ παροιμίαν φησὶ, Κόννου θρῖον· παρ' ἣν παίζει. Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι ἐλέχθη διὰ τὸ ἡδύν τινα τὸν Κόννον εἶναι. οἱ δὲ Κόννον λέγουσι τὸν κιθαριστήν. μήποτε δὲ οὐδὲ ὅλως ἔστι Κόννος, ἀλλὰ Κόννας, ὃν προενεκτέον ὡς Μίδας. Κόννου ψῆφος, οἷον τὸ μηδέν. Ἄλλως. Κόννος, εὐτελής. Κόννος γὰρ τὰ πατρῷα κατέφαγε καὶ πένης ἦν. ψῆφον δὲ εἶπε διὰ τὸ περὶ δικαστοῦ λέγειν.

674. ὕρχας: Κεράμινα ἀγγεῖα, ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὦτα ἔχοντα. [τὸν καρπόν φησι. V.]

δάπιδας: Τὰς ψιλὰς καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι. καὶ δάπισι τοῖς τάπησιν. ἐν δέ τισι τῶν ἀντιγράφων δάπισιν εὕρηται ἐν τῷ Πλούτῳ "οὐδ' ἐν δάπισιν ἔσται καταδαρθεῖν." ἀντὶ τοῦ τάπησιν.

[675. ὅρμους: Περιτραχήλιον κόσμον. Gl. Victor.]

3. τὸ addidit Porsonus.

4. λαγαρίζεσθαι Portus. λαγαρόζεσθαι Ald.

μυρμηκανθρώποις V. Μυρμηκανθρώπῳ Ald. Proxima quæ ex V. inserui verba, in quibus continetur fragmentum Pherecratis, corruptiora sunt quam quæ ex conjectura corrigi possint.

8. καὶ ἐξ V. καὶ om. Ald.

ἄγγους] ἀν^ς V. ἄλλου G.

κάρταλος V. νάρταλος Ald.

τρωγαλιζόμενος G. τρωγαλιζομένην V. τραγαλιζόμενον Ald.

9. πένητα Dobræus. πένητας Ald.

12. δὲ παροιμίαν φησὶν om. V.

13. παρ' οὗ V.

14. λέγουσι] λέγεσθαι V.

ὅλως add. V.

15. προενεκτέον Portus. προσενεκτέον Ald. οὐδὲ προσενεκτέον ἀλλ' ἐπὶ βαρὺ V. In quo latet βαρύνοντας.

18. Κεράμινα] κεράμεα R. κεράμεια V. κεράμια G. et Suidæ ed. Mediol. s. ὕρχας: nam Suidæ codices nihil præter lemma glossæ habent.

18, 19. ὑποδεκτικὰ — ἔχοντα om. R.

20–23. om. R.V.

22. Πλούτῳ] 527.

676. *πιτυλεύσας*: Πίτυλος καλεῖται ἡ καταβολὴ τῆς κώπης. τοῖς ἐψητοῖσι δὲ τοῖς ἰχθυδίοις. [τοῖς μικροῖς ἰχθύοις. V.]

678. *ἄγλιθας*: Αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων. ἐξηγεῖται δὲ τὰς ἄγλιθας. προεῖπε γὰρ

οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσιν.

ἄηθες δὲ καὶ τὸ μετέπεμψα ἀντὶ τοῦ μετεπεμψάμην. Εὐχαρίδης δὲ ὄνομα σκοροδοπώλου.

679. [οὐ φανεροποιῶν. V. (non G.)]

682. *τοὺς τρεῖς ὀβολούς*: Τὸν φόρον λέγει, ἀφ' ὧν ἐδίδοτο τὸ τριώβολον. τοῦτο δὲ ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο, τῶν δημαγωγῶν τὰ πλήθη κολακευόντων, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Πολιτείαις. κατάπυγον δὲ πεπορνευμένον.

685. *Χαιρέου υἱός*: Οἷον οὐδὲ γνήσιος πολίτης. τὸν γὰρ Χαιρέαν Εὔπολις ἐν Βάπταις ὡς ξένον κωμῳδεῖ. [οὐ λέγει τὸ ὄνομα αὐτοῦ. V.]

686. *τρυφερανθείς*: Ἀντὶ τοῦ μαλακῶς σταθείς.

[*τρυφερανθείς*: Τρυφερωθείς. Gl. Victor.]

688. [τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. V. (non G.)] *τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται*: Ὡς ἔθους ὄντος πρὸς σημεῖόν τι ἐκκείμενον ἀθροίζεσθαι τοὺς δικαστάς. ἐν ἤθει δὲ ταῦτα.

689. *αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν*: Ὑπὲρ τοῦ συνηγορῆσαι. ἐλάμβανον γὰρ οἱ ῥήτορες δραχμήν, ὅτε συνηγόρουν ὑπὲρ τῆς πόλεως, ἢ ὑπὲρ ἄλλου τινός. ἐκ τούτου δὲ φαίνεται ὅτι μισθοφόρος ἦν ἡ ἀρχή. κληρωτοὺς δὲ γενομένους δέκα συνηγόρους Ἀριστοτέλης φησίν.

1. Πίτυλος] πιτύλη R.

Post κώπης Ald. addit καὶ κτυπητής, φαντασιοσκόπος. καὶ πιτυλίζω ῥῆμα. ὡς τὸ "οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν." quæ ex Suida sumpsit s. πίτυλος.

2–16. τοῖς ἐψητοῖσι—σταθείς om. R.

3. ἄγλιθας] ἀγλίθας bis Ald.

ὅτι ἐξηγεῖται V.

6. ἄηθες] Legebatur εὔηθες.

8. Addit Ald. ἀποκναίεις, λυπεῖς, ὀδυνᾷς, ἀπολλύεις, ἀποκόπτεις, παρεκτείνεις. "τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν." Μένανδρος Μισουμένῳ. quæ composita sunt ex duabus glossis Suidæ s. ἀποκναίει et ἀποκναίειν, qui sua a grammatico Bekkeri sumpsit Anecd. p. 428.

9. τὸ τριώβολον] τὸν δικαστικὸν μισθὸν τὸ τριώβολον V.

20. ἐν ἤθει δὲ ταῦτα om. R.

21–p. 482, 3. om. R.

22. συνηγόρουν] ἐδημηγόρευον V.

23. τούτου δὲ φ.] τοῦ ποιήματος φ. V.

ἦν om. V.

24. κληρωτοὺς] Vid. Schoemann, de comitiis p. 108.

[691. κακουργήσαντε. V.]

692. κᾆθ' ὡς πρίονα: Ὡς οἱ πρίζοντες διαφιλονεικοῦσι, τίς πρὸς ἑαυτὸν ἑλκύσει. [ἐσπουδακότες. V. (non G.)]

693. σὺ δὲ χασκάζεις: Ἀντὶ τοῦ ἐπιτηρεῖς, πότε ἔλθῃ ὁ κωλακρέτης, καὶ ἐνέγκῃ σοὶ τὸ τριώβολον. κωλακρέτης δὲ καλεῖται ὁ κατέχων τὰ χρήματα τῆς πόλεως, ὁ ταμίας τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. νόμος δὲ ἦν τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἅ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαῖ. ἐπιτηρεῖς, φησὶ, τὸν ταμίαν, πότε τὸν μισθὸν λήψῃ.

694. τὸν θῖνα ταράττεις: Ἐκ βυθοῦ με κινεῖς. ἀντὶ τοῦ τὴν καρδίαν. Εὐφρόνιος δὲ καὶ σεσημειῶσθαί φησιν ὅτι τὸν θῖνα ἀρσενικῶς ὡς καὶ Ὅμηρος εἴρηκεν, παρόσον καὶ ὁ θὶς ἐν βάθει τοῦ πελάγους κεῖται καὶ τὸ θυμικὸν ἐν τῇ καρδίᾳ. [θῖνα τὴν καρδίαν ὡς ἄνεμος τὴν ἄμμον. R.]

695. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρῆμα: Εἰς τί με διαθήσεις. τοῦτο δέ φησιν ὡς ἤδη ἡττώμενος καὶ δεδοικὼς, ὅτι ἐπὶ ξίφους τὰ τῆς δημηγορίας ἦν αὐτῷ.

697. δημιζόντων: Τῶν τὸν δῆμον ἀπατώντων. ἐγκεκύκλησαι δὲ μεταβέβλησαι.

699. πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις: Τοῦτο ὃ φορεῖς ἱμάτιον. ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου τρεφόμενοι, καὶ εἰς κατασκευὴν ἱματίου θησαυρίζοντες ὀλίγον, διὰ πολλοῦ χρόνου μόγις συνάγουσι τὴν πλήρη τιμὴν τοῦ ἱματίου. τὸ δὲ ἀκαρῆ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ βραχὺ καὶ οἰκτρόν.

καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι: Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὦτα ἀλγούντων, καὶ δι' ἐρίου ἐπισταζομένων ἔλαιον κατὰ βραχύ.

700. ὥσπερ ἄλευρον: Ἡ εἰκὼν ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀσθενούντων. οἱ γὰρ κατὰ μικρὸν βουλόμενοι βάλλειν ἐρίῳ ἐνστάζουσι.

702. τιθασευτήν: Ἓν σ διὰ τὸ μέτρον. τὸν θεραπεύοντά σε καὶ τρέφοντα καὶ κολακεύοντα.

4–9. Ἀντὶ—φησὶ om. R.
7. νόμος] Vid. schol. Pluti 1186.
10. Scholia v. 694–702. om. R: habet gl. τὸν δῆμον ἀπατώντων 697. et ἀπὸ τῶν σφόδρα ἀρρωστούντων 700.
12. ὡς καὶ Ὅμηρος add. V.
16. ὡς ἤδη ἡτ. V. ἡτ. ἤδη Ald. τὰ V. τὸ Ald.
20–23. ἐκ γὰρ τοῦ—τιμὴν τοῦ ἱματίου huc transposuit Dobræus. Legebantur infra post ἔλαιον κατὰ βραχύ.
21. τρεφόμενοι V. φερόμενοι Ald.
22. μόγις V. μόλις Ald.
23. οἰκτρόν] μικρόν Valckenar. Animadv. ad Ammon. p. 19.

ἐπισίζῃ: Λυκόφρων καὶ οἱ περὶ Ἐρατοσθένη τὸ ἐπαφιέναι τὰς κύνας ἐπισίζειν. ἀπὸ τῆς ἐπιφθέγξεως οὖν ἐπισίζειν καὶ τὸ ἐπιρρύξαι ἐφορμῆσαι ὁμοίως τῇ φωνῇ.

705. *πόλεις χίλιαι*: Ἀντὶ τοῦ πολλαί. τῷ ἀπηρτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχρήσατο. ἢ καὶ ἀπὸ ἱστορίας τὸ τοιοῦτον ἔλαβεν.

707. *δύο μυριάδες*: Ἐκ πολλῶν φαίνεται περὶ τοσοῦτον ἀριθμὸν τὸ Ἀθηναίων πλῆθος προΐστασθαι. καὶ Δημοσθένης γάρ φησιν "εἰσὶ δ' ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι."

ἐν πᾶσι λαγῴοις: Ἐν κρέασι λαγῶν, ἐν ἀγαθοῖς πᾶσι. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ ἐν πᾶσι λαγῴοις. ἀντὶ τοῦ ἐν τρυφῇ.

708. *καὶ πύῳ καὶ πυριάτῃ*: Πυριάτης τὸ πυρίεφθον ὑπό τινων προσαγορευόμενον, ὃ κατασκευάζουσιν ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος μετὰ τὸν τόκον.

πυὸν δαινύμενοι καὶ ἐμπιπλάμενοι πυριάτην.

ὅθεν τισὶν ἔδοξε πυὸν μὲν εἶναι τὸ πρῶτον γάλα οὑτωσὶ λαμβανόμενον, πυριάτην δὲ τὸ ἑφθὸν γάλα. ὁ δὲ Παλαμήδης τὸ αὐτὸ λέγων εἶναι γράφει. ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς παραλλήλαις λέξεσιν ἰσοδυναμούσαις χρῆσθαι. [*πύῳ*: Πύον τὸ πρῶτον γάλα, ὃ πήγνυται ἑψόμενον. Gl. Victor.]

709. *τοῦ 'ν Μαραθῶνι*: Ἐκεῖ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἐνίκησαν τοὺς Μήδους.

710. *ἐλαιολόγοι*: Εὐτελεῖς γὰρ οἱ τὰς ἐλαίας μισθοῦ συνάγοντες.

[711. *νάρκη*: Νάρκη, μυρμηκίασις, ὀκνηρία. Gl. Victor.]

712. *καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι*: Ὥσπερ ὁ Μενέλαος. τοῦτον γάρ

1–3. ἐρατοσθένης τὸ ἐπαφιέναι κύνας ἐπισίζειν ἀπὸ τῆς ἐπιφθέγξεως R.
1. τὰς V. τοὺς Ald.
3. ἐφορμῆσαν ὁμοίως παρὰ τῇ φωνῇ V. παρὰ τῇ φωνῇ ἐφορμῆσαν G, omisso ὁμοίως.
4–8. om. R.
6. πολλῶν Clinton. Fast. Hell. vol. 2. p. 70. Legebatur πολλοῦ.
7. τὸ V. τῶν Ald.
περιίστασθαι V.
καὶ et γὰρ om. V.
Δημοσθένης] P. 785, 24.
εἰσὶν ὁμοῦ V.
9. λαγῶν] λαγῴοις R.
9, 10. τοῦτο—τρυφῇ om. R.
11. Scholion v. 708. om. R. præter verba τισὶν ἔδοξε — ἑφθὸν γάλα.
14. πυὸν (πύον Ald.) — πυριάτην] Cratini ex Ὀδυσσεῦσιν fabula versus secundum probabilem Porsoni conjecturam ad Athenæi 3. p. 99. F. in Miscellaneis p. 235.
δαινύμενοι] δαινόμενοι Ald.
πυριάτην] πυριάτῃ Porsonus.
15. πυὸν] πύον Ald.
οὑτωσὶ λαμβανόμενον om. R.
20. om. R.
21. μισθοῦ om. R.
συνάγοντες] συλλέγοντες R.
23. Ὥσπερ ὁ Μ.] μαλθακός. ἀντὶ τοῦ μ. R. Conf. schol. Lys. 155.

φασιν ὁρμήσαντα ἐπὶ τὴν Ἑλένην ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος. ἡ δὲ ἱστορία παρ' Ἰβύκῳ καὶ Εὐριπίδῃ. παίζει δὲ, ἐπειδὴ ξίφος ᾔτησε, καὶ ὁρᾷ ἑαυτὸν κατακρατηθέντα.

713. αὐτοὶ τὴν Εὔβοιαν: Οἱ ῥήτορες τῷ λόγῳ καὶ τὴν Εὔβοιαν διδόασιν. Ἄλλως. τὴν Εὔβοιάν φασιν αὐτοὶ κατανενεμηκέναι ὑμῖν καὶ κλῆρον ἑκάστῳ μεδίμνων ν'. ἐν τοιούτῳ σχήματι εἴρηκεν.

716. ξενίας φεύγων: Τοιοῦτόν ἐστι, παρόσον ἐν ταῖς διανομαῖς τῶν πυρῶν ἐξητάζοντο πικρῶς οἵ τε πολῖται καὶ μὴ, ὥστε δοκεῖν ξενίας φεύγειν εἰς κρίσιν καθισταμένους. φησὶν οὖν ὁ Φιλόχορος αὖθις ποτὲ τετρακισχιλίους ἑπτακοσίους ξ' ὀφθῆναι παρεγγράφους, καθάπερ ἐν τῇ προκειμένῃ λέξει δεδήλωται. τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν δύναται καὶ αὐτὰ συνᾴδειν ταῖς διδασκαλίαις. πέρυσι γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου ἐστράτευσαν ἐπ' αὐτὴν, ὡς Φιλόχορος. μήποτε δὲ περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου δωρεᾶς ὁ λόγος, ἣν Φιλόχορός φησι Ψαμμήτιχον πέμψαι τῷ δήμῳ ἐπὶ Λυσιμαχίδου μυριάδας τρεῖς, πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἑκάστῳ δὲ Ἀθηναίων πέντε μεδίμνους. τοὺς γὰρ λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρακισχιλίους διακοσίους μ'. Ἄλλως. σιτοδείας ποτὲ γενομένης ἐν τῇ Ἀττικῇ, Ψαμμήτιχος ὁ τῆς Λιβύης βασιλεὺς ἀπέστειλε σῖτον τοῖς Ἀθηναίοις αἰτήσασιν

2. Ἰβύκῳ] Sequentia om. R.

4. Scholia v. 713–716. om. R.

καὶ] γὰρ V.

5. ὑμῖν V. ἡμῖν Ald.

6. ν' add. V.

ἐν τοιούτῳ] τοῦτο ἐν Dobræus: recte, nisi plura exciderunt.

8. οἵ τε] οἱ τότε V. et Ald.

11. δεδήλωται. τὰ περὶ Dobræus ad Pluti v. 178. Legebatur δεδήλωται περὶ, puncto post Εὔβοιαν posito.

περὶ] παρὰ V.

12. συνάγειν V.

13. ἰσάρχου V. Ἱππάρχου Ald.

14. ἐξ add. V.

ὁ λόγος] λ^ε V.

15. ἐπὶ Λυσιμαχίδου] De hac largitione facta ante annos viginti tres non est verisimile intellexisse Aristophanem. Nam Lysimachides fuit archon anno 4 Olymp. 83. PALMER.

τρεῖς addidi ex V. Conf. schol. Pl. 178. μυριάδας δ' posuerat Dobræus ex Plutarchi vita Pericl. c. 37.

16. πέντε ἑκάστῳ δὲ ἀθηναίων V, ex quo correxi vulgatum Ἀθηναίῳ. Præterea addendum videtur δοθῆναι, quod Dobræus pro Ἀθηναίῳ substituebat.

πέντε μεδίμνους] Si triginta millia medimnorum inter cives 14240. divisa sunt, non πέντε μεδίμνους singuli, sed paullo minus quam πέντε ἡμιμέδιμνα acceperunt. Confundit scholiasta — neque enim in Philochorum hujus erroris culpa cadit — antiquiorem illam largitionem cum Euboica quinque medimnorum.

17. γὰρ] δὲ Dobræus.

αὐτόν. τῆς δὲ διανομῆς γενομένης τοῦ σίτου ξενηλασίαν ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν τῷ διακρίνειν τοὺς αὐθιγενεῖς εὗρον καὶ ἑτέρους τετρακισχιλίους ἑπτακοσίους ἑξήκοντα ξένους παρεγγεγραμμένους. τοῦτο οὖν φησι, καὶ ἐν τῷ ἐρευνᾶσθαι μόγις ἔλαβες πέντε μεδίμνους, ἐγκαλούμενος ὡς ξένος, καὶ τούτους οὐδὲ ὑφ' ἓν ἐν συντομίᾳ, ἀλλὰ κατὰ μέρος, κατὰ χοίνικα ἕνα, οὐδὲν διαφέροντος τοῦ σίτου κριθῶν, ὡς κακοῦ σίτου διανεμηθέντος. Εἰς τὸ αὐτό. ὡς λιμοῦ γενομένου καὶ τῶν ξένων διακριθέντων, τουτέστι δοκιμαζομένων, εἰ πολίτης εἴη ἢ μή.

[720. στομφάζοντας: Ἀλαζονευομένους εἰς τὸ στόμα. R. ἀλαζονευομένους ἢ ἐπεγγελῶντας. V.]

[721. ἐκ παντὸς τρόπου. V.]

723. κωλακρέτου: Περιφραστικῶς τὸν δικαστικὸν μισθόν. παρ' ὑπόνοιαν δὲ, δέον εἰπεῖν ζῴου τινός. [πάντα σοι, φησὶ, δίδωμι πλὴν ἀπὸ δημοσίων τροφῆς. V.]

724. πρὶν ἂν ἀμφοῖν: Κατὰ τὸ

μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

ὑγιῶς δὲ νῦν τὸ ἀμφοῖν κεῖται. τοὺς σκίμπωνας δὲ τὰς βακτηρίας. ἀτενὴς δὲ μανικὸς, διὰ τὸ ἀεὶ ἀτενὲς βλέπειν τοὺς μανίᾳ κατεχομένους. ἀτενῆ τὸν μανικὸν νῦν εἴρηκεν. ἠγριωμένοι γάρ εἰσι καὶ ὕφαιμοι τῶν τοιούτων οἱ ὀφθαλμοί.

[727. συγχορευτὰ, ὅ ἐστι συνεργέ. V.]

729. ἀτεράμων: Οἱονεὶ μὴ τεράμων, ἀλλὰ σκληρός. ἔνθεν δὲ καὶ ἀτέραμνα ὄσπρια φαμὲν, τὰ μὴ ἑψόμενα διὰ σκληρότητα· παρὰ τὸ "τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα." καὶ Πλάτων κέχρηται τῇ λέξει, κερασβόλους καὶ ἀτεράμνους λέγων τοὺς σκληροὺς διὰ τούτων "μή τις

4. μόγις V. μόλις Ald.
5. τούτους] τούτοις V.
7. Εἰς τὸ αὐτό add. V.
10. Ad v. 720. Ald. ἐπ' ἔργῳ γελῶντας. καὶ στομφάσαι τὸ ἀλαζονεύεσθαι. σύνθετος δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος καὶ τῆς ὄμφακος. quorum illud ἐπ' ἔργῳ γελῶντας corruptum est ex ἐπεγγελῶντας, sequentia autem ex Suida sunt illata s. στόμφακας.
13. Scholia v. 723. 724. om. R. præter gl. τὰς βακτηρίας.
17. μηδὲ—ἀκούσῃς] De hoc versu veterum testimonia collegerunt Thucydidis interpretes in indice scriptorum in scholiis citatorum vol. 2. p. 878. ed. Bauer.
πρὶν ἂν—ἀκούσῃς om. V.
24. παρὰ τὸ] Il. Γ, 142.
25. Πλάτων] Leg. 9. p. 853 D. Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 156.
26–p. 486, 2. διὰ τούτων—ἀτέραμνος post ἀτέραμνα γίνεσθαι ponit V. Totum scholion om. R. præter hæc

" γένηται τῶν πολιτῶν κερασβόλος, ἢ ἀτέραμνος." φασὶ γὰρ τὰ κατὰ τῶν κεράτων βληθέντα σπέρματα ἀτέραμνα γίνεσθαι.

732. ἐμφανής: Ἴσον τῷ ἐναργής, οὐχὶ τῷ φαινόμενος.

[736. ὃν ἅλικα Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. V.]

737. σισύραν: Σισύρα καλεῖται παρὰ μέν τισιν ἡ βαίτη. ἔστι δὲ περιβόλαιον ἐκ δερμάτων συνερραμμένων προβατείων ἐχόντων τὰ ἔρια. οἱ δὲ ἀκριβέστεροί φασι χλαῖναν παλαιὰν εἶναι ἁπλοΐδα. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ σισύραν καλοῦσι καὶ σισύρναν.

[739. ὀσφύν: Τὸν παρὰ πλευρὸν διάκενον τόπον. Gl. Victor.]

741. νενουθέτηκεν αὐτόν: Ὁ χορὸς ἀναδέχεται τὸ πρόσωπον τοῦ Φιλοκλέωνος. μετέγνω, φησὶν, ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις αὐτῷ πάλαι.

749. κείνων ἔραμαι: Ἐξ Ἱππολύτου Εὐριπίδου.

κεῖθι: Ἐν τοῖς δικαστηρίοις.

750. τίς ἀψήφιστος: Ἔνθα ἐν ταῖς δημοσίαις δίκαις εἰς ταυτὸ συναγόμενοι οἱ δικασταὶ, τοῦ κήρυκος τὴν κληρωτρίδα προσφέροντος, ἔβαλον τὰς ψήφους. ἔνιοι δὲ ἔσθ' ὅτε ὑπὸ φιληδίας κατεῖχον αὐτάς. Ἄλλως. ἐνίοτε μὲν, φησὶν, ἔφερον στάμνον καὶ ἐνέβαλλον καθήμενοι οἱ δικασταὶ τὰς ψήφους, ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτοὶ ἐγειρόμενοι ἔβαλλον. τοῦτο οὖν λέγει, ὁ μὴ ἐψηφοφορηκὼς ἐγερθεὶς βαλλέτω.

754. πάρες ὦ σκιερά: [Ἀντὶ τοῦ ὦ ἀσθενής. R.] παρὰ τὰ ἐκ Βελλεροφόντου παίζει ταῦτα· " πάρες, ὦ σκιερὰ φυλλὰς, ὑπερβῶ

verba, σκληρός. καὶ ἀτέραμα τὰ μὴ ἑψόμενα διὰ σκληρότητα. διὰ τὸ τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα.

3. Scholia v. 732–749. om. R.

5. Σισύρα] De hoc scholio Hemsterh. ad Pollue. 10. 64. Conf. schol. Av. 122.

τισιν] τινας V.

βαίτη Portus. Legebatur βαπτή. Conf. schol. 1133.

6. συνερραμμένον V.

προβατίων (id est προβατείων) V. Legebatur προβάτων.

11. αὐτῷ πάλαι V. πάλαι αὐτῷ Ald.

12. κείνων ἔραμαι] Correxi lemma Aldinum μή μοι τούτων.

Ἱππολύτου] Vid. Valckenar. ad v. 230.

14–19. ἐνίοτε μὲν ἐφέρετο σταθμὸς καὶ ἐνέβαλλον — ἐγειρόμενοι. τελευταῖος δὲ θέλει στῆναι τῷ κημῷ ἵνα τὸν πλεῖστον χρόνον τὴν ψῆφον κατέχῃ ἐν τῇ χειρί R.

15. κληρωτρίδα] κληρωτίδα Ald. κλήρῳ τριάδα V. ἤτοι τὸν κάδον addit Ald., om. V. κληρωτρίδα pro κληρωτίδα restituendum Suidæ s. κληρωτήρια ex codicibus.

16. ἐμβαλόντας ψήφους V.

ἔσθ' ὅτε add. V.

αὐτάς] αὐτά V.

17. ἐνέβαλλον R.V. ἐνέβαλον Ald.

21. βελεροφόντου R.

21–p. 487, 2. ὦ σκιερὰ — Εἰνοδία om. R.

" κρηναῖα νάπη. τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τίν' ἔχει " στάσιν Εἰνοδία."

756. κλέπτοντα: Ἀπειλεῖ καταδικάσειν τὸν Κλέωνα, εἰ λάβοι αὐτὸν ἐγκαλούμενον περὶ κλοπῆς. τὸ δὲ ὅλον βούλεται διαβάλλειν τὸν δικαστικὸν τρόπον ὡς σκληρὸν καὶ ἄπιστον, ὁπότε οὐδὲ τῷ Κλέωνι, ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα ἔχει ὁ Φιλοκλέων, πιστόν τι φυλάττει.

760. Ἅιδης διακρινεῖ: Ἐν Κρήσσαις Εὐριπίδου ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην. κρινεῖ ταῦτα.

761. κεχάρηκας ποῶν: Ἀπὸ ῥήματος περισπωμένου τοῦ χαιρῶ, οὗ ὁ μέλλων χαιρήσω.

765. ἡ σηκὶς: Σηκίδα τὴν κατ' οἶκον θεράπαιναν λέγουσι. καὶ σεσημειῶσθαι τινὰς ὡς ἀπεκδεχομένων τινῶν τὴν σηκίδα ὄνομα. [ἡ διάκονος, ἡ θεράπαινα. οἱ δὲ ὄνομα. R.]

766. ταύτης ἐπιβολήν: Λείπει δραχμήν. ταύτης τῆς δίκης μίαν μόνην δραχμὴν ἐπιβολὴν ψηφιεῖ. ἐπιβολὴν δὲ ἐπιτίμιον ζημίαν, παρὰ τὸ ἐπιβάλλειν.

[ψηφιεῖ: Καταδικάσεις. μίαν μόνην: Λείπει δραχμήν. Gl. Victor.]

[768. ἐξέχῃ: Ἀνίσχῃ, ἀνατέλλῃ. Gl. Victor.]

[769. εἵλη κατ' ὄρθρον: Ἕλη ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, δασέως, ληφθέντος δὲ διὰ τοῦ ι, ψιλῶς. [καὶ εἱρκτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ ὀδὸν καὶ οὐδόν. V.] γράφεται δὲ καὶ κατ' ὀρθὸν ἐν πολλοῖς. καὶ ἐξηγούμενος Καλλίστρατός φησι, κατὰ τὸ ὀρθῶς ἔχον· οὐχὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. τὸ δ' ἡλιάσῃ

2. Εἰνοδία Valckenar. Diatr. Eurip. p. 166. ἐνοδίας Ald. εὐοδίας V. εὐωδίας G.

3. Scholia v. 756—761. om. R. τὸν om. V.

4. περὶ add. V.

7. κρίσαις V.

10. οὗ ὁ μέλλων χαιρήσω V. ὁ παρακείμενος κεχάρηκα Ald.

11, 12. Scholion Aldinum om. R.

11. θεράπαιναν V. διάκονον ἣν θεράπαιναν Ald.

14. λείπει (λείπεται G.) δραχμήν add. V. Totum scholion om. R.

16. Post ἐπιβάλλειν addit Ald. Ἄλλως. ἣν οἱ ἄρχοντες ζημίαν ὁρίζουσι τοῖς ἁλοῦσιν ἐξημαρτηκέναι περὶ ὀρφανοὺς ἐπιτρόποις, ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ τῶν τὰ δημόσια μὴ καλῶς διοικησάντων, ἢ τοῖς κατέχουσι τὰ ἀλλότρια καὶ μὴ εἰς ἐμφανὲς καθιστᾶσιν, ἐπιβολὴ καλεῖται, καὶ τὸ ῥῆμα ἐπιβάλλειν. quæ inserta sunt ex Suida s. ἐπιβολή.

20. ἕλη R. εἵλη Ald. αὐγὴ καὶ ἡλιαία τὸ δικαστήριον. παίζων ἔφη R, reliqua scholii parte omissa.

22. κατ' ὀρθὸν] κατόρθρον V.

23. ἐν τῷ] ἐν ὅτῳ V. τὸ δ' Kusterus. τῷ δ' Ald. ἡλιάσῃ V. ἡλιάσεις Ald.

(μήποτε δὲ ψιλῶς προενεκτέον) παρὰ τὴν Ἡλιαίαν, πρὸς ἥλιον δικάσειν. ἅμα δὲ παίζει παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου ὀνομασίαν. ψυχρῶς δὲ πέπαιχε, φησὶν ὁ Δίδυμος, πρὸς τοὔνομα. ἐπειδὴ γὰρ εἵλη λέγεται ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, Ἡλιαία δὲ τὸ δικαστήριον, παίζων ἔφησε πρὸς τὸ φιλόδικον ὅτι ἐπειδὰν ἀνάσχῃ ὁ ἥλιος, ἡλιάζειν ἐνέσται σοι. οὕτως δὲ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ι εἵλην λέγουσιν. οὕτως Δίδυμος. δικάσεις, φησὶ, πρὸς τὸν ἥλιον καθήμενος. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν Ἡλιαίαν, τὸ μέγιστον δικαστήριον, ὃ ταύτης τῆς ὀνομασίας ἔτυχε διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτὸ ἀναπεπταμένον βάλλεσθαι τῷ ἡλίῳ.

771. ὕοντος: Ὕοντος τοῦ θεοῦ καὶ νίφοντος, γνώσῃ καθήμενος πρὸς τὸ πῦρ τὴν δίκην.

κἂν ἔγρῃ: Κἂν βραδέως ἀπὸ τῆς κοίτης ἀναστῇς, οὐδεὶς ἀποκλείσει σε τοῦ δικαστηρίου, ὡς βραδέως ἥκοντα.

772. θεσμοθέτης: [Ὅτι καὶ θεσμοθέτης παρετύγχανε καὶ ἔβλεπε τὰ δικαστήρια. R.V.] Ἄλλως. ἐπειδὴ θεσμοθέται καὶ δέκατος ὁ γραμματεὺς κληροῦσι τοὺς δικαστὰς τοὺς τῆς αὐτῆς φυλῆς ἕκαστος. Ἄλλως. ἀρχῆς ὄνομα ὧν τοῖς ψηφίσμασιν ἐχειροτονοῦντο οἱ δικασταί. καὶ ἦρχον αὐτῶν οὕτως, ὡς καὶ δύνασθαι ἐκβαλεῖν καὶ μὴ ἐᾶν εἰσιέναι εἰς τὸ δικαστήριον. εἶπε δὲ καὶ ἑκάστη φυλὴ πρὸς ἕνα εἰς τὸ τοὺς νόμους εἰσηγεῖσθαι.

775. δάκνων σεαυτόν: Ἐπειδὴ ἐνίοτε ἀπὸ πείνης ὁ δικαστὴς τὸν λέγοντα καταδικάζει.

776. πῶς οὖν διαγινώσκειν: Ἐπειδὴ εἶπεν αὐτῷ ὁ Βδελυκλέων, δύνασθαι δικάζοντα ἐπὶ τῆς οἰκίας ἐσθίειν, φησὶ, πῶς δυνήσομαι ἐσθίων δοκιμάσαι τὰ λεγόμενα.

1. προενεκτέον Kusterus. προσενεκτέον V. et Ald.

4. ἔφησε] ἔφη V.

τὸ add. V.

5. ἐπειδὰν] ἐπεὶ ἐὰν V.

οὕτως δὲ] δὲ hic omissum post εἵλην ponit V.

10. οἷον ὕοντος V.

νίφοντος πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος R. (omissis γνώσῃ et τὴν δίκην). νίφοντος εἰς εἱργμὸν ἀλλὰ καθήμενος πρὸς τὸ πῦρ γνώσεις τὴν δίκην V.

12, 13. om. R.

12. κοίτης V. κλίνης Ald.

14. παρετύγχανεν R. ἐτύγχανε V.

15. Ἄλλως add. V. Scholia Aldina v. 772–784. om. R: habet gl. λυσίστρατος σκωπτικὸς 783.

16. κληροῦσι τοὺς δικαστὰς] Vid. schol. Pluti 277.

17. ἄλλως. ἀρχῆς V. ἀρχῆς δὲ Ald. ὧν V. ὃν Ald.

19. εἶπε—φυλὴ πρὸς ἕνα V. εἶχον—φυλὴ ἕνα θεσμοθέτην καὶ γραμματέα Ald. Vid. Schoemann. de comit. p. 254.

25. δοκιμάσαι V. δοκιμάζειν Ald.

780. *ἀναμασώμενοι*: Ἀντὶ τοῦ διαλογιζόμενοι. νοούμενον πρὸς τὸ χρειῶδες ἐνταῦθα παρέλαβεν ἐπὶ τοῦ ἐσθίοντος. Ἄλλως. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναπεμπαζόντων τὴν τροφὴν ζῴων καὶ αὖθις ἀναμασωμένων τὸ ἀναμασώμενοι εἴρηκεν.

783. Λυσίστρατος: Σκωπτικός. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι "Λυσίστρα- "τός τ' ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων ὄνειδος." ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Λυσίστρατος, παῖς Μακαρέως, σκωπτόμενος εἰς κιναιδίαν. Ἄλλως. δυοῖν γὰρ δικασταῖς ἐδίδοτο δραχμὴ μία, καὶ οὕτως ἐμερίζοντο πρὸς τρεῖς ὀβολούς. ὡς τοῦ Λυσιστράτου ἅμα αὐτῷ εἰληφότος δραχμὴν ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ ἐμπεπιστευμένου κερματίσαι αὐτήν, ὥστε μερίσασθαι, καὶ παρασχόντος αὐτῷ ἀντὶ ἀργυρίου λεπίδας, ἀγαπητῶς ἔχει τὸ μόνος λαμβάνειν τοὺς μισθούς.

784. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ λαβών: Καθὸ εἰς δύο ἡ δραχμὴ ἐδίδοτο καὶ αὐτοὶ διῃροῦντο κερματίζοντες, ἵνα μὴ οἱ κωλακρέται κέρμα εἰσφέρωσιν.

785. ἐν τοῖς ἰχθύσιν: Ἐν τοῖς ἰχθυοπωλίοις. ἀπὸ τῶν πωλουμένων τοὺς πωλοῦντας εἰπών. λοπίδας δὲ ἃς ἡμεῖς λεπίδας καλοῦμεν.

786. κεστρέων: Κεστρεὺς εἶδός ἐστιν ἰχθύος, ὁ λεγόμενος κέφαλος, μεγάλην λεπίδα ἔχον καὶ παχεῖαν, ὡς ὑπόνοιαν αὐτὴν ἔχειν ἀργυρίου.

787. κἀγὼ 'νέκαψα: Ἐνέκαψα, ἐνέθηκα τῷ στόματι, νομίζων εἶναι ἀργύριον. πολλοῖς γάρ ἐστιν ἔθος ἐν τῷ στόματι φυλάττειν τὸ ἀργύριον.

ᾠόμην λαβεῖν: Ὅτι δηλοῖ τὸν λεπτὸν, ὁποῖός τις ἦν. ἦν δὲ ἀργυρᾶ νομίσματα. ὀσφρόμενος δὲ τῆς δυσωδίας αἰσθόμενος.

790. ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκεν: Ἐπεὶ πάντα πέττουσιν οἱ ἀλεκτρυόνες θερμοτάτην κοιλίαν ἔχοντες.

791. ταχὺ γοῦν καθέψεις: Τοὺς ὀβολοὺς ἀργυροῦς εἴρηκεν, ὡς καὶ ἡμεῖς λέγομεν χαλκοῦς, ἀργύρου ὄντος. ἢ καθότι τρεῖς

1. τὸ μασσώμενοι ἐπὶ τὸ διαλογιζόμενοι V.
5. Ἀχαρνεῦσι] 855.
6. τ'] τε V. ἐστιν Ald.
7. δυοῖν V. δύο Ald.
11. ἀντὶ om. V.
λεπίδας V.
16. ἰχθυοπωλίοις R. ἰχθυοπώλαις Ald. Sequentia om. R.
18–20. om. R.
18. εἶδος ἰχθύος μεγάλην ἔχοντα καὶ etc. V.
21–23. τῷ στόματι ἐνέθηκα νομίζων εἶναι ἀργύριον R.
21. ἐνέθηκα om. V.
24–p. 490, 6. om. R.
29. χαλκοῦς μοι ὀφείλειν ἀργυροῦ ὄντος. εἰ μὴ καθότι V.

ὀβολοὶ ὄντες ἀργυροῦν τριώβολον ἐγένοντο. [ὅτι καὶ ὀβολοὶ ἀργυροῖ ἦσαν. R.]

ἦ δ' ὃς λέγων: Ἀντὶ τοῦ ἔφη. καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἠμί. κέχρηται δὲ αὐτῷ συνεχῶς ὁ Πλάτων ἐπὶ μέλλοντος μόνου· οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων.

794. ταῦθ' ἥξω: Τὰ πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ δικαστηρίου ἐπιτηδεύει.

795. ὅρα τὸ χρῆμα: Ταῦτα πρὸς ἑαυτόν, τοῦ υἱοῦ εἰσελθόντος. οὐκ ἐπ' ἀληθείᾳ δὲ ταῦτά φησιν, ὅτι χρησμὸς ἐδόθη, ἀλλὰ πρὸς τὸ φιλόδικον αὐτῶν παίζει.

[τὰ λόγια: Οἱ χρησμοὶ τοῦ Ἀπόλλωνος. V.]

800. Ἑκάταιον: Ἱερὸν Ἑκάτης, ὡς τῶν Ἀθηναίων πανταχοῦ ἱδρυομένων αὐτὴν ὡς ἔφορον πάντων καὶ κουροτρόφον. Ἑκάταιον οὖν Ἑκάτης ἄγαλμα, τὸ Ἑκατήσιον λεγόμενον. τῇ προσῳδίᾳ Καλλίστρατος ὡς ἐπινίκιον. ἔν τισι γὰρ εὕρηται Ἑκατεῖον.

803. ἀμὶς μέν: Οὐρητρὶς, οὐρηρὸν ἀγγεῖον. οὐρητιάσῃς δὲ οὐρῆσαι βουλήσῃ, ἢ στραγγουρίας περιπέσῃς νοσήματι.

806. στραγγουρίας: Φυσικῶς τοῦτο εἶπεν. συμβαίνει γὰρ τοὺς ἐπέχοντας τὰ οὖρα στραγγουριᾶν.

807. προσέστηκε φακῇ: Ὥσπερ τὸ συκῆ ἀπὸ συκέα περισπῶσι, καὶ τὸ ἀμυγδαλῆ ἀπὸ τοῦ ἀμυγδαλέα, οὕτω καὶ φακῆ ἀπὸ τοῦ φακέα.

810. ῥοφήσομαι: Ὡς καὶ φακῆς ῥοφήματος διδομένου τοῖς ἀσθενοῦσιν, ἔπαιξεν, ἐπεὶ οἱ νοσοῦντες χυλὸν πτισάνης ῥοφοῦσι.

811. τί τὸν ὄρνιν: Ὡς καὶ ἀλεκτρυόνα ἐξαγαγόντος τοῦ Βδελυκλέωνος.

4. δὲ αὐτῷ σ. V. σ. αὐτῷ Ald.
ἐπὶ μέλλοντος] Absurde. Videtur in mente habuisse quæ de subjunctivo ᾖς ἐπὶ τοῦ μέλλοντος posito præcipit Ammonius p. 67.
5. τῶν om. V.
χρόνων om. G.
6. τὰ add. V.
7–9. οὐκ ἐπ' ἀληθείᾳ (–ας V.), ἀλλὰ πρὸς τὴν φιλοδικίαν παίζει R.V.
11–14. καλλίστρατος ὡς ἐπινίκιον R.
11. ἱερὸν V. ἱερὰν Ald.
12. ἱδρυομένων V. ἱδρυμένων Ald.
15. Scholia v. 803–807. om. R.
17. εἶπε σ. γὰρ V. εἶπεν, ὅτι σ. Ald.
22. καὶ add. R.
φακῆς R.G. φακὴν V. φακῇ Ald.
διδομένου R. διδομένης V. διδόμενα G. διδομένη Ald.
ἀσθενοῦσιν] ἀσθενέσιν R. Seqq. om. R.
24. Scholia v. 811–815. om. R.
καὶ add. V.

813. ᾄδων: Κυρίως τὸ ᾄδειν ἐπὶ τοῦ ἀλεκτρυόνος, κοκκύζειν δὲ ἐπὶ τοῦ κόκκυγος.

815. θὴρῴον: Τὸ ἱερὸν τοῦ ἥρωος Λύκου. πάλιν δὲ καὶ τοῦτο ὡς φιλόδικος.

816. πάρεστι τουτί: Πινάκιον κομίζει, ἐν ᾧ γεγραμμένος ἦν ὁ Λύκος.

817. χαλεπὸν ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν: Ὡς δυσμόρφου γεγραμμένου τοῦ ἥρωος.

818. οἷός περ ἡμῖν: Ἄρρυθμος καὶ μακρός. προείρηται γὰρ ὅτι φαῦλος ἦν τὴν ὄψιν καὶ κακοσύνθετος τὸ σῶμα ὁ Κλεώνυμος. τοῦτο δὲ εἶπε καθὸ καὶ χαλεπὸς ἦν δημαγωγός. ῥίψασπις δὲ ἦν.

819. οὐδ' αὐτός: Ἐπειδὴ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος. εἶχον δὲ καὶ οἱ ἥρωες πανοπλίαν. καὶ δῆλον ἐκ τῶν Δαιταλέων.

826. ἄνευ δρυφάκτου: Δρύφακτος τὸ παρατεινόμενον, ὡς εἴρηται, ξύλον τοῖς δικασταῖς.

827. ὃ πρῶτον ἡμῖν: Ἀπὸ τῶν θυόντων. ἐκεῖνοι γὰρ πρῶτον τὸ ἧπαρ ἐπισκοποῦνται, εἶτα σπλῆνα καὶ τὰ λοιπά. [ἡμῖν τοῖς δικασταῖς. V.]

829. τό γε παρ' αὐτίκ' ἔνδον: Τὸ παραυτὰ εὑρισκόμενον ἀντὶ τοῦ δρυφάκτου.

830. τί ποτε τὸ χρῆμα: Τοῦτο ὁ νεανίσκος. φιλοχωρία δὲ, ὡσεὶ ἔλεγε τὸ ἐπιχωριάζειν. δεινὸν, φησὶ, τὰ ἐπιχώρια φιλεῖν, ὅπου καὶ οὗτος τὰ ἐν δικαστηρίῳ φιλεῖ πάντα.

831. βάλλ' ἐς κόρακας: Ἔξεισιν ὁ οἰκέτης κυνὶ ἐγκαλῶν. λείπει δὲ οὐδεὶς ὤφειλεν, ἢ χαλεπὸν, ἢ δεινόν.

832. οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως: Ἔσωθέν τις τούτων. τῷ δὲ κυνὶ

1. δὲ] γὰρ V.
5. Π.] εἰκόνα π. R.
κομίζει om. R.
ἦν] ἔσται R. Fort. ἐστίν.
7, 8. om. R.
ἥρωος γεγραμμένου V.
9–11. καθὸ δημαγωγὸς χαλεπὸς ἦν καὶ ῥίψασπις R.
10. ἦν] ἐστι V.
τοῦτο δὲ εἶπε om. V.
11. ῥ. δὲ ἦν] ὢν καὶ ῥ. V.
12, 13. om. R.
13. καὶ ante δῆλον om. V.
Δαιταλέων] Fragm. 42.
14. παρατεινόμενον] περιτεινόμενον V. παραγενόμενον R.
ὡς εἴρηται om. R.V.
16. τὸ om. V.
19. Scholia v. 829–832. om. R.V: habet ὡς εἰ ἔλεγε τὸ ἐπιχωριάζειν 830, ὄνομα κυνός 832.
τοῦ om. V.
21. φ. δὲ om. V.
23. οὗτος V. οὕτως Ald.
πάντα φιλεῖ V.

ὄνομα Λάβης ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν θηρία. τυρὸν δὲ ἥρπασεν οὗτος. ἀξιοῦσι δέ τινες ὡς παρὰ γράμμα κωμῳδεῖσθαι Λάχητα τὸν στρατηγήσαντα περὶ Σικελίαν ἐπὶ δωροδοκίᾳ, καὶ τὰ ἑξῆς ἐπὶ ταύτην λέγεσθαι τὴν ὑπόνοιαν. ὅτι δὲ νοσφιστὴς καὶ ὑπὸ ἄλλων κωμῳδεῖται προείρηται. τοῦτο δὲ κομψόν ἐστιν. οὐ πάνυ δὲ οἰκεῖον δοκεῖ, ἐπεὶ κἂν παρεδήλωσεν αὐτό. ἀλλ ἔοικεν ὁ Λάβης ὠνοματοπεποιῆσθαι ἁπλῶς, καθάπερ ὁ Δάκης, ὁ παρὰ Τηλεκλείδῃ ἐν Πρυτάνεσι

Δάκης τίς ἐστιν ὅντιν' ἀνθρώπων ὁρᾷς.

ἰπνὸς δὲ ὁ φοῦρνος. κυρίως μὲν ἡ κάμινος, ἢ ὁ φανὸς, καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐσχάρα. καὶ ἴπνια τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἰπνοῦ. ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. Καλλίμαχος δὲ τὴν κόπρον τῶν ζῴων

σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρεν.

834. τροφαλίδα: Οἱ μὲν τὸν ἐπιμήκη τυρὸν, οἱ δὲ τροχὸν τυροῦ. πολυθρέμμων δὲ ἡ Σικελία, διὸ τυρὸν πολὺν καὶ κάλλιστον ἔχει.

837. ἀλλ' ἅτερός φησι κύων: Νῦν τὰ μὲν πρόσωπα τῶν κυνῶν ἐστι, τὰ δὲ πράγματα πολιτικά. εἰσάγει γάρ τινα κλέπτην κατηγορούμενον ὑπὸ πολίτου ἑτέρου. φανεροὶ δὲ ἦσαν τοῖς τότε ἀφ' ὧν λέγει δήμων. ἅμα δὲ ὡς κυνώδεις αὐτοὺς διαβάλλει.

[839. τῷ πατρὶ, ἢ αὐτοὺς τοὺς κύνας. R.]

840. χοιροκομεῖόν ἐστιν ἀγγεῖόν τι κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. Ἑστίας δὲ, ἐπεὶ ἐπὶ τῆς ἑστίας τρέφουσι χοίρους. εἰσφέρει δὲ τοῦτο ἀντὶ δρυφάκτου, ἢ κιγκλίδος. ἐν τῇ Λυσιστράτῃ κλοιὸν μᾶλλον ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει, ὡς καὶ τούτου ὁμοίως λεγομένου, ὅπου

3. ἐπὶ δωροδοκίᾳ] ἐπὶ θήρᾳ (θηρία V.). τυρὸν δὲ ἥρπασεν οὗτος ἐπὶ (ἐπὶ om. V.) δωροδοκίᾳ Ald. Verba θηρία — οὗτος ex superioribus repetita.
ταύτην V. ταυτὸν Ald.
5. ἐστὶ κομψόν V.
11. Καλλίμαχος] Fragm. 216. p. 520.
14, 15. τροφαλὶς κυρίως ὁ κύκλος τοῦ τροχοῦ. πολὺς δὲ τυρὸς ἐν σικελίᾳ R.
14. τυροῦ V. τυροῦ Σικελικοῦ Ald.
16. τῶν om. V.
17. τινα κλέπτην R.V. κλέπτειν τινὰ Ald.
18. ὑπὸ πολίτου ἑτέρου R. ὑφ' ἑτέρου πολίτου V. ὑφ' ἑτέρου Ald.
ἀφ' ὧν λέγει δήμων om. R.
19. ἅμα δὲ V. καὶ R. καὶ ἅμα δὲ Ald.
κυνώδεις R.V. σκαιώδεις Ald.
20. τῷ πατρὶ — κύνας] Dubitat scholiasta αὐτῷ an αὐτῶ legendum sit.
21. ἐστιν om. R.
21. κανωτὸν V. hic et infra: κανονωτὸν Ald. om. R.
οἱ om. R.
22–p. 493, 3. Ἑστίας—τρέφονται om. R.
22. ἐπεὶ om. V.
23. Λυσιστράτῃ] 1073.

ὁ χοῖρος δέδεται. Ἄλλως. ἔξεισιν ὁ ἕτερος τῶν οἰκετῶν ἀντὶ δρυφάκτων χοιροκομεῖον ἔχων. ἔστι δὲ τὸ καλούμενον ζωγρεῖον κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται.

842. ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενος: Ἐν γὰρ ταῖς σπονδαῖς ἀφ' Ἑστίας ἄρχονται, καὶ οὕτως ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ δὲ ὁ θεράπων παίζει φήσας, ἐπιτρίψω τινά. ἐπὶ γὰρ τοῦ χοιροκομείου μέλλει δικάζειν ὁ Φιλοκλέων καὶ καταδικάζειν ὡς φιλόδικος. ἔστι δὲ παροιμία, ἀφ' Ἑστίας ἄρχου. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ καθημένων. τῇ γὰρ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. [καὶ Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ "ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία κλύεις τάδε;" V.] μῦθον δὲ συνέθηκεν Ἀριστόκριτος οὕτως ἔχοντα. μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν, τὸν Δία δεξάμενον τὴν βασιλείαν, ἐπιτρέπειν Ἑστίᾳ λαβεῖν ὅ τι βούλοιτο. τὴν δὲ πρῶτον μὲν παρθενίαν αἰτῆσαι, μετὰ δὲ τὴν παρθενίαν ἀπαρχὰς θυομένων αὐτῇ νέμεσθαι πρώτῃ παρὰ τῶν ἀνθρώπων. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Πλάτων ἐν Εὐθύφρονι "βουλοίμην ἂν ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὀρρωδῶ μὴ "τοὐναντίον γένηται. ἀτεχνῶς γὰρ ἀφ' Ἑστίας δοκεῖ μοι ἄρχεσθαι "κακουργεῖν τὴν πόλιν, σὲ ἐπιχειρῶν ἀδικεῖν." [τινα: Τὸν καταδικασθέντα δηλονότι. R.]

[843. ἐπειδὴ συνετίμων οἱ δικασταί. R.]

844. τὰς σανίδας: Σανίδας φησὶν ἐν αἷς ἔγραφον τὴν μακρὰν ἢ τὴν βραχεῖαν τῆς δίκης. γραφὰς δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ τὸ γραφεῖον ἐν ᾧ ἔγραφον.

845. οἴμοι διατρίψεις: Ἐπειγόμενος εἰς τὸ δικάζειν φησὶ, δύναμαι καὶ χωρὶς γραφείου δικάσαι, τοῖς ὄνυξι τὴν τοῦ γραφείου τάξιν ἀποπληρῶν.

1. δρυφάκτων V. δρυφάκτου Ald.
4. γὰρ add. V. Totum scholion om. R.
5. ἄλλων add. V.
ὁ θ. παίζει V. εἶπεν ὁ θ. Ald.
7. καταδικάζειν] δικάζειν V.
8. δὲ ἀπὸ] δὲ om. V.
περὶ add. V.
9. καθημένων V. καθιεμένων Ald.
Ἑστίᾳ] ἐστι V.
11. καταλυθῆναι V. κωλυθῆναι Ald.
12. δία δεξάμενον V. διαδεξάμενον τὴν add. V.
14. αἰτῆσαι V. αἰτεῖσθαι Ald.
15. δὲ om. V.
16. Εὐθύφρονι] P. 3 A.
ὀρρωδῶν V.
21. Ex scholiis v. 844–885. hæc tantum excerpsit R, ἀλοκίζειν ἀροτριᾶν 882, ἀγγεῖόν ἐστιν ᾧ ἐστιν ἀρύσασθαι 851, τὸ αἰδοῖον δείκνυσιν 854, ἐπιχώριον ἦν αὐτὸ τὸ παίζειν 855.
ἢ V. καὶ Ald.
22. τοῦ γράφειν V.
24. δύνασαι V.

846. ἀλοκίζειν: Ἀροτριᾶν. ἀλοκίζειν τὸ τῷ ὄνυχι γράφειν εἰς τὸ τιμητικὸν πινάκιον, οὕτως εἴρηκεν, οἷον αὔλακας σχίζειν.

848. ὁ πρῶτός ἐστιν: Ὁ κατηγορῶν. ὡς φιλόδικος δὲ φαντάζεται εἰσαγωγήν τινος πρώτου.

849. ὁτιὴ 'πιλαθόμην: Πάλιν ὑπερθέσεως καιρὸν πορίζων, φησὶν ἐπιλελῆσθαι τοὺς καδίσκους.

851. ἀρυστίχους: Ἀρύστιχος καὶ ἄρυστις καὶ ἀρυστὴρ ἀγγεῖόν ἐστιν οἷον ἀρύσασθαι, κοτύλη, ἢ κύαθος. εἶχον δέ φησιν αὐτοὺς πρὸς τὴν διαψήφισιν. ἀρυστίχους δὲ οὓς ἐνίοτε κοτυλίσκους. Ἄλλως. ἀρυστίχους τοὺς οἰνοχόους εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ ἀρύειν, ἔνθεν καὶ ἀρύταινα. ἔλεγον δὲ καὶ ἔφηβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος. ἥβην γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ τέρπεσθαι κατὰ τὰς εὐωχίας προσηγόρευον. καὶ ὁ ποιητὴς τοίνυν ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας τὴν Ἥβην συνεστήσατο, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς θεοῖς οἰνοχοοῦσαν παρεισήγαγεν, οἰκείαν τῇ τεταγμένῃ ὑποθέσει τὴν λειτουργίαν αὐτῇ προσμερίζων.

853. κλεψύδρας: Κλεψύδρα κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἥτις Ἐμπεδὼ προσηγορεύετο. σημαίνει δὲ τὸ σκεῦος νῦν.

854. ἡδὶ δέ: Μήποτε τὸ αἰδοῖον αὐτῷ δείκνυσιν ὁ πρεσβύτης, ὅτι οὐρεῖ ὡς ἡ κλεψύδρα. ἀμὶς γὰρ αὐτῷ παράκειται.

855. κἀπιχωρίως: Οἷον σκωπτικῶς καὶ φλυάρως. ἐπιχώριον γὰρ ἦν αὐτοῖς τὸ σκώπτειν καὶ παίζειν, ἐκ πολλῆς εἰδήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

857. μυρρίνας: Μυρρίναις γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες. καὶ μυρρινῶν, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν.

858. ὅπως ἂν εὐξώμεσθα: Ὡς ἐπὶ μεγίστου πράγματος τερατεύεται. οἱ γὰρ ἐπιχειροῦντες εἴς τι πρᾶγμα εἰώθασι τοῖς θεοῖς εὐχὰς ποιεῖν καὶ θυσίας.

859. καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς: Ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἔοικεν ἐκθέσει διπλῆς· διὸ καὶ τὸ παρατέλευτον ἔχει κῶλον. ἔστι γοῦν περιόδων τριῶν, καὶ εἰσὶ τῆς πρώτης περιόδου κῶλα τέσσαρα, ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ἑξῆς δύο δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι

8. κύαθος. ἄλλως. ἐγὼ γὰρ εἶχον ἕως τοῦ ἀρυστίχου πρὸς τὴν διαψήφισιν V.
9. κοτυλίσκους V. κυλίσκους Ald.
13. συνεστήσατο V. ὑπεστήσατο Ald.
17. προσαγορεύεται V.
28. Scholion metricum om. V.

ἐφθημιμερὲς, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. μεθ' ὃ ἐν εἰσθέσει ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τῆς δευτέρας περιόδου κῶλα ἕξ, ὧν τὸ πρῶτον ὅμοιον, τὸ δεύτερον ἐφθημιμερὲς, τὰ ἑξῆς τρία δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ ἕκτον πενθημιμερές. τῆς τρίτης περιόδου ἀναπαιστικὰ κῶλα δέκα, ὧν τὰ πρῶτα τέσσαρα τετράμετρα καταληκτικὰ, τὸ ε' καὶ ϛ' τρίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ ζ' καὶ τὸ η' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὸ θ' ἀναπαιστικὴ βάσις, ὃ καὶ παρατέλευτον ὀνομάζεται, τὸ δὲ ι' τὸ "τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι," δίμετρον καταληκτικόν. ἐφ' ἑκάστῃ περιόδῳ παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ ἔσω νενευκυῖαι.

860. φήμην ἀγαθήν: Συνευξόμεθα, ὥστε ταῦτα γενέσθαι.

862. καὶ τοῦ νείκους: Ἐκ τῆς φιλονεικίας εἰς φιλίαν ἐτράπητε.

869. ἰήϊε Παιάν: Ὡς ἐπὶ κακῶν λήξει τὸν Παιᾶνα ὕμνον ᾄδουσιν.

870. γεῖτον ἀγυιεῦ: Περὶ τοῦ ἀγυιέως Ἀπόλλωνος Διευχίδας οὕτως γράφει "ἐν δὲ τῷ ἰατρῷ τοῦτο διαμένει, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐστιν "ὡς ἀγυιεὺς τῶν Δωριέων οἰκησάντων ἐν τῷ τόπῳ ἀνάθημα. καὶ "οὕτως καταμηνύει ὅτι Δωριέων ἐστὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων. τούτοις "γὰρ ἐπὶ τὰς στρατιὰς φάσματος οἱ Δωριεῖς ἀπομιμούμενοι τὰς "ἀγυιὰς ἱστᾶσιν ἔτι καὶ νῦν τῷ Ἀπόλλωνι." Ἄλλως. πρὸ τῶν θυρῶν ἔθος εἶχον κίονας εἰς ὀξὺ λήγοντας ὡς ὀβελίσκους ἱδρύειν εἰς τιμὴν Ἀπόλλωνος ἀγυιέως.

13. λήξει V. λύσει Ald.

15. ἀγυιέος ἀπολλώνιος V.

Διευχίδας] διευτυχίδας V. ἰδίως εὐτυχίας Ald. Correctum ex Harpocratione s. ἀγυιεὺς, ubi Διευχίδας ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Μεγαρικῶν citatur ex emendatione Casauboni: nam codices δευχίδας.

16. ἰατρῷ] θεατρῷ vel ἰατρείῳ Palmerius.

τοῦτο] τούτω V.

καὶ ἔτι] καὶ om. V.

ἐστιν ὡς] ἐστι καὶ ὡς V.

18. οὕτως] οὗτος V.

ἐστι V. εἰσὶ Ald.

τὰ om. V.

τῶν add. V.

19. ἐπὶ τὰς στρατιὰς] Post hæc verba aliquid excidit.

ἀπομιμούμενοι V. μιμούμενοι Ald.

21. ἔθος V. ἐντὸς Ald.

22. ἀγυιέως] ἀγυιεὺ ἱεροὺς αὐτοὺς ὄντας V.

Post ἀγυιέως addit Ald. ἄλλως. ἀγυιεὺς κίων εἰς ὀξὺ λήγων, ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δέ φασιν αὐτοὺς εἶναι Ἀπόλλωνος, οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. ἔστι δὲ ἴδιον Δωριέων. εἶεν δ' ἂν οἱ παρ' Ἀττικοῖς λεγόμενοι Ἀγυιεῖς οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοὶ, ὡς Σοφοκλῆς μετάγων τὰ Ἀθηναίων ἔθη εἰς Τροίαν φησί "λάμπει δ' Ἀγυιεὺς βωμὸς, "ἀλμίζων πυρὶ σμύρνης σταλαγμοὺς "βαρβάρους εὐοσμίας." ἄλλως. Ἀγυιεὺς ὁ πρὸ τῶν αὐλείων θυρῶν κωνοειδὴς κίων, ἱερὸς Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὸς θεός. Φερεκράτης Κραπατάλλοις "ὦ δέσποτ' Ἀ"γυιεῦ, ταῦτα σὺ μέμνησό μου." quæ

873. *ἀντὶ σιραίου*: Μὴ σίραιον, ἀλλὰ μέλι παραμίξας. σίραιον δὲ τὸ ἡψημένον γλεῦκος, βραχὺ δ' ἔχον παράπικρον, ὅταν καθεψηθῇ.

879. *τὴν ἀκαλήφην*: Τὴν λεγομένην κνίδην, ἣν προσφέροντες τῷ σώματι κνηστιᾶν αὐτὸ ποιοῦμεν. Ἄλλως. μεταφορικῶς τὸ τραχὺ καὶ δηκτικὸν, ἣν καὶ ἀκαλήφην λέγεσθαί φησι Κράτης ἐν Φοινίσσαις. ἔστι δὲ καὶ θαλάττιος ἰχθὺς οὕτω λεγόμενος ἀκαλήφη.

[881. *τῶν παρ' ἡμῶν σοι εἰρημένων, ἢ τῶν παρὰ σοῦ ἡμῖν λεχθέντων* (*ῥηθέντων* G.) V.]

[882. *εὖνοι*: Προπερισπωμένως, εἴτε τοῦ εὔνους ἐστί. V. (non G.)]

885. *τῶν γενναιοτέρων*: Εἰ μὲν γενναιοτέρων, τῶν σπουδαίων· εἰ δὲ νεωτέρων, τῶν ὁμηλίκων.

[886. Βδελυκλέων μιμεῖται τὸν κήρυκα. V.]

887. *ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν*: Ἔθος γὰρ ἦν πρὸ μὲν τῆς καταστάσεως τῶν ῥητόρων κηρύττειν τοὺς δικαστὰς, ὁπότε δὲ ἤρχοντο τῶν δικῶν, οὐκέτι εἴων εἰσιέναι τοὺς ὑστεροῦντας δικαστάς. ἁλώσεται δὲ καταδικασθήσεται. [*οὐκ εἰσφρήσομεν*: Οὐ συγχωρήσομεν εἰσελθεῖν. Gl. R.V. Victor.]

[888. *ἁλώσεται*: Ὡς μέλλων καταδικασθῆναι. Gl. Victor.]

890. *κύων Κυδαθηναιεύς*: Ἔπαιξε παρὰ τὸν κύνα, Κυδαθηναιᾶ φάσκων αὐτόν. ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων δὲ ποιεῖται τὴν κατηγορίαν.

Κυδαθηναιεὺς: Ἀπὸ δήμου τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, Αἰξωνεὺς δὲ ἀπὸ δήμου τῆς Κεκροπίδος.

892. [*οὕτω κατεγράφοντο καὶ ἔλεγον τὴν τιμωρίαν. οὗτος δὲ ὡς*

om. V. Illata sunt ex Suida s. ἀγυιαί, omissis illis quæ de συναλοιφῇ accusativi ἀγυιᾶς dicuntur, ex quibus ipsis manifestum est Suidæ annotationem non esse ex scholiis ad hunc versum excerptam, sed ex Harpocratione, additis ex alio grammatico verbis postremis Φερεκράτης—μου, quæ non leguntur apud Harpocrationem, leguntur apud Zonaram vol. I. p. 20.

2. ἡψημένον] ἑψημένον Ald. ὅταν V. ὅτε Ald.

5. ἀκαλήφην] ἀκαλήφαν V. Addidi ἐν.

Φοινίσσαις] Aristophanis: vide fragm. 473.

9. εἴτε] ἀπὸ ?

12. νεωτέρων V. συνετωτέρων Ald.

14. Scholia v. 887–898. om. R: habet οὐ συγχωρήσομεν εἰσελθεῖν 887, et οἱ ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν κλωὸν ἔλεγον 892.

18. εἰσελθεῖν R.V. ἐλθεῖν Victor. et altero loco V.

20. Κυδαθηναιᾶ] κυδαθηναία V. Κυδαθηναιέα Ald.

22. Κυδαθηναιεὺς] Correxi lemma Aldinum Αἰξωνέα.

φυλῆς, αἰξωνεὺς (sic G: ἀξωνεὺς V.) δὲ ἀπὸ δήμου τῆς V. Legebatur φυλῆς ἢ τῆς.

ἐπὶ κυνὸς εἶπε τὸ κλοιὸς, ὅπερ ἐστὶ τὸ ξύλον τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὸν τένοντα τοῦ κυνός. V.] κλῳὸς σύκινος: Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλοιὸν κλωὸν ἔλεγον. σύκινον δὲ διὰ τὸ βραχὺ τοῦ ξύλου. Ἄλλως. τὸ κολλάριον τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ᾧ εἰώθασι τοὺς κύνας προδεσμεύειν ἐν τοῖς ἀγροῖς. ἔστι δὲ ξύλινον. [κλῳός: Κλοιὸς μέρος τι τῆς νεὼς, ἢ περιτραχήλιος δεσμός. Gl. Victor.]

893. θάνατος μὲν οὖν κύνειος: Παίζει ὡς ἐν κωμῳδίᾳ καταδικάζων τὸν Λάβητα κυνείῳ θανάτῳ. ἅμα δὲ ὅτι καὶ χαλεπός ἐστιν ὁ τοῦ κυνὸς θάνατος. δυσχερῶς γὰρ ἀφίησι τὸ πνεῦμα.

895. ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει: Ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν. κλέπτον δὲ βαρέως Ἀττικοὶ, καθὰ καὶ Εἰρηναῖός φησιν.

896. οἷον σεσηρώς: Οἱ γὰρ κύνες μετὰ τὸ φαγεῖν σεσήρασιν. οἱ δὲ σεσηρότες κύνες.

[σεσηρώς: Σεσηρὼς, κεχηνὼς, διηνοιγμένον, ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα. Gl. Victor.]

897. ποῦ δ' οὑδιώκων: Τὸ πλῆρες, ποῦ δὲ ὁ διώκων. ἐκτείνουσι μέντοι καὶ τὸ ὁ ἄρθρον. Εὔπολις Αἰξὶ "τὴν πανδοκεύτριαν γὰρ "ἀνὴρ ὁ γλάμων | ἔχει."

898. αὖ αὖ: Ὁ κύων λέγει ὑπακούων, οἷον ὅτι ὧδε εἰμί. μιμεῖται δὲ τὴν φωνὴν τοῦ κυνὸς διὰ τοῦ αὖ αὖ.

πάρεστιν ἕτερος: Ἀντὶ τοῦ ὁ κατήγορος. ὁ Φιλοκλέων δέ φησι πρὸς τὸν Λάβητα ὅτι πάρεστιν ὁ κατήγορός σου, ἐν ἤθει.

[899. ὑλακτεῖν: Συνηγορεῖν τῷ κυνί. Gl. Victor.]

[900. τῷ Κυδαθηναιεῖ φησι. V. (non G.)]

[902. ὁ συνηγορῶν τῷ Κυδαθηναιεῖ. V. (non G.)]

904. καὶ τὸ ῥυππαπαί: Καὶ τὸ ναυτικόν. διὰ δὲ Χάρητα πάλιν τοῦτο λέγει. ἴσως γὰρ καὶ τὸ ναυτικὸν στράτευμα ἠδίκησεν. ἔστι δὲ ἐπίρρημα τὸ ῥυππαπαὶ ναυτικὸν, ὃ ἐν τῇ κωπηλασίᾳ φασὶν, ὡς

2. Addidi οἱ ex scholio R.
3. κλωὸν add. V.
4. προδεσμεύειν V. δεσμεύειν Ald.
5. δὲ add. V.
7. θάνατος ὡς ἐν V.
8. κυνείῳ V. κυνέῳ Ald.
16. Scholion hominis valde imperiti. Aristophanem ποῦ μοὐδιώκων scripsisse ostendi in annotatione ad hunc versum. In versu Eupolidis ἀνὴρ ὁ γλάμων correxi. ἀνὴρ ὁ γλήμων (τλήμων V.) Ald. Minus probabilis conjectura Porsoni, ἀνὴρ delentis.
21. Φιλοκλέων] Βδελυκλέων Portus.
24. Κυδαθηναιεῖ] κυδαθηνεῖ V. hic et mox iterum.
26–p. 498, 3. τὸν ἀττικόν. τὸ γὰρ ῥυπαππαὶ ἐπιφώνημά ἐστι ναυτικόν R.

ἐγκέλευσμα. Ἄλλως. συμβολικῶς τὸ ναυτικόν. τοῦτο γὰρ ἐπιφώνημά ἐστι ναυτικόν. ὡς τῶν ἐρετῶν δὲ καὶ ναυτῶν περὶ πλείστου ποιουμένων τὸν τυρόν.

906. κατεσικέλιζε: Τὸν Σικελικὸν κατήσθιεν, ἐπειδὴ Σικελικὸν ἔφη τὸν τυρόν. παίζει δὲ ἀντὶ τοῦ ἤσθιε καὶ ἐκορέσθη. ἐν τῷ σκότῳ δὲ, ἐπειδὴ ἐν μέρει τῆς δύσεως ἡ Σικελία. ἐνήρυγε δὲ ἠρεύξατο.

[ἐμυκᾶτο, ἔπτυεν. Gl. Victor.]

909. ὁ βδελυρός: Τὸ ἑξῆς, κατεσικέλιζεν ὁ βδελυρός. ἔνιοι δὲ τὸ ὁ βδελυρὸς τῷ Φιλοκλεῖ διδόασι.

[911. κἀμοὶ — τῷ κυνί: Καθὸ δικαστὴς καὶ κυνώδης. πτωχὸς γάρ. Gl. R. Victor.]

912. οὐδὲ τῷ κοινῷ γέ μοι: Τῷ κοινῷ ἀντὶ τοῦ τῷ κοινωνῷ. οἱ δὲ τῷ κοινῷ ἐπὶ τῶν καλουμένων οὐδὲ μέχρι κοινοῦ λόγου. ἔστι δὲ τὰ μὲν πρὸ τούτων τοῦ θεράποντος, τὰ δὲ τοῦ γέροντος.

913. ἧττον τῆς φακῆς: Ἔπαιξεν ὡς ῥοφῶν φακῆν. τὸ δὲ ἄνδρα παίζων εἴρηκεν.

919. ὅστις περιπλεύσας: Ἀντὶ τοῦ τὴν Σικελικὴν θάλασσαν, διὰ τὰς νήσους. παρ' ὑπόνοιαν δὲ εἶπε διὰ τὸν Χάρητα, ὅτι ἐν Σικελίᾳ ὢν τοὺς Σικελιώτας πάντας ἐπραίδευεν. ἀντὶ τοῦ ὅστις περιελθὼν τὸν τυρὸν ἀφείλετο. δέον δὲ εἰπεῖν τὴν θάλασσαν, ἢ τὴν Σικελίαν, ἔπαιξε παρὰ τὴν ὑπόνοιαν. θυεία δὲ ἡ ἴγδις, ἀγγεῖον εἰς ὃ ἐμβάλλοντές τινα ἀρτύματα τρίβομεν καὶ λειοῦμεν, ὡς ἑτέρωθι Ἀριστοφάνης

καὶ θυείαν ἑσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο,
καὶ τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.

920. τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν: Σκῖρον τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν,

1. ἐγκέλευσμα V. παρακέλευσμα Ald.
3. ποιουμένου V.
4. κατήσθιε V. ἤσθιεν Ald. Nihil præter verba ἐπειδὴ—τυρόν habet R.
9, 10. om. R.
δὲ τὸ ὁ V. ὁ om. Ald.
11. καὶ om. Victor.
13. Scholia v. 912–937. om. R.
τῷ κοινῷ ἀπὸ κοινῷ νῷ. οὐδὲ τὸ κοινὸν ἐπὶ τῶν V.
18. θάλασσαν om. V.
20. πάντας add. V.
ἐπραίδευεν V. ἐπαίδευσεν Ald.
περιελθὼν] περιπλεύσων V.
21. ἢ τὴν Σικελίαν om. V.
22. παρὰ τὴν V. παρ' Ald.
23. ἑτέρωθι] Pac. 228.
28. σκῖρον hic et infra V. Scribebatur σκίρρον in lemmate et in scholio.
τὸ post ῥυπῶδες add. V.

ὡς Εὔπολις Χρυσῷ γένει "λοιπὸς γὰρ οὐδείς. τροφαλὶς ἐκείνη ἐφ' "ὕδωρ βαδίζει σκῖρον ἠμφιεσμένη." ἀπὸ τούτου καὶ τὰ λίαν προσεχόμενα ἐνεσκιρῶσθαι λέγεται.

921. ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ': Ὅτι λέγεται καὶ γῆ σκιρρὰς, λευκή τις ὡς γύψος, καὶ Ἀθηνᾶ Σκιρρὰς, ὅτι τῇ λευκῇ χρίεται. πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν οὖν. Ἄλλως. ἐμοὶ δέ γε οὐκ ἔστιν, οἷον οὐκέτι ἔχω οὐδὲ ἐκπλάσαι τὴν ὑδρίαν ἐκ τῆς λατύπης, ἀλλὰ πᾶσα ἀνάλωται. εἰώθασι δὲ τὰ ῥήγματα τῶν ὑδριῶν τῇ λατύπῃ διαπλάττειν. ὑδρία δὲ τὸ ἀγγεῖον ἰωτογραφούμενον, ὑδρεία δὲ τὸ ὑδρεύεσθαι διὰ διφθόγγου.

922. οὐ γὰρ ἄν ποτε τρέφειν δύναιτ' ἄν: Ἀντὶ τοῦ εἷς οἶκος οὐ δύναται τρέφειν τοὺς δύο κύνας. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν, μία λόχμη δύο ἐριθάκους οὐ τρέφει. Ἄλλως. παροιμία, οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους. ἔστι δὲ ὄρνεον ὑπὸ μέν τινων καλούμενον ἐριθεὺς, ὑπὸ δὲ ἑτέρων ἐρίθυλος, ὑπὸ τῶν πλειόνων ἐρίθακος.

925. οὐ κεκλάγξομαι: Ἐὰν, φησὶ, μὴ καταδικάσῃς αὐτὸν, οὐκέτι κραυγάσω. διὰ γὰρ τῆς βοῆς οἱ κύνες φρουροῦσιν.

927. κλέπτον τὸ χρῆμα: Ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν. ἔπαιξε δέ. ἢ ἐν κωμῳδίᾳ εἴρηται τἀνδρὸς καὶ οὐ κυνός.

928. ὦ 'λεκτρυών: Ὑπέρκειται γὰρ τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ ἀλεκτρυὼν, ὡς ἐν τοῖς ἄνω ἐδήλωσεν. καταμύει δὲ ἐπινεύει. οὐρῆσαι δὲ θέλων ἀμίδα αἰτεῖ.

930. τοὺς μάρτυρας γάρ: Ὅσα ἐν τῷ μαγειρείῳ τυγχάνει ἐργαλεῖα, τοῦ γελοίου χάριν ἄξαι φησὶ ταῦτα εἰς μαρτυρίαν αὐτοῦ. καὶ ὅτι ἐν τῷ μαγειρείῳ ἡρπάγη ὁ τυρός.

[933. προσκεκαυμένα: Τὰ εἰς τὸ καίεσθαι ἐπιτήδεια. Gl. Victor.]

935. οἴμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι: Πρὸς τὸ οὐρῆσαι ἐπήνεγκε τὸ χεσεῖσθαι ποιήσω τὸν Λάβητα. ὡς φιλόδικος δὲ ἀπειλεῖ καταδικάσαι αὐτόν.

937. ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει: Οἷον οὐδὲν φθέγγεται, ἀλλὰ τοὺς ὀδόντας δηκτικῶς κατέχει ὁ κύων. Ἄλλως. διασπαράξαι βούλει τοῖς ὀδοῦσι τὸν κύνα, ἵν' ᾖ τὸ ἔχει δευτέρου προσώπου Ἀττικοῦ.

1. ὡς om. V.

Versus fortasse sic redintegrandus, λοιπὸς γὰρ οὐδεὶς (τυρὸν intelligit), πλὴν τροφαλὶς ἐκεινηὶ —. τροφαλὶς ex Eupolide Photius, σκῖρος ex eodem annotavit Etym. M.

5. ὡς γύψος om. V.

Σκιρρὰς] Hæc Σκιρὰς dicitur. τῇ λευκῇ V. τῇ om. Ald. Fortasse γῇ λευκῇ.

15. ἐὰν—αὐτὸν add. V.

21. αἰτεῖ] βούλεται V.

22. μαγειρίῳ V.

941. ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθεν: Θουκυδίδην λέγει τὸν Μελησίου Ἀλωπεκῆθεν. τοῦτον δὲ ἐξωστράκισαν Ἀθηναῖοι τὰ ι' ἔτη κατὰ τὸν νόμον· οὐ ξένον δὲ, ὅτι ἑτέρωθι μὲν ἐξωστρακίσθαι φησὶν αὐτὸν, νῦν δὲ φεύγειν. εἶδος γάρ τι φυγῆς ἐστιν ὁ ὀστρακισμός. ἐν δὲ τοῖς εἴδεσι περιέχεται τὰ γένη. καὶ τὸ μὲν ἐξωστρακίσθαι φεύγειν ἄν τις εἰκότως εἴποι, τὸ δὲ φεύγειν οὐκέτι ἐξωστρακίσθαι. διαφέρει γὰρ φυγὴ ὀστρακισμοῦ, καθὸ τῶν μὲν φευγόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ μεταστάντων οὐκέτι κύριος ὁ δῆμος. καὶ τοῖς μὲν καὶ τόπος ἀπεδίδοτο καὶ χρόνος, τοῖς δὲ οὐδέτερον τούτων. ὅτι δὲ ὁ Ἀθηναίων δῆμος ἀειφυγίαν αὐτοῦ καταγνοὺς ἐδήμευσε τὴν οὐσίαν, καὶ πρὸς Ἀρταξέρξην ἧκε φεύγων, σαφὲς ποιεῖ Ἰδομενεὺς διὰ τοῦ β' τὸν τρόπον τοῦτον "οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι αὐτοῦ καὶ γένους ἀειφυγίαν "κατέγνωσαν, προδιδόντος τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτοῦ ἡ οὐσία ἐδη"μεύθη." Ἄλλως. Θουκυδίδης Μελησίου υἱὸς Περικλεῖ ἀντιπολιτευσάμενος. τέσσαρες δέ εἰσι Θουκυδίδαι Ἀθηναῖοι, ὁ ἱστοριογράφος καὶ ὁ Γαργήττιος καὶ ὁ Θετταλὸς καὶ οὗτος ῥήτωρ ἄριστος τυγχάνων, ὃς κατηγορηθεὶς ἐν τῷ δικάζειν οὐκ ἠδυνήθη ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὥσπερ ἐγκατεχομένην ἔσχε τὴν γλῶτταν, καὶ οὕτω κατεδικάσθη, εἶτα ἐξωστρακίσθη. Ἄλλως. πρὸς τὴν ἱστορίαν. μήποτε ὁ Περικλεῖ ἀντιπολιτευσάμενος. τοῦτο δὲ Φιλόχορος μὲν ἱστορεῖ. ὃς οὐδὲ πάντη γνώριμος ἐγένετο· ἀλλ' οὐδὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς, διὰ τὸ ἐπ' ὀλίγον στρατείας ἀξιωθέντα μετὰ Κλέωνος ἐπὶ Θρᾴκης φυγῇ καταψηφισθῆναι. ἔνιοι δὲ, ὧν καὶ Ἀμμώνιος τοῦ Στεφάνου, * * * καὶ τοῦτο δὲ ὑπίδοι τις, ὥσπερ προείρηται. ὁ γενόμενος ὀστρακισμὸς ἐμφαίνει τὸν Μελησίου καὶ τὸν ὀστρακισθέντα. Θεόπομπος

1. De scholio v. 941. hæc habet R, τοῦτον ἐξωστράκισαν οἱ ἀθηναῖοι ῑ ἔτη. διαφέρει γὰρ φυγῆ ὀστρακισμοῦ ὅτι τῶν μὲν φευγόντων αἱ οὐσίαι δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ μεταστάντων οὐκέτι.

θουκυδίδης λέγεται V.

Μελησίου] Scribebatur Μιλησίου hic et ter in scholiis proximis.

2. Ἀλωπεκῆθεν proximumque δὲ om. V.

κατὰ] καὶ V.

5. ἐξωστ. φεύγειν] ἐξωστ. τὸ φεύγειν V. et Ald.

6. τὸ δὲ φεύγειν] τὸ δὲ φεύγοντα V.

16. γαργήττιος V. γήττιος Ald.

καὶ οὗτος] καὶ om. V.

ῥήτωρ ἄ. V. ἄ. ῥήτωρ Ald.

17. ὃς V. ὃς γὰρ Ald.

19. πρὸς τὴν V. Aberat τὴν.

23. καταψηφισθῆναι V. καταδικασθέντα Ald.

Post Στεφάνου indicavi lacunam.

24. ὑπίδοι] ὑπείδοι V.

25. τὸν Μ.] τὴν Μ. V

τὸν ὀστρακισθέντα add. V.

μέντοι ὁ ἱστορικὸς τὸν Πανταίνου φησὶν ἀντιπολιτεύσασθαι Περικλεῖ, ἀλλ' οὐκ Ἀνδροτίων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὸν Μελησίου.

[942. δέον εἰπεῖν τὴν γλῶσσαν. V.]

943. πάρεχ' ἐκποδών: Λακτίσας τὸν κύνα, φησὶν, ἀναχώρει. τοὺς λύκους δὲ τοὺς συκοφάντας.

947. ξυνωμότης: Προδότης. ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου δὲ εἶπεν.

949. οἷός τε: Δυνατός ἐστι, φησὶ, προβάτων προΐστασθαι.

[950. τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει: Ἄλλῳ τρόπῳ, φησὶ, βλάπτει. Gl. Victor.]

953. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται: Ὡσεὶ εἶπεν· οὐδὲν ἄλλο ἐπίσταται πλὴν τὸ κλέπτειν. παρὰ τὴν παροιμίαν "πεζῇ βαδίζω, νεῖν "γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι." οὐδὲν δὲ πρὸς ἔπος. δέον γὰρ εἰπεῖν ὑπὸ πείνης τοῦτο ποιεῖ, ὁ δὲ παρ' ὑπόνοιαν τοῦτο ἐπήγαγεν.

[954. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐπίστασθαι. V.]

[955. κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν: Ὡς γραπτὸν δεδωκότος λόγον τοῦ ἀπολογουμένου κυνός. Gl. R.V. Victor.]

956. τῶν μαρτύρων: Ἀπολογουμένων δηλονότι.

957. τυρόκνηστι: [Τὴν ἀπολογίαν. V.] ὡς πρὸς τὸν Χάρητα πάλιν καὶ τοῦτο, ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.

958. ταμιεύουσα: Ἐν τῷ ταμείῳ οὖσα. ἐν τούτοις καὶ ὅλῳ τῷ τρόπῳ τῆς δίκης ἐχαρακτήρισε τὰς ἐν ταῖς εὐθύναις τῶν ἀρχόντων ἀπολογίας.

959. κατέκνησας: Ἀντὶ τοῦ ἔτεμες, ἐμέρισας τοῖς στρατιώταις, ἃ ἔλαβες τυρία. ὡς ἐπὶ δημοσίου δὲ πράγματος ἀξιοπιστίαν περιποιεῖται τῇ μαρτυρίᾳ, διὰ τοῦ στρατιώταις εἰπεῖν τετμηκέναι.

962. καὶ τραχήλι' ἐσθίει: Τὰ ἄκρα καὶ τὰ εὐτελῆ κρέα. ἐν τοῖς ὑπομνήμασι δὲ γέγραπται περὶ τῶν τραχηλίων οὕτως· τὰ ἀποβαλλόμενα τῶν ὄψων, ὡς μικρὰ κλέπτοντος αὐτοῦ. πεπλάνηται δέ. ἔστι δὲ τραχήλιόν τι βραχὺ τελέως, παραπλήσιον τοῖς κυρηβίοις, τουτέστι

4. Λακτίσας—ἀναχώρει om. R. τοὺς συκοφάντας λύκους καλεῖ R.
6, 7. om. R.
10, 11. Ὡσεὶ—κλέπτειν om. R.
11. πεζῇ] παίζει V. Ald. παίζων R. Correctum ex scholio Av. 1432. et Suida s. πεζῇ.
12, 13. οὐδὲν—ἐπήγαγεν om. R.
12. δὲ add. V.
17. Scholia v. 956–967. om. R.
20. τούτοις καὶ ὅλῳ V. τούτῳ δὲ Ald.
25. τετμηκέναι V. περιτετμηκέναι Ald.
27. παρὰ τραχηλίων V.
28. δὲ] γὰρ V.
29. τραχήλιον] ὀστράκιον V. κυρηβίοις] κηρυκίοις V.

πιτύροις, τοῖς ἀπὸ τῶν κριθῶν ἀποβρέγμασι, τοῖς ἀχύροις. λέγονται δὲ καὶ ἀρσενικῶς οἱ τράχηλοι. ἔστι δὲ εὐτελὲς προσόψημα ἐν λοπαδίσκοις σκευαζόμενον. Ἄλλως. τὰ κεφάλαια τῶν ἰχθύων, ὡς ἀκανθώδη. καὶ Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμοσιν "ὅστις παρέθηκε κράνην." χαρακτηρίζει δὲ τοὺς μικροκλέπτας ἐν τοῖς ἑξῆς. τοὺς οἴκοι μένοντας τῶν πολιτῶν, καὶ ἁρπάζοντας.

963. *καὶ τὰς ἀκάνθας*: Ἅμα μὲν ἐπὶ τοῦ κυνὸς, εὐτελέσι τε χρωμένου καὶ πανταχῇ φοιτῶντος, ἅμα δὲ καὶ ὡς ἐπὶ στρατηγοῦ προϊόντος. καὶ Λάχης γὰρ εἷς τῶν ἐξιόντων στρατηγῶν ἐγένετο ἐν ταῖς ἐξόδοις.

964. *ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν*: Ὁ κατήγορος. εἴη δ' ἂν ὁ Κλέων, ὅν φησιν ἐνδομυχοῦντα τὰ τῆς πόλεως κατεσθίειν. τοὺς οἴκοι οὖν μένοντας τῶν πολιτῶν καὶ ἁρπάζοντας χαρακτηρίζει.

967. *αἰβοῖ*: Ὡς μαλαχθεὶς ὁ γέρων δυσαρεστεῖται, κακόν τι νομίζων αὐτὸ εἶναι, διὰ τὸ ἄηθες εἶναι αὐτῷ.

[969. *οἰκτείρατ' αὐτόν*: Τὸν γέροντα. *ὦ πάτερ*: Ὡς πρὸς δικαστήριον ὁ λόγος. Gl. Victor.]

970. *καὶ μὴ διαφθείρητε*: Ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον ὁ λόγος καὶ τὸν γέροντα.

ποῦ τὰ παιδία: Ὅτι καὶ τὰ παιδία κλαίει ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν κατηγορουμένων. καὶ ἀνωτέρω δὲ εἶπεν.

971. *κνυζόμενα*: Παρακλαίοντα. ὡς ἐπὶ κυνῶν δὲ εἶπε. κνυζηθμὸς γὰρ λέγεται ποιά τις ἐπὶ κυνῶν φωνή.

973. *κατάβα κατάβα*: Εἰώθασι γὰρ λέγειν οἱ δικασταὶ, ὅταν ἀπολύωσι καὶ πείθωσι τοῖς λόγοις, μηκέτι λέγε. πολλάκις γὰρ εἰπόντες τὸ κατάβα ἐξηπάτησαν.

[976. ἀντὶ τοῦ λόγων ἀκοῦσαι καὶ ἐλεῆσαι εἶπε ῥοφῆσαι. V.]

1. λέγονται δὲ V. δὲ om. Ald.
2. οἱ om. V.
προσόψημα V. προσέψημα Ald. Idem vitium apud Hesychium s. ὄψου.
λοπαδίσκοις V. λοπαδίοις Ald.
4. Ἐπιλήσμοσιν "ὅστις] ἐπιστολῇ μονόστις V. ἐπιστολῇ μόνιός τις Ald. Emendavit Meinekius.
7. τε add. V.
8, 9. στρατηγοῦ et καὶ add. V.
15. ἄηθες om. V.
18. ὁ λόγος καὶ] ὅλον R. καὶ om. V.
20–23. om. R.
20. καὶ add. V.
21. καὶ ἀνωτέρω δὲ] δὲ καὶ ἄνω V.
22. κνυζησμὸς V.
24–26. ὅτι συνήθως οὕτως ἔλεγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις κατάβηθι R.
25. λέγε V. λέγειν Ald.

977. ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα: Κοινόν τι παθὼν ὁ πρεσβύτης, καὶ ἐπιδακρύσας τῷ τῶν παίδων ὀδυρμῷ, αἰτιᾶται ὡς ἐκ τῆς φακῆς τοῦτο πεπονθὼς, καὶ οὐκ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. φησὶν οὖν ὅτι τὸ ῥοφεῖν κακοῦ μοι ἐγένετο αἴτιον. ἠμβλύνθην γὰρ τῆς ὁρμῆς. οὐδέποτε γὰρ τὴν γνώμην μου οὐδενὶ εἶπον, εἰ μὴ νῦν, ὅτι ἐρρόφησα τὴν φακήν. ἅμα δὲ καὶ ὅτι οἱ ἐσθίοντες τὴν φακῆν ἀβουλήτως δακρύουσι θερμῆς οὔσης αὐτῆς.

ἀπεδάκρυσα: Διὰ τὴν θερμασίαν. ἐδάκρυσα, φησὶν, ὅτι παρὰ τὸ ἔθος ἐποίησα, ἢ ὑπεχάλασα τῆς ὀργῆς καὶ γνώμην ἐμὴν εἶπον.

[γνώμην ἐμήν: Ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμήν. Gl. R. Victor.]

979. χαλεπὸν εἰδέναι: Οὐκ οἶδα ἀκριβῶς.

980. ἐπὶ τὰ βελτίω: Εἰς τὸ ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ καταδικάσαι.

981. τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον: Τὴν τετρυπημένην αὐτῷ δείκνυσι ψῆφον. δύο γὰρ ἀμφορεῖς ἦσαν, ὧν ὁ μὲν κύριος λεγόμενος χαλκοῦς, εἰς ὃν τὴν κυρίαν ψῆφον καθίεσαν οἱ δικασταὶ, ἢ καταδικάζοντες, ἢ ἀπολύοντες. ὁ δὲ ἕτερος ξύλινος, εἰς ὃν τὰς ἀκύρους καθίεσαν. ὁπότε δὲ πάντες διεψηφίσαντο, εἰς τὸν χαλκοῦν κάδον διηριθμοῦντο αἱ ψῆφοι, καὶ κατεδίκαζον μὲν αἱ τετρυπημέναι, ἀπέλυον δὲ αἱ πλήρεις. δεῖται οὖν αὐτοῦ, ἵνα τὴν τετρυπημένην εἰς τὸν ὕστερον τὸν ἄκυρον καταθῇ καὶ ἀπολύσῃ τὸν ἀπολογούμενον. φαίνονται δὲ συνήθως καλοῦντες τὸν μὲν κύριον ἀμφορέα πρότερον, τὸν δὲ ἄκυρον ὕστερον. Ἄλλως. εἰς τὸν ὕστερον δὲ καδίσκον τὴν ἀποδοκιμάζουσαν ἐνέβαλον ψῆφον.

982. μύσας παρᾷξον: Ἐπειδὴ παρὰ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀνα-

1–3. Κοινόν τι—προαιρέσεως om. R.
3. φησὶν add. R.V.
οὖν add. V.
4. αἴτιον ἐγένετο R.
ἠμβλύνθην G. ἠμβλύθη R.V. ἠμβλύνθη Ald.
4–12. οὐδέποτε—καταδικάσαι om. R.
6. ὅτι om. V.
δακρύουσι V. κλαίουσι καὶ Ald.
8. διὰ—φησὶν add. V.
10. Ἀντὶ τοῦ] ἤγουν Victor.
14. δύο γὰρ addidi ex R.V. Et sic schol. Equit. 1147.
ἦσαν] εἰσὶν R.V.
χαλκοῦς addidi ex R.V. et schol. Equit.
17. τὸν add. R.
αἱ] οἱ V.
18. καὶ add. R.V.
19. τὸν ὕστερον τὸν] τὸ ὕστερον τὸ V.
21. δὲ ἄκυρον ὕστερον] δ' ἕτερον ἄκυρον R, qui sequentia omittit.
22. Ἄλλως add. V.
ἀπέβαλλον ψῆφον. συνήθως γὰρ καλοῦσι τὸν μὲν κύριον ἀμφορέα πρότερον, τὸν δὲ ἄκυρον ὕστερον V.
24. Scholion v. 982. om. R.
αὐτοῦ ἀναπείθει αὐτὸν ῥ. τὴν ψ. V. αὐτὸν ἀναπείθει ῥ. ψ. Ald.

πείθει αὐτὸν ῥῖψαι τὴν ψῆφον εἰς τὸν ἄκυρον κάδον, φησὶν αὐτῷ· μύσας τοῦτο ποίησον, ὡς ἀτόπου αὐτῷ τούτου φαινομένου.

[984. *πρὸς τὴν ψῆφον.* R.]

985. *ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος*: Ὁ *καδίσκος, ὅπου αἱ τῶν καταδικαζομένων ψῆφοι ἐβάλλοντο.* Ἄλλως. *ἐναλλάσσει τὰς χεῖρας, περιφέρων τὰς ὑδρίας, ἵνα ἀγνοήσας ἀποδοκιμάσῃ εἰς τὸν ὕστερον καδίσκον τὴν ἀποδοκιμάζουσαν ἐμβαλὼν ψῆφον.* Ἄλλως. *μιμεῖται τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ πολλάκις ἀπατῶντας. ἑστῶτος γὰρ τοῦ τε κατηγοροῦντος καὶ τοῦ ἀπολογουμένου, ῥάβδον κατέχει παρεστὼς ὁ κῆρυξ, ἢ θεσμοθέτης, καὶ τούτῳ ἐπιτίθησι τοὺς καταψηφισθέντας, ἵνα μὴ ἕτερος ἀνθ' ἑτέρου ἀπαχθῇ.* Ἄλλως. *βάλλων ὁ* Φιλοκλέων *τὴν ψῆφόν φησι· καθῆκα δὲ εἰς τὸν πρότερον.*

αὕτη 'ντευθενί: Δύο *καδίσκοι τῶν ψήφων ἦσαν, εἷς μὲν ὁ ἐλέου, ὁ ὀπίσω, ἕτερος δὲ, ὁ ἔμπροσθεν, θανάτου. παρασκευάζεται οὖν εἰς τὸν τοῦ ἐλέου ἐμβαλεῖν τὴν ψῆφον. ἀλλάσσει γὰρ τοὺς τόπους αὐτῶν ὁ* Βδελυκλέων, *ἵνα ἀπατηθεὶς ὁ πατὴρ βάλῃ εἰς τὸν τοῦ ἐλέου.*

987. *φέρ' ἐξεράσω*: Ἀντὶ *τοῦ εἰς τὴν γῆν μεταβαλῶ τὰς ψήφους. ἔρα γὰρ ἡ γῆ. βούλεται δὲ ἀριθμῆσαι τὰς ψήφους.*

988. *ἐκπέφευγας ὦ* Λάβης: Ὡς *ἀριθμηθεισῶν τῶν ψήφων καὶ τῶν ἀπολυουσῶν πλειόνων οὐσῶν.*

989. *ποῦ 'σθ' ὕδωρ*: Ὡς *παρειμένου αὐτοῦ ψυχρὸν ὕδωρ αἰτεῖ. ἀκούσας γὰρ τὸ ἐκπέφευγας ὁ* Φιλοκλέων *ἐλιποψύχησεν. ὅσον γὰρ ἐπ' αὐτῷ ἦν καταδικασθείς.*

991. *ὄντως ἀπέφυγεν*: Ὑπεξελύθη, *γενόμενος ἐκτὸς τιμωρίας τοῦ φεύγοντος.*

[993. *ξυνείσομαι*: Συγγνῶ. Gl. Victor.]

995. *σύγγνωτέ μοι*: Ὡς *μέγα τι ἀτόπημα πράξας ἀπολογεῖται τοῖς θεοῖς.*

1. *κάδον* V. *καδίσκον* Ald.
4–7. Ὁ *καδίσκος—ψῆφον* om. R.
5. *ἐβάλλοντο*] *βάλλονται* V.
Ἄλλως add. V.
ἐναλλάσσει δὲ Ald. *δὲ* om. V.
7. Ἄλλως add. V.
μιμεῖται τοὺς R.V. *μιμεῖται δὲ τοὺς* Ald.
8–20. *ἑστῶτος—οὐσῶν* om. R.
10. *τοὺς* om. V.
11. *τὴν ψῆφον* om. V.
13. *ἦσαν* hic V, post *καδίσκοι* Ald. *ὁ ἐλέου*] *ὁ* om. V.
14. *εἰς τὴν τοῦ ἐλέου βαλεῖν* V.
21. *αἰτεῖ*] *αἰτήσει* R, qui seqq. om.
22. *ἐκπέφευγας* V. *ἐκπέφευγεν* Ald.
24. Scholia v. 991–999. om. R. *ἐξελύθη* V.

999. *ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον*: Ἕν ἐστιν ἐπὶ δεῖπνον εἰς συμπόσιον. οὕτω γὰρ ἐκάλουν, ὥστε μόνον εἶναι τὸν οἶνον κοινὸν, τὰ δὲ λοιπὰ ἑαυτοῦ κομίζειν οὕτω κληθέντα. πανθοινίαν δὲ ἔλεγον, ὥς φησιν Εὐφρόνιος, ὁπότε εἰς κοινὸν κατατιθέντες τὰ κομισθέντα δεῖπνα πάντες ἀπέλαυον.

1001. *κοὐκ ἐγχανεῖται*: Οὐκ ἐγγελάσει σοι, φησὶν, ὁ Ὑπέρβολος, ὁρῶν σε ταπεινόν τε καὶ οἰκτρὸν ἐκ τοῦ δικάζειν καὶ τρεῖς ὀβόλοὺς λαμβάνειν καὶ ἀεὶ πένεσθαι. ὑπὲρ τῆς πονηρίας δὲ Ὑπερβόλου εἴρηται. καὶ νῦν δὲ ὀλίγα παραγράψομεν. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν "περὶ Ὑπερβόλου λέγειν αἰσχύνομαι· οὗ ὁ μὲν πατὴρ ἐστιγμένος "ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπείῳ δουλεύει τῷ δημοσίῳ, ὡς δὲ ξένος "ὢν καὶ βάρβαρος λυχνοποιεῖ." Θεόπομπος δέ φησι καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ καταποντωθῆναι, γράφων ὅτι "ἐξωστράκισαν τὸν Ὑπέρβολον "ἓξ ἔτη· ὁ δὲ καταπλεύσας εἰς Σάμον καὶ τὴν οἴκησιν αὐτοῦ ποιη-"σάμενος, ἀπέθανε. καὶ τούτου τὸν νεκρὸν εἰς ἀσκὸν ἀγαγόντες εἰς "τὸ πέλαγος κατεπόντωσαν."

1003. *ἀλλ' ἴτε χαίροντες*: Τοῦτο κομμάτιον καλεῖται, ὅπερ ἐστὶ προκήρυγμα τῆς παραβάσεως. ἔστι δὲ κώλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις καὶ βακχείοις καὶ παλιμβάκχοις ζʹ, ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικὸν, τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκατάληκτον, τὸν πρῶτον ἔχον πόδα πεντασύλλαβον, τὸ τέταρτον δίμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ βʹ, τὸ εʹ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὰ δὲ λοιπὰ ὡς τὸ δεύτερον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

1007. *μὴ πέσῃ φαύλως*: Φυλάττεσθε, φησὶ, μὴ ἐκφαυλισθῆναι τὴν διδασκαλίαν τοῦ δράματος τούτου. καὶ πρὸ ἑνὸς γὰρ ἐνιαυτοῦ

4. *κατατιθέντες* V. *καταθέντες* Ald. *κομισθέντα*] *κωλυθέντα* V.
5. *ἀπέλαυον*] *ἀπέκλαον* V. *ἀπήλαυον* Ald.
6. De scholio v. 1001. hæc habet R, *ὑπὲρ πονηρίας ὑπερβόλου εἴρηται.* Idem om. scholia v. 1003–1013.
7. *ὁρῶν* V. *ὁ ὁρῶν* Ald. *σε* om. V.
8. *καὶ ἀεὶ* V. *καὶ* om. Ald. *τῆς* om. V.
9. *Ἀνδοκίδης*] Vid. Sluiteri Lect. Andoc. p. 240.
10. *οὗ ὁ*] *σοὶ* V.
11. *ὡς*] *ὁ* Meinek. Quæst. scen. 2. p. 27. Malim *αὐτός*.
13. *ὅτι* V. *ὅτε* Ald.
14. *ἓξ*] *δέκα* Meinek. l. c. p. 30. *αὐτοῦ*] *ἐκεῖ* V.
15. *καὶ* add. V.
16. *κατεπόντωσαν* V. *κατεπόντισαν* Ald.
17. Scholion metricum om. V.

τὰς πρώτας Νεφέλας διδάξας ἀπεκρίθη. [μὴ εὐτελῶς ὀφθείη ἢ ματαίως ῥηθῇ. ὑπὲρ τοῦ ποιητοῦ δὲ ὁ χορός φησι. V.]

1010. εἴπερ καθαρόν: Παρρησιαστικὸν, εἰλικρινὲς, γνήσιον.

1012. πολλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκώς: Διὰ τὸ ἐν τοῖς δράμασιν αὐτοῦ ἐλέγχειν τὰς κλοπὰς ἑκάστου.

1013. τὰ μὲν οὐ φανερῶς: Οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ, φησὶν, ἐπικουρεῖ ὁ ποιητὴς τοῖς θεαταῖς ὑμῖν, ἀλλὰ δι' ἑτέρων ποιητῶν λάθρα, ἐπειδὴ διὰ Φιλωνίδου καὶ Καλλιστράτου καθίει τινὰ τῶν δραμάτων. πρῶτον γὰρ δρᾶμα δι' ἑαυτοῦ καθῆκε τοὺς Ἱππέας.

1014. τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν: Οὗτος ὡς ἐγγαστρίμυθος λέγεται Ἀθήνησι τἀληθῆ μαντευόμενος διὰ τοῦ ἐνυπάρχοντος αὐτῷ δαίμονος. τοιοῦτον οὖν, φησὶ, καὶ ὁ ποιητὴς τρόπον ἐποίησεν εἰς τὰ δράματα, ἑτέροις διακόνοις χρώμενος, ὡς εἰ εἶπεν ἔργον ποιήσας τῶν ἐχόντων ἀγαθὸν δαίμονα. ἐγγαστρῖται δὲ καὶ Εὐρυκλεῖδαι ἐκαλοῦντο ἐντεῦθεν πάντες οἱ μαντευόμενοι, ἀπὸ Εὐρυκλέους πρῶτον τοῦτο ποιήσαντος. τὸ δὲ, εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅτι πρότερον ἄλλοις ἐδίδου τὰς κωμῳδίας.

1016. κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν: Διὰ γὰρ τὸν κίνδυνον οὐδεὶς ὑπεκρίθη τοὺς Ἱππέας.

1019. οὐκ ἐκτελέσαι φησίν: Οἷον, οὐ τέλεον ἐπαρθῆναι, φησὶν, ἠθέλησε καὶ οὐκ ἐπὶ τέλος ἔδοξεν αὐτῷ ἐλθεῖν οὔτε τῆς ποιήσεως οὔτε τῶν ἐπαίνων.

1020. οὐδὲ παλαίστρας: Οὐδὲ εἰ προσῆλθεν αὐτῷ τις ἐξώλης, ἀναστραφεὶς καὶ δεόμενος μὴ κωμῳδεῖσθαι ἐμαλάττετο οὐδὲ ἐπείθετο. Ἄλλως. δι' Εὔπολιν. ἐν Αὐτολύκῳ δὲ τοιαῦτά φησι. τοῦτο δὲ καὶ ἐν Εἰρήνῃ οὕτω· περιῄει τὰς παλαίστρας σεμνυνόμενος, καὶ τοῖς παισὶν ἑαυτὸν δῆλον ποιῶν τῆς νίκης ἕνεκα.

6, 7. τὰ μὲν οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ, ἀλλὰ δι' V.
9. καθῆκε hic V, post δρᾶμα Ald.
10–17. Οὗτος—κωμῳδίας] εὐρυκλῆς μάντις δι' ἑτέρων ἑαυτὸν ποιῶν κατάδηλον. φασὶν οὖν ὅτι ὥσπερ εὐρυκλῆς οὕτως κἀγὼ ἐδίδουν ἑτέροις R.
12. οὖν add. V.
13, 14. ὡς εἰ—δαίμονα add. V.
14. εὐρυκλεῖδαι V. Εὐρυκλεῖται Ald.
15. πρῶτον om. V.
17. τὰς om. V.
18. Scholia v. 1016–1026. om. R.
20. φησὶν om. V.
21. καὶ add. V.
25, 26. τοῦτο—περιῄει τὰς om. V.
26. Εἰρήνῃ] 762.
27. Post νίκης ἕνεκα sequitur in Ald. παιδικά: ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀρρένων

1021. παιδικὰ ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι. τὸ δὲ παιδικὰ ἐρώμενον.

1023. ἵνα τὰς Μούσας: Τουτέστι τὰ δράματα. εἰ γὰρ μὴ καταδήλους ποιήσῃ τοὺς τοιούτους, ἀλλ' ἐπικρύψῃ, οἱονεὶ μαστροποιοὶ τῶν τοιούτων εὑρεθήσονται.

1024. ἀνθρώποις: Ἀλλὰ τέρασι, φησὶ, καὶ δαίμοσιν. ὀργὴν δὲ γενναῖον φρόνημα.

1025. τοῖς μεγίστοις ἐπιχειρῶν: Δηλοῖ ὅτι αἱ διδασκαλίαι ἴσως φέρουσι τοὺς Ἱππεῖς πρώτους ὑπ' αὐτοῦ καθιεμένους. περὶ Κλέωνος γὰρ αἰνίσσεται.

1026. ξυστάς: Ὡς ἐπὶ τῶν παλαιόντων. [τῷ Κλέωνι λέγει. V.]

1027. Κύννης: Κύννα πόρνη. "μετὰ Κύνναν καὶ Σαλαβακχῶ." Ἐρατοσθένην δὲ ἀγνοήσαντα τὴν Κύνναν ὅτι πόρνη, οἱ μέν τινες προφέρεσθαί φασι κυνὸς, ὡς ἐπ' ἀναιδοῦς, οἱ δὲ πυρός· οὐκ εὖ. θέλων

ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι ἄλλα τε οὐκ ὀλίγα καὶ τὸ ἐνταῦθα. καὶ ἐν τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοίνιξ "παπαὶ τὰ παιδικὰ, ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας." καὶ Κρατῖνος Πανόπταις "μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ δὲ τρέπεις νῦν." ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, Εὔπολις. φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις "ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖσι παιδικοῖς." καὶ Κρατῖνος δὲ ὁρᾷς τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ "μακάριος τῶν παιδικῶν." οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' ἐκείνων. Πλάτων Φαίδρῳ "ἐσπούδακας ὦ Φαῖδρε ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην, ἐρεσχελήσω σε." λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες, οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. ἄλλως. Quæ inserta sunt ex Suida s. παιδικά, qui a Photio sumpsit. Eadem leguntur apud grammaticum Coislin. Montefalc. p. 474. sive in Bachmanni Anecd. vol. 1. p. 324.

4. τὰ add. V.

5. ποιήσῃ V. ποιήσουσι Ald.

ἐπικρύψῃ] ἐπικρύψει V. ἐπικρύψουσι Ald.

13. Κύννα addidi ex R.

πόρνη R.V. πόρνης Ald. πόρνη ἦν G.

μετὰ R.V. κατὰ Ald. Est Equit. 765.

κύναν V.

σαλαβακχῶ R. Σαλαβάκχην Ald. om. V. Totum hoc μετὰ—Σαλαβακχῶ om. G.

14. ἐρατοσθένης R.V.

ἀγνοήσαντα] ἠγνόησεν R.

τὴν κύνα V.

ὅτι πόρνη] Sequentia om. R.

15. κυνὸς V. κοινῶς Ald.

ἐπ' ἀναιδοῦς Valcken. ad Adoniaz. p. 361. Legebatur Ἐπιμενίδης.

θέλων οὖν παραβαλεῖν] τῇ δὲ κυνῇ παρέβαλε V.

οὖν παραβαλεῖν τὸν Κλέωνα κυνὶ διὰ τὸ ἀναιδὲς, ἑτέρως ἐσχημάτισεν. ἐλιχμῶντο δὲ ἔλειχον.

1029. φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας: Ἐπειδὴ πλέον τι τοῦ χειμάρρου εἰς τραχύτητα καὶ ἀνωμαλίαν εἶχεν. Φερεκράτης ἐν Ἐπιλήσμοσι "κἂν μὲν σιωπῶ, φέρεται, πνίγεται, καὶ φησὶ, τί σιωπᾷς; ἂν δ' "ἀποκριθῶ, οἴμοι τάλας, φησὶ, χαράδρα κατελήλυθεν."

1030. φώκης δ' ὀσμήν: Εἰς κακοσμίαν αὐτὸν διαβάλλει, διὰ τὸ βυρσοδέψην αὐτὸν εἶναι. Ὅμηρος

φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή.

καὶ

πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.

Λαμίας ὄρχεις: Λάμια θηρίον, ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμὸν, λαίμιά τις καὶ λάμια. δραστικοὶ δὲ οἱ ὄρχεις. εἰδωλοποιεῖ δέ τινας ὄρχεις Λαμίας. θῆλυ γάρ. Δοῦρις δ' ἐν β' Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι τὴν Λάμιαν, μιχθέντος δὲ αὐτῇ Διὸς, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι. διόπερ ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν.

πρωκτὸν δὲ καμήλου: Θερμόπρωκτος γὰρ ἡ κάμηλος καὶ λάγνος. κάμιλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον διὰ τοῦ ι.

[1031. δωροδοκηθῆναι ὑπὸ τοῦ Κλέωνος. V.]

[1032. ἀντὶ τοῦ Κλέωνος. οὐχ ἅμα δὲ ἐκωμῴδησεν ἐκεῖ λέγων ἐν ταῖς Νεφέλαις. ἠπιάλους δὲ τοὺς φιλοσόφους φησίν. ἠπίαλοι δέ εἰσιν οἱ ῥιγοπύρετοι. V.]

1033. τοῖς ἠπιάλοις: Ἠπίαλος τὸ πρὸ τοῦ πυρετοῦ κρύος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις καὶ Θεσμοφοριαζούσαις "ἅμα δ' ἠπίαλος πυ-"ρετοῦ πρόδρομος." Δίδυμος δέ φησι, δαίμων, ὃν Ἠπιάλην καὶ Τῖφυν καὶ Εὐόπαν καλοῦσι. τὸ δὲ πυρετοῖσιν ἐπήνεγκεν ἀπὸ τοῦ πάθους. Ἄλλως. τοὺς βλάπτοντας τὴν πόλιν λέγει ἠπιάλους καὶ πυρετούς. ταῦτα δὲ εἴδη πυρετῶν. ὥσπερ οὖν οὗτοι βλάπτουσι τὰ σώματα, οὕτω καὶ οὗτοι τὴν πόλιν.

πέρυσιν: Πέρυσι γὰρ τὰς Νεφέλας ἐδίδαξεν, ἐν αἷς τοὺς περὶ

3. Scholia v. 1029–1054. om. R.
7 vel 8. αὐτὸν om. V.
Ὅμηρος] Od. Δ, 442. 406.
24. πρὸ add. V.
25. Θεσμοφοριαζούσαις] Fragm. 315.
27. Τῖφυν] τίφυν V. Τίφην Ald.
καλοῦσι om. V.
29. δὲ] γὰρ V.

Σωκράτην ἐκωμῴδησεν. ἠπιάλους δὲ αὐτοὺς ὠνόμασεν, ὡς ὠχρότητα παρασκώπτων. ἐν δὲ τοῖς Ἱππεῦσι τὸν Κλέωνα, οὓς πρὸ τῶν Νεφελῶν καθῆκε. τὸ δὲ τοὺς πατέρας ἦγχον λέγει διὰ τὸν ἥττονα λόγον, τὸν πατραλοίαν. ἢ διὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ, ὥς φησι, πέρυσιν εἰσαχθέντα ἐν Νεφέλαις τύπτοντα τὸν πατέρα αὐτοῦ. [τοῦτο πρὸς τὸν ὑπ' αὐτῶν ἥττονα λόγον, ᾧ πατραλοίας χρώμενος εἰσάγεται ἐν Νεφέλαις. V.]

[1034. ὅτι νύκτωρ ἐσκέπτοντο. V.]

1036. προκλήσεις: Παρὰ τὸ προκαλεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας καὶ διαλλαγὰς παρακαλεῖν. [ἐπὶ τῷ προκαλεῖσθαι εἰς δίκας. R.]

1037. ὡς τὸν πολέμαρχον: Ὄνομα ἀρχῆς. οὐ τοῖς πολίταις τοῦτο προσῆψεν, ἀλλὰ τοῖς ξένοις. αἱ γὰρ ξενικαὶ δίκαι ἐπὶ τοῦ πολεμάρχου εἰσήγοντο. οἱ δὲ καὶ βοηθείας δεόμενοι ἐπὶ τὴν ἀρχὴν κατέφευγον τοῦ πολεμάρχου. ἀλλὰ καὶ οἱ κατηγοροῦντες γονέων κακώσεως πρὸς τὸν πολέμαρχον ἐδικάζοντο, κἀκεῖνος ἔκρινεν. Ἄλλως. πολέμαρχος, ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.

1039. πέρυσι καταπρούδοτε: Ὅτι πέρυσι διδάξας τὰς πρώτας Νεφέλας ἡττήθη. περιττὴ δὲ ἡ κατά.

1040. ἃς ὑπὸ τοῦ μή: Τὰς καινὰς διανοίας ἀγνοήσαντες, ὑπὸ τοῦ μὴ νοεῖν, παρεκρίνατε. ἀναλδεῖς δὲ ταπεινὰς, ἀσθενεῖς. [ἀφανεῖς, ξηράς. R.]

2. παρασκώπτων V. περισκώπτων Ald.

5. πατέρα αὐτοῦ] Sequitur in Ald. ad v. 1036. ἀντωμοσίας, γράμματά τινα γραψάντων, περὶ ὧν ἡ δίκη, ὅ τε κατηγορούμενος καὶ ὁ κατηγορῶν ἀποφέρουσι πρὸς τὴν ἀρχήν. καλεῖται δὲ οὕτως, ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶν ἀντώμνυεν, ὁ μὲν τἀληθῆ κατηγορήσειν, ὁ δὲ τἀληθῆ ἀπολογήσεσθαι. ἄλλως. ἀντωμοσία γραφὴ κατά τινος ἔνορκος, περὶ ὧν ἠδικῆσθαί φησι. διωμοσία δὲ ὁ ἑκατέρωθεν γινόμενος ὅρκος ὑπὸ τῶν δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πράξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ ἔπραξεν ἀποφάσκειν. ἐξωμοσία δὲ ἄρνησις σὺν ὅρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ λειτουργεῖν. quæ inserta sunt ex Suida s. ἀντωμοσία.

8, 9. Παρὰ—παρακαλεῖν om. V.

8. προσκαλεῖσθαι R.

14. ἀλλὰ καὶ οἱ] ἄλλως οἱ V.

16. Post ξένους addit Ald. ἄλλως· ἀρχή τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν θ' ἀρχόντων. διοικεῖ δε οὗτος ἄλλα τε καὶ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀποστασίου, καὶ κλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος, καὶ ἐπικλήρων. παρὰ δ' Αἰτωλοῖς τὸν πολέμαρχον συνέβαινε κλείειν τὰς πύλας καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα, ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός. quæ inserta sunt ex duabus glossis Suidæ s. πολέμαρχος et πολέμαρχοι, quarum prior ex Harpocratione, altera ex Polybio est.

17. τὰς πρώτας τὰς V.

19 (ad finem). ὑπὸ V. ἀπὸ Ald.

20. προεκρίνατε καὶ ἐποιήσατε ἀσθενεῖς V.

1045. *εἴπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους*: Ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῶν καὶ ἐπιτρέχων. τὸ δὲ συνέτριψεν ἀπὸ τῶν ἐρετῶν ἐπήγαγε, τῶν ὑπὸ ῥύμης συντριβόντων τὰς κώπας. νικήσας, φησὶ, τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἀπώλεσε (τοῦτο γὰρ ἐπίνοιαν λέγει) παρακριθεὶς ὑπὸ τῶν κακῶς κρινάντων. ὃ δὲ βούλεται εἰπεῖν, ὅτι οὐ χεῖρον ἐπαινεθήσεται παρὰ τοῖς σοφοῖς τοὺς ἀνταγωνιζομένους αὐτῷ νικῶν. ἔνιοι δέ φασιν ὡς ἀπὸ τῶν ἀτυχῶς ἡνιοχούντων καὶ συντριβόντων τὰ ἅρματα τὴν μεταφορὰν ἐδέξατο, ἐπειδὴ πρὸς τὸ παρελαύνων ἐπήνεγκε τὸ ξυνέτριψε. τὰ νοήματα δὲ τὰ ἐπινοήματα τῶν δραμάτων.

[1046. *πνῖγος τὸ καὶ μακρόν*. V. (non G.)]

[1048. *κἀξευρίσκειν*: Καινὰς ἐπινοίας καὶ ὑποθέσεις. Gl. V. Victor.]

1052. *μετὰ μήλων*: Εἰώθασι γὰρ μῆλα εἰς τὰς κιβωτοὺς βάλλειν ὡς χάριν εὐοσμίας. [Ἀττικὸν τὸ σχῆμα ἀντὶ τοῦ ἱμάτια. V.]

1054. *δεξιότητος*: Δεξιοὶ δόξετε εἶναι. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ, ὀσμῆς, δεξιότητος εἶπεν, ὡς πρὸς τὸ πρᾶγμα.

1055. *ὦ πάλαι ποτ'*: Ὁ χορὸς πρὸς ἑαυτὸν, παρὰ τὸ

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

[1057. *ἐν τούτῳ τῷ πολεμεῖν*. V.]

1058. *πρὶν ταῦτα*: Τὰ πρὶν κατορθώματα ἀπώλετο. Δίδυμός φησιν ὡς παρῴδησε ταῦτα ἐκ τῶν τοῦ Τιμοκρέοντος τοῦ Ῥοδίου.

1060. *αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχας*: Ἢ τότε αὐτοὺς δείξουσιν οὗτοι τοὺς κροτάφους. οἱ δὲ διαιροῦσιν ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο, οἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχας, ἵν' ᾖ περὶ τῶν νεωτέρων ὁ λόγος. καὶ γὰρ τὰ ἑξῆς περὶ αὐτῶν φησι.

2. ἐρεττόντων ὑπὸ ῥύμης V.
3. τὰς κώπας] τὴν κόπην V.
3–5. νικήσας—κρινάντων om. V.
6. αὐτῷ V. αὐτῶν Ald.
7. φασιν om. V.
ὡς V. ὅτι Ald.
ἀπὸ—καὶ add. V.
συντριβόντων V. διατριβόντων Ald.
8. ἐδέξαντο V.
11. ὑποθέσεις] ἐπιθέσεις V.
13. μῆλα εἰς τὰς κιβωτοὺς V. εἰς τὰ κιβώτια μηλα Ald.
14. ὡς χάριν εὐοσμίας V. δι' εὐοσμίαν Ald.
ἱμάτια] ἱματίου V.
16. δεξιότητος om. V.
17. Ὁ χορὸς πρὸς ἑαυτὸν om. R.
παρὰ τὸ] Vid. schol. Pluti 1003.
20. Scholia v. 1058–1066. om. R: habet gl. δεικνύουσιν τοὺς κροτάφους v. 1060.
21. φησιν ὡς om. V.
τῶν τοῦ V. τοῦ om. Ald.
22. αὐτοὺς δ. V. δ. αὐτοὺς Ald.
οὗτοι] ὅτι V.
23. οἵδ' om. V.
24. τρίχας] τρίχες V.

[1061. ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ γήρους. V.]

1063. γῆρας εἶναι κρεῖττον: Διαβάλλει τοὺς νέους ὁ ποιητὴς μὴ δυναμένους κατὰ τοὺς ἀρχαίους κωμῳδεῖν. κικίννους δὲ ἔλεγον τὰς περιεστεμμένας καὶ τετημελημένας τρίχας. σχῆμα δὲ τὴν σκευὴν καὶ τὸν κόσμον.

1066. εἴτις ὑμῶν ὦ θεαταί: Τοῦτό ἐστιν ἐπίρρημα. τὸ δὲ ἐπίρρημα ὡς ἐπίπαν ὀκτωκαίδεκα στίχων ἢ ιβʹ ἢ ιϛʹ. ἐνθάδε δὲ εἴκοσι.

1067. διεσφηκωμένον: Εἰς σφῆκας διεσκευασμένον. ταῦτα δὲ πρὸς τὴν σκευὴν, ἣν περιέθετο ὁ χορὸς, τὴν τῶν σφηκῶν ποικιλίαν μιμούμενος, περὶ τοῦ σχήματος ἀπολογούμενός φησιν. Ἄλλως. διαδεδεμένον. κρεῖττον δὲ μέσον σφήκωμα φαινόμενον. ἔχουσι γὰρ κεντρίδας, ὡς εἰς σφῆκας σχηματιζόμενοι.

[1068. τοῦ κέντρου. V.]

1069. ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω: Ὁ στίχος Εὐριπίδου ἐκ Σθενεβοίας. τὸ δὲ ἦ ἀντὶ τοῦ ἦν Ἀττικὸν, ὡς τὸ "ἦ παρεσκευασμένος" ἐν Πλούτῳ. τοὐρροπύγιον δὲ τὸ ἐγκεκεντρωμένον λέγει.

1073. ὁ βάρβαρος: Τὴν ἐν Μαραθῶνι κατὰ τοῦ Δαρείου νίκην λέγει. [συνεχῶς εἰσάγονται τῶν Μηδικῶν μεμνημένοι, ὥστε τὰ γενόμενα παίδων ὄντων ἑαυτοῖς ἀνατιθέναι ἐπὶ τῷ τοὺς νέους καταπλήττεσθαι. V.]

1075. τἀνθρήνια: Νῦν τὰ τῶν σφηκῶν κηρία. κυρίως δὲ τὰ τῶν ἀνθρηνῶν σμήνη. ἀνθρήνας δὲ οἱ μὲν τὰς μελίσσας, οἱ δὲ ἕτερον ζῷον κηροποιὸν παραπλήσιον σφηκί. Ἄλλως. οἱ τόποι ὅπου κατοικοῦσιν οἱ

3. κικίννους] κικκίνους V. κοκκίνους Ald. ἔλεγεν V.
6. τὸ δὲ ἐπίρρημα add. V.
7. ὀκτωκαίδεκα V. ιʹ Ald.
δὲ om. V.
εἴκοσι] ιʹ V.
8–12. μιμούμενος τὸ σχῆμα τῶν σφηκῶν λέγει. ἀπολογούμενος οὖν φησι διεσφηκωμένον διαδεδεμένον R.
14–18. om. R.
14. Εὐριπίδου hic V, post Σθενεβοίας Ald.
15. τὸ δὲ ἦ infra v. 1086.
Πλούτῳ] 77.
16. ἐγκεκεντρωμένον] ἐγγεγραμμένον V.
17. κατὰ τοῦ Δαρείου om. V.
21, 22. κυρίως—σμήνη om. R.
22. ἀνθρηνῶν] ἀνθρήνων Ald. Conf. schol. Nub. 944.
23. κηροποιὸν V. κηροποιοῦν Ald.
παραπλήσιον R.V. ὅμοιον Ald.
23–p. 512, 1. Ἄλλως—οἰκίας om. R.
23. ἄλλως. οἱ τόποι V. οἱ δὲ τοὺς τόπους Ald.
οἱ τόποι] Confundit homo imperitus voces ἀνθρήνας et ἀνθρήνια. Id quod fecit etiam scholiastes ad Nicandri Alexiph. v. 545. Rectissime autem distinxit Suidas. TOUP. Emend. vol. 1. p. 21.

σφῆκες. δέον δὲ ἦν εἰπεῖν τὰς οἰκίας. [μενοινῶν: Φροντίζων, μεριμνῶν, προθυμῶν. Gl. Victor.]

[1076. τὸ τοῦ Ἀχαιοῦ ἀπὸ Μώμου δράματος. V.]

1077. θυμὸν ὀξίνην: Ἀντὶ τοῦ δριμεῖαν ὀργήν.

1078. τὴν χελύνην ἐσθίων: Ἀντὶ τοῦ τὰ χείλη. οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι ἐνδάκνουσι τὰ χείλη.

1079. ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων: Τῶν πεμπομένων ὑπὸ τῶν βαρβάρων. τῷ γοῦν ἀπαγγείλαντι, ὡς ὑπὸ τῶν τοξευμάτων τῶν βαρβάρων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανὸν, Λεωνίδας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων στρατηγὸς εἶπεν· ἀγαθὰ ἀγγέλλεις, ὦ ξένε, εἰ ὑπὸ σκιὰν μαχούμεθα.

1081. γλαῦξ: Τὸ γλαῦξ ὄνομα, φησὶν Εὐφρόνιος, οἱ Ἀττικοὶ μὲν περισπῶσιν, οἱ δὲ Δωριεῖς ὀξύνουσιν. γλαῦκα δὲ τὴν Ἀθηνᾶν καλεῖ. Ἄλλως. φασὶ κατὰ τὸ ἀληθὲς γλαῦκα διαπτᾶσθαι τὴν νίκην τοῖς Ἀθηναίοις ἀπαγγέλλουσαν.

1082. θυννάζοντες: Κεντοῦντες ὡς τοὺς θύννους τοῖς τριόδουσι, μεταφορικῶς.

θυλάκους: Θυλάκους φασὶν εἶναι τὰ παρὰ τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς Περσικά. εἴδη βρακίων παρὰ Πέρσαις. θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους, ἀντὶ τοῦ εἰσπηδῶντες εἰς τὰς ἀναξυρίδας.

1083. κεντούμενοι: Τοῦτο πρὸς τὴν ὁμοιότητα τῶν σφηκῶν.

1086. ἄρα δεινός: Ἡ ἀντῳδὴ καὶ ἀντιστροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ᾠδῇ. καὶ αὕτη γὰρ κώλων ἐστὶ καὶ στίχων ια', καὶ τὰ μὲν τροχαϊκὰ, τὰ δ' ἔχει ἰαμβικὰ, πλὴν ἐν τῷ ζ' κώλῳ τὸν τρίτον ἔχει πόδα χορεῖον.

1. δὲ ἦν om. V.
3. τὸ τοῦ] Scribendum τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι τοῦ.
Ἀχαιοῦ] Immo Sophoclis, ut videtur: vid. ad schol. Pac. 352.
ἀπὸ] ἆ V. ἐκ est in scholio Paris.
4. Ἀντὶ—ὀργήν om. R.
5. Ἀντὶ τοῦ om. R.
6. δάκνουσι R.
7. Scholion v. 1079. om. R.
8, 9. ὡς ὑπὸ—οὐρανὸν om. V.
10. εἰ add. V.
11. Τὸ γλαῦξ] τὸ γλαῦκα V.
φησὶν εὐ. V. Εὐ. φησὶν Ald.
οἱ Ἀττικοὶ] οἱ om. Ald. ὅτι ἀττικοὶ V.
13. καλεῖ add. R. Seqq. om. R.
ἄλλως. φασὶ V. φασὶ δὲ Ald.
15, 16. ὡς—μεταφορικῶς om. R.
17. θυλάκους γὰρ παρὰ R.
τὰ] τὰς V. Ald.
18. περσικά R. Περσικάς V. Ald. Seqq. om. R.
εἴδη] εἶναι εἴδη V.
18, 19. Πέρσαις—ἀναξυρίδας] πέρσαις. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ εἰσπηδῶντες εἰς τὰς ἀναξυρίδας. θυλάκους γὰρ τὰ παρὰ τοῖς σκέλεσι καὶ τοῖς μηροῖς περσικά V.
20. Scholia v. 1083–1097. om. R.

ἐπὶ τῷ τέλει αἱ συνήθεις δύο διπλαῖ. τὸ δὲ ἦ κἀνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἔα κατὰ κρᾶσιν ἢ ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον ἐγώ.

1089. οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν: Τὸ φροντὶς ἐνταῦθα συνάπτεται.

1090. ῥῆσιν εὖ λέξειν: Ὡς οἱ νῦν ἀσκοῦσι μόνον τὸ εὖ λέγειν, οὐ τὰ πολεμικά.

1093. πολλὰς πόλεις: Ἴσως ὑπὸ Μήδους γενομένας Ἀθηναίων.

1097. πολλαχοῦ: Τὸ ἀντεπίρρημα ὅμοιόν ἐστι τῷ ἐπιρρήματι, καὶ τοῦτο ἐκ τῶν εἰωθότων στίχων τροχαϊκῶν, ὑφ' ὃ διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

1103. οἱ δὲ παρὰ τοὺς ἕνδεκα: Ἐτήρουν οἵδε τοὺς δεδεμένους. οὗτοι δὲ νῦν θεσμοφύλακες καλοῦνται. Ἄλλως. ἡ τῶν ἕνδεκα ἀρχὴ τοὺς μὲν ὁμολογοῦντας καὶ ἀνδραποδιστὰς καὶ λωποδύτας θανάτῳ ἐκόλαζον, τοὺς δὲ ἀρνουμένους εἰς δικαστήριον εἰσῆγον. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰς ἐνδείξεις. ἔνδειξις δέ ἐστι δίκη, ὥς φησιν ὁ Παλαμήδης, κατὰ τῶν τὰ δημόσια πωλούντων.

1104. οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ: Ἔστι τόπος θεατροειδής, ἐν ᾧ εἰώθασι τὰ ποιήματα ἀπαγγέλλειν, πρὶν τῆς εἰς τὸ θέατρον ἀπαγγελίας. τοῦτο δέ φησι δεικνὺς ὅτι εἰς πάντα τόπον εὑρήσει τις δικαστὰς ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἄλλως. τοῦτο οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν δικῶν. τάχα δὲ καὶ τὰς διαίτας δηλοῖ.

1105. συμβεβυσμένοι: Πυκνώσαντες ἑαυτοὺς καὶ κάμψαντες διὰ τὸ γῆρας. Ἄλλως. τὸ πυκνὸν πρὸς τὸ ξυμβεβυσμένοι. παίοντες δὲ μόλις τῇ βακτηρίᾳ, ὡς ἂν γέροντες. ἢ ὑπὸ τοῦ συμπεπυκνῶσθαι.

1. τὸ ἦ κατὰ κρᾶσιν ἀπὸ (ἀπὸ habet G, om. V.) τοῦ ἔω ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον V.

8. Scholion metricum om. V.

11, 12. Ἐτήρουν — Ἄλλως om. R.

11. οἵδε V. οὗτοι Ald.

12. θεσμοφύλακες] νομοφύλακες Polluci 8, 102. Vid. Ullrichii dissertationem de undecimviris p. 267. et Schneider. ad Xenoph. opusc. polit. p. 127.

14. τοὺς δὲ] δὲ om. R.

14, 15. εἰσῆγον δὲ — ἐνδείξεις om. R.

15. ὥς add. R. φησὶν om. V.

16. τὰ om. V.

17. Scholia v. 1104–1114. om. R.

ἔστι τόπος V. τόπος ἔστι Ald.

18. ἀπαγγελίας V. ἐπαγγελίας Ald.

19. δεικνὺς add. V.

20. ἄλλως. τοῦτο V. τοῦτο δὲ Ald.

οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πλῆθος τῶν δικῶν] Indoctum scholiastæ commentum, quod notavit Schoemannus in dissert. de sortitione judicum p. 43.

23. ἄλλως. τὸ V. τὸ δὲ Ald.

ἐδίδοντο δὲ καὶ βακτηρίαι τοῖς δικασταῖς ὁμόχροοι τοῖς δικαστηρίοις, ὅπου ἑκάστους εἰσελθόντας δικάζειν ἔδει, ἵνα τὸν διαμαρτάνοντα ἀπελέγξῃ τὸ χρῶμα.

1106. ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάροις: Τουτέστιν ἠρέμα, ὡς οἱ σκώληκες, διὰ τὸ γῆρας. κύτταροι δὲ αἱ τῶν κηρίων κοιλότητες. ἔστι δὲ ἡ πυελὶς ἡ περικειμένη ταῖς βαλάνοις. Ἄλλως. καὶ τῶν σφηκῶν τὰ κοῖλα καὶ τὰ τῆς πεύκης καὶ τὰ τῆς πίτυος προανθοῦντα στροβίλια, καὶ ὁ πυθμὴν, καὶ ἡ κατάτρησις. οἱ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς κηροῖς τρήματα, ἢ τὰ κοῖλα ἄγγη, καὶ τῶν αἰδοίων τοὺς βαλάνους.

1109. ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες: Τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λέγει ῥήτορας. κηφῆνες δέ εἰσιν οἱ ἄρσενες τῶν μελισσῶν, οἵτινες οὔτε κέντρα ἔχουσιν, οὔτε κηρία ἐργάζονται, ἀλλὰ τὰ τῶν μελισσῶν ἔργα ἐσθίουσιν. Ἡσίοδος·

κηφήνεσσι κοθούροις ἴκελος ὁρμὴν,
οἵτε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοὶ
ἔσθοντες.

[1111. ὡσανεὶ ἔφη τὸν γόνον τῶν μελισσῶν. R.]

1114. φλύκταιναν: Φύσκαν ἐν τῇ χειρὶ ἐκ τοῦ κωπηλατεῖν.

1115. ἔμβραχυ: Καθάπαξ, ἢ παντάπασι τὸ ἔμβραχυ, Ἀττικὴ συνήθεια, οὐδὲν πλέον δηλοῦσα ἢ τὸ βραχὺ, ὡς ἐμφαγεῖν τὸ φαγεῖν. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ τὸ ἐνδυστυχῆσαι ἀντὶ τοῦ δυστυχῆσαι.

1. δὲ καὶ] καὶ om. V.

βακτηρίαι—ὁμόχροοι] Conf. schol. Pluti 278.

6. ἡ πυελὶς ἡ περικειμένη] ὁ ποικίλος ὁ παρακείμενος (περικείμενος V.) Ald. Correctum a Dobræo collata Suidæ annotatione, quam paullo post apponemus.

ταῖς βαλάνοις] Legebatur τοῖς βαλάνοις. τοῖς βαλανείοις V.

7. σφηκῶν] Legebatur σφηκιῶν. Conf. ad schol. Pac. 198.

σφηκιῶν] De hoc vocabulo V. supra ad v. 1101. σφηκιὰ καὶ τὰ τῆς πεύκης—αἰδοίων τὰς βαλάνους.

8. στροβίλια] Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 397.

9. Post βαλάνους addit Ald. ἄλλως. κύτταρος τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος, ἡ τῆς βαλάνου πυελὶς καὶ κατάτρησις. ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν, ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα, τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον τὴν προάνθησιν τῆς πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων πυρῶν, ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. οἷον οὖν ἀγγειῶδές φησι κύτταρον οὐρανοῦ. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις "πόσθιον τῷ σῷ προσόμοιον στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον." quæ Musurus inseruit ex Suida s. κύτταρος, non animadvertens, Suidam hæc maximam partem ex scholio Pac. 198. descripsisse.

13. Ἡσίοδος] Ἔργ. 302.

20. συνήθεια] Sequentia om. R.

ὡς] ὡς τὸ V.

21. Εὐριπίδῃ] Phœniss. 739. Vid.

1117. *οὔτοι ποτὲ ζῶν*: Καυνάκην ἀμφιάσαι βούλεται τὸν πατέρα ὁ υἱὸς, ἀφελόμενος τὸ τριβώνιον. φησὶν οὖν ὅτι τρίβωνα οὐκ ἀφαιρῶ ἐμαυτοῦ. τὸν γὰρ τρίβωνα περισπάσας θέλει αὐτὸν καυνάκην ἐνδῦσαι. καυνάκης δὲ χλαῖνα Περσικὴ ἀλεεινὴ, παρὰ τὸ ἀλεαίνεσθαι. ὁ δὲ Παλαμήδης φησίν· καυνάκης ἐστὶ Περσικὸν ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μαλλούς. Ἄλλως. καυνάκης εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ περσίδα καλοῦσιν. οἱ δὲ σισύραν Θυμαιτίδα, ὅπερ ἔοικε Μορύχου σάγματι. σάγμα δὲ ἡ θήκη τοῦ ὅπλου, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς. ἐπεστρατεύσατο δὲ, σφοδρῶς ἐπῆλθε τοῖς ἡμετέροις μαχεσόμενος σώμασι. μήποτε τὸν πνεύσαντά φησι βορέαν ἐπὶ τῷ Ἀρτεμισίῳ καὶ διαφθείραντα τὸν τῶν βαρβάρων στόλον. καλῶς δὲ ἐπεστρατεύσατο. πολὺς γὰρ ἐπελθὼν κατέδυσεν αὐτῶν τὰ σκάφη, βοηθῶν Ἀθηναίοις.

1121. *οὐδαμῶς μοι ξύμφορον*: Οὐ λυσιτελεῖ μοι, φησὶ, πολυτελῆ ἀμφιέννυσθαι. καὶ γὰρ πρώην ἰχθύδια ἐσθίων ὀπτὰ, καταστάξαντος ζωμοῦ ἐπὶ τὸ ἱμάτιον, τριώβολον ἔδωκα τῷ γναφεῖ μισθὸν, τουτέστι τῷ πλύνοντι τὰ ἱμάτια.

[1123. *ἐπὶ τὸ ἱμάτιον*. R.]

1127. *τριβωνικῶς*: Ἐὰν μὲν τριβωνικῶς, ὥσπερ τριβώνιον τετριμμένῳ καὶ ἀσθενήσαντι. ἐὰν δὲ γεροντικῶς, ὡς πρέπει γέροντι.

1128. *φυτεύειν*: Γεννᾶν.

1129. *ἀποπνῖξαι*: Διὰ τὸ καῦμα τὸ ἀπὸ τῆς καυνάκης. [ὑπὸ κρύους δηλονότι παρὰ τὴν ὑπόνοιαν. καινὸν δὲ λαμβάνει ἱμάτιον. R.]

1131. *τουτὶ τὸ κακόν*: Τὸ καινὸν παρ' ὑπόνοιαν. ἐπεὶ καινὸν παραλαμβάνει ἱμάτιον.

1132. *οἱ δὲ καυνάκην*: Ἔοικε τὸ βαρβαρικὸν εἶναι φόρημα.

Elmslei. ad Eurip. Bacch. 508. p. 77.
ἀντὶ om. V.
1–9. Καυνάκην — σώμασι om. R. præter verba φησὶν ὅτι τὸν τρίβωνα οὐκ ἀφαιρῶ.
1. ἀμφιάσαι V. ἀφιᾶσαι Ald.
2. οὖν om. V.
5. παλαμήδης ὕφασμα μαλοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ἑ. μέρους V.
6–9. Ἄλλως—σώμασι om. V.
10. μήποτε ὁ διαφθείρας τὸν ἐπ' ἀρτεμισίῳ τῶν βαρβάρων — V.
11. καλῶς δὲ ἐπεστρατεύσατο add. R.
12. ἐπελθὼν] ἐλθὼν R. κατέδυσεν R. βοηθῶν Ἀθηναίοις om. R. Post Ἀθηναίοις addit Ald. διὸ καλῶς τὸ ἐπεστρατεύσατο, quæ ipsa quoque om. R.
14–16. καὶ γὰρ—τὰ ἱμάτια om. R.
15. γναφεῖ V. κναφεῖ Ald.
18. τετριμμένῳ καὶ ἀσθενήσαντι om. V. Totum scholion om. R. præter verba ὡς πρέπει γέροντι.
20, 21. Γεννᾶν—καυνάκης om. R.
23–25. om. R.
25. τὸ] Fort. τι. φόρημα V. φόρεμα Ald.

1133. *ἐγὼ δὲ σισύραν*: Σισύραν εἶπε οὐ τὸ μαλλωτὸν στρῶμα, ἀλλὰ βαίταν. ἔστι δὲ ἡ ἀπὸ δερμάτων συρραπτομένη χλανίς. Θυμαιτίδα δὲ εἶπεν ἀπὸ δήμου τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, ὡς ἐκεῖ τῶν βαιτῶν γινομένων, ἀπὸ Θυμοίτου ἥρωος. μήποτε δὲ γραπτέον Θυμοιτίδα.

1134. *εἰς Σάρδεις*: Εἰς Σάρδεις γὰρ ἐπωλεῖτο τὰ Περσικὰ ἱμάτια. Σάρδεις δὲ πόλις Λυδίας ὑπὸ Πέρσαις. ἀναγκαίως οὖν Περσικὰ ἐφόρουν.

1136. *οὐ τοίνυν γ', ἀτάρ*: Οὐκ ἦλθον εἰς Σάρδεις.

1137. *Μορύχου σάγματι*: Μόρυχος ὠχρός. σάγματι δὲ τῷ μαλλωτῷ σάγῳ, ᾧ ἐχρῆτο ὡς τρυφερὸς πλείονι θάλπει χρώμενος. Ἄλλως. τῶν περὶ τρυφὴν ἐσπουδακότων ὁ Μόρυχος. σάγματι δὲ, ἐπεὶ παχέα. ἴσως ὡς ἐκείνου παχεῖ σάγματι χρωμένου. Ἐκβάτανα δὲ πόλις Περσῶν. κρόκη δὲ ῥοδάνη καὶ κροκύφαντος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται.

1139. *χόλιξ*: Χόλιξ λέγεται τὸ τοῦ βοὸς ἔντερον μαλλωτὸν, ὅ ἐστιν ὁ ἐκ κρόκης μαλλός. Ἄλλως. τὰς ἐξοχὰς τῶν κρόκων εἰκάζει χόλικι. τοῦτο δὲ Ἀρτεμίδωρος λέγει, τὰς ἐπὶ τῆς κοιλίας λεγομένας χολάδας. Εὐφρόνιος δὲ οὐ τὰ ἔντερα καθ' αὑτὸ, ἀλλὰ πᾶν σὺν τῷ λίπει καὶ τοῖς ὑμέσιν.

1143. *ἐριώλην*: Ἐρίων ἀπώλειαν, παρὰ τὸ τὰ ἔρια ἀναλῶσαι.

1146. *κατήρυγε*: Κατέπνευσεν, ὡς ἐπὶ τῶν μετὰ τροφὴν ἐρευγομένων.

1151. *διερρυηκέναι*: Πρὶν συμπεσεῖν ἀπὸ τῆς ὀπτήσεως τὰ κρέα μου. ἐμβάδας τὰ δικαστικὰ ὑποδήματα.

1153. *τὰς Λακωνικάς*: Ἀνδρεῖα ὑποδήματα. ἢ ἀστειότερα· ὡς αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις

ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;

1–5. om. R. præter verba, ἀπὸ δήμου. φαίνεται καὶ ἡ σισύρα βαπτή.
1. στρῶμα add. V.
2. βαίταν] βαιτόν V.
δερμάτων V. δέρματος Ald.
3. εἶπεν add. V.
3, 4. ὡς ἐκεῖ—γινομένων add. V.
4. ἀπὸ om. V.
6. Scholia v. 1134–1156. om. R, præter gl. χολάς 1139, ἐρίων ἀπώλειαν 1143, ἀστειότεραι γὰρ αὗται 1153.
7. Πέρσαις] πέρσας V.
12. τρυφὴν V. τρυφῆς Ald.
16. μαλλωτὸν, ὅ ἐστιν] ὅ ἐστι μαλωτὸν, ὅ ἐστιν V.
17. ὁ ἐκ V. ὁ om. Ald.
18. Ἀρτεμίδωρος] ἀρτεμιδώρου V. ὑπὸ τεμιδώρου (sic) G.
τῆς κοιλίας] ταῖς δυσκολίαις V.
19. οὐ om. V.
21. ἀναλῶσαι καὶ ἀλῶσαι V.
27. Θεσμοφοριαζούσαις] 142.

ὁ δὲ Φιλοκλέων ἀποσείεται αὐτὰς, ὡς ἐχθρῶν Ἀθηναίοις τῶν Λακεδαιμονίων. καττύματα δὲ δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

1156. ἔνθες : Ἔνθες τὸν πόδα σου εἰς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας, καὶ περιπάτει ἐρρωμένως. ἔνθες ἀντὶ τοῦ ὑπόδυσαι. ἅμα μὲν πρὸς τὸ ὑπόδημα, ἅμα δὲ πρὸς τὴν χώραν.

1158. εἰς τὴν πολεμίαν : Ὁ μὲν εἶπε τὴν Λακωνικὴν ἐμβάδα, ὁ δὲ ὑπενόησε λέγειν αὐτὸν τὴν χώραν.

1162. χίμετλον : Ὅτι κυρίως νῦν τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους ἐπὶ τῶν δακτύλων τραῦμα. λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τοῦ ποδὸς, περὶ ὃ τὸ πάθος. καὶ ὅτι χίμετλον οὐ λέγουσιν ἑνικῶς, πληθυντικῶς δὲ χίμετλα. παρ' ὑπόνοιαν δὲ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀγαθὸν οὐδὲν λήψομαι. ὅστις τὰ τῶν γερόντων οὐ λήψομαι.

1164. διασαλακώνισον : Ἁβρύνθητι καὶ διαθρύφθητι. οἱ δὲ λυκώνισον ἀπὸ Λύκωνος μαλακοῦ, τοῦ Αὐτολύκου πατρός. Ἄλλως. ἔοικεν ἐμφαίνεσθαι τῷ ὀνόματι τὸ σαλακωνεύεσθαι, τουτέστι τὸ σαλεύειν τὸν πρωκτόν. ἔν τισι μὲν διαλυκώνισον. ἐν δὲ τῇ Ἀρτεμιδώρου συναγωγῇ διαλακώνισον. αἰτία δὲ τοῦ λεξειδίου ἡ συνήθεια. μήποτε γὰρ καὶ πεποίηται ὑπ' αὐτοῦ. εἰ δὲ μὴ ἀπεσχεδίασται τὸ διαλυκώνισον, τάχα ἂν λέγοιτο ἀπὸ Λύκου πεντάθλου. φαίνεται γάρ τις καὶ μαλακώτερος γενέσθαι. Ἀμειψίας " εἰ μὴ θανοῦσιν ἐστί τις τιμὴ κα- " ταβῶμεν." οἱ μὲν τὸν πένταθλον αὐτὸν Λύκωνα. ὁμοίως δ' ἐστὶ καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν τοῖς Τετραμέτροις " ὕστερον δ' αὐτὸν στρατη- " γὸν, οὓς ἀνειλωτημένην | καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακω-

7, 8. ἅμα μὲν πρὸς τὸ ὑπόδημα, ἅμα δὲ πρὸς τὴν χώραν R.

10. τραῦμα om. V. Totum scholion om. R.

14. Scholion v. 1164. om. R. præter verba οἱ δὲ λυκώνισον ἀπὸ λύκωνος μαλακοῦ πατρός.

καὶ om. V.

λυκώνισον R. Legebatur διασαλακώνισον.

15. λύκωνος R.V. Legebatur Σαλάκωνος.

πατρός. ὡς οἷον σαλεύειν τὸν πρωκτόν. ἄλλως—σαλακωνεύεσθαι γὰρ ἔν τισι V.

18. διαλακώνισον V. διειλακώνισεν Ald.

ἡ om. V.

συνήθεια] σύνταξις Dobræus.

19. ἀπεσχεδίασται V. ἐσχεδίασται Ald.

διαλυκώνισον V. διαλακώνισον Ald.

21. ὥς φησιν Ἀμειψίας Meinek. Quæst. scen. 2. p. 42.

τιμὴ V. μὴ Ald. Locus non integer.

22. αὐτὸν] ἂν τὸν V.

23. τετραμέτροις V. διμέτροις Ald.

αὐτὸν V. αὐτὸν καὶ Ald.

24. οὓς ἀνειλωτημένην add. V. Corrupte.

σεσαλακωνισμένην Schneiderus in lexico. Legebatur σεσαλωκισμένην.

“νισμένην.” Ἄλλως. ἁβρῶς καὶ μαλθακῶς σαυτὸν διακίνησον. ἀπό τινος Σαλάκωνος τρυφηλοῦ. τινὲς δὲ σαλακωνίσαι φασὶ τὸν πρωκτὸν αἰσχρῶς κινῆσαι. σαῦλον δὲ καλεῖται τὸ φαῦλον καὶ διερρυηκός.

1167. ὅτῳ δοθιῆνι: Ἀπροσλόγως παίζει. καὶ τοῦτο τῷ διασαλακωνίσαι ὅμοιον. ἢ πρὸς τὸν πατέρα ἀμόρφως ἠμφιεσμένον τὴν καυνάκην καὶ ἀναρμόστως, ὡς καὶ τὸ σκόροδον τῷ δοθιῆνι ἀνάρμοστον ὡς εἰς θεραπείαν. δοθιὴν δὲ φῦμα φλυκταίνῃ ἐοικός.

1168. σαυλοπρωκτιᾶν: Σαλεύειν τὸν πρωκτόν. σαῦλον δὲ τὸ κοῦφον.

1172. πρῶτον μὲν, ὡς ἡ Λάμια: Ὅτι οὐκ οὖσαν τὴν Λάμιαν ὑποτίθεται. διὸ τὸ χ. τοῦτο δὲ ἐν μύθῳ λέγεται.

1173. Καρδοπίων: Καὶ τοῦτο ἀρχὴ μύθου. Δίδυμος· ὁ Καρδοπίων ζητητέος. οὐδαμοῦ κωμῳδεῖται. ἀλλ' Ἀγκυλίων, ἐπὶ τῷ τὴν μητέρα διατιθέναι. λείπει δὲ ἔτυψεν. [ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα: Λείπει ἐτύπησεν. Gl. Victor.]

1177. μῦς καὶ γαλῆ: Πρὸς τὴν συνήθειαν, ὅτι τὸν μῦθον προέταττον οὕτως, οἷον, ἦν οὕτω γέρων καὶ γραῦς. καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ “ἦν οὕτω δὴ παῖς, μᾶλλον δὲ μειρακίσκος· τούτῳ δ' ἦσαν ἐρασταὶ “πάνυ πολλοί.” Ἄλλως. ἀρχὴ μύθου. τοῦτο δὲ πρὸς τὸ κατ' οἰκίαν εἰρημένον τῷ Βδελυκλέωνι, οἰόμενος περὶ μυθαρίων αὐτὸν λέγειν.

1178. Θεογένης: Ὁ Θεογένης οὗτός ἐστιν ὁ Ἀχαρνεὺς, ὃν καὶ ἐπὶ τῷ μεγάλα ἀποπατεῖν κωμῳδοῦσιν. [δῆλον δὲ ἐν ταῖς Ὥραις. V.]

1179. τῷ κοπρολόγῳ: Μεγαλοφυὴς γὰρ ὢν καὶ ἀλαζὼν παρῃτεῖτο ὡς μικρὰ ταῦτα ἀκοῦσαι.

1. ἁβρῶς] ἀδρῶς V. μαλθακῶς V. μαλακῶς Ald.
4. οὐ πρὸς λόγον G. παίζει] Sequentia om. R. διασαλακωνίσαι V. σαλακωνίσαι Ald.
6. ὡς καὶ V. ὡς om. Ald.
7. ὡς add. V.
8. Σαλεύειν] σαυλεύειν V, non G. σαῦλος V.
10, 11. ἐν μύθῳ λέγεται ὅτι οὐκ οὖσαν τὴν λαμίαν ὑποτίθεται R.
10. Λάμια—Λάμιαν] Λαμία—Λαμίαν Ald.
12. Scholion v. 1173. om. R.
14. διατιθέναι] κακῶς διατιθέναι Portus.
16–21. Nihil præter ἀρχὴ μύθου μῦς καὶ γαλῆ habet R.
16. τὸν μῦθον V. τὸν om. Ald.
17. ἦν οὕτω γέρων V. οὕτω om. Ald. Φαίδρῳ] P. 237 B.
18. δὴ add. V.
22. ὁ V. ὅτι Ald. ὁ—ἐστιν om. R.
23. ἀποπατεῖν R. ἀποδάτειν V. ἀποπαρδεῖν Ald. Ὥραις] Fragm. 486 b.

1182. ὡς ξυνεθεώρεις: Ἐμφαίνει μὲν ὡς περὶ γενναίων τινῶν καὶ λαμπρῶν. Ἀνδροκλέα δὲ Κρατῖνος Σεριφίοις φησὶ δοῦλον καὶ πτωχὸν, ἐν δὲ Ὥραις ἡταιρηκότα Ἀριστοφάνης τὸν αὐτόν· Τηλεκλείδης δὲ ἐν Ἡσιόδοις καὶ Ἐκφαντίδης βαλαντιοτόμον. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπὶ μαλακίᾳ γνωριμώτατος, ἕτερος δὲ γενναῖος ἢ λαμπρὸς Κλεισθένης οὐ πάνυ. Ἄλλως. δέον αὐτὸν εἰπεῖν ἐπίσημα ὀνόματα, τούτους εἶπεν, ἵνα αὐτοὺς διαβάλλῃ.

1184. πλὴν ἐς Πάρον: Ἀντὶ τοῦ μισθωτὸς ὢν στρατιώτης. τὸ δὲ Πάριον τοῦ Πόντου πόλις. καὶ παροιμία

ἐν Παρίῳ ψυχρὸν μὲν ὕδωρ, καλαὶ δὲ γυναῖκες.

δύ' ὀβολὼ φέρων: Ἀντὶ τοῦ μισθοφορῶν τοσούτου. Πάρον δὲ οἱ μὲν τόπον, οἱ δὲ κατὰ παιδιὰν εἰρῆσθαι κωμικὴν τὴν Πάρον. ἰκρίοις δὲ θεωροῦντες τοὺς δύο ὀβολοὺς παρεῖχον τοῖς ἀρχιτέκτοσιν.

1186. Ἀσκώνδᾳ καλῶς: Τὸ χ, ὅτι περὶ τοῦ Ἐφουδίωνος ὡς ἀληθῶς ἱστορεῖ. Ἄλλως. ὅτι κατεψευσμένοι φαίνονται οὗτοι παγκρα-

1. Scholion v. 1182. om. R.

2. Σεριφίοις] Scribebatur Σερίφοις.

3. ἐν δὲ Ὥραις add. V.

ἡταιρηκότα Ἀριστοφάνης τὸν αὐτὸν] ἡταιρηκότα αὐτὸν Ald. ἡταιρηκότα ἆρα τὸν αὐτὸν V. Recepi emendationem a Th. Bergkio mecum communicatam.

4. ἐν Ἡσιόδοις addidi ex V, in quo scriptum ἐν τοῖς δυς.

ἐκφαντίδης V. Φραντίδης Ald.

βαλαντιοτόμον] Scribebatur βαλλαντιοτόμον.

5. ἢ λαμπρὸς] ἢ λαμπρὸς ἢ V.

6. Ἄλλως add. V.

δέον αὐτὸν εἰπεῖν V. δέον δὲ εἰπεῖν αὐτὸν Ald.

8. Scholia v. 1184. om. R. præter verba ἔπαιξεν ἀντὶ τοῦ ὅτε εἰς πάρον ἐστρατευσάμην.

μισθωτὸς ὢν στρατιώτης] Immo θεωρός. Errorem scholiastæ notavit Boeckh. de œcon. civ. Athen. vol. 1. p. 230.

9. Πάριον] Legebatur Πάρον. Πάριον in versu Aristophanis legit scholiasta, nisi Πάρον insulam cum Παρίῳ urbe Pontica confudit.

τοῦ add. V.

10. ἐν Παρίῳ Casaubonus ad Athenæi 14. p. 644. B. ἐν δὲ παρίῳ V. Ald. ἐν δὲ Πάρῳ Kusterus.

11. Ἀντὶ τοῦ μ.] ἄλλως. μ. V.

Πάρον δὲ addidi ex V.

11, 12. οἱ μὲν—κωμικὴν supra post καλαὶ δὲ γυναῖκες habet Ald. Transposui auctore V.

12. εἰρῆσθαι om. V.

τὴν Πάρον addidi ex V. Hic quoque scholiasta in versu comici Πάριον videtur legisse.

ἰκρίοις (ἰκρίων V.) δὲ θεωροῦντες] Inepte de theorico cogitat.

13. τοῖς ἀρχιτέκτοσιν add. V.

14. Scholia v. 1186–1193. om. R. præter verba ὅτι περὶ τοῦ ἐφουδίωνος ἀληθῶς ἱστορεῖ et τὸν πολεμικὸν ὑπενόησεν.

περὶ τοῦ ἐφουδίωνος R. περὶ τοῦ ἐρουδίωνος Ald. περὶ ἑτέρου δίωνος V.

ὡς om. R.V.

15. Ἄλλως. ὅτι addidi ex V.

κατεψευσμένοι] κατεψυγμένοι δὲ Ald. κατεψυγμένως V. Emendavit Bernhardyus ad Eratosth. p. 220.

οὗτοι οἱ Bernhardyus.

τιασταὶ ἐπὶ παιδιᾷ. ὁ δὲ Ἀσκώνδας καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. εἰ μὴ ἄρα ὁ Ἐφουδίων ἐστὶν ὁ ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσι φερόμενος Ἐφουδίων Μαινάλιος οθ'.

1190. θώρακ' ἔχων: Τὸν πολεμικὸν ὑπενόησε χιτῶνα, τοῦ Βδελυκλέωνος τὸ στῆθος εἰπόντος. θώραξ γὰρ καὶ τὸ στῆθος δηλοῖ, παρὰ τὸ τὸ θεῖον ὠρεῖν, τουτέστι φυλάττειν τὸ διανοητικὸν, ὅ ἐστιν ἐν ἡμῖν θεῖον. ὅθεν καὶ τὸ θωρήξασθαι, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν εἴρηται, οὐ μόνον τὸ καθοπλισθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸ μεθυσθῆναι σημαίνει, διὰ τὸ θερμαίνειν τὸ στῆθος. καὶ ἀκροθώρηκας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. φησὶν οὖν, πῶς ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον καθωπλισμένος; ἐπειδὴ νόμος ἦν τοὺς γυμναστὰς γυμνοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα εἰσέρχεσθαι.

1192. παρ' ἀνδράσι ξένοις: Ἔθος γὰρ ἐπὶ τοῖς ξένοις καυχᾶσθαι.

1193. σεαυτοῦ: Ὃ αὐτὸς σεαυτῷ περιεποιήσω.

1196. Ἐργασίωνος: Γεωργοῦ. θηλυκῶς δὲ ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ἡ χάραξ, ἀρσενικῶς δὲ ἐπὶ τῶν πρὸς πολιορκίαν. χάραξ δέ ἐστι τὸ λεπτὸν ξύλον, ᾧ προσδεσμοῦσι τὴν ἄμπελον, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων συντριβῇ.

1198. λαμπάδα ἔδραμες: Εἰ οἶδας σεαυτὸν λαμπαδοδρομήσαντα. ὅτι γὰρ καὶ ἠγωνίζοντο δρόμῳ λαμπάδας ἔχοντες ἐν τῷ Κεραμεικῷ φανερόν.

1201. Φάϋλλον: Εἴρηται περὶ Φαΰλλου ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν. ὁ βούπαις δὲ ἡλικίας ὄνομα, ὁ νέος ἐφῆλιξ.

1202. εἷλον διώκων: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ἐνίκησα δρόμῳ, πάλιν

2. ὁ ἐφουδίων V. ὁ Ἐρουδίων Ald. Ἐφωδίων est apud Hesychium.
ταῖς V. τοῖς Ald.
ἐφουδίων V. Ἐρουδίων Ald.
3. οθ' addidi ex V.
4. Scholion v. 1190. om. V.
ὑπενόησεν R. ἐνόησε Ald.
6. τὸ τὸ] Alterum τὸ om. Ald. Est recentissimi grammatici annotatio.
7. Ἀχαρνεῦσι] 1132.
12. τοῖς ξένοις V. τῶν ξένων Ald.
13. Ὃ] ὅτι V.
ἑαυτῷ G, non V.
περιεποιήσω] περιεποίησε V. περιεπονίσω Ald. quod alii in περιεπονήσω mutarunt.
14. Γεωργοῦ] τοῦ add. V: quod του esse potest.
14–17. ἡ χάραξ—συντριβῇ om. R. ἡ χάραξ om. V.
18–20. Εἰ — φανερόν] ὅτι ἠγωνίζοντο δρόμον λαμπάδας ἔχοντες δῆλον R.
18. εἰ οἶδας σεαυτὸν V. εἰς σεαυτὸν Ald.
λαμπαδοδρ—] λαμπαδιοδρ— Ald.
19. ὅτι R.V. ὅτῳ Ald.
δρόμῳ V. δρόμον R. τρόπῳ Ald.
20. φανερόν] ἐκ τῶν εἰς Βατράχους add. Ald. quæ om. R.V.
21–p. 521, 2. om. R.
21. τοῖς add. V.
Ἀχαρνεῦσιν] 213.

περὶ δίκης φησί. δρομεὺς δὲ ἄριστος ὁ Φάϋλλος. ξυνουσιαστικὸς δὲ κοινωνικός.

1206. ὡδὶ κελεύεις: Νεανικῶς. φαίνεται ὅτι πρὸς τῷ στόματι τὰ γόνατα ἔχων κατεκλίθη. γυμναστικῶς δὲ, παλαιστρικῶς. χύτλασον δὲ, διάχυσον σεαυτὸν, ὑγρῶς ἄλειψαι. χυτλάζειν δὲ τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ κυρίως τὸ ὑγροῦ ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. καὶ χύτλον τὸ ὑδρέλαιον.

1209. ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων: Ὡς οἱ ἐν συμποσίοις ἀνακείμενοι πρὸ τοῦ προσφάγια εἰσενεχθῆναι ἐπαινοῦσι τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ σκεύη, καὶ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ ἐν τῇ αὐλῇ.

[1210. κρὲξ ὄρνεον παραπλήσιον γεράνῳ. R.]

1211. ὕδωρ κατὰ χειρός: Λείπει τὸ αἴτησον. οὕτως δὲ ἔθος λέγειν, ὕδωρ κατὰ χειρὸς, πρὸ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν τράπεζαν, μετὰ δὲ τὸ δειπνῆσαι, ἀπονίψασθαι δὸς ὦ παῖ.

1213. ἐνύπνιον ἑστιώμεθα: Ὅτι εἴρηται μὲν τὰ ἐν συμποσίῳ, οὐ μὴν γεγένηται, ὡς ὄνειρόν φησιν ἑορακέναι.

1216. Ἀκέστορος: Ἐπεὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀκέστορα ξένον κωμῳδοῦσι τὸν τραγικὸν, ὃς ἐκαλεῖτο Σάκας. Θεόπομπος Τισαμενῷ οὐ κοινῶς ξένον, ἀλλὰ Μυσόν·

τὸν δὲ Μύσιον
Ἀκέστορ' ἀναπέπεικεν ἀκολουθεῖν ἅμα.

καὶ Μεταγένης Φιλοθύτῃ ὁμοίως

ὦ πολῖται δεινὰ πάσχω. τίς πολίτης δ' ἐστὶ νῦν
πλὴν ἄρ' ἢ Σάκας ὁ Μυσὸς καὶ τὸ Καλλίου νόθον.

1217. τὰ σκόλι' ὅπως δέξῃ καλῶς: Ἀρχαῖον ἔθος ἑστιωμένους

3. Νεανικῶς add. R.
4. τὰ (τὰ om. R.) γόνατα ἔχων R.V. ἔχων τὰ γόνατα Ald.
4–16. γυμναστικῶς—ἑορακέναι om. R.
7. ὑδρέλαιον V. ὑδρέλεον Ald.
8. ὡς V. ὅτι Ald.
9. προσφάγια add. V.
εἰσενεχθῆναι V. εἰσαχθῆναι τὰ βρώματα Ald.
11. κρὲξ] Ex hac annotatione apparet κρεκάδια ornamenta quædam esse similia avi κρέξ vel κρέκα dictæ.
12. αἴτησον V. αἴτησαι Ald.
16. ἑωρακέναι Ald.
17. ἀκέστορα R.V. Ἀκεστερον Ald. et in lemmate Ἀκέστερος.
18. τὸν τραγικὸν R.V. τῶν τραγικῶν Ald. Sequentia om. R.
Τισαμενῷ] Τισαμένῳ Ald.
21. Ἀκέστορ'] ἀκέστορα V. Ἀκέστερον Ald.
ἅμα καὶ μεταγενῆ φιλοθύτην addidi ex V. correcto scripturæ vitio.
23. τίς πολίτης] Incipiunt alterius personæ verba.
ἐστὶ νῦν πλὴν ἄρ' ἢ Σάκας] ἐστι πλὴν ἀρισάκας V. ἐστὶ πλὴν ἀρσάκας Ald. Correxi jam in editione prima.
25. Scholia v. 1217–1228. om. R.

ᾄδειν ἀκολούθως τῷ πρώτῳ εἰ παύσαιτο τῆς ᾠδῆς, τὰ ἑξῆς. καὶ γὰρ ὁ ἐξ ἀρχῆς δάφνην ἢ μυρρίνην κατέχων ᾖδε Σιμωνίδου ἢ Στησιχόρου μέλη, ἄχρις οὗ ἤθελε, καὶ μετὰ ταῦτα ᾧ ἐβούλετο ἐδίδου, οὐχ ὡς ἡ τάξις ἀπῄτει. καὶ ἔλεγεν ὁ δεξάμενος παρὰ τοῦ πρώτου τὰ ἑξῆς, κἀκεῖνος ἐπεδίδου πάλιν ᾧ ἐβούλετο. διὰ τὸ πάντας οὖν ἀπροσδοκήτως ᾄδειν καὶ λέγειν τὰ μέλη, σκολιὰ εἴρηται, διὰ τὴν δυσκολίαν. Ἄλλως. ὅπως παραδέξῃ. ἐν κύκλῳ γὰρ ᾖδον τὰ σκολιὰ, ἅ εἰσι παροίνιοι ᾠδαί.

1218. ὡς οὐδείς γε Διακρίων: Ὡς εἰς ταύτην ἑαυτὸν ἀναπέμπων τὴν τάξιν τοῦ πολιτεύματος. κατὰ γὰρ τοὺς Σόλωνος νόμους τρεῖς ἦσαν αἱ τάξεις, μία μὲν τῶν Παραλίων, ὧν προειστήκει Μεγακλῆς, ἑτέρα δὲ τῶν Πεδιέων, ὧν προειστήκει Λυκοῦργος, τρίτη δὲ τῶν Διακρίων, ὧν προειστήκει Πεισίστρατος. τὴν δὲ χώραν τὴν Διακρίαν Πανδίονά φασι τοῖς υἱοῖς διανείμαντα τὴν ἀρχὴν Λύκῳ δοῦναι, Αἰγεῖ δὲ τὴν περὶ τὸ ἄστυ, Πάλλαντι δὲ τὴν παραλίαν, Νίσῳ δὲ τὴν Μεγαρίδα.

1222. οὐχ οὕτω γε πανοῦργος: Τοῦτο εἶπεν, ὡς διαδεχόμενος αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τῶν τὰ σκόλια λεγόντων. οὐδὲν δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἑξῆς τοῦ σκολίου, ἀλλ' εἰς τὸν δῆθεν λέγοντα Κλέωνα αἰνίττεται.

1227. ἄνθρωφ' οὗτος ὁ μαινόμενος: Παρὰ τὰ Ἀλκαίου "ὤνηρ "οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος, ἀντρέψει τάχα τὰν πόλιν· ἁ δ' "ἔχεται ῥοπᾶς." ἀντὶ τοῦ ζητῶν μέγα κράτος. οὕτω δὲ Αἰολεῖς.

1228. ἀνατρέψεις: Ἀνατρέψεις ταχέως τὴν πόλιν, ἥτις πρὸς τοῦτο ῥέπει. ἐκ τῶν Ἀλκαίου δὲ παρῳδεῖ εἰς Κλέωνα ὡς μαινόμενον.

1231. Ἀδμήτου λόγον: Καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκολίου. ἑξῆς δέ ἐστι

1. τῷ πρώτῳ V. τὸ πρῶτον Ald.
τὰ ἑξῆς add. V.
7. ᾖδον τὰ V. ἤτοι διὰ τὰ Ald.
8. παροίνιοι] Legebatur παροίνιαι.
11. μὲν τῶν Παραλίων Portus. ἐν τῷ παραλίῳ V. Ald. Conf. schol. Lys. 58.
προειστήκει] προεστήκει V. hic et infra.
13. Διακρίων] διακριέων V.
15. περὶ] παρὰ V.
17. δεχόμενος V.
20. ὤνηρ οὗτος ὁ] ὤνησαι οὗτος ὁ V. ὤνησεν οὗτος καὶ Ald. Vera scriptura restituta ex schol. Thesm. 169.
21. μαιόμενος V. et scholiasta Thesm. Legebatur μαινόμενος.
ἀντρέψει τάχα Seidlerus. τρέψεις τάχα V. τάχα τρέψεις Ald.
τὰν] τὴν V. et Ald.
22. ζητῶν Seidlerus addidit. Nam sic grammatici μαίεσθαι interpretari solent.
οὕτω δὲ V. οὕτως Ald.
25. σκολίου] τοῦ σκολίου R.
ἑξῆς δέ ἐστι om. R.

τῶν δειλῶν ἀπέχου γνοὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

καὶ ἐν Πελαργοῖς

ὁ μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην,
ὁ δ' αὐτὸν ἠνάγκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.

Ἡρόδικος δὲ ἐν τοῖς κωμῳδουμένοις καὶ τὸν Ἄδμητον ἀναγέγραφε παραθεὶς τὰ τοῦ Κρατίνου ἐκ Χειρώνων

Κλειταγόρας ᾄδειν, ὅταν Ἀδμήτου μέλος αὐλῇ.

Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Χαίριδος, ὡς Ἀρτεμίδωρός φησι, περὶ μὲν τῆς Κλειταγόρας τῆς ποιητρίας, ὅτι ὡς ἀνδρώνυμον ἀναγέγραφε Κλειταγόραν, Ἀμμώνιος ἀπελέγχει αὐτὸν, περὶ δὲ τοῦ Ἀδμήτου παρεῖχεν. αὐτὸς δέ φησι Φανόδημον λέγειν, ὅτι φυγὰς ἐκ Φερῶν Ἄδμητος ἦλθε πρὸς Θησέα μετ' Ἀλκήστιδος καὶ Ἱππάσου τοῦ νεωτάτου τῶν παίδων καὶ κατῳκίσθη παρ' αὐτοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ· εἰς ὃν τὸ σκόλιον. τινὲς δέ φασιν ὡς Ἀλκήστιδος ὑπεραποθανούσης Ἀδμήτου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, σκόλια καὶ πενθήρη πρὸς αὐτὸν ᾔδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀνέπεμψεν Ἄλκηστιν· ὡς δ' Εὐριπίδης, Ἅιδῃ μαχεσάμενος Ἡρακλῆς. οἱ δέ φασιν ὡς ἔθος ἦν τὸν μὴ δυνάμενον ἐν τοῖς συμποσίοις ᾆσαι δάφνης κλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ᾄδειν. ἔνιοι δέ φασιν ὡς ἐκ τοῦ ἐναντίου προσηγορεύθησαν σκολιὰ τὰ παροίνια μέλη. ἁπλᾶ γὰρ αὐτὰ ἐχρῆν εἶναι καὶ εὔκολα, ὡς παρὰ

1. γνοὺς R. cum Athenæo 15. p. 695 C. πίουσ' V. ποιοῦσ' Ald.
χάρις] Sequentia om. R.
2. Πελαργοῖς] Fragm. 377.
4. μέλος] μέρος V.
5. Ἡρόδικος] Legebatur Ἁρμόδιος. Ἡρόδικος vel Ἀρτεμίδωρος Dobræus. Prætuli Ἡρόδικος, cujus κωμῳδούμενα memorantur ab Athenæo.
ἀναγέγραφε Dobræus. Legebatur ἀνάγει γραφήν.
6. τὰ (vel τὸ) addidit Dobræus. τοῦ addidi ex V.
Χειρώνων] Scribebatur Χειρόνων.
7. ᾄδειν] ᾄδει V.
8. ἀρτεμιδώρου V.
9. ἀνδρώνυμον Schneiderus in lexico. Legebatur ἀνδρωνύμενον.
10. Ἀμμώνιος—παρεῖχεν addidi ex V. Ante παρεῖχεν aliquid excidit.
11. φανόδημον V. Φαινόδημον Ald.
12. μετ'] μὲν V. τὸν Ald.
τοῦ νεωτάτου τῶν παίδων V. νεώτατον παῖδα Ald.
13. καὶ κατῳκίσθη—χώρᾳ] κατωκισθέντων ὑπὸ θησέως ἢ εὐριπίδου V.
13. σκόλιον] σκολιόν V. Sequentia om. V.
15. σκόλια] σκολιὰ Ald.
17. Post Ἡρακλῆς addit Ald. Δικαίαρχος δὲ ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς, τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων ὡς ἔτυχε τῇ τάξει, ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρρίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα· ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν. quæ ex Suida esse illata, qui ex scholiasta Platonis sumpsit, jam ad Ran. 1337. monui.

πότον ᾀδόμενα. οὐκ εὖ δὲ τοῦτο. τὰ γὰρ δύσφημα ἐπὶ τὸ εὐφημότερον μεταλαμβάνεται, οὐ μὴν τοὔμπαλιν. ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ ἑξῆς ἡ λύρα τοῖς συμπόταις ἐδίδοτο, ἀλλ' ἐναλλὰξ, διὰ τὴν σκολιὰν τῆς λύρας περιφορὰν σκολιὰ ἐλέγετο.

1232. τούτῳ τι λέξεις σκολιόν: Κολακικὸν τὸ σκολιὸν καὶ παρὰ Θεώρου. τοῦτο οἱ μὲν Ἀλκαίου, οἱ δὲ Σαπφοῦς· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλ' ἐν τοῖς Πραξίλλης φέρεται παροινίοις.

1233. ἀλωπεκίζειν: Πανουργεῖν, κολακεύειν. οὐδὲν δὲ τοῦτο πρὸς τὸ σκολιὸν τὸ εἰρημένον ὑπὸ Θεώρου, ἀλλ' ὡς κόλακα διαβάλλει αὐτόν.

1236. ἀνὴρ σοφός: Ὡς εἰ μὴ σοφὸς, οὐδὲ μουσικός.

1238. Κλειταγόρᾳ τε: Κλειταγόρας μέλος λέγουσι τὸ εἰς αὐτὴν Κλειταγόραν, ἥτις ἐγένετο ποιήτρια, Θετταλή τις γυνή. Ἁρμοδίου μέλος τὸ εἰς Ἁρμόδιον, καὶ Ἀδμήτου τὸ εἰς Ἄδμητον. ἐκ σκολιοῦ τινός ἐστιν. Ἀθηναίοις δὲ Θετταλοὶ συνεμάχησαν ἐν τῷ πρὸς τοὺς τυράννους πολέμῳ.

1240. πολλὰ δὲ διεκόμισας: Τοῦτο, φησὶν, ἐπάξω πρὸς τὸ σκολιὸν Αἰσχίνου, ἐπεὶ κομπαστὴς ἦν.

1242. εἰς Φιλοκτήμονος: Φιλοκτήμων ἄσωτος οὗτος καὶ συνεχῶς δεῖπνα ἐποίει.

1243. τὸ δεῖπνον Χρυσέ: Μεταβαλεῖν θέλει τοὺς τρόπους τὸν πρεσβύτην. εἰ γάρ πού τις ἐκαλεῖτο εἰς ἄριστον, ἢ εἰς δεῖπνον, τὸ ἄριστον ἢ τὸ δεῖπνον ἑαυτοῦ ἔφερε. τὸ ὄνομα δὲ τοῦ θεράποντος Χρυσός. πατάξαι, γράφεται καὶ καταράξαι ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν τὴν θύραν.

[1248. οὐδὲν πείσει ἂν συνῇς ἀνδράσιν ἀστείοις. R.V.]

5. Scholia v. 1232–1236. om. R.

5, 6. καὶ παρὰ—ἀλλ' add. V.

6. ἀλλ' ἐν τοῖς π. V. ἐν τοῖς Π. δὲ Ald.

11. Post μουσικός sequitur in V. ad v. 1237. χρήματα πλουσίου ᾠδήματ' Αἰσχίνης συνέθηκε πενίτιον (scr. πενιχρὸν) τῷ ἀλαζόνι· Κλειταγόρα δὲ συνέπλεξεν ἐκ τοῦ σκολιοῦ.

12–16. κλειταγόρα ἥτις ἐγένετο ποιήτρεια. συνέπλεξε δὲ ἐκ τοῦ σκολίου R.

12. κλειταγόρας V. Κλειταγόρα Ald.

λέγουσιν add. V.

15. δὲ add. V.

17–20. om. R.

21–25. ὅτι ὄνομα θεράποντος χρυσός. μεταβαλεῖν θέλει τοὺς τρόπους τοῦ πρεσβύτου R.

22. γάρ V. δέ Ald.

τὸν ἄριστον ἢ τὸν δεῖπνον V.

24. καταβαλεῖν θύραν. γράφεται πατάξαι V.

26. ἀνδράσιν om. R.V, habet G.

1249. *παρῃτήσαντο*: *Οἷον παρεμυθήσαντο τὸν ἀδικηθέντα, ἢ ἐρρύσαντο τῆς δίκης, καὶ ἀπέλυσαν τῆς αἰτίας. καὶ παρῃτεῖτο ἀντὶ τοῦ ἐλιπάρει, παρεκάλει, παρ' Ἡροδότῳ "ὁ δὲ ἐλθὼν παρῃτεῖτο τὸν "Πέρσην· τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν ἐδέετο, αὐτὸς ἔλυσεν."*

1251. *Αἰσωπικὸν γέλοιον*: *Μῦθοι οὗτοι ἐγένοντο. καὶ οἱ μὲν Αἰσωπικοὶ περὶ τῶν τετραπόδων ἦσαν, οἱ δὲ Συβαριτικοὶ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων. οὗτοι δὲ οἱ μῦθοι πολιτικοὶ ἦσαν. τὸ δὲ ἑξῆς· ἔλεξας ἐν τῷ συμποσίῳ λόγον, ὃν ἔμαθες, Αἰσωπικὸν ἢ Συβαριτικόν. ἀφεὶς δὲ, ὁ παθὼν δηλονότι.*

[1256. *ἀπαλλάττονται*. V.]

1257. *πολλάκις δὴ 'δοξα*: *Ὁ ποιητὴς ταῦτα λέγει ἀπὸ προσώπου τοῦ χοροῦ. παραβατικὰ δὲ τὰ μελύδρια.*

1259. *ἀλλ' Ἀμυνίας*: *Κομήτης ὁ Ἀμυνίας, Προνάπου υἱός. ὁ γὰρ Σέλλος οὐκ ἦν αὐτοῦ πατὴρ, ἀλλ' Αἰσχίνου. ἵνα οὖν καὶ τὸν Ἀμυνίαν καὶ τὸν Αἰσχίνην κωμῳδήσῃ ὡς πένητας, τοῦτο εἶπεν. ὁ δὲ κρωβύλος ἐστὶν εἶδος πλοκῆς ἐπ' ἀνδρῶν εἰς ὀξὺ ληγούσης. ἐκ τοῦ προειρημένου δὲ προσληπτέον τὸ σκαιός μοι ἔδοξε. Σέλλου δὲ εἶπεν,*

1. *Οἷον* add. R.
ἀνεμυθήσαντο V.
τὸν ἀδικηθέντα add. R.V. Sequentia om. R.

2. *ἀπέλυσαν* V. *ἐπέλυσαν* Ald.

3. *Ἡροδότῳ*] 5, 33.

5. Scholia v. 1251–1272. om. R. præter, *παραβατικά. εἶτα τὸ ἀντεπίρρημα* 1257. et *κομήτης ὁ ἀμυνίας* 1259.

6. *Αἰσωπικοὶ — Συβαριτικοὶ*] Legebatur *Συβαριτικοὶ—Αἰσωπικοί*. Correctum ex scholio Av. 471.

7. Post *ἀνθρωπίνων* addit Ald. *Αἴσωπος δὲ ὁ τῶν μύθων ποιητὴς Σάμιος, δοῦλος οὐ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν, οὐκ ἄφρων μὲν, οὐδὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο ἀνήρ. ᾧ γὰρ ὁ νόμος οὐ μετεδίδου παρρησίας, τούτῳ προσῆκον ἦν ἐσκιαγραφημένας τὰς συμβουλὰς καὶ πεποικιλμένας ἡδονῇ καὶ χάριτι παραφέρειν, ὥσπερ καὶ τῶν ἰατρῶν οἱ μὲν ἐλεύθεροι τὸ δέον ἐπιτάττουσιν, ἐὰν δέ τις οἰκέτης γένηται τὴν τύχην καὶ τὴν τέχνην ἰατρὸς, πράγματα ἔχει, κολακεύειν ἅμα καὶ θεραπεύειν τὸν δεσπότην ἀναγκαζόμενος. φασὶ δέ τινες τὸν Αἴσωπον ἀναβιῶναι· καὶ Πλάτων ὁ κωμικὸς "καὶ νῦν ὑμοσόν μοι "μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα. ἐγὼ ψυχὴ δ' "ἀπὸ νίκης ὥσπερ Αἰσώπου ποτέ."* quæ om. V. Inserta sunt ex Suida s. *Αἴσωπος*. Et priora quidem verba usque ad *ἀναγκαζόμενος* Suidas ex Juliano sumpsit orat. 7. p. 388, reliqua ex scholio Av. 471.

Post *ἦσαν* addit Ald. *μῦθος δ' αἴνου διαφέρει τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι, καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν· ὅπερ καὶ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς.* Quæ inserta sunt ex Suida s. *αἶνος*.

13. *ὁ* add. R.

14. *οὖν καὶ* V. *καὶ* om. Ald.

16. *ἐστὶν εἶδος* V. *εἶδός ἐστι* Ald.

17. *εἶπεν*] *εὗρον* (fort. *υἱὸν* vel *αὐτὸν*) *εἶπεν* V.

ἐπειδὴ πένης Αἰσχίνης ὁ Σέλλου. ἐκ τῶν κρωβύλου δὲ, ὅτι κομήτης, ὡς ἔμπροσθεν εἶπε. [κατὰ κοινοῦ τὸ σκαιός. V.]

1260. ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς: Τῶν ἐπὶ τῶν δαψιλῶν ὄψων. οἷον, ὅτι οὐκ εἶχον ταῦτα, καὶ ἀντὶ τούτων αὐτὸν εἶδον.

1262. ἧπερ Ἀντιφῶν: Ἀντιφῶν τοῦ Ἀνδοκίδου, περὶ οὗ προείρηται. καὶ οὗτος δὲ πένης ἦν ὁ Ἀντιφῶν.

1263. ἐς Φάρσαλον: Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας. καὶ Εὔπολις ἐμφαίνει τὴν πρεσβείαν ἐν ταῖς Πόλεσιν "χάμυνίας ἐκεῖνος ἀμέλει "κλαύσεται, | ὅτι ὢν ἄγροικος ἵσταται πρὸς τῷ μύρῳ· | ὅτι θεῶν "ἕνεκα ἔπλευσε κακὸς ὢν εἴσεται." Πενέστας δὲ λέγεσθαί φασι τὸ θητικὸν παρὰ τοῖς Θετταλοῖς. ἔθνος δὲ ἦν πάλαι ἀπὸ Πενέστου τὴν ἐπωνυμίαν ἔχον, ὃς ἀνέφερε τὸ γένος εἰς Θεσσαλὸν τὸν Ἡρακλέους. δέον οὖν εἰπεῖν μετὰ τῶν πολιτευομένων συνῆν, εἶπε μετὰ τῶν Πενεστῶν, ἀντὶ τοῦ μετὰ τῶν πενήτων. καταλελυμένον γὰρ ἦν ἐκεῖνο τὸ σύστημα τῶν Πενεστῶν, καὶ λοιπὸν οἱ πένητες καὶ οἱ Θῆτες Πενέσται ἐκαλοῦντο.

1266. ὦ μακάρι' Αὐτόμενες: Ὁ Αὐτομένης ἔσχε τρεῖς υἱοὺς, τὸν μὲν κιθαρῳδὸν, τὸν δὲ ὑποκριτὴν, τὸν δὲ τῷ στόματι αἰσχρουργοῦντα.

[1267. ὅτι χειρ.: Μάλιστα. Gl. Victor.]

1269. κιθαραοιδότατον: Τῇ λέξει καὶ Εὔπολις κέχρηται ἐν Χρυσῷ γένει "ὦ κατάλαβρ', ὦ κιθαραοιδότατε."

1. ὁ om. V.
2. εἶπε V. εἶπον Ald.
5. Hunc locum Sluiterus in Lectt. Andocid. mutilum esse censet, quod Antiphon Andocidis filius dicatur.
6. ἦν om. R.
7. πόλις] τῆς V.
Εὔπολις] Ad hunc locum respicit schol. Nub. 691.
8. χάμυνίας] Scribebatur χάμυνίας.
9. ὢν addidit Porsonus.
μύρῳ Porsonus. Legebatur μορίῳ. Tertium versum sic corrigit Porsonus, θεῶν ἑνεχ' ὡς ἔπλευσε κακὸς ὢν εἴσεται.
10. ἕνεκα] εἵνεκεν V.
λέγεσθαί φασι V. φασι λέγεσθαι Ald.
τὸ θητικὸν] τὸ ἡρακλέους θητικὸν V.
11. πάλαι δὲ ἔθνος ἐστὶ V.
13. Πενεστῶν] πενέστων hic et infra Ald.
14. καταλελυμένον V. καταλελειμμένον Ald.
ἐκεῖνο add. V.
18. τῷ om. V.
21. κέχρηται hoc loco V: post λέξει Ald.
22. κατάλαβρ', ὦ Meinekius Quæst. scen. 1. p. 40. καταλαβρὲ Portus. καλαβρὲ Ald.
κιθαραοιδοταν V. κιθαραοιδότα G.

1270. τὸν δ' ὑποκριτήν: Οὐκ ἔστι σαφὲς τίς τῶν ὑποκριτῶν Αὐτομένους ἐστὶν υἱός.

ἀργαλέον ὡς σοφόν: Ἀντὶ τοῦ δυσχερὲς εἰπεῖν, ὅπως ἦν σοφός.

1271. θυμοσοφικώτατον: Θυμόσοφοι λέγονται ὅσοι ἀφ' ἑαυτῶν εὐφυεῖς εἰσιν.

1272. ὅν ποτ' ὤμοσε: Τίς ὤμοσεν, εἰ μὴ ἄρα ὁ πατήρ. Ἀρίγνωτον δὲ λέγει τὸν κιθαρῳδόν. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ Ἀριφράδην λέγεσθαι υἱὸν Αὐτομένους καὶ ἀδελφὸν Ἀριγνώτου. [ὅτι δὲ φίλως ἐῴκει ἔχειν πρὸς τὸν Ἀρίγνωτον, ἐν τοῖς Ἱππεῦσι δῆλον. ὁ πατὴρ αὐτῶν Αὐτομένης. ἔστρεφε τὸν λόγον. V.]

[μετὰ τοῦτο διάλειμμα στίχων ἀνάστατον εἶναι. τῶν πλείστων δὲ εὗρον ἕνδεκα. μετὰ τὸ διάλειμμα ἐν πολλοῖς φέρεται στίχου ἑνὸς καὶ τρίτου ὅμοσου προσπίπτει. Ἡλιόδωρος, μετὰ τὸν στίχον τὸν "γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε" εἰσὶ τόποι ἑπτὰ ἔχοντες στιγμὰς, καὶ ἀλόγως, ὧν ἐκ προχείρου μὲν εὑρεῖν τὸν λόγον οὐκ ἔστι, τὰ δὲ τοιαῦτα πολλάκις εἶπον ὅτι ὑπολαμβάνω ἐν τοῖς πρώτοις ἀντιγράφοις φθαρέντα, ὅτι μὲν τοσαῦτα ἦν τὸν ἀριθμὸν γνωσθῆναι, οὐ μὴν τίνα. V.]

1275. εἰσί τινες: Ἄδηλον πότερον τῆς Καλλιστράτου εἰς τὴν βουλὴν εἰσαγωγῆς καὶ νῦν μιμνήσκεται, ὅτι αὐτὸν Κλέων εἰσήγαγεν, ἢ ἑτέρας κατ' αὐτοῦ γενομένης Ἀριστοφάνους, καὶ μὴ εἰσαγωγῆς, ἀλλὰ ἀπειλῆς τινος, ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐμφαίνεται. ἐκεῖνά τε γὰρ ἀναπολεῖν ἀρχαιότερα ἔσται, νῦν τε ὡς περὶ αὐτοῦ λέγει. ἔκνισεν ἀντὶ τοῦ ἐκάκισεν. [ἐλύπησεν. Gl. Victor.]

4. Θυμόσοφοι λέγονται om. R.

7. τοῦ V. τούτου Ald.

λέγεσθαι ὡς υἱὸν αὐτοῦ ἀριστομένους ὡς σοφῶς ἀριγνωτάτου ἀδελφὸς λέγεται V.

8. φίλως—ἔχειν] φίλος—ἔχει V.

9. Ἱππεῦσι] 1278.

12. μετὰ τὸ] Scribendum μετὰ τοῦτο.

στίχου ἑνὸς] Unius versus defectum qui notarunt, primi tantum ἀντεπιρρήματος versus defectum animadverterunt: undecim versuum lacunam qui posuerunt, recte judicarunt non solum versum illum, sed etiam antistrophum strophæ πολλάκις—ὧν ἐλάττων οὐδενός periisse. Sequentia verba καὶ τρίτου ὅμοσου (ὅμως οὐ ?) προσπίπτει corrupta sunt et defecta.

16. ὅτι ὑπολαμβάνω] ὑπολαμβάνω ὅτι V.

19. Scholia v. 1275. 1276. om. R.

21. ἑτέρας V. ἑτέρου Ald.

αὐτοῦ] Legebatur αὐτόν.

γενομένης V. γενομένου Ald.

22, 23. ἐκεῖνα—αὐτοῦ (αὐτοῦ codex) λέγει addidi ex V.

1276. *ἡνίκα Κλέων*: Ἐπέκειτο γὰρ αὐτῷ ὁ Κλέων ὅτι ἐκωμῳδεῖτο ὑπ' αὐτοῦ. ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ διδάξαι τοὺς Ἱππέας λέγει.

1279. *ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι*: Ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον δὲ μόνον προεῖδον, εἴ ποτε θλιβόμενος ὑπὸ Κλέωνος σκώψω αὐτόν.

1281. *ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα*: Ταῦτα ἐννοῶν φησιν, ὅτι τύπτομαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ οὐδενὶ μέλει, μικρὸν αὐτὸν ἐκολάκευσα. [ἰδὼν ὅτι βοηθεῖν οὐδεὶς, γελάσαι δὲ μόνον σπεύδουσιν, ἐπιθήκισα καὶ ὑπῆλθον αὐτόν. R.]

1282. *ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ*: Παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σωζομένου τὸ σῶζον ἀπατηθῇ, ἢ ὅταν ἐξαπατηθῇ τις πιστεύσας. ἔστιν οὖν παροιμία ἀπὸ τῶν καλάμων τῶν προσδεσμουμένων ταῖς ἀμπέλοις, οἳ ἐνίοτε ῥιζοβολήσαντες ὑπεραύξονται τῶν ἀμπέλων. νυνὶ δὲ ἠπάτησα ὑπὲρ τοῦ ποιῆσαι λέγεσθαι τὰς κωμῳδίας. ἐψηφίσατο γὰρ ὁ Κλέων μηκέτι δεῖν κωμῳδίας ἐπὶ τῷ θεάτρῳ εἰσάγεσθαι, ὅτι δὴ ξένων παρόντων πολίτας ἔσκωπτον. Ἄλλως. ὅτι πολλάκις τὰ μεγάλα ἀπεσφάλη τῆς ἰδίας δόξης, πιστεύσαντα ἑαυτὰ τοῖς μικροῖς.

1283. *ἰὼ χελῶναι*: Ὁ οἰκέτης ἐξέρχεται τυπτηθεὶς ὑπὸ Φιλοκλέωνος. [ἀποδέχεται τὰς χελώνας ὡς παχυδέρμους καὶ μὴ αἰσθανομένας πληγῶν, ἑαυτὸν δὲ θρηνεῖ ὡς λεπτόδερμον. Ἄλλως. ὅτι κοινῶς καὶ τὸ ὄστρακον δέρμα ἔλεγεν, καθὸ καὶ ὀστρακόδερμα καλοῦσιν αὐτὰ οἱ περὶ Ἀριστοφάνη. V.]

1285. *καὶ νουβυστικῶς*: Ἀντὶ τοῦ συνετῶς, νοῦ πεπληρωμένως,

3. Ἀντὶ τοῦ om. R.
τοσοῦτον δὲ μ. R. τοσοῦτο μ. Ald.
προεῖδον] εἶδον R.
5, 6. Ταῦτα—ἐκολάκευσα om. R.
5. φησιν om. V.
9. Scholion v. 1282. om. R, præter verba ἐψηφίσατο—ἔσκωπτον.
Παροιμία om. V.
σωζομένου τὸ σῶζον V. σώζοντος τὸ σωζόμενον Ald. et Suidas s. χάραξ.
10. ἀπατηθῇ] πάθῃ Suidas.
ἢ] Legebatur χωρὶς τοῦ εἶτα νῦν, consentiente V, nisi quod in hoc παροιμία scriptum est pro χωρίς.
τις om. V.
11. προσδεσμουμένων V. προσδεδεμένων Ald.
12. τῶν add. V.
13, 14. ἐψηφίσατο—κωμῳδίας addidi ex R.V.
14. ἐπὶ τῷ θεάτρῳ R. ἐπὶ θεάτρων Ald.
δὴ om. R.
15. πολίτας] πολίταις R. πολιτείας V.
15, 16. Ἄλλως—μικροῖς om. R.
15. ἄλλως V. ἢ Ald.
πολλάκις add. V.
16. πιστεύσας G, non V.
17. Ὁ—Φιλοκλέωνος om. R.
22. συνετῶς R.V. συνεχῶς Ald. Sequentia om. R.
πεπληρωμένος V.

παρὰ τὸ νοῦς καὶ τὸ βῦσαι, ὅ ἐστι πληρῶσαι. " νήματος ἀσκητοῖο " βεβυσμένον." κεῖται καὶ ἐν Ἐκκλησιαζούσαις.

1286. κεράμῳ τὸ νῶτον: Ὡς περὶ ὀρόφου στέγης διαλέγεται. ἔνιοι δὲ στιζόμενος γράφουσιν, οἷον κεντούμενος. ἐὰν δὲ σταζόμενος γράφηται, καὶ οὕτως ἔσται παρὰ τῶν ψακάδων· οὕτως πυκνὰ τυπτόμενος. στέγειν δὲ ἀντὶ τοῦ συνέχειν. ὅθεν καὶ ἡ στέγη ἡ περιέχουσα.

[1288. κἂν ᾖ γέρων: Ὡς γέροντος ὄντος τοῦ οἰκέτου. Gl. Victor.]

1293. οἱ περὶ Φρύνιχον: Τῶν κολάκων ἂν εἴη Φρύνιχος ὁ ποιητής. ὁ δὲ Σύμμαχός φησιν, εὐλογώτατον ἂν εἴη τὸν τραγικὸν ὑποκριτὴν Φρύνιχον.

1297. ὥσπερ καχρύων: Ὥσπερ ὄνος κριθῶν κορεσθείς. [ὅτε γὰρ κορέννυνται, μᾶλλον σκιρτῶσιν. V.]

1300. ἔοικας ὦ πρεσβῦτα: Δίδυμός φησιν ὅτι ἀδιανόητα σκώπτει ἐνταῦθα. τὸ δὲ τρυγὶ ὡς πρὸς γεγηρακότα λέγει.

1301. κλητῆρί τ': Διὰ τὸ φιλοδικαστὴν εἶναι, καὶ ὅτι ὡς ἐπίπαν γέροντας παρελάμβανον κλητῆρας. τὸ δὲ λοιπὸν παιδιᾶς ἕνεκεν, ἢ οὐδὲν πρὸς ἔπος, παρὰ τὴν παροιμίαν, ὄνος εἰς ἀχυρῶνα ἀπέδρα. ὁ δὲ ἀχυρὸς παρ' Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει, ὅπου καὶ τὸ Πλάτωνος παράκειται ἐξ Ἀδώνιδος.

1302. ὁ δ' ἀνακραγών: Καὶ ταῦτα ἀπρόσλογα, ἐπεὶ καὶ τῷ ἀποδεδρακότι ἀπρόσλογον ἐκεῖνος εἶπεν.

1303. τὰ θρῖα τοῦ τρίβωνος: Ἐπεὶ ἐνίοτε ὥσπερ φύλλα ἐμποικίλλουσι. Σθένελος δὲ τραγικός, ὃς διὰ πενίαν τὴν τραγικὴν ἀπέδοτο σκευὴν κακῶς πράττων ἐν τῇ τέχνῃ. περὶ τούτου γέγραπται ἐν Γηρυ-

1. νήματος] Od. Δ. 134.
2. Ἐκκλησιαζούσαις] 441.
3–7. om. R. præter τὸ δὲ στιζόμενος ἀντὶ τοῦ κεντούμενος.
5. ψακάδων V. ψεκάδων Ald.
10. Scholia v. 1293–1302. om. R.
11. φησιν om. V.
15. ὅτι add. V.
16. ὡς ἐνταῦθα. τὸ δὲ τρυγὶ εἰς γεγηρακότα V.
17. κλητῆρι μὲν εἰς φιλοδικαστὴν καὶ ὅτι V.
19. ἀχυρῶνα V. ἀχυρῶνας Ald.
20. ἀχυρὸς] ἄχυρος Ald.
24. ποικίλλουσι R.
25. δὲ R.V. δὲ ὁ Ald. τραγικὸς ὑποκριτὴς Ald. ὑποκριτὴς om. R.V. Athen. 9. p. 367 B. Σθενέλου τοῦ τραγικοῦ. ἀπέδοτο σκευὴν R.V. σκευὴν ἀπέδοτο Ald.
26. ἐν τῇ τέχνῃ add. R.V. Sequentia om. R. præter gl. τὸ χεῖλος διέστρεφεν.

Post πράττων sequuntur in Ald.

τάδῃ· "καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου φάγοιμ' ἂν ῥήματα; εἰς ὄξος ἐμ- "βαπτόμενος, ἢ ξηροὺς ἅλας." [*Πλάτων Σκευαῖς "ἅψαι μόνον "οὐκ ἂν ἄκρῳ τῇ μορσίμῳ, ἵνα σου πατήσω τὸν Σθένελον μάλ' αὐ- "τίκα."* V.] *οὗτος δ' ἐλαύνων ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἐνδεικνύμενος διε- χλεύαζεν. διακεκαρμένῳ δὲ ἀφῃρημένῳ, πωλήσαντι. διεμύλλαινε δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνως τὰ χείλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων καὶ μὴ ἡσθεὶς τῷ λελεγμένῳ.*

1308. *ἐπὶ τῷ κομᾷς*: *Ἐπεὶ κομήτης ὁ Θούφραστος. ἔστι δὲ καὶ τῶν κολάκων. ἢ μέγα φρονεῖς. ἐν μέρει δὲ καθ' ἕκαστον.*

1312. *οὐδὲν εἰκότας*: *Οὐδὲν ἁρμόζοντας τῷ πράγματι.*

1315. *ὁδὶ δὲ δὴ σφαλλόμενος*: *Κινούμενος ὑπὸ μέθης.*

1317. *ἄνεχε, πάρεχε*: *Μετὰ λαμπάδων ἔρχεται καὶ μετὰ αὐλη- τρίδος, ἀποσπάσας αὐτὴν ἐκ τοῦ συμποσίου. ὁ δὲ νοῦς παρὰ τὴν ἐν* Τρῳάσι Κασάνδραν *"ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρω, σέβω, φλέγω." οὕτω πάντες. ὅμως ὑστερεῖ ἡ τῶν* Τρῳάδων *κάθεσις ἔτεσιν ἑπτά.* [*ἐκ* Τροιάδων Εὐριπίδου. Κασάνδρα *φησὶν "ἄνεχε πάρεχε, φῶς φέρω, "φλέγω, σέβω."* R.]

1319. *ἐπακολουθούντων ἐμοί*: *Ἠκολούθουν γὰρ αὐτῷ τινες τῶν τυφθέντων ὑπ' αὐτοῦ.*

1320. *εἰ μὴ 'ρρήσεσθε*: *Εἰ μὴ ἀναχωρήσετε. τὸ ὑμᾶς δὲ πρὸς*

οὗτος—διεχλεύαζεν, quæ infra posui cum V.

περὶ τούτου γέγραπται ἐν om. V.

Γηρυτάδῃ] *γυριάδῃ* V. Est fragm. 205.

2. *ξηροὺς*] *λεπτοὺς* Pollux 6, 65. Corruptissimum est quod sequitur Platonis comici fragmentum. Post *ἅψαι μόνον* et *ἄκρῳ* exspectes *δακ- τύλῳ*.

4. *οὗτος δ'* V. *δ'* om. Ald.

ἐπὶ V. *περὶ* Ald.

6. *ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνως* addidi ex V.

7. *λελεγμένῳ* V. *λεγομένῳ* Ald.

8. *θούφραστος* R.V. *Θεόφραστος* Ald.

θούφραστός ἐστι καὶ τῶν κολάκων R, qui seqq. om.

9. *φρονεῖς*] *φρονεῖ* V.

10. Scholia Aldina v. 1312–1330. om. R.

τὸ πρᾶγμα V.

14. *Τρῳάσι*] 309. Conf. schol. Av. 1717,

15. *οὕτω πάντες. ὅμως.*] Legebatur *τοῦτο πάντες ὁμοία* (*ὁμοίει* V.) Dobræus "Lege *οὕτω πάντες· ὅμως δ'* "*ὑστερεῖ* — vel *πάντες ὁμοίως· ὑστερεῖ* "*δ'* —. Verte, *ita omnes gramma- "tici,* Didymus puta, Symmachus "etc." Similiter in scholio Av. 347. notantur parodiæ versuum *ἐκ τραγῳδιῶν μηδέπω διδαχθεισῶν*. Sunt tamen hi loci tales ut fortuita verborum similitudo grammaticis fraudem fecisse videatur.

ἔτεσιν ἑπτά] Vid. Clinton. Fast. vol. 2. p. 75.

18. *γὰρ* add. V.

τὸ φρυκτούς. τὸ δὲ οἷον ἀντὶ τοῦ οἵως. τὸ δὲ ἑξῆς οἵως ὑμᾶς ὡς ἰχθύδια πεφρυγμένα τῇ δαΐδι φρυκτοὺς σκευάσω ὀπτήσας. προσκαλούμενοι, εἰς τὸ δικαστήριον δηλονότι.

1326. ἰῆ ἰεῦ: Χλευαστικὸν ἐπίρρημα τοῦτο. καταφρονεῖ λοιπὸν καὶ τῶν δικαστικῶν ῥημάτων. τὸ γὰρ καλούμενοι ἀπορρίπτει.

1330. βάλλε κημούς: Βάλλε ἐς κόρακας τὰ δικαστικὰ σκεύη.

1332. ἀνάβαινε δεῦρο: Ἑταίρα τις ἠκολούθει αὐτῷ, ἣν ἔλαχεν ἐκ τοῦ συμποσίου, ᾗ καὶ προσβάλλει καὶ πειρᾶν ἄρχεται.

χρυσομηλολόνθιον: Ἐπί τινος μετεώρου ὁ γέρων ἐφεστὼς προσκαλεῖται προσκοριζόμενος τὴν ἑταίραν. χρυσομηλολόνθιον δὲ ζωΰφιόν τί ἐστι κατὰ κάνθαρον, ξανθὸν, ὃ καὶ κατέχοντες οἱ παῖδες δεσμεύουσιν ἐκ τοῦ ποδὸς καὶ ἀφιᾶσι πρὸς τὸν ἀέρα. Ἄλλως. πρὸς τὴν ἑταίραν ὁ γέρων, παρὰ τὸ μηλολόνθιον χρυσίζοντα ἔχειν τὰ πτερά. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ χρυσόμηλον γνωρίζεσθαι, εἰ δὲ μὴ, σύνθετον ἂν εἴη ἐκ τούτων.

1333. σχοινίου: Ἴσως τοῦ πέους. παίζει δέ. σαπρὸν δὲ παλαιόν. γέρων γὰρ ἦν. ὑφειλόμην δὲ ἔκλεψα ἐκ τῶν συμποτῶν. [τοῦ αἰδοίου. R.]

1337. μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν: Τὸ λεσβιεῖν ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ τάττεται, ἐπειδὴ οἱ Λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῷ στόματι μολυνόμενοι. παρὰ τὸ ἱστορούμενον, ὅτι παρὰ Λεσβίοις τοῦτο πρῶτον γυνὴ ἔπαθε. καὶ παρὰ Θεοπόμπῳ ἐν Ὀδυσσεῖ "ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν τοῦτο καὶ "θρυλούμενον | δι' ἡμετέρων στομάτων | εἴπω σόφισμ' ὅ φασι παῖ- "δας Λεσβίων | εὑρεῖν." Στράττις ἐν Τρωΐλῳ "ᾗ μήποτ', ὦ παῖ "Ζηνὸς, ἐς ταυτὸν μόλῃς· | ἀλλὰ παραδοὺς τοῖς Λεσβίοις χαίρειν

1. οἵως ὑμᾶς V. ἤτοι ὑμᾶς Ald.
ὡς ἰχθ. πεφρ. om. V, sed habet gl. ἀντὶ τοῦ καύσω. φρυκτοὺς τὰ πεφρυγμένα ἰχθύδια.
10. χρυσολόνθιον δέ ἐστι κατὰ V.
χρυσολόνθιον δέ τι ἐστὶ κατὰ κανθάρου ξανθὸν R.
11. δεσμεύουσιν R.V. δεσμοῦσιν Ald.
12. ἀμφιᾶσιν V.
πρὸς τὸν ἀέρα om. R.V.
12–14. Ἄλλως—τούτων om. R.
13. χρυσίζοντα V. χρῄζοντα Ald.
ἔχειν] ἔχουσαν V.
14. δὲ V. καὶ Ald.
15, 16. Ἴσως—συμποτῶν om. R.
16. ἐκ V. ἀπὸ Ald.
18. Τὸ λεσβιεῖν] λεσβιεῖν οὖν R.
τοῦ add. R.
19. ἐπειδὴ—μολυνόμενοι om. R.
μολυνόμενοι om. V.
20. γυνὴ R. ἡ γυνὴ Ald.
ἔπαθε] Sequentia om. R.
22. δι' ἡμετέρων στομάτων si sunt Theopompi verba, altera pars versus excidit.
23. Στράττις] Στράτις Ald.
ᾗ Dobræus. Legebatur ἢ.
24. ταυτὸν] Scribebatur ταυτό.
παραδῶς V.

" ἔα." καὶ ἐν Πυτίσῳ " ἐγὼ δ' ἅτ' ἐλπίνικος, ὀργισθεὶς ἔφη, | τῷ " στόματι δράσω τοῦθ', ὅπερ * * *."

1339. φιαλεῖς : Τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς. Ὅμηρος " αὐτὸς γὰρ ἐπί- " ηλεν τάδε ἔργα." ἀντὶ τοῦ ἐπεβάλλετο. [Φρύνιχος Ἐφιάλτῃ "ὄνομα " δὲ τῳ τοῦτ' ἦν ἔσωθεν γῆν τε μὴ ἔστω φιάλτης ἀνδραγαθίας οὕνεκα " ἔτι ἐπιαλὰς χρηστὰ λ' ἀπωλόμην." ἐν δὲ Τριφάλητι Ἀριστοφάνης " κοὐδέν' ἄνδρ' εἰς ἄτοπον οὐδ' ἂν ἐπιήλαμεν." δύναται καὶ τὸ προθυμεῖσθαι. " οὐ γὰρ ἐπίηλε τάδε ἔργα " ἀντὶ τοῦ προεθυμήθη. V.] καὶ φιαλοῦμεν τουτέστι τῷ ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν, ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν· φιαλεῖν γὰρ τὸ ἄρχεσθαι τοῦ πράγματος. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης " ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως | ἔργῳ φιαλοῦμεν, " εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς." Ἄλλως. φιαλεῖν μὲν κυρίως τὸ τῇ φιάλῃ πίνειν, νῦν δ' ἴσως καὶ κακεμφάτως.

[1340. ἐγχανεῖ ἐπὶ τῶν καταγελώντων. ἅμα δὲ καὶ κακεμφάτως. V.]

1341. πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις : Ἤτοι τὸ αἰσχρὸν χἀτέροις εἰργάσω, ἢ ἐκφεύγεις ἐμέ. καὶ γὰρ ἄλλοις αὐτὸ ἐποίησας.

1342. ἐὰν δὲ γένῃ : Μιμεῖται τοὺς νεανίσκους λέγοντας πρὸς τὰς ἑταίρας καὶ ὀμνύντας, ἐάν μου ὁ πατὴρ ἀποθάνῃ, δώσω σοι πάντα καὶ συνοικήσω μετὰ σοῦ.

1. Πυτίσῳ] Nomen manifeste corruptum. Fort. Παυσανίᾳ vel Κινησίᾳ.

ἐγὼ δ' ἅτ' ἐλπίνικος Bentleius. ἐγὼ δ' ἅτ' ἐπίνικος Ald. ἐγῷδα τοὐπίνικος V.

2. τοῦθ' ὅπερ V. ταῦθ' ἅπερ Ald.

Post ἅπερ indicavi lacunam, deletis quæ addebantur verbis τοῦ αἰσχροῦ τάττεται, quæ ex initio scholii sunt repetita. Fortasse excidit χοἰ Λέσβιοι, a quo prope abfuit Florens Christianus, quum ἅπερ τοὶ Λέσβιοι conjiceret.

3–12. Τῷ ἔργῳ—Ἄλλως om. R.

3. Τῷ ἔργω ἐπιβαλεῖς] οὐδ' ἐπιβάλη ἀποδοῦναι V.

Ὅμηρος] Od. X, 49.

ἐπίηλεν τάδε V. ἐφίηλε τάδ' Ald.

4. Ἐφιάλτῃ] ἐπιάλτη V. Corruptissima sunt Phrynichi verba.

6. Τριφάλητι] τριφάλησιν V. Est fragm. 461.

7. κοὐδέν' ἄνδρ'] κοὐδὲν ἄνδρα V.

ἂν ἐπιήλαμεν] ἂν ἐπιῆλαι μὲν V. Sententia non integra omissis quæ post ἐπιήλαμεν sequebantur.

προθυμεῖσθαι] προθυμει (sine accentu) V.

10. Ἀριστοφάνης] Pac. 431.

12. τοῖσιν] Scribebatur τοῖς.

μὲν κυρίως add. R.V.

13. πίνειν R.V. πιεῖν Ald.

καὶ om. R.

16, 17. Ἤτοι—ἐποίησας om. R.

16. ἤτοι V. ἢ Ald.

17. ἢ V. εἰ καὶ Ald.

ἐποιήσας V. εἰργάσω Ald.

18. τοὺς νεανίσκους R.V. ἐνταῦθα τοὺς Ald.

λέγοντας om. R.

18, 19. πρὸς—ὀμνύντας om. R.V.

20. καὶ σ. μετὰ σου om. R.V.

1344. *λυσάμενος ἔξω*: Ἀντὶ τοῦ ἐλευθερώσας ἐκ τοῦ πορνοβοσκείου. τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα χοίρους λέγουσιν.

1346. *καὶ φυλάττομαι σφόδρα*: Καθὸ δὶς παῖδες οἱ γέροντες. ἢ παρ' ὑπόνοιαν οἱ παῖδες ταῦτα λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ υἱοῦ υἵδιον ὡς ἀπὸ τοῦ πατρὸς πατρίδιον.

1348. *κυμινο.*: Παίζει ἐνταῦθα, σμικρολόγον αὐτὸν καὶ ὀξύθυμον λέγων. κυμινοπρίστας γὰρ τοὺς φειδωλοὺς καὶ σμικρολόγους ἐκάλουν. συνέθηκε δὲ τὴν λέξιν μετὰ τοῦ καρδάμου διαβάλλων αὐτὸν ὡς ὀξύθυμον. [παίζει παρὰ τὸ κύμινον, ὅ ἐστι δριμύτατον, καὶ τὸ σμικρολόγον, πρίστας γὰρ τοὺς μικρολόγους ἐκάλουν, καὶ παρὰ τὸ κάρδαμον, ὅπερ ἐστὶ δριμύ, τὴν σύνθεσιν ποιήσας, εἰς μικρολογίαν διαβάλλων αὐτὸν καὶ ὡς ὀξύθυμον. V.]

1349. *περί μου δέδοικε*: Δι' ἐμοῦ φειδωλός ἐστιν, ἵνα μὴ ἐν ἐξουσίᾳ ἔχων τὰ χρήματα διαφθείρω.

1350. *πατὴρ γὰρ οὐδείς*: Ἀστείως. εἰώθασι γὰρ οἱ παῖδες λέγειν, μόνος εἰμὶ τῷ πατρί. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν υἱὸς εἶπε πατὴρ παίζων.

1352. *δετάς*: Τὰς λαμπάδας. ὡς ἀπὸ τοῦ δέω δετὴ ῥηματικῶς, ἡ συνδεδεμένη ἐκ παπύρων. καὶ Ὅμηρος "καιόμεναί τε δεταί." τωθάσω δὲ σκώψω· πρὸ τῶν μυστηρίων δὲ ὅτι οἱ μεμυημένοι τοὺς μέλλοντας μυεῖσθαι δεδίττονται. [τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐσκώπτοντο. τοὺς γὰρ μέλλοντας μυεῖσθαι προλαβόντες δεδίττονται. R.V.]

1355. *τυφεδανέ*: Ἐπεὶ τυφογέροντας εἰώθασι λέγειν τοὺς παραληροῦντας καὶ ἀξίους τετύφθαι. χοιροθλὶψ δὲ ὁ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἀποθλίβων. ἢ παρὰ τὰς χοιρίνας, ὡς φιλοδικαστὴν τὰς χοιρίνας πιέζοντα κωμῳδῶν.

1. Ἀντὶ—πορνοβοσκείου om. R.

2. τὰ γυνακεῖα αἰδοῖα χοίρους R.V. χοιρίδιον δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον Ald.

3. καθὸ R. καθὰ Ald. καθὸ—γέροντες post πατρίδιον ponit R, illa autem ἢ—λέγουσιν omittit.

4. ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ὕιδιον R. υἱίδιον ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Ald. παρὰ τοῦ υἱοῦ V.

13, 14. Δι' ἐμοῦ — διαφθείρω om. R.

15. ἀστείως add. R.V. εἰώθασι λέγειν πλὴν ἐμοῦ R, reliquis omissis.

οἱ παῖδες om. V.

16. εἶπε π. π. om. V.

17—21. ὡς — μυεῖσθαι δεδίττονται om. R.

17. τὰς λαμπάδας post ῥηματικῶς ponit V.

δέω δετὴ V. δέω γὰρ τὸ δεσμῶ δετὴ Ald.

18. ἡ—καὶ om. V.

Ὅμηρος] Il. Λ, 554.

καιόμεναι V. δαιόμεναι Ald.

20. τοῖς γὰρ μ. ἐσκώπτοντο infra post ὁ γέρων τῷ υἱῷ ponit R.

ἐσκώπτοντο R. ἔσκωπτον V.

22. Ἐπεὶ om. R.

23. ὁ om. V.

24. ἀποθλίβων] Sequentia om. R.

[τἀναντία λοιδορεῖται ὁ γέρων τῷ υἱῷ. R.V.]

1356. ὡραίας σοροῦ: Παρὰ τὴν ὑπόνοιαν οἷον κόρης. καὶ τοῦτο δὲ ἀντεστραμμένως εἰς γέροντά τὴν αὐλητρίδα πειρῶντα.

1358. ἐξ ὄξους δίκην: Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν κρέα, ἢ ἕτερόν τι, δίκην εἶπε. μισῶν οὖν τὰς δίκας λοιπὸν αὐτὸς ὁ Φιλοκλέων, ὡς εἰς ὕβρεις ταῦτα λέγει τῷ υἱῷ.

1359. τὴν αὐλητρίδα: Τὸ γένος τοῦ γελοίου παρὰ Ἀριστοφάνους ἐντεῦθεν ἀρξάμενον.

1361. ἀπὸ τύμβου πεσών: Καὶ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ νοῦ καταπεσών. Ἄλλως. ἐπεὶ ὡς νέος διαλέγεται. εἰώθασι δὲ οἱ νέοι τοῖς γέρουσι τοῦτο λέγειν.

1362. ἡ Δαρδανίς: Ἐπεὶ ἀπὸ Δαρδανίας φέρονται αἱ αὐλητρίδες.

[1363. ταύτῃ δὲ παρὰ τοῦ γέροντος εἴληφε τὰς δᾷδας. V.]

1364. ἐστιγμένην: Ἐστιγμένην λέγει τὴν δᾷδα ἐζωγραφημένην· ἔγραφον γὰρ καὶ ἐκόσμουν τὰς λαμπάδας. ἢ ὡς Θρᾷσσαν καὶ Δαρδανίδα τὴν αὐλητρίδα φησὶν ἐστιγμένην, διὰ τὸ κεκαλλωπισμένην εἶναι, καὶ διὰ τὸ κατέχειν δᾷδας.

1365. τί δὲ τὸ μέλαν: Περὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἐρωτᾷ τετριχωμένου.

1366. ἡ πίττα: Ἐπεὶ καὶ αἱ δᾷδες καιόμεναι πίτταν ἀποτελοῦσιν.

1368. ὄζος: Κλάδος. ἅμα καὶ παρὰ τὸ ὀδωδέναι.

[1369. ἀπὸ τοῦ εἶμι τὸ εἶ. R.V.]

ὡς] εἰς V.
πιέζοντα κωμῳδῶν] πιέζων. τἀναντία γὰρ λοιδορεῖται τῷ υἱῷ ὁ γέρων V, et statim post iterum τἀναντία—υἱεῖ.
2. Παρὰ—κόρης om. R.
παρὰ τὴν V. παρ' Ald.
οἷον add. V.
3. δὲ om. R.
Post ἀντεστραμμένως add. R. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν.
τὴν om. R.
πειρῶντα om. R.V.
4. Scholia v. 1358. 1359. om. R.
5. αὐτὸς add. V.
εἰς add. V.
9. ὡς om. R.
10, 11. Ἄλλως—λέγειν om. R.
12, 13. om. R.
12. Ἐπεὶ om. V.
15. λέγει τὴν δᾷδα om. R.
ἐζωγραφημένην addidi ex R. ἐζωγραφισμένην V.
16–18. ἢ ὡς—δᾷδας] παρὰ τοῦ γέροντος εἴληφε τὰς δᾷδας. διεστιγμένης, διερρηγμένης περὶ τοῦ γυναικείου αἰδοίου R.
16. ὡς θρᾷσσαν καὶ δαρδανίδα add. V.
19–22. Περὶ—ἀποτελοῦσιν om. R.
23. Κλάδος. ἅμα καὶ om. R.
παρὰ] ὄζος παρὰ R.

1372. Ὀλυμπίασιν: Νῦν προπαροξύνεται. λέγει γὰρ περὶ τοῦ τόπου. ἐὰν περὶ πράγματος ᾗ δηλοῦσα ἡ λέξις, οἷον ὡς εἰ λέγοι τὶς, δέκα Ὀλυμπιᾶσιν ἐφεξῆς ἐνίκησεν ὁ δεῖνα, προπερισπᾶται. γίνεται γὰρ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπία Ὀλυμπίασι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπιὰς Ὀλυμπιᾶσι. καὶ ὅτι τὰ εἰς ι λήγοντα τῶν ἐπιρρημάτων ζητεῖ τὸν πρῶτον τοῦ ὀνόματος τόνον, οἷον Ὀλυμπιὰς Ὀλυμπιᾶσι, πλὴν τῶν διὰ τοῦ ὅθεν. ἐκεῖνα γὰρ ἐνήλλαξεν, οἷον ἵππος ἱππόθεν. σεσημείωται τὸ οἴκοθεν. [ἄρχεται κατὰ τὰ προστάγματα τοῦ υἱοῦ σοφίζεσθαι. V.]

[1374. ἐπεὶ παρῄνεσεν αὐτῷ ὁ υἱὸς πρότερον διηγηματικὸς εἶναι. R.V.]

1377. ὑπώπια: Τὰ εἰς τὴν ὄψιν πλήγματα ἐνταῦθα. εἴρηται δ' ἐν ἄλλοις ἀκριβέστερον.

1379. ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ: Γυνή τις ὑβρισμένη ὑπὸ τοῦ γέροντος δεῖται τοῦ υἱοῦ βοηθῆσαι αὐτῇ. Δίδυμος δὲ ἀρτόπωλις λέγει. [γυνή τις πρὸς μάρτυρα. R.]

1382. κἀπιθήκην: Τοὺς ἔξωθεν τοῦ φορτίου προσθήκην ὄντας.

1385. λόγοι διαλλάξουσιν: Μιμεῖται τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

1387. καταπροΐξει: Οὐ μὴ καταφρονήσεις, παρὰ τὴν προῖκα. τουτέστιν οὐ δωρεάν μου ἐγχανῇ. καὶ τοῦτο δὲ ἐν ἄλλοις. [ὄνομα. R.V.]

1388. θυγατέρος: Ὅτι οὐκ Ἀττικῶς εἴρηται τὸ θυγατέρος, ἀλλ' Ἰωνικῶς. τὰ φορτία δὲ τοὺς ἄρτους.

[1393. γυνή. R.]

1394. ὦ κύον κύον: Τὴν ἀρτόπωλιν κύνα εἶπεν. ὑλακτούσης σου, φησὶν, οὐ φροντίζω, ὦ κύον. πυροὺς δὲ σίτους, ὥστε ἄρτους ποιῆσαι. ἐπεὶ ἀρτόπωλις.

1. Scholion v. 1372. om. V.
λέγει R. λέγεται Ald.
τοῦ add. R.
2. τόπου] Sequentia om. R.
ᾗ δηλοῦσα ἡ] ἡ δηλοῦσα ᾗ Ald.
3. προπερισπᾶται] Hoc non librariis sed scholiastæ imperitiæ tribuendum videtur. Correctione amovere volebat Goettling. ad Theodos. p. 232.
4. Ὀλυμπία] Ὀλυμπίῳ Ald.
9. ὁ υἱὸς πρ.] πρ. ὁ υἱὸς V.
11, 12. Τὰ—ἀκριβέστερον om. R.
11. Τὰ—πλήγματα] τὸ—πλῆγμα V.
τὴν add. V.
13. τις om. R.
14, 15. βοηθῆσαι—λέγει om. R.
16. ἔξωθεν R. ἔσωθεν Ald.
17. Scholia v. 1385–1398. om. R.
19. ὄνομα] Referendum ad Μυρτίας.
21. ἀττικὸν et mox ἰωνικὸν G, non V.
εἴρηται om. V.
24. ἀρτόπωλιν V. ἀρτοπώλιδα Ald.

1398. *πρὸς τοὺς ἀγορανόμους*: Τοὺς ἐπισκοποῦντας τὰ τῆς πόλεως ὤνια, καὶ διοικοῦντας αὐτὰ, ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσιν. [τοὺς τῶν ὠνίων προστάτας. V.]

1399. *κλητῆρα*: Μάρτυρα. τουτέστι τὸν εἰς τὸ δικαστήριον καλοῦντα ὑπηρέτην. Χαιρεφῶντα δὲ τὸν πύξινον Σωκράτους ἑταῖρον τὸν φιλόσοφόν φησι. πάλιν δ' αὐτὸν εἰς ὠχρότητα διαβάλλων εἰσάγει μαρτυροῦντα τῇ ἀρτοπώλιδι.

[1401. Ἑρμιονεὺς μελοποιὸς Λᾶσος. V. μελοποιὸς ὁ Λᾶσος. R.]

[1402. ἀντὶ τοῦ οὐδέν μοι μέλει τοῦ Σιμωνίδου.]

1404. [ἵν' ᾖ ὠχρᾷ, ὡς οἱ κεχρημένοι θάψῳ. εἰσήγαγε δὲ Εὐριπίδης τὴν Ἰνὼ ὠχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας. καὶ ὁ Χαιρεφῶν δὲ τοιοῦτος ἄλλος ἔοικε θαψίᾳ. ὠχρὸς γὰρ ὁ Χαιρεφῶν καὶ ἡ θάψος τοιαύτη. ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸ θάπτεσθαι καλῶς πέπαικται. V.] *θαψίνῃ*: Ὠχρᾷ. τοιαύτη γὰρ ἡ θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Θεόκριτος

καί μευ χρὼς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θαψῷ.

σου et ὦ κύον om. V.

2. Ἀχαρνεῦσιν] 728.

4. Scholion v. 1399. om. R. præter verba πύξινον Σωκράτους ἑταῖρον.

5. πύξινον] Vid. schol. Platon. p. 331. ed. Bekker.

σωκράτους R.V. τὸν Σωκράτους Ald.

6. τὸν φιλόσοφον add. V.

φησι—εἰσάγει] λέγει, ἵνα πάλιν κωμῳδήσῃ αὐτὸν ὡς ὠχρὸν εἰσάγει αὐτὸν V.

8. Addit Ald. Λᾶσος, Χαρβίνου Ἑρμιονεὺς, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ τὴν νη' Ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου. τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς, ἀντὶ τοῦ Περιάνδρου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους. et ad v. 1402. ὀλίγον μοι μέλει, τοῦ Σιμωνίδου δηλονότι. λέγει δ' ἴσως Σιμωνίδην τὸν Λεοπρεποῦς, τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως λυρικὸν, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλᾶ, καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ἕκτης καὶ πεντηκοστῆς Ὀλυμπιάδος· οἱ δὲ δευτέρας καὶ ἑξηκοστῆς γεγράφασι. καὶ παρέτεινε μέχρις οη' βιοὺς ἔτη ἢ πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία, καὶ Ξέρξου ναυμαχία, καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας· ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς. θρῆνοι, Παιᾶνες, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, τραγῳδία, καὶ ἄλλα. τὸν δὲ Λᾶσον καὶ Σιμωνίδην ὡς ἀντιτεχνοῦντας ἀλλήλοις ὁ ποιητὴς εἰσάγει. quæ om. R.V. Illata sunt ex Suida s. Λᾶσος et Σιμωνίδης, paucis verbis mutatis et additis.

11. θάψῳ] θαψίῳ V.

12. ὑπὸ] ὑπὲρ V. Correxi ex R, in quo hæc ad hunc versum sunt annotata ὠχρὸς ὁ χαιρεφῶν καὶ ἡ θάψος τοιαύτη. εἰσήγαγεν γὰρ εὐριπίδης τὴν ἰνὼ ὠχρὰν ὑπὸ τῆς κακοπαθείας. καὶ ὁ χαιρεφῶν τοιοῦτος.

15-p. 537, 2. Scholion Aldinum Ὠχρᾷ—παρὰ τὸ θάπτεσθαι om. R.V.

16. Θεόκριτος] 2, 88.

παρὰ δ' Εὐριπίδῃ γέγραπται ἡ Ἰνὼ κρεμαμένη καὶ ὠχρὰ ὑπὸ τῆς κακοπαθείας. πέπαικται δὲ καλῶς παρὰ τὸ θάπτεσθαι.

[1405. *ἀντὶ τοῦ ὑπὸ Εὐριπίδου ἐκ τῶν ποδῶν ἡ Ἰνὼ κρέμαται.* R.V.]

1408. *ὤμοι κακοδαίμων*: *Παραγίνεταί τις ἀνὴρ Εὐριπίδης ὠνομασμένος, κατηγορῶν τοῦ Φιλοκλέωνος ὕβρεως, καὶ κατήγορον ἐπαγόμενος.*

1420. *οὐ τρίβων*: *Οὐκ ἔμπειρος. καὶ ἐν Νεφέλαις*

καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

1422. *ἔρδοι τίς*: *Ἕκαστος, φησὶν, ἣν οἶδε τέχνην ἐργαζέσθω. καὶ ταῦτα δέ ἐν ταῖς παροιμίαις φέρεται.*

1423. *εἰς τὰ Πιττάλου*: *Εἰς ἰατροῦ, φησὶν, ἀπότρεχε θεραπευθησόμενος τὰς πληγάς. ἰατρὸς γὰρ ὁ Πίτταλος.*

1424. *ὅμοιά σου*: *Ὁ Βδελυκλέων ταῦτά φησι πρὸς τὸν κατήγορον.*

1425. *ἃ 'ν*: *Τὸ ἐντελὲς ἃ ἄν.*

1427. *κατέαξ' ἐχῖνον*: [*Χύτρας εἶδος ὁ ἐχῖνος.* V.] *ἄγγος τι χαλκοῦν, ἢ καὶ ἐκ κεράμου, εἰς ὃ καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν, ἅ τινες ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημηνάμενοι*

2. Post *θάπτεσθαι* addit Ald. *Ἰνὼ δὲ κατὰ χόλον Ἥρας μανεῖσα ἔρριψεν αὑτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ἅμα τῷ υἱῷ αὐτῆς Μελικέρτῃ. ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς Θηβαίους ἡ Ἥρα, διότι παρ' αὐτοῖς ἐτέχθη ὁ Διόνυσος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Διόνυσος ἐξέμηνε τὰς τούτων γυναῖκας, μὴ προσιεμένων αὐτὸν ὕστερον τῶν Θηβαίων. Εὐριπίδης δ' ἐν Μηδείᾳ φησὶν αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γενομένην, Λεάρχου καὶ Μελικέρτου, αὑτὴν ὕστερον εἰς θάλασσαν ῥῖψαι. οἱ δέ φασιν ὡς Ἀθάμας κατετόξευσε Λέαρχον τὸν ἐξ Ἰνοῦς γενόμενον αὐτῷ παῖδα, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ Ἰνὼ μανεῖσα τὸν ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα Μελικέρτην ἐπισφάξασα ἥλατο σὺν αὐτῷ εἰς τὴν θάλασσαν· οὓς δὴ εἰς Κόρινθον ἐκβρασθέντας ἀναληφθῆναι προστάξει τοῦ Σισύφου, ὡς καὶ ἀγῶνα Ἴσθμιον ἐπὶ τῷ Μελικέρτῃ θεῖναι, καὶ τὴν μὲν Λευκοθέαν τὸν δὲ Παλαίμονα μετονομασθῆναι.* quæ om. R.V. Transscripta sunt ex schol. Eurip. Med. 1284.

5. Lemma *ὤμοι κακοδαίμων* ponit R: *προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον* Ald.

5–7. *Παραγίνεται — ἐπαγόμενος*] Pro his R. habet *ἀνήρ τις εὐριπίδης*, V. autem *ἄλλος κατηγορῶν τὸν φιλοκλέωνα.*

8. *Νεφέλαις*] 869. Scholion om. R.

10. *Ἕκαστος—ἐργαζέσθω* om. R. *φησὶν* om. V.

11. *δὲ* om. R. *ταῖς* add. R.V. *φέρεται*] *φέρονται* R. *φέρουσι* V.

12. Scholia v. 1423–1425. om. R. *ἐξ ἰατροῦ* V. *φησὶν, ἀπότρεχε* om. V.

14. *βδελυκλέων πρὸς τὸν κλητῆρα* V.

17. Scholia v. 1427. 1429. om. R.V, nisi quod R. habet *δωρίζει ἐπίτηδες*, V. autem *τὴν περσεφόνην. δωρίζει δὲ ἐπίτηδες.*

μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθείη ἡ δίαιτα, τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν. τοῦ δ' ἄγγους τούτου καὶ Δημοσθένης μνημονεύουσι καὶ Ἀριστοτέλης. *ἔστι δέ τι καὶ ζῷον χερσαῖον καὶ θαλάττιον ὄστρεον. καὶ μὲν δὴ καὶ ἡ γαστὴρ τοῦ βοός.*

1429. *ναὶ τὰν* Κόραν: Τὴν Περσεφόνην. *τουτέστι τὸν κόρον, τὴν πρὸς τὸ τρέφεσθαι μέχρι κόρου ὕλην. τοῖς δὲ περὶ* Σικελίαν *τὸ κατὰ* Κόρης *ὀμνύειν ἐνεφιλοχώρει. ἐντεῦθεν γὰρ ὁ* Ἅιδης *αὐτὴν ἁρπάσαι μυθεύεται, ὡς οἱ τὰ τοιαῦτά γε ἀλληγορῆσαι δεινοί, διὰ τὸν γινόμενον ἐπὶ χρόνον τινὰ τῶν σπερμάτων κατὰ γῆς ἀφανισμόν. δωρίζει δὲ ἐπίτηδες. ἐπίδεσμον δὲ τὸν ἐπὶ τῇ πληγῇ δεσμόν.*

[1431. *καὶ τὰ ἕλκη ἐπέδησας.* R.V.]

1436. *κλητῆρες ἐπιλείψουσι*: Ἐπιλείψουσι *μάρτυρες τοὺς κατηγοροῦντας.*

1437. Αἴσωπον *οἱ* Δελφοί: Ὁ *μὲν* Βδελυκλέων *ἀράμενος τὸν πατέρα αὐτοῦ* Φιλοκλέωνα, *εἴσω κομίζει. ὁ δὲ φερόμενος πλάττει μῦθον. διηγεῖται γὰρ τὸν περὶ* Αἰσώπου *λόγον· ὅν φασιν ἐλθόντα ποτὲ εἰς τοὺς* Δελφοὺς *ἀποσκῶψαι αὐτούς, ὅτι μὴ ἔχοιεν γῆν, ἀφ' ἧς ἐργαζόμενοι διατρέφοιντο, ἀλλὰ περιμένοιεν ἀπὸ τῶν θεοῦ θυμάτων διαζῆν. οἱ* Δελφοὶ *χαλεπήναντες φιάλην ἱερὰν τοῖς* Αἰσώπου *σκεύεσιν ὑπέβαλον. ὁ μὲν δὴ οὐκ εἰδὼς τὴν ἐς* Φωκίδα *φέρουσαν ὥρμησεν ὁδόν. οἱ δ' ἐπιδραμόντες, καὶ φωράσαντες, ἱεροσυλίας αὐτοῦ κατηγόρουν. ὁ δ' ἐπὶ πέτραν οὐ πάνυ πόρρω τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆς πόλεως ἀγόμενος, ἀφ' ἧς νόμιμον ἦν τοὺς ἱεροσύλους ῥιπτεῖσθαι, τὸν περὶ τοῦ κανθάρου μῦθον αὐτοῖς διηγήσατο· οὗ γε καὶ ἐν* Εἰρήνῃ *μέμνηται διὰ τούτων ὁ ποιητὴς*

5. Τὴν Περσεφόνην om. R: sed habet ante δωρίζει hæc pene obliterata οὐχ ινόσ . . . νοῦς.

9. δωρίζει δὲ] δὲ om. R.

11. καὶ τὰ om. R.

ἐπέδησας] ἐπιδήσω R. Fort. ἐπεδήσω.

12. Ἐπιλείψουσι — κατηγοροῦντας om. R.

14–16. Ὁ μὲν — Αἰσώπου λόγον om. R.

14–17. Ὁ μὲν—ὅτι] βασταζόμενος λόγον λέγει. φησὶ γὰρ τὸν αἴσωπον ἐς θεοὺς ἐλθόντα ἀποσκῶψαι εἰς τοὺς δελφοὺς ὅτι V.

16, 17. ὅν φασιν—ὅτι] φασὶ γὰρ αἴσωπον εἰς θεοὺς ἐλθόντα ἀποσκῶψαι εἰς τοὺς δελφοὺς ὅτι R.

18. διατρέφοιντο] διετρέφοντο R.

παραμένοιεν ἀπὸ τῶν θυμάτων τοῦ θεοῦ διαζῶντες R.

19–p. 539, 3. οἱ Δελφοὶ—λεχθήσεται] οἱ δὲ (δὲ om. R.) δελφοὶ πρὸς τοῦτο σφόδρα λυπηθέντες πρὸς αὐτὴν τὴν (τὴν om. R.) ἔξοδον τοῦ αἰσώπου ὑπέβαλον ποτήριον τῶν τοῦ θεοῦ (ὑπέβαλλον τῶν τοῦ θεοῦ ποτήριον) τοῖς σκεύεσιν αὐτοῦ. κἀκεῖνος οὐκ εἰδὼς ἐξώρμησεν. οἱ δὲ προσδραμόντες καὶ τὸ ποτήριον εὑρόντες ἐφόνευσαν R.V.

24. Εἰρήνῃ] 129.

ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.

ἐκεῖ δὲ τὰ εἰκότα λεχθήσεται.

[1440. ὡς κάνθαρος ἀνῆλθεν ὡς καὶ ἐν Εἰρήνῃ. R.]

1441. ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας: Τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα στροφὴ κώλων χοριαμβικῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπιτρίτοις διτροχαίοις διιάμβοις δισπονδείοις ἰωνικοῖς καὶ παίωσι ιβʹ. καὶ ἡ ἀντιστροφὴ τοσούτων, ὧν τὸ μὲν δεύτερον καταληκτικὸν ἤτοι ἑφθημιμερὲς, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ μὲν τετρασυλλάβους ἔχοντα πόδας, τὰ δὲ πεντασυλλάβους. διαλύονται γὰρ αἱ μακραὶ συλλαβαὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰάμβων καὶ τροχαίων, ὡς εἴρηται, εἰς δύο βραχείας, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν τετρασυλλάβων ποδῶν. εὕρηται γὰρ καὶ χορίαμβος πεντασύλλαβος, καὶ διίαμβος, καὶ διτρόχαιος, καὶ ἰωνικὸς, καὶ παίων. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μὲν στροφῆς παράγραφος, τῆς δὲ ἀντιστροφῆς κορωνίς.

1446. ἐπὶ τὸ τρυφερόν: Οἷον ἐπὶ τὸ τρυφᾶν μαλακῶς. [μεταπείσεται τὸ τρυφᾶν καὶ μαλακὸν καὶ ἐπιμάλακον. V.]

1451. γνώμαις ἑτέρων: Οἷον, μεταπεισθέντες ἐκ παραινέσεως ἑτέρων.

1456. φιλοπατρίαν: Διὰ τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἠγωνίσθαι, ἢ τοῦ πατρός.

1458. ἀγανῷ: Ἱλαρῷ, καλῷ κἀγαθῷ· οἱ δὲ ἀθανάτῳ. ἔνθεν καὶ ἀγανοφροσύνη, προσήνεια, πρᾳότης. Ὅμηρος “σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.”

[1464. γρ. κατακηλῆσαι, ἵνα σημαίνῃ τὸ ἐξαπατῆσαι μεταπεισθέντας ἐπὶ τὸ βέλτιον. V.]

1466. εἰσκεκύκληκεν: Εἰσήνεγκεν, εἰσήγαγεν.

1469. οὐδὲν παύσεται: Ἀντὶ τοῦ οὐ παύσεται, ὡς παρ' Ὁμήρῳ “ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν” ἀντὶ τοῦ οὐκ ἔτισεν.

1470. Θέσπις: Ὁ κιθαρῳδός. οὐ γὰρ δὴ ὁ τραγικός.

1471. κρόνους: Ἀρχαίους, μωροὺς, λήρους, ἀναισθήτους. [τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κρόνον ἀποδείξειν ἀρχαίους τὴν ἐπίνοιαν. R.V.]

5. Scholion metricum om. R.V.
16. Scholia v. 1446–1471. om. R.
18. παραπεισθέντες V.
20. Διὰ τὸ om. V.
ἢ τοῦ πατρός om. V.
23. Ὅμηρος] Il. B, 164.
27. ἀντὶ—παρ' V. ὅμοιον τῷ παρ' Ald.
Ὁμήρῳ] Il. A, 412.
31. τὸν Κρόνον] τὸ κρόνους V.

1473. *τίς ἐπαυλείοισιν*: Ὀρχούμενος ὁ γέρων παρατραγικεύεται. σχήματος δὲ τοῦ τραγῳδικοῦ.

[1478. *τινὲς ἀπὸ τοῦ πλευρὰν λυγίσαντος Φιλοκλέωνα λέγειν ἕως τοῦ σφόνδυλος ἀχεῖ.* V.]

λυγίσαντος: Συστρέψαντος, περιαγαγόντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιόντων. Θεόκριτος

τὶ θὴν τὸν ἔρωτα κατεύχεο Δάφνι λιγυξεῖν;
ἆρ᾽ οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ᾽ ἀργαλέω ἐλιγύχθης;

[1479. *σφόνδυλος*: Τράχηλος. Gl. Victor.]

1480. *σφόνδυλος*: Ἴσως αἰσχρόν τι πεποίηκε.

πῖθ᾽ ἐλλέβορον: Ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν κἀνταῦθα τὸ χ, ὅτι τὸ μὲν πῖθι ἐπὶ φαρμάκου λέγουσι. καὶ

λαγὼν ταράξας πῖθι τὸν θαλάσσιον.

τὸ δὲ πίε ἐπὶ τοῦ ποτοῦ. ἐκ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου καὶ ἐλλεβοριᾶν, τὸ ἐλλεβόρου δεῖσθαι, ὡς Καλλίας φησὶ, καὶ ἐλλεβορίζειν.

1481. *πτήσσει Φρύνιχος*: Παροιμία ἐπὶ τῶν κακόν τι πασχόντων, ἀπὸ Φρυνίχου τοῦ τραγικοῦ. ὑποκρινόμενον γὰρ αὐτὸν τὴν Μιλήτου ἅλωσιν οἱ Ἀθηναῖοι δακρύσαντες ἐξέβαλον δεδοικότα καὶ ὑποπτήσσοντα. πτήσσειν δὲ κυρίως τὸ φεύγειν καὶ φοβεῖσθαι. λέγεται δ᾽ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων.

1482. *τάχα βαλλήσεις*: Ῥίψεις, λίθους δηλονότι, ὀρχούμενος. [ἀντὶ τοῦ βληθήσῃ, νικηθήσῃ. R.]

[1483. *σκέλος*: Ὑψηλὴν φοράν. R.V. καὶ παρ᾽ Εὐπόλιδι ἐκλακτίζειν. V.]

1. παρατραγικεύεται. σχήματος δὲ om. R.

5. Scholia v. 1478. 1480. om. R. λυγίσαντος] λιγύσαντος Ald. Quam scripturam reliqui recentissimo grammatico, qui Theocriti locum apposuit 1, 97. quem om. V.

περιαγαγόντος καὶ ὑπὸ ῥώμης V.

11. τὸ μὲν om. V.

13. λαγὼν] λαγοῦν V. Est Amipsiæ versus: vide Athen. 9. p. 400 C. 10. p. 446 D.

14. πίε] πῖε Ald.

ἐλλεβοριᾶν] Etym. M. p. 331, 30.

16. κακόν] κακῶς R.

17–19. ὑποκρινόμενον—ὑποπτήσσοντα R.V. ὃν Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν ἅλωσιν Μιλησίων τραγῳδήσαντα. ὁ δὲ Φρύνιχος οὗτος Ἀθηναῖος ἦν, υἱὸς Μελανθᾶ. ἔστι δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ Πυρρίχας Ald. Quæ inepte interpolata sunt ex Suida s. Φρύνιχος.

18. ἐξέβαλον V. ἐξέβαλλον R.

19, 20. πτήσσειν — ὀρνίθων om. R.V.

21. Ῥίψεις—ὀρχούμενος om. R. Ῥίψεις om. V.

22. ἀντὶ τοῦ βληθήσῃ] Hic scholiasta βαλλήσει legit.

23. Εὐπόλιδι] ἐμπολίδι V.

σκέλος οὐράνιον: Ὡς αὐτοῦ ἐπάραντος τὸ σκέλος καὶ ἐπιδείξαντος τὸν πρωκτόν. [εἰς ὕψος. R.]

1486. *κοτυληδών*: Εὐκίνητος ἡ κοτύλη μου στρέφεται.

1487. *ἀλλὰ μανικὰ πράγματα*: Εἰπόντος αὐτοῦ ὅτι νῦν δὴ ἐκλέλυμαι, χαλαρᾶς γενομένης τῆς κοτύλης, ἐπάγει ὁ παῖς ὅτι οὐκ ἐκλύσεως, ἀλλὰ μανίας ἐστὶ πράγματα.

[1490. ἀντὶ τοῦ εἰς ὄρχησιν ἀγωνισάμενος. V.]

1493. *ὁ μέσατος*: Οὐ τὸν τραγικὸν λέγει μέσατον. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ μέσος, καὶ Μένανδρος Καρχηδονίῳ. ἀκριβῶς δὲ ἔοικε λέγειν. τέσσαρες μὲν δή εἰσιν· ἀλλ' οἱ τρεῖς χορευταὶ, Ξενοκλῆς δὲ ποιητής. καταλέγει αὐτοὺς σαφῶς Φερεκράτης. τῶν τριῶν οὖν μέσος.

1494. *ἐμμελείᾳ κονδύλου*: Ἐμμέλεια τραγικὴ ὄρχησις. ὡς εἰ ἔλεγεν ἐμμέλεια ᾠδῆς· εἶπε δὲ κονδύλου. δίδωμι αὐτῷ, φησὶ, κόνδυλον, καὶ ἀπολῶ αὐτόν. μικρὸς γάρ ἐστι καὶ λεπτός.

1495. *ἐν τῷ ῥυθμῷ γάρ*: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν οἶδε τοῦ ῥυθμοῦ. Καρκινίτης δὲ υἱὸς Καρκίνου. ὠψώνηκα δὲ εἶπεν, ὡς ὀψοφάγον αὐτὸν διαβάλλων.

1498. *πλήν γε Καρκίνους*: Παρὰ τοὺς καρκίνους τοὺς λεγομένους παγούρους.

[1499. καὶ ὁ ποιητὴς αὐτῷ. V. (non G.)]

1500. *ὀξὶς ἢ φάλαγξ*: Εἶδος ἀγγείου ὀξηροῦ ἡ ὀξίς. Ἄλλως. εἰς σμικρὸν τὸν Ξενοκλέα. καὶ τὸ φαλάγγιον μικρὸν καὶ συνεστραμμένον. δῆλον δὲ ἐκ τῶν Φερεκράτους Ἀγρίων "καὶ καρκίνος μέν τις "ἦν ὁ Θωρυκίου υἱός. ἦσαν δὲ αὐτῷ τρεῖς τινες μικροὶ, κομῆται τότε "καὶ νῦν εἰσὶ μικροὶ καὶ κομῆται. φίλαρχοι τότε παῖδες ἦσαν ὄντες "νῦν φιλαρχικώτεροι. μὰ τὸν Δί' οὐ τρεῖς τε ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ "τέτταρες."

1–3. Ὡς αὐτοῦ—στρέφεται om. R.
4. αὐτοῦ R.V. αὐτῷ Ald.
ὅτι διεκλέλυμαι R.
8. Scholia v. 1493–1498. om. R.
9. Καρχηδονίῳ Meinekius. Legebatur Καρχηδονίοις. καρχηδόνιος V.
10. δή om. V.
13. φησὶ add. V.
16. ὠψώνηκα δὲ εἶπεν om. V.
ὡς ὀψοφάγος διαβάλλεται V.
18. λεγομένους om. V.
21. Scholion v. 1500. om. R.
ἀγγεῖον ξηρὸν (ξηρὸν om. G.) ἢ φαλάγγιον. ἄλλως. εἰς μικρὸν V.
22. ξενοκλέα V. Φιλοκλέα Ald.
μικρὸν καὶ συνεστραμμένον add. V.
23. Ἀγρίων Florens Chr. Legebatur ἀγγείων. Corruptissima sunt verba poetæ.
25. καὶ κομῆται V. καὶ om. Ald.
26. οἱ τέσσαρες V. ἢ τέσσαρες G.

1501. *ὁ πιννοτήρης*: Περὶ Ξενοκλέους ὁ λόγος. διαβάλλει αὐτὸν ὡς ἀδηφάγον. πιννοτήρης δὲ οὐκ ἄλλως, ἀλλ' ἐπεὶ καρκίνιόν τί ἐστι σύννομον καὶ ἀεὶ ταύτῃ προσδεχόμενον. Σοφοκλῆς Ἀμφιαράῳ

ὁ πιννοτήρης τοῦδε μάντεως χοροῦ.

Ἄλλως. πίννα ὄστρεόν ἐστι. τοῦτο ὑποδέχεται καρκίνος· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ μικρὸν ἰχθύδιον, δάκνει τὴν πίνναν, καὶ συστέλλει τὸ ὄστρακον, καὶ ἐναποκλείει τὸ ἰχθύδιον. Ἄλλως. οἱ μὲν ζῷόν τι λέγουσι σύννομον τῷ καρκίνῳ τὸν πιννοτήρην, οἱ δὲ αὐτὸν τὸν καρκίνον, ὡς ἐπιτηροῦντα τὴν πίνναν. φασὶ γὰρ ὅτι ἡ μὲν πίννα πρὸς τὰς ἀκτῖνας πεσοῦσα τοῦ ἡλίου ἀνοίγνυσι τὸ ὄστρακον καὶ τὴν θέρμην εἰσδέχεται, ὁ δὲ ἐπιτηρῶν εἰσέρχεται καὶ δάκνει αὐτήν, ἡ δὲ συστέλλει τὸ ὄστρακον καὶ βιβρώσκεται ὑπ' αὐτοῦ.

1504. *τῶν ὀρχίλων*: Ὀρχίλος εἶδος ὀρνέου μικροῦ. ἐκ τούτου δ' αὐτῶν ὑπεμφαίνει τὸ βραχὺ καὶ κατωφερές. ἅμα μὲν πρὸς τὴν λαγνείαν, ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν ὄρχησιν. ἐμφαίνει δὲ αὐτοὺς καὶ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας.

1506. *ἅλμην κύκα*: Ὡς πρὸς ἰχθῦς ὁ λόγος· ὅτι ἅλμη, ὅτι πάντως ζωμός. καὶ τοῦτο πρὸς τὸ πολυφάγον αὐτῶν. ἵνα γὰρ τὰ κρέα μὴ σήπηται μένοντα, πάττεται τῇ ἅλμῃ. Ἄλλως. ἐπειδὴ ἅλμην παρασκευάζουσιν ἐπὶ τῷ φαγεῖν ἰχθύδια, ἢ καρκίνους. ὡς καρκίνοις οὖν αὐτοῖς χρώμενός φησιν, ὅτι παρασκεύασον ἅλμην, ἵνα ἐὰν αὐτοὺς νικήσω, ὀπτήσω αὐτοὺς καὶ φάγω.

[1507. *ἐπ' ὀλίγον συσταλῶμεν*. R.]

1508. *βεμβικίζωσιν*: Διακινήσωσιν. ὡς καρκίνοις δ' ὁ χορὸς αὐτοις διαλέγεται. [περιάγωσιν. R.]

1. Περὶ] ὁ πινοτὴρ ἕως τοῦ τραγῳδοῦ. δῆλον ὅτι περὶ V.

1, 2. διαβάλλει—ἀδηφάγον addidi ex R, qui seqq. om. præter πίνα ὄστρεον. et ὁ ἐπιτηρῶν τὸ ἐσθίειν.

2. ἐπεὶ καρκίνιον] ἐπικαρκίνιον V.

13. μικροῦ R. μικρόν Ald.

13, 14. δ'—τὸ add. R.

14. κατωφερές] καταφερές R.

14, 15. ἅμα μὲν—λαγνείαν om. V.

14–18. ἅμα μὲν —ζωμός. καὶ om. R.

15. δὲ καὶ V. καὶ om. Ald.

17. ἰχθῦς] ἰχθύας G. ὁ λόγος] τοὺς τοῦ καρκίνου V.

19. μένοντα add. R. πάττεται] ἀλλὰ πλάττηται R. ἅλμῃ] Seqq. om. R.

24. Scholia v. 1508. 1515. om. R.

βεμβικίζωσιν] βεμβηκίζωσιν Ald. Post διακινήσωσιν addit Ald. βέμβηξ δὲ ὁ ξύλινος στρόμβος. ἐν ἐπιγράμματι "οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῇσι θοὰς βέμ-"βηκας ἔχοντες, ἔστρεφον εὐρείῃ παῖδες "ἐνὶ τριόδῳ." καὶ ἀλλαχοῦ Ἀριστοφάνης· "βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ." ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ εὔστροφον εἶναι

1515. *καὶ τὸ Φρυνίχειον*: Δῆλον ὡς σημειῶδές τι ἦν τὸ Φρυνίχειον, τὸ εἰς ὕψος ἐν τῇ ὀρχήσει ἐκλακτίζειν. [καὶ οὐκ ἄλλως αὐτὸ Εὔπολις εἶπεν. V.] τὸ δὲ ὤζωσιν ἀντὶ τοῦ θαυμαστικόν τι λέγωσι. σύνθετον δέ ἐστιν ὡς τὸ οἰμώζειν καὶ κλώζειν, ἀπὸ τοῦ ω θαυμαστικοῦ.

[1519. *πλῆξον σεαυτὸν εἰς τὴν γαστέρα*, ὃ ποιοῦσι πηδῶντες. V.]

1520. *ῥῖπτε σκέλος*: Εὐφρόνιος οὕτω φησὶν ὀνομάζεσθαι σχῆμά τι τραγικῆς ὀρχήσεως. βέμβικες δὲ περιφοραί, περιαγωγαί.

1521. *καὐτὸς γὰρ*: Ὁ Καρκίνος, φησὶ, προσέρχεται. πρὸς τοῦτο γὰρ καὶ τὸ Ποντομέδων.

1522. *τοῖσι τριόρχαις*: Ἔπαιξε διὰ τὸ τρεῖς εἶναι. ἔστι δὲ ὁ τριόρχης ὄρνεον.

1523. *ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτε*: Ἐξάγετε, φησὶν, ἑαυτοὺς ἔξω. [εὐχερῶς δὲ, ὡς ἐν τέλει, τὴν ἔξοδον τῶν προσώπων βούλεται ποιῆσαι. V.]

1524. *οὐδείς πω πάρος*: Εἰσέρχεται γὰρ ὁ χορὸς ὀρχούμενος, οὐδαμῶς δὲ ἐξέρχεται.

δεῖ. ἔστι δὲ βέμβηξ ἐργαλεῖον, ὃν μάστιγι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων, ὡς τροχός· ὃς μάστιγι τυπτόμενος στρέφεται. καὶ βεμβηκιᾶν τὸ περιστρέφεσθαι. quæ inserta sunt ex Suida s. βέμβηξ, qui partim ex schol. Av. 1461. sumpsit.

2. αὐτὸ] αὐτὸς V.

3. Εὔπολις] Conf. schol. 1483.

3–5. τὸ δὲ — θαυμαστικοῦ] τὸ δὲ σώζειν (ὤζειν G.) τῶν παρηγμένων ἐστὶν ὡς (scr. ὢ) λέγειν καὶ τὸ οἰμώζειν καὶ κλώζειν. ἐπίφθεγμα θαυμαστικὸν λέγ. οἱ θεαταὶ ὡς παρὰ τὸ οἴμοι οἰμώζω V.

8. τι] τῆς R. τι τῆς V.

τραγικῆς R. τραγῳδικῆς Ald.

ὀρχήσεως] Seqq. om. R.

βέμβικες] βέμβηκες Ald.

περιαγωγαὶ τουτέστι (τουτέστι om. G.) σοφαί V. Post περιαγωγαὶ addit Ald. ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, quæ om. V.

9. Scholia v. 1521–1524. om. R: habet gl. ἔπαιξε 1522.

13. φησὶν hic V, post ἑαυτοὺς Ald.